

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

AH 6S7I 0

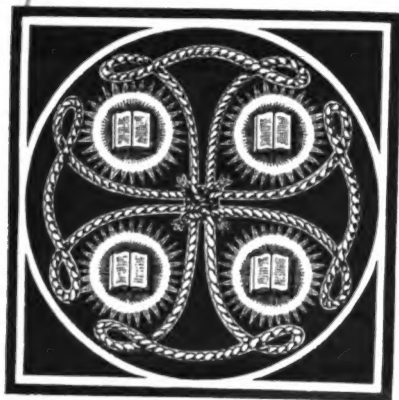
**HARVARD DEPOSITORY
SPECIAL COLLECTION
CIRCULATION RESTRICTED**

ad
Mux

357 Gn.

1835

cop 2

NON DECEPPORE NEQUE IN DOLO

JAMES HARDY ROPES

ANDOVER
THEOLOGICAL SEMINARY

THE GIFT OF

ALICE · LOWELL · ROPES

1933

ANDOVER-HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

SEV
VETVS TESTAMENTVM

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ

ΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

SEV

VETVS TESTAMENTVM

GRAECVM

IVXTA SEPTVAGINTA INTERPRETES

EX AVCTORITATE

SIXTI QVINTI PONTIFICIS MAXIMI

EDITVM.

IVXTA EXEMPLAR ORIGINALE VATICANVM

ROMAE EDITVM MDLXXXVII

QVOAD TEXTVM

ACCVRATISSIME ET AD AMVSSIM RECVSVM

CVRA ET STVDIO

LEANDRI VAN ESS

S. THEOL. DOCTORIS.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SVMTIBVS ET TYPIS CAROLI TAVCHNITH.

1835.

**ANBOWER HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY
CAMBRIDGE, MASS.**

A 76. 462

June 6, 1924

P R A E F A M E N.

Qua hanc LXX editionem in lucem mittendi ratione movebar, prolixioris praefationis loco hisce fas sit paucis dicendi verbis.

Exemplaribus, quae Germaniae supererant manualibus LXX, ultimis editionis Halae 1759. 1-5 Vol. in 12mo, a me emtis, et inter Theologiae Studiosos dispersis, nullibi locorum manualis prostabat editionis LXX copia venalis. Penuriam quam perquam dolenter ferebam, sat plurima dum epistolaria apud me concurrebant vota Theologiae Studiosorum aequae ac aliorum litteratorum Virorum, mediocri pro pretio editionem LXX manualement perlubenter appetentium. Excitatis hisce votis ut me redderem gratum, sacrisque studiis excolendis utilem, non morabar, vires impendere omnes, nova ut manualis imprimeretur editio LXX. Et benedicens, favensque Deus summis et meis annuebat votis, annuebat curis, movendo benevolentia hominum corda, mites aperiendoque manus, quarum subsidiis foelicissimus novum aggrediebar imprimendum opus. Et seligendo inter textus LXX plures, notosque, non diu anceps haerebam, quin praeferebam *Romano-Sixtinum* textum, quippe faventiori qui iudicio omnibus doctissimis praeplacet Viris, catholicis aequae ac acatholicis.

Dictus ergo qui textus *Romano-Sixtinus* praesenti hac nova editione iuxta Exemplar Romae 1587 editum fidelissime typis reddatur cura mihi fuit exactissima, omissis tamen
hic

hic variantibus lectionibus ibidem substratis, quas addere ideo dehortabar, quia editioni huic manuali superfluae aequae fuissent ac mole et libri pretio molestae; insuper et critico pro studio insufficientes, existentibus nempe copia infinitis variantibus lectionibus *Holmes - Parsonsianis*, aliisque usu obviis editionibus plus voluminosis.

Ceterum nil magis in votis est, quam ut hisce sacris graecis litteris Studiosorum aliorumque Virorum commodis consulam et utilitati, salutique aeternae; quod sincere et pure voluisse mihi sat est, cui et Deus benedicens gratiam addat et effectum, incrementumque.

Dabam Darmstadii, ultimis anni 1823 diebus.

Dr. LEANDER van Ess.

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ² ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ³ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. ⁴ καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. ⁵ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος. καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. ⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερώματος. καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερώματος. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὁφθῇ ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. ¹⁰ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηράν, γῆν. καὶ τὰ συστήματα τῶν ὕδατων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χορτοῦ σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιοτητα, καὶ ἔϋλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹² καὶ ἐξηνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χορτοῦ σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιοτητα, καὶ ἔϋλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὰ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο

ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. ¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός. καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἔνιαυτούς. ¹⁵ καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἑλάσσον εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. ¹⁷ καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεός ἐν τῷ στερώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁸ καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. ²⁰ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζώων, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως. ²¹ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὰ κτήνη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν. καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλά. ²² καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεός, λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις. καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζώων κατὰ γένος. τετραποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως. ²⁵ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλά. ²⁶ καὶ εἶπεν ὁ

θεός. ποιησωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ κατ' ὁμοίωσιν. καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν ἔρποντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον. κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ἄρσεν καὶ θῆλη ἐποίησεν αὐτούς. ²⁸ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ θεός, λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν ἔρποντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἰδοὺ δέδοκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπορίμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς. καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν αὐτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν. ³⁰ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἔρπετῳ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν αὐτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. ³¹ καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε. καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. ² καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. ³ καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. ⁴ αὐτῇ ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο. ἡ ἡμέρα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ⁵ καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πάντα χόρτον ἄγρου πρὸ τοῦ ανατεῖλαι. οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν. ⁶ πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ⁷ καὶ ἐπλασεν ὁ

θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χυὸν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. ⁸ καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε. ⁹ καὶ ἔξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρώσιν. καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἶδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. ¹⁰ ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον. ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ¹¹ ὄνομα τῷ ἐνί, Φισὼν. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ. ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον. ¹² τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. ¹³ καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεὼν. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. ¹⁴ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις. οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. ¹⁵ καὶ ἔλαβε κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων. ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. ¹⁷ ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ. ἢ ὃ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ¹⁸ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός. οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον. ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. ¹⁹ καὶ ἐπλασεν ὁ θεός. ἐτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, καὶ πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἔαν ἐκάλεσεν αὐτὸς Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. ²⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. ²¹ καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνώσει. καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. ²² καὶ ᾤκοδο-

μυσεν

μην ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα. καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. ²³ καὶ εἶπεν Ἀδὰμ. τοῦτο νυνὸςτοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου. αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. ²⁴ ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἑσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

²⁵ Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤσχύνοντο. ¹ ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐποίησε κύριος ὁ θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου; ² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει. ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα. ³ ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ⁵ ἦδει γὰρ ὁ θεός, ὅτι ἥν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. ⁶ καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἄρεστόν τοις ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὥραϊόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι. καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε. καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. ⁷ καὶ διηποίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν. καὶ ἔκρυψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. ⁸ καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν. καὶ ἐκρύβησαν ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀδὰμ ποῦ εἶ; ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτός. τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνὸς εἰμι, καὶ ἐκρύβην. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. τίς ἀνήγγελέ σοι ὅτι γυ-

μνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; ¹² καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ. ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. ¹³ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός τῇ γυναικί. τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός τῷ ὄφει. ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ. καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ¹⁵ καὶ ἐχθρὰν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς. αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. ¹⁶ καὶ τῇ γυναικί εἶπε. πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου. ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστρέφῃ σου. καὶ αὐτὸς σου κυριεύσει. ¹⁷ τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν. ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου. ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ¹⁸ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ γαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. ¹⁹ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ²⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζώντων. ²¹ καὶ ἐποίησε κύριος ὁ θεός τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. ²² καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, τοὺ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. καὶ νῦν μὴ ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λαβὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²³ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. ²⁴ καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατώκησεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. καὶ ἔταξε

τὰ Χερουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην ὁμοφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάιν. καὶ εἶπεν. ἔκτησαμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. ² καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ. καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων. Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. ³ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ. ⁴ καὶ Ἀβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στείων αὐτῶν. καὶ ἐπείδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ. ⁵ ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. καὶ ἐλυττήθη Κάιν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάιν. ἵνα τί περιώλεως ἐγένου, καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; ⁷ οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσένης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἥσυχασον. πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ. ⁸ καὶ εἶπε Κάιν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάιν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁹ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάιν. ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, οὐ γινώσκω. μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος. τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς. ¹¹ καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δεῖσθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου. ¹² ὅτε ἐργά τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσὺν αὐτῆς δοῦναί σοι. στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶπε Κάιν πρὸς κύριον τὸν Θεόν. μελῶν ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με. ¹⁴ εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ Θεός. οὐχ οὕτω. πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν, ἑπτα ἐκδικούμενα

παράλυσαι. καὶ ἔθετο κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάιν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν. ¹⁶ ἔζηλθε δὲ Κάιν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ. Ναιδ κατέναντι Ἐδέμ. ¹⁷ καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνῶχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν. καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνῶχ. ¹⁸ ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνῶχ Γαιδάδ. καὶ Γαιδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα. καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. ¹⁹ καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδά. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σέλλα. ²⁰ καὶ ἔτεκεν Ἀδά τὸν Ἰωβήλ. οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. ²¹ καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ. οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. ²² Σέλλα δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ. καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκῆς χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμά. ²³ εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδά καὶ Σέλλα. ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες Λάμεχ. ἐνωτίσασθε μου τοὺς λόγους. ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἡμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μάλωπα ἡμοί. ²⁴ ὅτι ἑπτὰκις ἐκδίδικηται ἐκ Κάιν. ἐκ δὲ Λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ. ²⁵ ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σῆθ, λέγουσα. ἔξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάιν. ²⁶ καὶ τῷ Σῆθ ἐγένετο υἱός. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνῶς. οὗτος ἥλιπσεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Αὕτη ἡ βίβλος γένεσεως ἀνθρώπων. ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ² ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ ἐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς. ³ ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριακόνητα καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σῆθ. ⁴ ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἄς ἔζησε

ἔζησε μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁵ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ὡς ἔζησε, τριακόσια καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανεν. ⁶ ἔζησε δὲ Σὴθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνῶχ. ⁷ καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁸ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ, δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ⁹ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ ἑτῆ ἑκατὸν ἑννηήκοντα. καὶ ἐγέννησεν τὸν Καϊνᾶν. ¹⁰ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹¹ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ πέντε ἔτη καὶ ἑννακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹² καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεήλ. ¹³ καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹⁴ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν ἑκατὸν ἔτη καὶ ἑννακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹⁵ καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἰαρεθ. ¹⁶ καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἰαρεθ, ἔτη τριακόσια καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹⁷ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ ὀκτακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹⁸ καὶ ἔζησεν Ἰαρεθ δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν. καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνῶχ. ¹⁹ καὶ ἔζησεν Ἰαρεθ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ὀκτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²⁰ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰαρεθ, δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ²¹ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσάλα. ²² εὐηρέστησε δὲ Ἐνῶχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²³ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ, πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη. ²⁴ καὶ εὐηρέστησεν Ἐνῶχ τῷ Θεῷ. καὶ οὐχ ἐύρισκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

²⁵ καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν. καὶ ἐγέννησεν τὸν Λάμεχ. ²⁶ καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ, δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²⁷ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ὡς ἔζησεν, ἑννέα καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ²⁸ καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱόν. ²⁹ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων. οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο κύριος ὁ Θεός. ³⁰ καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Νῶε, πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ³¹ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια καὶ πεντηκοντατρία ἔτη. καὶ ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. ζ'.

³² Καὶ ἦν Νῶε ἑτῶν πεντακοσίων. καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. ¹ καὶ ἐγένετο πρὶν ἢ ᾗ ᾗσαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θηγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ² ἰδόντες δὲ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξατο. ³ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεός. οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἰκοσιν ἔτη. ⁴ οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ μετ' ἐκείνο, ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννώσαν αὐτοῖς. ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. ⁵ ἰδὼν δὲ κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τῇ πορνῇ πᾶσας τὰς ἡμέρας. ⁶ καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ διανοήθη, ⁷ καὶ εἶπεν ὁ Θεός. ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ

ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι ἐνεθυμήθη, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. ⁸ Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ. ⁹ αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. ¹⁰ ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. ¹¹ ἐκθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. ¹² καὶ εἶδε κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν. καὶ ἦν κατεφθαρμένη. ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ Νῶε. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἔκει ἐναντίον μου. ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. ¹⁴ ποιήσονται οὖν σεαυτῶν κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων. νοσοσίας ποιήσεις τὴν κιβωτόν. καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. ¹⁵ καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν. τριακοσίων πήχειν τὸ μήκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πενήκοντα πήχειν τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχειν τὸ ὕψος αὐτῆς. ¹⁶ ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν. καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων. κατάγαια διαώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. ¹⁷ ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σὰρκα, ἐν ἣ ἔστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὅσα ἂν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει. ¹⁸ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ. εἰς-ελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτόν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. ¹⁹ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτόν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕσονται. ²⁰ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰς-ελεύσονται πρὸς σέ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ. ²¹ σὺ δὲ λήψῃ σε-

αυτῶ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἴδεςθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. ²² καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός, οὕτως ἐποίησε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νῶε. εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. ² ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ. ³ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διατρέφειν σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ⁴ ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀναστήμα, ὃ ἐποίησα ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. ⁶ Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. ⁷ εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. ⁸ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρποντων ἐπὶ τῆς γῆς ⁹ δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Νῶε. ¹⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐβράβησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρύακται τοῦ οὐρανοῦ ἤνεωχθησαν. ¹² καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σῆμ, Χάμ, Ἰάφεθ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ

αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν. ¹⁴ καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ ¹⁵ εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἐστι πνευμαζῶν. ¹⁶ καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετειλάτο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἔκλεισε κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἐξωθεν αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ. καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ¹⁹ τὸ δὲ ὕδωρ ἐπικράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. ²⁰ πεντεκαίδεκα πῆχες ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ. καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. ²¹ καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων. καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος. ²² καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπέθανε. ²³ καὶ ἐξῆλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἔρπετων, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. ²⁴ καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. καὶ ἐπήγαγε ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. ² καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταβράκται τοῦ οὐρανοῦ. καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ³ καὶ

ἐνείδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἡλαττοῦντο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. ⁴ καὶ ἐκαθίσεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. ⁵ τὸ δὲ ὕδωρ ἡλαττοῦντο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ᾤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρεων. ⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡν-έωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα. ⁷ καὶ ἐξελθὼν οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁸ καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὅπισω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπασκε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ καὶ οὐχ εὐρύσατο ἡ περιστερὰ ἀναπαύσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρὸς ὡπον τῆς γῆς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσηγάγεν αὐτήν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν. ¹⁰ καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ¹¹ καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ὀσπέραν. καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπασκε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ¹² καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέφειν αὐτὸν ἔτι. ¹³ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἐξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός μὲν τοῦ μηνός ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ¹⁴ ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηρανθῆ ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων. ¹⁶ ἐξέλθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, ¹⁷ καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστί μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν. καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ. καὶ αἰξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοί

νιοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη. καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινουμένον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθουσιν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ²⁰ καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκαύρῳσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²¹ καὶ ὡσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας. καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς διανοηθεῖς, οὐ προσθήσω ἐτι καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. ὅτι ἐγκτεται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ. οὐ προσθήσω οὖν ἐτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζώσαν, καθὼς ἐποίησα ²² πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς. σπέρμα καὶ θερισμός, ψυχὸς καὶ καύμα, θερὸς καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα, οὐ καταπαύσουσι.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ² καὶ ὁ τρόμος, καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης. ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδωκα. ³ καὶ πᾶν ἔρπετόν, ὃ ἐστὶ ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν. ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. ⁴ πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε. ⁵ καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκλήτησεν αὐτό. καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκλήτησεν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. ⁶ ὃ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. ⁷ ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων. ⁹ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς. ¹⁰ καὶ

πάσῃ ψυχῇ ζωσὴ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων, καὶ ἀπὸ κτηνῶν. καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελεσθέντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ¹¹ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς. καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἐτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ οὐκ ἐτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. ¹² καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νῶε. τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωσῆς, ἥ ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους. ¹³ τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. ¹⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὁφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ. ¹⁵ καὶ μνησθῆσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστὶν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωσῆς ἐν πάσῃ σαρκί. καὶ οὐκ ἔσται ἐτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. ¹⁶ καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ὁμοίῳ τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζωσῆς ἐν πάσῃ σαρκί, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε, τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἥς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελεσθέντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ. Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. ¹⁹ τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε. ἀπὸ τούτων διεσπάρσαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ²⁰ καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς. καὶ ἐφύτευσεν ἀμπέλων. ²¹ καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ μεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²² καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυοῖν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. ²³ καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. ²⁴ ἐξένηψε δὲ

Νῶε

Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεότερος. ²⁵ καὶ εἶπεν. ἐπικατάρατος Χαναάν παῖς. οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ²⁶ καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ. καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ. ²⁷ πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἰκοῖς τοῦ Σήμ. καὶ γεννηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ. ²⁸ ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πενήκοντα. ²⁹ καὶ ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἑννακόςια πενήκοντα ἔτη. καὶ ἀπέθανεν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ. καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. ² υἱοὶ Ἰάφεθ, Γαμέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδοὶ, καὶ Ἰωῦαν, καὶ Ἑλισά, καὶ Θοβέλ, καὶ Μοσοχ, καὶ Θείρας. ³ καὶ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχαναζ, καὶ Ριφάθ, καὶ Θοργαμά. ⁴ καὶ υἱοὶ Ἰωῦαν, Ἑλισά, καὶ Θάρεις, Κήτιοι, Ρόδιοι. ⁵ ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἕκαστος κατὰ γλώσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ⁶ υἱοὶ δὲ Χάμ, Χους, καὶ Μεσραῖν, Φουδ, καὶ Χαναάν. ⁷ υἱοὶ δὲ Χους, Σαβὰ, καὶ Εὐϊλά, καὶ Σαβαθά, καὶ Ρεγμά, καὶ Σαβαθακά. υἱοὶ δὲ Ρεγμά, Σαβὰ, καὶ Λαδάν. ⁸ Χους δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρωδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁹ οὗτος ἦν γίγας κνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, ὡς Νεβρωδ γίγας κνηγὸς ἐναντίον κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, καὶ Οὐρέ, καὶ Ἀρχὰδ καὶ Χαλαννη, ἐν τῇ γῇ Σενναάρ. ¹¹ ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξηλθεν Ἀσσουρ. καὶ οἰκοδόμησε τὴν Νινευί, καὶ τὴν Ρωβωθ πόλιν, καὶ τὴν Χαλάχ, ¹² καὶ τὴν Δασὴ ἀνὰ μέσον Νινευί, καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ. αὕτη ἡ πόλις μεγάλη. ¹³ καὶ Μεσραῖν ἐγέννησε τοὺς Δουδιεμ, καὶ τοὺς Νεφθαλειμ, καὶ τοὺς Ἐνεμειμ, καὶ τοὺς Λαβιεμ, καὶ τοὺς Πατροσωνιμ, ¹⁴ καὶ τοὺς Χασμωνιμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιμ, καὶ τοὺς Γαφθοριμ. ¹⁵ Χαναάν δὲ ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐ-

τοῦ, ¹⁶ καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαιον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργισαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκαῖον, ¹⁷ καὶ τὸν Ἀσναῖον, καὶ τὸν Ἀράδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί. ¹⁸ καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναανίων. ¹⁹ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναανίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἔλθειν εἰς Γεραρά καὶ Γαζάν, ἕως ἔλθειν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀδαμὰ καὶ Σεβοῖμ ἕως Δασά. ²⁰ οὗτοι υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ²¹ καὶ τῷ Σήμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μελλονος. ²² υἱοὶ Σήμ, Ἑλὰμ, καὶ Ἀσσουρ, καὶ Ἀρφαξὰδ, καὶ Λουδ, καὶ Ἀράμ, καὶ Καϊνάν. ²³ καὶ υἱοὶ Ἀράμ, Οὐζ, καὶ Οὐλ, καὶ Γατέρ, καὶ Μοσοχ. ²⁴ καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν. καὶ Καϊνάν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ. ²⁵ καὶ τῷ Ἑβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί. ὄνομα τῷ ἐνι, Φαλέγ. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διμερίσθη ἡ γῇ. καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν. ²⁶ Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδαδ, καὶ Σαλέθ, καὶ τὸν Σαρμωθ, καὶ Ἰαράχ, καὶ Ὀδορῶ, καὶ Αἰβήλ, καὶ Δεκλά, ²⁷ καὶ Εὐάλ, καὶ Ἀβιμαέλ, καὶ Σαβὰ, ²⁸ καὶ Οὐφείρ, καὶ Εὐεϊλά, καὶ Ἰωβαβ. ²⁹ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν. ³⁰ καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν, ἀπὸ Μασσῆ ἕως ἔλθειν εἰς Σαφραά ὅρος ἀνατολῶν. ³¹ οὗτοι υἱοὶ Σήμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ³² αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γένεσιν αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν. ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῇ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. ² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σενναάρ καὶ κατόκησαν ἐκεῖ. ³ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. δεῖτε πλινθισομεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσομεν αὐτάς πυρί. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον. καὶ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς

αὐτοῖς ὁ πληλός. ⁴ καὶ εἶπαν. δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ⁶ καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ γένος ἐν, καὶ χεῖλος ἐν πάντων. καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι. καὶ νῦν οὐκ ἐκλείρει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. ⁷ δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτὸν ἐκεί τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. ⁸ καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκείθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. ⁹ διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Συγχυσις. ὅτι ἐκεῖ συνέχευε κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐκείθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ¹⁰ καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶ Σὴμ. καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἑτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλισμόν. ¹¹ καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξάδ, ἔτη πεντακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹² καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. ¹³ καὶ ἔζησεν Ἀρφαξάδ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἔτη τετρακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Σαλά, ἔτη τριακόσια τριακοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. ¹⁴ καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ. ¹⁵ καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ἐβερ, τριακόσια τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹⁶ καὶ ἔζησεν Ἐβερ ἑκατὸν τριακοντατέσσαρα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ. ¹⁷ καὶ ἔζησεν Ἐβερ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ, ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹⁸ καὶ ἔζησε Φαλέγ τριακοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ

ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ. ¹⁹ καὶ ἔζησε Φαλέγ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ, ἑννέα καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁰ καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριακοντα καὶ δύο ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ. ²¹ καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Σερούχ, διακόσια ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²² καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ναχώρ. ²³ καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁴ καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομηκονταεννέα. καὶ ἐγέννησε τὸν Θάβρά. ²⁵ καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Θάβρά, ἔτη ἑκατὸν εικοσιπέντε. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁶ καὶ ἔζησε Θάβρα ἑβδομήκοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀδράν. ²⁷ αὐταὶ δὲ αἱ γενεαὶ Θάβρα. Θάβρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀδράν. καὶ Ἀδράν ἐγέννησε τὸν Λωτ. ²⁸ καὶ ἀπέθανεν Ἀδράν ἐνώπιον Θάβρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων. ²⁹ καὶ ἔλαβον Ἀβραμ καὶ Ναχώρ ἑαυτοῖς γυναῖκας. ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἀβραμ, Σάρα. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχώρ, Μίλχα, θυγατὴρ Ἀδράν, καὶ πατὴρ Μίλχα, καὶ πατὴρ Ἰεσχά. ³⁰ καὶ ἦν Σάρα στείρα, καὶ οὐκ ἔτεκνοποιεῖ. ³¹ καὶ ἔλαβε Θάβρα τὸν Ἀβραμ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Ἀδράν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἀβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων, πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. καὶ ἦλθον ἕως Χαρρᾶν. καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. ³² καὶ ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Θάβρα ἐν γῇ Χαρρᾶν, διακόσια πέντε ἔτη. καὶ ἀπέθανε Θάβρα ἐν Χαρρᾶν.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἀβραμ. ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν σοι δεῖξω, ² καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα. καὶ εὐλογησά

σε,

σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ὅσην εὐλογημένος. ³ καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογούντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσσομαι. καὶ ἐνευλογηθῶσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. καὶ ὤχητο μετ' αὐτοῦ Λῶτ. Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἐβδόμη· χονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρράν. ⁵ καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν. καὶ ἐξῆλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. ⁶ καὶ διώδυνεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συγχέμ, ἐπὶ τὴν ὁρὴν τὴν ὑψηλὴν. οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατοικοῦν τὴν γῆν. ⁷ καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ. ⁸ καὶ ἀπέστη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος κατα· ἀντολὰς Βαιθίλ. καὶ ἐστῆσεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν Βαιθίλ κατὰ θάλασσαν, καὶ Ἀγγαὶ κατὰ ἀνατολὰς. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου. ⁹ καὶ ἀπῆγεν Ἀβραμ, καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁰ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ ἐγένετο δὲ ἥνικα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρα τῇ γυναίκί. γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσ· ωπος εἶ. ¹² ἔσται οὖν ὡς ἂν ἰδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶν αὐτῇ, καὶ ἀποκτενοῦσί με. σὲ δὲ περιποιήσονται. ¹³ εἶπον οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται δια σέ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκέν σου. ¹⁴ ἐγένετο δὲ, ἥνικα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα. ¹⁵ καὶ ἰδὼν αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ, καὶ εἰσῆγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ. ¹⁶ καὶ τῷ Ἀβραμ· εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, καὶ

μόσχου, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παι· δίσκαι, καὶ ἡμίονοι, καὶ κάμηλοι. ¹⁷ καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς με· γάλοις καὶ πονηροῖς, καὶ τὸν οἶκον αὐ· του, περὶ Σάρας τῆς γυναίκος Ἀβραμ. ¹⁸ καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἀβραμ, εἶπεν. τί τοῦτο ἐποίησας μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγ· γειλᾷς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν; ¹⁹ ἵνατί· εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλα· βον αὐτὴν ἐμαυτῷ γυναῖκα. καὶ νῦν· ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντί σου, λαβὼν· ἀπότρεχε. ²⁰ καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ συμπορεύεσθαι αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἀνέβη δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ Λῶτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρήμον. ² Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτή· νει, καὶ ἄργυριῳ, καὶ χρυσίῳ. ³ καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν ἤλθεν εἰς τὴν ἐρήμον ἕως Βαιθίλ, ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον. ἀνὰ μέσον Βαιθίλ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί, ⁴ εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν. καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. ⁵ καὶ Λῶτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα, καὶ βοεῖς, καὶ σκηναί. ⁶ καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ. καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. ⁷ καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποι· μένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λῶτ. οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν. ⁸ εἶπε δὲ Ἀβραμ τῷ Λῶτ. μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου. ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἐσμέν ἡμεῖς. ⁹ οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶ; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. εἰ σὺ εἰς ἀρι· στερά, ἐγὼ εἰς δεξιά. εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά, ἐγὼ εἰς ἀριστερά. ¹⁰ καὶ ἐπάρας Λῶτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπείδεν πᾶσαν τὴν περιήγορον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰ· γύπτου.

γύπτου, ἕως ἔλθειν εἰς Ζόγορα. ¹¹ καὶ ἐξέλεξτο ἑαυτῷ Ἀὐτὸ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀπῆρε Ἀὐτὸ ἀπὸ ἀντολῶν. καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ¹² Ἀβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναάν. Ἀὐτὸ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιγύρων, καὶ ἐσκηνώσεν ἐν Σοδόμοις. ¹³ οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἡμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα. ¹⁴ ὁ δὲ θεὸς ἔλεπε τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Ἀὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ. ἀνέβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τοποῦ, οὐ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θαλάσσαν. ¹⁵ ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄρᾳς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς ἑὸς αἰῶνος. ¹⁶ καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὥς τὴν ἄμμον τῆς γῆς. εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. ¹⁷ ἀναστὰς διόδυσσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος. ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁸ καὶ ἀποσκευάσας Ἀβραμ, ἔλθων κατώκησε παρά τὴν δυνὴν τὴν Μамβρῇ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαργάλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλάσαρ, Χοδολλογομὸν βασιλεὺς Ἑλάμ, καὶ Θαργάλ βασιλεὺς ἐθνῶν ² ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων, καὶ μετὰ Βαρσά βασιλέως Γομορρᾶς, καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμὰ, καὶ μετὰ Συμβορ βασιλέως Σεβωείμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ. αὕτη ἐστὶ Σηγῶρ. ³ πάντες οὗτοι συνεγώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἄλυσιν. αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν. ⁴ δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομῷ. τῷ δὲ τρισκαίδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν. ⁵ ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀπταρῶθ, καὶ Καρναῖν, καὶ ἐθνὴν ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς. καὶ τοὺς Ὀμμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ πόλει. ⁶ καὶ τοὺς Χορμᾶίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηίρ, ἕως τῆς τερεβίνθου

τῆς Φαράν. ἡ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁷ καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως. αὕτη ἐστὶ Κάδης. καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλίκ, καὶ τοὺς Ἀμορρᾶίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. ⁸ ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομορρᾶς, καὶ βασιλεὺς Ἀδαμὰ, καὶ βασιλεὺς Σεβωείμ, καὶ βασιλεὺς Βαλάκ. αὕτη ἐστὶ Σηγῶρ. καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἄλυσιν ⁹ πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλεῖ Ἑλάμ, καὶ Θαργάλ βασιλεῖ ἐθνῶν, καὶ Ἀμαργάλ βασιλεῖ Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλεῖ Ἑλλάσαρ. οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε. ¹⁰ ἡ δὲ κοιλάς ἡ ἄλυσιν, φρέατα ἀσφάλτου. ἔφυγε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομορρᾶς, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ. οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὄρειν ἔφυγον. ¹¹ ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομορρᾶς, καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθον. ¹² ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Ἀὐτὸ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπώχοντο. ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις. ¹³ παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περάτῃ. αὐτὸς δὲ κατώκει παρά τῇ δρυὶ τῇ Μамβρῇ Ἀμορρᾶίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἑσχὼλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνάν. οἷήσαν συνωμόται τοῦ Ἀβραμ. ¹⁴ ἀκούσας δὲ Ἀβραμ ὅτι ἠχμαλωτέναι Ἀὐτὸ ὁ ἀδελφίδους αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ κατεδίωξεν ὅπισθον αὐτῶν ἕως Δαν. ¹⁵ καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτοῦ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξε αὐτοὺς ἕως Χοβὰ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Λαμασκῷ. ¹⁶ καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων. καὶ Ἀὐτὸ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. ¹⁷ ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομῷ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ. τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον τῶν βασιλέων. ¹⁸ καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ

Σαλήμ ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ¹⁹ καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν. εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁰ καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ²¹ εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ, ὅς μοι τοὺς ἀνδρας, τὴν δὲ ἔππον λαβεῖσάναυ. ²² εἶπε δὲ Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Σοδόμων. ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον, ὃς ἐκτίσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ²³ εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυραγῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ. ²⁴ πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ κτανίσκοι, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Ἑσῶλ, Αὐνᾶν, Μαμβρη. οὗτοι λήψονται μερίδα.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥήμα κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὁράματι, λέγων. μὴ φοβοῦ Ἀβραμ. ἐγὼ ὑπερασπίζω σου. ὁ μισθός σου πολὺς ἐστὶ ἀσφόδρα. ² λέγει δὲ Ἀβραμ. δέσποτα κύριε τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολλύομαι ἄτεκνος. ὁ δὲ υἱός Μασέκ τῆς οἰκογενεῶς μου, οὗτος Λαμασκός Ἐλιέzer. ³ καὶ εἶπεν Ἀβραμ. ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. ⁴ καὶ εὐθύς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὐ κληρονομῆσει σε οὗτος. ἀλλ' ὃς ἐξελευσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε. ⁵ ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς. καὶ εἶπεν. οὕτως ἐστὶ τὸ σπέρμα σου. ⁶ καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ⁷ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ ὁ θεός ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι. ⁸ εἶπε δὲ. δέσποτα κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; ⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ. λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσας, καὶ αἶγα τριετίζουσας, καὶ κριὸν τρι-

τίζοντα, καὶ τρυγόντα, καὶ περιστέραν. ¹⁰ ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα. καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα. καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις. τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε. ¹¹ κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα. ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν. καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ. ¹² περὶ δὲ ἡλίου δυσμᾶς ἕκτασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. ¹³ καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ. γινώσκων γνῶσθ' ὅτι παροικὸν ἐστὶ τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ. καὶ δουλώσουσιν αὐτούς, καὶ κακώσουσιν αὐτούς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. ¹⁴ τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἔαν δουλεύωσι, κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. ¹⁵ σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γηρᾷ καλῇ. ¹⁶ τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε. οὕτως γὰρ ἀναπεπληρῶνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν. ¹⁷ ἐπεὶ δὲ ὁ ἡλὸς ἐγένετο πρὸς δυσμᾶς, φλόξ ἐγένετο. καὶ ἰδοὺ κλίσανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ διηλθον ἀνα μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων. ¹⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην, λέγων. τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου. ¹⁹ τοὺς Κεναιούς, καὶ τοὺς Κενζαίους, καὶ τοὺς Κεδμωναίους, ²⁰ καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ραφαεῖν, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

Κ Ε Φ. Ις'.

Σάρα δὲ ἡ γυνὴ Ἀβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἥ ὄνομα Ἄγαρ. ² εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἀβραμ. ἰδοὺ συνέκλυσέ με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν. εἰσέλθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δὲ Ἀβραμ τῆς φωνῆς Σαρᾶς. ³ καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἀβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἀβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτήν τῷ Ἀβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.

γυναικα. ⁴ και εισηλθε προς Ἀγαρ. και συνελαβε. και ειδεν οτι εν γαστρι εχει. και ητιμασθη η κυρια εναντιον αυτης. ⁵ ειπε δε Σαρα προς Ἀβραμ. ακουμαι εκ σου. εγω δεδωκα την παιδιακην μου εις τον κολπον σου. ιδουσα δε οτι εν γαστρι εχει, ητιμασθη εναντιον αυτης. κριναι ο θεος ανα μεσον εμου και σου. ⁶ ειπε δε Ἀβραμ προς Σαραν. ιδου η παιδιακη σου εν ταϊς χειρσι σου. χρῶ αυτη ως αν σοι αριστον η. και εκακωσεν αυτην Σαρα. και απεδρα απο προσωπου αυτης. ⁷ ειρε δε αυτην αγγελος κυριου επι της πηγης του υδατος εν τη ερημῳ επι της πηγης εν τη οδῳ Σούρ. ⁸ και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου. Ἀγαρ παιδιακη Σαραι, ποθιν ερχη; και πῶ πορευη; και ειπεν. απο προσωπου Σαραι της κυριας μου εγω αποδιδράσκω. ⁹ ειπε δε αυτη ο αγγελος κυριου. αποστράφηθι προς την κυριαν σου, και ταπεινωθητι υπο τας χειρας αυτης. ¹⁰ και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου. πληθυνκον πληθυνῶ το σπερμα σου, και ουκ αριθμηθησεται υπο του πληθους. ¹¹ και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου. ιδου ου εν γαστρι εχεις, και τεζη υιον, και καλεσεις το ονομα αυτου Ἰσμαήλ. οτι ἐπήκουσε κύριος τῇ ταπεινώσει σου. ¹² οὗτος ἐστί ἀγροικὸς ἄνθρωπος. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντα, και αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν. και κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει. ¹³ και ἐκάλεσε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν. σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδὼν με. οτι ειπε. και γὰρ ἐνώπιον ειδον ὀφθέντα μοι. ¹⁴ ἐνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ, φρέαρ οὐ ἐνώπιον ειδον. ιδου ἀνα μέσον Καδης και ἀνα μέσον Βαράδ. ¹⁵ και ἐτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υἱόν, και ἐκάλεσεν Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἐτεκεν αὐτῷ Ἀγαρ, Ἰσμαήλ. ¹⁶ Ἀβραμ δε ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταεξ, ἡνίκα ἐτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

Ε γένητο δε Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. και ὥφθη κύριος τῷ Ἀβραμ, και ειπεν αὐτῷ. εγω εἰμι ὁ θεός σου. εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ, και γίνου ἄμemptος. ² και θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνα

μέσον ἐμοῦ, και ἀνα μέσον σου. και πληθυνῶ σε σφόδρα. ³ και ἐπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. και ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός, λέγων. ⁴ και ἐγω ιδου ἡ διαθήκη μου μετα σου. και ἐση πατήρ πληθους ἐθνῶν. ⁵ και οὐ κληθήσεται ἐτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἐστίαι τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ. οτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικα σε. ⁶ και ἀύξανώ σε σφόδρα σφόδρα. και θήσω σε εἰς ἐθνη. και βασιλεῖς ἐκ σου ἐξελεύσονται. ⁷ και στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνα μέσον σου, και ἀνα μέσον τοῦ σπέρματος σου μετα σε εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου θεός, και τοῦ σπέρματος σου μετα σε. ⁸ και δώσω σοι και τῷ σπέρματί σου μετα σε τὴν γῆν, ἣν παροικίεις, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον. και ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ⁹ και ειπεν ὁ θεός πρὸς Ἀβραάμ. σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ και τὸ σπέρμα σου μετα σε εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. ¹⁰ και αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνα μέσον ἐμοῦ, και ὑμῶν, και ἀνα μέσον τοῦ σπέρματος σου μετα σε εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν. ¹¹ και περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, και ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνα μέσον ἐμοῦ και ὑμῶν. ¹² και παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. και οἰκογενής και ὁ ἀργυρώνητος. ἀπὸ παντός υἱοῦ ἄλλοτρίου, ὃς οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ σπέρματος σου, ¹³ περιτομῇ περιτμηθήσεται. ὁ οἰκογενής τῆς οἰκίας σου, και ὁ ἀργυρώνητος. και ἐστίαι ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον. ¹⁴ και ἀπεριτμυγὸς ἄρσεν, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς. οτι τὴν διαθήκην μου διεσκεδάσε. ¹⁵ και ειπεν ὁ θεός τῷ Ἀβραάμ. Σαρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα, Σάρρα ἐστίαι τὸ ὄνομα αὐτῆς. ¹⁶ εὐλογῆσω δὲ αὐτήν. και δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον. και εὐλογῆσω αὐτό. και ἐστίαι εἰς ἐθνη. και βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται. ¹⁷ και ἔπεσεν

ἔπειαν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε. καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων. εἰ τῷ ἑκατονταετίᾳ γενησεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνένηκοντα ἐτῶν τέκεται; ¹⁸ εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν θεόν. Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου. ¹⁹ εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἀβραὰμ. ναί. ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέκεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τὸν σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. ²⁰ περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπηκουσά σου. καὶ ἰδοὺ εὐλογηκα αὐτόν, καὶ αὖξανώ αὐτόν, καὶ πληθυνώ αὐτόν σφόδρα. δώδεκα ἔθνη γεννήσει. καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέκεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τούτου, ἐν τῷ ἑναυτῷ τῷ ἐτέρῳ. ²² συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Ἀβραὰμ. ²³ καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους, καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραὰμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός. ²⁴ Ἀβραὰμ δὲ ἐνενηκονταεννέα ἦν ἐτῶν, ἡνίκα περιτέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ²⁵ Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἐτῶν δεκατριῶν, ἡνίκα περιτέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ²⁶ ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετμήθη Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁷ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρωνήτοι ἐξ ἄλλογενῶν ἐθνῶν.

Κ Ε Φ. Ι Η'.

Ὡφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, καθημένον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ² ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες ἐσθῆκισαν ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ἰδὼν, προσέδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ προσκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, ³ καὶ εἶπε. κυριε, εἰ ἄρα εὖρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου. ⁴ ληφθῆτω δὴ ὕδωρ,

καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν. καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον. ⁵ καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε. καὶ μετὰ τούτου παρελευσάσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὐ ἐνεκεν ἐκκλινάτε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπεν. οὕτως ποιήσον, καθὼς εἶρηκας. ⁶ καὶ ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάρραν, καὶ εἶπεν αὐτῇ. σπένδσον, καὶ φύρασον τρία μέτρα σμιδάλλεως, καὶ ποιήσον ἐγκρυφίας. ⁷ καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβεν ἀπαλὸν μοσχάριον καὶ καλόν, καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ⁸ ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παρεστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. ⁹ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. ποῦ Σάρρα ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. ¹⁰ εἶπε δὲ. ἐπαναστρέφων ἤξω πρὸς σέ κατὰ τὸν καιρὸν τούτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρα ἡ γυνὴ σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς οὕσα ὀπισθεν αὐτοῦ. ¹¹ Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκοτες ἡμερῶν. ἔξελπε δὲ τῇ Σάρρᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεία. ¹² ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα. οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν. ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραὰμ. τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα. ἄρα γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. ¹⁴ μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ θεῷ ῥήμα; εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἀναστρέψω πρὸς σέ εἰς ὥρας. καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. ¹⁵ ἡρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα. οὐκ ἐγέλασα. ἐοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ. οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας. ¹⁶ ἐξαναστάντες δὲ ἐκείθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρᾶς. Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπορεύεσθαι αὐτοὺς. ¹⁷ ὃ δὲ κύριος εἶπε. οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ παιδὸς μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. ¹⁸ Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ¹⁹ ᾗδεν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν. καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν,

κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. ²⁰ εἶπε δὲ κύριος, κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς μέ, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλα σφόδρα. ²¹ καταβάς οὖν ὁψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς μέ, συντελούνται. εἰ δὲ μή, ἵνα γνῷ. ²² καὶ ἀποστρέψαντες ἐκείθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκώς ἐναντίον κυρίου. ²³ καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε, μὴ συναπολέσης δικαίους μετὰ ἀσεβούς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. ²⁴ ἐάν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολείς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐάν ὦσιν ἐν αὐτῇ; ²⁵ μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβούς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μηδαμῶς. ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, σὺ ποιήσεις κρίσιν; ²⁶ εἶπε δὲ κύριος. ἐάν ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. ²⁷ καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε, νῦν ἡρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριόν μου. ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός. ²⁸ ἐάν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐάν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. ²⁹ καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα. καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. ³⁰ καὶ εἶπε. μὴ τι κύριε ἐάν λαλήσω; ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. ³¹ καὶ εἶπεν. ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον, ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐάν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι. ³² καὶ εἶπε. μὴ τι κύριε ἐάν λαλήσω ἔτι ἅπαξ; ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. ³³ ἀπῆλθε δὲ ὁ κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραὰμ. καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα

ἐσπέρas. Ἄωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδόμων. Ἰδὼν δὲ Ἄωτ, ἔξαεστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς. καὶ προσεκυνῆσε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν, ² καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνετε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ νύμσαθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. καὶ εἶπαν. οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν. ³ καὶ κατεβιάσατο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἀξύμους ἔπεισεν αὐτούς, καὶ ἔραγον. πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα. ⁴ καὶ ἐξεκαλούντο τὸν Ἄωτ. καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἔξαγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. ⁵ ἐξῆλθε δὲ Ἄωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ προθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ. ⁷ εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρέυσησθε. ⁸ εἰσὶ δέ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα. ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκοι ὑμῖν. μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὐ εἵνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. ⁹ εἶπαν δὲ αὐτῷ. ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ κρίσιν κρίνεις; νῦν οὖν σε κακώσωμεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Ἄωτ σφόδρα. καὶ ἤργισαν συντρίψαι τὴν θύραν. ¹⁰ ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεπάσαντο τὸν Ἄωτ πρὸς ἑαυτούς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν. ¹¹ τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἄορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ παρελύθησαν ἱπποῦντες τὴν θύραν. ¹² εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Ἄωτ. εἰσὶ σοὶ ὡδὲ γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἵτις σοὶ ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἔξαγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ¹³ ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κήριος ἐκτρίψαι

ἐκτρίψαι αὐτήν. ¹⁴ ἐξῆλθε δὲ Ἀὼτ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἀναστῆτε, καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν. ἔδοξε δὲ γελουάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. ¹⁵ ἦνίκα δὲ ὁρθρος ἐγένετο, ἐποπύδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Ἀὼτ, λέγοντες. ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ὥς ἔχεις, καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ καὶ σύ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως. ¹⁶ καὶ ἐταράχθησαν. καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ἦνίκα ἐξῆγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπαν. σῶζων οὕτως τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ δὲ στῆς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. εἰς τὸ ὅρος σῶζου, μὴ ποτε συμπαραληφθῇς. ¹⁸ εἶπε δὲ Ἀὼτ πρὸς αὐτούς. θέομαι κύριε, ¹⁹ ἐπεὶδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἕλεος ἐναντίον σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου. ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὅρος. μὴ ποτε καταλάβῃ με τὰ κακὰ, καὶ ἀποθάνω. ²⁰ ἰδοὺ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστὶ μικρά. καὶ ἐκεῖ διασωθήσομαι. οὐ μικρά ἐστὶ; καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκέν σου. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας. ²² σπεύσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ. οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἔλθεῖν σε ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σηγῶρ. ²³ ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Ἀὼτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγῶρ. ²⁴ καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρά θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἔξ οὐρανοῦ. ²⁵ καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περιχώρον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς. ²⁶ καὶ ἐπέβλεπεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐγένετο στήλη ἀλάς. ²⁷ ὥρθηρε δὲ Ἀβραάμ τῷ πρωτῷ εἰς τὸν τόπον, οὗ

εἰσῆκε ἐναντίον κυρίου. ²⁸ καὶ ἐπέβλεπεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας, καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινον φλὸς ἐκ τῆς γῆς, ὥσπερ ἀτμὶς καίμινον. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι τὸν θεὸν πάσας τὰς πόλεις τῆς περιόικου, ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ. καὶ ἐξπέστειλε τὸν Ἀὼτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Ἀὼτ. ³⁰ ἀνέβη δὲ Ἀὼτ ἐκ Σηγῶρ. καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτοῦ, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγῶρ. καὶ κατοίκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτοῦ, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ³¹ εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν. ὁ πατήρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσέλυσεται πρὸς ἡμᾶς, ὥς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ. ³² δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοιμηθώμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ³³ ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ εἰσελθούσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι. ³⁴ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον, καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν. ἰδοὺ ἐκοιμήθη ὁ πατήρ μου μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ εἰσελθούσα κοιμήθη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ³⁵ ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον. καὶ εἰσελθούσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἀναστῆναι. ³⁶ καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Ἀὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ³⁷ καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ, λέγουσα. ἐκ τοῦ πατρὸς μου. οὗτος πατήρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ³⁸ ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμιάν, λέγουσα. υἱὸς γένους μου. οὗτος πατήρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐκίνησεν ἐκείθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς λίβα. καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης, καὶ ἀνὰ μέσον Σούρ. καὶ παρῶκησεν ἐν Γεράροις. ² εἶπε δὲ Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν. φοβηθῆναι γὰρ εἶπεν ὅτι γυνή μου ἐστὶ, μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ, βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. ³ καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τῇ νύκτι, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς, ἣς ἔλαβες. αὕτη δὲ ἐστὶ συνωκηκυῖα ἀνδρὶ. ⁴ Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἠψατο αὐτῆς, καὶ εἶπε. κύριε, ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δικαίον ἀπολεῖς; ⁵ οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν, ἀδελφή μου ἐστί; καὶ αὕτη μοι εἶπεν, ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο. ⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς κατ' ὕπνον. κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ. ἔνεκα τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἅψασθαι αὐτῆς. ⁷ νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ. ὅτι προφήτης ἐστὶ, καὶ προσευξέται περὶ σου, καὶ ζήσῃ. εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά. ⁸ καὶ ὤσθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωΐ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν. φοβηθήσαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον δ' οὐδεὶς ποιήσει, πεποίηκάς μοι. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ. τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο; ¹¹ εἶπε δὲ Ἀβραὰμ. εἶπα γὰρ, ἄρα οὐκ ἐστὶ θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἔνεκεν τῆς γυναικὸς μου. ¹² καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός. ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα. ¹³ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξῆγαγέ με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. καὶ εἶπα αὐτῇ ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς

ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἔὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ. εἶπον ἐμέ, ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν. ¹⁴ ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραγμα, καὶ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ παῖδας, καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραὰμ. καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ. ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου. οὐ ἂν σοι ἀρέσκη, κατ-οῖκει. ¹⁶ τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν. ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελφῷ σου. ταῦτα ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου, καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σου. καὶ πάντα ἀλήθευσον. ¹⁷ προσηύξατο δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ. καὶ ἔτεκεν. ¹⁸ ὅτι συγκλείων συνέλεισε κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἔνεκεν Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβραὰμ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε. καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε. ² καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. ³ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαὰκ. περιέτεμε δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῇ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. ⁴ καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁵ εἶπε δὲ Σάρρα. γέλωτά μοι ἐποίησε κύριος. ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. ⁶ καὶ εἶπε. τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μου; ⁷ καὶ ἡνῆθή τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ἣ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁸ ἰδοὺσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἀγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραὰμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ⁹ καὶ εἶπε τῷ Ἀβραὰμ. ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταυτῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαὰκ. ¹¹ σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναν-

ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ. ¹² εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ. μὴ
σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ
παιδίου, καὶ περὶ τῆς παιδίσκης. πάν-
τα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάρρα, ἀκουε τῆς
φωνῆς αὐτῆς. ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσε-
ταί σοι σπέρμα. ¹³ καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς
παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιη-
σω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὺν ἔστιν.
¹⁴ ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, καὶ
ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσπον ὕδατος, καὶ
ἔδωκεν τῇ Ἄγαρ. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸν ὤμον αὐτῆς τὸ παιδίον, καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλα-
νάτο κατὰ τὴν ἐρημον, κατὰ τὸ φρέαρ
τοῦ ὄρκου. ¹⁵ ἐξήλαπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ
τοῦ ἀσκοῦ. καὶ ἐξόρυξε τὸ παιδίον ὑπο-
κάτω μᾶς ἐλάτης. ¹⁶ ἀπελθοῦσα δὲ
ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν,
ὥς τε τόξον βολήν. εἶπε γὰρ, σὺ μὴ ἴδω
τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου, καὶ
ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ. ἀναβοήσαν
δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσε. ¹⁷ εἰσέκουσε δὲ
ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ
τόπου οὗ ἦν. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος
θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστὶν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ.
ἐπακήκουε γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ
παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστίν. ¹⁸ ἀνά-
στηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κρά-
τησον τῇ χειρὶ σου αὐτό. εἰς γὰρ ἔθνος
μέγα ποιήσω αὐτό. ¹⁹ καὶ ἀνέωξεν ὁ
θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. καὶ εἶδε
φρέαρ ὕδατος ζῶντος. καὶ ἐπορεύθη,
καὶ ἐπλησε τὸν ἀσπὸν ὕδατος. καὶ
ἐπότισε τὸ παιδίον. ²⁰ καὶ ἦν ὁ θεὸς
μετὰ τοῦ παιδίου. καὶ ἠυξήθη, καὶ
κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐγένετο δὲ
τοξότης. ²¹ καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναί-
κα ἐκ Φαράν Αἰγύπτου. ²² ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ εἶπεν Ἀβι-
μέλεχ, καὶ Οχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐ-
τοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ, λέγων.
ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἔαν
ποιῇς. ²³ νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν θεόν,
μὴ ἀδικῆσιν με, μὴ δὲ τὸ σπέρμα μου,
μὴ δὲ τὸ ὄνομά μου. ἀλλὰ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιή-
σῃς μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ σὺ παρῳ-

κησας ἐν αὐτῇ. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἀβραάμ.
ἐγὼ ὁμῶμαι. ²⁵ καὶ ἤλεγξεν Ἀβραάμ
τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ
ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ πατέρες τοῦ
Ἀβιμέλεχ. ²⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέ-
λεχ. οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥήμα
τοῦτο. οὐδὲ σὺ μοι ἀπηγγείλας, οὐδὲ
ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ' ἡ σήμερον. ²⁷ καὶ
ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα, καὶ μὸςχους,
καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ, καὶ διέθεντο
ἀμφοτέροι διαθήκην. ²⁸ καὶ ἔστησεν
Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόν-
νας. ²⁹ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ.
τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβα-
των τούτων, ἃς ἔστησας μόνας; ³⁰ καὶ
εἶπεν Ἀβραάμ. ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας
λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὥσι μοι εἰς μαρ-
τυρίον, ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦ-
το. ³¹ διὰ τοῦτο ἐπωτόρασσι τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκεῖνον, φρέαρ ὀρκισμοῦ.
ὅτι ἐκεῖ ὤμωσαν ἀμφοτέροι. ³² καὶ διέ-
θεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὀρ-
κισμοῦ. ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, Οχοζὰθ
ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρ-
χιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλι-
στιείμ. ³³ καὶ ἐρύτευsen Ἀβραάμ ἄρου-
ραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου. καὶ
ἐπεκαλῆσάτο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου,
θεοῦ αἰώνιος. ³⁴ παραινέσει δὲ Ἀβρα-
ὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιείμ ἡμέρας
πολλὰς.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα
ὁ θεὸς ἐπείρασεν τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ. Ἀβραάμ Ἀβραάμ. καὶ εἶ-
πεν. ἰδοὺ ἐγώ. ² καὶ εἶπε. λάβε τον
υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας
τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν
τὴν υψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτόν ἐκεῖ
εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων ὧν
ἂν σοι εἴπω. ³ ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ
τὸ πρωῒ, ἐπέσασκε τὴν ὄνον αὐτοῦ.
παρέλαβε δὲ μεθ' ἐαυτοῦ δυο παῖδας,
καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σκίσας
ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπο-
ρεύθη. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.
⁴ καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν.
⁵ καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισίν αὐτοῦ.

B 2

καθίστατε

καθίσπατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελυσόμεθα ἕως ὧδε. καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ⁶ ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ νιῷ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο αἶμα. ⁷ εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. πατήρ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστι τέκνον; εἶπε δέ. ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, πού ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκαρπώσιν; ⁸ εἶπε δὲ Ἀβραὰμ. ὁ θεὸς ὅψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκαρπώσιν, τέκνον. πορευθέντες δὲ ἀμφοτέροι αἶμα, ⁹ ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα. καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. ¹⁰ καὶ ἐξετίμην Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν. Ἀβραὰμ Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. ¹² καὶ εἶπε. μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μὴ δὲ ποιήσῃς αὐτῷ μὴδὲν. νῦν γὰρ ὕγνων, ὅτι φοβῆθ' σὺ τὸν θεόν. καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ¹³ καὶ ἀναβλεψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ κείτος εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κορὶν, καὶ ἀνηγενεν αὐτὸν εἰς ὀλοκαρπώσιν ἀντι Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, κύριος εἶδεν. ἵνα εἴπωσι σημερον, ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη. ¹⁵ καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δευτέρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων. ¹⁶ κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα λέγει κύριος οὐ εἵνεκεν ἐπείσεας τὸ ἔθνη σου, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ¹⁷ ἡ μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν

ὑπεναντίων. ¹⁸ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ¹⁹ ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν αἶμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. ²⁰ ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ἔθνη ταῦτα, καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ, λέγοντες. ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτῇ υἱοὺς τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου, ²¹ τὸν Οὐζ' πρωτοτοκον, καὶ τὸν Βαυζ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων, ²² καὶ τὸν Χαζάδ, καὶ Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδάφ, καὶ τὸν Βαθουήλ. ²³ Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ρεβέκκαν. ὅκτω οὗτοι υἱοί, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραάμ. ²⁴ καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἣ ὀνομαζέται Ρεῦμα, ἔτεκε καὶ αὐτῇ τὸν Ταβέκ, καὶ τὸν Ταάμ, καὶ τὸν Τοχώδ, καὶ τὸν Μοχά.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτά. ² καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβὸκ, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ κοιλῷματι. αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κοψασθαι Σάρραν, καὶ πενθήσαι. ³ καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ, λέγων. ⁴ παροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν. δότε μοι οὖν κτήσιν τάσου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ. ⁵ ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χέτ πρὸς Ἀβραάμ, λέγοντες. ⁶ μὴ κύριε. ἀκούσων δὲ ἡμῶν. βασιλεὺς παρὰ θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν. ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψων τὸν νεκρόν σου. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ. ⁷ ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ. ⁸ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ, λέγων. εἰ ἐχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου, καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρώμ τῷ τοῦ Σαάρ. ⁹ καὶ δώσω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ ὃν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ἀργυρίου τοῦ

ἀξίου

ἄξιον δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου. ¹⁰ Ἐφρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ. ἀποκριθεὶς δὲ Ἐφρών ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραάμ, εἶπεν ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χέτ, καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέγων. ¹¹ παρ' ἐμοὶ γενοῦ κύριε, καὶ ἀκουσόν μου. τὸν ἀγρόν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδωμι. ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δίδωκά σοι. θάψον τὸν νεκρόν σου. ¹² καὶ προσεκύνησεν Ἀβραάμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶπε τῷ Ἐφρών εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκουσόν μου. τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ. ¹⁴ ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρών τῷ Ἀβραάμ, λέγων. ¹⁵ οὐχὶ κύριε. ἀκήκοα γὰρ, γῇ τετραποσίῳν διδράχμων ἀργυρίου. ἀλλὰ τί ἂν εἴῃ τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σου; σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον. ¹⁶ καὶ ἤκουσεν Ἀβραάμ τοῦ Ἐφρών, καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραάμ τῷ Ἐφρών τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ. τετρακόσια διδράχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. ¹⁷ καὶ ἔσθη ὁ ἀγρὸς Ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μαρβοῦ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ. ¹⁸ τῷ Ἀβραάμ, εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χέτ, καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν. ¹⁹ μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραάμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαρβοῦ. αὕτη ἐστὶ Χεθρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ²⁰ καὶ ἐκνρώσθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραάμ εἰς κτήσιν τάφου, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ Ἀβραάμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκώς ἡμερῶν. καὶ κύριος ἠνύλλογησεν τὸν Ἀβραάμ κατὰ πάντα. ² καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ. θεὸς τὴν χεῖρα σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου. ³ καὶ ἑξορκισθὲς κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν

θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαάκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου οὐ ἐγεννήθη πορεύση, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαάκ ἐκεῖθεν. ⁵ εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς. μὴ ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὅπισθω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν; ⁶ εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραάμ. πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ. ⁷ κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἐλάβε με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγέννηθην, ὃς ἐλάλησέ μοι, καὶ ὃς ὤμοσε μοι, λέγων. σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου. αὐτὸς ἀποστείλει τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ ἐμπροσθέν σου. καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. ⁸ ἔαν δὲ μὴ θελήῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσθι ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου. μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. ⁹ καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρόν Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ¹⁰ καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ. ¹¹ καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψέ, ἥνικα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρεόμεναι. ¹² καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εὐδόσωσιν ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ ποιήσων ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ. ¹³ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος. αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ. ¹⁴ καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ἣ ἂν ἐγὼ εὕρω, ἐπικλινόν τὴν ὑδρίαν σου, ἵνα πίω, καὶ εἴπῃ μοι, πῆς σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ. καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ. ¹⁵ καὶ ἐγένετο

πρὸ

πρὸ τοῦ συντελεῖσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ **Ρεβέκκα** ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα **Βαθουήλ**, υἱῷ **Μελχὰς**, τῆς γυναῖκος **Ναχωρ**, ἀδελφοῦ δὲ **Αβραάμ**, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. ¹⁶ ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. παρθένος ἦν. ἀνὴρ οὐκ ἔγνων αὐτήν. καταβάσασα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπλήρσε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη. ¹⁷ ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς. καὶ εἶπε. πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου. ¹⁸ ἡ δὲ εἶπε. πλεὶς κύριε. καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνειν. ¹⁹ καὶ εἶπε. καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσονται, ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι. ²⁰ καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον. καὶ ἔδραμε ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν. καὶ ὑδρεύσατο πᾶσαι ταῖς καμήλοις. ²¹ ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν. καὶ παρεσιώπη τοῦ γνῶναι εἰ εὐδόκῃ κυρίου τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὐ. ²² ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ καμήλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀλκῆς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς. δέκα χρυσῶν ὀλκὴ αὐτῶν. ²³ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτήν, καὶ εἶπε. θυγάτηρ τίνομος εἶ; ἀναγγεῖλον μοι. εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλύσαι. ²⁴ ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θυγάτηρ **Βαθουήλ** εἰμι τοῦ **Μελχὰς**, ὃν ἔτεκε τῷ **Ναχωρ**. ²⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλύσαι. ²⁶ καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησε τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν. ²⁷ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου **Αβραάμ**. ὅς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου. ἐμέ τ' εὐδόκῃ κυρίου εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. ²⁸ καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλε εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ²⁹ τῇ δὲ **Ρεβέκκα** ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄνομα **Λαβαν**. καὶ ἔδραμε **Λαβαν** πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν. ³⁰ καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς

ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα **Ρεβέκκας** τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης. οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς. ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δεῦρο εἰσελθε εὐλογητὸς κυρίου. ἵνατί ἐστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις. ³² εἰσελθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ ἀπέσπευξε τὰς καμήλους. καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθε τοῖς ποσίν αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ. ³³ καὶ παρεθῆκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. καὶ εἶπεν. οὐ μὴ φαγῶ, ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματα μου. καὶ εἶπεν. λάλησον. ³⁴ καὶ εἶπε. παῖς **Αβραάμ** ἐγὼ εἰμι. ³⁵ κύριος δὲ ἠυλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μοσχούς, καὶ ἀρρῦρίων, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παιδίσκας, καμήλους, καὶ ὄνους. ³⁶ καὶ ἔτεκε **Σάρρα** ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ. ³⁷ καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων. οὐ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν **Χαναανίων**, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ³⁸ ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. ³⁹ εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ. ⁴⁰ καὶ εἶπέ μοι. κύριος ὁ θεός, ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐδοῶσι τὴν ὁδὸν σου. καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. ⁴¹ τότε ἀθῶος ἔση ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου. ἡνίκα γὰρ ἔαν ἐλθῇς εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ μὴ σοι δῶσι, καὶ ἔση ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου. ⁴² καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἶπα. κύριε ὁ θεός τοῦ κυρίου μου **Αβραάμ**, εἰ σὺ εὐδοῶς τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ. ⁴³ ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύον-
ται

ται ἀντλήσαι ὕδωρ. καὶ ἔσται ἡ παρ-
θένος, ἣ ἂν ἐγὼ εἴπω, πότισόν με ἐκ
τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ, ⁴⁴ καὶ
εἶπῃ μοι, καὶ σὺ πῖε, καὶ ταῖς καμῆ-
λοις σου ὑδρεύσονται. αὕτη ἡ γυνὴ ἦν
ἡτοίμασε κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι
Ἰσαὰκ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκονται, ὅτι πε-
ποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.
⁴⁵ καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεῖσαι με
λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθύς Ῥε-
βέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν
ἐπὶ τῶν ὤμων. καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν
πηγὴν, καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ.
πότισόν με. ⁴⁶ καὶ σπεύσασα καθέειλε
τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς
ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ εἶπε. πῖε σὺ, καὶ τὰς
καμήλους σου ποτιῶ. καὶ ἔπιον, καὶ
τὰς καμήλους ἐπότισε. ⁴⁷ καὶ ἡρώτη-
σα αὐτήν, καὶ εἶπα. θυγάτηρ τίνος εἶ,
ἀνάγγειλόν μοι. ἡ δὲ ἔφη. θυγάτηρ
Βαθουὴλ εἰμι υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, ὃν
ἔτεκεν αὐτῷ Μελχὰ. καὶ περιέθηκε
αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῆς. ⁴⁸ καὶ εὐδοκήσας
προσεκύνησα τῷ κυρίῳ. καὶ εὐλόγησα
κύριον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀ-
βραάμ, ὃς εὐλόγησέν με ἐν ὁδῷ ἀληθείας,
λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ⁴⁹ εἰ οὖν
ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην
πρὸς τὸν κύριόν μου. εἰ δὲ μὴ, ἀπαγ-
γελάτε μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιάν
ἢ ἀριστεράν. ⁵⁰ ἀποκριθεὶς δὲ Ἀβραμ
καὶ Βαθουὴλ, εἶπαν. παρὰ κυρίου ἐξ-
ῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. οὐ δυνασόμε-
θά σοι ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν. ⁵¹ ἰδοὺ
Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου. λαβὼν ἀπότρε-
χε. καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου
σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος. ⁵² ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀ-
βραάμ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προσεκύ-
νησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ κυρίῳ. ⁵³ καὶ
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκύη ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέ-
κκα. καὶ ἄωρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς,
καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. ⁵⁴ καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ'
αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. καὶ
ἀναστὰς τὸ πρωὶ, εἶπεν. ἐκπέμψατέ
με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
⁵⁵ εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ

μήτηρ. μινάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν
ἡμέρας ὥςδε δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπ-
ελεύσεται. ⁵⁶ ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς.
μὴ κατέχετέ με. καὶ κύριος εὐλόγησε
τὴν ὁδόν μου ἐν ἱμοί. ἐκπέμψατέ με.
ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. ⁵⁷ οἱ
δὲ εἶπαν. καλέσωμεν τὴν παῖδα, καὶ
ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. ⁵⁸ καὶ
ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐ-
τῇ. πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τού-
του; ἡ δὲ εἶπε. πορεύσομαι. ⁵⁹ καὶ
ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ
τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ. ⁶⁰ καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν,
καὶ εἶπαν αὐτῇ. ἀδελφὴ ἡμῶν εἰ. γίνου
εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομη-
σάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν
ὑπεραντίων. ⁶¹ ἀναστὰσα δὲ Ῥεβέκκα
καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς
καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ
ἀνθρώπου. καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν
Ῥεβέκκαν ἀπῆλθεν. ⁶² Ἰσαὰκ δὲ διε-
πορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ
φοεᾶρ τῆς ὁράσεως. αὐτὸς δὲ κατώκει
ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα. ⁶³ καὶ ἐξῆλθεν
Ἰσαὰκ ἀδολεσχεῖσαι εἰς τὸ πεδῖον τὸ
πρὸς δεξιᾳ. καὶ ἀναβλέψας τοὺς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καμήλους ἐρ-
χομένας. ⁶⁴ καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα
τοὺς ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ. καὶ
κατεπῆδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου. ⁶⁵ καὶ
εἶπε τῷ παιδί. τίς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος
ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ
ἐκείνῳ; εἶπε δὲ ὁ παῖς. οὗτός
ἐστὶν ὁ κύριός μου. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ
θέριον περιεβάλετο. ⁶⁶ καὶ διηγῆ-
σατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥη-
ματα, ἃ ἐποίησεν. ⁶⁷ εἰςῆλθε δὲ Ἰσαὰκ
εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ
ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν. καὶ ἐγένετο αὐ-
τοῦ γυνή. καὶ ἠγάπησεν αὐτήν. καὶ
παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάρρας τῆς
μητρὸς αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Προσθέμενος δὲ Ἀβραάμ ἔλαβε γυ-
ναῖκα, ἣ ὄνομα Χεττούρα. ² ἔτεκε δὲ
αὐτῷ τὸν Ζουβρᾶν, καὶ τὸν Ἰεζάν, καὶ
τὸν Μαδάλ, καὶ τὸν Μαδιαμ, καὶ τὸν
Ἰεσβῶκ, καὶ τὸν Σωιέ. ³ Ἰεζάν δὲ
ἐγέννησε τὸν Σαβᾶ, καὶ τὸν Λεδάν.

υἱοὶ

υἱοὶ δὲ Λεβὴν Ἀσσυριεῖμ, καὶ Λα-
τουσιεῖμ, καὶ Λαωμείμ. ⁴ υἱοὶ δὲ Μα-
διάμ Γεφάρ, καὶ Ἀφείρ, καὶ Ἐνῶχ,
καὶ Ἀβιδά, καὶ Ἐλδαγά. πάντες οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας. ⁵ ἔδωκε δὲ
Ἀβραάμ πάντα τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ
Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ⁶ καὶ τοῖς υἱοῖς
τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραάμ
δόματα. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ
Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐ-
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.
⁷ ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς
Ἀβραάμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομη-
κονταπέντε ἔτη. ⁸ καὶ ἐκλείπων ἀπέ-
θανεν Ἀβραάμ ἐν γῇ καλῇ πρεσβυ-
της, καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ διπλοῦν, εἰς
τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαῦρ τοῦ Χετ-
ταίου, ὃς ἐστὶν ἀπέναντι Μамβρῇ.
¹⁰ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτη-
σατο Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ
Χετ. ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρ-
ραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ¹¹ ἐγένετο δὲ
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ, εὐλόγησεν
ὁ θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ. καὶ
κατώκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς
ὀράσεως. ¹² αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ
τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ
Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάρρας τῷ Ἀ-
βραάμ. ¹³ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσμαὴλ, κατ' ὀνόματα τῶν γε-
νιῶν αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, καὶ
Ναβαιῶδ, καὶ Κηδάρ, καὶ Ναβδεὴλ,
καὶ Μασσάμ, ¹⁴ καὶ Μασμά, καὶ Λου-
μά, καὶ Μασσῇ, ¹⁵ καὶ Χοδδάν, καὶ
Θαϊμάν, καὶ Ἰετούρ, καὶ Ναφές, καὶ
Κεδμά. ¹⁶ οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ.
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς
σκηραῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαυλίῃν
αὐτῶν. δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνην
αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς
Ἰσμαὴλ, ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη.
καὶ ἐκλείπων ἀπέθανε. καὶ προσετέθη
πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ. ¹⁸ κατώκησε δὲ
ἀπὸ Βυῖλατ ἕως Σούρ, ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἔλθειν πρὸς
Ἀσσυρίους. κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησε. ¹⁹ καὶ
αὐταὶ αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀ-

βραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ.
²⁰ ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα,
ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα
Βαθοῦλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μισοπο-
ταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λαβὰν τοῦ
Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. ²¹ ἰδέετο δὲ
Ἰσαὰκ κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν. ἐπηκουσε
δὲ αὐτοῦ ὁ θεὸς, καὶ συνέλαβεν ἐν γασ-
τρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ²² ἐσπίρ-
των δὲ τὰ παῖδια ἐν αὐτῇ, εἶπε δέ. εἰ
οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι
τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ
κυρίου. ²³ καὶ εἶπε κύριος αὐτῇ. δύο
ἔθνη ἐν γαστρὶ σου εἰσὶ. καὶ δύο λαοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται. καὶ
λαὸς λαῶν ὑπερέξει. καὶ ὁ μείζων δου-
λεύσει τῷ ἐλάσσονι. ²⁴ καὶ ἐπληρώθη-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ
τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
²⁵ ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυρρόακης.
ὄλος, ὡς εἰ δορὰ, δασύς. ἐπωνόμασε δὲ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ. ²⁶ καὶ μετὰ
τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ἐπιλημμένη τῆς πτέρυγος
Ἡσαῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ἰακώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξηκοντα,
ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα. ²⁷ ηὐξή-
θησαν δὲ οἱ νεανίσκοι. καὶ ἦν Ἡσαῦ
ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἀγροικος.
Ἰακώβ δὲ, ἄνθρωπος ἀπλastos, οἰκῶν
οἰκίαν. ²⁸ ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἡ-
σαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρωσίς αὐτῶν.
Ῥεβέκκα δὲ ἠγαπα τὸν Ἰακώβ. ²⁹ ἠψή-
σε δὲ Ἰακώβ ἔψημα. ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ
τοῦ πεδίου ἐκλείπων. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἡ-
σαῦ τῷ Ἰακώβ. γευσόν με ἀπὸ τοῦ
ἐψημματος πυρροῦ τούτου, ὅτι ἐκλείπω.
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ἐδώμ. ³¹ εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἡσαῦ.
ἀπόδο μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκια
σου ἰμοί. ³² καὶ εἶπεν Ἡσαῦ. ἰδοὺ ἐγὼ
πορεύομαι τελευτᾶν. καὶ ἵνα τί μοι
ταῦτα τὰ πρωτοτόκια; ³³ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἰακώβ. ὁμοσόν μοι σήμερον. καὶ
ὡμοσεν αὐτῷ. ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκια τῷ Ἰακώβ. ³⁴ Ἰακώβ δὲ
ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ ἄρτον, καὶ ἔψημα
φακῶν. καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε. καὶ ἀνα-
στάς ὥχτετο. καὶ ἐγαύλισεν Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκια.

Κεφ. κς'.

ΚΕΦ. Κς'.

Ἐγένετο δὲ λιμός ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ προτερον, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ. ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γέραρα. ² ὥφθη δὲ αὐτῷ κύριος, καὶ εἶπε, μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον. κατοικήσου δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν σοι ἰκτω. ³ καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ εἶσομαι μετὰ σοῦ, καὶ εὐλογήσω σε. σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην. καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου. ⁴ καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην. καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ⁵ ἄνθ' ὧν ὑπῆκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προσταγμάτά μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ τὰ νόμιμά μου. ⁶ κατοίκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις. ⁷ ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἀδελφῇ μου ἐστίν. ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν, ὅτι γυνὴ μου ἐστί. μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὥραία τῇ ὄψει ἦν. ⁹ ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ. καὶ παρακινύσας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυροῖδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. ⁹ ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁρά γε γυνή σου ἐστί; τί ὅτι εἶπας, ἀδελφῇ μου ἐστίν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ. εἶπα γὰρ, μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν. ¹⁰ εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἐπῆγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν. ¹¹ συνῆταξέ δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων. πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ἀνδράπου τούτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ ἔνοχος ἐσται. ¹² ἐσπείρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσιν καρπὸν. εὐλόγησε δὲ αὐτὸν κύριος. ¹³ καὶ ὑψώθη ὁ ἀνθρώπος. καὶ προβαίτων, μέζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας

ἐγένετο σφόδρα. ¹⁴ ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γεωργία πολλά. ἐξήλυσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ. ¹⁵ καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὥρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ, καὶ ἐπληρυσαν αὐτὰ γῆς. ¹⁶ εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ. ἀπελθε ἀφ' ἡμῶν. ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα. ¹⁷ καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ. καὶ κατέλειπεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. καὶ κατοίκησεν ἐκεῖ. ¹⁸ καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὥρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὥρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ὥρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. ²⁰ καὶ ἐμαχέσαστο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τὸν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, ἀδικία. ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν. ²¹ ἀπάρας δὲ ἐκείθεν ὥρυξε φρέαρ ἕτερον. ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐχθρία. ²² ἀπάρας δὲ ἐκείθεν ὥρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαστο περὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐρυχωρία, λέγων. διότι νῦν ἐπλάτυνε κύριος ἡμῖν, καὶ ἠΐψησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ ἀνέβη δὲ ἐκείθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. ²⁴ καὶ ὥφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου. μὴ φοβοῦ. μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. καὶ εὐλογήσω σε. καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου. ²⁵ καὶ ὁκοδομήσεν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ ἐπεκατέσαστο τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ ἐπῆξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. ὥρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. ²⁶ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Οχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὰλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυναμείας αὐτοῦ. ²⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ. ἴνα τί ἤλθετε πρὸς με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ

με,

με, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀπὸ ὑμῶν. ²⁹ οἱ δὲ εἶπαν. ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν κύριος μετὰ σοῦ. καὶ εἶπαμεν. γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σου, καὶ διαθησάμεθα μετὰ σοῦ διαθήκη. ²⁹ μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακὸν, καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθα σε ἡμεῖς. καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμεν σε μετ' ἐλρήνης. καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ κυρίου. ³⁰ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς δοχὴν. καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ³¹ καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαὰκ. καὶ ἀπώχοντο ἅπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας. ³² ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὠρύσαν. καὶ εἶπαν. οὐχ εὕρομεν ὕδωρ. ³³ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, ὄρκος. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, φρέαρ ὄρκου, ὥς τῆς σημερον ἡμέρας. ³⁴ ἦν δὲ Ἡσαὺ ἑτῶν τεσσαράκοντα. καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδιθ, θυγατέρα Βεῶχ τοῦ Χετταίου. καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἐλὼν Χετταίου. ³⁵ καὶ ἦσαν ἐρῶνσαι τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ρεβέκκᾳ.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Εγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν. καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον. καὶ εἶπεν αὐτῷ. υἱέ μου. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. ² καὶ εἶπεν. ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου. ³ νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον. καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν. ⁴ καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὥς φιλῶ ἐγὼ, καὶ ἐνεγκέ μοι, ἵνα φάγω. ὅπως εὐλόγησέ σε ἡ ψυχὴ μου, πρὶν ἀποθανεῖν με. ⁵ Ρεβέκκα δὲ ἤκουσα λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐπορεύθη δὲ Ἡσαὺ εἰς τὸ πεδῖον θηρεύσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ⁶ Ρεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσον. ἰδε, ἤκουσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος. ⁷ ἐνεγκόν μοι θήραν. καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ἵνα φάγων εὐλόγησώ σε ἐναντίον κυρίου

πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. ⁸ νῦν οὖν υἱέ μου ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι. ⁹ καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λάβε μοι ἐκείθεν δύο ἐρίφους ἀπαλούς, καὶ καλούς. καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὥς φιλεῖ. ¹⁰ καὶ εἰσέλθεις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλόγησέ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. ¹¹ εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ρεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἔστιν Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύνς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος. ¹² μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν. καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν. ¹³ εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ. ἐπ' ἐμὲ ἢ κατάραν σου τέκνον. μόνον ἐπακουσόν μου τῆς φωνῆς. καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι. ¹⁴ πορευθεὶς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί. καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφιλεῖ ὁ πατήρ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ λαβοῦσα Ρεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. ¹⁶ καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ¹⁸ καὶ εἰσηνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ. πάτερ. ὁ δὲ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. τίς εἰ σὺ τέκνον; ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ. ἐγὼ Ἡσαὺ ὁ πρωτότοκος σου πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι. ἀναστὰς καθίσον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θύρας μου, ὅπως εὐλόγησέ με ἡ ψυχὴ σου. ²⁰ εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. τί τοῦτο, ὁ ταχὺ εὐρὺς ὡς τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν. ὁ παρέδωκε κυρίως ὁ θεός σου ἐναντίον μου. ²¹ εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ. ἐργισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ, ἢ οὐ. ²² ἤγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἡ μὲν φωνὴ, φωνὴ Ἰακώβ. αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαὺ. ²³ καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν. ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὥς αἱ χεῖρες Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασιῶται. καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, ²⁴ καὶ εἶπε.

εἶπε. σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ· ὁ δὲ εἶ-
πεν. ἔγωγ. ²⁵ καὶ εἶπε. προσάγαγέ μοι,
καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέ-
κνον, ἵνα εὐλογῇσὶ σε ἡ ψυχὴ μου. καὶ
προσῆνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε. καὶ εἰς-
ῆνεγκεν αὐτῷ ὀνόν, καὶ ἔπιε. ²⁶ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἔγ-
ρισόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον. ²⁷ καὶ
ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ ὡσαυτάνθη
τὴν ὁσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὁσμὴ
τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὁσμὴ ἀγροῦ πλήρους,
ὃν εὐλόγησε κύριος. ²⁸ καὶ δώη σοι ὁ
θεὸς ἀπὸ τῆς δροσού τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πληθὺς
σίτου, καὶ οἴνου. ²⁹ καὶ δουλευσάτω-
σάν σοι ἔσθῃ, καὶ προσκυνησάτωσάν
σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος τοῦ
ἀδελφοῦ σου. καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ
υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ὁ καταρῳμένός
σε, ἐπικατάρατος. ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐ-
λογημένος. ³⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦ παύ-
σασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν ἐξηλ-
θεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. ³¹ καὶ
ἐποίησε καὶ αὐτὸς δέσματα, καὶ προσ-
ῆνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ
πατρὶ. ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φα-
γέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
ὅπως εὐλογῇ με ἡ ψυχὴ σου. ³² καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. τίς
εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν. ἔγωγ εἰμι ὁ υἱός σου
ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. ³³ ἐξέστη δὲ
Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλῃ σφόδρα. καὶ
εἶπε. τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ
εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάν-
των πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα
αὐτόν, καὶ εὐλογημένος ἐσται. ³⁴ ἐγέ-
νετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήμα-
τα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε
φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα. καὶ
εἶπεν. εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πατέρ. ³⁵ εἶ-
πε δὲ αὐτῷ. ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ
δόλου, ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου. ³⁶ καὶ
εἶπε. δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰακώβ. ἐπτέρικε γάρ με ἰδοὺ δευτερον
τούτο. τὰ τε πρωτοτόκιά μου ἐλῆφε.
καὶ νῦν ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν μου. καὶ
εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. οὐχ

ὑπέλιπον μοι εὐλογίαν, πάτερ; ³⁷ ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ. εἰ
κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάν-
τας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πεποίηκα
αὐτοῦ οἰκέτας. σίτω καὶ οἶνω ἐσθί-
ριζα αὐτόν. σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον;
³⁸ εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ. μὴ εὐλογία μία σοι ἐστί πάτερ;
εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πάτερ. κατανηχέν-
τος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνὴ Ἡσαῦ,
καὶ ἐκλάυσεν. ³⁹ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἀπὸ
τῆς πιότητος τῆς γῆς ἐσται ἡ κατοί-
κησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δροσού τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἄνωθεν. ⁴⁰ καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ
σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύ-
σεις. ἐσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ
ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τραχήλου σου. ⁴¹ καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ
τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλό-
γησεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. εἶπε δὲ
Ἡσαῦ ἐν τῇ διαβολῇ αὐτοῦ. ἐγγισά-
τωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πα-
τρός μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν
ἀδελφόν μου. ⁴² ἀπηγγέλη δὲ Ρεβέκκα
τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ
πρεσβυτέρου. καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν
Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον,
καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελ-
φός σου ἐπελεῖ σοι τοῦ ἀποκτείνειν σε.
⁴³ νῦν οὖν, τέκνον, ἀκουσόν μου τῆς
φωνῆς, καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν
Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελ-
φόν μου εἰς Χαρρὰν. ⁴⁴ καὶ οἰκησον
μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ⁴⁵ ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὁργὴν
τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλα-
θῇται ἡ πεποίηκας αὐτῷ. καὶ ἀπο-
στείλασα μεταπέμψομαι σε ἐκεῖθεν, μὴ
ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δυο ἡμῶν
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ⁴⁶ εἶπε δὲ Ρεβέκκα πρὸς
Ἰσαὰκ. προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ
τάς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ. εἰ λή-
ψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων τῆς γῆς ταύτης. ἵνα τί μοι
τὸ ζῆν;

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Προκαλεσάμενος δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κώβ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο
αὐτῷ, λέγων. οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν
θυγατέρων τῶν Χαναανίων. ² ἀνα-
στάς

στάς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαθουήλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου. καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκείθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου. ³ ὁ δὲ θεὸς μου εὐλόγησαι σε, καὶ αὐξήσαι σε, καὶ πληθύναι σε. καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν. ⁴ καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς μου σοι, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικησείας σου, ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ. ⁵ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ. καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ρεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. ⁶ Ἰδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκείθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν. καὶ ἐντειλάτο αὐτῷ, λέγων. οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων. ⁷ καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας. ⁸ ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ⁹ ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαὴλ. καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ, ἀδελφὴν Ναβεῶθ, πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα. ¹⁰ καὶ ἐξηλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου. καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν. ¹¹ καὶ ἀπήνητσε τόπω. καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ¹² καὶ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστρηγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῇ. ¹³ ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ. μὴ φοβοῦ. ἡ γῇ ἔφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. ¹⁴ καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς. καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορ-

ρὰν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. ¹⁵ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἂν πορευθῇς. καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην. ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. ¹⁶ καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ὅτι ἐστὶ κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. ¹⁷ καὶ ἐφοβήθη. καὶ εἶπεν. ἄς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁸ καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην, καὶ ἐπέγευεν ἑλαίον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, οἶκος θεοῦ. καὶ Οὐλαμλοῦς ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον. ²⁰ καὶ ἠῤῥατο Ἰακώβ εὐχὴν, λέγων. ἐὰν ἡ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐγὼ πορευομαι, καὶ δώ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι, ²¹ καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἔσται κύριός μοι εἰς θεόν. ²² καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος θεοῦ. καὶ πάντα, ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκτώσω αὐτά σοι.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ ἔκρας Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ρεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. ² καὶ ὄρᾳ. καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ. ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποιμνία προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ. ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποιμνία. λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος. ³ καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποιμνία. καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίσταν τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ. ἀδελφοί. πόθεν ἔστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν. ἐκ Χαρρὰν ἐσμέν. ⁵ εἶπε δὲ αὐτοῖς. γινώσκετε Λάβαν

βαν τὸν υἱὸν Ναθὼρ· οἱ δὲ εἶπαν· γινώσκωμεν. ⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑγιαίνει· οἱ δὲ εἶπαν· ὑγιαίνει. καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή· οὐπὼ ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσκειτε. ⁸ οἱ δὲ εἶπαν· οὐδυνησόμεθα, ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα. ⁹ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὕτη γὰρ ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ¹⁰ ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰακώβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐποτίεζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ. καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσε. ¹² καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστὶ. καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ¹³ ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἐδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε. καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ διηγῆσάτο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σύ, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν. ¹⁵ εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπαγγελὸν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστὶ· ¹⁶ τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία. καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ, Ῥαχὴλ. ¹⁷ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς. Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὥραία τῇ ὄψει σφόδρα. ¹⁸ ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ. καὶ εἶπε· δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας. ¹⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· βέλτιον

δοῦναί με αὐτῇ σοι, ἢ δοῦναί με αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ. οἰκῆσον μετ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτῇ. ²¹ εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπληρωμένοι γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσελθῶ πρὸς αὐτὴν. ²² συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον. ²³ καὶ ἐγένετο ἑσπέρα. καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσῆγαγεν πρὸς Ἰακώβ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ. ²⁴ ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείᾳ τὴν θυγατρί αὐτοῦ Ζελαφάν τὴν παιδίσκη αὐτοῦ αὕτῃ παιδίσκη. ²⁵ ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία. εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί παρελογίσω με; ²⁶ ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν· οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρῶτῃ τὴν προσφυτέραν. ²⁷ συντέλεισον οὖν τα ἔβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργά παρ' ἐμοί, ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἔτερα. ²⁸ ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως. καὶ ἀνεπλήρωσε τα ἔβδομα ταύτης. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. ²⁹ ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρί αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκη αὐτοῦ αὕτῃ παιδίσκη. ³⁰ καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχὴλ. ἠγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν. καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἔτερα. ³¹ ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεός, ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς. Ῥαχὴλ δὲ ἦν στείρα. ³² καὶ συνέλαβε Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ. ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβὴν, λέγουσα· διότι εἶδε μου κύριος τὴν ταπεινώσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου. ³³ καὶ συνέλαβε πάλιν. καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ. καὶ εἶπεν· ὅτι ἤκουσε κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεὼν. ³⁴ καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπεν· ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· δια τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα

μα

μα αὐτοῦ, *Λευί*. ³⁵ καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε. νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ίουδα*. καὶ ἔσται τοῦ τέκτειν.

Κ Ε Φ. Α'.

*Ἰ*δοῦσα δὲ *Ῥαχὴλ*, ὅτι οὐ τέτοκε τῷ *Ἰακώβ*. καὶ ἐξήλωσε *Ῥαχὴλ* τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. καὶ εἶπε τῷ *Ἰακώβ*. δός μοι τέκνα. εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ. ² θυμοθεῖς δὲ *Ἰακώβ* τῇ *Ῥαχὴλ*, εἶπεν αὐτῇ. μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγὼ ἐμῇ, ὅς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας; ³ εἶπε δὲ *Ῥαχὴλ* τῷ *Ἰακώβ*. ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου *Βαλλὰ*. εἰσελθε πρὸς αὐτήν. καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι καὶ γὰρ ἐξ αὐτῆς. ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ *Βαλλὰν* τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῷ γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν *Ἰακώβ*. ⁵ καὶ συνέλαβε *Βαλλὰ* ἡ παιδίσκη *Ῥαχὴλ*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. ⁶ καὶ εἶπε *Ῥαχὴλ*. ἐκρίνέ μοι ὁ θεός, καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου. καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Λάβ*. ⁷ καὶ συνέλαβεν ἔτι *Βαλλὰ* ἡ παιδίσκη *Ῥαχὴλ*, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ *Ἰακώβ*. ⁸ καὶ εἶπε *Ῥαχὴλ*. συναντελάβετό μου ὁ θεός. καὶ συνανέστραφεν τῇ ἀδελφῇ μου. καὶ ἡδυνάσθην. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Νεφθαλεὶ*. ⁹ εἰ δὲ δὲ *Λεία*, ὅτι ἔσται τοῦ τέκτειν. καὶ ἔλαβε *Ζελφάν* τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ *Ἰακώβ* γυναῖκα. ¹⁰ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ συνέλαβε *Ζελφά* ἡ παιδίσκη *Λείας*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. ¹¹ καὶ εἶπε *Λεία*. ἐν τύχῃ. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Γάδ*. ¹² καὶ συνέλαβεν ἔτι *Ζελφά* ἡ παιδίσκη *Λείας*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱὸν δεύτερον. ¹³ καὶ εἶπε *Λεία*. μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ἀσήρ*. ¹⁴ ἐπορεύθη δὲ *Ρουβὴν* ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν. καὶ εὗρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἄρῳ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς *Λείαν* τὴν μητέρα αὐτοῦ. εἶπε δὲ *Ῥαχὴλ* τῇ *Λείᾳ* τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς. δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. ¹⁵ εἶπε δὲ *Λεία*. οὐχ ἱκανόν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου;

μὴ καὶ τοὺς μανδραγοράς τοῦ υἱοῦ μου λήψῃ; εἶπε δὲ *Ῥαχὴλ*. οὐχ οὕτως. πομπηθῆτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. ¹⁶ εἰσῆλθεν δὲ *Ἰακώβ* ἐξ ἄγρου ἐσπέρας. καὶ ἐξῆλθε *Λεία* εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ εἶπε. πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον. μείσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείτην. ¹⁷ καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεός *Λείας*. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱὸν πέμπτον. ¹⁸ καὶ εἶπε *Λεία*. δέδωκέ μοι ὁ θεός τὸν μισθόν μου, ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρὶ μου. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ίσάχαρ*, ὃ ἐστι μισθός. ¹⁹ καὶ συνέλαβεν ἔτι *Λεία*, καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ *Ἰακώβ*. ²⁰ καὶ εἶπε *Λεία*. δεδώρηται ὁ θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ. αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου. τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ζαβουλών*. ²¹ καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, *Λείνα*. ²² ἐμνήσθη δὲ ὁ θεός τῆς *Ῥαχὴλ*, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεός. καὶ ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν. ²³ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. εἶπε δὲ *Ῥαχὴλ*. ἀφείλαν ὁ θεός μου τὸ ὄνικος. ²⁴ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ *Ίωσήφ*, λέγουσα. προσθάτω ὁ θεός μοι υἱὸν ἕτερον. ²⁵ ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε *Ῥαχὴλ* τὸν *Ίωσήφ*, εἶπεν *Ἰακώβ* τῷ *Λάβαν*. ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου. ²⁶ ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παῖδια μου, περὶ ὧν δεδομένά σοι, ἵνα ἀπέλθω. σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδοίμενά σοι. ²⁷ εἶπε δὲ αὐτῷ *Λάβαν*. εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, οἰκονομήσῃς ἂν. εὐλόγησε γὰρ με ὁ θεός ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ. ²⁸ διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς με, καὶ δώσω. ²⁹ εἶπε δὲ *Ἰακώβ*. σὺ γινώσκεις ἃ δεδοίμενά σοι, καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. ³⁰ μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ. καὶ ἠϋέσθη εἰς πλῆθος. καὶ εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεός ἐπὶ τῷ ποδί μου. νῦν οὖν πότε ποιήσω καὶ γὰρ ἐμαυτῷ οἶκον; ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ *Λάβαν*. τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ *Ἰακώβ*. οὐ δώσεις μοι οὐθέν. ἐάν ποιήσῃς μοι

μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυλάξω. ³² παρελθὼ πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχωρίσων ἐκείθεν πᾶν πρόβατον φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός. ³³ καὶ ἐπακούσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαυρίσων. ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου. πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξί, καὶ φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμένον ἔσται παρ' ἐμοί. ³⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν. ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ³⁵ καὶ διεστείλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντούς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἰγας τὰς ῥαντάς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἀπέστειλεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίησε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα. ³⁷ ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακώβ ῥάβδον στυρακινήν γλωρὰν καὶ καρυῖνην καὶ πλατάνου. καὶ ἐλέπισεν αὐτάς Ἰακώβ λεπίσματα λευκά. καὶ περιπύρρων τὸ γλωρὸν, ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκόν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον. ³⁸ καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος. ἵνα ὡς ἂν ἔλθῃσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισπῇσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. ³⁹ καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. καὶ ἐτίκτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά. ⁴⁰ τοὺς δὲ ἄμνους διέστείλεν Ἰακώβ. καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἄμνοις. καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ἔμιξε αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν. ⁴¹ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν Ἰακώβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοῦ ἐγκισπῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους. ⁴² ἠνίκα δ' ἂν ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει. ἐγένετο δὲ τὰ μὲν ἄσχημα τοῦ Λάβαν,

τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ. ⁴³ καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

Ἦκουσε δὲ Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν, λεγόντων. εἰληγεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταυτην. ² καὶ εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν ὥς ἐστι χθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἰακώβ. ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. ⁴ ἀποστείλας δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσε Λεῖαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια. ⁵ καὶ εἶπεν αὐταῖς. ὁρᾷ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὡς ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ. ⁶ καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυρί μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. ⁷ ὁ δὲ πατήρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἁμνῶν. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαι με. ⁸ ἐὰν οὕτως εἶπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός. καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα. ἐὰν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός. καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. ⁹ καὶ ἀφείλετο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκε μοι αὐτά. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἠνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα. καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ. καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδῆς ῥαντοί. ¹¹ καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον. Ἰακώβ. ἐγὼ δὲ εἶπα. τί ἐστὶ; ¹² καὶ εἶπεν. ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἕδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς. ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιῇ. ¹³ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τόπῳ θείου, οὗ ἡλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ἤψω μοι

μοι ἐκεῖ εὐχὴν. νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπέλθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσονται μετὰ σοῦ. ¹⁴ καὶ ἀποκριθεῖσαι *Ραχὴλ* καὶ *Λεία* εἶπαν αὐτῷ. μὴ ἔστιν ἡμῖν ἐτι μερίς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; ¹⁵ οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. ¹⁶ πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δοξάν, ἣν ἀφείλετο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. νῦν οὖν ὅσα σοι εἶρηκεν ὁ θεός, ποιεῖ. ¹⁷ ἀναστὰς δὲ *Ἰακώβ* ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους. ¹⁸ καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπαρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περιποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπέλθειν πρὸς *Ἰσαὰκ* τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν *Χαναάν*. ¹⁹ *Λάβαν* δὲ ὥχeto κίβραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. ἔκλεψε δὲ *Ραχὴλ* τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ²⁰ ἔκρυψε δὲ *Ἰακώβ* *Λάβαν* τὸν *Σύρον*, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποδιδράσκει. ²¹ καὶ ἀπέδρα αὐτός, καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα, καὶ διέβη τὸν ποταμὸν, καὶ ὥρμηκεν εἰς τὸ ὄρος *Γαλαὰδ*. ²² ἀνῆγγελη δὲ *Λάβαν* τῷ *Σύρῳ* τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέδρα *Ἰακώβ*. ²³ καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, ἐδιώκεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ. καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει *Γαλαὰδ*. ²⁴ ἦλθε δὲ ὁ θεὸς πρὸς *Λάβαν* τὸν *Σύρον* καθ' ὕπνον τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ *Ἰακώβ* πονηρά. ²⁵ καὶ κατέλαβε *Λάβαν* τὸν *Ἰακώβ*. *Ἰακώβ* δὲ ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει. *Λάβαν* δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει *Γαλαὰδ*. ²⁶ εἶπε δὲ *Λάβαν* τῷ *Ἰακώβ*. τί ἐποίησας; ἵνατί κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλωτίδας μαχαίρας; ²⁷ καὶ εἰ ἀνῆγγεῖλάς μοι, ἐξαπέστειλα ἂν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κιθάρας. ²⁸ καὶ οὐκ ἤξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδιά μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου.

νῦν δὲ ἀφρόνως ἐπραξας. ²⁹ καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαι σε. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς σου χθὲς εἶπε πρὸς με, λέγων. φύλαξαι σεαυτὸν μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ *Ἰακώβ* πονηρά. ³⁰ νῦν οὖν πεπορευσαι. ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου. ἵνατί ἐκλεψας τοὺς θεοὺς μου; ³¹ ἀποκριθεὶς δὲ *Ἰακώβ* εἶπε τῷ *Λάβαν*. ὅτι ἐφοβήθην. εἶπα γὰρ, μὴ ποτε ἀφῆλ' τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά. ³² καὶ εἶπεν *Ἰακώβ*. παρ' ὧ ἂν εὕρῃς τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ' ἐμοὶ τῶν σῶν, καὶ λάβε. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν. οὐκ ᾔδει δὲ *Ἰακώβ*, ὅτι *Ραχὴλ* ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεπεν αὐτούς. ³³ εἰσελθὼν δὲ *Λάβαν* ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον *Λείας*, καὶ οὐχ εὗρεν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου *Λείας*, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον *Ἰακώβ*, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον *Ραχὴλ*. ³⁴ *Ραχὴλ* δὲ ἔλαβε τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς. ³⁵ καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς. μὴ βαρέως φέρε κύριε. οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνωπίῳ σου, ὅτι τὰ κατ' ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν. ἠρεύνησε *Λάβαν* ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἰδῶλα. ³⁶ ὥργισθη δὲ *Ἰακώβ*, καὶ ἐμαχέσατο τῷ *Λάβαν*. ἀποκριθεὶς δὲ *Ἰακώβ* εἶπε τῷ *Λάβαν*. τί τὸ ἀδίκημά μου; καὶ τί τὸ ἁμαρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου, ³⁷ καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θές ὥδε ἐνωπίων τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν. ³⁸ ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἴμι μετὰ σοῦ. τὰ πρόβατά σου, καὶ αἱ αἰγες σου οὐκ ἠτεκνώθησαν. κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον. ³⁹ θηριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι. ἐγὼ ἀπετίννουν παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός. ⁴⁰ ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαίόμενος τῷ καύματι, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. καὶ ἀφίστατο ὁ ὕψους

ἦπος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
⁴¹ ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ
 αἰκίᾳ σου. ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα
 ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ
 ἐξ ἑτῆ ἐν τοῖς προβάτοις σου. καὶ παρ-
 ῳλόγισω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν.
⁴² εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀ-
 βραάμ, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν
 ἂν κενὸν με ἐξαπέστειλας. τὴν ταπει-
 νωσίν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν
 μου εἶδεν ὁ θεός. καὶ ἤλεγξέ σε χθές.
⁴³ ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰα-
 κώβ. αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου, καὶ
 υἱοί, υἱοί μου. καὶ τὰ κτήνη, κτήνη
 μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄρας, ἐμά ἐστι,
 καὶ τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω
 ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν,
 οἷς ἔτεκε; ⁴⁴ νῦν οὖν δέῃ μοι διαθῶμαι
 διαθήκην ἐγὼ τε καὶ σὺ. καὶ ἔσται εἰς
 μαρτυριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. εἶ-
 πε δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν
 ἐστιν. ἴδε, ὁ θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον
 ἐμοῦ καὶ σοῦ. ⁴⁵ λαβὼν δὲ Ἰακώβ λί-
 θον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην. ⁴⁶ εἶπε δὲ
 Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. συλλέγετε
 λίθους. καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ
 ἐποίησαν βουνόν. καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ
 τοῦ βουνοῦ. ⁴⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν.
 ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον
 ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον. ⁴⁸ καὶ ἐκάλεσεν
 αὐτὸν Λάβαν, βουνὸς τῆς μαρτυρίας.
 Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βουνὸς μάρ-
 τυς. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ
 ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα
 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. μαρτυρεῖ ὁ
 βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη
 αὕτη. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα,
 βουνὸς μαρτυρεῖ. ⁴⁹ καὶ ἡ ὄρασις ἦν
 εἶπεν. ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
 καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπ'
 ἑτέρου. ⁵⁰ εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέ-
 ρας μου, εἰ λάβης γυναῖκας πρὸς ταῖς
 θυγατραῖς μου, ὅρα, οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν
 ἐστιν ὁρῶν. θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ
 καὶ μεταξὺ σοῦ. ⁵¹ καὶ εἶπε Λάβαν τῷ
 Ἰακώβ. ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρ-
 τυς ἡ στήλη αὕτη. ⁵² ἐάν τε γὰρ ἐγὼ
 μὴ διαβῶ πρὸς σέ, μήτε σὺ διαβῇς πρὸς
 με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην
 ταύτην ἐπὶ κακίᾳ, ⁵³ ὁ θεὸς Ἀβραάμ
 καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρίναι ἀνὰ μέσον

ἡμῶν. ⁵⁴ καὶ ὥμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ
 φάβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ. καὶ
 ἐθύσεν θυσίαν ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐκάλεσε
 τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ
 ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.
⁵⁵ ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωὶ κατε-
 φίλησε τοὺς υἱούς καὶ τὰς θυγατέρας
 αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἀπο-
 στραφεὶς Λάβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τό-
 πον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν
 ἑαυτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολ-
 λην θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν. καὶ συνήν-
 τησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. ² εἶ-
 πε δὲ Ἰακώβ, ἦνίκα εἶδεν αὐτούς. παρ-
 εμβολὴ θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
 μα τοῦ τόπου ἐκείνου, παρεμβολαί.
³ ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἄγγελους ἔμπρο-
 σθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν
 αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ.
⁴ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὕτως
 ἔρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ. οὕτως λέ-
 γει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. μετὰ Λάβαν
 παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν.
⁵ καὶ ἐγένοντό μοι βόες, καὶ ὄνοι, καὶ
 πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι.
 καὶ ἀπέστειλα ἀγγεῖλαι τῷ κυρίῳ
 μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν
 ἐναντίον σου. ⁶ καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγ-
 γελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες. ἤλωμεν
 πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ. καὶ ἰδοὺ
 αὐτὸς ἔρχεται εἰς συναντήσιν σου, καὶ
 τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. ⁷ ἐφο-
 βήθη δὲ Ἰακώβ σφοδρά, καὶ ἡπορεύετο.
 καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ,
 καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ
 τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς. ⁸ καὶ
 εἶπεν Ἰακώβ. ἐάν ἐλθῇ Ἡσαῦ εἰς
 παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν,
 ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ
 σῶσθαι. ⁹ εἶπε δὲ Ἰακώβ. ὁ θεὸς τοῦ
 πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς τοῦ
 πατρὸς μου Ἰσαὰκ, κύριε σὺ, ὁ ἐπιπών
 μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενεσεῶς
 σου, καὶ εὖ σε ποιήσω. ¹⁰ ἐκικούσθω
 μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ
 πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί
 σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέ-
 βην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον. νυνὶ δὲ γέ-
 γονα εἰς δύο παρεμβολάς. ¹¹ ἐξελοῦ με

С

ἐκ

ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαῦ. ὅτι φοβοῦμαι ἔγωγε αὐτόν, μή ποτε ἔλθῃν πατάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις. ¹² οὐ δὲ εἶπας. εἰ σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἀμ-
μον τῆς θαλάσσης, ἥ οὐκ ἀριθμηθή-
σεται ὑπὸ τοῦ πληθους. ¹³ καὶ ἐκοι-
μήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ ἔλα-
βεν ὦν ἔφερον δῶρα. καὶ ἐξαπέστειλεν
Ἡσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ¹⁴ αἰγας δια-
κοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα δια-
κόσια, κριοὺς εἴκοσι, ¹⁵ καμηλους θη-
λαζούσας, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τρια-
κοντα, βδας τεσσαράκοντα, ταύρους
δέκα, ὄνους εἴκοσι, καὶ πᾶλους δέκα.
¹⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
ποιμνιον κατὰ μέρος. εἶπε δὲ τοῖς παι-
σιν αὐτοῦ. προπορεύεσθε ὑμῖν προσθέν
μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον
ποιμνης καὶ ποιμνης. ¹⁷ καὶ ἐνετείλατο
τῷ πρώτῳ, λέγων. ἐάν σοι συναντήσῃ
Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἑρωτᾷ σε,
λέγων. τίνος εἰ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ
τίνος ταῦτα τα προπορευόμενά σου;
¹⁸ ἔρεῖς. τοῦ παιδὸς σου Ἰακώβ. δῶρα
ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ. καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. ¹⁹ καὶ ἐνετεί-
λατο τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ
τῷ τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπορευο-
μένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων,
λέγων. κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε
Ἡσαῦ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτόν, ²⁰ καὶ
εἰρεῖτε. ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακώβ παρα-
γίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γὰρ. ἐξιλά-
σομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώ-
ροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ. ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσ-
ωπόν μου. ²¹ καὶ προπορευέτω τὰ
δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. αὐτὸς
δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ
παρεμβολῇ. ²² ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα
ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ
τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἑνδεκα παι-
δια αὐτοῦ, καὶ διεβή τὴν διάβασιν τοῦ
Ἰαβώχ. ²³ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς, καὶ διεβή
τὸν χειμάρρουν, καὶ διεβίβασε πάντα
τὰ αὐτοῦ. ²⁴ ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ
μόνος. καὶ ἐπάλαυνεν ἄνθρωπος μετ'
αὐτοῦ ἕως πρωῆς. ²⁵ εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύ-
ναιτο πρὸς αὐτόν. καὶ ἤψατο τοῦ

πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρ-
κησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν
τῷ παλαῖν αὐτόν μετ' αὐτοῦ. ²⁶ καὶ
εἶπεν αὐτῷ. ἀπόστειλόν με. ἀνέβη γὰρ
ὁ ὀρθρος. ὁ δὲ εἶπεν. οὐ μὴ σε ἀπο-
στείλω, ἐὰν μὴ με εὐλογήσῃς. ²⁷ εἶπε
δὲ αὐτῷ. τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν; ὁ δὲ
εἶπεν. Ἰακώβ. ²⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὐ
κληθήσεται ἐν τῷ ὀνόματι σου Ἰακώβ,
ἀλλ' Ἰσραὴλ ἐστί τὸ ὄνομά σου. ὅτι
ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώ-
πων δυνατὸς ἔσῃ. ²⁹ ἠρώτησε δὲ Ἰα-
κώβ, καὶ εἶπεν. ἀναγγεῖλόν μοι τὸ
ὄνομά σου. καὶ εἶπεν. ἱνατί τοῦτο ἑρω-
τᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, εἶδος Θεοῦ.
εἶδον γὰρ Θεόν, πρόσωπον πρὸς πρός-
ωπον, καὶ ἐσωθή μου ἡ ψυχή. ³¹ ἀνέ-
τειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἥνικα παρῆλθε
τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ. αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε
τῷ μηρῷ αὐτοῦ. ³² ἔνεκν τούτου οὐ
μὴ φαγώσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον,
ὃ ἐνάρκησεν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πλάτους
τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ὅτι
ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακώβ
τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Ἀναβλέψας δὲ Ἰακώβ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ
ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρα-
κόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διεῖλεν
Ἰακώβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν, καὶ ἐπὶ
Ῥαχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας. ² καὶ
ἔθηκε τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ
τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ
Ἰωσήφ ἐσχάτους. ³ αὐτὸς δὲ προῆλ-
θεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ προσεκίνη-
σεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις, ἕως τοῦ ἐγγί-
σαι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ⁴ καὶ προσ-
έδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.
καὶ περιλαβὼν αὐτόν προσέειπεν ἐπὶ
τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ κατεβίβησεν
αὐτόν. καὶ ἐκλαυσαν ἀμφοτέροι. ⁵ καὶ
ἀναβλέψας Ἡσαῦ εἶδε τὰς γυναῖκας
καὶ τὰ παιδία. καὶ εἶπε. τί ταῦτά σοι
ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε. τὰ παιδία, οἳς ἡλέη-
σεν ὁ Θεὸς τὸν πατέρα σου. ⁶ καὶ προσ-
ῆγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ προσεκίνησαν. ⁷ καὶ προσ-
ῆγγισε

ἤγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσκύνησαν. καὶ μετὰ ταῦτα προσ-
ἤγγισε Ραχὴλ καὶ Ἰωσήφ, καὶ προσ-
κύνησαν. ⁸ καὶ εἶπε. τί ταῦτα σοὶ
ἐστίν, πάσαί αἱ παρεμβολαὶ αὐταί, αἷς
ἀπήντηκα; ὁ δὲ εἶπεν. ἵνα εὖρη ὁ παῖς
σου χάριν ἐναντίον σου κύριε. ⁹ εἶπε
δὲ Ἡσαῦ. ἔστι μοι πολλὰ ἀδελφε.
ἔστι σοι τὰ σά. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἰακώβ. εἰ
εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δεξαι τὰ δώ-
ρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν. ἐνεκεν τούτου
εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὥς ἂν τις ἴδοι
πρόσωπον θεοῦ. καὶ ἐδοκίμῃς με.
¹¹ λάβε τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεκά
σοι. ὅτι ἡλέησέ με ὁ θεός, καὶ ἐστὶ μοι
πάντα. καὶ ἐβίασατο αὐτόν, καὶ ἔλα-
βε. ¹² καὶ εἶπεν. ἀπάραντες πορευθώ-
μεθα ἐπ' εὐθείαν. ¹³ εἶπε δὲ αὐτῷ. ὁ
κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδία
ἀπαλωτέρα, καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ
βόες λογιούνται ἐπ' ἐμέ. ἐὰν οὖν κατα-
διώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦν-
ται πάντα τὰ κτήνη. ¹⁴ προσλθέτω ὁ
κύριός μου ἐμπροσθεν τοῦ παιδός· αὐ-
τοῦ. ἐγὼ δὲ ἐπισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ
σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον
μου, καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων,
ἕως τοῦ ἔλθῃν με πρὸς τὸν κύριόν μου
εἰς Σηεῖρ. ¹⁵ εἶπε δὲ Ἡσαῦ. καταλείψω
μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ.
ὁ δὲ εἶπεν. ἵνατί τοῦτο; ἱκανόν, ὅτι
εὗρον χάριν ἐναντίον σου κύριε. ¹⁶ ἀπέ-
στρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ. ¹⁷ καὶ
Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς. καὶ ἐποίη-
σεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας, καὶ τοῖς κτήνε-
σιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς. διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου,
Σκηναί. ¹⁸ καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σα-
λήμ πόλιν Σηκίμων, ἣ ἔστι ἐν γῇ Χα-
ναάν, ὅτε ἐπαγγέλθην ἐκ τῆς Μεσοπο-
ταμίας Συρίας. καὶ παρενέλαβε κατὰ
πρόσωπον τῆς πόλεως. ¹⁹ καὶ ἐκτέ-
σατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστη-
σεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμ-
μὼρ πατρός Συγέμ, ἐκατὸν ἀμνῶν.
²⁰ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ
ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΑΔ'.

Ἐξῆλθε δὲ Λεία, ἡ θυγάτηρ Λείας,
ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς

θυγατέρας τῶν ἐγγωρίων. ² καὶ εἶδεν
αὐτὴν Συγέμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος,
ὁ ἄρχων τῆς γῆς. καὶ λαβὼν αὐτὴν,
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ ἐταπείνωσεν
αὐτὴν. ³ καὶ προσέειπε τῇ ψυχῇ Λείας
τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ. καὶ ἠγάπησε
τὴν παρθένον. καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν
διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ. ⁴ εἶπε
Συγέμ πρὸς Ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ, λέγων. λάβε μοι τὴν παιδα ταύ-
την εἰς γυναῖκα. ⁵ Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν,
ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ Λείαν τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ
ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πε-
δίῳ. παρειαίτησε δὲ Ἰακώβ, ἕως τοῦ
ἔλθῃν αὐτούς. ⁶ ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ
πατὴρ Συγέμ πρὸς Ἰακώβ, λαλῆσαι
αὐτῷ. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ
πεδίου. ὥς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν
οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρόν ἦν αὐτοῖς σφό-
δρα. ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ,
κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ.
καὶ οὐκ οὕτως ἔσται. ⁸ καὶ ἐλάλησεν
Ἐμμὼρ αὐτοῖς, λέγων. Συγέμ ὁ υἱὸς
μου προεῖλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα
ὑμῶν. δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,
⁹ καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν. τὰς θυ-
γατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυ-
γατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.
¹⁰ καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε. καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ
πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν. κατοικεῖτε, καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκτεώσθε
ἐν αὐτῇ. ¹¹ εἶπε δὲ Συγέμ πρὸς τὸν
πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτῆς. εὖρομὶ χάριν ἐναντίον ὑμῶν.
καὶ ὁ ἐὼν εἶπεν, δώσομεν. ¹² πληθύ-
νατε τὴν φερόν ἰσοδρά, καὶ δώσω
καθότι ἂν εἰπῇτέ μοι, καὶ δώσετε μοι
τὴν παιδα ταύτην εἰς γυναῖκα. ¹³ ἀπε-
κρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συγέμ,
καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δό-
λου. καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίανεν
Λείαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶ-
παν αὐτοῖς Συμῶν καὶ Λεὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ Λείας. οὐ δυνασόμεθα ποιῆσαι
τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν
ἡμῶν ἀνδρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν.
ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν. ¹⁵ μόνον ἐν τού-
τῳ ὁμοιωθήσόμεθα ὑμῖν, καὶ κατοική-
σομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γέννησθε ὥς ἡμεῖς
καὶ ὑμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν

πᾶν ἀρσενικόν. ¹⁶ καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἐν. ¹⁷ ἔαν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα. ¹⁸ καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμὼρ, καὶ ἐναντίον Συγὲμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμὼρ. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ κενίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ. αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁰ ἤλθε δὲ Ἐμμὼρ καὶ Συγὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες. ²¹ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκίωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορεύεσθωσαν αὐτήν. ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. ²² ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθῇσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα, ἐν τῷ περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται. ²³ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ τετράποδα, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν. ²⁴ καὶ εἰσῆκουσαν Ἐμμὼρ καὶ Συγὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ περιτέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην. ²⁵ ξγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λεὺ ἀδελφοὶ Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν. ²⁶ τὸν τε Ἐμμὼρ καὶ Συγὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συγὲμ, καὶ ἐξῆλθον. ²⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διηρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίανεν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ²⁸ καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς

ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. ²⁹ καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἡμάλωτευσαν. καὶ διηρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. ³⁰ εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λεὺ. μισητόν με πεποικατε, ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἔντε τοῖς Χαναναίοις, καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις. ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ. καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ, καὶ ὁ οἶκός μου. ³¹ οἱ δὲ εἶπαν. ἀλλ' ὥστε πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;

Κ Ε Φ. ΔΕ'.

Εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἰακώβ. ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ. καὶ οἶκε ἐκεῖ. καὶ ποιήσῃς ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὁσθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκῃν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ² εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς μετ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρῶσθε, καὶ ἀλλάξατε τὰς στολάς ὑμῶν. ³ καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακουσάντι μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθην. ⁴ καὶ ἔδωκεν τῷ Ἰακώβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠπὶν αὐτῶν. καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν Σηκίμοις. καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ⁵ καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σηκίμου. καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κυκλῶ αὐτῶν. καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁶ ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Λουζά, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν, ἣ ἐστὶ Βαιθήλ, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Βαιθήλ. ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ θεός, ἐν τῷ ἀποδιδράσκῃν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ⁸ ἀπέθανε δὲ Δεβόρρα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη

ἰάσφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν
βάλανον. καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα
αὐτῆς, βάλανος πένθους. ὥσθθι δὲ
ὁ θεὸς τῷ Ἰακώβ ἐτι ἐν Λουζᾷ, ὅτε
παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συ-
ρίας. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.
¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός· τὸ ὄνομά σου
οὐ κληθήσεται ἐτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ
ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ¹¹ εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ θεός. ἐγὼ ὁ θεός σου. αὐξάνου, καὶ
πληθύνου. ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν
ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς
οσφύος σου ἐξελεύσονται. ¹² καὶ τὴν
γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ, σοὶ
δédωκα αὐτήν. σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρ-
ματί σου μετὰ σέ δώσω τὴν γῆν ταύ-
την. ¹³ ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ
τῶν τόπων, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.
¹⁴ καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐν τῷ τό-
πῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ θεός, στή-
λην λιθίνην. καὶ ἔθηκεν ἐπὶ αὐτὴν
σπονδὴν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἑλαιον.
¹⁵ καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ
θεός, Βαιθὴλ. ¹⁶ ἀπάρas δὲ Ἰακώβ
ἐκ Βαιθὴλ, ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ. ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλ-
θεῖν εἰς τὴν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ῥαχὴλ.
καὶ ἔδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ. ¹⁷ ἐγέ-
νετο δὲ ἐν τῷ σκληρῷ αὐτὴν τίκτειν,
εἶπεν αὐτῇ ἡ μάτα. θάρασι, καὶ γὰρ
οὗτος σοὶ ἐστὶν υἱός. ¹⁸ ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ ἀφιέκειν αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ἀπέθνη-
σκε γὰρ, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, υἱὸς
ὀδύνης μου. ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Βενιαμίν. ¹⁹ ἀπέθανε δὲ
Ῥαχὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ὑπ-
ποδρόμου Ἐφραθᾶ. αὕτη ἐστὶ Βηθ-
λεέμ. ²⁰ καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στήλην ἐπὶ
τοῦ μνημείου αὐτῆς. αὕτη ἐστὶν ἡ στή-
λη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. ²¹ ²² ἐγένετο δὲ ἡνίκα
κατόκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ,
ἐπορεύθη Ῥουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ
Βαλλὰς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ Ἰακώβ. καὶ ἤκουσεν Ἰσραὴλ, καὶ
πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ. ἦσαν
δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα. ²³ υἱοὶ Αἰίας,
πρωτότοκος Ἰακώβ, Ῥουβὴν, Συμεὼν,

Λεὼ, Ἰούδας, Ἰσοάχαρ, Ζαβουλὼν.
²⁴ υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ, Ἰωσήφ, καὶ Βενια-
μίν. ²⁵ υἱοὶ δὲ Βαλλὰς παιδίσκης Ῥα-
χὴλ, Λὲν, καὶ Νεφθαλεμ. ²⁶ υἱοὶ δὲ
Ζελαφᾶς παιδίσκης Αἰίας, Γὰδ, καὶ
Ἀσηρ οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐγένοντο.
αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.
²⁷ ἦλθε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρὴ, εἰς πόλιν τοῦ
πεδίου. αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν γῇ Χα-
ναάν, οὐ παρώκησεν Ἀβραάμ καὶ Ἰ-
σαὰκ. ²⁸ ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ,
ὡς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. ²⁹ καὶ
ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε. καὶ προς-
τέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτε-
ρος καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΨ.

Αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Ἡσαῦ. αὐτός
ἐστιν Ἐδῶμ. ² Ἡσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς
γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τῶν Χανααίων. τὴν Ἀδᾶ, θυγατέρα
Αἰλῶμ τοῦ Χετταίου. καὶ τὴν Ὀλ-
βεμᾶ, θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβε-
γῶν τοῦ Εὐαίου. ³ καὶ τὴν Βασεμᾶθ,
θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν Ναβαιώθ.
⁴ ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδᾶ τὸν Ἐλιφάς. καὶ
Βασεμᾶθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουὴλ. ⁵ καὶ
Ὀλβεμᾶ ἔτεκε τὸν Ἰούδ, καὶ τὸν Ἰε-
λὼμ, καὶ τὸν Κορέ. οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ,
οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν. ⁶ ἔλα-
βε δὲ Ἡσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ
τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴ-
κου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάν-
τα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ πάντα ὅσα πε-
ριποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ
προσώπου Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
⁷ ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ,
τοῦ οἰκεῖν ἅμα. καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ
τῆς παροικησεως αὐτῶν φέρειν αὐτούς,
ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων
αὐτῶν. ⁸ κατώκησε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῷ
ὄρει Σηείρ. Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδῶμ.
⁹ αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Ἡσαῦ πατρὸς
Ἐδῶμ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ. ¹⁰ καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ. Ἐλιφάς
υἱὸς Ἀδᾶς γυναικὸς Ἡσαῦ. καὶ Ῥα-
γουὴλ υἱὸς Βασεμᾶθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
¹¹ ἐγέ-

11 ἐγένοντο δὲ Ἐλισφάς υἱοί. Θαιμάν, Ῥεμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ, καὶ Κενέζ.
 12 Θαιμὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλισφάς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ. καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλισφάς τὸν Ἀμαλήκ. οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς γυναικὸς Ἡσαῦ. 13 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ραγουήλ. Ναχὼθ, Ζαρὲ, Σομέ, καὶ Μοξέ. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
 14 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμάς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγών, γυναικὸς Ἡσαῦ. ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεσοῦ, καὶ τὸν Ἰεγλόμ, καὶ τὸν Κορέ. 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ἡσαῦ. υἱοὶ Ἐλισφάς πρωτοτόκου Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Ῥεμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ, 16 ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλισφάς ἐν γῇ Ἰδουμαία. οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς.
 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουήλ υἱοῦ Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Ναχὼθ, ἡγεμὼν Ζαρὲ, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοξέ, οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουήλ ἐν γῇ Ἐδωμ. οὗτοι υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ. 18 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμάς γυναικὸς Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Ἰεσοῦ, ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμὼν Κορέ. οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμάς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἡσαῦ. 19 οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἐδωμ. 20 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σειρ τοῦ Χορβαίου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν. Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά, 21 καὶ Ἀρσὼν, καὶ Ἀσάρ, καὶ Ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορβαίου, τοῦ υἱοῦ Σειρ ἐν τῇ γῇ Ἐδωμ. 22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν. Χυρρόι, καὶ Αἰμάν. ἀδελφὴ δὲ Λωτάν, Θαιμὰ. 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβάλ. Γωλάμ, καὶ Μαναρὰθ, καὶ Γαιβήλ, καὶ Σωφάρ, καὶ Ῥεμάρ. 24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών. Αἰέ, καὶ Ἀνά. οὗτός ἐστιν Ἀνά, ὃς εὔρε τὸν Ἰαμελὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά. Ἀρσὼν, καὶ Ὀλιβεμά θυγάτηρ Ἀνά. 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀρσὼν. Ἀμαδά, καὶ Ἀσβάν, καὶ Ἰθράν, καὶ Χαρβάν. 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ. Βαλαάμ, καὶ Ζουκάμ, καὶ Ἰουκάμ. 28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισών. Ὄς, καὶ Ἀράν. 29 οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορβί. ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβάλ, ἡγεμὼν Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά, 30 ἡγεμὼν

Ἀρσὼν, ἡγεμὼν Ἀσάρ, ἡγεμὼν Ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες Χορβί ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδωμ. 31 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδωμ, πρὸ τοῦ βασιλεύσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ. 32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδωμ Βαλὰκ υἱὸς Βεωρ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Λενναβά. 33 ἀπέθανε δὲ Βαλὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοοδόρας. 34 ἀπέθανε δὲ Ἰωβαβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσώμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν. 35 ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαραδ, ὁ ἐκίονεας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γετθαιμ. 36 ἀπέθανε δὲ Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδά ἐκ Μασσεκίας. 37 ἀπέθανε δὲ Σαμαδά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαούλ ἐκ Ρωσβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν. 38 ἀπέθανε δὲ Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλεων υἱὸς Ἀρσὼρ. 39 ἀπέθανε δὲ Βαλλεων υἱὸς Ἀρσὼρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀραδ υἱὸς Βαραδ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ. ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματρεῖθ, υἱοῦ Μακσοβ. 40 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμὼν Θαιμὰ, ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 41 ἡγεμὼν Ὀλιβεμάς, ἡγεμὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φινών, 42 ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ, 43 ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδωμ, ἐν ταῖς κατοικοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν. οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδωμ. 1 κατέκειτο δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, οὐ παρώκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν. 2 αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Ἰακώβ.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλὰς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελαφς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κατήνεγκαν δὲ Ἰωσήφ φόρον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. 3 Ἰακώβ δὲ ἰγάτα τὸν Ἰωσήφ

Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γήρων ἦν αὐτῷ. ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον. ⁴ ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν. ⁵ ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὐ ἐνυπνίασθην. ⁷ ὥμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῶ πεδίου, καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, καὶ ὠρθώθη. περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα. ⁸ εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. μὴ βασιλεύσῃς βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν, καὶ προσέθεντο ἔτι μιστῇ αὐτόν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, καὶ ἔνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. ⁹ ἰδὲ δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον. ὥσπερ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἑνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με. ¹⁰ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ ἐνυπνιασθῆς; ἀρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν; ¹¹ ἐξήλωσαν δὲ αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ὃ δὲ πατήρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα. ¹² ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ. ¹³ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δέυρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ. Ἰδοὺ ἐγώ. ¹⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ. πορευθεὶς ἰδε, εἰ ὑγιαίνουν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβατα. καὶ ἀναγγέλλου μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών. καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. ¹⁵ καὶ εὗρεν αὐτόν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ. ἡρώτησε δὲ αὐτόν ὁ ἄνθρωπος, λέγων. τί ζητεῖς; ¹⁶ ὃ δὲ εἶπε. τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ. ἀπαγγέλιόν μοι ποῦ βόσκουσιν. ¹⁷ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος. ἀπῆρ-
κασιν ἐντευθέν. ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λε-
γόντων. πορευθῶμεν εἰς Λωθαίμ. καὶ

ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθε τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Λωθαίμ. ¹⁸ προεῖδον δὲ αὐτόν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν πρὸς αὐτούς. καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν. ¹⁹ εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. ἰδοὺ ὃ ἐνυπνιαστής ἐκείνος ἔρχεται. ²⁰ νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων, καὶ ἐροῦμεν. θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν. καὶ οὐρομέθα, τί ἐστὶ τα ἐνύπνια αὐτοῦ. ²¹ ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξέλιτο αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ εἶπεν. οὐ πατάξωμεν αὐτόν εἰς ψυχήν. ²² εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν. μὴ ἐκχέητε αἷμα. ἐμβαλλετε αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ. ὅπως ἐξεληται αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδοῦ αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ²³ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν. ²⁴ καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔβρισαν εἰς τὸν λάκκον. ὃ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχε. ²⁵ ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἀναβλέψαντες τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁδοιποροὶ Ἰσμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλαὰδ. καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγμον θυμμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς. ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον. ²⁶ εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. τί χρῆσιμον, ἕαν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; ²⁷ δεῦτε ἀποδομέθα αὐτόν τοῖς Ἰσμαηλῖταις τούτοις. αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἑστώσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφός ἡμῶν, καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστίν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ παρεπερεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδινηαῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξέιλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσμαηλῖταις εἴκοσι χρυσῶν, καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον. ²⁹ ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ οὐχ ὅρα τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ διεῤῥῆξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ³⁰ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ εἶπε. τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν

ἔστιν. ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι;
³¹ λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ, ἔσφαξαν ἑρίσιν αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. ³² καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον, καὶ εἰσ-
 ηγγεξαν τῷ πατρὶ αὐτῶν. καὶ εἶπαν, τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστίν, ἢ οὐ. ³³ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν, καὶ εἶπε. χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστί. θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν. θηρίον ἤρπασε τὸν Ἰωσήφ. ³⁴ διέβρῃξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθη τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς. ³⁵ συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον παρακαλεῖσαι αὐτόν. καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι, λέγων. ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱὸν μου πενθῶν εἰς ἄδου. καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ³⁶ οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμαγείρω.

Κ Ε Φ. Δ Η'.

Εγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινα Ὀδολλαμίτην, ὃ ὄνομα Εἰράς. ² καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἣ ὄνομα Σανά. καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐζήλθε πρὸς αὐτήν. ³ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἥρ. ⁴ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Αἰνάν. ⁵ καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σηλώμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς. ⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἥρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Θάμαρ. ⁷ ἐγένετο δὲ Ἥρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντι κυρίου. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός. ⁸ εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αἰνάν. εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπιγαμβρευσαί αὐτήν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. ⁹ γνούς δὲ Αἰνάν, ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέκεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μη δούναί σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ¹⁰ πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον

τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο. καὶ ἔθανάτωσε καὶ τούτον. ¹¹ εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ. κάθου χῆρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως μέγας γένηται Σηλώμ ὁ υἱός μου. εἶπε γάρ. μή ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτῆς. ¹² ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σανά ἡ γυνὴ Ἰούδα. καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰράς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνά. ¹³ καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνά, κείροι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρείσεως ἀφ' ἑαυτῆς, περιέβαλε τὸ θέριστρον, καὶ ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν, ἣ ἔστιν ἐν παρόδῳ Θαμνά. ἴδε γάρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλώμ. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναικα. ¹⁵ καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι. κατεκαλύψατο γάρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. ¹⁶ ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἑασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ. οὐ γάρ ἔγνων, ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν. ἣ δὲ εἶπε. τί μοι δώσεις, ἔάν εἰσελθῇς πρὸς με; ¹⁷ ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ σοι ἀποτελῶ ἑρίφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου. ἣ δὲ εἶπεν. ἔάν δῶς μοι ἀρβάβωνα, ἕως τοῦ ἀποτελεῖσθαι σε. ¹⁸ ὁ δὲ εἶπε. τίνα τὸν ἀρβάβωνα σοι δώσω; ἣ δὲ εἶπε, τὸν δακτύλιόν σου, καὶ τὸν ὀρμίσκον, καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἕξ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθε, καὶ περιεῖλετο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρείσεως αὐτῆς. ²⁰ ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἑρίφον ἕξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀρβάβωνα. καὶ οὐκ εὗρεν αὐτήν. ²¹ ἐπρωτῆσε δὲ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου. ποῦ ἐστὶν ἡ πόρνη ἣ γενομένη ἐν Αἰνάν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ;

οἰοῦν· καὶ εἶπαν· οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη· ²² καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰουδαν· καὶ εἶπεν· οὐχ εὖρον· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ εἶναι οὐκ πόρνην· ²³ εἶπε δὲ Ἰουδας· ἐχέτω αὐτά· ἀλλὰ μὴ ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, οὐ δὲ οὐχ εὖρηκας· ²⁴ ἐγένετο δὲ μετὰ τριμήνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰουδᾷ· λέγοντες· ἐκπεπόρευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας· εἶπε δὲ Ἰουδας· ἔξαγαγετε αὐτήν, καὶ κατακαυθήτω· ²⁵ αὕτη δὲ ἀγομένη ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέγουσα· ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, οὗτινος ταῦτα ἐστίν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω· καὶ εἶπεν· ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀμφίλος καὶ ἡ ῥάβδος αὐτῆ· ²⁶ ἐπέγνω δὲ Ἰουδας· καὶ εἶπε· διδικαίωται Θάμαρ ἡ ἐγώ· οὐ ἔνεκεν οὐκ ἴδωκα αὐτήν Σηλωμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ προσέθετο ἐτι τοῦ γινῶναι αὐτήν· ²⁷ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐτικτε, καὶ τρεῖς ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς· ²⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκειν αὐτήν, ὁ εἰς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μάτα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κοκκινόν, λέγουσα· οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος· ²⁹ ὥς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε· τί διεκόπη δια σὲ φραγμός· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Φαρές· ³⁰ καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κοκκινόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαρά·

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ἰωσήφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκήσατο αὐτὸν Πετερός ὁ εὐνούχος Φαραὼ, ὁ ἀρχιμάγιστος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ· ² καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ· καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχανών· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ· ³ ἦδη δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, κύριος εὐδοκᾷ ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτοῦ· ⁴ καὶ εὗρεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου

αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ· ⁵ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ἠλόγησε κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ⁶ καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδέν, πλὴν τοῦ ἄρτου, οὐ ᾔσθιεν αὐτός· καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει, καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα· ⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· ⁸ ὁ δὲ οὐκ ᾔσθιεν· εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδέν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου, ⁹ καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδέν, πλὴν σου, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; ¹⁰ ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπῆκουεν αὐτῇ καθευδεῖν μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ· ¹¹ ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω· ¹² καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων, λέγουσα· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ καταλεπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῆς ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω· ¹³ καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν, ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω, ¹⁴ καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα· ἴδετε, εἰσῆγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον, ἐμπαῖζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε πρὸς με, λέγων· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ· ¹⁵ ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτόν, ὅτι ὕψισσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω· ¹⁶ καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ, ἕως ἥλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ¹⁷ καὶ ἐλάλησεν αὐτᾶ

αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα. εἰσῆλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσηγάγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξάι μοι. καὶ εἶπέ μοι. κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ. ¹⁸ ὡς δὲ ἤκουσεν, ἔει ὑψώσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, κατελείπων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἐγρυγέ, καὶ ἐξῆλθον ἔξω. ¹⁹ ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. ²⁰ καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὄχυρῶμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμοῦται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχυρῳματι. ²¹ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ κατέχευεν αὐτοῦ ἔλεος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος. ²² καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγγέμενους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν. ²³ οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου χινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν. πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι. καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ . Μ'.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἤμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεὶ Αἰγύπτου. ² καὶ ἀργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς θυαῖν ἐυνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιποιοῦ. ³ καὶ ἔθηκε αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμοτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ. ⁴ καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμότης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς. καὶ παρέστη αὐτοῖς. ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ. ⁵ καὶ εἶδον ἀμώτεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί. ἡ δὲ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχού καὶ ἀρχισιποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεὶ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἦν αὕτη. ⁶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς Ἰωσήφ τὸ πρωῒ, καὶ εἶδεν αὐτούς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι. ⁷ καὶ ἠρώτα τοὺς ἐυνούχους Φαραὼ, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυ-

ρίῳ αὐτοῦ, λέγων. τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐκυθροῦνται σήμερον; ⁸ οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ. ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. οὐκὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφεισι αὐτῶν ἔστι; διηγήσασθε ὅν μοι. ⁹ καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν. ἐν τῷ ὑπνῷ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου. ¹⁰ ἐν δὲ τῇ ἁμπελῷ τρεῖς πυθμῖνες, καὶ αὕτη θάλλουσα ἀντηνοχοῦσα βλαστούς. πέπεροι οἱ βότρες σταφυλῆς. ¹¹ καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου. καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλήν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ. ¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ. τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. οἱ τρεῖς πυθμῖνες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν. ¹³ ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ὑποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν. ¹⁴ ἀλλὰ μνησθήμῃ μοι διὰ σταυτοῦ, ὅταν εὖ γένηται σοι. καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος. καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἔξάξεις με ἐκ τοῦ ὄχυρῳματος τούτου. ¹⁵ ὅτι κλοπῇ ἐκλήπη ἐκ γῆς Ἑβραίων, καὶ ὥδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τούτον. ¹⁶ καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε. καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ. κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον. καὶ ᾤμην τρία κανὰ χονδροτῶν αἰρεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. ¹⁷ ἐν δὲ κανῶ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραὼ ἐσθίει ἔργον αὐτοῦ, καὶ τὰ πετινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου. ¹⁸ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν αὐτῷ. αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. τὰ τρία κανὰ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν. ¹⁹ ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ. καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ. ²⁰ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχοῦ

χόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοικοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ. ²² τὸν δὲ ἀρχιστοιποῦν ἐκρέμασεν, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. ²³ καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοικοχόος τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπέλαβετο αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Μ Α'.

Ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἡμερῶν, Φαραώ ἵδεν ἐνύπνιον. ὥτεο ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. ² καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἶδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ Ἄχει. ³ ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. ⁴ καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς σαρκί τὰς ἑπτὰ βόας καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρκί. ἡγέρθη δὲ Φαραώ, ⁵ καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖς καὶ καλοῖς. ⁶ καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφυνοντο μετ' αὐτῶν. ⁷ καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. ἡγέρθη δὲ Φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. ⁸ ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἑξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς. καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραώ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτῷ τῷ Φαραώ. ⁹ καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοικοχόος πρὸς Φαραώ, λέγων. τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμνήσκω σήμερον. ¹⁰ Φαραώ ὀργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀρχιστοιποῦν. ¹¹ καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἀμφοτέρω ἐν νυκτὶ μὲν ἐγὼ καὶ αὐτός, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν. ¹² ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν. ¹³ ἐγενήθη δὲ,

καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη, ἐμὲ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι. ¹⁴ ἀποστείλας δὲ Φαραώ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχυρσματος, καὶ ἐξύρσαν αὐτόν, καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ. ¹⁵ εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ. ἐνύπνιον ἐώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρίναι αὐτά. ¹⁶ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραώ εἶπεν. ἀνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ. ¹⁷ ἐλάλησε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ, λέγων. ἐν τῷ ἔνυπνίῳ μου ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. ¹⁸ καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἄχει. ¹⁹ καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἑτεραί ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ποτηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας. ²⁰ καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς. ²¹ καὶ ἐξηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ οὐ διώθηλοι ἐγένοντο, ὅτι ἐξηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν. ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη. ²² καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ἔνυπνίῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοῖς. ²³ ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφυνοντο ἐπόμενοι αὐτῶν. ²⁴ καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἑξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραώ. τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν. ὅσα ὁ Θεὸς ποιῇ, ἐδείξε τῷ Φαραώ. ²⁶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί. καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί. τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν. ²⁷ καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ, αἱ ἀναβαίνουσιν ὀπίσω αὐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐστί. καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ

καὶ ἀνέμοφθοροι ἐπὶ τὰ ἔτη ἐστί. ἔσονται ἐπὶ τὰ ἔτη λιμοῦ. ²⁸ τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶρηκα Φαραῶ, ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ. ²⁹ ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ³⁰ ἦξει δὲ ἐπὶ τὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα. καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλημονῆς τῆς ἐσομένης ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ. καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν. ³¹ καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα. ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα. ³² περὶ δὲ τοῦ δευτέρου αὐτὸ ἐνύπνιον Φαραῶ δις, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ³³ νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν, καὶ κατέστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου. ³⁴ καὶ ποιᾶτω Φαραῶ καὶ καταστήσάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτά ἐτῶν τῆς εὐθηνίας, ³⁵ καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων. καὶ συναθήτω ὁ αἶτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ. βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω. ³⁶ καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἔπτα ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ. ³⁷ ᾗρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ. ³⁸ καὶ εἶπε Φαραῶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. μὴ εὐρησόμεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ; ³⁹ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἐπεὶ δὲ ἔδειξεν ὁ θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου. ⁴⁰ σὺ ἔση ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου. πληρὸν τὸν θρόνον ὑπερέβω σου ἐγώ. ⁴¹ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ⁴² καὶ περιελομένος Φαραῶ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην. καὶ ἐπεβίβηκε κλιδὸν χρυσοῦ περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ἀντιβίβυσεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύ-

τερον τῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁴ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἐγὼ Φαραῶ. ἀνεῖ σου οὐκ ἔφαρξαι οὐδεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ⁴⁵ καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομφανήχ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενὲθ θυγατέρα Πτεεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴⁶ Ἰωσήφ δὲ ἦν ἑτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. ⁴⁷ καὶ ἐποίησεν ἡ γῇ ἐν τοῖς ἐπτά ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα. ⁴⁸ καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου. καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι. βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. ⁴⁹ καὶ συνήγαγεν Ἰωσήφ οἷτον ὥς ἐι τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ὥς οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι. οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς. ⁵⁰ τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἔλθειν τὰ ἔπτα ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ ἡ θυγάτηρ Πτεεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως. ⁵¹ ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μανασσῆ, ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου. ⁵² τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν, Ἐφραΐμ, ὅτι ἠὔξησέ με ὁ θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου. ⁵³ παρῆλθον δὲ τὰ ἔπτα ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου. ⁵⁴ καὶ ῥῆξάτο τὰ ἔπτα ἔτη τοῦ λιμοῦ ἐρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι. ⁵⁵ καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου. ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων. εἶπε δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. πορευέσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἔαν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε. ⁵⁶ καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ἀνέωξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολώνας, καὶ ἐπώλεκε πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. ⁵⁷ καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ.

ήφ. ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πασῇ τῇ γῇ.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Ἰδὼν δὲ Ἰακώβ, ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἵνα τί θάψετε με; ² ἰδοὺ ἀκήροα, ὅτι ἐστὶ αἶτος ἐν Αἰγύπτῳ. κατάρβητε ἐκί, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζήσωμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν. ³ κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. ⁴ τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ οὐκ ἀπίστευτε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε γὰρ. μή ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία. ⁵ ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων. ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν. ⁶ Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς. οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπέγνω. καὶ ἠλλοτριουτοῦ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πόθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον. ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα. ⁸ ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. ⁹ καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. κατάσκοποι ἐστε, κατανοήσαι τὰ ἔργα τῆς χώρας ἦκατε. ¹⁰ οἱ δὲ εἶπαν. οὐχὶ κύριε. οἱ παιδὲς σου ἦλθον πρίασθαι βρώματα. ¹¹ πάντες ἐσμέν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου. εἰρηνικοὶ ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παιδὲς σου κατάσκοποι. ¹² εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὐχὶ, ἀλλὰ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν. ¹³ οἱ δὲ εἶπαν. δώδεκα ἐσμέν οἱ παιδὲς σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον. ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει. ¹⁴ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. τοῦτό ἐστιν ὁ εἰρηκα ὑμῖν, λέγων. ὅτι κατάσκοποι ἐστε. ¹⁵ ἐν τούτῳ φανεῖσθε. νῆ την ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξελεθῇτε ἐκεῖθεν, ἔαν μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος ἐλθῇ ὧδε. ¹⁶ ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φαριὰ γενέσθαι τὰ ὄρηματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ᾧ οὐ. εἰ δὲ μὴ, νῆ την ὑγίειαν

Φαραὼ, ἥ μὴν κατάσκοποι ἐστε. ¹⁷ καὶ ἔθηκετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς. ¹⁸ εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε. τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβούμαι. ¹⁹ εἰ εἰρηνικοὶ ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχεθῆτω εἰς ἐν τῇ φυλακῇ. αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν. ²⁰ καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν. εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως. ²¹ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ναι, ἐν ἀμαρτίαις γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπεριείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ. καὶ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη. ²² ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων. μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. ²³ αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. ὁ γὰρ ἐρμηνεύτης ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν. ²⁴ ἀποστραφεῖς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδρασε αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. ²⁵ ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλήσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ γενήθη αὐτοῖς οὕτως. ²⁶ καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. ²⁷ λύσας δὲ εἰς τὸν μαρσίππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οὐ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου. ²⁸ καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου. καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν. καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες. τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν; ²⁹ ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπηγγείλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες. ³⁰ λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς

γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν. ³¹ εἵπαμεν δὲ αὐτῷ. εἰρηνικοὶ ἐσμεν, οὐκ ἐσμεν κατάσκοποι. ³² δαΐδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει. ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν. ³³ εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς. ἐν τούτῳ γνωσόμεαι, ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστέ. ἀδελφὸν ἕνα ἀφετε ὡδε μετ' ἐμοῦ. τὸν δὲ ἀγορασθῆναι τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε. ³⁴ καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον. καὶ γνωσόμεαι, ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστέ, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστέ. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε. ³⁵ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμός τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν. καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν. ³⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν. ἐμὲ ἠτεκνώσατε. Ἰωσήφ οὐκ ἐστι, Συμεὼν οὐκ ἐστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. ³⁷ εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων. τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀπόκεινον, ἔαν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ γὰρ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ. ³⁸ ὁ δὲ εἶπεν. οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλείπεται. καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἔαν πορεύσθε, καὶ καταΐξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

Κ Ε Φ. ΜΓ'.

³⁹ Ὁ δὲ ἡμῶς ἐνίστηνεν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹ ἐγένετο δὲ ἥνικα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. πάλιν προσεβήντες πρὸς σέ ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ² εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων. διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέγων. οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπον μου, ἔαν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ. ³ εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβήσομεθα,

καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα. ⁴ εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορεύσομεθα. ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων. οὐκ ὄψεσθε μου τὸ πρόσωπον, ἔαν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ. ⁵ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ. τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγέλλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; ⁶ οἱ δὲ εἶπαν. ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν, λέγων. εἰ ἐστὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; καὶ ἀπηγγέλλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. μὴ ᾔδειμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν; ⁷ εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ. καὶ ἀναστάντες πορεύσομεθα, ἵνα ζώμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν. ἐκ χειρὸς μου ζήτησον αὐτόν. ἔαν μὴ ἀγάγω αὐτόν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκώς ἔσομαι εἰς σέ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁹ εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἥδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δις. ¹⁰ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν. εἰ οὕτως ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε. λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλτος, θυμιάματά τε καὶ στακτὴν, καὶ τερέβινθον, καὶ κάδρυα. ¹¹ καὶ τὸ ἀργύριον δισδὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν. μὴ ποτε ἀγνοήμ' ἐστι. ¹² καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε. καὶ ἀναστάντες κατὰβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ¹³ ὁ δὲ θιὸς μου δῶν ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστέλλει τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βενιαμὴν. ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτεκνώμαι, ἠτεκνώμαι. ¹⁴ λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὴν. καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. ¹⁵ εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς, καὶ τὸν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

αὐτοῦ. εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἐτοίμασον. μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν. ¹⁶ ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθά εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ εἰσῆγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ. ¹⁷ ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσῆχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν. διὰ τὸ ἀργύριον, τὸ ἀποστραφέν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ σποραστήσθαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τὸ λαβεῖν ἡμᾶς τίς παιδάς καὶ τοὺς σπύς ἡμῶν. ¹⁸ προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, ¹⁹ λέγοντες. δεόμεθα κύριε. κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίσθαι βρώματα. ²⁰ ἐγένετο δὲ ἥνικα ἦλθομεν εἰς τὸ καταλύσαι, καὶ ἠνοξάμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τότε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίπῳ αὐτοῦ. τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν τὴν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ²¹ καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μετ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα. οὐκ οἶδαμεν τίς ἐρέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν. ²² εἶπε δὲ αὐτοῖς. Τίως ὑμεῖς, μὴ φοβεῖσθε, ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν. καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμουν ἀπέχω. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν. ²³ καὶ ἤνεγκεν ὕδιον νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. ²⁴ ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἰλθεῖν τὸν Ἰωσήφ μεσημβρίας. ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν. ²⁵ εἰσῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον. καὶ προσκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁶ ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εὔπατε, ἔτι ζῇ; ²⁷ οἱ δὲ εἶπαν. ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. καὶ εἶπεν. εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος τῷ θεῷ. καὶ κύψαντες προσκύνησαν αὐτῷ. ²⁸ ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰω-

σήφ εἶδε Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. καὶ εἶπεν. οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς ἐλέησας σε τέκνον. ²⁹ ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ. συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτη κλαῦσαι. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμῖον ἐκλαυσεν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ νυφάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατευσάτο. καὶ εἶπε. παραθετε ἄρτους. ³¹ καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς. οὐ γὰρ ἔδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους. βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις. ³² ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεία αὐτοῦ, καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ. ἔξισταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἐκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ³³ ἦσαν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτούς. ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὴν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. ἔπιον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Μ Δ'.

Καὶ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων. πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἔαν δύνανται ἄραι. καὶ ἐμβάλετε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου. ² καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μαρσίππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν ταμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε. ³ τὸ πρωτὶ διέφρασε. καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν. ⁴ ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν. καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἀναστὰς ἐπιδώξον ὅπισθον τῶν ἀνθρώπων, καὶ κατὰλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; ἵνατί ἐκλέφατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; ⁵ οὐ τοῦτο ἐστίν, ἐν ᾧ πίβει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰκονισμῷ οἰκονίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντελέκατε ἃ πεποιήκατε. ⁶ εὐρὼν δὲ αὐ-

τοὺς

τοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁷ οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ. ἰνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισὶ σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁸ εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὐρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; ⁹ παρ' ὧ ἂν εὕρης τὸ κόνδυν τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω. καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ¹⁰ ὁ δὲ εἶπε. καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται. παρ' ὧ ἂν εὕρηθῃ τὸ κόνδυν, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἐσέσθε καθαροί. ¹¹ καὶ ἐσπευσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ. ¹² ἠρευνήσῃ δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἤλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον. καὶ εὔρε τὸ κόνδυν ἐν τῷ μάρσιππῳ τοῦ Βενιαμίν. ¹³ καὶ διέβησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. ¹⁴ εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ ἐτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁵ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. τί τὸ πράξατε τοῦτο ἐποίησατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνεῖται ὁ ἄνθρωπος, ὅλος ἐγώ; ¹⁶ εἶπε δὲ Ἰούδας. τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσομεν ἢ τί δικαιωθώμεν; ὁ θεὸς δὲ εὔρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου. ἰδοὺ ἔσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ παρ' ὧ εὐρέθη τὸ κόνδυν. ¹⁷ εἶπε δὲ Ἰωσήφ. μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ὁ ἄνθρωπος, παρ' ὧ εὐρέθη τὸ κόνδυν, αὐτὸς ἔσται μου παῖς. ὑμεῖς δὲ ἀναβήτε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν. ¹⁸ ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας εἶπε. δέομαι κύριε. λαλήσάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραῶ. ¹⁹ κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδας σου, λέγων. εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν; ²⁰ καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ. ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπέ-

λείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἡγάπησεν. ²¹ εἶπας δὲ τοῖς παισὶ σου. καταγάγετε αὐτὸν πρὸς μέ, καὶ ἐπιμελούμαι αὐτοῦ. ²² καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ. οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἐὰν δὲ καταλίπη τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται. ²³ σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου. ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ²⁴ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν. ²⁵ εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν. βαδίζετε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ²⁶ ἡμεῖς δὲ εἵπομεν. οὐ δύνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ'· εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα. οὐ γὰρ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεώτερου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. ²⁷ εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς. ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δυο ἔτεκε μοι ἡ γυνή, ²⁸ καὶ ἐξηλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμοῦ. καὶ εἵπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν. ²⁹ ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ καταξέτε μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου. ³⁰ νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν πατέρα σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ἦ μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς, ³¹ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατὴρ δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ἄδου. ³² ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς, λέγων, ἐκδεδέκται τὸ παιδίον. ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας. ³³ νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου. τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ³⁴ πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὕρησι τὸν πατέρα μου.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν. ἔξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παρειστῆκει οὐδείς τῷ Ἰωσήφ, ἥνικα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ² καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. ³ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ. ἐτι ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ. ἐταράχθησαν γάρ. ⁴ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἔγγισατε πρὸς μέ. καὶ ἡγγισαν. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἰγύπτου. ⁵ νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε. εἰς γὰρ ζῶν ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. ⁶ τοῦτο γὰρ δευτέρον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐτι λοιπαὶ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἄροτραίσις, οὐδὲ ἀμητός. ⁷ ἀπέστειλε γὰρ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. ⁸ νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ θεός. καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραώ, καὶ κύριον παντός τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. ⁹ σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἶπατε αὐτῷ. τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ, ἐποίησέ με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου. κατὰβηθι οὖν πρὸς μέ, καὶ μὴ μείνης. ¹⁰ καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὴμ Ἀραβίας. καὶ ἔση ἑγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἐστί. ¹¹ καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ. ἐτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς. ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. ¹² ἰδού οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. ¹³ ἀπαγγεῖλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε. καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. ¹⁴ καὶ

ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. καὶ Βενιαμὴν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. ¹⁶ καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραώ, λέγοντες. ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη δὲ Φαραώ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ. ¹⁷ εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ. εἰπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν. ¹⁸ καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἔχετε πρὸς μέ. καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. καὶ φάγεσθε τὸν μισθὸν τῆς γῆς. ¹⁹ σὺ δὲ ἐντείλει ταῦτα. λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν. καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε. ²⁰ καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν. τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. ²¹ ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραώ τοῦ βασιλέως. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. ²² καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισάκας στολάς. τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκε τριακοσίους χουσοῦς, καὶ πέντε ἑξαλλασπούσας στολάς. ²³ καὶ τῷ πατρί αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά. καὶ δέκα ὄνους αἰρόντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρί αὐτοῦ εἰς ὁδόν. ²⁴ ἔξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. ²⁵ καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες. ὅτι ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχι πάσης γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἔξεστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ. οὐ γὰρ ἐπίστειναν αὐτοῖς. ²⁷ ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνέωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

D

28 εἶπε

²⁸ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ. μέγα μοι ἐστίν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῇ. πορευθεὶς ὁψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Κ Ε Φ. Μς'.

Ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ. ² εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, εἰπών. Ἰακώβ, Ἰακώβ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστίν; ³ ὁ δὲ λέγει αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου. μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος. καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. ⁵ ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρεάτος τοῦ ὄρκου. καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ὥς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν. ⁶ καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ⁷ υἱοὶ, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. θυγατέρες, καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον. ⁸ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰακώβ Ρουβὴν. ⁹ υἱοὶ δὲ Ρουβὴν. Ἐνώχ, καὶ Φαλλός, Ἀσρών, καὶ Χαρμί. ¹⁰ υἱοὶ δὲ Συμεὼν. Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμείν, καὶ Ἀσὺν, καὶ Ἀχέν, καὶ Σαῶρ, καὶ Σαούλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος. ¹¹ υἱοὶ δὲ Λευί. Γηρσὼν, Καθ, καὶ Μιραρί. ¹² υἱοὶ δὲ Ἰούδα. Ἡρ, καὶ Ἀνάν, καὶ Σηλώμ, καὶ Φαρές, καὶ Ζαρά. ἀπέθανε δὲ Ἡρ καὶ Ἀνάν ἐν γῇ Χαναάν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές. Ἑσρών, καὶ Ἰεμουήλ. ¹³ υἱοὶ δὲ Ἰσάακ. Ὡλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἀσοῦμ, καὶ Σαμβράν. ¹⁴ υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν. Σεφὶδ, καὶ Ἄλλων, καὶ Ἀχοή. ¹⁵ οὗτοι υἱοὶ Ἀβίας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς. ¹⁶ υἱοὶ δὲ Γάδ. Σαφὼν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Σάννις, καὶ Θασοβάν, καὶ Ἀηδεῖς, καὶ Ἀρονδεῖς, καὶ Ἀρεηλεῖς. ¹⁷ υἱοὶ δὲ Ἀσέρ. Ἰεμνὰ, Ἰεσουὰ, καὶ Ἰεουλ, καὶ Βαριά, καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. υἱοὶ δὲ Βαριά. Χοβὼρ, καὶ Μελαχίλ. ¹⁸ οὗτοι υἱοὶ Ζελοφὰς, ἣν ἔδωκε Ἀβάν Αἰά τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ δεκαεὶ ψυχάς. ¹⁹ υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναῖκος Ἰακώβ. Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν. ²⁰ ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῇ Αἴγυπτον, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρὴ ἱερέως Ἡλουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἑφραΐμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα, τὸν Μαχίρ. Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαὰδ. υἱοὶ δὲ Ἑφραΐμ ἀδελφοὶ Μανασσῆ. Σουταλαάμ, καὶ Ταάμ. υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ. Ἐδώμ. ²¹ υἱοὶ δὲ Βενιαμίν. Βαλὰ, καὶ Βορὸρ, καὶ Ἀσβήλ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ. Γηρά, καὶ Νομάν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ῥῶς, καὶ Μαρσάμ. Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ. ²² οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. ²³ υἱοὶ δὲ Λάν. Ἀσομ. ²⁴ καὶ υἱοὶ Νεφθαλί. Ἀσιήλ, καὶ Γωνί, καὶ Ἰσάακ, καὶ Σόλλημ. ²⁵ οὗτοι υἱοὶ Βαλλὰς, ἣν ἔδωκε Ἀβάν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ. ²⁶ πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε. ²⁸ τὸν δὲ Ἰουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ραμεσσή. ²⁹ ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' ἡρώων πόλιν. καὶ ὁφθεῖς αὐτῷ ἐπέπισεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἔκλυσε κλαυθμῷ πόνι. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. ἀποθανοῦμαι ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ εἰδούρακα τὸ πρόσ-
ωπόν σου. ἔτι γὰρ σὺ ζῇς. ³¹ εἶπε δὲ
Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.
ἀναβας ἀπαγγεῖλὼ τῷ Φαραῶ, καὶ ἐρῶ
αὐτῷ. οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρός μου, οἱ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν,
ἦκασιν πρὸς με. ³² οἱ δὲ ἄνδρες εἰσι ποι-
μένες. ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν.
καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βόας, καὶ πά-
ντα τὰ αὐτῶν ἀγρόχασιν. ³³ ἔαν οὖν
καλέσῃ ὑμᾶς Φαραῶ, καὶ εἴπῃ ὑμῖν.
τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστί; ³⁴ ἐρεῖτε. ἄν-
δρες κτηνοτρόφοι ἐσμέν οἱ παῖδες σου
ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν. ἵνα κατοικήσῃτε ἐν
γῇ Γεσέμ Ἀραβίας. βδελύγμα γὰρ ἐστιν
Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

Κ Ε Θ. ΜΖ'.

Ἐλθὼν δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγελε τῷ Φα-
ραῶ, λέγων. ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες αὐ-
τῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ
γῆς Χαναάν. καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γε-
σέμ. ² ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ
παρέλαβε πέντε ἄνδρας, καὶ ἔστησεν
αὐτοὺς ἐναντίον Φαραῶ. ³ καὶ εἶπε
Φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ. τί τὸ
ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῶ.
ποιμένες προβάτων οἱ παῖδες σου, καὶ
ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. ⁴ εἶπαν δὲ
τῷ Φαραῶ. παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἤκα-
μεν. οὐ γὰρ ἐστὶ νομὴ τοῖς κτήρεσι
τῶν παιδῶν σου. ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς
ἐν γῇ Χαναάν. νῦν οὖν κατοικήσομεν
ἐν γῇ Γεσέμ. ^{5, 6} εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ
Ἰωσήφ. κατοικεῖτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ.
εἰ δὲ ἐπίστη, ὅτι εἰσιν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες
δυνατοὶ, κατὰσθησον αὐτοὺς ἄρχοντας
τῶν ἡμῶν κτηνῶν. ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυ-
πτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ. καὶ ἦκουσε Φαραῶ βασιλεὺς
Αἰγύπτου. καὶ εἶπε Φαραῶ πρὸς Ἰω-
σήφ, λέγων. ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἦκασιν πρὸς σέ. ἰδοὺ ἡ γῇ Αἴ-
γύπτου ἐναντίον σου ἐστίν. ἐν τῇ βελ-
τίστῃ γῇ κατοικήσῃς τὸν πατέρα σου,
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. ⁷ εἰσῆγαγε δὲ
Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραῶ. καὶ
ἠλόγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραῶ. ⁸ εἶπε
δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ. πόσα ἐστὶν ἡμε-

ρῶν τῆς ζωῆς σου; ⁹ καὶ εἶπεν Ἰακώβ
τῷ Φαραῶ. αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων τῆς
ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἐκατὸν τρια-
κοντα ἔτη. μικραὶ καὶ πονηραὶ ἐγέ-
νασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων τῆς ζωῆς
μου. οὐκ ἀφίκεντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν
ἔτων τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς
ἡμέρας παρωκῆσαν. ¹⁰ καὶ εὐλόγησας
Ἰακώβ τὸν Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐ-
τοῦ. ¹¹ καὶ κατώκεισεν Ἰωσήφ τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ ἐν γῇ Ρα-
μεσσή, καθὰ προσέταξε Φαραῶ. ¹² καὶ
ἐπιτομέτρι Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οἶτον κατὰ σῶμα.
¹³ οἶτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐνί-
σχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἐξέλεπε δὲ
ἡ γῇ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῇ Χαναάν ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ. ¹⁴ συνηγάγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου
καὶ ἐν γῇ Χαναάν τοῦ αἰκοῦ, σὺ ἡγό-
ραζον, καὶ ἐπιτομέτρι αὐτοῖς. καὶ ἐλ-
ήνηκαν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς
τὸν οἶκον Φαραῶ. ¹⁵ καὶ ἐξέλεπε πᾶν
τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ
γῆς Χαναάν. ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἴ-
γυπτιοὶ πρὸς Ἰωσήφ, λέγοντες. δοῦ
ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνατί ἀποθνήσκομεν
ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργί-
ριον ἡμῶν. ¹⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ.
φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν
ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ
ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν. ¹⁷ ἤγα-
γον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ,
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ
τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων,
καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων.
καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ
πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ¹⁸ ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος
ἐκεῖνο. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ
ἔτι τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. μὴ
ποτε ἐκτριβώμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν;
εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ
τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σέ
τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν
ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ
ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν, ¹⁹ ἵνα οὖν
μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῇ

ἐρημασθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῶ. δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ζώμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημασθῇσεται. ²⁰ καὶ ἐκτίσαστο Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ. ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ. ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς, καὶ ἐγένετο, ἡ γῆ τῷ Φαραῶ. ²¹ καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων, ²² χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερῶν μόνον. οὐκ ἐκτίσαστο ταύτην Ἰωσήφ. ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραῶ. καὶ ἡσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ. διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν. ²³ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ. λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν. ²⁴ καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ. τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρώσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν. ²⁵ καὶ εἶπαν. σέσωκας ἡμᾶς, εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῶ. ²⁶ καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ ἀποπεμπτῶν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερῶν μόνον. οὐκ ἦν τῷ Φαραῶ. ²⁷ κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γασέμ. καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ νύξῃθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. ²⁸ ἐπέζησε δὲ Ἰακώβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη. καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τσσαρακονταεπτὰ ἔτη. ²⁹ ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρα σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ, ³⁰ ἀλλὰ κοιμηθῇσμαι μετὰ τῶν πατέρων μου. καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψεις με ἐν τῷ

τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ³¹ εἶπε δέ. ὁμοσόν μοι. καὶ ὡμοσεν αὐτῷ. καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Εγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται. καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραῖμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ. ² ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ. καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην. ³ καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ. ὁ θεός μου ὥσθθ μοι ἐν Δουζᾷ ἐν γῇ Χαναὰν, καὶ εὐλόγησέ με. ⁴ καὶ εἶπέ μοι. ἰδοὺ ἐγὼ αὖξανώ σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν. καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον. ⁵ νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοι σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἔλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἰγύπτῳ, ἐμοὶ εἰσιν, Ἐφραῖμ καὶ Μανασσῆ, ὡς Ρουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονται μοι. ⁶ τὰ δι' ἐκγονα, ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις. ⁷ ἐγὼ δὲ ἤνικα ἡρόμαιν ἐκ Μισσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναὰν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἵπποδρόμον Χαβραθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἔλθεῖν Ἐφραθὰ. καὶ κατάρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου. αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ. ⁸ ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ, εἶπε. τίνες σοι οὗτοι; ⁹ εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. υἱοί μου εἰσιν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν Ἰακώβ. προσάγαγέ μοι αὐτούς, ἵνα εὐλογῇσω αὐτούς. ¹⁰ οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρυνώθησαν ἀπὸ τοῦ γήρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν. καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. καὶ ἐφίλησεν αὐτούς, καὶ περιελαβεν αὐτούς. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερηθῇ, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. ¹² καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ

αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. ¹⁴ ἔκτεινας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐνῆλλαξέ τας χεῖρας. ¹⁵ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς, ὃς εὐφρέσθησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ¹⁶ ὁ ἄγγελος ὁ ὄψομαι με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογῆσαι τὰ παῖδια ταῦτα. καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ. καὶ πληθυνθήσονται εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη. καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ. ¹⁸ εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. οὐχ οὕτως πάτερ. οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος. ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν. οἶδα, τέκνον, οἶδα. καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαὸν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται. ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἔθνων. ²⁰ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες. ποιῆσαι σε ὁ θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μανασσῆ. καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἐμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ. ²¹ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν. ²² ἐγὼ δὲ διδάμι σοι Σίκκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ κεφαλῆς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κ Ε Φ. Μ Θ'.

Ἐκάλεσε δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

καὶ εἶπεν αὐτοῖς. συνάχθητε, ἵνα ἀναγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ² συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου υἱοὶ Ἰακώβ. ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ³ Ρουβὴν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς ἀνθάδης. ⁴ ἐξυβρίσας ὡς ὕδωρ. μὴ ἐκλῆσης, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου. τότε ἐμίλανε τὴν στρωμνὴν, οὐκ ἀνέβης. ⁵ Συμεὼν καὶ Λεὺ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξαίρετος αὐτῶν. ⁶ εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσῃ τὰ ἥπατά μου. ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον. ⁷ ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη. διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακώβ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ⁹ σκύμνος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης. ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγείρει αὐτόν; ¹⁰ οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μνηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐάν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ. καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνων. ¹¹ δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑλικί τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. ¹² χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γάλα. ¹³ Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος. ¹⁴ Ἰσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων. ¹⁵ καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πῖον, ὑπέθηκε τὸν ὤμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν. καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός. ¹⁶ Λᾶν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ γεννηθήτω Λᾶν ὅπως ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου.

καὶ

καὶ πεσῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,
 18 τὴν σωτηρίαν περιμένων κυρίου.
 19 Ἰὰδ πεφωτῆριον πεφωτεύει αὐτόν.
 αὐτὸς δὲ πεφωτεύει αὐτόν κατὰ πό-
 δας. 20 Ἀσὴρ, πῖον αὐτοῦ ὁ ἄρτος.
 καὶ αὐτὸς δώσει τρυφήν ἄρχουσι.
 21 Νεφθαλί στέλεχος ἀνιμμένον ἐπιδι-
 δούς ἐν τῷ γεννήματι κάλλος. 22 υἱὸς
 ἡὔξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς ἡὔξημένος μου
 ἡλωτός, υἱὸς μου νεώτατος. πρὸς με
 ἀναστρέψον. 23 εἰς ὃν διαβουλεύμενοι
 ἐλουδύρουν, καὶ ἐνέχον αὐτῷ κύριοι
 τοξευμάτων. 24 καὶ συνετριβή μετὰ
 κρατῶν τὰ τόξα αὐτῶν. καὶ ἐξελυθή
 τὰ πεῦρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν, διὰ
 χεῖρα δυναστοῦ Ἰακώβ. ἐκείθεν ὁ κατ-
 ἀρχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πα-
 τρός σου. 25 καὶ ἐβροθήσῃ σοι ὁ Θεός
 ὁ ἐμός. καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐ-
 ρανοῦ ἁνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχού-
 σης πάντα. εἵκεν εὐλογίας μαστῶν
 καὶ μητρῶν. 26 εὐλογίας πατρός σου
 καὶ μητρός σου. ὑπερίσχυεν ὑπὲρ εὐ-
 λογίας ὁρέων μονίμων, καὶ ἐπ' εὐλο-
 γίαις θινῶν ἀεναῶν, ἔσονται ἐπὶ κεφα-
 λῇ Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῇς ὧν ἡγή-
 σατο ἀδελφῶν. 27 Βενιαμὴν λύκος ἄρ-
 παξ τὸ πραινὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ
 ὀσπέρως δίδωσι τροφήν. 28 πάντες οὐ-
 τοι υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα. καὶ ταῦτα
 ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. καὶ
 εὐλόγησεν αὐτούς. ἕκαστον κατὰ τὴν
 εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς,
 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐγὼ προστίθεμαι
 πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν. θάψετε με μετὰ
 τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὃ
 ἐστὶν ἐν τῷ ἄγρῳ Ἐφρών τοῦ Χετ-
 ταίου, 30 ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ,
 τῷ ἀπέναντι Μαμβρῇ, ἐν γῇ Χαναάν,
 ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ
 Ἐφρών τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει
 μνημείου. 31 ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ
 Σαρρὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἐκεῖ ἔθα-
 ψαν Ἰσαὰκ καὶ Ρεβέκκαν τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ. ἐκεῖ ἔθαψαν Αἰλὴν, 32 ἐν κτή-
 σει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ
 ὄντος ἐν αὐτῷ, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
 33 καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσσων
 τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐξάρας τοὺς πό-
 δας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε. καὶ
 προσετέθη πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ν'.

Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον
 τοῦ πατρός αὐτοῦ ἔκλαυσεν αὐτόν, καὶ
 ἐβλήσεν αὐτόν. 2 καὶ προσέταξεν Ἰω-
 σήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφια-
 σταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ,
 καὶ ἐνταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν
 Ἰσραὴλ. 3 καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσ-
 σαράκοντα ἡμέρας. οὕτω γὰρ κατα-
 ριθμούνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς. καὶ
 ἐπένθησεν αὐτὸν Αἰγύπτῳ ἐβδομή-
 κοντα ἡμέρας. 4 ἐπὶ δὲ παρῆλθον αἱ
 ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ
 πρὸς τοὺς δυναστας Φαραῶ, λέγων. εἰ
 εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε
 περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγον-
 τες. 5 ὁ πατήρ μου ὥρπισέ με, λέγων. ἐν
 τῷ μνημείῳ, ᾧ ὠρυζα ἔμαυτῷ ἐν γῇ
 Χαναάν, ἐκεῖ με θάψει. νῦν οὖν ἀνα-
 βὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανε-
 λυσομαι. 6 καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰω-
 σήφ. ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου,
 καθάπερ ὥρπισέ σε. 7 καὶ ἀνέβη Ἰω-
 σήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ
 συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖ-
 δες Φαραῶ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
 οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτε-
 ροι τῆς γῆς Αἰγύπτου, 8 καὶ πᾶσα ἡ
 πανοικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ. καὶ τὰ
 πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν
 γῇ Γεσέμ. 9 καὶ συνανέβησαν μετ' αὐ-
 τοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένετο
 ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. 10 καὶ
 παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτὰδ, ὃ ἐστὶ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἐκόψαντο
 αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφό-
 δρα. καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. 11 καὶ εἶδον οἱ
 κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος
 ἐπὶ ἄλωνι Ἀτὰδ, καὶ εἶπαν. πένθος
 μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. διὰ
 τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, πένθος
 Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
 12 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ. 13 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ εἰς γῆν Χαναάν. καὶ ἔθαψαν αὐ-
 τὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτή-
 σατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐκ κτήσει
 μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου,
 κατέ-

κατέναντι Μαμβρή. ¹⁴ καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναγαγάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. ¹⁵ ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν. μή ποτε μνησι-
κακησὴ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν. ¹⁶ καὶ παρα-
γινόμενοι πρὸς Ἰωσήφ εἶπαν. ὁ πατὴρ σου ὥρκισεν πρὸ τοῦ τελευτήσαντος αὐτόν, λέγων. ¹⁷ οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ. ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο. καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπεόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν εἶπαν. οἶδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ θεοῦ ἐγώ. ²⁰ ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γνηθῇ ὡς σήμερον, καὶ τραφῇ λαὸς

πολύς. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ παρικάλειεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. ²² καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. ²³ καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἑβραῖμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς. καὶ οἱ υἱοὶ Μαχείρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μνηρῶν Ἰωσήφ. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων. ἐγὼ ἀποθνήσκω. ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέπεται ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. ²⁵ καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἡ ἐπισκέψηται ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν μετ' ὑμῶν. ²⁶ καὶ ἐτελευτήσεν Ἰωσήφ ἔτην ἑκατὸν δέκα. καὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἴγυπτῳ.

ΕΞΟΛΟΣ.

Κ Ε Φ. Α.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος παρὰ καὶ αὐτῶν ἐξηλθούσαν. ² Ρουβὴν, Συμὼν, Λευὶ, Ἰούδας, ³ Ἰσάακ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὴν, ⁴ Δάν, καὶ Νεφθαλὶ, Γὰδ, καὶ Ἀσέρ. ⁵ Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ. ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ εἰς Ἰακώβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. ⁶ ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκλήθη. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠυζήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα. ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς. ⁸ ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. ⁹ εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πληθὺς, καὶ ἰσχυρὴ ὑπὲρ ἡμᾶς. ¹⁰ δεῦτε οὖν κατασφισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ

ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. ¹¹ καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτούς ἐν τοῖς ἔργοις. καὶ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθώ, καὶ Ῥαμεσσῆ, καὶ Ῥεν, ἣ ἐστὶν Ἡλιούπολις. ¹² καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπεινουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἰσχυον σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βία. ¹⁴ καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πληῶ, καὶ τῇ πληθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. ¹⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαλαῖς τῶν Ἑβραίων. τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα. καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέ-

δευτέρας Φουά. ¹⁶ καὶ εἶπεν. ὅταν
μαιούσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὡς πρὸς
τῷ τίκειν, ἔαν μὲν ἄρσεν ἦ, ἀποκτεί-
νατε αὐτό. ἔαν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε
αὐτό. ¹⁷ ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν
θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέτα-
ξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ
ἐξωογόουν τὰ ἄρσена. ¹⁸ ἐκάλεσε δὲ
ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαῖας. καὶ
εἶπεν αὐταῖς. τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγ-
μα τοῦτο, καὶ ἐξωογονεῖτε τὰ ἄρσена;
¹⁹ εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ. οὐχ
ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι.
τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς
αὐτὰς τὰς μαῖας. καὶ ἔτικτον. ²⁰ εὖ δὲ
ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαῖαις. καὶ ἐπλήθυ-
νεν ὁ λαὸς, καὶ ἰσχυε σφόδρα. ²¹ ἐπεὶ
δὲ ἐφοβούντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν, ἐποίη-
σαν ἑαυταῖς οἰκίας. ²² συνέταξε δὲ Φα-
ραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων. πᾶν
ἄρσεν, ὃ ἔαν τεχθῇ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς
τὸν ποταμὸν ῥίψατε. καὶ πᾶν θῆλυ
ζωογονεῖτε αὐτό.

ΚΕΦ. Β'.

Ην δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευί, ὃς ἔλα-
βεν τῶν θυγατέρων Λευί. ² καὶ ἐν γα-
στρί ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ἰδόντες
δὲ αὐτὸ ἄστειον, ἰσκέπασαν αὐτὸ μῆ-
νας τρεῖς. ³ ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐδύναντο αὐτὸ
ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ θίβιν. καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλ-
τοπίσση, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς
αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλος
παρὰ τὸν ποταμὸν. ⁴ καὶ κατεσκό-
πειεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθιν μα-
θεῖν, τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ. ⁵ κατ-
έβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λουσασθαι
ἐπὶ τὸν ποταμὸν. καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς
παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν. καὶ
ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστεί-
λασα τὴν ἄβραν, ἀνέλατο αὐτὴν. ⁶ ἀνοί-
ξασα δὲ ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ
θίβει. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ
Φαραῶ, καὶ ἔφη. ἀπὸ τῶν παιδίων
τῶν Ἑβραίων τοῦτο. ⁷ καὶ εἶπεν ἡ ἀδελ-
φὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ. θέλεις
καλέσω σοι γυναῖκα τροφεούσασιν ἐκ
τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παι-
δίον; ⁸ ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ.
πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ κᾶνις ἐκάλεσε
τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. ⁹ εἶπε δὲ πρὸς

αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ. διατήρησόν
μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι
αὐτό. ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν.
ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλα-
ξεν αὐτό. ¹⁰ ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παι-
δίου εἰσῆγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγα-
τέρα Φαραῶ. καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς
υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Μωυσῆν, λέγουσα. ἐκ τοῦ ὕδατος αὐ-
τὸν ἀνελόμην. ¹¹ ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείνας μέγας
γεγόμενος Μωυσῆς ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ.
κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρα
ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντα τινα
Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. ¹² περιβλεψάμενος δὲ ᾧδε καὶ
ᾧδε οὐχ ὄρα οὐδένα. καὶ πατάξας
τὸν Αἰγύπτιον ἔκρουσεν αὐτὸν ἐν τῇ
ἄμμῳ. ¹³ ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευ-
τέρᾳ ὄρα δύο ἄνδρας Ἑβραίους δια-
πληκτιζομένους. καὶ λέγει τῷ ἀδικούν-
τι. διὰ τί σὺ τυπτεῖς τὸν πλησίον; ¹⁴ ὁ
δὲ εἶπε. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ
δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνέλκιν με σὺ
θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθές τὸν Αἰ-
γύπτιον; ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶ-
πεν. εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα
τοῦτο; ¹⁵ ἤκουσε δὲ Φαραῶ τὸ ῥῆμα
τοῦτο, καὶ ἔζητει ἀνελκὶν Μωυσῆν.
ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου
Φαραῶ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ.
ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ φρέατος. ¹⁶ τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιάμ
ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι
τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰοθὺρ.
παραγινόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἐπλησαν
τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα
τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὺρ. ¹⁷ παρα-
γινόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐ-
τάς. ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐῤῥύσατο
αὐτάς, καὶ ἤντλησεν αὐτάς, καὶ ἐπό-
τισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. ¹⁸ παρεγέ-
νοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα
αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς. διατί ἐτα-
χύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;
¹⁹ αἱ δὲ εἶπαν. ἄνθρωπος Αἰγύπτιος
ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ
ἤντλησεν ἡμῶν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα
ἡμῶν. ²⁰ ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσι
αὐτοῦ. καὶ ποῦ ἐστίν; καὶ ἰνατί κατα-
λελοί-

λειοῦπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φαγῇ ἄρτον. ²¹ κατεφίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐξέδοτο Σεφωώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα. ²² ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐπωνόμασε Μωσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηροσάμ, λέγων. ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἄλλοτριά. ²³ μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ κατέστенаξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνέβησαν. καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν ἀπὸ τῶν ἔργων. ²⁴ καὶ εἰς-ῆκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν. καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. ²⁵ καὶ ἐπέειπεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰσθὸρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ. καὶ ἦγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ² ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάλτου. καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάλτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. ³ εἶπε δὲ Μωυσῆς. παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάλτος. ⁴ ὡς δὲ εἶδε κύριος ὅτι πρόσχαρι ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου, λέγων. Μωυσῆ Μωυσῆ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστίν; ⁵ ὁ δὲ εἶπε. μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἐστῆς, γῆ ἁγία ἐστίν. ⁶ καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου, θεὸς Ἀβραάμ, καὶ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ⁷ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργολογῶν. οἶδα γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, ⁸ καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν δέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον

τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων. ⁹ καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς με. καὶ γὰρ ἑώρακα τὸν θλιμμένον, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. ¹⁰ καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν. τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; ¹² εἶπε δὲ ὁ θεὸς Μωυσῆ, λέγων. ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ. καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστείλω, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐκ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. ¹³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρωτήσουσί με, τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρᾷ πρὸς αὐτούς; ¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν. οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ¹⁵ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν. οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς Ἀβραάμ, καὶ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον, καὶ μνημόσυρον γενεῶν γενεαῖς. ¹⁶ ἔλθων οὖν συνάγαγε τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὥπται μοι, θεὸς Ἀβραάμ, καὶ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέγων. ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμα ὑμᾶς, καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ. ¹⁷ καὶ εἶπεν. ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁸ καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς. καὶ εἰς-ελεύσῃ σὺ, καὶ ἡ γερούσιαν Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων

πρὸς-

πρυγκάλληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἐρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. ¹⁹ ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐν μὴ μετὰ χειρὸς κραταίᾳς. ²⁰ καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς. ²¹ καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί. ²² ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεὺν ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ σκελεύσατε τοὺς Αἰγυπτίους.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀπεκρίθη δὲ Μωσῆς καὶ εἶπεν. ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, ἐροῦσι γάρ, ὅτι οὐκ ὤπται σοι ὁ θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; ² εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος. τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε. ῥάβδος. ³ καὶ εἶπεν. ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐρρίψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφιν. καὶ ἔφυγε Μωσῆς ἀπ' αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἐκτείνον τὴν χεῖρα, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο τῆς κέρκου. καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ⁵ ἵνα πιστεῦσασί σοι, ὅτι ὤπται σοι ὁ θεός τῶν πατέρων αὐτῶν, θεός Ἀβραάμ, καὶ θεός Ἰσαὰκ, καὶ θεός Ἰακώβ. ⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν. εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ χιῶν. ⁷ καὶ εἶπεν πάλιν. εἰσένεγκον τὴν χεῖρα σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροᾶν τῆς σαρκὸς αὐτῆς. ⁸ ἐὰν δὲ μὴ πιστεῦσασί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. ⁹ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πι-

στεύσωσί σοι τοῖς δυοῖς σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ, ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. ¹⁰ εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς κύριον. δέομαι κύριε. οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθδς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξαμ λαλεῖν τῷ θεράποντί σου. ἰσχνόφωτος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι. ¹¹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δυσκωφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ θεός; ¹² καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε, ὃ μέλλεις λαλήσαι. ¹³ καὶ εἶπε Μωσῆς. δέομαι κύριε. προχέρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς. ¹⁴ καὶ θυμωθεὶς ὁργὴ κύριος ἐπὶ Μωσῆν εἶπεν. οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης; ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεῖνεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. ¹⁵ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε. ¹⁶ καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα. οὐ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν θεόν. ¹⁷ καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στεραφέεισαν εἰς ὅφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ¹⁸ ἐπορεύθη δὲ Μωσῆς, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰσθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ λέγει. πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁψομαι, εἰ ἐτι ζῶσι. καὶ εἶπεν Ἰσθὸρ Μωσῆ. βαδίξτε υἱαῖνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ¹⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν Μαδιάμ. βαδίξτε, ἀπείθε εἰς Αἴγυπτον. τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ἱζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν. ²⁰ ἀναλαβὼν δὲ Μωσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑπόζυγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ Μωσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ²¹ εἶπε δὲ κύ-

ριο;

μιοι πρὸς Μωυσῆν. πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα, ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσὶ σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν. ²² σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραώ. ταδε λέγει κύριος. υἱὸς πρωτότοκος μου Ἰσραὴλ. ²³ εἶπα δὲ σοι, ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ. εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστείλαι αὐτούς, ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ²⁴ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήνησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου. καὶ ἔζητη αὐτὸν ἀποκτείνειν. ²⁵ καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον περιέτεμε τὴν ὑμφορυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. καὶ προσέπεισε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. ²⁶ καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι εἶπεν, ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. ²⁷ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών. πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῆ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήνησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. ²⁸ καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ²⁹ ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρών, καὶ συνήγαγον τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ. ³¹ καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἔχαρῃ, ὅτι ἐπισκέψατο ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κυψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησε.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών πρὸς Φαραώ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἔρημῳ. ² καὶ εἶπε Φαραώ. τίς ἐστίν οὐ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω. ³ καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων

προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, μὴ ποτε συναντήσῃ ἡμῶν θάνατος ἢ φόνος. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ἰνατί Μωυσῆ καὶ Ἀαρών διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ. ⁵ καὶ εἶπεν Φαραώ. ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός. μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτούς ἀπὸ τῶν ἔργων. ⁶ συντάξε δὲ Φαραώ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι, λέγων. ⁷ οὐκέτι προστεθήσεται διδοῖναι ἄχρυν τῷ λαῷ εἰς τὴν πλεονουρίαν καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχρνα. ⁸ καὶ τὴν συντάξιν τῆς πλεονθείας, ἣς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ' ἕκαστην ἡμέραν ἐπιβαλέτω αὐτοῖς. οὐκ ἀφίλεις οὐδέν. σχολάζουσι γὰρ διὰ τοῦτο κεκράταις, λέγοντες. ἐγροθώμεν, καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. ⁹ βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς. ¹⁰ κατέσπενδον δὲ αὐτούς οἱ ἐργοδιώκται καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες. ταδε λέγει Φαραώ. οὐκέτι δίδωμε ὑμῖν ἄχρνα. ¹¹ αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχρνα, ὅθεν ἂν εἴρητε. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν. ¹² καὶ διασπάρῃ ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν καλὰ μὲν εἰς ἄχρνα. ¹³ οἱ δὲ ἐργοδιώκται κατέσπενδον αὐτούς, λέγοντες. συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχρνον ἐδίδοτο ὑμῖν. ¹⁴ καὶ ἐμαστιγώσθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτούς ὑπὸ τῶν ἐπιστάτων τοῦ Φαραώ, λέγοντες. διατί οὐ συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλεονθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς σημερον; ¹⁵ ἐκείδοντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραώ, λέγοντες. ἰνατί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις; ¹⁶ ἄχρνον οὐ δίδωται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίν-

θον

Θον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν. καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστῖγώνται. ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. σχολάζετε. σχολασταὶ ἔστε. διὰ τοῦτο λέγετε. πορευθῶμεν, θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. ¹⁸ νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε. τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλυνθείας ἀποδώσετε. ¹⁹ ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες. οὐκ ἀπολείμειτε τῆς πλυνθείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. ²⁰ συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ. ²¹ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. ἰδοὶ ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁμίην ἡμῶν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἀποκτείνει ἡμᾶς. ²² ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. δέομαι κύριε. τί ἐκάκωσας τὸν λαόν τοῦτον; καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς με; ²³ καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου.

Κ Ε Φ. ε'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἤδη ὄψει, ἃ ποιήσω τῷ Φαραῶ. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτούς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ² ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἐγὼ κύριος. ³ καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομα μου κύριος οὐκ ἔδηλωσα αὐτοῖς. ⁴ καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν, ἣν παρωκῆκασιν, ἐν ἣ καὶ παρωκῆκσαν ἐπ' αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγυπτῖοι καταδουλοῦνται αὐτούς. καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. ⁶ βὰδιζε, εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐγὼ κύριος. καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ῥύσονται ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσονται ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη. ⁷ καὶ λήψονται ἑαυτῷ

ὑμᾶς λαὸν ἐμοί, καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. ⁸ καὶ εἰξάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέτενα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ. ἐγὼ κύριος. ⁹ ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν. ¹⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹¹ εἰέλθε, λάλησον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ¹² ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἐναντι κυρίου, λέγων. ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσαν μου, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. ¹³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁴ καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ. Ἐνὼχ, καὶ Φαλλούς, Ἀαρὼν, καὶ Χαρμεῖ. αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβὴν. ¹⁵ καὶ υἱοὶ Συμεὼν. Ἰμουήλ, καὶ Ἰαμεῖμ, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἰαχὲν, καὶ Σαάρ, καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης. αὗται αἱ πατρίαι τῶν υἱῶν Συμεὼν. ¹⁶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν. Γεδσών, Καάθ, καὶ Μιχαεῖ. καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς. Λευὶ ἐκατὸν τριακονταεπτὰ. ¹⁷ καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσών. Λοβενὲ, καὶ Σεμεῖ. οἴκοι πατρίας αὐτῶν. ¹⁸ καὶ υἱοὶ Καάθ. Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζειήλ. καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καάθ ἐκατὸν τριακοντατρία ἔτη. ¹⁹ καὶ υἱοὶ Μιχαεῖ. Μοολεῖ, καὶ Ὀμουαῖ. οὗτοι οἱ οἴκοι πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγγενείας αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν, καὶ τὸν Μωυσῆν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ ἐκατὸν τριακονταδυο ἔτη. ²¹ καὶ υἱοὶ Ἰσσαάρ. Κορὲ, καὶ Ναφὲν, καὶ Ζεχρεῖ. ²² καὶ υἱοὶ Ὀζειήλ.

Μι-

Μισαήλ, καὶ Ἐλισαφάν, καὶ Σεργεί.
 23 ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβέθ θυγατέρα Ἀμεινάδαδ ἀδελφὴν Ναασσών αὐτῶν γυναῖκα. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τέκνον, καὶ Ἀβιουδ, καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. 24 υἱοὶ δὲ Κορέ. Ἀσιρ, καὶ Ἐλκανα, καὶ Ἀβιάσαρ. αὐταὶ αἱ γυναῖκες Κορέ. 25 καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιλῆ αὐτῶν γυναῖκα. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φνίς. αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενεάς αὐτῶν. 26 οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἱ εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν. 27 οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου. καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτοὺς Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς 28 ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 29 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἐγὼ κύριος. λάλησον πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ. 30 καὶ εἶπε Μωυσῆς ὑπακὸν κυρίου. ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχυρόφωνός εἰμι, καὶ πῶς ἐξακουσέται μου Φαραὼ;

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἰδοὺ δέδωκα σε θεόν Φαραὼ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης. 2 σὺ δὲ λάλησεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοὶ ἐπιτέλλομαι. ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λάλησει πρὸς Φαραὼ, ὥστε ἐξαποστείλει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 4 καὶ οὐκ ἐξακουσέται ὑμῶν Φαραὼ. καὶ ἐπιβαλὼ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ. 5 καὶ γνωσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. 6 ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐπέταλλετο αὐτοῖς κύριος, οὕτως ἐποίησαν. 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἑτῶν

ὀγδοήκοντατριῶν, ἦν τε ἐλάλησεν πρὸς Φαραὼ. 8 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. 9 καὶ ἐὰν λάλησῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ, λέγων. δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου. λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσται δράκων. 10 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων. 11 συνεκάλει δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς φαρμακοὺς. καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαῖδοι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡς αὐτῶς. 12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπειν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. 13 καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ. καὶ οὐκ ἐσηκώσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. 14 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ, τοῦ μὴ ἐξαποστείλει τὸν λαόν. 15 βάρησεν πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶτον. ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐση συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, 16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ, λέγων. ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσῆκουσας ἕως τοῦτου. 17 ταδε λέγει κύριος. ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τὴν ῥάβδον τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα. 18 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι. καὶ ἐποξέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἐκτείνονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. 19 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας;

γας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ὅντε τοὺς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις. ²⁰ καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἔπαρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἔπαταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. ²¹ καὶ οἱ ἰσχυροὶ οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν. καὶ ἐπώρτισεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ²² ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαριδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσηκουσεν αὐτὸν, καθάπερ εἶπε κύριος. ²³ ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραῶ ἐκλήθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ. ²⁴ ὦρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ. καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. ²⁵ καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμὸν.

Κ Ε Φ. Η'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. εἰσέλθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν. ² εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τυπτώ πάντα τὰ ὄριά σου τοῖς βατράχοις, ³ καὶ ἐξερευξέται ὁ ποταμὸς βατράχους. καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου, καὶ ἐν τοῖς κλισίαις σου. ⁴ καὶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. ⁵ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. εἰπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. ⁶ καὶ

ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἀνεβίβασθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ⁷ ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαριδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. ⁸ καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν. εὗξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιέλτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἐξαποστελῶ αὐτούς, καὶ θύσωσι τῷ κυρίῳ. ⁹ εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς Φαραῶ. τάξαι πρὸς με πότε εὗξομαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσει τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ¹⁰ ὁ δὲ εἶπεν. εἰς αὐρίον. εἶπεν οὖν. ὥς εἰρηκας. ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. ¹¹ καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλειων, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου. πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ¹² ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ. καὶ ἐβόησε Μωσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραῶ. ¹³ ἐποίησε δὲ κύριος καθάπερ εἶπε Μωσῆς. καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. ¹⁴ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας. καὶ ὥρτισεν ἡ γῆ. ¹⁵ ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀναψυxis, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσηκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κύριος. ¹⁶ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. εἰπον Ἀαρὼν, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου, καὶ πατάξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται σκνίφες ὅντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹⁷ ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον, καὶ ἔπαταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ὅντε τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες. ¹⁸ ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαριδοὶ ταῖς

qar-

φαρμακίαις αὐτῶν, ἔξαγαγὲν τὸν σκίφρα, καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένοντο οἱ σκίφρες ἔντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. ¹⁹ εἶπαν οὖν οἱ ἑπασιδοὶ τῷ Φαραῷ. δάκτυλος θεοῦ ἐστὶ τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κύριος. ²⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. ὀρθρίσον τὸ πρωῒ, καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτόν. τότε λέγει κύριος. ἔξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ²¹ ἂν δὲ μὴ βούλει ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἔξαποστελλῶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνώσιν. καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς. ²² καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἐπεστί ἐν αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνώμια. ἵνα εἰδῆς, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς πάσης τῆς γῆς. ²³ καὶ δώσω ἀσπλῆν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σου λαοῦ. ἐν δὲ τῇ αὐρίῳ ἔσται τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁴ ἐποίησε δὲ κύριος οὕτως. καὶ παρεγένετο ἡ κυνώμια πληθὺς εἰς τοὺς οἴκους Φαραῶ, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἐξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης. ²⁵ ἐκάλεσε δὲ Φαραῶ Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ἰδόντες θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. ²⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς. οὐ δύναται γενέσθαι οὕτως. τὰ γὰρ βδέλγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ἂν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθήσονται. ²⁷ ὁ δὲ τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἐρήμον. καὶ θύσομεν τῷ θεῷ ὑμῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος ἡμῖν. καὶ εἶπε Φαραῶ. ἐγὼ ἀποστελλῶ τὰς τρεῖς, καὶ θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορεύεσθαι. εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον. ²⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς. ὁ δὲ ἐγώ

ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, καὶ εὐξομαι πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνώμια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὐρίον. μὴ προσθήῃς ἐτι Φαραῶ ἔξαπατήσῃ, τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν θύσαι κυρίῳ. ³⁰ ἐξηλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ἠύξατο πρὸς τὸν θεόν. ³¹ ἐποίησε δὲ κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς. καὶ περιέελε τὴν κυνώμιαν ἀπὸ Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία. ³² καὶ ἐβάρυνε Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. εἰσέλθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. τότε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἔξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσι. ² εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἀλλὰ ἐτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ, ³ ἰδοὺ χεῖρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ἔντε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ ταῖς καμήλοις, καὶ βουσί, καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα. ⁴ καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. οὐ τελευτήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν. ⁵ καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὄρον, λέγων. ἐν τῇ αὐρίῳ ποιήσῃ κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ καὶ ἐποίησε κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον. καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων. ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν. ⁷ ἰδὼν δὲ Φαραῶ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβάρυνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ ἔξαπέστειλε τὸν λαόν. ⁸ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναιάς, καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ⁹ καὶ γενηθήτω κοριορτός ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετρά-

τετράποδι ἔλκη φλυκτίδες ἀναξέουσai ἐντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμινάδας ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναξέουσai ἐντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι. ¹¹ καὶ οὐκ ᾔδυναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη. ἐγένετο γάρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹² ἐσκληρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰῆκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξε κύριος. ¹³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ὀρθρίσον τὸ πρωῒ, καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ῥεῖς πρὸς αὐτόν. τότε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἔξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. ¹⁴ ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἔξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου. ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγὼ, ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁵ νῦν γὰρ ἀποστείλαις τὴν χεῖρα πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁶ καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγεῖν τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁷ ἐτι οὐν σὺ ἐμποῖη τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι αὐτούς; ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ὕψω ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν πολλὴν σφοδρά, ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁹ νῦν οὖν κατάρπενσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοι ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ. πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐὰν εὗρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει. ²⁰ ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους. ²¹ ὃς δὲ μὴ προσέσχεεν τῇ διατοῇ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνην ἐν τοῖς πεδίοις. ²² εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν

βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ ἔξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κύριος ἔδωκε φωνάς καὶ χάλαζαν. καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔβρεξε κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. ²⁴ ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλαῇ. ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας γηγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος. ²⁵ ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς. καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα. καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριπεν ἡ χάλαζα. ²⁶ πλην ἐν γῇ Γασέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα. ²⁷ ἀποστείλας δὲ Φαραῶ ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἡμάρτηκα τὸ νῦν. ὁ κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς. ²⁸ εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενθῆναι φωνάς Θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ, καὶ ἔξαποστελῇ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προσεθῆσθε μένειν. ²⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς. ὡς ἂν ἐξέλθῃ τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσται ἔτι. ἵνα γνῶς, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῇ. ³⁰ καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταται τοῖς οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον. ³¹ τὸ δὲ λῖνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη. ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λῖνον σπερματίζον. ³² ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὅψιμα γὰρ ἦν. ³³ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἔξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς κύριον, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν. ³⁴ ἰδὼν δὲ Φαραῶ, ὅτι πέπανται ὁ ὑετός καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ. καὶ οὐκ ἔξαπέστειλε τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. εἰσέλθε

εἰσελθε πρὸς Φαραώ. ἐγὼ γὰρ ἐσκήλη-
 ρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θε-
 ραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ
 σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς. ² ὅπως διη-
 γησῇτε εἰς τὰ ὅτα τῶν τέκνων ὑμῶν,
 καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα
 ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ
 σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ
 γνῶσασθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ³ εἰσῆλθε δὲ
 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραώ,
 καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος ὁ
 θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἕως τίνος οὐ βού-
 λει ἐντραπήναι με; ἐξαποστείλον τὸν
 λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. ⁴ ἐὰν
 δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν
 μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν
 αὐρίου ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ
 ὅριά σου. ⁵ καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς
 γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν.
 καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισόν τῆς γῆς
 τὸ καταλειφθὲν, ὃ κατέλειπεν ὑμῖν ἡ
 χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ
 φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ καὶ πλη-
 σθησονται σοὺ αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι
 τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰ-
 κίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἰγυπτίων. ἃ οὐ-
 δέποτε ἠωράκασι οἱ πατέρες σου, οὐδ'
 οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἅψ ἥς ἡμέρας
 γεγονάσι ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν
 ἀπὸ Φαραώ. ⁷ καὶ λέγουσιν οἱ θερά-
 ποντες Φαραώ πρὸς αὐτόν. ἕως τίνος
 ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαποστεί-
 λον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύ-
 σωσι τῷ θεῷ αὐτῶν. ἡ εἰδέναι βούλει,
 ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος; ⁸ καὶ ἀπέ-
 στρεψαν τὸν τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
 πρὸς Φαραώ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πο-
 ρεύεσθε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ
 ὑμῶν. τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πο-
 ρευόμενοι; ⁹ καὶ λέγει Μωυσῆς. σὺν
 τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πο-
 ρευσόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγα-
 τράσι, καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν.
 ἔστι γὰρ ἑορτὴ κυρίου. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. ἔστω οὕτω, κύριος μεθ' ὑμῶν.
 καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν
 ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία
 πρόσκειται ὑμῖν. ¹¹ μὴ οὕτως πορευέ-
 σθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρευσάτω-
 σαν τῷ θεῷ. τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζη-

τεῖτε. ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προς-
 ῶπου Φαραώ. ¹² εἶπε δὲ κύριος πρὸς
 Μωυσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν
 Αἴγυπτον. καὶ ἀναβῆτω ἄκρις ἐπὶ
 τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην
 τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν
 ξύλων, ὃν ὑπελείπετο ἡ χάλαζα. ¹³ καὶ
 ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐ-
 ρανόν, καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νό-
 τον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεί-
 νην, καὶ ὅλην τὴν νύκτα. τὸ πρωὶ ἐγε-
 νήθη, καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε
 τὴν ἀκρίδα, ¹⁴ καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν
 ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. καὶ κατέ-
 παυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου
 πολλὴ σφόδρα. προτέρα αὐτῆς οὐ γέ-
 γονε τοιαυτὴ ἄκρις, καὶ μετὰ ταῦτα
 οὐκ ἔσται οὕτως. ¹⁵ καὶ ἐκάλυψε τὴν
 ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ. καὶ
 κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ
 πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπε-
 λείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης. οὐκ ὑπελεί-
 φθη γλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ
 ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ
 γῇ Αἰγύπτου. ¹⁶ κατέσπευδε δὲ Φα-
 ραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέ-
 γων. ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ
 θεοῦ ὑμῶν, καὶ εἰς ὑμᾶς. ¹⁷ προσεξα-
 σθε οὖν μοι τὴν ἁμαρτίαν ἐτι νῦν, καὶ
 προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεόν
 ὑμῶν, καὶ περιελέτω ἅπ' ἐμοῦ τὸν θά-
 νατον τοῦτον. ¹⁸ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς
 ἀπὸ Φαραώ, καὶ ἠὔξατο πρὸς τὸν
 θεόν. ¹⁹ καὶ μετέβαλε κύριος ἄνεμον
 ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε
 τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν
 ἐρυθρὰν θάλασσαν. καὶ οὐκ ὑπελείφθη
 ἄκρις μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ²⁰ καὶ
 ἐσκήληρνε κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ,
 καὶ οὐκ ἔξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
²¹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἔκτει-
 νον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
 γενηθήτω σκότος ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου,
 ψηλαφητὸν σκότος. ²² ἔξέτεινε δὲ Μωυ-
 σῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐγένε-
 το σκότος γνόφος, θυέλλα ἐπὶ πᾶ-
 σαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας. ²³ καὶ
 οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ
 τρεῖς ἡμέρας. καὶ οὐκ ἔξανεστὴ οὐδεὶς
 ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας. πᾶσι
 δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν

οἷς κατεγίνοντο. ²⁴ καὶ ἐκάλεισε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. βαδίζετε, λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πλήν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε. καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεγέτω μεθ' ὑμῶν. ²⁵ καὶ εἶπε Μωσῆς. ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ἃ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ²⁶ καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ ὑπολεινόμεθα ὀπλῆν. ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. ²⁷ ἐσκήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς. ²⁸ καὶ λέγει Φαραὼ. ἀπέλθε ἀπ' ἐμοῦ, πρόσχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον. ἢ δ' ἂν ἡμέρα ὀφθῇ μοι, ἀποθανῇ. ²⁹ λέγει δὲ Μωσῆς. εἰρηκας. οὐκ ἔτι ὀφθησάμην σοι εἰς πρόσωπον.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἔτι μίαν πληγὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν. ὅταν δὲ ἐξαποστελλῇ ὑμᾶς σὺν παντί, ἐμβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολή. ² λάλησον οὖν κρουσθῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. ³ κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς. καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε Μωσῆς. τάδε λέγει κύριος. περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου. ⁵ καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαινῆς τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. ⁶ καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε, καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθήσεται. ⁷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γούρε κίων τῇ γλώσσει αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώ-

που ἕως κτήνους, ὅπως εἰδῇς ὅσα παροδοξάσει κύριος ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες. ἐξῆλθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαός σου σὺ σὺ ἀγγηγῇ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ. ⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. οὐκ εἰσκούσεται ὑμῶν Φαραὼ, ἵνα πληθύνων πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ¹⁰ Μωσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραὼ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, λέγων. ² ο μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. ³ λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκον. ⁴ ἐάν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' αὐτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ. κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκαστος τὸ ἀκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον. ⁵ πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. ⁶ καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. ⁷ καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἰκίαις ἐν οἷς ἐάν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. ⁸ καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ, καὶ αἷμα ἐπὶ πικρίδιον ἔδονται. ⁹ οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὧμόν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ ὅπτα πυρὶ. κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. ¹⁰ οὐκ ἀπολείπεται ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ ὅσπου οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. τὰ δὲ κατα-

λειπό-

λειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ ἐν πυρὶ κατακαύσετε. ¹¹ οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό. αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεσώμεναι, καὶ τὰ ὑποδημάτα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς. πάσχα ἐστὶ κυρίῳ. ¹² καὶ διαλεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν. ἔγω κύριος. ¹³ καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημεῖω ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔσθε ἐκεῖ. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῶν πληγὴ τοῦ ἐκτραῖβῃναι, ὅταν παῖω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ¹⁴ καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῶν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἐορτάσετε αὕτην ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὕτην. ¹⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανίζετε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης. ¹⁶ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν. ¹⁷ καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην. ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ¹⁸ ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀπ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς, ἕως ἑσπέρας. ¹⁹ ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐκ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμοτὸν ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἔντε τοῖς γειωραῖς, καὶ αὐτογχοῖς τῆς γῆς. ²⁰ πᾶν ζυμοτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. ²¹ ἐκάλεσε δὲ Μωσῆς πᾶσαν γενουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπελθόντες λαβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας

υμῶν, καὶ θυσάτε τὸ πάσχα. ²² λήψετε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίζετε τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῒ. ²³ καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιάς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν. καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. ²⁴ καὶ φυλάξατε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ²⁵ ἐὰν δὲ εἰσελθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξατε τὴν λατρείαν ταύτην. ²⁶ καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, τίς ἡ λατρεία αὕτη; ²⁷ καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς. θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὥς ἐκέλευσε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἥνικα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρύψατο. καὶ κύριος ὁ λαὸς προσεκυνήσκει. ²⁸ καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν. ²⁹ ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτὸς, καὶ κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. ³⁰ καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς. ³¹ καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωσὴν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. βαδίετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε. ³² καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, εὐλόγησάτε δὴ καμῆ. ³³ καὶ κατεβάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτούς ἐκ τῆς γῆς. εἶπαν γὰρ, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνή-

σκομεν. ³⁴ ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν, ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων. ³⁵ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς. καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. ³⁶ καὶ ἔδωκε κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς. καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους. ³⁷ ἀπάραντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκωθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς. ³⁸ καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βύες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα. ³⁹ καὶ ἔπεσαν τὸ σταῖς ὁ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκουρίας ἄζυμους, οὐ γὰρ ἐξυμώθη. ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμῆναι, οὐδὲ ἐπισιτισμόν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. ⁴⁰ ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατώκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναάν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα. ⁴¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός. ⁴² προφυλακὴ ἔστι τῷ κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐκίνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν. ⁴³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών. οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα. πᾶς ἄλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ πάντα οἰκέτην ἢ ἀργυρῶνῃτον περιτεμεῖς αὐτόν. καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁵ πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁶ ἐν οἰκίᾳ μᾶ βρωθήσεται. καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω, καὶ ὅπου οὐ οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁷ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. ⁴⁸ ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῇσαι τὸ πάσχα κυρίῳ, περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν. καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό. καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς. πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁹ νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγγλωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν. ⁵⁰ καὶ

ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών πρὸς αὐτοὺς, οὕτως ἐποίησαν. ⁵¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἐμοὶ ἔστιν. ³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν. καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη. ⁴ ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. ⁵ καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἣν ὠμοσε τοῖς πατράσι σου, δοῦναι σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. ⁶ ἐξ ἡμέρας ἑδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου. ⁷ ἄζυμα ἑδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας. οὐκ ὀφθῇσεται σοι ζυμωτόν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου. ⁸ καὶ ἀναγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. διὰ τοῦτο ἐποίησε κύριος ὁ θεός μοι, ὥς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ θεός ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀπ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. ¹¹ καὶ ἔσται ὥς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ὃν τρόπον ὠμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν. ¹² καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ κυρίῳ. πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικὰ ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ. ¹³ πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ. ἐὰν

δὲ

δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό. πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. ¹⁴ ἂν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων. τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹⁵ ἥνικα δὲ ἐσκήρυνε Φαραὼ ἐξαποστείλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ κυρίῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. ¹⁶ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁷ ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαὸν, οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιεῖμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν. εἶπε γὰρ ὁ θεός. μήποτε μεταμείλῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον. ¹⁸ καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. πέμπτῃ δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστά Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ. ὅρκω γὰρ ὥρκισεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος, καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστά ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. ²⁰ ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώθ ἐστρατοπέδευον ἐν Ὠθώμ παρὰ τὴν ἔρημον. ²¹ ὁ δὲ θεὸς ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν. τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός. ²² οὐκ ἐξελίπεν δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπέδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας Βεελαεφῶν. ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ³ καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ. οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ. συγκέκλεικε γὰρ

αὐτοὺς ἡ ἔρημος. ⁴ ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐνδοξασθήσεται ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ. καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. καὶ ἐποίησαν οὕτως. ⁵ καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός. καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν. καὶ εἶπαν. τί τοῦτο ἐποιήσαμεν, τοῦ ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεῖν ἡμῖν; ⁶ ἐξευξέ οὖν Φαραῶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ. ⁷ καὶ λαβὼν ἐξακόσια ἄρματα ἐκλεκτά, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων, ⁸ καὶ ἐσκήρυνε κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. ⁹ καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εὗροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ, καὶ οἱ ἵππεῖς, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελαεφῶν. ¹⁰ καὶ Φαραῶ προσῆγε. καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὄρωσι. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευον ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. ἀνέβησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, ¹¹ καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν. παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνημάτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἔξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου; ¹² οὐ τοῦτο ἦν τὸ εἶπεν, ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σέ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες. πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις. κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ¹³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. θαρσεῖτε, στήτε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον. ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ¹⁴ κύριος πολέμησιν περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς

ὁμοῖς σιγήσετε. ¹⁵ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναξενέστωσαν. ¹⁶ καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσέλθωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. ¹⁷ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ. ¹⁹ ἔξηρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ πορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπίσθεν. ἔξηρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν. ²⁰ καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη. καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνῶφος. καὶ διηλθεν ἡ νύξ. καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα. ²¹ ἔξτενε δὲ Μωυσὴς τὴν χεῖρά ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ὑπήγαγε κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν. καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. ²² καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐναντύμων. ²³ καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. ²⁴ ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινή, καὶ ἐπέβλεψε κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνέταραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων. ²⁵ καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι. φεγγαμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. ²⁶ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. ἔκτει-

νον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. ²⁷ ἔξτενε δὲ Μωυσὴς τὴν χεῖρά ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ. καὶ ἔξετίναξε κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. ²⁸ καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ²⁹ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐναντύμων. ³⁰ καὶ ἔρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ³¹ εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις. ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ, καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ. ¹ τότε ἤσε Μωυσὴς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ θεῷ. καὶ εἶπαν, λέγοντες.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ἀσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ἵππον καὶ ἀναβατην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. ² βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ³ κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ⁴ ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπὶ λέκτους ἀναβάτας τριστάτας. κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ⁵ πόντω ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥς ἐκ λήθους. ⁶ ἡ δεξιὰ σου κύριε δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιὰ σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. ⁷ καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεκυντίους. ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου. κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην. ⁸ καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὥς ἐκ τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη

ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. ⁹ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταληφσάμαι, μερῶς σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. ¹⁰ ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου. ἐκάλυπεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. ¹¹ τίς ὅμοιος σοι ἐν θεοῖς κύριε, τίς ὅμοίός σοι; δεδοξασμένοι ἐν ἁγίοις, θαυμασιῶς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. ¹² ἐξέπτας τὴν δεξιάν σου. κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. ¹³ ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω. παρεκάλεσας τῇ ἰσχυρί σου εἰς κατάλυμα ἁγίων σου. ¹⁴ ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠρίσθησαν. ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ. ¹⁵ τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν. ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος. ἐτάκυσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. ¹⁶ ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος. μεγέθει βασιλείας σου ἀπολεσθωθήτωσαν, ἕως παρελθῇ ὁ λαός σου κύριε, ἕως ἂν παρελθῇ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω. ¹⁷ ἐξαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὅρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω κύριε. ἁγίασμα κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. ¹⁸ κύριος βασιλεύειον τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. ¹⁹ ὅτι ἐξηλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. ²⁰ λαβοῦσα δὲ Μαριάμ ἡ προφήτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξηλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὅπισθον αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν. ²¹ ἔξηρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ, λέγουσα. ἄσπομεν τῷ κυρίῳ, ἐνδοξὸς γὰρ δεδοξάσται. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔδωκεν εἰς θάλασσαν. ²² ἔξηρχε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρημον Σούρ. καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἦν ὕρισκον ὕδωρ, ὥστε πιεῖν. ²³ ἦλθον δὲ εἰς Μερῶα, καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ πιεῖν ἐκ Μερῶας. πικρὸν γὰρ ἦν. διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τὸ τόπου ἐκεῖ-

νου, Πικρία. ²⁴ καὶ διεγόγγυεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῇ, λέγοντες. τί πίομεθα; ²⁵ ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπίειρασε. ²⁶ καὶ εἶπεν. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἰωμένος σε. ²⁷ καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλιμ. καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Κ Ε Φ. Ις'.

Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ, καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρημον Σιν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλιμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινά. τῇ δὲ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξηληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ² διεγόγγυε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών. ³ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ὀφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν, καὶ ἡσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν. ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἐρημον ταύτην, ἀποκτείνων πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ. ⁴ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῇ. ἰδοὺ ἐγὼ ὕα ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐξελεῦσεται ὁ λαός, καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως περάσω αὐτοὺς, εἰ πορεύονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ. ⁵ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκτῇ, καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι. καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἐσπέρας γινώσθετε, ὅτι κύριος ἐξηγάγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ⁷ καὶ πρῶτ' ὤψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γόγγυσμόν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ. ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν, ὅτι διαγογγύετε

γύζετε καθ' ἡμῶν; ⁸ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωῒ εἰς πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ. ⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν. εἰπον πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ. προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. ¹⁰ ἥνικα δὲ ἐλάλει Ἀαρὼν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστραφῆσαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹² εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. λάλησον πρὸς αὐτούς, λέγων. τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδασθε κρέα, καὶ τὸ πρωῒ πλησθῆσεσθε ἄρτων. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. ¹³ ἐγένετο δὲ ἐσπέρα. καὶ ἀνέβη ὀρυζομήτρα, καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν. τὸ πρωῒ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δροσού κυκλω τῆς παρεμβολῆς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὥσει κόριον λευκόν, ὥσει παγὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁵ ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἑτέρος τῷ ἐτέρῳ. τί ἐστι τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεισαν τί ἦν. εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς. οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε κύριος ὑμῖν φαγεῖν. ¹⁶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος. συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας ῥομὸρ, κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνοῖς ὑμῶν συλλέξατε. ¹⁷ ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον. ¹⁸ καὶ μετρήσαντες ῥομὸρ, οὐκ ἐπλήρνασεν ὁ τὸ πολὺ, καὶ ὁ τὸ ἕλαττον οὐκ ἡλαττόνησεν. ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν. ¹⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς. μηδεὶς καταλείπτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ. ²⁰ καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατελίποντιν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ. καὶ ἐξέτεσε σκώληκας, καὶ ἐπώξεσε. καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς. ²¹ καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωῒ πρωῒ ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῷ. ἥνικα δὲ διεθέρεταιν ὁ ἥλιος, ἐτῆκετο.

²² ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο ῥομὸρ τῷ ἐνί. εἰσῆλθον δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ. ²³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς. οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐστὶν ὃ ἐλάλησε κύριος; σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία τῷ κυρίῳ αὐρίον. ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσσετε. καὶ ὅσα ἐὰν ἐψητε, ἐψετε. καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωῒ. ²⁴ καὶ κατελίπσαν ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς. καὶ οὐκ ἐπαῖξεν, οὐδὲ σκαλῆξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ. ²⁵ εἶπε δὲ Μωυσῆς. φάγετε σήμερον. ἐστὶ γὰρ σάββατα σήμερον τῷ κυρίῳ. οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ. ²⁶ ἐξ ἡμέρας συλλέξετε τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ. ²⁷ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοντιν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐχ εὗρον. ²⁸ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦναι τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὸν νόμον μου; ²⁹ ἴδετε. ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην. διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν. καθίσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. ³⁰ καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. ³¹ καὶ ἐπωνόμασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μάν. ἦν δὲ ὥσει σπέρμα κορίου λευκόν. τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὥς ἐγκρίς ἐν μέλιτι. ³² εἶπε δὲ Μωυσῆς. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος. πλησατε τὸν ῥομὸρ τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξηγαγὲν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ³³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν. λάβε στάμον χρυσοῦν ἓνα, καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸν ῥομὸρ τοῦ μάν, καὶ ἀποθήγεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἰς διαθήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ³⁴ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διαθήρησιν. ³⁵ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν ἑτη τεσσαράκοντα, ἕως ἡλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφαγούσαν τὸ μάν,

μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. ³⁶ τὸ δὲ γομὸν τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ δῆματος κυρίου. καὶ παρενεβάλουσιν ἐν Ραφιδείν. οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. ² καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πίωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς. τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε κύριον; ³ ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι. καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ἱνατί τοῦτο; ἀντίβισας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ ὕδατι; ⁴ ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, λέγων. τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταλυσθήσονται οὗσι με. ⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου. λαβεὶ δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λαβεὶ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσθαι. ⁶ ὁ δὲ ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σέ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ. καὶ πατάξας τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, πειρασμός καὶ λοιδορήσις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ πειράζειν κύριον, λέγοντας. εἰ ἔστι κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ. ⁸ ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμηκε Ἰσραὴλ ἐν Ραφιδείν. ⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ. ἐπιλέξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς, καὶ ἐξελεῖθων παρατάξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὐρίον. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελεῖθων παρετάξατο τῷ Ἀμαλὴκ. καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραὴλ. ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλὴκ. ¹² αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖται. καὶ λαβόντες

λίθον ὑπέθηκαν ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἰς, καὶ ἐντεῦθεν εἰς. καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. ¹³ καὶ ἐτέλειτο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας. ¹⁴ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. κατὰγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ, ὅτι ἀλοφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ¹⁵ καὶ ἀκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίου. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κύριος καταφυγῇ μου. ¹⁶ ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ἦκουσε δὲ Ἰοθὼρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ. ἐξηγαγε γὰρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. ² ἔλαβε δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεφαώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἀφίσιν αὐτῆς, ³ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς. ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσαμ, λέγων, πάροικος ἡμῶν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. ⁴ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλίζερ, λέγων, ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐξεϊλάτο με ἐκ χειρὸς Φαραῶ. ⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἐρήμον, οὐ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ. ⁶ ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῇ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνή, καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ. ⁷ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν. ⁸ καὶ διηγῆσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γεόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξεϊλάτο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς Φαραῶ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων. ⁹ ἐξέστη δὲ Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος, ὅτι ἐξεϊλάτο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ

καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἰο-
θὺρ. εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐξέλιτο
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ
χειρὸς Φαραώ. ¹¹ νῦν ἔγνω ὅτι μέγας
κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἔνεκεν
τούτου, ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς. ¹² καὶ
ἔλαβεν Ἰοθὺρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὁλο-
καυτώματα καὶ θυσιάς τῷ θεῷ. παρε-
γένετο δὲ Ἄαρων καὶ πάντες οἱ πρεσ-
βύτεροι Ἰσραὴλ συμφραγεῖν ἄρτον μετὰ
τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ, ἐναντίον τοῦ
θεοῦ. ¹³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἑπαύριον
συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν.
παρεστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ
ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δειλῆς. ¹⁴ καὶ ἰδὼν
Ἰοθὺρ πάντα ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει.
τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί
σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρ-
έστηκε σοὶ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δειλῆς;
¹⁵ καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ. ὅτι
παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι
κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ. ¹⁶ ὅταν γὰρ γέ-
νηται αὐτοῖς ἀντιλογία, καὶ ἔλθωσι
πρὸς με, διακρίνω ἑκαστον, καὶ αμμι-
βάλλω αὐτοὺς τὰ προτάγματα τοῦ
θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ. ¹⁷ εἶπε δὲ
ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν. ¹⁸ οὐκ
ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο. φθο-
ρὰ κατασθάρσῃ ἀνυπομονήτῃ καὶ
σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὃς ἐστὶ μετὰ
σοῦ. βαρὺ σοὶ τὸ ῥῆμα τούτο, οὐ δυ-
νήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος. ¹⁹ νῦν οὖν ἄκου-
σον μου, καὶ συμβουλεύσω σοι, καὶ
ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ. γίνου σὺ τῷ
λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀνοίσεις
τούς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν.
²⁰ καὶ διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προτάγ-
ματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ,
καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς
πορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα
αὐτοῦ ποιήσουσι. ²¹ καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι
ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνα-
τοὺς, θεοσεβῆς, ἄνδρας δικαίους, μω-
σοῦντας ὑπερφραγνίαν, καὶ καταστήσεις
ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρ-
χους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκα-
δάρχους. ²² καὶ κληροῦσι τὸν λαὸν πᾶ-
σαν ὥραν. τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον
ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ. τὰ δὲ βραχέα τῶν
κριμάτων κληροῦσιν αὐτοῖ, καὶ κου-
ριοῦσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ σκαντελίζονται

σοι. ²³ ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης,
κατισχύσει σε ὁ θεός, καὶ δυνήσῃ πα-
ραστήναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς
τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἦξει.
²⁴ ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ
γαμβροῦ, καὶ ἐποίησε ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
²⁵ καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνα-
τοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίη-
σεν αὐτούς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους
καὶ δεκαδάρχους. ²⁶ καὶ ἐκρίνισαν τὸν
λαὸν πᾶσαν ὥραν. πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρ-
ογκον ἀνεφέρουσιν ἐπὶ Μωυσῇ. πᾶν
δὲ ῥῆμα ἔλαφρον ἐκρίνισαν αὐτοί.
²⁷ ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυ-
τοῦ γαμβρόν, καὶ ἀπηλθεν εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθουσιν εἰς τὴν ἔρημον
τοῦ Σινά. ² καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδείν,
καὶ ἦλθουσιν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά,
καὶ παρενέβηλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι
τοῦ ὄρους. ³ καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν
ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων. τάδε ἐρεῖς
τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴ αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα
πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλα-
βον ὑμᾶς ὡς ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν,
καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν.
⁵ καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην
μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶ-
σα ἡ γῆ. ⁶ ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασι-
λειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
⁷ ἦλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐκάλεσε τοὺς
πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ. καὶ παρέθηκεν
αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους,
οὓς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ θεός. ⁸ ἀπεκρί-
θη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδόν, καὶ εἶ-
παν. πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεός ποιήσο-
μεν καὶ ἀκουσόμεθα. ἀνήνεγκε δὲ Μωυ-
σῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν θεόν.
⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἰδοὺ
ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σέ ἐν στύλῳ
νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντος
μου πρὸς σέ, καὶ σοὶ πιστεύουσιν εἰς
τὸν

τὸν αἰῶνα. ἀνήγγειλε δὲ Μωϋσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον. ¹⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν. καταβάς διαμαρτυραὶ τῷ λαῷ, καὶ ἀγρίσῃσιν αὐτοὺς σημεῖον καὶ αἴριον, καὶ πληνάτωσαν τὰ ἱμάτια, ¹¹ καὶ ἑστῶσαν ἑτοιμοὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. ¹² καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων. προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ. πᾶς ὁ ἀπαράμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ πικνύσεται. ¹³ οὐχ ἄνυσται αὐτοῦ χεῖρ. ἐν γὰρ λίθοις λιθοβολήσεται, ἡ βολὴ κατατοξευθήσεται. ἐάν τε κτήνος ἴαν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκείνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. ¹⁴ κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἠγάσεν αὐτούς. καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια. ¹⁵ καὶ εἶπε τῷ λαῷ. γίνεσθε ἑτοιμοί, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναικί. ¹⁶ ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενεθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνωφώδης ἐπὶ ὄρους Σινά. φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤκει μέγα. καὶ ἐπιτόηθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁷ καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρίστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. ¹⁸ τὸ ὄρος τὸ Σινά ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρὶ. καὶ ἀνέβαινον ὁ καπνὸς, ὡς καπνὸς καμίνου. καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. ¹⁹ ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἠλάλησεν, ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. ²⁰ κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἐκάλεσε κύριος Μωϋσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. καταβάς διαμαρτυραὶ τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι, καὶ πᾶσαι ἐξ αὐτῶν πληθός. ²² καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μὴ ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. ²³ καὶ εἶπε Μωυ-

σῆς πρὸς τὸν θεόν. οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινά. σὺ γὰρ διαμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων. ἀφορίσαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγιάσαι αὐτό. ²⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος. βαδίξε, κατάρβηθι, καὶ ἀναβηθὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ. οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. ²⁵ κατέβη δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πάντα τοὺς λόγους τούτους, λέγων. ² ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ³ οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμοῦ. ⁴ οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. ⁵ οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδίδους ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, ⁶ καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προσταγμάτα μου, ⁷ οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ καθαρῶς κύριος ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. ⁸ μνησθήτι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. ⁹ ἕξ ἡμέρας ἔργα, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. ¹⁰ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σαββάτα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδική σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. ¹¹ ἐν γὰρ ἕξ ἡμέρας ἐποίησε κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. διὰ τοῦτο ἐλόγησε κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγάσεν αὐτήν. ¹² τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου

σου δίδωσί σοι. ¹³ οὐ μοιχεύσεις. ¹⁴ οὐ κλέψεις. ¹⁵ οὐ φονεύσεις. ¹⁶ οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ. ¹⁷ οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδικήν αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοδὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί. ¹⁸ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐώμα τὴν φωνήν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον. φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν. ¹⁹ καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσήν. λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. ²⁰ καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσής. θαρεῖτε. ἔγενεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε. ²¹ εἰσῆκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ θεός. ²² εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. τάδε ἑρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς ἐωράκατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέλάληκα πρὸς ὑμᾶς. ²³ οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. ²⁴ θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἦξω πρὸς σέ, καὶ εὐλόγησω σε. ²⁵ ἂν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητοῦς. τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς, καὶ μεμάνται. ²⁶ οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμῇ σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν. ² ἂν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἐξ ἑτῆ δουλεύσει σοι. τῷ δὲ ἔβδωμον ἔτι ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν. ³ ἂν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ,

καὶ μόνος ἐξελεύσεται. ἂν δὲ γυνὴ συνελθῇ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά ἐσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται. ⁵ ἂν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, ἡγάπηκα τὸν κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παιδιά, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος. ⁶ προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριο τοῦ θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητιῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷ ἂν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δούλαι. ⁸ ἂν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς, ἡ αὐτῷ καθωμολογήσῃτο, ἀπολυτρώσει αὐτήν, ἔθνη δὲ ἄλλοτριῳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἡθέτησεν ἐν αὐτῇ. ⁹ ἂν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δίκαιωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ. ¹⁰ ἂν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ὀμλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστρέψει. ¹¹ ἂν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιῇ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου. ¹² ἂν δὲ πατάξῃ τις τινὰ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. ¹³ ὁ δὲ οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον οὗ φευξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας. ¹⁴ ἂν δὲ τις ἐπιθῇται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλω, καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατῶσαι. ¹⁵ ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. ¹⁶ ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, τελευτήσει θανάτῳ. ¹⁷ ὃς ἂν κλέψῃ τις τινα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, καὶ εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω. ¹⁸ ἂν δὲ λουδοῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην, ¹⁹ ἂν ἐξαναστᾷς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἐξω ἐπὶ ῥάβδῳ, ἄθως ἐσται ὁ πατάξας. πλην τῆς ἀργείας αὐτοῦ ἀποτίσι, καὶ τὰ ἱατρεῖα. ²⁰ ἂν

δὲ

δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίον αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκη ἐκδικηθήσεται. ²¹ ἔὰν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω. τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν. ²² ἔὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξικονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται. καθότι ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναίκος, δώσει μετὰ ἀξιώματος. ²³ ἔὰν δὲ ἐξικονισμένον ἦ, δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ²⁴ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός, ²⁵ κατακαῦμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος. ²⁶ ἔὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν. ²⁷ ἔὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν. ²⁸ ἔὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ, ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται. ²⁹ ἔὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατίσῃ ἢ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτυρῶνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθάνεται. ³⁰ ἔὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἔὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ. ³¹ ἔὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δίκαιωμα τοῦτο ποιήσωσιν αὐτῷ. ³² ἔὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίον αὐτοῦ, ἀργύριον τριάκοντα διδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται. ³³ ἔὰν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον, καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος, ³⁴ ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσῃ, ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελετωκὸς αὐτῷ ἔσται. ³⁵ ἔὰν δὲ κερατίσῃ τιρὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ

πλησίον, καὶ τελευτήσῃ, ἀποδοῦνται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται. ³⁶ ἔὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατίσῃς ἐστὶ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμαρτυρημένοι ᾧσι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀποτίσῃ ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελετωκὸς αὐτῷ ἔσται.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Ἐὰν δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον, καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδώται, πέντε μόσχους ἀποτίσῃ ἀντὶ τοῦ μόσχου, καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου. ² ἔὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὗρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγῆς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ γόνος. ³ ἔὰν δὲ ἀτατελῇ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἐνοχὸς ἔστιν, ἀναποθάνῃται. ἔὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος. ⁴ ἔὰν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὗρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄρου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀποτίσῃ. ⁵ ἔὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσαι ἀγρὸν ἑτέρον, ἀποτίσῃ ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ. ἔὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσῃ. ⁶ ἔὰν δὲ ἐξέλθον πῦρ εὗρῃ ἀκάνθας, καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ πεδίον, ἀποτίσῃ ὁ τὸ πῦρ ἐκκασάσας. ⁷ ἔὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεὴν φυλάξαι, καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἔὰν εὗρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσῃ τὸ διπλοῦν. ⁸ ἔὰν δὲ μὴ εὗρεθῇ ὁ κλέψας, προδλείσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ οὐμῆται ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον. ⁹ κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα, περὶ τε μόσχου, καὶ ὑποζυγίου, καὶ προβάτου, καὶ ἱματίου, καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅτι οὖν ἂν ἦ, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἄλως διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτίσῃ διπλοῦν τῷ πλησίον. ¹⁰ ἔὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον

βατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξει, καὶ συν-
σφιγῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰγμάλωτον γένη-
ται, καὶ μηδεὶς γινῶ, ¹¹ ὄρκος ἔσται τοῦ
θεοῦ ἀνα μέσον ἀμφοτέρων, ἢ μὴν μὴ
αὐτὸν πεπονθῆναι καθόλου τῆς
παρακαταθήκης τοῦ πλησίον, καὶ οὐ-
τως προσδέχεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀποτίσει. ¹² ἔαν δὲ κλαπῇ παρ'
αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. ¹³ ἔαν δὲ
θηριάλωτον γένηται, ἄξι αὐτὸν ἐπὶ
τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει. ¹⁴ ἔαν
δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ
συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰγμάλωτον
γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ' αὐτοῦ,
ἀποτίσει. ¹⁵ ἔαν δὲ ὁ κύριος ἦ μετ' αὐ-
τοῦ, οὐκ ἀποτίσει. ἔαν δὲ μισθωτός ἦ,
ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
¹⁶ ἔαν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνη-
στευτον, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερ-
νῇ φερνὴ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. ¹⁷ ἔαν
δὲ ἀνανεύον ἀνανεύσῃ, καὶ μὴ βούλη-
ται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐ-
τῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πα-
τρὶ καθ' ὅσον ἔστιν ἡ φερνὴ τῶν παρ-
θένων. ¹⁸ φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε.
¹⁹ πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θα-
νάτω ἀποκτενεῖτε αὐτούς. ²⁰ ὁ θυσιάζ-
ων θεοῖς θανάτω ἐξολοθρευθήσεται,
πλὴν κυρίου μόνω. ²¹ καὶ προσήλυτον
οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν,
ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτω.
²² πᾶσαν χθρῶν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώ-
σετε. ²³ ἔαν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτούς,
καὶ κεκραῖξαντες καταβοήσωσι πρὸς με,
ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,
²⁴ καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ, καὶ ἀπο-
κτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ
γυναῖκες ὑμῶν χθρῶν, καὶ τὰ παιδιά
ὑμῶν ὀρφανά. ²⁵ ἔαν δὲ ἀργύριον
ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενυχρῷ πα-
ρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτόν κατεπεύγων, οὐκ
ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον. ²⁶ ἔαν δὲ ἐνε-
χυράσῃς ἐνεχυράσας τὸ ἱμάτιον τοῦ
πλησίον, πρὶν ὅσον ἡλίου ἀποδώσεις
αὐτῷ. ²⁷ ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον
αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχη-
μοσύνης αὐτοῦ. ἐν τίνι κοιμηθήσεται;
ἔαν οὖν καταβῇ πρὸς με, εἰσακού-
σομαι αὐτοῦ. ἐλεήμων γὰρ εἰμι. ²⁸ Θεοὺς
οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ
λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς. ²⁹ ἀπαρχάς

ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερή-
σεις. τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώ-
σεις ἐμοί. ³⁰ οὕτω ποιήσεις. τὸν μό-
σχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ
ὑποζύγιόν σου ἐπτά ἡμέρας ἔσται ὑπὸ
τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδοῇ ἡμέρᾳ ἀπο-
δώσεις μοι αὐτό. ³¹ καὶ ἄνδρες ἅγιοι
ἔσεσθέ μοι. καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ
ἐδεσθε, τῷ κυνὶ ἀποθρίψατε αὐτό.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίων. οὐ
συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέ-
σθαι μάρτυς ἀδίκους. ² οὐκ ἔσῃ μετὰ
πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ. οὐ προστεθήσῃ
μετὰ πλήθους ἐκκλίνειν μετὰ τῶν πλειό-
νων, ὥστε ἐκκλείσαι κρίσιν. ³ καὶ πέ-
νητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει. ⁴ ἔαν δὲ
συναντήσῃς τῷ βοῖ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ
τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένους, ἀπο-
στρέψεις ἀποδώσεις αὐτῷ. ⁵ ἔαν δὲ
ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πε-
πτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρ-
ελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτό μετ'
αὐτοῦ. ⁶ οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος
ἐν κρίσει αὐτοῦ. ⁷ ἀπὸ παντός ῥήμα-
τος ἀδίκου ἀποστήσῃ. ἀθῶων καὶ δί-
καιον οὐκ ἀποκτενεῖς, καὶ οὐ δικαιώσεις
τὸν ἀσεβῆ ἐνεκεν δωρων. ⁸ καὶ δῶρα
οὐ λήψῃ. τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ
ὀφθαλμοὺς βλέπόντων, καὶ λυμαίνεται
ῥήματα δίκαια. ⁹ καὶ προσήλυτον οὐ
θλίψετε. ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν
τοῦ προσηλύτου. αὐτοὶ γὰρ προσ-
ήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτω. ¹⁰ ἐξ ἔτη
σπερεῖς τὴν γῆν σου, καὶ συνάξεις τα
γεννήματα αὐτῆς. ¹¹ τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφε-
σιν ποιήσεις, καὶ ἀθήσεις αὐτὴν, καὶ
ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου. τὰ
δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θη-
ρία. οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελώνα σου,
καὶ τὸν ἐλαιῶνα σου. ¹² ἐξ ἡμέρας ποιή-
σεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδό-
μῃ ἀναπαύσου. ἵνα ἀναπαύσῃ σου τὸ βούς
σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα
ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδείας σου καὶ
ὁ προσήλυτος. ¹³ πάντα ὅσα ἐῤῥηκα
πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε. καὶ ὄνομα
θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐ-
δὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
¹⁴ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐροτά-
σατέ μοι. ¹⁵ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων
φυλά-

φυλάξασθε ποιεῖν. ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄνθρα, καθάπερ ἐνετείλαμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων. ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. οὐκ ὀφθῆσθαι ἐνώπιόν μου κενός. ¹⁶ καὶ ἑορτὴν θρισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἐργῶν σου, ὧν ἔαν σπεύρῃς ἐν τῷ ἄρῳ σου, καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἐργῶν σου τῶν ἐκ τοῦ ἄρρου σου. ¹⁷ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. ¹⁸ ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλατῶς τὰ ὄρεά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἵμα θυμᾶματός μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωῒ. ¹⁹ τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσάσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γαλακτί μητρός αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασα σοι. ²¹ πρόσχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουσέ αὐτόν, καὶ μὴ ἀπειθῇ αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληται σε. τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ. ²² ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαι σοι, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν πᾶσα ἡ γῆ. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλείον ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσῃτε πάντα ὅσα ἂν εἰπῶ σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἀντικεισόμεμαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι. ²³ πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγουμένος σου, καὶ εἰσάξῃ σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεφουσαῖον, καὶ ἐκτρέψω αὐτούς. ²⁴ οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύῃς αὐτοῖς. οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει καθελείς, καὶ συντρίβων συντρίβεις τὰς στήλας αὐτῶν. ²⁵ καὶ λατρεύσεις κύριον τῷ Θεῷ σου. καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ

τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. ²⁶ οὐκ ἔσται ἀγονος, οὐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου. τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω. ²⁷ καὶ τὸν ἀόβον ἀποστελῶ ἡγουμένον σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σύ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς. καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας. ²⁸ καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου. καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραῖους, καὶ τοὺς Εὐαῖους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ. ²⁹ οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἐρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σέ τὰ θηρία τῆς γῆς. ³⁰ κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. ³¹ καὶ θήσω τὰ ὄρεά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ. καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου. καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ. ³² οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην. ³³ καὶ οὐκ ἐγκαθίσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς με. ἐὰν γὰρ δουλεύῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἐσονται σοι πρόσκομμα.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ Μωυσῆ εἶπεν. ἀνάβηθι πρὸς τὸν κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Νααθὰβ, καὶ Ἀβιὺνδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ κυρίῳ. ² καὶ ἔγγραψεν Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγγισιν, ὁ δὲ λαὸς οὐ συναβήσεται μετ' αὐτῶν. ³ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα. ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μᾶ, λέγοντες. πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκούσομεθα. ⁴ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου. ἀρθείσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾤκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τῷ ὄρει, καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

Ἰσραὴλ, καὶ ἀνῆγεκαν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχάρια. ⁶ λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας. τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχευε πρὸς τὸ θυσιαστήριον. ⁷ καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπαν. πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. ⁸ λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. ⁹ καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ ἐβδόμηκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ εἶδον τὸν τοπον, οὗ εἰστήκει ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στρεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. ¹¹ καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἰς. καὶ ᾤφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ. καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. ¹³ καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστῆκως αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ, ¹⁴ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν. ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν. ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. ¹⁶ καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας. καὶ ἐκάλεσε κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. ¹⁷ τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,

λέγων. ² εἰπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου. ³ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν. χρυσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ χαλκόν, ⁴ καὶ ὑάκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ κόκκινον διπλοῦν, καὶ βύσσον κυκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγίας, ⁵ καὶ δέρματα κριῶν ἡνυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσκηπτα, ⁶ καὶ λίθους σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη. ⁸ καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν. ⁹ καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεῖκνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παραδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ παραδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς. οὕτω ποιήσεις. ¹⁰ καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἄσκηπτων, δύο πηχεων καὶ ἡμίους τὸ μήκος, καὶ πῆγος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος, καὶ πῆγος καὶ ἡμίους τὸ ὕψος. ¹¹ καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν. καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτά κύκλω. ¹² καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη. δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον. ¹³ ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσκηπτα, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ. ¹⁴ καὶ εἰσαξείς τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἰρεῖν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς. ¹⁵ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. ¹⁶ καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δώ σοι. ¹⁷ καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπιθεμα χρυσίου καθαρῷ, δύο πηχεων καὶ ἡμίους τὸ μήκος, καὶ πῆγος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος. ¹⁸ καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου. ¹⁹ ποιηθήσονται Χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ Χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου. καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη. ²⁰ ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτερυγας

ργας ἐπάνωθεν, συσπιάζοντες ἐν ταῖς
πέτραις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου,
καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἀλλήλα, εἰς
τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα
τῶν Χερουβὶμ. ²¹ καὶ ἐπιθήσεις τὸ
ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν,
καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρ-
τυρία, ἃ ἂν δῶ σοι. ²² καὶ γνωσθήσο-
μαί σοι ἐκείθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνω-
θεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀναμέσον τῶν δύο
Χερουβὶμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ
τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα ὅσα
ἴαν ἐντέλλομαι σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυ-
σῆν χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχων τὸ
μῆκος, καὶ πῆχος τὸ εὖρος, καὶ πῆχος
καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. ²⁴ καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσοῦ κύκλω.
καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ
κύκλω. ²⁵ καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυ-
μάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλω. ²⁶ καὶ ποιή-
σεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους
ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐ-
τῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην. ²⁷ καὶ ἔσονται
οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦ-
σιν, ὥστε αἶρην ἐν αὐτοῖς τὴν τράπε-
ζαν. ²⁸ καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ
ξύλων ἀσήτητων, καὶ καταχρυσώσεις
αὐτοὺς χρυσίῳ καθαροῦ, καὶ ἄρθήσε-
ται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα. ²⁹ καὶ ποιή-
σεις τὰ τρυβλία αὐτῆς, καὶ τὰς θυί-
σας, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυά-
θους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυ-
σοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτά. ³⁰ καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους
ἐνώπιους ἐναντίον μου διαπαντός.
³¹ καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ κα-
θαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν.
ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμίσκοι,
καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ σφαιρωτῆρες,
καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται. ³² ἐξ δὲ
καλαμίσκοι ἔμπορευόμενοι ἐκ πλαγίων,
τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ
κλίτους τοῦ ἐνὸς αὐτῆς. καὶ τρεῖς κα-
λαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου. ³³ καὶ τρεῖς κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους. ἐν τῷ ἐνὶ
καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον. οὗ-
τω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἔμπορευο-
μένοις ἐκ τῆς λυχνίας. καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ

τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι κα-
ρυῖσκους. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαι-
ρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. ὁ σφαι-
ρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ
αὐτῆς. καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσ-
σαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς. οὕτω
τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἔμπορευομέ-
νοις ἐκ τῆς λυχνίας. ^{34. 35} καὶ ἐν τῇ
λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπω-
μένοι καρυῖσκους. ³⁶ οἱ σφαιρωτῆρες
καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν.
ὅλη τορευτὴ ἐξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ.
³⁷ καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς
ἑπτὰ. καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους, καὶ
φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου. ³⁸ καὶ
τὸν ἐπαρυστήρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑπο-
θέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ
ποιήσεις. ³⁹ πάντα τὰ σκεύη ταῦτα
τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ. ⁴⁰ ὅρα
ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμέ-
νον σοι ἐν τῷ ὅρει.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐ-
λαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑα-
κίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου
κεκλωσμένου Χερουβὶμ. ἐργασία ὑφάν-
του ποιήσεις αὐτάς. ² μῆκος τῆς αὐ-
λαίας τῆς μᾶς ὅπως καὶ εἰκοσι πῆχων,
καὶ εὖρος τεσσάρων πῆχων ἡ αὐλαία
ἡ μία ἔσται. μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πά-
σαις ταῖς αὐλαίαις. ³ πέντε δὲ αὐλαῖαι
ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα
ἐκ τῆς ἑτέρας. καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσον-
ται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ. ⁴ καὶ
ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας
ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μᾶς,
ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολήν.
καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς
αὐλαίας τῆς ἐξωτερῆς πρὸς τὴν συμβο-
λὴν τῇ δευτέρᾳ. ⁵ πεντήκοντα ἀγκύλας
ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μᾶ, καὶ πεν-
τήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέ-
ρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολήν
τῆς δευτέρας, ἀντιπρόσωποι ἀντιτί-
πτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην. ⁶ καὶ
ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς.
καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ
ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις. καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ
μία. ⁷ καὶ ποιήσεις δερῆς τριχίνας
σκέπην ἐπὶ τῇ σκηνῇ, ἑνδεκα δερῆς
ποιήσεις αὐτάς. ⁸ τὸ μῆκος τῆς δερ-

F

ῥικος

ῥεως τῆς μᾶς, τριάκοντα πήγγων, καὶ τεσσαρὰν πήγγων τὸ εὖρος τῆς δέξερως τῆς μᾶς. τὸ αὐτὸ μέτρον ἐστὶ αἰς ἑνδεκα δέξρεις. ⁹ καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέξρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἑξ δέξρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ. καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέξριν τὴν ἑκτὴν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς. ¹⁰ καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέξερως τῆς μᾶς, τῆς ἀναμέσον κατὰ συμβολήν. καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέξερως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας. ¹¹ καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα. καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δέξρεις, καὶ ἔσται ἓν. ¹² καὶ υποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν αἰς δέξρεισι τῆς σκηνῆς. τὸ ἡμισυ τῆς δέξερως τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέξερων τῆς σκηνῆς. ὑποκαλύψεις ὅπισθεν τῆς σκηνῆς. ¹³ πῆχυν ἐκ τούτου, καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέξερων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέξερων τῆς σκηνῆς. ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ. ¹⁴ καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἡρωδοδανομένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν. ¹⁵ καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων. ¹⁶ δέκα πήγγων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ πήγγων ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός. ¹⁷ δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ, ἀντεπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς. ¹⁸ καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ, ἑικοσὶν στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν. ¹⁹ καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς ἑικοσι στύλοις. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. ²⁰ καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον, ἑικοσι στύλους. ²¹ καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. ²² καὶ

ἐκ τῶν ὀπίσθεν τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέτρον τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἑξ στύλους. ²³ καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων, ²⁴ καὶ ἔσται ἑξ ἰσοῦ κάτωθεν. κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἰσοὶ ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρω τῶν δυοῖν γωνιάς. ἰσοὶ ἔστωσαν. ²⁵ καὶ ἔσονται ὁκτώ στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δεκαῖ. δύο βάσεις τῷ ἐνὶ στύλῳ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ. ²⁶ καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς, ²⁷ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπίσθῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν. ²⁸ καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διῶκεισθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος. ²⁹ καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς. καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. ³⁰ καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεικνυμένον σοι ἐν τῷ ὄρει. ³¹ καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἑξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένον, καὶ βύσσου νενησμένης. ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ. ³² καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσαρῶν στύλων ἀσήπτων κεκρωσμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαί, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τεσσαρεῖς ἀργυραί. ³³ καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ εἰσέλσεις ἐκεῖ ἐσωτερον τοῦ καταπέτασματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. ³⁴ καὶ κατακαλύψεις τὸ καταπέτασμα τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. ³⁵ καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπέτασματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τράπεζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον. καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν. ³⁶ καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς

τῆς σκηπῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ ποικίλου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλοῦ. ³⁷ καὶ ποιήσεις τῷ καταπέτασματι πέντε στύλους, καὶ χρυσῶσεις αὐτοὺς χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ. καὶ ῥοπέουσιν αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μήκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος. τετραγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. ² καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν. ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ. ³ καὶ ποιήσεις στεφανὴν τῷ θυσιαστηρίῳ. καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκῷ. ⁴ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργον δικτυωτῷ χαλκῇ. καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοὺς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη. ⁵ καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν. ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. ⁶ καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. ⁷ καὶ ἐξάσεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους. καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἵρῃ αὐτό. ⁸ κοῖλλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό. κατὰ τὸ παραδεχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό. ⁹ καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ. εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. μήκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἐνὶ κλίτει. ¹⁰ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ οἱ κρικοὶ αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ. ¹¹ οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πήχεων μήκος. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ οἱ κρικοὶ καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηγυρωμέναι ἀργυραῖ. ¹² τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πήχεων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις

αὐτῶν δέκα. ¹³ καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς νότον, ἰστία πεντήκοντα πήχεων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. ¹⁴ καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστιῶν τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁵ καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰστιῶν τὸ ὕψος. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁶ καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα. εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ ποικίλου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ φαριδευτοῦ. στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες. ¹⁷ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλω κατηργυρωμένοι ἀργυρῷ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. ¹⁸ τὸ δὲ μήκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα. καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. ¹⁹ καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ. ²⁰ καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καύσει, ἵνα κηλῆται λυχνος διαπαντός ²¹ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ἔξωθεν τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῒ, ἐναντίον κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σανατὸν τὸν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν μοι Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρῶν. ² καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρῶν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. ³ καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως. καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρῶν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι. ⁴ καὶ αὐταὶ αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι. τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν

ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδῆρη, καὶ χιτῶνα κοσμησάτων, καὶ κίθαρην, καὶ ζώνην. καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεῦν μοι. ⁵ καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσοῖον, καὶ τὸν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κοκκίνον, καὶ τὴν βύσσον. ⁶ καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ. ⁷ δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἐξηρητημένα. ⁸ καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων, ὃ ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διαννησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ⁹ καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ ἐξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ τὰ ἐξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν, ¹¹ ἔργον λιθουργικῆς τέχνης. γλύμμα σφραγίδος διαγλύψῃς τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹² καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος. λίθοι μνημόσυνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυνον περὶ αὐτῶν. ¹³ καὶ ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ¹⁴ καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καταμειγμένα ἐν ἀνθεσίν, ἔργον πλοκῆς. καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας, κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων. ¹⁵ καὶ ποιήσεις λογιὸν τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ. κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ¹⁶ ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον. ἔσται διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. ¹⁷ καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλειθον τετράστιχον. στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάzion, καὶ σμαράγδος, ὁ στίχος ὁ εἰς. ¹⁸ καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος,

ἄνθραξ, καὶ σάπφειρος, καὶ ἰασpis. ¹⁹ καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος. ²⁰ καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ βηρύλλιον, καὶ ὄνυχιον, περικεκαλυμμένα χρυσῷ, συνδεδεμένα ἐν χρυσῷ. ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν. ²¹ καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. γλυφαὶ σφραγίδων ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς, ²² καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογιὸν κροσσούς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ²³ καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογιῶν τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἔναντιον τοῦ θεοῦ. καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογιὸν τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς. τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογιῶν ἐπιθήσεις. καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον. ³⁰ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογιὸν τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀληθειαν. καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου. καὶ οἷσι Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι κυρίου διαπαντός. ³¹ καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδῆρη ὅλον ὑακίνθινον. ³² καὶ ἔσται τὰ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου. ἔργον ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ. ³³ καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κατάθεν, ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσκους ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διαννησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω. τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοῖσκους χρυσοῦς, καὶ κώδωνα ἀναμέσον τούτων περικύκλω. ³⁴ παρὰ ῥοῖσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἀνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω. ³⁵ καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου, καὶ ἐξόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. ³⁶ καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν. καὶ ἐκτύψεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος, ἁγίασμα κυρίου.

κυρίου. ³⁷ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ δακτύλου κεκλωσμένης. καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας, κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται. ³⁸ καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν. καὶ ἔξαραι Ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἁγιασῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν. καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διαπαντὸς δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου. ³⁹ καὶ οἱ κοσμησώμενοι τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου. καὶ ποιήσεις κιθάρην βυσσίνην. καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ. ⁴⁰ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιθάραις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. ⁴¹ καὶ ἐνδύσεις αὐτὰς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας. καὶ ἁγιάσεις αὐτούς, ἵνα ἱερατεύωσι μοι. ⁴² καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκέλη λινὰ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται. ⁴³ καὶ ἔξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἣ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου. καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. νόμιμον αἰώνιον αὐτῶ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς. ἁγιάσεις αὐτούς, ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς. λήψη δὲ μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν, καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο, ² καὶ ἄρτους ἄζυμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ. σμιδαῖαν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. ³ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἓν. καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ, καὶ τὸ μοσχάριον, καὶ τοὺς δύο κριοὺς. ⁴ καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτούς ἐν ὕδατι. ⁵ καὶ λαβὼν τὰς στολάς ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λογιῶν. καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογιῶν πρὸς τὴν ἐπωμίδα. ⁶ καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-

τοῦ, καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν. ⁷ καὶ λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, καὶ ἐπιχεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν. ⁸ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας. ⁹ καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιθάραις. καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, ἔναντι κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹¹ καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτυλῷ σου. τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹³ καὶ λήψη πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου, καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς. ἁμαρτίας γάρ ἐστι. ¹⁵ καὶ τὸν κριὸν λήψη τὸν ἓνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ¹⁶ καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ. ¹⁷ καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη. καὶ πλυνείς τὰ ἐνδοσθία καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ. ¹⁸ καὶ ἀνοίσεις ὄλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ εἰς ὄσμην εὐωδίας. θυμίαμα κυρίῳ ἐστί. ¹⁹ καὶ λήψη τὸν κριὸν δευτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ²⁰ καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λήψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ ἐπὶ τὸ

τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. ²¹ καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²² καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ὑπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ἔστι γὰρ τελεῖωσις αὕτη. ²³ καὶ ἄρτον ἓνα ἕξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἁγίων τῶν προτεθειμένων ἔναντι κυρίου. ²⁴ καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἀφορεῖς αὐτὰ ἀφ' ὧν ἔστιν ἁγίασμα κυρίου. ²⁵ καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔναντι κυρίου. κάρπωμα ἔστι κυρίῳ. ²⁶ καὶ λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελεῖωσεως, ὃ ἔστιν Ἀαρὼν. καὶ ἀφορεῖς αὐτὸ ἀφ' ὧν ἔστιν ἁγίασμα ἔναντι κυρίου, καὶ ἔσται σοι ἓν μερίδι. ²⁷ καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφ' ὧν ἔστιν ἁγίασμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀραιρέματος, ὃς ἀφωρίσται καὶ ὃς ἀψηρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελεῖωσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἔστι γὰρ ἀφ' ὧν ἔστιν ἁγίασμα τοῦτο. καὶ ἀφαιρέμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαιρέμα κυρίου. ²⁹ καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἣ ἔστιν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελεῖωσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν. ³⁰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ'

αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. ³¹ καὶ τὸν κριὸν τῆς τελεῖωσεως λήψῃ, καὶ ἐψησας τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ³² καὶ ἔδοξται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³³ ἔδοξται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιασθήσων ἐν αὐτοῖς τελεῖωσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἁγιάσαι αὐτούς. καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔσται ἀπ' αὐτῶν. ἔστι γὰρ ἁγία. ³⁴ ἔαν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελεῖωσεως καὶ τῶν ἄρτων ὅως πρὸτ', κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ. οὐ βρωθήσεται. ἁγίασμα γάρ ἐστι. ³⁵ καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλαμην σοι. ἑπτὰ ἡμέρας τελεῖωσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν. ³⁶ καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ. καὶ καθαρῖος τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ. καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό. ³⁷ ἑπτὰ ἡμέρας καθαρῖος τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἁγιάσεις αὐτό. καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἁγιασθήσεται. ³⁸ καὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἄμνους ἐνιαυσίους ἁμάρτους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελχῶς, κάρπωμα ἐνδελχισμοῦ. ³⁹ τὸν ἄμνον τὸν ἓνα ποιήσεις τὸ πρῶτ', καὶ τὸν ἄμνον τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ δευτέρον. ⁴⁰ καὶ δέκατον σημιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένη τῷ τέταρτῳ τοῦ Εἴν. καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ Εἴν οἴνου τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί. ⁴¹ καὶ τὸν ἄμνον τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ δειλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίου, ⁴² θυσίαν ἐνδελχισμοῦ εἰς γενεὰς ὕμνων, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν, ὥστε λαλήσαι σοι. ⁴³ καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου. ⁴⁴ καὶ ἁγιάσαι τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ

αὐτοῦ ἀγιάσω, κρατεῖν μοι. ⁴⁵ καὶ ἐπικληθῆσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός. ⁴⁶ καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν θεός.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων. ² καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχως τὸ μῆκος, καὶ πηχὺς τὸ εὖρος. τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος. ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ. ³ καὶ καταχρυσώσεις χρυσῷ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτήν στεφάνην χρυσοῦν κύκλῳ. ⁴ καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτήν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς. καὶ ἔσονται φαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἰρεῖν αὐτὸ ἐν αὐταῖς. ⁵ καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσῷ. ⁶ καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπέτασματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν ὧς γνωσθήσονται σοι ἐκίθην. ⁷ καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρῶν πρῶτ'. ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ, ⁸ καὶ ὅταν ἔξαπτη Ἀαρὼν τοὺς λύχνους, ὅπῃ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ. θυμίαμα ἐνδελειχισμού διαπαντὸς ἕναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν. ⁹ καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον. κάρωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαραίσιμος καθαριεῖ αὐτό. εἰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔστι κύριος. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹² ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. ¹³ καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν περαιοῦνται τὴν

ἐπίσκεψιν, τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστιν κατὰ τὸ διδράχμον τὸ ἄγιον, εἰκοσι ὀβολοὶ τὸ διδράχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορά κυρίῳ. ¹⁴ πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ. ¹⁵ ὁ πλουτὴς οὐκ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἔλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδοῦναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ, ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ¹⁶ καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κἀτεργόν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἕναντι κυρίου, ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁸ ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῇν, ὥστε νίπτεσθαι. καὶ θήσεις αὐτὸν ἀπὸ μέσων τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐκχεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ. ¹⁹ καὶ νίπεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. ²⁰ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίπονται ὕδατι, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν. ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ, ²¹ νίπονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίπονται ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²³ καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐλεκτης πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πενήκοντα, καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πενήκοντα, ²⁴ καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλαιον ἐξ ἑλαιῶν Εἰν. ²⁵ καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἰώρον μυρεψικὸν τέχρῃ μυρεψοῦ. ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται. ²⁶ καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ²⁷ καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ

καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον τοῦ θυμιάματος, ²⁸ καὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τρά-
πέζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὸν λουτήρα. ²⁹ καὶ ἁγιάσεις αὐτά.
καὶ ἔσται ἅγιαι τῶν ἁγίων. πᾶς ὁ
ἀπτόμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται. ³⁰ καὶ
Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις,
καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.
³¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέ-
γων. ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον
ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
³² ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσε-
ται. καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ
ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως. ἅγιόν
ἔστι, καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν. ³³ ὃς ἂν
ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ'
αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ³⁴ καὶ εἶπε κύριος
πρὸς Μωυσήν. λάβε σεαυτῷ ἡδύσμα-
τα, στακτὴν, ὄνηκα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ,
καὶ λίβανον διαφανή. ἴσον ἴσω ἔσται.
³⁵ καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα
μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον.
καθαρόν ἔργον ἅγιον. ³⁶ καὶ συγκό-
ψεις ἐκ τούτων λεπτὸν, καὶ θήσεις
ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαι σοι
ἐκεῖθεν. ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν
³⁷ θυμίαμα. κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην
οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. ἁγίασμα
ἔσται ὑμῖν κυρίῳ. ³⁸ ὃς ἂν ποιήσῃ ὡς-
αὐτως, ὥστε ὀσφραίνεισθαι ἐν αὐτῷ,
ἀπολείται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. ² ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόμα-
τος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρείου τὸν
Ὁρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα. ³ καὶ ἐνέ-
πλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ἐν παντὶ ἔργῳ
⁴ διανοεῖσθαι, καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐρ-
γάζεσθαι τὸ χρυσεόν, καὶ τὸ ἀργύριον,
καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον, καὶ
τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον τὸ νη-
στὸν, ⁵ καὶ τὰ λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ
ἔργα τὰ τεκτονικά τῶν ξύλων, ἐργά-
ζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα. ⁶ καὶ
ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλᾶβ τὸν
τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ φυλῆς Δάν. καὶ παν-

τὶ συνετῶ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν. καὶ
πονήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι.
⁷ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἱλαστή-
ριον τὸ ἐπὶ αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν
τῆς σκηνῆς, ⁸ καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐ-
τῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, ⁹ καὶ τὸν λου-
τήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ τὰς
στολάς τὰς λειτουργικάς Ἀαρὼν, καὶ
τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν
μοι, ¹¹ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ
τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου.
κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐνετείλαμην σοι,
ποιήσουσι. ¹² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς
Μωυσήν, λέγων. ¹³ καὶ σὺ σύνταξον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ὁρᾶτε, καὶ
τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. σημεῖόν
ἔστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γε-
νεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ
ἁγιάζων ὑμᾶς. ¹⁴ καὶ φυλάξεσθε τὰ
σάββατα, ὅτι ἅγιον τοῦτο ἔστι κυρίῳ
ὑμῖν. ὁ βεβηλὼν αὐτὸ θανάτῳ θανα-
τωθήσεται. πᾶς ὃς ποιήσῃ ἐν αὐτῷ
ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεί-
νη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁵ ἔξ ἡμέ-
ρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῶν
κυρίῳ. πᾶς ὃς ποιήσῃ ἔργον τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἐβδόμῃ, θανατωθήσεται. ¹⁶ καὶ φυ-
λάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα
ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. δια-
θήκη αἰώνιος ¹⁷ ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον.
ὅτι ἐξ ἡμέραις ἐποίησε κύριος τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ κατέπαυσε, καὶ ἐπαύσατο. ¹⁸ καὶ
ἔδωκε Μωυσὴν ἥνικα κατέπαυσε λαλῶν
αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινὰ τὰς δύο πλά-
κας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κεχροῖνκε Μωυ-
σῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη
ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ.
ἀνάστηθι, καὶ ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἱ
προπορεύονται ἡμῶν. ὁ γὰρ Μωυσῆς
οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οὔδαμεν τί γέγο-
νεν αὐτῷ. ² καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν.
περιέ-

περιελασθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὤσι τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἐνέγκατε πρὸς με. ³ καὶ περιελάττω πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρών. ⁴ καὶ ἔδεξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι. καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπεν. οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἱ τινες ἀνέβιβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁵ καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ὠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρών, λέγων. ἑορτὴ τοῦ κυρίου αὐρίων. ⁶ καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνέβιβασεν ὀλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου. καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. ⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. βαδίize τὸ τάχος, κατὰβηθι ἐντεύθεν. ἡνόμησε γὰρ ὁ λαὸς σου, ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁸ παρέβησαν ταχύ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ, καὶ τεθύκασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν. οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἱ τινες ἀνέβιβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁹⁻¹⁰ καὶ νῦν ἑασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα. ¹¹ καὶ ἐδείθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν. ἵνατί κύριε θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυρῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ; ¹² μὴ ποτε εἰπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες. μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ¹³ μνησθεὶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν σὸν οἰκετῶν, οἷς ὥμοσας κατὰ σκευατοῦ, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς, λέγων. πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥς τε τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἦν εἶπα; δοῦναι αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ καὶ ἰλάσθη κύριος περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἀποστρέψας; Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ

μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἦσαν γεγραμμέναι. ¹⁶ καὶ αἱ πλάκες ἐργον θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ κεκολλημένη ἐν ταῖς πλάξιν. ¹⁷ καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσήν. φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁸ καὶ λέγει. οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχυρὴν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἶνου ἐγὼ ἀκούω. ¹⁹ καὶ ἡνίκα ἤγγιξε τῇ παρεμβολῇ, ὄρα τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς, καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἐρύειρεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος. ²⁰ καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκτανεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτόν, καὶ ἐσπυρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών. τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην; ²² καὶ εἶπεν Ἀαρών πρὸς Μωυσήν. μὴ ὀργίζου κύριε. σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου. ²³ λέγουσι γάρ μοι. πόησον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν. ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδामεν τί γέγονεν αὐτῷ. ²⁴ καὶ εἶπα αὐτοῖς. εἴτινι ὑπάρχει χρυσία, περιελασθε. καὶ ἔδωκαν μοι. καὶ ἐρύψα εἰς τὸ πῦρ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος. ²⁵ καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρών ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν. ²⁶ ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε. τίς πρὸς κύριον; ἴτω πρὸς με. συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λεβὶ. ²⁷ καὶ λέγει αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν, καὶ διελθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἐγγιστά αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λεβὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς.

καὶ

καὶ ἔπεισαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχίλιους ἄνδρας. ²⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωϋσῆς. ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σημεῖον κυρίου, ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν. ³⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐρίον εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν. ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην. καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν. ³¹ ὑπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. δόμοι κύριε. ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς. ³² καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες. εἰ δὲ μὴ, ἐξιλαίῃσόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας. ³³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. εἰτις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξιλαίῃσω αὐτούς ἐκ τῆς βίβλου μου. ³⁴ νῦν δὲ βάδιζε, κατάβηθι, καὶ ὁδήγησον τὸν λαόν τοῦτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι. ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου. ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτομαι, ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαόν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. προπορεύου, ἀνάβηθι ἐντεύθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὠμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, λέγων. τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. ² καὶ συναποστείλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου. καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεαῖον, καὶ Γεργισαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, ³ καὶ Χαναναῖον. καὶ ἐξάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαόν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξανάλωσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. ⁴ καὶ ἀκούσας ὁ λαός τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπέθησεν ἐν πενθικοῖς. ⁵ καὶ εἶπε κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος. ὁράτε, μὴ πληγῇ ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξανάλωσω ὑμᾶς. νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσ-

μον, καὶ δέξω σοι ἃ ποιήσω σοι. ⁶ καὶ περιέιλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηθ. ⁷ καὶ λαβὼν Μωϋσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπήξεν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου. καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ἱσταν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς. ⁸ ἦνίκα δ' ἂν ἐξεπορεύετο Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, εἰσθίκε πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ κατενοοῦσαν ἀπίοντος Μωϋσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. ⁹ ὥς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ὁ στύλος τῆς νεφέλης, καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωϋσῆ. ¹⁰ καὶ ἐώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὥς εἰτις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. ¹² καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς κύριον. ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαόν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδῆλώς μοι, ὃν συναποστείλεις μετ' ἐμοῦ. σὺ δὲ μοι εἶπας, οἷδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. ¹³ εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν. γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὕρηκώς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. ¹⁴ καὶ λέγει. αὐτὸς προπορεύσομαι σοι, καὶ καταπαύσω σε. ¹⁵ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν. εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγάρῃ ἐντεύθεν. ¹⁶ καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. ¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἰρηκας, ποιήσω. εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ.

καὶ

καὶ εἶδ' αὖ σε παρὰ πάντας. ¹⁸ καὶ λέγει. ἱστανίσον μοι σκάντον. ¹⁹ καὶ εἶπεν. ἰὼ παρελεύσομαι πρότερος σου τῇ ὁδῷ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, κύριος ἐναντίον σου. καὶ ἐλεήσω, ὃν ἠ ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτερω. ²⁰ καὶ εἶπεν. οὐ δύνησι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. ²¹ καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. ²² ἦν ἵνα δ' ἂν παρελθῇ ἡ δοξα μου, καὶ θήσω κ εἰς ὅπτην τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ὥς ἂν παρελθῷ. ²³ καὶ σφελῶ τὴν χάρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῆσεται σοι.

Κ Ε Φ. Δ Δ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. λάξουσιν σκάντω δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρώται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος. καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἷς συνέτριψας. ² καὶ γίνου ἐτοιμος εἰς τὸ πρῶτόν, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ στήσῃ μοι καὶ ἐπ' αἶκρον τοῦ ὄρους. ³ καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, μηδὲ ὀφθῆτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει. καὶ τὰ πρόβατα καὶ βοεὶς μὴ κινῶσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου. ⁴ καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρώται. καὶ ὀρθρίσας Μωυσὴς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἔλαβε Μωυσὴς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ καὶ, καὶ ἐλάλει τῷ ὀνόματι κυρίου. ⁶ καὶ παρήλθε κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε. κύριος ὁ θεὸς οὐκ ἔκρινεν καὶ ἐλεήμων, μακροθύμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ⁷ καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθάρει τὸν ἔνοχον, ἐπείγειν ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τριτὴν καὶ τετάρτην γενεάν. ⁸ καὶ σκεπῶς Μωυσὴς, κύριος ἐπὶ τῇ γῇ προσκύνῃσθε, ⁹ καὶ εἶπεν. εἰ εὐρηκα γῆν ἐνοσίχθων σου, συμπορευθήτω ὁ

κύριός μου μεθ' ἡμῶν. ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλος ἐστὶ. καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἰσόμεθα σοί. ²⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. ἰδοὺ ἐγὼ τίθω σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἐνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει. καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἰ σὺ, τὰ ἔργα κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι. ²¹ πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χαναταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον. ²² πρόσεχε σκάντω, μή ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μὴ σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν. ²³ τοὺς βουμούς αὐτῶν καθελείτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίβετε, καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ. ²⁴ οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς, ζηλωτὸν ὄνομα, θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶ. ²⁵ μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί σε, καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν, ²⁶ καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου ὄως τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἀπορνεύσωσιν οἱ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν. ²⁷ καὶ θεοὺς κτανετούς οὐ ποιήσεις σκάντω. ²⁸ καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν αἰγύμων φυλάξῃ. ἑπτὰ ἡμέρας φαγὴ αἶγμα, καθάπερ ἐντέλλομαι σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων. ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. ²⁹ πᾶν διανοῶν μῆτραν ἐμοὶ τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκον προβάτου. ³⁰ καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτω. ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτό, τιμὴν δώσεις. πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. οὐκ ὀφθῆσῃ ἐκκόπιόν μου κενός. ³¹ ἐξ ἡμέρας ἑβδόμης, τῇ δὲ ἐβδόμῃ καταπαύσεις. τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἁμῶν κα-

τάπαυ-

τάπανσις. ²² και ἑορτὴν ἐβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ πυροῦ. και ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. ²³ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου, και πλατυνῶ τὰ ὄρια σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἥνικα ἂν ἀναβαίης ὀφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ. ²⁵ οὐ σφάξεις ἐπὶ ζυμῇ αἷμα θυμιαμάτων μου, και οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα ἑορτῆς τοῦ πάσχα. ²⁶ τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. ²⁷ και εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα. ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην, και τῷ Ἰσραὴλ. ²⁸ και ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας, και τεσσαράκοντα νύκτας. ἄρτον οὐκ ἔφαγε, και ὕδωρ οὐκ ἔπιε. και ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους. ²⁹ ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, και αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ. καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ. ³⁰ και εἶδεν Ἀαρὼν και πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆ, και ἦν δεδοξαμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ. και ἐφοβήθησαν ἔγγισαι αὐτῷ. ³¹ και ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, και ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν και πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς. και ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς. ³² και μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. και ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινά. ³³ και ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. ³⁴ ἥνικα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι. και ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσ-

ραὴλ, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. ³⁵ και εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδοξασται. και περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ΑΕ'.

Και συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, και εἶπεν. οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε κύριος ποιήσαι αὐτοὺς. ² ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδομῇ καταπαύσεις, ἅγια σαββάτα, ἀναπαύσις κυρίου. πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω. ³ οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. ἐγὼ κύριος. ⁴ και εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε κύριος, λέγων. ⁵ λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτὸν ἀφαίρεμα κυρίου. πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἰδοῦσι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ, χρυσοῖον, ἀργύριον, χαλκόν, ⁶ ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διανηρημένον, και βύσσον κεκλωσμένην, και τρίχας αἰγείας, ⁷ και δέρματα κριῶν ἡρυθρωδανωμένα, και δέρματα ὑακινθίνα, και ξύλα ἄσπητα, ⁸⁻⁹ και λίθους σαρδίου, και λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα και τὸν ποδῆρη. ¹⁰ και πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργάσθω πάντα, ὅσα συνέταξε κύριος. ¹¹ τὴν σκηνὴν, και τὰ παραρύματα, και τὰ κατακαλύμματα, και τὰ διατόνια, και τοὺς μοχλοὺς, και τοὺς στύλους, ¹² και τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, και τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, και τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς, και τὸ καταπέτασμα, και τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, και τοὺς στύλους αὐτῆς, και τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, και τὸ θυμιάμα, και τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, ¹³ και τὴν τράπεζαν και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, ¹⁴ και τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, και τὸ θυσιαστήριον και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ¹⁵ και τὰς στολάς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, και τὰς στολάς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, και τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, και τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, και τὸ θυμιάμα τῆς συνθέσεως.

²⁰ και

²¹ και ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωϋσῆ. ²¹ και ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν ἡ καρδία αὐτῶν, και ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀφαιρέμα. και ἤνεγκαν ἀφαιρέμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και εἰς πάντα τὰ κατεργα αὐτῆς, και εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου. ²² και ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ὃς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγίδας, και ἐνώτια, και δακτυλίους, και ἐμπλόκια, και περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν. και πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσίῳ κυρίῳ, ²³ και παρ' ὃς εὐρέθη βύσσος, και δέρματα ὑακίνθου, και δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα ἤνεγκαν. ²⁴ και πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαιρέμα, ἤνεγκαν ἀργύριον και χαλκόν, τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ. και παρ' οἷς εὐρέθη ξύλα ἄσηπτα, και εἰς πάντα τὰ ἔργα-τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν. ²⁵ και πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χεραὶ νήθειν, ἤνεγκαν νηνησμένα, τὴν ὑακίνθον, και τὴν πορφυράν, και τὸ κοκκινόν, και τὴν βύσσον. ²⁶ και πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνθησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγίας. ²⁷ και οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαραγδου, και τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, και τὸ λογεῖον, ²⁸ και τὰς συνθέσεις, και εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, και τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιαματος. ²⁹ και πᾶς ἀνὴρ και γυνή, ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωϋσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαιρέμα κυρίῳ. ³⁰ και εἶπε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελέηλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὁρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ³¹ και ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ ἐν σοφίᾳ, και συνέσεως και ἐπιστήμης πάντων, ³² ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον και τὸ ἀργύριον και τὸν χαλκόν, ³³ και λιθορρῆσαι τὸν λίθον, και κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, και ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας, ³⁴ και προβιβᾶσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, και τῷ Ἐλιαβ τῷ

τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν. ³⁵ και ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας συνέσεως διαβολίας, πάντα συνέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, και τὰ ὑφαντὰ και ποικιλτὰ ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ, και τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

Κ Ε Φ. Λς'.

Και ἐποίησε Βεσελέηλ και Ἐλιαβ, και πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ὃς ἔδοθη σοφία και ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἄγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος. ² και ἐκάλεσε Μωϋσῆς Βεσελέηλ και Ἐλιαβ, και πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ὃς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, και πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορευεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά. ³ και ἔλαβον παρὰ Μωϋσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά. και αὐτοὶ προσεδέχοντο ἐτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρωτό. ⁴ και παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ ἐλογάζοντο αὐτοί. ⁵ και εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν. ὅτι πλήθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι. ⁶ και προσέταξε Μωϋσῆς, και ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων. ἀνὴρ και γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου. και ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἐτι προσφέρειν. ⁷ και τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, και προσκατέλιπον. ⁸ και ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις Cap. 39, 1. τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσιν Ἀσραῶν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆ. ² και ἐποίησεν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ, και ὑακίνθου, και πορφυράς, και κοκκίνου νηνησμένου, και βύσσου κεκλωσμένης. ³ και ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τριῆς, ὥστε συνυφάναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ, και τῇ πορφυρᾷ, και σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανηνησμένῳ, και τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ. ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό. ⁴ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπα-

συμπεπλεγμένα καθ' ἑαυτό. ⁵ ἔξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ ποιήσιν, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διαννησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁶ καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισσευαλωμένους χρυσίῳ, γυγλυμένους καὶ ἐκκεκολλημένους ἐγκόλασμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁸ καὶ ἐποίησαν λογεῖον, ἔργον ὕφαντόν ποικιλίαν, κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διαννησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ⁹ τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον. σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν. ¹⁰ καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλθον τετράστιχον. στίχος λίθων, σάβδων καὶ τοπαζίων καὶ σμαράγδων, ὁ στίχος ὁ εἰς. ¹¹ καὶ ὁ στίχος ὁ δευτέρος, ἀνθράξ καὶ σάπφειρος καὶ ἰασπς. ¹² καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λγύριον καὶ ἀγάτης καὶ ἀμέθυστος. ¹³ καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχον περικεκλωμένα χρυσίῳ, καὶ συνεδεμένα χρυσίῳ. ¹⁴ καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἕγγεγλυμμένα εἰς σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσούς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ¹⁶ καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς. καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου. ¹⁷ καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρας τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου. ¹⁸ καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον. ¹⁹ καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς. καὶ

ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογεῖου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἐσώθεν. ²⁰ καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνκῆς τῆς ἐπωμίδος. ²¹ καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλάται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἐποίησαν τὸν υποδύτην ὑπὸ τῆς ἐπωμίδας, ἔργον ὕφαντόν, ὅλον ὑακίνθινον. ²³ τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ υποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν, ὡς ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον. ²⁴ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ υποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους, ἔξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νηνησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ²⁵ καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ υποδύτου κύκλῳ ἀνα μέσον τῶν ῥοίσκων. ²⁶ κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ υποδύτου κύκλῳ, ἐκ τοῦ λοιποῦ γυνῆ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁷ καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὕφαντόν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ²⁸ καὶ τὰς κιθάρας ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μέτραν ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκέλη ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ²⁹ καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νηνησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ³⁰ καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ. καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἑκτετυπωμένα σφραγίδος, ἁγίασμα κυρίου. ³¹ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μέτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ΑΖ'.

Cap. 36. 8. Καὶ ἐποίησαν τῇ σκητῇ δέκα αὐλαίας. ⁹ ὅκτω καὶ εἰκοσι πηχυν

χρῶν μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μᾶς. τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις. καὶ τέσσαρον πήχων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μᾶς. ³⁵ καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νηημένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. ³⁶ καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσηπτους κατακεχυσμένους ἐν χρυσῷ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ. ³⁷ καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νηημένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. ³⁸ καὶ τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε, καὶ τοὺς κρίκους. καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχύρυσσαν χρυσῷ. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ. Cap. 38, 9. καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς λίβα, ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. ¹⁰ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. ¹¹ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον, ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. ¹² καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαὶ πεντήκοντα πήχων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα. ¹³ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχων, ἰστία ¹⁴ πεντεκαίδεκα πήχων τὸ κατὰ νότον. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁵ καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ τὴν πύλιν τῆς αὐλῆς, αὐλαὶ πεντεκαίδεκα πήχων. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁶ πάσαι αἱ αὐλαὶ τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. ¹⁷ καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρῷ, καὶ οἱ στύλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρῷ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς. ¹⁸ καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικίλου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νηημένου, καὶ βύσσου

κεκλωσμένης εἴκοσι πήχων τὸ μήκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχων ἐξισόμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς. ¹⁹ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρῷ. ²⁰ καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλω χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρῷ. ²¹ καὶ αὕτη ἡ συνταξὶς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωσῇ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ²² καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρείου, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ²³ καὶ Ἐλῖαβ ὁ τοῦ Ἀχισαμαχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς ἡργικτόνησε τὰ ὑφάντα καὶ τὰ βαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικὰ, ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. ΔΗ'.

Cap. 37, 1. Καὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν, ² καὶ κατεχύρυσσεν αὐτὴν χρυσῷ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. ³ καὶ ἐχώνευσεν αὐτὴ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς. δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον, ⁴ εὐρεῖ τοῖς διωστήρσιν, ὥστε αἶρεν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς. ⁵ καὶ ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, ⁷ καὶ τοὺς δύο Χερουβίμ χρυσοῦς. ⁸ Χερουβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἐν, καὶ Χερουβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον ⁹ σκιαζόντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον. ¹⁰ καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ¹¹ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, ¹³ καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνός, καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, ¹⁴ εὐρεῖ, ὥστε αἶρεν τοῖς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχύρυσσεν αὐτοὺς χρυσῷ. ¹⁶ καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, τὰ τε τρυβλία, καὶ τὰς θυόσκας, καὶ τοὺς πυθδους, καὶ τὰ σπονδία, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾷ. ¹⁷ καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει, χρυσῇ, στερεὰν τὸν καυλὸν, καὶ

καὶ τοὺς καλαμίσκους ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς. ¹⁸ ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες. τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις. ¹⁹ — ²² καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν, ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἔξ αὐτῶν. καὶ τὰ ἐνθέμια ἔξ αὐτῶν, ἵνα ὥσιν οἱ λύγγοι ἐπ' αὐτῶν. καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἐβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν. ²³ καὶ ἑπτὰ λυχνοὺς ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν χρυσᾶς. Cap. 36, 34 — 36. οὗτος περιηγύρωσε τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος χρυσίῳ. καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς. οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς, καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς. οὗτος ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς, καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς. καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς, ἐπὶ τῶν στύλων. οὗτος περιηγύρωσεν αὐτάς. Cap. 38, 20. οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς. ¹ οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασιν μετὰ τῆς Κορῆ συναγωγῆς. ³ οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκευῇ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν βασιν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς. ⁴ οὗτος ἐποίησε θυσιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ. ⁵ ⁶ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, ⁷ εὗρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. Cap. 37, 29. οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον

μυρενίου. Cap. 38, 8. οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῇν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν, αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπῆγεν αὐτήν. Cap. 40, 30. 31. καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἔξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας, ³² εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἥ ὅταν προσπορευοῦνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνέπτοντο ἔξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. 40.

Cap. 38, 24. **Π**ᾶν τὸ χρυσίον, ὃ καταεργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίον τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἰκοσι τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ²⁵ καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπισκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε σίκλοι. ²⁶ δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τριςχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα. ²⁷ καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῇ κεφαλίδι. ²⁸ καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἐβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις. καὶ κατεχρύσωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς. ²⁹ καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἐβδομήκοντα τάλαντα, καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι. ³⁰ καὶ ἐποίησαν ἔξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κυκλῶν, ³¹ καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κυκλῶν, καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου,

ρίου, και πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Cap. 39, 32. και ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκευὴ εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου. ¹ και τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον, και πορφύραν, και τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ. ³³ και ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῇ, και τὴν σκηνὴν, και τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις και τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, και τοὺς στύλους. ³⁶ και τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, και τοὺς διωστήρας αὐτῆς. ³⁸ και τὸ θυσιαστήριον, και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. και τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, και τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, ³⁷ και τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, και τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως, και τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός. ³⁸ και τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. και τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους. ⁴¹ και τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἰσιν Ἀαρὼν, και τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν. ⁴⁰ και τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, και τοὺς στύλους. και τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, και τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. και πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς. ³⁴ και τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, και τὰ καλύμματα νακίνθινα, και τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα. ⁴⁰ και τοὺς πασσάλους, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴² ὅσα συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν. ⁴³ και εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, και ἦσαν πεποιηκότας αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά. και εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς.

Κ Ε Φ. Μ'.

Και ἀλήθευσε κύριος πρὸς Μωυσῇ, λέγων. ² ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνία στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ³ και θήσεις τὴν κιβω-

τὸν τοῦ μαρτυρίου, και σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπέτασματι. ⁴ και εἰσείσεις τὴν τράπεζαν, και προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς. και εἰσείσεις τὴν λυχνίαν, και ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς. ⁵ και θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ. και ἐπιθήσεις καλύμμα καταπέτασματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ⁶ και τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ και περιθήσεις τὴν σκηνὴν, και πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κυκλῶ. ⁹ και λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, και χρίσεις τὴν σκηνὴν, και πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, και ἁγιάσεις αὐτήν, και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, και ἔσται ἁγία. ¹⁰ και χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. και ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, και ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἁγίον τῶν ἁγίων. ¹² και προσάξεις Ἀαρὼν και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και λούσεις αὐτοὺς ὕδατι. ¹³ και ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τῆς ἁγίας, και χρίσεις αὐτὸν, και ἁγιάσεις αὐτόν, και ἱερατεύσει μοι. ¹⁴ και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, και ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας. ¹⁵ και ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, και ἱερατεύσουσί μοι. και ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. ¹⁶ και ἐποίησε Μωυσῆς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, οὕτως ἐποίησε. ¹⁷ και ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νομηνία, ἑστιάθη ἡ σκηνή. ¹⁸ και ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνὴν, και ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας, και διενέβαλε τοὺς μοχλοὺς, και ἔστησε τοὺς στύλους. ¹⁹ και ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν, και ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτήν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁰ και λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν. και ὑπέθηκε τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν, ²¹ και εἰσῆνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, και ἐπέθηκε τὸ κατα-

G

κάλυμ-

κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ πρὸς βορρᾶν ἐξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς. ²³ καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁴ καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον. ²⁵ καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁶ καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, ²⁷ καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁸ καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπομάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας

τῆς σκηνῆς. ³³ καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κυκλῶ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα. ³⁴ καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. ³⁵ καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή. ³⁶ ἥνικα δ' ἂν ἀνέβῃ ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνέξυγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν. ³⁷ εἰ δὲ μὴ ἀνέβῃ ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνέξυγνυσαν ἕως ἡμέρας, ἥς ἀνέβῃ ἡ νεφέλη. ³⁸ νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἔναντιόν παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναξυγαῖς αὐτῶν.

Τέλος τῆς ἐξόδου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

Καὶ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔαν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν. ³ ἔαν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἔναντιον κυρίου. ⁴ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπομάτου δεκτὸν αὐτῷ, ἐξλάσασαυ περὶ αὐτοῦ. ⁵ καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου, καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεύουσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ ἐκκρίναντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, ⁷ καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύ-

λα ἐπὶ τὸ πῦρ. ⁸ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ⁹ τὰ δὲ ἐγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνούσιν ὕδατι. καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καρπομά ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁰ ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι κυρίου. καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ. ¹² καὶ διελούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ. καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ¹³ καὶ τὰ ἐγκοιλια, καὶ τοὺς πόδας πλυνούσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάν-

τα,

τα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁴ ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπιθήσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγίσει τὸ αἷμα πρὸς τὴν βασιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁶ καὶ ἀφελὲς τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολάς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ. ¹⁷ καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων, καὶ οὐ διαλεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός. κάρπωμά ¹ ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.

Κ Ε Φ. Β'.

Εὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίας τῷ κυρίῳ, σμιδάλις ἐστὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον. θυσία ἐστὶ. ² καὶ οἶσαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς. καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν θράκα ἀπὸ τῆς σμιθάλεως σὺν τῷ ἔλαιῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ³ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου. ⁴ ἔαν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίας πεπεμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον κυρίῳ ἐκ σμιθάλεως, ἄστους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ. ⁵ ἔαν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σμιδάλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι. ⁶ καὶ διαθρήψει αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ κυρίῳ. ⁷ ἔαν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σμιδάλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται. ⁸ καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον ⁹ ἀφελὲς ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ. ¹⁰ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. ¹¹ πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρητε κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν. πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι κυρίῳ. ¹² δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβασθήσεται εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ. ¹³ καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἄλλ' ἁλισθήσεται. οὐ διαπαύσατε ἄλλας διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν. ἐπὶ παντός δῶρον ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἅλας. ¹⁴ ἔαν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ, νέα πεφυρμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ. καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων, ¹⁵ καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστὶ. ¹⁶ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἔλαιῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς. κάρπωμά ἐστι κυρίῳ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Εὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἔαν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσάγῃ, ἔαν τε ἄρσεν, ἔαν τε θῆλυ, ἁμωμον προσάξῃ αὐτὸ ἕναντι κυρίου. ² καὶ ἐκθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἑναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ. ³ καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. ⁴ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. ⁵ καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτω-
ματα

ματα ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. κάρπωμα ὁσμῆ εὐωδίας κυρίῳ. ⁶ ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλην, ἄμωμον προσοίσει αὐτό. ⁷ ἔαν ἄρνα προσάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι κυρίου. ⁸ καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. ⁹ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ κυρίῳ. τὸ στέαρ καὶ τὴν ὁσπὴν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεί αὐτό. καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, ¹⁰ καὶ ἄμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών, ¹¹ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὁσμῆ εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ. ¹² ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου. ¹³ καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. ¹⁴ καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. ¹⁵ καὶ ἄμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεί, ¹⁶ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμα ὁσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ ¹⁷ νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ψυχὴ ἔαν ἁμάρτη ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων

τῶν προσταγμάτων κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἐν τι ἀπ' αὐτῶν. ³ ἔαν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἥς ἤμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας. ⁴ καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου. ⁵ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον. ⁷ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μοσχοῦ ἔκχει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἐστὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεί ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὰ ἐνδοσθία, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐκδοσθίων, ⁹ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεί αὐτό, ¹⁰ ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως ¹¹ καὶ τὸ δέρμα τοῦ μοσχοῦ, καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῃ. ¹² καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὐ ἔκχεοῦσι τὴν σποδιάν. καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ. ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται. ¹³ ἔαν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὁφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς,

αγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι. ¹⁴ καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁵ καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου, καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου. ¹⁶ καὶ ἐκίοισι ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ¹⁷ καὶ βράψει ὁ ἱερεὺς τὸν δακτύλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ θανεῖ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου. ¹⁸ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιμάτων τῆς συνθέσεως, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἔχει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁹ καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²⁰ καὶ ποιήσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. ²¹ καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον. ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστίν. ²² ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἣ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτη καὶ πλημμελήσῃ. ²³ καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χιμαρόν ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἁμωμον. ²⁴ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμαρόν, καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου. ἁμαρτία ἐστί. ²⁵ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς

ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἔχει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. ²⁶ καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ²⁷ ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ. ²⁸ καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσει χιμαίραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἁμωμον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἤμαρτε. ²⁹ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτηματος αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν τὴν χιμαίραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. ³⁰ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἔχει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ³¹ καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίου. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ³² ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θήλῃ ἁμωμον προσοίσει αὐτό. ³³ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας. καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. ³⁴ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαρπώσεως. καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἔχει παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως. ³⁵ καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς

περὶ

περί τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. Ε'.

Εἰ δὲ ψυχὴ ἁμάρτη, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μαρτυρῇ ἡ εὐώρακεν ἡ συννοιδεν, ἐὰν μὴ ἐπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν. ² ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἣτις ἐὰν ἀψηται παντός πράγματος ἀκαθάρτου, ἡ θνησιμαίου, ἡ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἡ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἡ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων. ³ ἡ ἀψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἀψάμενος μανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ, καὶ πλημμελήσῃ ⁴ ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος, ἡ διαστελλούσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιήσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτόν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῶ, καὶ ἁμάρτη ἐντι τούτων. ⁵ καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς. ⁶ καὶ οἶσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε κυρίου, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων. ἄμναδα ἡ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. ⁷ ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, δύο τρυγόνες, ἡ δύο νοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ, ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁸ καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον. καὶ ἀπονίσκει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σπονδύλου, καὶ οὐ διελεί. ⁹ καὶ θανεί ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου. τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ἁμαρτία γὰρ ἐστὶ. ¹⁰ καὶ τὸ δευτέρον ποιήσει ὀλοκαύτωμα, ὡς καθήκει. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹¹ ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεύγος τρυγόνων, ἡ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἤμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἴβι σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας. οὐκ ἐπιχειρεῖ αὐτὸ ἐλαῖον, οὐδὲ ἐπιπλήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστί. ¹² καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ δραχμάμενος ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτῆς πληρὴ τὴν δράκμα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίου. ἁμαρτία ἐστὶ. ¹³ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν ἀφ' ἐνός τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐστί τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως. ¹⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁵ ψυχὴ ἡ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ, καὶ ἁμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου, καὶ οἶσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἁμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε. ¹⁶ καὶ ὁ ἤμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσι αὐτὸ, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κρωὶ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹⁷ καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ἁμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἐγνώ, καὶ πλημμέλῃσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν, ¹⁸ καὶ οἶσει κριὸν ἁμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελίαν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει. καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹⁹ ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελεία ἐναντὶ κυρίου.

ΚΕΦ. Σ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ψυχὴ ἡ ἂν ἁμάρτη, καὶ παρῶν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου, καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παρῳήκῃ, ἡ περὶ κοινωνίας, ἡ περὶ ἀρπαγῆς, ἡ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον, ³ ἡ εὗρεν ἀπωλείαν, καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς, καὶ ὁμότης ἀδικίας περὶ ἐνός ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις. ⁴ καὶ

⁴ καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἁμάρτη, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῇ τὸ ἀπαγμα, ὃ ἤσπασεν, ἢ τὸ ἀδικημα, ὃ ἡδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἣτις παρεδόθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀποκάλειαν, ἣν εὗρεν ⁵ ἀπὸ παντός πράγματος, οὐ ὥμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδικῶς, καὶ ἀποτίσκει αὐτὸ τὸ κφάλαιον, καὶ τὸ ἐπιπεμπτον προσθήσκει ἐπ' αὐτὸ, τίπος ἐστίν, αὐτῷ ἀποδοῖαι ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῇ. ⁶ καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ κυρίῳ καὶ ὅς τῶν προβάτων ἁμωμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε. ⁷ καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁹ ἔντιλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως. αὐτὴ ἡ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῆ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται. ¹⁰ καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λευκοῦ, καὶ περισκελῆς λεγοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάερωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ παραθήσκει αὐτὸ ἐχόμενον τῷ θυσιαστηρίῳ. ¹¹ καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην. καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάερωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν. ¹² καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τοπρωῆ πρωῆ, καὶ στοβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν. καὶ ἐπιθήσκει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου. ¹³ καὶ πῦρ διαπαντός καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται. ¹⁴ οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσφέρουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι κυρίου, ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁵ καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ θρακί ἀπὸ τῆς σμιδάλλως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν τρατὶ τῇ λεβάνῃ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυ-

νον αὐτῆς τῷ κυρίῳ. ¹⁶ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηπῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτῇ. ¹⁷ οὐ πεφθῆσεται ἐξυμωμένη. μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. ἁγία ἁγίων ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας. ¹⁸ πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτῇ. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. πᾶς ὃς ἂν ἀψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται. ¹⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁰ τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοίσουσι κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν χρίσης αὐτὸν, τὸ δέκατον τοῦ οἴφει σεμιδάλλως εἰς θυσίαν διαπαντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρωῆ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοδειλινόν. ²¹ ἐπὶ τηγάνου ἢ ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἐλκτὰ, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ²² ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν. νόμος αἰώνιος. ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται, ²³ καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτὸς ἔσται, καὶ οὐ βρωθήσεται. ²⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁵ λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας. ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι κυρίου. ἁγία ἁγίων ἐστίν. ²⁶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, ἔδεται αὐτὴν. ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηπῆς τοῦ μαρτυρίου. ²⁷ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται. καὶ ὃ ἂν ἐπιβρῆντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὃς ἂν βρῆντισθῇ ἐπ' αὐτὸ, πλυνθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ²⁸ καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὐ ἂν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται. ἂν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίνῃ αὐτὸ, καὶ ἐκκλύσει ὕδατι. ²⁹ πᾶς ἄρσεν ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά. ἁγία ἁγίων ἐστὶ κυρίῳ. ³⁰ καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν ἂν εἰσνεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηπὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλιάσθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ

οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ¹ καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κυρίου τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας. ἅγια ἁγίων ἐστίν. ² ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὸ ὄλοκαύτωμα, σφάζουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἐναντι κυρίου. καὶ τὸ αἷμα προσχεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω. ³ καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφύν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδόσθιων. ⁴ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά. ⁵ καὶ ἀνοίσει αὐτά ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ κυρίῳ, περὶ πλημμελείας ἐστὶ. ⁶ πᾶς ἄρσεν ἐκ τῶν ἱερέων ἐδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐδονται αὐτά. ἅγια ἁγίων ἐστίν. ⁷ ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας. νόμος εἰς αὐτῶν. ὁ ἱερεὺς ὃς τις ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται. ⁸ καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὄλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέσμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἥς προσφέρει αὐτὸς, αὐτῷ ἔσται. ⁹ καὶ πᾶσα θυσία ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλισίῳ, καὶ πᾶσα ἣτις ποιηθήσεται ἐπ' ὀρχήρας, ἥ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται. ¹⁰ καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἐκάστῳ τὸ ἴσον.

Κ Ε Φ. Ζ'.

¹¹ Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι κυρίῳ. ¹² ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάβανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σμιδάλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ. ¹³ ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου. ¹⁴ καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται. ¹⁵ καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται. καὶ ἐν ἡμέρᾳ δω-

ρεῖται, βρωθήσεται. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ. ¹⁶ καὶ ἐὰν εὐχὴ ᾖ, ἥ ἐκούσιον θυσία ᾖ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἥ ἂν ἡμέρᾳ προσάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται καὶ τῇ αὐριον. ¹⁷ καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ¹⁸ ἐὰν δὲ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τὸ προσφέροντι αὐτό. οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μiasmá ἐστιν. ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἀμαρτίαν λήψεται. ¹⁹ καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἄψῃται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. ²⁰ ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²¹ καὶ ἡ ψυχὴ ἥ ἂν ἄψῃται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἥ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἥ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἥ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²³ λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν οὐκ ἐδεσθε. ²⁴ καὶ στέαρ θηρσιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθήσεται. ²⁵ πᾶς ὁ ἐσθὼν στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²⁶ πᾶν αἷμα οὐκ ἐδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. ²⁷ πᾶσα ψυχὴ ἥ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²⁹ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων. ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἶσι τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου. ³⁰ αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ κάρπωματα κυρίῳ. τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στήθην, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος

προς-

προσίοισι αὐτὰ, ὥστε ἐπιτιθεῖν δόμα ἐναντι κυρίου. ³¹ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ³² καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. ³³ ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι. ³⁴ τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ἔλαβη παρά τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρά τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁵ αὕτη ἡ χρεῖς Ἀαρὼν, καὶ ἡ χρεῖς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ προσήγαγε αὐτοὺς τοῦ ἱερατείου τῷ κυρίῳ, ³⁶ καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτοὺς παρά τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. ³⁷ οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ³⁸ ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ἡ ἡμέρα ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοὺς δυο κριοὺς, καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀγνῶν, ³ καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴ καὶ ἐποίησε Μωσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ⁵ καὶ εἶπε Μωσῆς τῇ συναγωγῇ. τοῦτο ἔστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι. ⁶ καὶ προσήνεγκε Μωσῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουεν αὐτοὺς ὕδατι. ⁷ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ἔξωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ

ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδήτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα, καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος, καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ. ⁸ καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογιόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογιὸν τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. ⁹ καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ προσώπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἄγιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ¹⁰ καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τῆς χρίσεως, ¹¹ καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτὰκις. καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγίασεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸν λουτήρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά. καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. ¹² καὶ ἐπέχεε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν. καὶ ἔχρισεν αὐτὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν. ¹³ καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἔξωσεν αὐτοὺς ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρες, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ¹⁴ καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας. ¹⁵ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν. καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον. καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν αὐτό, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἔλαβε Μωσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁷ καὶ τὸν μόσχον, καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ, καὶ τὰ κέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ¹⁸ καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ

υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κυρίου. ¹⁹ καὶ ἔσφαξε Μωυσὴς τὸν κριόν. καὶ προσέειπε Μωυσὴς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²⁰ καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη, καὶ ἀνήνεγκε Μωυσὴς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ μέλη, καὶ τὸ στέαρ. ²¹ καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ τοὺς πόδας ἐπλυνεν ὕδατι. καὶ ἀνήνεγκε Μωυσὴς ὅλον τὸν κριόν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὁλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. κάρπωμά ἐστι τῷ κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ προσήγαγε Μωυσὴς τὸν κριόν, τὸν δεύτερον κριόν τελειώσεως. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κυρίου. ²³ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν. καὶ ἔλαβε Μωυσὴς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ²⁴ καὶ προσήγαγε Μωυσὴς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν. καὶ ἐπέθηκε Μωυσὴς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδιῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. καὶ προσέειπε Μωυσὴς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²⁵ καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ²⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ πανοῦ τῆς τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἑναντι κυρίου, καὶ ἔλαβεν ἄρτον ἓνα αἷψμον, καὶ ἄρτον ἓξ ἐλαίου ἓνα, καὶ λάγανον ἓν. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ²⁷ καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαιρέμα ἑναντι κυρίου. ²⁸ καὶ ἔλαβεν Μωυσὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσὴς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστιν ὁσμὴ εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ κυρίῳ. ²⁹ καὶ λαβὼν Μωυσὴς τὸ στήθινον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἑναντι κυρίου, ἀπὸ τοῦ κυρίου τῆς τελειώσεως.

καὶ ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, καθά ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ³⁰ καὶ ἔλαβε Μωυσὴς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέειπεν ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ³¹ καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. εὐήσατε τὰ κρᾶ ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ. καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανὼ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακται μοι, λέγων. Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φαγονται αὐτὰ. ³² καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε. ³³ καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν. ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τας χεῖρας ὑμῶν, ³⁴ καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐκλάσασθαι περὶ ὑμῶν. ³⁵ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα. φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός. ³⁶ καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωυσὴς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν γερούσιαν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Ἀαρὼν. λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριόν εἰς ὁλοκαύτωμα ἁμώμα, καὶ προσέειπε αὐτὰ ἑναντι κυρίου, ³ καὶ τῇ γερούσιᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων. λαβετε χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἀμνὸν ἐκναύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα, ⁴ καὶ μόσχον, καὶ κριόν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἑναντι κυρίου, καὶ σμίδαν πεμφυραμένην ἐν ἐλαίῳ, ὅτι σήμερον

κύριος

κύριος ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν. ⁵ καὶ ἔλαβον καθὼ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἐναντι κυρίου. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς. τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπε κύριος, ποιήσατε, καὶ ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα κυρίου. ⁷ καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών. πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα σου, καὶ ἔξilasai περὶ σιαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου. καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ, καὶ ἔξilasai περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁸ καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. ⁹ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ ἔβαψε τὸν δακτύλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὸ αἷμα ἔξεγεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁰ καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹¹ καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαιον αὐτὰ πυρὶ, ὅξω τῆς παρεμβολῆς. ¹² καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ προσέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κῆκλιν. ¹³ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μύθον. αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ καὶ ἐπλυνε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁵ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ τὸν προῖτον. ¹⁶ καὶ προσήνεγκε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει. ¹⁷ καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔλαβε τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ προῖτου. ¹⁸ καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κρινὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ. καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷ-

μα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθηκε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κῆκλιν. ¹⁹ καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ τοῦ κροῦ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος. ²⁰ καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στήθια. καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²¹ καὶ τὸ στήθιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ἀαρὼν ἀφαιρέμα ἐναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἔλαβας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου. ²³ καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν. καὶ ὥσθη δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ. ²⁴ καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ στέατα. καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαός, καὶ ἐξίστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἐναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον, ὃ οὐ προσέταξε κύριος αὐτοῖς. ² καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἐναντι κυρίου. ³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών. τοῦτο ἔστιν, ὃ εἶπε κύριος, λέγων. ἐν τοῖς ἐγγύουσι μοι ἁγιασθήσονται, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσονται, καὶ κατενόηθη Ἀαρών. ⁴ καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη, καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀξὴλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρών, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πρόσελθετε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ὅξω τῆς παρεμβολῆς. ⁵ καὶ προσῆλθον, καὶ ἤραν αὐτούς ἐν τοῖς χιτῶνι αὐτῶν ὅξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς κατα-

λειμ-

λελειμμένους. τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀπομιδαρώσετε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαφόξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπτυσμὸν, ὃν ἐνεπτύρισθησαν ὑπὸ κυρίου. ⁷ καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ Ἀαρὼν, λέγων. ⁹ οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίνετε σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἥνικα ἐὰν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ¹⁰ διαστεῖλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν, ¹¹ καὶ συμβιβάξιν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ. ¹² καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας. λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον, ἅγια ἄγιον ἐστί. ¹³ καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ. νόμιμον γάρ σοι ἐστί, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. οὕτω γὰρ ἐντέταλται μοι. ¹⁴ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ. νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁵ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν σιέτων προσοίσουσιν ἀφορίσμα ἀφορίσαι ἐναντὶ κυρίου. καὶ ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹⁶ καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξελέτησε

Μωυσῆ. καὶ ὁ δὲ ἐνεπεπύριστο. καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειμμένους, λέγων. ¹⁷ διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξελάσηθε περὶ αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου. ¹⁸ οὐ γὰρ εἰσῆχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον. κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε κύριος. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, λέγων. εἰ σήμερον προσαγῇ ἡ χάσι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστόν ἐσται κυρίῳ; ²⁰ καὶ ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες. ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ³ πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρυσμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. ⁴ πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρυσμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστήρας. τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει μνηρυσμὸν τοῦτο, ὀπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁵ καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρυσμὸν τοῦτο, καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁶ καὶ τὸν χοιρογούλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρυσμὸν τοῦτο, καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁷ καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχηλεῖ ὀπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μνηρυσμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁸ ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψετε. ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν. ⁹ καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι. πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πετεινὰ καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσ-

θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χιμαῖροις, ταῦτα φάγεσθε. ¹⁰ καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερυγία, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χιμαῖροις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρείγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς ἐν τῷ ὕδατι, βδελυγμὰ ἐστὶ, ¹¹ καὶ βδελύγματα ἐσονται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν κρετῶν αὐτῶν οἱ κ' ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε. ¹² καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερυγία, οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδελύγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν. ¹³ καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδελυγμὰ ἐστὶ. τὸν αἰτὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλκίαιετον, ¹⁴ καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἱκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁵ καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁶ καὶ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁷ καὶ νυκτικόρακα, καὶ καταράκην, καὶ ἰβιν, ¹⁸ καὶ πορφυρίωνα, καὶ πέλεκᾶνα, καὶ κύκνον, ¹⁹ καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαρადριὸν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἐποπα, καὶ νυκτερίδα. ²⁰ καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματα ἐστὶν ὑμῖν. ²¹ ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. ²² καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν. τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ὀφιόμαχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ. ²³ πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματα ἐστὶν ὑμῖν, ²⁴ καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ²⁵ καὶ πᾶς ὁ αἰρὼν τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ²⁶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὁ ἐστὶ διηγλοῦν ὀπλήν, καὶ ὀνυχίστρας ὀνυχίαν, καὶ μυρμηκισμόν οὐ μυρμηκᾶται, ἀκάθαρτα ἐσονται ὑμῖν. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας.

²⁷ καὶ πᾶς ὁ πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτα ἐστὶν ὑμῖν. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας, ²⁸ καὶ ὁ αἰρὼν τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶν ὑμῖν. ²⁹ καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ γαλῆ, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκοδείλος ὁ χερσαῖος, ³⁰ μυγάλη, καὶ χαμαιλέον, καὶ χαλαβρώτης, καὶ σαύρα, καὶ ἀσπάλαιξ. ³¹ ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκυῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ³² καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ αὐτὸ τεθνηκυῶν αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἐσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου. πᾶν σκεῦος, ὃ ἂν ποιηθῇ ἐργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφθήσεται, καὶ ἀκάθαρτον ἐσται ἕως ἐσπέρας, καὶ καθαρὸν ἐσται. ³³ καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον, εἰς ὃ ἔαν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἐνδον, ὅσα ἔαν ἐνδον ᾖ, ἀκάθαρτα ἐσται, καὶ αὐτὸ συντριβήσεται. ³⁴ καὶ πᾶν βρώμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἐσται. καὶ πᾶν ποτὸν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ, ἀκάθαρτον ἐσται. ³⁵ καὶ πᾶν ὃ ἔαν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἐσται. κλιβανοὶ καὶ χυτροπόδες καθαιρεθήσονται. ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶ, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐσονται. ³⁶ πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὑδάτος, ἐσται καθαρὸν. ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται. ³⁷ ἔαν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἐσται. ³⁸ ἔαν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἐστὶν ὑμῖν. ³⁹ ἔαν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν, ὃ ἐστὶν ὑμῖν φαγὴν τοῦτο, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ⁴⁰ καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ

τὰ

τὰ ἱμάτια, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ⁴¹ καὶ πᾶν ἐρπετόν, ὃ ἐρπιδεῖ ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται. ⁴² καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὁ πληθυνθεὶς ποσὶν ἐν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστὶ. ⁴³ καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς, ⁴⁴ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἁγιασθήσεσθε, καὶ ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πάσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, ⁴⁵ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰναι ὑμῶν θεός. καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος. ⁴⁶ οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἐποπούσης ἐπὶ τῆς γῆς, ⁴⁷ διαστείλαι ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσον τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. γυνὴ ἥτις ἐάν σπερματισθῇ, καὶ τέκνη ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται. ³ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεί τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ⁴ καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθίσταται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. παντὸς ἀγίου οὐκ εἰσλεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς. ⁵ ἐάν δὲ θῆλυ τέκνη, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὴν ἀφε-

δρον αὐτῆς. καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἐξ καθίσταται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. ⁶ καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἄμνον ἐνιαύσιον ἁμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νοσσοὺν περιστερᾶς ἢ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θυραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα. ⁷ καὶ προσοίσει αὐτὸν ἐναντι κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τιμωρίας ἄρσεν ἢ θῆλυ. ⁸ ἐάν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἄμνον, καὶ λήψεται δύο τρυγόνες ἢ δύο νοσσούς περιστερων, μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² ἀνθρώπων ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφῇ λέπρας, ἀρχήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἐνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων. ³ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θοῖξ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλλῃ λευκῇ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινῇ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἀφῇ λέπρας ἐστί. καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν. ⁴ ἐάν δὲ καὶ τηλαυγῆς λευκῇ ᾗ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινῇ μὴ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θοῖξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκῇ, αὕτη δὲ ἐστὶν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτά ἡμέρας. ⁵ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφῇ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφῇ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας τοδεύτερον. ⁶ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τοδεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἢ ἀφῇ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφῇ ἐν τῷ δέρματι. καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, σημασία γὰρ ἐστὶ. καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καθαρὸς ἔσται. ⁷ ἐάν

δὲ

δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτὸν, καὶ ὁφθῇ-
σεται τοδεύτερον τῷ ἱερεῖ. ⁸ καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. λέπρα ἐστὶ. ⁹ καὶ ἀφῇ λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἦξει πρὸς τὸν ἱερέα. ¹⁰ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς σαρκὸς τῆς ζωσῆς ἐν τῇ οὐλῇ, ¹¹ λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν, ὅτι ἀκάθαρτος ἐστίν. ¹² ἐὰν δὲ ἀνθούσα ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλυπῇ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δῆμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως. ¹³ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυπεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δῆμα τοῦ χρωτὸς, καὶ καθαρεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρὸν ἐστὶ. ¹⁴ καὶ ἡ ἐν ἡμέρᾳ ὁφθῇ ἐν αὐτῷ χρωὺς ζῶν, μανθήσεται. ¹⁵ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρωῖτα τὸν ὑγιῇ, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ χρωὺς ὁ ὑγιής, ὅτι ἀκάθαρτος ἐστὶ. λέπρα ἐστίν. ¹⁶ ἐὰν δὲ ἀπονικαστῇ ὁ χρωὺς ὁ ὑγιής, καὶ μεταβάλλῃ λευκὴν, καὶ ἐλευσεται πρὸς τὸν ἱερέα. ¹⁷ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφῆ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαρεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, καθαρὸς ἐστὶ. ¹⁸ καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος, καὶ ὑγιασθῇ, ¹⁹ καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ, ἡ τηλαυγὴς λευκαίνουσα, ἡ πυρρὴλλουσα, καὶ ὁφθῇσεται τῷ ἱερεῖ. ²⁰ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ οὐμὴς ταπεινότερα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξὶ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ὅτι λέπρα ἐστίν. ἐν τῷ ἔλκει ἐξηγήσεν. ²¹ ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ θριξὶ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, καὶ αὕτη ἢ ἀμικρὰ, καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας. ²² ἐὰν δὲ διακρύψῃ διαγένηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφῆ λέπρας ἐστίν. ἐν τῷ ἔλκει ἐξηγήσεν.

²³ ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μένῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαγένηται, οὐλὴ τοῦ ἔλκους ἐστὶ, καὶ καθαρεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. ²⁴ καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ, κατὰκαίμα πυρὸς, καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθῆν τοῦ κατὰκαίματος αὐγάζον τηλαυγὴς λευκὸν, ὑποπυρρὸν ἢ ἐκλευκόν. ²⁵ καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θριξὶ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ οὐμὴ αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν. ἐν τῷ κατὰκαίματι ἐξηγήσεν. καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφῆ λέπρας ἐστίν. ²⁶ ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ αὐγάζοντι θριξὶ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμικρὸν, καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας. ²⁷ καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. ἐὰν δὲ διακρύψῃ διαγένηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφῆ λέπρας ἐστίν. ἐν τῷ ἔλκει ἐξηγήσεν. ²⁸ ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μένῃ τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διακρύψῃ ἐν τῷ δέρματι, αὕτη δὲ ἀμικρὰ ἢ, οὐλὴ τοῦ κατὰκαίματος ἐστὶ, καὶ καθαρεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. ὁ γὰρ χαρακτὴρ τοῦ κατὰκαίματος ἐστὶ. ²⁹ καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφῆ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι. ³⁰ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλωτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θριξὶ ἐκασθλύνουσα λεπτή, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, θραύσμα ἐστὶ, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πηγῶνος ἐστὶ. ³¹ καὶ ἐὰν ἰδῇ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἡ οὐμὴ ἐγκοιλωτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θριξὶ ἐκασθλύνουσα οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τοῦ θραύσματος ἐπτά ἡμέρας. ³² καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεκρύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θριξὶ ἐκασθλύνουσα οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἐστὶ κοίλῃ ἀπὸ τοῦ δέρματος. ³³ καὶ ἐξηγηθήσεται τὸ δῆμα, τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ἐξηγηθήσεται, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἐπτά ἡμέρας τὸ δευτερον. ³⁴ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ.

μη, και ιδου ου διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραυσματος οὐκ ἔστι κοιλὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται. ³⁵ ἔαν δὲ διαρῦναι διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν. ³⁶ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ιδου διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέπεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτος ἔστιν. ³⁷ ἔαν δὲ ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χωρᾶς τὸ θραῦσμα, καὶ θρῖξ μελαινα ἀναιτίλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα, καθαρὸς ἔστι, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς. ³⁸ καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικί, ἔαν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα. ³⁹ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ιδου ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα ἄλφός ἐστιν, ἔξανθει ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρὸς ἔστι. ⁴⁰ ἔαν δὲ τιμὴ μαθήσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ, φαλακρὸς ἔστιν, καθαρὸς ἔστιν. ⁴¹ ἔαν δὲ κατὰ πρόσωπον μαθήσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστι, καθαρὸς ἔστιν. ⁴² ἔαν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφὴ λευκὴ ἢ πυρρόβλυσσα, λέπρα ἔστιν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ ιδου ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ ἢ πυρρόβλυσσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ⁴⁴ ἄνθρωπος λεπρὸς ἔστι. μάνσαι μανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφῇ αὐτοῦ. ⁴⁵ καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ἀφῇ, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται. ⁴⁶ πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐὰν ἢ ἐπ' αὐτόν τῇ ἀφῇ, ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται, κχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἢ διατριβή. ⁴⁷ καὶ ἱματίῳ ἔαν γένηται ἀφῇ ἐν αὐτῷ λέπρας ἐν ἱματίῳ ἔρῳ, ἢ ἐν ἱματίῳ

στυππυίνῳ, ⁴⁸ ἢ ἐν στήμονι, ἢ ἐν κρίκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν παντὶ ἐργασίῳ δέρματι, ⁴⁹ καὶ γένηται ἡ ἀφῇ χλωροβλυσσα ἢ πυρρόβλυσσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρίκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκευεῖ ἐργασίῳ δέματος, ἀφῇ λέπρας ἔστί. καὶ δεῖξαι τῷ ἱερεῖ, ⁵⁰ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῇν καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῇν ἡμέρας. ⁵¹ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῇν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. ἔαν δὲ διαχέηται ἡ ἀφῇ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρίκῃ, ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἔαν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονος ἔστιν ἡ ἀφῇ, ἀκάθαρτος ἔστι. ⁵² κατακαύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸν στήμονα, ἢ τὴν κρίκην ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν παντὶ σκευεῖ δερματίνῳ, ἐν ᾧ ἂν ἢ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφῇ, ὅτι λέπρα ἔμμονος ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ⁵³ ἔαν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφῇ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρίκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκευεῖ δερματίνῳ. ⁵⁴ καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἔαν ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῇν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον. ⁵⁵ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφῇν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ ἀφῇ τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἀφῇ οὐ διαχέεται, ἀκάθαρτος ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ἐστήρικται ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρίκῃ. ⁵⁶ καὶ ἔαν ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἢ ἄμαυρὰ ἢ ἀφῇ μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ, ἀπορρόησεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος, ἢ ἀπὸ τῆς κρίκῃς, ἢ ἀπὸ τοῦ δέματος. ⁵⁷ ἔαν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρίκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκευεῖ δερματίνῳ, λέπρα ἔξανθούσα ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ἀφῇ. ⁵⁸ καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ στήμων, ἢ ἡ κρίκῃ, ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον, ὃ πλυθήσεται, καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφῇ, καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται. ⁵⁹ οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου, ἢ στυππυίνου, ἢ στήμονος, ἢ κρίκῃς, ἢ παντός

παντός σκευους δερματίνου, εἰς τὸ καθαρῶσαι αὐτὸ ἡ μῶανιν αὐτό.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ. ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα. ³ καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἱάται ἡ ἀφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ. ⁴ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον. ⁵ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγρίον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁶ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁷ καὶ περιβόρει ἐπὶ τὸν καθαρῶσθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάνκι, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ ἐξασποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον. ⁸ καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρῶσθεις τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας. ⁹ καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ξυρρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν πώγωνα, καὶ τὰς ὀφρὺς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρρηθήσεται. καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁰ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμωμοὺς ἐνιαυσίους, καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα σμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν. ¹¹ καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας,

καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου. ¹³ καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἔστι τῷ ἱερεῖ. ἅγια ἁγίων ἔστι. ¹⁴ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ¹⁵ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. ¹⁶ καὶ βάψει τὸν δακτύλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς. καὶ ῥανεῖ τὸν δακτύλῳ ἐπτάνκι ἔναντι κυρίου. ¹⁷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐλαίον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας. ¹⁸ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐλαίον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρῶσθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου. ¹⁹ καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα. ²⁰ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσιαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῶσθεται. ²¹ ἂν δὲ πένηται, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀγρίον, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν, ²² καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν, ὅσα εὕρην ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα. ²³ καὶ προσόψει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρῶσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα,

H

ρεά,

ρέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου. ²⁴ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ ἰστέμα ἔναντι κυρίου. ²⁵ καὶ σπάξει τὸν ἄμνον τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ²⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχειεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. ²⁷ καὶ ὀρεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ θακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι κυρίου. ²⁸ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας. ²⁹ τὸ δὲ καταλειφθέν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου. ³⁰ καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσῶν τῶν περισσεῶν, καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ, ³¹ τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ. καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου. ³² οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. ³³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ³⁴ ὡς ἂν ἐξελεθῇτε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσιν, καὶ δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν. ³⁵ καὶ ἥξει τινὸς αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων. ὥσπερ ἀφή ἑώραται μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ. ³⁶ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ ἐξελεθῆναι τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς-

ἐλεῦσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν. ³⁷ καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοίλαδας γλωρίζουσας, ἡ πυθρίζουσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων. ³⁸ καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτά ἡμέρας. ³⁹ καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διεχυθῇ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας. ⁴⁰ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴¹ καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξέουσιν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν ἀπεχυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴² καὶ λήφονταί λίθους ἀπεχυσμένους ἐτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων. καὶ χοῦν ἕτερον λήφονταί, καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν. ⁴³ ἔαν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή, καὶ ἀνατεῖλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξευθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι, ⁴⁴ καὶ εἰςελευσεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔκμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι. ⁴⁵ καὶ καθελούσιν τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴⁶ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἀφορισμένη ἐστὶν, ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ⁴⁷ καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. ⁴⁸ ἔαν δὲ παραγενόμενος εἰσελθῇ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαρεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή. ⁴⁹ καὶ λήψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρά, καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον. ⁵⁰ καὶ σπάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκι-

ρον

νον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁵¹ καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κεδρίνον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὑσσωπον, καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν. καὶ βάψῃ αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι. καὶ περιβρᾶνέι ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις, ⁵² καὶ ἀφαγνίεϊ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ, καὶ ἐν τῷ ὑσώπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κόκκινῳ. ⁵³ καὶ ἔξαποστείλει τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον. καὶ ἐξιλίσσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται. ⁵⁴ οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀγὴν λέπρας, καὶ θραύσματος, ⁵⁵ καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας, ⁵⁶ καὶ οὐλῆς, καὶ σημασίας, καὶ τοῦ αὐγάζοντος, ⁵⁷ καὶ τοῦ ἐξηγησασθαι ἢ ἡμέρας ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρισθῆσεται. οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μουσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. ἀνδρὶ ἀνδρὶ ὡς ἐάν γενήται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἢ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔστι. ³ καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ. ῥέον γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως ἧς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ. πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ ἢ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἔστι. ⁴ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονοῤῥυς, ἀκάθαρτος ἔστι, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυς, ἀκάθαρτον ἔσται. ⁵ καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐάν ἄψῃται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁶ καὶ ὁ καθηήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονοῤῥυς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁷ καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτός τοῦ γονοῤῥυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁸ ἐάν δὲ

προσιέλῃ ὁ γονοῤῥυς ἐπὶ τὸν καθαρόν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁹ καὶ πᾶν ἐπισάγμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁰ καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. καὶ ὁ αἰρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹¹ καὶ ὅσων ἐάν ἄψῃται ὁ γονοῤῥυς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹² καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὐ ἂν ἄψῃται ὁ γονοῤῥυς, συντριβήσεται. καὶ σκεῦος ξύλινον νιφθήσεται ὕδατι, καὶ καθαρόν ἔσται. ¹³ ἐάν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονοῤῥυς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθῇσεται αὐτῷ ἐπτά ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁴ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας, ἡ δύο νοσοῦς περιστερῶν, καὶ οἶσιν αὐτὰ ἐναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόσιν αὐτὰ τῷ ἱερεῖ. ¹⁵ καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλίσσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἄνθρωπος, ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁷ καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέριμα ἐφ' ὃ ἂν ἦ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁸ καὶ γυνὴ ἐάν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λουσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἐσπέρας. ¹⁹ καὶ γυνὴ ἣτις ἂν ἡ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἐπτά ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφῆδρῳ αὐτῆς. πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ²⁰ καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφῆδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ,

ἀκάθαρτον ἔσται. ²¹ καὶ πᾶς, ὃς ἂν ἄνηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²² καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντός σκευούς, οὗ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²³ ἔαν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὖσης, ἢ ἐπὶ τοῦ σκευούς, οὗ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεισθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁴ ἔαν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται. ²⁵ καὶ γυνὴ ἔαν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν παρῷ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἔαν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἀφόδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος. ²⁶ καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφόδρου ἔσται αὕτη. καὶ πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφόδρου. ²⁷ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁸ ἔαν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμησεται αὕτῃ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. ²⁹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνες, ἢ δύο νοσοῦς περιστερῶν, καὶ οἶσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³⁰ καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς. ³¹ καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μαινεῖν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς. ³² οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονοθύου. καὶ ἔαν τι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρ-

ματος, ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ. ³³ καὶ τῇ αἰμορροούσῃ ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοθύς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθήμενης.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου, καὶ ἐτελεῦτησαν. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. λάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπέτασματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἔστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου. ³ οὕτως ἐξελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον. ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁴ καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτός αὐτοῦ. καὶ ζώνη λινῇ ζώεται, καὶ κίδαριν λινῇ περιθήσεται, ἱμάτια ἁγία ἔστι. καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτὰ. ⁵ καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁶ καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ⁷ καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους, καὶ στήσει αὐτούς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρους. κλῆρον ἓνα τῷ κυρίῳ, καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ. ⁹ καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ κυρίου, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας. ¹⁰ καὶ τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον, ¹¹ καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου

οἴκου. καὶ σφάζει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. ¹² καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώπων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἀπέναντι κυρίου. καὶ πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς. καὶ εἰσώσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος. ¹³ καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἑναντι κυρίου. καὶ καλύψει ἡ ἀτμίς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. ¹⁴ καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς. κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτὰκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ. ¹⁵ καὶ σφάζει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἑναντι κυρίου. καὶ εἰσώσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου. ¹⁶ καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐκπορευόμενον αὐτοῦ ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὃν ἀπέναντι κυρίου, καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χίμαρου, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. ¹⁹ καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτὰκις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ συντελέσει ἐξιλιασόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ. καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζώντα. ²¹ καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐ-

τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου τοῦ ζώντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου τοῦ ζώντος. καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον. ²² καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' αὐτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον. καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον. ²³ καὶ ἐξελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λεγόμεν, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον. καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ. ²⁴ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων. ²⁵ καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²⁶ καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφρονι πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν. ²⁷ καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσγενέθη ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακάψουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν. ²⁸ ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν. ²⁹ καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτοχθων, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκειμένος ἐν ὑμῖν. ³⁰ ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλιάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσει ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἑναντι κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε. ³¹ σάββατα σαββάτων ἀναπαύσας αὕτη ἔσται ὑμῖν. καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον

μιμον

μιμον αιώνιον. ³² ἐξιλιάσεται ὁ ἱερὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτόν, καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λευκὴν στολὴν ἁγίαν. ³³ καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλιάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλιάσεται. ³⁴ καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αιώνιον ἐξιλιάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ἅπας τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος, λέγων. ³ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶλα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ⁴ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐδορίας. καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου. καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα. αἷμα ἐξέχεεν. ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ⁵ ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά. ⁶ καὶ προσχεῖ ὁ ἱερὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐδορίας κυρίῳ. ⁷ καὶ οὐ θύσουσιν ἐτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν. νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γε-

νεὰς ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιῇσιν ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν, ⁹ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσῃ τὸ προσώπον μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐσθουσάν τὸ αἷμα, καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ¹¹ ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι. καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλιάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλιάσεται. ¹² διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα. καὶ ὁ προσηλύτος ὁ προσκειμένος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα. ¹³ καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον, ἢ πετεινόν, ὃ ἐσθεται, καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα, καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ. ¹⁴ ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι. καὶ εἴπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι. πᾶς ὁ ἐσθων αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται. ¹⁵ καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις φάγεται θνησιμαῖον, ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν, ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλινθεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκαθάρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁶ ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατωκήσατε ἐπ' αὐτῇ, οὐ ποιήσετε. καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσαγωγῶ ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νομίμοις αὐ-

τῶν

τῶν οὐ πορεύσθε. ⁴ τὰ κρίματα μου ποιήσετε, καὶ τὰ προστάγματα μου λάξεσθε, καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁵ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματα μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἂ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζῆσται ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεία σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην. ἐγὼ κύριος. ⁷ ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γάρ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ⁸ ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν. ⁹ ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενούς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν. ¹⁰ ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν. ¹¹ ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹² ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ πατρός σου ἐστίν. ¹³ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γάρ μητρός σου ἐστίν. ¹⁴ ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γάρ σου ἐστίν. ¹⁵ ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γάρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹⁶ ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν. ¹⁷ ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις. τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκείαι γάρ σου εἰσίν. ἀσέβημά ἐστι. ¹⁸ γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντιζήλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἐπὶ ζώσης αὐτῆς. ¹⁹ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν

χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ²⁰ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματος σου, ἐμμανθῆναι πρὸς αὐτήν. ²¹ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος σου οὐ δώσεις λατρεῦν ἄρχοντι. καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον. ἐγὼ κύριος. ²² καὶ μετὰ ἄρσεως οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικίαν, βδελυγμα γάρ ἐστι. ²³ καὶ πρὸς πᾶν τετραπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐμμανθῆναι πρὸς αὐτό. καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβαοθῆναι, μυσαρὸν γάρ ἐστι. ²⁴ μὴ μαινίσθε ἐν πᾶσι τοῦτοις. ἐν πᾶσι γάρ τοῦτοις ἐμάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν, ²⁵ καὶ ἐξεμάνθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθήμενοις ἐπ' αὐτῆς. ²⁶ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμίμα μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματα μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὃ ἐγχώριος, καὶ ὃ προσγεγόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν. ²⁷ πάντα γὰρ τὰ βδελυγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμάνθη ἡ γῆ. ²⁸ καὶ ἵνα μὴ προσώχθισῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαινεῖν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν. ²⁹ ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιῇσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιούσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ³⁰ καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματα μου, ὅπως μὴ ποιήσῃτε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς. καὶ οὐ μανθῆσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³ ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁴ οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιή-

ποιήσετε ὑμῖν, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
⁵ καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε. ⁶ ἢ ἂν ἡμέρα θύσετε, βρωθήσεται καὶ τῇ αὐριον. καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ⁷ ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται. ⁸ ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβήλωσε. καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἐσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐκθεριζόντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις, ¹⁰ καὶ τὸν ἀμπελώνα σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελώντος σου συλλέξεις. τῷ πτωγῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹¹ οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. ¹² καὶ οὐκ ὁμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹³ οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον. καὶ οὐχ ἄρπᾳ, καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ. ¹⁴ οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον. καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν Θεόν σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁵ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει. οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμασίας πρόσωπον δυνάστου. ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου. ¹⁶ οὐ πορεύῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου. οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁷ οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου. ἐλέγμῳ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν. ¹⁸ καὶ οὐκ ἐκδικᾷται σου ἡ χεὶρ. καὶ οὐ μνηεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἀγάπησεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁹ τὸν νόμον μου φυλάξεσθε. τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἐτεροζύγῳ, καὶ τὸν ἀμπελώνα σου οὐ κατασπερείς διάφορον. καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένων κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς

σεαυτῷ. ²⁰ καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτῃ ἢ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτῃ λυτροῖς οὐ λελυτρωταί, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπληλευθρώθη. ²¹ καὶ προσᾶξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κρὶνὸν πλημμελείας. ²² καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἡμαρτεν. ²³ ὅταν δὲ ἐξέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ. ὁ καρπὸς αὐτοῦ τὸ βρώσιον ἔτι ἔσται ὑμῖν ἀπερικαθάρτος, οὐ βρωθήσεται. ²⁴ καὶ τῷ ἔτι τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ. ²⁵ ἐν δὲ τῷ ἔτι τῷ πέμπτῳ γάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²⁶ μὴ ἐσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε. ²⁷ οὐ ποιήσετε σισὴν ἐκ τῆς κομῆς τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. ²⁸ καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. καὶ γραμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²⁹ οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγάτέρα σου ἐκπορνέουσαι αὐτήν. καὶ οὐκ ἐκπορνέουσι ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας. ³⁰ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³¹ οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθους, καὶ τοῖς ἐπαοιδῶς οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμαιοθῆναι ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³² ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἔξαναστησῇ, καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου. καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³³ ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν. ³⁴ ὡς ὁ αὐτοχθὼν ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος. ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυ-

τόν.

τόν. ὅτι προσήλutoι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτω. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³⁵ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγοῖς. ³⁶ ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ χροὺς δίκαιοι ἔσται ἐν ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ³⁷ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. ² καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις. ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προσελύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω. τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. ³ καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνη τὰ ἁγία μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι. ⁴ ἐάν δὲ ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον, ἐν τῷ δούναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν. ⁵ καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ὁμοιοῦντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ⁶ καὶ ψυχὴ ἢ ἂν ἐπακολούθησῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεύσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκεῖνην, καὶ ἀπολῶ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ⁷ καὶ ἐσσεθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁸ καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. ⁹ ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν; ἔνοχος ἔσται. ¹⁰ ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα

τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. ¹¹ καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφότεροι ἔνοχοι εἰσι. ¹² καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἡσεβήκασιν γὰρ, ἔνοχοι εἰσιν. ¹³ καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀρσενος κοίτην γυναῖκός, βδελύγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν. ¹⁴ ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνομία ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτὰς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν. ¹⁵ καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε. ¹⁶ καὶ γυνή, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βυβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν. ¹⁷ ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδος ἔστιν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν, ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀμαρτίαν κομμοῦνται. ¹⁸ καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός ἀποκαθήμενης, καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου, καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις. τὴν γὰρ οἰκίότητά ἀπεκάλυψε, ἀμαρτίαν ἀπολοσονται. ²⁰ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀτεκνοὶ ἀποθаноῦνται. ²¹ ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἔστιν. ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀτεκνοὶ ἀποθаноῦνται. ²² καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσαγαγὼ ὑμᾶς ἐκτὸς κατοι-

κεῖν

κείν ἐπ' αὐτῆς. ²³ καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς. ²⁴ καὶ εἶπα ὑμῖν. ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. ²⁵ καὶ ἀφοριεῖτε αὐτούς ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων. καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πάσι τοῖς ἔρπετοις τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ. ²⁶ καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι μοι. ²⁷ καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαιοῖδος, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἔνοχοι εἰσι.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν, καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μινθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, ² ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκίῳ τῷ ἑγιστα αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ' ἀδελφῷ ³ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μινθήσεται. ⁴ οὐ μινθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. ⁵ καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ. καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρησονται. καὶ εἰ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατεμῶσιν ἐντοιμίδας. ⁶ ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν. τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι. ⁷ γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται, καὶ γυναῖκα ἐκβεβηλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἁγιάσεις αὐτόν. τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

οὗτος προσφέρει, ἅγιός ἐσται. ὅτι ἅγιός ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. ⁹ καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται. ¹⁰ καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκαιδρώσει, καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρῶξει, ¹¹ καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυία οὐκ ἐξελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μινθήσεται, ¹² καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἥγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. ἐγὼ κύριος. ¹³ οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται. ¹⁴ χήραν δὲ καὶ ἐκβεβηλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα. ¹⁵ καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁷ εἶπον Ἀαρὼν. ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὶ ἐὰν ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ¹⁸ πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται. ἄνθρωπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβορρινός, ἢ ὠτότμητος. ¹⁹ ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἢ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμμα ποδός, ²⁰ ἢ κυρτός, ἢ ἄρηλος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἢ ἐν αὐτῷ ψώρα ἁγρία, ἢ λειχήν, ἢ μονόρχις, ²¹ πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγιγνέτω προσεγγεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ. τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσεγγεῖν. ²² τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται. ²³ πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιγνέτω μῶμον ἔχει. καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος;

κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ²⁴ καὶ ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² εἰπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ προσεγέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσί μοι. ἐγὼ κύριος. ³ εἰπον αὐτοῖς. εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσελθῇ ἀπὸ παντός τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἦ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁴ καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τῷ ἱερέως, καὶ οὗτος λεπρᾷ ἢ γονοθύει, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς, ἡ ἄνθρωπος ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ⁵ ἡ ὅστις ἂν ἄψηται παντός ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μανεῖ αὐτόν, ἡ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ. ⁶ ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, ⁷ καὶ δύῃ ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἐστι. ⁸ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται, μιανθῇαν αὐτόν ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος. ⁹ καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ, ἐὰν βεβηλώσουσιν αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ¹⁰ καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια. πάροικος ἱερέως, ἡ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια. ¹¹ ἐὰν δὲ ἱερεὺς κησῇται ψυχὴν ἄγκητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ. καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ. ¹² καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ, αὐτῇ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται. ¹³ καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χή-

ρα ἢ ἐκβεβημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς. ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται. καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοιαν, καὶ προσθῇσι τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον. ¹⁵ καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ κυρίῳ. ¹⁶ καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἑσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ¹⁸ λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἡ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα. ¹⁹ δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν. ²⁰ πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. ²¹ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰςδεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. ²² τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκίσαντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λευχῆνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. ²³ καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον, ἢ κολοβοκέρον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτοῖς, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται. ²⁴ θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε. ²⁵ καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων. ὅτι φθάρματα ἔστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθή-

δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. ²⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²⁷ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεθῇ, καὶ ἔσται ἐπτά ημέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα κυρίου. ²⁸ καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς, οὐ σφάζεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ²⁹ ἔαν δὲ θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ, εἰςδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό. ³⁰ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται. οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τοπρῶν. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³¹ καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς. ³² καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσονται ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς, ³³ ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός. ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. αἱ ἑορταὶ κυρίου ἃς καλέσετε αὐτάς κλητὰς ἁγίας, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἑορταὶ μου. ³ ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις, σάββατά ἐστι τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. ⁴ αὐταὶ αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κλητὰ ἁγίαι, ἃς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁵ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἀναμέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τρύτου ἑορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ. ἐπτά ημέρας ἀζύμα ἐδεσθε. ⁷ καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ⁸ καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπτά ημέρας. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ¹⁰ εἰπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θείρισμόν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχῇν τοῦ θείρισμῳ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα. ¹¹ καὶ ἀνοίσει τὸ δράγ-

μα ἐναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. ¹² καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἂν φέρετε τὸ δράγμα, πρόβατον ἁμῶμον ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. ¹³ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σιμιδάλως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἑν οἴνου. ¹⁴ καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένα χιδρα νέα οὐ φάγεσθε. ἕως αὐτῇ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἐπτά ἑβδομάδας ὀλοκληροῦς, ¹⁶ ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πενήνκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ, ¹⁷ ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους. ἐκ δύο δεκάτων σιμιδάλως ἔσονται, ἐξυμωμένοι πεφθῆσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. ¹⁸ καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπτά ἀμνούς ἁμώμους ἐνιαυσίους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου, καὶ κριοὺς δύο ἁμώμους, καὶ ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁹ καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἀμνούς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος. ²⁰ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος ἐπίθεμα ἐναντίον κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τὸ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται. ²¹ καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν. ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. ²² καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θείρισμόν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θείρισμῳ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε, καὶ τὰ ἀπολείποντα τοῦ θείρισμῳ σου οὐ συλλέξεις.

τῷ

τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολεί-
ψεις αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
23 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. 24 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λέγων. τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μὲν τοῦ
μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημό-
συνον σαλπύγων. κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν. 25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιή-
σετε. καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώμα κυ-
ρίῳ. 26 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μω-
σὴν, λέγων. 27 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μη-
νὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξι-
λασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. καὶ
ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ
προσάξετε ὀλοκαυτώμα τῷ κυρίῳ.
28 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ. ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλα-
σμοῦ αὐτῇ ὑμῖν, ἐξιλασασθαι περὶ
ὑμῶν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
29 πᾶσα ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθῇ-
ται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολο-
θρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 30 καὶ
πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐ-
τῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 31 πᾶν ἔργον
οὐ ποιήσετε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γε-
νεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.
32 σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν. καὶ
ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ἀπὸ
ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως
ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑ-
μῶν. 33 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μω-
σὴν, λέγων. 34 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, λέγων. τῇ πεντεκαδικῇ τοῦ
μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκη-
νῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ. 35 καὶ ἡ
ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔρ-
γον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. 36 ἑπτὰ
ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ
ἁγία ἔσται ὑμῖν. καὶ προσάξετε ὀλο-
καυτώματα κυρίῳ, ἐξοδὸν ἔστι. πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. 37 αὗται
ἑορταὶ κυρίου, αἷς καλέσετε κλητὰς
ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα
τῷ κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας
αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ'
ἡμέραν εἰς ἡμέραν, 38 πλὴν τῶν σαβ-
βάτων κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων
ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν
ὑμῶν, καὶ πλὴν τῶν ἐκουσίων ὑμῶν,

ἂν δῶτε τῷ κυρίῳ. 39 καὶ ἐν τῇ πεν-
τεκαδικῇ, ἡμέρα τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ
γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσατε τῷ κυ-
ρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἀνάπαυσις. 40 καὶ ληψέσθε τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραίου, καὶ
καλλυνθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ξύ-
λου δασεῖς, καὶ ἰτέας, καὶ ἄγνου κλά-
δους ἐκ χιμαῤῥου, εὐφρανθῆναι ἐναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας
41 τοῦ ἐνιαυτοῦ, νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδό-
μῳ ἑορτάσατε αὐτήν, 42 ἐν σκηναῖς
κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας. πᾶς ὁ αὐ-
τόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκη-
ναῖς, 43 ὅπως ἰδῶσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν,
ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἔξαχαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. 44 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς
ἑορτὰς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. 2 ἐντίλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλαῖνον κα-
θαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι
λύχον διαπαντός, 3 ἔξωθεν τοῦ κα-
ταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου. καὶ καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως
πρωῆ ἐνώπιον κυρίου ἐνδελεχώς, νόμι-
μον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 4 ἐπὶ
τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς
λύχνους ἐναντίον κυρίου ἕως εἰς το-
πρωῆ. 5 καὶ λήψεσθε σμιδαλιν, καὶ
ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους. δύο
δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς. 6 καὶ ἐ-
πιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, εἷς ἄρ-
τους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν
καθαράν ἐναντι κυρίου. 7 καὶ ἐπιθή-
σετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ
ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνά-
μνησιν προκείμενα τῷ κυρίῳ. 8 τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται
ἐναντι κυρίου διαπαντός ἐνώπιον τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκη αἰώνιον. 9 καὶ
ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ
φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ἔστι
γὰρ ἁγία τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ
τῶν

τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης. ¹¹ καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμείθ θυγάτηρ Δαβρεί ἐκ τῆς φυλῆς Δάν. ¹² καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προετάγματος κυρίου. ¹³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁴ ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ¹⁵ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσῃται θεόν, ἁμαρτίαν λήψεται. ¹⁶ ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω. λίθοις λιθοβολήσω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραὴλ. ἐὰν τε προσήλυτος ἐὰν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου, τελευτάτω. ¹⁷ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. ¹⁸ καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτήνος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτινάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. ¹⁹ καὶ ἐὰν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ. ²⁰ σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ. ²¹ ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. ²² δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσελύτῳ καὶ τῷ ἐγγωρίῳ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²³ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν

ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἐκέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ κυρίῳ. ³ ἔξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἔξ ἔτη τεμείς τὴν ἀμπελὸν σου, καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς. ⁴ τῷ δὲ ἔτι ἐβδόμῳ σάββατα. ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ κυρίῳ. τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἀμπελὸν σου οὐ τεμείς, ⁵ καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματος σου οὐκ ἐκτριγγήσεις. ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ. ⁶ καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι, καὶ τῷ παιδί σου, καὶ τῇ παιδίσκῃ σου, καὶ τῷ μισθῳτῷ σου, καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκμμένῳ πρὸς σέ. ⁷ καὶ τοῖς κτηνεῖς σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρώσιν. ⁸ καὶ ἐξαριθμήσεις σκαντῶ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἑτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις. καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἐβδομάδες ἑτῶν ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁹ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνὴ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκατῇ τοῦ μηνός. τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διαβοήσετε ἄφειον ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ¹¹ ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν. οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμῆσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τριγγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς, ¹² ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν. ἅγιον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς. ¹³ ἐν τῷ ἔτι τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. ¹⁴ ἐὰν δὲ ἀποδῶ πρασιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτησῇ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλαβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. ¹⁵ κατὰ ἀριθμὸν

μὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐν-
αυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι. ¹⁶
καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ
τὴν ἐγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔ-
λαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσῃ τὴν ἐγ-
κτησιν αὐτοῦ. ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων
αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεται σοι. ¹⁷ μὴ
θλαβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. καὶ
φοβηθῇσιν κύριον τὸν θεόν σου. ἐγὼ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁸ καὶ ποιή-
σετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ
πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξα-
σθε, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοική-
σετε ἐπὶ τῆς γῆς γῆς πεποιθότες. ¹⁹ καὶ
δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φά-
γεσθε εἰς πλημμονὴν, καὶ κατοικήσετε
πεποιθότες ἐπὶ αὐτῆς. ²⁰ ἔαν δὲ λέγη-
τε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ
τούτῳ, ἔαν μὴ σπείρωμεν μὴ δὲ συνα-
γάγωμεν, τὰ γεννήματα ἡμῶν; ²¹ καὶ
ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν
τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσῃ τὰ γεννή-
ματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη. ²² καὶ σπε-
ρεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄρθρον, καὶ γάγεσθε
ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ
ἔτους τοῦ ἐνάτου. ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέν-
νημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαι-
ῶν. ²³ καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βε-
βαίωσιν. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι
προσῆλυτοι καὶ παροικοὶ ὑμεῖς ἐστε
ἐναντίον μου. ²⁴ καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν
κατασχεύσεις ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς
γῆς. ²⁵ ἔαν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου
ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς
κατασχεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχι-
στεύων ὁ ἐγγύζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσε-
ται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
²⁶ ἔαν δὲ μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων καὶ
εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ
τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ, ²⁷ καὶ συλ-
λογιέται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ,
καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχων τῷ ἀνθρώ-
πῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπε-
λεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
²⁸ ἔαν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ
τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ
ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ
ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ
ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύ-
σεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. ²⁹ ἔαν

δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν
πόλει τετειχισμένη, καὶ ἔσται ἡ λύτρω-
σις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ. ἐναντὸς ἡ-
μερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. ³⁰ ἔαν
δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐ-
τῆς ἐναντὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰ-
κία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος
βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς
γενεάς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν
τῇ ἀφέσει. ³¹ αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύ-
λεισιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος
κύκλω, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογι-
σθήσονται. λυτρωταὶ διαπαντός ἔσον-
ται, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.
³² καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι
τῶν πόλεων κατασχεύσεως αὐτῶν λυ-
τρωταὶ διαπαντός ἔσονται τοῖς Λευι-
ταις. ³³ καὶ ὅς ἂν λυτρώσῃται παρὰ
τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διά-
πρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατα-
σχεύσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰ-
κίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατά-
σχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ νείων Ἰσραὴλ.
³⁴ καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι
κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν.
³⁵ ἔαν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ με-
τὰ σοῦ, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ
σοὶ, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου
καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός
σου μετὰ σοῦ. ³⁶ οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῖ
τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πληθῇ, καὶ φοβηθήσῃ
τὸν θεόν σου. ἐγὼ κύριος, καὶ ζήσεται
ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ. ³⁷ τὸ ἀργύ-
ριον σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ,
καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ
τὰ βρώματά σου. ³⁸ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν,
ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός. ³⁹ ἔαν δὲ ταπει-
νωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ, καὶ
πραθῇ, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν
οἰκέτου. ⁴⁰ ὡς μισθωτὸς ἡ πάροικος
ἔσται σοι. ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως
ἐργάται παρὰ σοὶ. ⁴¹ καὶ ἐξελεύσεται
τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεάν
αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρι-
κὴν ἀποδραμεῖται. ⁴² διότι οἰκέται
μου εἰσιν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. οὐ πραθήσεται ἐν πρᾶσει
οἰκέ-

οικέτου. ⁴³ οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ κυρίον τὸν θεόν σου. ⁴⁴ καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλω σου εἰσὶν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δούλον καὶ δούλην, ⁴⁵ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν. ⁴⁶ καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς. καὶ ἔσονται ὑμῖν κατοῖχοι εἰς τὸν αἰῶνα. τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις. ⁴⁷ ἔαν δὲ εὐρὴ ἢ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου πρᾶθῃ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοί, ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ, ⁴⁸ μετὰ το πρᾶθῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ. εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν. ⁴⁹ ἀδελφός πατὴρ αὐτοῦ, ἢ υἱός ἀδελφοῦ πατὴρ λυτρώσεται αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώται αὐτόν. ἔαν δὲ εὐπορηθεῖς ταῖς χερσὶ λυτρώται ἑαυτόν. ⁵⁰ καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὐ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως. καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου. ἔτος ἕξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ. ⁵¹ ἔαν δὲ τινι πλείον τῶν ἑτῶν ἢ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ. ⁵² ἔαν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἑτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτόν τῆς ἀφέσεως. καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς μισθωτός. ⁵³ ἐνιαυτόν ἕξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ. οὐ κατατενεῖς αὐτόν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου. ⁵⁴ ἔαν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτός καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ⁵⁵ ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσὶν, παῖδες μου οὗτοι εἰσιν, οὓς ἐξηγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. Κς'.

Ἐ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ² τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³ ἔαν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσητε αὐτάς. ⁴ καὶ δώσω τὸν υἱόν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῇ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. ⁵ καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητός τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν. καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, ⁶ καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβών. καὶ ἀπολώθῃ ῥα πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. ⁷ καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνος. ⁸ καὶ διώξονται ἕξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρᾳ. ⁹ καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. ¹⁰ καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. ¹¹ καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύσσεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, ¹² καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν. καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. ¹³ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων. καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρῆρσίας. ¹⁴ ἔαν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μὴ δὲ ποιήσητε τὰ προστάγματα μου ταῦτα, ¹⁵ ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ¹⁶ καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν.

ὕμῶν. καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψῶραν, καὶ τὸν ἵκτερα σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτρίχουσιν. καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. ¹⁷ καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πείσεσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισούντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς. ¹⁸ καὶ ἔαν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ πειθεύσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ¹⁹ καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν. καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὥσει χαλκίην. ²⁰ καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν. καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἔαν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ²² καὶ ἀποστελέλω ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδεται ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν. ²³ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔαν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι, ²⁴ πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλάγιῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν. ²⁵ καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν. καὶ ἐξαποστελέω θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. ²⁶ ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων, καὶ πέμψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε. ²⁷ ἔαν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι, ²⁸ καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ, καὶ ἀπολωῶ ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ²⁹ καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν

φάγεσθε. ³⁰ καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν ἐδῶλων ὑμῶν, καὶ προσοχτιεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν. ³¹ καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρημους, καὶ ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὁσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν. ³² καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμασονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ³³ καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα, καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἐρημοί. ³⁴ τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἐσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσῃ ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς. ³⁵ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς. σαββατιεῖ ἂν οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἥνικα κατακείτε αὐτήν. ³⁶ καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύγεται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος. ³⁷ καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὥσει ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχοντος. καὶ οὐ δύνησθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν. ³⁸ καὶ ἀπολείπετε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ³⁹ καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν. ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακίσονται. ⁴⁰ καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερέβησαν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι, ⁴¹ καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ. καὶ ἀπολωῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. τότε ἐντραπησεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ⁴² καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰα-

κὸβ,

κῶβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαὰκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραάμ μνησθήσομαι. καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι, ⁴³ καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν. τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημοθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς. καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματα μου ὑπερέιδον, καὶ τοὺς προσταγμάσι μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερέιδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκέδασαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. ⁴⁵ καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντίων ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός. ἐγὼ εἰμι κύριος. ⁴⁶ ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προσταγμάτά μου. καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε κύριος ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὅρει Σινῶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ³ ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ. ⁴ τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριακοντα δίδραγμα. ⁵ ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἰκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἰκοσι δίδραγμα. τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραγμα. ⁶ ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραγμα. τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραγμα ἀργυρίου. ⁷ ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντακίδεκα δίδραγμα ἀργυρίου. ἐὰν δὲ θηλεὴς, δέκα δίδραγμα. ⁸ ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως. καὶ τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. καθάπερ ἰσχυρὴ ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. ⁹ ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομέ-

νων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, ὃς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ, ἔσται ἅγιον. ¹⁰ οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ. ἐὰν δὲ ἄλλασσων ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια. ¹¹ ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκαθάρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, στήσῃ τὸ κτήνος ἐναντι τοῦ ἱερέως, ¹² καὶ τιμῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ. καὶ καθότι ἂν τιμῆσται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται. ¹³ ἐὰν δὲ λυτρώμενος λυτρώσῃται αὐτὸ, προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ, καὶ τιμῆσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονηρᾶς. ὡς ἂν τιμῆσται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω σταθήσεται. ¹⁵ ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ. ¹⁶ ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου. ¹⁷ ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἄγρον αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται. ¹⁸ ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφῆσιν ἀγιάσῃ τὸν ἄγρον αὐτοῦ, προσλογιῆται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυπαυρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ. ¹⁹ ἐὰν δὲ λυτρώται τὸν ἄγρον ὁ ἀγιάσας αὐτόν, προσθήσῃ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ. ²⁰ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἄγρον, καὶ ἀποδῶται τὸν ἄγρον ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσῃται αὐτόν. ²¹ ἀλλ' ἔσται ὁ ἄγρος ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερὶ ἔσται κατασχέσις αὐτοῦ. ²² ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κέκτηται, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀγιάσῃ τῷ κυρίῳ, ²³ λογιῆται πρὸς αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τι-

μῆς

μῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ κυρίῳ. ²⁴ καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς. ²⁵ καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίσις ἀγρίοις, εἰποσι ὀφθαλοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον. ²⁶ καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ κυρίῳ, καὶ οὐ καθαρῶς αὐτὸ οὐδεὶς. ἐὰν τε μῶσχος, ἐὰν τε πρόβατον, τῷ κυρίῳ ἔστί. ²⁷ ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπιπλεονεκτήον πρὸς αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ. ἐὰν δὲ μὴ λυτῶται, πρᾶθησεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ. ²⁸ πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἐστὶ ἀνθρώπου τῷ κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἔστι, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατισχύσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται,

οὐδὲ λυτρώσεται. πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ. ²⁹ καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται. ³⁰ πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τῷ κυρίῳ ἔστι, ἅγιον τῷ κυρίῳ. ³¹ ἐὰν δὲ λυτῶται λύτρω ἀνθρώπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπιπλεονεκτήον προσθήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ. ³² καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐλθῇ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ. ³³ οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ. ἐὰν δὲ ἀλλάσῃς ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἀλλάγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται. ³⁴ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων. ² λάβετε ἄρῃν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. ³ πᾶς ἄρσεν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν. σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς. ⁴ καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἕκαστον ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται. ⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ τινες παρῳστήσονται μεθ' ὑμῶν. τῶν Ρουβὴν, Ἐλισθρ υἱὸς Σιδιούρ. ⁶ τῶν Συμεὼν, Σαλαμὴλ υἱὸς Σουρισαδὰ. ⁷ τῶν Ἰούδα, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδὰβ. ⁸ τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. ⁹ τῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν.

τῶν υἱῶν Ἰσσήφ τῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοῦδ. ¹⁰ τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδμσουρ. ¹¹ τῶν Βενιαμίν, Ἀβδαν υἱὸς Γαδικονί. ¹² τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ. ¹³ τῶν Ἀσὴρ, Φαγαίηλ υἱὸς Ἐχράν. ¹⁴ τῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ. ¹⁵ τῶν Νεκθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰιάν. ¹⁶ οὗτοι ἐπείκλητοί τῆς συναγωγῆς, ἀρχόντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι. ¹⁷ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἀνδρας τουτοὺς τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος, ¹⁸ καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνηγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους. καὶ ἐπηξονούσαν κατὰ γενεάς αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ¹⁹ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ ἐπισκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ. ²⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ

δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ²² τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. ²⁶ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁷ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἑβδόμηκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. ²⁸ τοῖς υἱοῖς Ἰσάακ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάακ, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ³⁰ τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ³² τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, τέ-

σσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ³⁴ τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁵ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ³⁶ τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁷ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, πέντε καὶ τριακόνη χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁴ τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁵ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα. ³⁸ τοῖς υἱοῖς Λὲν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Λὲν, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ⁴⁰ τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ⁴¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴² τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος

ρευομενος ἐν τῇ δυνάμει, ⁴³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁴⁴ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες. ἀνὴρ εἰς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἰκων πατριᾶς ἦσαν. ⁴⁵ καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ ἐικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάσσασθαι ἐν Ἰσραὴλ, ⁴⁶ ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα. ⁴⁷ οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ⁴⁹ ὄρα τὴν φυλὴν Λεὺι οὐ συνεπισκέψη, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁵⁰ καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευῖτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκευῇ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκευῇ αὐτῆς. καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κύκλω τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι. ⁵¹ καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελούσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι. καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω. ⁵² καὶ παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει, καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν, σὺν δυνάμει αὐτῶν. ⁵³ οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλέτωσαν ἐναντίοι κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁵⁴ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι, κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

³ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ. ⁴ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. ⁵ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσάαχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάαχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. ⁶ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁷ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλῖαβ υἱὸς Χαϊλὼν. ⁸ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁹ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι, καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἑξαρουοῖ. ¹⁰ τάγματα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σιδιούρ. ¹¹ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ¹² καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρσαδαί. ¹³ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. ¹⁴ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Γαδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ. ¹⁵ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα, ¹⁶ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν, ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἑξαρουοῖ. ¹⁷ καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν. ὥς καὶ παρεμβалоῦσιν, οὕτω καὶ ἑξαρουοῖ. ¹⁸ τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρά θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ. ¹⁹ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεν-

πεντακόσιοι. ²⁰ καὶ οἱ παρεμβάλλον-
τες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ
υἱὸς Φαδασσοῦρ. ²¹ δύναμις αὐτοῦ οἱ
ἐπισκεμμένοι, δύο καὶ τριάκοντα χι-
λιάδες καὶ διακόσιοι. ²² καὶ οἱ παρεμ-
βάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν,
καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβι-
δάν υἱὸς Γαδεωνί. ²³ δύναμις αὐτοῦ
οἱ ἐπισκεμμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁴ πάντες οἱ
ἐπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἑβραϊμ,
ἐκατὸν χιλιάδες καὶ οκτακισχίλιοι καὶ
ἐκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξ-
αροῦσι. ²⁵ τάγμα παρεμβολῆς Δάν
πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς
Ἀμισαδαί. ²⁶ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπι-
σκεμμένοι, δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες
καὶ ἑπτακόσιοι. ²⁷ καὶ οἱ παρεμβάλ-
λοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ἀσῆρ, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσῆρ, Φαγεήλ υἱὸς
Ἐχράν. ²⁸ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμ-
μένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι. ²⁹ καὶ οἱ παρεμβάλ-
λοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς
Αἰνάν. ³⁰ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμ-
μένοι, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες
καὶ τετρακόσιοι. ³¹ πάντες οἱ ἐπισκεμ-
μένοι τῆς παρεμβολῆς Δάν, ἐκατὸν καὶ
πεντηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακό-
σιοι, ἔσχατοι ἐξαροῦσι κατὰ τάγμα
αὐτῶν. ³² αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν
σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιοι
χιλιάδες καὶ τριεχίλιοι πεντακόσιοι
πεντήκοντα. ³³ οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπ-
εσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλα-
το κύριος τῷ Μωυσῇ. ³⁴ καὶ ἐποίη-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέ-
ταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτω παρενέ-
βαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως
ἐξῆγον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δῆμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρῶν καὶ
Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε κύριος
τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ. ² καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν. πρω-

τότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεά-
ζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. ³ ταῦτα τὰ ὀνόμα-
τα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἡ-
λεμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἱερατεύειν. ⁴ καὶ ἐτελεύτησε
Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἐναντι κυρίου,
προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον
ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ
παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς. καὶ ἱερατεύσεν
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρῶν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁶ λαβε τὴν φυ-
λὴν Λευὶ, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον
Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσου-
σιν αὐτῷ, ⁷ καὶ φυλάξουσι τὰς φυλα-
κὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.
⁸ καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλα-
κὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς. ⁹ καὶ δώσεις τοὺς
Λευίτας Ἀαρῶν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
τοῖς ἱερεῦσι. δοδομένοι δόμα οὗτοι μοι
εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ
Ἀαρῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κατα-
στήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν,
καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ ἔ-
σω τοῦ καταπετάσματος. καὶ ὁ ἄλ-
λογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανέται.
¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων. ¹² καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς
Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος
μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. λύ-
τρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἔμοι
οἱ Λευῖται. ¹³ ἔμοι γὰρ πᾶν πρωτό-
τοκον. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρω-
τότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἔμοι
πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ. ἀπὸ ἀν-
θρώπου ἕως κτήνους ἔμοι ἔσονται.
ἐγὼ κύριος. ¹⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέ-
γων. ¹⁵ ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆ-
μους αὐτῶν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μη-
ναίου καὶ ἐπάνω, ἐπισκέψασθε αὐ-
τούς. ¹⁶ καὶ ἐπισκέψαντο αὐτοὺς
Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς κυρί-
ου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύ-
ριος.

ριος. ¹⁷ καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν. Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί. ¹⁸ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν, κατὰ δῆμους αὐτῶν. Λοβεὶν καὶ Σεμέϊ. ¹⁹ καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ δῆμους αὐτῶν. Ἀμράμ καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. ²⁰ καὶ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δῆμους αὐτῶν. Μοολὶ, καὶ Μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ²¹ τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβε-νι, καὶ δῆμος τοῦ Σεμέϊ. οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσὼν. ²² ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πάντος ἄρσενικου ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἑπτακιςχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. ²³ καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκη-νῆς παρεμβалоῦσι παρὰ θάλασσαν. ²⁴ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν, Ἐλισάφ υἱὸς Ἀαήλ. ²⁵ καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ²⁶ καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ κατα-λόμα πάντα τῶν ἔργων αὐτοῦ. ²⁷ τῷ Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμράμ εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαὰρ εἰς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιήλ εἰς. οὗτοι εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καὰθ, ²⁸ κατὰ ἀριθμὸν. πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπά-νω, ὀκτακιςχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυ-λάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. ²⁹ οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμ-βαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κα-τὰ λίβρα. ³⁰ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πα-τριῶν τῶν δῆμων τοῦ Καὰθ Ἐλσα-φάν, υἱὸς Ὀζιήλ. ³¹ καὶ ἡ φυλακὴ αὐ-τῶν ἡ κιθωτός, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πᾶν-τα τὰ ἔργα αὐτῶν. ³² καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ἐλε-άζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθε-σταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. ³³ τῷ Μεραρί δῆμος ὁ Μοολὶ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί. ³⁴ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν

κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μη-νιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακιςχίλιοι καὶ πεντήκοντα. ³⁵ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πα-τριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρί, Σουρι-ήλ υἱὸς Ἀβιχαὶλ, ἐκ πλαγίων τῆς σκη-νῆς παρεμβалоῦσι πρὸς βορρᾶν. ³⁶ ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐ-τῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ³⁷ καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασ-σάλους, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν. ³⁸ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-τοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁ-γίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθα-νεῖται. ³⁹ πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευι-τῶν, οὓς ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀ-αρὼν διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες. ⁴⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ-γων. ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρ-σεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος. ⁴¹ καὶ λήψῃ τοὺς Λευί-τας ἐμοὶ, ἐγὼ κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτότοκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτότοκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴² καὶ ἐπισκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρω-τότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴³ καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἄρ-σενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι. ⁴⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁴⁵ λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτότοκων υἱῶν Ἰσρα-ὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται. ἐγὼ κύριος. ⁴⁶ καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ δια-κοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτότοκων τῶν υἱῶν

υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἰκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου. ⁴⁸ καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς. ⁴⁹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν ⁵⁰ παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χίλιους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ⁵¹ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δῆμους αὐτῶν, καὶ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ³ ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἔτων, πᾶς ὁ ἐξυπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ἅγιον τῶν ἁγίων. ⁵ καὶ ἐξελεῖται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἔξαιρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ καθελούσιν τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. ⁷ καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον, καὶ τὰ τυφλῖα, καὶ τὰς θύλακας, καὶ τοὺς κνύθους, καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἑσονται. ⁸ καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβалоῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς. ⁹ καὶ λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν λυχρίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ παν-

τα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων. ¹¹ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ. ¹² καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. ¹³ καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον. ¹⁴ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστήριου. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ. καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν, καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. ¹⁵ καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἔξαιρειν τὴν παρεμβολήν. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἶρειν, καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθανῶσι. ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ¹⁶ ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ¹⁸ μὴ ὀλοθρευσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν. ¹⁹ τοῦτο ποιῆσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομέ-

ρηνόμενον αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν
 ἁγίων. Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσ-
 πορεύεσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐ-
 τοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐ-
 τοῦ, ²⁰ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξά-
 πτα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦνται. ²¹ καὶ
 ἠγάπησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων.
²² λαβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών,
 καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
 τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, ²³ ἀπὸ πέν-
 τι καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεν-
 τηκονταετοῦς ἐπισκέψαι αὐτοὺς, πᾶς
 ὁ ἐξπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν
 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
 τυρίου. ²⁴ αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δή-
 μου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἵ-
 μα. ²⁵ καὶ ἀρεῖ τὰς δέξρεις τῆς σκη-
 νῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ
 τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακά-
 λυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐν ἐπ' αὐτῆς
 ἄσπασεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας
 τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ²⁶ καὶ τὰ
 ἰστιά τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς
 τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ
 πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα
 λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.
²⁷ κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν
 αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν
 Γεδσών κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας
 αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν. καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόμα-
 τος πάντα τὰ ἄρτα ὑπ' αὐτῶν. ²⁸ αὐ-
 τὴ ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών ἐν
 τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλα-
 κὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ
 Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ²⁹ οἱ υἱοὶ Μερα-
 ρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους
 πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτοὺς,
³⁰ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπά-
 νω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε
 αὐτοὺς, πᾶς ὁ ἐξπορευόμενος λειτουρ-
 γεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
³¹ καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰ-
 ρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ
 ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
 ρίου, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ
 τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐ-
 τῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κα-
 τακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ
 οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμ-
 μα τῆς θυρας τῆς σκηνῆς, ³² καὶ τοὺς

στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω, καὶ αἱ βά-
 σεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ κα-
 ταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς,
 καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασ-
 σάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κάλους αὐ-
 τῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ
 πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ
 ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, καὶ
 πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰ-
 ρομένων ὑπ' αὐτῶν. ³³ αὕτη ἡ λει-
 τουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
 μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ
 Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ³⁴ καὶ ἐπισκέψατο
 Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες
 Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καὰθ κατὰ δή-
 μους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
 τῶν, ³⁵ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς
 καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς
 ὁ ἐξπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποι-
 εῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ³⁶ καὶ
 ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δή-
 μους αὐτῶν, διςχίλιοι ἑπτακόσιοι πη-
 τήκοντα. ³⁷ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
 Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ
 τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπισκέψατο
 Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρί-
 ου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ³⁸ καὶ ἐπισκέπη-
 σαν υἱοὶ Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν,
 κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ³⁹ ἀπὸ
 πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως
 πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ ἐξπορευόμε-
 νος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν
 τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁰ καὶ ἐγέν-
 ετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους
 αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
 διςχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ⁴¹ αὐ-
 τὴ ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσών,
 πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
 μαρτυρίου, οὗς ἐπισκέψατο Μωυσὴς
 καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ
 Μωυσῆ. ⁴² ἐπισκέπησαν δὲ καὶ δη-
 μος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν
 κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ⁴³ ἀπὸ
 πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως
 πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ ἐξπορευόμε-
 νος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκη-
 νῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁴ καὶ ἐγενήθη ἡ
 ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν,
 κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τριςχίλιοι
 καὶ διακόσιοι. ⁴⁵ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
 δήμου

δήμου υἱῶν Μεραρί, οὓς ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ⁴⁶ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι, οὓς ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν, ⁴⁷ ἀπὸ πέντε καὶ ἐκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρομένα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁸ καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες, ὅκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀδοδόκοντα. ⁴⁹ διὰ φωνῆς κυρίου ἐπισκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἵρουσαν αὐτοί. καὶ ἐπισκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² πρὸςταξόν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν, καὶ πάντα γοναρθύη, καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ, ³ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μανούσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς. καθὰ ἐλάλησε κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἄνθρωπος ἢ γυνή, ὅς τις ἂν ποιῇ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη, ⁷ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμελίαν. τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπιτεμντόν αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ. ⁸ εἰ δὲ μὴ ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε αποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ ἔσται, πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι' οὗ ἐξιλᾶσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. ⁹ καὶ πᾶσα ἄπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι κυρίῳ,

τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἔσται, ¹⁰ καὶ ἐκάστου τὰ ἁγιασμένα αὐτοῦ ἔσται. καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν δῶ τῷ ἱερεὶ, αὐτῷ ἔσται. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνδρος ἄνδρος ἐὰν παρὰβῃ ἢ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτόν, ¹³ καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κρυψῇ, αὐτὴ δὲ ἢ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη, ¹⁴ καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμιασμένη, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιασμένη, ¹⁵ καὶ ἄξις ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴρι ἄλευρον κριθίνον, οὐκ ἐπιχειεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον. ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμνήνησκουσα ἁμαρτίαν. ¹⁶ καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἐναντι κυρίου. ¹⁷ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὀστρακίῳ, καὶ τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἰδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ. ¹⁸ καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐναντι κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλεγκμου τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. ¹⁹ καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί. εἰ μὴ κεκοιμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σκευτῆς, ἅθῳα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἔλεγκμου τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. ²⁰ εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπὸ ἄνδρος οὐσα ἢ μεμιασται, καὶ ἔδοκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου, ²¹ καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκις τῆς ἁρᾶς ταύτης. καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί. δῶρη σε κύριος ἐν ἁρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ

τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν
μυρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν
κοιλίαν σου πεπρησμένην. ²² καὶ εἰς-
άσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρρώμενον
αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γα-
πίρα, καὶ διαπεσῇ μύρον σου. καὶ
ἡ γυνὴ γένοιτο γένοιτο. ²³ καὶ
ῥῆσαι ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς
βύβλιν, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρρώμενου. ²⁴ καὶ
ποιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγ-
μοῦ τοῦ ἐπικαταρρώμενου. καὶ ἐξελεύ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικα-
τρώμενον τοῦ ἐλεγκμοῦ. ²⁵ καὶ λήψε-
ται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν
θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει
τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου, καὶ προσ-
οίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
²⁶ καὶ δραξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυ-
σίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἀνοίσε-
ται αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
μετὰ ταῦτα ποιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ
ὑδωρ. ²⁷ καὶ ἔσται, ἐὰν ἡ μωμισμένη
καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ
ἐξελευσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγκμοῦ τὸ ἐπικαταρρώμενον, καὶ πρη-
σθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσῇται
ὁ μύρος αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς
ἄφην τῷ λαῷ αὐτῆς. ²⁸ ἐὰν δὲ μὴ
μωμῇ ἡ γυνὴ, καὶ καθαρὰ ἦ, καὶ
ἀθώα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.
²⁹ οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὃ
ἐν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπανδρὸς οὐσα, καὶ
μωμῇ. ³⁰ ἡ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἐπέλθῃ
ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζη-
λώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ
ποιῇ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νό-
μον τούτου, ³¹ καὶ ἀθώος ἔσται ὁ ἄν-
θρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας. καὶ γυνὴ ἐκεί-
νη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κ Ε Φ. §.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων. ² λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἀνῆρ ἡ γυνὴ
ὅς ἐν μεγάλῳς εὐξῆται εὐχὴν ἀφ' ἀφ' ἑ-
αυτοῦ ἀγγεῖαν κυρίῳ, ³ ἀπὸ οἴνου
καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται. καὶ ὃξος ἐξ
οἴνου καὶ ὃξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται.
καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ
τίται. καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ

σταφίδα οὐ φάγεται ⁴ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ. ἀπὸ πάντων
ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφυλῶν ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται
⁵ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνιμοῦ. ξυ-
ρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι,
ὅσας ἡῦξάτο κυρίῳ. ἅγιος ἔσται τρέ-
φων κόμην τρίχα κεφαλῆς ⁶ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ. ἐπὶ πάσῃ
ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ ἐξελεύσεται.
⁷ ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ
καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μισθήσεται ἐπ'
αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐ-
χὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῇ
αὐτοῦ. ⁸ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς
αὐτοῦ ἅγιος ἔσται κυρίῳ. ⁹ ἐὰν δὲ τις
ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἑξάπινα, παρα-
χρῆμα μισθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς
αὐτοῦ. καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ. τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρήσεται. ¹⁰ καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἶσει δύο τρυγόνες, ἡ
δύο νοσοῦνς περισσεῶν πρὸς τὸν ἱε-
ρέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου. ¹¹ καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς
μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλο-
καύτωμα. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἤμαρτε περὶ τῆς ψυ-
χῆς. καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ¹² ἡ ἡγιασθῇ κυρίῳ,
τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς. καὶ προσάξει
ἁμὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμελίαν. καὶ
αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἀλογοῖ ἔσον-
ται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐ-
τοῦ. ¹³ καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξα-
μένου. ἢ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας
εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
¹⁴ καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ
ἁμὸν ἐνιαύσιον ἁμωμον ἕνα εἰς ὀλο-
καύτωσιν, καὶ ἁμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν
ἁμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα
ἁμωμον εἰς σωτήριον, ¹⁵ καὶ κανοὺν
ἄζυμων σμιδαλεὺς ἄρτους ἀναπε-
ποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυ-
μα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν
αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ
προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου, καὶ
ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὸν
κριὸν

κρίον ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἁγίων. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ξυρήσεται ὁ ἡγούμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου. ¹⁹ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐκθὼν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἓνα ἄλυσμον ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ λάγανον ἄλυσμον ἓν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, ²⁰ καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου. ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθηνίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος. καὶ μετὰ ταῦτα πίνεται ὁ ἡγούμενος οἶνον. ²¹ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὐξῆται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὐρῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δυνάμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὐξῆται κατὰ τοῦτον ἄγγελος. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²³ λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς. ²⁴ εὐλογῆσαι σε κύριος, καὶ φυλάξαι σε. ²⁵ ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ἐλέησαι σε. ²⁶ ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ δώῃ σοι εὐεργίαν. ²⁷ καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεισε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστήσαι τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτὰ. ² καὶ προσήνεκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν. οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς. ³ καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι κυρίου, ἕξ ἁμάξας λαμπηρῆς, καὶ δώδεκα βόας. ἄμαξαν παρὰ δύο ἄρχόντων, καὶ μόσχον παρὰ

ἐκάστου. καὶ προσήγαγον ἑναντίον τῆς σκηνῆς. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευαῖταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. ⁵ καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευαῖταις. ⁷ καὶ τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. ⁸ καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ⁹ καὶ τοῖς υἱοῖς Καθ' οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἀγίου ἔχουσιν. ἐπ' ὧμων ἀρῶσιν. ¹⁰ καὶ προσήνεκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτὸ, καὶ προσήνεκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἄρχων εἰς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹² καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. ¹³ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρα πλήρη σιμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ¹⁴ θυδοκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. ¹⁵ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὅλοκαύτωμα. ¹⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ¹⁷ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθανὰ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ. ¹⁹ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρα

πλήρη

πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ²⁰ θυΐσκην μίαν δέ-
κα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. ²¹ μό-
σχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν
ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. ²² καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
²³ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τραγούς πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ
δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ ²⁴ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζα-
βουλῶν, Ἐλῖάβ υἱὸς Χαϊλῶν. ²⁵ τὸ
δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ²⁶ θυΐ-
σκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιά-
ματος. ²⁷ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν
ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύ-
τωμα. ²⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα πε-
ρὶ ἁμαρτίας. ²⁹ καὶ εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τρα-
γούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε.
τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλῖάβ υἱοῦ Χαϊλῶν.
³⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Ρουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
³¹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν
ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σί-
κλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμ-
φότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ³² θυΐσκην
μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
³³ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν
ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. ³⁴ καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
³⁵ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τραγούς πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ
δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ. ³⁶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συ-
μεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί. ³⁷ τὸ
δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ³⁸ θυΐ-
σκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιά-

ματος. ³⁹ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν
ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύ-
τωμα. ⁴⁰ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἁμαρτίας. ⁴¹ καὶ εἰς θυσίαν σω-
τηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε. τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ υἱοῦ
Σουρισαδαί. ⁴² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρ-
χων τῶν υἱῶν Γαδ, Ἐλισαφ υἱὸς Ρα-
γουήλ. ⁴³ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁴⁴ θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁴⁵ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁴⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁴⁷ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαφ
υἱοῦ Ραγουήλ. ⁴⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμί
υἱὸς Ἐμοὺδ. ⁴⁹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημέντες ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁵⁰ θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁵¹ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁵² καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁵³ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ
υἱοῦ Ἐμοὺδ. ⁵⁴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ
υἱὸς Φαδασσοῦρ. ⁵⁵ τὸ δῶρον αὐτοῦ,
τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀρ-
γυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμι-
δάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς
θυσίαν. ⁵⁶ θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁵⁷ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁵⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν

γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁵⁹ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιήλ
υἱοῦ Φαδασσοῦρ. ⁶⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνα-
τῇ ἀρχῶν τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδαν
υἱὸς Γαδειών. ⁶¹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σιμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁶² θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁶³ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁶⁴ καὶ χίμαρον ἑξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁶⁵ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδαν
υἱοῦ Γαδειών. ⁶⁶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ
ἀρχῶν τῶν υἱῶν Δαν, Ἀχιέζερ υἱὸς
Ἀμσαδαί. ⁶⁷ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σιμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
⁶⁸ θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη
θυμιάματος. ⁶⁹ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλο-
καύτωμα. ⁷⁰ καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἁμαρτίας. ⁷¹ καὶ εἰς θυσίαν σω-
τηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμ-
σαδαί. ⁷² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἀρ-
χῶν τῶν υἱῶν Ἀσέρ, Φαγεήλ υἱὸς
Εἰχράν. ⁷³ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σιμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁷⁴ θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁷⁵ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἓνα
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁷⁶ καὶ χίμαρον ἑξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁷⁷ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-

σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεήλ
υἱοῦ Εἰχράν. ⁷⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ
ἀρχῶν τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς
Αἰνάν. ⁷⁹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σιμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁸⁰ θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁸¹ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁸² καὶ χίμαρον ἑξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁸³ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ
υἱοῦ Αἰνάν. ⁸⁴ οὗτος ὁ ἐγκαίνισμος
τοῦ θυσιαστηρίου ἡ ἡμέρα ἔχειται αὐ-
τὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι
ἀργυρᾶ δώδεκα, θυῖσκει χρυσαὶ δώ-
δεκα. ⁸⁵ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων
τὸ τρυβλίον τὸ ἐν, καὶ ἑβδομήκοντα
σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία. πᾶν τὸ ἀργύ-
ριον τῶν σκευῶν, διςχίλιοι καὶ τετρα-
κόσιοι σίκλοι. σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ
ἁγίῳ. ⁸⁶ θυῖσκει χρυσαὶ δώδεκα, πλή-
ρεις θυμιάματος. πᾶν τὸ χρυσίον τῶν
θυῖσκαῶν, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοί.
⁸⁷ πᾶσαι αἱ βοεῖς αἱ εἰς ὀλοκαύτωσιν,
μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ
ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσῖαι αὐ-
τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. καὶ χίμα-
ροι ἑξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.
⁸⁸ πᾶσαι αἱ βοεῖς εἰς θυσίαν σωτηρίου,
δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξήκον-
τα, τραγοὶ ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνά-
δες ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμμοι. αὕτη
ἡ ἐγκαίνισσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ
τὸ πληρῶσαι τὰς κέρας αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τὸ χρῆσαι αὐτὸν, ⁸⁹ ἐν τῷ εὐ-
πορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ. καὶ
ἤκουσε τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος
πρὸς αὐτὸν ἀνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου,
ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυ-
ρίου, ἀναμέσων τῶν δύο Χερουβὶμ, καὶ
ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων.

λέγων. ² λάλησον τῷ Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτισούσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι. ³ καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρὼν. ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξήψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθά συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁴ καὶ αὐτὴ ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας, στερεὰ, χρυσῇ ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη. κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἐδείξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁶ λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπαγνίεις αὐτούς. ⁷ καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν. περιθήνεις αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ. καὶ ἐπλευσεται ἑυρόν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνούσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται. ⁸ καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, καὶ τούτου θυσίαν σμιδαλὴν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ. καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας. ⁹ καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ συναξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας. ¹¹ καὶ ἀφορεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου. ¹² οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων. καὶ ποιήσεις τὸν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν. ¹³ καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι κυρίου. ¹⁴ καὶ διαστειλὲς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται μοι. ¹⁵ καὶ μετὰ ταῦτα εἰςτελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου. ¹⁶ ὅτι ἀπόδομα ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ. ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μητρὰν

πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί. ¹⁷ ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους. ἡ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγήσαα αὐτοὺς ἐμοί, ¹⁸ καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντός πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια. ²⁰ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθά ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια. καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι κυρίου, καὶ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀπαγνίσασθαι αὐτούς. ²² καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καθά συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. ²³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁴ τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰςτελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ²⁵ καὶ ἀπὸ πενηνκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάται ἔτι. ²⁶ καὶ λειτουργήσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργάται. οὕτως ποιήσεις τοὺς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἑρήμῳ Σινᾶ ἐν τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων. ² εἰπον, καὶ ποιήτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ, ³ τῇ τσσαρεσκαδικῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ

κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό. ⁴ καὶ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα ⁵ ἐν-
 αρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέ-
 ρα τοῦ μηνος ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σι-
 να. καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μω-
 σῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
⁶ καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν
 ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ
 οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον
 Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, ⁷ καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς
 αὐτόν. ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀν-
 θρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσε-
 νέγκαι τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν
 αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ; ⁸ καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωσῆς. στήτε αὐ-
 τοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύ-
 ριος περὶ ὑμῶν. ⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος
 πρὸς Μωσῆν, λέγων. ¹⁰ λάλησον τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἄνθρωπος ἄν-
 θρωπος, ὃς ἔαν γένηται ἀκάθαρτος
 ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν
 ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποι-
 ῇ τὸ πάσχα κυρίῳ ¹¹ ἐν τῷ μηνὶ τῷ
 δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέ-
 ρᾳ. τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐ-
 τό, ἐπ' αὔριον καὶ πικρίδων φάγον-
 ται αὐτό. ¹² οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐ-
 τοῦ εἰς τὸ πρωῒ, καὶ ὁστούν οὐ
 συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νό-
 μον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό. ¹³ καὶ
 ἄνθρωπος ὃς ἔαν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν
 ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι, καὶ ὑστερήσῃ
 ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται
 ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι
 τὸ δῶρον κυρίου οὐ προσήνεγκε κατὰ
 τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἀμαρτίαν αὐτοῦ
 λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ¹⁴ ἔαν
 δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος
 ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ποιῇ τὸ πάσχα
 κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ
 κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιῇ αὐ-
 τό. νόμος εἰς ἔσται ὑμῶν, καὶ τῷ προσ-
 ηλύτῳ, καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.
¹⁵ καὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐστὶ τῇ σκηνῇ,
 ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν, τὸν ὁ-
 κον τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ ἑσπέρας
 ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρός ἕως

πρωῒ. ¹⁶ οὕτως ἐγένετο διαπαντός. ἡ
 νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ
 εἶδος πυρός τὴν νύκτα. ¹⁷ καὶ ἦν ἡ
 ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ
 μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
 καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὐ ἂν ἔσθῃ ἡ νεφέλη,
 ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
¹⁸ διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβά-
 λουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προσ-
 τάγματος κυρίου ἀπαρῶσι. πᾶσας τὰς
 ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς
 σκηνῆς, παρεμβάλλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
 ῆλ. ¹⁹ καὶ ὅταν ἐφελκῇται ἡ νεφέλη
 ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ
 φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλα-
 κὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρῳσι.
²⁰ καὶ ἔσται ὅταν σκεπαῖξῃ ἡ νεφέλη
 ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ
 φωνῆς κυρίου παρεμβάλλουσι, καὶ διὰ
 προστάγματος κυρίου ἀπαρῶσι. ²¹ καὶ
 ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἄφ' ἑσπέ-
 ρας ἕως πρωῒ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη το-
 πρωῒ, καὶ ἀπαρῶσιν ἡμέρας ἡ νυκτός.
²² μηνὸς ἡμέρας πλεονάζουσης τῆς νε-
 φέλης σκιάουσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμ-
 βάλλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ
 ἀπάρῳσιν. ²³ ὅτι διὰ προστάγματος
 κυρίου ἀπαρῶσι. τὴν φυλακὴν κυρίου
 ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου
 ἐν χειρὶ Μωσῆ.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν,
 λέγων. ² ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλ-
 πιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐ-
 τας. καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν
 συναγωγὴν, καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβο-
 λὰς. ³ καὶ σαλπικεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συν-
 αχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν
 θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴ ἔαν
 δὲ ἐν μιᾷ σαλπισίᾳ, προσελύσονται
 πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ
 Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν,
 καὶ ἔξαρουσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρ-
 εμβάλλουσαι ἀνατολάς. ⁶ καὶ σαλ-
 πικεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἔξαρου-
 σιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλου-
 σαι λίβα. καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν τρί-
 την, καὶ ἔξαρουσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
 παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν. καὶ
 σαλπικεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἔξα-
 ροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλ-
 λουσαι

λουςαι πρὸς βορρᾶν. σημασία σάλπι-
 οῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. ⁷ καὶ ὅταν
 συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σάλπιε-
 τε, καὶ οὐ σημασία. ⁸ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀα-
 ρὼν οἱ ἰσρεῖς σάλπιουσιν ταῖς σάλπιγ-
 ξι. καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς
 τὰς γενεὰς ὑμῶν. ⁹ ἔάν δὲ ἐξέλθῃτε
 εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς
 ὑπεναντίους τοὺς ἀνθιστηκότας ὑμῖν,
 καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀνα-
 μνησθήσεσθε ἑναντι κυρίου, καὶ δια-
 σωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
¹⁰ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης
 ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ
 ἐν ταῖς ρουμηνίαις ὑμῶν, σάλπιετε
 ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμα-
 σι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων
 ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἑναντι
 τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑ-
 μῶν. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑναιατῷ τῷ
 δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι
 τοῦ μηνός, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² καὶ ἐξῆραν
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. καὶ ἔστη ἡ νεφέλη
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Παράν. ¹³ καὶ ἐξῆ-
 ραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ
 Μωυσῆ. ¹⁴ καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμ-
 βολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνά-
 μει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐ-
 τῶν, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμναδαβ. ¹⁵ καὶ
 ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσά-
 χαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. ¹⁶ καὶ
 ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβου-
 λὼν, Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλών. ¹⁷ καὶ καθ-
 ελοῦσι τὴν σκηνὴν, καὶ ἐξαροῦσιν οἱ
 υἱοὶ Γεδσών, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, οἱ
 αἰρόντες τὴν σκηνήν. ¹⁸ καὶ ἐξῆραν
 τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν σὺν δυνά-
 μει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐ-
 τῶν, Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ. ¹⁹ καὶ
 ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν,
 Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρσεδαί. ²⁰ καὶ ἐπὶ
 τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ, Ἐλ-
 σαφ ὁ τοῦ Ραγουὴλ. ²¹ καὶ ἐξαροῦ-
 σιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἰρόντες τὰ ἅγια.
 καὶ στήσουσι τὴν σκηνήν ἕως παραγέ-
 νωνται. ²² καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρ-
 εμβολῆς Ἑβραῖμ σὺν δυνάμει αὐτῶν.
 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλσαμὰ
 υἱὸς Σεμουὺδ. ²³ καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως

φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ ὁ
 τοῦ Φαδασσοῦρ. ²⁴ καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
 μεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν, Ἀβιδαν ὁ
 τοῦ Γαδιωνί. ²⁵ καὶ ἐξαροῦσι τάγμα
 παρεμβολῆς υἱῶν Δὰν ἐσχατοὶ πασῶν
 τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει αὐτῶν.
 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἀχιέζερ
 ὁ τοῦ Ἀμσαδαί. ²⁶ καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
 μεως φυλῆς υἱῶν Ἀσῆρ, Φαγεὴλ υἱὸς
 Ἐχράν. ²⁷ καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
 λῆς υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰναν.
²⁸ αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ.
 καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν. ²⁹ καὶ
 εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὁρὰβ υἱῷ Ραγουὴλ
 τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ.
 ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
 κύριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν. δέυρο μεθ'
 ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι κύριος
 ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ εἶ-
 πε πρὸς αὐτόν. οὐ πορευσόμεαι, ἀλλὰ
 εἰς τὴν γῇν μου, καὶ εἰς τὴν γενεὰν μου.
³¹ καὶ εἶπε. μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὐ
 ἕνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 καὶ ἔσθ' ἐν ἡμῖν πρεσβύτης. ³² καὶ ἔ-
 σται ἔάν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔ-
 σται τὰ ἀγαθὰ ἐκείνα ὅσα ἂν ἀγαθο-
 ποιῇ κυριὸς ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσο-
 μεν. ³³ καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρί-
 ου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. καὶ ἡ κιβωτὸς
 τῆς διαθήκης κυρίου προεπορευέτο
 προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κα-
 τασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν. ³⁵ καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν,
 καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἐξεγέρθητι κύ-
 ριε, καὶ διασκορπισθῆτωσαν οἱ ἐχθροί
 σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές
 σε. ³⁶ καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν.
 ἐπίστρεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν
 τῷ Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο
 σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ
 ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔ-
 ναντι κυρίου. καὶ ἦκουσε κύριος, καὶ
 ἐθυμώθη ὀργῇ, καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐ-
 τοῖς πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγε
 μέρος τι τῆς παρεμβολῆς. ² καὶ ἐκέ-
 κραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν. καὶ ᾄ-
 ξατο Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ ἐκό-
 πασε τὸ πῦρ. ³ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
 τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐμπυρισμός. ὅτι

Κ

ἐξε-

ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ κυρίου. ⁴ καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπιθυμήσεν ἐπιθυμίαν. καὶ καθίσαντες ἑκκαίον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν. τίς ἡμᾶς ψωμίει κρέα; ⁵ ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δουρεῖαν, καὶ τοὺς σικύους, καὶ τοὺς πέπονας, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὰ σκόρδα. ⁶ νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος. οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ⁷ τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κυρίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου. ⁸ καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον, καὶ ἤλθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θύτῃ, καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χυτρᾷ, καὶ ἔποιον αὐτὸ ἐγκρυφίας. καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὥσει γεῦμα ἐγκρίως ἐξ ἑκκαίου. ⁹ καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ ὁρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. ¹⁰ καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαίωντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ. καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ κυρίου σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ. εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ; ¹² μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τούτον, ἃ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι, λαβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσει ἄραι τιθνός τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὥμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ¹³ πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοί, λέγοντες. δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν. ¹⁴ οὐ δύνησμαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τούτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥημα τοῦτο. ¹⁵ εἰ δ' οὕτως σὺ ποιῆς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κἀκωσίν μου. ¹⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. συνάγαγε μοι ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὰς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. ¹⁷ καὶ καταβήσομαι,

καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς. καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἶσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. ¹⁸ καὶ τῷ λαῷ ἔρεῖς. ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, καὶ φάγεσθε κρέα. ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντὶ κυρίου, λέγοντες. τίς ἡμᾶς ψωμίει κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα. ¹⁹ οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας, ²⁰ ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτηρῶν ὑμῶν. καὶ ὅσα ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπιεθήσατε κυρία, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες. ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου; ²¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἑκατόσαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας. κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν. ²² μὴ πρόβατα καὶ βοεὶ σφαγῇσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς, ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναθῆσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ²³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. μὴ χεὶρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γινώσκεις ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ. ²⁴ καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου. καὶ συναγαγε ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κυκλῶ τῆς σκηνῆς. ²⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. καὶ παρελάτο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. ὡς δὲ ἔπαυσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπροφῆτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προεθέετο. ²⁶ καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλλάδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωσδάδ. καὶ ἐπαυσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα. καὶ οὗτοί ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν. καὶ ἐπροφῆτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ²⁷ καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῇ. καὶ εἶπε, λέγων. Ἑλλάδ καὶ Μω-

Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ²⁸ καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτός, εἶπε. κύριε Μωυσῇ, κάλυσον αὐτούς. ²⁹ καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ. μὴ ζηλοῦς ἐμέ; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς; ³⁰ καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὥςτις δίπῃχῳ ἀπὸ τῆς γῆς. ³² καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρυγομήτραν. ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους. καὶ ἔψυξαν ἐαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. ³³ τὰ κρέα ἐτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν. καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε κυρίως τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα. ³⁴ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, μνημάτα τῆς ἐπιθυμίας. ὅτι ἐκεῖ ἔθασαν τὸν λαόν τὸν ἐπιθυμητὴν. ³⁵ ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσινωθ. καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσινωθ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῇ ἕνεκεν τῆς γυναίκος τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε. ² καὶ εἶπαν. μὴ Μωυσῇ μόνῳ ἐλάληκε κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε κύριος. ³ καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πρᾶϋς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ εἶπε κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῇ, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ. ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν στυλῳ νεφέλης, καὶ ἔστι ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, καὶ ἐξήλθον ἀμφοτε-

ροι. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀκούσατε τῶν λόγων μου. ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ. ⁷ οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι. ⁸ στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἰδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδε, καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ; ⁹ καὶ ὀργή θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθεν. ¹⁰ καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς. καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπρῶσα ὥςτις χιὼν. καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῇ. δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτία, διότι ἡγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν. ¹² μὴ γένηται ὥςτις ἴσον θανάτῳ, ὥςτις ἐκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μητρὸς μητρός, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. ¹³ καὶ ἔβροσε Μωυσῆς πρὸς κύριον, λέγων. ὁ θεὸς δέομαι σου, ἴασαι αὐτήν. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῇ. εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτά ἡμέρας; ἀφορισθῆτω ἐπτά ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰςκελευσεται. ¹⁵ καὶ ἀφορισθῇ Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ὥς ἐκαθαρίσθῃ Μαριάμ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσινωθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. ² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῇ, λέγων. ³ ἀποστείλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκοπεύσασθωσαν τὴν γῆν τῶν Χανααίων, ἥν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν. ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν, ἀποστείλεις αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν διὰ φωνῆς κυρίου. πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. ⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. τῆς φυλῆς Ρουβὴν, Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχούρ. ⁶ τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφάτ υἱὸς Σουρί. ⁷ τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χαλεβ υἱὸς

Ἰεφοννή.⁸ τῆς φυλῆς Ἰσάαχ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ.⁹ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, Αὔση υἱὸς Ναθ.¹⁰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Φαλτί υἱὸς Ῥαφού.¹¹ τῆς φυλῆς Ζαβουλών, Γουδιήλ υἱὸς Σουδί.¹² τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ, υἱὸς Σουαί.¹³ τῆς φυλῆς Λάν, Ἀμὶήλ υἱὸς Γαμαλί.¹⁴ τῆς φυλῆς Ἀσέρ, Σαθούρ υἱὸς Μιχαήλ.¹⁵ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, Ναβί, υἱὸς Σαβί.¹⁶ τῆς φυλῆς Γαδ, Γουδιήλ υἱὸς Μαχί.¹⁷ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκοπεῖσθαι τὴν γῆν. καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὔση υἱὸν Ναυή, Ἰησοῦν.¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκοπεῖσθαι τὴν γῆν Χαναάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀναβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος,¹⁹ καὶ ὁψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἢ ἀσθενής, ἢ ὀλίγοι εἰσιν ἢ πολλοί.²⁰ καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὕτω ἐγκάθονται ἐπ' αὐτῆς, ἢ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά. καὶ τίνες αἱ πόλεις αὐτοῦ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τετιχρήσειν ἢ ἐν ἀτειχίστοις.²¹ καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ παρμένη. εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ. καὶ προσκατεργασαντες λήψετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.²² καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ροδβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ.²³ καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρήμον, καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμάν, καὶ Σεσι, καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ. καὶ Χεβρὼν ἐπτά ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.²⁴ καὶ ἦλθον ἕως φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν. καὶ ἐκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυον σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἤραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συνκῶν.²⁵ καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν φάραγξ βότρυος, διὰ τὸν βότρυον, ὃν ἐκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.²⁶ καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκοπεύμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.²⁷ καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ

πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν Κάδης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάση συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς,²⁸ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν. ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς.²⁹ ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ὄχυραι τετιχισμέναι μεγάλαι σφόδρα. καὶ τὴν γενεάν Ἐνάχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ.³⁰ καὶ Ἀμαλὶκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον. καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ. καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρά θαλάσσαν, καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμόν.³¹ καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὐκί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακληρονομήσωμεν αὐτήν, ὅτι δυνατὸν δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς.³² καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν. οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνηόμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μαῖλλον.³³ καὶ ἐξηγγικαν ἕκτασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες. τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκοπεῖσθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις.³⁴ καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας, καὶ ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥς ἐι ἀκρίδες. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνήν. καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην,² καὶ διηγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ὀφείλον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν.³ καὶ ἵνατί κύριος ἐξάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδια ἔσονται εἰς διαρπαγὴν. νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον.⁴ καὶ εἶπαν ἕτερος τῶ ἐτέρῳ.

ἐτέρω. δώμεν ἀρχηγόν, καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. ⁵ καὶ ἔπεισε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁶ Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυή, καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατασκειωμένων τὴν γῆν, διεῖρήσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ⁷ καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγοντες. ἡ γῆ, ἣν κατεσκειώμεθα αὕτην, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα. ⁸ εἰ αἰρετίζῃ ἡμᾶς κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην· καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν. γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι. ⁹ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε. ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν. ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς. ¹⁰ καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις. καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἕως τίνας παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ὡς τίνας οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; ¹² πατάξω αὐτούς θανάτῳ, καὶ ἀπολωῶ αὐτούς. καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. ¹³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχυί σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν. ¹⁴ ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόσαιν, ὅτι σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅς τις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμούς ὀπτάξῃ, κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ προεῖπες πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα. ¹⁵ καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥς τι ἄνθρωπον ἕνα. καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου, λέγοντες. ¹⁶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς, κατεστρωσεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁷ καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου κύριε ὃν τρόπον εἶπας, λέγων. ¹⁸ κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀ-

μαρτίας, καὶ καθαρισμὸς οὐ καθαρίζῃ τὸν ἔνοχον, ἀποδίδους ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. ¹⁹ ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καθάπερ ἔλεος ἐγένου αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. ²⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἔλεος αὐτοῖς ἐγώ κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ²¹ ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν. ²² ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τούτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς μου, ²³ ἢ μὴν οὐκ ὀφονται τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ἀλλ' ἡ τὰ τέκνα αὐτῶν ἄ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὡςδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τοῖς δώσω τὴν γῆν. πάντες δὲ οἱ παροξυνάντες με οὐκ ὀφονται αὐτῇ. ²⁴ ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθὲν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν. ²⁵ ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι. αὐρίον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἐρήμον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρᾶν. ²⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ²⁷ ἕως τίνας τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, ἃ αὐτοὶ γογγυζοῦσιν ἐναντίον μου. τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα. ²⁸ εἶπον αὐτοῖς. ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος. ἢ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν. ²⁹ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσέτωι τὰ κώλα ὑμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηγορημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί. ³⁰ εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνώσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς. ἀλλ' ἡ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ³¹ καὶ τὰ παιδιὰ ἃ ἔπατε ἐν διαρπαγῇ ἐσθῆθαι, εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν. καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς. ³² καὶ τὰ κώλα ὑμῶν πεσέτωι

ἐν

ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ³³ οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνεῖαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ³⁴ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. ³⁵ ἐγὼ κύριος ἐλάλησα. ἢ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπὶ ἐμῇ. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. ³⁶ καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενθόντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς. ³⁷ καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατεῖπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου. ³⁸ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυή, καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἐζήσαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν. ³⁹ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. ⁴⁰ καὶ ὀρθρίσαντες τοπρῶτ' ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες. ἰδοὺ οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. ⁴¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἰναὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου; οὐκ εὐδοα ἔσται ὑμῖν. ⁴² μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γὰρ ἐστὶ κύριος μεθ' ὑμῶν. καὶ πεσεῖσθε πρό προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ⁴³ ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὐ εἴνεπεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες· κύριος, καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν. ⁴⁴ καὶ διαβασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ἡ δὲ κίβωτός τῆς διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς. ⁴⁵ καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθηήμενος ἐν τῷ ὄρει κείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμᾶν, καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολὴν.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσὴν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἐξεέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, ³ καὶ ποιήσεις ὅλοκαυτώματα κυρίῳ, ὅλοκαρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλύναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον, ἣ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων. ⁴ καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ, θυσίαν σμιδαίως δέκατον τοῦ οἴαζι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν. ⁵ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἣ ἐπὶ τῆς θυσίας. τῷ ἁμῶ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῇτε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σμιδαίως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἴν. ⁷ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁸ ἐὰν δὲ ποιῇτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύναι εὐχὴν ἢ εἰς σωτηρίον κυρίῳ, ⁹ καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σμιδαίως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἴν, ¹⁰ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ¹¹ οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἢ τῷ ἁμῶ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν. ¹² κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσῃτε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. ¹³ πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιῆσαι οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπαῖματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ¹⁴ ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιῇσι κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιῇσι ἢ συναγωγῇ κυρίῳ. ¹⁵ νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσήλυτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου. ¹⁶ νόμος, εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν

υμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκει-
μένῳ ἐν ὑμῖν. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσήν, λέγων. ¹⁸ λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς.
ἐν τῷ ἐξπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν,
εἰς ἣν ἐγὼ εἰςάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, ¹⁹ καὶ
ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἁρ-
των τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαιρέμα ἀφ' οὐ-
ρισμα κυρίου, ²⁰ ἀπαρχὴν φυράματος
ὑμῶν. ἅρτον ἀφοριεῖτε ἀφαιρέμα αὐ-
τό. ὡς ἀφαιρέμα ἀπὸ ἄλλου, οὕτως
ἀφελεῖτε αὐτόν, ²¹ ἀπαρχὴν φυράμα-
τος ὑμῶν, καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαιρέμα
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ²² ὅταν δὲ δια-
μάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς
ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσήν, ²³ καθὰ συνέταξε κύ-
ριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἣ συνέταξε κύριος πρὸς
ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
²⁴ καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συ-
ναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει
πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
ἁμωμον εἰς ὀλοκαυτώμα εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ
σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
²⁵ καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτοῖς, ὅτι ἀκουσίον ἔστι. καὶ αὐ-
τοὶ ἡνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα
κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐναντι
κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.
²⁶ καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συν-
αγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσ-
ηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι
παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον. ²⁷ ἐὰν τε ψυ-
χὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως, προσάξει
αἷγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
²⁸ καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυ-
χῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτού-
σης ἀκουσίως ἐναντι κυρίου, ἐξιλιάσα-
σθαι περὶ αὐτοῦ. ²⁹ τῷ ἐργωρίῳ ἐν
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ
προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται
αὐτοῖς, ὅς ἐάν ποιήσῃ ἀκουσίως. ³⁰ καὶ
ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας
ἀπὸ τῶν αὐτοχρυσίων ἢ ἀπὸ τῶν
προσηλύτων, τὸν θεὸν οὕτως παρο-
ξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ³¹ ὅτι τὸ ῥῆμα κυ-

ρίου ἐφάνυλσε, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
διεσκέδασεν. ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
³² καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρη-
μῳ, καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ³³ καὶ προ-
ήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες συλλέγοντα
ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ ἀπέ-
θεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συν-
έκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. ³⁵ καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων.
Θανάτω θανατωσθεὶς ὁ ἄνθρωπος.
λθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ
συναγωγὴ. ³⁶ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶ-
σα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
καὶ ἐλθοβολήσεν αὐτὸν πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
καθὰ συνέταξε κύριος πρὸς Μωυσήν.
³⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέ-
γων. ³⁸ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. καὶ ποιησάτω-
σαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύ-
για τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν. καὶ ἐπιδήσετε ἐπὶ τὰ κράσπε-
δα τῶν πτερυγίων κλωσμα ὑακίνθινον.
³⁹ καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κράσπεδοις,
καὶ ὄψεσθε αὐτά. καὶ μνησθήσεσθε
πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, καὶ ποιή-
σετε αὐτάς. καὶ οὐ διαστραφήσεσθε
ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε
ὀπίσω αὐτῶν, ⁴⁰ ὅπως ἂν μνησθῇτε
καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου,
καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν. ⁴¹ ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν θεός.
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσαὰρ υἱοῦ
Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ Ασθάρ καὶ Αβει-
ρῶν υἱοὶ Ἐλιάβ, καὶ Ἄν υἱὸς Φα-
λὲθ υἱοῦ Ρουβὴν. ² καὶ ἀνέστησαν
ἐναντι Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ πενήτηκοντα καὶ διακόσιοι, ἁρ-
χηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς,
καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί. ³ συνέστησαν
ἐπὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, καὶ ἔπαιν.
ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ
πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος.
καὶ

καὶ διατί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου; ⁴ καὶ ἀκούσας Μωσῆς ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον. ⁵ καὶ ἔλαλσε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοὺ τὴν συναγωγὴν, λέγων. ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄγιους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν. καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν. ⁶ τοῦτο ποιήσατε. λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, ⁷ καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἕναντι κυρίου αὐρίου, καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται κύριος, οὗτος ἅγιος. ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Ἀεὶ. ⁸ καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κορὲ. εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Ἀεὶ. ⁹ μὴ μικρὸν ἐστὶ τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεῖν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱούς Ἀεὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν. ¹¹ οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεόν. καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ; ¹² καὶ ἀπέστειλε Μωσῆς καλεῖσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱούς Εὐλαβί. καὶ εἶπαν. οὐκ ἀναβαλνομεν. ¹³ μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτείνει ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν; ἄρχων εἶ. ¹⁴ καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι εἰσῆγαγες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελώνας. τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας. οὐκ ἀναβαλνομεν. ¹⁵ καὶ ἐβαρυνθύμησε Μωσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς κύριον. μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν. οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν. ¹⁶ καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κορὲ. ἁγιάσον τὴν συναγωγὴν σου, καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὐρίου. ¹⁷ καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου

ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα. καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν. ¹⁹ καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτούς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ὤφθη τῇ δόξᾳ κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ. ²⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ²¹ ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰςάπαξ. ²² καὶ ἔπυσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν. θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ κυρίου; ²³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ²⁴ λήλυσον τὴν συναγωγὴν, λέγων. ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορὲ. ²⁵ καὶ ἀνέστη Μωσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. ²⁶ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων. ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων, ὧν ἐστὶν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ κύκλῳ. καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ εἰστήκισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ὀπισκοὴ αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἶπε Μωσῆς. ἐν τούτῳ γινώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστείλε με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἐπ' ἐμαυτοῦ. ²⁹ εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκοπιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέ με; ³⁰ ἀλλ' ἡ ἐν φάσματι δείξει κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπνέται αὐτούς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾄδου, καὶ γνώσε-

οθε,

οτε, ὅτι παραΐξουν οἱ ἄνθρωποι οὐ-
τοι τὸν κύριον. ³¹ ὡς δὲ ἐπαύσατο λα-
λῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐβ-
ράχη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν. ³² καὶ
ῥοιχθῆ ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς,
καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κο-
ρέ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ³³ καὶ κατ-
έβησαν αὐτοὶ, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν
πάντα εἰς ἄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς
ἡ γῆ, καὶ ἀπόλωτο ἐκ μέσου τῆς συν-
αγωγῆς. ³⁴ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλω-
σάντων ἐφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν,
οἱ λέγοντες. μή ποτε καταπῇ ἡμᾶς
ἡ γῆ. ³⁵ καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ κυρίου,
καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ
δακτύλους ἀνδρας τοὺς προσφέροντας
τὸ θυμίαμα. ³⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Μωσῆν, ³⁷ καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν
υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα. ἀνέλεσθε τὰ
πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατα-
καυμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον
τοῦτο σπείρον ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ
πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ³⁸ καὶ ποιήσουν
αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περιθῆμα τῷ θυ-
σιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἐναντι
κυρίου καὶ ἡγιασθήσαν. καὶ ἐγένοντο
εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ
ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱε-
ρέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσ-
ῆγκαν οἱ κατακαυμένοι, καὶ προσ-
έθηκαν αὐτὰ περιθῆμα τῷ θυσιαστη-
ρίῳ. ⁴⁰ μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
ὅπως ἂν μὴ προσελθῇ μηδεὶς ἄλλογε-
νῆς ὅς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σπέρματος
Ἀαρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἐναντι κυ-
ρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορέ καὶ
ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε
κύριος ἐν χειρὶ Μωσῆ ἀπ' αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ
ἐτόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον
ἐπὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες.
ἡμᾶς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου.
⁴² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφῃσθαι
τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωσῆ καὶ Ἀα-
ρὼν, καὶ ὤρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ ὥσθη ἡ δόξα κυρίου.
⁴³ καὶ εἰσῆλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν
κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου. ⁴⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς

Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ⁴⁵ ἐκχω-
ρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύ-
της, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἀπαξ.
καὶ ἔπεισον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. ⁴⁶ καὶ
εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν λάβε τὸ
πυρεῖον, καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ
τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ'
αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τοτάχος
εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξέλασαι περὶ
αὐτῶν. ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσ-
ώπου κυρίου, ἤρκει ἰθρᾶν τὸν λαόν.
⁴⁷ καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθάπερ ἐλά-
λησεν αὐτῷ Μωσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς
τὴν συναγωγὴν. καὶ ἦδη ἐθῆρκετο ἡ
θραῦσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἐπέβαλε τὸ
θυμίαμα, καὶ ἐξέλασσετο περὶ τοῦ λαοῦ.
⁴⁸ καὶ ἔσθη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ
θραῦσις. ⁴⁹ καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκό-
τες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χι-
λιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τε-
θνηκότων ἔνεκεν Κορέ. ⁵⁰ καὶ ἐπέ-
στρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν,
λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον, ῥάβδον
κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. καὶ
ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον
ἐπὶ τῆς ῥάβδου. ³ καὶ τὸ ὄνομα Ἀα-
ρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί.
ἐστὶ γὰρ ῥάβδος μία. κατὰ φυλὴν οἴ-
κου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι. ⁴ καὶ
θήσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς
γνωσθήσομαι σοι ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἔσται ὁ
ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ
ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει. καὶ περιε-
λώ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.
⁶ καὶ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν ῥάβδους. τῶ ἀρχοντι τῷ
ἐνὶ ῥάβδον κατ' ἀρχοντα, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. καὶ
ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ῥάβ-
δων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἀπέθηκε Μωσῆς
τας

τάς ῥάβδους ἐναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Ἀεὶ, καὶ ἐξῆνεκε βλαστὸν, καὶ ἐξῆνθησεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρυα. ⁹ καὶ ἐξῆνεκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων. καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι. ¹¹ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. ¹² καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα. ¹³ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει. ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων. σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ληψέσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ληψέσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν. ² καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Ἀεὶ δῆμον τοῦ πατρός σου προσάγου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι, καὶ λειτουργήτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς. πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθаноῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς. ⁴ καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς. καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ. ⁵ καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Ἀεὶτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσ-

ραὴλ δόμα δεδομένον κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁷ καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπετάσματος. καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέται. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Ἀαρὼν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νομιμον αἰώνιον. ⁹ καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν διάρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου. ¹⁰ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά. πᾶν ἄρσενιὸν φάγεται αὐτά. σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου. ἅγια ἔσται σοι. ¹¹ καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. σοὶ δέδωκα αὐτά καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νομιμον αἰώνιον. πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. ¹² πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δώσῃ τῷ κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά. ¹³ τὰ πρωτογεννήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι κυρίῳ, σοὶ ἔσται. πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. ¹⁴ πᾶν ἀνατεθραμμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται. ¹⁵ καὶ πᾶν διανοίγον μῆτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται. ἀλλ' ἡ λύτρωσις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ. ¹⁶ καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου. ἡ συντίμησις πέντε σέκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοὶ εἰσι. ¹⁷ πλὴν πρωτότοκα μὀσχων καὶ

καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ. ἅγια ἔσθι. καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπημα εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίου.¹⁸ καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι, καθά καὶ τὸ στηθύνηον τοῦ ἐπιθέματος. καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν, σοὶ ἔσται.¹⁹ πᾶν ἀφαιρέμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἔαν ἀφελῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίῳ, δέδωκα σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατρᾶσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον. διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἔστιν ἔναντι κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.²⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Ἀαρών. ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.²¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.²² καὶ οὐ προσελύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.²³ καὶ λειτουργήσῃ ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ αὐτοὶ ληψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.²⁴ ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅσα ἔαν ἀφορίσῃσι κυρίῳ, ἀφαιρέμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ. διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς, ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρον.²⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων.²⁶ καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἔαν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρέμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδέκατου,²⁷ καὶ λογισθῇται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῆτος ἀπὸ ἄλλω, καὶ ἀφαιρέμα ἀπὸ ληνοῦ.²⁸ οὕτως ἀφελεῖτε αὐτούς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα

ἔαν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρέμα κυρίῳ Ἀαρών τῷ ἱερεῖ.²⁹ ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαιρέμα κυρίῳ, ἧ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ.³⁰ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθῇται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἄλλω, καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.³¹ καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἔστιν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.³² καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρών, λέγων.² αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε κύριος, λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ λαβέτωσαν πρὸς σέ δαμαλὴν πυρρὰν ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἡ οὐκ ἐπιβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.³ καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἑλεάζαρ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξαξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.⁴ καὶ λήψεται Ἑλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ φανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις.⁵ καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.⁶ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαυμάτος τῆς δαμάλεως.⁷ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.⁸ καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.⁹ καὶ σπλάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθῇ ἔξω τῆς παρεμ-

παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν. καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν. ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμά ἐστι. ¹⁰ καὶ ὁ συναγων τὴν σποδιαν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον. ¹¹ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. ¹² οὗτος ἄγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται. ἂν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. ¹³ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἂν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίλανεν. ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῖχεν ἐπ' αὐτόν. ἀκάθαρτός ἐστιν. ἐτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστι. ¹⁴ καὶ οὗτος ὁ νόμος. ἄνθρωπος ἂν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. ¹⁵ καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεφεγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμον καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστι. ¹⁶ καὶ πᾶς ὃς ἂν ἄψῃται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρώπου ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται. ¹⁷ καὶ λήγονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακαυμένης τοῦ ἄγνισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος. ¹⁸ καὶ λήψεται ὑσσωπον, καὶ βαψῇ εἰς τὸ ὕδωρ ἄνῃρ καθαρὸς, καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ᾧσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρώπου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος. ¹⁹ καὶ περιβράνει ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λουσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁰ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μανθῇ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἔξο-

λοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἁγία κυρίου ἐμίλανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῖχεν ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἐστι. ²¹ καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον. καὶ ὁ περιεβράντων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²² καὶ παντὸς οὗ ἂν ἄψῃται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ ψυχὴ ἡ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κādης. καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριάμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. ² καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ. καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρών. ³ καὶ ἔλοιδόρειτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντὶ κυρίου. ⁴ καὶ ἵνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν; ⁵ καὶ ἵνατί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον. τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ σκαθεῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαί, οὔτε ὕδωρ ἔστι πιεῖν. ⁶ καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ααρών ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ᾤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς. ⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁸ λάβε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρών ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσι τὰ ὕδατα ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου, καὶ θὰ συνέταξε κύριος. ¹⁰ καὶ ἐξεκλήσιασε Μωυσῆς καὶ Ααρών τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀκούσατέ μου οἱ ἄπειθεῖς. μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξο-

μεν

μεν ὑμῖν ὕδωρ· ¹¹ καὶ ἐπάρας Μωυ-
σῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέ-
τραν τῇ ῥάβδῳ δις. καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ
πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Μωυσὴν καὶ Ἀαρών. ὅτι οὐκ ἐπιστεύ-
σατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς
τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν
δédωκα αὐτοῖς. ¹³ τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀν-
τιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐναντίον κυρίου, καὶ ἠγιάσθη ἐν
αὐτοῖς. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλε Μωυσὴς ἀγ-
γέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδῶμ,
λέγων. τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσ-
ραὴλ. σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον
τὸν ἐυρόντα ἡμᾶς. ¹⁵ καὶ κατέβησαν οἱ
πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρ-
οικήσαμεν ἐν Αἴγυπτῳ ἡμέρας πλεί-
ους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν. ¹⁶ καὶ ἀνε-
βοήσαμεν πρὸς κύριον, καὶ εἰσήκουσε
κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστεί-
λας ἄγγελον ἐξηγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύ-
πτου. καὶ νῦν ἐσμέν ἐν Κάδης πόλει,
ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου. ¹⁷ παρελευ-
σόμεθα διὰ τῆς γῆς σου. οὐ διελυσσό-
μεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων,
οὐδὲ πίομεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου.
ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα. οὐκ ἐκ-
κλινούμεν δεξιὰ οὐδὲ ἐκκλινόμεθα, ἕως
ἂν παρελθωμεν τὰ ὄριά σου. ¹⁸ καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδῶμ. οὐ διελεύσῃ
δι' ἐμοῦ. εἰ δὲ μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσο-
μαι εἰς συνάντησίν σοι. ¹⁹ καὶ λέγου-
σιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. παρὰ τὸ
ὄρος παρελευσόμεθα. ἐὰν δὲ τοῦ ὕδα-
τός σου πίνωμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη
μου, δώσω τιμὴν σοι. ἀλλὰ τὸ πράγ-
μα οὐδὲν ἐστι. παρὰ τὸ ὄρος παρε-
λευσόμεθα. ²⁰ ὃ δὲ εἶπεν. οὐ διελεύσῃ
δι' ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ἐδῶμ εἰς συνάν-
τησιν αὐτῷ ἐν ὄλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χει-
ρὶ ἰσχυρᾷ. ²¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδῶμ
δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὁρίων αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ
ἀπ' αὐτοῦ. ²² καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης.
καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα
ἡ συναγωγὴ εἰς ὄρεα τὸ ὄρος. ²³ καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρών
ἐν ὄρει τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων γῆς

Ἐδῶμ, λέγων. ²⁴ προστεθῆτω Ἀαρὼν
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰς-
έλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξυνάτε με ἐπὶ
τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας. ²⁵ λάβετε
τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αἰ-
τοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὄρεα
τὸ ὄρος ἐναντί πᾶσης τῆς συναγωγῆς.
²⁶ καὶ ἐκδυσσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐνδυσσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. καὶ Ἀαρὼν προστεθείς ἀπο-
θανέτω ἐκεῖ. ²⁷ καὶ ἐποίησε Μωυσὴς
καθὰ συνέταξε κύριος αὐτῷ. καὶ ἀνι-
βίβασεν αὐτὸν εἰς ὄρεα τὸ ὄρος ἐναντί-
ον πᾶσης τῆς συναγωγῆς. ²⁸ καὶ ἐξέ-
δυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
ἐνέδυσε αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ. καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ κατέβη Μωυ-
σῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. ²⁹ καὶ
εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅτι ἀπελύθη
Ἀαρὼν. καὶ ἐκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τρι-
άκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἤκουεν ὁ Χανανεὺς βασιλεὺς
Ἀράδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον,
ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρνὴν, καὶ
ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ κατε-
προειρόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.
² καὶ ἠῤῥατο Ἰσραὴλ ἐν γῇ κυρίου,
καὶ εἶπεν. ἐάν μοι παραδῷς τὸν λαὸν
τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθιμάτιω αὐ-
τὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. ³ καὶ εἰσή-
κουσε κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ
παρέδωκε τὸν Χανανεὺν ὑποχείριον
αὐτοῦ. καὶ ἀνεθιμάτισεν αὐτὸν καὶ
τὰς πόλεις αὐτοῦ. καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀνάθιμα.
⁴ καὶ ἀπάραντες ἐξ ὄρει τοῦ ὄρους ὁ-
δὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιέκυ-
κλωσαν γῆν Ἐδῶμ. καὶ ὀλογοψύχη-
σεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. ⁵ καὶ κατελά-
λει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατα
Μωυσῆ, λέγοντες. ἵνατί τοῦτο; ἐξή-
γαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτείνειν
ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι οὐκ ἐστιν ἄρτος οὐ-
δὲ ὕδωρ. ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθη-
σιν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ.
⁶ καὶ ἀπέστειλε κύριος εἰς τὸν λαὸν
τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔ-
δακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς
πολύς·

πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν, ἔλεγον. ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελάλησαμεν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ. εὐξαι οὖν πρὸς κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ᾠξάτο Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν, καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημεῖον. καὶ ἔσται ἕαν δακτὺς ὅποις ἀνθρώπων, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. ⁹ καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημεῖον. καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἀνθρώπων, καὶ ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. ¹⁰ καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεβῶθ. ¹¹ καὶ ἐξάραντες ἐξ Ῥεβῶθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλαί ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣ ἐστὶ κατὰ προσώπον Μωάβ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου. ¹² καὶ ἐκείθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρεδ. ¹³ καὶ ἐκείθεν ἀπάραντες παρενέβαλον ἐκ τοῦ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορφαίων. ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὄρια Μωάβ ἀναμέσον Μωάβ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμορφαίου. ¹⁴ διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ. πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγισε, καὶ τοὺς χιμαῤῥοὺς Ἀρνῶν, ¹⁵ καὶ τοὺς χιμαῤῥοὺς κατέστησε κατοικίσαι Ἥρ. καὶ προσκίται τοῖς ὁρίοις Μωάβ. ¹⁶ καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. συναγάγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. ¹⁷ τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρεάτος. ἐξάρχετε αὐτῷ ¹⁸ φρέαρ. ὠρυξαν αὐτὸ ἀρχόντες, ἐξελατόμηναν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν. καὶ ἀπὸ φρεάτος εἰς Μανθαναῖν. ¹⁹ καὶ ἀπὸ Μανθαναῖν εἰς Νααλιήλ. καὶ ἀπὸ Νααλιήλ εἰς Βαμῶθ. ²⁰ καὶ ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Ἰανὴν ἣ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαζευμένου τοῦ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. ²¹ καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἀμορφαίων λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων. ²² παρελευσόμεθα δὲ

τῆς γῆς σου. τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα. οὐκ ἐκκλινούμεν οὔτε εἰς ἀγρόν, οὔτε εἰς ἀμπελόσση. οὐ πιώμεθα ὕδωρ ἐκ φρεάτός σου. ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, ἕως παρελθωμεν τὰ ὄρια σου. ²³ καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσα, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας. καὶ κατεκυρίευσεν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὼκ, ἕως νιῶν Ἀμμάν. ὅτι Ἰαζήρ ὄρια νιῶν Ἀμμῶν ἐστὶ. ²⁵ καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας. καὶ κατώκνησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορφαίων ἐν Ἑσεβῶν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ. ²⁶ ἔστι γὰρ Ἑσεβῶν πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορφαίων ἐστίν. καὶ οὗτος ἐπολέμησε βασιλεῖα Μωάβ τὸ πρότερον. καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροῆ ἕως Ἀρνῶν. ²⁷ διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί. ἐλθετε εἰς Ἑσεβῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν. ²⁸ ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσεβῶν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μωάβ, καὶ κατέπτε στήλας Ἀρνῶν. ²⁹ οὐαὶ σοι Μωάβ. ἀπώλου λαὸς Χαμῶς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰγμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορφαίων Σηὼν, ³⁰ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείτται Ἑσεβῶν ἕως Δαιβῶν. καὶ αἱ γυναῖκες ἐτι προσεέκτανον πῦρ ἐπὶ Μωάβ. ³¹ κατώκνησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορφαίων. ³² καὶ ἀπέστειλε Μωϋσῆς κατασκήψασθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορφαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ. ³³ καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βααάν. καὶ ἐξῆλθεν Ὁρ βασιλεὺς τῆς Βααάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραῖν. ³⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέ-

δοῦκα

δοκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορρῶται, ὃς κατῴκει ἐν Ἑσβεῶν. ³⁵ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ὥρειαν, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Β'

Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωᾶβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ. ² καὶ ἰδὼν Βαλακ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορρῶται, ³ καὶ ἐκοβήθη Μωᾶβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώρθησι Μωᾶβ ἀπὸ προσώπων υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ εἶπε Μωᾶβ τῇ γερούσιᾳ Μαδιάμ. νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὐτὴ πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὥστε ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου. καὶ Βαλακ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωᾶβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. ⁵ καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτόν, λέγων. ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενος μου. ⁶ καὶ νῦν δεῦρο ἄρσασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἡ ἡμεῖς. ἐὰν θυνώμεθα πατάξει ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. ὅτι οἶδα οὐς ἐὰν εὐλογῇς σὺ, εὐλόγηται. καὶ οὐς ἂν καταράσῃ σὺ, πεκατήραται. ⁷ καὶ ἐπορεύθη ἡ γερούσιᾳ Μωᾶβ, καὶ ἡ γερούσιᾳ Μαδιάμ. καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ. ⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθῆσθε μοι ἔνθα πράγματα ἂν λαλήσῃ κύριος πρὸς μέ. καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωᾶβ παρὰ Βαλαάμ. ⁹ καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί; ¹⁰ καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν θεόν. Βαλακ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωᾶβ ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς μέ, λέγων. ¹¹ ἰδοὺ λαὸς

ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενος μου. καὶ νῦν δεῦρο ἄρσασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα θυνώσομαι πατάξει αὐτόν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς. ¹² καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ. οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν. ἐστὶ γὰρ εὐλογημένος. ¹³ καὶ ἀνστὰς Βαλαάμ τοπρῶτ' εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ. ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. οὐκ ἀφίησί με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μετ' ὑμῶν. ¹⁴ καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωᾶβ ἦλθον πρὸς Βαλακ, καὶ εἶπαν. οὐ θέλει Βαλαάμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν. ¹⁵ καὶ προσέθετο Βαλακ ἐτι ἀποστείλει ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμωτέρους τούτων. ¹⁶ καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφὼρ. ἀξίῳ σε, μὴ ὀκνήσῃς ἔλθαι πρὸς μέ. ¹⁷ ἐντιμω γὰρ τιμῶσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι. καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι τὸν λαόν τοῦτον. ¹⁸ καὶ ἀπεκριθὲν Βαλαάμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ. ἐὰν δῶ μοι Βαλακ πληρὴ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ θυνώσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρόν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου. ¹⁹ καὶ νῦν ὑπομείνατέ αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλήσαι πρὸς μέ. ²⁰ καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ καλέσαι σε πάραισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς. ἀλλὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο ποιήσεις. ²¹ καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τοπρῶτ' ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἄρχόντων Μωᾶβ. ²² καὶ ὠργίσθη θυμὸς ὁ θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός. καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐπιβεβῆκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ²³ καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεοσηκτοτα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον. καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥομφαίᾳ

ῥάβδω αὐτοῦ τοῦ εὐθύναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ. ²⁴ καὶ ἔσθη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀμπέλων. φραγμὸς ἐντεύθειν, καὶ φραγμὸς ἐντεύθειν. ²⁵ καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον. καὶ προσέθετο ἐτι μαστίξαι αὐτὴν. ²⁶ καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλίνειν δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν. ²⁷ καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαὰμ. καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ, καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ. ²⁸ καὶ ἠγόησεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ. τί ἐποίησά σοι, ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; ²⁹ καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ. ὅτι ἐμπέπαικάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἥδη ἂν ἐξεκέντησά σε. ³⁰ καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ. οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σημερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν. οὐχί. ³¹ ἀπεκάλυψε δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαὰμ, καὶ ὅρα τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας προσκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. ³² καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. διὰ τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξηλθὼν εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἄσθεια ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, ³³ καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο, καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιποιισάμην. ³⁴ καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἄγγέλῳ κυρίου. ἡμάρτηκα. οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σὺ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν. καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρκέσει, ἀποστραφήσομαι. ³⁵ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλαὰμ. συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων. πλην τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι. καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλακ. ³⁶ καὶ ἀκούσας Βαλακ, ὅτι ἦκει Βαλαὰμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάν-

τησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἔστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀρῶν, ἣ ἔστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων. ³⁷ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλακ. οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε; διὰ τί οὐκ ἤρχου πρὸς μέ; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαι σε. ³⁸ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλακ. ἰδοὺ ἤκω πρὸς σέ νῦν. δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαι τί; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. ³⁹ καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλακ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. ⁴⁰ καὶ ἔθυσσε Βαλαὰμ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλακ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ ἐγενήθη πρωΐ. καὶ παραλαβὼν Βαλακ τὸν Βαλαὰμ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαὺλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκείθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλακ. οἰκὸδομήσόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς. ² καὶ ἐποίησε Βαλακ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαὰμ. καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ³ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλακ. παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἰ μοι φανέται ὁ θεὸς ἐν συναντήσει, καὶ ῥῆμα, ὃ ἐὰν μοι δείξῃ, ἀναγγεῖλῶ σοι. καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ. καὶ Βαλαὰμ ἐπορεύθη ἐπερωτήσας τὸν θεόν. καὶ ἐπορεύθη εὐθέϊαν. ⁴ καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλαὰμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ. τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνέβιβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ⁵ καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν. ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλακ οὕτω λαλήσεις. ⁶ καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. ⁷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωάβ ἐξ ὁρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων. δεῦρο ἄρσασαί μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι

μοι τὸν Ἰσραὴλ. ⁸ τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀραῖται κύριος; ἢ τί καταρασώμαι ὃν μὴ καταράται ὁ θεός; ⁹ ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὄρεων ὄψομαι αὐτόν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν. ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται. ¹⁰ τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαριθμήσεται ἄνθρωποι Ἰσραὴλ; ἀποθανοὶ ἢ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων. ¹¹ καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. τί πεποίηκας μοι; εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν. ¹² καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλακ. οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλη ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι; ¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Βαλακ. δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτόν ἐκείθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαι μοι αὐτόν ἐκείθεν. ¹⁴ καὶ παρέλαβεν αὐτόν εἰς ἄγρου σκοπίαν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ¹⁵ καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλακ. παράσθηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτήσας τὸν θεόν. ¹⁶ καὶ συνήνησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἀποστράφηθι πρὸς Βαλακ, καὶ τάδε λαλήσεις. ¹⁷ καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ δὲ ἐβριστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλακ. τί ἐλάλησε κύριος; ¹⁸ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἀνάστηθι Βαλακ καὶ ἄκουε, ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σιτφῶρ. ¹⁹ οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι. αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεί; ²⁰ ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημαι. εὐλογῆσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. ²¹ οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ. κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ. ²² θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς

δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. ²³ οὐ γὰρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ. κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακώβ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ τι ἐπιτελέσει ὁ θεός. ²⁴ ἰδοὺ λαὸς ὡς σκῦμος ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται. οὐ κοιμηθήσεται ἕως γὰρ θήραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται. ²⁵ καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. οὐτε κατάρας καταράσῃ μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογῆσῃς αὐτόν. ²⁶ καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ εἶπε τῷ Βαλακ. οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων, τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεός, τοῦτο ποιήσω; ²⁷ καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, ἐλθέ μοι μετ' ἐμοῦ, καὶ κατάσθαι μοι αὐτόν ἐκείθεν. ²⁸ καὶ παρέλαβε Βαλακ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογῶρ, τὸ παρατείνον εἰς τὴν ἔρημον. ²⁹ καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλακ. οἰκοδόμησόν μοι ὡδε ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ὡδε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς. ³⁰ καὶ ἐποίησε Βαλακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ. καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ ἰδὼν Βαλαάμ ὅτι καλὸν ἔστιν ἐναντίον κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἐωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. ² καὶ ἔξαρās Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς. καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. ³ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε. φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄρων, ⁴ φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ. ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ⁵ ὡς καλοὶ οἱ οἰκοὶ σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ. ⁶ ὡσεὶ νάπαι σκιαῶσαι, καὶ ὡσεὶ παρὰδεισοὶ ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ σκηναί, ἃς ἐπῆξε κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. ⁷ ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γῶγ βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ. ⁸ θεὸς ὠδήγησεν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου,

Λ

γύπτου,

γύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. ἔδεται ἔθνη ἐχθρὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελίει, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν. ⁹ κατὰ κλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηται. καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκαθήρανται. ¹⁰ καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ. καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκλημά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο. ¹¹ νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου. εἶπα τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε κύριος τῆς δόξης. ¹² καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ, οὐκί καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου, οὐς ἀπέστειλας πρὸς με, ἐλάλησα, λέγων· ¹³ ἔάν μοι δῷ Βαλὰκ πληρὴν τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δύνησμαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἐμαυτοῦ. ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ θεός, ταῦτα ἐρῶ. ¹⁴ καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου. δεῦρο συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐξατόν σου ἡμερῶν. ¹⁵ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε. φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν, ¹⁶ ἀκούων λόγια θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου, καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ. ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ¹⁷ δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐκί νῦν. μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίξει. ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ. καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωᾶβ, καὶ προνομήσει πάντας υἱούς Σὴθ. ¹⁸ καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαὺ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχυί. ¹⁹ καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως. ²⁰ καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμάληκ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμάληκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται. ²¹ καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου. καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου, ²² καὶ ἐὰν γέ-

νηται τῷ Βεῶρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε. ²³ καὶ ἰδὼν τὸν Ῥεγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν. ὦ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; ²⁴ καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοῦρ, καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολύνται. ²⁵ καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττειν, καὶ ἐβιβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωᾶβ, ² καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ³ καὶ ἐτέλεσθη Ἰσραὴλ τῷ Βελφεγῶρ. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ εἶπε κύριος τῷ Μωσῇ. λαβε πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίᾳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπε Μωσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βελφεγῶρ. ⁶ καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλθων προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωσῆ, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλειον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁷ καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστιγν ἐν τῇ χειρὶ ⁸ εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμνον, καὶ ἀπεκέντησεν ἄμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς, καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ¹¹ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλώσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ

οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ μου. ¹² οὕτως εἶπον. Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, ¹³ καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἐρατεινᾶς αἰωνία, ἀπὸ τῶν ἐξήλωσε τὸ θεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐξίλασάτο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁴ τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδθανιθίδος, Ζαμβρί, υἱὸς Σαλμων ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεων. ¹⁵ καὶ ὄνομα τῇ θυγατρὶ τῇ Μαδθανιθιδί τῇ πεπληγυῖα, Χασβί, θυγάτηρ Σουρ, ἄρχοντος ἐθνῶν Ουμμωθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιαμ. ¹⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. κἀλήσον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ¹⁷ ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιθναίοις καὶ πατάξετε αὐτούς, ¹⁸ ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογῶρ καὶ διὰ Χασβί θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογῶρ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλισάαρ τὸν ἱερέα, λέγων. ² λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετῶν καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλισάαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβῶθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχὼ, λέγων. ⁴ ἀπὸ εἰκοσαετῶν καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου, ⁵ Ρουβὴν πρεσβύτερος Ἰσραὴλ. υἱοὶ δὲ Ρουβὴν Ἐνὼχ, καὶ ὄμιος τοῦ Ἐνὼχ. τῷ Φαλλοῦ, ὄμιος τοῦ Φαλλοῦ. ⁶ τῷ Ἀσρών, ὄμιος τοῦ Ἀσρών. τῷ Χαριμ, ὄμιος τοῦ Χαριμ. ⁷ οὗτοι ὄμιοι Ρουβὴν. καὶ ἐγένετο ἡ ἐπισκεψὶς αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. ⁸ καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ, Ἐλιάβ. ⁹ καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ, Ναμουήλ, καὶ Λαθάν, καὶ Ἀβειρών. οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς. οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπισυσταντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀσρών ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ἐν τῇ

ἐπισυστάσει κυρίου. ¹⁰ καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορέ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοῦ πεντήκοντα καὶ διακοσίου, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ. ¹¹ οἱ δὲ υἱοὶ Κορέ οὐκ ἀπέθανον. ¹² καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν, ὁ ὄμιος τῶν υἱῶν Συμεὼν. τῷ Ναμουήλ, ὄμιος ὁ Ναμουήλ. τῷ Ἰαμὶν, ὄμιος ὁ Ἰαμινί. τῷ Ἰαχὶν, ὄμιος ὁ Ἰαχινί. ¹³ τῷ Ζαρά, ὄμιος ὁ Ζαραϊ. τῷ Σαουλί, ὄμιος ὁ Σαουλί. ¹⁴ οὗτοι ὄμιοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκεψῆς αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ¹⁵ υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἡρ καὶ Αὐνάν. καὶ ἀπέθανον Ἡρ καὶ Αὐνάν ἐν γῇ Χαναάν. ²⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ ὄμιους αὐτῶν τῷ Σηλωμ, ὄμιος ὁ Σηλωνί. τῷ Φαρές, ὄμιος ὁ Φαρεσί. τῷ Ζαρά, ὄμιος ὁ Ζαραϊ. ²¹ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρές, τῷ Ἀσρών, ὄμιος ὁ Ἀσρωνί. τῷ Ἰαμὺν, ὄμιος ὁ Ἰαμυνί. ²² οὗτοι ὄμιοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπισκεψιν αὐτῶν, ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ²³ καὶ υἱοὶ Ἰσάχαρ κατὰ ὄμιους αὐτῶν. τῷ Θαλαῖ, ὄμιος ὁ Θαλαϊ. τῷ Φουᾶ, ὄμιος ὁ Φουαϊ. ²⁴ τῷ Ἰασουβ, ὄμιος ὁ Ἰασουβί. τῷ Σαμεράμ, ὄμιος ὁ Σαμεραμί. ²⁵ οὗτοι ὄμιοι Ἰσάχαρ ἐξ ἐπισκεψῆς αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁶ υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ ὄμιους αὐτῶν. τῷ Σαρὶδ, ὄμιος ὁ Σαριδί. τῷ Ἀλλων, ὄμιος ὁ Ἀλλωνί. τῷ Ἀλλήλ, ὄμιος ὁ Ἀλλήλι. ²⁷ οὗτοι ὄμιοι Ζαβουλὼν ἐξ ἐπισκεψῆς αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ¹⁵ υἱοὶ Γαδ κατὰ ὄμιους αὐτῶν. τῷ Σαφὼν, ὄμιος ὁ Σαφωνί. τῷ Ἀγγί, ὄμιος ὁ Ἀγγί. τῷ Σουνί, ὄμιος ὁ Σουνί. ¹⁶ τῷ Ἀζενί, ὄμιος ὁ Ἀζενί. τῷ Ἀδδί, ὄμιος ὁ Ἀδδί. ¹⁷ τῷ Ἀροαδί, ὄμιος ὁ Ἀροαδί. τῷ Ἀριήλ, ὄμιος ὁ Ἀριήλι. ¹⁸ οὗτοι ὄμιοι υἱῶν Γαδ ἐξ ἐπισκεψῆς αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴⁴ υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ ὄμιους αὐτῶν. τῷ Ἰαμὶν, ὄμιος ὁ Ἰαμινί. τῷ Ἰεσού, ὄμιος ὁ Ἰεσουϊ. τῷ Βαριά, ὄμιος ὁ Βαριαϊ. ⁴⁵ τῷ Χοβέρ, ὄμιος ὁ Χοβερί. τῷ

Λ 2

Μελ-

Μελχιήλ, ὁ δὲ Μελχιήλ. ⁴⁶ καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσὴρ, Σάρα. ⁴⁷ οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι Ἀσὴρ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁸ υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν, Μανασσὴ καὶ Ἐφραΐμ. ²⁹ υἱοὶ Μανασσὴ, τῷ Μαχίρ, δῆμος ὁ Μαχίρ. καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλαὰδ. τῷ Γαλαὰδ δῆμος ὁ Γαλααδί. ³⁰ καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ. Ἀχιέζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζέρι. τῷ Χελέγ, δῆμος ὁ Χελεγί. ³¹ τῷ Ἐσριήλ, δῆμος ὁ Ἐσριηλί. τῷ Συχέμ, δῆμος ὁ Συχεμί. ³² τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ Συμαέρι. καὶ τῷ Ὀφείρ, δῆμος ὁ Ὀφείρι. ³³ καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱὸς Ὀφείρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρα. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ. Μαλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσά. ³⁴ οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι Μανασσὴ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ³⁵ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ. τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ Σουθαλαί. τῷ Ταναχ, δῆμος ὁ Ταναχί. ³⁶ οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά. τῷ Ἐδέν, δῆμος ὁ Ἐδενί. ³⁷ οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι Ἐφραΐμ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριακοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι υἱῶν Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³⁸ υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί. τῷ Ἀσυβήρ, δῆμος ὁ Ἀσυβηρί. τῷ Ἰαχிரανί, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί. ³⁹ τῷ Σωφαν, δῆμος ὁ Σωφανί. ⁴⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλέ, Ἀδάρ, καὶ Νοεμάν. τῷ Ἀδάρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί. καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί. ⁴¹ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριακοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴² καὶ υἱοὶ Λαὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Σαμέ, δῆμος ὁ Σαμέι. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι Λαὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ⁴³ πάντες οἱ δὲ οἱ ἄνθρωποι Σαμὴ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁴⁸ υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ασιηλί. τῷ Γαννί, δῆμος ὁ Γαννί. ⁴⁹ τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ Ιεσερί. τῷ Σελλήμ, δῆμος ὁ Σελλημί. ⁵⁰ οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι Νεφθαλί ἔξ ἐπισκέ-

ψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. ⁵¹ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριακοντα. ⁵² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁵³ τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἔξ ἁριθμοῦ ὀνομάτων. ⁵⁴ τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττοσι ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. ⁵⁵ διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν. ⁵⁶ ἐκ τοῦ κλήρου μερίεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσουν πολλῶν καὶ ὀλίγων. ⁵⁷ καὶ υἱοὶ Λεβὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Γεδσών, δῆμος ὁ Γεδσωνί. τῷ Κααθ, δῆμος ὁ Κααθί. τῷ Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί. ⁵⁸ οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι υἱῶν Λεβί. δῆμος ὁ Λοβεὶ, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί. καὶ Κααθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ. ⁵⁹ τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ Ἰωχαβὲδ, θυγάτηρ Λεβί, ἡ ἔτεκε τούτους τῷ Λεβί ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ⁶⁰ καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν, ὁ, τε Ναδαβ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἠλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. ⁶¹ καὶ ἀπέθανε Ναδαβ καὶ Ἀβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ⁶² καὶ ἐγεννήθησαν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἰκοσι χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. οὐ γὰρ συνεπισκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδεται αὐτῇ ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἠλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπισκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβωθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχά. ⁶⁴ καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ⁶⁵ ὅτι εἶπε κύριος αὐτοῖς, θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλην Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Και προζέλουσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὀφιρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Εὐλά, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερασά, ² καὶ σῆσαι ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν. ³ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ. ⁴ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός. ὁότε ἡμῖν κατὰσχουσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν. ⁵ καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι κυρίου. ⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁷ ὁρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι. δόμα δώσεις αὐταῖς κατὰσχουσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς. ⁸ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων. ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ⁹ ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἐγγιστᾷ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομήσαι τὰ αὐτοῦ. καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαὺ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναὰν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχεσεί. ¹³ καὶ ὅψῃ αὐτήν, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σὺ, καθὰ προσέτεθ' Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει

τῷ ὄρει. ¹⁴ διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, ἐν τῷ ἀντιπτεῖν τὴν συναγωγὴν ἀγιάσαι με, οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν. τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. ¹⁵ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. ¹⁶ ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, ¹⁷ ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐκλείνεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς, καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ κυρίου, ὡς πρὸβάτα οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν. ¹⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, ἄνθρωπον ὅστις ἔχει πνεῦμα ἐν ἐαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτόν. ¹⁹ καὶ στήσεις αὐτόν ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς, καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν. ²⁰ καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν ἐξακουσῶσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτόν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἔναντι κυρίου. ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐκλείνουνται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδόν, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ²² καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτόν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς, ²³ καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ἐντείλει τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, λέγων. τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μου. ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε κυρίῳ, ἁμνοὺς ἐνιαυσίους ἁμώμους δυο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνθελχῶς. ⁴ τὸν ἁμνὸν

ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ τοπρῶν, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν. ⁵ καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οὐρνὸς σμιδάλειν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἑλαίῳ ἐν τέταρτῳ τοῦ ἔνι. ⁶ ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁷ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἔνι τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί. ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν αἰκίρα κυρίῳ. ⁸ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν. κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνούς ἐνιαυσίους ἀμώμους, καὶ δύο δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν. ¹⁰ ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, μόσχους ἕκ βοῶν δύο, καὶ κριὸν ἕνα, ἀμνούς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ¹² τρία δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ¹³ δέκατον δέκατον σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ. ¹⁴ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἔνι ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί. καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἔνι ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί. καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἔνι ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί οἴνου. τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνός εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ¹⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός ποιηθήσεται. καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ μηνί τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός πάσχα κυρίῳ. ¹⁷ καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τούτου ἑορτὴ, ἑπτὰ ἡμέρας ἄνυμα ἔδεσθε. ¹⁸ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλητὸς ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ¹⁹ καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα κυρίῳ, μόσχους ἕκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνούς ἐνιαυσίους ἑπτὰ. ἄμωμοι ἔσον-

ται ὑμῖν. ²⁰ καὶ θυσία αὐτῶν σμιδάλης ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ²¹ δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. ²² καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξελάσασθαι περὶ ὑμῶν. ²³ πλην τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός τῆς πρωΐνης, ἥ ἐστὶν ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμοῦ. ταῦτα ²⁴ κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον καρποῦμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. ²⁶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἐπικλητὸς ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ²⁷ καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, μόσχους ἕκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνούς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ²⁸ ἡ θυσία αὐτῶν σμιδάλης ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ²⁹ δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. ³⁰ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξελάσασθαι περὶ ὑμῶν. ³¹ πλην τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός. καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδίας αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐπικλητὸς ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν. ² καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνούς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ³ ἡ θυσία αὐτῶν σμιδάλης ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ⁴ δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. ⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξελάσασθαι περὶ ὑμῶν. ⁶ πλην τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν

τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διαπαντός. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίου. ⁷ καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπέκλητος ἁγία ἔσται ὑμῶν. καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. ⁸ καὶ προσοίσατε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίου καρπώματα κυρίου, μόσχον ἓκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν. ⁹ ἡ θυσία αὐτῶν σμιδαλὶς ἀναπτοιγμένη ἐν ἐλαίῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ. ¹⁰ δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνους. ¹¹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξέλασσάσθαι περὶ ὑμῶν. πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξέλασεως, καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διαπαντός. ἡ θυσία αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώμα κυρίου. ¹² καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἐπέκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίου ἑπτὰ ἡμέρας. ¹³ καὶ προσάξατε ὀλοκαυτώματα καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίου, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἓκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας. ἄμωμοι ἔσονται. ¹⁴ αἱ θυσίαι αὐτῶν σμιδαλὶς ἀναπτοιγμένη ἐν ἐλαίῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τριςκαίδεκα μόσχοις. καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριούς. ¹⁵ δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνους. ¹⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ¹⁷ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους. ¹⁸ ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυ-

τώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους. ²¹ ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²² καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²³ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους. ²⁴ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἁμώμους. ²⁷ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁹ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ μόσχους ὀκτώ, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἁμώμους. ³⁰ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³¹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ³² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἁμώμους. ³³ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³⁴ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ³⁵ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἑξοδίου

ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευ-
τόν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. ³⁶ καὶ προς-
ἄξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας καρπώματα τῷ κυρίῳ, μόσχον
ένα, κριὸν ένα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ
ἀμώμους. ³⁷ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ
καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³⁸ καὶ χί-
μαρον ἕξ αἰγῶν ένα περὶ ἁμαρτίας.
πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαν-
τός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν. ³⁹ ταῦτα ποιήσετε κυρίῳ ἐν
ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν
ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν, καὶ τὰ
ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰς θυσίας
ὑμῶν, καὶ τὰς σπονδάς ὑμῶν, καὶ τὰ
σωτήρια ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ. ² καὶ ἐλάλησε Μωυ-
σῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν
ἱσραὴλ, λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξε κύριος. ³ ἀνθρώπος ἀνθρω-
πος ὅς ἂν εὐξῆται εὐχὴν κυρίῳ, ἡ ὁμό-
ση ὄρκον, ἡ ὁρίσῃται ὀρισμῷ περὶ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα
αὐτοῦ. πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ποιήσει. ⁴ ἐὰν δὲ
εὐξῆται γυνὴ εὐχὴν κυρίῳ, ἡ ὁρίσῃται
ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, ⁵ καὶ ἀκούσῃ ὁ
πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ
τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιω-
πῇ αὐτῆς ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ
ὀρισμοί, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. ⁶ ἐὰν δὲ ἀνα-
νεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἡ ἂν
ἡμέρα ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
καὶ τοὺς ὀρισμοὺς, οὗς ὠρίσατο κατὰ
τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται. καὶ
κύριος καθαριεῖ αὐτήν, ὅτι ἀνένευσεν
ὁ πατὴρ αὐτῆς. ⁷ ἐὰν δὲ γενομένη γέ-
νηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'
αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων
αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, ⁸ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ
παρασιωπῇ αὐτῇ ἡ ἂν ἡμέρα ἀκού-

σῇ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐ-
χαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὗς
ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στή-
σονται. ⁹ ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἡ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ,
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ
αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευ-
σεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ κύριος καθαριεῖ
αὐτήν. ¹⁰ καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλη-
μένης ὅσα ἂν εὐξῆται κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. ¹¹ ἐὰν δὲ ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς,
ἡ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς
μεθ' ὄρκου, ¹² καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς, καὶ παρασιωπῇ αὐτῇ, καὶ μὴ
ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι
αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ
αὐτῆς, οὗς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς. ¹³ ἐὰν
δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἡ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἂν
ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ
τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὀρι-
σμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ
μεινέ αὐτῇ. ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ
κύριος καθαριεῖ αὐτήν. ¹⁴ πᾶσα εὐχὴ
καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν,
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς περιεῖλε. ¹⁵ ἐὰν δὲ σιωπῶν πα-
ρασιωπῇ αὐτῇ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας,
καὶ στήσῃ αὐτῇ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐ-
τῆς, καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς
στήσῃ αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἡ ἡκούσεν. ¹⁶ ἐὰν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν
ἣν ἡκούσε, καὶ ληψεται τὴν ἁμαρτίαν
αὐτοῦ. ¹⁷ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ὅσα
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, ἀναμέ-
σον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ
ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν
νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

Κ Ε Φ. ΑΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων. ² ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιαντιῶν, καὶ ἔσχα-
τον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.
³ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν,
λέγων. ἐξοπλίσατε ἑξ ὑμῶν ἄνδρας,
καὶ παρατάξασθε ἐναντι κυρίου ἐπὶ
Μαδιὰν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ
τοῦ

τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν. ⁴ χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱὸν Ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάσασθαι. ⁵ καὶ ἐξηροθύμωσαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνοπλισμένοι εἰς παρατάξιν. ⁶ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὺς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημειῶσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁷ καὶ παρατάξαντο ἐπὶ Μαδιαν, καθὰ ἐνετείλατο κύριος Μωυσῇ. καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν. ⁸ καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιαν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν. καὶ τὸν Εὐὶν, καὶ τὸν Ροκὸν, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιαν. καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐπρονόμωσαν τὰς γυναῖκας Μαδιαν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἐγκτήνη αὐτῶν. καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμωσαν, ¹⁰ καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρωσαν ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς. ¹² καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα, καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβῶθ Μωαβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. ¹³ καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς. ¹⁴ καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς. ἰνατί ἔξωργήσατε πᾶν θῆλυ; ¹⁶ αὐτὰ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου, ἐνεκεν Φογώρ. καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου.

¹⁷ καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικόν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἣτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνετε. ¹⁸ καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἣτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωοργήσατε αὐτάς. ¹⁹ καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας. πᾶς ὁ ἀνέλων καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετραμένου ἀγνισθῆσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία υμῶν. ²⁰ καὶ πᾶν περιβήτημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτων, καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγίας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαινεῖτε. ²¹ καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου. τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασιτέρου. ²³ πᾶν πρᾶγμα ὃ διελύσεται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθῆσεται, ἀλλ' ἡ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἀγνισθῆσεται. καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρός, διελύσεται δι' ὕδατος. ²⁴ καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ καθαρισθῆσεσθε. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν. ²⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁶ λάβε το κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς. ²⁷ καὶ διελίτε τὰ σκύλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παρατάξιν, καὶ ἀναμέσον πάσης συναγωγῆς. ²⁸ καὶ ἀφελίτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παρατάξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων. ²⁹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίους αὐτῶν λήψεσθε. καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου. ³⁰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίους τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἓνα ἀπὸ πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων,

καὶ

καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν. καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλάκας ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου. ³¹ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε κυριος τῷ Μωυσῇ. ³² καὶ ἐγενήθη τὸ πλεονασμὸς τῆς προνομῆς ὃ προειρόμυσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιοι χιλιᾶδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιᾶδες. ³³ καὶ βόες, δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιᾶδες. ³⁴ καὶ ὄνοι, μία καὶ ἑξήκοντα χιλιᾶδες. ³⁵ καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἷ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι ψυχαί, δύο καὶ τριάκοντα χιλιᾶδες. ³⁶ καὶ ἐγενήθη τὸ ἥμισυμα ἢ μερὶς τῶν ἐκτεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, τριακόσιοι καὶ τριάκοντα χιλιᾶδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. ³⁷ καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε. ³⁸ καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιᾶδες, καὶ τὸ τέλος κυρίῳ, δύο καὶ ἑβδομήκοντα. ³⁹ καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιᾶδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος κυρίῳ, εἰς καὶ ἑξήκοντα. ⁴⁰ καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἑκαίδεκα χιλιᾶδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δυο καὶ τριάκοντα ψυχὰς. ⁴¹ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε κυριος τῷ Μωυσῇ. ⁴² ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διέιλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν. ⁴³ καὶ ἐγένετο τὸ ἡμισυμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων, τριακόσιοι καὶ τριάκοντα χιλιᾶδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. ⁴⁴ καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιᾶδες. ⁴⁵ ὄνοι, τριάκοντα χιλιᾶδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴⁶ καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἑξ καὶ δέκα χιλιᾶδες. ⁴⁷ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πενήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κυριος τῷ Μωυσῇ. ⁴⁸ καὶ προσήλ-

θον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιάρχιας τῆς δυνάμεως χιλιᾶρχοι καὶ ἑκατοντάρχοι, ⁴⁹ καὶ ἔπαν πρὸς Μωυσῆν. οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπερσώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ⁵⁰ καὶ προσετηνόχασιν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὗρε σκευὸς χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον ἐξιλᾶσθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι κυρίου. ⁵¹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκευὸς εἰργασμένον. ⁵² καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον κυρίῳ, ἑκαίδεκα χιλιᾶδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πενήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων. ⁵³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμυσαν ἕκαστος ἑαυτῷ. ⁵⁴ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσῆνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι κυρίου.

Κ Ε Φ. Α Β.

Καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν, καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ, πλῆθος σφοδρά. καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζήρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαὰδ. καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι. ² καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες. ³ Ἀταρᾶθ καὶ Δαιβῶν, καὶ Ἰαζήρ, καὶ Ναμρά, καὶ Ἐσεβῶν, καὶ Ἐλεαλή, καὶ Σεβαμά, καὶ Ναβαὺ, καὶ Βαϊάν, ⁴ τὴν γῆν ἣν παραδέδοκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει. ⁵ καὶ ἔλεγον. εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβήσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν. οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ; ⁷ καὶ ἵνατί διαστρέφετε τὰς δια-

νοίας

ποίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος δίδωσιν αὐτοῖς; ⁸ οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κадης Βαρινῆ κατανοῆσαι τὴν γῆν; ⁹ καὶ ἀνέβησαν φάραγγα βότρου, καὶ κατένοησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστειλαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκεν κύριος αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσε, λέγων. ¹¹ εἰ ὄνουνται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ ἐκμοσαετούς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ γαῖθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνετηκολούθησαν ὀπίσω μου, ¹² πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ὁ διαπεχωρισμένος, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὅτι συνετηκολούθησαν ὀπίσω κυρίου. ¹³ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ καταρομβήσας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντὶ κυρίου. ¹⁴ ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, προσθύνει ἐτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁵ ὅτι ἀποστραφῆσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθύνει ἐτι καταλεπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. ¹⁶ καὶ προσήλθον αὐτῶν, καὶ ἔλεγον. ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὥδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν. ¹⁷ καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον. καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλει τετελειωμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. ¹⁸ οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἕως ἂν καταμεριθώσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κληρῶντας ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς. ἂν ποιήσῃτε κατὰ τὸ ῥῆμα

τοῦτο, ἂν ἐξοπλισθῃτε ἐναντὶ κυρίου εἰς πόλεμον, ²¹ καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἐναντὶ κυρίου, ἕως ἂν ἐκτραβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ²² καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἐναντὶ κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφῆσθε καὶ ἐσεσθε ἀθῶοι ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῇ ὑμῖν ἐν κατασχεῖν ἐναντὶ κυρίου. ²³ ἂν δὲ μὴ ποιήσῃτε οὕτως, ἀμαρτήσεσθε ἐναντὶ κυρίου. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά. ²⁴ καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν. καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε. ²⁵ καὶ εἶπαν υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. οἱ παῖδες σου ποιήσουσι καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται. ²⁶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαὰδ. ²⁷ οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνοπλισμένοι καὶ ἐκταγμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει. ²⁸ καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοὺν υἱὸν Ναυῆ, καὶ τοὺς ἀρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ²⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς. ἂν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνοπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃτε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχεῖν. ³⁰ ἂν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνοπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ διαβιβάσῃτε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθῶσιν ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ³¹ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, λέγοντες. ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεοῖς, οὕτω ποιήσομεν. ³² ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνοπλισμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ³³ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς

σῆς

σῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ υἱὸν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλείῳ Ἀμορραίων, καὶ τὴν βασιλείαν Ὁγ βασιλείῳ τῆς Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλω. ³⁴ καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν, καὶ τὴν Ἀταρῶθ, καὶ τὴν Ἀροῆρ, ³⁵ καὶ τὴν Σοφάρ, καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ ὑψώσαν αὐτάς, ³⁶ καὶ τὴν Ναμράμ καὶ τὴν Βαιθαράν πόλεις ὀχυράς, καὶ ἐπαύλεις προβάτων. ³⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἑσθὼν, καὶ Ἐλεάλην, καὶ Καριαθαῖμ, ³⁸ καὶ τὴν Βειλμεὼν, περικυκλωμένας, καὶ τὴν Σιβαμά. καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πατέρων, ὡς ὠκοδόμησαν. ³⁹ καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχίρ υἱοῦ Μανασσὴ Γαλαὰδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. ⁴⁰ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσὴ, καὶ κατοίκησεν ἐκεῖ. ⁴¹ καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασσὴ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς ἐπαύλεις Ἰαῖρ. ⁴² καὶ Ναβαὺ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτάς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΓ'.

Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών. ² καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς ἀπάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου. καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν. ³ ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσοῦ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδέκτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, τῇ ἑπαύριον τοῦ πάδχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων. ⁴ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν κύριος. ⁵ καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσοῦ παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.

⁶ καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς ἐρήμου. ⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθάν, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βειλσεπφών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου. ⁸ καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ, καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρήμον. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοῖ, καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς. ⁹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ. καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομηκοντα στέλεχ' φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ. ¹⁰ καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλείμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν, ¹¹ καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμον Σίν. ¹² καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥαφακά. ¹³ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφακά, καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλούς. ¹⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλούς, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδίν. καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. ¹⁵ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδίν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ¹⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν μνημασι τῆς ἐπιθυμίας. ¹⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ. ¹⁸ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμά. ¹⁹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαθαμά, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές. ²⁰ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρές, καὶ παρενέβαλον εἰς Λεβωνᾶ. ²¹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥεσσάν. ²² καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσάν, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ. ²³ καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλάθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ. ²⁴ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφάρ, καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ. ²⁵ καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδάθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακκλωθ. ²⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακκλωθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Καταάθ. ²⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Καταάθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ. ²⁸ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταράθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά. ²⁹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκά, καὶ παρενέβαλον εἰς Σέλμωνᾶ. ³⁰ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σέλμωνᾶ,

καὶ

καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ.
³¹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναία. ³² καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναία, καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγὰδ. ³³ καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά. ³⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθά, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά. ³⁵ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνά, καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ. ³⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν. καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμον Φαραν. αὕτη ἐστὶ Κάδης. ³⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης, καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδὼμ. ³⁸ καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός. ³⁹ καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει. ⁴⁰ καὶ ἀκούσας ὁ Χαναταῖς βασιλεὺς Ἀραδ, καὶ οὗτος κατοικεῖ ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁴¹ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωά. ⁴² καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωά, καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ. ⁴³ καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινώ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβιώθ. ⁴⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβιώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαῖ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὄρων Μωάβ. ⁴⁵ καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαῖ, καὶ παρενέβαλον εἰς Λαιβὼν Γὰδ. ⁴⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Λαιβὼν Γὰδ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαίμ. ⁴⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμὼν Δεβλαθαίμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρὶμ, ἀπέναντι Ναβαῦ. ⁴⁸ καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρὶμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. ⁴⁹ καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀναμέσον Αἰσιμῶθ, εἰς Βελσά τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ. ⁵⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ, λέγων. ⁵¹ κἀλήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν. ⁵² καὶ ἀπολείτε πάν-

τας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸς ὀνόματι ὑμῶν, καὶ ἐξαλείψετε τὰς σκοπίας αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἰδωλά τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολείτε αὐτὰ, καὶ πᾶσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαλείψετε. ⁵³ καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ. ⁵⁴ καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε. ⁵⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσῃτε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὗς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρὸν σουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε. ⁵⁶ καὶ ἔσται καθότι διεγνώκεν ποιῆσαι αὐτοὺς, ποιήσω ὑμᾶς.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² ἐντείλει τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναάν σὺν τοῖς ὄροις αὐτῆς. ³ καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν εἰς ἐχόμενον Ἐδὼμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν. ⁴ καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λίβος πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν, καὶ παρελεύσεται Ἐννὰν, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἑπαυλὶν Ἀραδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνά. ⁵ καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀσεμωνά χειμάρρουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. ⁶ καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης. ⁷ καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς βορρᾶν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος. ⁸ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰς-

εἰσπορευομένων εἰς Ἐμὰθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαφαδὰν.⁹ καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Λεφφονὰ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῖν, τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρᾶ.¹⁰ καὶ καταμετρήσατε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῖν Σεπφάμαρ.¹¹ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεπφάμαρ Βηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγᾶς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλὰ, ἐπὶ ὧτον θαλάσσης Χερφεθ ἀπὸ ἀνατολῶν.¹² καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ αἰλική. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω.¹³ καὶ ἐντετίλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. αὕτη ἡ γῆ ἦν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος δούναι αὐτὴν ταῖς ἑννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.¹⁴ ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν.¹⁵ δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολὰς.¹⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.¹⁷ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν. Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.¹⁸ καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψετε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.¹⁹ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν. τῆς φυλῆς Ἰουδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονή.²⁰ τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σεμουδ.²¹ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασίων.²² τῆς φυλῆς Δάν, ἄρχων Βακχιγ υἱὸς Ἐγλί.²³ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί.²⁴ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραΐμ, ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν.²⁵ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλμαφάν υἱὸς Φαρνάχ.²⁶ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάαχαρ, ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὁζά.²⁷ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, ἄρχων Ἀχιώρ υἱὸς Σελεμί.²⁸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαθαήλ υἱὸς Ἰαμουδ.²⁹ τοῦτοις ἐντετίλατο κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΚΕΦ. ΛΕ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ θυσμῶν Μωαβ περὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ, λέγων.² σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσας αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλω αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις.³ καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀπορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήρεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶσι ταῖς τετραπόσιν αὐτῶν.⁴ καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ὡς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω διςχιλίους πήχεις κύκλω.⁵ καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς διςχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἄνατολὰς διςχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν διςχιλίους πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν διςχιλίους πήχεις. καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὁμορα τῶν πόλεων.⁶ καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἔξ πόλεως τῶν φυγαδευτηρίων ὡς δώσετε φυγεῖν ἐκεί τῷ φωνεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις.⁷ πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις. ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν.⁸ καὶ τὰς πόλεις ὡς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλὰ. καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, ἐλαττω. ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν κατακληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις.⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.¹⁰ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.¹¹ καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις. φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεί τὸν φωνεῦτην, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.¹² καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῶν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φωνεύων ἕως ἂν στή ἑναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.¹³ καὶ αἱ πόλεις ὡς δώσετε τὰς ἔξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.¹⁴ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε

πέραν

πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν. φυγαδεῖον ἔσται ¹⁵ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν. ἔσονται αἱ πόλεις αὐταὶ εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. ¹⁶ ἔαν δὲ ἐν σκευῇ σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁷ ἔαν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁸ ἔαν δὲ ἐν σκευῇ ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁹ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα. ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν. ²⁰ ἔαν δὲ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐτόν, καὶ ἐπιβόλιμῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ, ²¹ ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεὺς. ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ. ²² ἔαν δὲ ἐξόπινα οὐ δε' ἔχθραν ὥσῃ αὐτόν, ἢ ἐπιβόλιμῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου, ²³ ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν. ²⁴ καὶ κρίνῃ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα. ²⁵ καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτήριου αὐτοῦ, οὐ κατέφυγε, καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἑλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ²⁶ ἔαν δὲ ἐξόδοι ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, ²⁷ καὶ εὔρῃ αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἐξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῇ αὐτοῦ, καὶ φονεὺς ὁ ἀγχιστεύων

τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἐνοχὸς ἔσται. ²⁸ ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικήτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐπαναστραφῇσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. ²⁹ καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. ³⁰ πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτυρίαν φονεύσας τὸν φονεύσαντα, καὶ μαρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσῃ ἐπὶ ψυχὴν ἀποθάνειν. ³¹ καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὅπως ἀναιρεθῇται, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. ³² οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ³³ καὶ οὐ μὴ φοροκτονήσῃτε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φοροκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος. ³⁴ καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Λς'.

Καὶ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαγίρ υἱοῦ Μανασσὴ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντὶ Μωυσῆ, καὶ ἐναντὶ Ἐλίαςαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων οἰκῶν πατρῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ² καὶ εἶπαν. τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. ³ καὶ δοστέαι ἐπὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες. καὶ ἀφαιρεθῇσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθῇσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθῇσεται. ⁴ ἔαν δὲ γένῃται ἡ ἀφαιρεσις τῶν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οὗς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. ⁶ καὶ ἐνετείλατο Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προτάγματος κυρίου, λέγων. οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι. ⁶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ, λέγων. οὐ ἀρεσκή ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες. ⁷ καὶ οὐχὶ περιστραφῆσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα

ἀγχιστεύσων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ. ⁹ καὶ οὐ περιστραφῆσεται ὁ κληρὸς ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ¹⁰ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Σαλπαὰδ. ¹¹ καὶ ἐγένοντο Θερσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νούα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνέψιοις αὐτῶν, ¹² ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν γυναῖκες. καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ¹³ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωϋσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.

Τέλος τῶν ἀριθμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Κ Ε Φ. Α'.

Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωϋσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀναμέσον Φαράν Τοφὸλ, καὶ Ἀσθὸν, καὶ Αὐλῶν, καὶ Καταχούσα. ² ἑνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὴβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηεῖρ ἕως Κάδης Βαργή. ³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μᾶ τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε Μωϋσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς, ⁴ μετὰ τὸ πατάξει Σηὺν βασιλέα Ἀμορρᾶων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εσβῶν, καὶ τὸν Ὁγ βασιλέα τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, ⁵ ἐν ταῖς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωάβ, ἤρξατο Μωϋσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον, λέγων. ⁶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρὴβ, λέγων. ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. ⁷ ἐπιστρέψατε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύε-

σθε εἰς ὄρος Ἀμορρᾶων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδίον, καὶ πρὸς λίβα, καὶ παραλίαν γῆν Χανααίων, καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου. ⁸ ἴδετε παραδέδωκεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὠμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. ⁹ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. ¹⁰ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σήμερον ὥσπερ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθει. ¹¹ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προστείη ὑμῖν ὥς ἐστὲ χιλιοπλάσιος, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. ¹² πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν; ¹³ δότε ἑαυτοῖς ἀνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς

φυλάς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν
 ἡγουμένους ὑμῶν. ¹⁴ καὶ ἀπικρίθητέ
 μοι, καὶ εἶπατε, καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλά-
 λησα ποιῆσαι. ¹⁵ καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν
 ἀνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστάμονας καὶ
 συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεί-
 σθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατον-
 τάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκ-
 άρχους, καὶ γραμματεῖς αἰσθαίνοντες τοῖς
 κρίταις ὑμῶν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλαμην τοῖς
 κρίταις ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέ-
 γων. διακονεῖτε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν
 ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον
 ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ, καὶ
 ἀναμέσον προσήλυτου αὐτοῦ. ¹⁷ οὐκ
 ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ
 τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεις,
 οὐ μὴ ὑποστειλῇ πρόσωπον ἀνθρώ-
 που. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστὶ. καὶ τὸ
 ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοί-
 σετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐ-
 τό. ¹⁸ καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ και-
 ρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς
 ποιήσετε. ¹⁹ καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρὴβ
 ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν
 μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην, ἣν εἶ-
 δετε ὁδὸν ὁρους τοῦ Ἀμορραίου, καθ-
 ὅτι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
 ἡμῖν, καὶ ἦλθομεν ἕως Κάδης Βαρυή.
²⁰ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. ἦλθατε ἕως
 τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃς κύριος ὁ
 θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ²¹ ἴδετε πα-
 ραδέδωκε ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
 πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάν-
 τες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν.
 μὴ φοβεῖσθε, μὴ δὲ δειλιάσητε. ²² καὶ
 προσήλθατέ μοι πάντες, καὶ εἶπατε.
 ἀποστελωμεν ἀνδρας προτέρους ὑμῶν,
 καὶ ἐξοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ
 ἀναγγεिलाτωσαν ἡμῖν ἀποκρισιν τὴν
 ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ
 τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς
 αὐτάς. ²³ καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον μου τὸ
 ῥῆμα. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἀν-
 δρας, ἀνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν. ²⁴ καὶ
 ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος,
 καὶ ἦλθosan ἕως φαράγγος βότρυος,
 καὶ κατεκόπευσαν αὐτήν. ²⁵ καὶ ἐλά-
 βosan ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
 καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς

ὑμᾶς, καὶ ἔλεγον. ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν κύ-
 ριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ἡμῖν. ²⁶ καὶ
 οὐκ ἠθέλησατε ἀναβῆναι, ἀλλ' ἠπει-
 θήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν. ²⁷ καὶ διεγογγύετε ἐν ταῖς σκη-
 ναῖς ὑμῶν, καὶ εἶπατε. διὰ τὸ μισεῖν
 κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου παραδόναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας
 Ἀμορραίων, ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς.
²⁸ πού ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελ-
 φοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν
 ὑμῶν, λέγοντες. ἔθνος μέγα καὶ πολὺ
 καὶ δυνατότερον ἡμῶν, καὶ πόλεις
 μεγάλαι καὶ τετειχιμέναι ἕως τοῦ οὐ-
 ρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐω-
 ράκαμεν ἐκεῖ. ²⁹ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. μὴ
 πτήξῃτε, μὴ δὲ φοβηθῇτε ἀπ' αὐτῶν.
³⁰ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευό-
 μενος πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συν-
 εκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ
 πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύ-
 πτω, ³¹ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταυτῇ ἣν εἶ-
 δετε ὁδὸν ὁρους τοῦ Ἀμορραίου. ὡς
 τροφοφορήσει σε κύριος ὁ θεὸς σου,
 ὡς εἶπες τροφοφορήσαι ἀνθρώπου τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς
 ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τό-
 πον τούτον. ³² καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
 οὐκ ἐνεπιστεύσατέ κυρίῳ τῷ θεῷ
 ὑμῶν, ³³ ὃς προπορεύεται πρότερος
 ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τό-
 πον, ὁδγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δει-
 κνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύε-
 σθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
³⁴ καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν
 λόγων ὑμῶν, καὶ παρεξυνθεὶς ὤμοσε,
 λέγων. ³⁵ εἰ ὅψεται τις τῶν ἀνδρῶν
 τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν
 ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ³⁶ πλην
 Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, οὗτος ὅψεται
 αὐτήν, καὶ τούτω δώσω τὴν γῆν ἐφ'
 ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ
 προσκείσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον.
³⁷ καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' ὑμᾶς,
 λέγων. οὐδὲ σύ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ.
³⁸ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκώς
 σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ. αὐτὸν κατ-
 ἰσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομή-
 σει αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ πᾶν
 παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον
 ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται
 ἐκεῖ.

ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. ⁴⁰ καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ⁴¹ καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἶπατε. ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνετε εἰς τὸ ὄρος. ⁴² καὶ εἴπε κύριος πρὸς μέ. εἶπον αὐτοῖς. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβήτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴³ καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσκηούσατέ μου, καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. ⁴⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὡς εἰ ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηεῖρ ἕως Ἑρμα. ⁴⁵ καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσκήκουσε κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προέσχεν ὑμῖν. ⁴⁶ καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλὰς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε κύριος πρὸς μέ, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ ἡμέρας πολλὰς. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ³ ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο. ἐπιστραφῆτε οὖν ἐπὶ βορρᾶν. ⁴ καὶ τῷ λαῷ ἐντείλει, λέγων. ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, καὶ φοβηθήσονται ἡμᾶς, καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα. ⁵ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αἱ τῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κληρῷ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ. ⁶ ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ πάγεσθε, καὶ ἴδωρ μέτρον λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε. ⁷ ὁ γὰρ κύριος ὁ

Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντί ἔργῳ τῶν χειρῶν σου. διαγνώθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην. ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ. οὐκ ἐπεδείχθης ῥήματος. ⁸ καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱούς Ἡσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηεῖρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιῶν Γάβερ. καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωάβ. ⁹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κληρῷ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομίαν. ¹⁰ οἱ Ὁμμὶν πρότεροι ἐνεκάθητο ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχυρόντες, ὥς περ οἱ Ἑνακίμ. ¹¹ Ῥαφαὶν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥς περ καὶ οἱ Ἑνακίμ. καὶ οἱ Μωαβίταις ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὁμμὶν. ¹² καὶ ἐν Σηεῖρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ κατοικήσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκε κύριος αὐτοῖς. ¹³ νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ. ¹⁴ καὶ αἱ ἡμέραι αἱ παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεισε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε κύριος ὁ Θεός αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλωσαὶ αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπτεσαν. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπτεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μέ, λέγων. ¹⁸ σὺ παραπορεύῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωάβ τὴν Ἀροὴρ, ¹⁹ καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν. μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, μὴ δὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον. οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμάν σοι ἐν κληρῷ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτήν

αὐτὴν ἐν κλήρῳ. ²⁰ γῆ Ῥαφαὶν λογι-
σθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατώ-
κουν οἱ Ῥαφαὶν τὸ πρότερον, καὶ οἱ
Ἀμμαῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζο-
χομίν. ²¹ ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ
δυνατώτερον ὑμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἑ-
νακίμ. καὶ ἀπώλοισεν αὐτοὺς κύριος
πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν, καὶ κατοικήσθησαν ἀντ'
αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²² ὥς-
περ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαὺ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐν Σηείρ, ὃν τρόπον ἐξέ-
τριψαν τὸν Χορβαῖον ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐ-
τοὺς, καὶ κατοικήσθησαν ἀντ' αὐτῶν
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²³ καὶ οἱ
Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδὼθ
ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππαδοκίαι οἱ ἐξ-
ελθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν
αὐτοὺς, καὶ κατοικήσθησαν ἀντ' αὐ-
τῶν. ²⁴ νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπά-
ραγε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φά-
ραγγα Ἀρμών. ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς
τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑ-
σεβῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν
αὐτοῦ. ἐνάρχου κληρονομεῖν. συναπτε
πρὸς αὐτὸν πόλεμον. ²⁵ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρομόν
σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου
πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ, οἱ τινες ἀκούσαντες τὸ ὄνο-
μα σου ταραχθήσονται, καὶ ὀδύνας
ἐξουσιν ἀπὸ προσώπου σου. ²⁶ καὶ
ἀπέστελα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου
Κεδαμὼθ πρὸς Σηὼν βασιλεῖα Ἑσε-
βῶν λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων. ²⁷ παρ-
ελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου. ἐν τῇ ὁδῷ
πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δι' ἐξῆς οὐδ'
ἀριστερα. ²⁸ βρώματα ἀργυρίου ἀπο-
δώσω μοι, καὶ γάλαγμα. καὶ ὕδωρ ἀρ-
γυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πλοῖμα.
πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ,
²⁹ καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαὺ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηείρ, καὶ οἱ Μω-
αβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροὴρ ἕως
ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
³⁰ καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς
Ἑσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ,
ὅτι ἐσκήρυνε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε τὴν καρ-

δίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς
χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
³¹ καὶ ἔπε κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ ἔργ-
μαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑσεβῶν τὸν Ἀμορ-
ραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐναρξαι
κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ. ³² καὶ
ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν εἰς συν-
άντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά. ³³ καὶ
παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
πρὸ προσώπου ἡμῶν. καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³⁴ καὶ ἐκρατήσαμεν
πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν
πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. οὐ κατέλιπομεν
ζωοῖαν. ³⁵ πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονο-
μύσαμεν, καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων
ἐλάβομεν. ³⁶ ἐξ Ἀροὴρ, ἣ ἐστι παρὰ
τὸ χεῖλος χεμαῶρου Ἀρμών, καὶ τὴν
πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ
ἕως ὅρους τοῦ Γαλααδ. οὐκ ἐγενήθη
πόλις ἧτις διέφυγεν ἡμᾶς. τὰς πᾶσας
παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖρας ἡμῶν. ³⁷ πλὴν ἐγγὺς υἱῶν Ἀμ-
μάν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγ-
κυροῦντα χεμαῶρου Ἰαβὼκ καὶ τὰς
πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐν-
τείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν
τὴν εἰς Βασάν. καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βα-
σιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν,
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλε-
μον εἰς Ἐδραῖμ. ² καὶ ἔπε κύριος πρὸς
μέ. μὴ φοβηθῆς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς
χεῖρας σου παραδέδωκα αὐτὸν, καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ,
ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀ-
μορραίων, ὃς κατεκίε ἐν Ἑσεβῶν. ³ καὶ
παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὡγ βασι-
λεῖα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ. καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν, ἕως
τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.
⁴ καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων
αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. οὐκ ἦν πό-
λις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν. ἐξῆ-

κοντα πόλεις, πάντα τα περίχωρα Ἀργὸβ βασιλείως ὧν ἐν Βασάν. ⁶ πᾶσαι πόλεις ὄχυραι, τείχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί. πλήν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα ⁶ ἐξωλοθρεύσαμεν ὥστε ἐποίησαμεν τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβὼν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παῖδια, ⁷ καὶ πάντα τὰ κτήνη. καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἑαυτοῖς. ⁸ καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρὸν δυο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἵ ᾤσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χεϊμάζου Ἀρνῶν καὶ ἕως Ἀερμών. ⁹ οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμών Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ. ¹⁰ πᾶσαι πόλεις Μισὼρ, καὶ πᾶσα Γαλαὰδ, καὶ πᾶσα Βασάν ἕως Ἐλχὰ καὶ Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ ὧν ἐν τῇ Βασάν. ¹¹ ὅτι πλήν ὧν βασιλεὺς Βασάν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν. ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρὰ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἀκρᾷ τῶν υἱῶν Ἀμμάν. ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τεσσαρῶν πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός. ¹² καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροήρ, ἡ ἐστὶ παρὰ τὸ χεῖλος χεϊμάζου Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ. καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γάδ. ¹³ καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ, καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν βασιλείαν ὧν ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν περίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν Βασάν ἐκείνην, γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται. ¹⁴ καὶ Ἰαὴρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὀρίων Γαργασὶ καὶ Μαχαθί. ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν Θανῶθ Ἰαὴρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁵ καὶ τῷ Μαχίρ ἔδωκα τὴν Γαλαὰδ. ¹⁶ καὶ τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γάδ δέδωκα, ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χεϊμάζου Ἀρνῶν μέσον τοῦ χεϊμάζου ὄριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὼκ. ὁ χεϊμάζος ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν. ¹⁷ καὶ ἡ Ἀραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρεθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβα, θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ

Ἀσηδὼθ τὴν Φασγά ἀνατολῶν. ¹⁸ καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ. ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός. ¹⁹ πλήν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν, ²⁰ ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὥστε καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν. ²¹ καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐνετείλαμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα, ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυο βασιλεῦσι τούτοις. οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' αἷς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ. ²² οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν. ²³ καὶ ἐδεήθην κυρίῳ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. ²⁴ κύριε θεέ σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν. τίς γὰρ ἐστὶ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθά ἐποίησας σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου; ²⁵ διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον. ²⁶ καὶ ὑπερεῖδε κύριος ἐμὲ ἔνεκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσέ μου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς τίς λαλήσῃαι τὸν λόγον τούτον. ²⁷ ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς. καὶ ἰδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτον. ²⁸ καὶ ἐντείλει Ἰησοῦ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ

λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ἐώρακας. ²⁹ καὶ ἐνικαθήμεθα ἐν νάπη συνεγγυς οἴκου Φογῶρ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κρίματων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζητε, καὶ πολυπλασιασθῇτε, καὶ ἐξελεθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ² οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥημα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελῆτε ἀπ' αὐτοῦ. φυλάσσεσθε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. ³ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγῶρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγῶρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν. ⁴ ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζητε πάντες ἐν τῇ σήμερον. ⁵ ἴδετε, δέδωκα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν, ⁶ καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε. ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων, ὅσοι ἂν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα. καὶ ἐροῦσιν. ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. ⁷ ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ὃ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς, ὥς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα; ⁸ καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ὃ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τούτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον; ⁹ πρόσθε σεαυτῶ, καὶ φυλάξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς υἱούς τῶν υἱῶν σου ¹⁰ ἡμέραν ἣν ἐστήτε ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἐκκλησίασον πρὸς μέ τὸν

λαόν, καὶ ἀκούσάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πᾶσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱούς αὐτῶν διδάξουσιν. ¹¹ καὶ προσήλθετε καὶ ἐστήτε ὑπὸ τὸ ὄρος. καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. σκότος, γνόφος, θυελλὰ. ¹² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἤκούσατε. καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἡ φωνή. ¹³ καὶ ἀνῆγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας. ¹⁴ καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ¹⁵ καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρήβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός. ¹⁶ μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πάσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ. ¹⁷ ὁμοίωμα παντός κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς. ὁμοίωμα παντός ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ¹⁸ ὁμοίωμα παντός ἐρπετοῦ, ὃ ἐρπει ἐπὶ τῆς γῆς. ὁμοίωμα παντός ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. ¹⁹ καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ παντὰ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ ἀπένεμε κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. ²⁰ ὑμᾶς δὲ ἐλάβε ὁ θεός, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαόν ἐγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ²¹ καὶ κύριος ὁ θεός ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν. καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τούτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σὺν ἐν κλήρῳ. ²² ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τούτον. ἡμεῖς

ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε, καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην. ²³ προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα παντῶν ὧν συνέταξέ σοι κύριος ὁ Θεός σου. ²⁴ ὅτι κύριος ὁ Θεός σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ, Θεὸς ζηλωτής. ²⁵ ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱούς καὶ υἰοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀπομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός, καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν, ²⁶ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι. οὐχὶ πολυχρονεῖτε ἡμέρας ἐπὶ αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε. ²⁷ καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀρεθμοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ. ²⁸ καὶ λυτρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὀψονται, οὔτε μὴ ἀκούσωσιν, οὔτε μὴ φάγωσιν, οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι. ²⁹ καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ εὐρήσετε αὐτόν, ὅταν ἐκζητήσετε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου. ³⁰ καὶ εὐρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπὶ ὁράτῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ³¹ ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ Θεός σου. οὐκ ἐγκαταλείψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτρέψει σε. οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς κύριος. ³² ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο. ³³ εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας. ³⁴ εἰ ἐπείρασεν ὁ

Θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος. ³⁵ ὥστε εἰδῆσαι σε, ὅτι κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεὸς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἐστὶν ἕτι πλην αὐτοῦ. ³⁶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαι σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός. ³⁷ διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ ἐξηγάγε σε αὐτοὺς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου, ³⁸ ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου, ἐξαγαγὼν σε δοῦναι σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον. ³⁹ καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἐστὶν ἕτι πλην αὐτοῦ. ⁴⁰ καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως μακροήμιον γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴¹ τότε ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, ⁴² φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὺν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθδὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται. ⁴³ τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβὴν, καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλαὰθ τῷ Γαδδί, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασάν τῷ Μανασσή. ⁴⁴ οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθηκετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴⁵ ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγύς

γῆς οἴκου Φογοῦρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἑσβεῶν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁷ καὶ ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὁγ βασιλέως τῆς Βασάν, δύο βασιλείων τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ⁴⁸ ἀπὸ Ἀροὴρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χειμάρθου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν, ὃ ἐστὶν Αἰρμών. ⁴⁹ πᾶσαν τὴν Ἀραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξυτήν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιοῦματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὧσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιῆν αὐτά. ² κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρῆβ. ³ οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς ὥδε πάντες ζῶντες σήμερον. ⁴ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός. ⁵ καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἀναμέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων. ⁶ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. ⁷ οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου. ⁸ οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδώλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. ⁹ οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, θεὸς ζήλων, ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ γενεᾷ τοῖς μισοῦσί με, ¹⁰ καὶ ποίων ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου. ¹¹ οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, οὐ γὰρ μὴ καθαρῶς κύριος ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ

ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. ¹² οὐλάσῃ τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου. ¹³ ἔξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου, ¹⁴ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βούς σου καὶ τὸ ὑποζυγίόν σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀνπαυῇται ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ τὸ ὑποζυγίόν σου, ὥσπερ καὶ σύ. ¹⁵ καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξῆγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταίᾳ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι κύριος ὁ θεός σου, ὥστε φυλάσσειν αὐτήν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν. ¹⁶ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς κύριος ὁ θεός σου διδώσιν σοί. ¹⁷ οὐ φονεύσεις. ¹⁸ οὐ μοιχεύσεις. ¹⁹ οὐ κλέψεις. ²⁰ οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. ²¹ οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἄγρον αὐτοῦ, οὔτε τὸν παιδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί. ²² ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός. σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε. καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας, καὶ ἔδωκε μοι. ²³ καὶ ἐγένετο ὥς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ ὄρος ἔκαλετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερούσια ὑμῶν, ²⁴ καὶ ἐλέγετε. ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεός ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ εἶδομεν, ὅτι λαλήσει

λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται. ²⁵ καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκούσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα. ²⁶ τίς γὰρ παρ' ἧτις ἤκουσε φωνὴν θεοῦ ζώντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται; ²⁷ πρόσελθε σὺ καὶ ἀκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν. ²⁸ καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλόντων πρὸς μέ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ. ὁρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν. ²⁹ τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾦ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος; ³⁰ βάδισον, εἶπον αὐτοῖς. ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. ³¹ σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτοὺς, καὶ ποιήτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κληρῷ. ³² καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου. οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά. ³³ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ εὖ σοι ᾦ. καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

Κ Ε Φ. ε'.

Καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς ἐξπορεύεσθε ἐκτὶ κληρονομήσαι αὐτήν. ² ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακρο-

μερεύσητε. ³ καὶ ἀκουσον Ἰσραὴλ, καὶ φυλάξον ποιεῖν ὅπως εὖ σοι ᾦ, καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναι σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἀκουε Ἰσραὴλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστι. ⁵ καὶ ἀγαπήσεις κυρίον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. ⁶ καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου. ⁷ καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθ' ἡμέραν ἐν οἴκῳ, καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανοιζόμενος. ⁸ καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ⁹ καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλίας τῶν οἰκίων ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε τοῖς πατράσι σου τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾤκοδόμησας, ¹¹ οἰκίας πληρεῖς πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπέλωνας καὶ ἐλαιῶνας, οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς, ¹² πρὸς εγε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάβῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹³ κύριον τὸν θεόν σου φοβήθησθαι, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. ¹⁴ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, ¹⁵ ὅτι ὁ θεὸς ζηλώτης κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί. μὴ ὀργισθεῖς θυμῷ κύριος ὁ θεός σου σοὶ ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ¹⁶ οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειρασάτε ἐν τῷ περασμῷ. ¹⁷ φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ μαρ-

τύρια,

τύμια, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετεί-
λατό σοι. ¹⁸ καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν
καὶ τὸ καλὸν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἐξελεθῇς
καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγα-
θὴν, ἣν ὥμοσε κύριος τοῖς πατράσιν
ἡμῶν. ¹⁹ ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε
κύριος. ²⁰ καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ
κὶ ὁ υἱός σου αὖριον, λέγων. τί ἐστὶ
τὰ κακῆρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ
τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν ἡμῖν; ²¹ καὶ ἔρεῖς τῷ υἱῷ
σου. οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος
ἐκτεθεὶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βρα-
χίῳ ὑψηλῷ. ²² καὶ ἔδωκε κύριος ση-
μῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν
Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν, ²³ καὶ ἡμᾶς ἐξή-
γαγεν ἐκτεθεὶς δούναί ἡμῖν τὴν γῆν ταύ-
την, ἣν ὥμοσε δούναί τοις πατράσιν ἡ-
μῶν. ²⁴ καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποι-
εῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα. φοβεῖ-
σθαι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡ-
μῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζώμεν ὡς περ
καὶ σήμερον. ²⁵ καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται
ἡμῖν ἂν φυλασσόμεθα ποιεῖν πάσας
τὰς ἐντολάς ταύτας ἐναντίον κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

ΚΕΦ. Ζ.

Ἐὰν δὲ εἰσάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου
εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐκπορεύη ἐκεῖ κλη-
ρονομήσῃς αὐτήν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη με-
γάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετ-
ταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀμορραῖον
καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ
Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη
πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν. ² καὶ πα-
ραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς
τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς.
ἀφανισθῶσιν αὐτοὶ οὐ διαθη-
σῇ πρὸς αὐτούς διαθήκη, οὐδὲ μὴ ἐ-
λεήσει αὐτούς, ³ οὐδὲ μὴ γαμβρεύ-
σῃ πρὸς αὐτούς. τὴν θυγατέρα σου
οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ τὴν θυ-
γατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.
⁴ ἐπιστήσῃ γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπὲ
μου, καὶ λατρεύσει θεοὺς ἑτέροους. καὶ
ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς,
καὶ ἐξολοθρεύσει σε τοτὰχος. ⁵ ἀλλ'

οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς. τοὺς βραβύους
αὐτῶν καθελείτε, καὶ τὰς στήλας αὐ-
τῶν συντρίβετε, καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν
ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν
αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ. ⁶ ὅτι λαὸς
ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. καὶ σὲ
προεῖλετο κύριος ὁ θεός σου εἶναι αὐ-
τῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
⁷ οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη, προεῖλετο κύριος ὑμᾶς, καὶ
ἐξελέξατο κύριος ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ ἐστέ
ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. ⁸ ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς, καὶ
διατηρᾶν τὸν ὅρκον ὃν ὥμοσε τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐν
χειρὶ κραταιᾷ. καὶ ἐλυτρώσατό σε κύ-
ριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φα-
ραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. ⁹ καὶ γινώσῃς,
ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεός.
θεὸς πιστός, ὁ φυλάσσειν διαθήκην
καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ
τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
εἰς χιλίας γενεάς. ¹⁰ καὶ ἀποδιδούς
τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολο-
θρεύσαι αὐτούς. καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ
τοῖς μισοῦσι. κατὰ πρόσωπον ἀποδώ-
σει αὐτοῖς. ¹¹ καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντο-
λάς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρί-
ματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον ποιεῖν. ¹² καὶ ἔσται ἡνῖκα ἂν
ἀκούσῃτε τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ
φυλάξῃτε καὶ ποιήσῃτε αὐτὰ, καὶ δια-
φυλάξῃ κύριος ὁ θεός σου σοὶ τὴν δια-
θήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὥμοσε τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν. ¹³ καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ
εὐλογήσει σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐ-
λογησὶ τὰ ἔργονα τῆς κοιλίας σου, καὶ
τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σίτον σου,
καὶ τὸν οἶνον σου, καὶ τὸ ἐλαιόν σου, τὰ
βουκόλμα τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμένα
τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὥ-
μοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δούναί
σοι. ¹⁴ εὐλογητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη. οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ
στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτηνεῖς σου. ¹⁵ καὶ
περιελεῖ κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶ-
σαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύ-
πτου τὰς πονηράς, ὥς ἐώρακας, καὶ
ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ
ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντα τοὺς μι-
σοῦν-

σοῦντάς σε. ¹⁶ καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦ-
λα τῶν ἐθνῶν, ἃ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσης
τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅτι σκῶλον τοῦτο
ἐστὶ σοι. ¹⁷ ἂν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ
σου, ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ,
πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς;
¹⁸ οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς. μνεία μνη-
στῆσης, ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου
τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.
¹⁹ τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς
ἴδουσιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα
καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκείνα, τὴν
χείρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν. ὡς ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ
θεός σου, οὕτω ποιήσει κύριος ὁ θεός
ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ²⁰ καὶ τὰς
σφηκίας ἀποστείλει κύριος ὁ θεός σου
εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ κα-
ταλειμμένοι καὶ οἱ κεκοιμημένοι ἀπὸ
σοῦ. ²¹ οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί,
θεὸς μέγας καὶ κραταῖος. ²² καὶ κατα-
ναλώσει κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μι-
κρὸν μικρόν. οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς τοτάχως, ἵνα μὴ γένῃται ἡ γῆ
ἐρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θη-
ρία τὰ ἄγρια. ²³ καὶ παραδώσει αὐ-
τοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας
σου, καὶ ἀπολέις αὐτοὺς ἀπολεία με-
γάλη, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃτε αὐτούς.
²⁴ καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολέετε τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.
οὐκ ἀντιστήσεται οὐθεὶς κατὰ πρόσω-
πον σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς.
²⁵ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ
σετε πυρί. οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον
οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν οὐ λήψῃ σε-
αὐτῶ, μὴ πταίῃς δι' αὐτό, ὅτι βδέ-
λυγμα κυρίου τῷ θεῷ σου ἐστί. ²⁶ καὶ
οὐκ εἰσέλθεις βδελύγμα εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ ἀνάθεμα ἐσθὶ ὡς περ τοῦτο.
προσοχθίσματι προσοχθίεις, καὶ βδε-
λυματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

Κ Ε Φ. Η'.

Πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν σημερον φυλάξεσθε ποιεῖν,

ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ
εἰσέλθῃτε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν,
ἣν ὡμοσε κύριος ὁ θεός ὑμῶν τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν. ² καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν
τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε
καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ ἢ οὐ. ³ καὶ ἐπιάκωσέ σε, καὶ ἐ-
λμαρχονῇ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ
μάννα, ὃ οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου.
ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ σῆματι τῷ ἐμπορευομένῳ διὰ
στόματος θεοῦ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος.
⁴ τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλακώθη ἀπὸ
σοῦ, τὰ ὑποδήματα σου οὐ κατετρίβη
ἀπὸ σοῦ. οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθη-
σαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁵ καὶ
γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὡς εἴ τις ἄν-
θρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕ-
τω κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε.
⁶ καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ
θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ, καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν. ⁷ ὁ γὰρ
κύριος ὁ θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀ-
γαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χεῖμαρ ὕδα-
των, καὶ πηγὰς ἀβύσσων ἐμπορευόμε-
ναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων.
⁸ γῆ ποροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συ-
καὶ, ῥοαί, γῆ ἐλαιᾶς ἐλαίου καὶ μέλι-
τος. ⁹ γῆ ἥ ἥψ ἥς οὐ μετὰ πτωχείας φα-
γῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ
ἐπ' αὐτῆς οὐδέν. γῆ ἥς οἱ λίθοι σίδη-
ρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλ-
λευσεις χαλκόν. ¹⁰ καὶ φαγῇ καὶ ἐμ-
πλησθήσῃ, καὶ εὐλογῆσῃς κύριον τὸν
θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἥς
δέδωκε σοι. ¹¹ προσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπι-
λάθῃ κυρίον τὸν θεοῦ σου, τοῦ μὴ
φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τα
κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹² μὴ
φαγῶν καὶ ἐμπλησθίς καὶ οἰκίας πα-
λὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν
αὐταῖς, ¹³ καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν
προβάτων σου πληθυνθέντος σοι, ἀρ-
γυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι,
καὶ πάντων ὧν σοι ἔσται πληθυνθέν-
των σοι, ¹⁴ ὑπώσθῃς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
λάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τοῦ ἐξαγα-
γόν-

χόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. ¹⁶ τοῦ ἀγαχόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὅρις δακνων, καὶ σκορπίος, καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ. τοῦ ἐξαγαχόντος σοι ἐκ πέτρας ἀποτόμου πηγὴν ὕδατος. ¹⁶ τοῦ προμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἤδεις σὺ, καὶ οὐκ ἴδισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου. ¹⁷ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην. ¹⁸ καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτὸς σοὶ δίδωσιν ἰσχὴν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ᾤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον. ¹⁹ καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτυρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείεσθε. ²⁰ καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα κύριος ὁ θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείεσθε, ἀπ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Θ.

Ἀκουε Ἰσραὴλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχέρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ² λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνὰκ, οὓς σὺ οἶσθα, καὶ σὺ ἀκήκοας. τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνὰκ; ³ καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου. πῦρ καταναλίσκον ἐστίν. οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι κύριος. ⁴ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου σου, λέγων. διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσῆγαγέ με κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην. ⁵ οὐχὶ διὰ τὴν

δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητά τῆς καρδίας σου σὺ ἐσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην, ἣν ᾤμοσε κύριος τοῖς πατράσι ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. ⁶ καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτραχηλὸς εἷ. ⁷ μνησθήτι μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀπ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ἀπειθοῦντες διτελεῖτε τὰ πρὸς κύριον. ⁸ καὶ ἐν Χωρὴβ παρώξυνετε κύριον, καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, ⁹ ἀναβαλόντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθηκε κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγενόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον. ¹⁰ καὶ ἔδωκέ μοι κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγράπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας. ¹¹ καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. ¹² καὶ ἔπε κύριος πρὸς μέ. ἀνάστηθι, κατάρθῃ τοταχὺς ἐντεύθεν, ὅτι ἠνόμηνεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξηγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χῶνευμα. ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ, λέγων. λελάληκα πρὸς σέ ἀπαξ καὶ δις, λέγων. ἑώρακα τὸν λαόν τούτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτραχηλὸς ἐστίν. ¹⁴ καὶ νῦν ἑασόν με ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. ¹⁵ καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ τὸ ὄρος

ὄρος ἑκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χειρσίν μου. ¹⁶ καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς ζω-
ρευτὸν, καὶ παρεβήτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο κύριος ὑμῖν ποιεῖν, ¹⁷ καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἐξόψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν. ¹⁸ καὶ ἐδεή-
θην ἐναντίον κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέ-
ρας καὶ τεσσαράκοντα νυκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ὧν ἡμάρ-
τετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυ-
ρίου τοῦ θεοῦ παροξύναι αὐτόν. ¹⁹ καὶ ἑκαθὺς εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. καὶ εἰσηκούσε κύριος ἔμου καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. ²⁰ καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτόν, καὶ ἠύξαμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ²¹ καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ἦν ἐποιήσατε τὸν μό-
σχον ἔλαβον αὐτόν, καὶ κατέκασα αὐτόν ἐν πυρὶ, καὶ συνέκοψα αὐτόν καταλέσας σφοδρὰ ἕως ἐγένετο λεπτὸν, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἐξόψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμᾶρρὸν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους. ²² καὶ ἐν τῷ ἔμπυρισμῷ, καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε κύριον. ²³ καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς κύριος ἐκ Κάνης Βαρυῆ, λέγων. ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἡπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ²⁴ ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν. ²⁵ καὶ ἐδεήθην ἐναντι κυρίου τεσσα-
ράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύ-
κτας, ὅσας ἐδεήθην, εἶπε γὰρ κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. ²⁶ καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπα. κύριε βασι-
λεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολοθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἔλω-
τρώσω, οὐς ἐξηγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχυί σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ

χειρὶ σου τῇ κραταῖᾳ, καὶ ἐν τῷ βρα-
χίονί σου τῷ ὑψηλῷ. ²⁷ μνησθῆτι Α-
βραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν θε-
μαπόντων σου, οἷς ὥμοσας κατὰ σεαυ-
τοῦ. μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότη-
τα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἀσεβή-
ματα, καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. ²⁸ μὴ εἰπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξηγαγες ἡμᾶς ἐκείθεν, λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγα-
γεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αἰ-
τοῖς, καὶ παρὰ τὸ μῆσσαι αὐτοὺς, ἐξηγαγὲν αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ ἀποκτεῖ-
ναι αὐτοὺς. ²⁹ καὶ οὗτοι λαὸς σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξηγαγες ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου ἐν τῇ ἰσχυί σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταῖᾳ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε κύριος πρὸς μέ. λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λι-
θίνας ὡςπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μέ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σε-
αυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην. ² καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις ἃς συνέτρι-
ψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβω-
τόν. ³ καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρώται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χειρσίν μου. ⁴ καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτάς κύριος ἔμοί. ⁵ καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα. καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος. ⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρὼθ υἱῶν Ἰακίμ Μισαδαΐ. ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀα-
ρὼν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ ἐκεῖ-
θεν ἀπῆραν εἰς Γαδγὰδ. καὶ ἀπὸ Γαδ-
γὰδ εἰς Ἐτεβάθα, γῇ χεῖμαρροι ὑδά-
των. ⁸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστείλε κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ, αἰρεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, παρε-
στάναι ἐναντι κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως

τῆς

τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ διὰ τοῦτο οὐκ ἴστι τοῖς Λευίταις μερίς καὶ κληρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, κύριος αὐτὸς κληρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. ¹⁰ καγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσῆκουσε κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. βάδιζε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν αὐτὰ κληρονομήσωσαν τὴν γῆν, ἢ ὡμοσα τοῖς πατέραςιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς. ¹² καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ φοβῆσθαι κύριον τὸν θεόν σου, καὶ ποιεῖσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν, καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ¹³ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾔ; ¹⁴ ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. ¹⁵ πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προέλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοῖς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. ¹⁶ καὶ περιτεμεῖτε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν ἰσχυρὸν ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε. ¹⁷ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός ὑμῶν οὗτος θεός τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων, ὁ θεός ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδέ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. ¹⁸ ποιῶν κρίσιν πρὸς ἅπαντας καὶ ὁφθαλμῶν καὶ χήρας, καὶ ἀγαπᾶ τὸν πρὸς ἅπαντας δοῦναι αὐτῷ ἄριστον καὶ ἱματίον. ¹⁹ καὶ ἀγαπήσετε τὸν πρὸς ἅπαντας, πρὸς ἅπαντας γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ²⁰ κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. ²¹ οὗτος καὶ ἡμεῖς σου, καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις ἐποίησε ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδόξα ταῦτα, ἃ ἴδωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου. ²² ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυ-

πτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε κύριος ὁ θεός σου ὥς ἐστι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ² καὶ γινώσκεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ ἴδωσαν τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ³ καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, ⁴ καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ὥς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ⁵ καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ⁶ καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Λαθὼν καὶ Ἀβειρῶν υἱοῖς Ἐλαβ υἱοῦ Ρουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς, καὶ τοὺς οἰκούς αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ. ⁷ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ἐν ὑμῖν σήμερον. ⁸ καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ ἐκτελέσαντες κληρονομήσετε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ⁹ ἵνα μακροήμερος ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὡμοσε κύριος τοῖς πατέραςιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι. ¹⁰ ἐστὶ γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου ἐστὶν, ὅθεν ἐκπετόρευσθε ἐκείθεν, ὅταν σπείρωσι τὸν σπόρον, καὶ ποτί-

ζῶσι

ζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν, ὥσει κῆπον λαχανείας. ¹¹ ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησάμενη αὐτήν, γῆ ὄρεινῃ καὶ πεδινῇ, ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ. ¹² γῆ, ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ¹³ ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. ¹⁴ καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρῶτον καὶ ὀψιμον, καὶ εἰσώσει τὸν σίτον σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου. ¹⁵ καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήρεσί σου. ¹⁶ καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεὶς πρόσχεε σταντῶ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῇ, καὶ λατρεύῃτε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσῃτε αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐφ' ὑμῶν, καὶ συσῇ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται ὑετός, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολείσθῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἣς κύριος ἔδωκεν ὑμῖν. ¹⁸ καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ὄρηματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. ¹⁹ καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθημένον σου ἐν οἴκῳ, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεύδοντός σου καὶ διανισταμένου σου. ²⁰ καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλίας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ²¹ ἵνα μακρομερεύσῃτε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὁμοσε κύριος τοῖς πατέράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ²² καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν ἡμῶν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλησάσθαι αὐτῷ, ²³ καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα

καὶ ἰσχυρά μᾶλλον, ἢ ὑμεῖς. ²⁴ πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλίβανου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια σου. ²⁵ οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν. καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἣς ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτῆς, ὃν τροπὸν ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς. ²⁶ ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν. ²⁷ τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσῃτε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. ²⁸ καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσῃτε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῇτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλαμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε. ²⁹ καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνει ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαββὴν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαββὴν. ³⁰ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναάν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὼθ πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ὑψηλῆς. ³¹ ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσέλθοντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ. ³² καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ἤτε ἐπὶ τῆς γῆς. ² ἀπωλεία ἀπολείτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὁρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ

τῶν

τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω δένδρου δασείας. ³ καὶ κατασκάψετε τοὺς βομούς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκοψίτε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ πόπου ἐκείνου. ⁴ οὐ ποιήσετε οὕτω κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ⁵ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν, ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῇται, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ. ⁶ καὶ οἴσεται ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκθέσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν. ⁷ καὶ φάγεσθε ἐκ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὐ ἔαν ἐπιδέχηται τὴν χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοῦντες ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου. ⁸ οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὡς σήμερον ἕκαστος τῷ ἑρεστῶν ἐνώπιον αὐτοῦ. ⁹ οὐ γὰρ ῥάτε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπανυσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν κύριος ὁ θεός ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ¹⁰ καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός ἡμῶν κατακληρονομήσιν ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετὰ ασφαλείας. ¹¹ καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσεται πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν ὧρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὔξησθε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ¹² καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Λεβίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν. ¹³ πρόσχε σεαυτῷ, μὴ ἀνερέγκης τὰ ὀλοκαυτώματα σου

ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἔαν ᾖσης, ¹⁴ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹⁵ ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις, καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτό, ὡς δορκᾶς ἢ ἔλαφον. ¹⁶ πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖτε αὐτό, ὡς ὕδωρ. ¹⁷ οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὔξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου. ¹⁸ ἀλλ' ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν. καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, - οὐ ἔαν ἐπιβύλης τὴν χεῖρά σου. ¹⁹ πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λεβίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁰ ἔαν δὲ ἐμπλατύνῃ κυριος ὁ θεός σου τὰ ὄρια σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι. καὶ ἑρεῖς, φάγομαι κρέα. ἔαν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου, ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα. ²¹ ἔαν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν ᾧ ὁ θεός σοι, ὃν τρόπον ἐνετείλαμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. ²² ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡς αὐτὸς ἔσθεται. ²³ πρόσχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ. οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν. ²⁴ οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖτε αὐτό

αὐτό ὡς ὕδωρ. ²⁵ οὐ φαγῇ αὐτό, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐάν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ²⁶ πλὴν τὰ ἁγία σου, ἐάν γένηται σοι, καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἤξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ²⁷ καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματα σου, τὰ κρέα ἀνοίσαις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ. ²⁸ φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου διαιώνως, ἐάν ποιήσης τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ²⁹ ἐάν δὲ ἐξολοθρευθῇ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσῃ τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ³⁰ πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἐκλήτῃσης ἐπακολουθήσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέγων. πῶς ποιούσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω καὶ γὰρ. ³¹ οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ θεῷ σου. τὰ γὰρ βδελύγματα κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ³² πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν. οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφελῆς ἀπ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Εάν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον, καὶ διῷ σοι σημεῖον ἢ τέρας, ² καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων. πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε, ³ οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ⁴ ὅπισω

κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε, καὶ τούτον φοβηθήσεσθε, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, καὶ αὐτὰ προστεθήσεσθε. ⁵ καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται. ἐλάλησε γὰρ πλανησαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρώσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῴσαι σε ἀπὸ τῆς οδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφανεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁶ ἐάν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγάτηρ. ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου, λάθρα λέγων. βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, ⁷ ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἔθνων τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, ⁸ οὐ συνθελήσεις αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν. ⁹ ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτείνειν αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντός τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ. ¹⁰ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐξήτησεν ἀποστήσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹¹ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει ποιῆσαι ἐτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν. ¹² ἐάν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι κατοικεῖν ἐν ἐκεί, λεγόντων. ¹³ ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες. πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε, ¹⁴ καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις, καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφὴς ὁ λόγος γεγέννηται, τὸ βδελύγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν, ¹⁵ ἀναιρῶν ἀνελείς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνω μαχαί-

μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεύετε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. ¹⁶ καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς πανδημὶ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι. ¹⁷ καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ πληθύνῃ σε, ὃν τρόπον ᾤμοσε τοῖς πατράσι σου. ¹⁸ ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σημερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Υἱοὶ ἐστε κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, οὐκ ἐπιθήσετε γαλακτωμα ἀναμίσειν τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶ. ² ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σε ἐξελεξάτο κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. ³ οὐ φάγεσθε πᾶν βδελύγμα. ⁴ ταῦτα κτήνη ἃ φάγεσθε, μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν. ⁵ ἔλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύργαρον, ὄρουα, καὶ καμηλοπαρδάλιν. ⁶ πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλῃν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρυσμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. ⁷ καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρυσμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὀνυχίζόντων ὀνυχιστῆρας, τὸν καμηλον, καὶ δασύποδα, καὶ χοιρογούλιον. ὅτι ἀνάγουσι μνηρυσμὸν, καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί. ⁸ καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας ὄπλῃς, καὶ τοῦτο μνηρυσμὸν οὐ μνηρυσμᾷται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ἀπὸ τῶν κρεῖων αὐτῶν οὐ φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε. ⁹ καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι, πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερυγία καὶ λεπίδες, φάγεσθε.

¹⁰ καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερυγία καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε. ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστίν. ¹¹ πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε. ¹² καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν, τὸν αἰτὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλαιοῖτον. ¹³ καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἱκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁴ καὶ στρουθόν, καὶ γλαυκα, καὶ λαῖρον, ¹⁵ καὶ ἐρωδιόν, καὶ κύκνον, καὶ ἵβιν, ¹⁶ καὶ καταράκτην, καὶ ἑέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἔποπα, καὶ νυκτικέρακα, ¹⁷ καὶ πελακάνα, καὶ χαρδριόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ πορνύριον, καὶ νυκτερίδα. ¹⁸ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ἐστὶν ὑμῖν. οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν. ¹⁹ πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε, ²⁰ πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε. τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου δοθήσεται καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ, ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. ²¹ δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντός γεννήματος τοῦ σπέρματος σου, τὸ γέννημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν. ²² καὶ φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλεξῇται κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας. ²³ ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτὰ, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλεξῇται κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῇαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου, ²⁴ καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσὶ σου, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλεξῇται κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν. ²⁵ καὶ δώσεις ἀργύριον ἐπὶ παντός οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσίῃ ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκκῳ, ἢ ἐπὶ παντός οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, ²⁶ καὶ ὁ Λεβίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὅτι οὐκ

N

ἐστίν

ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρος μετὰ σοῦ. ²⁸ μετὰ τρία ἔτη ἔξοισεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἑναιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου, ²⁹ καὶ ἐλεύσεται ὁ Δευ-της, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου, καὶ γάγονται καὶ ἐμπλησθή-σονται, ἵνα εὐλογῇς σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις οἷς ἔαν ποιῇς.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Δι' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφειν, ² καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρεὸς ὠϊον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις. ἐπικέκληται γὰρ ἄφεισις κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. ³ τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἔαν ἦ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἀφειν ποιήσεις τοῦ χρέους σου. ⁴ ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐν-δεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κληρῷ κατακληρο-νομεῖν σε αὐτήν. ⁵ ἔαν δὲ ἀκοῇ εἰσα-κουσῇ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ ὡμῶν φυλάσσειν καὶ ποιῇν πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ⁶ ὅτι κύριος ὁ Θεός σου εὐλογῇ σε ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ θανεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ θανεῖς, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἄρξουσιν. ⁷ ἔαν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρεις τὴν καρδίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίγεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδουμένου. ⁸ ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δα-κειῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεΐται. ⁹ πρόσχε σεαυτῷ μὴ γένη-ται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων. ἔγγιζε τὸ ἔτος τὸ ἔβρομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονη-ρεύσῃται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδουμένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐ-τῷ, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κυρίον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία με-γάλη. ¹⁰ διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ δά-νειον δανεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται,

καθότι ἐνδεΐται. καὶ οὐ λυπηθῇ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ ἐν πᾶσιν οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ¹¹ οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς σου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλο-μαι ποιῇν τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων. ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖρας σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πέννῃ καὶ τῷ ἐπιδο-μένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου. ¹² ἔαν δὲ πραθῇ τὸ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἐξ ἔτη, καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἔξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλευ-θερον ἀπὸ σοῦ. ¹³ ὅταν δὲ ἔξαποστελ-λῇς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἔξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν. ¹⁴ ἐφοδίων ἐφοδιασεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵτου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου. καθὰ εὐλόγησέ σε κύ-ριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ. ¹⁵ καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης οἶσθα ἐν γῇ Αἰ-γύπτου, καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ Θεός σου ἐκείθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιῇν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁶ ἔαν δὲ λέγῃ πρὸς σέ, οὐκ ἐξελεύσο-μαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὖ ἔστιν αὐτῷ παρὰ σοί. ¹⁷ καὶ λήψῃ τὸ ὀπῆτιον, καὶ τρυ-πήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύ-ραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶ-να, καὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις. ¹⁸ οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναν-τίον σου ἔξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μι-σθὸν τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐδούλευσέ σοι ἐξ ἔτη, καὶ εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἔαν ποιῇς. ¹⁹ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἔαν τεχθῇ ἐν ταῖς βουσί σου, καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. οὐκ ἐργά ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχου σου, καὶ οὐ μὴ κίρης τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου. ²⁰ ἐναντι κυρίου φαγῇ αὐτὸ ἑναιαυτὸν ἐξ ἑναιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλεχθῇ κύριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου. ²¹ ἔαν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶ-μον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. ²² ἐν ταῖς πόλεσίν σου φραγ-αὐτό. ὁ ἀκαθαρτός ἐν σοὶ, καὶ ὁ κα-θα-

θαρὸς ὡς αὐτῶς ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον. ²³ πλὴν αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ

Κ Ε Φ. Ις'.

Φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. ² καὶ θύσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ³ οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην. ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα κηροθῇτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. ⁴ οὐκ ὀφθῆσεται σοι ζύμη ἐν πάσι τοῖς ὅροις σου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθῆσεται ἀπὸ τῶν κριῶν ὧν ἔαν θύσῃς τὸ ἐσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τοπρῶν. ⁵ οὐ δύνηται θύσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμῇ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ⁶ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἐσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. ⁷ καὶ ἐψηθεῖς καὶ ὀπτήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἔαν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. καὶ ἀποστραφήσῃ τοπρῶν, καὶ ἐλεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου. ⁸ ἐξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθῆσεται ψυχῇ. ⁹ ἑπτὰ ἑβδομάδας ἑξαριθμήσεις σεαυτῷ, ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητόν ἀρξῇ ἑξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας. ¹⁰ καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῶ κύριος ὁ θεός σου. ¹¹ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ οὐσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

¹² καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταύτας. ¹³ ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἁλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου. ¹⁴ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ οὐσα ἐν ταῖς πόλεσί σου. ¹⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ. ἔαν δὲ εὐλογῇσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσι γεννήμασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος, ¹⁶ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἔαν ἐκλέξηται αὐτόν κύριος, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ ὀφθῆσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός. ¹⁷ ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι. ¹⁸ κριτὰς καὶ γραμματοὺς αἰσχυροὺς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἱς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλάς, καὶ κρινούσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν. ¹⁹ οὐκ ἐκκλινούσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρὸς ὥπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον. τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων. ²⁰ δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῇτε, καὶ ἐισελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ²¹ οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος. πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ. ²² οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐτίθησε κύριος ὁ θεός σου.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ὄψμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστίν. ² ἔαν δὲ εὐρεθῇ ἐν μᾶ τῶν πόλεων σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς ποιῇ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου

N 2

ρίου τοῦ Θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ, ³ καὶ ἐλθόντες λατρεύ-
σας Θεοῖς· ἑτέροις, καὶ προσηκύνω-
σιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ
παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἃ οὐ προσέταξέ σοι, ⁴ καὶ ἀναγ-
γελῇ σοι καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ
ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥήμα, γεγένη-
ται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ.
⁵ καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἢ
τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ λιθοβολήσετε
αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
⁶ ἐπὶ θυσι μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρ-
τυσιν ἀποθάνειται. ὁ ἀποθνήσκων
οὐκ ἀποθάνειται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι. ⁷ καὶ
ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ
ἐν πρώτοις θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἡ
χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων. καὶ ἐξα-
ρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁸ ἐάν
δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥήμα ἐν κρίσει
ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον
κρίσις κρίσεως, καὶ ἀναμέσον ἀφ' ἁ-
φῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλο-
γίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν
ὑμῶν, καὶ ἀναστάς ἀναβῆσθαι εἰς τὸν
τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ Θεός
σου ἐκεῖ, ⁹ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱε-
ρεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν
ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν
κρίσιν, ¹⁰ καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγ-
μα ὃ ἂν ἀναγγελοῦσί σοι ἐκ τοῦ τό-
που οὗ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ Θεός
σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα
ἂν νομοθετήσῃ σοι. ¹¹ κατὰ τὸν νό-
μον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί
σοι, ποιήσεις. οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ
ῥήματος· οὐ ἐὰν ἀναγγελοῦσί σοι δεξιὰ
οὐδὲ ἀριστερά. ¹² καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἐάν ποιήσῃ ἐν ὑπερφηανίᾳ ὥστε μὴ
ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκό-
τος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾖ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθα-
νέται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς
τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ πᾶς ὁ
λαός ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ
αἰσιβήσῃ ἐτι. ¹⁴ ἐάν δὲ εἰσελθῇ εἰς τὴν
γῆν, ἣν κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι,
καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοί-
κησῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς, καταστή-

σω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ
τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κυκλῶ μου, ¹⁵ καθι-
στῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχον-
τα, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ Θεός αὐ-
τόν. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστή-
σεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα. οὐ δυνήσῃ
καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον
ἄλλοτριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστί.
¹⁶ διότι οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ ἵππον, οὐ-
δὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυ-
πτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον.
ὁ δὲ κύριος εἶπεν, οὐ προσθήσεαι ἀ-
ποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἐτι. ¹⁷ καὶ
οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ
μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία. καὶ ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ
σφόδρα. ¹⁸ καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ αὐτῷ τὸ δευ-
τερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ
τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν, ¹⁹ καὶ ἔσται
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσκειται ἐν αὐτῷ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἵνα μαθῇ φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεόν
σου, καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐν-
τολάς ταύτας, καὶ τὰ δικαιώματα
ταῦτα ποιεῖν. ²⁰ ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐ-
τοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν
δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρο-
νίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτός· καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις
ὅλη φυλὴ Λεὺ μερὶς οὐδὲ κληρὸς με-
τὰ Ἰσραὴλ. καρπώματα κυρίου ὁ
κληρὸς αὐτῶν, γάρωνται αὐτά. ² κλη-
ρὸς δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτῶν. κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐ-
τοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. ³ καὶ αὕτη ἡ
κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ
παρὰ τῶν θυνόντων τὰ θύματα, ἐάν
τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον. καὶ δώ-
σεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεὶ καὶ τὰ σια-
γόνα καὶ τὸ ἐνυστρον. ⁴ καὶ τὰς ἀπ-
αρχὰς τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου
σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου. καὶ τὴν
ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων
σου δώσεις αὐτῷ. ⁵ ὅτι αὐτὸν ἐξελέ-
ξατο κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου,
παρεστάναι ἐναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ,
λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι

ματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ταῖς υἰαῖς Ἰσραὴλ. ⁶ ἂν δὲ παρα- γένηται ὁ Λευΐτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, εὐ αὐ- τὸς παρακαί, καθ' ὅτι ἐπιθυμῇ ἡ ψυ- χὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξη- ται, ⁷ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς περ πάντες οἱ ἄ- δελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστη- κότες ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. ⁸ μερίδα μεμερισμένην γάγεται, πληρὴ τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν. ⁹ ἂν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. ¹⁰ οὐχ εὐρέθησεται ἐν σοὶ πε- ρακαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμε- νος μαντεῖαν, κληρονοζόμενος, καὶ οἰ- κηζόμενος, φαρμακός, ¹¹ ἐπαείδων ἐπ- αοιδὴν, ἔγγαστρίμυθος, καὶ τερατο- σκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς. ¹² ἔ- στι γὰρ βδελυγμα καὶ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα. ἐνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξολο- θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. ¹³ τέλειος ἐσθὲ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θε- οῦ σου. ¹⁴ τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομήεις αὐτούς, οὗτοι κλη- δόνων καὶ μαντεῶν ἀκούσονται. καὶ σοὶ οὐχ οὕτως ἔδωκε κύριος ὁ Θεός σου. ¹⁵ προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμέ, ἀναστήσῃ σοι κύριος ὁ Θεός σου. αὐτοῦ ἀκούσεσθε. ¹⁶ κατὰ πάντα ὅσα ἡγήσω παρὰ κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκ- κλησίας, λέγοντες, οὐ προσθήσομεν ἀκούσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀφόμεθα εἶναι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν. ¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησας πρὸς σέ. ¹⁸ προ- φήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελ- φῶν αὐτῶν, ὡς περ σέ. καὶ δάσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λα- λήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδι- κήσω ἐξ αὐτοῦ. ²⁰ πληρὴ ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσέβῃσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι

τί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι Θεῶν ἑ- τέρων, ἀποθανέται ὁ προφήτης ἐκεῖ- νος. ²¹ ἂν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλά- λησε κύριος; ²² ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης; ἐκείνος τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ μὴ γένηται, καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε κύριος. ἐν ἁ- σιβεῖς ἐλάλησεν ὁ προφήτης; ἐκείνος. οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ἐὰν δὲ ἀγαπήσῃ κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός δίδωσί σοι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσῃ αὐτούς, καὶ κατοικήσῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν, ² τρεῖς πό- λεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι. ³ στόχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τριμερι- εῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερί- ζει σοι κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονεῦτῃ. ⁴ τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ, καὶ ζήσεται, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τρίτης. ⁵ καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν θρυμὸν συν- αγαγείν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἄξινῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσὼν τὸ σιδῆριον ἀπὸ τοῦ ξύ- λου τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφευξεται εἰς μίαν τῶν πό- λεων τούτων, καὶ ζήσεται. ⁶ ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀ- πίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατε- θέομανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, ἂν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν. καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης. ⁷ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλο- μαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων. τρεῖς πό- λεις διαστελεῖς σεαυτῷ. ⁸ ἂν δὲ ἐμ- πλατύνῃ κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῶ σοι κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου. ⁹ ἂν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμε- ρον,

ρον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, πο-
ρευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυ-
τῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς
ταύτας. ¹⁰ καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα
ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ θεός
σου δίδωσί σοι ἐν κληρῷ, καὶ οὐκ ἔ-
σται ἐν σοὶ αἵματι ἑνοχος. ¹¹ ἔὰν δὲ
γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν
πλησίον, καὶ ἐνδρεύσῃ αὐτὸν, καὶ
ἐπαινασῇ ἐπ' αὐτόν, καὶ πατάξῃ αὐ-
τοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ
εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων. ¹² καὶ
ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως
αὐτοῦ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν,
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας
τῶν ἀγγιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ
ἀποθανεῖται. ¹³ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλ-
μός σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαριεῖς τὸ
αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὖ
σοι ἔσται. ¹⁴ οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ
πλησίου ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν
τῇ κληρονομίᾳ, ἣ κατεκληρονομήθης
ἐν τῇ γῇ, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κληρῷ. ¹⁵ οὐκ ἐμμενὲν μάρτυς
εἰς μαρτυρήσας κατὰ ἄνθρωπον κατὰ
πάντα ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἁμαρ-
τημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἣν
ἔαν ἁμάρτη. ἐπὶ στόματος δύο μαρ-
τύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρ-
τύρων, στήσεται πᾶν ῥήμα. ¹⁶ ἔὰν δὲ
καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώ-
που, καταλέγων αὐτοῦ ἄσβεστιαν, ¹⁷ καὶ
στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν
αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἐναντι κυρίου, καὶ
ἐναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἐναντι τῶν κρι-
τῶν, οἱ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, ¹⁸ καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀ-
κριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρ-
τυρῶσιν ἄδικα, ἀνέστη κατὰ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ ποιήσετε αὐτῷ
ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κα-
τὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔξαρεῖς τὸ
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²⁰ καὶ οἱ
ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται,
καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κα-
τὰ τὸ ῥήμα τὸ πονηρὸν τούτου ἐν ὑμῖν.
²¹ οὐ ψεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐ-
τῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀν-
τὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος,
χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός.

Κ Ε Φ. Κ'.

Εὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου, καὶ ἰδῇς ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φο-
βηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός
σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. ² καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς
τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς
λαλήσει τῷ λαῷ ³ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐ-
τούς. ἀκούετε Ἰσραὴλ. ὑμεῖς πορευέ-
σθε σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία
ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραυνεσθε μη-
δὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
⁴ ὅτι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ προπο-
ρευόμενος μεθ' ὑμῶν, συνεκπολεμήσαι
ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑ-
μᾶς. ⁵ καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς
πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες. τίς ὁ ἄνθρω-
πος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ
οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω
καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινίῃ αὐτήν.
⁶ καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευ-
σεν ἀμπέλων, καὶ οὐκ εὐφρανθῇ ἐξ
αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφή-
τω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος
εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ. ⁷ καὶ τίς ὁ
ἄνθρωπος ὅστις μεμνήσεται γυναῖ-
κα, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω
καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν. ⁸ καὶ
προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι
πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἐροῦσι. τίς ὁ ἄν-
θρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφή-
τω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δει-
λιάσῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ, ὥσπερ ἡ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἔσται ὅταν
παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες
πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν
ἄρχοντας τῆς στρατίας προηγουμέ-
νους τοῦ λαοῦ. ¹⁰ ἔὰν δὲ προσέλθῃς
πρὸς πόλιν ἐκπολεμησά αὐτούς, καὶ
ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' ἐιορήνης. ¹¹ ἔὰν
μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι, καὶ ἀν-
οίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρε-
θέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολό-
γητοι

γῆτοι καὶ ὑπῆκοοί σου, ¹² ἔαν δὲ μὴ ὑπακουσῶσί σοι, καὶ ποιῶσι πρὸς σέ πόλεμον, περικαθίεις αὐτήν, ¹³ ἕως ἂν παραδῷ σοι αὐτήν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἄρσενικόν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας, ¹⁴ πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς. καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομήσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομήν τῶν ἐχθρῶν σου, ὣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ¹⁵ οὕτω ποιήσεις πᾶσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ¹⁶ ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομίαν τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζῶγρησέτε πάν ἐμπνέον, ¹⁷ ἀλλ' ἡ ἀναθέματι ἀναθεματίζεται αὐτοὺς, τὸν Χετταῖον, καὶ Ἀμορραῖον, καὶ Χαναταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Εὔαῖον, καὶ Ἰβουσαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετειλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ¹⁸ ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ¹⁹ ἔαν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσαι αὐτήν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις. μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἄγρῳ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χαρακὰ· ²⁰ ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίσταται ὅτι οὐ καρπόφρωτόν ἐστι, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαρακῶσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σέ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Εὰν δὲ εὐρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ, ἥ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἶδασι τὸν πατάξαντα, ² ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου, ³ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγύζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ ληψεται ἡ γερουσία τῆς

πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἰργασται, καὶ ἥτις οὐχ ἔλκυσε ζυγόν, ⁴ καὶ καταβιάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχίαν, ἥτις οὐκ εἰργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι. ⁵ καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός παρεστηκέναι αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἀφή. ⁶ καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγύζοντες τῷ τραυματίᾳ νύθονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι. ⁷ καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν. αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἔξεσαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἑώρακασιν. ⁸ ὁ ἔλεος γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὐς ἐλυτρώσω κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐξιλασθῇσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα. ⁹ σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἔαν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹⁰ ἔαν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομήσῃς τὴν προνομήν αὐτῶν, ¹¹ καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα, ¹² καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἐνδόν εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχίεις αὐτήν, ¹³ καὶ περιελίξῃς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συν-οικισθῇς αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. ¹⁴ καὶ ἔσται ἔαν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου. οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν. ¹⁵ ἔαν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται

γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης, ¹⁶ καὶ ἔσται ἡ ἂν ἡμέρα κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡρατημένης, ὑπερίδων τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον, ¹⁷ ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτοκεῖα. ¹⁸ ἔαν δὲ τινι ἡ υἱὸς ἀπειθῇ· καὶ ἐρεθιστῇ, οὐχ ὑπακούων φωνῇ πατρὸς καὶ φωνῇ μητρός, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν, ¹⁹ καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ καὶ ἐξάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου. ²⁰ καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγίῃ. ²¹ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται. ²² ἔαν δὲ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, ²³ οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδης αὐτά. ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. ² ἔαν δὲ μὴ ἐγγῆν ὁ ἀδελφός σου πρὸς σέ, μὴ δὲ ἐπίστη αὐτὸν, συνάξεις αὐτὸν ἐνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. ³ οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ τὰς ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ

σου. ὅσα ἔαν ἀπολήται παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρης, οὐ δυνήσῃ ὑπερίδειν. ⁴ οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδης αὐτούς, ἀνίσταν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ. ⁵ οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρός ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσεται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι βδελύγμα κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα. ⁶ ἔαν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾷ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νοσσοῖς ἢ ωοῖς, καὶ ἡ μητὴρ θάλητ ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων. ⁷ ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παῖδια λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ. ⁸ ἔαν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ ὁματί σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἔαν πέσῃ ὁ πῶν ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπέλωνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἔαν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπέλωνος σου. ¹⁰ οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹¹ οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ. ¹² στρεπτά ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἔαν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς. ¹³ ἔαν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτήν ¹⁴ καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ, τὴν γυναῖκα ταυτην εἴληφα, καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὗρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια, ¹⁵ καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μητὴρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλιν, ¹⁶ καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ. τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτήν ¹⁷ νῦν οὗτος ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, λέγων. οὐχ εὗρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια. καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου. καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως. ¹⁸ καὶ λήγεται ἡ γερουσία

ρουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ παιδεύσουσιν αὐτόν, ¹⁹ καὶ ζημιώσουσιν αὐτόν ἐκατὸν σίλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεότητος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῆτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή. οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. ²⁰ ἂν δὲ ἐν ἀληθείᾳ γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὐρεθῇ παρθένα τῇ νεανίδι, ²¹ καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ καθολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις καὶ ἀποθνήσκει, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν οἴκῳ Ἰσραὴλ ἐκπορευῆσαι τὸν οἶκον τῷ πατρὶ αὐτῆς. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²² ἂν δὲ εὐμεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναῖκα συνωκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναίκος, καὶ τὴν γυναῖκα. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ. ²³ ἂν δὲ γένηται παῖς παρθένου μεμνηστευμένης ἀνδρὶ, καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ²⁴ ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβολήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθνήσκουσι. τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²⁵ ἂν δὲ ἐν πεδίῳ εὐρῇ ἄνθρωπος τὴν παιδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον. ²⁶ καὶ τῇ νεανίδι οὐκ ἔστι ἁμάρτημα θανάτου. ὥς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον, καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ²⁷ ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ ἔφρον αὐτήν. ἐβόησεν ἡ νεάνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ. ²⁸ ἂν δὲ τις εὐρῇ τὴν παιδα τὴν παρθένον, ἣτις οὐ μεμνήσκειται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ ἐβόησῃ, ²⁹ δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμώμενος μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεανίδος πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν. οὐ δυνήσεται ἐξαπο-

στεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. ³⁰ οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποκάλυψι συγγάλλυμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Οὐκ ἐξελύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ² οὐκ ἐξελύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ³ οὐκ ἐξελύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ ἐξελύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως ἐκ τὸν αἰῶνα, ⁴ παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἁρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταρᾶσθαι σε. ⁵ καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεός σου ἐκ ακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ. καὶ μετέστρεψε κύριος ὁ θεός σου τὰς καταρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε κύριος ὁ θεός σου. ⁶ οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷ οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν. οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένον ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ υἱοὶ ἂν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεὰ τρίτη ἐξελύσσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ⁹ ἂν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολαῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ὀνύματος πονηροῦ. ¹⁰ ἂν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρός ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ ἐξελύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, ¹¹ καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δευκότος ἡλίου ἐξελύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. ¹² καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω. ¹³ καὶ πάσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζαντες ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου. ¹⁴ ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου, ἐξελεῖσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσωποῦ σου. καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθῇσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πρᾶγματος,

ματος, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. ¹⁵ οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστίθεται σοι παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ¹⁶ μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὐ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν. ¹⁷ οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεὺς ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. οὐκ ἔσται τελειόφορος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελειόσκομος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης, οὐδὲ ἀλλάγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδελυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστι καὶ ἀμώτερον. ¹⁹ οὐκ ἔκτοκις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου, καὶ τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον παντός πράγματος, οὐ ἐν ἐκδανείσῃ. ²⁰ τῷ ἀλλοτριῷ ἔκτοκις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἔκτοκις, ἵνα εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ²¹ ἂν δὲ εὗξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χρονίεις ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία. ²² ἂν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι, οὐκ ἔστι ἐν σοὶ ἁμαρτία. ²³ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ἠέλω κυρίῳ τῷ θεῷ δομα, ὃ ἐλάλησας τῷ στοματί σου.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

²⁵ Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμὴν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐπ' ἀμὴν τοῦ πλησίον σου. ²⁴ ἂν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ σταφυλὴν, ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῇναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβάλλῃς. ¹ ἂν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἂν μὴ εὖρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίας, καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ² καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, ³ καὶ μισήσῃ αὐτήν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίας, καὶ δώσει εἰς τὰς

χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτήν ἐαυτῷ γυναῖκα, ⁴ οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτήν ἐπ' ἀναστρέφας λαβεῖν αὐτήν ἐαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μακθῆναι αὐτήν, ὅτι βδελυγμα ἔστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ οὐ μανεύει τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. ⁵ ἂν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελευσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα. ἁθῶς ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἓνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν. ⁶ οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει. ⁷ ἂν δὲ ἄλλῳ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται, ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος. καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁸ πρόσχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας. φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἂν ἀναγγεῖλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται. ὃν τρόπον ἐνετείλαμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν. ⁹ μνήσθητι ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁰ ἂν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὀτιοῦν, οὐκ εἰς ἐλευσὴν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ. ¹¹ ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐ τὸ δάνειόν σου ἔστιν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω. ¹² ἂν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνέχυρῳ αὐτοῦ. ¹³ ἀποδοσε ἀποδοσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογῇ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹⁴ οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου. ¹⁵ αὐθιμρόν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἔστι, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον, καὶ ἔσται ἐν

σοὶ ἁμαρτία. ¹⁶ οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων. ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτία ἀποθάνειται. ¹⁷ οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. οὐκ ἐνεργυράσεις ἱματίον χήρας. ¹⁸ καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁹ ἐὰν δὲ ἀμύσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἄγρῳ σου, καὶ ἐπιλάβῃ δράγμα ἐν τῷ ἄγρῳ σου, οὐκ ἀναστραφῇ λαβεῖν αὐτό. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. ²⁰ ἐὰν δὲ ἐλαιολογῇς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσω σου. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ²¹ ἐὰν δὲ τρυγῇς τὸν ἀμπέλωνα σου, οὐκ ἐπανατρυγῇς αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ²² καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνῃσι, καὶ δικαιοῶσιν τὸ δίκαιον, καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς, ² καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιός ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθίεις αὐτὸν ἐναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ³ καὶ ἀριθμῶ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν. οὐ προσήρουν. ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγώσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου. ⁴ οὐ φμώσεις βρῶν ἁλῶντα. ⁵ ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἀποθάνῃ τις ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι, ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα,

καὶ συνοικήσει αὐτῇ. ⁶ καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ. ⁷ ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλῃν ἐπὶ τὴν γερούσιαν καὶ ἐρεῖ. οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου. ⁸ καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερούσια τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ. καὶ στὰς εἴπη, οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν. ⁹ καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐναντι τῆς γερούσιαι, καὶ ὑπολῶσι τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ. οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, ¹⁰ καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. ¹¹ ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνός αὐτῶν ἐξελεσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ, ¹² ἀποκοψεῖ τὴν χεῖρα. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ. ¹³ οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίπῳ σου στάθμον καὶ στάθμον, μέγα ἢ μικρόν. ¹⁴ οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν. ¹⁵ στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. ¹⁶ ὅτι βδελύγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον. ¹⁷ μνησθήτη ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλῆκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ¹⁸ πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπέινας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ ἐαροβήθη τὸν θεόν. ¹⁹ καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου

σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλω σου ἐν τῇ γῇ ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, ² καὶ ληψὴ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ³ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτόν. ἀναγγέλλω σημερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου, ὅτι εἰσέληλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν. ⁴ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θῇσιν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ⁵ καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχί, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πληθὺς πολὺ. ⁶ καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρὰ. ⁷ καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλιμὸν ἡμῶν. ⁸ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγαλοῖς, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασιν. ⁹ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. ¹⁰ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκά μοι κυριε, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἀφῆκεις αὐτὸ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ προσκυνήσεις ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ¹¹ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς

ἔδωκέ σοι κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου, καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί. ¹² ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δευτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσήλυτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ γάγονται ἐν ταῖς πόλεσι σου, καὶ εὐφρανθήσονται. ¹³ καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ἐξεκάθαρε τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσήλυτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου, καὶ οὐκ ἐπелаθόμην. ¹⁴ καὶ οὐκ ἔγαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάκωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι, ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἰποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι. ¹⁵ κατίδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα. καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ¹⁷ τὸν θεὸν εἰλου σημερον εἰναι σου θεόν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, καὶ ὑπακούετε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ κύριος εἶλατό σε σημερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶπε φυλάττειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ εἶναι σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δοξαστὸν, εἶναι σε λαὸν ἄγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γεροσύα Ἰσραὴλ, λέγων. φυλάσσεθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σημερον. ² καὶ ἔσται ἡ ἂν ἡμέρα διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι,

σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία. ³ καὶ γραψέις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, ἥνικα ἂν εἰσελθῇτε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου σοί. ⁴ καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, στήσεις τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν ὅρῃ Γαββὰ, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία. ⁵ καὶ οικοδομήσεις ἐκὶ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων. οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον. ⁶ λίθους ὀλοκλήρους οικοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ⁷ καὶ θυσιᾶς ἐκὶ θυσιᾶν σωτηρίου. καὶ φάγῃ, καὶ ἐμπλησθῇσι, καὶ εὐφρανθῇσι ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ⁸ καὶ γράψαι, ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα. ⁹ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες. σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραὴλ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ¹⁰ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹¹ καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. ¹² οὗτοι στησόνται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὅρῃ Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάαχαρ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν. ¹³ καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὅρῃ Γαββὰ, Ρουβὴν, Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ, Ζαβουλὼν, Δὰν, καὶ Νεφθαλί. ¹⁴ καὶ ἀποκριθέντες ἔρουσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ. ¹⁵ ἐπικατάρatos ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θῇσι αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἔρουσι. γένοιτο. ¹⁶ ἐπικατάρatos ὁ αἰμαίνων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός.

γένειτο. ¹⁷ ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹⁸ ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹⁹ ἐπικατάρatos ὁς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσώπου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁰ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναῖκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκαλύμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²¹ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντός κτήνους. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²² ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²³ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ νύμφης αὐτοῦ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς γυναῖκος αὐτοῦ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁴ ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁵ ἐπικατάρatos ὁς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἄθωου. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁶ ἐπικατάρatos πᾶς ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς. καὶ ἔρουσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Καὶ ἔσται ἔὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεὸς σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ² καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πάσαι αἱ εὐλογίαι αὐταί, καὶ εὐρήσουσί σε. ἔὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ³ εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. ⁴ εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου. ⁵ εὐλογημένοι αἱ ἀποθήκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου. ⁶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἀποπορεύεσθαι σε. ⁷ παραδῆ
κὺ-

κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀντιστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου. ὁδῶ μὲν ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἑπτά ὁδοῖς φεύγονται ἀπὸ προσώπου σου. • ἀποστεῖλαι κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμίαις σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ⁹ ἀναστῆσαι σε κύριος ἑαυτῶ λαὸν ἄγιον, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου. ἔὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ ὀψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληται σοι, καὶ φοβηθήσονται σε. ¹¹ καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὥμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι. ¹² ἀνοῖξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν, τὸν οὐρανὸν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ. εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. καὶ δανειεῖς ἔθνησι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐκ ἀρξῇς σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἀρξουσιν. ¹³ καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν, καὶ μὴ εἰς οὐραν, καὶ ἔσῃ τότε ἑπταῖω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω. ἔὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν, ¹⁴ οὐ παραβῆσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά, πορευέσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἔσται ἔὰν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειναι πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατὰρ αὐται, καὶ καταλήψονται σε. ¹⁶ ἐπικατάρματος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρματος σὺ ἐν ἀγρῶ. ¹⁷ ἐπικατάρματοι αἱ ἀποθῆκαι σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου. ¹⁸ ἐπικατάρματα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν

προβάτων σου. ¹⁹ ἐπικατάρματος σὺ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι σε, καὶ ἐπικατάρματος σὺ ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι σε. ²⁰ ἀποστεῖλαι κύριος ἐπὶ σέ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐλπίαν καὶ τὴν ἀναλῶσιν ἐπὶ πάντα οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατελείπεις με. ²¹ προσκολλήσαι κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξαναλῶσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεί κληρονομήσαι αὐτήν. ²² πατάξαι σε κύριος ἐν ἀπορίᾳ, καὶ πυρετῶ, καὶ ῥίγι, καὶ ἐρεθισμῶ, καὶ ἀνιμοφθορίᾳ, καὶ τῇ ἀρχῇ, καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν ἀπολέσωσί σε. ²³ καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρὰ. ²⁴ ὁ κύριος ὁ θεός σου τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου κομιορτὸν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει. ²⁵ ὁ κύριος ἐπὶ κοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. ἐν ὁδῶ μὲν ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐν ἑπτά ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἔσῃ διασπορά ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς. ²⁶ καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. ²⁷ πατάξαι σε κύριος ἔλκει Αἰγυπτίῳ εἰς τὴν ἔδραν, καὶ ψόρα ἀγρία, καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι. ²⁸ πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ, καὶ ἀορασίᾳ, καὶ ἐκστάσει διανοίας. ²⁹ καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥς τις ψηλαφῇσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδᾷσαι τὰς ὁδοὺς σου. καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος, καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν. ³⁰ γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν. οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ. ἀμπέλωνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν. ³¹ ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ. ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι. τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν. ³² οἱ υἱοὶ σου καὶ

καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένα ἔθνη
 ἐτέρω, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπον-
 ται σφακελίζοντες εἰς αὐτὰ, οὐκ ἰσχύ-
 σαι ἡ χεὶρ σου. ³³ τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς
 σου, καὶ πάντας τοὺς πόρους σου φα-
 γεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι. καὶ ἔ-
 σθ ἀδικούμενος καὶ τεθρασυμένος πά-
 σας τὰς ἡμέρας. ³⁴ καὶ ἔσθ παρά-
 πληκτος διὰ τὰ ὀράματα τῶν ὀφθαλ-
 μῶν σου, ἃ βλέπῃ. ³⁵ πατάξαι σε κύ-
 ριος ἐν ἔλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα
 καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνα-
 σθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἵχνους τῶν πο-
 δῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου. ³⁶ ἀπ-
 αγάγοι κύριος σε καὶ τοὺς ἄρχοντας
 σου οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν
 ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ
 πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θε-
 οὓς ἐτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις. ³⁷ καὶ
 ἔσθ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ
 καὶ διηγῆματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
 εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος ἐκεῖ.
³⁸ σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πε-
 δῖον, καὶ ὀλίγα ἐισοίσεις, ὅτι κατέδε-
 δι αὐτὰ ἡ ἀκρίς. ³⁹ ἀμπελῶνα φυ-
 τεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ ὄνον οὐ πίε-
 σαι, οὐδὲ εὐφρανθῇς ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
 καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. ⁴⁰ ἐλατ-
 ται ἔσονται σοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις
 σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρῖσθ, ὅτι ἐκρυή-
 σεται ἡ ἐλαία σου. ⁴¹ υἱοὺς καὶ θυ-
 γατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται,
 ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
⁴² πάντα τὰ ξυλινά σου, καὶ τὰ γεν-
 νήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐ-
 ρισύβη. ⁴³ ὁ προσήλυτος, ὃς ἔστιν ἐν
 σοί, ἀναβήσεται ἄνω ἄνω, σὺ δὲ κα-
 ταβῇς κατω κάτω. ⁴⁴ οὗτος δανειεῖ
 σοὶ σὺ δὲ τούτω οὐ δανειεῖς. οὗτος
 ἔσται κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσθ οὐρά. ⁴⁵ καὶ
 ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι
 αὐται, καὶ καταδιώξονται σε, καὶ κα-
 ταλήψονται σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ
 σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε. ὅτι οὐκ
 εἰσέκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θε-
 οῦ σου, φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ,
 καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό
 σοι. ⁴⁶ καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ
 τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ
 αἰῶνος, ⁴⁷ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας
 κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ

καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος
 πάντων. ⁴⁸ καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχ-
 θροῖς σου, οὓς ἐπαποστείλει κύριος
 ἐπὶ σέ, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν δίψει, καὶ ἐν
 γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων.
 καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηρὸν ἐπὶ τὸν
 τραχήλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
⁴⁹ ἐπάξει ἐπὶ σέ κύριος ἔθνος μικρό-
 θεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥσει ὄρημα
 αἵτου, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκουσῇ τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ, ⁵⁰ ἔθνος ἀναίδες προσώπων, ὃς-
 τις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύ-
 του, καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει. ⁵¹ καὶ κατέ-
 δεῖται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ
 τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ
 καταλιπεῖν σοὶ σίτον, οἶνον, ἔλαιον,
 τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ
 ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν
 ἀπολέσῃ σε, ⁵² καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς
 πόλεσί σου. ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ
 τείχη τὰ ὑψηλά καὶ τὰ ὄχυρα, ἐφ' οἷς
 σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ
 γῇ σου. καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί
 σου, αἷς ἔδωκέ σοι. ⁵³ καὶ φαγῇ τὰ
 ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρεὰ υἱῶν σου
 καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι,
 ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλί-
 ψει σου, ἡ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου.
⁵⁴ ὁ ἀπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερός
 σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐ-
 τοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ
 τὰ καταλειμμένα τέκνα, ἃ ἂν κατα-
 λειφθῇ αὐτῷ ⁵⁵ ὥστε δοῦναι ἐν αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐ-
 τοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ κατα-
 λειφθῇ αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχω-
 ρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἡ ἂν
 θλίψωσί σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πᾶσαις
 ταῖς πόλεσί σου. ⁵⁶ καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν
 ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερά, ἥς οὐχὶ πείραν
 ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς
 γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν
 ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ
 αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ
 αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα
 αὐτῆς. ⁵⁷ καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξ-
 ελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ
 τέκνον αὐτῆς ὃ ἐὰν τέκῃ, καταφάγε-
 ται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἐνδειαν πάντων
 κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν

·τῇ

τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρὸς σου ἐν ταῖς πόλεσίν σου, ⁵⁸ ἐάν μὴ εἰσακουσῇς ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἐντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, κύριον τὸν θεόν σου. ⁵⁹ καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς. ⁶⁰ καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὁδὸν αἰγύπτου τὴν πονηράν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοί. ⁶¹ καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε. ⁶² καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὥστε τὰ ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθύνει, ὅτι οὐκ ἐξήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ⁶³ καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν εὐ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθύνει ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῖσθαι ὑμᾶς. καὶ ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ἐξπορεύη ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ⁶⁴ καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου. ⁶⁵ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἔργῳ τοῦ ποδοῦ σου. καὶ δώσει σοὶ κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἑτέραν ἀπειθοῦσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς, καὶ τηκομένην ψυχὴν. ⁶⁶ καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου. ⁶⁷ τοπρῶν ἔρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα. καὶ τὸ ἑσπέρα ἔρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο πρωῒ, ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ. ⁶⁸ καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις ἐν τῇ ὁδῷ ἣ εἶπα, οὐ προσθή-

σῃ ἐτι ἰδεῖν αὐτήν, καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτῶμενος.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῇ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωαβ, πλην τῆς διαθήκης ἣς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρῆβ. ² καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θεράποισιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ. ³ τοὺς πηρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα. ⁴ καὶ οὐκ ἔδωκε κύριος ὁ θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὠτα ἀκοῦειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁵ καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρημίᾳ. οὐκ ἐπαλαμῶδη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετριβή ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. ⁶ ἄρτον οὐκ ἐγάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἐγώ. ⁷ καὶ ἤλατε ἕως τοῦ τόπου τούτου. καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσβεθὺν, καὶ Ὀζ βασιλεὺς Βασάν ἐς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ. καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς, ⁸ καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐν κληρῷ τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδδί, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσῇ. ⁹ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντα τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνῇτε πάντα ὅσα ποιήσετε. ¹⁰ ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν, καὶ ἡ γερούσια ὑμῶν, καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματεῖς αἰσθαμονεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ¹¹ αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἑω, ὑδροφόρου ὑμῶν, ¹² παρελθὲν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σέ σήμερον. ¹³ ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν τρόπον εἶπέ σοι,

σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πα-
τράσι σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
κώβ. ¹⁴ καὶ οὐκ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ δια-
τίθεται τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν
ἀράν ταύτην, ¹⁵ ἀλλὰ καὶ τοῖς ὡδε
οὔσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον κυ-
ρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ οὔσι
μεθ' ὑμῶν ὡδε σήμερον. ¹⁶ ὅτι ὑμεῖς
οἰδατε πῶς κατακήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύ-
πτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν
ἐθνῶν οὓς παρήλθετε. ¹⁷ καὶ ἴδετε τὰ
βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδωλα αὐ-
τῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ
χρυσίον, ἃ ἔστι παρ' αὐτοῖς. ¹⁸ μὴ τις
ἔστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἡ γυνὴ ἡ πατριὰ ἡ
φυλὴ, τινὸς ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπο
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, πορευθέντες
λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκεί-
νων. μὴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν ῥίξας ἄνσω
φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ. ¹⁹ καὶ
ἔσται ἐὰν ἀκουσῇ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐπιφημισθῇται ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, λέγων. ὅσαί μοι γένοιτο,
ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας
μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ
ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. ²⁰ οὐ
μὴ θελήσει ὁ θεὸς εὐίλατευσαι αὐτῷ,
ἀλλ' ἡ τότε ἐκκαυθήσεται ὁργὴ κυρίου
καὶ ὁ ζήλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ. καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης,
αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ²¹ καὶ δια-
στελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάν-
των υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς
ἀράς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. ²² καὶ
ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἐτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἁλ-
λότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν,
καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκεί-
νης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ὥς ἀπέστει-
λε κύριος ἐπ' αὐτήν, ²³ θεῖον καὶ ἄλλα
κατακεκαυμένον, πᾶσα ἡ γῇ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ
ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν πᾶν χλωρόν. ὥσπερ
κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα,
Ἀδάμ καὶ Σεβωῖμ, ὥς κατέστρεψε
κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. ²⁴ καὶ ἐροῦσι
πάντα τὰ ἔθνη. διατί ἐποίησε κύριος

οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; ²⁵ καὶ ἐροῦσιν.
ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου
τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέ-
θετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξῆγα-
γεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²⁶ καὶ
πορευθέντες ἐλατρευσαν θεοὺς ἐτέροις
οὓς οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐ-
τοῖς. ²⁷ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν
κατὰ πάσας τὰς καταράς τὰς γεγραμ-
μένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.
²⁸ καὶ ἐξῆρξεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς
γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παρ-
οξυσμῷ μεγάλῳ σφοδρᾷ, καὶ ἐξέβαλεν
αὐτοὺς εἰς γῆν ἐτέραν ὥς ἐν νῦν. ²⁹ τὰ
κρυπτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ
φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα, ποιῇν πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ νόμου τούτου.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ
ἡ κατάρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου
σου, καὶ δεξὴ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἐὰν διασκορπίσῃ
σε κύριος ἐκεῖ, ² καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ
κύριον τὸν θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, ³ καὶ ἰάσεται κύριος τὰς ἁμαρ-
τίας σου, καὶ ἐλεήσει σε, καὶ πάλιν
συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς
οὓς διεσκορπίσέ σε κύριος ἐκεῖ. ⁴ ἐὰν
ἢ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείθεν
συνάξει σε κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖ-
θεν λήψεται σε κύριος ὁ θεός σου.
⁵ καὶ εἰσάξει σε ὁ θεός σου ἐκείθεν εἰς
τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησεν οἱ πατέρες
σου. καὶ κληρονομήσεις αὐτήν, καὶ εὖ
σε ποιήσει, καὶ πλεοναστὸν σε ποιήσει
ὑπὲρ τῶν πατέρων σου. ⁶ καὶ περι-
καθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου, καὶ
τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγα-
πᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, ἵνα ζῇς σύ. ⁷ καὶ δώσει κύριος
ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς
σε,

σε, οἱ ἐδίδωξάν σε. ⁸ καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον. ⁹ καὶ εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκτόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκτόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου. ¹⁰ ἂν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἂν ἐπιστραφῇς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. ¹¹ ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, οὐχ ὑπερογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν. ¹² οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν; ¹³ οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων. τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουσθὴν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν; ¹⁴ ἔγγυς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματι σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό. ¹⁵ ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ¹⁶ ἂν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὥς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾷν κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσσεσθε, καὶ εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν ἐκπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησάμενη αὕτη. ¹⁷ καὶ ἂν μεταστῇ ἡ καρδιά σου, καὶ μὴ εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθῇς προσκυνήσῃς θεοῖς ἐτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ¹⁸ ἀναγγέλλω σοὶ σήμερον, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε, καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς,

εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομησάμενη αὕτη. ¹⁹ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν. ἔκλεξαι τὴν ζωὴν σὺ, ἵνα ζῇς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου, ²⁰ ἀγαπᾷν κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐχέσθαι αὐτόν, ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Καὶ συνετίλεισε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἕκατόν καὶ εἴκοσι ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον. οὐ δύνησμαι ἐτι ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι. κύριος δὲ εἶπε πρὸς μέ. οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτον. ³ κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς, καὶ Ἰησοὺς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος. ⁴ καὶ ποιήσει κύριος ὁ θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξολοθρεύσεν αὐτούς, ⁵ καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑμῖν. καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετείλαμην ὑμῖν. ⁶ ἀνδρῖζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσῃς, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνῇ, οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη. ⁷ καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντός Ἰσραὴλ. ἀνδρῖζου καὶ ἰσχυε, σὺ γὰρ ἐξελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς. ⁸ καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη. μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιά. ⁹ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου

νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Δεὺ τοῖς αἰροῦσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐντείλατο Μωσὴς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἑσθ' ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, ¹¹ ἐν τῷ συμπορευέσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὁφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος, ἀναγνώσκειν τὸν νόμον τούτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὅτα αὐτῶν, ¹² ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα, καὶ τὸν προσηλύτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσῃσι, καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν. καὶ ἀκούσονται πᾶν πᾶν λόγους τοῦ νόμου τούτου. ¹³ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἱ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἰδοὺ ἐγγίκασι αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου. κάλεσον Ἰησοῦν, καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελῶμαι αὐτῷ. καὶ ἐπιδρεύθη Μωσὴς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἔστη ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορεύσιν ὅπως Θεὸν ἄλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος ἐκπορεύεται, καὶ καταλείψουσίν με, καὶ διασκέδασουσιν τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ ὀργισθῆσμαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα. καὶ ἐνὶ ὄψει αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις. καὶ ἔρει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. διότι οὐκ ἔστι κύ-

ριος ὁ Θεός μου ἐν ἑμοί, εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα. ¹⁸ ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας αἷς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ Θεοῦ ἄλλοτρίους. ¹⁹ καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὁδῆς ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηται μοι ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ²⁰ εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατέρασιν αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθέντες κορηθῶσι, καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ Θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνούσιν με, καὶ διασκέδασουσιν τὴν διαθήκην μου. ²¹ καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα. οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν. ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὠδὲ σήμερον, πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατέρασιν αὐτῶν. ²² καὶ ἔγραψε Μωσὴς τὴν ὁδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἐντείλατο Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. ἀνδράξου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς κύριος, καὶ αὐτός ἐσται μετὰ σοῦ. ²⁴ ἥνικα δὲ συντελέσει Μωσὴς γράφον πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος, ²⁵ καὶ ἐντείλατο τοῖς Δευταῖς τοῖς αἰροῦσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, λέγων. ²⁶ λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον, ²⁷ ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἱρεθισμὸν σου, καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν. ἔτι γὰρ ἔμοῦ ζῶντος μετ' ὑμῶν σήμερον, παραπερικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πῶς οὐκ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου; ²⁸ ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέ-

ρους ὑμῶν, καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρτύρομαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁹ οἶδα γὰρ ὅτι ἐσχάτον τῆς τελευτῆς μου ἀνομιὰ ἀνομήσετε, καὶ ἐκκλιεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλαμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Α Β'.

³⁰ Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος. ¹ προσεχε οὐρανὸν, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στοματός μου. ² προσδοκάσθω ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματα μου, ὡς εἰ ὄμβρος ἐπ' ἄγρῳσιν, καὶ ὡς εἰ νιφετός ἐπὶ χόρτον. ³ ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα. δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. ⁴ θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία. δίκαιος καὶ ὁσιος κύριος. ⁵ ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μαμητὰ. γενεὰ πικρὰ καὶ διεστραμμένη, ⁶ ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; οὐτὼ λαὸς μαρός καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτός οὐτός σου πατὴρ ἐκτίσαστό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἐπλασέ σε; ⁷ μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γενεαῖς. ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι. ⁸ ὅτε διεσπείρεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. ⁹ καὶ ἐγενήθη μερίς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁰ αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνὴρ ὄφθ. ἐνύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. ¹¹ ὡς αἰετός σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε. διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. ¹² κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς,

οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. ¹³ ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχύιν τῆς γῆς. ἐνψώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν. ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. ¹⁴ βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰὸν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἐπιεν οἶνον. ¹⁵ καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, ἐλπινύθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. ¹⁶ παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις. ἐν βδελύγμασι αὐτῶν παρεπίκρανάν με. ¹⁷ ἔθυσαν δαιμονίους, καὶ οὐ θεῷ. θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. ¹⁸ θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. ¹⁹ καὶ εἶδε κύριος, καὶ ἐξήλωσε. καὶ παρώξυνθη δι' ὄργην υἰὸν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, ²⁰ καὶ εἶπεν. ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν. υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. ²¹ αὐτοὶ παρεξήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ παραξήλωσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνη. ἐπὶ ἔθνη αὐθιέτω παροργιστὴν αὐτούς. ²² ὅτι πῦρ ἐκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἁδου κάτω. καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων. ²³ συναῶ εἰς αὐτούς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συμπολεμήσω εἰς αὐτούς. ²⁴ τῆκόμενοι λιμὴ καὶ βρῶσι ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος. ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν. ²⁵ ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος. νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτοῦ. ²⁶ εἴπα, διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ²⁷ εἰ μὴ δι' ὄργην ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ εἰπώσιν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ

οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
²⁸ ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. ²⁹ οὐκ ἐφρόνησαν συνέναι. ταῦτα καταδέξα-
 σθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. ³⁰ πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακι-
 νήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέ-
 δοτο αὐτοὺς, καὶ κύριος παρέδωκεν
 αὐτούς; ³¹ ὅτι οὐκ εἰσιν ὡς ὁ θεὸς
 ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ
 ἡμῶν ἀνόητοι. ³² ἐκ γὰρ ἀμπελου Σο-
 δόμων ἢ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κλη-
 ματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορράς. σταφυλὴ
 αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας
 αὐτοῖς. ³³ θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος
 αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίστατος.
³⁴ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ,
 καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς
 μου; ³⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταπο-
 δώσω ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν,
 ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ
 παρέσται ἔτοιμα ὕμν. ³⁶ ὅτι κρινεῖ
 κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς
 δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶδε
 γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλε-
 λοιπότητας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρεμμένους.
³⁷ καὶ εἶπε κύριος. ποὺ εἰσιν οἱ θεοὶ
 αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐ-
 τοῖς; ³⁸ ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐ-
 τῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον
 τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν
 καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθή-
 τωσαν ὑμῖν σκεπασταί. ³⁹ ἴδετε ἴδετε
 ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην
 ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτένω, καὶ ζῆν ποιη-
 σω. πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι. καὶ οὐκ
 ἔστιν ὃς ἐξελίκεται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
⁴⁰ ὅτι ἄρῳ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά
 μου, καὶ ὁμοῦμαι τὴν δεξιάν μου. καὶ
 ἐρῶ. ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴¹ ὅτι
 παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν
 μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ
 μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς,
 καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
⁴² μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος,
 καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ'
 αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας
 ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν. ⁴³ εὐ-
 φράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ
 προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγε-
 λοι θεοῦ. εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ

λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ
 πάντες υἱοὶ θεοῦ, ὅτι τὸ αἷμα τῶν
 υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται. καὶ ἐκδικήσει
 καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς,
 καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει. καὶ
 ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ
 αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν
 ὥδην ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
 ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ
 εἰσῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντας
 τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ
 ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ
 τοῦ Ναυή. ⁴⁵ καὶ ἐξελέκσε Μωυσῆς
 λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ. ⁴⁶ καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτοὺς. προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάν-
 τας τοὺς λόγους τούτους, οὐδὲ ἐγὼ
 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον. ἃ ἐντε-
 λείσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ
 ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
 τούτου. ⁴⁷ ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος
 ὑμῖν. ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἐνε-
 κεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύ-
 σετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαί-
 νετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι.
⁴⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων. ⁴⁹ ἀνάβηθι
 εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος
 Ναβαῦ ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ
 πρόσωπον Ἱεριχὼ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χα-
 ναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
 ραὴλ, ⁵⁰ καὶ τελευτά ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ
 ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς
 τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν
 Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει,
 καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 ὅτι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλο-
 γίας Καδὴς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι
 οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
⁵² ἀπέναντι ὅψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ
 εἰσελεύσῃ.

Κ Ε Φ. Δ Γ.

Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν ἡ εὐλόγησι
 Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.
² καὶ εἶπε. κύριος ἐκ Σινὰ ἤκει, καὶ
 ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπεν-
 σεν ἐξ ὄρους Φαράν, σὺν μυριάσι Κά-
 δης ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐ-
 τοῦ. ³ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
 καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖ-
 ράς

ράς σου. καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι. καὶ ἰδεξάτο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ ⁴ νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαίς Ἰακώβ. ⁵ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ. ⁶ ζήτω Ρουβὴν, καὶ μὴ ἀποθάνετω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ. ⁷ καὶ αὕτη Ἰούδα. εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐλθοῖς ἄν. αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινουσιν αὐτῶν, καὶ βοηθός ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσθ. ⁸ καὶ τῷ Δευὶ εἶπε. δότε Δεὺ δῆλους αὐτοῦ, καὶ ἀληθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπείρασεν αὐτὸν ἐν πείρᾳ. ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας. ⁹ ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐκ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπένγω, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἀπέγνων. ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε. ¹⁰ δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ. ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντός ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου. ¹¹ εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δεξαί. κάταξον ὁσφύν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῶν, καὶ οἱ μισούντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν. ¹² καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν. ἡγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ ὁ θεὸς σκιαεῖ ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμέσων τῶν ὄμων αὐτοῦ κατέπαυσε. ¹³ καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν. ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δροσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν. ¹⁴ καὶ καθ' ὅραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, ¹⁵ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀεναῶν. ¹⁶ καὶ καθ' ὅραν γῆς πληρώσεως. καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῇ βιάτῳ ἐλθοῖσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεῖς ἐπ' ἀδελφοῖς. ¹⁷ πρωτοτοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ. κέρατα μοροκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ. ἐν αὐτοῖς ἔθνη κεραιτὰ ἅμα, ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς. αὐτὴ μυριάδες Ἐφραὶμ, καὶ αὗται χιλιadaς Μανασσῆ. ¹⁸ καὶ τῷ Ζαβουλὼν

εἶπεν. εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἔξοδιᾳ σου, καὶ Ἰσαάκ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. ¹⁹ ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι. καὶ ἐπικαλέσῃ ἐκεῖ, καὶ θύσεται ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἐμπορία παράλιον κατοικούντων. ²⁰ καὶ τῷ Γαδ εἶπεν. εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ. ὡς λέων ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα. ²¹ καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν. δικαιοσύνην κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ. ²² καὶ τῷ Δαν εἶπεν. Δαν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ βόσάν. ²³ καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπε. Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν. καὶ ἐμπλήσθητω εὐλογίας παρὰ κυρίου. θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει. ²⁴ καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν. εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσὴρ. καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει ἐν ἑλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ. ²⁵ σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται. ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου. ²⁶ οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου. ὁ ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος. ²⁷ καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχὴ, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀεναῶν. καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν, λέγων. ἀπόλοιτο. ²⁸ καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθώς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ. ἐπὶ σέτω καὶ οἶκῳ. καὶ ὁ οὐρανὸς σοι συννεφὴς δρόσω. ²⁹ μακάριος σὺ Ἰσραὴλ. τίς ὁμοίός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχηρα καύχημά σου. καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιθήσῃ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγὰ ἥ ἐστι ἐπὶ προσώπου Ἱεριχώ. καὶ ἰδεῖεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δαν. ² καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης. ³ καὶ τὴν ἐρημον, καὶ τὰ

τὰ περίχωρα Ἰεριχώ, πόλιν φοινίκων
 ἕως Σηρῶν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς
 Μωυσήν. αὕτη ἡ γῆ ἦν ὥμοσα τῷ
 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων,
 τὸ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. καὶ
 ἰδεῖα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ
 οὐκ εἰσελεύσῃ. ⁵ καὶ ἐτελεύτησε Μωυ-
 σῆς ὁ οὐκέτις κυρίου ἐν γῇ Μωαβ διὰ
 ἡμαρτος κυρίου. ⁶ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν
 ἡ Γὰδ ἐγγὺς οἴκου Φογῶρ. καὶ οὐκ
 ἴδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς
 ἡμέρας ταύτης. ⁷ Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκα-
 τὼν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ
 αὐτοῦ. οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χεῖ-
 ρα αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔκλυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ Μωυσήν ἐν Ἀραβὸν Μωαβ ἐπὶ
 τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ τριάκοντα
 ἡμέρας. καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέ-

ραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ. ⁹ καὶ
 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύ-
 ματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυ-
 σῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. καὶ
 εἰσῆκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ
 ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ
 Μωυσῇ. ¹⁰ καὶ οὐκ ἀνέστη ἐτι προ-
 φῆτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς. ὃν ἔγνω
 κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσω-
 πον ¹¹ ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέ-
 ρασιν. ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος
 ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραῶ
 καὶ τοῖς θεράποισιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ
 τῇ γῇ αὐτοῦ. ¹² τὰ θαυμάσια τὰ με-
 γαλα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν, ἃ
 ἐποίησε Μωυσῆς ἐναντι παντός Ἰσ-
 ραὴλ.

Τέλος τοῦ δευτερονομίου.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυ-
 σῆ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ
 τῷ ὑποπρωτῷ Μωυσῆ, λέγων. ² Μωυ-
 σῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε. νῦν
 ὦν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην
 σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν,
 ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. ³ πᾶς ὁ τόπος
 ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῇτε τῷ ἔργῳ τῶν ποδῶν
 ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον
 ἔρηκα τῷ Μωυσῇ. ⁴ τὴν ἔρημον καὶ
 τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ
 τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ
 ἕως τῆς θαλάσσης τῆς λογάτης. ἀφ'
 ἧλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν.
⁵ οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατεν-
 ὄπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
 ζωῆς σου. καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυ-
 σῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ
 οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδ' ὑπερόψο-
 μαί σε. ⁶ Ἰσχυε καὶ ἀνδρῆξου, σὺ γὰρ
 ἀποδιελθὲς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν
 ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
 αὐτοῖς. ⁷ Ἰσχυε οὖν καὶ ἀνδρῆξου φυ-
 λάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετεί-
 λατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου. καὶ
 οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐ-

δὲ εἰς ἀριστερά, ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς
 ἐὰν πράσῃς. ⁸ καὶ οὐκ ἀποστήσεται
 ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ
 στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ
 ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν
 πάντα τὰ γεγραμμένα. τότε εὐδοθή-
 σῃ, καὶ εὐδοκῶσεις τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
 τότε συνήσεις. ⁹ ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι.
 ἰσχυε καὶ ἀνδρῆξου, μὴ δειλιάσῃς, μὴ
 δὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ
 θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ.
¹⁰ καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμ-
 ματεῦσι τοῦ λαοῦ, λέγων. ¹¹ ἐξελθα-
 τε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ
 λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγον-
 τες. ἐτοιμάζεσθε ἐπισπισμὸν, ὅτι ἐτι
 τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
 Ἰορδάνην τούτον, ἐξελθόντες κατα-
 σκεῖν τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός τῶν
 πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ¹² καὶ
 τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ καὶ τῷ ἡμί-
 σει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς.
¹³ μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑ-
 μῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, λέγων.
 κύριος ὁ θεός ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς,
 καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην. ¹⁴ αἱ
 γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν
 καὶ

καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν. ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζωνοι. πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων. καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς· ¹⁵ ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὡς περ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. ¹⁶ καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν. πάντα ὅσα ἔαν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσωμεν, καὶ εἰς πάντα τόπον, οὐ ἔαν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα. ¹⁷ κατὰ πάντα ὅσα ἡκουσαμεν Μωυσῇ, ἀκουσόμεθα σου. πληρὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῇ. ¹⁸ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκουσῇ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἔαν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθάνετω. ἀλλὰ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι, λέγων. ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχῶ. καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι εἰσῆλθοσαν εἰς Ἱεριχῶ. καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ἣ ὄνομα Ραάβ. καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. ² καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεὶ Ἱεριχῶ, λέγοντες. εἰσπεδύονται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. ³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχῶ, καὶ εἶπε πρὸς Ραάβ, λέγων. ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι. ⁴ καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα. εἰσληλύθασι πρὸς με οἱ ἄνδρες, ⁵ ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόμενται, καταδιώξατε ὅπως αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς. ⁶ αὕτη δὲ ἀνέβιβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἑτοιμασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος. ⁷ καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐ-

τῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτοὺς, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκε ὑμῖν κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. ¹⁰ ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατέξηρανε κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς θυσι βασιλεῦσι τῶν Αἰθιοπῶν, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηων καὶ Ἰδγ, οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. ¹¹ καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. ¹² καὶ νῦν ὁμολογᾶτέ μοι κυρίον τὸν θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. ¹³ καὶ ζωγρησατέ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τὴν μητέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξέλκεσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου. ¹⁴ καὶ εἶπαν αὕτη οἱ ἄνδρες. ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον. καὶ αὕτη εἶπεν. ὡς ἂν παραδῶ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. ¹⁵ καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, ¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰς τὴν ὀρενὴν ἀπέλθετε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. ¹⁷ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες. ἀθῶοι ἐσμέν τῷ ἥρκα σου τούτῳ. ¹⁸ ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖόν, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκθήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς. τὸν δὲ πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου. ¹⁹ καὶ ἔστιαι

ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἐνοχὸς ἑαυτοῦ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. καὶ ὅσοι ἔαν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἐνοχοὶ ἐσόμεθα. ²⁰ ἔαν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, ²² καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὀρεινὴν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. καὶ ἐξέζητησαν οἱ καταδιωκόντες πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐκ εὗροντες. ²³ καὶ ἰπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς. ²⁴ καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, ὅτι παραδέδοκε κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπηγχε πᾶς ὁ κατοικοῦν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ὠρθησεν Ἰησοὺς τοπρωτῷ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σαττίν, καὶ ἦλθον εἰς τοῦ Ἰορδάνου, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. ² καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διηλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς ³ καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες. ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἰρόντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς. ⁴ ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δις-χιλοὺς πήχους στήσεσθε. μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπιστήσθε τὴν ὁδόν, ἣν πορεύσεσθε αὐτήν. οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθέρους καὶ τρίτης ἡμέρας. ⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τῷ λαῷ. ἀγνίσασθε εἰς αὖριον, ὅτι αὖριον ποιήσει κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τοῖς ἱερεύσιν. ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ πορεύεσθε τοῦ λαοῦ. καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. ⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι ὑψῶσαι σε κατ' ἐνώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα

γνώσιν ὅτι, καθότι ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. ⁸ καὶ νῦν ἐντείλει τοῖς ἱερεύσιν τοῖς αἰρῶσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων. ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. προσαγάγετε ὧδε, καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ¹⁰ ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φεριζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Αμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Ἰβουσαῖον, ¹¹ ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην. ¹² προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἓνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς. ¹³ καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσων οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. ¹⁴ καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦρσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότερον τοῦ λαοῦ. ¹⁵ ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κορηπίδα αὐτοῦ ὥς ἐν ἡμέρᾳ θεωριανοῦ πυρῶν. ¹⁶ καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαρίμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν ἄλως ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἰσῆλθε ἀπέναντι Ἰεριχώ. ¹⁷ καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου. καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Κεφ.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ, λέγων. ² παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, ³ σύνταξον αὐτοῖς. καὶ ἀνέστη ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἑτοίμους δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ ἔαν παρεμβάλῃτε ἐκεῖ τὴν νύκτα. ⁴ καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοὺς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, ⁵ εἶπεν αὐτοῖς. προσαγαγείτε ἔμπροσθέν μου πρὸς προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀνελόμενος ἐκείθεν ἕκαστος λίθον ἄριθμὸν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ⁶ ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός. ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὐρίων λέγων, τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν; ⁷ καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων, ὅτι ἐξέλεπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου τῆς διαθήκης κυρίου κατὰ τὴν γῆς, ὡς διέβαιναν αὐτόν. καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. ⁸ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ συνετείλει τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διακόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ. ⁹ ἔστησε δὲ Ἰησοὺς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ¹⁰ εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἕως οὗ συνετέλειεν Ἰησοὺς πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἀναγεῖλαι τῷ λαῷ. καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ διέβησαν. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβήναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. ¹² καὶ διέ-

βησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διακεννασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς. ¹³ τετρακισμύριοι εὐζωνοὶ εἰς μάχην, διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἱεριχώ πόλιν. ¹⁴ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠῤῥῆσε κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβούντο αὐτόν, ὥσπερ Μωυσὴν, ὅσον χρόνον ἔζη. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ, λέγων. ¹⁶ ἐντείλαι τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς αἰρούσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. ¹⁷ καὶ ἐνετείλατο Ἰησοὺς τοῖς ἱερεῦσι, λέγων. ἐκβῆτε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔθριμαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χωρὰν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρητίδος. ¹⁹ καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. καὶ κατεστρατοπέδευαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ. ²⁰ καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τουτοὺς οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν Ἰησοὺς ἐν Γαλγάλοις, ²¹ λέγων. ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες, τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι; ²² ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ ἑρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τούτον, ²³ ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, μέχρις οὗ διέβησαν. καθάπερ ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἐπέξηρανε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕως παρῆλθον. ²⁴ ὅπως γινώσκῃ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρὰ ἐστίν, καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε κυρίῳ τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντί ἔργῳ.

ΚΕΦ. Ε'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οὗ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπε-

ξήρανε

ἔησαν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτοὺς, καὶ ἐτάκυσαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φόβος οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ² ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ ποιήσον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ακροτόμου, καὶ καθήσας περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου. ³ καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς μαχαίρας πετρίνας ακροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου, βουρὸς τῶν ακροβυστιῶν. ⁴ ὃν δὲ τρόπον περιεμάθαρεν Ἰησοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου, πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοὺς. ⁵ τισσάρωντα γὰρ καὶ δυο εἴη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι, διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, οἳ καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁷ ἀντὶ δὲ τούτων ἀντακατέστηκε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοὺς περιέτεμεν, διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους. ⁸ περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιᾶσθαι. ⁹ καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὀνειδισμόν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Γάλαλα. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τισσαρεκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ὁπτέρας ἐπὶ δυομῶν Ἱεριχὼ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέδι. ¹¹ καὶ ἐφάγονσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς αἷωμα καὶ νέα. ¹² ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλαπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βρωσκέειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα. ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ¹³ καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοὺς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ

ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ δομαία ὀπισμασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ. ἡμέτερος εἶ, ἡ τῶν ὑπεναντίων; ¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυναμικὸς κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ Ἰησοὺς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σὸ ὀικέτῃ; ¹⁵ καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν. λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ νῦν ἔστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιος ἐστὶ.

Κ Ε Φ. 5.

¹⁶ Καὶ Ἱεριχὼ συγκεκλειομένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ εἰσπορεύετο. ¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχειρίων σοι τὴν Ἱεριχῷ, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, θυνατοὺς ὄντας ἐν ἱερῷ. ² σὺ δὲ περιστήσον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ. ³ καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσητε τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἄρα, καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πειεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἑκαστος κατὰ πρόσωπον ἐκ τῆς πόλεως. ⁴ καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῆ πρὸς τοὺς ἱερεῖς. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγων. παραγγεῖλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλώσαι τὴν πόλιν. καὶ οἱ μαχίμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου. ⁷ καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθόντες ὡς αὐτῶς ἐναντίον τοῦ κυρίου, καὶ σημανέτωσαν εὐτόνως. καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθεῖτω. ⁸ οἱ δὲ μαχίμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου σαλπίζοντες. ⁹ τῷ δὲ λαῷ ἐνετέλατο Ἰησοὺς, λέγων. μὴ βοᾶτε, μὴδὲ ἄκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέραν διαγγελῇ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε. ¹⁰ καὶ περιελθούσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ¹¹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη

στη Ἱησοῦς τοπρωῖ, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. ¹² καὶ οἱ ἐπτά ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἐπτά προεπορεύοντο ἐναντίον κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσπορεύοντο οἱ μάχμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐξάκις ἐγγύθεν, ¹³ καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν. οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἑξ ἡμέρας. ¹⁴ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις. ¹⁵ καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς. καὶ εἶπεν Ἱησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. κερᾶσατε, παρῶκε γὰρ κυριος ὑμῖν τὴν πόλιν. ¹⁶ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὕτῃ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, κυρίῳ Σαβαώθ. πλην Ῥαάβ τὴν πόρνην περιποιήσαθε αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. ¹⁷ ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λαβήτε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσῃτε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψῃτε ἡμᾶς. ¹⁸ καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος, ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ. εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται. ¹⁹ καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι οἱ ἱερεῖς. ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σάλπιγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ. καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν. ²⁰ καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἱησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομφαίας. ²¹ καὶ τοῖς δυοῖν νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύουσαι εἶπεν Ἱησοῦς. εἰσελθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκείθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ. ²² καὶ εἰσηλθόν οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύοντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξηγάσαν Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ

τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ, καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ. πλην ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθῆναι. ²⁴ καὶ Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἐξώγησεν Ἱησοῦς καὶ κατῶκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἐκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἱησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ἱερικῶ. ²⁵ καὶ ὥρκισεν Ἱησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου, λέγων. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν ἐκείνην. ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὁζὰν ὁ ἐκ Βαιθὴλ. ἐν τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς. ²⁶ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἱησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐπλημμελήσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμελίαν μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἔλαβεν Ἀχαρ υἱὸς Χαρμί υἱοῦ Ζαμβροῖ υἱοῦ Ζαρά ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἐθυμώθη κύριος ὀργὴ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἱησοῦς ἄνδρας εἰς Γαὶ ἣ ἐστὶ κατὰ Βαιθὴλ, λέγων. κατασκέψασθε τὴν Γαί. ³ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί, καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἱησοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. μὴ ἀναβῇ πᾶς ὁ λαὸς, ἀλλ' ὥς ἐι τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν. μὴ ἀναγᾶγῃ ἐκεῖ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γὰρ εἰσι. ⁴ καὶ ἀνέβησαν ὥς ἐι τρισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἐφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν Γαί. ⁵ καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαί, εἰς τριακονταεὶς ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτούς ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ συνέτριψαν αὐτούς ἀπὸ τοῦ καταγερούς καὶ ἐπτοήθη

ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς περ ὕδωρ. ⁶ καὶ διέβόηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἔπεισεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. καὶ ἐπιβάλλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. δέομαι κύριε. ἵνατί διβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδόναι αὐτὸν τῷ Ἀμορραίῳ, ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατοικήσθμεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην. ⁸ καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; ⁹ καὶ ἀκούσας ὁ Χαναταῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομα σου τὸ μέγα; ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἀναστήθι, ἵνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου; ¹¹ ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς, κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν, ¹² καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. αὐχένα ὑποστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα. οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἔαν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ¹³ ἀναστὰς ἁγιάσον τὸν λαόν, καὶ εἰπον ἁγιασθήτω εἰς αὐρίον. ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν. οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν. ¹⁴ καὶ συναγθήσεσθε πάντες τοπρῶτ κατὰ φυλάς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δεῖξῃ κύριος, προσάξετε κατὰ δῆμους. καὶ τὸν δῆμον ὃν ἂν δεῖξῃ κύριος, προσάξετε κατ' ἄνδρα. καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δεῖξῃ κύριος, προσάξετε κατ' ἄνδρα. ¹⁵ καὶ ὅς ἂν ἐνδείχθῃ, κατακτανθήσεται ἐν πυρὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ. ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμιμα ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ ὥρθρισεν Ἰησοῦς, καὶ προσήγαγε τὸν λαὸν κατὰ φυλάς. καὶ ἐνδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα. ¹⁷ καὶ προσήχθη κατὰ δῆμους, καὶ

ἐνδείχθη δῆμος Ζαβαὶ. καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, ¹⁸ καὶ ἐνδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβροὶ υἱοῦ Ζαρά. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ. δὸς δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀναγγεῖλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν. ἀληθῶς ἡμαρτον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα. ²¹ εἶδον ἐν τῇ προνομῇ φυλῇ ποικίλην, καὶ διακόσια διδράχμα ἀργυρίου, καὶ γλώσσαν μίαν χρυσῇ πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐνθυμήθεις αὐτῶν ἔλαβον. καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν. ²² καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν. καὶ ταῦτα ἦν κεκοιμημένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. ²³ καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι κυρίου. ²⁴ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρά, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγα Ἀχὼρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ. τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε κύριος, καθὰ καὶ σήμερον. καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ, ²⁶ καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν. καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς. διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. Η.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς. λάβε μετα σου πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί. ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλεῖα Γαί, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. ² καὶ ποιήσεις τὴν Γαί, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν

τὴν Ἱερικῶν, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς. καὶ τὴν προνομήν τῶν κτηνῶν προνομήσεις σκευῶν. κατὰστησον δὲ σκευῶν ἐνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω. ³ καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί. ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. ⁴ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως. μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔσθε πάντες ἔτοιμοι. ⁵ καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσεξομεν πρὸς τὴν πόλιν. καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῶν καθάπερ καὶ πρῶην, καὶ φευξομεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ⁶ καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ἐροῦσι. φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν. ⁷ ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν. ⁸ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε. ἰδοὺ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνεδραν. καὶ ἐνέκαθισαν ἀναμέσον Βαιθὴλ καὶ ἀναμέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. ¹⁰ καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τοπρῶι, ἐπεσκέψατο τὸν λαόν. καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. ¹¹ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν. καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ τὰ ἐνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης. ¹² καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι ἐνεδρα αὐτῷ ἔστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. ¹³ καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁴ καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως. ¹⁵ οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ. καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἡνεωγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ εἶπε

κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαιῶν τῷ ἐν τῇ χεῖρ σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖρας σου παραδέδωκα αὐτήν. καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. καὶ ἐξέτινον Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαιῶν ἐπὶ τὴν πόλιν. ¹⁷ καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξανάστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθον ὅτε ἐξέτινε τὴν χεῖρα. καὶ ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατελάβοντο αὐτήν. καὶ σπεύσαντες ἐνέπρηναν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ. ¹⁸ καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαί εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οὐκ ἔτι ἔλχον ποῦ φύγωσιν ὡς ἡ ὥδε. ¹⁹ καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἰδόν, ὅτι ἔλαβον τὰ ἐνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἀνδρας τῆς Γαί. ²⁰ καὶ οὗτοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν. καὶ ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεύθεν καὶ οὗτοι ἐντεύθεν. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σισωσμένον καὶ διαπεφηνότα. ²¹ καὶ τὸν βασιλεῖα τῆς Γαί συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν. ²² καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, καὶ τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας. ²³ καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεισόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρῶν καὶ ἕως γυναικῶν, δόδωκα χιλιάδας πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί. ²⁴ πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ ἐπρόνομισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Ἰησοῦ. ²⁵ καὶ ἐπεύρυσεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ. χῶμα ἀόκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁶ καὶ τὸν βασιλεῖα τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου. καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἐσπέρας. καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς,

σοὺς, καὶ καθέλωσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον. καὶ ἐπέστεισαν αὐτῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Θ. Θ.

Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορρᾶιων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλίβανῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Χαναταῖοι, καὶ οἱ Φερεζαῖοι, καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορρᾶῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ Ἀβουσαῖοι, ² συνηθροσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. C. 8. 30. τότε ᾤκοδόμησεν Ἰησοὺς θυσιαστήριον κυρίου τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαϊβάλ. ³¹ καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὀλοκλήρων, ἐφ' οὓς οὐκ ἐπιβλήθη σίδηρος. καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ, καὶ θυσίας σωτηρίου. ³² καὶ ἔγραψεν Ἰησοὺς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον, νόμον Μωσῆ, ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³³ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ δικασταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἤρην τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἱ ἦσαν ἡμῖν πλησίον ὄρους Γαριζίν, καὶ οἱ ἦσαν ἡμῖν πλησίον ὄρους Γαϊβάλ, καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων κυρίῳ εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις. ³⁴ καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοὺς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ. ³⁵ οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωσῆς τῷ Ἰησοῖ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοὺς εἰς τὰ ὥτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσήλυτοις τοῖς παρεπορευομένοις τῷ Ἰσραὴλ. c. 9. 3. καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ἤκουσαν

πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῇ Ἰερουσῇ καὶ τῇ Γαί. ⁴ καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας. καὶ ἐλθόντες ἐπεισιτίσαντο καὶ ἠτοιμάσαντο. καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἀσκούς οἶνου παλαιούς καὶ κατεβρωγότες ἀποδεδμενούς. ⁵ καὶ τὰ κούλα τῶν υποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ κατατεπελματομένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἑπάνω αὐτῶν. καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ἕρως καὶ ἐνρωτίων καὶ βεβρωμένος. ⁶ καὶ ἦλθον πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰερουσῇ εἰς Γαλιλαία, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ. ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν. καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκη. ⁷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορβαῖον. ὅρα μὴ ἐν ἡμεῖς κατοικεῖς. καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκη; ⁸ καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν. οἰκεῖται σου ἑσμέν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοὺς. πόθεν ἐστὲ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε; ⁹ καὶ εἶπαν. ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασι οἱ παῖδες σου ἐν ὁνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ, ¹⁰ καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορρᾶιων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου. τῶ Σηων βασιλεῖ τῶν Ἀμορρᾶιων, καὶ τῷ Ὀγ βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταραφ καὶ ἐν Ἐδραῖν. ¹¹ καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν, λέγοντες. λάβετε ἑαυτοὺς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν, καὶ πορεύεσθε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἔρετε πρὸς αὐτούς. οἰκεῖται σου ἑσμέν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκη. ¹² οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφ' ὧς διασάθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς υμᾶς. νῦν δὲ ἐξηράνθησαν, καὶ γέγονασι βεβρωμένοι. ¹³ καὶ οὗτοι οἱ ἀσχοὶ τοῦ οἶνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἐβρώγασι. καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν, καὶ τὰ υποδήματα ἡμῶν πεπαλαιώται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ

τισμοῦ αὐτῶν, καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώ-
τησαν. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς
αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ διέθετο πρὸς αὐ-
τοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς.
καὶ ὥμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς
συναγωγῆς. ¹⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθεσθαι πρὸς αὐ-
τοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν
αὐτῶν εἶσι, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοί-
κουσι. ¹⁷ καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. αἱ δὲ
πόλεις αὐτῶν Γαβῶν καὶ Κεφίρα
καὶ Βηβὼτ, καὶ πόλεις Ἰαρίν. ¹⁸ καὶ
οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι ὥμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρ-
χοντες κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. καὶ
μεγαλύνοντες πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ
τοῖς ἄρχουσι. ¹⁹ καὶ εἶπαν οἱ ἄρχον-
τες πᾶσιν τῇ συναγωγῇ. ἡμεῖς ὥμοσα-
μεν αὐτοῖς κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ,
καὶ νῦν οὐ δύνησόμεθα ἄψασθαι αὐ-
τῶν. ²⁰ τοῦτο ποιήσομεν. ζωοῦνται
αὐτοὺς καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς.
καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν
ὄρκον, ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς. ²¹ ἔχουσιν
ταί, καὶ ἔδονται ξυλοκόποι καὶ ὕδρο-
φόροι πᾶσιν τῇ συναγωγῇ, καθάπερ
εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. ²² καὶ συν-
εκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς. διατί παρελογίσασθέ με λέγον-
τες, μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἔσμεν σφόδρα.
ὑμεῖς δὲ ἐγγχώριοι ἐστέ τῶν κατοικούν-
των ἐν ἡμῖν; ²³ καὶ νῦν ἐπικατάρ-
ατοί ἐστε, οὐ μὴ ἐκλείπη ἕξ ὑμῶν δοῦ-
λος οὐδὲ ξυλοκόπος οὐδὲ ὕδροφόρος
ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου. ²⁴ καὶ ἀπεκρί-
θησαν τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. ἀγγέλη
ἡμῖν ὅσα συνέταξε κύριος ὁ θεὸς σου
Μωυσῇ τῷ παιδί αὐτοῦ, δοῦναι ὑμῖν
τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξολοθρεῖσαι ἡ-
μᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ
ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποι-
ήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο. ²⁵ καὶ νῦν
ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριμοι ὑμῖν, ὥς ἀρέσκει
ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε ἡμῖν.
²⁶ καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως. καὶ
ἐξέλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ἀντίλον αὐτούς. ²⁷ καὶ κατέστησεν

αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυ-
λοκόπους καὶ ὕδροφόρους πᾶσιν τῇ
συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ
θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοί-
κουντες Γαβῶν ξυλοκόποι καὶ ὕδρο-
φόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τό-
πον ὃν ἂν ἐκλέξεται κύριος.

Κ Ε Φ. Ι.

Ὁ δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεξὲς βασιλεὺς
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν
Γαῖ, καὶ ἐξολόθρευσε αὐτήν, ὃν τρο-
πον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχώ καὶ τὸν βα-
σιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν
Γαῖ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι
ἠτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ, ² καὶ
ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα. ἤδει
γὰρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβῶν, ὡς ἐ-
μὴ τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ
ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί. ³ καὶ ἀπέστε-
λεν Ἀδωνιβεξὲς βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ
πρὸς Ἐλάμ βασιλέα Χεβρών, καὶ
πρὸς Φιδῶν βασιλέα Ἱεριμοῦθ, καὶ
πρὸς Ἰεφθά βασιλέα Λαχίς, καὶ πρὸς
Λαβὶν βασιλέα Ὀδολλάμ, λέγων. ⁴ δεῦ-
τε ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ
μοι, καὶ ἐκπολεμήσομεν Γαβῶν. ἠ-
τομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἀνέβησαν
οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἱερουσαίων,
βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, καὶ βασιλεὺς
Χεβρών, καὶ βασιλεὺς Ἱεριμοῦθ, καὶ
βασιλεὺς Λαχίς, καὶ βασιλεὺς Ὀδολ-
λάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν.
καὶ περικάθισαν τὴν Γαβῶν, καὶ
ἐξεπολιόρκουν αὐτήν. ⁶ καὶ ἀπέστε-
λεν οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν πρὸς
Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ
εἰς Γαλγαλα, λέγοντες. μὴ ἐκλύσῃς
τὰς χεῖράς σου ὑπὸ τῶν παίδων σου.
ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τοτᾶρος, καὶ βοή-
θησον ἡμῖν καὶ ἐξελού ἡμᾶς. ὅτι συν-
ηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βα-
σιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦν-
τες τὴν ὀρεινὴν. ⁷ καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς
ἐκ Γαλγαλα, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ, πᾶς δυνα-
τὸς ἐν ἰσχυί. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ
τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς.

οὐχ

οὐκ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἑνῶπιον ὑμῶν. ⁹ καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην τὴν νύκτα εἰςπορεύθη ἐκ Γαλιλάων. ¹⁰ καὶ ἐξέστρεψεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος συντρίψει μεγάλη ἐν Γαβαὼν. καὶ κατεδιώξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὁρωνὶν, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακκῆδᾶ. ¹¹ ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὁρωνὶν, καὶ κύριος ἐπέβριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκὰ. καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης, ἣ οὐς ἀπέκτεναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ. ¹² τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς κύριον, ἣ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορρᾶϊον ὑποχείριον Ἰσραὴλ, ἥνικα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν, καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν. ¹³ καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἡμῖναιτο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μίας. ¹⁴ καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαυτή οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι κύριος συνεξέπολέμησε τῷ Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπηλαῖον τὸ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁶ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. εὐρηγται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. εὐρηγται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς. ¹⁹ ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφήτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν, παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὥς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ

κόπτοντες αὐτοὺς κοπήν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁχυράς. ²¹ καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακκῆδᾶ ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυζεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσει αὐτοῦ. ²² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου. ²³ καὶ ἐξηγάγosan τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλεῖα Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὸν βασιλεῖα Χεβρών, καὶ τὸν βασιλεῖα Ἰεριμὸνθ, καὶ τὸν βασιλεῖα Λαχίς, καὶ τὸν βασιλεῖα Ὀδολλάμ. ²⁴ καὶ ἐπεὶ ἐξηγάγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ, λέγων αὐτοῖς. προπορεύεσθε καὶ ἐπίθιτε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς. μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς, μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτω ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. ²⁶ καὶ ἀπέκτεναν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων. καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας. ²⁷ καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς, ἐνετειλάτο Ἰησοῦς, καὶ καθέilon αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἐβρίψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύγosan ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ²⁸ καὶ τὴν Μακκῆδᾶ ἐλάβosan ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στομάτι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διασφευγώς. καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ Μακκῆδᾶ, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ Ἰεριχω. ²⁹ καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακκῆδᾶ εἰς Λεβνὰ, καὶ ἐπολιόρκει Λεβνὰ. ³⁰ καὶ παρέδωκε αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στό-

ματι ξίφους, και πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ. και οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασπισωσμένους και διαπεφευγώς. και ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ Ἰεριχώ. ³¹ και ἀπῆλθεν Ἰησοὺς και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Ἀσβὴν εἰς Ἀραχίς. και περιεκάθισεν αὐτήν, και ἐπολιορκεῖ αὐτήν. ³² και παρέδωκε κύριος τὴν Ἀραχίς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ. και ἔλαβεν αὐτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, και ἐφόνευσαν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, και ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἀσβὴν. ³³ τότε ἀνέβη Ἐλὼμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Ἀραχίς. και ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοὺς ἐν στόματι ξίφους, και τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μη καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον και διασπεφυγῶτα. ³⁴ και ἀπῆλθεν Ἰησοὺς και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Ἀραχίς εἰς Ὀδολλάμ, και περιεκάθισεν αὐτήν, και ἐξεπολιορκῆσεν αὐτήν. ³⁵ και παρέδωκεν αὐτήν κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ. και ἔλαβεν αὐτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, και ἐφόνευσεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, και πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Ἀραχίς. ³⁶ και ἀπῆλθεν Ἰησοὺς και πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρων. και περιεκάθισεν αὐτήν, ³⁷ και ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, και πᾶν τὸ ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. οὐκ ἦν διασπισωσμένους. ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, και ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. ³⁸ και ἀπέστρεψεν Ἰησοὺς και πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβιρ. και περιεκάθισαντες αὐτήν ³⁹ ἔλαβον αὐτήν, και τὸν βασιλεὶα αὐτῆς, και τὰς κώμας αὐτῆς. και ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, και ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, και πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ. και οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασπισωσμένον. ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρων και τῷ βασιλεὶ αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν τῇ Ἀβιρ και τῷ βασιλεὶ αὐτῆς. ⁴⁰ και ἐπάταξεν Ἰησοὺς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς και τὴν Ναγέβ, και τὴν πεδινὴν, και τὴν Ἀσθωθ, και τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς. οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσωσμένον. και πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλόθρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος

ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ⁴¹ ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσὸμ ἕως τῆς Γαβαὼν. ⁴² και πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, και τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοὺς εἰςάπαξ. ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰαβίς βασιλεὺς Ἀσώρ, ἀπέστειλε πρὸς Ἰωβαβ βασιλέα Μαρων, και πρὸς βασιλεῖα Συμοὼν, και πρὸς βασιλεῖα Ἀΐφ, ² και πρὸς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὀρεινὴν και εἰς Ἀραβα ἀπέναντι Κενερωθ, και εἰς τὸ πεδῖον και εἰς Φιναειδδώρ, ³ και εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν, και εἰς τοὺς παραλίους Αμορραίους, και τοὺς Χετταίους, και Φριζαίους, και Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει, και τοὺς Εὐαίους, και τοὺς ὑπὸ τὴν Αερμών εἰς γῆν Μασσυμα. ⁴ και ἐξῆλθον αὐτοὶ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, και ἵπποι και ἄρματα πολλὰ σφόδρα. ⁵ και συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ και παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, και παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρων πολέμῃσαι τὸν Ἰσραὴλ. ⁶ και εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὐριοὺς ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ. τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις, και τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ. ⁷ και ἦλθεν Ἰησοὺς και πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολέμιστος ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρων ἑξάπινα. και ἐπέπυσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ. ⁸ και παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἰσχυρίους Ἰσραὴλ. και κόπτοντες αὐτοὺς κατέδιωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης, και ἕως Μασερων, και ἕως τῶν πεδίων Μασσώχ κατ' ἀνατολὰς. και κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μη καταλειφθῆναι αὐτῶν διασπισωσμένον. ⁹ και ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοὺς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκοπήσεν, και τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρὶ. ¹⁰ και ἐπιστράφη Ἰησοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, και κατέλαβετο Ἀσώρ, και τὸν βασιλεὶα αὐτῆς.

ἦν

ἦν δὲ Ἀσὼρ τοπρότερον ἀρχουσα πα-
σῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. ¹¹ καὶ
ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν
ξίφει, καὶ ἐξολόθρευσαν πάντας, καὶ
οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον. καὶ
τὴν Ἀσὼρ ἐνεπρήσαν ἐν πυρὶ. ¹² καὶ
πᾶσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν, καὶ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς,
καὶ ἀνέειλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους.
καὶ ἐξολόθρευσαν αὐτοὺς, ὃν τρόπον
συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου. ¹³ ἀλ-
λὰ πᾶσας τὰς πόλεις τὰς κηρωματι-
σμένας οὐκ ἐνεπρήσεν Ἰσραὴλ. πλὴν
Ἀσὼρ μόνην ἐνεπρήσεν Ἰσραὴλ, ¹⁴ καὶ
πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονομιευσαν
ἐαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. αὐτοὺς δὲ
πάντας ἐξολόθρευσαν ἐν στόματι ξί-
φους, ἕως ἀπωλείου αὐτοὺς, οὐ κατε-
έλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον. ¹⁵ ὃν
τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ
παιδί αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως
ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῦ. καὶ οὕτως ἐποίη-
σεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ
πάντων ὧν συνέταξε αὐτῷ Μωυσῆς.
¹⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν
τὴν ὀρεινὴν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Να-
γεβ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσομ, καὶ
τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ
τὸ ὄρος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ταπεινὰ ¹⁷ τὰ
πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄρους Χελχά, καὶ
ὁ προσαναβαίνει εἰς Σηιρ, καὶ ἕως
Βαλαγαδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου
ὑπὸ τὸ ὄρος τῷ Ἀερμών. καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνέ-
ειλεν καὶ ἀπέκτεινε. ¹⁸ καὶ ἡμέρας πλείους
ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς
τούτους τὸν πόλεμον. ¹⁹ καὶ οὐκ ἦν
πόλις, ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ. πάντα
ἐλάβοντες ἐν πολέμῳ. ²⁰ ὅτι διὰ κυρίου
ἐγένετο κατωχῆσαι αὐτῶν τὴν καρ-
δίαν συναντῆν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσ-
ραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ
δοθῇ αὐτοῖς ἔλκος, ἀλλ' ἵνα ἐξολο-
θρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπε κύριος πρὸς
Μωυσῆν. ²¹ καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξολόθρευσε τοὺς
Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς ἐκ Χιβρῶν καὶ
ἐκ Δαβὶρ, καὶ ἐκ Ἀναβῶθ, καὶ ἐκ
παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ παντὸς
ἔθνους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν,
καὶ ἐξολόθρευσε αὐτοὺς Ἰησοῦς. ²² οὐ

κατελείφθη τῶν Ἐνακίμ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ
ἐν Γέθ, καὶ ἐν Ἀσιλδῷ κατελείφθη.
²³ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν,
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρο-
νομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυ-
λὰς αὐτῶν. καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πο-
λεμουμένην.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς
ἀνέειλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ
φάραγγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερ-
μῶν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβα ἀπὸ
ἀνατολῶν. ² Σηρὸν τὸν βασιλεῖα τῶν
Ἀμορραίων, ὃς κατοικεῖ ἐν Ἐπιβῶν,
κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος,
καὶ τὸ ἡμῖσι τῆς Γαλααδ ἕως Ἰαβοκ,
ὅρια υἱῶν Ἀμμῶν. ³ καὶ Ἀραβα ἕως
τῆς θαλάσσης Χενερεθ κατὰ ἀνατολὰς,
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβα, θάλασ-
σαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν
τὴν κατὰ Ἀσιμῶθ, ἀπὸ Θαιμάν τὴν
ὑπὸ Ἀσηδῶθ Φασγά. ⁴ καὶ Ὠγ βα-
σιλεὺς Βασάν ὑπελείφθη ἐκ τῶν Γι-
γάντων, ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταρωθ καὶ
ἐν Ἐδραῖν, ⁵ ἄρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερ-
μῶν καὶ ἀπὸ Σεκχαί. καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασάν ἕως ὄρειον Γεργισί, καὶ
τὴν Μαχί, καὶ τὸ ἡμῖσι Γαλααδ ὁ-
ρίων Σηὸν βασιλείῳς Εσβεῶν. ⁶ Μω-
υσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐπάταξαν αὐτοὺς. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβὲν, καὶ
Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσι φυλῆς Μανασσῆ.
⁷ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων
οὓς ἀνέειλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θά-
λασσαν Βαλαγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λι-
βάνου καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχά ἀνα-
βαινόντων εἰς Σηιρ. καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κλη-
ρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν. ⁸ ἐν τῷ
ὄρει, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐν Ἀραβα,
καὶ ἐν Ἀσηδῶθ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
Ναγεβ, τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἀμορ-
ραῖον, καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν
Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν

Ἰερουσαλὶν. ⁹ τὸν βασιλέα Ἰεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι, ἡ ἐστὶ πλησίον Βαιθλή, ¹⁰ βασιλέα Ἰερουσαλὴμ, βασιλέα Χεβρων, ¹¹ βασιλέα Ἰεριμὸνθ, βασιλέα Λαχίς, ¹² βασιλέα Αἰλαμ, βασιλέα Γαζέ, ¹³ βασιλέα Δαβίρ, βασιλέα Γαδέρ, ¹⁴ βασιλέα Ἐρμάθ, βασιλέα Ἀδέρ, ¹⁵ βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Ὀδολλάμ, ¹⁶ βασιλέα Ἡλαθ, ¹⁷ βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα Ὀφέρ, ¹⁸ — ²² βασιλέα Ὀφεκ τῆς Ἀράκ, βασιλέα Ἀσὼμ, βασιλέα Συμόων, βασιλέα Μανβρωθ, βασιλέα Ἀζίφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Ζαχάκ, βασιλέα Μαρεδωθ, βασιλέα Ἰεκὼμ τοῦ Χερμελ, ²³ βασιλέα Ὀδολλάμ τοῦ Φενεαλδώρ, βασιλέα Γεὶ τῆς Γαλιλαίας, ²⁴ βασιλέα Θερά. πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἰκοσιεννέα.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς τῶν ἡμερῶν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ υπολείπεται πολλὴ εἰς κληρονομίαν. ² καὶ αὕτη ἡ γῆ καταλειμμένη, ὄρια Φυλιστιεῖμ. ὁ Γεσιρὶ, καὶ ὁ Χαναναῖος, ³ ἀπὸ τῆς ἀοικητοῦ τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὀρίων Ἀκκαραὼν ἔξ ἐνὸνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιεῖμ, τῷ Γαζάω, καὶ τῷ Ἀζωτίῳ, καὶ τῷ Ἀσκαλονίτῃ, καὶ τῷ Γεθθάω, καὶ τῷ Ἀκκαραωνίτῃ, καὶ τῷ Εὐαίῳ, ⁴ ἐκ Θαιμάν καὶ πάσῃ γῇ Χανανὰν ἐναντίον Γαζης, καὶ οἱ Σιδωνιοὶ ἕως Ἀφὲκ ἕως τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορρῶν. ⁵ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ Φυλιστιεῖμ, καὶ πάντα τὸν Λιβανὸν ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλιου ἀπὸ Γαλαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών ἕως τῆς ἐξόδου Ἐρμάθ, ⁶ πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασφέςθ Μεμφραιμ, πάντας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. ἀλλὰ διάδοξ αὐτῇ ἐν κληρῷ τῷ Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον σοὶ ἐνετείλαμην. ⁷ καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμας

ἤλιου δάσεις αὐτῇ. ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ. ⁸ ταῖς δυοὶ φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ, τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. κατ' ἀνατολὰς ἤλιου δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ⁹ ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χεμαρῶν Ἀρνῶν. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φαραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβάν. ¹⁰ πᾶσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλείως Ἀμορρῶν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἐσεβὼν ἕως τῶν ὀρίων υἱῶν Ἀμμῶν. ¹¹ καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὄρια Γεσιρὶ, καὶ τοὺς Μαχατὶ πᾶν ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Ἀγά. ¹² πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ὠγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν. οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν Γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς, καὶ ἐξολόθρευσε. ¹³ καὶ οὐκ ἐξολόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ, καὶ τὸν Μαχατὶ, καὶ τὸν Χαναναῖον. καὶ κατοικῶσι βασιλεῖς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ¹⁴ πλην τῆς φυλῆς Λεβὶ, οὐκ ἐδόθη κληρονομία. κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος. καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωᾶθ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχὼ. ¹⁵ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ρουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φαραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φαραγγί Ἀρνῶν, καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ¹⁷ ἕως Ἐσεβὼν, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ Μισὼρ, καὶ Αιβαὼν, καὶ Βαιμὼν Βαάλ, καὶ οἴκου Μελβῶθ, ¹⁸ καὶ Βασαν, καὶ Βακεδμῶθ, καὶ Μαιφαθ, ¹⁹ καὶ Καριαθαίμ, καὶ Σεβαμά, καὶ Σεραδὰ, καὶ Σιών ἐν τῷ ὄρει Ἐνάβ. ²⁰ καὶ Βαιθφογῶρ, καὶ Ἀσηδωθ Φασγά, καὶ Βαιθθασεινῶθ. ²¹ καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ Μισὼρ. καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλείως τῶν Ἀμορρῶν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ, καὶ τὸν

Εὐδ,

Εὐί, καὶ τὸν Ῥοδόκ, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντα Ἐναρα Σιών, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών. ²² καὶ τὸν Βαλαάμ τὸν τοῦ Βαιώρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ὁπῇ. ²³ ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβὴν, Ἰορδάνης ὁρίου. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν. ²⁴ ἔδωκε δὲ Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήρ. πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ καὶ τὸ ἡμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμων ἕως Ἀραβᾶ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσ- μων Ἀραδ. ²⁶ καὶ ἀπὸ Ἑσβὼν ἕως Ἀραβῶθ κατὰ τὴν Μασσηφά. καὶ Βοτανίμ, καὶ Μαάν ἕως τῶν ὁρίων Δαιβὼν ²⁷ καὶ Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαργαὶ καὶ Βαινθαναβρά καὶ Σοκχωθὰ καὶ Σαφάν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἑσβών. καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁρίετ' ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενε- ρεθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατο- λῶν. ²⁸ αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν. κατὰ δῆμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέφουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ δῆμους αὐ- τῶν αἱ πόλεις αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαυλεις αὐτῶν. ²⁹ καὶ ἔδωκε Μωσῆς τῷ ἡμί- σει φυλῆς Μανασσὴ κατὰ δῆμους αὐ- τῶν. ³⁰ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαάν, καὶ πᾶσα βασιλεία Βα- σάν, καὶ πᾶσα βασιλεία Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, καὶ πᾶσας τὰς κώμας Ἰαῖρ, αἱ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι, ἐξή- κοντα πόλεις. ³¹ καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γα- λαὰδ. καὶ ἐν Ἀσταρῶθ, καὶ ἐν Ἑδραῖν πόλεις βασιλείας Ὠγ ἐν τῇ Βασανίτι- δι, τοῖς υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσὴ. καὶ τοῖς ἡμίσειν υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσὴ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³² οὗ- τοι οὖν κατεκληρονόμησε Μωσῆς πέ- ραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱερικὴ ἀπ' ἀνατολῶν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ οὗτοι οἱ κατεκληρονομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἷς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῦ, καὶ οἱ

ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ² κατὰ κλήρους ἐκληρονόμη- σαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς ³ ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τοῖς Δευταῖς οὐκ ἔδωκε κλήρον ἐν αὐτοῖς. ⁴ ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ δύο φυλαὶ Μανασσὴ καὶ Ἑ- φραΐμ. καὶ οὐκ ἔδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Δευταῖς, ἀλλ' ἡ πόλις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτηνε- σιν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ⁵ ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐμέρι- σαν τὴν γῆν. ⁶ καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλαά. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰε- φονῆ ὁ Κεκεζαῖος. σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν ἄν- θρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρνῇ, ⁷ τέσσαράκοντα γὰρ ἔτων ἤμην ὅτε ἀπέστειλέ με Μωσῆς· ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Κάδης Βαρνῇ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρί- θην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐ- τοῦ. ⁸ οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προστεθὲν ἐπακολου- θῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου. ⁹ καὶ ὡμο- σε Μωσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων. ἡ γῆ, ἣν ἤν ἐπέβης, σοὶ ἐστὶ ἐν κλή- ρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προστεθῆς ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ¹⁰ καὶ νῦν διέ- θρεψέ με κύριος ὃν τρόπον εἶπε. τοῦτο τέσσαρακοστὴν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωσῆν. καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγ- δοηκοντα καὶ πέντε ἔτων. ¹¹ ἐτι ἐμὶ σήμερον ἰσχύων ὥσπερ ὅτε ἀπέστειλέ με Μωσῆς, ὥσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ ἐξελθεῖν ἐκ τὸν πόλεμον. ¹² καὶ νῦν αἰτούμαι σε τὸ ὅρος τοῦτο καθὰ εἶπε κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεί εἰσι πό- λεις ὄχυραι καὶ μεγάλαι. ἐὰν οὖν κύ- ριος μετ' ἐμοῦ ἤ, ἐξολοθρεύσω αὐτούς· ὃν τρόπον εἶπέ μοι κύριος. ¹³ καὶ ἐν- λόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χε- βρών

βρών τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῇ υἱῷ Κενὲς ἐν κλήρῳ. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρών τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφονῇ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁵ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρών ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργοβ μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὕτη. καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἔγενετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δῆμον· αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν εἰς Κάδης πρὸς λίβα. ² καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβός ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἄλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα. ³ καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβίν. καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβός ἐπὶ Κάδης Βαρνή. καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρών, καὶ προσαναβαίνει εἰς Σάραδα. καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης, ⁴ καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελμωνάν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβός. ⁵ καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἄλυκῃ ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου ⁶ ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλαάμ. καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ρουβὴν. ⁷ καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Ἀχωρ, καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγὰλ, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Ἀδαμμίν, ἣ ἐστὶ κατὰ λίβα τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος πηγῇ Ῥωγήλ. ⁸ καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα Ἐννὸμ ἐπὶ νότου τοῦ Ἰεβούσ ἀπὸ λιβός. αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ. καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἐννὸμ πρὸς θαλάσσης, ἣ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ῥαφαὶν ἐπὶ βορρᾶ.

⁹ καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ, καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών. καὶ ἄξει τὸ ὄριον εἰς Βαῦλ. αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρίμ. ¹⁰ καὶ περαιλεύσεται ὄριον ἀπὸ Βαῦλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσῶρ ἐπὶ νότου πόλιν Ἰαρίν ἀπὸ βορρᾶ. αὕτη ἐστὶ Χασλῶν. καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου. καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα. ¹¹ καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ νότου Ἀκκαρῶν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια εἰς Σοκχῶδ, καὶ παρελεύσεται ὅρια ἐπὶ λίβα, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται ἡ διεξόδος τῶν ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν, ¹² καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης. ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ. ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δῆμον αὐτῶν. ¹³ καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῇ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν Ἐνάκ. αὕτη ἐστὶ Χεβρών. ¹⁴ καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκείθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονῇ τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ τὸν Σουσί καὶ Θολαμί καὶ τὸν Ἀχμά. ¹⁵ καὶ ἀνέβη ἐκείθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Λαβίρ. τὸ δὲ ὄνομα Λαβίρ ἦν τὸ πρότερον πόλις γραμμάτων. ¹⁶ καὶ εἶπε Χάλεβ. ὃς ἂν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσγὴν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. ¹⁷ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιὴ υἱὸς Κενὲς ἀδελφοῦ Χάλεβ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσγὴν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συμβουλευσάτο αὐτῷ, λέγουσα. αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἄγρόν. καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ. τί ἐστὶ σοι; ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγέβ δέδωκάς με. δός μοι τὴν Βοθθανίς. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν Γοναιθλάν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γοναιθλάν τὴν κάτω. ²⁰ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα. ²¹—²⁴ ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ' ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου καὶ Βαιπελὴλ, καὶ Ἀρά, καὶ Ἀσῶρ, καὶ

καὶ Ἰκὰμ, καὶ Ρεγμά, καὶ Ἀρουήλ, καὶ Κάδης, καὶ Ἀσποριωναῖν, καὶ Μαιναμ, καὶ Βαλμαινάν, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις. ²⁵ Ἀσερών, αὐτῇ Ἀσώρ. ²⁶ καὶ Σήν, καὶ Σαλμαά, καὶ Μωλαδά, ²⁷ καὶ Σερί, καὶ Βαιφαλάθ, ²⁸ καὶ Χολαστωλά, καὶ Βηρσαβεε, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ²⁹ Βαλά, καὶ Βακώκ, καὶ Ἀσὸμ, ³⁰ καὶ Ελβωυδάθ, καὶ Βαιθὴλ, καὶ Ερμά, ³¹ καὶ Σεκλάκ, καὶ Μαχαρίμ, καὶ Σεθεννακ, ³² καὶ Αλβός, καὶ Σαλή, καὶ Ἐσωμώθ, πόλεις ἐκιοσεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ³³ ἐν τῇ πεδυνῇ Ἀσταὼλ, καὶ Ράα, καὶ Ἀσσα, καὶ Ράμεν, ³⁴ καὶ Τανώ, καὶ Ἰλουθώθ, καὶ Μαιανι, ³⁵ καὶ Ἰερμουθ, καὶ Ὀδολλάμ, καὶ Μεμβρά, καὶ Σαωχω, καὶ Ἰαζήκ, ³⁶ καὶ Σακαρίμ, καὶ Γάδθρα, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ³⁷ Σεννά, καὶ Ἰδασάν, καὶ Μαγδαλὰθ, ³⁸ καὶ Δαλαθ, καὶ Μασφά, καὶ Ἰσχαρεήλ, καὶ Βασηδωθ, καὶ Ἰδεωδαλέα, καὶ Χαζρά, καὶ Μαχός, καὶ Μασχώς, ⁴¹ καὶ Γεδδώρ, καὶ Βαγαδιήλ, καὶ Νωμάν, καὶ Μαχρδω, πόλεις ἐκαδέκα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ^{42. 43} Λεβνά, καὶ Ἰθάν, καὶ Ἀνώχ, καὶ Ἰανά, καὶ Νασιβ, ⁴⁴ καὶ Κεϊλάμ, καὶ Ἀκίξι, καὶ Κεζιβ, καὶ Βαθσηάρ, καὶ Αἰλώμ, πόλεις δέκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁴⁵ Ἀκάρων, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁴⁶ ἀπὸ Ἀκάρων Γεμνά. καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσι πλησίον Ἀσρηώθ. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁴⁷ Ἀσιδωθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. Γάζα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χιμαρῶντος Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορξεί. ⁴⁸ καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαρίρ καὶ Ἰθέρ, καὶ Σωχά, ⁴⁹ καὶ Ρεννά, καὶ πόλεις γραμμάτων. αὕτη Δαβίρ. ⁵⁰ καὶ Ἀνών, καὶ Ἐς, καὶ Μαν, καὶ Αἰσάμ, ⁵¹ καὶ Γοσόμ, καὶ Χαλόν, καὶ Χαννά, καὶ Γηλώμ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁵² Αἰρέμ, καὶ Ριρνά, καὶ Σομά, ⁵³ καὶ Ἰμαϊν, καὶ Βαιθασχόν, καὶ Φακονά, ⁵⁴ καὶ Εὔμα, καὶ πόλεις Ἀρβόκ. αὕτη

ἐστὶ Χεβρών. καὶ Σωραϊθ, πόλεις ἐννεα, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁵⁵ Μαώρ, καὶ Χερμὴλ, καὶ Ὀξιβ, καὶ Ἰτάν, ⁵⁶ καὶ Ἰαριήλ, καὶ Ἀρκαμ, καὶ Ζαπαναίμ, ⁵⁷ καὶ Γαβαά, καὶ Θαμναθάν, πόλεις ἑννεα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁵⁸ Αἰλουά, καὶ Βηθσουρ, καὶ Γεδδών, ⁵⁹ καὶ Μαγαρόθ, καὶ Βαιθανάμ, καὶ Θεκούμ, πόλεις ἑξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Θεκώ, καὶ Ἐφραθά. αὕτη ἐστὶ Βαιθλεέμ. καὶ Φαχωρ, καὶ Αἰτάν, καὶ Κουλόν, καὶ Τατάμ, καὶ Θωβής, καὶ Καρὴμ, καὶ Γαλέμ, καὶ Θεθρ, καὶ Μανχωῶ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁶⁰ Καριαθβαῦλ, αὕτη ἡ πόλις Ἰαρίμ. καὶ Σωθηβὰ, πόλεις δύο, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁶¹ καὶ Βαδδαργίς, καὶ Θαραβαίμ, καὶ Αἰνών, καὶ Αἰοχιόζ, ⁶² καὶ Ναφλαζών. καὶ αἱ πόλεις Σαδων καὶ Ἀγκάδης, πόλεις ἑπτὰ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁶³ καὶ ὁ Ἰερουσαῖος κατῴκει ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἀπολέσαι αὐτούς. καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰερουσαῖοι ἐν Ἰερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕ Φ. Ις'.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἰεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς Βαιθὴλ Λουζά. ² καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθὴλ, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Ἀχαταρωθί. ³ καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλίμ ἕως τῶν ὀρίων Βαιθωρῶν τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ⁴ καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ. ⁵ καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐφραὶμ κατὰ δῆμους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Ἀταρώθ καὶ Ἐρώκ ἕως Βαιθωρῶν τὴν ἄνω, καὶ Γαζαρά. ⁶ καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμόν ἀπὸ βορρᾶ Θερμά. περιελεύσεται ἐπὸ ἀνατολῆς εἰς Θηνασά, καὶ Σέλλκ, καὶ παρελεύσεται ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά, ⁷ καὶ εἰς Μαχῶ, καὶ Ἀταρωθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχὼ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν

τὸν Ἰορδάνην. ⁸ καὶ ἀπὸ Τάφου πο-
ρεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ
Χελκανά. καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν
ἐπὶ θάλασσαν. αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
⁹ καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς
υἱοῖς Ἐφραὶμ ἀναμέσον τῆς κληρονο-
μίας υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἀπώ-
λειεν Ἐφραὶμ τὸν Χαναναῖον τὸν κα-
τοικοῦντα ἐν Γαζέρ. καὶ κατοῦκε ὁ Χα-
ναναῖος ἐν τῷ Ἐφραὶμ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς
Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐν-
έπρησεν αὐτήν ἐν πυρὶ. καὶ τοὺς Χα-
ναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζέρ ἐξεκέντη-
σαν. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερ-
ρῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἱῶν Μα-
νασσῆ ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰω-
σήφ, τῷ Μαχίρ πρωτότoku Μανασσῆ
πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ πολεμιστῆς
ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βα-
σανίτιδι. ² καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μα-
νασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐ-
τῶν. τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ, καὶ τοῖς υἱοῖς
Κελεξ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιήλ, καὶ τοῖς
υἱοῖς Συχέμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ,
καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ. οὗτοι ἄρσενες
κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³ καὶ τῷ Σαλ-
παὰδ υἱῷ Ὀφέρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ
ἀλλ' ἡ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ ὀνό-
ματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ. Μαα-
λά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά,
καὶ Θερσά. ⁴ καὶ ἔστησαν ἐναντίον
Ἐλκάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, λέ-
γουσαι. ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς
Μωυσῆ δουναὶ ἡμῖν κληρονομίαν ἐν
μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐδόθη
αὐταῖς διὰ προτάγματος κυρίου κλη-
ρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν. ⁵ καὶ ἐπίσειν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν
ἀπὸ Ἀνάσσα καὶ πεδίων Δαβὶκ ἐκ τῆς
γῆς Γαλαὰδ, ἣ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου. ⁶ ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασ-
σῆ ἐκληρονόμησαν κληρον ἐν μέσῳ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν. ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγε-
νήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς κατα-

λειμμένοις. ⁷ καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν
Μανασσῆ Δηλανάθ, ἣ ἐστὶ κατὰ
πρόσωπον υἱῶν Ἀναθ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσιβ ἐπὶ
πηγὴν Θαφθῶθ. ⁸ τῷ Μανασσῆ
ἔσται. καὶ Θαφθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μα-
νασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ. ⁹ καὶ κατα-
βήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγγα Καρα-
νά ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγγα Ἰαριήλ
τερέμινθος τῷ Ἐφραὶμ ἀναμέσον πό-
λεως Μανασσῆ. καὶ ὄρια Μανασσῆ
ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν γεμαρρῶν. καὶ
ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος θάλασσα
¹⁰ ἀπὸ λιβὸς τῷ Ἐφραὶμ. καὶ ἐπὶ βορ-
ρᾶν Μανασσῆ. καὶ ἔσται ἡ θάλασσα
ὄρια αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ Ἀσὴβ συνάρου-
σιν ἐπὶ βορρᾶν. καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἀπὸ
ἀνατολῶν. ¹¹ καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν
Ἰσάχαρ καὶ ἐν Ἀσὴρ Βαιθσάν καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Δωρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ
τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδῶ, καὶ τὰς
κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μα-
φετά, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. ¹² καὶ
οὐκ ἡδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ
ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας. καὶ
ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ. ¹³ καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατ-
ίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν
τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολο-
θρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξολοθρευσαν.
¹⁴ ἀντέπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰη-
σοῖ, λέγοντες. διατί ἐκληρονόμησας
ἡμᾶς κληρον ἓνα, καὶ σχοίνισμα ἓν;
ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ θεὸς
εὐλόγησέ με. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰη-
σοὺς. εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀναβῆθι εἰς
τὸν ὄρυμόν, καὶ ἐκκάθαρον σιαντῶ εἰ
στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραὶμ.
¹⁶ καὶ εἶπαν. οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος
τοῦ Ἐφραὶμ. καὶ ἵππος ἐπὶ λεκτός, καὶ
σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι
ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσάν, καὶ ἐν ταῖς
κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰσραὴλ.
¹⁷ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τοῖς υἱοῖς Ἰω-
σήφ. εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχύιν με-
γαλήν ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κληρὸς εἰς.
¹⁸ ὁ γὰρ ὄρυμός ἐσται σοι, ὅτι ὄρυ-
μός ἐστι, καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτόν, καὶ
ἔσται σοι. καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς
τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπὶ λε-
κτός

προς αὐτῷ ἔστι. σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, καὶ ἐπῆξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν. ² καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἳ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί. ³ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομήσαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κυριος ὁ θεὸς ἡμῶν; ⁴ ὅτε ἐξ ὑμῶν ἀνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελέθωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθά δεήσει διελεῖν αὐτήν. καὶ διήλθουσιν πρὸς αὐτόν, ⁵ καὶ διελὲν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας. Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβὸς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ. ⁶ ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρὸς μὲ, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κληρον ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁷ οὐ γὰρ ἔστι μερίς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν. ἱερατεία γὰρ κυρίου μερίς αὐτοῦ. καὶ Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἐλάβουσιν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου. ⁸ καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν, λέγων. πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρὸς μὲ, καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κληρον ἐναντι κυρίου ἐν Σηλῶ. ⁹ καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν. καὶ εἶδον αὐτὴν, καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν. ¹⁰ καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κληρον ἐν Σηλῶ ἐναντι κυρίου. ¹¹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ. ¹² καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ βορρᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότον Ἱεριχῶ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν

θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος ἡ Μαβδαρίτις Βαιθῶν. ¹³ καὶ διελύσεται ἐκείθεν τὰ ὄρια Λουζὰ ἐπὶ νότου Λουζὰ ἀπὸ λιβὸς αὐτῆς. αὕτη ἔστι Βαιθὴλ. καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Ματαρῶβ Ὁρέχ ἐπὶ τὴν ὀρεινὴν, ἣ ἔστι πρὸς λίβα Βαιθωρῶν ἡ κατῶ. ¹⁴ καὶ διελύσεται τὰ ὄρια καὶ παρελύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρῶν λίβα. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος εἰς Καραϊθ Βαῶλ. αὕτη ἔστι Καραϊθαρὶν, πόλις υἱῶν Ἰούδα. τοῦτο ἔστι τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν. ¹⁵ καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καραϊθ Βαῶλ. καὶ διελύσεται ὄρια εἰς Γασὶν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ. ¹⁶ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους, τοῦτο ἔστι κατὰ πρόσωπον νάπης Σονάμ, ὃ ἔστιν ἐκ μέρους Ἐμέκ Ῥαφαὶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται Γαλέννα ἐπὶ νότον Ἰεβουσαι ἀπὸ λιβὸς. καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγὴλ. ¹⁷ καὶ διελύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμὺς, καὶ παρελύσεται ἐπὶ Γαλιλῶν, ἣ ἔστιν ἀπέναντι πρὸς ἀβάσαιν Αἰθαμὶν. καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαίων υἱῶν Ρουβὴν. ¹⁸ καὶ διελύσεται κατὰ νότον Βαιθάραβα ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται ¹⁹ ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ νότον θάλασσαν ἀπὸ βορρᾶ. καὶ ἔσται ἡ διεξόδος τῶν ὀρίων ἐπὶ λοφίαν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ λιβὸς. ταῦτα τὰ ὄρια ἔστιν ἀπὸ λιβὸς. ²⁰ καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀρεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους. ²¹ καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν Ἱεριχῶ, καὶ Βεθεγαὼ, καὶ Ἀμεκαῖς, ²² καὶ Βαιθαβαρά, καὶ Σαρά, καὶ Βησανά, ²³ καὶ Αἰκὶν, καὶ Φαρά, καὶ Ἐφραθὰ, ²⁴ καὶ Καραφὰ, καὶ Κεφιρὰ, καὶ Μορὶ, καὶ Γαβαά. πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ²⁵ Γαβαὼν, καὶ Ῥαμὰ, καὶ Βηρωθὰ, ²⁶ καὶ Μασσημὰ, καὶ Μιρὼν, καὶ Ἀμοκὴ, ²⁷ καὶ Φιρὰ, καὶ Καφάν, καὶ Νακάν, καὶ Σιληκάν, καὶ Θωρελὰ, ²⁸ καὶ Ἰηβοῦς. αὕτη ἔστιν Ἱερουσαλὴμ. καὶ Γαβαθ, Ἱα-
ρὺμ,

ρίμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεῶν. καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλῆρων υἱῶν Ἰούδα. ² καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβέε καὶ Σαμαά, καὶ Καλαδάμ, ³ καὶ Ἀρσολά, καὶ Βολά, καὶ Ἰασὸν, ⁴ καὶ Ἐρθουλά, καὶ Βουλά, καὶ Ἐρμά, ⁵ καὶ Σικελάκ, καὶ Βαιθμαχερέβ, καὶ Σαρσουσίν, ⁶ καὶ Βαθαρώθ, καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. ⁷ Ἐρεμμιά, καὶ Θαλχά, καὶ Ἰεθέρ, καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες, καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν ⁸ κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαλέκ πορευομένων Βαμὲθ κατὰ λίβα. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ⁹ ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεῶν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερίς υἱῶν Ἰούδα μείζων τῆς αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεῶν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσδεκγαλα ὅρια αὐτῶν. ¹¹ ἡ θάλασσα καὶ Μαχελδά, καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθάραβα εἰς τὴν φάραγα, ἣ ἔστι κατὰ πρόσωπον Ἰεκμάν. ¹² καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σιδδουν ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαιθ, καὶ διελύσεται ἐπὶ Λαβιρῶθ, καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Παγγαί. ¹³ καὶ ἐκείθεν περιελύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερέ ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, καὶ διελύσεται ἐπὶ Ρεμμωναὰ Μαθαραοζά. ¹⁴ καὶ περιελύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαήλ, ¹⁵ καὶ Κατανάθ, καὶ Ναβααλ, καὶ Συμοαὶν, καὶ Ἰεριχώ, καὶ Βαιθμαν. ¹⁶ αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. πόλεις καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. ¹⁷ καὶ τῷ Ἰσαάκ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ, καὶ Χασαλωθ, καὶ Σουνάμ, ¹⁹ καὶ Ἀγιν, καὶ Σιωνά,

καὶ Ῥερῶθ, ²⁰ καὶ Ἀναχερέθ, καὶ Λαβιρῶν, καὶ Κισὼν, καὶ Ῥεβές, ²¹ καὶ Ῥεμμάς, καὶ Ἰεὼν, καὶ Τομμάν, καὶ Αἰμαρέκ, καὶ Βηρσαφής. ²² καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβῶρ, καὶ ἐπὶ Σαλίμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμὺς. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης. ²³ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσαάκ κατὰ δῆμους αὐτῶν. αἱ πόλεις καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξλεκέθ, καὶ Ἀλέφ, καὶ Βαιθθὶκ, καὶ Κεάφ, ²⁶ καὶ Ἐλμελέχ, καὶ Ἀμμήλ, καὶ Μασσά. καὶ συνάψει τῷ Καρμήλω κατὰ θάλασσαν, καὶ τῷ Σιών, καὶ Λαβανάθ. ²⁷ καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθγεγινέθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐγκαί, καὶ Φθαιήλ κατὰ βορρᾶν, καὶ εἰςελύσεται ὅρια Σαφθαιβαθμὲ, καὶ Ἰναήλ, καὶ διελύσεται εἰς Χωβαμασομὲλ, ²⁸ καὶ Ἐλβὼν, καὶ Ῥααβ, καὶ Ἐμεμῶν, καὶ Κανθάν ἕως Σιδωνος τῆς μεγάλης. ²⁹ καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσάτ καὶ τῶν Τυρίων, καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα, καὶ Ἀπολέβ, καὶ Ἐρζόβ, ³⁰ καὶ Ἀρχόβ, καὶ Ἀφέν, καὶ Ρααῦ. ³¹ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δῆμους αὐτῶν. πόλεις καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. ³² καὶ τῷ Νεφθαλί ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος. ³³ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολάμ, καὶ Μωλά, καὶ Βεσεμῖν, καὶ Ἀρμε, καὶ Ναβὸκ, καὶ Ἰεφθαμαί ἕως Δωδάμ. καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορδάνης. ³⁴ καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἀθθαβῶρ, καὶ διελύσεται ἐκείθεν Ἰακανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ νότου, καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. ³⁵ καὶ αἱ πόλεις τετραγώνων τῶν Τυρίων. Τύρος, καὶ Ῥεμαθδακέθ, καὶ Κενιρέθ, ³⁶ καὶ Ἀρραϊθ, καὶ Ἀραήλ, καὶ Ἀσώρ, ³⁷ καὶ Κάδες, καὶ Ἀσσαρὶ, καὶ πηγὴ Ἀσὸρ, ³⁸ καὶ Κερωέ, καὶ Μεγαλαρμὲ, καὶ Βαθθαμὲ, καὶ Θεσσαμὺς. ³⁹ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς

φυλῆς υἱὸν Νεφθαλί. ⁴⁰ καὶ τῷ Δάν ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἔβδομος. ⁴¹ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαράθ, καὶ Ἀσά, καὶ πόλεις Σαμμάς, ⁴² καὶ Σαλαμίν, καὶ Ἀμμόν, καὶ Σιλαθὰ, ⁴³ καὶ Ἐλὼν, καὶ Θαμναθὰ, καὶ Ἀκκαρῶν, ⁴⁴ καὶ Ἀλκαθὰ, καὶ Βεγεθῶν, καὶ Γεβελάν, ⁴⁵ καὶ Ἀζώρ, καὶ Βαταμβακάτ, καὶ Γεθρεμμῶν, ⁴⁶ καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰεράκων ὄριον πλησίον Ἰσπίης. ⁴⁸ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δάν κατὰ δήμες αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸν Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτούς ἐν τῷ ὄρει. καὶ οὐκ εἶων αὐτούς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἐθλίψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν. ⁴⁷ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ κατώησαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν. καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼν καὶ ἐν Σαλαμίν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραΐμ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. ⁴⁹ καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρὸν τῷ Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυῆ ἐν αὐτοῖς ⁵⁰ διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾔτήσατο Θαμνασαράχ, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν, καὶ κατοικεῖ ἐν αὐτῇ. ⁵¹ αὗται αἱ διαιρέσεις αἷς κατεκληρονομήσεν Ἐλεάζαρ ὁ κερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλῶ, ἕναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς οἰκῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, αἷς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ. ³ φυγαδευτήριον τῷ φονεутῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ ἀπο-

θανέται ὁ φονεутὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. ⁷ καὶ διέστειλεν τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχημ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραΐμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα. ⁸ καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκε Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασαντίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. ⁹ αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπικλητοὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παῖοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς ἐν Σηλῶ ἐν γῇ Χαναάν, λέγοντες. ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήρεσιν ἡμῶν. ³ καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοὺς Ἀερίταις ἐν τῷ κατακληρονομήν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Καὰθ, καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρῶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Ἀερίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὴν κληρωτὶ πόλεις δεκατρεῖς. ⁵ καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ τοῖς καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα. ⁶ καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσάακ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν πόλεις δεκατρεῖς. ⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Μιραρί κατὰ δήμες αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα. ⁸ καὶ ἔδωκαν

ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευítais τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῇ κληρωτί. ⁹ καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἐπεκλήθησαν ¹⁰ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν υἱῶν Λευὶ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς. ¹¹ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὼκ μητρόπολιν τῶν Ἑβραίων. αὕτη ἐστὶ Χιβρὼν ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα. τὰ δὲ περισπόρια κυκλῶ αὐτῆς, ¹² καὶ τοὺς ἀγρούς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφονῆ ἐν κατασχέσει. ¹³ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χιβρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ συν αὐτῇ. καὶ τὴν Λεμὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. ¹⁴ καὶ τὴν Αἰλῶν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Τιμὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁵ καὶ τὴν Γελλὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Δαβὶρ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁶ καὶ Ἀσὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Τανὺ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Βαιθσαμὺν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις ἐννάς παρὰ τῶν δυο φυλῶν τούτων. ¹⁷ καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γαθὲθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁸ καὶ Ἀναθὼθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γάμала, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ¹⁹ πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων δεκατρεῖς. ²⁰ καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς Λευítais τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ἐφραὶμ. ²¹ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτήριου τὴν τοῦ φονεύσαντος, τὴν Συχέμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γαζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτήν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²² καὶ Βαιθωρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ²³ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν τὴν Ἐλκωθαίμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Γεδθὰν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²⁴ καὶ Αἰλῶν, καὶ τὰ

ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Γεθερεμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ²⁵ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ τὴν Τανὰχ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Ἰεβαθὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. ²⁶ πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολειμμένοις. ²⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδων τοῖς Λευítais ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασιν, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Βοσοράν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. ²⁸ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσασαχάρ τὴν Κισσὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Δεββὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²⁹ καὶ τὴν Ρεμμάθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Πηγήν γραμμάτων, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ³⁰ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσέρ τὴν Βασιλάν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Δαββὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ³¹ καὶ Χέλκατ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Ρααβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ³² καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Κάδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Νεμμάθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Θεμμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. ³³ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δεκατρεῖς. ³⁴ καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρί τοῖς Λευítais τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Μαὰν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Κάδης, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ³⁵ καὶ Σελλὰ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τρεῖς. ³⁶ καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχώ ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος, τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ. τὴν Μισῶ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ³⁷ καὶ τὴν Δεκμὼν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Μαφὰ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. ³⁸ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γὰδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύ-

ιστεύσαντος καὶ τὴν Ῥαμὸθ ἐν τῇ Γαλαᾷ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς. ³⁹ καὶ τὰν Καμὶν, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς. ⁴⁰ καὶ τὴν Ἐσβῶν, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς. καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες. ⁴¹ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς Μωσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν κατελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευι. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αἱ πόλεις ἐκαστοῦ. ⁴² πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραήλ, τεισσαρακονταοκτὼ πόλεις, καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων, ⁴³ πόλεις καὶ τὰ περισπῶρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσι ταύταις. καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερῶς τῷ Ἰησοῦ διὰ πρόσταγμα κυρίου. ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ᾔτήσατο. τὴν Θαμνασαχὰρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Ἐβραΐμ. καὶ ὠκοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν, καὶ ὠκῆσεν ἐν αὐτῇ. καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίδας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθρκεν αὐτάς ἐν Θαμνασαχὰρ. ⁴⁴ καὶ ἔδωκε κυριὸς τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὥμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτήν, καὶ κατοικήσαν ἐν αὐτῇ. ⁴⁵ καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυριὸς κυκλόθεν, καθότι ὥμοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν. οὐκ ἀντέστη οὐτεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κυριὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁴⁶ οὐ διέπεισεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ὧν ἔλαλσε κυριὸς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν, καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, ² καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, καὶ ὑπήκουσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν. ³ οὐκ ἔγκαταλείοπατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν

ταύτας τὰς ἡμέρας πλείους. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. ⁴ νῦν δὲ κατέπαυσε κυριὸς ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς. νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ⁵ ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, ἀγαπᾶν κυρίον τὸν Θεὸν ὑμῶν, πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ προσκίεσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ⁶ καὶ εὐλόγησιν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. ⁷ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν. καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, ⁸ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ ἱματισμὸν πολὺν διέκλιναν τὴν προνομήν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλῷ ἐν γῇ Χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαᾷ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διαπροστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ¹⁰ καὶ ἦλθον εἰς Γαλαᾷ τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναὰν. καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν. ¹¹ καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων. ἰδοὺ ὠκοδομήκασι οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαᾷ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσρα-

Ἰσραὴλ. ¹² καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμήσαι αὐτούς. ¹³ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ τὸν τε Φινεὺς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως ¹⁴ καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ. ἄρχων εἰς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ἀρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσιν χιλάρχοι Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ, καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς, λέγοντες. ¹⁶ τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου. τίς ἡ πλημμελία αὕτη, ἣν ἐπλημμέλησατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ κυρίου; ¹⁷ μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁμαρτήμα Φοῶρ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης; καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου. ¹⁸ καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ κυρίου. καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὐριον, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή. ¹⁹ καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς κυρίου κατασχέσεως, οὐ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσετε ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀποσπάται γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μὴδ' ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου, διὰ τὸ οἰκοδομήσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ²⁰ οὐκ ἰδοὺ Ἀχαρ ὁ τοῦ Ζααὺ πλημμελεῖα ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἰς αὐτὸς ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ. ²¹ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλάρχοις Ἰσραὴλ, λέγοντες. ²² ὁ θεὸς θεὸς κυρίου ἐστι, καὶ ὁ θεὸς θεὸς αὐτοῦ οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γινώσεται. εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμέλησαμεν ἐναν-

τι τοῦ κυρίου, μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ²³ καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστήναι ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, κύριος ἐκζητήσῃ. ²⁴ ἀλλ' ἐνεκεν εὐλαβείας ὄντος ἐποίησαμεν τοῦτο, λέγοντες, ἵνα μὴ ἔπασι αὐριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν. τί ὑμῖν καὶ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ; ²⁵ καὶ ὅρια ἔθηκε κύριος ἀνάμεσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται κύριον. ²⁶ καὶ εἴπαμεν ποιῆσαι οὕτω τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἐνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἐνεκεν θυσιῶν, ²⁷ ἀλλ' ἵνα ἡ τοῦτο μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεῖν λατρεῖαν κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν. καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐριον, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς κυρίου. ²⁸ καὶ εἴπαμεν. ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς, ἡ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐριον, καὶ ἐροῦσιν, ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἐνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἐνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριον ἐστὶν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν. ²⁹ μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου, ὥστε οἰκοδομήσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ³⁰ καὶ ἀκούσας Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὐς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς. ³¹ καὶ εἶπε Φινεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ

τῷ ἡμῖσι φυλῇ Μανασση. σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου πλημμελίαν, καὶ ὅτι ἐβρόύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς κυρίου. ³² καὶ ἀπέστρεψε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμῖσους φυλῇ Μανασση ἐκ τῆς Γαλαὰδ εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἀπικρίθσαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. ³³ καὶ ἤρρεσεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμῖσους φυλῇ Μανασση. καὶ κατακρίθησαν ἐπ' αὐτῆς. ³⁴ καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοὺς τὸν βωμὸν τῶν Ρουβὴν καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμῖσους φυλῇ Μανασση, καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀναμέσους αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστι.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοὺς πρεσβύτερος προβηκῶς ταῖς ἡμέραις. ² καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοὺς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν γερονσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἐγὼ γεγάρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις. ³ ὑμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ἡμῖν. ⁴ ὦτετε ὅτι ἐπέβριφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξολοθρεῦσα, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου. ⁵ κύριος δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολοθρεῦσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλωνται. καὶ ἀποστελεῖ αὐτοὺς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν ἐξολοθρεῦσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀ-

πὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν. ⁶ κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μουσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα, ὅπως μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ταῦτα. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃτε, οὐδὲ μὴ προσκυνήσῃτε αὐτοῖς, ⁸ ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ καὶ ἐξολοθρεῦσει αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά. καὶ οὐδεὶς ἀντίστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰ εἰς ὑμῶν ἰδίῳξε χίλιους, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ἡμῖν. ¹¹ καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ¹² εἰάν γὰρ ἀποστραφῇτε καὶ προσθῇτε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσῃτε πρὸς αὐτούς, καὶ συνεκαταμυγήτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν, ¹³ γινώσχετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρλαις ὑμῶν, καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπόλῃσθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁴ ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδόν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ γινώσθε τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ τὴν συνήθειαν ὑμῶν, διότι οὐκ ἔπεισεν εἰς λόγον ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνέκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ ποιηρὰ ἕως ἂν ἐξολοθρεῦσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν, ¹⁶ ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ πορευθέντες λα-

λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστάς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ θεοῦ. ² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. πέραν τοῦ ποταμοῦ παρῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπαρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραάμ, καὶ ὁ πατὴρ Ναχώρ, καὶ ἑλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις. ³ καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἐπληθυνα αὐτοῦ σπέρμα, καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ, ⁴ καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὴν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ κληρονομήσαι αὐτῷ. καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖον. καὶ ἔκασασαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι. ⁵ καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ⁶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τὸν πατέρα ὑμῶν ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. ⁷ καὶ ἀνέβοησαμεν πρὸς κύριον. καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψε αὐτούς. καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους. ⁸ καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμορρᾶίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ⁹ καὶ ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωαβ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαάμ ἀράσα-

σθαι ἡμῖν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολέσαι σε. καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξεῖλατο ἡμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς. ¹¹ καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχὼ. καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱεριχὼ ὁ Ἀμορρᾶιος, καὶ ὁ Χαναανῖος, καὶ ὁ Φεριζαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργισαῖος. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. ¹² καὶ ἐξαπέστειλε προτέρα ὑμῶν τὴν σφηκίαν. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορρᾶίων, οὐκ ἐν τῇ ὁμοφάει σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου. ¹³ καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιᾶσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὠκοδομήκατε, καὶ κατοικήθητε ἐν αὐταῖς. καὶ ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας, οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς, ἔδεσθε. ¹⁴ καὶ νῦν φοβήθητε κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτῃ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἱς ἑλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε κυρίῳ. ¹⁵ εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεῖν κυρίῳ, ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορρᾶίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστι. ¹⁶ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε. μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον, ὥστε λατρεῖν θεοῖς ἑτέροις. ¹⁷ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεός ἐστιν. αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἐξέβαλε κύριος τὸν Ἀμορρᾶιον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ, οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστι. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν. οὐ μὴ δύνησθε λατρεῖν κυρίῳ, ὅτι ὁ θεὸς ἅγιός

ἅγιός ἐστι. καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀν-
 ησει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀν-
 ομήματα ὑμῶν, ²⁰ ἥνίκα ἂν ἐγκατα-
 λίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑ-
 τέροις. καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ
 ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὐ ἐποίησεν
 ὑμᾶς. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰη-
 σοῦν. οὐχί, ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν.
²² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν.
 μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς
 ἐξελεξασθε κυρίῳ λατρεῖν αὐτῷ.
²³ καὶ νῦν περιέλισθε τοὺς θεοὺς τοὺς
 ἄλλοτριούς τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύναι-
 τε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεόν
 Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰη-
 σοῦν. κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φω-
 νῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. ²⁵ καὶ διέθε-
 το Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νό-
 μον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ ἐνώπιον τῆς
 σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ²⁶ καὶ ἔγρα-
 ψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νό-
 μων τοῦ θεοῦ. καὶ ἔλαβεν λίθον μέ-
 γαν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ
 τὴν τέρμινθον ἀπέναντι κυρίου. ²⁷ καὶ
 εἶπε Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν. ἰδοὺ ὁ λί-
 θος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον,
 ὅτι αὐτοὺς ἀκήκοε πάντα τα ἐλεχθέντα
 αὐτῷ ὑπὸ κυρίου. ὅτι ἐλάλησε πρὸς
 ὑμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν
 εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμε-
 ρῶν, ἥνίκα ἂν ψεύσησθε κυρίῳ τῷ
 θεῷ μου. ²⁸ καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς
 τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος
 εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ³¹ καὶ ἐλάτρευ-
 σεν Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέ-
 ρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν
 πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφειλκυσαν τὸν χρό-
 νον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἶδosan παν-

τα τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ
 Ἰσραὴλ. ²⁹ καὶ ἐγένετο μετ' ἐκείνα καὶ
 ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δούλος
 κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. ³⁰ καὶ ἔθα-
 ψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλή-
 ρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαράχ ἐν τῷ ὄρει
 τῷ Ἐφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους τοῦ
 Γαλααδ. ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς
 τὸ μνημεῖον εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς
 μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέ-
 τεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλααλίς,
 ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου κα-
 θὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος. καὶ ἐκεῖ
 εἰσιν ἕως τῆς σημερον ἡμέρας. ³² καὶ
 τὰ ὅσα Ἰωσήφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴρυσαν ἐν
 Σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὐ
 ἐκτησάτο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορφαί-
 ων τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀ-
 μνάδων ἑκατὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰω-
 σήφ ἐν μερίδι. ³³ καὶ ἐγένετο μετὰ
 ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν ὁ ἀρ-
 χιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γα-
 βαὰρ Φινεὺς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδω-
 κεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραιμ. ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ τὴν κηρωτὸν τοῦ θεοῦ περιεμέ-
 ρωσαν ἐν αὐτοῖς. καὶ Φινεὺς ἱερατεύ-
 σεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 ἕως ἀπέθανε, καὶ κατῴρη ἐν Γα-
 βαὰρ τῇ ἑαυτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἀπὴλθουσιν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐ-
 τῶν, καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν. καὶ
 ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρ-
 την, καὶ Ἀσταρῶθ, καὶ τοὺς θεοὺς
 τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλων αὐτῶν. καὶ
 παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας
 Ἐγλαὼμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ, καὶ ἐκυρί-
 ευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτώ.

K P I T A I.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Ἰη-
 σοῦ καὶ ἐπρωτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ
 τοῦ κυρίου, λέγοντες. τίς ἀναβήσεται
 ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγού-
 μενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;
² καὶ εἶπε κύριος. Ἰουδας ἀναβήσεται,

ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
³ καὶ εἶπεν Ἰουδας τῷ Συμεὼν ἀδελ-
 φῷ αὐτοῦ. ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
 κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς
 τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι
 καὶ γὰρ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου. καὶ
 ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεὼν. ⁴ καὶ
 ἀνέβη

ἀνέβη Ἰούδας. καὶ παρέδωκε κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς γῆρας αὐτῶν. καὶ ἐκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζέκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁵ καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτόν. καὶ ἐκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον. ⁶ καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ. καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ⁷ καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ. ἐβρομήκοντα βασιλεῖς· τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποικομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου. καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδοκέ μοι ὁ θεός. καὶ ἄγουσιν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ⁸ καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέλαβοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι βομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ. ⁹ καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολέμησαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν. ¹⁰ καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων. καὶ ἐξήλθε Χεβρων ἐξ ἐναντίας. καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Σισαὶ καὶ Ἀχιμάν καὶ Θολαὶ γεννήματα τοῦ Ἐνακ. ¹¹ καὶ ἀνέβησαν ἐκείθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Λαβιρ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς Λαβιρ ἦν ἐμπροσθεν Καριαθσεφέρ, πόλις γραμμάτων. ¹² καὶ εἶπε Χάλεβ. ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. ¹³ καὶ προκατέλαβeto αὐτὴν Γοθονιήλ υἱὸς Κενὲ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. ¹⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εὐσέβει αὐτῆς, καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν Γοθονιήλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν. καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου. εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, τί ἐστί σοι; ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐ-

τῷ Ἀσχά. ὃς, δὴ μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με, καὶ δάσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μεταρῶν καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν. ¹⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσθάρ τοῦ Κεναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰούδα ἣ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Ἀράδ, καὶ κατόκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ. ¹⁷ καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκομψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σιγέθ, καὶ ἐξολόθρευσαν αὐτούς. καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Ἀνάθημα. ¹⁸ καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὸν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περὶ πόρια αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰούδα. καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς. ²⁰ καὶ ἔδωκαν τῷ Χάλεβ τὴν Χεβρων, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς. καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκείθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ἐνακ. ²¹ καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν. καὶ κατόκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμίν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²² καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ. καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν. ²³ καὶ παρενέβαλον, καὶ κατέσκεψαντο Βαιθήλ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἐμπροσθεν Λουζά. ²⁴ καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν. καὶ εἶπον αὐτῷ. δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν ἐξοδὸν, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος. ²⁵ καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν ἐξοδὸν τῆς πόλεως. καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι βομφαίας. τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγενεῖαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν. ²⁶ καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς γῆν Χεττίν. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά. τοῦτο ὄνομα αὐτῆς

αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁷ καὶ οὐκ ἔξῃρε Μανασσῇ τὴν Βαιθσάν ἣ ἐστὶ Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Θανάκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλάκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγδά οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ²⁸ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξαιρῶν οὐκ ἔξῃρεν αὐτόν. ²⁹ καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἔξῃρε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ. καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζέρ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον. ³⁰ καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανά. καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. ³¹ καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀχῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαλάφ, τὸν Ἀσχαζὶ, καὶ τὸν Χεβδὰ, καὶ τὸν Ναῖ, καὶ τὸν Ἐρεώ. ³² καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἔξαραι αὐτόν. ³³ καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ. καὶ κατώκησεν Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν. οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ τὴν Βαιθενὲθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. ³⁴ καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορφαῖος τοὺς υἱοὺς Δαν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα. ³⁵ καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορφαῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακάδεϊ ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλωπεκεῖς ἐν τῷ Μυραινῶν, καὶ ἐν Θαλαβίν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Ἀμορφαῖον, καὶ ἐγε-

νήθη αὐτοῖς εἰς φόρον. ³⁶ καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορφαίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλαζὶ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἀνέβισα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ εἶπα. οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ² καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένους εἰς τὴν γῆν ταυτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε. καὶ οὐκ ἐισκεύσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε. ³ καὶ γὰρ εἶπον. οὐ μὴ ἔξαρῳ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. ⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν. ⁵ καὶ ἐπενόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες. καὶ ἰδυσίασαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοὺς τὸν λῶν, καὶ ἦλθεν ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν. ⁷ καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμαρτυρήρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὅσα ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυῆ δούλος κυρίου υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. ⁹ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὄρει τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρίς, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας. ¹⁰ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετίθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἱ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον, καὶ γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλμ. ¹² καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον

ριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν Θεῶν τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς. καὶ παρώργισαν τὸν κύριον ¹³ καὶ ἐγκατέλειπον αὐτὸν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βαάλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις. ¹⁴ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρόνομησαν αὐτούς. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλοθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπὶ ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ¹⁵ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο. καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ καθὼς ὡμοσε κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψε αὐτοὺς σφόδρα. ¹⁶ καὶ ἤγειρε κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς. ¹⁷ καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς. καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦναι τῶν λόγων κυρίου. οὐκ ἐποίησαν οὕτω. ¹⁸ καὶ ὅτι ἤγειρε κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιπόντων αὐτούς. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διεφθέραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς. οὐκ ἀπέβριμψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς. ²⁰ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεν. ἄνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλειπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐῴηκουσαν τῆς φωνῆς μου, ²¹ καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἔξαραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ὧν κατέλειπεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυῆ ἐν τῇ γῇ. καὶ ἀφῆκε ²² τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς

τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἡ οὐ. ²³ καὶ ἀφῆκε κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἔξαραι αὐτὰ τὸ ταχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναναί. ² πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἐμπρόσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτά. ³ τὰς πέντε στρατείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Σιδωνιον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λιβανὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμών ἕως Λαβωιμάθ. ⁴ καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γινῶναι εἰ ἀκουσονται τὰς ἐντολάς κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωσῆ. ⁵ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου, καὶ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φεριζαίου, καὶ τοῦ Εὐαῖου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου. ⁶ καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ⁷ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπেলাθοντο κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλλοις. ⁸ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἔτη ὀκτώ. ⁹ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. καὶ ἤγειρε κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν Κενὶξ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ. καὶ παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλείᾳ Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ. ¹¹ καὶ ἡσύχασεν ἡ

ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα. καὶ ἀπέθανε Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ. ¹² καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐνίσχυσε κυριὸς τὸν Ἐγλωὺ βασιλεῖα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιθέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου. ¹³ καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων. ¹⁴ καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἐγλωὺ βασιλεῖ Μωάβ ἔτη δεκαοκτώ. ¹⁵ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. καὶ ἤγειρε αὐτοῖς σωτήρα τὸν Ἀῶδ υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰεμεὶ ἀνδρὰ ἀμφοτεροδέξιον. καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλωὺ βασιλεῖ Μωάβ. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ περιέκασατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανθῦαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. ¹⁷ καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλωὺ βασιλεῖ Μωάβ. καὶ Ἐγλωὺ ἀνὴρ ἀστείος σφόδρα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Ἀῶδ προσφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα ¹⁹ καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλαλ. καὶ εἶπεν Ἀῶδ. λόγος μοι κρύφιος πρὸς σὲ βασιλεῦ. καὶ εἶπεν Ἐγλωὺ πρὸς αὐτόν. σιωπά. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφιστῶτας ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ Ἀῶδ ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπέρῳ τῷ θεινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος. καὶ εἶπεν Ἀῶδ. λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σὲ βασιλεῦ. καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλωὺ ἐγγὺς αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, καὶ ἐξέτεινεν Ἀῶδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιῷ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ, ²² καὶ ἐπεσῆνε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐξῆλθεν Ἀῶδ τὴν προστάδα. καὶ ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμέ-

νους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσφηνώσας. ²⁴ καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπῆλθον καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι. καὶ εἶπαν. μή ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θεινῷ; ²⁵ καὶ ὑπέμειναν ἕως ἡσχύνοντο. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου. καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἤνοιξαν. καὶ ἰδοὺ ὁ κυριὸς αὐτῶν πεπτωκὸς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. ²⁶ καὶ Ἀῶδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσγνοὺν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς παρήλθε τὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς Σετειρωθά. ²⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤλθεν Ἀῶδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἐμπροσθεν αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. καταβῆτε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκάτελαβον τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκε ἀνδρὰ διαβῆναι. ²⁹ καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὥς ἐκα χιλιάδας ἀνδρῶν πάντων λιπαρῶν, καὶ πάντα ἀνδρὰ δυνάμειος, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ. ³⁰ καὶ ἐνετράπη Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ πῆνυχεν ἡ γῆ οὐδομοκοντα ἔτη. καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Ἀῶδ ἕως οὐκ ἀπέθανε. ³¹ καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμγκάρ υἱὸς Δινάκ, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἀνδρας ἐν τῷ ἀροτρήσῳ τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ Δ'

Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ Ἀῶδ ἀπέθανε. ² καὶ ἀπέδoto τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὴν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ. καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμειος αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισωθ τῶν ἐθνῶν. ³ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἐθλίψεν τὸν Ἰσραὴλ κατακρά-

τος

τος εἰκοσιν ἔτη. ⁴ καὶ Δεββώρα γυνὴ προφήτις γυνὴ Λαφιδάθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ⁵ καὶ αὕτη ἐκαθῆτο ὑπὸ φοινῖκα Δεββώρα ἀναμέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραιμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίαν. ⁶ καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεὺμ ἐκ Κάδης Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοι, καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος Θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, ⁷ καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χιμαρρῶν Κισῶν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυναστείας Ἰαβὴν, καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. ⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ. ἂν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορευομαι, καὶ ἂν μὴ πορευθῇς οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐνοδοῖ κύριος τὸν ἀγγελὸν μετ' ἐμοῦ. ⁹ καὶ εἶπε. πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ. πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισάρα. καὶ ἀνέστη Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαράκ ἐκ Κάδης. ¹⁰ καὶ ἐβόησε Βαράκ τὸν Ζαβουλῶν καὶ τὸν Νεφθαλί ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβαβ γαμβροῦ Μωυσῆ. καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων, ἣ ἔστιν ἐχόμενα Κεδές. ¹² καὶ ἀνγγελῇ Σισάρα, ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς Ἀβινεὺμ εἰς ὄρος Θαβώρ. ¹³ καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἑννακόσια ἄρματα αὐθιγὰ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισάθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χιμαρρῶν Κισῶν. ¹⁴ καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαράκ. ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ παρέδωκε κυριὸς τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρὶ σου, ὅτι κυριὸς ἐκτελεῖται ἔμπροσθέν σου. καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβώρ,

καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐξέστησε κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ. καὶ κατέβη Σισάρα ἐπ' ἀνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ Βαράκ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισάθ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας. οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός. ¹⁷ καὶ Σισάρα ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ ἐταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὴν βασιλέως Ἀσώρ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου. ¹⁸ καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐκκλινον κίριέ μου, ἐκκλινον πρὸς μέ, μὴ φοβοῦ. καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ. ¹⁹ καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτήν. πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδαρ, ὅτι ἐδίψησα. καὶ ἤνοιξε τὴν ἀσπίον τοῦ γαλακτός, καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Σισάρα. στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἂν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σέ, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἰπῇ εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ, καὶ ἐρεῖς, οὐκ ἔστι. ²¹ καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκε τὴν σφύραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν ἐν κρυφῇ, καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ προτάφῳ αὐτοῦ, καὶ διεῖλθεν ἐν τῇ γῇ. καὶ αὐτὸς ἐξεστός ἐακοτάθη, καὶ ἀπέθανε. ²² καὶ ἰδοὺ Βαράκ διώκων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. δεῦρό μου δειξά σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐρρύμμενος κεκρός καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ προτάφῳ αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐτροπάζει ὁ θεὸς τὸν Ἰαβὴν βασιλέα Χαναάν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμπροσθεν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἐπορευτο χεῖρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὴν βασιλέα Χαναάν, ἕως οὗ ἐξολόθρευσε τὸν Ἰαβὴν βασιλέα Χαναάν.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἦσαν Δεββώρα καὶ Βαρακ υἱὸς Ἀβιειὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες.
² ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαὸν, εὐλογεῖτε κυρίον. ³ ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε σατραπαί. ἄσσομαι ἐγὼ εἰμι τῷ κυρίῳ ἐγὼ εἰμι, ψαλῶ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁴ κυρίε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεῖ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου Ἐδὼμ γῇ ἐστίασθαι καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξε θρόνους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ. ⁵ ὅρη ἰσαλευθήσαν ἀπὸ προσώπου κυρίου Ἐλκᾶ, τοῦτο Σινὰ ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁶ ἐν ἡμέραις Σαμγάρ υἱοῦ Ἀνάθ ἐν ἡμέραις Ἰαήλ, ἐξέλιπον ὁδοὺς, καὶ ἐπορευθήσαν ἀτραποὺς, ἐπορευθήσαν ὁδοὺς διεστραμμέναις. ⁷ ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραὴλ, ἐξέλιπον ἕως οὐ ἀνέστη Δεββώρα, ἕως οὐ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ ἐξελέξαντο θεοὺς καινοὺς, τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων. θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραὴλ, ⁹ ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ, οἱ ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον. ¹⁰ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδὸς συνόδων ἐφ' ὁδῷ. ¹¹ διηγείσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀναμέσον ὑδρευομένων. ἐκεῖ δάσονται δικαιοσύνας, κῆριε δικαιοσύνας αὐξήσον ἐν Ἰσραὴλ. τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς κυρίου. ¹² ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββώρα. ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ᾠδὴν, ἀνάστα Βαρακ, καὶ αἰγματοώτισον αἰγματοσίαν σου υἱὸς Ἀβιειὺ. ¹³ τότε κατέβη κατὰλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς. λαὸς κυρίου κατέβη αὐτὸν ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἐμοῦ. ¹⁴ Ἐφοραὶ ἐξεβόλῃωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμολήκ, ὀπίσω σου Βενιαμὴν ἐν τοῖς λαοῖς σου. ἐν ἐμοὶ Μαχὶρ κατέβησαν ἑκρευνῶντες. καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἔλποντες ἐν ἑσθρῷ δηγήσως γραμματέως. ¹⁵ καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαρακ. οὗτοι Βαρακ ἐν κοιλίᾳν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας Ῥουβὴν, μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν.

¹⁶ εἰς τί ἐκάθισαν ἀναμέσον τῆς διγνομίας τοῦ ἀκούσαι συρρίσμου ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ῥουβὴν; μεγάλοι ἔξετασμοὶ κερδίας ¹⁷ Γαλαὰδ. ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου οὐ ἐσκήνωσι. καὶ Λαὶν εἰς τί παροικεῖ πλείοις; Ἀσηρ ἐκάθισεν παρὰ λίαν θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει. ¹⁸ Ζαβουλὼν λαὸς ἀνείδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ ὑψὶ ἀγροῦ ¹⁹ ἦλθον αὐτῶν. βασιλεῖς παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναὰν ἐν Θαναὰχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδῶν, δώρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον. ²⁰ ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα. ²¹ χεῖμαρρὸς Κισαὼν ἐξέσυρεν αὐτούς, χεῖμαρρὸς ἀρχαίων χεῖμαρρὸς Κισαὼν. καταπατήσας αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατή. ²² ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππων, σκουδῇ ἐσπένσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ ²³ καταρᾶσθαι Μηρῶς, εἶπεν ἄγγελος κυρίου, καταρᾶσθε. ἐπιματάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἦλθον εἰς βοήθειαν κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς. ²⁴ εὐλογηθεὶς ἐν γυναιξὶ Ἰαήλ γυνὴ Χαβὴρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθεῖ. ²⁵ ὕδωρ ἤτησεν, γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ. ὑπερχόντων προσήγκηκε βούτυρον. ²⁶ χεῖρα αὐτῆς ἀριστεράν εἰς πᾶσσαλον ἔζετειν, καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιώντων, καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισάρα, διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐκάταξεν, διήλωσεν κρόταρον αὐτοῦ, ²⁷ ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκλίσθη. ἐπίσεν καὶ ἱκομήθη ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς, κατακλιθεὶς ἐπίσεν, καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐξοδευθεὶς. ²⁸ διὰ τῆς θυρίδος παρέκρινεν μήτηρ Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ, διότι ἠσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ. διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ, ²⁹ αἱ σφαῖ ἀρχουσαὶ αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἐαυτῇ. ³⁰ οὐχ ἐώρησουσιν αὐτὸν διαμερζόντα σκύλα. οἰκτιροῦσι οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός. σκύλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκύλα βαμμάτων ποικιλίας, βαμματα ποικιλίων αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.

αὐτοῦ σκῦλα. ³¹ οὕτως ἀπόλοιτο πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κύριε. καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν, ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ. καὶ ἡσυχάσεν ἡ γῆ τεσσαρακοντα ἔτη.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῦς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιάμ ἐπτά ἔτη. ² καὶ ἵσχυσε χεὶρ Μαδιάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ τὰς τρυφὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ τὰ σπηλαία, καὶ τὰ κρεμαστά. ³ καὶ ἐγένετο ἵαν ἔσπεραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαιναν Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνάνεικον αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον ἐς αὐτούς, ⁴ καὶ διέφθειρον τοὺς καμηλοὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν. καὶ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνων. ⁵ ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἀκρις εἰς πληθός, καὶ αὐτοὶ καὶ ταῖς καμηλοῖς αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον αὐτήν. ⁶ καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. ⁷ καὶ ἐξαπέστειλε κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξηγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐρύσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπα ὑμῖν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορρᾶίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κάθησθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσκηνοῦσατε τῆς φωνῆς μου. ¹¹ καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν ταμίρμινον τὴν ἐν Ἐφραθὰ ἐν γῇ Ἰωᾶς πατρὸς τοῦ Ἑσθρί. καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σίτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μα-

διάμ. ¹² καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. ἐν ἡμοῖ, κύριέ μου. καὶ εἰ ἔστι κύριος μετ' ἡμῶν, εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες. μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος; καὶ νῦν ἐξέρύμην ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ. ¹⁴ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπεν. πορεύου ἐν τῇ ἰσχυί σου ταύτῃ, καὶ σῶσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. ἐν ἡμοῖ, κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλίας μου ἡσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος κυρίου. κύριος ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιάμ ὡς εἰς ἄνδρα ἓνα. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. εἰ δὴ εὔρον ἔλκος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σημερον πᾶν ὃ, τὴν ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, ¹⁸ μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ λθεῖν με πρὸς σέ, καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι καθίσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. ¹⁹ καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἔριπον αἰγῶν καὶ οἰαὶ ἀλευρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἐθήκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἐβάλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν ταμίρμινον καὶ προσήγγισεν. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. λάβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε. καὶ ἐποίησεν οὕτως. ²¹ καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἁζύμων. καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέγαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἁζύμους. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²² καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος κυρίου οὕτως ἔστι. καὶ εἶπε Γεδεὼν. ἃ ἃ κύριέ μου κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

²³ καὶ

²³ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ²⁴ καὶ ὠκοδομήσῃς ἐκείνους τοὺς θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ, εἰρήνη κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ αὐτοῦ ὅντος ἐν Ἐφραθᾷ πατὴρ τοῦ Ἑσθρί. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ μόσχον δευτέρον ἐπταετῆ, καὶ καθίλεις τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὃ ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλλος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις. ²⁶ καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῇ Μααζὶ τούτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δευτέρον, καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλλους, οὐ ἐξολοθρεύσεις. ²⁷ καὶ ἔλαβῃ Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησε ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν κύριος. καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός. ²⁸ καὶ ὠρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρωί. καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλλος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλόθρευτο. καὶ εἶδον τὸν μόσχον τὸν δευτέρον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον. ²⁹ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζητήσαν καὶ ἠρευνήσαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ³⁰ καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς. ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλλος τὸ ἐπ' αὐτῷ. ³¹ καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς τοῖς ἀνδράσι πάνσιν, οἱ ἐπανετίστησαν αὐτῷ. μὴ ὑμεῖς νῦν ἀδικάεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρῶτῃ. εἰ θεὸς ἐστὶ, δικαίεσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. ³² καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων. δικαίεσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθήρηθῃ τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. ³³ καὶ πάντα Μα-

διάμ, καὶ Ἀμαλήκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τοαυτὸ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰζραήλ. ³⁴ καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἀβιεζερ ὀπίσω αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ, καὶ ἐν Ἀσερ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλί. καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν. ³⁶ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν. εἰ σὺ σώξεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας, ³⁷ ἰδοὺ ἐγὼ τίθωμι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλωνι. ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσεται ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας. ³⁸ καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὠρθρισε τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπιάσε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνῃ ὕδατος. ³⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν. μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἐτι ἅπαξ, πειράσω δὴ καὶ γε ἐτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος. ⁴⁰ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη-δρόσος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ὠρθρισε Ἱεροβάαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀράδ. καὶ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβαθαμωραὶ ἐν κοιλάδι. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναι με τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμῇ, λέγων. ἡ χεὶρ μου ἔσωσέ με. ³ καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λέγων. τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρέτω ἀπὸ ὄρους Γαλααδ. καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἑκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπέλειφθησαν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. ἐτι ὁ λαὸς πολὺς ἐστὶ. κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκαθαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, οὕτως

οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί. καὶ πᾶς ὃν ἂν εἶπω πρὸς σέ, οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σου, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σου.⁵ καὶ κατήνευκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. πᾶς ὃς ἂν λαβῇ τῇ γλῶσση αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἂν λαβῇ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ πᾶς ὃς ἂν κλίνη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.⁶ καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαβάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, τριακόσιοι ἄνδρες. καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν παῖν ὕδωρ.⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.⁸ καὶ ἔλαβον τὸν ἐκπαιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν. καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ. καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυεν. καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.⁹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος. ἀνάστα κατὰβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου.¹⁰ καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατὰβηθι σὺ καὶ Φαραὶ τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν, ¹¹ καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουςι, καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹² καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμωλῆκ, καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκριβὲς εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος.¹³ καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηρουμένος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνυπνιον, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνυπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κρεθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ὥς τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἐπέσεν, καὶ ἀνέστρεψεν

αὐτὴν ἄνω, καὶ ἐπίσεν ἡ σκηνή.¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ὁμοφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωᾶς ἀνδρὸς Ἰσραὴλ. παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν.¹⁵ καὶ ἐγένετο ὡς ἡκούσε Γεδεὼν τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν συγκρίσιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολήν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολήν Μαδιάμ.¹⁶ καὶ διέλε τούτους τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις,¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτω ποιήσετε. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε.¹⁸ καὶ σάλπιγξ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σάλπιγξι ἐν ταῖς κερατίαις κύκλω ὅλην τὴν παρεμβολήν, καὶ ἐρεῖτε, τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.¹⁹ καὶ εἰςῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης. καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας, καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίαις, καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.²⁰ καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίαις, καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀρεστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας, καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σάλπιξιν. καὶ ἀνέκραξαν, ὁμοφαίᾳ τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.²¹ καὶ ἔστησεν ἄνθρωπος ἐφ' ἑαυτοῦ κύκλω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐδράμει πᾶσι ἡ παρεμβολή, καὶ ἐσήμαναν καὶ ἐφυγον.²² καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίοις κερατίαις. καὶ ἔθηκε κύριος τὴν ὁμοφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἐφυγεν ἡ παρεμβολὴ ὥς Βηθσεὶδ Ταγαράγαθᾶ Ἀβελμουλα ἐπὶ Ταβὰθ.²³ καὶ ἐβόησαν ἄνθρωποι Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλί, καὶ ἀπὸ Ἀσέρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὅπισθεν Μαδιάμ.²⁴ καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν

παν·

παντί ὄρει Ἐφραιμ, λέγων. κατάρθετε εἰς συνάντησιν Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοὺς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραιμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην.
²⁵ καὶ συνέλαβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ, καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σούρ Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακίφζηφ. καὶ κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ, καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κ Ε Φ. Η'

Καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραιμ. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παραταξάσθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διέλεξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς. ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρήτιων ἐπιφυλῆς Ἐφραιμ ἡ τρυγητὸς Ἀβιέζερ; ³ ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ. καὶ τί ἡδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθῃ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον. ⁴ καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτοὺς καὶ οἱ τριακῆσσι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πενῶντες καὶ διώκοντες. ⁵ καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχώθ. δοῦτε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσὶν μου ὅτι ἐκλείπουσιν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμὶ διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ βασιλέων Μαδιάμ. ⁶ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχώθ. μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους; ⁷ καὶ εἶπε Γεδεὼν. δια τούτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀπάνθιας τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ. ⁸ καὶ ἀνέβη ἐκίθιν εἰς Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡς αὐτῶς. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ. ⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουήλ. ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον. ¹⁰ καὶ Ζεβεὲ καὶ

Σαλμανὰ ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥς εἰ δεκαπέντε χιλιάδες. πάντες οἱ καταλειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφυλῶν, καὶ οἱ πεπτωκότες, ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν οπωμένων βορφαίαν. ¹¹ καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγβαλ. καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιδυῖα, ¹² καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ. καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ, καὶ πάσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε. ¹³ καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές. ¹⁴ καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν. καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχώθ καὶ τῶν προεσφυτέρων αὐτῶν, ἐβδωμίμωτος καὶ ἑπτὰ ἄνδρας. ¹⁵ καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχώθ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ ἐν οἷς ὠνεϊδισάτέ με, λέγοντες. μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοὺς ἐκλείπουσιν ἄρτους; ¹⁶ καὶ ἔλαβε τοὺς προεσφυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκαθθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως. ¹⁷ καὶ τὸν πύργον Φανουήλ κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ. ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπέκτεινατε ἐν Θαβῶρ; καὶ εἶπαν. ὡς σὺ, ὡς αὐτοὶ, εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως. ¹⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν. ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν, ζῇ κύριος εἰ ἐξωγογηκαίτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ. ἀναστάς ἀπόκτεινον αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν βορφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νωώτερος ἦν. ²¹ καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἄνδρὸς ἡ δύναμις σου. καὶ ἀνέστη Γεδεὼν, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανὰ. καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκου;

σκου· τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν. ²² καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν· κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιὰμ. ²³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν· οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· κύριος ἄρξει ὑμῶν. ²⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν· αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἵτημα, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ, ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσραηλῖται. ²⁵ καὶ εἶπαν· διδόντες δώσομεν. καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ἤτησε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοὶ παρὲς τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλευσὶ Μαδιὰμ, καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφραθ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾷ. καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον. ²⁸ καὶ συνεστάλη Μαδιὰμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαρακοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεων. ²⁹ καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ υἱὸς Ἰωᾶς, καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. ³⁰ καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἑβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ. ³¹ καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχεμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτῇ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα, Ἀβιμέλεχ. ³² καὶ ἀπέθανε Γεδεων υἱὸς Ἰωᾶς ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωᾶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾷ Ἀβὶ Ἐσδρὶ. ³³ καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεων, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλῖμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βαάλ διαθῆκην τοῦ εἶναι αὐτοὺς αὐτὸν εἰς θεόν. ³⁴ καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ῥυσσάμενου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν. ³⁵ καὶ οὐκ

ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἰεροβάαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεων, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Θ .

Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἰεροβάαλ εἰς Συχεμ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ, λέγων. ² καλῆσατε δὴ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ. τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἀνδρας πάντας υἱοὺς Ἰεροβάαλ, ἢ κυριεῦναι ὑμῶν ἀνδρα ἓνα; καὶ μνησθῆτε ὅτι ὁτοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι. ³ καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχεμ πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἐκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν, ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶ. ⁴ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβερίθ. καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἀνδρας κενούς καὶ δειλούς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐσηλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐφραθᾷ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱοὺς Ἰεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἀνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα. καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἰεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. ⁶ καὶ συνήχθησαν πάντες ἀνδρες Σικίμων, καὶ πᾶς οἶκος Βηθσάουλ, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις. ⁷ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφῇ ὄρους Γαριζίν, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ Θεός. ⁸ πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλεία, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ· βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· μὴ ἀπολείψασα τὴν πίστητά μου, ἐν ᾗ δοξάσουςι τὸν Θεὸν ἄνδρες, πορευσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; ¹⁰ καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ· δεῦρο βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ· μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννήματά μου

τὰ

τὰ ἀγαθὰ, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων· ¹² καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἀμπελον. δεῦρο βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἀμπelos. μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα θεόν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων· ¹⁴ καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ. δεῦρο σὺ βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα. εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόστυτε ἐν τῇ σκιᾷ μου. καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ¹⁶ καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ, ¹⁷ ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἐξέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκατίας, καὶ ἐρύσσετε ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιὰμ, ¹⁸ καὶ ὑμεῖς ἐπανεστήτε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδείας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστι. ¹⁹ καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ, εὐφρανθήητε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθήη καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν. ²⁰ εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ, καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλῶ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἄνδρῶν Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλῶ, καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ. ²¹ καὶ ἐφυγεν Ἰωαθὰμ καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιῆρ, καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²² καὶ ᾔρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη. ²³ καὶ ἔξαπέσταλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνάνισον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνανέμισον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ²⁴ τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα

αὐτῶν τοῦ θῆναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτείνει τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἔθνηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὁρέων, καὶ διηπάζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ. ²⁶ καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων. ²⁷ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐτρογγύησαν τοὺς ἀμπelώνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν Ἐλλουλίμ. καὶ εἰσῆνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ. ²⁸ καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ. τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστιν υἱὸς Συγέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱεροβάαλ, καὶ Ζεβουλὺς ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δούλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἑμμώρ πατὴρ Συγέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς; ²⁹ καὶ τίς δώη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν. πληθύον τὴν δύναμίν σου καὶ ἐξέλθε. ³⁰ καὶ ἦκουσε Ζεβουλὺς ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβὴλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός. ³¹ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ, λέγον. ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐρχονται εἰς Συγέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηται τὴν πόλιν ἐπὶ σε. ³² καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτός, καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ, ³³ καὶ ἔσται τοπρῶν ἅμα τῷ ἀνατελεῖν τὸν ἥλιον, ὀρθοίεις καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ ἰδοὺ αὐτός καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου. ³⁴ καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συγέμ τέτρασιν ἀρχαῖς. ³⁵ καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ ἔστη πρὸς τὴν θύρα τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. ³⁶ καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβουλ.

Ζεβούλ. ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὄρεων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ. τὴν σκιὰν τῶν ὄρεων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας. ³⁷ καὶ προσέθετο ἐτι Γαὰλ τοῦ λαλήσαι, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἐτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἠλωνημαωνινίμ. ³⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ. καὶ ποῦ ἐστι τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας, τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύομεν αὐτῷ; μὴ οὐκ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδένωσας; ἐξέλθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ. ³⁹ καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συγέμ, καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ. ⁴⁰ καὶ ἐδίδωκεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης. ⁴¹ καὶ ἐξῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημᾷ, καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συγέμ. ⁴² καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀνῆγγελε τῷ Ἀβιμέλεχ. ⁴³ καὶ ἔλαβε τὸν λαὸν, καὶ διέκλειν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἐνήδρευεν ἐν ἀγρῷ. καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. ⁴⁴ καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν, καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως. καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. ⁴⁵ καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάσσεται ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. ⁴⁶ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συγέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ. ⁴⁷ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συγέμ. ⁴⁸ καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμών, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου, καὶ ἤρην, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. ὁ εἰδετέ με ποιούντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ. ⁴⁹ καὶ

ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ. καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σελμών ὥς τι χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες. ⁵⁰ καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Θῆβης, καὶ κατέλαβεν αὐτήν. ⁵¹ καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκτὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἐκλυσαν ἔξωθεν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου. ⁵² καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ. καὶ ἠγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ. ⁵³ καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμίλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλινε τὸ κρανίον αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσιν, γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐξεκίνησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. ⁵⁵ καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁵⁶ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκτεῖναι τοὺς ἐβδόμηκοντα ἀδελφούς αὐτοῦ. ⁵⁷ καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συγέμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἰεροβάαλ.

Κ Ε Φ. Ι.

Καὶ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδελφου αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσαάχαρ, καὶ αὐτὸς ὤκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραιμ. ² καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. ³ καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλααδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι δύο ἔτη. ⁴ καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πόλους, καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς. καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

ἐν γῇ Γαλααδ. ⁵ καὶ ἀπέθανεν Ἰαῖρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμὼν. ⁶ καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλῖμ, καὶ ταῖς Ἀστάρωθ, καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδωνος, καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμων, καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ. ⁷ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμ, καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμων. ⁸ καὶ ἐθλίψαν καὶ ἐθλάσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρί τοῦ ἐν Γαλααδ. ⁹ καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων τὸν Ἰορδάνην παρατάσσασθαι πρὸς Ἰούδαν, καὶ Βενιαμὴν, καὶ πρὸς Ἐφραῖμ. καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα. ¹⁰ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, λέγοντες. ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατέλιπομεν τὸν θεόν, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλῖμ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἀπὸ Φυλιστιμ, ¹² καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀμαλίκ, καὶ Μαδιαμ, οἱ ἐθλίψαν ὑμᾶς; καὶ ἐβόησατε πρὸς με, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; ¹³ καὶ ὑμεῖς ἐγκατέλιπέτε με, καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις; διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σώσαι ὑμᾶς. ¹⁴ πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. ἡμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁶ καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ, καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ, καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ. ¹⁸ καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ, ἀνῆρ πρὸς τὸν πλησίον

αὐτοῦ. τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάσσασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ;

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καὶ Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθάε. ² καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱόν, καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε, καὶ εἶπαν αὐτῷ. οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σὺ. ³ καὶ ἐφυγεν Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Τωβ. καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε ἄνδρες κεινοὶ, καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἐγένετο ἥνικα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμων μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τωβ, ⁵ καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε. δεῦρο καὶ ἔσθ' ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμων. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ. οὐχὶ ὑμεῖς ἐμίσσησάτε με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ διατί ἦλθατε πρὸς με νῦν ἥνικα χρήετε; ⁷ καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθάε. διὰ τοῦτο νῦν ἐπιστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ πορεύῃ μετ' ἡμῶν, καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔσθ' ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ. ⁸ καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ. εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάσσασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων, καὶ παραδῶ αὐτοὺς κύριος ἐνώπιον ἑμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα. ¹⁰ καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθάε. κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν. ¹¹ καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν. καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον κυρίου ἐν Μασσηφά. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, λέγων.

λέγων. τί ἔμοι καὶ σοί, ὅτι ἤλθες πρὸς
 με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου;
¹³ καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς
 τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθά. ὅτι ἔλαβεν Ἰσ-
 ραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν
 αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως
 Ἰαβὼκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ νῦν
 ἐπιστρέψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πο-
 ρεύσομαι. ¹⁴ καὶ προσέθηκε ἔτι Ἰε-
 φθά, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
 βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ. οὕτω λέγει Ἰεφθά. οὐκ ἔλαβεν
 Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ, καὶ τὴν γῆν
 υἱῶν Ἀμμὼν, ¹⁶ ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν
 αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ, καὶ
 ἤλθεν εἰς Κάδης. ¹⁷ καὶ ἀπέστειλεν
 Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ,
 λέγων. παρελεύσομαι δι' ἐν τῇ γῇ σου.
 καὶ οὐκ ἦκουσε βασιλεὺς Ἐδὼμ. καὶ γε
 πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε, καὶ
 οὐκ εὐδόκησεν. καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ
 ἐν Κάδης, ¹⁸ καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ. καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδὼμ καὶ
 τὴν γῆν Μωάβ. καὶ ἤλθεν ἀπὸ ἀνα-
 τολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωάβ, καὶ παρεν-
 ἔβαλεν ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰς-
 ἤλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ, ὅτι Ἀρνῶν
 ὄριον Μωάβ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσ-
 ραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα
 τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Ἑσεβῶν, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ. παρελθωμεν δι' ἃς
 ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.
²⁰ καὶ οὐκ ἐνέπιστευσεν Σηὼν τῷ Ἰσ-
 ραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ.
 καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐ-
 τοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ
 παρετάξατο πρὸς Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ παρ-
 ἔδωκε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηων
 καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. καὶ ἐκλη-
 ρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ
 Ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν
 ἐκείνην ²² ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰα-
 βὼκ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρήμου ἕως τοῦ
 Ἰορδάνου. ²³ καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ
 προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 σὺ κληρονομήσεις αὐτόν; ²⁴ οὐχὶ ἂν
 κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ θεός σου,
 αὐτὰ κληρονομήσεις, καὶ τοὺς πάντας,

οὓς ἐξῆρε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ
 προσώπου ἡμῶν, αὐτοὺς κληρονομή-
 σομεν; ²⁵ καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγα-
 θώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν Σεπφὼρ
 βασιλέως Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμα-
 χέσατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἡ πολεμῶν ἐπο-
 λέμησεν αὐτόν ²⁶ ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν
 Ἑσεβῶν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ
 ἐν γῇ Ἀροὴρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς,
 καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ
 τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη; καὶ διατί
 οὐκ ἐρύθυσον αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
 νῳ; ²⁷ καὶ νῦν ἐγὼ εἰμι οὐχ ἡμαρτόν
 σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν
 τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἔμοι. κρίναι κύ-
 ριος ὁ κρίνων σήμερον ἀναμέσον υἱῶν
 Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον υἱῶν Ἀμμὼν.
²⁸ καὶ οὐκ ἦκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμ-
 μὼν τῶν λόγων Ἰεφθά, ὡς ἀπέστειλε
 πρὸς αὐτόν. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθά
 πνεῦμα κυρίου, καὶ παρῆλθε τὸν Γα-
 λαὰδ, καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ παρῆλθε
 τὴν σκοπιὰν Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν
 Ἀμμὼν. ³⁰ καὶ ἠΰξατο Ἰεφθά ἐν τῇ
 τῷ κυρίῳ, καὶ εἶπεν. ἐὰν δίδους ὡς
 μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρὶ μου,
³¹ καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν
 ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου
 εἰς συνάντησιν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
 με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ
 ἔσται τῷ κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτόν ὁλο-
 καύτωμα. ³² καὶ παρῆλθεν Ἰεφθά
 πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν παρατάξασθαι
 πρὸς αὐτούς. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
 κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ³³ καὶ ἐπάταξεν
 αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις
 Ἀρνῶν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ
 ἕως Ἐβέλχαριμ πληγὴν μεγάλην σφό-
 δρα. καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν
 ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ
 ἤλθεν Ἰεφθά εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἴ-
 κον αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ
 ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπά-
 νοις καὶ χοροῖς. καὶ αὕτη ἦν μονογε-
 νὴς αὐτῷ. οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ
 θυγάτηρ. ³⁵ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐ-
 τὴν αὐτὸς, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
 καὶ εἶπεν. ἂ ἂ θυγάτηρ μου ταραχῇ
 ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἥς ἐν τῷ ταραχῇ
 μου, καὶ ἐγὼ εἰμι ἥνοιξα κατὰ σοὺ τὸ
 στόμα μου πρὸς κύριον, καὶ οὐ δυνή-
 σομαι

σομαι ἀποστρέψαι. ³⁶ ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν. πάτερ ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον; ποιήσῃ μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαι σοι κύριον ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων. ³⁷ καὶ ἥδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς. ποιήσω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τούτον. ἔασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένια μου ἐγὼ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου. ³⁸ καὶ εἶπε. πορεύου. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας. καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη. ³⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ εἰποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ᾠξάτο. καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ. ⁴⁰ ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θορνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθᾶ τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραὶμ καὶ παρήλθαν εἰς βορρᾶν, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθᾶ. διατί παρήλθες παρατάσσασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθᾶ. ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων σφόδρα. καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ³ καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἴ σωτήρ, καὶ ἔθνηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου, καὶ παρήλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μου. καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάσσασθαι ἐν ἐμοί; ⁴ καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθᾶ πάντας τοὺς ἀνδρας Γαλαὰδ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραὶμ. καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραὶμ, ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραὶμ, ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραὶμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ. ⁵ καὶ προκατελάβετο Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραὶμ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι

Ἐφραὶμ. διαβῶμεν. καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλαὰδ. μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν. οὐ. ⁶ καὶ εἶπαν αὐτῷ. εἶπον δὴ σταχυς. καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως. καὶ ἐπελαβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραὶμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. ⁷ καὶ ἔκρινεν Ἰεφθᾶ τὸν Ἰσραὴλ ἐξ ἔτη. καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθᾶ ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλααδ. ⁸ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαιοσᾶν ἀπὸ Βηθλέμ. ⁹ καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοί, καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ὥς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰς ἡνεγκιν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθιν. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐπτά ἔτη. ¹⁰ καὶ ἀπέθανεν Ἀβαιοσᾶν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλέμ. ¹¹ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη. ¹² καὶ ἀπέθανεν Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ ἐν γῇ Ζαβουλων. ¹³ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης. ¹⁴ καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοί, καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη. ¹⁵ καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν ἐν γῇ Ἐφραὶμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ προσέθηκεν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ τεσσαράκοντα ἔτη. ² καὶ ἦν ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δαν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στείρα καὶ οὐκ ἔτεκεν. ³ καὶ ὥφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἰδοὺ σὺ στείρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. ⁴ καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ⁵ ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς

Ῥ

ᾄρξεται

ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιίμ. ⁶ καὶ εἰςῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα. ἀνθρωπος θεοῦ ἦλθε πρὸς μέ, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ, φοβερόν σφόδρα, καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι. ⁷ καὶ εἶπέ μοι. ἰδοὺ σύ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ νῦν μὴ πίνῃς οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φαγῇς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι θεοῦ ἄγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. ⁸ καὶ προσηύδατο Μανωὲ πρὸς κύριον, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε Ἀδωναϊέ, τὸν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἐτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ. ⁹ καὶ εἰςῆκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς; Μανωὲ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐτι πρὸς τὴν γυναῖκα. καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς. ¹⁰ καὶ ἐταχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ὥπται πρὸς μέ ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ. ¹¹ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναίκος αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ σύ εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος. ἐγώ. ¹² καὶ εἶπε Μανωὲ. νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος, τίς ἐστὶ κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ; ¹³ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωὲ. ἀπὸ πάντων ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάσσεται, ¹⁴ ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ πίνετω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω, πάντα ὅσα ἐντενίστην αὐτῇ, φυλάσσεται. ¹⁵ καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου. κατὰσχον ὡς σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιον σου ἔριφον αἰγῶν. ¹⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωὲ. ἐὰν κατάσχης, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου. καὶ ἐὰν ποιήσης ὀλοκαύτωμα, τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό. ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός. ¹⁷ καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγ-

γελον κυρίου. τί τὸ ὄνομά σοι, ὅτι ἐλθοι τὸ ῥῆμά σου, καὶ δοξασμένον σε; ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου. εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. ¹⁹ καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἀνηνέγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ, καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογί. καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεισον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν. ²¹ καὶ οὐ προσέθηκεν ἐτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὁφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. τότε ἔγνω Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος. ²² καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι θεὸν αἰδομεν. ²³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατώσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα. ²⁴ καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σαμψών, καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κυριος. ²⁵ καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν πᾶρεμβολῇ Δαν καὶ ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαὸλ.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Καὶ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων. ² καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε. γυναῖκα ἑώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιίμ, καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν μοι εἰς γυναῖκα. ³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, ὅτι σύ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμητῶν; καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ⁴ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ

αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι παρὰ κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησαν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλοφυλοὶ κυριεύοντες ἐν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθὰ. καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν ὥς ἐι συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ ἐποίησε. ⁷ καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικὶ, καὶ ἠυθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψῶν. ⁸ καὶ ὑπέστρεψε μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν, καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι. ⁹ καὶ ἐξέειλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ δοθίων. καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξέειλε τὸ μέλι. ¹⁰ καὶ κατέβη ὁ πατήρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψῶν πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητοὺς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψῶν. πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγέλιτε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὗρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων. ¹³ καὶ ἐὰν μὴ δυνήσθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀνόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων. καὶ εἶπαν αὐτῷ. προβάλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσομένθα αὐτό. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί βρωτόν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκὺ. καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψῶν. ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγεῖλατω

σοι τὸ πρόβλημα, μὴ ποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρὶ. ἡ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλημάτε, ¹⁶ καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν. πλὴν μεμίσσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προέβαλον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψῶν. εἰ τῷ πατρὶ μου καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγειλα, σοὶ ἀπαγγέλω; ¹⁷ καὶ ἐκλάυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ὥς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρηγόλησεν αὐτῶν. καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ¹⁸ καὶ εἶπαν αὐτῶν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀναιτεῖλαι τὸν ἥλιον. τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψῶν. εἰ μὴ ἡροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου. ¹⁹ καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκαλῶνα, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱματία αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγέλλασιν τὸ πρόβλημα. καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψῶν, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψῶν ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίσασεν.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἑρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν. εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτῆς εἰσελθεῖν. ² καὶ εἶπεν ὁ πατήρ αὐτῆς, λέγων. εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου, μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἢ νεωτέρα ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτῆς; ἔστω δὴ σοι ἀντὶ αὐτῆς. ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψῶν. ἠθώωμαι καὶ τὸ ἄπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν ποτηρίαν. ⁴ καὶ ἐπορεύθη Σαμψῶν, καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ

ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκιων καὶ ἔθηκεν. ⁶ καὶ ἐξέκασε πῦρ ἐν ταῖς λαμπαις, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς σταχύσι τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐκάησαν ἀπὸ αἰωνος καὶ ἕως σταχυῶν ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπελώνος καὶ ἐλαίας. ⁶ καὶ εἶπαν οἱ ἀλλοφύλοι. τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν. Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνὶ, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρί. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ἰὼν ποιήσθε οὕτως ταύτην, ὅτι ἡ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω. ⁸ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μῆρον πληγὴν μεγάλην. καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἡτάμ. ⁹ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ παρέβαλον ἐν Ἰούδα. καὶ ἐξεβόρῃσαν ἐν Λεγί. ¹⁰ καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα. εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλοφύλοι. δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν. ¹¹ καὶ κατέβησαν τρισχilioi ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἡτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψὼν. οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλοφύλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς. ¹² καὶ εἶπαν αὐτῷ. δῆσαι σε κατέβημεν τοῦ δοῦναι σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ὁμοσάτέ μοι μή ποτε συναντήσητε ἐν ἡμοῖς ὑμεῖς. ¹³ καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες. οὐχὶ ὅτι ἄλλ' ἢ δεσμῷ δροσμέν σε, καὶ παραδωσώμεν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσωμεν σε. καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυοὶ καλωδίῳ καινοῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης, ¹⁴ καὶ ἦλθον ἕως Σιαγόνος. καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συναντήσιν αὐτοῦ. καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου. καὶ ἐγενήθη τὰ καλωδία τὰ ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὥς τι στυπτήριον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρί. καὶ ἐτάκῃσαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εὗρε σιαγὸνα ὄνου ἐξεβόρῃμένην, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα

αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. ¹⁶ καὶ εἶπε Σαμψὼν. ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείψων ἐξήλειψα αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὥς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ ἐρύψε τὴν σιαγὸνάν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρεισις σιαγόνος. ¹⁸ καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλανε πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ διψῇ καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπειριτήτων; ¹⁹ καὶ ἐρύηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ ἐξηλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε. καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου, ἢ ὅστις ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁰ καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἰκοσιν ἔτη.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσηλθε πρὸς αὐτήν. ² καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις, λέγοντες. ἦκε Σαμψὼν ὧδε. καὶ ἐκυκλώσαν, καὶ ἐνῆδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως. καὶ ἐκόφειυσαν ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες. ἕως διαφάση ὁ ἄσθρος, καὶ φωνεύσωμεν αὐτόν. ³ καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν ἡμισὶ τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπέλαβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυοὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνέβασταξεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ. καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρών, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, καὶ ἡγαγήσιν γυναῖκα ἐν Ἀλωρῇ. καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιὰ. ⁵ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ. ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ δῆσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν. καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους, καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. ⁶ καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψὼν. ἀπάγγειλον

δῃ

δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεδήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε. ⁷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σαμψών. ἐὰν δηλώσωί με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων. ⁸ καὶ ἀνηγεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευράς ὑγράς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς. ⁹ καὶ τὸ ἐνεδρον αὐτῇ ἐκάθιστο ἐν τῷ ταμείῳ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλλοφυλοὶ ἐπὶ σέ Σαμψών. καὶ διέσπασεν τὰς νευράς ὡς εἴ τις ἀποσπᾷσι στρέμμα στιππύου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψών. ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ. νῦν οὖν ἀναγγεῖλόν μοι ἐν τίνι δεδήσῃ. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἐὰν δειμνέοντες δηλώσωί με ἐν καλωδίσις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων. ¹² καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλωδία καινὰ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου. καὶ εἶπεν. ἀλλοφυλοὶ ἐπὶ σέ Σαμψών. καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς εἰς σπαρτίον. ¹³ καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψών. ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ. ἀναγγεῖλον δὴ μοι ἐν τίνι δεδήσῃ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν. ἐὰν ὑφάνης τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι, καὶ ἐγκρουσῇς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής. ¹⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὕφανε ἐν τῷ διάσματι, καὶ ἐπῆξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ εἶπεν. ἀλλοφυλοὶ ἐπὶ σέ Σαμψών. καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς Σαμψών Δαλιδὰ. πῶς λέγεις, ἡγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με, καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἔστειο-

χώρησεν αὐτόν, καὶ ὠλογοφύνησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν. ¹⁷ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγὼ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρός μου. ἐὰν οὖν ξυρῶμαι, ἀποστῆσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι. ¹⁸ καὶ εἶδε Δαλιδὰ, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, λέγουσα. ἀνάβητε ἐν τῷ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλάς μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνηγεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν Σαμψών ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς. καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ ἐξύρρησε τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ῥῆξατο ταπεινώσαι αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπε Δαλιδὰ. ἀλλοφυλοὶ ἐπὶ σέ Σαμψών. καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ ἐκτιναχθήσομαι. καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ κύριος ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐκράτησαν αὐτόν οἱ ἀλλοφυλοὶ, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτόν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδωκαν αὐτόν ἐν πέδαις χαλκείας. καὶ ἦν ἀληθὺς ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου. ²² καὶ ῥῆξατο θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρῆσατο. ²³ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίᾳσμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν. ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψών τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν. ²⁴ καὶ εἶδον αὐτόν ὁ λαός, καὶ ὑμνήσαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημούντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν. ²⁵ καὶ ὅτε ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν. καλέσατε τὸν Σαμψών ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψών ἐξ οἴκου δεσμοτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ἐβράβιζον αὐτόν,

τόν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κίωνων. ²⁶ καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ. ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οὓς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτοὺς, ²⁷ καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τριεχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψῶν. ²⁸ καὶ ἐκλάυσεν Σαμψὼν πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. Ἀδωναῖ ἐ κύριε μνησθήτι δὴ μου, καὶ ἐνίσχυσόν με ἐτι τὸ ἀπαξ τοῦτο θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις. ²⁹ καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστηκε, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. ³⁰ καὶ εἶπε Σαμψὼν. ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ. καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ³¹ καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτόν. καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαράα καὶ ἀναμέσον Ἑσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιν ἔτη.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας ² καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ. οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ, καὶ με ἡράσω, καὶ προσεΐπας ἐν ὧσί μου. ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ. ³ καὶ ἀπέδωκε τοὺς χίλιους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ἀγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ τῆς χειρὸς μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.

⁴ καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν. καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία. ⁵ καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐτῷ οἶκος θεοῦ. καὶ ἐποίησεν Ἐφωδ καὶ Θεραφὶν. καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα. ⁶ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἔποιε. ⁷ καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλέμ δῆμου Ἰουδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παροικεῖ ἐκεῖ. ⁸ καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλέμ τῆς πόλεως Ἰουδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρῃ τόπῳ. καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαία τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας. πόθεν ἐρχῇ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθλέμ Ἰουδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρῃ τόπῳ. ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας. κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολὴν ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζώῃ σου. ¹¹ καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης, καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ. καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἰς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία. ¹³ καὶ εἶπε Μιχαίας. νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἔζητει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία. ² καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἀνδρας υἱοὺς δυναμῶς ἀπὸ Σαράα καὶ ἀπὸ Ἑσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς. πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν. καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραὶμ

ἔως;

ἔως οἴκου Μιχαία. καὶ ἠλλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ ³ ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγχευον τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Δαυΐδ, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ. καὶ εἶπαν αὐτῷ. τίς ἡνεγκέν σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὦδε; ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγεραίωσεν αὐτῷ εἰς ἱερέα. ⁵ καὶ εἶπαν αὐτῷ. ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοκωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς. πορεύεσθε ἐν εὐρίῃ. ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ. ⁷ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά. καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπὶ ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστιν διατρέπων ἢ κατασιχνῶν λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπέλων θησαυρούς, καὶ μακρὰν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον. ⁸ καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σααρά καὶ Ἑσθαὸλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. τί ὑμεῖς κάθησθε; ⁹ καὶ εἶπαν. ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς, ὅτι εἶδμεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε. μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομήσαι τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἦν ἡ ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ ἡ γῇ πλατεία, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν. τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ. ¹¹ καὶ ἀπήραν ἐκείθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σααρά καὶ ἀπὸ Ἑσθαὸλ ἑκατόσιοι ἄνδρες ἔξωσμένοι σκευὴ παρατάξεως. ¹² καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καραθιαρὶμ ἐν Ἰούδα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, παρεμβολὴ Δαν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ἰδοὺ ὅπως Καραθιαρὶμ. ¹³ καὶ παρήλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραὶμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαϊσά, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

ἐγνώτε ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ Ἐφῶδ καὶ Θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν. καὶ νῦν γνῶτε ὅτι ποιήσετε. ¹⁵ καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Δαυΐδ εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εὐρίην. ¹⁶ καὶ οἱ ἑκατόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνέξωσμένοι τὰ σκευὴ τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἑστώτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δαν. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν, ¹⁸ καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἑστώς. καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ Ἐφῶδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτὸν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ ἱερεὺς. τί ὑμεῖς ποιεῖτε; ¹⁹ καὶ εἶπαν αὐτῷ. κώφευσον. ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ γένοι ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα. μὴ ἀγαθὸν εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραὴλ; ²⁰ καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ Ἐφῶδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ²¹ καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον καὶ ἔθμηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἐμπροσθεν αὐτῶν. ²² αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία, καὶ ἰδοὺ Μιχαίας, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δαν. ²³ καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ. τί ἔστι σοι, ὅτι ἐβόησας; ²⁴ καὶ εἶπε Μιχαίας. ὅτι τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορεύθητε, καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με, τί κράζετε; ²⁵ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δαν. μὴ ἀκουσθῆτάς δὴ φωνὴ σου μεθ' ἡμῶν, μὴ ποτε συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ, καὶ προσδήσουσι ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου. ²⁶ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἶδε Μιχαίας, ὅτι δυνατότεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτὸν. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας,

ας, και τον ιερέα ὃς ἦν αὐτῶ, καὶ ἤλ-
θον ἐπὶ Λαῖσα ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα
καὶ πεποιθότα ἐπὶ ἐλπίδι. καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας,
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ,
²⁸ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος, ὅτι μακρὰν
ἔστιν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ λόγος οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου, καὶ αὐ-
τὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ραάβ. καὶ
ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσκή-
νωσαν ἐν αὐτῇ, ²⁹ καὶ ἐκάλεσαν τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν ὀνόματι
Δάν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἦν Ὑουλαμαῖς ὄνομα τῆς πό-
λεως τοπρότερον. ³⁰ καὶ ἔστησαν ἐ-
αυτοῖς οἱ υἱοὶ Δάν τὸ γλυπτόν. καὶ
Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασ-
σῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱε-
ρεῖς τῇ φυλῇ Δάν ἕως ἡμέρας τῆς ἀπ-
οικίας τῆς γῆς. ³¹ καὶ ἔθνηκαν ἑαυτοῖς
τὸ γλυπτόν ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας
τάς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν
Σηλώμ. ¹ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Ἀευτίης παροικῶν
ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν
αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθ-
λεὲμ Ἰούδα. ² καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐ-
τοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς
εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέ-
ρας μηνῶν τεσσάρων. ³ καὶ ἀνέστη ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐ-
τῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς,
τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ. καὶ νε-
ανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεύγος
ὄνων. ἡ δὲ εἰσηγγενεν αὐτὸν εἰς οἶκον
πατρὸς αὐτῆς. καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ τῆς νεανίδος, καὶ ἠψφρανθη εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ. ⁴ καὶ κατέσχευεν αὐ-
τὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς
νεανίδος, καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ
τρεις ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον
καὶ ἡλίσθησαν ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἐγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ ὠρθησαν το-
πρῶτ' καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι, καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν
νυμφίον αὐτοῦ. στήρισον τὴν καρδίαν
σου ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πο-
ρευεσθε ⁶ καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον

οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον. καὶ εἶ-
πεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν
ἄνδρα. ἄγε δὴ αὐλίσθητι. καὶ ἀγα-
θυνθήσεται ἡ καρδία σου. ⁷ καὶ ἀνέστη
ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευέσθαι αὐτός. καὶ
ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάθισε καὶ ἡλίσθη ἐκεῖ. ⁸ καὶ ὠρ-
θισε τοπρῶτ' τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ
τοῦ πορευθῆναι. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ
τῆς νεανίδος. στήρισον δὴ τὴν καρδίαν
σου, καὶ στρατεύσον ἕως κλίναι τὴν
ἡμέραν, καὶ ἔφαγον οἱ δύο. ⁹ καὶ ἀνέ-
στη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτός,
καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐ-
τοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος. ἰδοὺ δὴ
ἡσθένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἐσπέραν.
αὐλίσθητι ὡς καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ
καρδία σου, καὶ ὀρθοῦμίτε αὐριον εἰς
ὁδὸν ὑμῶν, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸ σκή-
νωμά σου. ¹⁰ καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀ-
νὴρ αὐλίσθῃναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπ-
ῆλθε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰερβούς,
αὕτη ἔστιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ ζεύγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, ¹¹ καὶ
ἦλθον ἕως Ἰερβούς. καὶ ἡ ἡμέρα
προβεβήκει σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ νε-
ανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. δεῦρο δὴ
καὶ ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰερουσί
ταύτην, καὶ αὐλίσθωμεν ἐν αὐτῇ.
¹² καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ. οὐκ ἐκκλινούμεν εἰς πόλιν ἄλλο-
τραίαν ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ
ὡςδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.
¹³ καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ. δεῦρο
καὶ ἐγγίσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐ-
λίσθασόμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ῥαμᾷ.
¹⁴ καὶ παρήλθον καὶ ἐπορεύθησαν,
καὶ ἔδω αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἔχόμενα τῆς
Γαβαά, ἡ ἔστι ἐν τῷ Βενιαμίν. ¹⁵ καὶ
ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν αὐλίσθη-
ναι ἐν Γαβαά. καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκά-
θισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ
οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰ-
κίαν αὐλίσθῃναι. ¹⁶ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ
ἀγροῦ ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὀ-
ρους Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς παρῶκεν ἐν
Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν. ¹⁷ καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ,

αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ὁδοπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτερος. ποῦ πορεύῃ, καὶ ποθεν ἔρχῃ; ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. παραπορευομένη ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰουδα ἕως μηρῶν ὁρους Ἐφραιμ. ἐκείθεν ἔγω εἰμι, καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἔγω πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν. ¹⁹ καὶ γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ἔστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ἔστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίᾳ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδῶν σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος. ²⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτερος. εἰρήνῃ σοι. πλην πάν το ὑστέρημα σου ἐπ' ἐμέ, πλην ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ. ²¹ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίσταντο τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ²² αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρουοντες ἐπὶ τὴν θύραν. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον, λέγοντες. ἔξενιγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. ²³ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε. μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ ἐξελεθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ²⁴ ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ. ἔξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς, καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης. ²⁵ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω. καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῖ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτήν ὡς ἀνέβη τοπρωῖ. ²⁶ καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὀρθρὸν, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφραυσεν. ²⁷ καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

τοπρωῖ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον. ²⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²⁹ καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ. καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὄρει Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν. οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς αὕτη. θέθετε ὑμῖν αὐτοὺς βουλήν ἐπ' αὐτήν καὶ λαλήσατε.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαββε, καὶ γῇ τοῦ Γαλααδ πρὸς κυρίον εἰς Μασσηφά. ² καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν. ³ καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά. καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη; ⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Δευιτης, ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν. εἰς Γαβαὰ τῆς Βενιαμὴν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ αὐλισθῆναι, ⁵ καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαὰ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμέ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός. ἐμέ ἡ θέλησαν φονεῦσαι, καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπεινώσαν, καὶ ἀπέθανε. ⁶ καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου, καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὄρει κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ. ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ. ⁷ ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλήν ἐκεῖ. ⁸ καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς, λέγοντες. οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκῆ-

σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέφο-
 μεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ⁹ καὶ
 νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ποιηθήσεται τῇ
 Γαβαὰ. ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν
 κληρῷ. ¹⁰ πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄν-
 δρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλάς Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χι-
 λίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισιτισμὸν
 τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ
 Βενιαμὴν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ
 ἀπόπτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ.
¹¹ καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς
 τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἰς, ¹² καὶ ἀπέστει-
 λαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
 φυλῇ Βενιαμὴν, λέγοντες. τίς ἡ πονη-
 ρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν; ¹³ καὶ
 νῦν δότε τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανό-
 μων τούτων ἐν Γαβαὰ, καὶ θανατώσο-
 μεν αὐτοὺς, καὶ ἐκαθαριοῦμεν πονη-
 ρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εὐδόκησαν
 οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
¹⁴ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν
 ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξ-
 ελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσ-
 ραὴλ. ¹⁵ καὶ ἐπισκέπησαν οἱ υἱοὶ
 Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν
 πόλεων εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἑλ-
 κων ῥομφαίαν, ἔκτος τῶν οἰκουντων
 τὴν Γαβαὰ, οἱ ἐπισκέπησαν ἑπτακό-
 σιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ¹⁶ ἐκ παντὸς λαοῦ
 ἀμφοτεροδέξιοι. πάντες οὗτοι σφεν-
 δονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ
 ἐξαμαρτάνοντες. ¹⁷ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ
 ἐπισκέπησαν ἔκτος τοῦ Βενιαμὴν, τε-
 τρακόσαιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων
 ῥομφαίαν. πάντες οὗτοι ἄνδρες παρα-
 τάξεως. ¹⁸ καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβη-
 σαν εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ
 θεῷ. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τίς
 ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράτα-
 ξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν; καὶ εἶπε κύ-
 ριος. Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφ-
 ηγούμενος. ¹⁹ καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ τοπρωῖ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
 Γαβαὰ. ²⁰ καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
 ραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμὴν,
 καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαὰ. ²¹ καὶ
 ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ τῆς
 Γαβαὰ, καὶ διέφθιραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιά-

δας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. ²² καὶ ἐνί-
 σχυσαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ προσέθηκαν
 συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
 συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.
²³ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐκλαυσαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἐσπέ-
 ρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν κυρίῳ, λέγον-
 τες. εἰ προσθώμεν ἐγγίσει εἰς παρά-
 ταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφούς
 ἡμῶν; καὶ εἶπε κύριος. ἀνάβητε πρὸς
 αὐτούς. ²⁴ καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡ-
 μέρᾳ τῇ δευτέρᾳ. ²⁵ καὶ ἐξῆλθον οἱ
 υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς
 ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευ-
 τέρᾳ, καὶ διέφθιραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσρα-
 ῆλ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν
 ἐπὶ τὴν γῆν. πάντες οὗτοι ἔλκοντες
 ῥομφαίαν. ²⁶ καὶ ἀνέβησαν πάντες
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ
 ἦλθον εἰς Βαιθὴλ. καὶ ἐκλαυσαν, καὶ
 ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐνῆ-
 στευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἐσπέ-
 ρας, καὶ ἀννηγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ
 τελείας ἐνώπιον κυρίου. ²⁷ ὅτι ἐκεῖ
 κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ²⁸ καὶ Φινεὲς
 υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστη-
 κως ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐκείναις. καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ ἐν κυρίῳ, λέγοντες. εἰ προσθώ-
 μεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς
 υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφούς ἡμῶν; καὶ
 εἶπε κύριος. ἀνάβητε, αὐριοὺς δάσω
 αὐτούς εἰς χεῖρας ὑμῶν. ²⁹ καὶ ἔθηκαν
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔνδρα τῇ Γαβαὰ κύ-
 κλω. ³⁰ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 τρίτῃ, καὶ συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ
 ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ. ³¹ καὶ ἐξῆλθον οἱ
 υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν τοῦ λα-
 οῦ, καὶ ἐξεκινώθησαν ἐκ τῆς πόλεως,
 καὶ ἤρξαντο πατασσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ
 τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν
 ταῖς ὁδοῖς, ἡ ἐστὶ μία ἀναβαίνουσα
 εἰς Βαιθὴλ, καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἁ-
 γρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ.
³² καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν. πί-
 πτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον.
 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν. φύγωμεν
 καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτούς ἀπὸ τῆς πό-
 λεως,

κως εἰς τὰς ὁδοὺς. καὶ ἐποίησαν οὕτω. ³³ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ ἴσου αὐτῶν, καὶ συνῆψαν ἐν Βαβὴλ θαμὰ. καὶ τὸ ἔνδρον Ἰσραὴλ ἐπήρ-
 μο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μα-
 ρααβέ. ³⁴ καὶ ἦλθον ἐξεναντίας
 Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλε-
 κτῶν ἐκ παντός Ἰσραὴλ. καὶ παρά-
 τας βαρεῖα. καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν,
 οὐ φθάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία. ³⁵ καὶ
 ἐτάταξε κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον
 ἰσὼν Ἰσραὴλ. καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκτὴ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ
 ἑκατὸν ἀνδρας. πάντες οὗτοι εἰλκον
 ῥομφαίαν. ³⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενια-
 μὶν ὅτι ἐπλήγησαν. καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ
 Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἦλ-
 πωσαν πρὸς τὸ ἔνδρον ὃ ἐθήκαν ἐπὶ
 τῇ Γαβαᾷ. ³⁷ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦς ὑπο-
 κρησάει, καὶ τὸ ἔνδρον ἐκινήθη. καὶ
 ἔξευθεν ἐπὶ τὴν Γαβαὰ, καὶ ἐξεχύθη
 τὸ ἔνδρον, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν
 ἐν στόματι ῥομφαίας. ³⁸ καὶ σημείον
 ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέ-
 δρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσ-
 σημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. ³⁹ καὶ
 εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι προκατελά-
 βητο τὸ ἔνδρον τὴν Γαβαὰ, καὶ ἔστη-
 σαν ἐν τῇ παρατάξει καὶ Βενιαμὶν ἤρ-
 ξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδρά-
 σιν Ἰσραὴλ ὡς τριακόντα ἀνδρας, ὅτι
 εἶπαν. πάλιν πτώσει πύπτουσιν ἐνώ-
 πιον ἡμῶν ὡς ἡ παρατάξις ἡ πρώτη. ⁴⁰
 καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλείον
 ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στύλος καπνοῦ.
 καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ,
 καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως
 ὡς οὐρανὸν. ⁴¹ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ
 ἐπέστρεψε. καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βεν-
 ιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ' αὐ-
 τοὺς ἡ πονηρία. ⁴² καὶ ἐπέβλεψαν
 ἐνώπιον ἰσὼν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
 ἐρήμου, καὶ ἔφυγον. καὶ ἡ παρατάξις
 ἐφθασεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
 πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
 αὐτῶν, ⁴³ καὶ κατέκοπτον τὸν Βεν-
 ιαμὶν, καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ
 κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γα-
 βαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. ⁴⁴ καὶ ἔ-
 πωσαν ἀπὸ Βενιαμὶν οκτωκαίδεκα χι-

λιάδες ἀνδρῶν, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες
 δυνάμειος. ⁴⁵ καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοι-
 ποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἐρημον πρὸς
 τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν. καὶ ἐκαλαμή-
 σαντο ἐκ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεν-
 τακισχιλίους ἀνδρας. καὶ κατέβησαν
 ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως Γε-
 δὰν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν διςχιλί-
 ον ἀνδρας. ⁴⁶ καὶ ἐγένοντο πάντες
 οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν, εἴκοσι-
 πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομ-
 φαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες
 οὗτοι ἄνδρες δυνάμειος. ⁴⁷ καὶ ἐπέ-
 βλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν
 ἐρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν
 ἑξακόσιοι ἀνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέ-
 τρᾷ Ῥεμμῶν τέσσαρας μῆνας. ⁴⁸ καὶ
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς
 Βενιαμὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν
 στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλά
 καὶ ἕως κτήνους, καὶ ἕως παντός τοῦ
 εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις. καὶ
 τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν
 ἐν πυρὶ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασ-
 σηφὰθ, λέγοντες. ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ
 δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν
 εἰς γυναῖκα. ² καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς
 Βαιθὴλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέ-
 ρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. καὶ ἦσαν φω-
 νὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν
 μέγαν, ³ καὶ εἶπαν. εἰς τί κύριε Θεὸ
 Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆ-
 ναι σημερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;
⁴ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαυριον, καὶ ὤρ-
 θρισεν ὁ λαὸς, καὶ ὠκοδόμησαν ἐκεῖ
 θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυ-
 τώσεις καὶ τελείας. ⁵ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ. τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς
 κύριον; ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ
 ἀναβεβηκόσι πρὸς κύριον εἰς Μασση-
 φὰθ, λέγοντες. θανάτω θανατωθήσε-
 ται. ⁶ καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶ-
 παν. ἔξεκοπη σημερον φυλὴ μία ἀπὸ
 Ἰσραὴλ. ⁷ τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς
 περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυ-
 ναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὤμοσαμεν ἐν κυρίῳ
 τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγα-
 τέρων

τέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. ⁸ καὶ εἶπαν. τίς εἰς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεὶς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ⁹ καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς, λέγοντες. πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκούντας Ἰαβεὶς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας, ¹¹ καὶ τοῦτο ποιήσετε. πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε. τὰς δὲ παρθένους περιποιήσθε. καὶ ἐποίησαν οὕτως. ¹² καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ τετρακοσίας νιάνιδας παρθένους, αἱ τινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτάς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν. ¹³ καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμὼν, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. ¹⁴ καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ὥς ἔωποιήσαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ. καὶ ἤρτισεν αὐτοῖς οὕτω. ¹⁵ καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὴν, ὅτι ἐποίησε κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς. τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἡφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὴν γυνή. ¹⁷ καὶ εἶπαν. κληρονομία διασωζομένων τῶν Βενιαμίν. καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ¹⁸ ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνή-

σόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες. ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. ¹⁹ καὶ εἶπαν. ἰδοὺ δὴ ἐορτὴ κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἡ ἐστὶν ἀπὸ βοῦρά τῆς Βαιθὴλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συγὲμ, καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνᾶ. ²⁰ καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν, λέγοντες. πορεύεσθε καὶ ἐνεδρευσατε ἐν τοῖς ἀμπελώσι, ²¹ καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλὼ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελῶνων, καὶ ἀρπάσατέ αὐτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλὼμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμίν. ²² καὶ ἔσταν ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς, ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὥς κλῆρος πλημμελήσατε. ²³ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν. καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν. καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ ᾤκοδόμησαν τὰς πόλεις, καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. ²⁴ καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ²⁵ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

Τέλος τῶν κριτῶν.

Ρ Ο Υ Θ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτάς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλέєм Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ

αὐτοῦ. ² καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νοεμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν, καὶ Χιλαῖων, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλέєм τῆς Ἰούδα. καὶ ἦλθον εἰς ἀγρὸν Μωαβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ. ³ καὶ ἀπέθα-

ἐπέθανεν Ἑλμελεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ὀρφα. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Ρουθ. καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη. ⁵ καὶ ἐπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι Μασαλὼν καὶ Χελαιῶν. καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. ⁶ καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν ἔξ ἁγροῦ Μωαβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἁγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπέσκεπταν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους. ⁷ καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς. καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. ⁸ καὶ ἔπε Νωεμὶν ταῖς δυοῖν νύμφαις αὐτῆς. πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς. ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ. ⁹ ὁρᾷ κύριος ὑμῖν καὶ εὗρετὴ ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ κατεφίλησεν αὐτάς. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. ¹⁰ καὶ ἔβαν αὐτῇ. μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαὸν σου. ¹¹ καὶ εἶπε Νωεμίν. ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου. καὶ ἰνατί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν ἕς ἀνδρας; ¹² ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ. ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ. καὶ τέξομαι υἱούς. ¹³ μὴ αὐτοὺς προσδέξασθε ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθῇσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ γέρι κυρίου. ¹⁴ καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι. καὶ κατεφίλησεν Ὀρφα τὴν πενθεράν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ρουθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ. ¹⁵ καὶ ἔπε Νωεμίν πρὸς Ρουθ. ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύντροφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συντροφου σου. ¹⁶ εἶπε δὲ Ρουθ. μὴ ἀπάν-

τησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἡ ἀποστρέψαι ὀπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῇς, πορεύσομαι, καὶ οὐ ἔαν αὐλισθῇς, αὐλισθήσομαι. ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ θεός σου, θεός μου. ¹⁷ καὶ οὐ ἔαν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, καὶ κέκῃ ταφῇσομαι. τάδε ποιῆσαι μοι κύριος, καὶ τάδε προσθήη, ὅτι θάνατος διαστειλὲ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ¹⁸ ἰδοῦσα δὲ Νωεμίν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι. ¹⁹ ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εἰς Βηθλέєм. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτάς εἰς Βηθλέєм, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς, καὶ ἔβαν. εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμίν; ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς. μὴ δὴ καλεῖτε με Νωεμίν. καλέσατέ με πικραν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα. ²¹ ἐγὼ πληρὴς ἐπορεύθη, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ κύριος. καὶ ἰνατί καλεῖτε με Νωεμίν, καὶ κύριος ἐταπεινώσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσε με; ²² καὶ ἐπέστρεψε Νωεμίν καὶ Ρουθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἔξ ἁγροῦ Μωαβ. αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλέєм ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ τῇ Νωεμίν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλμελεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ. ² καὶ εἶπε Ρουθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμίν. πορευθῶ δὴ εἰς ἄγρον, καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἔαν εὗρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ. πορεύου θυγάτηρ. ³ καὶ ἐπορεύθη. καὶ ἔλθουσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἁγρῷ κατόπισθε τῶν θερίζοντων. καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἁγροῦ Βοόζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλμελεχ. ⁴ καὶ ἰδοὺ Βοόζ ἦλθεν ἐκ Βηθλέєм, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι. κύριος μεθ' ὑμῶν. καὶ εἶπον αὐτῷ. εὐλογῆσαι σε κύριος. ⁵ καὶ εἶπε Βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφιστάτῃ ἐπὶ τοὺς θερίζοντας. τίνας ἡ νεᾶνις αὕτη; ⁶ καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφιστὸς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπεν. ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστίν

ἐστὶν ἡ ἀποπτραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ. ⁷ καὶ εἶπε. συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δραγμασιν ὀπισθεν τῶν θειριζόντων. καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρωῒθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. ⁸ καὶ εἶπε Βοὺθ πρὸς Ροῦθ. οὐκ ἤκουσας θύγατερ; μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρω. καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντευθεν, ὥδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασιῶν μου. ⁹ οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὐ ἔαν θειρίωσι, καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν. ἰδοὺ ἐντετελάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄσασθαί σου. καὶ ὅτε διψήσεις καὶ πορευθῇς εἰς τὰ σκευή, καὶ πίεσαι ὅθεν ἔαν ὑδρεύονται τὰ παιδάρια. ¹⁰ καὶ ἔπασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί ὅτι εὖρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγινῶναι με, καὶ ἐγὼ εἰμι ξένη; ¹¹ καὶ ἀπεκρίθη Βοὺθ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἀπαγγελία ἀπηγγέλῃ μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου. καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου, καὶ ἔπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθές καὶ τρίτης. ¹² ἀποτίσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου. γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. ¹³ ἡ δὲ εἶπεν. εὖροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδικῶν σου. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὺθ. ἦδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, προσέλθε ὥδε καὶ φαγεσθαι τῶν ἁρτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε Ροῦθ ἐκ πλავίων τῶν θειριζόντων. καὶ ἐβούνησεν αὐτῇ Βοὺθ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε, ¹⁵ καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν. καὶ ἐντετελάτο Βοὺθ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων. καὶ γε ἀνάμεσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ κατασχύνητε αὐτὴν. ¹⁶ καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ, καὶ γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνησμένων, καὶ φαγεται καὶ συλ-

λέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. ¹⁷ καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐβόρβιδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἶφι κριθῶν. ¹⁸ καὶ ἤρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ροῦθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. ποῦ συνέλεξας σημερον καὶ ποῦ ἐποίησας; εἰ ὁ ἐπιγινούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀνήγγειλε Ροῦθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ εἶπε. τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σημερον, Βοὺθ. ²⁰ εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς. εὐλογητός ἐστι τῷ κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν. ἐγγύζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγγιστευόντων ἡμῖν ἐστι. ²¹ καὶ εἶπε Ροῦθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. καὶ γε ὅτι εἶπε πρὸς με, μετὰ τῶν κορασιῶν τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμῆτον ὃς ὑπάρχει μοι. ²² καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ροῦθ τὴν νύμφην αὐτῆς. ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονται σοὶ ἐν ἀγρῷ ἑτέρω. ²³ καὶ προσκολλήθη Ροῦθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοὺθ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θειρισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. ¹ εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς. θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοὶ ἀνάπαυσιν ἵνα εὐ γένηταί σοι; ² καὶ νῦν οὐχὶ Βοὺθ γνώριμος ἡμῶν οὐ ἦς μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί. ³ σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ, καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμὸν σου ἐπὶ σέ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω. μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ παῖν. ⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψῃς τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοὶ ἃ ποιήσεις. ⁵ εἶπε δὲ Ροῦθ πρὸς αὐτὴν. πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς,

εἴπης ποιήσω. ⁶ καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω, καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. ⁷ καὶ ἔφαγε Βοὺζ καὶ ἔπιε, καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἤλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς. ἡ δὲ ἤλθεν ἐν κρυφῇ, καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. ⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἔξεστη ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμάται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, ⁹ εἶπε δέ. τίς εἰ σύ; ἡ δὲ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι Ροὺθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ περικύβην σου ἐπὶ τῇ δουλῇ σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἰ σύ. ¹⁰ καὶ εἶπε Βοὺζ. εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ, ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον μὴ πορευθῆναί σε ὅπως νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος. ¹¹ καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ, πάντα ὅσα ἐὰν εἴπης ποιήσω σοι. οἶδὲ γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμειος εἰ σύ. ¹² καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι. καὶ γε ἐστὶν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ. ¹³ αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἐσται τοπρῶτ' ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν. ἀγχιστεύτω. ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεύσαι σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ. ¹⁴ καὶ εἰς κοιμήθητι πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρῶτ'. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Βοὺζ. μὴ γνωσθήτω, ὅτι ἤλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῇ. φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου. καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἔξ κριθῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. ¹⁶ καὶ Ροὺθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ, θύγατερ. καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ. τὰ ἔξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς μέ. μὴ ἐις ἐλθῆς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου. ¹⁸ ἡ δὲ εἶπε. καθὼθ' οὐ θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναι σε πῶς οὐ πεισῖται ῥῆμα. οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ Βοὺζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς

παρεπορεύετο ὃν ἐλάλησε Βοὺζ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοὺζ. ἐκκλίνας καθίσον ὥδε κρύφει. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισεν. ² καὶ ἔλαβε Βοὺς δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε. καθίστατε ὥδε. καὶ ἐκάθισαν. ³ καὶ εἶπε Βοὺς τῷ ἀγχιτεῖ. τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἣ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἑλιμέλεχ ἡ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστροφῇ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ⁴ κἀγὼ εἶπα, ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων, κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων, καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχιστευε. εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀναγγιλιόν μοι καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἐστὶ παρὲς σοῦ τοῦ ἀγχιστεύσαι, κἀγὼ εἰμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι, ἀγχιστεύσω. ⁵ καὶ εἶπε Βοὺς. ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτῆσασθαι σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ροὺθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτῆσασθαι σε δεῖ, ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς. οὐ δύνησμαι ἀγχιστεύσαι ἑμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου. ἀγχιστεύουσιν σεαυτῷ τὴν ἀγχιτείαν μου, ὅτι οὐ δύνησμαι ἀγχιτεύσαι. ⁷ καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιτείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον, καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιτεύοντι τὴν ἀγχιτείαν αὐτοῦ. καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοὺς. κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιτείαν μου, καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. ⁹ καὶ εἶπε Βοὺς τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ. μάγκετε ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἑλιμέλεχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιῶν, καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν. ¹⁰ καὶ γε Ροὺθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἑμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθῇ τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,

τοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ. μάρτυρες ὑμεῖς σημερον.¹¹ καὶ εἶπσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ. μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπσαν. δώρη κυρίου τὴν γυναῖκα σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς *Ραχὴλ* καὶ ὡς *Λίαν*, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθαί, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεὲμ.¹² καὶ γένοιτο οἶκός σου, ὡς οἶκος Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κυριὸς σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.¹³ καὶ ἔλαβε Βοὺζ τὴν Ρουθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κυριὸς κησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.¹⁴ καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν. εὐλογητός κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ.¹⁵ καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν, καὶ τοῦ διαθρέψαι

τὴν πολίαν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσά σε, ἔτεκεν αὐτόν, ἡ ἔστιν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτα υἱούς.¹⁶ καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον, καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.¹⁷ καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι. ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμὶν, καὶ ἐκάλεσάν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὡβήδ. οὗτος πατὴρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ.¹⁸ καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρές. Φαρές ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ.¹⁹ Ἑσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ.²⁰ καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών.²¹ καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ. καὶ Βοὺς ἐγέννησε τὸν Ὡβήδ.²² καὶ Ὡβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

Τέλος τῆς Ρουθ.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν Π Ρ Ω Τ Η.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά υἱὸς Ἰερεμὴλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασιβ Ἐφραὶμ.² καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα. καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ παιδία. καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον.³ καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν κυρίῳ τῷ θεῷ Σαβαώθ εἰς Σηλωμ. καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ κυρίου.⁴ καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανά, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας.⁵ καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πληρὸν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανά ὑπὲρ ταύτην. καὶ κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ αὐτῆς μήτραν αὐτῆς,⁶ ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν

αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς. καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.⁷ οὕτως ἐποίησεν ἑαυτὸν κατ' ἑαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανά ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἄννα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἐγὼ κυριε. καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστὶ σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνατί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνατί τυπτε σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;⁹ καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλωμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου.¹⁰ καὶ αὐτὴ κατωδύνους ψυχῇ, καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε.¹¹ καὶ ἠύξατο εὐχὴν κυρίῳ, λέγουσα. Ἀδωναὶ κύριε Ἐλωθὲ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ

καὶ μνησθῆς μου, καὶ ὅως τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσα οὐ πίνεται, καὶ σιδηρὸς οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου, καὶ Ἦλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς. ¹³ καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκίετο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἤκουετο. καὶ ἐλογίσασα αὐτὴν Ἦλὶ εἰς μεθύουσαν. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἦλὶ. ἕως πότε μεθύσῃ; περιελὺ τὸν οἶνον σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου. ¹⁵ καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν. οὐχὶ κύριε. γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου. ¹⁶ μὴ ὅως τὴν δούλῃν σου εἰς θυγατέρα λοιμῇν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν. ¹⁷ καὶ ἀπεκρίθη Ἦλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. πορεύου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἶτημα σου, ὃ ἡτήσω παρ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ εἶπεν. εὗρεν ἡ δούλῃ σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπινε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέτεσεν ἔτι. ¹⁹ καὶ ὀρθρίζουσι τοπρῶτ καὶ προσκυνοῦσι τῷ κυρίῳ, καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος, ²⁰ καὶ συνέλαβε. καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν. ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ Σαβαώθ ἡτησάμην αὐτόν. ²¹ καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πᾶσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ. ²² καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἕαν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθῇσεται τῷ προσώπῳ κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

²³ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελεθὼν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθῆλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν. ²⁴ καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίστοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἶφι σμιδαλέως, καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλωμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν. καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ. καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον, ²⁵ καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον. καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μητὴρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἦλὶ, ²⁶ καὶ εἶπεν. ἐν ἱμοὶ κύριε, ζῇ ἡ ψυχὴ σου. ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιον σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύεσθαι πρὸς κύριον, ²⁷ ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην. καὶ ἔδωκε μοι κύριος τὸ αἶτημά μου ὃ ἡτήσαμην παρ' αὐτοῦ. ²⁸ καὶ γὰρ κυχῶ αὐτόν τῷ κυρίῳ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ κυρίῳ. ¹ καὶ εἶπεν.

ΚΕΦ. Β'.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλατυνθὴ ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου. ² ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. ³ μὴ κανχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά. μὴ ἐξεληθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι θεὸς γνώσκων κύριος, καὶ θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. ⁴ τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. ⁵ πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν. ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε. ⁶ κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει. ⁷ κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ. ⁸ ἀνίστα ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς, ⁹ διδοὺς

εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἐτὶ δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ. ¹⁰ κύριος ἀσθενῇ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, κύριος ἅγιος. μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιέν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβροντήσεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχύϊ τοῖς βασιλεύουσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ. ¹¹ καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ. καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. ¹² καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν κύριον. καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ θύοντος. ¹³ καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἀνῆψήθη τὸ κρέας, καὶ κρέατα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεατῇ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς. κατὰ ταῦτα ἐποιοῦν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θυῖσαι κυρίῳ ἐν Σηλώμ. ¹⁵ καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι. δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἐφθόν ἐκ τοῦ λέβητος. ¹⁶ καὶ ἔλεγε ὁ ἀνὴρ ὁ θύων. θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ εἶπεν. οὐχί. ὅτι νῦν δώσεις. καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς. ¹⁷ καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ᾔθετον τὴν θυσίαν κυρίου. ¹⁸ καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον Ἐφραΐμ. ¹⁹ καὶ διπλοῦσα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἑξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θυῖσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν. ²⁰ καὶ

εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων. ἀποτίσαι σοὶ κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας. καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον κυρίου. ²² καὶ Ἡλὶ πρεσβύτερος σφόδρα. καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποιοῦν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ²³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἵνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος πατρὸς τοῦ λαοῦ κυρίου; ²⁴ μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω. μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ. ²⁵ ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμαρτήν ἄνθρωπος εἰς ἄνθρωπον, καὶ προσεύχονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον. καὶ ἐὰν τῷ κυρίῳ ἁμαρτή, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλομένος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι αὐτούς. ²⁶ καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορευέτο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων. ²⁷ καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπε. ταῦτα λέγει κύριος. ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον τοῦ πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραῶ, ²⁸ καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκλήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμῶν θυμίαμα, καὶ αἶρεν Ἐφραΐμ. καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱὸν Ἰσραὴλ εἰς βρώσιν. ²⁹ καὶ ἵνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπροσθέν μου; ³⁰ διὰ τοῦτο ταῦτα λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. εἶπα, ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελογεῖται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν φησι κύριος. μωδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἄλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντας με δοξάσω, καὶ ὁ ἔξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

11. 32 ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου. καὶ οὐκ ἔσται σοι προσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπουν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καταβρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσούντων ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἔξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου, Ὁφνὶ καὶ Φινεές, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθάνονται ἀμφοτέρω. 35 καὶ ἀναστήσω ἑμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει. καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χρηστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 36 καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἔξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου, λέγων. παρὰρξήσῃν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὁρασις διαστέλλουσα. 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ ἐκάθευden ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ᾤσαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ᾔδυναντο βλέπειν. 3 καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευden ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτός τοῦ θεοῦ. 4 καὶ ἐκάλεσε κύριος. Σαμουὴλ Σαμουὴλ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. 5 καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με. καὶ εἶπεν. οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε. 6 καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε. 7 καὶ προσέθετο κύριος, καὶ ἐκάλεσε. Σαμουὴλ Σαμουὴλ. καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεῦτερον, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με. καὶ εἶπεν. οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε. 8 καὶ Σαμουὴλ πρὶν γνῶναι θεόν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα κυρίου. 9 καὶ προσέθετο κύριος καλεῖσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με. καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι κύριος

κέκληκε τὸ παιδάριον, 9 καὶ εἶπεν. ἀνάστρεφε, κάθευδε τέκνον. καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς. λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 10 καὶ ἦλθε κύριος καὶ κατέσθη, καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν ὡς ἀπαξ καὶ ἀπαξ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ. λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. 11 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντός ἀκουστοῦς αὐτὰ, ἤχησι ἀμφοτέρω τὰ ὦτα αὐτοῦ. 12 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιγεραῷ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀρξομαι καὶ ἐπιτελέσω. 13 καὶ ἀνγγέλωκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνοθεῖτε αὐτούς. καὶ οὐδ' οὕτως. 14 ὥμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ, εἰ ἐξιδασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος. 15 καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῒ, καὶ ὥρθησε τοπρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου κυρίου. καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν, 16 καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ. Σαμουὴλ τέκνον. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. 17 καὶ εἶπε. τί τὸ ῥῆμα τὸ λαλήθην πρὸς σέ; μὴ δὲ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ. τότε ποιήσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τότε προσθίη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὡσί σου. 18 καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλὶ. κύριος αὐτὸς τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσαι. 19 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέσειν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβέ, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ κυρίῳ. 21 καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλῳμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουὴλ. καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. καὶ Ἡλὶ πρεσβύτες σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευομενοὶ ἐπο-

ρεύοντο, και πονηρά ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου.

Κ Ε Φ. Δ'.

Και ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, και συναθροίζονται ἄλλοφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον. και ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. και παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβεν-ἔξερ. και οἱ ἄλλοφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ. ² και παρατάσσονται ἄλλοφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. και ἐκλινεν ὁ πόλεμος, και ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἄλλοφύλων, και ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἄγρῳ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. ³ και ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν, και εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κυριος σήμερον ἐνώπιον ἄλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, και ἐξελεύσθε ἐκ μέσου ἡμῶν, και σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν. ⁴ και ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, και αἶρουντες ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθημένου Χερονυβί. και ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ Ὀφνὶ και Φινεές. ⁵ και ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, και ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, και ἤχησεν ἡ γῆ. ⁶ και ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι τῆς κραυγῆς, και εἶπον οἱ ἄλλοφυλοι. τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; και ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν. ⁷ και ἐφοβήθησαν οἱ ἄλλοφυλοι, και εἶπον. οὗτοι οἱ θεοὶ ἦκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν. οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐκείτης και τρίτην. ⁸ οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ, οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ και ἐν τῇ ἐρημῳ. ⁹ κραταιούσθε και γίνεσθε εἰς ἀνδρας ἄλλοφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, και ἔσεσθε εἰς ἀνδρας και πολεμήσατε αὐτούς. ¹⁰ και ἐπολέμησαν αὐτούς. και πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, και ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνῶμα αὐτοῦ. και ἐγένετο πληγὴ

μεγάλῃ σφόδρα. και ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγματῶν. ¹¹ και κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη, και ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ και Φινεές. ¹² και ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως, και ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, και τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεβδωγότα, και γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ¹³ και ἦλθε, και ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεῖων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. και ὁ ἄνθρωπος ἐξῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι. και ἀνέβόησεν ἡ πόλις. ¹⁴ και ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, και εἶπε. τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; και ὁ ἄνθρωπος σπεύσας ἐξῆλθε, και ἀπήγγειλε τῷ Ἡλὶ. ¹⁵ και Ἡλὶ υἱὸς ἐνενηκοντα ἐτῶν, και οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν και οὐκ ἐπέβλεπε. και εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ. τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; ¹⁶ και ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ, και εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἦκου ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ γὰρ πέφυγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. και εἶπεν Ἡλὶ. τί τὸ γεγονός ὄημα τέκνον; ¹⁷ και ἀπεκρίθη τὸ παιδαριον, και εἶπε. πέφυγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἄλλοφύλων, και ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, και ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασι, και ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. ¹⁸ και ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, και ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης, και συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ και ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος και βαρὺς, και αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιν ἔτη. ¹⁹ και νυμφα αὐτοῦ γυνὴ Φινεές συνελήκυια τοῦ τεκεῖν, και ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ, και ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς και ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, και ἐκλαυσε και ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὠδίνες αὐτῆς, ²⁰ και ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει. και εἶπον αὕτη αἱ γυναῖκες αἱ παροστηκυῖαι αὐτῇ. μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας. και οὐκ ἀπεκρίθη. και οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς. ²¹ και ἐκά-

ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαμβαρχα-
βῶθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ²² καὶ εἶπαν. ἀπώ-
μισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι
τὴν κιβωτὸν κυρίου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀλλοφυλοὶ ἔλαβον τὴν κιβωτὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰσῆνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀ-
βενεζέρ εἰς Ἀζωτον. ² καὶ ἔλαβον ἀλ-
λόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ εἰς-
νεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ
παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγών. ³ καὶ
ᾤσθρισαν οἱ Ἀζωτίαι, καὶ εἰσῆλθον
εἰς οἶκον Δαγών. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
Δαγὼν πεπτωκὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἤγειραν τὸν Δαγών, καὶ κατέστησαν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐβαρυνθῇ
χερὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους, καὶ
ἐβασάνισεν αὐτούς. καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τούς εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν, τὴν Ἀζω-
τον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐγένετο
ὅτε ᾤσθρισαν τοπρωῖ, καὶ ἰδοὺ Δα-
γὼν πεπτωκὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου.
καὶ κεφαλὴ Δαγών καὶ ἀμφοτέρα τὰ
ἰχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ
ἐμπρόσθια Ἀμαφεθ ἕκαστοι, καὶ ἀμ-
φότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πληγὴ
ἢ ῥάχμις Δαγών ὑπελείφθη. ⁵ διὰ τοῦ-
το οὐκ ἐπιβαίνουνσιν οἱ ἱερεῖς Δαγών,
καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον
Δαγών ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγών ἐν
Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι
ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουνσι. ⁶ καὶ ἐ-
βαρυνθῇ ἡ χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον,
καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέλεσεν αὐ-
τοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώ-
ρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες. καὶ ἐγέ-
νετο σύγχυσις θανάτου μεγάλῃ ἐν τῇ
πόλει. ⁷ καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου
ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν. ὅτι οὐ κατή-
σεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ'
ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν ἡμῶν. ⁸ καὶ
ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σα-
τράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτούς,
καὶ λέγουσι. τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ
Θεοῦ Ἰσραὴλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαί-

οι. μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἡμᾶς. καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ
Ἰσραὴλ εἰς Γέθ. ⁹ καὶ ἐγενήθη μετὰ
τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ
κυρίου τῇ πόλει, ταραχος μέγας σφό-
δρα. καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς
πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ
ἐπάταξεν αὐτούς εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν.
καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἑ-
δρας. ¹⁰ καὶ ἐξαποστελλοῦσι τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα. καὶ
ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς Θεοῦ εἰς
Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλω-
νῖται, λέγοντες. τί ἀπεστρέψατε τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς
θανατώσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;
¹¹ καὶ ἐξαποστελλοῦσι καὶ συναγοῦσι
τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
εἶπον. ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ
Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθιστάτω εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡ-
μᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν. ὅτι ἐγενήθη
σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφό-
δρα, ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσρα-
ὴλ ἐκεῖ. ¹² καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀπο-
θανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἑδρας.
καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν
οὐρανόν.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλ-
λοφύλων ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέλεσεν ἡ
γῆ αὐτῶν μύας. ² καὶ καλοῦσιν ἀλλο-
φυλοὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ
τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν, λέγοντες. τί
ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου; γνωρί-
σατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. ³ καὶ εἶπαν. εἰ
ἐξαποστελλέτε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν δια-
θήκης κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὴ ἐξ-
αποστείλῃτε αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ ἀπο-
δίδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου,
καὶ τότε ἰαθήσεται, καὶ ἐξίλασθήσε-
ται ὑμῖν. μὴ οὖν ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἀφ' ὑμῶν. ⁴ καὶ λέγουσι. τί τὸ τῆς
βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶ-
παν. κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατράπων
τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἑδρας χρυσᾶς,
ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἀρχουσιν
ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, ⁵ καὶ μῦς χρυσοῦς
ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθει-
ρόντων τὴν γῆν. καὶ δώσετε τῷ κυ-
ρίῳ

ρίαν δόξαν, ὅπως κούφισεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. ⁶ καὶ ἰνατί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαυξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον; ⁷ καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἁμαξάν καινὴν, καὶ δύο βόας πρωτοτοκοῦσας ἄνευ τῶν τέκνων. καὶ ζευγάτε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγαγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον. ⁸ καὶ λήψετε τὴν κιβωτὸν, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἁμαξάν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι Βερεσθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς. καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε, ⁹ καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύεται μετὰ Βεθσαμὺς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην. καὶ ἴαν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεῖρ αὐτοῦ ἡται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλοφύλοι οὗτοι. καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκοῦσας, καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκάλυσαν εἰς οἶκον. ¹¹ καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐπὶ τὴν ἁμαξάν, καὶ τὸ θέμα Ἐργάβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς. ¹² καὶ κατέβησαν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τριβῷ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μετίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμὺς. ¹³ καὶ οἱ ἐν Βεθσαμὺς ἐθερίζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι. καὶ ἦσαν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου, καὶ ὑποφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. ¹⁴ καὶ ἡ ἁμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηρ τὸν ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ ἐστήσαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν. καὶ σκλῶσαι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαυτώσιν τῷ κυρίῳ. ¹⁵ καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου, καὶ τὸ θέμα Ἐργάβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσὰ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ με-

γάλου. καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσας καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ. ¹⁶ καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁷ καὶ αὐταὶ αἱ ἑδραι αἱ χρυσαί, ὥς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλοφύλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ, τῆς Αἰαίτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γεθ μίαν, τῆς Ακκαρὸν μίαν. ¹⁸ καὶ μὴ οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐσπερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φιρεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὐ ἐπέθησαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηρ τοῦ Βαιθσαμυσίτου. ¹⁹ καὶ οὐκ ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰερωνίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πεντηκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἐπέθηκεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. ²⁰ καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς. τίς δυνήσεται διαλέγειν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν; ²¹ καὶ ἀποστελλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθαρὶμ, λέγοντες. ἀπιστρέφασιν ἀλλοφύλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου, κατέβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθαρὶμ, καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμινάδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὴν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. ² καὶ ἐνεηθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθαρὶμ, ἐπλήθυνον αἱ ἡμέραι. καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω κυρίου. ³ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων. εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κυρίον, περιέχετε θεοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἐτοιμασατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς

πρὸς κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. ⁴ καὶ περιμίλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλίμ καὶ τὰ ἄλσιν Ἀστάρωθ, καὶ ἐδούλευσαν κυρίῳ μόνῳ. ⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. ἀθροίσате πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον. ⁶ καὶ συνηχθῆσαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ ὑδρευονταὶ ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνήστεισαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν. ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἔδικαζε Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ. ⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ. καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων. ⁸ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουὴλ. μὴ παρασιωπήσης ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. ⁹ καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἓνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτόν ὀλοκαυτῶσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ κυρίῳ. καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπηκουςεν αὐτοῦ κύριος. ¹⁰ καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαυτῶσιν. καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐβρόντησε κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἐξήλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφάθ, καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθόρ. ¹² καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἓνα, καὶ ἐστρέψεν αὐτόν ἀναμέσον Μασσηφάθ καὶ ἀναμέσον τῆς παλαιᾶς. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβεν-εζερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ. καὶ εἶπεν. ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος. ¹³ καὶ ἐταπείνωσε κύριος τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραὴλ. καὶ ἐγενήθη χεῖρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουὴλ. ¹⁴ καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις αἷς ἔλαβον οἱ

ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν νείων Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ. καὶ τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. καὶ ἦν εἰρήνῃ ἀναμέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμορραίου. ¹⁵ καὶ ἔδικαζε Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γαλγαλά καὶ τὴν Μασσηφάθ. καὶ ἔδικαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμέναις τούτοις. ¹⁷ ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἐδικαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὠποδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰωὴλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβέ. ³ καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας, καὶ ἐλαμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα. ⁴ καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνονται εἰς Ἀρμαθαίμ πρὸς Σαμουὴλ, ⁵ καὶ εἶπαν αὐτῷ. ἰδοὺ σὺ γεγηρακας, καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου. καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῖα δικαίην ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη. ⁶ καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, δὸς ἡμῖν βασιλεῖα δικαίην ἡμᾶς. καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς κύριον. ⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασι, ἀλλ' ἡ ἐμὲ ἐξουθενώκασι τὸν μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτοὺς. ⁸ κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. ⁹ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν, πλην ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρησέν αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλείως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτοὺς. ¹⁰ καὶ

εἶπε

εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλεῖα. ¹¹ καὶ εἶπε. τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς. τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἀρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡπτεύσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ¹² καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους, καὶ θειρίζειν θειρισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκεύη ἀρμάτων αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψούς, καὶ εἰς μαγειρίσας, καὶ εἰς πεσσούσας. ¹⁴ καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ. ¹⁵ καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐνοῦχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὰ ποιμνία ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δούλοι. ¹⁸ καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλεῖα. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. οὐχί, ἀλλ' ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, ²⁰ καὶ ἔσομεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. ²¹ καὶ ἤκουε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου. ²² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἀκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλεῖα. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ. ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμὴν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέδ,

υἱοῦ Βαχίρ, υἱοῦ Ἀφὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναιῖον, ἀνὴρ δυνατός. ² καὶ τοῦτω υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπεροσμῖαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν. ³ καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κίς πατρὸς Σαοὺλ. καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀναστῆτε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. ⁴ καὶ διήλθον δι' ὄρους Ἐφραιμ, καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελᾶ, καὶ οὐκ εὗρον. καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν. καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμὶν, καὶ οὐκ εὗρον. ⁵ αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ. δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίξῃ τὰ περὶ ἡμῶν. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδαρίον. ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταυτῇ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνδοξος, πᾶν ὃ ἔαν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται. καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν. ⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα. καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλείοιτάσιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν; ⁸ καὶ προσέθετο τὸ παιδαρίον ἀποκριθῆναι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν. ⁹ καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορευεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα. ὅτι τὸν προφῆτην ἐκάλεσε ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ βλέπων. ¹⁰ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδαρίον αὐτοῦ. ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ θεοῦ. ¹¹ αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξηληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὑ-

δωρ

δωρ, και λεγουσιν αὐταῖς. εἰ ἐστιν ἐν-
ταῦθα ὁ βλέπων; ¹² και ἀπεκρίθη τὰ
κοράσια αὐτοῖς, και λεγουσιν αὐτοῖς,
ἐστιν. ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν. νῦν
διὰ τὴν ἡμέραν ἦκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι
θυσία σημερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾶ. ¹³ ὥς
ἂν εἰσελθῃτε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὐ-
ρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀνα-
βῆναι αὐτὸν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν. ὅτι
οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν
αὐτὸν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν,
και μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι.
και νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν
εὐρήσετε αὐτόν. ¹⁴ και ἀναβαίνουνσιν
τὴν πόλιν. αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς
μέσον τῆς πόλεως, και ἰδοὺ Σαμουὴλ
ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, τοῦ
ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ. ¹⁵ και κύριος ἀπε-
κάλυψε τὸ ὥτιον Σαμουὴλ ἡμέρα μιᾶ
ἐμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν
Σαοὺλ, λέγων. ¹⁶ ὥς ὁ καιρὸς, αὐριο
ἀποστελῶ πρὸς σέ ἄνδρα ἐκ γῆς Βεν-
ιαμῖν, και χρίσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, και σώσει
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων, ὅτι
ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ
μου, ὅτι ἦλθε βοή αὐτῶν πρὸς μέ.
¹⁷ και Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, και
κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ. ἰδοὺ ὁ ἄνθρω-
πος ὃν εἶπα σοι, αὗτος ἄρξει ἐν τῷ
λαῷ μου. ¹⁸ και προσήγαγε Σαοὺλ
πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως,
και εἶπεν. ἀπαγγέλιον δὴ ποῖος ὁ οἶκος
τοῦ βλέποντος. ¹⁹ και ἀπεκρίθη Σα-
μουὴλ τῷ Σαοὺλ, και εἶπεν. ἐγὼ εἰμι
αὐτός. ἀνάβηθι ἐμπροσθέν μου εἰς
Βαμᾶ, και φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον,
και ἔξαποστελῶ σε πρωτὶ και πάντα
τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.
²⁰ και περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολω-
λυῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῆς τὴν
καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὐρηγται. και
τίνι τὰ ὠραῖα τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ σοί,
και τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου; ²¹ και
ἀπεκρίθη Σαοὺλ, και εἶπεν. οὐχὶ ἄν-
δρος υἱὸς Ἰεμιναιου ἐγὼ εἰμι τοῦ μι-
κροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; και
τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπ-
του Βενιαμῖν; και ἵνατί ἐλάλησας
πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο; ²² και
ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ και τὸ

παιδάριον αὐτοῦ, και ἐξήγαγεν αὐ-
τούς εἰς τὸ κατάλυμα, και ἔθετο αὐ-
τοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλη-
μένων ὥς ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν. ²³ και
εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ. δός μοι
τὴν μερίδα ἣν ἐδῶκα σοι. ²⁴ και εἶπα σοι
θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. ²⁵ και ἤψησεν
ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, και παρέθηκεν
αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ. και εἶπε Σα-
μουὴλ τῷ Σαοὺλ. ἰδοὺ ὑπόλειμμα,
παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου και φάγε,
ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται σοι παρὰ
τούς ἄλλους, ἀποκνίξε. και ἔφαγε
Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. ²⁶ και κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς
τὴν πόλιν. και διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ
ἐπὶ τῷ δώματι, και ἐκοιμήθη. ²⁷ και
ἐγένετο ὥς ἀνέβαιναν ὁ ὕρθρος, και
ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι, λέγων. ἀνάστα, και ἔξαπο-
στελῶ σε. και ἀνέστη Σαοὺλ, και ἐξῆλ-
θεν αὐτὸς και Σαμουὴλ ἕως ἔξω.
²⁸ αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς
πόλεως, και Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαοὺλ.
εἶπον τῷ νεανίσκῳ, και διελθέτω ἐμ-
προσθεν ἡμῶν. και σὺ στήθι ὥς σῆ-
μερον, και ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ.

Κ Ε Φ. Γ.

Και ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ
ἐλαίου, και ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. και ἐφίλησεν αὐτόν, και εἶπεν
αὐτῷ. οὐχὶ κέχρικέ σε κύριος εἰς ἄρ-
χοντα ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ;
και σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου, και σὺ
σώσεις αὐτόν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ.
² και τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρισέ
σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς
ἄρχοντα. ὥς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ'
ἐμοῦ, και εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς
τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενια-
μῖν ἁλλομένους μεγάλα, και ἐρουσί
σοι. εὐρηγται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε
ζητεῖν. και ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτε-
τίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, και ἔδα-
ψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων. τί ποιήσω
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου; ³ και ἀπελεύσῃ
ἐκεῖθεν, και ἐπέκεινα ἦξαι ἕως τῆς
δουρὸς Θαβῶρ, και εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς
ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεόν
εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἶροντα τρία αἰγίδια,
και ἕνα αἶροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων,
και

καὶ ἕνα αἰρὼντα ἀσκὸν οἴνου ⁴ καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι δυο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ, οὐ ἐστὶν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων. ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος. καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃς χορῶ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμῖ, καὶ ἐμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τυμπανον, καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες. ⁶ καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον. ⁷ καὶ ἔσται ὅταν ᾗς τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εἶρῃ ἡ χεὶρ σου, ὅτι θεὸς μετὰ σου. ⁸ καὶ καταβήσῃ ἐμπροσθεν τῆς Γαλγὰλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίαις εἰρηγικαῖς. ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἔλθῃν με πρὸς σὲ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσω. ⁹ καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὧμφ αὐτοῦ ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην. καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁰ καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἑξεναντίας αὐτοῦ. καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ, καὶ προεφῆτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹¹ καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδοῖτες αὐτὸν ἐχθρὸς καὶ τρίτης καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τί τοῦτο τὸ γεγρονός τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφηταῖς; ¹² καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν, καὶ εἶπε. καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν, ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφηταῖς; ¹³ καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν. ¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ. ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν. ζῆτεν τὰς ὄνους, καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ ἐξήλθομεν πρὸς Σαμουὴλ. ¹⁵ καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ. ἀπάγγειλον δὴ μοι τί εἶπέ σοι Σαμουὴλ; ¹⁶ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν

οἰκεῖον αὐτοῦ. ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εἰρήνται αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. ¹⁷ καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφάθ. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ. τάδε εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐγὼ ἀνηγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξελάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς. ¹⁹ καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν θεόν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν. καὶ εἶπατε. οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν. καὶ νῦν κατὰσθητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰ σκήπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν. ²⁰ καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκήπτρα Ἰσραὴλ. καὶ κατακληροῦται σκήπτρον Βενιαμὴν, ²¹ καὶ προσάχει σκήπτρον Βενιαμὴν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί. καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρί εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς. καὶ ἐζήτει αὐτὸν, καὶ οὐκ εὗρίσκειτο. ²² καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν κυρίῳ. εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι. ²³ καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω. ²⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν. εἰ ἐωράκατε ὃν ἐκέλετο αὐτῷ κύριος, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν υἱῶν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς. ²⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δεκάτωμα τοῦ βασιλείου. καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²⁶ καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβὰ. καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἤψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ. ²⁷ καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν. τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἤτιμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Και ἐγενήθη ὡς μετὰ ἡμέρας, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβίς Γαλααδ. καὶ ἔβαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην. διαδοὺς ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι. ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης. ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμῶν ἀέξιον, καὶ θήσομαι ὄκετος ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³ καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβίς. ἅπας ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ. ἐάν μή ἢ ὁ σωζὼν ἡμᾶς, ἐξέλυσόμεθα πρὸς ὑμᾶς. ⁴ καὶ ἔρχοντο οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ ᾔσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. ⁵ καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπραῖ ἐξ ἀγροῦ. καὶ εἶπε Σαοὺλ. τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγούνται αὐτῷ τὰ ὅρματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς. ⁶ καὶ ἐφύλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς θογγὴ αὐτοῦ σφόδρα. ⁷ καὶ ἔλαβε δύο βόας, καὶ ἐμέλεισεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων. ὅς οὐκ ἔστι ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσίαι αὐτοῦ. καὶ ἐπλήθην ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἰς. ⁸ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζέκ ἐν Βαμὲ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἐβδομηκοντα χιλιάδας, ⁹ καὶ ἔπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις. τότε ἔρεϊτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς. αὐρίον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ εὐφράνθησαν. ¹⁰ καὶ ἔβαν οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην. αὐρίον ἐξελυσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν. ¹¹ καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὐρίαν, καὶ ἔδετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἐκπορευόνται μένον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἐω-

σπῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα. καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐκ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό. ¹² καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ. τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἀνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς. ¹³ καὶ εἶπε Σαοὺλ. οὐκ ἐπεθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων. πορευθῶμεν εἰς Γάλαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκτὶ τὴν βασιλείαν. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλεῖα ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαάλοις. καὶ ἔδωκεν ἐκεῖ θυεῖας καὶ εἰρηνας ἐνώπιον κυρίου. καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλεῖα, ² καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν. καγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν. καγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ³ ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ, μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσας ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκριθῆτε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν, ⁴ καὶ ἔβαν πρὸς Σαμουὴλ. οὐκ ᾔδωκας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενος οὐδέν. ⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν. μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐκ εὗρηκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν. καὶ ἔβαν. μάρτυς. ⁶ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων. μάρτυς κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου. ⁷ καὶ νῦν κατὰσθητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπαγγελοῦ ὑμῖν τὴν πᾶσαν

πάσαν δικαιοσύνην κυρίου, ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ⁸ ὥς ἐξῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπεινώσεν αὐτούς Αἴγυπτος. καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν Μωυσήν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁹ καὶ ἐπελάθοντο κύριος τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτούς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον, καὶ ἔλεγον. ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατέλιπομεν τὸν κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλλοις. καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι. ¹¹ καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἱεροβάαλ, καὶ τὸν Βαρακ, καὶ τὸν Ἰεφθαί, καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξέλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατωκίετε πεποιθότες. ¹² καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε. οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν. καὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν. ¹³ καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε. καὶ ἰδοὺ δέδωκε κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα. ¹⁴ ἐὰν φοβήθητε τὸν κύριον, καὶ δουλεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι. ¹⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. ¹⁶ καὶ νῦν κατὰστητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. ¹⁷ οὐχὶ θερσιμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν. καὶ γινώτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοὺς βασιλέα. ¹⁸ καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν κύριον, καὶ ἔδωκε κύριος φωνὰς καὶ ὑετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουὴλ. ¹⁹ καὶ ἔπαιον πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ. πρὸςενθα ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἑαυτοὺς βασιλέα. ²⁰ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν. μὴ φοβεῖσθε, ὑμεῖς πεποιθήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὀπίσθεν κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν. ²¹ καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθέν, καὶ οἱ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν. ²² ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικὴς κύριος προσελάβετο ὑμᾶς αὐτῶ εἰς λαόν. ²³ καὶ ἐμοὶ μνησθῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν. καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν. ²⁴ πλην φοβεῖσθε τὸν κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν. ²⁵ καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

² Καὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαουλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ διςχιλιοὶ οἱ ἐν Μαχμας, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθὴλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν. καὶ τὸ κατὰλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. ³ καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων. ἠθετήμασιν οἱ δούλοι. ⁴ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων, πέπαυκε Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλαάλοις. ⁵ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συναγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριακόντα χιλιάδες ἀρμάτων, καὶ ἑξ χιλιάδες ἰππέων,

πίων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει. καὶ ἀναβαίνουναι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμὰς· ἐξ ἐναντίας Βαιθωρῶν κατὰ νότον. ⁶ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενός· αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαιοῖς, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. ⁷ καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαὰδ. καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαγαλοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔξεστη ὀπίσω αὐτοῦ. ⁸ καὶ διελεπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρετίετο Σαμουὴλ εἰς Γαλαγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπε Σαοὺλ. προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ ἐιρηναίᾳς. καὶ ἀνέγκη τὴν ὀλοκαύτωσιν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλειεν ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται. καὶ ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν. ¹¹ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ. ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμὰς. ¹² καὶ εἶπα, νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλοφύλοι πρὸς με εἰς Γαλαγαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἔδεήθη, καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνέγκη τὴν ὀλοκαύτωσιν. ¹³ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. μεματαίωται σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν μου ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶτος. ¹⁴ καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσῃ κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἐντελεῖται κύριος αὐτῷ εἰς ἀρχὸν ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος. ¹⁵ καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαγαλῶν. καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ. αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλαγαλῶν εἰς Γαβαὰ Βενιαμὴν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὐρεθέντα μετ'

αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας. ¹⁶ καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμὴν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι παρεμβελήκυσαν ἐν Μαχμὰς. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθε διαφθερίων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς. ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερα ἐπὶ γῆν Σωγὰλ, ¹⁸ καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὶ τὴν εἰσκύντουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ. ¹⁹ καὶ τέκτων σιδήρου οὐκ εὐρίσκειτο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι ἔπνον οἱ ἀλλοφύλοι, μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ. ²⁰ καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἐτοιμος τοῦ θερίζειν. τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὁδόντα, καὶ τὴ ἀξίνην καὶ τὸ δρέπανον ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή. ²² καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμὰς, καὶ οὐκ εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν. καὶ εὐρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμὰς.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἰῶντι τὰ σκεῦη αὐτοῦ. δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσοβὰβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ. καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε. ² καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδῶν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες. ³ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὰβ ἀδελφοῦ Ἰωαβὴθ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἶρων Ἐφούδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν. ⁴ καὶ ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὐ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου. ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασῆς, καὶ ὄνομα τῷ

τῷ ἄλλῳ Σενά. ⁶ ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένου Μαχμάς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένου Γαβαέ. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. δεῦρο διαβῶμεν εἰς Μεσσήβ τῶν ἀπεριτμητῶν τούτων εἴτι ποιῆσαι κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σωῆσαι ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκκλίνη, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σου, ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν. ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κατακυλισθῶμεθα πρὸς αὐτούς. ¹⁰ ἐὰν τὰδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν. καὶ στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς. ¹¹ ἐὰν τὰδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀναβῆτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν. τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον. ¹² καὶ εἰσῆλθον ἀμφοτέρωι εἰς Μεσσήβ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι. ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τραυλῶν αὐτῶν, οὐ ἐκρυβησαν ἐκεῖ. ¹³ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσήβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν. ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριούμεν ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσιν ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἑκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσήβ, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ᾔθελον ποιεῖν. καὶ ἐθαύμνησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἑκστασις παρὰ κυρίου. ¹⁷ καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν

Γαβαὰ Βεταμίν, καὶ ἰδὼν ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν. ¹⁸ καὶ εἶπε Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. ἐπισκέψασθε δι, καὶ ἰδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν. καὶ ἐπισκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ' εὐρίσκειτο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἶπε Σαουλ τῷ Ἀχιζ. προσάγαγε τὸ Ἐφουδ, ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ Ἐφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε. καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα. συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. ²¹ καὶ ἀνέβη Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐρχονται ἕως τοῦ πολέμου. καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλῃ σφόδρα. ²² καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτῃν ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολήν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν. ²³ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦκουσαν ὅτι πεφύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὅπισω αὐτῶν εἰς πόλεμον. ²⁴ καὶ ἔσωσε κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ὁ πόλεμος διήλθε τὴν Βαμῶθ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ὡς ὀκτακίλιαι ἄνδρων. καὶ ἦν ὁ πόλεμος διασπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. ²⁵ καὶ Σαουλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀράται τῷ λαῷ, λέγων. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας. καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου. καὶ οὐκ ἐγένεσται πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἥριστα. ²⁶ καὶ Ἰαάκ δορυμὸς ἦν μεμισσώμενος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ. ²⁷ καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μεμισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλεῖν. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου. ²⁸ καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀνῆλθεν ἐν τῷ ὄρκῳ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν. καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐ-

τό

το ἐκ τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέ-
σπευε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ
λαοῦ, καὶ εἶπεν. ὀρκίσας ὠρκίσε τὸν
λαὸν ὁ πατήρ σου, λέγων. ἐπικατά-
ματος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον
ἡμερον, καὶ ἐξελύθη ὁ λαός. ²⁹ καὶ
ἴστω Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν. ἀπήλλαχεν
ὁ πατήρ μου τὴν γῆν. ἴδε διότι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχύ
τι τοῦ μέλιτος τούτου, ³⁰ ἀλλ' ὅτι
ἔφαγεν ἔσθων ἡμερον ὁ λαὸς τῶν
καύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὡν εὗρεν,
οἱ τῶν ἄν μελιῶν ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις. ³¹ καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν
Μαγμᾶς. καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφό-
δρα. ³² καὶ ἐκλήθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα.
καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βουκό-
λια, καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ
τῇ γῇ, καὶ ἥσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ
αἵματι. ³³ καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ, λέ-
γοντες. ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ,
φαγὼν σὺν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε Σαοὺλ.
ἐκ Γεθθαίμ κυλίσσατέ μοι λίθον ἐν-
ταῦθα μέγαν. ³⁴ καὶ εἶπε Σαοὺλ. δια-
σπάργετε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἰπατε αὐ-
τοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος
τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ
πρόβατον αὐτοῦ. καὶ σφαζέτω ἐπὶ
τούτου, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ κυρίῳ
τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι. καὶ προς-
ῆεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ. ³⁵ καὶ ᾠκοδό-
μησεν ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ
κυρίῳ. τοῦτο ἤρξατο Σαοὺλ οἰκοδο-
μῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. ³⁶ καὶ
ἔπε Σαοὺλ. καταβῶμεν ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπά-
σωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφύση ἡμέρα,
καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα.
καὶ εἶπαν. πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν
σου ποιεῖ. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς. προσελ-
θώμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν. ³⁷ καὶ
ἐκηρώθησε Σαοὺλ τὸν θεόν. εἰ καταβῶ
ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις
αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ; καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
³⁸ καὶ εἶπε Σαοὺλ. προσαγαγετε ἐν-
ταῦθα πάσας τὰς γωτίας τοῦ Ἰσραὴλ,

καὶ γινώτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ
ἁμαρτία αὕτη σήμερον. ³⁹ ὅτι ἔφη κυ-
ριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν
ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ πάντος τοῦ
λαοῦ. ⁴⁰ καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ.
ὑμεῖς ἔσσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ
Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς μου ἐσόμεθα εἰς δου-
λείαν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ.
τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ. ⁴¹ καὶ
εἶπε Σαοὺλ. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, τί
ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σῆ-
μερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἦ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ
μου ἡ ἀδικία; κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δὸς
δῆλους. καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ
λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσιότητα.
καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαοὺλ,
καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε. ⁴² καὶ εἶπε Σαοὺλ.
βάλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον
Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου. ὃν ἂν κατα-
κληρώσῃται κύριος, ἀποθανέτω. καὶ
εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ. οὐκ ἔστι τὸ
ῥῆμα τοῦτο. καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ
τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον
αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰω-
νάθαν. ⁴³ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνά-
θαν. ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας.
καὶ ἀπηγγείλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ
εἶπε. γενομένος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ
σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχύ μέ-
λι, καὶ ἴδου ἐγὼ ἀποθνήσκω. ⁴⁴ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ. τάδε ποιῆσαι μοι
ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθιῇ, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ σήμερον. ⁴⁵ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς
πρὸς Σαοὺλ. εἰ σήμερον θανατωθήσε-
ται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν με-
γάλην ταυτην ἐν Ἰσραὴλ; ἔφη κύριος,
εἰ πεσέται τριχὺς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ
ἐποίησεν τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ προς-
ῆξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. ⁴⁶ καὶ
ἀνέβη Σαοὺλ ἀπὸ ὀπισθε τῶν ἀλλο-
φύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν. ⁴⁷ καὶ Σαοὺλ ἔλαχε
τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται ἔργον
ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάν-
τας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωάβ,
καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εἰς τοὺς
νῆδους

υἱούς Ἐδὼμ, καὶ εἰς τὸν Βαιθαιώρ, καὶ εἰς βασιλεία Σουβὰ, καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους. οὐ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο. ⁴⁸ καὶ ἐποίησεν δυνάμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλήκ. καὶ ἐξεῖλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν. ⁴⁹ καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαοὺλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσαὺ, καὶ Μελχισά. καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μιρόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ. ⁵⁰ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοὺμ, θυγάτηρ Ἀχιμάας. καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβεννήρ, υἱὸς Νῆρ, υἱοῦ οἰκείου Σαοὺλ. ⁵¹ καὶ Κίς πατὴρ Σαοὺλ, καὶ Νῆρ πατὴρ Ἀβεννήρ υἱὸς Ἰαμὶν, υἱοῦ Ἀβιήλ. ⁵² καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαοὺλ. καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἀνδρα δυνάτον, καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. ἐμὲ ἀπέστειλε κύριος χρίσαι σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἀκούε τῆς φωνῆς κυρίου. ² τότε εἶπε κύριος Σαβαθ. νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλήκ τῷ Ἰσραὴλ, ὥς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. ³ καὶ νῦν πορεύου, καὶ καταΐξας τὸν Ἀμαλήκ κατὰ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποίησθ' ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν. καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἑως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου. ⁴ καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλιλαίᾳ τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων. ⁵ καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλήκ, καὶ ἐνήθρευσεν ἐν τῷ χιμαῤῥῷ. ⁶ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον. ἄπελθε καὶ ἐκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῷ σε μετὰ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου.

καὶ ἐκκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ. ⁷ καὶ ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλήκ ἀπὸ Εὐλάτ ἕως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου. ⁸ καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλήκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαόν καὶ Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στοματί ῥομφαίας. ⁹ καὶ περιποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκολίων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά. καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξολόθρευσαν. ¹⁰ καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων. ¹¹ παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλεία, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθέ μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε. καὶ ἡθύμισε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα. ¹² καὶ ὠρθρίσε Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρωτῷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, λέγοντες. ἦκε Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα. καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλαλα ¹³ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωςιν τῷ κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ. καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ. εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ. ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος. ¹⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὡσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν ἐγὼ ἀκούω; ¹⁵ καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἐξ Ἀμαλήκ ἤνεγκα αὐτά ἃ περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου, καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῇ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξολόθρευσα. ¹⁶ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. ἄνεις, καὶ ἀπαγγεῶ σοι ἃ ἐλάλησε κύριος πρὸς μετὰ τὴν νύκτα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. λάλησον. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ. οὐχὶ μικρὸς εἰ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκηπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχρισέ σε κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἀπέστείλε σε κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι, πορεύθητι, καὶ ἐξολόθρευσον. ἀνέλεις τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἐμὲ, τὸν Ἀμαλήκ,

λήκ, καὶ πολέμησας αὐτοὺς ἕως συν-
τέλεις αὐτούς. ¹⁹ καὶ ἵνατί οὐκ ἤκου-
σα; φωνῆς κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας τοῦ
θίσθαι ἐπὶ τὰ σκύλα, καὶ ἐποίησας
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου; ²⁰ καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ. διὰ τὸ
ἀκοῦσαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ἣ ἀπέστείλε με κύ-
ριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα
Ἀμαλῆκ, καὶ τὸν Ἀμαλῆκ ἐξωλόθρευ-
σα. ²¹ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων
ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρεύματος, θῦσαι ἐνώπιον κυ-
ρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγάλοις. ²² καὶ
εἶπε Σαμουὴλ. εἰ θέλητον τῷ κυρίῳ
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκού-
σαι φωνῆς κυρίου; ἰδοὺ ἀκοή ὑπὲρ
θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις
ὑπὲρ στέαρ κριῶν. ²³ ὅτι ἁμαρτία οἰώ-
πισμά ἐστιν, ὀδύνην καὶ πόνους θερα-
φίν ἐπάγουσιν. ὅτι ἐξουδένωσας τὸ
ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος
μη εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ. ἡμάρτηκα,
ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ
ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαόν, καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν. ²⁵ καὶ νῦν
ἄφρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνά-
στρεψον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω
κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. ²⁶ καὶ εἶπε Σα-
μουὴλ πρὸς Σαοὺλ. οὐκ ἀναστρέφω
μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
κυρίου. καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος τοῦ
μη εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
²⁷ καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ προζ-
ωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπέλθεῖν, καὶ ἐκρά-
τησε Σαοὺλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῦ-
δος αὐτοῦ, καὶ διέβρῃξεν αὐτό. ²⁸ καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ. διέβρῃξε
κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ
ἐκ χειρός σου σήμερον, καὶ δώσει αὐ-
τὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ
σέ. ²⁹ καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς
δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετα-
νοήσῃ, ὅτι οὐχ ὡς ἀνθρώπος ἐστὶ τοῦ
μετανοῆσαι αὐτός. ³⁰ καὶ εἶπε Σαοὺλ.
ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώ-
πιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐν-
ώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ'
ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου. ³¹ καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω

Σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε τῷ κυρίῳ.
³² καὶ εἶπε Σαμουὴλ. προσαγάγετέ μοι
τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλῆκ. καὶ προσ-
ῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων. καὶ
εἶπεν Ἀγὰγ. εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνα-
τος; ³³ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ.
καθότι ἠτέκνωσε γυναῖκα ἢ ὁμοφαία
σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναι-
κῶν ἡ μήτηρ σου. καὶ ἐσφαξε Σαμουὴλ
τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλγάλ.
³⁴ καὶ ἀπῆλθεν Σαμουὴλ εἰς Ἀρμα-
θαΐμ. καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ εἰς Γαθαά. ³⁵ καὶ οὐ προσέθετο
ἐτι Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέ-
ρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σα-
μουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ κύριος μετεμε-
λήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ
Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ις.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἕως
πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ
ἐξουδένωκα αὐτόν, μη βασιλεύειν ἐπὶ
Ἰσραὴλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου,
καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαί
ἕως Βηθλέεμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα. ² καὶ εἶπε
Σαμουὴλ. πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκού-
σεται Σαοὺλ, καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ
εἶπε κύριος. δάμαλιν βοῶν λαβεῖν ἐν τῇ
χειρί σου καὶ ἐρεῖς, θῦσαι τῷ κυρίῳ
ἦκω. ³ καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαί εἰς τὴν
θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις.
καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἶπω πρὸς σέ.
⁴ καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλά-
λησεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἦλθεν εἰς
Βηθλέεμ, καὶ ἐξέστρεσαν οἱ πρεσβύτε-
ροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ,
καὶ εἶπαν. ἡ εἰρήνη ἡ εἰσόδός σου ὁ
βλέπων; ⁵ καὶ εἶπεν. εἰρήνη. θῦσαι τῷ
κυρίῳ ἦκω, ἀγιασθήτε καὶ εὐφραν-
θῆτε μετ' ἐμοῦ σήμερον. καὶ ἡγίασε
τὸν Ἰεσσαί καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. ⁶ καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ ἐξίεναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε
τὸν Ἐλιάβ, καὶ εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ἐν-
ώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. ⁷ καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. μὴ ἐπιβλέ-
ψης ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν
ἐξιν μεγέδους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα
αὐτόν. ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἀνθρω-
πος, ὁψεται ὁ Θεός. ὅτι ἀνθρωπος
ὁψεται

ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὃ δὲ θεὸς ὤψεται εἰς καρδίαν. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμινάδαβ, καὶ παρήλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν. οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ θεός. ⁹ καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά. καὶ εἶπε. καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος. ¹⁰ καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ. οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις. ¹¹ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί. ἐκλελοιπᾶσι τὰ παιδάριά; καὶ εἶπεν. ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί. ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτόν. ¹² καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν. καὶ αὐτὸς πυθόρακας μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὄρασι κυρίῳ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός. ¹³ καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου. καὶ ἔχρισεν αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω. καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαΐμ. ¹⁴ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἐπνίγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου. ¹⁵ καὶ ἔβαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ δὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε, ¹⁶ ἐπάταψαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδὸτα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοί, καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς μέ. ¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτόν εἰδὸτα ψαλμὸν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ πολέμιστος, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαί, λέγων. ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. ²⁰ καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ

ἄρτων, καὶ ἀσπὸν οἶνον, καὶ ἔριον αἰγῶν ἓνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαοὺλ. ²¹ καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ παρεστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἡγάπησεν αὐτὸν σφόδρα. καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἶρων τὰ σκευῆ αὐτοῦ. ²² καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαί, λέγων. παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ²³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἐψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συναγονται εἰς Σοκχώθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχώθ, καὶ ἀναμέσον Ἀζηκά Φεφεμέν. ² καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συναγονται, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοί, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων. ³ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατός ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιάθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσαρὼν πήχων καὶ σπιθαμῆς. ⁵ καὶ περικεφαλαῖα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδικώς. καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ⁶ καὶ κνημίδες χαλκαὶ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῇ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ. ⁷ καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσει μέσакλον ὑφαινότων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου. καὶ ὁ αἶρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορευέτο αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔσθη καὶ ἀνέβησε εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ υμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαοὺλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρὸς με. ⁹ καὶ ἔαν δυνήθῃ πο-

λεμῆσαι

λημῆσαι πρὸς με καὶ ἔαν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους. ἔαν δὲ ἐγὼ δυνήθω καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος. ἰδοὺ ἐγὼ ὠνεΐδισα τὴν παρατάξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. δοτε μοι ἀνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέρω.¹¹ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.¹² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν. ὁ δούλος σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.¹³ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυὶδ. οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμῆν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἰ σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. ποιμαίνων ἦν ὁ δούλος σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λύων, καὶ ἡ ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,¹⁵ καὶ ἐξεπορεύομην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.¹⁶ καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἐτυπτεν ὁ δούλος σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων. οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὠνεΐδισε παρατάξιν θεοῦ ζῶντος;¹⁷ κύριος ὃς ἐξεΐλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖται με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. πορεύου, καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ.¹⁸ καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν, καὶ τὴν περικεφαλαίαν χαλκῇν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,¹⁹ καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας ἅπαξ καὶ δῖς. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πέποιραμαι. καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ'

αὐτοῦ.²⁰ καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ κἀδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφενδὼν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἀνδρα τὸν ἀλλόφυλον.²² καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρρᾶκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.²³ καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ. ὥσει κύων ἐγὼ εἰμι, ὅτι σὺ ἐρχῇ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ. οὐχὶ, ἀλλ' ἡ χεῖρων κυνός. καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.²⁴ καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ. δεῦρο πρὸς με, καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς.²⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον. σὺ ἐρχῇ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ Σαβαὼθ παρατάξιος Ἰσραὴλ, ἣν ὠνεΐδισας σήμερον,²⁶ καὶ ἀποκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε, καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἔστι θεὸς ἐν Ἰσραὴλ,²⁷ καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει κύριος, ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.²⁸ καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυὶδ.²⁹ καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἓνα, καὶ ἐσφενδὼνῃ καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδυν ὁ λίθος δια τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.³¹ καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνη-

κιν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγεν.
 52 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰούδα, καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδιώξαν
 ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως
 τῆς πύλης Ἀσκάλωνος. καὶ ἔπεσον
 τραυματαῖαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ
 ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γεθ, καὶ ἕως
 Ἀκκαρών. 53 καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες
 Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλο-
 φύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβο-
 λὰς αὐτῶν. 54 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν
 κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν
 αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰ σκεῦη
 αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

6 Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συν-
 ἀντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσ-
 ραὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμυσίνῃ,
 καὶ ἐν κυμβάλοις. 7 καὶ ἐξήρχον αἱ
 γυναῖκες, καὶ ἔλεγον. ἐπάταξε Σαοὺλ
 ἐν χιλιᾶσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυ-
 ριασιν αὐτοῦ. 8 καὶ πονηρὸν ἔφανη τὸ
 ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ περὶ τοῦ
 λόγου τούτου, καὶ εἶπεν. τῷ Δαυὶδ
 ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδω-
 καν τὰς χιλιάδας. 12 καὶ ἐφοβήθη
 Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ, 13 καὶ
 ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατέ-
 στησεν αὐτὸν ἐαυτῷ χιλιάρχον, καὶ
 ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπρο-
 σθεν τοῦ λαοῦ. 14 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ
 κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ. 16 καὶ εἶδε
 Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιᾷ σφόδρα, καὶ
 εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 16 καὶ
 πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν
 Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπορεύετο καὶ ἐξε-
 πορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
 20 καὶ ἠγάπησε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ
 Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ
 Σαοὺλ, καὶ ἠθύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτοῦ. 21 καὶ εἶπε Σαοὺλ. δώσω
 αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάν-
 δαλον. καὶ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ χεὶρ ἀλλο-
 φύλων. 22 καὶ ἐντείλατο Σαοὺλ τοῖς
 παισιν αὐτοῦ, λέγων. λαλήσατε ὑμεῖς
 λάθρα τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ἰδοὺ θέλει
 ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖ-
 δες αὐτοῦ ἀγαπήσιν σε, καὶ σὺ ἐπιγάμ-
 βρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 καὶ ἐλάλησαν
 οἱ παῖδες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ

ῥήματα ταῦτα. καὶ εἶπε Δαυὶδ. εἰ κοῦ-
 φον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦ-
 σαι βασιλεῖ; κἀγὼ ἄνθρωπος ταπεινός, καὶ
 οὐχὶ ἔνδοξος. 24 καὶ ἀπηγγέλειαν οἱ
 παῖδες Σαοὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα
 ταῦτα ἃ ἐλάλησε Δαυὶδ. 25 καὶ εἶπε
 Σαοὺλ. τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ. οὐ βού-
 λεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν
 ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδι-
 κῆσαι ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως, καὶ
 Σαοὺλ ἐλογίσαστο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
 χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. 26 καὶ ἀπαγ-
 γέλλουσιν οἱ παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠθύνθη ὁ λό-
 γος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦ-
 σαι τῷ βασιλεῖ. 27 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ,
 καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
 ἑκατὸν ἄνδρας. καὶ ἀνένεγκε τὰς ἀκρο-
 βυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύεται
 τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν
 Μελχὼλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυ-
 ναῖκα. 28 καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι κύριος
 μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα
 αὐτόν. 29 καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι
 ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς
 παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ,
 2 καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ ἤρετο
 τὸν Δαυὶδ σφόδρα. καὶ ἀπηγγέλει
 Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, λέγων. Σαοὺλ
 ζητεῖ θανατῶσαι σε. φύλαξαι οὖν αὐ-
 ριον προῦ, καὶ κρύβηθι καὶ κἀθίσον
 κρυφῇ, 3 καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ
 στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου
 ἐν ἀγρῷ οὐ ἐὰν ᾖς ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ λα-
 λήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου,
 καὶ ὅσῳμαι ὅ, τι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ
 σοι. 4 καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ
 Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέ-
 ρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. μὴ
 ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦ-
 λόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς
 σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ
 σφόδρα, 5 καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
 τὸν ἀλλοφύλον, καὶ ἐποίησε κύριος
 σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 εἶδον, καὶ ἐχάρησαν, καὶ ἵνατί ἁμαρ-
 τάνεις

τάτις εἰς αἷμα ἁθῶων θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; ⁶ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοὺλ, λέγων. ὅτι κύριος, εἰ ἀποθανεῖται. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπηγγέλειν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰζήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν. ⁸ καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ποτηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐπαλλεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐξήτει Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ. καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ. καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη. ¹¹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωΐ, καὶ ἀπηγγέλει τῷ Δαυὶδ Μελχὼλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα. ἔάν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σου τοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὐριον θανατωθήσῃ. ¹² καὶ κατάγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. ¹³ καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἡ παρῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὰ ἱματίῳ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν. ¹⁵ καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, λέγων. ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μὲ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔρχονται οἱ ἀγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἡ παρῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἔπε Σαοὺλ τῇ Μελχὼλ. ἵνατί οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἔρθρόν μου, καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὼλ τῷ Σαοὺλ. αὐτὸς εἶπεν, ἐξαπόστείλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε. ¹⁸ καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμα-

θαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαοὺλ. καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ. ¹⁹ καὶ ἀπηγγέλει τῷ Σαοὺλ, λέγοντες. ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ. ²⁰ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἰστήκει καθιστήκως ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ, καὶ προφητεύουσιν. ²¹ καὶ ἀπηγγέλει τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστέλλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. ²² καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρεάτος τοῦ ἁλοῦ τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ᾠρώησεν καὶ εἶπε. ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ; καὶ εἶπαν. ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ. ²³ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προσητεύων ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ. ²⁴ καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ἔπρεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. διὰ τοῦτο ἔλεγον, εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφηταῖς;

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾶ, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἁδικημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, ὅτι ἐπίζητῇ τὴν ψυχὴν μου; ² καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ μικρόν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου. καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο. ³ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε. μὴ γινῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται. ἀλλὰ ὅτι κύριος; καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμοῦ

μοῦ καὶ τοῦ θανάτου. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ. τί ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τί ποιήσω σοι; ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν. ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὐριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ κἀθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δειλῆς. ⁶ καὶ ἂν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηται με ὁ πατήρ σου, καὶ ἑρεῖς. παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεὶν ἕως εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ. ⁷ ἂν τὰδε εἴτῃ, ἀγαθῶς, εἰρήνῃ τῷ δούλῳ σου. καὶ ἂν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γινώθι ὅτι συντελέσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ. ⁸ καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰσηγάγεις εἰς διαθήκην κυρίου τὸν δούλον σου μετὰ σκαντοῦ. καὶ εἴ ἐστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνατί οὕτως εἰσαγεις με; ⁹ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν. μηδαμῶς σοι, ὅτι ἂν γινώσκων γινῶ ὅτι συντελέσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἂν μὴ ἦ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγεῖλω σοι. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν. τίς ἀπαγγεῖλῃ μοι, ἂν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς; ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ. πορεύου, καὶ μένε εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκπορεύονται ἀμφοτέροις εἰς ἀγρόν. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ. κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἢ περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν. ¹³ τὰδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τὰδε προσθεῖν, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὧτίον σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελευσὴ εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου. ¹⁴ καὶ ἂν υἱὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ. καὶ ἂν θανάτῳ ἀποθάνω, ¹⁵ οὐκ ἐξαρεῖς ἐλὸς σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εὐρεθῇναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζη-

τῆσαι κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ. ¹⁷ καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμοσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν. αὐριον νεομηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτε ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου. ¹⁹ καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἤξεις εἰς τὸν τόπον σου οὐ κρυβῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ κἀθήσῃ παρὰ τὸ Ἐργαβ' ἐκεῖνον. ²⁰ καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματταρί. ²¹ καὶ ἰδοὺ ἀποστελλῶ τὸ παιδάριον, λέγων. δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν. ἂν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ. ὦδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὦδε, λάβε αὐτήν, παραγίνου, ὅτι εἰρήνῃ σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος. ζῇ κύριος. ²² ἂν τὰδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ. ὦδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα, πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε κύριος. ²³ καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος. ²⁴ καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν. ²⁵ καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προσέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ. ²⁶ καὶ οὐκ ἐλαλήσε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε σύμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται. ²⁷ καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπισκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν; ²⁸ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. παρητήται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι. ²⁹ καὶ εἶπεν, ἐξαπόστειλον δὴ με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου. καὶ νῦν εἰ εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὅσσοι καὶ τοὺς ἀδελφούς μου. διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλείως. ³⁰ καὶ ἐθυμώθη ὁρῶν

ὁργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου; ³¹ ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱός Ἰεσσαὶ ἔζη ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἐτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου. νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος. ³² καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ. ἵνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκεν; ³³ καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντελέσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατώσαι τὸν Δαυὶδ. ³⁴ καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὁργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συντέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἐγενήθη πρῶτὴ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρόν μετ' αὐτοῦ, ³⁶ καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ. δράμε, εὗρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω. καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτήν. ³⁷ καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντισεν Ἰωνάθαν. ³⁸ καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν. ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων. ταχύννας σπεῦσον, καὶ μὴ στήῃς. καὶ ἀνέλειξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκεν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. ³⁹ καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν παρέξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ. ⁴⁰ καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ. πορεύου, εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν. ⁴¹ καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ Ἀργάβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης. ⁴² καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ. πο-

ρεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμωρόκαμιν ἡμεῖς ἀμφοτέρω ἐν ὀνόματι κυρίου, λέγοντες. κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος. ⁴³ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ; ² καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ. ὁ βασιλεὺς ἐντέταλται μοι ἥγμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι. μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι, καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Θεοῦ πίστις Φιλανὶ Μασμωνί. ³ καὶ νῦν εἰ εἰσιν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθέν. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν. οὐκ εἰσιν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλ' ἡ ἄρτοι ἅγιοι εἰσιν. εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶ πλὴν ἀπὸ γυναικὸς καὶ φάγεται. ⁵ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν. ἐν τῇ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παῖδια ἡγνισμένα, καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σημερον διὰ τὰ σκεύη μου. ⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι, ἀλλ' ἡ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτοὺς. ⁷ καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνερχόμενος Νεσσαράν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνας Σαοὺλ. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ. ἴδε εἰ ἐστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ, ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χερὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς. ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιάθ τοῦ ἀλοφύλου,

λοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλᾶ. καὶ αὕτη ἐνεληγμένη ἦν ἐν ἱματίῳ. εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα παρέξ ταύτης ἐνταῦθα. καὶ εἶπε Δαυὶδ. ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὕτη. δός μοι αὐτήν. ¹⁰ καὶ ἔδωκεν αὐτήν αὐτῷ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαοὺλ. καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦ βασιλέα Γέθ, ¹¹ καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦ πρὸς αὐτόν. οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι. ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; ¹² καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦ βασιλέως Γέθ. ¹³ καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπανίζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέβη ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀγχοῦ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπιληπτον, ἵνατί εἰςῃγάγετε αὐτόν πρὸς μέ; ¹⁵ μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγώ, ὅτι εἰσαγγόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεῦσθαι πρὸς μέ; οὗτος οὐκ εἰςελύσεται εἰς οἰκίαν.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν Δαυὶδ, καὶ διώσθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτόν ἐκεῖ. ² καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτόν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεος, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες. ³ καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ ἐκείθεν εἰς Μασσηφὰδ τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ. γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητὴρ μου παρὰ σοὶ, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός. ⁴ καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὅντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. ⁵ καὶ εἶπε

Γὰρ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ. μὴ καθεύδῃς ἐν τῇ περιοχῇ. πορεύου, καὶ ἔξεις εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ. ⁶ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἐγνώστει Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ραμᾷ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκεισαν αὐτῷ. ⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ. ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὴν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰσσαι ἄγρους καὶ ἀμπελώνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἐκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους; ⁸ ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμὲ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰσσαι, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δούλον μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁹ καὶ ἀποκρίνεται Δαὶκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμίονους Σαοὺλ, καὶ εἶπεν. εὗρακα τὸν υἱὸν Ἰσσαι παραγινόμενον εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ τὸν ἱερέα. ¹⁰ καὶ ἤρωτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. ¹¹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ. καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα. ¹² καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἀκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτῶβ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, λάλε κύριε. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ. ἵνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰσσαι δοῦναι σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι αὐτόν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστός; καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων παντός παραγγέλματος σου, καὶ ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; ¹⁵ ἡ σήμερον ἤρχμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς, μὴ δότω

ο βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ
λογον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πα-
τρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δούλός σου
ἐν πᾶσι τοῖτοις ῥήμα μικρὸν, ἢ μέγα.
¹⁶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ. θανά-
τω ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ πατρός σου. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφε-
στηκόσι πρὸς αὐτόν. προσαγάγετε καὶ
θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου, ὅτι
ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἔ-
γνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπε-
κάλυψαν τὸ ὄντιόν μου. καὶ οὐκ ἔβου-
λήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπε-
νεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι
εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου. ¹⁸ καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ Δωὴκ. ἐπιστρέφου σὺ,
καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπε-
στράφη Δωὴκ ὁ Σύρος, κατ' ἐθανά-
τωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄν-
δρας, πάντας αἰρόντας Ἐφραΐμ. ¹⁹ καὶ
τὴν Νομβᾶ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπά-
ταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἄν-
δρός ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως
θηλάζοντος, καὶ μοσχου, καὶ ὄνου, καὶ
προβάτου. ²⁰ καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς
τῷ Ἀβιμέλεχ υἱὸ Ἀχιτῶβ, καὶ ὀνομα
αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω
Δαυὶδ. ²¹ καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ
τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάν-
τας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου. ²² καὶ εἶπε
Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ. ᾗθιεν ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι
ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαοὺλ.
ἐγὼ εἰμι αἷτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ
πατρός σου. ²³ κάθου μετ' ἐμοῦ. μὴ
φοβοῦ, ὅτι οὐ ἔαν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου
τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι
πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες.
ιδού οἱ ἄλλοφυλοι πολέμουσιν ἐν τῇ
Κεῖλᾳ καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσι, κατα-
πατοῦσι τοὺς ἄλλω. ² καὶ ἐπηρώτησε
Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου, λέγων. εἰ πο-
ρευθῶ, καὶ πατάξω τοὺς ἄλλοφύλους
τούτους; καὶ εἶπε κύριος. πορεύου,
καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις τού-
τοις, καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾶ. ³ καὶ εἶ-
πον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν.

ιδού ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πο-
ρευθῶμεν εἰς Κεῖλᾶ, εἰς τὰ σκύλα τῶν
ἄλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; ⁴ καὶ
προσέθετο Δαυὶδ ἐτι ἐπιρωτήσῃ δια
τοῦ κυρίου. καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύ-
ριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστηθι καὶ
κατάβηθι εἰς Κεῖλᾶ, ὅτι ἐγὼ παραδί-
δωμι τοὺς ἄλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.
⁵ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλᾶ, καὶ ἐπολέμη-
σε τοῖς ἄλλοφύλοις. καὶ ἔφηνον ἐκ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ
κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ
τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλᾶ. ⁶ καὶ ἐγε-
νετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχι-
μέλεχ πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ
Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾶ κατέβη ἔχων Ἐφραΐμ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ
Σαοὺλ, ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾶ,
καὶ εἶπε Σαοὺλ. πέπρακεν αὐτόν ὁ
θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέ-
κλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ
μοχλῶν. ⁸ καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ
παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλε-
μον εἰς Κεῖλᾶ, συνέχεν τὸν Δαυὶδ καὶ
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἔγνω Δα-
υὶδ, ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ
αὐτοῦ τὴν κακίαν. καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα. προσάγαγε
τὸ Ἐφραΐμ κυρίου. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ.
κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν
ὁ δούλός σου, ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν
ἐπὶ Κεῖλᾶ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐ-
μέ, ¹¹ εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ
καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ
δοῦλός σου; κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπ-
άγγελον τῷ δούλῳ σου. καὶ εἶπε κύ-
ριος. ἀποκλεισθήσεται. ¹² καὶ ἀνέστη
Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς
τέτρακοσίοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλᾶ,
καὶ ἐπορεύοντο, οὐ ἔαν ἐπορευόντο.
καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέ-
σωσται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλᾶ, καὶ ἀνῆκεν
τοῦ ἐλθεῖν. ¹⁴ καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασί-
ρεμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ
ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ,
ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμῶδι. καὶ ἐξῆγε αὐ-
τόν Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ
παρέδωκεν αὐτόν κύριος εἰς τὰς χεῖ-
ρας

ρας αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ. καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῳδεῖ ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ. ¹⁶ καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς καινὴν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ, ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὖρη σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεύτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως. ¹⁸ καὶ διέθεντο ἀμφοτέρωθεν διαθήκην ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῳδους πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνόν, λέγοντες. οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῶν ἐν Μεσσαρά ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίμου; ²⁰ καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαίνετω πρὸς ἡμᾶς. κεκλείκασιν αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ. εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσασθε περὶ ἐμοῦ. ²² πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι, καὶ γινώτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ ἔσται ὁ πούς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὐ εἴπατε, μὴ ποτε πανουργήσεται. ²³ καὶ ἴδετε καὶ γινώτε, καὶ πορεύσασθε μεθ' ὑμῶν. καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτόν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰούδα. ²⁴ καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαοὺλ. καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίμου. ²⁵ καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὼν. καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρημον Μαὼν. ²⁶ καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου. καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ. καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρε-

έβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς. ²⁷ καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων. σπεύδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλοφύλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁸ καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων. διὰ τοῦτο ἐπεκληθή ὁ τόπος ἐκεῖνος, πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγγαδδί. ² καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπήγγελλεν αὐτῷ, λεγόντων. ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί. ³ καὶ ἔλαβε μεθ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαιέμ. ⁴ καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπηλαιον. καὶ Σαοὺλ εἰζῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο. ⁵ καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε κύριος πρὸς σέ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖρας σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφείλε τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος τοῦ Σαοὺλ λαθραίως. ⁶ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπαταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφείλε τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ. ⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου, εἰ ποιῇς τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίῳ ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος. ⁸ καὶ ἐπίεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θῦσαι τὸν Σαοὺλ. καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν. ⁹ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ ἐβόησεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ, λέγων. κύριε βασιλεῦ. καὶ ἐπέβλεπε Σαοὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ

πρὸς

πρὸς Σαοὺλ. ἵνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων, ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου; ¹¹ ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθη ἄποκτεῖναι σε, καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα, οὐκ ἐποιῶω χεῖρά μου ἐπὶ κυρίον μου, ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστι. ¹² καὶ ἰδοὺ τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρί μου, ἐγὼ ἀφῆρα τὸ πτερυγίον, καὶ οὐκ ἀπέκταγα σε. καὶ γινώθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹³ δικάσαι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικῆσαι σοὶ κύριος ἐκ σοῦ. καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ, ¹⁴ καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία. ἔξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. ¹⁵ καὶ νῦν ὀπίσω τίτος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπίσω τίτος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, καὶ ὀπίσω ψύλλου ἐνός; ¹⁶ γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σου, ἰδοὺ κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρὸς σου. ¹⁷ καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἦρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσε. ¹⁸ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά. ¹⁹ καὶ σὺ ἀπηγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλεισέ με κύριος εἰς χεῖράς σου σήμερον, καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με. ²⁰ καὶ ὅτι εἰ εὖροι τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον. ²¹ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται ἐν χειρί σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ. ²² καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανίεις τὸ ὄνομά μου ἐκ

τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. ²³ καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσερὰ στενὴν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἐρήμον Μαὼν. ² καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφοδρα. καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια, καὶ αἰγες χίλια. καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ, ³ καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ Ἀβιγαία. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. ⁴ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις. ἀνάβητε εἰς Καρμήλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην, ⁶ καὶ ἐρεῖτε ταῦδε. εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα. ⁷ καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ. ⁸ ἐρωτήσον τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι. καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν. δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυὶδ. ⁹ καὶ ἐρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυὶδ. καὶ ἀπεπήδησε ¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυὶδ, καὶ εἶπε. τίς ὁ Δαυὶδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμένοι εἰσὶν οἱ δούλοι ἀναχωροῦντες

ρουντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ¹¹ καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματα μου ἂν τέθουκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶ· ¹² καὶ ἀπιστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ. ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν ὅπισω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες. καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν. ¹⁴ καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων, λέγων. ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. ¹⁵ καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφοδρὰ οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐντετέλειαν το ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ἤμεν παρ' αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τείχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ἤμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον. ¹⁷ καὶ νῦν γινώθι καὶ ἰδε συ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμῶς, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἶνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἐν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλάδας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους. ¹⁹ καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς. πορευέσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὅπισω ὑμῶν παραγίνομαι, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. ²⁰ καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖς ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπη τοῦ ὄρου, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπῆγγησεν αὐτοῖς. ²¹ καὶ Δαυὶδ εἶπε. ἰσως εἰς ἀδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐντετελέμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι σπνῆρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. ²² ταδε ποιῆσαι

ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ ταδε προσθέη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρῶτ' οὐρουντα πρὸς τοῦτον. ²³ καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπῆλθεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁴ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἀκουσον λόγον τῆς δούλης σου. ²⁵ μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι. Νάβαλ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἂν ἀπέστειλας. ²⁶ καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκώλυσε σε κύριος τοῦ μη ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶων, καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοί. καὶ νῦν γένοιντο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητούντες τῷ κυρίῳ μου κακὰ. ²⁷ καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου. ²⁸ ἄρον δὴ τὸ ἀνέμνημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε. ²⁹ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης. ³⁰ καὶ ἔσται ὅτε ποιήσῃ κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοὶ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ οὐκ ἔσται σοὶ τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐχθαίρει αἷμα ἀθῶων δωρεάν, καὶ σώσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ. καὶ ἀγαθῶσαι κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ. ³² καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπαντήσέν μοι. ³³ καὶ εὐλόγητος

γῆτος ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη
 σύ ἡ ἀποκαλύψασά με σήμερον ἐν ταύ-
 τη μὴ ἔλθειν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι
 χεῖρά μου ἐμοί. ³⁴ πλὴν ὅτι ζῇ κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκάλυψέ με σή-
 μερον τοῦ κακοποιῆσαι σε, ὅτι εἰ μὴ
 ἐπιστας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν
 μοι, τότε εἶπα. εἰ ὑπολειφθῇσεται τῷ
 Νάβαλ ἕως φωτός τοῦ πρωῒ οὐρῶν
 πρὸς τοίχον. ³⁵ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ
 χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφαιεν αὐτῷ,
 καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην
 εἰς οἶκόν σου, βλέπε, ἤκουσα τῆς φω-
 νῆς σου, καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν
 σου. ³⁶ καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαῖα πρὸς
 Νάβαλ. καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ
 αὐτοῦ, ὡς πότος βασιλέως. καὶ ἡ
 καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν. καὶ
 αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα. καὶ οὐκ
 ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα
 ἕως φωτός τοῦ πρωῒ. ³⁷ καὶ ἐγένετο
 πρωῒ, ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴκου Νά-
 βαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥή-
 ματα ταῦτα. καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία
 αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς
 λίθος. ³⁸ καὶ ἐγένετο ὥσει δέκα ἡμέ-
 ραι, καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν Νάβαλ,
 καὶ ἀπέθανε. ³⁹ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ
 εἶπεν. εὐλογητός κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν
 κρίσιν τοῦ ὀνειδιῆσθαι μου ἐκ χειρὸς
 Νάβαλ, καὶ τὸν δούλον αὐτοῦ περι-
 ποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν
 κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε κύριος εἰς
 κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
 καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν
 αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴⁰ καὶ ἤλ-
 θον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν
 εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ,
 λέγοντες. Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς
 σέ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴¹ καὶ
 ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν
 ἐπὶ πρόσωπον, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἡ δούλη
 σου εἰς παιδίσκην νύμφαι πόδας τῶν
 παίδων σου. ⁴² καὶ ἀνέστη Ἀβιγαῖα,
 καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κο-
 ρασία ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύ-
 θη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ γί-
 νεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴³ καὶ τὴν
 Ἀχινάαμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. ⁴⁴ καὶ
 Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτί
 νιῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμᾶ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἔρχονται οἱ Ζιζαῖοι ἐκ τῆς αὐχ-
 μῶδους πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνόν,
 λέγοντες. ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάσεται μεθ'
 ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχέλᾳ, κατὰ
 πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαίου. ² καὶ ἀνέστη
 Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ,
 καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν
 ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν Δαυὶδ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. ³ καὶ παρενέβαλε
 Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχέλᾳ τῷ ἐπὶ
 προσώπου τοῦ Ἰεσσαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,
 καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἔρημῳ. καὶ
 εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἦκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν ἔρημον. ⁴ καὶ ἀπέστειλε
 Δαυὶδ κατασκοπούς, καὶ ἔγνω ὅτι
 ἦκει Σαοὺλ ἑτοιμος ἐκ Κεῖλα. ⁵ καὶ
 ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα, καὶ εἰσπορεύε-
 ται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευεν ἐκεῖ
 Σαοὺλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ
 ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ ἐκά-
 θευden ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμ-
 βεβληκῶς κύκλω αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπεκρί-
 θη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβμελὲχ τὸν
 Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβεσσά υἱὸν Σα-
 ρουΐας ἀδελφὸν Ἰωάβ, λέγων. τίς
 εἰςέλευσται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς
 τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσά.
 ἐγὼ εἰςέλευσσομαι μετὰ σοῦ. ⁷ καὶ εἰς-
 πορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσά εἰς τὸν
 λαὸν τὴν νύκτα. καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθ-
 εὐδων ὑπνῷ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ
 αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κε-
 φαλῆς αὐτοῦ. καὶ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς
 αὐτοῦ ἐκάθευde κύκλω αὐτοῦ. ⁸ καὶ
 εἶπεν Ἀβεσσά πρὸς Δαυὶδ. ἀπέκλεισε
 κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖ-
 ράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτόν τῷ
 δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτε-
 ρώσω αὐτῷ. ⁹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
 Ἀβεσσά. μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν, ὅτι
 τίς ἐποίησε χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυ-
 ρίου καὶ ἀθωωθήσεται; ¹⁰ καὶ εἶπε
 Δαυὶδ. ζῇ κύριος, ἐάν μὴ κύριος παίσῃ
 αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀπο-
 θάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προς-
 τεθῇ, ¹¹ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου
 ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυ-
 ρίου. καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ
 προς-

προσεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτοὺς. ¹² καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτοὺς. καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγερόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς. ¹³ καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔσθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσσον αὐτῶν. ¹⁴ καὶ προσκαλέσατο Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννήρ ἐλάλησε, λέγων. οὐκ ἀποκριθῇσθ' Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ, καὶ εἶπε. τίς εἰ σὺ ὁ καλῶν; ¹⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ. οὐκ ἀνὴρ σὺ; καὶ τίς ὡς σὺ ἐν Ἰσραὴλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα. ¹⁶ καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποίηκας. ἤν κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ἡμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὡμῶν τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἔστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπε. ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ. δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ, ¹⁸ καὶ εἶπε. ἵνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμαρτηκα; καὶ τί εὗρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα; ¹⁹ καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ, εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμέ, ὅσφρανθείη θυσία σου. καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐσθρηγίχθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου, λέγοντες. πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις. ²⁰ καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπου κυρίου, ὅτι ἐξελέλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχὴν μου καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι. ²¹ καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἡμάρτηκα, ἐπίστρεψε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἄνθ' ὧν ἐντιμος ψυχῇ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμε-

ρον μεματαιώμαι καὶ ἡγνόηκα πολλὰ σφόδρα. ²² καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, διελθέτω εἰς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτὸ, ²³ καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ. ὡς παρέδωκέ σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου. ²⁴ καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον κυρίου, καὶ σκεπάσαι με, καὶ ἐξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως. ²⁵ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. εὐλογημένος σὺ τέκνον, καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυνάμενος δυνήσῃ. καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων. νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μᾶ εἰς χεῖρας Σαοὺλ, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἔαν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ² καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμὶαχ βασιλέα Γεθ. ³ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ἀχινάαι Ἰερραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ θυγάτηρ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. ⁴ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γεθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν. ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. εἰ δὴ εὗρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μᾶ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἄγρον καὶ καθήσομαι ἐκεῖ, καὶ ἵνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευμένη μετὰ σοῦ; ⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ. διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷ καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῶ τῶν ἀλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας. ⁸ καὶ ἀνέβαινε

ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρί καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην. καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατωκίετο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμινοῦ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἔζωογονεῖ ἄνδρα ἢ γυναῖκα. καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰσμερὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενζι, ¹¹ καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἔζωογονῆσα τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ, λέγων. μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γέθ καθ' ἡμῶν, λέγοντες, τὰδε Δαυὶδ ποιεῖ. καὶ τότε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων. ¹² καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων. ἤσυχνται αἰσχυνομένοις ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι δούλος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. γινώσκων γνώση, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον σὺ, καὶ οἱ ἄνδρες σου. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. οὕτω νῦν γνώση ἃ ποιήσει ὁ δούλος σου. καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαι σε πάσας τὰς ἡμέρας. ³ καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. ⁴ καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ. καὶ συναθροῖε Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γέλβουε. ⁵ καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδιά αὐτοῦ σφόδρα. ⁶ καὶ ἐπληρώθη Σαοὺλ διὰ κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις

καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς. ⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστριμύθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστριμύθος ἐν Ἀενδώρ. ⁸ καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἔτετρα, καὶ πορεύεται αὐτός καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῇ. μαντεύσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ, καὶ ἀναγάγέ μοι ὃν ἔαν εἴπω σοι. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή. ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σαοὺλ, ὥς ἐξαλώθρυνε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν; ¹⁰ καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαοὺλ, λέγων. Ἱ κύριος, εἰ ἀπαντησεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ¹¹ καὶ εἶπεν ἡ γυνή. τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε. τὸν Σαμουὴλ ἀναγάγέ μοι. ¹² καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἀνέβησεν φωνὴ μεγάλη. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ. ἵνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἰ Σαοὺλ. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. μὴ φοβοῦ, εἶπον τίνα ἐώρακας. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνή. Θεοὺς ἐώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἔγνων. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἄνδρα ὀρθῶν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος. καὶ ἔγνων Σαοὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. ¹⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. ἵνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναι με; καὶ εἶπε Σαοὺλ. θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφίστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις. καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίζαι μοι τί ποιήσω. ¹⁶ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. ἵνατί ἐπερωτᾷς με, καὶ κύριος ἀφίστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου; ¹⁷ καὶ πεποίηκε κύριός σοι, καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ μου, καὶ διαδόηξαι κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσει αὐτῇ τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ.

Δαυιδ. ¹⁸ διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου, καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλῇ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε κύριος σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁹ καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων, καὶ αὐριοι σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων. ²⁰ καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπασεν ἐσθικῶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφωβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχύς ἐτι, οὐκ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. ²¹ καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι. ²² καὶ νῦν ἀκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθίσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχύς ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. ²³ καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν. καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. ²⁴ καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν. καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπειπεν ἄζυμα, ²⁵ καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ. καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ συναθροίζουσιν ἄλλοφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδώρ τὴν ἐν Ἰζραὲλ. ² καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἐκαστοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς. ³ καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων. τίνας οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἄλλοφύλων. οὐχ οὗτος Δαυιδ ὁ δούλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δευτερόν ἔτος, καὶ

οὐχ εὗρηκα ἐν αὐτῷ οὐθέν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁴ καὶ ἐλυπηθήσαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἄλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ἀποστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὐ κατέστηρας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; ⁵ οὐχ οὗτος Δαυιδ, ὃς ἐξῆχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιᾷσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; ⁶ καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυιδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ζῇ κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἐξροδὸς σου καὶ ἡ ἐξοδὸς σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὗρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ. ⁷ καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσης κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἄλλοφύλων. ⁸ καὶ εἶπε Δαυιδ πρὸς Ἀγχοῦς. τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως; ⁹ καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυιδ. οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων λέγουσιν, οὐχ ἤξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον. ¹⁰ καὶ νῦν ὀφθρίσον τοπρῶν σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου, καὶ ὀφθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε. ¹¹ καὶ ὠφθρίσε Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπέλθαι καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἄλλοφύλων, καὶ οἱ ἄλλοφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰζραὴλ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυιδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σικελὰν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλῇ ἐπέθετο ἐπὶ

ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκιλάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκιλάκ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρὶ. ² καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἤχμαλωτέυσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν οἶον αὐτῶν. ³ καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἤχμαλωτευμένοι. ⁴ καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως οὗτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχύς ἐτι τοῦ κλαῖν. ⁵ καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἤχμαλωτεύθησαν Ἀχιναὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ θυγὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. ⁶ καὶ ἐθάμβησεν Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατωδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ. ⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχμελεχ. προσάγαγε τὸ Ἑφούδ. ⁸ καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου, λέγων. εἰ καταδιώξω ὅπιστά τοῦ Γεδδὺρ τούτου, εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ. καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐξαιρουμένος ἐξελεῖ. ⁹ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑκατόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χεϊμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ ἔστησαν, ¹⁰ καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν. ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἱ τινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χεϊμάρρου τοῦ Βοσόρ. ¹¹ καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ. καὶ διδάσκει αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν ὕδωρ. ¹² καὶ διδάσκει αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπόκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. τίς σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον. ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατ-

ἐλιπέ με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠγωνήληθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος. ¹⁴ καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν νότον τοῦ Χελεθί, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ τὸν νότον Χελούβ, καὶ τὴν Σεκιλάκ ἐνεπύρισκαμεν ἐν πυρὶ. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ Γεδδὺρ τούτου; καὶ εἶπεν. ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσῃν με, καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ Γεδδὺρ τούτου. ¹⁶ καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθιοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορταζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. ¹⁷ καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἑπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ' ἡ τετρακόσια παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον. ¹⁸ καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκίται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο. ¹⁹ καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοὺς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ. ²⁰ καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἐμπροσθεν τῶν σκύλων. καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο. ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ. ²¹ καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἀνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ πορευέσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χεϊμάρρῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην. ²² καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξείλωμεθα, ὅτι ἀλλ' ἡ ἑκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν. ²³ καὶ

εἶπε Δαυὶδ. οὐ ποιήσετε οὕτως, μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῶν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε κύριος τὸν Γεδδὺρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν. ²⁴ καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἦττον ἡμῶν εἰσιδιότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερίς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκευῆ, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριούνται. ²⁵ καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον. ²⁶ καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σκελὰκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰουδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ, λέγων. ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν κυρίου, ²⁷ τοῖς ἐν Βαιθσοῦρ, καὶ τοῖς Ῥαμὰ νότου, καὶ τοῖς ἐν Γεθὺρ, ²⁸ καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ, καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδί, καὶ τοῖς ἐν Σαφι, καὶ τοῖς ἐν Βοθιέ, ²⁹ καὶ τοῖς ἐν Γέθ, καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ, καὶ τοῖς ἐν Θημάθ, καὶ τοῖς ἐν Καρμήλω, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰεριμελῆ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεϊ, ³⁰ καὶ τοῖς ἐν Ἰεριμοῦθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὶ, καὶ τοῖς ἐν Νομβέ, ³¹ καὶ τοῖς ἐν Χεβρών, καὶ πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτός καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ. ² καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τυπτοῦσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμναδάβ καὶ τὸν Μελχισά υἱὸν Σαοὺλ. ³ καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια. ⁴ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν αἵροντα τὰ σκευῆ

αὐτοῦ. σπάσαι τὴν ὄμορμαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκέντησωσί με καὶ ἐμπαῖξωσιν ἐμοί. καὶ οὐκ ἔβουλετο ὁ αἷρων τὰ σκευῆ αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφοδρὰ. καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ὄμορμαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. ⁵ καὶ εἶδεν ὁ αἷρων τὰ σκευῆ αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ὄμορμαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἷρων τὰ σκευῆ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό. ⁷ καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι. καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. ⁸ καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς, καὶ εὐρίσκουσιν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ. ⁹ καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκευῆ αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγέλιζοντες τοῖς εὐδίοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ. ¹⁰ καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκευῆ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχῃ Βαιθσάμ. ¹¹ καὶ ἀκουοῦσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ. ¹² καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμειος, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ. ¹³ καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστέα αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἀρουραν τὴν ἐν Ἰαβίς, καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελάκ ἡμέρας δύο. ² καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῖργότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἔπαισεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. ³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπαγγέλιον μοι. καὶ εἶπεν, ὅτι ἐφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασιν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε. ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδάρῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ. πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ; ⁶ καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ. περιπτώματι περιέκειπον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπιστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵππαρχοι συνήσαν αὐτῷ. ⁷ καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδε με, καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα. ἰδοὺ ἐγώ. ⁸ καὶ εἶπέ μοι. τίς εἰ σὺ; καὶ εἶπα. Ἀμαλῆκίτης ἐγὼ εἰμι. ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος θείον, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί. ¹⁰ καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πιεῖν αὐτόν. καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν χιλιδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὡδε. ¹¹ καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διεῖρξεν αὐτά. καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διεῖρξαν τὰ ἱμάτια

αὐτῶν. ¹² καὶ ἐκόψαντο καὶ ἐκάλωσαν καὶ ἐνήνευσαν ὡς δαίλης ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδάρῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ. πόθεν εἰ σὺ; καὶ εἶπεν. υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαλῆκίτου ἐγὼ εἰμι. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπιτεγκνῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου; ¹⁵ καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδάρῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε. προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ. καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανε. ¹⁶ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Δαυὶδ. τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἐπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγον, ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου. ¹⁷ καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ¹⁸ καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα. ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθούς. ¹⁹ στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν. πῶς ἔπεσαν δυνατοί; ²⁰ μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γεθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκαλως, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσονται θυγατέρες τῶν ἀπειρημένων. ²¹ ὄρη τὰ ἐν Γελβουέ μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἀφ' ὑμᾶς, καὶ ἄγροι ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρὸς δυνατῶν. θυρὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἔλαιῳ. ²² ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κνή. ²³ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὠραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν. ὑπὲρ αὐτοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λόντας ἐκραταιώθησαν. ²⁴ θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαοὺλ

Σαούλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινά μετὰ κόσμον ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν. ²⁵ πῶς ἔπесαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματῆται; ²⁶ ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὥραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθῃ ἡ ἀγαπήσις σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγαπήσιν γυναικῶν. ²⁷ πῶς ἔπесαν δυνατοί, καὶ ἀπόλωλοντο σκευὴ πολεμικά;

Κ Ε Φ. Β.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπρωότησε Δαυὶδ ἐν κυρίῳ, λέγων. εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. ἀναβῆθι. καὶ εἶπε Δαυὶδ. ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν. εἰς Χεβρὼν. ² καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ ἡ Ἰσραηλίτις, καὶ Ἀβιναῖα ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. ³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατώκον ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρὼν. ⁴ καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας, καὶ χροῖουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθασαν τὸν Σαοὺλ. ⁵ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ. εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν κυρίου, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ⁶ καὶ νῦν ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, καὶ γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁷ καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαοὺλ, καὶ γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλεία. ⁸ καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναῆμ, ⁹ καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδί-

τιν, καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρῆ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραιμ, καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. ¹⁰ τεσσαράκοντα ἔτων Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλην τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἱ ᾗσαν ὀπίσω Δαυὶδ. ¹¹ καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἑξ. ¹² καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναῆμ εἰς Γαβαὼν. ¹³ καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουῖα, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρὼν, καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωάβ. ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάκια, καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ἀναστήτωσαν. ¹⁵ καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὴν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυὶδ. ¹⁶ καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἡ ἔστιν ἐν Γαβαὼν. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥς τε μίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίνη. καὶ ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυὶδ. ¹⁸ καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουῖα, Ἰωάβ, καὶ Ἀβεσσα, καὶ Ἀσαήλ. καὶ Ἀσαήλ κούφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὥςτις μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ. ¹⁹ καὶ κατεδιώξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά κατόπισθεν Ἀβεννὴρ. ²⁰ καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμὶ. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ. ἐκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασε σεαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ᾔθελῃσεν Ἀσαήλ ἐκκλίνειν ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ²² καὶ προσέθετο ἐτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ Ἀσαήλ. ἀποστήθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν. καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ; ²³ καὶ ποῦ ἐστί ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου. καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστήναι. καὶ τυπτεῖ αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψῆαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανε καὶ ὑφίστατο. ²⁴ καὶ κατεδιώξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαὶ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε. καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Γαῖ, ὁδὸν ἔρημον Γαβαῶν. ²⁵ καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγνήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἐνός. ²⁶ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. μὴ εἰς νίκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὀπίσθου τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν; ²⁷ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διοίτι τότε ἐκ πρωΐοθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδιώξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἐτι τοῦ πολεμεῖν. ²⁹ καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείρουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν. ³⁰ καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψε ὀπίσθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ, καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπισκέπησαν τῶν παιδῶν Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες. ³¹ καὶ Ἀσαήλ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ αὐτοῦ. ³² καὶ αἰρῶσι τὸν Ἀσαήλ, καὶ θάπτουσι αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθ-λεῖμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωάβ καὶ οἱ ἄν-

δρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφαιναν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ. καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταίουτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει. ² καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινοὴ τῆς Ἰεζραηλίτιδος, ³ καὶ ὁ δευτέρου αὐτοῦ Δαλοῦν τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλώμ υἱὸς Μααχά θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσιρ, ⁴ καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιταλ, ⁵ καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγαλ γυναικὸς Δαυὶδ. οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατὶς τοῦ οἴκου Σαοὺλ. ⁷ καὶ τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ῥεσφά θυγάτηρ Ἰωλ. καὶ εἶπεν Ἰεβουσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεννήρ. τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου; ⁸ καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ Ἰεβουσθέ. καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς αὐτόν. μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρὸς σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ἠτύομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον; ⁹ τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθίῃ αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ¹⁰ περιελθὲν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσεβέ. ¹¹ καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἐτι Ἰεβουσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαίλμ οὗ ἦν παραχυρῆμα, λέγων. διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σου

σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σέ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ. καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σέ διαθήκην, πλὴν λόγον ἔνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, λέγων. οὐκ ὅψει τὸ πρὸς-ωπὸν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαουλ παραγομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ¹⁴ καὶ ἐξ-ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους, λέγων. ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκα μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἐκατὸν ἀκροβυστίας ἄλλοφύλων. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σέλλῃς. ¹⁶ καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ. πορεύου, ἀνάστρεφε. καὶ ἀνέστρεψε. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων. χθές καὶ τρίτην ἐηγεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς. ¹⁸ καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων. ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν, καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρων πάντα ὅσα ἤρπαιεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν. ²⁰ καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ ἱκοσι ἄνδρες. καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον. ²¹ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ. ἀναστήσομαι διὰ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. ²² καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ σκύλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν. καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρων, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπέκληλύθει ἐν εἰρήνῃ. ²³ καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἀπηγ-

γέλη τῷ Ἰωάβ, λέγοντες. ἡμεῖς Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. ²⁴ καὶ εἰςῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε. τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἵνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπέκληλύθει ἐν εἰρήνῃ; ²⁵ ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατήσῃ σε παρεγένετο καὶ γινῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν ἐισοδὸν σου καὶ γινῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς; ²⁶ καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννήρ ὁπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρεάτος τοῦ Σειραμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. ²⁷ καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρων, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐν πλεγμαίᾳ τῆς πύλης, λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐκδοῦν. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψῆαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ. ²⁸ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεκ. ἀθῶός ἐμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ. ²⁹ καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείπῃ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωάβ γονοδόχης καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν στυγῆλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις. ³⁰ Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβσαὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννήρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ. ³¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ. διαβόηξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσασθε σάκκους, καὶ κοπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ. καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης. ³² καὶ θάπτουσιν τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρων. καὶ ᾄδει ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ. ³³ καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ, καὶ εἶπεν. εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ; ³⁴ αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις. οὐ προσήγαγεν

γαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἐπίστας. καὶ συνηχθὴ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. ³⁵ καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδαιπῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἐτι οὔσης ἡμέρας. καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ἐὰν μὴ δύνῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γενῶσμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τιπός. ³⁶ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ᾔφρασεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. ³⁷ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατώσας τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νῆρ. ³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. οὐκ οἰδατε, ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ; ³⁹ καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ καθισταμένος ὑπὸ βασιλείας; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρσίας σκληρότεροί μου εἰσιν. ἀποδοῦ κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἤκουσε Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτι τέθηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρετίθησαν. ² καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθῇ υἱῷ Σαοὺλ, ὄνομα τῷ ἐνὶ, Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχὰβ, υἱοὶ Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν. ³ καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικούντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁴ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὸς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτὼν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἔλθειν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ᾔφραεν αὐτὸν ἡ τιμὴ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχολάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιμφιβοσθέ. ⁵ καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ρηχὰβ καὶ Βαανὰ, καὶ ἐξῆλθον ἐν τῷ καυματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκάθειπεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας. ⁶ καὶ

ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθειρε πυρούς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθειπε, καὶ Ρηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον, ⁷ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν οἶκον. καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθειπεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτᾶνι αὐτοῦ, καὶ τυπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα. ⁸ καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθέ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζητεῖ τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ρηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἔγὼ κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ¹⁰ ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθηκεν Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτόν καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν ἐν Σεκιλακ, ὃ ἵδαι με δοῦναι εὐαγγέλιον. ¹¹ καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς. ¹² καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποντένουσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ ἔθαψαν ἐν τῷ ταφῷ Ἀβεννήρ υἱοῦ Νῆρ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπαν αὐτῷ. ἰδοὺ ὅσα σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. ² καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλείας ἐφ' ἡμῖν, σὺ ᾔσθα ὁ ἐξάγων καὶ ἐςαγων τὸν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σέ. σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύ-

πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεία ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. ⁴ υἱὸς τριακοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν. ⁵ ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἱεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν, καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυὶδ. οὐκ ἐξελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες, ὅτι οὐκ ἐξελεύσεται Δαυὶδ ὧδε. ⁷ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών. αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. πᾶς τύπτων Ἱερουσαῖον ἀπτόσθω ἐν παραξίφιδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυὶδ. διὰ τοῦτο ἐροῦσι. τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ ἐξελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ⁹ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ. καὶ ὠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ. ¹² καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἑτὶ γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἕξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών. καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἑτὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ¹⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Σαμμοὺς, καὶ Σωβάβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμών, ¹⁵ καὶ Ἐβεάρ, καὶ Ἐλισουὲ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰεφίς, ¹⁶ καὶ Ἐλισαμά, καὶ Ἐλιδαὲ, καὶ Ἐλιφαθ, Σαμαὲ, Ἰεσιβαθ, Νάθαν, Γαλαμαὰν, Ἰεβαάρ, Θησοῦς,

Ἐλφαλάτ, Ναγὲδ, Ναφὲκ, Ἰανάθαν, Λεασαμὺς, Βααλιμαθ, Ἐλιφαάθ. ¹⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι ὅτι κέχριται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἄλλοφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ. καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν. ¹⁸ καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παραγίνονται, καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων. ¹⁹ καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ κυρίου, λέγων. εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ. ἀναβαίνει, ὅτι παραδίδους παραδώσω τοὺς ἄλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου. ²⁰ καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τοὺς ἄλλοφύλους ἐκεῖ. καὶ εἶπε Δαυὶδ. διέκοψε κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἄλλοφύλους ἐνώπιον ἱμοῦ, ὥς διακόπτεται ὕδατα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν. ²¹ καὶ καταλμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἔλαβον αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. ²² καὶ προσέθεντο ἑτὶ ἄλλοφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων. ²³ καὶ ἐπῆρωτήσῃ Δαυὶδ διὰ κυρίου. καὶ εἶπε κύριος. οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. ²⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαι σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλλους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἐμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἄλλοφύλων. ²⁵ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζῆρά.

Κ Ε Φ. ζ.

Καὶ συνήγαγεν ὅτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἕξ Ἰσραὴλ, ὡς ἐβδομήκοντα χιλιάδας. ² καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῶν δυνάμεων καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς. ³ καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ'

ἐφ' ἁμαξαν καινήν, καὶ ἦσαν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ. καὶ Ὁἷα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδάβ ἦσαν τὴν ἁμαξαν ⁴ σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ. ⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παΐζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὄργανοις ἡροσμεμένοις ἐν ἰσχύι, καὶ ἐν ὥδαϊς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς, ⁶ καὶ παρὰ γίνονται ἕως ἁλῶ Ναγῶρ. καὶ ἐξέτεινεν Ὁἷα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχέιν αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτήν ὁ μόσχος. ⁷ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κυριος τῷ Ὁἷᾳ, καὶ ἐπαισεν αὐτὸν ἐκεί ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ⁸ καὶ ἠθύμωσε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ δίκασκε κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὁἷᾳ. καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Διακοπή Ὁἷα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς κυρίου; ¹⁰ καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλίνειν πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ. καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθαίου, ¹¹ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς. καὶ εὐλόγησε κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ. ¹² καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγοντες. εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδάρᾳ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ. ¹³ καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἶροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θυμα μόσχος καὶ ἄρνες. ¹⁴ καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὄργανοις ἡροσμεμένοις ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὸς στολὴν ἐξάλων. ¹⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν κυρίου μετὰ κρουγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος. ¹⁶ καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ

Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ διέκυντε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀργουμένον, καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ¹⁷ καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου, καὶ ἀνέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἐπῆξεν αὐτῇ Δαυὶδ. καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου, εἰρηνικάς. ¹⁸ καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων. ¹⁹ καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δάν ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἕκαστος κολλυρίδα ἄρου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάχανον ἀπὸ τηγάνου. καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε. τί δεδοξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ; ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀργουμένων. ²¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ. ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσομαι. εὐλογητὸς κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστήσαι με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παΐξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου, ²² καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀρχιεὺς ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἶπας με μὴ δοξασθῆναι. ²³ καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφῆτην. ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καθύται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς. ³ καὶ εἰ-

πεν

πεν Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα. πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βράδζε καὶ ποίει, ὅτι κύριος μετὰ σου. ⁴ καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων. ⁵ πορεύου, καὶ εἰπον πρὸς τὸν δούλον μου Δαυὶδ, τάδε λέγει κύριος, οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον κοῦ κατοικήσαι με. ⁶ ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀπ' ἧς ἡμέρας ἀνέγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἡμὴν ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ ⁷ ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ. εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐνετυλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων. ἵνατί οὐκ οἰκοδομήκατέ μοι οἶκον κέθρινον; ⁸ καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, ἐλάβόν σε ἐκ τῆς μάδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ⁹ καὶ ἡμὴν μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξολόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστόν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' αὐτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐδέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ¹¹ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτάς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ. ¹² καὶ ἔσται ἑὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹³ αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. καὶ ἑὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων. ¹⁵ τὸ δὲ ἑλὼς μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα

ἀπ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου. ¹⁶ καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα ¹⁷ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πάσαν τὴν ὁράσιν ταύτην. οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. ¹⁸ καὶ εἰςῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπε. τίς ἐγώ κύριέ μου κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκος μου, ὅτι ἡγάπησάς με ἕως τούτων; ¹⁹ καὶ κατεσμαινύθη μικρὸν ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε. ²⁰ καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἐτι τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλόν σου κύριέ μου κύριε, ²¹ καὶ διὰ τὸν δούλόν σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πάσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίζαι τῷ δούλῳ σου, ²² ἔνεκεν τοῦ μεγαλύναι σε κύριέ μου. ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πληρ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν. ²³ καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτόν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θῆσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὐς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα. ²⁴ καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. ²⁵ καὶ νῦν κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας, ²⁶ μεγαλυνεῖ τὸ ὄνομα σου ἕως αἰῶνος. ²⁷ κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὡτίον τοῦ δούλου σου λέγων, οἶκον οἰκοδομήσω σοι. διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δούλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύχασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχῆν ταύτην. ²⁸ καὶ νῦν κύριέ μου κύριε, σὺ εἰ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἐσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

ταῦτα. ²⁹ καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ κύριέ μου κύριε ἱλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐτροπωσάτο αὐτούς. καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων. ² καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωαβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινοῖς, κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἑξώγησε. καὶ ζέγενετο Μωαβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. ³ καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ῥαὰβ βασιλέα Σουβᾶ, πορνεομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. ⁴ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὰν αὐτοῦ χίλια ἄρματα, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν. καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπέλειπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα. ⁵ καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκού βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Σουβᾶ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ ἑκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁶ καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. ⁷ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλιδῶνας τοὺς χρυσοὺς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβᾶ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ροβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος. ⁸ καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολλὸν σφόδρα. ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλομὼν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇν, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τοὺς λουτήρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη. ⁹ καὶ ἤκουσε Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ἡμᾶθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζάρ, ¹⁰ καὶ

ἀπέστειλε Θεοῦ Ἰδδουράμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκευὴ ἀργυρᾶ, καὶ σκευὴ χρυσᾶ, καὶ σκευὴ χαλκᾶ. ¹¹ καὶ ταῦτα ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσίου οὗ ἠγάσεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν, ¹² ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωαβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζάρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβᾶ. ¹³ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα. καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. ¹⁴ καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ. καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. ¹⁵ καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατίας. καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλουὶ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. ¹⁷ καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτῶβ καὶ Ἀχιμελὲχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς. καὶ Σασά ὁ γραμματεὺς. ¹⁸ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωθαὲ συμβουλος. καὶ ὁ Χιλεθὶ, καὶ ὁ Φελετὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ ἀνίστασθαι ἦσαν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ. εἰ ἐστὶν ἐτι ὑπολειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαουλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἐνεκεν Ἰωνάθαν; ² καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβᾶ. καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. σὺ εἰ Σιβᾶ; καὶ εἶπεν. ἐγὼ δούλος σός. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰ ὑπολείμπεται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἐτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἐτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ποῦ οὗτος; καὶ εἶπεν Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ

Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λοδάβαρ. ⁵ καὶ ἀπέστει-
 λεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐ-
 τὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ
 ἐκ τῆς Λοδάβαρ. ⁶ καὶ παραγίνεται
 Μεμφιβοσθὲς υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ
 πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεισεν
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνη-
 σεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. Μεμ-
 φιβοσθέ; καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὁ δούλος σου.
⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. μὴ φοβοῦ,
 ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
 Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀπο-
 καταστήσω σοι πάντα ἄγρον Σαοὺλ
 πατρὸς τοῦ πατρὸς σου, καὶ σὺ φαγῇ
 ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαν-
 τός. ⁸ καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθέ,
 καὶ εἶπε. τίς ἐγώ ὁ δούλος σου, ὅτι
 ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνη-
 κότα τὸν ὅμοιον ἐμοί; ⁹ καὶ ἐκάλεσεν
 ὁ βασιλεὺς Σιβά τὸ παιδάριον Σαοὺλ,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. πάντα ὅσα ἐστὶ
 τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
 δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου. ¹⁰ καὶ
 ἐργά αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου,
 καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ ἐξοίσεις τῷ
 υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται
 ἄρτους, καὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸς τοῦ κυ-
 ρίου σου φάγεται διαπαντός ἄρτον ἐπὶ
 τῆς τραπέζης μου. καὶ τῷ Σιβά ἦσαν
 πεντεκαίδεκα υἱοί, καὶ εἰκοσι δούλοι.
¹¹ καὶ εἶπε Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα.
 κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός
 μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ-
 τως ποιήσει ὁ δούλος σου. καὶ Μεμ-
 φιβοσθέ ἦσθιν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δα-
 υὶδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ
 βασιλέως. ¹² καὶ τῷ Μεμφιβοσθέ υἱὸς
 μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά, καὶ
 πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβά
 δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ. ¹³ καὶ Μεμ-
 φιβοσθέ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
 ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς
 διαπαντός ἦσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς
 ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε
 βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐβασίλευσεν
 Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ² καὶ
 εἶπε Δαυὶδ. ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν
 υἱοῦ Ναάβ, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πα-
 τηρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος. καὶ ἀπέ-

στειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν
 χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ, καὶ παρεγένοντο οἱ παῖ-
 δες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων.
³ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων
 πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν. μὴ πα-
 ρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου
 ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλε σοι παρα-
 καλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ ἐρευνή-
 σωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν
 αὐτὴν καὶ τοῦ κατασπένσασθαι αὐτὴν
 ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 πρὸς σέ; ⁴ καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
 παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώ-
 γωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μαν-
 δύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν
 ἰσχυίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐ-
 τοὺς. ⁵ καὶ ἀπηγγείλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαν-
 τὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡτι-
 μασμένοι οὐ σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
 λεὺς. καθίσατε ἐν Ἱεριχώ ἕως τοῦ ἀνα-
 τεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπι-
 στραφήσεσθε. ⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμ-
 μων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ.
 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ ἐμ-
 σθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραάμ, καὶ
 τὴν Συρίαν Σουβά, καὶ Ῥωῶβ, εἰκοσι
 χιλιάδας πέζων, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμα-
 λὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστώβ δώ-
 δεκα χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁷ καὶ ἤκουσε
 Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ
 πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.
⁸ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρ-
 ἐτάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς
 πύλης Συρίας Σουβά καὶ Ῥωῶβ καὶ
 Ἰστώβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
⁹ καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐ-
 τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ
 κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ
 ὀπισθεν, καὶ ἐπιέλεξато ἐκ πάντων
 τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο
 ἐξ ἐναντίας Συρίας. ¹⁰ καὶ τὸ κατά-
 λοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβι-
 σά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετά-
 ξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμων, ¹¹ καὶ
 εἶπεν. ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ,
 καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν. καὶ ἐὰν
 κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμων ὑπὲρ σέ,
 καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαι σε. ¹² ἀνδρί-
 ζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
 ἡμῶν

ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ¹³ καὶ προσήλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹⁶ καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ, καὶ συνηγάγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ. καὶ Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἔμπροσθεν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ. καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέειλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππεων, καὶ τὸν Σωβάκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ¹⁹ καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀδρααζάρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ἤντομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνι-αυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωάβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββὰθ. καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα. ³ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζητήσε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν. οὐχὶ

αὕτη Βηρσαβὲ θυγάτηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου; ⁴ καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ. καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω. ⁶ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, λέγων. ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον. καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυὶδ. ⁷ καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ. κατάρθῃ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νύμφαι τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως. ⁹ καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν. οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἐρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου; ¹¹ καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ. ἡ κιβωτός, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριος μου Ἰωάβ, καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰς ἐλεῦσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν, καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; πῶς; ¹² ἢ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν. κάθισον ἐν ταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ αὔριον ἔξαποστελῶ σε. καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον. ¹⁴ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτὸν, καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη. ¹⁵ καὶ ἐγένετο πρῶτῃ, καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, καὶ ἀπέ-
στειλεν

στελεν ἐν χειρὶ Οὐρίου. ¹⁵ καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων· εἰσαγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταίου, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεαι καὶ ἀποθανεῖται. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκεν τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ᾗδεν ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ. καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ, καὶ ἀπηγγαλε τῷ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα. ¹⁹ καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ, λέγων· ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα, ²⁰ καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι, τί ὅτι ἤγγισατε πρὸς τὴν πόλιν πολέμῃσαι; οὐκ ᾗδετε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους; ²¹ τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ υἱοῦ Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλον ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς· καὶ γε ὁ δούλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. ²² καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπηγγαλε τῷ Δαυὶδ πάντῃ ὅσα ἀπηγγαλεν αὐτῷ Ἰωάβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμῃσαι; οὐκ ᾗδετε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλον ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; ²³ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ· ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ὥς τῆς θύρας τῆς πύλης. ²⁴ καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξευόντες πρὸς τοὺς παῖδας σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παίδων

τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ δούλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. ²⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ· μὴ ποιηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατὰστασον αὐτήν, καὶ κραταίωσον αὐτήν. ²⁶ καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ²⁷ καὶ διηλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτήν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ ποιηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μίᾳ, εἰς πλούσιος, καὶ εἰς πένης. ² καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνη καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα. ³ καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιποίησατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ ἡδυνήθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἀρτου αὐτοῦ ἤσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευθε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ. ⁴ καὶ ἦλθε πᾶροδος τῷ ἄνθρῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξενφ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνθρῷ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν. ⁵ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνθρῷ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν· ἦ κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὃς ποιήσας τοῦτο, ⁶ καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἐκτεπλασίονα ἀνθρῶν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο. ⁷ καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ· ἐν εἰ ὁ ἀνὴρ ὃς ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὁ κρίνας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐξου-

σαυην

σάμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ. ⁸ καὶ ἰδού σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ πόλει σου. καὶ ἰδού σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα, καὶ εἰ μικρὸν ἐστὶ, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. ⁹ τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ ποτηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταίου ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμων. ¹⁰ καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσας με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τὸν Οὐρίου τοῦ Χετταίου, τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα. ¹¹ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ ληψάμαι τὰς γυναῖκας σου κατ' ὀφθαλμούς σου, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου. ¹² ὅτι σὺ ἐποίησας κορυβή, καγῶ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν. ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. καὶ κύριος παρεβίβασε τὸ ἡμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ¹⁴ πλην ὅτι παροργίζων παρεργίσας τοὺς ἐχθρούς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γὰρ ὁ υἱός σου ὁ τερθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται. ¹⁵ καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔθρανεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώσθη. ¹⁶ καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστεύων, καὶ εἰσῆλθε καὶ νύκτισεν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγείραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ᾔσθελον, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον. ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδαρίῳ ἐτιζῇ ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἵπωμεν πρὸς αὐτὸν

ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιῶμεν κακά; ¹⁹ καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψυθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν. τέθνηκε. ²⁰ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐλουσάτο, καὶ ἠλείψατο, καὶ ἠλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ προσκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκεν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε. ²¹ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἐτιζόντος ἐνηστεύεις καὶ ἐκλαύεις καὶ ἡγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας; ²² καὶ εἶπεν Δαυὶδ. ἐν τῷ τῷ παιδαρίῳ ἐτιζῇ ἐνήστευσα καὶ ἐκλαύσα, ὅτι εἶπα, τί οἶδεν εἰ ἐλήσει με κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον; ²³ καὶ νῦν τέθνηκεν, ἵνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνασομαι ἐπιστρέφαι αὐτὸν ἐτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς μέ. ²⁴ καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαββὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ κύριος ἡγάγησεν αὐτόν. ²⁵ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδδιδι ἕνεκα κυρίου. ²⁶ καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμων, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας. ²⁷ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν. ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν υδάτων. ²⁸ καὶ νῦν συναγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβале ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. ²⁹ καὶ συναγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατέλαβετο αὐτήν. ³⁰ καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸν τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς

σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξηγνεκε πολλὰ σφόδρα. ³¹ καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομνεῖσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου. καὶ οὕτως ἐποίησε πάσας ταῖς πόλε-σιν υἱὼν Ἀμνών. καὶ ἐπέστρεψε Δα-υὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλωμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἡγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς Δα-υὶδ. ² καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀφ-ῥωστῆν διὰ Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐ-τοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ, καὶ ὑπέ-ρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆ-σαι τι αὐτῇ. ³ καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἐταῖ-ρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναθάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. καὶ Ἰω-ναθάβ, ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα, ⁴ καὶ εἶ-πεν αὐτῷ. τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθε-νὴς υἱὲ τοῦ βασιλέως; τοπραῶί πρωί; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν. Θημάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσα-λωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναθάβ. κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσλεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐκίς πρὸς αὐτόν. ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς. ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠρρώσθησε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλεῖα. ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς με, καὶ κολλυρί-σάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρί-δας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. ⁷ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων. πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα. ⁸ καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος. καὶ ἔ-λαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολ-λυρίσας κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ ἡ-

ψησε τὰς κολλυρίδας. ⁹ καὶ ἔλαβε τὸ τηγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐ-τοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ εἶ-πεν Ἀμνὼν. ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου. καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημάρ. εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ φάγο-μαι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβε Θη-μάρ τὰς κολλυρίδας ὥς ἐποίησε, καὶ εἰσῆνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα. ¹¹ καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐ-μοῦ ἀδελφή μου. ¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ. μὴ ἀδελφέ μου μὴ ταπεινώσῃς με, διό-τι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ¹³ καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδος μου; καὶ σὺ ἔση ὥς εἰς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ. καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀ-πὸ σοῦ. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ ἐταπεί-νωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐ-μίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἡγάπησεν αὐτὴν, ὅτι μεῖζον ἡ κακία ἢ ἐσχάτη ἡ ἡ πρώτη. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνὼν. ἀνάσθητι, καὶ πορεύου. ¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημάρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστείλαι με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. ¹⁷ καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐξαποστεί-λατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀποκλίμωσιν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. ¹⁸ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθέναι τοὺς ἐπεν-δυτάς αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἔλα-βε Θημάρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρῳξε, καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφα-

κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρᾶζουσα. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβессαλώμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς. μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή μου κόφουσιν, ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶ. μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλήσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισεν Ὁμηάρ χρενύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβессαλώμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. ²¹ καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅτι ἡγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν. ²² καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβессαλώμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίση Ἀβессαλώμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Ὁμηάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐγένετο εἰς διηγήσαντα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβессαλώμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενῃ Ἐφραιμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβессαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. ²⁴ καὶ ἦλθεν Ἀβессαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβессαλώμ. μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἀβессαλώμ πρὸς αὐτόν. καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μετ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἵνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ; ²⁷ καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβессαλώμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλώμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως. ²⁸ καὶ ἐνετείλατο Ἀβессαλώμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων. ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν. μὴ φοβηθήτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως. ²⁹ καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβессαλώμ τῷ Ἀμνὼν, καθὰ ἐνετεί-

λατο αὐτοῖς Ἀβессαλώμ. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίσην αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον. ³⁰ καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων. ἐπάταξεν Ἀβессαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ³¹ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέδρῃξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστώτες αὐτῷ διέδρῃξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. ³² καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθάβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε. μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβессαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Ὁμηάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. ³³ καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων. πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι ἄλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε. ³⁴ καὶ ἀπέδρα Ἀβессαλώμ. καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει. καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν. ἄνδρες, ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. ³⁵ καὶ εἶπεν Ἰωναθάβ πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεσι, κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο. ³⁶ καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν σφόδρα. ³⁷ καὶ Ἀβессαλώμ ἔφυγε καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ὁλμὶ υἱὸν Ἐμοιὸδ βασιλέα Γεδσοῦρ εἰς γῆν Χαμααχάδ. καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας. ³⁸ καὶ Ἀβессαλώμ ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἑτὶ τρία. ³⁹ καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβессαλώμ,

οἱ παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν ὅτι ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.² καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκοῦν, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. πένθησον δὴ καὶ ἐνδύσαι ἱμάτια πενθικά, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τούτου ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔλειψαι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου. καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.⁴ καὶ ἐξηλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκοῦτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε. σωσον βασιλεῦ, σώσον.⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς. τί ἔστι σοι; ἡ δὲ εἶπε. καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου.⁶ καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέρω ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαίρουμένος ἀναμέσσην αὐτῶν. καὶ ἔπαισεν ὁ εἰς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσεν αὐτόν.⁷ καὶ ἰδοὺ ἐπανεστῇ ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν. δός τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατοῖσμεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαρούμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν. καὶ σβέσθουσι τὸν ἀνθρώπον μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα. ὑγαίνουσα βιάζε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ γὰρ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.⁹ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκοῦτις πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπ' ἐμὲ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἁθῶς.¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ, καὶ ἄξως αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἀψασθαι αὐτοῦ.¹¹ καὶ εἶπεν. μνημονεύσατό μοι δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεόν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιςτέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου. καὶ

εἶπε. ἦ κύριος, εἰ πεσέται ἀπὸ τῆς τροχῆς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.¹² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. λαλήσάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριον μου βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπε. ἀλλήσον.¹³ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. ἱκατὶ ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἡ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;¹⁴ ὅτι θανάτω ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφαρκομένον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ θεὸς ψυχὴν, καὶ λογίζομενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον.¹⁵ καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τούτου, ὅτι ὕψεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου. λαλήσάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἰ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ,¹⁶ ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς. ἔυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξάραι με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ.¹⁷ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. εἰ ἦδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίας. ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν, καὶ κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα. μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. λαλήσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ. ἦ ἡ ψυχὴ σου κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστω εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δούλός σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐντελεσάτο μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐκ τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους.²⁰ ἐνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ὃ ἐποίησεν ὁ δούλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τούτου. καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γινῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.²¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ δὴ ἐποίησα σοι κατὰ τὸν λόγον

λόγον σου τούτον. πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβισσαλώμ.
²² καὶ ἔπεισεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὖρον χάρεν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κυρίῳ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κυριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.
²³ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἐπαρעוּתָהּ εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβισσαλώμ εἰς Ἱερουσαλήμ. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀποστραφῆτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπῃ. καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβισσαλώμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. ²⁵ καὶ ὡς Ἀβισσαλώμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰμιτὸς σφόδρα, ἀπὸ ἰχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος. ²⁶ καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἐστήσε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακosiών στάλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ. ²⁷ καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβισσαλώμ τρεῖς υἱοί, καὶ θυγάτηρ μία. καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ. αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα. καὶ γίνεται γυνὴ Ροβοάμ υἱῷ Σαλωμών, καὶ τέκεται αὐτῷ τὸν Ἀβιά. ²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἀβισσαλώμ ἐν Ἱερουσαλήμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. ²⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβισσαλώμ πρὸς Ἰωάβ ἀποστείλαι αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ᾔδελθεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ᾔδελθσε παραγενέσθαι. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἀβισσαλώμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἴδετε ἡμεῖς ἐν ἀργῷ τοῦ Ἰωάβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κρεθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπερήσατε αὐτὴν ἐν πυρὶ. καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβισσαλώμ τὴν μερίδα. καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτὸν διεφθόγότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἰπον. ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβισσαλώμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ. ³¹ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβισσα-

λὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδες σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ; ³² καὶ εἶπεν Ἀβισσαλώμ πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων, ἦγε ὠδε, καὶ ἀποστείλω σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσοῦρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ. καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον. εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσάν με. ³³ καὶ ἐνῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπηγγεilen αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβισσαλώμ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβισσαλώμ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβισσαλώμ ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἀνδρας παρατρέχων ἐμπροσθεν αὐτοῦ. ² καὶ ὤρθρισεν Ἀβισσαλώμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης. καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐγένετο κρῖσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτόν Ἀβισσαλώμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ. ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν. ἐκ μίας φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἀβισσαλώμ. ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκολοί, καὶ ὁ ἀκουων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως. ⁴ καὶ εἶπεν Ἀβισσαλώμ. τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρῖσις, καὶ δικαιοῦσω αὐτόν; καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν ἀνδρα τοῦ προσανῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπιλαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ⁵ καὶ ἐποίησεν Ἀβισσαλώμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβισσαλώμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀβισσαλώμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. πορεύεσμαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου ὥς ᾔδξαμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρών. ⁷ ὅτι εὐχὴν ᾔψατο ὁ δοῦ-

Χ 2

λός

λός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοῦρ ἐν Συρία, λέγων. ἐὰν ἐπιστρέφω ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. βαδίζε εἰς εἰρήνην. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρὼν. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβισσαλώμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐν τῷ ἀκούσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κεραιῆς καὶ ἐρεῖτε, βεβαίεινε βασιλεὺς Ἀβισσαλώμ ἐν Χεβρὼν. ¹² καὶ μετὰ Ἀβισσαλώμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί. καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἀβισσαλώμ τῷ Ἀμτῶφελ τῷ Θεκιανὶ σύμβουλῳ Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν. καὶ ὁ λαός ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβισσαλώμ. ¹³ καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων. ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβισσαλώμ. ¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβισσαλώμ. ταχυνάτε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἔξωσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας. ¹⁵ καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα. κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ περὶ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρῷ. ¹⁸ καὶ πᾶντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνα χεῖρα αὐτοῦ παρήγον, καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ πᾶς ὁ λαός παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ πάντες οἱ ἄδριοι, καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἑκατόσιοι ἄνδρες. καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ

Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑκατόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γέθ, καὶ πορευόμενοι ἐπὶ προσώπον τοῦ βασιλέως. ¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον. ἵνατί πορεύῃ καὶ σὺ μετ' ἡμῶν; ἐπιστρέφε, καὶ οἶκί μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἰ σὺ καὶ ὅτι μετώκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου. ²⁰ εἰ ἔχθες παράγοντας, καὶ σήμερον κινήσω σε μετ' ἡμῶν; καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου. χθές ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μετ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὐ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ ἐπιστρέψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. ²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὐ ἐὰν ἡ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἐστίαι ὁ δούλος σου. ²² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ. δέυρο, καὶ διαβαίνει μετ' ἐμοῦ. καὶ παρήλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ. ²³ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐκλαίε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ πᾶς ὁ λαός παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμαρρῷ τῶν κέδρων. καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμαρρὸν Κέδρων. καὶ πᾶς ὁ λαός καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἐρημον. ²⁴ καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ, αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ. καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀνέβη Ἀβιθαρ ἕως ἐπαυσατο πᾶς ὁ λαός παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ. ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν. ἐὰν εὖρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ δεῖξέ μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς. ²⁶ καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως. οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιέτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ²⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ Ιερεὶ. ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμας ὁ υἱός σου, καὶ

Ἰωνά-

Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μετ' ὑμῶν. ²⁸ ἴδετε, ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀσάβωθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἔλθαι ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι. ²⁹ καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινε ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἑλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπικάλυπεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβαινον ἀναβαλόντες καὶ κλαίοντες. ³¹ καὶ ἀνγγέλλει Δαυὶδ, λέγοντες. καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ. καὶ εἶπε Δαυὶδ. διασκεδάσον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, κύριε ὁ θεός μου. ³² καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥώδ, οὗ προσεκυνήσεν ἐκεῖ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ Χουαὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δαυὶδ διεφύκῃως τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ³³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. ἂν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βαστάγμα. ³⁴ καὶ ἂν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλώμ. διηληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου. καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διηληλύθεν ὁ πατήρ σου. καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεῦ, ἑσπὸν με ζῆσαι. παῖς τοῦ πατρὸς σου ἦμην τότε καὶ ἄρτιος, καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός, καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. ³⁵ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς. καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγέλεις τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν. ³⁶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν Ἀχιμᾶς υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ. καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃτε. ³⁷ καὶ ἐξῆλθε Χουαὶ ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλώμ ἄρτι ἐξεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Ις.

Καὶ Δαυὶδ παρήλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥώδ, καὶ ἰδοὺ Σιβά τὸ παιδαρίον Μεμφιβοσθέ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ. καὶ

ζεύγος ὄνων ἐπισταγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοῖνικες, καὶ νέβελ οἶνου. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά. τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά. τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοῖνικες εἰς βρώσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε. σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβά. ἰδοὺ σοι πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ. καὶ εἶπε Σιβά προσκυνήσας. εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε μου βασιλεῦ. ⁵ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ. καὶ ἰδοὺ ἐκείθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαουλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιμεὶ υἱὸς Γηρά. ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος καὶ καταρούμενος ⁶ καὶ λιθαίων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐνωπύμων τοῦ βασιλέως. ⁷ καὶ οὕτως ἔλεγε Σιμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν. ἐξέλθε ἐξέλθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος. ⁸ ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλώμ τοῦ υἱοῦ σου. καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ. ⁹ καὶ εἶπεν Ἀβεσσαὺ υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα. ἵνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κυρίον μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτόν, καὶ οὕτως καταρᾶσθαι, ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ. καὶ τίς ἐρεῖ, ὥς τί ἐποίησας οὕτως; ¹¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἰδοὺ ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμὶν. ἀφετε αὐτόν

αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος. ¹² εἰπὼς ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἐντὶ τῆς κατάρσεως αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹³ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ Σμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρῶμενος καὶ λιθαῖων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῦ πάσων. ¹⁴ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκτελειμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. ¹⁵ καὶ Ἀβессαλωμ καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιεπαῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβессαλωμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ. ζῆτω ὁ βασιλεὺς. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς Χουσί. τοῦτο τὸ ἐλθεῖν σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἵνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ¹⁸ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ. οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι. ¹⁹ καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς Ἀχιτόφελ. φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τί ποιήσωμεν; ²¹ καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλωμ. εἰσέλθε πρὸς τὰς παλλὰς τοῦ πατρὸς σου ὡς κατεῖλετε φυλάσσειν τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνοχύουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. ²² καὶ ἐπῆρξεν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβессαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβессαλωμ πρὸς τὰς παλλὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἡ βουλή Ἀχιτόφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ μετὰ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβессαλωμ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλωμ. ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χι-

λάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὅπισθεν Δαυὶδ τὴν νύκτα. ² καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς κοιπῶν καὶ ἐκτελειμένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονωτατον. ³ καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέψει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πληρὴ ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἵστα ἐρίην. ⁴ καὶ εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβессαλωμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ. καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ ἀτόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἰσῆλθε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ. καὶ εἶπεν Ἀβессαλωμ πρὸς αὐτόν, λέγων. κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ. ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον. ⁷ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλωμ. οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἀπαξ τοῦτο. ⁸ καὶ εἶπε Χουσί. σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσι ἀφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν. ὡς ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς υἱ τραχὺς ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ὁ πατήρ σου ἄνθρωπος πολεμιστής, καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν. ⁹ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων. καὶ ὅταν ἐν τῷ ἐπιπασεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ἀκούων καὶ εἴπῃ, ἐγενήθη θραύς ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσθῳ Ἀβессαλωμ. ¹⁰ καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος τρυφωμένη ταῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατός ὁ πατήρ σου, καὶ υἱὸς δυνάμεως, οἱ μετ' αὐτοῦ. ¹¹ ὅτι οὕτως ἀμφιβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναθῆσεται ἐπὶ σέ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαββέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθος. καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹² καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτόν ἐκεῖ καὶ παρεμβалоῦμεν ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει δρόσος

δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἔνα.
 13 καὶ ἔαν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρδου, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκτὶ μηδὲ λίθος.
 14 καὶ εἶπεν Ἀβισσαλώμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσί τοῦ Ἀραχί ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκοδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Ἀβισσαλώμ τὰ κακὰ πάντα.
 15 καὶ εἶπε Χουσί ὁ τοῦ Ἀραχί πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς. οὕτως καὶ οὕτως συμβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβισσαλώμ καὶ τοῖς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ. καὶ οὕτως καὶ οὕτως συμβούλευσα ἔγω.
 16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγεῖλατε τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. μὴ αὐλοσθῆς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου, καὶ γε διαβαίνων σπεύσον μὴ ποτε καταπέιοι τὸν βασιλέα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.
 17 καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰστέγκισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἤδυναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.
 18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβισσαλώμ. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως, καὶ ἐξῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ. καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκτὶ.
 19 καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Ἀραβῶθ, καὶ οὐκ ἐγνωσθῆ ῥημα.
 20 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβισσαλώμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν. πού Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ. παρήλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐξήτησαν, καὶ οὐχ εὗραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.
 21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ. ἀνάστητε καὶ διάβητε

ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.
 22 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωκὸς τοῦ πρωῒ, ἕως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὅς οὐ διήλθε τὸν Ἰορδάνην.
 23 καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ. καὶ ἐνετείλατο τῷ οἰκῷ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγατο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 24 καὶ Δαυὶδ διήλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβισσαλώμ διεβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.
 25 καὶ τὸν Ἀμισαὶ κατέστησεν Ἀβισσαλώμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ Ἀμισαὶ υἱὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθέρ ὁ Ἰεζραηλίτης, οὗτος ἐξῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφῆν Σαρουῦτας μητρὸς Ἰωάβ.
 26 καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβισσαλώμ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ.
 27 καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ καὶ Ουεσθὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ Ματθίρ υἱὸς Ἀμὴλ ἐκ Δαδαβαρ, καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελίμ.
 28 ἦρχαν δέκα νοτίαι ἀρμυτάπους, καὶ λέβητας δέκα, καὶ σκευὴ κεράμου, καὶ πυροὺς καὶ κριθάς, καὶ ἄλευρον καὶ ἄφριτον, καὶ κύμαον, καὶ φακόν, καὶ μέλι, καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ Σαφῶθ βοῶν. καὶ προσήρχαν τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν. ὅτι εἶπεν, ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐπισκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.
 2 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβισσά υἱοῦ Σαρουῦτας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν. ἐξελθὼν ἐξελεύσασθαι καὶ γε ἔγω μετ' ὑμῶν.
 3 καὶ εἶπον. οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἔαν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσους ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν. καὶ ἔαν ἀποθάνωμεν

τὸ

τὸ ἡμῖς ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες. καὶ νῦν ἀγαθὸν, ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν. ⁴ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς. ὁ ἂν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνά χεῖρα τῆς πύλης. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας. ⁵ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβессά καὶ τῷ Ἑθὶ, λέγων. φείσασθε μοι τοῦ παιδάρου τοῦ Ἀβессαλωμ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβессαλωμ. ⁶ καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἔξεναντίας Ἰσραὴλ. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ. ⁷ καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παιδῶν Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θράυσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν. ⁸ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διασπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁹ καὶ συνήτησεν Ἀβессαλωμ ἐνώπιον τῶν παιδῶν Δαυὶδ, καὶ Ἀβессαλωμ ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυϊ, καὶ ἐκρεμασθῇ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε. ¹⁰ καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἰς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβессαλωμ κρεμᾶμενον ἐν τῇ δρυϊ. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ. καὶ ἰδοὺ ἑώρακας, τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκην σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν. ¹² εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐγὼ εἰμι Ἰσθμη ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὅσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοι καὶ τῷ Ἀβессά καὶ τῷ Ἑθὶ λέγων, φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβессαλωμ, ¹³ μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐ-

τοῦ ἀδικον, καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἔξεναντίας. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβессαλωμ ἐπὶ αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς. ¹⁵ καὶ ἐκύνκλωσαν δέκα παιδάρια αἰρόντα τὰ σκεύη Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβессαλωμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κρατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διωκεῖν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λαοῦ. ¹⁷ καὶ ἔλαβεν τὸν Ἀβессαλωμ, καὶ ἐφύρηνεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθρυον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφοδρῶς. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐφυνγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ Ἀβессαλωμ ἐπὶ ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλαδί τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνησαί το ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεῖρ Ἀβессαλωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁹ καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδώκ εἶπε. δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐκρινεν κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ. οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὐ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε. ²¹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί. βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες. καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ, καὶ ἐξῆλθε. ²² καὶ προσέθετο ἐπὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδώκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἔστω, ὅτι δράμω καὶ γέ ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ἵνατί σὺ τοῦτο τρέχεις υἱέ μου; δέυρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγέλιον εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ. ²³ καὶ εἶπεν. τί γὰρ ἰὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ. δράμε. καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί. ²⁴ καὶ Δαυὶδ ἐκάσθητο ἀναμέσον τῶν δύο πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα

τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἀνέβησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλια ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπαυροῦντο πορευόμενος καὶ ἐγγύζων. ²⁶ καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα. καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπεν. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος. ²⁷ καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς. ἐγὼ ὄρω τὸν δρόμον τοῦ πρωτοῦ ὡς δρόμον Ἀχμιάας υἱοῦ Σαδὼκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται. ²⁸ καὶ ἐβόησεν Ἀχμιάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, εἰρήνη. καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σου ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοῖς ἐπαραιμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. ²⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβессαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχμιάας. εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστείλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ καὶ τὸν δούλον σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ. ³⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἐπίστρεψον, στηλώσῃτι ὠδε. καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη. ³¹ καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ. εὐαγγελισθῆτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐκρινέ σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ. ³² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί. εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβессαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί. γίνονται ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανάστησαν ἐπὶ αὐτὸν εἰς κακά. ³³ καὶ ἐταραχθὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπεράνω τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε, καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτόν. υἱέ μου Ἀβессαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου Ἀβессαλώμ, τίς δώῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Ἀβессαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάβ, λέγοντες.

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβессαλώμ. ² καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ³ καὶ διεκλήπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλήπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. υἱέ μου Ἀβессαλώμ, Ἀβессαλώμ υἱέ μου. ⁵ καὶ εἰςῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε. κατήσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ τῶν παλλακῶν σου, ⁶ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε, καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀνηγγείλας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἀρχόντες σου, οὐδὲ παῖδες. ὅτι ἐγνώκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβессαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὅτι τότε τὸ εὐθὺς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ⁷ καὶ νῦν ἀναστὰς ἐξέλθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθῇσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταυτήν. καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πάν τὸ κακόν τὸ ἐπὶλθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν. ⁸ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγείλαν, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς καθῆται ἐν τῇ πύλῃ. καὶ εἰςῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην. καὶ Ἰσραὴλ ἐφυνεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κοινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες. ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβόρυσάτο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξέλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. καὶ νῦν πέφυνγεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβессαλώμ. ¹⁰ καὶ Ἀβессαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ νῦν

ἵνατί

ἵνατί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα. ¹¹ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, λέγων. λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα, λέγοντες. ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹² ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅσαί μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς, ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; ¹³ καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ ἱερεῖτι. οὐχὶ ὅσπουν μου καὶ σὰρξ μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθήῃ, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμειος ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ. ¹⁴ καὶ ἐκλίπε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός. καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες. ἐπιστρέφῃ σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἔως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλααλα τοῦ πορευέσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην. ¹⁶ καὶ ἐτάχυνε Σαμὶ υἱὸς Γηρά υἱοῦ τοῦ Ἰεμὶν ἐκ Βαουρίμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, ¹⁷ καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὴν, καὶ Σιβά τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαούλ, καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ κατευθύναν τὸν Ἰορδάνην ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ¹⁸ καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα. καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγείραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σαμὶ υἱὸς Γηρά ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα. μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς ὅσα ᾗδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ' ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐ-

τοῦ. ²⁰ ὅτι ἐγὼ ὁ δούλός σου ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσήφ, τοῦ καταβῆναι με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. ²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἀβισσαὶ υἱὸς Σαρουίας, καὶ εἶπε. μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σαμὶ, ὅτι κατηράσαστο τὸν χριστὸν κυρίον; ²² καὶ εἶπε Δαυὶδ. τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθε μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλευσὼ ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ²³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σαμὶ. οὐ μὴ ἀποθάνῃς. καὶ ὤμωσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ²⁴ καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱοῦ Σαούλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐδοκίμουνε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσαστο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἐπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἔως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθέ; ²⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθέ. κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δούλός μου παρελογίσαστο με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, ἐπίσασόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χαλὸς ὁ δούλός σου, ²⁷ καὶ μεθώδευσε ἐν τῷ θυλῷ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ, καὶ ποιήσων τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ²⁸ ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἀλλ' ἡ ὄντι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθνημα τὸν δούλον σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου. καὶ τί ἐστι μοι ἐτι δμαλωμα, καὶ τοῦ κικραγέμαι με ἐτι πρὸς τὸν βασιλέα; ²⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἵνατί λαλεῖς ἐτι τοὺς λόγους σου; εἶπον. σὺ καὶ Σιβά δαλείσθον τὸν ἀγρόν. ³⁰ καὶ εἶπε Μεμφιβοσθέ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγεσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ

εἰς

εις τὸν οἶκον αὐτοῦ. ³¹ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδῖτης κατέβη ἐκ Ῥωγέλλῃ, καὶ διεβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

³² καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς οὐδοηκοντα ἑτῶν, καὶ αὐτὸς διεθρεύετο τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μαυαΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

³³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί. σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

³⁴ καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα. πόσαι ἡμέραι ἑτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ; ³⁵ υἱὸς ὀγδοήκοντα ἑτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον. εἰ μὴ γινώσκωμαι ἀναμέσσω ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γίνωσκται ὁ δοῦλός σου ὅτι ὁ φέρομαι ἢ πῶσαι; ἢ ἀπούσομαι ἔτι φωνὴν ἀδόντων καὶ ἄδουσῶν; καὶ ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τῷ κυρίῳ μου τὸν βασιλέα; ³⁶ ὥς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως; καὶ ἵνα τί ἀνταποδώσωί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην; ³⁷ κηδισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου. αὐτὸ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμααὶμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσῃ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμααὶμ, καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐπέλεξῃ ἐπ' ἐμοῖ ποιήσω σοι.

³⁹ καὶ διεβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διεβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλί, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

⁴⁰ καὶ διεβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλαα, καὶ Χαμααὶμ διεβη μετ' αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

⁴¹ αὐτὸ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα. τί ὅτι ἐπέλεξάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες

ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ; ⁴² καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν. διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς. καὶ ἵνατί οὕτως ἐδυμώδης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσῃ ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλείως, ἢ δόμα ἐδόκεν, ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν;

⁴³ καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶπεν. δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγώ ἢ σὺ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ. καὶ ἵνατί τούτο ὕβρισάς με, καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μου τοῦ Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρός Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρός Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐνταῦθα ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαββί, υἱὸς Βοχορί ἀνὴρ ὁ Ἰεμνί, καὶ ἐσάλπισε τῇ κεραιτῇ καὶ εἶπεν. οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα σου Ἰσραὴλ.

² καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαββί υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλὴμ.

³ καὶ ἐξῆλθεν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλὰς αὐτοῦ ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ ἐξῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χήραι ζῶσαι.

⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμμοαί. βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, ὃν θέ αὐτοῦ στήθι.

⁵ καὶ ἐπορεύθη Ἀμμοαί τοῦ βοηθαί τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐκρότησεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυὶδ.

⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμμοαί. νῦν κακοποίησιν ἡμᾶς Σαββί υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβσοαλωμ. καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδιώξον ὀπίσω αὐτοῦ, μὴ ποτε ἑαυτὸ εὗρη πόλεις ὀχυράς, καὶ σκιάσῃ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμῶν.

⁷ καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβσοαί καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ, καὶ ὁ Χιρεθὶ καὶ ὁ Φιλεθὶ

Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διώξαι ὀπίσω Σαβὲ υἱοῦ Βοχορί. ⁸ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν. καὶ Ἀμμοσαὶ ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωάβ περιζωσμένος μανθῦαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἔζωσμένος μάχαιραν ἑξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολῶ αὐτῆς. καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε. καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς ἐπείπε. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Ἀμμοσαί. εἰ ὕψαινεῖς σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πωγωνος Ἀμμοσαί τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν. ¹⁰ καὶ Ἀμμοσαὶ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ. καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ εἰς τὴν ψῆαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἔδεντέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ Ἰωάβ καὶ Ἀβισσαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβὲ υἱοῦ Βοχορί. ¹¹ καὶ ἀνὴρ ἔσθη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαριῶν Ἰωάβ, καὶ εἶπε. τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ; ¹² καὶ Ἀμμοσαὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τριβου. καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαός. καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμμοσαὶ ἐκ τῆς τριβου εἰς ἀγρόν. καὶ ἐπέβριψεν ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθ' ὅτι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἐστῆκῶτα. ¹³ ἡνίκα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς τριβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβὲ υἱοῦ Βοχορί. ¹⁴ καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βεθμαχά. καὶ πάντες ἐν Χαβρὶ καὶ ἐξεκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρον ἐπ' αὐτόν ἐν Ἀβὲλ καὶ Φερχαμά. καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσθη ἐν τῷ προτειχίσματι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωάβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. ¹⁶ καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τεύχους, καὶ εἶπεν. ἀκούσατε ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ, ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν. ¹⁷ καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. εἰ σὺ εἰ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν. ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ. ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ

εἶπεν Ἰωάβ. ἀκούω ἐγώ ἐμὴ. ¹⁸ καὶ εἶπε λέγουσα. λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες. ἡρωτημένος ἡρωτηθῇ ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἂν ἔθνητο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβὲλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον. ¹⁹ ἐγώ ἐμὴ εἰρηνικῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατώσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ. ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου; ²⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. ἱέως μοι ἱέως μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ θάρω. ²¹ οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὅρους Ἐφραιμ, Σαβὲ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔπῃρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ. δοτε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥαφίσεται πρὸς σὲ δια τοῦ τεύχους. ²² καὶ ἐξῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. καὶ ἀφείλε τὴν κεφαλὴν Σαβὲ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀφείλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. ²³ καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ. καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθί, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί. ²⁴ καὶ Ἀδωνιὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου. καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς Ἀχιλὺθ ἀναμνηθήσκων. ²⁵ καὶ Σουαῖ γραμματεὺς. καὶ Σαδὰκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς. ²⁶ καὶ γέ Ἰσὰς ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἐγένετο λυμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ. καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρὸς ὅπον κυρίου. καὶ εἶπε κύριος. ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας. ² καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ οἱ Γαβαωνίται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν ὅτι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὥμοσαν αὐτοῖς,

αὐτοῖς. καὶ ἐξήγησε Σαουλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλωσάῳ αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας. τί ποιήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξήλασάμην, καὶ εὐλογήσατε τὴν κληρονομίαν κυρίου; ⁴ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται. οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε. τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; ⁵ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν, τοῦ μὴ ἔσταναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ. ⁶ δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλάσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἐγὼ δώσω. ⁷ καὶ ἐρεῖσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μιμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαουλ. ⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεφα θυγατρὸς Αἰᾶ οὗς ἔτεκε τῷ Σαουλ, τὸν Ερμων τοῦ καὶ τὸν Μιμφιβοσθὲ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιγὼλ θυγατρὸς Σαουλ οὗς ἔτεκε τῷ Εσδριὴλ υἱῷ Βερζελὶ τῷ Μωουλαθι. ⁹ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλάσαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντὶ κυρίου. καὶ ἔπεισαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ, ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν. ¹⁰ καὶ ἔλαβε Ῥεφα θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκκον καὶ ἐπῆξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός. ¹¹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεφα θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαουλ, καὶ ἐξελύθησαν. καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ἰωᾶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. ¹² καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὄστα Σαουλ καὶ τὰ ὄστα

Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ οἱ ἐκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔσθησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλοφύλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξαν οἱ ἀλλοφύλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουέ. ¹³ καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὄστα Σαουλ καὶ τὰ ὄστα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὄστα τῶν ἐξηλασμένων. ¹⁴ καὶ ἔθαψαν τὰ ὄστα Σαουλ καὶ τὰ ὄστα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὄστα τῶν ἡλίαςθέντων ἐν γῇ Βενιαμὴν ἐν τῇ πλευρᾷ ἣ ἐπὶ τάφῳ Κίς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς. καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα. ¹⁵ καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ ¹⁶ καὶ Ἰεσβὶ ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφᾶ, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίων σίκλων ὀλκῇ χαλκοῦ. καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορυμνὴν, καὶ διανοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυὶδ. ¹⁷ καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσά υἱὸς Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλοφύλον καὶ ἔθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμωσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες. οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον, καὶ οὐ μὴ σβέσσης τὸν λύχνον Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀσταωθὶ τὸν Σεφ ἐν τοῖς ἐγγονοῖς τοῦ Ῥαφᾶ. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπάταξεν Ἐλιανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βαιθλεμιτὴς τὸν Γολιαθ τὸν Γεθαῖον. καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥς ἀντίον ὑφαινόντων. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ. καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾷ. ²¹ καὶ ἀνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. ²² οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γέθ τῷ Ῥαφᾶ οἴκος, καὶ ἔπεισαν ἐν

χειρὶ

χειρὶ Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὁδῆς ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξέηλτο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς παντῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ. ² καὶ εἶπεν ὁδῇ. κύριε πέτρα μου καὶ ὁχύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί, ³ ὁ θεὸς μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἐξ ἁδίκου σώσεις με. ⁴ αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. ⁵ ὅτι περισσοὶ με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαί μοι ἀνομίας ἐθάμβησάν με. ⁶ ὡδίνες θανάτου ἐκυκλώσαν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. ⁷ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακουσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνή μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐπαράχθη καὶ ἐσεύθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς. ⁹ ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στοματός αὐτοῦ κατέβηται. ἄνθρωποις ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐπεκράσθη ἐπὶ τῷ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὥφθη ἐπὶ πτεφύγων ἀνέμου, ¹² καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ. κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος. ¹³ ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρωποις πυρὸς. ¹⁴ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς. καὶ ἥστραψεν ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστραψεν αὐτούς. ¹⁶ καὶ ὥφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῇ κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ. ¹⁷ ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἴλυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ¹⁸ ἐξήνυσάτο με ἐξ

ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ¹⁹ προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεως μου. καὶ ἐγένετο κύριος ἐπιστηριγμὰ μου, ²⁰ καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, καὶ ἐξέηλτό με, ὅτι ἠνύκαρσεν ἐν ἐμοί. ²¹ καὶ ἀνταπέδωκέ μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι. ²² ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. ²³ ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. ²⁵ καὶ ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐναποῖον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²⁶ μετὰ δόσιον ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ. ²⁷ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ. ²⁸ καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετῴρων ταπεινώσεις. ²⁹ ὅτι σὺ ὁ λυγρὸς μου κύριε, καὶ κυριος ἐκλάμψει μοι τὸ σπῆτος μου. ³⁰ ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τέχος. ³¹ ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὸ ῥῆμα κυρίου κρατεῖον πεπτωρομένον. ὑπερασπιστὴς ἔστι πᾶσι τοῖς πεποισμένοις ἐπ' αὐτόν. ³² τίς ἰσχυρὸς πληρὸν κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πληρὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; ³³ ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταῶν με δυνάμει, καὶ ἐξέτινάξεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου. ³⁴ τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰσῶν με. ³⁵ διδάσκων κέρας μου εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου. ³⁶ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με. ³⁷ εἰς πλατυσμόν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου. ³⁸ διώξω ἐχθροὺς μου, καὶ ἀφανίσω αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς. ³⁹ καὶ θλάσω αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. ⁴⁰ καὶ ἐισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις

φίμους τοὺς ἐπιτανομένους μοι ὑποκάτω μου. ⁴¹ καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδοκας μοι ῥῶτον, τοὺς μισούντας με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς. ⁴² βοηθήσονται καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ ἐκπνεύσει αὐτὸν. ⁴³ καὶ ἐλέσθαι αὐτούς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πληθὺν ἐξόδων ἐλέπτυναι αὐτούς. ⁴⁴ καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἐθούλευσαν μοι, ⁴⁵ υἱοὶ ἀλλοτρίοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὡτίου ἤκουσαν μου. ⁴⁶ υἱοὶ ἀλλοτρίοι ἀπομήνησκαν, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. ⁴⁷ ὥς κύριος, καὶ εὐλογητός ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεὸς μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου. ⁴⁸ ἰσχυρός κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου. ⁴⁹ καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπετειρομένων μοι ὑψώσεις με, ὥς ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με. ⁵⁰ διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ, ⁵¹ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς αἰῶνας.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι. πιστός Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσοῦ, καὶ πιστός ἀνὴρ ὃν ἀνέστηκε κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰωαβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραὴλ. ² πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. ³ λέγει ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολὴν, εἰπον ἐν ἀνθρώπῳ. πῶς κραταιώσῃτε φόβον χριστοῦ, ⁴ καὶ ἐν φωτὶ θεοῦ πρωίας; ἀνατίθαι ἥλιος τοπρωῖ οὐ κύριος παρήλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ γλῶσσι ἀπὸ γῆς. ⁵ οὐ γὰρ ὡς οὐκ ὁ οὐρανὸς μου μετὰ ἰσχυροῦ. διαθήκη γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἐτείμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην. ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θύλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος. ⁶ ὥσπερ ἀκασθὰ ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ χεοὶ ληφθήσονται, ⁷ καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιήσει ἐν αὐτοῖς. καὶ πληρὴς σιδήρου, καὶ ξύλον δορατοῦ, καὶ ἐν πυρὶ

καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν. ⁸ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ. Ἰεσοῦς ὁ Χαναταῖος, ἄρχων τοῦ τρίτου ἐσθῆν. Ἀδνὴν ὁ Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπίασεν τὴν φουφάαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀπτασίους στρατιώτας εἰσάπαξ. ⁹ καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαν υἱὸς πατραδέλφου αὐταῦ υἱὸς Δουὶ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς μετὰ Δαυὶδ. καὶ ἐν τῷ ἐκδικεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήρθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ¹⁰ αὐτοὶ ἀνέστη ἐκ ἐπανάθεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ὥς οὐ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχισαν. καὶ ἐποίησε κυριὸς σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ λαὸς ἐκώθητο ὅπῃοι αὐτοῦ πληρὴ ἐκδικήσεων. ¹¹ καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσα ὁ Ἀρουαῖος. καὶ συνήρθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία. καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ. καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, ¹² καὶ ἐσθληώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος. καὶ ἐξέλειτο αὐτὴν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. ¹³ καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριακοντα καὶ κατέβησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ στεῖλαιον Ὀδολάμ, καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων. καὶ παρεμβύλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαῖν. ¹⁴ καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. ¹⁵ καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. ¹⁶ καὶ διέβησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ¹⁷ καὶ εἶπε. Ὁ θεὸς μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίωμαι. καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. ¹⁸ καὶ Ἀβισσα ὁ ἀδελφὸς Ἰωαβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς

τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας. καὶ αὐτῶ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν, ¹⁹ ἐκ τῶν τριῶν ἐκίμων ἐνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε. ²⁰ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωαβῆ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἐργοῖς ἀπὸ Καβιεὶλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριήλ τοῦ Μωάβ. καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνο. ²¹ αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὀρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἤρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ ὀρατί αὐτοῦ. ²² ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωαβῆ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν τοῖς δυνατοῖς, ²³ ἐκ τῶν τριῶν ἐνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε, καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοάς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως. ²⁴ Ἀσάη ἀδελφὸς Ἰωαβ. οὗτος ἐν τοῖς τριακοντα. Ἐλιαν υἱὸς Δουὶ παραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλέμ. ²⁵ Σαμὰ ὁ Πουδαῖος. ²⁶ Σέλλης ὁ Κελωθί. Ἰρας υἱὸς Ἰσκα ὁ Θεκωίτης. ²⁷ Ἀβιέξερ ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου. ²⁸ Ἐλλών ὁ Ἀωίτης. Νοερέ ὁ Νετωφατίτης. ²⁹ Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαὶθ υἱὸς Βενιαμὴν τοῦ Ἐφραθαίου. ³¹ Ἀμωθ ὁ Βαρδιαμίτης. ³² Ἐμασὺν ὁ Σαλαβωνίτης. υἱοὶ Ἀσάν. Ἰωνάθαν. ³³ Σαμνάν ὁ Ἀρωδίτης. Ἀμνάν υἱὸς Ἀραὶ Σαραουρίτης. ³⁴ Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί. Ἐλιαβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου. ³⁵ Ἀσαράϊ ὁ Καρμήλως τοῦ Οὐραιοεργί. ³⁶ Γαὰλ υἱὸς Ναθανά. Πολυδυναμειὸς υἱὸς Γαλααδδί. ³⁷ Ἐλιὲ ὁ Ἀμμανίτης. Ἀδρὸι ἀπὸ χιμαῤῥῶν. Γαδαβὴλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθαίου. Γελωρέ ὁ Βηθωραῖος αἰρων τὰ σκευή. Ἰωαβ υἱὸς Σαρουῖας. ³⁸ Ἰρας ὁ Ἐθιραῖος. Γηράβ ὁ Ἐθναῖος. ³⁹ Οὐρίας ὁ Χετταῖος. οἱ πάντες τριακοντα καὶ ἑπτά.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ προσέθετο ὀργὴν κύριος ἐκκα-

ναὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων. βάδιζε, ἀρίθμουν τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδα. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ. διέλθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβέ, καὶ ἐπισκεψαὶ τὸν λαόν, καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. ³ καὶ εἶπεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ προσέειπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἐκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὁρῶντες. καὶ ὁ κυριὸς μου ὁ βασιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ; ⁴ καὶ ὑπερίσχυεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαόν τὸν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς παραγωγὸς Γὰδ καὶ Ἐλιέξερ. ⁶ καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαβασῶν ἣ ἐστὶν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εἰς Δαυιδὰν καὶ Οὐδὰν, καὶ ἐκύκλωσαν Σιδῶνα. ⁷ καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου. καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβέ, ⁸ καὶ περιώδυσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἰκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ, ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπομένων ὀμοφάειν. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα, πεντακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν. ¹⁰ καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς κύριον. ἤμαρτον σφόδρα ὁ ἐποίησα νῦν κύριε. παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθη σφόδρα. ¹¹ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωτὶ. καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφῆτην τὸν ὁρῶντα, λέγων. ¹² πορευθήτι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων. ταδε λέγει κύριος. τρία ἐγὼ εἰμι αἰρῶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκλεξαι σὺ αὐτῷ

αὐτῶ ἐν ἑξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοί.
¹³ καὶ ἐξηλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε, καὶ εἶπεν αὐτῶ. ἐκλέξαι σεαυτῶ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σὺ τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγεις σε ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσονται διώκόντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. νῦν οὖν γινώθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστελλάντι με ῥῆμα. ¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ. στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστί. ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπίσω. ¹⁵ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θεισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὴν καὶ ἕως Βηρσαβὲ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. ¹⁶ καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἄγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ. πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρα τῇ ἄλῃ Ὁρνά τοῦ Ἰερουσαίου. ¹⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τυπτοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδίκησα. καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. ¹⁸ καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐ-

τῷ. ἀνάβηθι, καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὁρνά τοῦ Ἰερουσαίου. ¹⁹ καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. ²⁰ καὶ διέκυρην Ὁρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ἐξηλθεν Ὁρνά, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῇν. ²¹ καὶ εἶπεν Ὁρνά. τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ. κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ. ²² καὶ εἶπεν Ὁρνά πρὸς Δαυὶδ. λαβέτω καὶ ἀνεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκευὴ τῶν βοῶν εἰς ξύλα. ²³ τὰ πάντα ἔδωκεν Ὁρνά τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Ὁρνά πρὸς τὸν βασιλέα. κύριος ὁ θεός σου εὐλογῇ σε. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὁρνά. οὐχί, ὅτι ἄλλα πτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ κυρίῳ μου θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν. καὶ ἐκτίσαςτο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα. ²⁵ καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπήκουσε κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

ΤΡΙΤΗ.

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις, καὶ περιεβαλλὼν αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἔθερμαίνετο. ² καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ. ζητήσωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνίδα, καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα, καὶ κοιμηθή-

σεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς. ³ καὶ ἐζήτησαν νεάνίδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραὴλ. καὶ εὗρον τὴν Ἀβισὰν τὴν Σωμανίτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτήν πρὸς τὸν βασιλέα. ⁴ καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα. καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ὁ βα-

Υ

σιλεὺς

οὐκ ἔγνω αὐτήν. ⁵καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ ἐπήρετο, λέγων. ἐγὼ βασιλεύσω. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵπεις, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχον ἐμπροσθεν αὐτοῦ. ⁶καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων, διατί σὺ ἐποίησας; καὶ γὰρ αὐτὸς ὥρατος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβessαλωμ. ⁷καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωάβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβόηθον ὀπίσω Ἀδωνίου. ⁸καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεϊ, καὶ Ῥοι, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου. ⁹καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνas μετὰ αἰθῇ τοῦ Ζωιλεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς Ῥωγῆλ. καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀδούους Ἰωδα παῖδας τοῦ βασιλέως, ¹⁰καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναϊαν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμών ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε. ¹¹καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβέ μητέρα Σαλωμών, λέγων. οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω; ¹²καὶ νῦν δεῦρο συμβουλευσά σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών. ¹³δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὥμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας; ¹⁴καὶ ἰδοὺ ἐτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου, καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου. ¹⁵καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβέ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον. καὶ ὁ βασιλεὺς προεβύτη σφόδρα. καὶ Ἀβισαγ ἡ Σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ. ¹⁶καὶ ἔκρυψε Βηρσαβέ, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τί ἐστι σοι; ¹⁷ἡ δὲ εἶπε. κυριε σὺ ὥμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ

σου τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. ¹⁸καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγnows. ¹⁹καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνas καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰωάβ τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσε. ²⁰καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντός Ἰσραὴλ πρὸς σέ. ἀπάγγειλα αὐτοῖς τίς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν. ²¹καὶ ἐστὶν ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμών ὁ υἱός μου ἁμαρτωλοί. ²²καὶ ἰδοὺ ἐτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἤλθε. ²³καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ, ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης. καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁴καὶ εἶπεν Νάθαν, κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας, Ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; ²⁵ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνas καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα. καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθιόντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας. ²⁶καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Βαναϊαν υἱὸν Ἰωδαὲ, καὶ Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν. ²⁷εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνωρίζω τῷ δούλῳ σου τίς καθιεῖται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν; ²⁸καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπε. καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβέ. καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ὅσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁹καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε. ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ³⁰ὅτι καθὼς

καθὼς ὁμοσά σοι ἐν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ λέγων, ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ³¹ καὶ ἔκυψε Βηρσαβέ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα. ³² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ. καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαῖ. καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς. λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μετ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν, καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν Γιών, ³⁴ καὶ χρυσάτω αὐτὸν ἐκτὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαλπίατε κερატίνῃ, καὶ ἐρεῖτε. ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών. ³⁵ καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ. καὶ ἐγὼ ἐντεταλμένην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³⁶ καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῖ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. γενοίτο οὕτως. πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. ³⁷ καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. ³⁸ καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῖ, καὶ ὁ Χιρεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπικάθισαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών. ³⁹ καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσαλπίασε τῇ κερატίνῃ, καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός. ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών. ⁴⁰ καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐρρόαγῃ ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν. ⁴¹ καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν. καὶ ἤκουσεν Ἰωάβ

τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε. τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἡκούσης; ⁴² ἔτι αὐτοῦ λαλούντος, καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως εἰσῆλθε. καὶ εἶπεν Ἀδωνίας. εἰσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγελισαί. ⁴³ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. καὶ μάλα, ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών, ⁴⁴ καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαῖ, καὶ τὸν Χιρεθὶ, καὶ τὸν Φελεθὶ, καὶ ἐπικάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως. ⁴⁵ καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιών, καὶ ἀνέβησαν ἐκείθεν εὐφραίνόμενοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις. αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἡκούσατε. ⁴⁶ καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ θρόνον βασιλείας, ⁴⁷ καὶ εἰσῆλθον οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες. ἀγαθὴναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην. ⁴⁸ καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σημερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι. ⁴⁹ καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ⁵⁰ καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. ⁵¹ καὶ ἀνηγγέλῃ τῷ Σαλωμών, λέγοντες. ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμών, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων. ὁμοσάτω μοι σημερον Σαλωμών, εἰ οὐ θανατώσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ. ⁵² καὶ εἶπε Σαλωμών. ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως, εἰ πεσῆται τῶν τριῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται. ⁵³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ εἰσῆλθε, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. καὶ

εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών. δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτόν, καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμών νύμφῃ αὐτοῦ, λέγων. ² ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς. καὶ ἰσχύσεις, καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, ³ καὶ φυλάξεις φυλακὴν κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορευεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως. ἵνα συνήσῃς ἅ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντέλωμαι σοι. ⁴ ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε, λέγων. ἰάν φυλαξῶσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορευέσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων. οὐκ ἐξολοθρευθήσεται σοὶ ἀνὴρ ἐπ' ἀνὸν θρόνον Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ γε σὺ ἐγνώσῃς ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ. τῷ Ἀβινηρ υἱῷ Νηρ, καὶ τῷ Ἀμисαὶ υἱῷ Ἰεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶν ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδηματί αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. ⁶ καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ καταξείς τὴν πολὺν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου. ⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου. ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ⁸ καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμίι υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ Ἰμενὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατὰραν ὁδυνήσαν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευομένη ἐς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ ὥμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ, λέγων. εἰ θανατώσω σε ἐν φομφαίᾳ. ⁹ καὶ οὐ μὴ ἀθωώσης αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἰ σὺ, καὶ γνώσῃς ἅ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ καταξείς τὴν πολὺν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου. ¹⁰ καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔταφῃ ἐν πόλει Δα-

υὶδ. ¹¹ καὶ αἱ ἡμέραι αἷς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη. ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριακοντατρία ἔτη. ¹² καὶ Σαλωμών ἐκαθίσεν ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα. ¹³ καὶ ἐξῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ πρὸς Βηρσαβέ μῆτέρα Σαλωμών, καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ. ἡ δὲ εἶπεν. εἰρήνῃ ἡ εἰσοδός σου; καὶ εἶπεν. εἰρήνῃ. ¹⁴ λόγος μοι πρὸς σέ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. λάλησον. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῇ. σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρακυρίου ἐγενήθη αὐτῷ. ¹⁶ καὶ νῦν αἰτησὶν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβέ. λάλει. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἶπον δὴ πρὸς Σαλωμών τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσει μοι τὴν Ἀβισάγ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα. ¹⁸ καὶ εἶπεν Βηρσαβέ. καλῶς. ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ. ¹⁹ καὶ ἐξῆλθε Βηρσαβέ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών λαλήσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου. καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ, καὶ κατεφίλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ. αἰτησὶν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. αἰτησαι μήτερ ἐμῇ, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε. ²¹ καὶ εἶπε. δοθήτω δὴ Ἀβισάγ ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. ²² καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ ἵνατί σὺ ἤτησαι τὴν Ἀβισάγ τῷ Ἀδωνίᾳ; καὶ ἀπησάφη αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ Ἀβιαθαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ἄρχιστράτηγος ἐταῖρος. ²³ καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κατὰ τοῦ κυρίου, λέγων. ταδε ποιήσαι μοι ὁ Θεός καὶ ταδε

τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον. ²⁴ καὶ νῦν ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ ἔθειτό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας. ²⁵ καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν χειρὶ Βαναίου υἱοῦ Ἰωδαῆ, καὶ ἀνέειλεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ²⁶ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανατόν ἐστι σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἤρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουρήθης ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακουρήθη ὁ πατήρ μου. ²⁷ καὶ ἐξέβαλε Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλώμ. ²⁸ καὶ ἡ ἀκοή ἦλθεν ἕως Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουϊας, ὅτι Ἰωάβ ἦν κεκληκὼς ὀπίσω Ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω Σαλωμών οὐκ ἔκλινε. καὶ ἔφυγεν Ἰωάβ εἰς τὸ σκηνώμα τοῦ κυρίου, καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. ²⁹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών λέγοντες, ὅτι πέφειγεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, λέγων. τί γέγονέ σοι, ὅτι πέφειγας εἰς τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαῆ, λέγων. πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν, καὶ θάψον αὐτόν. ³⁰ καὶ ἦλθε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ πρὸς Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. ἔξελθε. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὥδε ἀποθανοῦμαι. καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, λέγων. τάδε λελάληκέν Ἰωάβ, καὶ τάδε ἀποκέκριται μοι. ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. πορεύου, καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκε, καὶ ἄνελε αὐτόν καὶ θάψαις αὐτόν καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ

δωρεὰν ἐξέχεεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. ³² καὶ ἐπέστρεψε κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπήντησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν. τὸν Ἀβενγὴρ υἱὸν Νῆρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Ἀμισα υἱὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰουδα. ³³ καὶ ἐπιστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου. ³⁴ καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³⁵ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαῆ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν. καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ Σαδὰκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντ' Ἀβιάθαρ. καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρδίας, ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

¹ Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ εἰσγάγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτόν οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον κυρίου ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν. ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε. καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιάδες αἰρόντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θύλασσαν, καὶ τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ τοὺς λουτήρας τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς, καὶ τὴν θύλασσαν τὴν χαλκῇν. καὶ ὠκοδόμησεν τὴν ἀκρὰν

ἄκραν ἐπαύξιν ἐπ' αὐτῆς, διέκοψε τὴν πόλιν Δαυὶδ. οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ. τότε ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν, καὶ Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ὠκοδόμησε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθισταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιοῦντων τὰ ἔργα. καὶ ὠκοδόμησε τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ τὴν Μαγδώ, καὶ τὴν Γαζέρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ. πλην μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ἤην, ἐνετείλατο τῷ Σαλωμών, λέγων. ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σιμεὶ υἱὸς Γηρά υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰμενὶ ἐκ Χεβρών. οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὁδυνηρὰν ἐν ἡμέρᾳ ἐπορευομένην εἰς παρεμβολὰς, καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντὴν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ κυρίου λέγων, εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ νῦν μὴ ἀθώωσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ. καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ καταξίεις τὴν πολίαν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου. ³⁶ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σιμεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὠκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ καθοὺ ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκείθεν οὐδαμοῦ. ³⁷ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χεῖμαρδον Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. τὸ αἵμα σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου. καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ³⁸ καὶ εἶπε Σιμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ. οὕτω ποιήσει ὁ δούλος σου. καὶ ἐκάθισε Σιμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη. ³⁹ καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν δύο δούλοι τοῦ Σιμεὶ πρὸς Ἀγγούς υἱὸν Μααχὰ βασιλέα Γέθ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σιμεὶ, λέγοντες. ἰδοὺ οἱ δούλοι σου ἐν Γέθ. ⁴⁰ καὶ

ἀνέστη Σιμεὶ καὶ ἐπέσασκε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γέθ πρὸς Ἀγγούς τοῦ ἐκζητήσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη Σιμεὶ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ. ⁴¹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες. ὅτι ἐπορεύθη Σιμεὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γέθ, καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ. ⁴² καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε τὸν Σιμεὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. οὐχὶ ὥρκισα σε κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι, λέγων. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πορεύῃς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; ⁴³ καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον κυρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ; ⁴⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιμεὶ. σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν οἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου. ⁴⁵ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἑτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴⁶ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαῆ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνέειλεν αὐτόν. καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός. καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὥς ἡ ἄμμος ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθος, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες. καὶ Σαλωμών ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις. καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα, καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμών πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ Σαλωμών ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου. καὶ αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ τοῦτο τὸ ἀριστον τῷ Σαλωμών. τριάκοντα κόροι σιμιδάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου. δέκα μόσχοι ἐκλεκτοί, καὶ εἴκοσι βοεὲς νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων. ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γαζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλοθεῖν. καὶ κατῴκη

Ἰουδα

Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἑκαστος ὑπὸ τὴν ἀμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἀπὸ Δὴν καὶ ἕως Βηρσαβεί πᾶσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών. Ἀζαρίου υἱὸς Σαδὼκ τοῦ ἱερέως, καὶ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεστηκότων. καὶ ἐδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σουβὰ γραμματεὺς, καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμμνήσκων, καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἑδραὶ ἐπὶ τὰς ἀρσενίας, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πληνθίου, καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος. καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων. καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεύσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἁλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. καὶ Σαλωμῶν υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμωῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ὤκοδομήθη οἶκος τῷ κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν. ³ καὶ ἠγάπησε Σαλωμῶν τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προσταγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυε καὶ ἐθυμία. ⁴ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θύσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη. χιλίαν ὀλοκαυτώσιν ἀνήνεγκε Σαλωμῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν. ⁵ καὶ ὤφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν ἐν ὑπνῷ τὴν νύκτα. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαλωμῶν. αἰτησαι τι αἰτήμα σεαυτῷ. ⁶ καὶ εἶπε Σαλωμῶν. σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος μέγα, καθὼς διήλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτὸν τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁷ καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν δούλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἰσόδόν μου. ⁸ ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν

ἐξελέξω λαὸν πολὺν, ὃς οὐκ ἀριθμήθησεται. ⁹ καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ συνιέν ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. ὅτι τίς δυνηθήσεται κρίναι τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τούτον; ¹⁰ καὶ ἤρесе ἐνώπιον κυρίου, ὅτι ᾔτησας Σαλωμῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. ἀνθ' ὧν ᾔτησω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ᾔτησας σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ οὐκ ᾔτησας πλοῦτον, οὐδὲ ᾔτησας νυχτὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ᾔτησας σεαυτῷ τὸ συνιέν τοῦ εἰσακοῦναι κρίμα, ¹² ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονιμὴν καὶ σοφὴν. ὥς σὺ οὐ γέγονεν ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιος σοι. ¹³ καὶ ἃ οὐκ ᾔτησας δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιος σοι ἐν βασιλεῦσι. ¹⁴ καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσταγμάτα μου, ὥς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου. ¹⁵ καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμῶν, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον. καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις, καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ¹⁶ τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρραι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία. ἐν ἐμοὶ κύριε, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ὠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη. καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό. καὶ οὐκ ἔστιν οὐθείς μεθ' ἡμῶν παρὲς ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. ¹⁹ καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος ταύτης τὴν νύκτα ὥς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτός καὶ ἔλαβε τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκάλων μου, καὶ ἐκοίμισε αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισε ἐν τῷ κόλπῳ μου. ²¹ καὶ ἀνέστην τοπρωῇ

τοπρωῖ θηλάσαι τὸν υἱόν μου, καὶ ἐκείνος ἦν τεθνηκώς. καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτὸν πρῶτῃ, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον. ²² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα. οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς. σὺ λέγεις, οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ σὺ λέγεις οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λαβετε μάχαιραν. καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. διέλете τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἕμισυ αὐτοῦ ταύτῃ, καὶ τὸ ἕμισυ αὐτοῦ ταύτῃ. ²⁶ καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἥς ἦν ὁ υἱός ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτό. καὶ αὕτη εἶπε. μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω, διέλεγε. ²⁷ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε. δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ, δότε αὐτῇ αὐτό, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κῆμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔιδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ. ² καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτῷ. Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ. ³ Ἐλιαφ καὶ Ἀχιά υἱὸς Σηβᾶ γραμματεῖς. καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλὺδ ἀναμνησκων. ⁴ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς. ⁵ καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων. καὶ Ζαβούθ υἱὸς Νάθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως. ⁶ καὶ Ἀχισὰρ ἦν οἰκονόμος. καὶ Ἐλιακ ὁ οἰκονόμος. καὶ Ἐλιαβ υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατρίδας. καὶ Ἀδωνираμ υἱὸς Ἀδων ἐπὶ τῶν φόρων. ⁷ καὶ τῷ Σαλωμών δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεὶ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, μήνα ἐν

τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἓνα χορηγεῖν. ⁸ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Βεὲν υἱὸς Ὁρ ἐν ὄρει Ἐφραιμ εἰς. ⁹ υἱὸς Λακάρ ἐν Μακὲς, καὶ ἐν Σαλαβὶν, καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθανὰν εἰς. ¹⁰ υἱὸς Ἐσθὶ ἐν Ἀραβωθ, αὐτοῦ Σωχώ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφέρ. ¹¹ υἱοῦ Ἀμιναδάβ πᾶσα Νεφθαδώρ. Τεφὰθ θυγάτηρ Σαλωμών ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἰς. ¹² Βανὰ υἱὸς Ἀχιλὺνθ τὴν Ἰθανάχ, καὶ Μαγεδδῶ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σὺν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω τοῦ Ἑσραὲ, καὶ ἐκ Βηθσὰν ἕως Σαβελμαουλά, ἕως Μαβεὶρ Λουκάμ, εἰς. ¹³ υἱὸς Ναβὶρ ἐν Ραβωθ Γαλααδ. τούτῳ σχοίνισμα Ἐργαβ ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις μεγάλας τευχῆρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοί, εἰς. ¹⁴ Ἀχινὰδὰβ υἱὸς Σαδδὼ Μαναΐμ. ¹⁵ Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλίμ. καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμαθ θυγατέρα Σαλωμών εἰς γυναῖκα, εἰς. ¹⁶ Βανὰ υἱὸς Χουσί ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλὼθ εἰς. ¹⁸ Σιμὶ υἱὸς Ἡλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν. ¹⁹ Γαβὶρ υἱὸς Ἀδαί ἐν τῇ γῇ Γὰδ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἑσβὼν καὶ Ὁρ βασιλέως τοῦ Βασάν, καὶ Νασάφ εἰς ἐν γῇ Ἰούδα. ¹⁷ Ἰωσαφάτ υἱὸς Φουασοῦδ ἐν Ἰσσαχάρ. ²⁷ καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεὶ Σαλωμών. καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσι λόγον. ²⁸ καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἤρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἡ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. ²² καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμών. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σιμιδάλεως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, ²³ καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοί, καὶ εἴκοσι βοῆς νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά, ²⁴ ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν. ²⁹ καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. ³⁰ καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων

καίον ανθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. ³¹ καὶ ἐσοφίσαστο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ἐσοφίσαστο ὑπὲρ Γαϊθὰν τὸν Ζαρίτην, καὶ τὸν Αἰνὰν, καὶ τὸν Χαλκάδ καὶ Λαράλα υἱοὺς Μάλ. ³² καὶ ἐλάλησε Σαλωμών τριεχλίας παραβολάς, καὶ ἦσαν ὧδαι αὐτοῦ πεντακισχίλια. ³³ καὶ ἐλάλησε ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κίδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου. καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. ³⁴ καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοί, ἀκούσαι τῆς σοφίας Σαλωμών. καὶ παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐξηγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ. τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζέρ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτήν, καὶ τὸν Φαρανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργὰβ. καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολάς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναίκε Σαλωμών, καὶ Σαλωμών ᾠκοδόμησε τὴν Γαζέρ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρῆσαι τὸν Σαλωμὼν ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιράμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. ² καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ, λέγων. ³ σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλοσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴγνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ⁴ καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλοθεῖν, οὐκ ἔστιν ἐπιβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν. ⁵ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε κύριος ὁ Θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων. ὁ υἱός σου ὃν δώ-

σω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ⁶ καὶ νῦν ἐντείλει, καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. καὶ ἰδοὺ οἱ δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδώς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδωνιοί. ⁷ καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς ὁ Θεός σημερον, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τούτου. ⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών, λέγων. ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς μέ. ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου. ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα ⁹ οἱ δούλοι μου καταξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔαν ἀποστείλῃς πρὸς μέ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς. καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. ¹⁰ καὶ ἦν Χιράμ διδούς τῷ Σαλωμὼν κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ. ¹¹ καὶ Σαλωμών ἔδωκε τῷ Χιράμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεῖρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαιθ ἐλαίου κεκομμένου. κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμών τῷ Χιράμ κατ' ἐνιαυτόν. ¹² καὶ κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμὼν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Χιράμ καὶ ἀναμέσον Σαλωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀναμέσον αὐτῶν. ¹³ καὶ ἀνῆγεγεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἁλλασσόμενοι. μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν. καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου. ¹⁵ καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἑβδομηκοντα χιλιάδες αἰρόντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοηκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει, ¹⁶ χωροὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῷ Σαλωμὼν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακοσίοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα. ¹⁸ καὶ ἠτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Κεφ.

ΚΕΦ. ζ'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου τὸ ἔτος τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμών ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, c. 5, 17. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς ἵνα αἵρῃσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους. c. 5, 18. καὶ ἐπελέκθησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών, καὶ οἱ υἱοὶ Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτούς. ³⁷ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Ζιου, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ. ³⁸ ἐν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ, ἐν μηνὶ Βαὰλ, οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδοος, συνετέλεσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ. ² καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ, τεσσαράκοντα ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιν ἐν πήχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ εἰκοσιν ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ. ³ καὶ τὸ αἰλᾶμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἰκοσιν ἐν πήχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. ⁴ καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακνυτομένας κρυπτάς. ⁵ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μελᾶθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ θαβίρ. ⁶ ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἑξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς. ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβανῶνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀρογῆς ᾠκοδομήθη. καὶ σφύρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεὺς σιδηροῦν οὐκ ἤκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτόν. ⁸ καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὡμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἑλκτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα. ⁹ καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. καὶ ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον κέδροις. ¹⁰ καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν τήχει τὸ ὕψος

αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις. ¹⁵ καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἑδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἔως τῶν τοίχων καὶ ἔως τῶν δοκῶν. ἐκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν. καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίταις. ¹⁶ καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἰκοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ τοίχου τὸ πλεῦρον τὸ ἐν ἄπὸ τοῦ ἑδάφους ἔως τῶν δοκῶν. καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ θαβίρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. ¹⁷ καὶ τεσσαράκοντα πήχεων ἦν ὁ ναὸς ¹⁹ κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. ²⁰ εἰκοσι πήχεις μῆκος, καὶ εἰκοσι πήχεις πλάτος, καὶ εἰκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ. ²¹ καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἔως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου. ²³ καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ θαβίρ δύο Χερουβὶμ δέκα πήχεων μέγεθος ἐσταθμισμένον. ²⁴ καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ. ²⁵ οὕτως τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντελείᾳ μία ἀμφοτέροις. ²⁶ καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνός δέκα ἐν πήχει. καὶ οὕτω τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ. ²⁷ καὶ ἀμφοτέρα Χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἑσωτάτου. καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουβὶμ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου. καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτέρυξ πτέρυγος. ²⁸ καὶ περιέσχε τὰ Χερουβὶμ χρυσίῳ. ²⁹ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κυκλῶ, ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβὶμ, καὶ φοίνικας τῷ ἑσωτέρῳ καὶ τῷ ἑξωτέρῳ. ³⁰ καὶ τὸ ἑδάφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἑσωτάτου καὶ τοῦ ἑξωτάτου. ³¹ καὶ τῷ θυρώματι τοῦ θαβίρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκενθίνων,

νων, ³³ στοαί τετραπλῶς, ³⁴ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πενκίνα. δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα στροφόμενα ³⁵ ἐγκεκολαμμένα Χερουβὶμ καὶ φοῖνικες, καὶ διαπεπτασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν. ³⁶ καὶ ὠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην. τρεῖς στίχους ἀπετελείων, καὶ στίχος κατεργασμένης κέδρου κυκλόθεν. καὶ ὠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἰλᾶμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

¹³ Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ ἔλαβε τὸν Χιράμ ἐκ Τύρου ¹⁴ υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Νεφθαλίμ. καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκνον χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐμπειρίας τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ. καὶ ἐξηνέχθη πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών. καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα. ¹⁵ καὶ ἐγώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλᾶμ τοῦ οἴκου. ὀκτωκαίδεκα πῆγες ὕψος τοῦ στύλου. καὶ περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πῆγες ἐκύκλου αὐτὸν τὸ πάχος τοῦ στύλου. τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα. καὶ οὕτως ὁ στύλος ὁ δευτερός. ¹⁶ καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά. πέντε πῆγες τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πῆγες τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου. ¹⁷ καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπιθέμα τῶν στύλων. καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. ¹⁸ καὶ ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστὸν. στίχος ἐπὶ στίχον. καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. ²¹ καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλᾶμ τοῦ ναοῦ. καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούμ. καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολαῖζ. ¹⁹ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἰλᾶμ τεσσάρων

πηγῶν. ²⁰ καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων. καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπιθέμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. ²³ καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ὥς τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλῳ κύκλῳ τὸ αὐτό. πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριακόντα ἐν πῆχει. ²⁴ καὶ υποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὴν δέκα ἐν πῆχει κυκλόθεν. καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὥς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστός κρίνου. καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής. ²⁵ καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης. οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βοδρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν. καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπὶ αὐτῶν ἐπάνωθεν. ²⁷ καὶ ἐποίησε δέκα μηχανῶθ χαλκᾶς. πέντε πῆγες μῆκος τῆς μηχανῶθ τῆς μίας, καὶ τέσσαρες πῆγες τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἕξ ἐν πῆχει ὕψος αὐτῆς. ²⁸ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μηχανῶθ συγκλειστὸν αὐτοῖς, καὶ συγκλειστὸν ἀναμέσον τῶν ἐξεχόμενων. ²⁹ καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀναμέσον ἐξεχόμενων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβὶμ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχόμενων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον καταβάσεως. ³⁰ καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῇ μηχανῶθ τῇ μιᾷ καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὁμῖαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων. ³² καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μηχανῶθ. καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνός πῆγες καὶ ἡμίσεις. ³³ καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος. αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά. ³⁴ καὶ τέσσαρες ὁμῖαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μηχανῶθ τῆς μίας, ἐκ τῆς μηχανῶθ οἱ ὁμοὶ αὐτῆς. ³⁵ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μηχανῶθ ἡμῖον τοῦ πῆγος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλῳ κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μηχανῶθ. καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς

τῆς. καὶ ἡγοίετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς. ³⁶ καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς Χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα, ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἑσῶ καὶ τὰ κυκλόθεν. ³⁷ καὶ αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα μεγωνῶθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις. ³⁸ καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτροκαυλὸν μετρῆσαι τεσσαρῶν πηχῶν. χυτροκαυλὸς ὁ εἰς ἐπὶ τῇ μεγωνῶθ τῇ μιᾷ ταῖς δέκα μεγωνῶθ. ³⁹ καὶ ἔθετο τὰς πέντε μεγωνῶθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν. καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου. ⁴⁰ καὶ ἐποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας. καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου. ⁴¹ στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτά τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο. καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ στρεπτά τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων. ⁴² τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις. δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνί, περικαλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ ὄντα τὰ στρεπτά τῆς μεγωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις. ⁴³ καὶ τὰ μεγωνῶθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαυλοὺς δέκα ἐπὶ τῶν μεγωνῶθ. ⁴⁴ καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης. ⁴⁵ καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιράμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών τῷ οἴκῳ κυρίου. καὶ οἱ στύλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου. πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησε Χιράμ χαλκᾷ ἄρδην. ⁴⁷ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὐ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πληθους σφόδρα. οὐκ ἦν τέμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ. ⁴⁶ ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχῃ τῆς γῆς ἀναμίσον Σοκῶθ καὶ ἀναμεινον Σειρά. ⁴⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς

Σαλωμών τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσῇ. ⁴⁹ καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λύχνους, καὶ τὰς ἐπαρῦστρις χρυσᾶς. ⁵⁰ καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἥλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ αἱ θυῖσκα χρυσᾶι, συγκλειστά. καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς. ⁵¹ καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἴκου κυρίου. καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου. ¹ καὶ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ὠκοδόμησε Σαλωμών τρισκαίδεκα ἔτεσι. ² καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου. ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ. καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίων, καὶ ὠμίαι κέδρινοι τοῖς στύλοις. ³ καὶ ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων. καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ στίχος, ⁴ καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χῶρα ἐπὶ χῶραν τρισῶς. ⁵ καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμειασθωμένα. καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισῶς. ⁶ καὶ τὸ αἶλμα τῶν στύλων, πεντήκοντα μῆκος, καὶ πεντήκοντα ἐν πλάτει ἐξυγωμένα αἶλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ στύλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἱλαμίν. ⁷ καὶ τὸ αἶλαμ τῶν θρόνων οὐ κρινεῖ ἐκεῖ, αἶλαμ τοῦ κριτηρίου. ⁸ καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τούτο. καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλωμών κατὰ τὸ αἶλαμ τούτο. ⁹ πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολλημένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν. καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην

μεγάλην ¹⁰ τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήγχεσι καὶ τοῖς ὀκταπήγχεσι. ¹¹ καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκητων. καὶ κέδροις ¹² τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκητων, καὶ στίχοις κεκολαμμένης κέδρου. καὶ συνετέλεσε Σαλωμών ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἰκοσι ἔτη, τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη ἐστὶ Σιών, ² ἐν μηνὶ Ἀθανὶν. ³ καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν ⁴ καὶ τὸ σκηνώμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου. ⁵ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα βόας ἀναρίθμητα. ⁶ καὶ εἰςφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ θάβριον τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. ⁷ ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπτασμέναι ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ. καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν, ⁸ καὶ ὑπερέιχον τὰ ἡγιασμένα. καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ θαβρίου, καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω. ⁹ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πληρὴ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης ὡς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ὡς διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὸν οἶκον. ¹¹ καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλήσθη δόξα κυρίου τὸν οἶκον. ¹² καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ. καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰστήκει. ¹³ καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσρα-

ὴλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων. ¹⁴ ἂν ἡς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκήπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρὸς μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου. ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. ¹⁷ πληρὴ σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ¹⁸ καὶ ἀνέστησε κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε. καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²⁰ καὶ ἀνέστη Σαλωμών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ²¹ καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ²² ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου. καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ²³ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων. οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ, πληρὴ

πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ. ²⁶ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου. ²⁷ ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσι σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; ²⁸ καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δούλος σου προσευχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον ²⁹ τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσευχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. ³⁰ καὶ εἰσακούσῃ τῆς δέησεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ. καὶ ποιήσεις καὶ ἰλεως ἔσῃ. ³¹ ὅσα ἂν ἁμαρτή ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄραν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ³² καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις. καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, ἀνομηθῆναι ἀνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ διακαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ³³ ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι. καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ³⁴ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ³⁵ ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-

τῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς, ³⁶ καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ. ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ. ³⁷ ἡμὸς ἐὰν γένηται, θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται ἐμπυρισμὸς, βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ, πᾶν συνάντημα, πᾶν πόνον, ³⁸ πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέσιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὥς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφ' ἑκαδίας αὐτοῦ, καὶ διαπέτασῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ³⁹ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου σου καὶ ἰλεως ἔσῃ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἰδᾷς τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων, ⁴⁰ ὅπως φοβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. ⁴¹ καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος, ⁴² καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ⁴³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνται σε, καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησα. ⁴⁴ ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἣ ἐπιστρέψεις αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, ⁴⁵ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δέσεως αὐτῶν, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς, ⁴⁶ ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἁμαρτήσεται. καὶ ἐπάξεις αὐτούς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν

μακράν ἢ ἔγγυς, ⁴⁷ καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὐ μετηχθῆσαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσι ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν καὶ δεηθῶσι σου λέγοντες, ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἡνομήσαμεν, ⁴⁸ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὐ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύχονται πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξέλεξω, καὶ τοῦ οἴκου οὐ ὠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, ⁴⁹ καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξέτολμω κατοικητηρίου σου, ⁵⁰ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἵς ἡμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν, ἃ ἡθέτησάν σοι. καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρομένους ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς, καὶ οἰκτιρήσουσιν εἰς αὐτούς, ⁵¹ ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου. ⁵² καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὠτά σου ἠνεωγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου, καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, εἰσακουεῖν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνται σε. ⁵³ ὅτι σὺ διέστειλας αὐτούς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κυριε κύριε. τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσε τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν. ἤλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ. κύριος εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνώφῳ οἰκοδόμησον ὅκον μου. ὅκον εὐπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. οὐκ ἰδοὺ αὐτῇ γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς; ⁵⁴ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσευκῶν τοῦ θυσιάζειν αὐτῷ κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπτασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν. ⁵⁵ καὶ ἔσθη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. ⁵⁶ εὐλογητός κύριος σήμερον ὃς ἔδωκε κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα

ἐλάλησεν. οὐ διεκώνησε λόγος εἰς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. ⁵⁷ γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς ⁵⁸ ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τα προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. ⁵⁹ καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς δεδήμαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου, καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἡμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ. ⁶⁰ ὅπως γινώσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς, αὐτὸς θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. ⁶¹ καὶ ἔστωσαν αἱ καρδία ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁶² καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου. ⁶³ καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν ἐιρηνικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας, προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκάινισε τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁶⁴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγάσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου. ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν ἐιρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρόν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν ἐιρηνικῶν ὑπενεγκεῖν. ⁶⁵ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἐορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμᾶθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ὠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας. ⁶⁶ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος

ἐκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες. καὶ ἀγαθὴ ἡ καρδιά ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμών οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ὅσα ἠθέλησε ποιῆσαι, ² καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμών δευτέρον καθὼς ὥφθη ἐν Γαβρῶν, ³ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος. ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου, καὶ τῆς δεησεώς σου ἧς ἐδέηθης ἐνώπιόν μου. πεποιήκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχὴν σου, ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά μου πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴ καὶ σὺ ἂν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσίῳ τητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι, καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτῷ, καὶ τὰ προσταγμάτά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξης, ⁵ καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ πατρί σου λέγων, οὐκ ἔξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραὴλ. ⁶ ἂν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσταγμάτά μου ἃ ἔδωκε Μωϋσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσῃτε αὐτοῖς, ⁷ καὶ ἔξαρώ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου, ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου. καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς. ⁸ καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν. ἐνεκεν τίνος ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; ⁹ καὶ ἐροῦσιν. ἂνθ' ὧν ἐγκατέλειπον κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντ-

ελάβοντο θεῶν ἄλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην. τότε ἀνήγαγε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ¹⁰ εἰκοσὶν ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ¹¹ Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις, καὶ ἐν χρυσίῳ, καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ. τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιρὰμ εἰκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ. ¹² καὶ ἐξῆλθε Χιρὰμ ἐκ Τύρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών. καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ, ¹³ καὶ εἶπε. τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁴ καὶ ἤνεγκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμών ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τάλαντα χρυσίου. ¹⁵ καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν Γασίῳν Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλαθ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἐσχατῆς θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδὼμ. ¹⁶ καὶ ἀπέστειλε Χιρὰμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἀνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν παιδῶν Σαλωμών. ¹⁷ καὶ ἦλθον εἰς Σωφίρᾶ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τάλαντα, καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών καὶ τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι. ² καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα. καὶ καμηλοὶ αἰρούσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ³ καὶ ἀπηγγεilen αὐτῇ Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς. οὐκ ἦν λόγος παρωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως, ὃν οὐκ ἀπηγγεilen αὐτῇ. ⁴ καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμών, καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, ⁵ καὶ τὰ βρώματα

βρώματα Σαλωμών, καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰνοχοοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωςιν αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών. ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου ⁷ περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου. καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι ἕως οὗτου παρεγνόμην καὶ καὶ ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου. καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσι τὸ ἡμῖν καθὼς ἀπήγγειλάν μοι. προστεθείκας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου. ⁸ μακάριαι αἱ γυναῖκές σου. μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκοτές ἐνώπιον σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου. ⁹ γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναι σε ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον. οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἐτι εἰς πληθος, ἃ ἔδωκε βασιλίсса Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. ¹¹ καὶ ἡ ναὺς Χιράμ ἡ αἰρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφίρ, ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον. ¹² καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ὤδοις. οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὥφθισάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹³ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλίσῃ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ἠτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμών. καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς. ¹⁴ καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἐναντιῷ ἐνὶ, ἑξακόσια καὶ ἑξήκοντα ἑξ τάλαντα χρυσοῦ, ¹⁵ χωρὶς τῶν

φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν, καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς. ¹⁶ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἑλάτα. τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν. ¹⁷ καὶ τριακόσια ὄπλα χρυσᾶ ἑλάτα. καὶ τρεῖς μναὶ ἐνήσαν χρυσοῦ εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἐν. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Αἰβάνου. ¹⁸ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνον μέγαν, καὶ περιεχρῶσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ¹⁹ ἐξ ἀναβαθμοῖ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστηκοτές παρὰ τὰς χεῖρας, ²⁰ καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν. οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ. ²¹ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμών γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτήρες χρυσοί, καὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου δρυμοῦ τοῦ Αἰβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα. οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών. ²² ὅτι ναὺς Θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ. μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναὺς ἐκ Θαρσίς χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν. αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνένεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἀκρὰν, τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ τὴν Μαχδὰλ, καὶ τὴν Γάζερ, καὶ τὴν Βαιθωρων τὴν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἰεθιρμάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἐσμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἱππέων. καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμών ἦν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρχει αὐτοῦ πάντα τὸν λατὸν τὸν ὑπολειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αὐοβζαίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐδαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν

μὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνῆγαγεν αὐτούς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταί, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τριποῖ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς· πλητὺν καὶ φρονήσει. ²⁴ καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκε κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἱμῖονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ. ²⁶ καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἅρματα, καὶ δωδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλείως ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἦν ἡγοούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου. ²⁷ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέρους ἔδωκεν ὡς συκαμῖνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. ²⁸ καὶ ἡ ἐξοδος Σαλωμών τῶν ἱππέων καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουῦ ἔμποροι τοῦ βασιλείως. καὶ ἐλάβανον ἐκ Θεκουῦ ἐν ἀλλάγματι, ²⁹ καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἐξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ πενήτην ἀργυρίου. καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χετταῖν, καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἦν φιλογύνης. ³ καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑπτακόσiai, καὶ παλλακαὶ τριακόσiai. ¹ καὶ ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ, Μωαβιτίδας, Ἀμμανιτίδας, Σύρας, καὶ Ἰδουαίας, Χετταίας, καὶ Ἀμοῦ-

φαίας, ² ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπέπεε κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὐκ ἐξελεύσασθε εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐξελεύσονται εἰς ὑμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὅπισω εἰδῶλον αὐτῶν, εἰς αὐτούς ἐκολλήθη Σαλωμών, τοῦ ἀγαπήσai. ⁴ καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμών, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ³ καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες αἱ ἀλλοτρίαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅπισω θεῶν αὐτῶν. ⁷ τότε ὠκοδόμησε Σαλωμών ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς, εἰδῶλφ Μωᾶβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδῶλφ υἱῶν Ἀμμων, ⁵ καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων. ⁸ καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις, αἱ ἐθνύμιων καὶ ἔθνον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. ⁶ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὸ πορνεῖον ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἐπορεύθη ὅπισω κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις, ¹⁰ καὶ ἐντεταμένον αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὅπισω θεῶν ἑτέρων, καὶ φυλάξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θθεός. οὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαλωμών. ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετείλαμην σοι, διαρρήξωσαν διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου. ¹² πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου. ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν. ¹³ πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω. σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην. ¹⁴ καὶ ἡγερε κύριος Σατάν τῷ Σαλωμῶν τὸν ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ τὸν Ἑσρῶμ υἱὸν Ἐλισαῆ τὸν ἐν Ραεμὰ Ἀδαδὲξρ βασιλέα Σουβά κύριον αὐτοῦ. καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων συστρέμ-

συστρέμματος, και προκατέλαβετο την Λαμασέκ. και ησαν Σατάν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών, και Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. ¹⁵ και ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτεν τοὺς τραυματίας, και ἔκωψεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁶ ὅτι ἐξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωάβ και πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξολόθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁷ και ἀπέδρα Ἄδερ αὐτός και πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, και ἐξῆλθον εἰς Αἰγύπτου, και Ἄδερ παιδάριον μικρόν. ¹⁸ και ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ, και ἔρχονται εἰς Φαραὴν, και λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν, και ἔρχονται πρὸς Φαραὴν βασιλεῖα Αἰγύπτου. και ἐξῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραὴν, και ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, και ἄρτους διέταξεν αὐτῷ. ¹⁹ και εὐρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὴ σφόδρα, και ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμίνας μείζω. ²⁰ και ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβάθ υἱὸν αὐτῆς. και ἐξέθρεψε αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ. και ἦν Γανηβάθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραώ. ²¹ και Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, και ὅτι τέθνηκεν Ἰωάβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς, και εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραὴν. ἐξαποστείλον με, και ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου. ²² και εἶπε Φαραὴ τῷ Ἄδερ. τί νῦν ἐλαττονή μετ' ἐμοῦ; και ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου; και εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστέλεις με. και ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Ἄδερ. και ἐβαρυνθύμησεν Ἰσραὴλ, και ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδὼμ. ²³ και Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβαθ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ τῆς Σαριφᾶ υἱὸς γυναικὸς χήρας δούλος Σαλωμών. ²⁴ και τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλεῖα Σαλωμών. και ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ὠκοδόμησε τὴν ἀκρην, συνέκλεισε

τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁵ και ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει. και εἶδε Σαλωμών τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἐργῶν ἐστὶ, και κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρσενικὸν οἴκου Ἰωσήφ. ²⁶ και ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, και Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, και εὐρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, και ἀπέστρεψεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ. και Ἀχιά περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, και ἀμφοτέροι μοι ἐν τῷ πεδίῳ. ²⁷ και ἐπέλαβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, και διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, ²⁸ και εἶπε τῷ Ἰεροβοὰμ. λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών, και δώσω σοι δέκα σκῆπτρα. ²⁹ και δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸν δούλόν μου Δαυὶδ, και διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, ³⁰ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με και ἐποίησε τῇ Ἀσάτῃ βδελύγματι Σιδωνίων, και τῷ Χαμώς και τοῖς εἰδωλοῖς Μωάβ και τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Αμμων, και οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³¹ και οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δούλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν. ³² και λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, και δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα. ³³ τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ἡ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἑμαυτῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ³⁴ και σὲ λήψομαι και βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, και σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ. ³⁵ και ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαι σοι, και πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, και ποιήσης τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰ προσταγμάτά μου και τὰς ἐντολάς μου,

μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δοῦλος μου, καὶ ἔδομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστὸν, καθὼς ὠκοδομησα τῷ Δαυίδ. ⁴⁰ καὶ ἐξήτησε Σαλωμών θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοάμ. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών. ⁴¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμών καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών; ⁴² καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁴³ καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβατ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμών καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ, κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοάμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν. ³ καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοάμ, λέγοντες. ⁴ ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ. καὶ ἀπῆλθον. ⁶ καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων. πῶς ὑμεῖς βουλευσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; ⁷ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες. εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοι δούλοι πασας τὰς ἡμέρας. ⁸ καὶ ἐγκατέλιπε

τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλευσάντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλευσάτο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἑκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμεῖς συμβουλευέτε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς μέ λεγόντων, κούφισον τὸν κλοιὸν αὐτοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατὴρ σου ἐφ' ἡμᾶς; ¹⁰ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν τὰ παιδαρία τὰ ἑκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες. τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τῆς λαλήσας πρὸς σέ λεγόντες, ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἐφ' ἡμῶν. τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς. ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύς τοῦ πατρὸς μου. ¹¹ καὶ νῦν ὁ πατὴρ μου ἐπέσασσεν ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹² καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοάμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων. ἀναστράφητε πρὸς μέ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. ¹³ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά. καὶ ἐγκατέλιπεν Ῥοβοάμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλευσάντο αὐτῷ, ¹⁴ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων, λέγων. ὁ πατὴρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ γὰρ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹⁵ καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ. ¹⁶ καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ, λέγων. τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστι ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί. ἀπώρυχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματά σου, νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυίδ. καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου,

φόρου, καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹⁹ καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ παρῆς σκήπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι. ²¹ καὶ Ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ ἀσκήπτρον Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανῶν ποιοῦντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών. ²² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, λέγων. ²³ εἰπον τῷ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ, λέγων. ²⁴ τὰδε λέγει κύριος. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἀποστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, υἱὸς ὧν ἐξακαίδεκα ἑτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανὰν, θυγάτηρ Ἀνα υἱοῦ Ναὰς βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὅρους Ἐφραὶμ δούλος τῷ Σαλωμῶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρὰ, γυνὴ πόρνη. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμῶν εἰς ἄρχοντα σκιτάλης ἐπὶ ἄρσους οἴκου Ἰωσήφ. καὶ ᾠκοδόμησε τῷ Σαλωμῶν τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ. καὶ ἦσαν

αὐτῷ τριακόσια ἄρματα ἵππων. οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ἄκρην ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραὶμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν. καὶ ἐξῆτι Σαλωμῶν θανατῶσαι αὐτόν. καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμῶν. καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμῶν, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου, λέγων. ἔξαπόστείλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακίμ. αἰτῆσαι τι αἶτημα, καὶ δώσω σοι. καὶ Σουσακίμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνὰ ἀδελφὴν Θεκμίναν τὴν πρεσβυτέραν τῆς γυναῖδος αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλεὺς, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιά υἱὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακίμ. ὄντως ἔξαπόστείλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι. καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ. καὶ συναγάται ἐκεῖ πᾶν σκήπτρον Ἐφραὶμ. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα. καὶ ἠῤ-ῥώστησε τὸ παιδαριον αὐτοῦ ἀῤ-ῥωστίᾳ κραταίᾳ σφόδρα. καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ παιδαρίου. καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἀνάστηθι, πορεύου, ἐπερωτήσον τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀῤ-ῥωστίας αὐτοῦ. καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλῶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἐξήκοντα ἑτῶν, καὶ ῥῆμα κυρίου μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἀνάστηθι, καὶ λαβέ εἰς τὴν χεῖρά σου τὸν ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μελιτος. καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβε εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μελιτος τῷ Ἀχιά. καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλύωπον τοῦ ἰδεῖν. καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ καὶ πορεύεται. καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιά τὸν Σηλω-

Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιά τῷ παιδάρῳ αὐτοῦ. ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνώ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ. εἰσελθε, καὶ μὴ στῆς, ὅτι τάδε λέγει κύριος. σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστελλῶ ἐπὶ σέ, καὶ εἰρήλθῃς Ἀνώ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν αὕτῃ Ἀχιά. ἰνατί ἐνῆνοχάς μοι ἄρτους, καὶ σταφυλὴν, καὶ κολλύρια, καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ σὺ ἀπ' εὐευσθ' ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαριρὰ, καὶ τὰ κοράσια σου ἐξελεύσονται σοι εἰς συναντησιν καὶ ἐροῦσί σοι, τὸ παιδάριον τέθνηκεν. ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοάμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοάμ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τέθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κομῆται. οὐαὶ κύριε, ὅτι εὐρέσθῃ ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ κυρίου. καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνή, ὡς ἤκουσεν. καὶ ἐγένετο ὡς εἰρήλθεν εἰς τὴν Σαριρὰ, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε. καὶ ἐξηλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντὴν. καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοάμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ἱεροβοάμ υἱὸς Σαλωμών. καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμί, λέγων. λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ οὐκ ἐξεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα βήγματα, καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος. λαβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα τοῦ περιβαλέσθαι σε. καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ. καὶ εἶπε Σαμαίας. τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἱεροβοάμ υἱὸν Σαλωμών. ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ βράχια τῆς τραπέλης αὐτοῦ. καὶ νῦν κομφιεῖς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν Ἱεροβοάμ πρὸς τὸν λαόν. ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν Ἱεροβοάμ. εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ συμβουλευσάμεθα μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ

τρίτῃ. καὶ ἐλάλησε Ἱεροβοάμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ. οὕτως ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ λαός. καὶ διεσέδασε Ἱεροβοάμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρκεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε, καὶ εἰσῆγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς μὲ λέγων. καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ. οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαόν, λέγων. ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὁσφὺν τοῦ πατρός μου. ὁ πατὴρ μου ἐμαστῖνον ὑμᾶς μαστιεῖν, ἐγὼ δὲ κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ ἤρρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ἱεροβοάμ. καὶ ἀπεκριθὴ τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια. καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς ἑκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραζαν ἅπαντες, λέγοντες. οὐ μερίς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί. ἑκαστος εἰς τὰ σκήνωματά σου Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον. καὶ διεσάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικίμων, καὶ ἀπῆλθον ἑκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ κατεκράτησε Ἱεροβοάμ, καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ πορεύονται ὅπισθεν αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα, καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν. καὶ ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ συνήθροισεν Ἱεροβοάμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοάμ εἰς Σίκιμα. καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, λέγων. εἶπον τῷ Ἱεροβοάμ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, καὶ πρὸς τὸ κατέλειμμα τοῦ λαοῦ, λέγων. τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολέμησητε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱούς Ἰσραὴλ, ἀναστρέφετε ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου, καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ²⁵ καὶ ὑποδύσθησαν Ἱεροβοάμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέκειτο ἐν αὐτῇ, καὶ

ἐξηλθεν

ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἀποδόμησε τὴν Φανουήλ. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ. ²⁷ ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφῇσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ῥοβοὰμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσίν με. ²⁸ καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο θαμάλεις χρυσαῖς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν. ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ θεοὶ σου Ἰσραὴλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²⁹ καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν. ³⁰ καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν. καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δάν, καὶ εἵσασαν τὸν οἶκον κυρίου. ³¹ καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρους τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Δαυὶδ. ³² καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ τοῦ θυεῖν ταῖς θαμάλεσιν αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθὴλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησε. ³³ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἣ ἐπλασάτο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθὴλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι. ² καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ κυρίου, καὶ εἶπε. θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτοῦ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυόντων ἐπὶ σέ, καὶ ὅσα ἄνθρωπων καύσει ἐπὶ σέ, ³ καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας,

λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος λέγων, ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ὀργνύται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πίστις ἡ ἐπ' αὐτῷ. ⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων. συλλαβέτε αὐτόν, καὶ ἰδοὺ ἐξεράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐτόν. ⁵ καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐβόργη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πίστις ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ. δεηθῇτι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρέψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον. ⁷ καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. εἰσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον, καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ἐὰν δὲς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον, οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁹ ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι κύριος ἐν λόγῳ, λέγων. μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. ¹⁰ καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθὴλ. ¹¹ καὶ προφήτης εἰς πρεσβυτήτα κατὰν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῶνται αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθὴλ, καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ¹² καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτῶν, λέγων. ποία ὁδὸς ἐπεπόρευται; καὶ δεκνύουσι αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα. ¹³ καὶ εἶπε τοῖς

τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐπιάξατέ μοι τὸν ὄνον. καὶ ἐπέσασαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν. ¹⁴ καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ ὄρν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ φάγε ἄρτον. ¹⁶ καὶ εἶπεν. οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέφειν μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ¹⁷ ὅτι οὕτως ἐντέταλται μοι ἐν λόγῳ κύριος, λέγων. μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέφῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κἀγὼ προφήτης εἰμὶ καθὼς σὺ, καὶ ἄγγελος λελαλῆκε πρὸς με ἐν ῥήματι κυρίου, λέγων. ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ, καὶ ζήνῃσιν αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἐπινεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν. ²¹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ἰούδα, λέγων. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν παρεπύκρυνας τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ²² καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἐπινες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ ἐλάλησε πρὸς σέ λέγων, οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃς τὸ σῶμα σου εἰς τὸν ταφὸν τῶν πατέρων σου. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγῆν αὐτὸν ἄρτον καὶ πινῆν ὕδωρ, καὶ ἐπέσασαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε. ²⁴ καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὀθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐξορμῆμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰσθήκει παρ' αὐτό, καὶ ὁ λέων εἰσθήκει παρὰ τὸ σῶμα. ²⁵ καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐξορμῆμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἰσθήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου. καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει

οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτερος κατῴκει ἐν αὐτῇ. ²⁶ καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὕτως ἔστιν ὃς παρεπύκρυνας τὸ ῥῆμα κυρίου, ²⁸ καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐξορμῆμενον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰσθήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον. ²⁹ καὶ ᾤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπέσθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν. ³⁰ ὁ προφήτης, τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν, οὐαὶ ἀδελφέ. ³¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθεικται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ³² ὅτι γινόμενον ἐστὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ. ³³ καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν. ὁ βουλούμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά. ³⁴ καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὀλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

¹ Καὶ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν. υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ ἐπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο κύριος θεοσθαὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νασαὰ ἡ Ἀμμωνίτις. ² καὶ ἐποίησεν Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ παρεξήλωσεν αὐτόν ἐν πᾶσιν ὃς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἰς ἡμάρτον. ³ καὶ ὠκοδόμησεν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στή-

στήλας καὶ ἄλλῃ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου συσκίου. ²⁴ καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλείου, καὶ τὰ δόματα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδραζαάρ βασιλέως Σουβά. καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν ὄπλα τὰ χρυσᾶ, ὅσα ἐποίησε Σαλωμών, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον, ²⁷ καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὄπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλείου. ²⁸ καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἤρρον αὐτὰ οἱ παρατρεχόντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεὸ τῶν παρατρεχόντων. ²⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ³⁰ καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. ³¹ καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιού ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ βασιλεῦς Ἀβιού υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν. ² καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά, θυγάτηρ Ἀβισσαλώμ. ³ καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδιά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ⁴ ὅτι δια Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος καταλείμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ'

αὐτὸν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ⁵ ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ⁷ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιού καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιού καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ. ⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιού μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ βασιλεῦς Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁹ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλείου Ἰσραὴλ βασιλεῦς Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν, ¹⁰ καὶ τριαράκοντα καὶ ἐν ἑτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνὰ θυγάτηρ Ἀβισσαλώμ. ¹¹ καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ¹² καὶ ἀφῆλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησε συνοδὸν ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς. καὶ ἐξέκοψεν Ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χεϊμαῶν τῶν Κέδρων. ¹⁴ τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε. πλην ἡ καρδιά Ἀσά ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἰσήνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροὺς καὶ χρυσοὺς καὶ σκεύη. ¹⁶ καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσά καὶ ἀναμέσον Βαασά βασιλείου Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀνέβη Βαασά βασιλεῦς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾤκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ, τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν Ἀσά συμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὗρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλείου, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παιδῶν αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς υἱόν

υἱὸν Ἄδερ υἱὸν Ταβερμά υἱοῦ Ἀλὶν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Λαμασκῇ, λέγων. ¹⁹ διαθου διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σου. ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον. δέυρο διασκειδαςον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασά βασίλειά Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχοντας τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν τὴν Αἰν, τὴν Δαν, καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μασαῖα, καὶ πᾶσαν τὴν Χενναρθ, ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί. ²¹ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασά, καὶ διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμά, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά. ²² καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσά παρηγγεῖλε παντὶ Ἰούδα εἰς Ἐνακίμ, καὶ αἰροῦσι τοὺς λίθους τῆς Ῥαμά, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ᾤκοδομῆσε Βαασά, καὶ ᾤκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν βουνὸν Βενιαμὴν καὶ τὴν σκοπιάν. ²³ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά καὶ πᾶσα ἡ δύναστις αὐτοῦ ἦν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἃς ᾤκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν Ἰούδα; πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γῆρας αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁵ καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἰεροβοάμ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο. ²⁶ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἱ ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ περιεκαθίσεν αὐτὸν Βαασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον Βελαιὶν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἐχώραξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθὼν. ²⁸ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασά ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα,

καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ²⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ καὶ οὐχ ὑπελείπετο πᾶσαν προὴν τοῦ Ἰεροβοάμ ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωσίτου. ³⁰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισε τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν Ἰσραὴλ; ³² καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα βασιλεὺς Βαασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Θερσά εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη. ³⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ις.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανὶ πρὸς Βαασά. ² ἀνθ' ὧν ὑψώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔδοκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἰεροβοάμ, καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, τοὺς παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίαις αὐτῶν, ³ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγίρω ὀπίσω Βαασά καὶ ὀπισθεν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ. ⁴ τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασά ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. ⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βαασά καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Βαασά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Θερσά, καὶ βασιλεὺς Ἠλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανὶ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Βαασά καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πᾶσαι τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον

οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πατά-
ξαι αὐτόν. ⁸ καὶ Ἡλὰ υἱὸς Βασσά
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν
Θερασά. ⁹ καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτόν
Ζαμβρί ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεως τῆς ἡπ-
που, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερασά πίνων με-
θύων ἐν τῷ οἴκῳ Ῥαῦ τοῦ οἰκονόμου,
ἐν Θερασά. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθε Ζαμβρί καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐ-
τόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν ἐν τῷ
καθίσαι αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βασσά
¹² κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ
τὸν οἶκον Βασσά, καὶ πρὸς Ἰού τὸν
προφῆτην ¹³ περὶ πασῶν τῶν ἁμαρ-
τιῶν Βασσά καὶ Ἡλὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ, ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ
παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ ἐν
τοῖς ματαίοις αὐτῶν. ¹⁴ καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἡλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; ¹⁵ καὶ
Ζαμβρί ἐβασίλευσεν ἐν Θερασά ἡμέρας
ἑπτὰ. καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ
Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφυλῶν. ¹⁶ καὶ
ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λε-
γόντων. συνειστράφη Ζαμβρί καὶ ἐπαι-
σε τὸν βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσαν ἐν
Ἰσραὴλ τὸν Ἡλὰ καὶ τὸν γιουόμενον τῆς
στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁷ καὶ ἀνέβη Ἀμ-
βρί καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γα-
βαθῶν, καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερασά.
¹⁸ καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προ-
κατείληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ πο-
ρεύεται εἰς ἀντρον τοῦ οἴκου τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτόν τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν
¹⁹ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίη-
σε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ
υἱοῦ Ναβατ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί καὶ τὰς
συνάψεις αὐτοῦ ὥς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;
²¹ τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ. ἡμισυ
τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ
Γωνάθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τὸ

ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.
²² ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερε-
κράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ
υἱοῦ Γωνάθ. καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ
Ἰωράμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ
Θαμνί. ²³ ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ
καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλείως Ἀσά βασι-
λεῦναι Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη.
ἐν Θερασά βασιλεῦναι ἔξ ἔτη. ²⁴ καὶ ἐκτε-
σατο Ἀμβρί τὸ ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ
Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους ἐν δύο
ταλαντῶν ἀργυρίου. καὶ ὠκοδόμησε
τὸ ὄρος, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ
ὄρους οὗ ὠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σεμερῶν.
²⁵ καὶ ἐποίησεν Ἀμβρί τὸ πονηρὸν ἐν-
ώπιον κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσ-
ραὴλ, τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν
Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν. ²⁷ καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρί καὶ πάντα
ἃ ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐ-
τοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι-
λέων Ἰσραὴλ; ²⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρί
μετὰ τὸν πατέραν αὐτοῦ, καὶ θάπτε-
ται ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ βασιλεῦναι Ἀχαάβ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ ἑνδεκατῷ ἔτει τοῦ Ἀμβρί
βασιλεῦναι Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἑτῶν
τριάνκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευ-
σεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Γαζουβά, θυγάτηρ Σιλί.
καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλιεν ἀπ' αὐ-
τῆς τοῦ ποιεῖν τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον κυ-
ρίου. πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν.
ἔθνον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἔθνημιον.
καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφάτ μετὰ βασι-
λέως Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
ἣν ἐποίησε, καὶ οὐς ἐπολέμησεν, οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λό-
γων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰού-
δα; καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ὥς
ἐπέθετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐξῆρεν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ
βασι-

βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ. Νασιβ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσίς πορεύεσθαι εἰς Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χροσίον. καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναὺς ἐν Γασίων Γαβέρ. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἔξαποστελῶ τοὺς παῖδας σου καὶ τὰ παιδιάρια μου ἐν τῇ νηϊ, καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἰωσαφάτ. καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.²⁹ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκοσι καὶ δύο ἔτη.³⁰ καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐμπροσθεν αὐτοῦ.³¹ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὺ βασιλέως Σιδωνίων. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.³² καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχτισμάτων αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.³³ καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ ἄλλος. καὶ προσέθηκεν Ἀχαάβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα, τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἐμπροσθεν αὐτοῦ.³⁴ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιλὴς ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ, ἐν τῷ Ἀβριῶν πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ τῷ Σιγούβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυή.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ εἶπεν Ἠλιὺ ὁ προφήτης Θεσβίτης ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχαάβ. ἤ κυριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου.² καὶ ἐγένετο ῥῆμα

κυρίου πρὸς Ἠλιού.³ πορευοὺν ἐντεύθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χεϊμάρῳ Χορβάθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.⁴ καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χεϊμάρῳ πίσεις ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.⁵ καὶ ἐποίησεν Ἠλιὺ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χεϊμάρῳ Χορβάθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.⁶ καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τοπρῶν, καὶ κρέα τοδείλης, καὶ ἐκ τοῦ χεϊμάρῳ ἔπινεν ὕδωρ.⁷ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χεϊμάρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς.⁸ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἠλιού.⁹ ἀνάστηθι, καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας. ἰδοὺ ἐντέταλμαί ἐκεί γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.¹⁰ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα. καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιού, καὶ εἶπεν αὐτῇ. λαβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι.¹¹ καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιού, καὶ εἶπεν. λήψῃ δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου.¹² καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ἤ κυριος ὁ θεός σου εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἡ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλαρία, καὶ ἐξελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγομεθα, καὶ ἀποθανούμεθα.¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἠλιού. θάρσει, ἐξελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν, καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαντῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτω.¹⁴ ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς.¹⁵ καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε καὶ ἥσθιν αὐτῇ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.¹⁶ καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού.¹⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἡρῶν-

ἠρώσθησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος τῆς κυρίας τοῦ οἴκου. καὶ ἦν ἡ ἀρώσטיα αὐτοῦ κραταία σφόδρα ἕως οὐκ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς Ἡλιοῦ. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀνθρώπε τοῦ θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς μέ τοῦ ἀναμνήσαι ἀδικίας μου, καὶ θανατώσαι τὸν υἱόν μου; ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα. δός μοι τὸν υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνῆγενεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερφῶν ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. ²⁰ καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν. οἶ μοι κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μετ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κενάκωκας τοῦ θανατώσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. ²¹ καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον, καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν. ²² καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἀνεβόησε ²³ τὸ παιδάριον. καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ υπερῶν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. ²⁴ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ. ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος θεοῦ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλιοῦ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων. πορεύθητι, καὶ ὀφθῇτι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω νετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. ² καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ τοῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἡ λυμὸς κραταία ἐν Σαμαρείᾳ. ³ καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον. καὶ Ἀβδιὸν ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα. ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας κυρίου, καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκατὸν ἄνδρας προφῆτας καὶ κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. ⁵ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν. δέυρο, καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους, ἕαν πως εὕρωμεν βοτάνην, καὶ περιποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ

τῶν σκηνῶν. ⁶ καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοὺς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν. Ἀχαάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, καὶ Ἀβδιὸν ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος. ⁷ καὶ ἦν Ἀβδιὸν ἐν τῇ ὁδῷ μόνος. καὶ ἦλθεν Ἡλιοῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος. καὶ Ἀβδιὸν ἔσπευσε καὶ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἰ αὐτὸς κύριε μου Ἡλιοῦ; ⁸ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ αὐτῷ. ἐγώ. πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν Ἀβδιὸν. τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Ἀχαάβ τοῦ θανατώσαι με; ¹⁰ ζῇ κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἡ βασιλεία, οὐ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἰ ἔπον, οὐκ ἔστι. καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐκ εὗρηκέ σε. ¹¹ καὶ νῦν σὺ λέγεις, πορεύου ἀγγέλε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιοῦ. ¹² καὶ ἔσται ἕαν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σου, καὶ πνεῦμα κυρίου ἄρξῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, καὶ αὐχ εὕρησε σε, καὶ ἀποκτενέι με. καὶ ὁ δοῦλός σου ἔστι φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ. ¹³ ἡ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, οἷα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι; ¹⁴ καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι, πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιοῦ, καὶ ἀποκτενέι με; ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. ζῇ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθῆσομαι αὐτῷ. ¹⁶ καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιὸν εἰς συνάντην τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἀπηγγεilen αὐτῷ. καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλιοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλιοῦ. εἰ σὺ εἰ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἀλλ' ἡ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλῖμ. ¹⁹ καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς μέ πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὅρος τὸ

Καρ-

Καρμήλιον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης τετρακόσιους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἁλῶν τετρακόσιους ἐσθίωντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. ²⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. ²¹ καὶ προσήγαγεν Ἥλιου πρὸς πάντας. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἥλιου. ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ὅστις κύριος ὁ θεός, πορεύσθε ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον. ²² καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς τὸν λαόν. ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου τετρακόσιοι, ²³ ὁδοῦσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξασθῶσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισσώσωνται, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουνὸν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. ²⁴ καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔσται ὁ θεός, ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος θεός. καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπον. καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἥλιου τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης. ἐκλεξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρώτους, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς. καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε. ²⁶ καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωῒθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον. ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βάαλ ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὐ ἐποίησαν. ²⁷ καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμικτήρισεν αὐτοὺς Ἥλιος ὁ Θεοβίτης, καὶ εἶπεν. ἐπικαλέσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι ἀδολοσχία αὐτῷ ἐστίν, καὶ ἅμα μὴ ποτε χηματίζῃ αὐτός, ἢ μὴ ποτε καθῆναι αὐτός, καὶ ἐξαναστησεται. ²⁸ καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις

καὶ σιρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτοὺς, ²⁹ καὶ προεφήτευσεν ἕως οὗ παρῆλθε τὸ διελκύν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀγαθῆναι τὴν θυσίαν, καὶ ἐλάλησεν Ἥλιος ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχισμάτων, λέγων. μετὰστῆτε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαῖτωμά μου. καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν. προσάγαγετε πρὸς μέ. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. ³¹ καὶ ἔλαβεν Ἥλιος δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων, Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομα σου. ³² καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἵασατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκευασμένον. καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητάς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. ³³ καὶ ἐστοίβασε τὰς σχίδας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαῖτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ³⁴ καὶ εἶπε. λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαῖτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδας. καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ εἶπε. δευτερώσατε, καὶ ἔδεντέρωσαν. καὶ εἶπε. τρισώσατε. καὶ ἐτρίσσευσαν. ³⁵ καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησαν ὕδατος. ³⁶ καὶ ἀνέβησεν Ἥλιος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεός Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σου, καὶ διὰ σέ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα. ³⁷ ἐπάκουσόν μου κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἐστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω. ³⁸ καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαῖτωματα καὶ τὰς σχίδας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. ³⁹ καὶ ἔπει πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον. ἄληθώς κύριος ὁ

θεός

θεὸς αὐτὸς ὁ θεός. ⁴⁰ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν. συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βααλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατὰγει αὐτούς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἔσφαξεν αὐτούς ἐκεῖ. ⁴¹ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ τῷ Ἀχαάβ. ἀνάβηθι, καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. ⁴² καὶ ἀνέβη Ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὴν Κάμηλον καὶ ἐκυνεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, ⁴³ καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ. ἀνάβηθι, καὶ ἐπύθλειον ὁδὸν τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν. οὐκ ἔστιν οὐθέν. καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. καὶ σὺ ἐπιστρέψον ἐπτάκις. ⁴⁴ καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἐπτάκις. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ. καὶ εἶπεν. ἀνάβηθι, καὶ εἶπον Ἀχαάβ. ζεύξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. ⁴⁵ καὶ ἐγένετο ἕως αὐδὲ καὶ αὐδὲ, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. καὶ ἔκλειεν καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰερζάελ. ⁴⁶ καὶ χεῖρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλιόν, καὶ συνεσφίγξε τὴν ὀσφιν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἐμπροσθεν Ἀχαάβ εἰς Ἰερζάελ.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ τῇ Ἰεζάβελ γυναίκι αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλιοῦ, καὶ ὡς ἀπέκτεινε τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιόν, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἶ Ἡλιόν καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τότε ποιήσαι μοι ὁ θεός καὶ τότε προσθήη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἐνός ἐξ αὐτῶν. ³ καὶ ἐφοβήθη Ἡλιόν καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβέε γῆν Ἰουδα, καὶ ἀψήκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. ⁴ καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ραθμὲν, καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν. καὶ εἶπεν. ἱκανοῦσθω νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ

τοὺς πατέρας μου. ⁵ καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν. καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστηθι καὶ φάγε. ⁶ καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιόν. καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος. καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἐπαιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. ⁷ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. ⁸ καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπαιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὅρου Χωρήβ. ⁹ καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε. τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιόν; ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἡλιόν. ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹¹ καὶ εἶπεν. ἐξελεύσῃ αὐρίον, καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει. ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύνῃ ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κίριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος. ¹² καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος. καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς. ¹³ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιόν, καὶ ἐπικάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μῆλωτι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον. καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτόν φωνή, καὶ εἶπε. τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιόν; ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἡλιόν. ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. πορεύου ἀνάστρεψε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξες εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Λαμασκῷ. καὶ ἦξες καὶ

καὶ χρίσεις τὸν Ἀσάη εἰς βασιλεία τῆς Συρίας. ¹⁶ καὶ τὸν Ἰού υἱὸν Ναμωσὶ χρίσεις εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραήλ. καὶ τὸν Ἐλισαίε υἱὸν Σαφαὶ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. ¹⁷ καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀσάη θανάτωσαι Ἰού. καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰού θανάτωσαι Ἐλισαίε. ¹⁸ καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραὴλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὐρίσκει τὸν Ἐλισαίε υἱὸν Σαφαὶ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα. καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ κατέλειπεν Ἐλισαίε τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἥλιος, καὶ εἶπε. καταφίλῃσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου. καὶ εἶπεν Ἥλιος. ἀνάστρεφε, ὅτι πεποιήκά σοι. ²¹ καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὀπισθεν αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσσε καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκέυεσι τῶν βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἥλιος, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

ΚΕΦ. Κ'. (C. 21.)

Καὶ ἀμπελῶν εἰς ἣν τῷ Ναβουθαὶ τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἄλλῃ Ἀχαάβ βασιλεῶς Σαμαρείας. ² καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ πρὸς Ναβουθαὶ, λέγων. δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν. εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον ἀλλάγμα ἀμπελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων. ³ καὶ εἶπεν Ναβουθαὶ πρὸς Ἀχαάβ. μὴ γένοιτο μοι παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί. ⁴ καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαάβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ σινεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. ⁵ καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ οὐκ εἰ σὺ ἐσθίων

ἄρτον; ⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, λέγων. δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου. εἰ δὲ βούλη, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου. ⁷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ; ἀνάστηθι καὶ γάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου. ⁸ καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαάβ, καὶ ἐσφραγίσασα τῇ σφραγίδι αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί. ⁹ καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγων. νηστεύσατε νηστείαν, καὶ καθίσαιε τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. ¹⁰ καὶ ἐγκαθίσαιε δύο ἀνδρας υἱούς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ, λέγοντες. εὐλόγησε θεὸν καὶ βασιλεία. καὶ ἔξαγαγέτωσαν αὐτόν, καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθάνετω. ¹¹ καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ, καὶ καθὰ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς. ¹² καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. ¹³ καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων, καὶ ἐκάθισαν ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ, λέγοντες. εὐλόγησας θεὸν καὶ βασιλεία. καὶ ἐξήγαγον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀπέθανε. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες. λιθοβολήσεται Ναβουθαί, καὶ τέθνηκε. ¹⁵ καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπεν πρὸς Ἀχαάβ. ἀνάστα κληρονομίαν τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίτου, ὃς οὐκ ἔδωκε σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβουθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαάβ ὅτι τέθνηκε Ναβουθαί ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διεῖρξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἀνέ-

στη

στη και κατέβη Ἀχαάβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλῆτου κληρονομήσαι αὐτόν. ¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἡλίου τὸν Θεσβίτην, λέγων. ¹⁸ ἀνάστηθι καὶ κατέβηθι εἰς ἀπαντὴν Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν. ¹⁹ καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν, λέγων. τάδε λέγει κύριος. ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐν παντὶ τόπῳ ὃ ἔλειξαι αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν αἱ κύνες τὸ αἷμά σου, καὶ αἱ πόρνοι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλίου. εἰ εὐρηκὰς με ὁ ἐχθρὸς μου; καὶ εἶπεν. εὐρηκα, διότι μάτην πέπρασαι, ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, παροργίσαι αὐτόν. ²¹ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ. καὶ ἐκκαύσω ὅπισω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ. ²² καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρωργίσας καὶ ἐξημαρτέας τὸν Ἰσραὴλ. ²³ καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε κύριος, λέγων. οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. ²⁵ πλην μεταίως Ἀχαάβ ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορρᾶιός, ὃν ἐξωλόθρευσεν κύριος ὡς προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ ἐπορεύετο κλαίων, καὶ διεῤῥῆξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευσεν. καὶ περιεβόλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐπάταξεν Ναβουθαί τὸν Ἰεζραηλῆτην, καὶ ἐπορεύθη. ²⁸ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου

ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλίου περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε κύριος. ²⁹ εἶωρακας ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

Κ Ε Φ. ΚΑ'. (C. 20.)

Καὶ συνήθροισεν υἱὸς Ἀδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμαρείαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα. καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμαρείαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν. ² καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει υἱὸς Ἀδερ. ³ τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστὶ, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστι. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. καθὼς ἐλάλησας κύριε μου βασιλεῦ, σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά. ⁵ καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν. τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἀδερ. ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων. τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί, ⁶ ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐριοι ἀποτελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνήσουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παιδῶν σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λήφονται. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπε. γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου. τὸ ἀργυρίον μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ. ⁸ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός. μὴ ἀκούσης, καὶ μὴ θελήσης. ⁹ καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ. λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν. πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δούλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἀνδρῶν ποιῆσαι. καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἀδερ, λέγον.

Α α

γων.

γων. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ ἔκποιήσῃ ὁ κυὸς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ἱκανούσθω. μὴ καυχάσθω ὁ κυρτός, ὡς ὁ ὀρθός. ¹² καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτός καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς. καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. οἰκοδομήσατε χάρακα. καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν. ¹³ καὶ ἰδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθε τῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος, εἰ ἑώρακας τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τούτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σὰς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ. ἐν τίνι; καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐν τοῖς παιδαριοῖς τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ εἶπεν Ἀχαάβ. τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπεν. σύ. ¹⁵ καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαάβ τοὺς ἀρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν. καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθε μισημβρίας. καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχώθ αὐτός καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμπερηθοὶ αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθον ἀρχοντας παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις. καὶ ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας, λέγοντες. ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύεται, συλλαβεῖν αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλαβεῖν αὐτούς. ¹⁹ καὶ μὴ ἐξεληθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως ἀρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν. καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν. ²⁰ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ. καὶ ἔδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ. καὶ ἔφυγε Συρία. καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραὴλ. καὶ σῶζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἡπνέως. ²¹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ. ²² καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. κρα-

ταιοῦ καὶ γνώθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντας τοῦ ἐναντιοῦ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ. ²³ καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας, καὶ εἶπον. θεὸς ὀρέων θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλαδῶν, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς. ἔαν δὲ πολεμῶμεν αὐτούς κατ' εὐθὺ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. ²⁴ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσων. ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας, ²⁵ καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν, καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον, καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα, καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὺ, καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν οὕτως. ²⁶ καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐναντιοῦ, καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκά εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέψαν, καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπάντην αὐτῶν. καὶ παρενέβαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὥστε δύο ποίμνια αἰγῶν. καὶ Συρία ἐπλησε τὴν γῆν. ²⁸ καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία, θεὸς ὀρέων κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλαδῶν αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ²⁹ καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μᾶ ἡμέρᾳ. ³⁰ καὶ ἔφυγον οἱ καταλοιποὶ εἰς Ἀφεκά εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπρεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπῶν. καὶ υἱὸς Ἀδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμιεῖον. ³¹ καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν. ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ εἰ πως ζωογονήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ἡμῶν. ³² καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἔθηκεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. δοῦλός σου υἱὸς Ἀδερ λέγει. ζῆσάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. καὶ εἶπεν. εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστί. ³³ καὶ οἱ ἄνδρες οἰκονόσαντο, καὶ ἐσπέλσαντο. καὶ ἀνέλεξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἶπον. ἀδελφός σου υἱὸς Ἀδερ. καὶ εἶπεν. εἰσελθατε καὶ λάβετε αὐτόν. καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα. ³⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρα τοῦ πατρὸς σου ἀποδώσω σοι. καὶ ἐξοδούς θήσεις σεαυτῷ ἐν Λαμασκῷ, καθὼς ἔφετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε. καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. ³⁵ καὶ ἄνθρωπος εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. πάταξον δὴ με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν. ³⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εὗρίσκει αὐτὸν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. ³⁷ καὶ εὗρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε. πάταξόν με δὴ. καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε. ³⁸ καὶ ἐπορευθῇ ὁ προφήτης καὶ ἔσται τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. ³⁹ καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιάν τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐκίχθαγε πρὸς με ἄνδρα, καὶ εἶπε πρὸς μέ. φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἔαν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις. ⁴⁰ καὶ ἐγενήθη, περιβεβέματο ὁ δοῦλός σου ὡδε καὶ ὡδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνδρα παρ' ἐμοὶ ἐφονεύσας. ⁴¹ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφείλε

τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπέγνω αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος. ⁴² καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. τὰδε λέγει κύριος. διότι ἐξηνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἐκάθισεν τὰ τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέσον Συρίας καὶ ἀναμέσον Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατεβῇ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ³ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. εἰ οὐδαμῶς ἡμῖν Ῥεμμάθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας; ⁴ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἀναβῆσθαι μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. καθὼς ἐγώ, καὶ σὺ οὕτως. καθὼς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου. καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. ⁵ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον. ⁶ καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφῆτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπον. ἀνάβαινε, καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. οὐκ ἔστιν ὡδε προφητὴς τοῦ κυρίου, καὶ ἐπερωτήσωμεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ; ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. εἰς ἔστιν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτήσαι δι' αὐτοῦ τὸν κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαὰ. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα. μὴ λέγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἓνα, καὶ εἶπε. τοτάρχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαὰ. ¹⁰ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐνοπλοὶ ἐν ταῖς πύλαις

Σαμαρείας. και πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτεον ἐνώπιον αὐτῶν. ¹¹ και ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν κέρατα σιδηρᾶ, και εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεισθῇ. ¹² και πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτεον οὕτως, λέγοντες. ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ, και εὐδοῶσαι και δώσαι κύριος εἰς χεῖράς σου και τὸν βασιλέα Συρίας. ¹³ και ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαῖαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων. ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλᾷ περὶ τοῦ βασιλέως, γίνου δὴ και σὺ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνὸς τούτων, και λάλησον καλᾷ. ¹⁴ και εἶπε Μιχαίας. ζῇ κύριος ὅτι ἂν ἔαν εἶπῃ κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω. ¹⁵ και ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα. και εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. Μιχαῖα, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; και εἶπεν. ἀνάβαινε, και εὐδοῶσαι κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως. ¹⁶ και εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ποσάκις ἐγὼ ὀρκίζω σε, ὅπως λαλήσης πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου; ¹⁷ και εἶπε. οὐχ οὕτως. ἑώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, ὃ οὐκ ἔστι ποιμὴν. και εἶπε κύριος. οὐ κύριος τούτους θεός; ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρεφέτω. ¹⁸ και εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα. οὐκ εἶπα πρὸς σέ, ὅτι οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλᾷ, διότι ἀλλ' ἢ κακᾷ; ¹⁹ και εἶπε Μιχαίας. οὐχ οὕτως. οὐκ ἐγὼ. ἀκούε ῥῆμα κυρίου. οὐχ οὕτως. εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, και πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ και ἐξ ἐκωνύμων αὐτοῦ. ²⁰ και εἶπε κύριος. τίς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, και ἀναβήσεται, και πεσέεται ἐν Ῥεμμάθ Γαλαὰδ; και εἶπεν οὗτος οὕτως, και οὕτως οὕτως. ²¹ και ἐξῆλθε πνεῦμα και ἔστη ἐνώπιον κυρίου, και εἶπεν. ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. ²² και εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος. ἐν τίνι; και εἶπεν. ἐξελεύσονται, και ἔσονται πνεῦμα ψευδὲς εἰς

τὸ στόμα πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. και εἶπεν. ἀπατήσεις, και γε δυνήσῃ. ἐξέλθε και ποιήσον οὕτως. ²³ και νῦν ἰδοὺ ἔδωκε κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων, και κυριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακᾷ. ²⁴ και προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, και ἐπάταξε τὸν Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, και εἶπε. ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν σοί; ²⁵ και εἶπε Μιχαίας. ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἐξεέλθῃς ταμεῖον τοῦ ταμεῖου τοῦ κρυβῆναι ἐκί. ²⁶ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. λάβετε τὸν Μιχαῖαν, και ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Σεμὴρ τὸν βασιλέα τῆς πόλεως. και τῷ Ἰωσὰφ νῦν τὸν βασιλέως ²⁷ εἶπον θέσθαι τούτον ἐν φυλακῇ, και ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως και ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. ²⁸ και εἶπε Μιχαίας. ἔαν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε κύριος ἐν ἐμοί. ²⁹ και ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ και Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαὰδ. ³⁰ και εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα. συγκαλυφθῆναι και ἐξελεύσασθαι εἰς τὸν πόλεμον, και σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου. και συνεκαλύφθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, και ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. ³¹ και βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα και δυοῖ, λέγων. μὴ πολεμεῖτε μικρὸν και μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον. ³² και ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰούδα, και αὐτοὶ εἶπαν. φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, και ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμήσαι. και ἀνέκραξεν Ἰωσαφὰτ. ³³ και ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, και ἀνέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. ³⁴ και ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως, και ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύματος και ἀναμέσον τοῦ θώρακος. και εἶπε τῷ ἴνιοχῳ αὐτοῦ. ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου και ἐξαγάγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι. ³⁵ και ἐτροπώθη ὁ πό-

λεμος

λεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστρωκὴς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέκυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος, καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος. ³⁶ καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου, λέγων. ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ³⁷ ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ. ³⁸ καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλιξαν αἱ υἱεὶς καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησε. ³⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαάβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ ὅλγον ἐλεφάντινον ὃν ὠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; ⁴⁰ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδᾶν. ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ⁴² Ἰωσαφάτ, υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτόν. καὶ εἰκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσα-

λήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβά θυγάτηρ Σαλαί. ⁴³ καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεὶς ἐν ὁσθαλμοῖς κυρίου. ⁴⁴ πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρκεν. ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. ⁴⁵ καὶ ἐβίβησεν Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ. ⁴⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφάτ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰουδᾶ; ⁵¹ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁵² καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ. ἐν ἔτει ἑπτακαίδεκα τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰουδᾶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη. ⁵³ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ νιού Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ⁵⁴ καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ γινόμενα ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἠθέτησε Μωᾶβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ. ² καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τὸ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρρώσθη. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βααλ μύτιαν θεὸν Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης. καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ. ³ καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκάλεσεν Ἠλιοῦ τὸν Θεσβίτην, λέγων. ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν

τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς. εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βααλ μύτιαν θεὸν Ἀκκαρῶν; καὶ οὐχ οὕτως. ⁴ ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ⁵ καὶ ἐπιστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ὅτι ἐπετρέψατε; ⁶ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν, καὶ

καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς. δεῦτε ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντά ὑμᾶς, καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητήσαι ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ' οὕτως. ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθάνῃ. καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγελλαν τῷ βασιλεὶ καθὰ ἐλάλησεν Ἠλιοῦ. ⁷ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς. τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους; ⁸ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἀνὴρ δαπνύς, καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. Ἠλιοῦ ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστι. ⁹ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντηκόντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδοὺ Ἠλιοῦ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, καταβῇ. ¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον. καὶ εἰ ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πεντηκόντά σου. καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντηκόντα αὐτοῦ. ¹¹ καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον, καὶ τοὺς πεντηκόντα αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, ταχέως καταβῇ. ¹² καὶ ἀπεκρίθη Ἠλιοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. εἰ ἄνθρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πεντηκόντά σου. καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντηκόντα αὐτοῦ. ¹³ καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστέλλαι ἡγούμενον καὶ τοὺς πεντηκόντα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος, καὶ ἐκαμίνεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἠλιοῦ, καὶ ἐδέχθη αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,

καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ἐντιμωθήτω ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πεντηκόντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ¹⁴ ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους. καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ¹⁵ καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἠλιοῦ, καὶ εἶπε. καταβῇ μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἀνέστη Ἠλιοῦ καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ¹⁶ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἠλιοῦ. τάδε λέγει κύριος. τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητήσαι ἐν τῷ Βαάλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ' οὕτως. ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθάνῃ. ¹⁷ καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὁ ἐλάλησεν Ἠλιοῦ. ¹⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ὁρχοῦ αἱ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ τὰ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαὰβ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη δεκάδυο, ἐν ἔτι ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. πλην οὐχ' ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστησε τὰς στήλας τοῦ Βαάλ αἱ ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτάς. πλην ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἰεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐθυμώθη ὁργὴ κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαὰβ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἠλιοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοῦ καὶ Ἑλισαίῃ ἐκ Γαλιλάων. ² καὶ εἶπεν Ἠλιοῦ πρὸς Ἑλισαίαν. καθὼς δὴ ἐσταύθα, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ. καὶ εἶπεν Ἑλισαίαν. ἤν κύριος καὶ ἤν ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. ³ καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθήλ πρὸς Ἑλισαίαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. εἰ ἔγνωσ, ὅτι κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνανθι τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε. κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπᾷτε. ⁴ καὶ

⁴ καὶ εἶπεν Ἡλιὸς πρὸς Ἑλισαίε. κά-
θου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι κύριος ἀπέσταλ-
κέ με εἰς Ἱεριχῶ. καὶ εἶπεν. ζῇ κύριος
καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω
σε. καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχῶ, ⁵ καὶ ἡγγί-
σαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱερι-
χῶ πρὸς Ἑλισαίε, καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν. εἰ ἔγνως, ὅτι σήμερον λαμβάνει
κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς
κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε. καὶ γε ἐγὼ
ἔγνω, σιωπᾷτε. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡ-
λιός· καθοὺ δὴ ὧδε, ὅτι κύριος ἀπέ-
σταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ
εἶπεν Ἑλισαίε. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυ-
χή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ἀμφότεροι ⁷ καὶ πεντήκοντα
ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἔστη-
σαν ἐξεναντίας μακρόθεν. καὶ ἀμφο-
τεροὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. ⁸ καὶ
ἔλαβεν Ἡλιὸς τὴν μὴλωτὴν αὐτοῦ καὶ
εἴλησε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διη-
ρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα. καὶ διέ-
βησαν ἀμφότεροι ἐν ἔρῳ. ⁹ καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς, καὶ Ἡ-
λιὸς εἶπε πρὸς Ἑλισαίε. αἰτῆσαι τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με
ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἑλισαίε. γεννηθήτω
δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ.
¹⁰ καὶ εἶπεν Ἡλιός· ἐσκήληνας τοῦ
αἰτήσασθαι. ἐὰν ἰδῃς με ἀναλαμβάνο-
μενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως.
καὶ ἐὰν μὴ, οὐ μὴ γένηται. ¹¹ καὶ ἐγέ-
νετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορευόντο
καὶ ἐλάλουν. καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός καὶ
ἵπποι πυρός, καὶ διέστειλεν ἀναμέσον
ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη Ἡλιὸς ἐν
συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν. ¹² καὶ
Ἑλισαίε ἑώρα, καὶ ἔβρα. πάτερ πάτερ
ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ. καὶ
οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐπελάβετο
τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέβηξεν αὐ-
τὰ εἰς δύο ῥήγματα. ¹³ καὶ ὑψωσεν
τὴν μὴλωτὴν Ἡλιού, ἣ ἔπεσεν ἐπάνω-
θεν Ἑλισαίε. καὶ ἐπέστρεψεν Ἑλισαίε,
καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδά-
νου. ¹⁴ καὶ ἔλαβε τὴν μὴλωτὴν Ἡλιού
ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπε. ποῦ ὁ θεὸς Ἡλιού
ἄφω; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διέβη
Ἑλισαίε. ¹⁵ καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ

τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῶ ἐξεναν-
τίας, καὶ εἶπον. ἐπαναπέπαιται τὸ
πνεῦμα Ἡλιού ἐπὶ Ἑλισαίε. καὶ ἦλ-
θον εἰς συναντήν αὐτοῦ, καὶ προσεκύ-
νησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ¹⁶ καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παιδῶν
σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως.
πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύ-
ριόν σου, μὴ ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα
κυρίου, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων ἢ ἐφ' ἓνα τῶν
βουνῶν. καὶ εἶπεν Ἑλισαίε. οὐκ ἀπο-
στελεῖτε. ¹⁷ καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν,
ἕως οὗ ἡσχύνετο. καὶ εἶπεν. ἀποστεί-
λατε. καὶ ἀπέστειλαν πεντήκοντα ἄν-
δρας, καὶ ἐζητήσαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ
οὐκ εὗρον αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἱε-
ριχῷ, καὶ εἶπεν Ἑλισαίε. οὐκ εἶπον
πρὸς ὑμᾶς γὰρ πορευθῆτε; ¹⁹ καὶ εἶπον
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἑλισαίε.
ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ,
καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα
πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. ²⁰ καὶ
εἶπεν Ἑλισαίε. λάβετε μοι ὑδρίσκην
καινὴν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλλα. καὶ ἔλαβον,
καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν. ²¹ καὶ ἐξηλ-
θεν Ἑλισαίε εἰς τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδά-
των καὶ ἐρῶμεν ἐκεῖ ἄλλα, καὶ εἶπε.
ἰδε λέγει κύριος. ἵαμαι τὰ ὕδατα ταῦ-
τα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ
ἀτεκνουμένη. ²² καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἑλισαίε ὃ ἐλάλησε. ²³ καὶ ἀνέβη ἐκεῖ-
θεν εἰς Βαιθλὴλ. καὶ ἀναβαίνοντας αὐ-
τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάκια μικρὰ
ἐξηλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον
αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ. ἀνάβαινε φα-
λακρὲ, ἀνάβαινε. ²⁴ καὶ ἐξέρευσεν ὅπι-
σω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὰ, καὶ κατη-
ράσατο αὐτοὺς ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ
ἰδοὺ ἐξηλθον δύο ἄσχοι ἐκ τοῦ δρυ-
μοῦ, καὶ ἀνέβρῳσαν ἀπ' αὐτῶν τεσσα-
ράκοντα καὶ δύο παῖδας. ²⁵ καὶ ἐπο-
ρεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμή-
λιον, καὶ κέκειθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμα-
ρειαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰω-
σαφὰτ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασί-
λευσε

λευσε δώδεκα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. πλὴν οὐχ ὥς ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὥς ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ μετέστησε τὰς στηλάς τοῦ Βάαλ, αἷς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ³ πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. ⁴ καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν Νωκίδ, καὶ ἐπέστρεψε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἀνῶν, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. ⁵ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ, καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπescάκεν τὸν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων. βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί, εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν. ἀναβήσομαι. ὁμοίός μοι, ὁμοίός σοι. ὥς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου. ὥς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. ⁸ καὶ εἶπε. ποία ὁδὴ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν. ὁδὸν ἔρημον Ἐδῶμ. ⁹ καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδῶμ, καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν. καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσιν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ὦ, ὅτι κέκληκε κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χερσὶ Μωάβ. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπζητήσωμεν τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ὧδε Ἑλισαῖ υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλίου. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδῶμ. ¹³ καὶ εἶπεν Ἑλισαῖ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ πατρός σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρός σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. μὴ ὅτι κέκληκε κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι

αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ; ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἑλισαῖ. ἤ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σέ, καὶ εἶδον σε. ¹⁵ καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα. καὶ ἐγένετο ὥς ἐψάλλον ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου, ¹⁶ καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ποιήσατε τὸν χεῖμαρῶν τούτων βοθῶνους βοθῶνους. ¹⁷ ὅτι τάδε λέγει κύριος. οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα, καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετὸν, καὶ ὁ χεῖμαρῶν οὗτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πίσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν. ¹⁸ καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. καὶ παραδώσω τὴν Μωάβ ἐν χερσὶ ὑμῶν. ¹⁹ καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὄχυράν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις. ²⁰ καὶ ἐγένετο πρῶτ' ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὀδοῦ Ἐδῶμ, καὶ ἐπλήρωθη ἡ γῆ ὕδατος. ²¹ καὶ πᾶσα Μωάβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς. καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντός περιεζωσμένοι ζῶνῃ. καὶ εἶπον. ὦ. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου, ²² καὶ ὠρθησαν τοπρῶτ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα. καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὥς αἷμα. ²³ καὶ εἶπον. αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας. καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκύλα Μωάβ. ²⁴ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ. καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἐφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθον εἰς πορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ, ²⁵ καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον. καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἐῤῥῆψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθρηγμένους. καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν. ²⁶ καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτα-

ἐπτακοσίους ἀνδρας ἐσπασμένους ὁμοφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδῶμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ²⁷ καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετὰ μὲλος μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἔβρα πρὸς τὸν Ἐλισαιέ, λέγουσα. ὁ δούλος σου ἀνὴρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἐγnows, ὅτι δούλος σου ἦν φοβούμενος τὸν κύριον. καὶ ὁ δανειστής ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἐκ τῶ εἰς δούλους. ² καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. τί ποιήσω σοι; ἀναγγεῖλόν μοι τί ἐστίν σοι ἐν τῷ οἴκῳ; ἡ δὲ εἶπεν. οὐκ ἐστὶ τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἄλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. δεῦρο αἰτῆσαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγόσης. ⁴ καὶ εἰς ἐλεύση καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρείς. ⁵ καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς. αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς. ἐργίσατε ἔτι πρὸς με τὸ σκεῦος. καὶ εἶπον αὐτῇ. οὐκ ἐστὶν ἔτι σκεῦος, καὶ ἔσθι τὸ ἔλαιον. ⁷ καὶ ἦλθε, καὶ ἀπῆγγεῖλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ ἔλαιῳ. ⁸ καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαιέ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκρατήσεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν. ⁹ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ἰδοὺ δη ἔργον ὅτι ἀνθρώπος τῷ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός. ¹⁰ ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶν τόπον μικρὸν, καὶ θώμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τρά-

πεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυγνίαν. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινε εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ¹² καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. κάλεσον μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἶπον δη πρὸς αὐτήν, ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἐκστασιν ταύτην, τί δὲ ποιῆσαι σοι; εἰ ἐστὶ λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἀρχοντα τῆς δυναμείας; ἡ δὲ εἶπεν. ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγὼ εἰμι οἰκῶ. ¹⁴ καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ. τί δὲ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἐστὶν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτες. ¹⁵ καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη παρὰ τὴν θύραν. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ πρὸς αὐτήν. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιειληφυῖα υἱόν. ἡ δὲ εἶπε. μὴ κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. ¹⁷ καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὥς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὥς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισαιέ. ¹⁸ καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον. καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας, ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ. ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἤρην αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. ²¹ καὶ ἀνῆνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε, ²² καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. ²³ καὶ εἶπε. τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον, οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον; ἡ δὲ εἶπεν. εἰρήνη. ²⁴ καὶ ἐπέσασε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς. ἄγε πορεύου, μὴ ἐπίσχης μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι. ²⁵ δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ

θεοῦ εἰς ὅρος τὸ Καρμήλιον. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαῖ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη. ²⁶ νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς. ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν. εἰρήνη. ²⁷ καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαῖ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ ἡγγισεν Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. ἄφες αὐτήν. ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατῶδυνος αὐτῇ, καὶ κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλές μοι. ²⁸ ἡ δὲ εἶπε. μὴ ᾔτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα, οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; ²⁹ καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ Γιεζὶ. ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἂν εὗρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογῆσεις αὐτόν, καὶ ἂν εὐλογῇ σε ἄνθρωπος, οὐκ ἀποκριθῇς αὐτῷ. καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. ³⁰ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἀνέστη Ἐλισαῖ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. ³¹ καὶ Γιεζὶ διηλθεν ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἀπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων. οὐκ ἤγερθη τὸ παιδάριον. ³² καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηδὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. ³³ καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτοῦ. καὶ προσηύδατο πρὸς κύριον. ³⁴ καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον. καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. ³⁵ καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον

ἕως ἐπτάκις. καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε. κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην. καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. λάβε τὸν υἱόν σου. ³⁷ καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἐπέσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε. ³⁸ καὶ Ἐλισαῖ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλαλα. καὶ ὁ λῆμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ. ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν. καὶ ἔψε ἐν ἑνὶ τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν. ³⁹ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι Ἀριώθ. καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολῆν ἄγριαν πληθύνουσα τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν. ⁴⁰ καὶ ἐνέχευε τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνέβόησαν καὶ εἶπαν. θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ οὐκ ᾔδυναντο φαγεῖν. ⁴¹ καὶ εἶπε. λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον. ἔγχε τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν. καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι. ⁴² καὶ ἄνθρωπος διηλθεν ἐκ Βαιθαρισᾶ, καὶ ἦνεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογεννημάτων ἐκ κοπι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας, καὶ εἶπε. δότε τῷ λαῷ, καὶ ἐσθιέτωσαν. ⁴³ καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ. τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε. δός τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι τάδε λέγει κύριος. φάγονται καὶ καταλείψουσιν. ⁴⁴ καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἄνθρωπος μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ τεθναμασμένος προσώπων, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς λελευρωμένος. ² καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι, καὶ ἡμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικρὰν, καὶ ἦν ἐνώπιον

ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναϊμάν. ³ ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. ὅφειλον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶπεν. οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναϊμάν. δεῦρο, εἰσελθε καὶ ἐξαποστείλω βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. καὶ ἐπορεύθῃ καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑξακισχιλίους χρυσούς, καὶ δέκα ἀλλασσομένους στολάς. ⁶ καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναϊμάν τὸν δούλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέβόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπε. ὁ Θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς μέ ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πληρὴ γινώτε διὰ καὶ ἴδετε, ὅτι προφασίζεται αὐτοῦ μοι. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαίη, ὅτι διέβόηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. ἵνατί διέβόηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς μέ Ναϊμάν καὶ γνώτω, ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἦλθε Ναϊμάν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαίη. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαίη ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων. πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. ¹¹ καὶ ἐθυμώθη Ναϊμάν καὶ ἀπηλθε, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἔλπον, πρὸς μέ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν. ¹² οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Λαμασκού ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπηλθεν ἐν θυμῷ. ¹³ καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐ-

τοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν. μέγα λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ. οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι καὶ καθαρισθήσῃ. ¹⁴ καὶ κατέβη Ναϊμάν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίη. καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἑκαθαρίσθη. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαίην αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγνώκα ὅτι οὐκ ἐστὶ Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἀλλ' ἡ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἐλισαίη. ζῇ κύριος ὃς παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι. καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπείθησε. ¹⁷ καὶ εἶπε Ναϊμάν. καὶ εἰ μὴ, δοθῇτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγος ἡμῶνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἐτι ὁ δούλος σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἐτέροις ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ. ¹⁸ καὶ ἵλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ. καὶ αὐτοὺς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν, καὶ ἵλασεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς Ναϊμάν. δεῦρο εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπηλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς Λεβραθὰ τῆς γῆς. ²⁰ καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαίη. ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναϊμάν τοῦ Σύρου τούτου, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἅ ἐνῆνοχε. ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ τι. ²¹ καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναϊμάν. καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναϊμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπεστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ καὶ εἶπεν. εἰρήνη. ²² ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων, ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μέ δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν. δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασσομένους στολάς. ²³ καὶ εἶπε. λάβε διττάλαντον ἀργυρίου. καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυοὶ θυλάκοις, καὶ

καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθηκεν ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀνδρας. ²⁵ καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε, καὶ παρεστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἑλισαιέ. πόθεν Γικζί; καὶ εἶπε Γικζί. οὐ πέπορεύται ὁ δούλος σου ἔνθα καὶ ἔνθα. ²⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἑλισαιέ. οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σου ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἑλαιῶνας καὶ ἀμπελώνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, ²⁷ καὶ ἡ λέπρα Ναιμὰν κοληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελερωμένος ὡσεὶ χιών.

Κ' Ε' Φ. ε'.

Καὶ ἔπειτα υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἑλισαιέ. ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν. ² πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ. καὶ εἶπε. δεῦτε. ³ καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς. δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου. καὶ εἶπεν. ἔγω πορεύσομαι. ⁴ καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμον τὰ ξύλα. ⁵ καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς καταβάλλον τὴν δοκόν, καὶ τὸ σιδηρίον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἔβροσεν ὡς κύριε, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ποῦ ἔπιε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον. καὶ ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριπεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδηρίον. ⁷ καὶ εἶρηκεν. ὕψωσον σεαυτῷ. καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό. ⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολέμων ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων. εἰς τὸν τόπον τόνδε τίνα ἐλμῶνι παρεμβάλω. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἑλισαιέ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐλ-

πεν αὐτῷ Ἑλισαιέ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο. ¹¹ καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου. καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραὴλ; ¹² καὶ εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ. οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἑλισαιέ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτώνός σου. ¹³ καὶ εἶπε. δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν. καὶ ἀπήγγελλαν αὐτῷ, λέγοντες. ἰδοὺ ἐν Λωθαῖμ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δυνάμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτός καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν. ¹⁵ καὶ ὠρθρυσεν ὁ λειτουργὸς Ἑλισαιέ ἀναστῆναι, καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἰδοὺ δυνάμεις κυκλοῦσα τὴν πόλιν, καὶ ἵππος καὶ ἄρμα. καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν. ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν; ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. ἦ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν. ¹⁷ καὶ προσηύξατο Ἑλισαιέ, καὶ εἶπε. κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἴδτω. καὶ διηνοίξε κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἑλισαιέ, ¹⁸ καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν. καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ εἶπε. πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο Ἀρααμία. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀραασία κατὰ τὸ ῥῆμα Ἑλισαιέ. ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἑλισαιέ. οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός. δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε. καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. ἀνοιξον δὴ κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἴδωσαν. καὶ διηνοίξε κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἑλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτοὺς. εἰ πατάξῃς πατάξω πάτερ; ²² καὶ εἶπεν. οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς ἡγμαλώ- τευσας, ἐν βομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου οὐ τύπτεις. παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον

ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. ²³ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκάθισε ἐπὶ Σαμάρειαν. ²⁵ καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα ἀργυρίου, καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε ἀργυρίου. ²⁶ καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. σῶσον κυριε βασιλεῦ. ²⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ. μὴ σὲ σῶσαι κύριος. πόθεν σῶσω σέ, μὴ ἀπὸ ἄλλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ; ²⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. τί ἔστι σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνή. αὕτη εἶπεν πρὸς μὲ, δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον. καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον. ²⁹ καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἔφαγον αὐτὸν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ. δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτὸν, καὶ ἔκρυψεν τὸν υἱὸν αὐτῆς. ³⁰ καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναίκος, διεβόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐσωθεν. ³¹ καὶ εἶπεν. τὰδε ποιῆσαί μοι ὁ θεὸς καὶ τὰδε προσθήῃ. εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἑλισαίᾳ ἐπ' αὐτῷ σήμερον. ³² καὶ Ἑλισαίᾳ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθητο μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἔλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. εἰ εἶδετε ὅτι ἀπέστειλε ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελῆν τὴν κεφαλὴν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ. οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ

κατόπισθεν αὐτοῦ; ³⁵ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν. ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου, τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι;

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ εἶπεν Ἑλισαίᾳ. ἀκουσον λόγον κυρίου, τὰδε λέγει κύριος. ὡς ἡ ὥρα αὐτῇ, αὔριον μέτρον σιμιδάλεως σίκλου, καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας. ² καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστατὴς ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαυετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ἑλισαίᾳ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ποιήσει κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἑλισαίᾳ εἶπεν. ἰδοὺ σὺ ὅψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ φάγη. ³ καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ. τί ἡμεῖς καθήμεθα ὥδε ἕως ἀποθάνωμεν; ⁴ ἂν εἰπώμεν, εἰσελθώμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ. καὶ ἂν καθίσωμεν ὥδε, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ νῦν δεῦτε, καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας. ἂν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζήσόμεθα. καὶ ἂν θανάτωσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανούμεθα. ⁵ καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας. καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκεῖ. ⁶ καὶ κυριος ἀκούστην ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίαν φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου φωνὴν δυνάμεως μεγάλης. καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς βασιλείας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλείας Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ⁷ καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλειπον τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστι, καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν. ⁸ καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἤσαν ἐκείθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν ἐκείθεν καὶ εἰσῆλθον

εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ κατέκρουσαν. ⁹ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν; ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτός τοῦ πρωῒ, καὶ εὐρίσκομεν ἀνομίαν. καὶ νῦν δεῦρο, καὶ εἰσελθόμεν καὶ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. ¹⁰ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλιν της πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες. εἰσῆλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐκεῖ ἄνθρωπος, ὅτι εἰ μὴ ἄνθρωπος, ὅτι εἰ μὴ ἄνθρωπος δεδιμένος; καὶ ὄνος, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶ. ¹¹ καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως· ἔσω. ¹² καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτός, καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἀναγγεῖλθ' ἡμῖν ὅτι ἐποίησεν ὑμῖν Συρία. ἔγνωσαν ὅτι πενῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρούβησαν ἐν τῷ ἄγρῳ, λέγοντες. ὅτι ἐξελευσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐξελευσόμεθα. ¹³ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ εἶπε. λαβέτωσαν δι' πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολειμμένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ το ἐκλείπον, καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα. ¹⁴ καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας, λέγων. δεῦτε, καὶ ἰδετε. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔβριμε Συρία ἐν τῷ θαμβῆσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διηρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας. καὶ ἐγένετο μέτρον σιμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου. ¹⁷ καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστηρε τὸν τριστατὴν ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης. καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὃς

ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαῖ ἐπὶ τὸν βασιλέα, λέγων. δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σιμιδάλεως σίκλου. καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὐρίου ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας. ¹⁹ καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστατὴς τῷ Ἐλισαῖ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. ἰδοὺ ὅψιμ' τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φύγῃ. ²⁰ καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ Ἐλισαῖ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἔξωπύρην τὸν υἱόν, λέγων. ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὐ ἐὰν παροικήσῃς, ὅτι κέκληκε κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη. ² καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖ καὶ αὕτη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῶκε ἐν γῇ ἄλλοφυλῶν ἑπτὰ ἔτη. ³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἔτων, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἄλλοφυλῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῶσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαῖ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, λέγων. διηγήσαι ἡμῖν πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαῖ. ⁵ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἔξωπύρην υἱὸν τεθνηκότα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἔξωπύρην τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαῖ, βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἐαυτῆς. καὶ εἶπε Γιεζὶ. κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἔξωπύρην Ἐλισαῖ. ⁶ καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα. καὶ διηγήσατο αὐτῷ. καὶ ἔδοκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἓνα, λέγων. ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. ⁷ καὶ ἦλθεν Ἐλισαῖ εἰς Σαμασκόν. καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρώδησεν. καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες. ἦκει ὁ ἄν-

θρωπος

θρῶπος τοῦ Θεοῦ ἕως ὧδε. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ. λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μαναὰ, καὶ δέυρο εἰς ἀπαντήν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιζητήσον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης; ⁹ καὶ ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμηλῶν, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαίε. υἱὸς σου υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστείλε με πρὸς σέ ἐκρωτῆσαι ἄλγυν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης; ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. δέυρο εἶπον, ζώῃ ζῆση, καὶ ἔδειξέ μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. ¹¹ καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνῃς. καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ¹² καὶ εἶπεν Ἀζαήλ. τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν. ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακά. τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστειλεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐν σείσεσι, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναβόῃς. ¹³ καὶ εἶπεν Ἀζαήλ. τίς ἐστιν ὁ δούλος σου ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. ἔδειξέ μοι κύριος σὲ βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν. ¹⁴ καὶ ἀπηλθὲν ἀπὸ Ἐλισαίε, καὶ εἰςῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί ἐπέσοι Ἐλισαίε; καὶ εἶπεν. εἰπέ μοι, ζώῃ ζῆση. ¹⁵ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβάρ καὶ ἔβανεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔβασίλευσεν Ἀζαήλ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁶ ἐν ἑτὶ πέμπτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὶ Ἰούδα ἔβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα. ¹⁷ υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ὅκτω ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. ¹⁸ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλεύων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ¹⁹ καὶ οὐκ ᾔθελσε κυ-

ριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δούναι αὐτῷ λύχρον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ²⁰ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκατῶθεν χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἔβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτὸν βασιλεῖα. ²¹ καὶ ἀνέβη Ἰωράμ εἰς Σιών, καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάσις, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν νυκλωσάντα ἐπ' αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. ²² καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἠθέτησεν Δοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ²³ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωράμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραπταὶ ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁴ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωράμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁵ ἐν ἑτὶ δωδεκάτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἔβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ. ²⁶ υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐναντὶν ἑνα ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί βασιλέως Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ. ²⁸ καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως ἄλλοφύλων ἐν Ρεμμὼθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ Συροὶ τὸν Ἰωράμ. ²⁹ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμὼθ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ. ὅτι ἠρρώσκει αὐτός.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ Ἐλισαίε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ

χειρί σου, καὶ δέυρο εἰς Ῥεμμώθ Γαλαὰδ. ² καὶ εἰς ἐλεῦση ἐκεῖ, καὶ ὄψει ἐκεῖ Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι, καὶ εἰς ἐλεῦση καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς ἀξίαις αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ. ³ καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπον. τάδε λέγει κύριος, κέχρικά σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς. ⁴ καὶ ἐπορευθῇ τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμώθ Γαλαὰδ, ⁵ καὶ εἰσῇλθε. καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε. λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε. πρὸς σέ ὁ ἄρχων. ⁶ καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεν τὸ ἔλαιον, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, κέχρικά σε εἰς βασιλεία ἐπὶ λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ, ⁸ καὶ ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά. ¹⁰ καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνεις ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θαπτῶν. καὶ ἥνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν. ¹¹ καὶ Ἰοὺ ἐξῆλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπιληπτός οὗτος πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς οἰδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπον. ἄδικον, ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν. καὶ εἶπεν Ἰοὺ πρὸς αὐτούς. οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς με λέγων, καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος, κέχρικά σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρεμ

τῶν ἀναβάθμων. καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ, καὶ εἶπαν. ἐβασίλευσεν Ἰοὺ. ¹⁴ καὶ συνεστράφη Ἰοὺ υἱὸς Ἰωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ἰωράμ. καὶ Ἰωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμώθ Γαλαὰδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας. ¹⁵ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζραὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολέμῳ αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. εἴ ἐστι ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξεληθῆτω ἐκ τῆς πόλεως διατρεφυνῶς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζραὴλ. ¹⁶ καὶ ἵππευσεν καὶ ἐπορευθῇ Ἰοὺ, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζραὴλ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζραὴλ ἀπὸ τῶν τοξενμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμῖν ἐν τῇ Ῥαμμάθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατός καὶ ἀνὴρ δυνάμεως. καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ. ¹⁷ καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζραὴλ, καὶ εἶδε τὸν κοινορτὸν Ἰοὺ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε. κοινορτὸν ἐγὼ βλέπω. καὶ εἶπεν Ἰωράμ. λάβε ἐπιβάτην, καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ εἰπάτω, ἡ εἰρήνη. ¹⁸ καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, καὶ εἶπεν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, ἡ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου. καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων. ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου, δευτέρον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. ἡ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου. ²⁰ καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων. ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν, καὶ ὁ ἄγων ἦγεν τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσι, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο. ²¹ καὶ εἶπεν Ἰωράμ. ζεῦξον. καὶ ἐζεῦξεν ἄρμα. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰοὺ, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίτου.

του. ²² καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰού, καὶ εἶπεν. ἡ εἰρήνη Ἰού; καὶ εἶπεν Ἰού. τί εἰρήνη; ἐταῖ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. ²³ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε. καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζία. δόλος Ὀχοζία. ²⁴ καὶ ἔπλησεν Ἰού τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰωρὰμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. ²⁵ καὶ εἶπε πρὸς Βαδεδὰρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ. ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου, ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγῃ ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο. ²⁶ εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαί καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησι κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησι κύριος. καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ²⁷ καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰουδα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγὰν. καὶ ἐδιώκεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰού, καὶ εἶπε, καὶ γε αὐτόν. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν πρὸς τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαῖ, ἡ ἐστὶν Ἰεβλαὰμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγιδδώ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ²⁸ καὶ ἐπιβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. ²⁹ καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰουδαν. ³⁰ καὶ ἦλθεν Ἰού ἐπὶ Ἰεζραὴλ. καὶ Ἰεζάβελ ἤκουσε καὶ ἐστειμμάσματο τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος. ³¹ καὶ Ἰού ἐκτεπορεύετο ἐν τῇ πόλει, καὶ εἶπεν. ἡ εἰρήνη Ζαμβοὶ ὁ φονεὺς τοῦ κυρίου αὐτοῦ; ³² καὶ ἐπῆρεν τὸ πρῶτον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, καὶ εἶδεν αὐτήν, καὶ εἶπε. τίς εἰ σὺ; κατάρβηθι μετ' ἐμοῦ. καὶ κατέκνυσαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι. ³³ καὶ εἶπε. κυλίσσατε αὐτήν, καὶ ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ῥέξαντίσθῃ τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν

τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτησαν αὐτήν. ³⁴ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν. ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστὶ. ³⁵ καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἵχνη τῶν χειρῶν. ³⁶ καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀγγέλλαν αὐτῷ. καὶ εἶπε. λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου τοῦ Θεοβίου, λέγων. ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ. ³⁷ καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς, Ἰεζάβελ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ τῷ Ἀχαάβ ἐβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἔγραψεν Ἰού βιβλίον, καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πρὸς τοὺς τιθηνούς Ἀχαάβ, λέγων. ² καὶ νῦν ὡς ἂν ἐλθῇ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μετ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ μετ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὄχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα. ³ καὶ ὤψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμῆτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν. ⁴ καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ εἶπον. ἰδοὺ οἱ δυο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς; ⁵ καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰού, λέγοντες. παῖδες σου ἡμεῖς, καὶ ὅσα ἂν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν, οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν. ⁶ καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰού βιβλίον δεύτερον, λέγων. εἰ ἔμοι ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μὲ, ὡς ἡ ὥρα αὐρίου ἐν Ἰεζραὴλ. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἐβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἄνδρες τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς. ⁷ καὶ

B h

ἐγέ-

ἐγένετο ὡς ἤλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἐβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰερὰελ.⁸ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε, λέγων. ἡνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπε. θέτε αὐτὰς βουνούς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως εἰς πρωΐ.⁹ καὶ ἐγένετο πρωΐ. καὶ ἐξῆλθεν καὶ ὄσθη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν. δίκαιοι ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγὼ ἐμὴ συνεστράφην ἐπὶ τὸν κυρίον μου, καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν. καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους; ¹⁰ ἴδετε ἀφ' ὧν, ὅτι οὐ πεσιῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιού.¹¹ καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάντας τοὺς καταληφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ἐν Ἰερὰελ, καὶ πάντας τοὺς ἄδρους αὐτοῦ, καὶ τοὺς γνωστούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλείπειν αὐτοῦ κατάλειμμα. ¹² καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακαθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ.¹³ καὶ Ἰοὺ εὔρε τοὺς ἀδελφούς Ὁχοζίου βασιλέως Ἰουδα, καὶ εἶπε. τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον. ἀδελφοὶ Ὁχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης. ¹⁴ καὶ εἶπε. συλλαβετε αὐτοὺς ζῶντας. καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακαθ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας. οὐ κατέλειπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὔρε τὸν Ἰωναδάβ υἱὸν Ῥηαβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰοὺ. εἴ ἔστι καρδιά σου μετὰ καρδίας μου εὐθὺς καὶ ὡς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωναδάβ. ἔστιν. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. καὶ εἴ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου. καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα, ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ κυρίῳ. καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, ¹⁷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς

Σαμάρειαν. καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς καταληφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμάρειᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ἡλιού.¹⁸ καὶ συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βαάλ ὀλίγα, Ἰοὺ δούλευσι αὐτῷ πολλὰ. ¹⁹ καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βαάλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με, ἀνῆρ μὴ ἐπισκεπτόμενος, ὅτι θυσία μεγάλη μου τῷ Βαάλ. πᾶς ὃς ἐάν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται. καὶ Ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βαάλ.²⁰ καὶ εἶπεν Ἰοὺ. ἀγιάσατε ἱερεῖαν τῷ Βαάλ. καὶ ἐκήρυξαν. ²¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, λέγων. καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολείπεσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ. ὃς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται. καὶ ἦλθον πάντες οἱ δούλοι τοῦ Βαάλ, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ. οὐ κατέλειψεν ἄνῆρ ὃς οὐ παρεγένετο. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βαάλ. καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βαάλ στόμα εἰς στόμα. ²² καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάλ. ἐξάγαγε ἐνδύμα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βαάλ. καὶ ἐξηνέγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.²³ καὶ εἰσῆλθεν Ἰοὺ καὶ Ἰωναδάβ υἱὸς Ῥηαβ εἰς οἶκον τοῦ Βαάλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ Βαάλ. ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἴ ἔστι μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου, ὅτι ἀλλ' ἢ οἱ δούλοι τοῦ Βαάλ μονώτατοι. ²⁴ καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ Ἰοὺ ἔταξεν ἑαυτῷ ἕξω ὀδοθήκοντα ἄνδρας, καὶ εἶπεν. ἀνῆρ ὃς ἐάν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοὺ τοῖς παρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστάταις. εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθᾶτω ἐξ αὐτῶν ἄνῆρ. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἐρρίψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται

ται. καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οὐ-
 που τοῦ Βααλ. ²⁶ καὶ ἐξηγγικαν τῆς
 στήλης τοῦ Βααλ, καὶ ἐνέπηρσαν αὐ-
 τήν. ²⁷ καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας
 τοῦ Βααλ, καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυ-
 τρῶνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁸ καὶ
 ἠφάνισεν Ἰου τὸν Βααλ ἐξ Ἰσραὴλ.
²⁹ πλὴν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Να-
 βαὶ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέ-
 στη Ἰοὺ ἀπὸ ὀπίσθεν αὐτῶν. αἱ δα-
 μάλεις αἱ χρυσαὶ ἐν Βαιθίλ, καὶ ἐν
 Λάν. ³⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰοὺ.
 ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάπησας ποιῆσαι τὸ εὖ-
 θές ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅ-
 σα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴ-
 κῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσουσι
 σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ Ἰοὺ
 οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυ-
 ρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐ-
 τοῦ. οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἀμαρτιῶν
 Ἱεροβοάμ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
³² ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύ-
 ριος συγκοπεῖν ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ
 ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀχαάβ ἐν παντὶ ὀνόμῳ
 Ἰσραὴλ, ³³ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ'
 ἀνατολάς ἤλιον πᾶσαν τὴν γῆν Γα-
 λαὰδ τοῦ Γαδδί, καὶ τοῦ Ρουβὴν, καὶ
 τοῦ Μανασσὴ, ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶν ἐπὶ
 τοῦ χεῖλους χεμαρῶν Ἀρνών, καὶ τὴν
 Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. ³⁴ καὶ τὰ
 λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα
 ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ,
 καὶ τὰς συνάψεις αἷς συνῆψεν, οὐχὶ
 ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων
 τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν Ἰσραὴλ;
³⁵ καὶ ἐκοιμήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέ-
 ρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σε-
 μαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς
 αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ³⁶ καὶ αἱ ἡμέραι
 αἷς ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ, ἐικο-
 σιοκτὼ ἔτη ἐν Σεμαρείᾳ.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀγοζίου εἶ-
 ден ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ
 ἀπόλωσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλεί-
 ας. ² καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβὴθ θυγάτηρ
 τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ ἀδελφῇ Ὀγοζίου
 τὸν Ἰωὰς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ
 ἔκλειπεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ
 βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν
 καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμίῳ

τῶν κλινῶν, καὶ ἐκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ
 προσώπου Γοθολίας καὶ οὐκ ἔθανα-
 τώθη. ³ καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρυβόμενος
 ἐν οἴκῳ κυρίου ἔξ ἔτη. καὶ Γοθολία
 βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐν τῷ
 ἔτι τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὴ, καὶ
 ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν Χοθ-
 ρὶ καὶ τῶν Ρασίμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐ-
 τοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου, καὶ
 διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου, καὶ
 ὥρκωσε. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὴ τὸν
 υἱὸν τοῦ βασιλέως ⁵ καὶ ἐνετείλατο
 αὐτοῖς, λέγων. οὗτος ὁ λόγος ὃν ποι-
 ῆσετε. τὸ τρίτον ἔξ ὑμῶν εἰσελθέτω
 τὸ σάββατον, καὶ φυλάξτε φυλακὴν
 οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι,
⁶ καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν,
 καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν
 παρατρεχόντων, καὶ φυλάξτε τὴν φυ-
 λακὴν τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ δύο χεῖρες ἐν
 ὑμῖν. πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάβ-
 βατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν
 οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα. ⁸ καὶ
 κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κυκλῶ ἀ-
 νήρ, καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος εἰς τὰς σα-
 δηρῶδ' ἀποθανεῖται. καὶ ἔσονται με-
 τα τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
 αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτόν.
⁹ καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάν-
 τα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὴ ὁ συνετός,
 καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἀνδράς αὐτοῦ
 καὶ τοὺς ἐκπορευομένους τὸ σάββατον
 μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον,
 καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὴ τὸν ἱερέα.
¹⁰ καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρ-
 χοις τοὺς σιρομάστας καὶ τοὺς τρις-
 σους τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴ-
 κῳ κυρίου. ¹¹ καὶ ἔστησαν οἱ παρα-
 τρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὥμιας τοῦ
 οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὥμιας τοῦ
 οἴκου τῆς ἐναντύμου τοῦ θυσιαστηρίου
 καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κυκλῶ.
¹² καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασι-
 λέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νέξερ καὶ
 τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν
 καὶ ἔκρυσεν αὐτόν. καὶ ἐκρότησαν τῇ
 χειρὶ, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς.
¹³ καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν
 τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς

τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου ¹⁴ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα. καὶ οἱ ὠδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγι. καὶ διέβροῦξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἐαυτῆς, καὶ ἐβόησε. σύνδεσμος σύνδεσμος. ¹⁵ καὶ ἐντείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχουσιν τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἔξαγάγετε αὐτὴν ἐσωθεν τῶν σιδηρώθ. ὁ εἰσπορευόμενος ὅστις αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁶ καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰςῆλθον ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ¹⁷ καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον κυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ. ¹⁸ καὶ εἰςῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτόν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς, καὶ τὸν Μαθάν τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων. καὶ ἔθνηκε ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁹ καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ τὸν Χοβόι, καὶ τὸν Ρασιμ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου. καὶ εἰςῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατεροχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων. ²⁰ καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε. καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως. ²¹ υἱὸς ἐπτὰ ἐτῶν Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰου ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβία ἐκ τῆς Βηρσαβέ. ² καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἐφώτισεν αὐτόν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς. ³ πλὴν

τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἐτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς. πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ ἐξοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμῆσεως, ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμῆσεως, πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνιγκεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου, ⁵ λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐ ἐὰν εὐρεθῇ ἐκεῖ βεδεκ. ⁶ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταιώσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λαβήτε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό. ⁸ καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐνισχυῖναι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου. ⁹ καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τῆς σάνιδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ Ἀμμαζεβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου. καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐσφιγξαν καὶ ἠρέθθησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹¹ καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοίμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκοπῶν οἴκου κυρίου. καὶ ἐξέδωσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ κυρίου, ¹² καὶ τοῖς τεχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ καταςχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξοδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιώσαι. ¹³ πλὴν οὐ ποιηθῇσονται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἤλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ

τοῦ ἀργυρίου τοῦ ἐκνεχθέντος ἐν οὐκω κυρίου, ¹⁴ ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δάσουσιν αὐτό. καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁵ καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅ, τι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν. ¹⁶ ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ, τι ἐκνεχθῇ ἐν οἴκῳ κυρίου, τοῖς ἱερῦσιν ἐγένετο. ¹⁷ τότε ἀνέβη Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ ἐτάξεν Ἀζαήλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφάτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλείου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. ¹⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδὼν ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁰ καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδρασαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελά. ²¹ καὶ Ἰεζιοχάρ υἱὸς Ἰεμουάθ, καὶ Ἰεζιβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Εν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωαχάζ υἱὸς Ἰού ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὅπως ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. ³ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κυρίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαήλ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴ καὶ ἐδεήθη Ἰωαχάζ τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ

ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας. ⁵ καὶ ἔδωκε κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας. καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθρὸς καὶ τρίτης. ⁶ πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοάμ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη. καὶ γὰρ τὸ ἄλλος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ. ⁷ ὅτι οὐκ ὑπελείφθη τῷ Ἰωαχάζ λαὸς ἀλλ' ἡ πενητηκοντα ἑπτὰς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πέζων, ὅτι ἀπώλεσαν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν. ⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωαχάζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ⁹ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαχάζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁰ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωαχάζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκατάδεκα ἔτη. ¹¹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρτίας ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη. ¹² καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὡς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίας βασιλέως Ἰούδα, οὐκ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ¹³ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱεροβοάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ Ἐλισαῖ ἠθρόωσθη τὴν ἀρρώστιαν αὐτοῦ, δι' ἣν ἀπέθανε. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. πάτερ πάτερ ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἡππεὺς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαῖ. λάβε τόξον καὶ βέλη. καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. ¹⁶ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ. ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον. καὶ ἐπιβίβασεν

σεν Ἰωᾶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐπέθη-
κεν Ἐλισαίη τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς
χεῖρας τοῦ βασιλέως, ¹⁷ καὶ εἶπεν. ἄν-
οιξον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολάς. καὶ
ἦνοιξε. καὶ εἶπεν Ἐλισαίη. τόξωσον.
καὶ ἐτόξευσε. καὶ εἶπε. βέλος σωτηρίας
τῷ κυρίῳ, καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συ-
ρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀρὶκ
ἕως συντελείας. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐ-
λισαίη. λάβε τόξα. καὶ ἔλαβε. καὶ εἶπε
τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. πατάξον εἰς τὴν
γῆν. καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς, καὶ
ἔστη. ¹⁹ καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄν-
θρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ ἐπά-
ταξας πεντάκις ἡ ἔξαις, τότε ἂν ἐπά-
ταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ
νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν. ²⁰ καὶ
ἀπέθανεν Ἐλισαίη, καὶ ἔθαψαν αὐτόν.
καὶ μονόζωνοι Μωᾶβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ,
ἐλθόντος τοῦ ἐνιαιτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο
αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ
ἰδοὺ ἔλδον τὸν μονόζωνον, καὶ ἔρριψαν
τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαίη. καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἤφατο τῶν ὀστέων Ἐλι-
σαίη, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. ²² καὶ Ἀζαὴλ ἐξέθλιψε
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωά-
χαζ. ²³ καὶ ἡλέησε κύριος αὐτοὺς καὶ
φκτείρησεν αὐτούς, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ'
αὐτούς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν
μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος διαφθεῖραι
αὐτούς, καὶ οὐκ ἀπέβριμνεν αὐτούς
ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἀπ-
έθανεν Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ
ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωᾶς υἱὸς
Ἰωάχαζ, καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χει-
ρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ, ὡς ἔλα-
βεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. τρίς ἐπάταξεν αὐ-
τὸν Ἰωᾶς, καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις
Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ἰωά-
χαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀμεισίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα.
² υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα
ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὴμ ἔξ

Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς κυρίου, πλην οὐχ ὡς Δα-
υιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησε Ἰωᾶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίη-
σεν. ⁴ πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν. ἐτι
ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς
ὕψηλοις. ⁵ καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυεν
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάσσοντας
τὸν πατέρα αὐτοῦ. ⁶ καὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν πατάσσαντων οὐκ ἐθανάτωσε, κα-
θὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μω-
υσῆ, ὡς ἐνετείλατο κύριος, λέγων. οὐκ
ἀποθανούνηται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν,
καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανούνηται ὑπὲρ πα-
τέρων. ὅτι ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται. ⁷ αὐ-
τὸς ἐπάταξε τὴν Ἐδὼμ ἐν Γεμιλὶδ δέ-
κα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἰεθθαλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
⁸ τότε ἀπέστειλεν Ἀμεισίας ἀγγέλους
πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰού βα-
σιλέως Ἰσραὴλ, λέγων. δεῦρο ὀφθα-
μεν προσώποις. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεισίαν βασι-
λέα Ἰούδα, λέγων. ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ
Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κήδρον
τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων, ὅς τις θυ-
γατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα,
καὶ διηλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ
ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν
ἄκανα. ¹⁰ τυπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδου-
μαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδίᾳ σου, ἐνδο-
ξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ αἰκῷ σου,
καὶ ἱνατί ἐρίξεις ἐν κανίᾳ σου; καὶ πε-
σῇ σύ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ. ¹¹ καὶ οὐκ
ἤκουσεν Ἀμεισίας. καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσ-
ώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεισίας βασιλεὺς
Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα,
¹² καὶ ἔπτασεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου
Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆ-
νωμα αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὸν Ἀμεισίαν υἱὸν
Ἰωᾶς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺς. καὶ
ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθέλειν
ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ
Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρα-
κοσίους πήχεις. ¹⁴ καὶ ἔλαβε τὸ χρυ-
σίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ
σκεύη

σκέυη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμικτρῶν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. ¹⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεισίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰσραὴλ; ¹⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἔζησεν Ἀμεισίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα ἔτη. ¹⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεισίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰούδα; ¹⁹ καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς, καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. ²⁰ καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. ²¹ καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεισίου. ²² αὐτὸς ᾤκοδόμησε τὴν Αἰλώθ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. ²³ ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ τοῦ Ἀμεισίου υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὶ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἑν ἔτος. ²⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἀπίστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁵ αὐτὸς ἀπίστησε τὸ ὄφρον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμᾶθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβᾶ, κατὰ τὸ ὅρμα κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφῆτου τοῦ ἐκ Γεθχοφέρ. ²⁶ ὅτι εἶδε κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγοστούς συνεχομένους, καὶ ἐσπανισμένους, καὶ ἐγκαταλειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοή-

θῶν τῷ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ οὐκ ἐλάλησε κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐδῶκεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωᾶς. ²⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε, καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Ἀμασκὸν καὶ τὴν Αἰμᾶθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰσραὴλ; ²⁹ καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ἐν ἔτει ἐικοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἰεροβοὰμ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεισίου βασιλέως Ἰούδα. ² υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτὸν, καὶ πεντηκονταδυὸ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεισίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ⁴ πλην τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. ⁵ καὶ ἤφατο κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφροσύῃ. καὶ Ἰωαθὰμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. ⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν Ἰούδα; ⁷ καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθάνατο αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ. ⁸ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίου βασιλεὶ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ζαχαρίας υἱὸς Ἰεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον. ⁹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπίστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σειλλοὺμ υἱός;

υἱὸς Ἰαβὶς· καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν Κεβλαῦμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ¹² ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς τοῦ λέγων, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹³ καὶ Σελλὸν υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσεν· καὶ ἐν ἑτὶ τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ Ἀζαρία βασιλεὺς Ἰούδα ἐβασίλευσεν Σελλὸν μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. ¹⁴ καὶ ἀνέβη Μαναῆμ υἱὸς Γαδδί ἐκ Θαρσίλα, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλὸν υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. ¹⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλὸν, καὶ ἡ συστραφὴ αὐτοῦ ἣ συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ¹⁶ τότε ἐπάταξε Μαναῆμ καὶ τὴν Θερσά καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέβρῃξε. ¹⁷ ἐν ἑτὶ τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ τῷ Ἀζαρία βασιλεὺς Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναῆμ υἱὸς Γαδδί ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη. ¹⁸ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουά βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναῆμ ἔδωκε τῷ Φουά χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐξήνεγκε Μαναῆμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεὶ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν. καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔσθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ. ²¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναῆμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ²² καὶ ἐκοιμήθη Μαναῆμ μετὰ τὸν πατέραν αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεΐας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²³ ἐν ἑτὶ πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεὺς Ἰούδα ἐβασίλευσε Φα-

κεΐας υἱὸς Μαναῆμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη. ²⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁵ καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ²⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεΐου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ²⁷ ἐν ἑτὶ πενήτηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεὺς Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσιν ἔτη. ²⁸ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὺ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφειλάσῳ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἰν καὶ τὴν Ἀβὲλ καὶ τὴν Θαμααχά καὶ τὴν Ἀνιῶχ καὶ τὴν Κενὲξ καὶ τὴν Ἀσῶρ καὶ τὴν Γαλααν καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπόκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. ³⁰ καὶ συνέστρεψε σύστρεμψιν Δοσῇ υἱὸς Ἡλᾶ ἐπὶ Φακεὺ υἱὸν Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἑτὶ εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου. ³¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ³² ἐν ἑτὶ δευτέρῳ Φακεὺ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα. ³³ υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσά θυγάτηρ Σαδῶκ. ³⁴ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³⁵ πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαός

λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλιν οὐκου κυρίου τὴν ἑπτανο. ³⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν Ἰούδα; ³⁷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰούδα τὸν Ῥαασσῶν βασιλέα Συρίας, καὶ τὸν Φακιεὺν υἱὸν Ῥομελίου. ³⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαὺ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι ε'.

Ἐν ἔτει ἑπτακαίδεκάτῳ Φακιεὺς υἱὸς Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαὺ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα. ² υἱὸς εἴκοσι ἔτων ἦν Ἀχαὺ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διήγειν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἔζηρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσόδους. ⁵ τότε ἀνέβη Ῥαασσῶν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακιεὺς υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιορκουν ἐπὶ Ἀχαὺ, καὶ οὐκ ἠδύνατο πολεμεῖν. ⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασσῶν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλάθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλάθ, καὶ Ἰουδαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλάθ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷ καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὺ ἀγγέλους πρὸς Θαλαφθιέλλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων. δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀναβρὴθ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. ⁸ καὶ ἔλαβεν Ἀχαὺ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεὶ δῶρα. ⁹ καὶ ἤκου-

σεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Λαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπόκισεν αὐτήν, καὶ τὸν Ῥαασσῶν βασιλέα ἐθανάτωσε. ¹⁰ καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαὺ εἰς Λαμασκόν εἰς ἀπαντὴν Θαλαφθιέλλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Λαμασκόν. καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Λαμασκῷ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστήριου καὶ τὸν θυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποιήσιν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ᾠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ ἐκ Λαμασκῷ. ¹² καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ, ¹³ καὶ ἐθυμίασε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηγικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου. καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστήριου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ οἴκου κυρίου. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐπὶ μῆρον τοῦ θυσιαστήριου κατὰ βορρᾶν. ¹⁵ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων. ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα προσφύρει τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ ἐκχεῖς. καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τοπρωῖ. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ. ¹⁷ καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ τὰ συγκλεισμάτα τῶν μηχανῶν, καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθέειλεν ἀπὸ τῶν βῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην. ¹⁸ καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ᾠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

συρίων. ¹⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν Ἰούδα; ²⁰ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'

Εν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὡση υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ³ ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡση δούλος, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναὰ. ⁴ καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσῃ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγῶρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκεν μαναὰ τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. καὶ ἐπολιόρησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. ⁵ καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη. ⁶ ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡση συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἀπώκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατῴκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμοῖς Γωζάν, καὶ ὀρη Μήδων. ⁷ καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους, ⁸ καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιομασί τῶν ἐθνῶν ὧν ἔζηρε κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, ⁹ καὶ ὅσοι ἡμιέρισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους. οὐχ οὕτως κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς. ¹⁰ καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. ¹¹ καὶ ἐθυμίαςαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ ἔθνη

ἃ ἀπώκησε κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοικωνοὺς, καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον. ¹² καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπε κύριος αὐτοῖς, οὐ ποιᾶτε τὸ ἥμα τούτο τῷ κυρίῳ. ¹³ καὶ διμαρτύρατο κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων, ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατέρας ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκληρύναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹⁵ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπισθα τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα. ¹⁶ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χόνημα δύο θαμάλαις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ. ¹⁷ καὶ διήγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας, καὶ οἰωνίζοντο. καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσαι αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰούδα μονωτάτη. ¹⁹ καὶ γε Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν. καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιομασίαις Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν, ²⁰ καὶ ἀπέκωσαν τὸν κύριον. καὶ ἐθυμώθη κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλειψεν αὐτούς, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ²¹ ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰεροβοὰμ υἱὸν Ναβατ, καὶ ἐξέωσεν Ἰεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε κυρίου, καὶ ἐξήμαρ-

τεν αὐτοὺς ἀμαρτίαν μεγάλην. ²² καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοάμ ἧς ἐποίησεν. οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς ²³ ἕως οὐ μετέστησε κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. καὶ ἀπωκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁴ καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλώνος τὸν ἐκ Χουθὰ ἀπὸ Ἀῖα, καὶ ἀπὸ Αἰμάθ, καὶ Σεπφαρουαῖμ, καὶ κατωκίσθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκλήρονησαν τὴν Σαμαρείαν, καὶ κατωκίσθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς. ²⁶ καὶ ἔβαν τῷ βασιλεὶ Ἀσσυρίων, λέγοντες. τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτοὺς καθότι οὐκ οἶδασι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων. ἀπαγάγετε ἐκείθεν, καὶ πορευέσθωσαν, καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φαστιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. ²⁸ καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἦν φωστίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν κύριον. ²⁹ καὶ ἦσαν ποιῶντες ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν. καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν. ³⁰ καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλώνος ἐποίησαν τὴν Σακχοθ Βενιθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Ἐργέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ, ³¹ καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαξερ καὶ τὴν Θαρθάν, καὶ ὁ Σεπφαουραῖμ ἠνίκα κατέκαυσεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀρημελὲχ τοῖς Σεπφαουραῖμ. ³² καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον. καὶ κατωκισαν τὰ βδε-

λύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει, ἐν ἧ κατώκουν ἐν αὐτῇ. καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν. ³³ καὶ τὸν κύριον ἐφοβούντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἔθνων, ὅθεν ἀπώκισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ³⁴ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποιοῦν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν. αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν, ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ οὐ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ³⁵ καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς, ³⁶ ὅτι ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ ὅς ἀνήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ισχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε. ³⁷ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγραψεν ὑμῖν ποιῆτε, φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους. ³⁸ καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μετ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε. καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους, ³⁹ ἀλλ' ἡ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξέλκεται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴⁰ καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι. ⁴¹ καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον, καὶ τοῖς γληπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες. καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν ἑτὶ τρίτῳ τῷ Ὁσηε υἱῷ Ἡλᾶ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐξκίας υἱὸς Ἀγαζ βασιλέως Ἰούδα. ² υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. ³καὶ ἐποίησε τὸ εὐ-
θὺς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
⁴αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτρι-
ψε τὰς στήλας, καὶ ἐξολόθρευσε τὰ
ἄλσῃ, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν
ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμῶν-
τες αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νε-
σθάν. ⁵ἐν κυρίῳ θῶ Ἰσραὴλ ἤλπισε,
καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγένεθον ὅμοιοις
αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς
γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ⁶καὶ
ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ. οὐκ ἀπέστη ὀπι-
σθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῇ. ⁷καὶ
ἦν κυριὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐποίει συνέηκε. καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδούλευσεν
αὐτῷ. ⁸αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἄλλοφύ-
λους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς
ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως
πόλεως ὀχυρᾶς. ⁹καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἔτει τῷ τεταρτῷ βασιλεῖ Ἐζεκίᾳ, αὐ-
τὸς ἑνιαυτὸς ὁ ἔβδομος τῷ Ὁσηὲ νιῷ
Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμα-
νασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σα-
μάρειαν, καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν,
¹⁰καὶ κατέλαβε τὴν ἀπὸ τέλους
τριῶν ἑταῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίᾳ,
αὐτὸς ἑνιαυτὸς ἑνναυτὸς τῷ Ὁσηὲ βα-
σιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνελήφθη Σαμάρ-
εια. ¹¹καὶ ἀπαγκίσεν βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρί-
ους, καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῖ
καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ Γαζάν καὶ ὄρη
Μήδων, ¹²ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ
παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάν-
τα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δούλος
κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐπό-
ησαν. ¹³καὶ τῷ τεσσαρεσκαδεκάτῳ ἔτει
τοῦ βασιλείου Ἐζεκίου ἀνέβη Σεννα-
χηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πό-
λεις Ἰούδα τὰς ὀχυράς, καὶ συνέλαβεν
αὐτάς. ¹⁴καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βα-
σιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλιον πρὸς βασιλέα
Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς, λέγων. ἡμάρτη-
κα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ. ὃ ἐάν
ἐπιθῇς ἐπ' ἐμέ, βασιάσω. καὶ ἐπέθη-

κεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν
βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα
ἀργυρίου, καὶ τριακόσια τάλαντα χρυ-
σίου. ¹⁵καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ
ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου,
καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.
¹⁶ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκουφεν Ἐζε-
κίας τὰς θύρας ναοῦ, καὶ τὰ ἐστηριγ-
μένα ἃ ἐχρύσασεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς
Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσ-
συρίων. ¹⁷καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ῥαφίς
καὶ τὸν Ῥαφάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν
βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ
Ιερουσαλὴμ. καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον
εἰς Ιερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑ-
δραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω,
ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γνα-
φῆος. ¹⁸καὶ ἔβησαν πρὸς Ἐζεκίαν,
καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς
Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ
γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφατ
ὁ ἀναμνηστικῶν. ¹⁹καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς Ραφάκης. εἰπατε δὴ πρὸς Ἐζε-
κίαν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
βασιλεὺς Ἀσσυρίων. τί ἡ πεποιθήσις
αὐτῇ ἣν πέποιθας; ²⁰εἶπας. πλήν
λόγοι χαλῶν, βουλὴ καὶ δυνάμεις εἰς
πόλεμον. νῦν οὖν τίς πεποιθὼς ἠθέ-
τησας ἐν ἐμοί; ²¹νῦν ἰδοὺ πέποιθας
σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην
τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυ-
πτον; ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐ-
τήν, καὶ ἐκτελέσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν. οὕτως Φαραὼ
βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπ' αὐτόν. ²²καὶ ὅτι εἶπας
πρὸς μέ, ἐπὶ κύριον θεὸν πεποιθάμεν.
οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκίας
τὰ ὑψηλά αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια
αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ιε-
ρουσαλὴμ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστήριου
τούτου προσκυνήσετε ἐν Ιερουσαλὴμ;
²³καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δις-
χίλους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σε
αὐτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. ²⁴καὶ πῶς
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου
ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν
ἐλαχίστων; καὶ ἥλπισας σαυτῷ ἐπ'
Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεϊς. ²⁵καὶ
νῦν

νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; κύριος εἶπε πρὸς με, ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνάς καὶ Ἰωᾶς πρὸς Ραψάκην. λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδας σου Συριστι, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαῖστί, καὶ ἰνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὡσὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους; ²⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ραψάκης. μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ ἀπέστειλε με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους, οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; ²⁸ καὶ ἔστη Ραψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν. ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. ²⁹ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. μὴ ἐπαίρετώ ὑμᾶς Ἐκεκίας λόγους, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ³⁰ καὶ μὴ ἐπιελπιζέτω ὑμᾶς Ἐκεκίας πρὸς κύριον, λέγων. ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ³¹ μὴ ἀκούετε Ἐκεκίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἐξελθατε πρὸς με, καὶ πέταται ἄνθρωπος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεται, καὶ πέταται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ³² ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἄμπελων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ ἰσχύετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. καὶ μὴ ἀκούετε Ἐκεκίου ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων, κύριος ὀφείλειται ὑμᾶς. ³³ μὴ ὀφείλομεν ἐρῶσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων; ³⁴ ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Αἰμάθ, καὶ Αρφαθ; ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Σεφακουραῖμ; Ἀνὰ καὶ Ἀβὰ, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου; ³⁵ τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οὗ ἐξείλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; ³⁶ καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη-

σαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων, οὐκ ἀποκριθήσεται αὐτῷ. ³⁷ καὶ εἰρῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Σαφάρ ὁ ἀναμνηνίσκων πρὸς Ἐκεκίαν διεβόη-χότες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνῆγγελλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραψάκου.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐκεκίας, καὶ διεβόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ εἰρῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σωμνά τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφῆτην υἱὸν Ἀμώς, ³ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει Ἐκεκίας. ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη. ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ. ⁴ εἰ πως εἰσάκουσεται κύριος ὁ θεὸς σου πάντας τοὺς λόγους Ραψάκου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζεν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖ ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε κύριος ὁ θεὸς σου, καὶ λήψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ ευρισκομένου. ⁵ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐκεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας. τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, τάδε λέγει κύριος. μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάκια βασιλέως Ἀσσυρίων. ⁷ ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεύμα καὶ ἀκούσεται ἀγγελλαν καὶ ἀποστραφῆσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ καταβαλὼν αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐπέστρεψε Ραψάκης, καὶ εὗρε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνὰ, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Ασλῆς. ⁹ καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακά βασιλέως Αἰθιόπων λέγων, ἰδοὺ ἐξηλθε πολεμεῖν μετὰ σοῦ. καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐκεκίαν, λέγων. ¹⁰ μὴ ἐπαίρετώ σε ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ λέγων, οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹¹ ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίη-

ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ ἀναθηματίσαι αὐτάς, καὶ οὐ ῥυσθήσῃ· ¹² μὴ ἐξαιρούμενοι ἐξέιλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν, καὶ τὴν Χαρφάν, καὶ τὴν Ραφίς, καὶ υἱοὺς Ἐδὺμ τοὺς ἐν Θασσέν· ¹³ ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς Αἰμάθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεφαρουαὶν Ἀνά καὶ Ἀβά; ¹⁴ καὶ ἔλαβεν Ἐξεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά. καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐξεκίας ἐναντίον κυρίου ¹⁵ καὶ εἶπεν. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ¹⁶ κλίνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἀκουσον, ἀνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε καὶ ἀκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ οὗς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα. ¹⁷ ὅτι ἀληθεῖς κύριε ῥημάσασαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη, ¹⁸ καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοὶ εἰναι, ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπόλεσαν αὐτοὺς. ¹⁹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνῶσονται πάσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς μόνος. ²⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐξεκίαν, λέγων. ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων θεὸς Ἰσραὴλ. ἃ προσ-
²¹ ἤνυσεν πρὸς με περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἤκουσα. ²² οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε κύριος ἐπ' αὐτόν. ἔξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτηρίσέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ. ²³ τίνα ὀνειδίσας καὶ τίνα ἐβλάστησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὑψώσας φωνῇ, καὶ ἤρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὀνειδίσας κυρίον, καὶ εἶπας. ἐν τῷ πληθύνει τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὁρέων με-
²⁵ ρουρὸς τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσω αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέ-

σον δρυμοῦ καὶ Καρμήλου. ²⁶ ἐγὼ ἐψύξα καὶ ἐπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξηρῶμωσα τῷ ἵχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχῆς. ²⁷ ἐπλάσσα αὐτὴν, συνηγαγον αὐτήν. καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάροις ἀποικεισῶν μαχίμων πόλις ὄχυράς. ²⁸ καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἐπτήσαν καὶ πατησγύνθησαν. ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ, ἡ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων, καὶ πάγνημα ἀπέναντι ἐσθρῆτος. ²⁹ καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἔγνω, καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμὲ, ³⁰ διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ' ἐμὲ, καὶ τὸ στῆνος σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὡσὶ μου. καὶ θῆσω τὰ ἀγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆράσι σου, καὶ χαλινὸν ἐκ τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ. ³¹ καὶ τοῦτο σοὶ τὸ σημεῖον. φάγε τοῖς τὸν ἐνιαυτὸν αὐτομάτα, καὶ τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτι τρίτῳ σπορά καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεῖα ἀμπελώνων, καὶ φαγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. ³² καὶ προσθῇσι τὸν διασπασμένον οἶκον Ἰουδά τὸ ὑπολειφθὲν ὥσταν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω. ³³ ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασπώμενος ἐξ ὄρους Σιών. ὁ ἕλλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο. ³⁴ οὐχ οὕτως; ταδε λέγει κύριος πρὸς βασιλείαν Ἀσσυρίων. οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκὶ βέλους, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα. ³⁵ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφῇσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει κύριος. ³⁶ καὶ ὑπερασπίω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου. ³⁷ καὶ ἐγένετο νυκτὸς, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀδοηκονταπέντε χιλιάδας. καὶ ὠρθρισαν τοπρωῖ, καὶ ἰδοὺ πάντες σῶματα νεκρά. ³⁸ καὶ ἀπῆρε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ὤκησεν ἐν Νινευῇ. ³⁹ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μισεράχ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ

οι υιοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ. καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώσθησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἐντεῖλαι τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζῆσθαι. ² καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἤψατο πρὸς κύριον, λέγων. ³ κύριε μνησθηθὶ δὴ ὅσα περιεπατήσα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα. καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας κλανθμῷ μεγάλῳ. ⁴ καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτόν, λέγων. ⁵ ἐπίστρεψον, καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἠρῶμενον τοῦ λαοῦ μου. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου. ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαι σε. τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου. ⁶ καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη. καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σωθῶ σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου. ⁷ καὶ εἶπε. λαβέτωσαν παλάθην σῦκων, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ὑγιαίνει. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν. τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ; ⁹ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας. τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου, ὅτι ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε. πορεύσεται ἡ σκιά δέκα βαθμοῦς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα βαθμοῦς. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. κοῦφον τὴν σκιὰν κλίνας δέκα βαθμοῦς. οὐχί, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα βαθμοῦς εἰς τὰ ὀπίσω. ¹¹ καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμοῦς. ¹² ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υἱὸς Βαλαδάν βασιλεὺς Βαβυλώνος βιβλία

καὶ μαναὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώσθησεν Ἐζεκίας. ¹³ καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεκρωθῆ, τὰ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ἠνέσθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. ἐκ γῆς πρόσθεν ἤκασι πρὸς με ἐκ Βαβυλώνος. ¹⁵ καὶ εἶπε. τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε. πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν. ἄκουσον λόγον κυρίου. ¹⁷ ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλώνα. καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε κύριος. ¹⁸ καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὓς γεννησὶς ληψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλώνος. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν. ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου. ²⁰ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν, καὶ εἰσῆγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; ²¹ καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέπτε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμφιά. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε τὰ ἅλα καθὼς ἐποίησεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου, ὡς εἶπε, ἐν Ἱερουσαλὴμ θήσω τῷ ὀνόμαί μου. ⁵ καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο. καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσαι αὐτόν. ⁷ καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτόν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ ὃ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἣ ἐξελέξαμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου ἐς τὸν αἰῶνα, ⁸ καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὃ εἶπε πατέρας αὐτῶν, οἱ τινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δούλος μου Μαυσῆς. ⁹ καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ᾤφανε κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων. ¹¹ ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἐμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε τὸν Ἰουδαν ἐν τοῖς ἰδωλοῖς αὐτῶν. ¹² οὐχ οὕτως. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰουδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἡγήσει ἀμφοτέρω τὰ ὄντα αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἔκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμον οἴκου Ἀχαάβ. καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ

ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁶ καὶ γε αἷμα ἀθῶον ἔξεχε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἐπλήσθη τὴν Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. ¹⁷ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἥμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ¹⁸ καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κηπῷ Ὁζᾶ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁹ υἱὸς εἰκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτόν, καὶ δύο ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσαλλὰμ θυγάτηρ Ἀρουῦς ἐξ Ἰετέβα. ²⁰ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς ἰδωλοῖς οἱς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς. ²² καὶ ἐγκατέλιπε τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου. ²³ καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμὼς, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσῖαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁶ καὶ ἐθαναν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κηπῷ Ὁζᾶ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Υἱὸς ὅκτω ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασι-
 λεύειν αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἐν
 ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ
 Ἐδεΐα ἐκ Βασουράθ. ² καὶ ἐποίησε
 τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ
 ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀρι-
 στερά. ³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὅκτωκαι-
 δεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσία ἐν τῷ
 μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
 τὸν Σαπφάν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ Με-
 σολλὰμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου,
 λέγων. ⁴ ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν
 ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ σφραγίσον τὸ
 ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ κυ-
 ρίου ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
 σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, ⁵ καὶ δότω-
 σαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
 τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου.
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα
 τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχύσαι τὸ
 βεδέκ τοῦ οἴκου ⁶ τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς
 οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ
 κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομη-
 τούς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδέκ τοῦ
 οἴκου. ⁷ πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς
 τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι
 ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι. ⁸ καὶ εἶπε
 Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφάν
 τὸν γραμματέα. βιβλίον τοῦ νόμου εὗ-
 ρον ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε Χελ-
 κίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφάν, καὶ
 ἀνέγνω αὐτό. ⁹ καὶ εἰςῆλθεν ἐν οἴκῳ
 κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέ-
 στρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα, καὶ εἶπεν.
 ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοι σου τὸ ἀργύριον
 τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν
 αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
 καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ
 εἶπε Σαπφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν
 βασιλέα, λέγων. βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελ-
 κίας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπ-
 φάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ¹¹ καὶ ἐγένε-
 το ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λό-
 γους βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέῤῃξε
 τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ. ¹² καὶ ἐντεταλατο ὁ
 βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ
 Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφάν, καὶ τῷ Ἀχοβώρ
 υἱῷ Μιχαίου, καὶ τῷ Σαπφάν τῷ

γραμματεῖ, καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ δούλῳ τοῦ
 βασιλέως, λέγων. ¹³ δεῦτε ἐκζητήσατε
 τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντός
 τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντός τοῦ Ἰούδα
 καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ
 εὑρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ
 κυρίου ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ
 οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λό-
 γων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν
 κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.
¹⁴ καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ
 Ἀχικὰμ, καὶ Ἀχοβώρ, καὶ Σαπφάν,
 καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφή-
 τιν μητέρα Σέλλῃμ υἱοῦ Θεκουὰν υἱοῦ
 Ἀρας τοῦ ἱματιοφύλακος. καὶ αὕτη
 κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μασεβῇ.
 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. ¹⁵ καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
 ραὴλ. εἰπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστεί-
 λαντι ὑμᾶς πρὸς με, ¹⁶ τάδε λέγει κύ-
 ριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν
 τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούν-
 τας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βι-
 βλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,
¹⁷ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυ-
 μίον θεοῖς ἑτέροις, ὅπως παροργίσασί
 με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν,
 καὶ ἐκκαυθήσεται θυμὸς μου ἐν τῷ
 τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται. ¹⁸ καὶ
 πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαν-
 τα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν κύριον, τάδε
 ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας,
¹⁹ ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία
 σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου ὡς
 ἤκουσας ὅσα ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον
 τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας αὐ-
 τὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς
 κατάραν, καὶ διέῤῃξας τὰ ἱμάτια σου
 καὶ ἐκλαυσάς ἐνώπιόν μου, καὶ γὰρ ἐπὶ
 ἤκουσα, λέγει κύριος. ²⁰ οὐχ οὕτως,
 ἰδοὺ προστίθῃμι σε πρὸς τοὺς πατέρας
 σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου
 ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθῇσεται ἐν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς
 ἐγὼ εἶμι ἐπάγων ἐπὶ τὸν τόπον τούτον.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐπείστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα,
 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συν-
 ἤγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρε-
 σβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

C c

² καὶ

² καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου. ³ καὶ ἔσθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὅπισω κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἔσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ. ⁴ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεὶ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλλῃ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ. καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σαδηνῶθ Κέδρων, καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθῆλ. ⁵ καὶ κατέκαυσε τοὺς Χωμαρίμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα. καὶ ἔθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς θυμιώοντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς μαζουρῶθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ. ⁶ καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χιμαρῶθον Κέδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χιμαρῶθ Κέδρων, καὶ ἐλέπυνεν εἰς χοῦν, καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ. ⁷ καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν Καθησίων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὑφαίνον ἐκεῖ Χεττίμ τῷ ἄλσει. ⁸ καὶ ἀνήγαγεν πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεως Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλά οὗ ἔθυμιασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβαὺ καὶ ἕως Βηρσαβέ. καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως. ⁹ πλὴν οὐκ

ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐμίανε τὸν Ταφῆθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ διαγαγεῖν ἀνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ ἐισόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ ἐννοῦχου ἐν Φαρουρίμ. καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ, ¹² καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερφύου Ἀχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰούδα. καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χιμαρῶθον Κέδρων. ¹³ καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθᾶθ ὃν ἀποδόμησε Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμῶς προσοχθίσματι Μωαβ, καὶ τῷ Μολοχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν, ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς. ¹⁴ καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ ἐπλήσσε τοὺς τόπους αὐτῶν ὁστέων ἀνθρώπων. ¹⁵ καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθῆλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήνικαρε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπυνεν εἰς χοῦν, καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος. ¹⁶ καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέσπαιλε, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστά ἐκ τῶν τάφων, καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἔσταναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἐορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπιστρέψας ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους, ¹⁷ καὶ εἶπεν. τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄρω; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως. ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα, καὶ ἐπι-
καλε-

καλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὗς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθὴλ. ¹⁸ καὶ εἶπεν. ἄφετε αὐτὸν, ἀνὴρ μὴ κινήσάτωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. καὶ ἐρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἥκοντος ἐκ Σαμαρείας. ¹⁹ καὶ γε πάντας τοὺς οἰκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὗς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζεν κυρίον, ἀπέστησεν Ἰωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθὴλ. ²⁰ καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐπιστράφη εἰς Ἱερουσαλὴμ. ²¹ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων. ποιήσατε πάσχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης. ²² ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀπ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα. ²³ ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαδικᾶτῳ ἔτι τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁴ καὶ γε τοὺς θελητάς, καὶ τοὺς γεωργιστάς, καὶ τὰ θραφίς, καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ πάντα τὰ προοργθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρξεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὑρε Ἥλκιᾶς ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου. ²⁵ ὁμοίως αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ. ²⁶ πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παρανομίους, οὗς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. ²⁷ καὶ εἶπε κύριος. καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπώσσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελέξαμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἰ-

πον, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ²⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁹ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὺ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὺ ἐν Μαγεδδῷ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν. ³⁰ καὶ ἐπεβίβασαν αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ, καὶ ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἐχρίσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτόν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ³¹ υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερემίου ἐκ Δοβνὰ. ³² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ³³ καὶ μετέστησεν αὐτόν Φαραὼ Νεχαὺ ἐν Βαβυλῶνι ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μη βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ, ³⁴ καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ Νεχαὺ ἐπ' αὐτούς τὸν Ἐλιακὴν υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακὴμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ ἐλὴνγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ³⁵ καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὴμ τῷ Φαραῷ, πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῷ. ἀνὴρ κατὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι τῷ Φαραῷ Νεχαῷ. ³⁶ υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὴμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαιλ ἐκ Ρουμὰ. ³⁷ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὴμ δούλος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ. ² καὶ ἀπέστειλε κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων, καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας, καὶ τοὺς μονοζώνους Μωαβ, καὶ τοὺς μονοζώνους υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχύσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ³ πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε. ⁴ καὶ γε τὸ αἷμα ἁθῶν ἐξέχει, καὶ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἁθῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ἱλασθῆναι. ⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύσιν Ἰούδα; ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωακὴμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ οὐ προσέθετο ἐπὶ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐλθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χεμαῖρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. ⁸ υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωακὴμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα, θυγάτηρ Ἑλλανασθαμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. ¹¹ καὶ εἰς ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιορχοῦν ἐπ' αὐτήν. ¹² καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακὴμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ εὐνούχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς

Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὄγδῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἐξήνεγκεν ἐκείθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκευὴ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ¹⁴ καὶ ἀπώκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐκ ὑπέλειφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. ¹⁵ καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωακὴμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ. καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικισίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁶ καὶ πάντας τοὺς ἀνδρας τῆς δυναμὸς ἐπιταχιχιλίους, καὶ τὸν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους. πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον. καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικισίαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁷ καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Βαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκία. ¹⁸ υἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου. ¹⁹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὴμ. ²⁰ ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ἕως ἀπέφθινεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἠθέτησεν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑννάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ παρεβάλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὠκοδόμησεν ἑα αὐτὴν περίτειχος κύκλῳ. ² καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐννάτῳ τοῦ μηνός. ³ καὶ ἐνίσχυεν οὐ λημὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ

τῷ λαῷ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐξῆλθον αἱ πόλεις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀναμέσον τῶν τευχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κυκλῶ. καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβα, ⁵ καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβῶθ Ἱεριχῶ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διασπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. ⁶ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλωνος εἰς Ρεβλαθά. καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν. ⁷ καὶ τοὺς υἱοὺς Σιδεκίου ἐσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σιδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. ⁸ καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμη τοῦ μηνός, αὐτοὶ ἐνιαυτοὶ ἐννεακαίδεκατος τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὶ Βαβυλωνος, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλωνος εἰς Ἱερουσαλήμ. ⁹ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος. ¹⁰ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. ¹¹ καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐπιτεπτωκότας οἱ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος. ¹² καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβὴν. ¹³ καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰς μηχανὰς, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁴ καὶ τοὺς λείβητας, καὶ τὰ ἱαμὶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυῖστας, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβε. ¹⁵ καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσαῖς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, ¹⁶ στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τὰς μηχανὰς ὡς ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ

κυρίου. οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. ¹⁷ ὀκτωκαίδεκα πήγων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ τὸ χωθάρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν. καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθάρ τριῶν πήγων σαβαχά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθάρ κυκλῶ. τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊαν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμόν. ¹⁹ καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἓνα, ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἀρχόντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει. ²⁰ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος εἰς Ρεβλαθά. ²¹ καὶ ἔπεισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Ρεβλαθά ἐν γῇ Αἰμάθ, καὶ ἀπωκίσθη Ἰουδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. ²² καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὐς κατέλιπε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Αἰχιάμ υἱὸν Σαφάν. ²³ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλωνος τὸν Γοδολίαν, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωνά υἱὸς Καρηθ, καὶ Σαραϊας υἱὸς Θαναμάθ ὁ Νεωφαθίτης, καὶ Ἰζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαθὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. ²⁴ καὶ ὡμοσε Γοδολίᾳς αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ φοβεῖσθε πάροdon τῶν Χαλδαίων, καθίσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεὶ Βαβυλωνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν. ²⁵ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμά ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθα-

νε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά. ²⁰ καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξῆλθον εἰς Ἀλγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων. ²¹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ ἑκαδὶ τοῦ μηνὸς, ὕψωσεν Εὐαλιμαρῶδεν βασιλεὺς Βαβυλωνός ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξη-

γαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. ²² καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ²³ καὶ ἡλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν ἄρτον διαπαντός ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διαπαντός ἔδοθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Α.

Ἀδὰμ, Σὴθ, Ἑνῶς, ² καὶ Καϊνὰν, Μαλλεχὴλ, Ἰαρεθ, ³ Ἑνέχ, Μαθουσαλά, Λαμὴ, ⁴ Νῶε. υἱοὶ Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ἰαφεθ. ⁵ υἱοὶ Ἰαφεθ, Γαμέρ, Μαχώγ, Μαδαϊμ, Ἰουδὰν, Ἐλισά, Θοβέλ, Μοσόχ, καὶ Θίρας. ⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχανά, καὶ Ριφάθ, καὶ Θοργαμά. ⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδὰν, Ἐλισά, καὶ Θαροίς, Κίτιοι, καὶ Ρόδιοι. ⁸ καὶ υἱοὶ Χάμ, Χοὺς, καὶ Μισραϊμ, Φοῦθ, καὶ Χαναάν. ⁹ καὶ υἱοὶ Χοὺς, Σαβὰ, καὶ Εὐιλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ρεγμά, καὶ Σεβεθαγά. καὶ υἱοὶ Ρεγμά, Σαβὰ, καὶ Λαδάν. ¹⁰ καὶ Χοὺς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γῆρας κυνηγός ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ υἱοὶ Σὴμ, Ἀλλὰρ, καὶ Ἀσσοὺρ, καὶ Ἀρφαξάδ, ¹² Σάλα, ¹³ Ἐφερ, Φαλέγ, Ραγὰν, ¹⁴ Σερούχ, Ναχώρ, Θάρβα, ¹⁵ Ἀβραάμ. ¹⁶ υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰσμαὴλ. ¹⁷ αὐταὶ δὲ αἱ γενεαὶ αὐτῶν. πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, Ναβαϊώθ, καὶ Κηδάρ, Ναβδεήλ, Μασσάμ, ¹⁸ Μασμά, Ἰδουμά, Μασση, Χονδάν, Θαιμάν, ¹⁹ Ἰεττούρ, Ναφές, Κεδμά. οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαὴλ. ²⁰ καὶ υἱοὶ Χεττούρας παλλακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβράμ, Ἰεζάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάν, Σοέ. καὶ υἱοὶ Ἰεζάν, Λαϊδάν, καὶ Σαβὰ. ²¹ καὶ υἱοὶ Μαδιάμ, Γεφάρ, καὶ Ὀφέρ, καὶ Ἑνώχ, καὶ Ἀ-

βεδὰ, καὶ Ἑλδαδά. πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττούρας. ²² καὶ ἐγέννησεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ. καὶ υἱοὶ Ἰσαάκ, Ἰακώβ, καὶ Ἡσαΐ. ²³ υἱοὶ Ἡσαΐ, Ἐλισά, καὶ Ραγουήλ, καὶ Ἰακὺλ, καὶ Ἰεγλέρ, καὶ Κορέ. ²⁴ υἱοὶ Ἐλισά, Θαιμάν, καὶ Ῥεμάρ, Σοφάρ, καὶ Γουδάμ, καὶ Κενέζ, καὶ Θαιμνὰ, καὶ Ἀμαλήμ. ²⁵ καὶ υἱοὶ Ραγουήλ, Νατὴς, Ζαρέ, Σορέ, καὶ Μοζέ. ²⁶ υἱοὶ Σὴθ, Λωτάν, Σοβάλ, Σεβεγών, Ἀνὰ, Δησάν, Ὠσάρ, καὶ Λισάν. ²⁷ καὶ υἱοὶ Λωτάν, Χορβί, καὶ Αἰμάν, ἀδελφὴ δὲ Λωτάν Θαιμνὰ. ²⁸ υἱοὶ Σοβάλ, Ἀλὸν, Μαχωνάθ, Ταυβήλ, Σοφί, καὶ Ὠνάν. υἱοὶ δὲ Σεβεγών, Λίθ, καὶ Σωτάν. ²⁹ υἱοὶ Σωτάν, Λαισών. υἱοὶ δὲ Λαισών, Ἐμερών, καὶ Ἀσφείν, καὶ Ἰεθράμ, καὶ Χαυράν. ³⁰ καὶ υἱοὶ Ἰεθράμ, Βαλαάμ, καὶ Ζουκάμ, καὶ Ἀκίλ. υἱοὶ Ἀσάν, Ὠς, καὶ Ἀράν. ³¹ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. Βαλάν υἱὸς Βιὴρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Λετταβά. ³² καὶ ἀπέθανε Βαλάν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰοβαβ υἱὸς Ζαρέ ἐν Βασόρ-ρας. ³³ καὶ ἀπέθανεν Ἰοβαβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὺρ ἐν γῆς Θαιμανών. ³⁴ καὶ ἀπέθανεν Ἀσὺρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαρεάδ, ὁ πατάξας Μαδιάμ ἐν τῇ πεδίῳ Μωαβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐ-

τοῦ

τοῦ Γεθαίμ. ⁴⁷ καὶ ἀπέθανεν Ἀδάδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σεβλά ἐκ Μασεκκας. ⁴⁸ καὶ ἀπέθανε Σεβλά, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ρωβόθ τῆς παρὰ ποταμόν. ⁴⁹ καὶ ἀπέθανε Σαουλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαενώρ υἱὸς Ἀχωβώρ. ⁵⁰ καὶ ἀπέθανε Βαλαενώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδάδ υἱὸς Βαράδ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Φογώρ. ⁵¹ ἡ γηγενής Ἐδώρ, ἡγεμὼν Θαμνᾶ, ἡγεμὼν Γωλαδά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, ἡγεμὼν Ἐλβαμάς, ἡγεμὼν Ἡλάς, ἡγεμὼν Φινών, ἡγεμὼν Κενεζ, ἡγεμὼν Θαιριάν, ἡγεμὼν Βαβσάρ, ἡγεμὼν Μαγιδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωῖν. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδα, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, ² Ἄν, Ἰωσήφ, Βενιαμὴν, Νεφθαλὶ, Γαδ, Ἀσέρ. ³ υἱοὶ Ἰούδα, Ἡρ, Ἀνάν, Σηλωμ. τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σάρας τῆς Χανανίτιδος. καὶ ἦν Ἡρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα ποτηρὸς ἐναντίον κυρίου, καὶ ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁴ καὶ Θαμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρές, καὶ τὸν Ζαρά. πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε. ⁵ υἱοὶ Φαρές, Ἐρῶμ, καὶ Ἰεμουήλ. ⁶ καὶ υἱοὶ Ζαρά, Ζαμβοὶ, καὶ Αἰθάμ, καὶ Αἰμουάν, καὶ Καλχαλ, καὶ Λαράδ, πάντες πέντε. ⁷ καὶ υἱοὶ Χαρμὶ, Ἀχάρ ὁ ἐμποδοστῆς τῆς Ἰσραὴλ, ὃς ᾔθετῃσεν εἰς τὸ ἀνάθεμα. ⁸ καὶ υἱὸς Αἰθάμ, Ἀχαρίας. ⁹ καὶ υἱοὶ Ἐρῶμ οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ, ὁ Ἰεραμὴλ, καὶ ὁ Ἀράμ, καὶ ὁ Χαλέβ. ¹⁰ καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών ἀρχὸντα οἴκον Ἰούδα. ¹¹ καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοόζ, ¹² καὶ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ, καὶ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, ¹³ καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ. Ἀμιναδάβ ὁ δεύτερος, Σαμαὶ ὁ τρίτος, ¹⁴ Ναθαναὴλ ὁ τέταρτος, Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος, ¹⁵ Ἀσάμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἑβδομος, ¹⁶ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουῖα, καὶ Ἀβιγαία. καὶ υἱοὶ Σαρουῖα,

Ἀβισά, καὶ Ἰωάβ, καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. ¹⁷ καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμεσσαβ. καὶ πατὴρ Ἀμεσσαβ Ἰοθὼρ ὁ Ἰσμαηλίτης. ¹⁸ καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἐρῶμ ἔλαβε τὴν Γαζουβὰ γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεριώθ. καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς, Ἰασάρ, καὶ Σουβάβ, καὶ Ἀρδών. ¹⁹ καὶ ἀπέθανε Γαζουβὰ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Χαλέβ τὴν Ἐφραθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὠρ. ²⁰ καὶ Ὠρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί. καὶ Οὐρί ἐγέννησε τὸν Βεσελεήλ. ²¹ καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἐρῶν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχίρ πατρὸς Γαλαὰδ, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ἐξηκονταπέντε ἔτην ἦν. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σερούχ. ²² καὶ Σερούχ ἐγέννησε τὸν Ἰαῖρ. καὶ ἦσαν αὐτῷ εἰκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαὰδ. ²³ καὶ ἔλαβε Γεδσοὺρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Κανὰθ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, ἐξήκοντα πόλεις. πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχίρ πατρὸς Γαλαὰδ. ²⁴ καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐρῶν ἦλθε Χαλέβ εἰς Ἐφραθὰ. καὶ ἡ γυνὴ Ἐρῶν Ἀβία. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσώ πατέρα Θεκιώ. ²⁵ καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰεραμὴλ πρωτότοκου Ἐρῶν, ὁ πρωτότοκος Ράμ, καὶ Βαναά, καὶ Ἀράμ, καὶ Ἀσάν ἀδελφὸς αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἰεραμὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀτάρα. αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ. ²⁷ καὶ ἦσαν υἱοὶ Ράμ πρωτότοκου Ἰεραμὴλ, Μαάς, καὶ Ἰαμὴν, καὶ Ἀκόρ. ²⁸ καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζόμ, Σαμαὶ, καὶ Ἰαδαί. καὶ υἱοὶ Σαμαὶ, Ναδάβ, καὶ Ἀβισούρ. ²⁹ καὶ ὄνομα τῆς γυναίκος Ἀβισούρ, Ἀβιχαία. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀγαβάρ, καὶ τὸν Μωήλ. ³⁰ καὶ υἱοὶ Ναδάβ, Σαλαδ, καὶ Ἀφφαίν. καὶ ἀπέθανε Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα. ³¹ καὶ υἱοὶ Ἀφφαίν Ἰεμὴλ. καὶ υἱοὶ Ἰεμὴλ, Σωσάν. καὶ υἱοὶ Σωσάν, Λαδαί. ³² καὶ υἱοὶ Λαδαί, Ἀχισαμάς, Ἰεθέρ, Ἰωνάθαν. καὶ ἀπέθανεν Ἰεθέρ οὐκ ἔχων τέκνα. ³³ καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλέθ, καὶ Ὀζάμ. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμὴλ. ³⁴ καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσάν υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατὶς αὐτοῦ. καὶ τῷ Σωσάν παῖς Αἰγυπτίος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ. ³⁵ καὶ ἔδωκε Σωσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰω-

χὴλ

χὴλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτε-
κεν αὐτῷ τὸν Ἑθὶ. ³⁶ καὶ Ἑθὶ ἐγέννη-
σε τὸν Ναθάν. καὶ Ναθάν ἐγέννησε
τὸν Ζαβὲδ. ³⁷ καὶ Ζαβὲδ ἐγέννησε τὸν
Ἀφαιήλ. καὶ Ἀφαιήλ ἐγέννησε τὸν
Ὠβηδ. ³⁸ καὶ Ὠβηδ ἐγέννησε τὸν Ἰηοῦ.
καὶ Ἰηοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. ³⁹ καὶ
Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελλῆς. καὶ
Χελλῆς ἐγέννησε τὸν Ἑλεασά. ⁴⁰ καὶ
Ἑλεασά ἐγέννησε τὸν Σοσομαΐ. καὶ
Σοσομαΐ ἐγέννησε τὸν Σαλούμ. ⁴¹ καὶ
Σαλούμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχμείαν. καὶ
Ἰεχμείας ἐγέννησε τὸν Ἑλισαμά. καὶ
Ἑλισαμά ἐγέννησε τὸν Ἰσαήλ. ⁴² καὶ
υἱοὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ἰεραμὴλ, Μα-
ρισά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ. οὗτος πα-
τήρ Ζίφ. καὶ υἱοὶ Μαρिसά πατρός
Χεβρών. ⁴³ καὶ υἱοὶ Χεβρών Κορέ,
καὶ Θαπφούς, καὶ Ρεκὸμ, καὶ Σαμαά.
⁴⁴ καὶ Σαμαά ἐγέννησε τὸν Ραῆμ πα-
τέρα Ἰεκλάν. καὶ Ἰεκλάν ἐγέννησε τὸν
Σαμαΐ. ⁴⁵ καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαών. καὶ
Μαών πατήρ Βαιθσούρ. ⁴⁶ καὶ Γαι-
φά ἡ παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησε τὸν Ἀ-
ραμ, καὶ τὸν Μοσά, καὶ τὸν Γέζονε.
⁴⁷ καὶ υἱοὶ Ἀδδαΐ, Ραγέμ, καὶ Ἰωά-
θαμ, καὶ Σωγάρ, καὶ Φαλέκ, καὶ
Γαιφά, καὶ Σαγαΐ. ⁴⁸ καὶ ἡ παλλα-
κὴ Χαλεβ Μωχά ἐγέννησε τὸν Σαβέρ,
καὶ τὸν Θαραύμ. ⁴⁹ καὶ ἐγέννησε Σαγαΐ
πατέρα Μαδμηνά, καὶ τὸν Σαοὺ πα-
τέρα Μαχαβηνά, καὶ πατέρα Γαιβάλ.
καὶ θυγάτηρ Χαλεβ, Ἀσγά. ⁵⁰ οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ. υἱοὶ Ἰζρ πρωτοτό-
κου Ἐφραθά. Σωβάλ πατήρ Καραθα-
αρίμ. ⁵¹ Σαλωμών πατήρ Βαιθά.
Λαμμών πατήρ Βαιθαλαῆμ. καὶ Ἀ-
ρίμ πατήρ Βεθυεδώρ. ⁵² καὶ ἦσαν υἱ-
οὶ τῷ Σωβάλ πατρὶ Καραθααρίμ Ἀ-
ραά καὶ Αἰσί, καὶ Ἀμμανιθ, ⁵³ καὶ
Οὐμασφαῆ, πόλεις Ἰαῖρ, Αἰθαλίμ,
καὶ Μιφιθίμ, καὶ Ἡσαμαθίμ, καὶ ἡ
Μασαραθίμ. ἐκ τούτων ἐξῆλθοσαν οἱ
Σαραθαῖοι, καὶ υἱοὶ Εὐθαῆμ, ⁵⁴ υἱ-
οὶ Σαλωμών Βαιθαλαῆμ ὁ Νετωφα-
τί, Ἀταρὼθ οἰκοῦν Ἰωάβ, καὶ ἡμισυ τῆς
Μαλαθὶ, Ἡσαρί, ⁵⁵ πατριαὶ γραμ-
ματέων κατοικοῦντες ἐν Ἰαβὲς Θα-
ραθίμ, καὶ Σαμαθίμ, καὶ Σαχαθίμ.
οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰ-
μάθ πατρός οἴκου Ῥηγάβ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τε-
χθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρών. ὁ πρωτό-
τοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχιναῶμ τῇ Ἰερα-
λίτιδι. ὁ δευτέρος Δαμνιήλ τῇ Ἀβι-
γαία τῇ Καρμηλίᾳ. ² ὁ τρίτος Ἀβσο-
σαλὼμ, υἱὸς Μωχά θυγατρὸς Θολμαΐ
βασιλέως Γεδσουρ. ὁ τέταρτος Ἀδω-
νία υἱὸς Ἀγγίθ. ³ ὁ πέμπτος Σαφα-
τία τῆς Ἀβιτάλ. ὁ ἕκτος Ἰεθραῶμ τῇ
Ἀγλᾷ γυναίκε αὐτοῦ. ⁴ ἔξ ἐγεννήθη-
σαν αὐτῷ ἐν Χεβρών. καὶ ἐβασίλευ-
σεν ἐκὶ ἐπτά ἔτη, καὶ ἔξαμνην. καὶ
τριακόσια καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλήμ. ⁵ καὶ οὗτοι ἐτέθθησαν
αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ. Σαμαά, Σωβάβ,
Νάθαν, καὶ Σαλωμών. τέσσαρες τῇ
Βηρσαβέ θυγατρὶ Ἀμὴλ. ⁶ καὶ Ἐβα-
άρ, καὶ Ἑλισά, καὶ Ἐλιφαλὶθ, ⁷ καὶ
Ναγαί, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰαφιῆ, ⁸ καὶ
Ἑλισαμά, καὶ Ἑλιαδά, καὶ Ἐμφαλά,
ἑννέα. ⁹ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλην τῶν
υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θήμαρ ἀδελ-
φὴ αὐτῶν. ¹⁰ υἱοὶ Σαλωμών, Ῥοβοᾶμ,
Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ,
Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ, ¹¹ Ἰωράμ υἱὸς
αὐτοῦ, Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωᾶς υἱὸς
αὐτοῦ, ¹² Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζα-
ρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ,
¹³ Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐ-
τοῦ, Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, ¹⁴ Ἀμὼν
υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ
υἱοὶ Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωανάν, ὁ
δευτέρος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας,
ὁ τέταρτος Σαλούμ. ¹⁶ καὶ υἱοὶ Ἰω-
ακίμ, Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας
υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Ἰεχονία, Ἀσίρ,
Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ, ¹⁸ Μελχिरὰμ,
καὶ Φαδαίας καὶ Σανταάρ, καὶ Ἰεκί-
μια, καὶ Ῥααμάθ, καὶ Ναβαθίας.
¹⁹ καὶ υἱοὶ Φαδαίας, Ζοροβάβελ, καὶ
Σεμεΐ. καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ, Μοσολ-
λάμ, καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελ-
φὴ αὐτῶν, ²⁰ καὶ Ἀσουβέ, καὶ Ὀδλ,
καὶ Βαραχία, καὶ Ἀσαδία, καὶ Ἀσο-
βεδ, πέντε. ²¹ καὶ υἱοὶ Ἀνανία, Φα-
λεττία, καὶ Ἰσιᾶς υἱὸς αὐτοῦ, Ῥαφὰλ
υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία
υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ. ²² καὶ
υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα. καὶ υἱοὶ Σα-
μαΐα, Χαττούς, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βερόι,
καὶ

καὶ Νωαδία, καὶ Σαφάθ, ἔξ. ²³ καὶ υἱοὶ Νωαδία, Ἐλιθενάν, καὶ Ἐξεία, καὶ Ἐζρικὰμ, τρεῖς. ²⁴ καὶ υἱοὶ Ἐλιθενάν, Ὀδολία, καὶ Ἐλιασεβών, καὶ Φαδαία, καὶ Ἀκούβ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Δαλααΐα, καὶ Ἀνάν, ἑπτὰ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ υἱοὶ Ἰούδα, Φαρές, Ἐσρώμ, καὶ Χαρμί, καὶ Ὠρ, Σουβάλ, ² καὶ Ράδα υἱὸς αὐτοῦ. καὶ Σουβάλ ἐγέννησε τὸν Ἰεθ. καὶ Ἰεθ ἐγέννησε τὸν Ἀχμαϊ, καὶ τὸν Λααδ. αὗται αἱ γενέσεις τοῦ Ἀραθί. ³ καὶ οὗτοι υἱοὶ Αἰτάμ, Ἰεζραήλ, καὶ Ἰεσμάν, καὶ Ἰεβδάς. καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Ἐσθλεββών. ⁴ καὶ Φαρουήλ πατὴρ Γεδωρ, καὶ Ἰαζήρ πατὴρ Ὠσαν. οὗτοι υἱοὶ Ὠρ τοῦ πρωτοτόκου Ἐφραθα πατρὸς Βαιθλαεὶν. ⁵ καὶ τῷ Ἀσουρ πατρὶ Θεοκὴ ἦσαν δύο γυναῖκες Ἀωδὰ, καὶ Θωαδὰ. ⁶ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀωδὰ τὸν Ὠχαιά, καὶ τὸν Ἡφάλ, καὶ τὸν Θαιμάν, καὶ τὸν Ἀσσήρ. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδὰς. ⁷ καὶ υἱοὶ Θωαδὰς, Σερέθ, καὶ Σαάρ, καὶ Ἐσθανάμ. ⁸ καὶ Κωὴ ἐγέννησε τὸν Ἐνώβ, καὶ τὸν Σαβαθά. καὶ γενήσεις ἀδελφοῦ Ῥηγάβ, υἱοῦ Ἰαρίν. ⁹ καὶ ἦν Ἰγαβὴς ἐνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβῆς, λέγουσα. ἔτεκεν ὡς γαβῆς. ¹⁰ καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβῆς τὸν θεὸν Ἰσραήλ, λέγων. ἔὰν εὐλογῶν εὐλόγησής με, καὶ πληθύνῃς τὰ ὄριά μου, καὶ ἡ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ποιήσῃς γνῶσιν τοῦ μὴ ταπεινώσαι με. καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾔησαστο. ¹¹ καὶ Χαλεβ πατὴρ Ἀσχά ἐγέννησε τὸν Μαχίρ. οὗτος πατὴρ Ἀσασθων. ¹² ἐγέννησε τὸν Βαθραϊάν, καὶ τὸν Βεισσὴ, καὶ τὸν Θαιμάν πατέρα πόλεως Ναῶς ἀδελφοῦ Ἐσελὼμ τοῦ Κενεζί. οὗτοι ἄνδρες Ῥηγάβ. ¹³ καὶ υἱοὶ Κενεζί, Γοθονιήλ, καὶ Σαραΐα. καὶ υἱοὶ Γοθονιήλ, Ἀθάθ. ¹⁴ καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά. καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωβαβ, πατέρα Ἀγαδδαίρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. ¹⁵ καὶ υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννή Ἡρ, Ἀδὰ, καὶ Νούμ. καὶ υἱοὶ Ἀδὰ Κενεζί, ¹⁶ καὶ υἱοὶ Ἀλεήλ, Ζιβ, καὶ Ζεφα, καὶ Θωρία, καὶ Ἐσέρηλ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Ἐσρί, Ἰεθέρ, Μωράδ, καὶ Ἀφερ, καὶ Ἰα-

μών. καὶ ἐγέννησεν Ἰεθέρ τὸν Μαρών, καὶ τὸν Σεμεί, καὶ τὸν Ἰεσβὰ πατέρα Ἐσθαιμών. ¹⁸ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰαρεθ πατέρα Γεδωρ, καὶ τὸν Ἀβέρ πατέρα Σωχών, καὶ τὸν Χετιήλ πατέρα Ζαμών. καὶ οὗτοι υἱοὶ Βεθθία θυγατρός Φαραώ, ἣν ἔλαβε Μωσῆς. ¹⁹ καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουίας ἀδελφῆς Ναχαΐμ πατρὸς Κεϊλά, Γαρμί, καὶ Ἐσθαιμών, Νωχαθί. ²⁰ καὶ υἱοὶ Σεμίων, Ἀρνών, καὶ Ἀνὰ υἱὸς Φανά, καὶ Ἰωνν. καὶ υἱοὶ Σεί, Ζωαν, καὶ υἱοὶ Ζωάβ, ²¹ υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἡρ πατὴρ Δηγάβ. καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαουιά. καὶ γενέσεις οἰκίαν Ἐφραθαβὰν τῷ οἴκῳ Ἐσοβὰ, ²² καὶ Ἰωακίμ, καὶ ἄνδρες Χωζήβ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Σαράφ, οἱ κατώκησαν ἐν Μωὰς. καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς Ἀβιθρην, Ἀθουκίμ. ²³ οὗτοι κεραιεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταΐμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ τοῦ βασιλέως. ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. ²⁴ υἱοὶ Σεμίων, Ναμουήλ, καὶ Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαούλ, ²⁵ Σαλέμ υἱὸς αὐτοῦ, Μαβασάμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμά υἱὸς αὐτοῦ, ²⁶ Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχούρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεί υἱὸς αὐτοῦ. ²⁷ τῷ Σεμεί υἱοὶ ἐκκαίδεκα, καὶ θυγατέρες ἔξ. καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί. καὶ πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλέονασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα. ²⁸ καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβέ, καὶ Μωλαδὰ, καὶ ἐν Ἐσερσουάλ, ²⁹ καὶ ἐν Βαλαὰ, καὶ ἐν Αἰσέμ καὶ ἐν Θωλαδ, ³⁰ καὶ ἐν Βαθουήλ, καὶ ἐν Ἐρμά, καὶ ἐν Σικελαγ, ³¹ καὶ ἐν Βαιθμαριμὼθ, καὶ Ἡμισουγεσώιν, καὶ οἴκου Βαρουσεωρίμ. αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλείας Δαυὶδ. ³² καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αἰτάν, καὶ Ἡν, Ρεμνών, καὶ Θουκὰ, καὶ Αἰσαρ, πόλεις πέντε. ³³ καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν κυκλῶ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ. αὕτη κατάσχαις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλογισμὸς αὐτῶν. ³⁴ καὶ Μοσωβαβ, καὶ Ἰεμολοχ, καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία, ³⁵ καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰηοὺ υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιήλ, ³⁶ καὶ Ἐλμωνάι, καὶ

καὶ Ἰωαβὰ, καὶ Ἰασουῖτα, καὶ Ἀσαῖτα,
καὶ Ἰεδιήλ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Βαναίας,
37 καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαὶ υἱοῦ Ἀλὼν,
υἱοῦ Ἰεδιὰ, υἱοῦ Σεμρί, υἱοῦ Σαμαίου.
38 οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόματι ἀρ-
χόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ
ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθη-
σαν εἰς πλῆθος, 39 καὶ ἐπορεύθησαν
ἕως τοῦ ἔλθεῖν Γέραρα ἕως τῶν ἀνα-
τολῶν τῆς Γαί, τοῦ ζήτησαι νομὰς τοῖς
κτήνεσιν αὐτῶν. 40 καὶ εὗρον νομὰς
πλείονας καὶ ἀγαθὰς. καὶ ἡ γῆ πλα-
τεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ
ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν
κατοικοῦντων ἐκεῖ ἐμπροσθεν. 41 καὶ
ἤλθουσιν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀ-
νόματος ἐν ἡμέραις Ἐξεκίου βασιλέως
Ἰουδα, καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐ-
τῶν καὶ τοὺς Μιναιούς οὐδ' εὗρσαν
ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. καὶ ὤκησαν ἀντ' αὐ-
τῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν
ἐκεῖ. 42 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συ-
μεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηίρ ἄν-
δρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαεττία, καὶ
Νωαδία, καὶ Ραφαῖα, καὶ Ὀζιήλ υἱοὶ
Ἰοσι ἄρχοντες αὐτῶν. 43 καὶ ἐπάτα-
ξαν τοὺς καταλοιπούς τοὺς καταλει-
φθέντας τοῦ Ἀμαλήκ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος, καὶ
ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν αὐ-
τοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ υἱῷ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτο-
τόκια, 2 ὅτι Ἰουδας δυνατὸς λαοῦ καὶ
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἡγού-
μενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ
Ἰωσήφ. 3 υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου
Ἰσραὴλ Ἐνώχ, καὶ Φαλλούς, Ἀσρώμ,
καὶ Χαρμί. 4 υἱοὶ Ἰωὴλ, Σεμῆ, καὶ
Βαναία υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ Γούγ
υἱοῦ Σεμῆ, 5 υἱὸς αὐτοῦ Μιγά, υἱὸς
αὐτοῦ Ρηγά, υἱὸς αὐτοῦ Ἰωὴλ, 6 υἱὸς
αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετόπισκε Θαλαφθα-
λασὰρ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ. οὗτος ἄρ-
χων τῶν Ρουβὴν. 7 καὶ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐν τοῖς κατα-
λοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενεαίς αὐτῶν,

ὁ ἄρχων Ἰωὴλ, καὶ Ζαχαρία, 8 καὶ
Βαλεκ υἱὸς Ἀζούζ, υἱὸς Σαμὰ, υἱὸς
Ἰωὴλ. οὗτος κατόκησεν ἐν Ἀροῆρ,
καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ Βιελμασσῶν. 9 καὶ
πρὸς ἀνατολάς κατώκησεν ἕως ἐρη-
μίων τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ
ἐν γῇ Γαλααδ. 10 καὶ ἐν ἡμέραις
Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς
παροίκους, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶν αὐ-
τῶν κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς αὐτῶν
πάντες κατ' ἀνατολάς τῆς Γαλααδ.
11 υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατόκη-
σαν ἐν γῇ Βασάν ἕως Σιλά. 12 Ἰωὴλ
πρωτότοκος, καὶ Σαφὰμ ὁ δευτερός,
καὶ Ἰανὴν ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν.
13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. Μιχαὴλ, Μοσολ-
λάμ, καὶ Σεβέδ, καὶ Ἰωρεῖ, καὶ Ἰωα-
χὰν, καὶ Ζουὲ, καὶ Ὁββὴδ, ἑπτὰ. 14 οὗ-
τοι υἱοὶ Ἀβιγαία υἱοῦ Οὐρί, υἱοῦ Ἰδαῖ,
υἱοῦ Γαλααδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰε-
σαῖ, υἱοῦ Ἰεδδαῖ, υἱοῦ Βουζ 15 ἀδελ-
φοῦ υἱοῦ Ἀβδιήλ, υἱοῦ Γουνί, ἄρχων
οἴκου πατριῶν. 16 κατόκουν ἐν Γα-
λααδ, ἐν Βασάν, καὶ ἐν ταῖς κώμας
αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σα-
ρων ἕως ἐξόδου. 17 πάντων ὁ κατα-
λοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ βασιλέως
Ἰουδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ βασι-
λέως Ἰσραὴλ. 18 υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ
Γὰδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ
υἱῶν δυνάμεως, ἄνδρες αἰρόντες ἀσπί-
δας καὶ μάχαιραν, καὶ τείνοντες τόξον,
καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τέσσαρα-
κοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτα-
κόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐμπορευόμενοι εἰς
παράταξιν. 19 καὶ ἐποιοῦν πόλεμον
μετὰ τῶν Ἀραρητῶν, καὶ Ἰτουραίων,
20 καὶ καταΐχουσιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐδό-
θησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀραραῖοι, καὶ
πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς
τὸν Θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐ-
τόν. 21 καὶ ἠχμαλώτευσαν τὴν ἀπο-
σκευὴν αὐτῶν, καμήλους πενταμυχι-
λίας, καὶ προβάτων διακοσίας πεντή-
κοντα χιλιάδας, δρους διεχιλίους, καὶ
ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. 22 ὅτι
τραυματῖαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρα
τοῦ

τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος. καὶ κατοίκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικίας. ²³ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ κατοίκησαν ἀπὸ Βασάν ἕως Βαὰλ, Ἐρμών, καὶ Σανὶρ, καὶ ὅρος Ἀερμών. καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν. ²⁴ καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν, Ὁφὲρ, καὶ Σὺϊ, καὶ Ἐλὶήλ, καὶ Ἰερμία, καὶ Ῥοδοῦϊα, καὶ Ἰεδιήλ. ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοί, ἀρχόντες τῶν οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν. ²⁵ καὶ ᾤδέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρευσαν ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, οὓς ἐξῆρεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἐπῆρτιρεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλαῶ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαλαφάλασάρ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ μετῴκισεν τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γαδδί, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χααχ, καὶ Χαβῶρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζάν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ζ'.

Υἱοὶ Λευὶ, Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί. ² καὶ υἱοὶ Καὰθ, Ἀβραμ, καὶ Ἰσαάκ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ. ³ καὶ υἱοὶ Ἀβραμ, Ἀρῶν, καὶ Μωῦσης, καὶ Μαριάμ. καὶ υἱοὶ Ἀρῶν, Ναδάβ, καὶ Αβιούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰδαμάρ. ⁴ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεὺς. Φινεὺς ἐγέννησε τὸν Ἀβισού. ⁵ Ἀβισού ἐγέννησε τὸν Βοκκί. καὶ Βοκκί ἐγέννησε τὸν Ὀζι. ⁶ Ὀζι ἐγέννησε τὸν Ζαραία. Ζαραία ἐγέννησε τὸν Μαριήλ. ⁷ καὶ Μαριήλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία. καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ. ⁸ καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ. καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάς. ⁹ καὶ Ἀχιμάς ἐγέννησε τὸν Ἀχαρίαν. καὶ Ἀχαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν. ¹⁰ καὶ Ἰωανάν ἐγέννησε τὸν Ἀχαρίαν. οὗτος ἐλάττει ἐν τῷ οἴκῳ ὃ ᾠκοδόμησε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹¹ καὶ ἐγέννησεν Ἀχαρίας τὸν Ἀμαρία. καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ. ¹² καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ. καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν Σαλώμ. ¹³ καὶ Σαλώμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν. καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀχαρίαν. ¹⁴ καὶ Ἀχαρίας ἐγέννησε τὸν Σαραία. καὶ Σαραίας

ἐγέννησε τὸν Ἰωσαδάκ. ¹⁵ καὶ Ἰωσαδάκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ. ¹⁶ υἱοὶ Λευὶ, Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί. ¹⁷ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν, Λοβερί, καὶ Σεμεί. ¹⁸ υἱοὶ Καὰθ, Ἀβραμ, καὶ Ἰσαάκ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ. ¹⁹ υἱοὶ Μεραρί, Μοολί, καὶ ὁ Μουσί. καὶ αὐταὶ αἱ πατριαὶ τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. ²⁰ τῷ Γεδσὼν, τῷ Λοβερί υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρμαθ υἱὸς αὐτοῦ, ²¹ Ἰωάβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρί υἱὸς αὐτοῦ. ²² υἱοὶ Καὰθ, Ἀμναδάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορέ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσηρ υἱὸς αὐτοῦ, ²³ Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισάφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσηρ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁴ Θαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ υἱοὶ Ἐλκανὰ, Ἀμεσσί, καὶ Ἀχιμάθ, ²⁶ Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σουφί υἱὸς αὐτοῦ, Καϊμιὰθ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁷ Ἐλιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ. ²⁸ υἱοὶ Σαμουήλ, ὁ πρωτότοκος Σανί, καὶ Ἀβιά. ²⁹ υἱοὶ Μεραρί, Μοολί, Λοβερί υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεί υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ, ³⁰ Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαίας υἱὸς αὐτοῦ. ³¹ καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς μισθωτοῦ. ³² καὶ ἦσαν λειτουργοὶ ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως οὗ ἀποδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐστήσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. ³³ καὶ οὗτοι οἱ ἐστηκότες, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Καὰθ, Ἀμὰν ὁ ψαλτῶδης υἱὸς Ἰωήλ, υἱοῦ Σαμουήλ, ³⁴ υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ Ἐλὶήλ, υἱοῦ Θοοῦ, ³⁵ υἱοῦ Σουφ, υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Μαὰθ, υἱοῦ Ἀμαθί, ³⁶ υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἰωήλ, υἱοῦ Ἀχαρία, υἱοῦ Σαφania, ³⁷ υἱοῦ Θαὰθ, υἱοῦ Ἀσηρ, υἱοῦ Ἀβισάφ, υἱοῦ Κορέ, ³⁸ υἱοῦ Ἰσαάκ, υἱοῦ Καὰθ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσάφ ὁ ἐστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ. Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία,

ραχία, υἱοῦ Σαμαα, ⁴⁰ υἱοῦ Μιχαήλ, υἱοῦ Βαασία, υἱοῦ Μελχία, ⁴¹ υἱοῦ Ἀθανί, υἱοῦ Ζααραϊ, υἱοῦ Ἀδαϊ, ⁴² υἱοῦ Αἰθὰμ, υἱοῦ Ζαμμὰμ, υἱοῦ Σεμεϊ, ⁴³ υἱοῦ Ἰεθ, υἱοῦ Γεδσών, υἱοῦ Λενί. ⁴⁴ καὶ υἱοὶ Μεραρί οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν. Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ, υἱοῦ Ἀβαϊ, υἱοῦ Μαλωχ, ⁴⁵ υἱοῦ Ἀσιβί, ⁴⁶ υἱοῦ Ἀμεσσία, υἱοῦ Βανί, υἱοῦ Σεμήρ, ⁴⁷ υἱοῦ Μοολί, υἱοῦ Μουσί, υἱοῦ Μεραρί, υἱοῦ Λενί. ⁴⁸ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, οἱ Λενίται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ. ⁴⁹ καὶ Ααρών, καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἁγία τῶν ἁγίων, καὶ ἐξέλασκεισθαι περὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωϋσῆς παῖς τοῦ θεοῦ. ⁵⁰ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ααρών. Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὺς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισού υἱὸς αὐτοῦ, ⁵¹ Βοκκί υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαραῖτα υἱὸς αὐτοῦ, ⁵² Μαριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτῶβ υἱὸς αὐτοῦ, ⁵³ Σαδοκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχμιάς υἱὸς αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ααρών τῇ πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Κααθί, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κληρὸς. ⁵⁵ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρών ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς κυκλῶ αὐτῆς. ⁵⁶ καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰερωνή. ⁵⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρών ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Χεβρών, καὶ τὴν Λοβνὰ, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Σέλναι καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἑσθαμαὶ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁵⁸ καὶ τὴν Ἰεθάρ, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Λαβίρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁵⁹ καὶ τὴν Ἀσάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθσαμὺν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁶⁰ καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὶ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλεμαθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ

τὰ περισπόμενα αὐτῆς. πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν. ⁶¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, κληρὼ πόλεις δέκα. ⁶² καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν, πόλεις τρισκαίδεκα. ⁶³ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κληρὼ πόλεις δεκαδύο. ⁶⁴ καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λενίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῶν. ⁶⁵ καὶ ἔδωκαν ἐν κληρῷ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας ὥς ἐκάλεσεν αὐτάς ἐπ' ὀνόματος, ⁶⁶ καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ. καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. ⁶⁷ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχημ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁶⁸ καὶ τὴν Ἰεκμαάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρών καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁶⁹ καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμαὶν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς. ⁷⁰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις. ⁷¹ τοῖς υἱοῖς Γεδσών ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλὰν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσρηὼθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς. ⁷² καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κέδες, καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερί καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Λαβὼρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁷³ καὶ τὴν Ραμὼθ, καὶ τὴν Αἰναν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς. ⁷⁴ καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μαασαὶ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, ⁷⁵ καὶ τὴν Ἀκὰν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Ροὼβ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς. ⁷⁶ καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί

Νεφθαλί τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καραθαΐμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷⁷ τοῖς υἱοῖς Μερὰρ τοῖς καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβῶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷⁸ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχὼ κατὰ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου. ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷⁹ καὶ τὴν Καδμὼθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλά καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁸⁰ ἐκ φυλῆς Γὰδ τὴν Ῥαμμωθ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαανὰιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁸¹ καὶ τὴν Ἑσβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαῆρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἰασοῦβ, καὶ Σεμερὼν, τέσσαρες. ² καὶ υἱοὶ Θωλὰ, Ὀζι, Ῥαφαΐα, καὶ Ἰεριήλ, καὶ Ἰαμαΐ, καὶ Ἰεμασάν, καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλὰ ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. ³ καὶ υἱοὶ Ὀζι, Ἰεζράια. καὶ υἱοὶ Ἐζραΐα, Μιχαήλ, Ἀβδιού, καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες. ⁴ καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατάσσασθαι εἰς πόλεμον, τριακοντα καὶ ἑξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς. ⁵ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ἰσάχαρ, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων. ⁶ υἱοὶ Βενιαμὴν, καὶ Βαλὲ, καὶ Βαχίρ, καὶ Ἰεδιήλ, τρεῖς. ⁷ καὶ υἱοὶ Βαλὲ, Ἑσβὼν, καὶ Ὀζι, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Ἰεριμουθ, καὶ Οὐρί, πέντε. ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες. ⁸ καὶ υἱοὶ Βαχίρ, Ζεμιρά, καὶ Ἰωὰς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἐλιθενάν, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἰεριμουθ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἀναθωθ,

καὶ Ἐλημεθ, πάντες οὗτοι υἱοὶ Βαχίρ, ⁹ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ¹⁰ καὶ υἱοὶ Ἰεδιήλ, Βαλαάν, καὶ υἱοὶ Βαλαάν, Ἰαούς, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Ἀσθ, καὶ Χανανὰ, καὶ Ζαιθαν, καὶ Θασί, καὶ Ἀχισαάρ, ¹¹ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεδιήλ. ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμεῖν, ¹² καὶ Σαπφὶν, καὶ Ἀπφὶν. καὶ υἱοὶ Ὁρ, Ἀσώμ, υἱὸς αὐτοῦ Ἀόρ. ¹³ υἱοὶ Νεφθαλί, Ἰασιήλ, Γωνί, καὶ Ἀσὴρ, καὶ Σελλολὺμ, υἱοὶ αὐτοῦ. Βαλαμ υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁴ υἱοὶ Μανασσῆ, Ἑσριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχίρ πατέρα Γαλαὰδ. ¹⁵ καὶ Μαχίρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀπφὶν καὶ Σαπφὶν. καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωωχὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαπφαὰδ. ἐγεννήθησαν δὲ τῷ Σαπφαὰδ θυγατέρες. ¹⁶ καὶ ἔτεκε Μωωχὰ γυνὴ Μαχίρ υἱόν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές. καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σούρος. υἱοὶ αὐτοῦ Οὐλάμ, καὶ Ροκόμ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Οὐλάμ, Βαδάμ. οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ, υἱοὶ Μαχίρ, υἱοὶ Μανασσῆ. ¹⁸ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχέθ ἔτεκε τὸν Ἰσοῦδ, καὶ τὸν Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μαϊλά. ¹⁹ καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμιρά, Ἀῖμ, καὶ Συγέμ, καὶ Ακκίμ, καὶ Ἀνιάν. ²⁰ καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ, Σωθαλαθ, καὶ Βαραὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, ²¹ καὶ Ζαβαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελε υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζέρ, καὶ Ἐλεὰδ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γεθ, οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν, ²² καὶ ἐπένησεν Ἐφραΐμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς. καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλεῖσθαι αὐτόν. ²³ καὶ ἐξῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά, ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου. ²⁴ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραὰ. καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοιποῖς. καὶ ὠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ

καὶ τὴν ἄνω. καὶ υἱοὶ Ὅαν Σηθρά,²⁵ καὶ Ραφὴ υἱὸς αὐτοῦ, Σαράφ καὶ Θαλῆς υἱοὶ αὐτοῦ, Θαὲν υἱὸς αὐτοῦ.²⁶ τῷ Ἀσαδᾶν υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς Ἀμιούδ, υἱὸς Ἐλισαμαῖ,²⁷ υἱὸς Νούν, υἱὸς Ἰησουε, υἱοὶ αὐτοῦ.²⁸ καὶ κατασχετοὶς αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολὰς Νοσάρην πρὸς δυσμαῖς Γάξερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχη καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γάξης, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς,²⁹ καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θανὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδῶ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. ἐν ταύτῃ κατοικῆσαν υἱοὶ Ἰωσήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ.³⁰ υἱοὶ Ἀσὴρ, Ἰεμνὰ, καὶ Σουῖα, καὶ Ἰσουῖ, καὶ Βερία, καὶ Σορέ ἀδελφὴ αὐτῶν.³¹ καὶ υἱοὶ Βερία, Χάβερ, καὶ Μελχίηλ. οὗτος πατήρ Βερθαῖθ.³² καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλήτ, καὶ τὸν Σαμῆρ, καὶ τὸν Χωθᾶν, καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν αὐτῶν.³³ καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ, Φασέκ, καὶ Βαμαήλ, καὶ Ἀσιθ. οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ.³⁴ καὶ υἱοὶ Σεμῆρ, Ἀχί, καὶ Ροογὰ, καὶ Ἰαβὰ, καὶ Ἀράμ,³⁵ καὶ Βανηλάμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφὰ, καὶ Ἰμανὰ, καὶ Σέλλης, καὶ Ἀμάλ.³⁶ υἱοὶ Σωφὰς, Σουὲ καὶ Ἀρναφάρ, καὶ Σουδὰ, καὶ Βαρίν, καὶ Ἰμράν,³⁷ καὶ Βασάν, καὶ Ἰα, καὶ Σαμά, καὶ Σαλισὰ, καὶ Ἰεθρά, καὶ Βεηρά.³⁸ καὶ υἱοὶ Ἰεθέρ, Ἰεφινὰ, καὶ Φασφὰ, καὶ Ἀρά.³⁹ καὶ υἱοὶ Ὀλὰ, Ὀρέχ, Ἀνιήλ, καὶ Ρασιά.⁴⁰ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσὴρ, πάντες ἄρχοντες πατριῶν, ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγούμενοι. ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παραταξίν τοῦ πολεμῆν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες ἐκοσιεὶς χιλιάδες.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ Βενιαμὴν ἐγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ Ἀσβήλ τὸν δευτερον, Ἀδὰρ τὸν τρίτον,² Νωὰ τὸν τέταρτον, καὶ Ραφὰ τὸν πέμπτον.³ καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλὲ, Ἀδὶρ, καὶ Γηρά, καὶ Ἀβιούδ,⁴ καὶ Ἀβισουε, καὶ Νοαμὰ, καὶ Ἀχιά,⁵ καὶ Γερά, καὶ Σεφουφάμ, καὶ Οὐράμ.⁶ οὗτοι υἱοὶ Ἀῶδ, οὗτοι εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν

τοῖς κατοικοῦσι Γαβέ. καὶ μετόπισαν αὐτοὺς εἰς Μαγαναθί,⁷ καὶ Νοομὰ, καὶ Ἀχιά, καὶ Γηρά. οὗτος Ἰεγλαμ, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀζὰ, καὶ τὸν Ἰαχινώ.⁸ καὶ Σααρίν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὡσὶν καὶ τὴν Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ.⁹ καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδὰ γυναῖκός αὐτοῦ τὸν Ἰωλάβ, καὶ τὸν Σεβιά, καὶ τὸν Μισὰ, καὶ τὸν Μελχὰς,¹⁰ καὶ τὸν Ἰεβους, καὶ τὸν Ζαβιά, καὶ τὸν Μαρομά. οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν.¹¹ καὶ ἐκ τῆς Ὡσὶν ἐγέννησε τὸν Ἀβιτωλ, καὶ τὸν Ἀλφασάλ.¹² καὶ υἱοὶ Ἀλφασάλ, Ὠβήδ, Μισαάλ, Σεμῆρ. οὗτος ὠκοδομησεν τὴν Ὠνάν, καὶ τὴν Ἀῶδ καὶ τὰς κῶμας αὐτῆς.¹³ καὶ Βερία, καὶ Σαμά. οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξειδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γέθ.¹⁴ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσῆκ, καὶ Ἀριμωθ,¹⁵ καὶ Ζαβαδία, καὶ Ὠρηδ, καὶ Ἐδερ,¹⁶ καὶ Μιχαήλ, καὶ Ἰεσφὰ, καὶ Ἰωδὰ, υἱοὶ Βερία,¹⁷ καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολάμ, καὶ Ἀζακί, καὶ Ἀβάρ,¹⁸ καὶ Ἰσαμαρί, καὶ Ἰεζίας, καὶ Ἰωβάβ, υἱοὶ Ἐλφασάλ.¹⁹ καὶ Ἰακίμ, καὶ Ζαχρί, καὶ Ζαβδί,²⁰ καὶ Ἐλιωναί, καὶ Σαλαθί, καὶ Ἐλιήλ,²¹ καὶ Ἀδαία, καὶ Βαραία, καὶ Σαμαράθ υἱοὶ Σαμαῖθ.²² καὶ Ἰεσφάν, καὶ Ὠβήδ, καὶ Ἐλεήλ,²³ καὶ Ἀβδών, καὶ Ζεχρί, καὶ Ἀνάν,²⁴ καὶ Ἀνανία, καὶ Ἀμβρί, καὶ Αἰλάμ, καὶ Ἀναθωθ,²⁵ καὶ Ἰαθὶν, καὶ Ἰεφαδίας, καὶ Φανουήλ, υἱοὶ Σωσῆκ,²⁶ καὶ Σαμσαρί, καὶ Σααρίας, καὶ Γοθολία,²⁷ καὶ Ἰαρασσία, καὶ Ἐριὰ, καὶ Ζεχρί υἱὸς Ἰροάμ.²⁸ οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες. οὗτοι κατοικῆσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.²⁹ καὶ ἐν Γαβαὼν κατοικῆσεν πατήρ Γαβαὼν, καὶ ὄνομα γυναῖκι αὐτοῦ Μωαχὰ,³⁰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, καὶ Σούρ, καὶ Κίς, καὶ Βαάλ, καὶ Ναδὰβ, καὶ Νῆρ,³¹ καὶ Γεδούρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζαχχούρ,³² καὶ Μακελωθ. καὶ Μακελωθ ἐγέννησε τὸν Σαμα. καὶ γὰρ οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατοικῆσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.³³ καὶ Νῆρ ἐγέννησε τὸν

Κίς.

Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισουέ, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ. ³⁴ καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ, καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχα. ³⁵ καὶ υἱοὶ Μιχα, Φιθὼν, καὶ Μελὰχ, καὶ Θαράχ, καὶ Ἀχάζ, ³⁶ καὶ Ἀχάζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά. καὶ Ἰαδά ἐγέννησε τὸν Σαλαιμάθ καὶ τὸν Ἀσμωθ, καὶ τὸν Ζαμβοὶ. καὶ Ζαμβοὶ ἐγέννησε τὸν Μαισά. ³⁷ καὶ Μαισά ἐγέννησε τὸν Βαανά. Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. ³⁸ καὶ τῷ Ἐσὴλ ἔξ υἱοί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραΐα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ. ³⁹ καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἀλλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ δευτερός, καὶ Ἐλφαλετ ὁ τρίτος. ⁴⁰ καὶ ἦσαν υἱοὶ Ἀλλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον, καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν, ἑκατὸν πενήκοντα. πάντες οὗτοι ἔξ υἱῶν Βενιαμίν.

Κ Ε Θ. Θ'.

Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ² καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσειν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ. οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ οἱ δεδωμένοι. ³ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ. ⁴ καὶ Ἰνωθὶ, καὶ υἱὸς Σαμουὺν υἱοῦ Ἀμρὶ, υἱοῦ Ἀμβραΐμ, υἱοῦ Βουνὶ, υἱοῦ υἱῶν Φαρές, υἱοῦ Ἰούδα. ⁵ καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι, Ἀσαΐα πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρά Ἰεὴλ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατόσιοι καὶ ἐννεήκοντα. ⁷ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν Σαλώμ υἱὸς Μοσολλάμ υἱοῦ Ῥοδοῦτα, υἱοῦ Ἀσινοῦ. ⁸ καὶ Ἰεμναά υἱὸς Ἱεροβοάμ, καὶ Ἡλῶ. οὗτοι υἱοὶ Ὁζὶ υἱοῦ Μαχίρ, καὶ Μοσολλάμ υἱὸς Ζαφατία, υἱοῦ Ραγουήλ, υἱοῦ Ἰεμναΐ. ⁹ καὶ ἀδελ-

φοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἐγκατόσιοι πενήκονταῖς, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων Ἰωδαὲ, καὶ Ἰωαρὶμ, καὶ Ἰαχίν, ¹¹ καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱοῦ Μοσολλάμ, υἱοῦ Σαδὼκ, υἱοῦ Μακραιῶθ, υἱοῦ Ἀχιτῶθ ἡγουμένου οἴκου τοῦ θεοῦ. ¹² καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰραὰμ υἱοῦ Φασχώρ, υἱοῦ Μελκία, καὶ Μασααΐα υἱὸς Ἀδιήλ, υἱοῦ Ἐμρά, υἱοῦ Μοσολλάμ, υἱοῦ Μασλὼμῶθ, υἱοῦ Ἐμμέρ. ¹³ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ. ¹⁴ καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὼβ, υἱοῦ Ἐζρικὰμ, υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μιεραρί. ¹⁵ καὶ Βακβακάρ, καὶ Ἀρῆς, καὶ Γαλαὰθ, καὶ Ματθανίας υἱὸς Μιχα, υἱοῦ Ζαχρί, υἱοῦ Ἀσάφ. ¹⁶ καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία, υἱοῦ Γαλαὰθ, υἱοῦ Ἰδιθούν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσσά υἱοῦ Ἐλμανά, ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφατί. ¹⁷ οἱ πυλωροὶ, Σαλώμ, Ἀκούμ, Τελμών, καὶ Διμάν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλώμ ὁ ἄρχων ¹⁸ καὶ ἔως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολὰς. αὐταὶ αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί. ¹⁹ καὶ Σέλλοιμ υἱὸς Κορέ υἱοῦ Ἀβιασάφ, υἱοῦ Κορέ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς. καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον. ²⁰ καὶ Φινεές υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγουμένος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἔμπροσθεν κυρίου, καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ. ²¹ Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλάμ πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ²² πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δεκαδυο. οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν. τουτούς ἔστησε Δαυὶδ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. ²³ καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν. ²⁴ κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀνατολὰς, θαλασσαν, βορρᾶν,

βορρᾶν, νότον. ²⁵ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων. ²⁶ ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλλουσιν, ²⁷ ὅτι ἐπ' αὐτοὺς ἡ φυλακή. καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τοπορῶ πρόω ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ, ²⁸ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσίσουσιν, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξίσουσιν. ²⁹ καὶ ἐξ αὐτῶν καθισταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σμιδάλεως, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβανωτοῦ, καὶ τῶν ἀρωμάτων. ³⁰ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα. ³¹ καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλώμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως. ³² καὶ Βαναθίας ὁ Καθίτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. ³³ καὶ οὗτοι ψαλτῳδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. ³⁴ οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι κατέκτισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁵ καὶ ἐν Γαβαὼν κατώκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεὴλ. καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοσχά. ³⁶ καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδῶν, καὶ Σοῦρ, καὶ Κίς, καὶ Βαῶλ, καὶ Νῆρ, καὶ Ναδὰβ, ³⁷ καὶ Γεδούρ καὶ ἀδελφός, καὶ Ζακχουρ καὶ Μακελῶθ. ³⁸ καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά. καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ³⁹ καὶ Νῆρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισουέ, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσαβαλ. ⁴⁰ καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ. καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. ⁴¹ καὶ υἱοὶ Μιχά Φιθῶν, καὶ Μαλάχ, καὶ Θαράχ. ⁴² καὶ Ἀχάζ ἐγέννησε

τὸν Ἰαδά. καὶ Ἰαδά ἐγέννησε τὸν Γαλιμὲθ, καὶ τὸν Γαζμῶθ, καὶ τὸν Ζαμβοὶ. καὶ Ζαμβοὶ ἐγέννησε τὸν Μασσά, ⁴³ καὶ Μασσά ἐγέννησε τὸν Βασαά, καὶ Ραφαῖα υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ τῷ Ἐσὴλ ἑξ υἱοί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραῖα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά. οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπεισον τραυματίαι ἐν ὄρει Γελβουέ. ² καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισουέ υἱοὺς Σαοὺλ. ³ καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ. καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τοξοῖς καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τοξῶν. ⁴ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ αἵρωντι τὰ σκεύη αὐτοῦ. σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἐλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἷρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβέτο σφόδρα. καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. ⁵ καὶ εἶδεν ὁ αἷρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε. ⁷ καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον. καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς. ⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ, καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλευεῖν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. ⁹ καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ. ¹⁰ καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν. καὶ

τῇν

τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών. ¹¹ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλοφυλοὶ τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβίς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν θρῦν ἐν Ἰαβίς. καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. ¹³ καὶ ἀπέθανε Σαουλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ, αἷς ἠνόμησεν τῷ θεῷ κατὰ τὸν λόγον κυρίου. διότι οὐκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπηρεώτησεν Σαουλ ἐν τῷ ἔγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης, ¹⁴ καὶ οὐκ ἐξήτησε κυρίον. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρὼν λέγοντες. ἰδοὺ ὅσα σου καὶ σὰρκος σου ἦμεις, ² καὶ ἐχθές καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως, σὺ ἦσθα ὁ ἔξαγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ κύριός σοι. σὺ ποιμαίνεις τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρὼν. καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐναντι κυρίου, καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουὴλ. ⁴ καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὕτη Ἰερους, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰερουσαίῳ οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ⁵ εἶπον τῷ Δαυὶδ. οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών. αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ. ⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ. πᾶς τύπτων Ἰερουσαίῳ ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωάβ υἱὸς Σαρουιά, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα. ⁷ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν, πόλιν Δαυὶδ. ⁸ καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. ⁹ καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες

τῶν δυνατῶν, οἱ ἦσαν τῷ Δαυὶδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντός Ἰσραὴλ, τοῦ βασιλεύσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυὶδ. Ἰεσσαὶ δὲ υἱὸς Ἀχαὶν πρῶτος τῶν τριακοντα. οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί. ¹² καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχαὶ, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. ¹³ οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασόδαμιν, καὶ οἱ ἀλλοφυλοὶ συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων. ¹⁴ καὶ ἔσθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. ¹⁵ καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριακοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπῆλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. ¹⁶ καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλέēm. ¹⁷ καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε. τί ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλέēm τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; ¹⁸ καὶ διέβρῆξεν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλέēm, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυὶδ. καὶ οὐκ ᾔσθλησε Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ, καὶ ἐσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ¹⁹ καὶ εἶπεν. ἰλαῶς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ αἵμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν, ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν. καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. ²⁰ καὶ Ἀβισὰ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν. ²¹ ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἐνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦρχετο. ²² καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὶ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καθασάηλ. οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀνιὴλ Μωαβ,

D d

καὶ

καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν
λέοντα ἐν τῷ λακκῷ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,
23 καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν
Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπη-
χυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ
ὡς ἀντίον ὑψαιόντων, καὶ κατέβη ἐπὶ
αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀφείλατο
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ,
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐ-
τοῦ. 24 ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς
Ἰσασαί, καὶ τούτου ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ
τοῖς δυνατοῖς, 25 ὑπὲρ τοὺς τριακοντα-
ῆν ἐνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς
οὐκ ἤρχετο, καὶ κατέστησεν αὐτὸν Λα-
υὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ. 26 καὶ δυ-
νατοὶ τῶν δυνάμεων Ἀσάη ἀδελφὸς
Ἰωάβ, Ἐλεαν υἱὸς Δαυιδῆ ἐκ Βηθ-
λεὲμ. 27 Σαμαὼθ ὁ Ἀρωρί, Κελλῆς
ὁ Φελωνί, 28 Ὁρὰ υἱὸς Ἐκκίς ὁ Θε-
κωί, Ἀβιέξρ ὁ Ἀναθαθί, 29 Σοβοχαὶ
ὁ Οὐσαθί, Ἡλὶ ὁ Ἀχωνί, 30 Μαραί
ὁ Νετωφαθί, Χθαὸδ υἱὸς Νοοζά ὁ
Νετωφαθί, 31 Αἰρί υἱὸς Ρεβίε ἐκ βόν-
νου Βενιαμίν, Βαναίας ὁ Φαραθωνί,
32 Οὐρί ἐκ Ναγαλί Γάας, Ἀβιὴλ ὁ Γα-
ρβαθί, 33 Ἀβων ὁ Βαρωμί, Ἐλια-
βὰ ὁ Σαλαβωνί, 34 υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γε-
ζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλᾶ ὁ Ἀρα-
ρί, 35 Ἀχὶμ υἱὸς Ἀχάρ ὁ Ἀραρί, Ἐλ-
φάτ υἱὸς Θυροφάρ, 36 ὁ Μεχωραθρί,
Ἀχία ὁ Φέλλωνι, 37 Ἡσερὸ ὁ Χαρμα-
δαί, Νααραι υἱὸς Ἀζοβαί, 38 Ἰωήλ
υἱὸς Νάθαν, Μεβααὶ υἱὸς Ἀγαρί,
39 Σελὴ ὁ Ἀμμωνί, Ναχωρ ὁ Βηρωθί,
αἰρων σκευὴ υἱὸς Σαρουία, 40 Ἰσά ὁ
Ἰεθρί, Γαρήβ ὁ Ἰεθρί, 41 Οὐρία ὁ
Χεττί, Ζαβερ υἱὸς Ἀχαιά, 42 Ἀδινά
υἱὸς Σαῖζα τοῦ Ρουβὴν ἄρχων, καὶ
ἐπ' αὐτῷ τριακοντα. 43 Ἀνάν υἱὸς
Μωσχά, καὶ Ἰωσαφάτ ὁ Ματθανί,
44 Ὀζία ὁ Ἀσταρωθί, Σαμαθὰ, καὶ
Ἰαήλ υἱοὶ Χωθὰμ τοῦ Ἀραρί, 45 Ἰε-
διήλ υἱὸς Σαμερί, καὶ Ἰωζαὸ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ὁ Θεσαί, 46 Ἐλιήλ ὁ
Μαωῖ, καὶ Ἰαριβί, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐ-
τοῦ, Ἐλλαάμ καὶ Ἰεθαμά ὁ Μωαβί-
της, 47 Δαλιήλ, καὶ Ὠβήθ, καὶ Ἰε-
σιήλ ὁ Μισωβία.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς
Σικελὰν, ἔτι συνεχόμενον ἀπὸ προς-

ώπου Σαουλ υἱοῦ Κίς. καὶ οὗτοι ἐν
τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ
2 καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν,
καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις.
ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμίν
3 ὁ ἄρχων Ἀχιέζρ, καὶ Ἰωὰς υἱὸς
Ἀσὰ τοῦ Γαβαθίτου, καὶ Ἰωήλ, καὶ
Ἰωφαλὴτ υἱοὶ Ἀσμωνῶ, καὶ Βεργία
καὶ Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθαθί, 4 καὶ Σαμαίας
ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριά-
κοντα. καὶ ἐπὶ τῶν τριακοντα Ἰερε-
μία, καὶ Ἰεζιήλ, καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἰωα-
ζαβὰθ ὁ Γαδαρθίμ, 5 Ἀζαί, καὶ
Ἀρμωνίθ, καὶ Βααλκλ, καὶ Σαμαραῖα,
καὶ Σαφατίας ὁ Χαραφιήλ, 6 Ἐλκα-
νά, καὶ Ἰηρουνί, καὶ Ὀζριήλ, καὶ Ἰω-
ζαρά, καὶ Σοβοκάμ, καὶ οἱ Κορῖται,
7 καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰρσάμ,
καὶ οἱ τοῦ Γεδώρ. 8 καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδ-
δι ἐχωρισθησαν πρὸς Δαυιδ ἀπὸ τῆς
ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρα-
τάξεως πολέμου, αἰρόντες θυρεοὺς καὶ
δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κούφοι ὡς δορ-
κάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει. 9 Ἀλὰ
ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δευτέρος, Ἐλιαβ ὁ
τρίτος, 10 Μασμανὰ ὁ τέταρτος, Ἰε-
ρεμίας ὁ πέμπτος, 11 Ἰεθὶ ὁ ἕκτος, Ἐ-
λιαβ ὁ ἑβδόμος, 12 Ἰωανὰν ὁ ὄγδοος,
Ἐλιαζρ ὁ ὄγδοος, 13 Ἰερεμία ὁ δέκα-
τος, Μιλαβαναὶ ὁ ἐνδέκατος. 14 οὗ-
τοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες τῆς
στρατίας, εἰς τοῖς ἑκατὸν μικροὺς καὶ
μέγας τοῖς χιλοῖς. 15 οὗτοι οἱ διαβάν-
τες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώ-
τῳ. καὶ οὗτος πεπληρωκὴς ἐπὶ πᾶσαν
κηρτίδα αὐτοῦ. καὶ ἐξεδίωξαν πάντας
τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἕως δυσμῶν. 16 καὶ ἦλθον ἀπὸ
τῶν υἱῶν Βενιαμίν καὶ Ἰούδα εἰς βοή-
θειαν τοῦ Δαυιδ. 17 καὶ Δαυιδ ἐξῆλ-
θεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς μέ-
ει, μοι καρδία καθ' ἐαυτήν ἐφ' ὑμᾶς.
καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναι με τοῖς ἐχθροῖς
μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξαίτο.
18 καὶ πνεῦμα ἐνέθυσε τὸν Ἀμασει ἄρ-
χοντα τῶν τριακοντα, καὶ εἶπεν. πο-
ρεῖον καὶ ὁ λαὸς σου Δαυιδ υἱὸς Ἰεσ-
σαί, εἰρήνην εἰρήνην σοι, καὶ εἰρήνην τοῖς
βοηθοῖς

βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ θεός σου. καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων. ¹⁹ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ προσ-
εχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ ἔλθῃν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαοὺλ εἰς πόλε-
μον. καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς ὅτι ἐν
βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν
τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων, ἐν ταῖς κε-
φαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέ-
ψει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαοὺλ.
²⁰ ἐν τῷ παρευθῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σι-
κελὰν προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μα-
νασσῆ Ἐδνὰ, καὶ Ἰωζαβαδ, καὶ Ρω-
διήλ, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰωσαβαίθ, καὶ
Ἐλμουθ, καὶ Σιμαθὶ, ἀρχηγοὶ χιλιά-
δων εἰς τοῦ Μανασσῆ. ²¹ καὶ αὐτοὶ
συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Γεδ-
δουρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες. καὶ
ἦσαν ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ
δυνάμει, ²² ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρ-
χοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν μεγάλην
ὡς δύναμις τοῦ θεοῦ. ²³ καὶ ταῦτα τα
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατίας,
οἱ ἔλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρων
τοῦ ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαοὺλ
πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου.
²⁴ υἱοὶ Ἰούδα θυροφόροι καὶ δορατο-
φόροι, ἑξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυ-
νατοὶ παρατάξεις. ²⁵ τῶν υἱῶν Συ-
μεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν,
ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν. ²⁶ τῶν υἱῶν
Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι.
²⁷ καὶ Ἰωάδας ὁ ἡγούμενος τῷ Ἀσ-
ρων, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ
ἑπτακόσιοι. ²⁸ καὶ Σαδὸκ νέος δυνα-
τὸς ἰσχύϊ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐ-
τοῦ ἀρχόντης εἰκοσιδυο. ²⁹ καὶ τῶν
υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ,
τρεῖς χιλιάδες. καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐ-
τῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαοὺλ. ³⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ, εἴ-
κοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ
ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. ³¹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμί-
σους φυλῆς Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χι-
λιάδες, καὶ οἱ ὠνομασθησαν ἐν ὀνό-
ματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ. ³² καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσάακ ἠγνώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς, γινώσκοντες
τί ποιῆσαι Ἰσραὴλ διακόσιοι, καὶ πέν-

τες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν. ³³ καὶ
ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς πα-
ράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκεύει πο-
λεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆ-
σαι τῷ Δαυὶδ οὐ χειροκένους. ³⁴ καὶ
ἀπὸ Νεφθαλὶ ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ'
αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δορασι τριακον-
ταεπτὰ χιλιάδες. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν Λα-
νιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἰ-
κοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι.
³⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι
βοηθῆσαι εἰς πόλεμον, τεσσαρακοντα
χιλιάδες. ³⁷ καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδά-
νου ἀπὸ Ρουβὴν, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἀπὸ
τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι
σκεύει πολεμικοῖς ἑκατόν εἰκοσι χιλιά-
δες. ³⁸ πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ
παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ
ἰερηκῇ. καὶ ἦλθον εἰς Χεβρων τοῦ
βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσ-
ραὴλ. καὶ ὁ κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ
μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ. ³⁹ καὶ
ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθλόντες καὶ
πίνοντες, ὅτι ἡτόμασαν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ οἱ ὁμορῶντες αὐτοῖς
ἕως Ἰσάακ καὶ Ζαβουλὼν καὶ Νε-
φθαλὶ, ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμή-
λων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμίσεων
καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα, ἄλευρα,
παλαθας, σταφίδας, ὄκων, καὶ ἔλαιον,
μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πληθος, ὅτι
εὐφροσύνη ἐν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν
χιλιάρχων καὶ τῶν ἐκατοντάρχων παν-
τὶ ἡγούμενω. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ πάση
ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ. εἰ ἔφ' ὑμῖν ἀγαθὸν
καὶ παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν εὐο-
δοθῇ, ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελ-
φούς ἡμῶν τοὺς ὑπολειμμένους ἐν
πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ
ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέ-
σεως αὐτῶν, καὶ συναχθήσονται πρὸς
ἡμᾶς, ³ καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ
ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαοὺλ.
⁴ καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιη-
σαι οὕτως, ὅτι εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλ-
μοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ. ⁵ καὶ ἐξεκλή-
σισε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ
ὄριων Αἰγύπτου καὶ ἕως ἐλζόδου
Ἡμαθ

Ἡμᾶθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ
 θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ. ⁶ καὶ ἀνήγα-
 γεν αὐτὴν Δαυὶδ. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέ-
 βη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰούδα,
 τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ
 θεοῦ κυρίου καθημένον ἐπὶ Χερουβim,
 οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐπέ-
 θηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἅμα-
 ξαν καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ. καὶ
 Ὅζά καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤγον τὴν
 ἅμαξαν. ⁸ καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 παῖλλοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ἐν πάσῃ
 δυνάμει, καὶ ἐν ψαλμοδοίᾳ, καὶ ἐν κι-
 νύραις, καὶ ἐν νύβλαις, ἐν τυμπάνοις,
 καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν σάλπιγι. ⁹
 καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἁλωνος. καὶ
 ἐξέτεινεν Ὅζά τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ
 κατασχεῖν τὴν κιβωτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν
 αὐτὴν ὁ μύσχος. ¹⁰ καὶ ἐθυμώθη κύ-
 ριος ὀργῇ ἐπὶ Ὅζά, καὶ ἐπάταξεν αὐ-
 τὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν χεῖρα αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀπέθανεν ἐ-
 κεί ἀπέναντι τοῦ θεοῦ. ¹¹ καὶ ἠθύμη-
 σε Δαυὶδ, ὅτι δέικοψε κύριος διακοπὴν
 ἐν Ὅζά, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον
 Διακοπὴ Ὅζά ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
¹² καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν θεὸν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. πῶς εἰσοίσω τὴν
 κιβωτὸν τοῦ θεοῦ πρὸς ἑμαυτόν; ¹³ καὶ
 οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν κιβωτὸν
 πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέ-
 κλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδαρά τοῦ
 Γεθαίου. ¹⁴ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς
 τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρά τρεῖς μῆ-
 νας. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβεδδαρά,
 καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἀπέστειλε Χερὰμ βασιλεὺς Τύ-
 ρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα
 κέδρινα, καὶ οἰκοδόμους, καὶ τέκτονας
 ξύλων, τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον.
² καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐ-
 τὸν κύριος εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι
 ἠυξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ
 τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔλαβε
 Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυ-
 γατέρις. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
 αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἦσαν αὐτῷ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. Σαμαῖα, Σωβάβ, Νά-
 θαν, καὶ Σαλωμών, ⁵ καὶ Βαῶρ, καὶ

Ἐλισά, καὶ Ἐλισαφῆθ, ⁶ καὶ Ναγῆθ,
 καὶ Ναφᾶθ, καὶ Ἰαφιέ, ⁷ καὶ Ἐλισα-
 μαέ, καὶ Ἐλιαδὲ καὶ Ἐλισαλά. ⁸ καὶ
 ἤκουσαν ἄλλοφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ
 βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἀνέ-
 βησαν πάντες οἱ ἄλλοφυλοι ζητῆσαι
 τὸν Δαυὶδ. καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξ-
 ἤλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς. ⁹ καὶ ἄλ-
 λόφυλοι ἦλθον, καὶ συνέπεσον ἐν τῇ
 κοιλάδι τῶν γιγάντων. ¹⁰ καὶ ἐπηρώ-
 τησε Δαυὶδ διὰ τοῦ θεοῦ, λέγων, εἰ
 ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ δώ-
 σω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ
 εἶπεν αὐτῷ κύριος. ἀνάβηθι, καὶ δώ-
 σω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου. ¹¹ καὶ
 ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασίμ, καὶ ἐπάτα-
 ξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυὶδ. καὶ εἶπε Δα-
 υὶδ. διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς
 μου ἐν χειρὶ μου, ὥς διακοπὴν ὕδατος.
 διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τούτο τό-
 που ἐκεῖνον, Διακοπὴ Φαρασίμ. ¹² καὶ
 ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ
 ἄλλοφυλοι. καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦ-
 σαι ἐν πυρὶ. ¹³ καὶ προσέθεντο ἔτι ἄλ-
 λόφυλοι, καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοι-
 λάδι τῶν γιγάντων. ¹⁴ καὶ ἠρώτησε
 Δαυὶδ ἔτι ἐν θεῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 θεός. οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν. ἀπο-
 στρέφου ἀπ' αὐτῶν. καὶ παρέσθῃ αὐ-
 τοῖς πλησίον τῶν ἀπίων. ¹⁵ καὶ ἔσται
 ἐν τῷ ἀκούσαι σε τὴν φωνὴν τοῦ συσ-
 σεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τό-
 τε εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξήλ-
 θεν ὁ θεὸς ἐμπροσθέν σου τοῦ πατά-
 ξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἄλλοφυλων.
¹⁶ καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐ-
 τῷ ὁ θεός. καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμ-
 βολὴν τῶν ἄλλοφυλων ἀπὸ Γαβαὼν
 ἕως Γαζήρᾳ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὄνομα
 Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ κύριος ἔδω-
 κε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ
 ἔθνη.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει
 Δαυὶδ, καὶ ἠτοίμασε τὸν τόπον τῇ κι-
 βωτῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ
 σκηνήν. ² τότε εἶπε Δαυὶδ. οὐκ ἔστιν
 ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἡ
 τοὺς Ἀεΐτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο
 κύριος αἶρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ
 λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος. ³ καὶ
 ἐξεκ-

ἔξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ. ⁴ καὶ συνήγαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας. ⁵ τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐριήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν εἴκοσι. ⁶ τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαΐα ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι εἴκοσι. ⁷ τῶν υἱῶν Γεδσὼν Ἰωήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν τριάκοντα. ⁸ τῶν υἱῶν Ἐλισαφὰτ Σεμεὶ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι. ⁹ τῶν υἱῶν Χεβρών Ἐλιήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα. ¹⁰ τῶν υἱῶν Ὀξιήλ Ἀμιναδάβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν δεκαδύο. ¹¹ καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, τὸν Οὐριήλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωήλ, καὶ Σεμαΐαν, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἀμιναδάβ, ¹² καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἀρχοντεῖς πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἡτοιμάσα αὐτῇ. ¹³ ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοιπεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξελητήσαμεν ἐν κρίματι. ¹⁴ καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, τὸν ἀνενέγκαι τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν, ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς. ¹⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀρχοῦσι τῶν Λευιτῶν. στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ψαλτωδοὺς ἐν ὄργανοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης. ¹⁷ καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται τὸν Αἰμάν υἱὸν Ἰωήλ. ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθάν υἱὸς Κισαίου. ¹⁸ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεύτεροι, Ζαχαρίας, καὶ Ὀξιήλ, καὶ Σεμραμῶθ, καὶ Ἰεὺήλ, καὶ Ἐλιωήλ, καὶ Ἐλιαβ, καὶ Βαναΐα, καὶ Μαασαΐα, καὶ Ματθαθία, καὶ Ἐλιφενά, καὶ Μακελλία, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺήλ, καὶ Ὀξίας, οἱ πυλωροί. ¹⁹ καὶ οἱ ψαλτωδοί, Αἰ-

μάν, Ἀσάφ, καὶ Αἰθάν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι. ²⁰ Ζαχαρίας, καὶ Ὀξιήλ, Σεμραμῶθ, Ἰεὺήλ, Ὠνὶ, Ἐλιαβ, Μαασαΐας, Βαναΐας ἐν νάβλαις ἐπὶ αἰαιμῶθ. ²¹ καὶ Ματθαθίας, καὶ Ἐλιφαλὸν, καὶ Μακενία, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺήλ, καὶ Ὀξίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ ἐπισχῦσαι. ²² καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετός ἦν. ²³ καὶ Βαραχία καὶ Ἐλκανά πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. ²⁴ καὶ Σομνία, καὶ Ἰωσαφάτ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἀμασαΐ, καὶ Ζαχαρία, καὶ Βαναΐα, καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιγγοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεῖα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. ²⁵ καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ πορευόμενοι, τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ. ²⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχύσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἰρόντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν' ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἀν' ἑπτὰ κριοὺς. ²⁷ καὶ Δαυὶδ περιεξωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, καὶ οἱ ψαλτωδοί, καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν τῶν ᾠδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολῇ βυσσίνῃ. ²⁸ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν σημασίᾳ, καὶ ἐν φωνῇ σωφῆρ, καὶ ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυὶδ. καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαούλ παρέκλυσε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

ΚΕ Φ. Ιε'.

Καὶ εἰσῆνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπῆρτίσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἐποίησεν αὐτῇ Δαυὶδ, καὶ προσῆνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ. ² καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρον ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε τὸν λαόν

λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου. ³ καὶ διεμέρισε πατρί ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἕως γυναικός, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπιῶν, καὶ ἀμορίτην. ⁴ καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. ⁵ Ἀσάφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεὶήλ, Σεμιραμὼθ, καὶ Ἰεὶήλ, Ματταθίας, Ἐλιαβ, καὶ Βαναΐας, καὶ Ἀβδεδομ. καὶ Ἰεὶήλ ἐν ὄργανοις, νάρβαις, κινύραις, καὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν. ⁶ καὶ Βαναΐας, καὶ Ὀζιήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ. ⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ⁸ ὩΔΗ'. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ἐπικαλέσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, ⁹ ἄξατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε κύριος. ¹⁰ αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. ¹¹ ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. ¹² μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. ¹³ σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. ¹⁴ αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. ¹⁵ μνημονεύομεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς, ¹⁶ ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. ¹⁷ ἔστησαν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον, ¹⁸ λέγων. σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχολίσματα κληρονομίας ὑμῶν. ¹⁹ ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστούς ἀφ' ἑαυτῶν ὡς ἐμικρύνθησαν, καὶ παρῆλθον ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. ²¹ οὐκ ἀφήκεν ἄνθρωπος τοῦ δυναστεῦσαι αὐτούς. καὶ ἤλεγχε περὶ αὐτῶν βασιλεὺς. ²² μὴ ἄ-

ψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρέυσθε. ²³ ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ, ἀναγγέλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ. ²⁴ ἐξηγείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ²⁵ ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς. ²⁶ ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδωλα, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανοὺς ἐποίησα. ²⁷ δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχύς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ. ²⁸ δότε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν, ²⁹ δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. λαβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίας αὐτοῦ. ³⁰ φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ, κατορθωθήτω ἡ γῇ, καὶ μὴ σαλευθήτω. ³¹ εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῇ, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κυρίως βασιλεύον. ³² βομβήσῃ ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. ³³ τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἤλθε κρίνει τὴν γῆν. ³⁴ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἐλπιατε, σωσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἀθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσίῳ σου. ³⁶ εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔρῃ πᾶς ὁ λαὸς, ἀμήν. καὶ ἦνσαν τῷ κυρίῳ. ³⁷ καὶ κατέλειπον ἐκεῖ ἐναντὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν. ³⁸ καὶ Ἀβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐξήμενον καὶ ὀκτώ. καὶ Ἀβδεδομ υἱὸς Ἰδαθὺν, καὶ Ὅσα εἰς τοὺς πυλωρούς. ³⁹ καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς κυρίου ἐν Βαμὰ τῇ ἐν Γαβαὼν, ⁴⁰ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυ-

θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων διαπαντός τοπρῶ καὶ τοσεπέρας, καὶ κατὰ πάντα τα γειγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐντελλάτο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωϋσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ. ⁴¹ καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμάν καὶ Ἰδοθὺν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴² καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τῶν ἀναψαλῶν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδοθὺν εἰς τὴν πύλην. ⁴³ καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς κατοίκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην. Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκίτω δάφνειον. ² καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει, ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Νάθαν. ⁴ πορεύου καὶ εἰπον πρὸς Δαυὶδ τὸν δούλῳ μου. οὕτως εἶπε κύριος. οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ. ⁵ ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνῆγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι. ⁶ ἐν πάσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετείλαμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων, ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ μοι οἶκον μέδοντος; ⁷ καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ. ταδε λέγει κύριος πατριάρχαι. ἐγὼ ἐλάβον σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξοπισθεν τῶν ποιμένων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ⁸ καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πάσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ⁹ καὶ θέσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ

προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν καθὼς ἀρχῆς, ¹⁰ καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτάς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος. ¹¹ καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹² αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. ¹³ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. καὶ τὸ εἶδος μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἐμπροσθέν σου. ¹⁴ καὶ πιστώσω αὐτόν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀναρθρωμένος ἕως αἰῶνος. ¹⁵ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πάσαν τὴν ὁράσιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. ¹⁶ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου, καὶ εἶπε. τίς ἐγὼ ἐγὼ κύριε ὁ θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπησάς με ἕως αἰῶνος; ¹⁷ καὶ ἐσημακρινθῇ ταῦτα ἐνωπίῳ σοι ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν, καὶ ἐπέδξες με ὡς ὄραας ἀνθρώπου, καὶ ὑψώσας με κύριε ὁ θεός. ¹⁸ τί προσθήσει ἐτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δούλῳ σου οἶδας, ¹⁹ καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην. ²⁰ κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν. ²¹ καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἐτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ᾠδήγησεν αὐτόν ὁ θεός τοῦ λυτρώσασθαι λαὸν ἑαυτῷ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐμβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσῃς ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη. ²² καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς θεόν. ²³ καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστωθήτω ἕως αἰῶνος. καὶ ποιήσῃ καθὼς ἐλάλησας, ²⁴ καὶ πιστω-

πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων, κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδὸς σου ἀνασθαιμένος ἐναντίον σου. ²⁵ ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου ἤνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδὸς σου τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύεσθαι κατὰ πρόσωπόν σου. ²⁶ καὶ νῦν κύριε σὺ εἰ αὐτός θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δούλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. ²⁷ καὶ νῦν ἤρξαι τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου. ὅτι σὺ κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γεδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. ² καὶ ἐπάταξε τὴν Μωάβ, καὶ ἦσαν Μωάβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα. ³ καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ βασιλέα Σουβὰ Ἡμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσῃ χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην. ⁴ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πέζων. καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα, ⁵ καὶ ἦλθε Σύρος ἐκ Λαμασκου βοηθῆσαι Ἀδρααζάρ βασιλεὶ Σουβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁶ καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουράν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Λαμασκὸν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα. καὶ ἔδωκε κύριος Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. ⁷ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλοιούς τοὺς χρυσοὺς οἱ ἦσαν ἐπὶ τοὺς παῖδας Ἀδρααζάρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ καὶ ἐκ τῆς Ματαβέθ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζάρ ἔλαβε Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα. ἐξ αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇ, καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰ σκευὴ τὰ χαλκᾶ. ⁹ καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς Ἡμαθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβὰ. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἀδουράμ υἱὸν

αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς ἐκρήνην, καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ ἐπάταξε αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ Ἀδρααζάρ. καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, ¹¹ καὶ ταῦτα ἤγασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωάβ, καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλῆκ. ¹² καὶ Ἀβισα υἱὸς Σαρουΐας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. ¹³ καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς, καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυὶδ. καὶ ἔδωκε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. ¹⁴ καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ἐπὶ τῆς στρατίας, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλὸνδ ὁ ὑπομνηματογράφος, ¹⁶ καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσά γραμματεὺς, ¹⁷ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φιλεθὶ. καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναὰς βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ. ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναὰς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος. καὶ ἀπέστειλεν ἄγγελους Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. ³ καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν. μὴ δοξάζω Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστείλε σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ, ὅπως ἐξερευνήσωαι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ κατασκοπεῖν τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ; ⁴ καὶ ἔλαβεν Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρῃσεν αὐτούς καὶ ἀφείλε τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἡμισὺ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. ⁵ καὶ ἦλθον

θον ἀπαγγέλλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ἡτιμωμένοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καθίσαι ἐν Ἱερριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πῶγωνας ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε. ⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ἡσυχύθη λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀναν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μασαχὰ καὶ παρὰ Σωβαλ ἄρματα καὶ ἵππους. ⁷ καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἀρμάτων, καὶ τὸν βασιλέα Μασαχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἤλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά. καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἤλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι. ⁸ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν. ⁹ καὶ ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἑλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. ¹⁰ καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι γεγόνασι ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραὴλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου. ¹¹ καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισαὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν. ¹² καὶ εἶπεν. ἔάν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμέ ὁ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν. καὶ ἔάν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε. ¹³ ἀνδρίζου, καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ κυριὸς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσῃ. ¹⁴ καὶ παρετάξατο Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν. ¹⁵ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι, καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβισαὶ, καὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωάβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἤλθεν Ἰωάβ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁶ καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους. καὶ ἐξήγαγον τὸν

Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφάθ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἐμπροσθεν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἤλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς. καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς πόλεμον. καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἔφυγε Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. καὶ ἀπέκτεινε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἀρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν Σωφάθ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε. ¹⁹ καὶ εἶδον παῖδες Ἀδρααζάρ ὅτι ἐπταίकाσι ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔθελον Σύρος τοῦ βοηθηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν ἔτι.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτι ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων, καὶ ἤγαγεν Ἰωάβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμων. καὶ ἤλθε καὶ περιεκάθισε τὴν Ραββὰ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐπάταξεν Ἰωάβ τὴν Ραββὰ, καὶ κατέσκαψεν αὐτήν. ² καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐυρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυὶδ. καὶ σκυλα τῆς πόλεως ἐξήγγικε πολλὰ σφόδρα, ³ καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ διέπρισε πρίοσι, καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς, καὶ ἐν διασχίλουσι. καὶ οὕτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμων. καὶ ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφουὶτ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν. ⁵ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὸν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λαχμι ἀδελφὸν Γολιάθ τοῦ Γετθαιόν, καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. ⁶ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ

καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἔξ καὶ ἔξ ἐκκοι-
τέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γι-
γάντων. ⁷ καὶ ὤνειδισε τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σα-
μαῖ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. ⁸ οὗτοι ἐγένοντο
τῷ Ραφα ἐν Γεθ, πάντες ἦσαν τέσσα-
ρες γίγαντες, καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δα-
υὶδ, καὶ ἐν χειρὶ παιδῶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἔστι διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆ-
σαι τὸν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς
ἀρχοντας τῆς δυνάμεως. πορεύθητε
ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσα-
βὲ καὶ ἕως Δαν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς
μὲ, καὶ γινώσκειται τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
³ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. προσθήκη κύριος ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὥς αὐτοὶ ἑκατοντα-
πλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως βλέποντες, πάντες
τῷ κυρίῳ μου παῖδες. ἵνατί ζητεῖ κύ-
ριος μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς
ἀμαρτίαν τῷ Ἰσραὴλ; ⁴ τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦ βασιλέως ἰσχύει ἐπὶ Ἰωάβ, καὶ
ἐξῆλθεν Ἰωάβ, καὶ διήλθεν ἐν παντὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.
⁵ καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς
ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυὶδ. καὶ
ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλια χιλιάδες καὶ ἑκα-
τὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἑσπασμένων μά-
χιραν. καὶ υἱοὶ Ἰούδα ἀνδροσῖται καὶ
ἰρδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἑσπα-
σμένων μάχιραν. ⁶ καὶ τὸν Δαυὶδ καὶ
τὸν Βενιαμὴν οὐκ ἠρώδησεν ἐν μέσῳ
αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος τοῦ βασι-
λέως τὸν Ἰωάβ. ⁷ καὶ πονηρὸν ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος
τούτου, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν. ἡμάρτημα
σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦ-
το, καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παι-
δος σου, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα. ⁹ καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς Γαδ τὸν ὀρίων-
τα, λέγων. ¹⁰ πορεύου καὶ λάλησον
πρὸς Δαυὶδ, λέγων. οὕτω λέγει κύριος.
τρία αἰρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἐκλέξαι σεαυτῷ
ἐν ἑξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι. ¹¹ καὶ
ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. οὕτως λέγει κύριος. ἐκλέξαι σεαυ-
τῷ ¹² ἢ τρία ἐπὶ λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας

φεύγειν σε ἐν προσώπῳ ἐχθρῶν σου,
καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυ-
ρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγε-
λος κυρίου ἐξολοθρεῦσαι ἐν πάσῃ κλη-
ρονομίᾳ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἴδε τί ἀπο-
κριθῶ τῷ ἀποστείλαντι λόγον. ¹³ καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ. στενά μοι καὶ
τὰ τρία σφόδρα. ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς
χείρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκιῶμοί
αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χείρας ἀνθρώ-
πων οὐ μὴ ἐμπέσω. ¹⁴ καὶ ἔδωκε κύ-
ριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεσον
ἐξ Ἰσραὴλ ἰρδομήκοντα χιλιάδες ἀν-
δρῶν. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγε-
λον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
αὐτήν. καὶ ὡς ἐξολοθρεύεν, εἶδε κύ-
ριος, καὶ μετεμείληθ' ἐπὶ τῇ κακίᾳ. καὶ
εἶπε τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐξολοθρευοντι.
ἱκανοῦσθαι σοι, ἀντί τὴν χεῖρά σου.
καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐν τῷ ἅλῳ
Ὀρνά τοῦ Ἰερουσαίου, ¹⁶ καὶ ἐπήρει
Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. καὶ
εἶδε τὸν ἄγγελον κυρίου ἐστῶτα ἀνα-
μέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ
ῥομφαία αὐτοῦ ἑσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
περιβεβλημένοι ἐν σακκοῖς ἐπὶ πρός-
ωπον αὐτῶν. ¹⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν Θεόν. οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀρεθμῆ-
σαι ἐν τῷ λαῷ; καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ ἁμαρ-
τῶν, κακοποιῶν ἑκακοποίησα, καὶ
ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; κύ-
ριε ὁ Θεός γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί,
καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, καὶ
μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν πνεύ-
ματος. ¹⁸ καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπε τῷ Γαδ τοῦ
εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ τοῦ στή-
σαι θυσιαστήριον κυρίου ἐν ἅλῳ Ὀρνά
τοῦ Ἱερουσαίου. ¹⁹ καὶ ἀνέβη Δαυὶδ
κατὰ τὸν λόγον Γαδ, ὃν ἐλάλησεν ἐν
ὀνόματι κυρίου. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψεν
Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα, καὶ τέσ-
σαρας υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθ'
αχαβίμ. καὶ Ὀρνά ἦν ἀλωὴν πυρούς.
²¹ καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ
Ὀρνά ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἅλως καὶ προσε-
κύνησεν τῷ Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ
τῇ γῇ. ²² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά.
δοῦ μοι τὸν τόπον σου τῆς ἅλως, καὶ

οἰκο-

οικοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ. ²³ καὶ εἶπεν Ὁρὰ πρὸς Δαυὶδ. λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ. Ἰδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαυτώσιν καὶ τὸ ἄροτρον εἰς ξύλα καὶ τὸν σίτον εἰς θυσίαν, τὰ πάντα δέδωκα. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὁρᾷ. οὐγί, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐστὶ σοι κυρίῳ, τοῦ ἀνεγέγκαι ὀλοκαυτώσιν δωρεάν κυρίῳ. ²⁵ καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὁρᾷ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σκελούς· χρυσίου ὀλκῆς ἑξακοσίους. ²⁶ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σπτηρίον. καὶ ἐβόησε πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως, καὶ κατηγάλασε τὴν ὀλοκαύτωσιν. ²⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον. καὶ κατέθηκε τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν πολεὸν αὐτῆς. ²⁸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τον Δαυὶδ ὅτι ἐπῆκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν ἄλλῳ Ὁρᾷ τοῦ Ἰερουσαίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ. ²⁹ καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησε Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμὰ ἐν Γαβαὼν. ³⁰ καὶ οὐκ ἐδύνάτο Δαυὶδ τοῦ πορευθῆναι ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητήσαι τὸν θεόν, ὅτι οὐ κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ. οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀλοκαυτώσιν τῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγὼν παντας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, καὶ κατέστησε λατόμους λατομήσαι λίθους ξυστούς τοῦ οικοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ. ³ καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν, καὶ τοὺς στροφεῖς ἠτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος, οὐκ ἦν σταθμός. ⁴ καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός. ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδωνιοὶ καὶ

οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ. ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ. Σαλωμών ὁ υἱός μου παιδάριον ἀπαλόν, καὶ ὁ οἶκος τοῦ οικοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην αὐτοῦ, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐτοιμάσω αὐτῷ. καὶ ἠτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἐμπροσθεν τῆς ταλευτῆς αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἐκάλεσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οικοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ εἶπεν Δαυὶδ Σαλωμών. τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οικοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ. ⁸ καὶ ἐγένετό μοι λόγος κυρίου, λέγων. αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οικοδομησεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον ἐμοῦ. ⁹ ἰδοὺ υἱός τέκνεται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτόν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμών ὄνομα αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. ¹⁰ οὗτος οικοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ γὰρ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. ¹¹ καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος, καὶ εὐδοῶσι καὶ οικοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ σου, ὥς ἐλάλησε περὶ σοῦ. ¹² ἀλλ' ἡ δόμη σοι σοφίαν καὶ συνέσειν κύριος καὶ κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ φυλάσσεισθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹³ τότε εὐδοῶσι ἐὰν φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προσταγμάτα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραὴλ. ἀνδράζου καὶ ἰσχυε, καὶ φοβοῦ μὴδὲ πτοηθῇς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἠτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀγυρίου ταλάντων χίλλας χιλιάδας, καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον, οὐ οὐκ ἐστὶ σταθμός, ὅτι εἰς πλῆθος ἐστὶ. καὶ ξύλα καὶ λίθους ἠτοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες. ¹⁵ καὶ μετὰ σοῦ πρόσθετες εἰς πλῆθος ποιοῦντων ἔργα, τεχνῖται καὶ οικοδόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ

πᾶς

πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ, ¹⁶ ἐν χρυσίῳ
καὶ ἀργυρίῳ χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ
ἐστὶν ἀριθμὸς. ἀνάστηθι καὶ ποίει,
καὶ κύριος μετὰ σοῦ. ¹⁷ καὶ ἐνετείλατο
Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ
ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμῶν υἱῷ αὐτοῦ.
¹⁸ οὐχὶ κύριος μετ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαν-
σεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χει-
ρὶ ὑμῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,
καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ
ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁹ νῦν δότε καρ-
δίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητη-
σαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε
καὶ οἰκοδομήσατε ἅγιασμα τῷ θεῷ
ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν δια-
θήκης κυρίου, καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ
θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομουμένον τῷ
ὀνόματι κυρίου.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ Δαυὶδ πρεσβυτης καὶ πλήρης
ἡμερῶν, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμῶν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ.
² καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας ἄρχοντας
Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευί-
τας. ³ καὶ ἠρίθμησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ
τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν
εἰς ἄνδρας τριακοντα καὶ ὀκτὼ χιλιά-
δας, ⁴ ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν ἐπὶ τὰ
ἔργα οἴκου κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χι-
λιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ ποῖται ἑξα-
κιχίλιοι. ⁵ καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλ-
ωροί, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες
τῷ κυρίῳ ἐν ὄργανοις οἷς ἐποίησεν τοῦ
αἰνεῖν τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς
Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ
Γεδσῶν, Κααθ, καὶ Μεραρί. ⁷ καὶ τῷ
Γεδσῶν, Ἐδάν καὶ Σεμεί. ⁸ υἱοὶ τῷ
Ἐδάν ἄρχων Ἰεὺλ, καὶ Ζηθάν, καὶ
Ἰωὴλ, τρεῖς. ⁹ υἱοὶ Σεμεί, Σαλωμὶθ,
Ἰεὺλ, καὶ Δάν, τρεῖς. οὗτοι ἄρχοντες
πατριῶν τῶν Ἐδάν. ¹⁰ καὶ τοῖς υἱοῖς
Σεμεί, Ἰεθ, καὶ Ζιζά, καὶ Ἰωᾶς, καὶ
Βεριά, οὗτοι υἱοὶ Σεμεί τέσσαρες. ¹¹ καὶ
ἦν Ἰεθ ὁ ἄρχων, καὶ Ζιζά ὁ δευτερός.
καὶ Ἰωᾶς, καὶ Βεριά οὐκ ἐπλήθυναν
υἱούς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς
εἰς ἐπίσκεψιν μίαν. ¹² υἱοὶ Κααθ, Ἀμ-
βράμ, Ἰσαάρ, Χεβρών, Ὀζιήλ, τέσσα-
ρες. ¹³ υἱοὶ Ἀμβράμ, Ἀαρὼν καὶ
Μωϋσῆς. καὶ διαστάλη Ἀαρὼν τοῦ

ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων αὐτὸς καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾶν
ἐναντίον τοῦ κυρίου, λειτουργεῖν καὶ
ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος. ¹⁴ καὶ Μωϋσῆς ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν
τοῦ Λευί. ¹⁵ υἱοὶ Μωϋσῆ, Γηρσαμ, καὶ
Ἐλιέζερ. ¹⁶ υἱοὶ Γηρσαμ, Σουβαήλ ὁ
ἄρχων. ¹⁷ καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέζερ,
Ραβιά ὁ ἄρχων. καὶ οὐκ ἦσαν τῷ
Ἐλιέζερ υἱοὶ ἑτεροί. καὶ υἱοὶ Ραβιά
ἠυξήθησαν εἰς ὕψος. ¹⁸ υἱοὶ Ἰσαάρ,
Σαλωμὼθ ὁ ἄρχων. ¹⁹ υἱοὶ Χεβρών,
Ἰεριά ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ δευτερός,
Ἰεζιήλ ὁ τρίτος, Ἰεκεμίας ὁ τέταρτος.
²⁰ υἱοὶ Ὀζιήλ, Μιχά ὁ ἄρχων, καὶ
Ἰσιὰ ὁ δευτερός. ²¹ υἱοὶ Μεραρί, Μοο-
λὶ, καὶ ὁ Μουσί. υἱοὶ Μοολὶ, Ἐλεά-
ζαρ, καὶ Κίς. ²² καὶ ἀπέθανεν Ἐλεά-
ζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ
θυγατέρες. καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κίς
ἀδελφοὶ αὐτῶν. ²³ υἱοὶ Μουσί, Μοολὶ
καὶ Ἐδέρ, καὶ Ἰαριμὼθ, τρεῖς. ²⁴ οὗ-
τοι υἱοὶ Λευί κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν
κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουρ-
γείας οἴκου κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω. ²⁵ ὅτι εἶπε Δαυὶδ. κατ-
έπανσε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ
αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ ἕως αἰῶνος. ²⁶ καὶ οἱ Λευῖται οὐκ
ἦσαν αἰρόντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάν-
τα σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν
αὐτῆς. ²⁷ ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς
ἐσχατοῖς ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευί
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. ²⁸ ὅτι
ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χειρὶ Ἀαρὼν τοῦ
λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς αὐ-
λὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ
τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἁγίων,
καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργείας οἴκου τοῦ
θεοῦ. ²⁹ καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προ-
θέσεως, καὶ εἰς τὴν σμιδαλὴν τῆς θυ-
σίας, καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ
εἰς τήγανον, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην
καὶ εἰς πᾶν μέτρον, ³⁰ καὶ τοῦ στήναι
πρὸς τοῦ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι
τῷ κυρίῳ, καὶ οὕτω τοεσπέρας. ³¹ καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων ὁλο-
καυτω-

καυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββά-
τοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρί-
σιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντός τῷ κυρίῳ.
³² καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ
ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν
ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διαιρέσει Να-
δάβ καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθά-
μαρ. ² καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ
ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ
οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεά-
ζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρὼν. ³ καὶ
διέειλεν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ Σαδὼκ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀχιμέλεχ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκε-
ψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐ-
τῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ⁴ καὶ
εὐρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ πλείους εἰς
ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς
Ἰθάμαρ. καὶ διέειλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς
Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν
ἐκκαίδεκα, τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴ-
κους πατριῶν ὀκτώ. ⁶ καὶ διέειλεν αὐ-
τοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τού-
τους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων,
καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐ-
λεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ. ⁶ καὶ
ἐγραψεν αὐτοὺς Σαμαίας υἱὸς Ναθα-
ναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατ-
έναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόν-
των, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχιμέλεχ
υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πα-
τριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴ-
κου πατριᾶς εἰς εἰς τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ
εἰς εἰς τῷ Ἰθάμαρ. ⁷ καὶ ἐξῆλθεν ὁ
κλήρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωαρίμ, τῷ Ἰε-
δία ὁ δεύτερος, ⁸ τῷ Χαριβ ὁ τρίτος,
τῷ Σεωρίμ ὁ τέταρτος, ⁹ τῷ Μελχία
ὁ πέμπτος, τῷ Μείαμιν ὁ ἕκτος, ¹⁰ τῷ
Κως ὁ ἑβδόμος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,
¹¹ τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔννατος, τῷ Σεχενία ὁ
δέκατος, ¹² τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἐνδέκατος,
τῷ Ἰακίμ ὁ δωδέκατος, ¹³ τῷ Ὀπφά
ὁ τρισεκαδέκατος, τῷ Ἰεσσαὺ ὁ τεσ-
σερεκαδέκατος, ¹⁴ τῷ Βελγὰ ὁ πεν-
τεκαδέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαδέκα-
τος, ¹⁵ τῷ Χηζὶν ὁ ἑπτακαδέκατος,

τῷ Ἀφεσή ὁ ὀκτωκαδέκατος, ¹⁶ τῷ
Φεταία ὁ ἐννεκακαδέκατος, τῷ Ἐζεκὴλ
ὁ εἰκοστός, ¹⁷ τῷ Ἀχιμ ὁ εἰς καὶ εἰκο-
στός, τῷ Γαμουὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκο-
στός, ¹⁸ τῷ Ἀδάλλαι ὁ τρίτος καὶ εἰ-
κοστός, τῷ Μασααὶ ὁ τέταρτος καὶ
εἰκοστός. ¹⁹ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰς-
πορευέσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν
κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πα-
τρὸς αὐτῶν, ὡς ἐντεταλτο κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ
τοῖς καταλοιποῖς, τοῖς υἱοῖς Ἀμβράμ
Σωβαήλ. τοῖς υἱοῖς Σωβαήλ Ἰεδία
²¹ τῷ Ρααβία ὁ ἄρχων. ²² καὶ τῷ
Ἰσααρί, Σαλωμῶθ. τοῖς υἱοῖς Σαλω-
μῶθ, Ἰάθ. ²³ υἱοὶ Ἐκδιού, Ἀμαδία ὁ
δεύτερος, Ἰαζήλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοῦμ
ὁ τέταρτος. ²⁴ τοῖς υἱοῖς Ὀζιήλ, Μι-
χὰ. υἱοὶ Μιχὰ, Σαμήρ. ²⁵ ἀδελφὸς
Μιχὰ Ἰοία υἱὸς Ἰοία, Ζαχαρία. ²⁶ υἱοὶ
Μεραρί, Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί. υἱοὶ
Ὀζία ²⁷ τοῦ Μεραρί τῷ Ὀζία. υἱοὶ
αὐτοῦ Ἰσοῦμ, καὶ Σακχοῦρ, καὶ Ἀβαΐ.
²⁸ τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοί. ²⁹ τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κίς
Ἰεραμὴλ. ³⁰ καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μοο-
λί, καὶ Ἐδερ καὶ Ἰεριμῶθ. οὗτοι υἱοὶ
τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν. ³¹ καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κληρὸν
καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ Σαδὼκ,
καὶ Ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πα-
τριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
πατριάρχαι Ἀραὰβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Καὶ ἔστειλε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα
τοὺς υἱοὺς Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ
Ἰδιθούν, τοὺς ἀποφθιγγομένους ἐν
κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κυμ-
βάλοις. καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν
τοῖς ἔργοις αὐτῶν. ² υἱοὶ Ἀσάφ, Σακ-
χοῦρ, Ἰωσήφ, καὶ Ναθανίας, καὶ Ἐ-
ραήλ. υἱοὶ Ἀσάφ ἐχόμενοι τοῦ βασι-
λέως. ³ τῷ Ἰδιθούν, υἱοὶ Ἰδιθούν,
Γοδολίας, καὶ Σουρί, καὶ Ἰσέας, καὶ
Ἀσαβίας, καὶ Ματθαθίας, ἕξ μετὰ
τόν

τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθουν, ἐν κινύρῳ ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αὐτῶν τῷ κυρίῳ. ⁴ τῷ Αἰμῶν, υἱοὶ Αἰμῶν, Βουκίας, καὶ Ματθανίας, καὶ Οὐζήλ, καὶ Σουβαήλ, καὶ Ἰεριμῶθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀνῶν, καὶ Ἐλιαθά, καὶ Γοδόλλαθι, καὶ Ρωμεθιέζερ, καὶ Ἰσθασακά, καὶ Μαλλισθι, καὶ Ὠθηρι, καὶ Μεαζῶθ. ⁵ πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμῶν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις Θεοῦ, ὑψώσαι κέρας. καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Αἰμῶν υἱούς τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς. ⁶ πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς πύτων ὑμνωδοῦντες ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλας, καὶ ἐν κινύρας εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθουν, καὶ Αἰμῶν. ⁷ καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς συνῶν, διακοσιοὶ ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ. ⁸ καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλήρος ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ἀσάφ τοῦ Ἰωσήφ, Γοδόλιας. ὁ δεύτερος Ἡκεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁰ ὁ τρίτος Ζακχουρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹¹ ὁ τέταρτος Ἰερι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹² ὁ πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹³ ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁴ ὁ ἕβδομος Ἰεριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁵ ὁ ὄγδοος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁶ ὁ ἔνατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁷ ὁ δέκατος Σεμεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁸ ὁ ἐνδέκατος Ἀσρηήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁹ ὁ δωδέκατος Ἀσάβια, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁰ ὁ τρικαίδεκατος Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²¹ ὁ τεσσαρεσκαίδεκατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²² ὁ πεντεκαίδεκατος Ἰερι-

μῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²³ ὁ ἑκκαίδεκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁴ ὁ ἑπτακαίδεκατος Ἰσθασακά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁵ ὁ ὀκτωκαίδεκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁶ ὁ ἑννεκακαίδεκατος Μαλλισθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁷ ὁ εἰκοστός Ἐλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁸ ὁ εἰκοστός πρῶτος Ὠθηρι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁹ ὁ εἰκοστός δεύτερος Γοδόλλαθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ³⁰ ὁ εἰκοστός τρίτος Μεαζῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ³¹ ὁ εἰκοστός τέταρτος Ρωμεθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοὶ Κορεῖμ Μοσελλεμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. ² καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαθιήλ ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰεσουήλ ὁ τέταρτος, ³ Ἰωλᾶν ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναὶ ὁ ἕβδομος, ⁴ Ἀβδεδὸμ ὁ ὄγδοος. καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ υἱοὶ Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος, Ἰωαθ ὁ τρίτος, Σαχαρ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ πέμπτος, ⁵ Ἀμιήλ ὁ ἕκτος, Ἰσάχαρ ὁ ἕβδομος, Φελαθι ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός. ⁶ καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱὸς αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ῥωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. ⁷ υἱοὶ Σαμαῖ, Ὀθνι, καὶ Ραφαήλ, καὶ Ὠρηθ, καὶ Ἐλζαβῶθ, καὶ Ἀχιούδ, υἱοὶ δυνατοὶ Ἐλιού, καὶ Σαβαχία, καὶ Ἰσβακώμ. ⁸ πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδὸμ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιῶντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἐξηκοσταδύ τῷ Ἀβδεδὸμ. ⁹ καὶ τῷ Μοσελλεμιά υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκακαισὶν δυνατοί. ¹⁰ καὶ τῷ Ὁσῆ τῶν υἱῶν Μιραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν πρωτότοκος. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀρχοντα τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας. ¹¹ Χελκίας ὁ δεύτερος, Ταβλαι ὁ τρίτος,

τος,

τοζ, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος. πάντες οὗτοι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾶ τρισκαίδεκα. ¹² τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν ἐφημερίαι, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹³ καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα. ¹⁴ καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σελεμιά, καὶ Ζαχαρίᾳ. υἱοὶ Σωᾶς τῷ Μελχιά ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος Βορῥᾶ. ¹⁵ τῷ Ἀβδεόμ Νότον κατέναντι οἴκου Ἑσεφίμ. ¹⁶ εἰς δεῦτερον τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως. φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. ¹⁷ πρὸς ἀνατολὰς ἔξ τὴν ἡμέραν. Βορῥᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες. Νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες. καὶ εἰς τὸν Ἑσεφίμ δύο ¹⁸ εἰς διαδεχομένους. καὶ τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τοῦ παστοφορίου τρεῖς. φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἔξ, καὶ τῷ Βορῥᾶ τέσσαρες, καὶ τῷ Νότῳ τέσσαρες. καὶ Ἑσεφίμ δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίτον δύο διαδεχομένους. ¹⁹ αὗται αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ Κορέ, καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ. ²⁰ καὶ οἱ Αεὺται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων. ²¹ υἱοὶ Λαδάν οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί. τῷ Λαδάν ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδάν, τῷ Γηρσωνί Ἰεὺλ. ²² υἱοὶ Ἰεὺλ Ζεθὺμ, καὶ Ἰωὺλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου. ²³ τῷ Ἀμβράμ καὶ Ἰσσαὰρ Χεβρων, καὶ Ὁζιηλ. ²⁴ καὶ Σουβαηλ ὁ τοῦ Γηρσάμ τοῦ Μαυσῆ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν. ²⁵ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἐλιῆζρ Παβίας υἱός, καὶ Ἰωσίας, καὶ Ἰωράμ, καὶ Ζερρί, καὶ Σαλωμων. ²⁶ αὐτοὶ Σαλωμων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, ὅς ἡγάσεν Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλιάρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἄρχηγοὶ τῆς δυνάμεως. ²⁷ ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ ἡγάσεν ἀπ' αὐτῶν

τοῦ μὴ καθυστερηῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ²⁸ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου, καὶ Σαοὺλ τοῦ Κίς, καὶ Ἀβεννὴρ τοῦ Νῆρ, καὶ Ἰωᾶβ τοῦ Σαρουῖα, πᾶν ὃ ἡγάσαν δια χειρὸς Σαλωμων καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ²⁹ τῷ Ἰσσααρί Χωνενία, καὶ υἱοὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ γραμματεῦν καὶ διακρίνειν. ³⁰ τῷ Χεβρωνί Ἀσάβιας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ, πέραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς πάσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ ἐργασίαν τοῦ βασιλέως. ³¹ τοῦ Χεβρωνί Οὐρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνί κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατρίδας, ἐν τῷ τισσαρακοστῷ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν, καὶ εὐρέθη ἀνὴρ δυνατός ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζῆρ τῆς Γαλααδιτιδος. ³² καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δις χίλιοι ἑπτακόσιοι οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ρουβηνί, καὶ Γαδδί, καὶ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν προστάγμα κυρίου καὶ λόγον βασιλέως.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλιάρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις, πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνός, εἰς πάντα τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίσεις μία ἑκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ² καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνός τοῦ πρώτου, Ἰσβοᾶς ὁ τοῦ Ζαβδιηλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἑκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ³ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν ἄρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνός τοῦ πρώτου. ⁴ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνός τοῦ δευτέρου Λωδία ὁ ἐκ Χών, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ Μακιλῶθ ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ ἑκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἄρχοντες δυνάμεως. ⁵ ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναῖας ὁ τοῦ Ἰωδᾶ

Ἰωδαὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁶ αὐτὸς Βαναΐας ὁ δυνατώτερος τῶν τριακοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριακοντα. καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁷ ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαήλ ὁ ἀδελφός Ἰωάβ, καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁸ ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωὶθ ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁹ ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Οδοῦϊας ὁ τοῦ Ἐκκῆς ὁ Θεκωΐτης, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁰ ὁ ἑβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλῆς ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραιμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹¹ ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαΐ, ὁ Οὔσαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹² ὁ ἔννατος τῷ μηνὶ τῷ ἔννατῳ Ἀβιξερ ὁ ἐξ Ἀναθωθ ὁ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἰκοσι χιλιάδες. ¹³ ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δέκατῳ Μεηρά ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁴ ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδέκατῳ Βαναΐας ὁ ἐκ Φαραθῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραιμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁵ ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁶ καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ρουβὴν ἡγούμενος Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Ζεχρί. τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά. ¹⁷ τῷ Λεβὶ, Ἀσαβίας ὁ τοῦ Καμουήλ. τῷ Ἀαρὼν, Σαδώκ. ¹⁸ τῷ Ἰούδα, Ἐλιὰβ τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ. τῷ Ἰσάακ, Ἀμβροὶ ὁ τοῦ Μιχαήλ. ¹⁹ τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαΐας ὁ τοῦ Ἀβδίου. τῷ Νεφθαλί, Ἰεριμωθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ. ²⁰ τῷ Ἐφραιμ, Ῥση ὁ τοῦ Ὀζίου. τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Ἰωήλ υἱὸς Φαθαΐα. ²¹ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ τῷ ἐν γῇ Γα-

λαὰδ, Ἰαθαὶ ὁ τοῦ Ζαδαίου. τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν, Ἰασιήλ ὁ τοῦ Ἀβεννήρ. ²² τῷ Δάν, Ἀχαριήλ ὁ τοῦ Ἰωαβ. οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ²³ καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε κύριος πληθῦναι τὸν Ἰσραὴλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. ²⁴ καὶ Ἰωάβ ὁ τοῦ Σαρουΐα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε. καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ κατεχωρήσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. ²⁵ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμωνὶθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀργῷ καὶ ἐν ταῖς κωμαῖς καὶ ἐν τοῖς ἐποικίσις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου. ²⁶ καὶ ἐπὶ τῶν γεωργοῦντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων, Ἐσθρὶ ὁ τοῦ Χελούβ. ²⁷ καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεὶ ὁ ἐκ Ραήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδὶ ὁ τοῦ Σεφνί. ²⁸ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδιτῇ, Βαλλανὰν ὁ Γεδωρίτης, ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωάς. ²⁹ καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομαδῶν τῶν ἐν τῷ Σαρὼν, Σατραΐ ὁ Σαρωνίτης. καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αἰλώσι, Σωφάτ ὁ τοῦ Ἀθλί. ³⁰ ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης. ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μιραθῶν. ³¹ καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζὶζ ὁ Ἀγαρίτης. πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως. ³² καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος, ἀνθρωπος συνετός. καὶ Ἰεήλ ὁ τοῦ Ἀχαμί μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. ³³ Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσί ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως. ³⁴ καὶ μετὰ τούτων Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαὶ ὁ τοῦ Βαναίου, καὶ Ἀβιάθαρ, καὶ Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραὴλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ

καὶ τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τοῦ βασιλείως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλήμ. ² καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἶπεν. ἀκουσάτέ μου ἀδελφοί μου, καὶ λαός μου. ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου, καὶ στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοιμάσα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτηδεῖα, ³ καὶ ὁ θεὸς εἶπεν. οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἶ σὺ, καὶ αἷμα ἐξέχεας. ⁴ καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ πάντος οἴκου πατρὸς μου εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰουδα ἡρέτικε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰουδα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρὸς μου, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ γενέσθαι με εἰς βασιλεῖα ἐπὶ παντὶ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμών τῷ υἱῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνον βασιλείας κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ εἶπέ μοι ὁ θεός. Σαλωμὼν ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐλήν μου, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν, καὶ γὰρ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. ⁷ καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁸ καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας κυρίου, καὶ ἐν ὧσὶ θεοῦ ἡμῶν, φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσῃτε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ κατακληρονομήσῃτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. ⁹ καὶ νῦν Σαλωμὼν υἱέ, γινώθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελοῦσῃ, ὅτι πάσας καρδίας ἐτάει κύριος, καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει. ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὐρεθήσεται σοι. καὶ ἐὰν κατα-

λείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. ¹⁰ ἴδε νῦν, ὅτι κύριος ἡρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἀγίασμα, ἰσχυε καὶ ποιεῖ. ¹¹ καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ζακχῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερώων, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἱσωτέρων, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξίλασμοῦ. ¹² καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ, τῶν αὐλῶν οἴκου κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, ¹³ καὶ τῶν καταλυμάτων, καὶ τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου, καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου. ¹⁴ καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ¹⁵ λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λυχνῶν. ¹⁶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπέζων τῆς προθέσεως, ἐκάστης τραπέζης χρυσοῦς, καὶ ὡσαύτως τῶν ἀργυρῶν. ¹⁷ καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδειῶν καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν. καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν, καὶ θυῶσκειν κεφουρέ, ἐκάστου σταθμοῦ. ¹⁸ καὶ τῶν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου. ¹⁹ πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμών, κατὰ τὴν περιγενεθῆσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος. ²⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεῖ, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς, ὅτι κύριος ὁ θεός μου μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς τὸ συντελεῖσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου. καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ζακχῶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπερῶα καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς ἱσωτέρας, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου κυρίου. ²¹ καὶ

Εε

ἰδοὺ

ιδού αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου
κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγ-
ματείᾳ. καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ
κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντα τοὺς λό-
γους σου.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ
ἐκκλησίᾳ. Σαλωμὼν ὁ υἱός μου εἰς ὃν
ἡρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος, νέος καὶ ἀπα-
λός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀν-
θρώπων, ἀλλ' ἡ κυρίῳ θεῷ. ² κατὰ
πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον
θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν,
σίδηρον, ξύλα, λίθους σοάμ, καὶ πλη-
ρωσεως λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικί-
λους, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πά-
ριον πολύν. ³ καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆ-
σαι με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου, ἔστι μοι ὁ
περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον,
καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς
ὑψος, ἐκτός ὧν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον
τῶν ἁγίων, ⁴ τρις χίλια τάλαντα χρυ-
σίου τοῦ ἐκ Σουφίρ, καὶ ἑπτακις χίλια
τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαλαφῆναι
ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, ⁵ εἰς
τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀρ-
γύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον
διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. καὶ τίς ὁ
προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας
αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ; ⁶ καὶ προεθυ-
μήθησαν ἄρχοντες πατριῶν, καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χι-
λίарχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ
προστάται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδό-
μοι τοῦ βασιλείως. ⁷ καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ
ἔργα τοῦ οἴκου κυρίου χρυσίου τάλαν-
τα πεντακίχλια, καὶ χρυσοῦς μυρίους,
καὶ ἀργυρίου τάλαντων δέκα χιλιάδας,
καὶ χαλκοῦ τάλαντα μυρία ὀκτακίχλι-
α, καὶ σιδήρου τάλαντων χιλιάδας
ἑκατόν. ⁸ καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς
λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου
κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεὺλ τοῦ Γεδωνί.
⁹ καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προ-
θυμηθῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προε-
θυμήθησαν τῷ κυρίῳ. καὶ Δαυὶδ ὁ
βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως, ¹⁰ καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν κύριον
ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, λέγων. εὐλο-

γητὸς εἰ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. ¹¹ σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη,
καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καυχῆμα, καὶ
ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχύς, ὅτι σὺ πάντων
τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δε-
σπόζεις. ἀπὸ προσώπου σου ταρασ-
σεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος. ¹² παρὰ
σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα; σὺ πάντων
ἄρχεις κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς,
καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία,
καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγα-
λύναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα. ¹³ καὶ
νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ αἰ-
νοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσεώς σου.
¹⁴ καὶ τίς εἰμι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαός μου
ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ
ταῦτα; ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν
σῶν δεδώκαμέν σοι. ¹⁵ ὅτι πάροικοι
ἐσμέν ἐναντίον σου, καὶ παροικούντες
ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν. ὡς σκιά
αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπομονή. ¹⁶ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς
πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο, ὁ ἡτοίμακα οἰ-
κοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ
ἁγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ἐστὶ, καὶ σοὶ
τὰ πάντα. ¹⁷ καὶ ἔγνω κύριε, ὅτι σὺ
εἰ ὁ ἐτάξων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην
ἀγαπᾷς. ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ προε-
θυμήθη ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν
λαόν σου τὸν εὐεθένητα ὥδε εἶδον ἐν
εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι. ¹⁸ κύ-
ριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ
Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν φύλαξον
ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ κατεύθυνον τὰς καρ-
δίας αὐτῶν πρὸς σέ. ¹⁹ καὶ Σαλωμὼν
τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν
τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτυρία
σου, καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ
οἴκου σου. ²⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ τῇ
ἐκκλησίᾳ. εὐλογήσατε κύριον τὸν θεόν
ἡμῶν. καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία
κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνη-
σαν κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ. ²¹ καὶ ἔθυσσε
Δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
ὀλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἑπαύριον
τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους,
κρίους χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς
σοποῦδας

σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πληθύνους παντὶ τῷ Ἰσραὴλ. ²² καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον τοῦ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς, καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμών υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλείαν, καὶ Σαδὼκ εἰς ἱεροσύνην. ²³ καὶ ἐκάθισεν Σαλωμών ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκῆθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραὴλ. ²⁴ οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνάσται, καὶ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ. ²⁵ καὶ ἐμεγάλυνε κύριος τὸν Σαλωμών ἐπάνωθεν παντός Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλείας, ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντός βασιλέως ἐμ-

προσθεν αὐτοῖ. ²⁶ καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ²⁷ ἔτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρών ἔτη ἑπτὰ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία. ²⁸ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῇ ἁλῶ, πληρώρης ἡμερῶν, πλούτῳ καὶ δόξῃ, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁹ οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ βλέποντος ³⁰ περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ πᾶσας βασιλείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ἐνίσχυσε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. ² καὶ εἶπε Σαλωμών πρὸς πάντα Ἰσραὴλ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχουσιν ἐναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσιν τῶν πατριῶν. ³ καὶ ἐπορεύθη Σαλωμών καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβῶν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ, ἣν ἐποίησε Μωϋσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁴ ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως Καριαθιὰρ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἐπῆξεν αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσελεὴλ υἱὸς Οὐρίου, υἱοῦ Ὠρ, ἐκεῖ ἦν ἐναντι τῆς σκηνῆς κυρίου. καὶ ἐξεῖλητησεν αὐτὸ Σαλωμών καὶ ἡ ἐκκλησία, ⁶ καὶ ἤνεγκε Σαλωμών ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαύτωσιν χιλίαν. ⁷ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἶφθη θεὸς τῷ Σαλωμών, καὶ εἶπεν αὐτῷ. αἰτησαι τί σοι δώ-

⁸ καὶ εἶπε Σαλωμών πρὸς τὸν θεόν. σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ, ⁹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν, ὥς ὁ χρὸς τῆς γῆς. ¹⁰ νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσμαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσμαι, ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τούτον; ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμών. ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ᾔτησῳ πλοῦτον χρημάτων, οὐδὲ δόξαν, οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾔτήσω, καὶ ᾔτησας σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν, ὅπως κρῖνῃς τὸν λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν. ¹² τὴν σοφίαν, καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα, καὶ δόξαν δώσω σοι, ὥς οὐκ ἐγενήθη ὁμοίος σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἔσται οὕτως. ¹³ καὶ ἦλθε Σαλωμών ἐκ Βαμὰ τῆς ἐν Γαβῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ συνή-

Εε 2

γαγε

γαγε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππεϊς, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππεων. καὶ κατέλειπεν αὐτὰ ἐν πόλει τῶν ἁρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνας τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλήθος. ¹⁶ καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων Σαλωμών ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορῶν τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἡγόραζον. ¹⁷ καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξήγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακόσιον ἀργυρίου, καὶ ἵππον πεντηκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων, καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χειρὶν αὐτῶν ἐγεγον.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ εἶπε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ² καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. ³ καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιρὰμ βασιλέα Τύρου, λέγων. ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ, ⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ μου, ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ πρόσθιν διαπαντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα διαπαντὸς τοπρῶν καὶ τοδεύλης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν παρά πάντας τοὺς Θεοὺς. ⁶ καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἀλλ' ἡ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ. ⁷ καὶ νῦν ἀπόστει-

λόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπεστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἃ ἠτοίμασε Δαυὶδ ὁ πατήρ μου. ⁸ καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκέθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἶδαι κόπτεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μετὰ τῶν παιδῶν μου ⁹ πορεύονται ἐτοιμασάμενοι μοι ξύλα εἰς πλήθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἐνδοξος. ¹⁰ καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισὶ σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. ¹¹ καὶ εἶπε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών, λέγων. ἐν τῷ ἀγαπήσαι κυρίον τὸν λαόν αὐτοῦ, ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα. ¹² καὶ εἶπε Χιρὰμ. εὐλογητὸς κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅς ἐδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱόν σοφόν, καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ¹³ καὶ νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφόν καὶ εἰδότα σύνεσιν Χιρὰμ τὸν πατέρα μου, ¹⁴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρος Δαν, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν, ὅσα ἂν ᾖ αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου, καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου. ¹⁵ καὶ νῦν τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἐλαῖον, καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστείλατω τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἡμεῖς κόπομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ

πάσαν

πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίας ἐπὶ θάλασσαν Ἰσραήλ, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ συνήγαγε Σαλωμών πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ᾠοῖσεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντηκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. ¹⁸ καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νατοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισχίλιους ἑξακόσιους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ᾤκησεν Σαλωμών τὸν οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὅρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὡφθη κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἅλῳ Ὀρᾶ τοῦ Ἰερουσαίου. ² καὶ ᾤκησεν οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ³ καὶ ταῦτα ᾤκησεν Σαλωμών τὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, μήκος πήχων ἢ διαμέτρους ἢ πρῶτη πῆχων ἑξήκοντα, καὶ εὖρος πῆχων εἰκοσι. ⁴ καὶ αἰλᾶμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου μήκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πῆχων εἰκοσι, καὶ ὕψος πῆχων ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ κατεχύρυσσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ. ⁵ καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλισε ξύλοις κεδρίοις, καὶ κατεχύρυσσε χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ ἔγλυψε ἐπ' αὐτοῦ φοινίκας καὶ χαλαστά. ⁶ καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίσις εἰς δόξαν, καὶ ἐχρύσωσε χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουῦμ, ⁷ καὶ ἐχρύσωσε τὸν οἶκον, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀροφώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ, καὶ ἔγλυψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. ⁸ καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μήκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πῆχων εἰκοσι, καὶ τὸ μήκος πῆχων εἰκοσι, καὶ ἐχύρυσσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα ἑξακόσια. ⁹ καὶ ὅλην τῶν ἡλίων, ὅλην τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσοῦ, καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχρύσωσε χρυσίῳ. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων Χερου-

βὶμ δύο, ἕργον ἐκ ξύλων. καὶ ἐχύρυσσεν αὐτὰ χρυσίῳ. ¹¹ καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τὸ μήκος πῆχων εἰκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πῆχων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πῆχων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑτέρου. ¹³ καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τούτων διαπεπτασμέναι πῆχων εἰκοσι, καὶ αὐτὰ ἐστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. ¹⁴ καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου, καὶ πορφυρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ Χερουβὶμ. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο πῆχων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πῆχων πέντε. ¹⁶ καὶ ἐποίησε σερσερῶθ ἐν τῷ δαυρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων, καὶ ἐποίησε ῥοῖσκους ἑκατὸν, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. ¹⁷ καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν ἓνα ἐξ ἐναντιῶν, καὶ ἑκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἰκοσι πῆχων τὸ μήκος, καὶ εἰκοσι πῆχων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πῆχων τὸ ὕψος. ² καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν κυτὴν, δέκα πῆχων τὴν διαμέτρουν, στρογγύλην κυκλόθεν, καὶ πέντε πῆχων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα τριακοντα πῆχων. ³ καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτήν. δέκα πῆχες περιέχουσι τὸν λουτήρα κυκλόθεν. δύο γένη ἔχωνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ γωνευσίᾳ αὐτῶν ⁴ ἢ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες Βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμᾶς, καὶ οἱ τρεῖς Νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολὰς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω. ⁵ καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς, ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστὸς κρίνου, χωροῦσαν μετρητὰς τρισχίλιους, καὶ ἔτετέλεσε. ⁶ καὶ ἐποίησε λουτήρας δέκα, καὶ ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξι-

δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἀριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ. ⁷ καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, καὶ ἐθήκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. ⁸ καὶ ἐποίησε τραπέζας δέκα, καὶ ἐθήκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν. ⁹ καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ. ¹⁰ καὶ τὴν θάλασσαν ἐθήκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι. ¹¹ καὶ ἐποίησε Χιράμ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμών τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ¹² στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλάθ τῇ χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων, ¹³ καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥόοικων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλάθ τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων. ¹⁴ καὶ τοὺς μεκωνῶθ ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς μεκωνῶθ ¹⁵ καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς. ¹⁶ καὶ τοὺς ποδιστήρας, καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας, καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιράμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ. ¹⁷ ἐν τῷ περικύρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχῃ τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχώθ καὶ ἀναμῆσον Σαρηδαθά. ¹⁸ καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλήθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐξέλειπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ. ¹⁹ καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, καὶ τὸ θυσια-

στήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως. ²⁰ καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τοὺς λύχνους τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβὶρ χρυσοῦ καθαροῦ, ²¹ καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λύχνοι αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυϊσκάς καὶ τὰ πυρεῖα χρυσοῦ καθαροῦ, ²² καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς. C. 5, 1. καὶ συνετέλεσθῃ πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου.

ΚΕΦ. Ε'.

Καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου. ² τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμών πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνεγέγκαι κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη Σιών. ³ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν ἑβδόμος. ⁴ καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν, ⁵ καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται. ⁶ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα οἱ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους. ⁷ καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ θάβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερυγῶν τῶν Χερουβίμ. ⁸ καὶ ἦν τὰ Χερουβίμ διαπετετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν, ⁹ καὶ ὑπερέχον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἀγίων

γίων εἰς πρόσωπον τοῦ θαβὶρ, οὐκ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλην δυο πλάκες ἃς ἔθηκε Μωϋσῆς ἐν Χωρηβ, ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἡγιασθήσαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν. ¹² καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσάφ τῷ Αἰμάν τῷ Ἰδιθούν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τῶν ἐντεθυμένων στολάς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἰκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι. ¹³ καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτωδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ. καὶ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὄργανοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

Κ Ε Φ. 5.

Τότε εἶπε Σαλωμών. κύριος εἶπε τοῦ κατασκευῶσαι ἐν γνώφῳ, ² καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἁγίον σοι καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκευῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας. ³ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρῆσθηκει. ⁴ καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων. ⁵ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν τόλῃ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς

ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου. διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. ⁹ πλην σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ¹⁰ καὶ ἀνέστησε κύριος τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγέννηθην ἀντὶ Δαυὶδ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε κύριος. καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, ¹¹ καὶ ἔθηκε ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ἣ ἐκεῖ διαθήκη κυρίου, ἣν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἑναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ¹³ ὅτι ἐποίησε Σαλωμών βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πάντε πῆχων τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πάντε πῆχων τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πῆχων τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπεισεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἑναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ¹⁴ καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶ σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ¹⁵ ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ¹⁶ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλην ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορευέσθαι

σθαι ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου. ¹⁷ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥήμά σου ὁ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ, ¹⁸ ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρέσονται σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα; ¹⁹ καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσεῦχὴν παιδὸς σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεός, τοῦ ἐπακούσαι τῆς δέησεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σημερον, ²⁰ τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν ἔπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ ἀκούσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ²¹ καὶ ἀκούσῃ τῆς δέησεως τοῦ παιδὸς σου, καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ᾧ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἰλέως ἔσῃ. ²² ἐὰν ἁμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἁρὰν τοῦ ἁρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ²³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐὰν θρασυθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἐὰν ἁμαρτωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἐξομολογῶνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ²⁵ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλέως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ²⁶ ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι

ταπεινώσεις αὐτούς. ²⁷ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰλέως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τῶν παιδῶν καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν, ἐν ἣ πορεύονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετόν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν. ²⁸ ἡμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν γένηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἰκτερός, ἀκρίς καὶ βροῦχος ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίβῃ αὐτόν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πάντα πόνον, ²⁹ καὶ πᾶσα προσευχὴ, καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἐὰν γνῶ ἀνθρώπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ³⁰ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἰλάσῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὡς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱὸν ἀνθρώπων, ³¹ ὅπως φοβῶνται πᾶσας ὁδοὺς σου πᾶσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. ³² καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακροῦθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσι καὶ πρὸς εὐξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ³³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοὺ φοβεῖσθαι σε, ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα. ³⁴ ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστείλῃ αὐτούς, καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξέλεξω ἐν αὐτῇ, καὶ οἴκου οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, ³⁵ καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δέησεως

σεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν. ³⁶ ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἁμαρτήσεται, καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἕγγυς, ³⁷ καὶ ἐπιστρέψωσι καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ γε ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἥδικήσαμεν. ³⁸ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς, ὅπου ἡχμαλώτευσαν αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὐ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, ³⁹ καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα, καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ τῷ ἁμαρτῶντί σοι. ⁴⁰ καὶ νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεργημένοι, καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέσιν τοῦ τόπου τούτου. ⁴¹ καὶ νῦν ἀνάσθητι κύριε ὁ θεὸς εἰς τὴν καταπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τῆς ἰσχύος σου. ἱερεῖς σου κύριε ὁ θεὸς ἐνδύσαιντο σωτηρίαν, καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς. ⁴² κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἔλεῃ Δαυὶδ τοῦ δούλου σου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα κυρίου ἐπλησε τὸν οἶκον ² καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἐπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον. ³ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ, καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον. καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἦνουν τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ καὶ

ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἐναντί κυρίου. ⁵ καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὴν θυσίαν μόσχων ἑκοσὶ καὶ δύο χιλιάδας, βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ ἑκοσὶ χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός. ⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακάς αὐτῶν ἐστήκητες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾧδῶν κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἐναντί κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν. καὶ οἱ ἱερεῖς σάλπιγγοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐστηκώς. ⁷ καὶ ἡγίασε Σαλωμών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκὸν ὁ ἐποίησε Σαλωμών οὐκ ἐξποιεῖ δέξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναὰ καὶ τὰ στέατα. ⁸ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη σφοδρά ἀπὸ ἐξόδου Αἰμᾶθ καὶ ἕως χεϊμαρῶν Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἐποίησε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτὴν, ¹⁰ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφρανόμενος καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ Σαλωμῶντι, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. ¹¹ καὶ συνετέλεσε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμών τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδῶθῃ. ¹² καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξελέξαμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἑμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας. ¹³ ἐὰν συσῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός, καὶ ἐὰν ἐντελωμαι τῇ ἀκριδί καταφαγεῖν τὸ ξυλον, καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου, ¹⁴ καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται καὶ ζητή-

σωσι

σῶσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πολλῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἴασμαι τὴν γῆν αὐτῶν. ¹⁵ καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνωγμένοι, καὶ τὰ ὠτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου. ¹⁶ καὶ νῦν ἐξελέξαμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τούτον, τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας. ¹⁷ καὶ σὺ ἂν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην σοι, καὶ τὰ προστάγματα μου καὶ τὰ κρίματα μου φυλάξῃ, ¹⁸ καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρὶ σου λέγων, οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἂν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς. ²⁰ καὶ ἔξαρώ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τούτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβόλην καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. ²¹ καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ, χάριν τίνος ἐποίησε κυριὸς τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; ²² καὶ ἐροῦσι, διότι ἐγκατέλιπον κυρίον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ εἰκοσιν ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ² καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χιρὰμ τῷ Σαλωμῶν, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμών, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἦλθε Σαλωμών εἰς Βαισῶβα, καὶ κατίσχυσεν αὐτήν. ⁴ καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Θεοδ-

μὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ. ⁵ καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βαιθωρῶν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρῶν τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς. ⁶ τεῖχη, πύλαι, καὶ μοχλοί. ⁷ καὶ τὴν Βαλαὰθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν. καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων. καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμών κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ᾠκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ⁸ πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, ⁹ ἀλλ' ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών εἰς παιδὰς τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἱππέων. ¹¹ καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ. ¹² καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμών ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι εἶπεν. οὐ κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιος ἐστὶν οὐ ἐκλήθην ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου. ¹³ τότε ἀνήνεγκε Σαλωμών ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ᾠκοδόμησε κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ ¹⁴ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολάς Μωϋσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς μισί, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομαδῶν, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν. ¹⁵ καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων, καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν

τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ. καὶ οἱ πύλωροί κατα τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. ¹⁵ οὐ παρήλθον τὰς ἐντολάς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον, καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς. ¹⁶ καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσεν Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁷ τότε ὥχθη Σαλωμών εἰς Γασίαν Γαβὴρ, καὶ εἰς τὴν Αἰλὰθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν χειρὶ παιδῶν αὐτοῦ πλοῖα καὶ παιδας εἰδότες θάλασσκν, καὶ ὥχοντο μετὰ τῶν παιδῶν Σαλωμών εἰς Σωφίρᾳ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τὰ τετρακόσια καὶ πεντηκοντα τάλαντα χρυσίου, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών, καὶ ἦλθε τοῦ πειρᾶσαι Σαλωμών ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα, καὶ κάμηλοι ἀίρουσαι ἄρώματα εἰς πληθός, καὶ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον. καὶ ἦλθε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς. ² καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ παρήλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμών ὃν οὐκ ἀπηγγέλειν αὐτῇ. ³ καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ τὴν σοφίαν Σαλωμών καὶ τὸν οἶκον ὃν ὥκοδόμησε, ⁴ καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπέζων, καὶ καθέδραν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ οἰνοχόους τυτοῦ, καὶ στολισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἐαυτῆς ἐγένετο. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα. ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λόγων σου, καὶ περὶ τῆς σοφίας σου. ⁶ καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλλει μοι ἡμῖσι τοῦ πληθὸς τῆς σοφίας σου, προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα. ⁷ μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοι διαπαντός καὶ

ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου. ⁸ ἔστω κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τοῦ δοῦναι σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλείαν κυρίῳ θεῷ σου. ἐν τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκε σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλεία τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην. ⁹ καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἀρώματα εἰς πληθός πολλόν, καὶ λίθον τίμιον, καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. ¹⁰ καὶ οἱ παῖδες Σαλωμών καὶ οἱ παῖδες Χιράμ ἔφερον χρυσίον τῷ Σαλωμών ἐκ Σουφίρ, καὶ ἔϋλα πεύκινα, καὶ λίθον τίμιον. ¹¹ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ἔϋλα τὰ πεύκινα ἀνάβασεις τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νύβλας τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἐμπροσθεν ἐν γῇ Ἰουδα. ¹² καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασίλισσῃ Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ᾔτησεν ἐκτός πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς. ¹³ καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμών ἐν ἑνιαυτῷ ἐνὶ, ἑξακόσια ἑξηκονταεξί τάλαντα χρυσίου, ¹⁴ πλην τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον. καὶ πάντων τῶν βασιλείων τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατοὺς, ἑξακόσιοι χρυσοὶ καθάροι ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν. ¹⁶ καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἐλάτας χρυσᾶς, τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφύετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐκάστην, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου. ¹⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ¹⁸ καὶ ἐξ ἀναβαθμοῦ τῷ θρόνῳ ἐνεδεικμένοι χρυσίῳ, καὶ ἀγκῶνες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δυολέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας. ¹⁹ καὶ δώδεκαλέοντες ἐστηκότες ἐκεῖ

ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. ²⁰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμών χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσοῦ κατελημμένα. οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμών εἰς οὐθέν. ²¹ ὅτι ναὺς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων Χιράμ, ἀπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πιθήκων. ²² καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτω καὶ σοφία. ²³ καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐῤῥητουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ²⁴ καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν, πτακτὴν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν. ²⁵ καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἁλλοφύλων, καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. ²⁷ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμῖνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλήθος. ²⁸ καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμῶν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς. ²⁹ καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχία τοῦ Σηλωνίτου, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὀρῶντος περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ. ³⁰ καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμών ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. ³¹ καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἦλθε Ῥοβοάμ εἰς Συχὲμ, ὅτι εἰς

Συχὲμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν. ² καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμών τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου. ³ καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς Ῥοβοάμ, λέγοντες. ⁴ ὁ πατήρ σου ἐσκληρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὐ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός. ⁶ καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον τοῦ Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτόν, λέγων. πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; ⁷ καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες. ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένη εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκῆσης καὶ λαλήσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοὶ παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας. ⁸ καὶ κατέλιπε τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ. καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμεῖς βουλευέσθε, καὶ ἀποκριθήσονται λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οἱ ἐλάλησαν πρὸς με λέγοντες, ἄνεις ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὐ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; ¹⁰ καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ, λέγοντες. οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ λέγων, ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἡμῶν, οὕτως ἔρεῖς. ὁ μικρὸς δάκτυλος μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου. ¹¹ καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, καγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹² καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ λαός πρὸς Ῥοβοάμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν

ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων, ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. ¹³ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, ¹⁴ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων, λέγων. ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσε ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹⁵ καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ, λέγων. ἀνέστησε κυριὸς τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχία τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ¹⁶ καὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων. τίς ἡμῶν ἦ μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραὴλ, νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ. καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοὰμ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις, καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐπέμπεσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹⁹ καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοὰμ. ² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊάν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, λέγων. ³ ἔπουν πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών καὶ πάντα Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν, λέγων. ⁴ τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἀναβήσεσθε, καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν. ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου κυ-

ρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοὰμ. ⁶ καὶ κατώκησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις τευχῆρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ⁶ καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Βηθλέεμ, καὶ Αἰτάν, καὶ Θεκωὲ, ⁷ καὶ Βαιθσουρά, καὶ τὴν Σοχαὶ, καὶ τὴν Ὀδολλάμ, ⁸ καὶ τὴν Γέθ, καὶ τὴν Μαρισάν, καὶ τὴν Ζιφ, ⁹ καὶ τὴν Ἀδωραι καὶ Λαχίς, καὶ τὴν Ἀζηκά, ¹⁰ καὶ τὴν Σαραὰ, καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὴν Χεβρών, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, πόλεις τευχῆρεις. ¹¹ καὶ ᾠχύρωσεν αὐτὰς τευχῆρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον, ¹² κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσε αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα, καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν. ¹³ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων. ¹⁴ ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασθένεως αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ. ¹⁵ καὶ κατέστησεν ἐαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ. ¹⁶ καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ θύσαι κυρίῳ θιῶ τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹⁷ καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰούδα. καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμών ἔτη τρία. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ θυγατέρα Ἱεριμοὺθ υἱοῦ Δαυιδ, καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιαβ τοῦ Ἰεσσαί. ¹⁹ καὶ ἔτεκε αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεὺς, καὶ τὸν Σαμορία, καὶ τὸν Ζαάμ. ²⁰ καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἐαυτῷ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἔτεκε αὐτῷ τὸν Ἀβιά, καὶ τὸν Ἰεθθί, καὶ τὸν Ζηζά, καὶ τὸν Σαλημῶθ. ²¹ καὶ ἡγάγησεν Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβεσσαλώμ ὑπερπᾶσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλ-

παλλὰ καὶ αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δεκα-
οκτὼ εἶχε καὶ παλλὰ καὶ ἐξήκοντα. καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, καὶ
θυγατέρας ἐξήκοντα. ²² καὶ κατέστη-
σεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιά τὸν τῆς Μααχὰ
εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
ὅτι βασιλεύσαι διένοετο αὐτόν. ²³ καὶ
ἠῤῥήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις Ἰούδα καὶ
Βενιαμὴν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυ-
ραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλη-
θος πολὺν, καὶ ἡγήσατο πλῆθος γυ-
ναικῶν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία
Ῥοβοὰμ, καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἐγκα-
τέλιπε τὰς ἐντολάς κυρίου, καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ μετ' αὐτοῦ. ² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἔτι τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ῥο-
βοὰμ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰ-
γύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡμαρτον
ἐναντίον κυρίου, ³ ἐν χιλίοις καὶ δια-
κοσίοις ἄρμασι καὶ ἐξήκοντα χιλιάσιν
ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλή-
θους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰ-
γύπτου, Αἰβυες, Τρωγοδύται καὶ Αἰ-
θίοπες. ⁴ καὶ κατεκράτησαν τῶν πό-
λεων τῶν ὀχυρῶν, αἱ ἦσαν ἐν Ἰούδα,
καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ Σα-
μαΐας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοὰμ
καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προς-
ώπου Σουσακὶμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. οὐ-
τως εἶπε κύριος. ὑμῖς ἐγκατελίπετέ
με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ
Σουσακὶμ. ⁶ καὶ ἡσχύνθησαν οἱ ἄρ-
χοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἴ-
παν. δίκαιος ὁ κύριος. ⁷ καὶ ἐν τῷ
ιδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἐγέ-
νετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαΐαν, λέ-
γων. ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ αὐ-
τοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς
σωτηρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς
μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ⁸ ὅτι ἐσονται εἰς
παῖδας, καὶ γνωσονται τὴν δουλείαν
μου, καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας
τῆς γῆς. ⁹ καὶ ἀνέβη Σουσακὶμ βασι-
λεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε.

καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς,
οὓς ἐποίησε Σαλωμών, ¹⁰ καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς
ἀντ' αὐτῶν. καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτόν
Σουσακὶμ ἄρχοντας παρατρεχόντων,
τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ
βασιλέως. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελ-
θεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου, εἰς-
επορεύοντο οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ
παρατρεχόντες, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες
εἰς ἀπαντήσιν τῶν παρατρεχόντων.
¹² καὶ ἐν τῷ ἐντραπήναι αὐτόν ἀπε-
στράφη ἀπ' αὐτοῦ ὀργὴ κυρίου, καὶ
οὐκ εἶς καταφθορὰν εἰς τέλος. καὶ γὰρ
ἐν Ἰούδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. ¹³ καὶ
κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐβασίλευσεν. καὶ τεσ-
σαρακκόντα καὶ ἐνὸς ἑτῶν Ῥοβοὰμ ἐν
τῷ βασιλεύσῃ αὐτόν, καὶ ἑπτακαί-
δεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο κύριος ἐπονο-
μάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεί ἐκ πασῶν
φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νοομῖα ἡ Ἀμμανίτις.
¹⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, ὅτι οὐ
κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆ-
σαι τὸν κύριον. ¹⁵ καὶ λόγοι Ῥοβοὰμ
οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἴδου γε-
γραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαΐα τοῦ
προφήτου, καὶ Ἀδδὼ τοῦ ὀρώντος,
καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμησε
Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πασας τὰς ἡμέ-
ρας, ¹⁶ καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔταφη ἐν πόλει
Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιά υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκατῷ ἔτι τῆς βα-
σιλείας Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβιά ἐπὶ
Ἰούδαν. ² τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριηλ ἀπὸ Γα-
βαίων. καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιά
καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ. ³ καὶ παρε-
τάξατο Ἀβιά ἐν δυνάμει πολέμισταις
δυνάμειος τετρακοσίαις χιλιάσιν ἄν-
δρῶν δυνατῶν. καὶ Ἱεροβοὰμ παρετά-
ξατο πρὸς αὐτόν πόλεμον ἐν ὀκτακο-
σίαις χιλιάσιν, δυνατοὶ πολέμισταις δυ-
νάμειος. ⁴ καὶ ἀνέστη Ἀβιά ἀπὸ τοῦ
ὄρους Σομόρων, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει
Ἐφραΐμ.

Ἐφοάμ, καὶ εἶπεν. ἀκούσατε Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ. ⁵ οὐκ ὑμῖν γινώσκειν ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκη αἰῶς· ⁶ καὶ ἀνέστη Ἱεροβοάμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ⁷ καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς Ῥοβοάμ τὸν τοῦ Σαλωμών, καὶ Ῥοβοάμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. ⁸ καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστήναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυὶδ. καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺν, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χροσοὶ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοάμ εἰς θεοὺς. ⁹ ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ προσπορευόμενος πληρώσει τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἐπτά, καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ. ¹⁰ καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ¹¹ θυμιάσι τῷ κυρίῳ ὀλοκαύτωμα πρῶτ' καὶ δεῖλης, καὶ θυμίαμα συνθέσεως, καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσή καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης. ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν. ¹² καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ἡμᾶς. οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσητε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ εὐδοῦσεται ὑμῖν. ¹³ καὶ Ἱεροβοάμ ἀπέστρεψε τὸ ἐνεδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐγένετο ἐμπροσθεν Ἰουδα, καὶ τὸ ἐνεδρον ἐκ τῶν ὀπισθεν. ¹⁴ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας, καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. ¹⁵ καὶ ἐβόησαν ἄν-

δρες Ἰούδα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾷν ἄνδρας Ἰούδα, καὶ κυριὸς ἐπάταξε τὸν Ἱεροβοάμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον Ἀβιά καὶ Ἰούδα. ¹⁶ καὶ ἐφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ Ἰσραὴλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί. ¹⁸ καὶ ἐταπινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹⁹ καὶ κατεδίωξεν Ἀβιά αὐτοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ προκατέλαβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεσυνά καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρών καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. ²⁰ καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱεροβοάμ εἶτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος. καὶ ἐτελεύτησε. ²¹ καὶ κατίσχυεν Ἀβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσιδύο καὶ ἐκκαίδεκα θυγατέρας. ²² καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβιά καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ, γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου τοῦ προφήτου Ἀδδὰ.

Κ Ε Φ. Ι Δ'.

Καὶ ἀπέθανεν Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά ἠσύχασεν ἡ γῇ Ἰούδα δέκα ἐτη, ² καὶ ἐποίησε τοῦ καλὸν καὶ τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ³ καὶ ἀπέστρεψε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση, ⁴ καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς. ⁵ καὶ ἀπέστρεψεν ἀπὸ πασῶν πόλεων Ἰουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδωλα, καὶ εἰρήνευσεν ⁶ πόλεις τειχῆρεις ἐν γῇ Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῇ, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε κύριος αὐτῷ. ⁷ καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα. οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους

γους και πύλας και μοχλούς, ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσομεν. ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσεν ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν, καὶ ἐνώδωσεν ἡμῖν. ⁸ καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσά ὁλοφύρων αἰρόντων θυρεούς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα, τριακόσiai χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν πέλτασται καὶ τοξόται διακόσiai καὶ ὀδοήκοντα χιλιάδες, πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλίαισι καὶ ἄρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ Βορρᾶν Μαρησά. ¹¹ καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπε. κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σωθῆναι ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατισχύουσιν ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος. ¹² καὶ ἐπάταξε κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἔφυγον Αἰθίοπες, ¹³ καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ. καὶ ἔπεισον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν, ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐσκύλευσαν σκύλα πολλὰ. ¹⁴ καὶ ἐξέκοψαν τὰς κόμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη ἑκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκύλα ἐγενήθη αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ γε σκηνὰς κτήσεων, καὶ τοὺς Ἀλμαζονεῖς ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ὠδῆδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου. ² καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσά καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου Ἀσά, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν. κυριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐὰν ἐκζητήσῃτε αὐτὸν, εὐρεθήσεται ὑμῖν. καὶ ἐὰν ἐγ-

καταλείπητε αὐτὸν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. ³ καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεκνύντος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ. ⁴ καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς. ⁵ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἑκστασις κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας. ⁶ καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. ⁷ καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔστι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Ἀδὰδ τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέχευεν Ἱεροβοὰμ ἐν ὅρει Ἐφραιμ, καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου, ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου. ⁹ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὶν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασσὴ καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀσά. ¹¹ καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν, μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια. ¹² καὶ διήλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. ¹³ καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποθανεῖται ἀπὸ νεοτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός. ¹⁴ καὶ ὤμοσαν ἐν κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερατίταις. ¹⁵ καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζητήσαν αὐτὸν, καὶ εὐρέθη αὐτοῖς. καὶ κατέπαυσεν κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν. ¹⁶ καὶ τὴν Μααχὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ

αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀ-
στάρῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε
τὸ εἶδωλον, καὶ κατέκτανεν ἐν χειμάρ-
ρῳ Κεδρων. ¹⁷ πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ
ἀπέστησαν, ἐτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
ἀλλ' ἡ καρδιά Ἀσά ἐγένετο πλήρης
πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ εἰση-
νεγκεν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. ¹⁹ καὶ πόλεμος
οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ
τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ἀσά.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐν τῷ ὀγδῶ καὶ τριακοστῷ ἔτει
τῆς βασιλείας Ἀσά ἀνέβη βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε
τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ
εἰσοδὸν τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα. ² καὶ
ἔλαβεν Ἀσά ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ
θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν υἱὸν
τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοι-
κοῦντα ἐν Δαμασκῷ, λέγων. ³ διαθου
διαθήκην ἐναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ
ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ πατρὸς σου. ἰδοὺ ἀπέσταλκά
σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον. δέυρο καὶ
διασκεδάσον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασά βα-
σιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐ-
μοῦ. ⁴ καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ
βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρ-
χοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰὼν,
καὶ τὴν Δαν, καὶ τὴν Ἀβελμαῖν καὶ
πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί. ⁵ καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασά, ἀπέλι-
πε τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ
κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ. ⁶ καὶ Ἀσά
βασιλεὺς ἔλαβε πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ
ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ
ξύλα αὐτῆς, ᾧ ᾠκοδόμησε Βαασά, καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβὰ καὶ
τὴν Μασφά. ⁷ καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἦλθεν Ἀνανὶ ὁ προφήτης πρὸς Ἀ-
σά βασιλέα Ἰούδα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐν
τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλείᾳ Συρίας,
καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον Θεόν
σου, διὰ τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συ-
ρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου. ⁸ οὐχ οἱ Αἰ-
θίοπες καὶ Αἰθῤῃες ἦσαν εἰς δύναμιν
πολλήν, εἰς θάρσος εἰς ἱπτεῖς εἰς πλῆ-

θος σφόδρα; καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε
ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
σου; ⁹ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπι-
βλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατισχύσαι
ἐν πάσῃ καρδίᾳ πληρεὶ πρὸς αὐτόν.
ἡγνόηκας, ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος. ¹⁰ καὶ ἐδυ-
μώθη Ἀσά τῷ προφῆτῃ, καὶ παρέ-
θετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅτι ὠργίσθη
ἐπὶ τούτῳ. καὶ ἐλυμῆνато Ἀσά ἐν τῷ
λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ¹¹ καὶ ἰδοὺ
οἱ λόγοι Ἀσά οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχα-
τοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων
Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἐμαλακί-
σθη Ἀσά ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑννᾶτῳ καὶ
τριακοστῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς
πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη. καὶ ἐν
τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἱατρούς. ¹³ καὶ ἐ-
κοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τεσσαρα-
κοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ
ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρυ-
ξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοιμή-
σαν αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἐπλη-
σαν ἀρωμάτων καὶ γένῃ μύρων μυρε-
ψῶν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφοράν
μεγάλην ἕως σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ κατίσχυεν Ἰω-
σαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ² καὶ ἔδωκε
δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα
ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμέ-
νους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἐν πόλεσιν Ἐφραΐμ, ἃς προκατελάβε-
το Ἀσά ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο
κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώ-
ταις, καὶ οὐκ ἐξέλιττε τὰ εἰδωλα,
⁴ ἀλλὰ κύριον τὸν Θεὸν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐξελίττε, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ
ὡς τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ κατ-
εύθυνε κυριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα δῶρα τῷ
Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος
καὶ δόξα πολλή. ⁶ καὶ ὑψώθη ἡ καρ-
διά αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου, καὶ ἐξῆρε
τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς
Ἰούδα. ⁷ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ ἔ-

F f

τε.

τει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀπέστειλε τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς νιούς τῶν δυνατῶν, τὸν Ἀβδὶαν, καὶ Ζαχαρίαν, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Μιχαῖαν, τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ⁸ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται, Σαμαίας, καὶ Ναθανίας, καὶ Ζαβδίας, καὶ Ἀσιήλ, καὶ Σεμραμὼθ, καὶ Ἰωναθαν, καὶ Ἀδωνίας, καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνίας Λευῖται, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμὰ, καὶ Ἰωραμ οἱ ἱερεῖς. ⁹ καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος τόμου κυρίου, καὶ διηλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἑκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ. ¹¹ καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα. καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακιχλίους ἑπτακοσίους. ¹² καὶ ἦν Ἰωσαφάτ πορευόμενος μετῶν ἕως εἰς ὕψος, καὶ ὠκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκήσεις καὶ πόλεις ὄχυράς, ¹³ καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, ¹⁴ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. καὶ τῷ Ἰούδα χιλίαρχοι, Ἐδνας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ νιοὶ δυνατοὶ δυναμῆως τριακόσιοι χιλιάδες. ¹⁵ καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανὰν ὁ ἡγουμένος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι ὀγδοήκοντα χιλιάδες. ¹⁶ καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρι, ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμει. ¹⁷ καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὴν δυνατὸς δυνάμει καὶ Ἐλιαδά, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιοι χιλιάδες. ¹⁸ καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωσαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πόλεμον. ¹⁹ οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὄχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ. ² καὶ κατέβη

διὰ τέλους ἑτῶν πρὸς Ἀχαάβ εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαάβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡγάπα αὐτὸν τοῦ συναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος. ³ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα. εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὥς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ. ὥς ὁ λαὸς σου, καὶ ὁ λαὸς μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ζήτησον δὴ σήμερον τὸν κύριον. ⁵ καὶ συνηγάγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχω; καὶ ἔπαν. ἀνάβαινε, καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι, καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ; ⁷ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἔτι ἀνὴρ εἰς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθόν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ, οὗτος Μιχαῖας υἱὸς Ἰεμβιά. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. μὴ λαλήτῳ ὁ βασιλεὺς οὕτως. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἐνυνοῦχον ἕνα, καὶ ἔπε. τάχος Μιχαῖαν υἱὸν Ἰεμβιά. ⁹ καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυμένοι στολὰς, καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχωρῷ θύρας πύλης Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προφητεύον ἐναντίον αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ ἔπε. τάδε λέγει κύριος. ἐν τούτοις κεραιαῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ. ¹¹ καὶ πάντες οἱ προφῆται προφητεύον οὕτω λέγοντες, ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ, καὶ εὐδοθήσῃ, καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ¹² καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαῖαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων. ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθῷ περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λο-
γοι

γοι σου ὡς ἐνὸς αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ. ¹³ καὶ εἶπε Μιχαίας. ἤ κυριος, ὅτι ὁ ἐὰν εἶπῃ ὁ θεὸς πρὸς με, αὐτὸ λαλήσω. ¹⁴ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὸθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν. ἀνάβαινε, καὶ εὐδοῦσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ποσάκις ὀρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς με πλὴν τὴν ἀληθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου; ¹⁶ καὶ εἶπεν. εἶδον τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἳ οὐκ ἔστι ποιμὴν. καὶ εἶπε κύριος. οὐκ ἔχουσιν ηγούμενον οὗτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι οὐ προφητεῖαι περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἡ κακὰ; ¹⁸ καὶ εἶπε. οὐχ οὕτως. ἀκούσατε λόγον κυρίου. εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παρεστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἶπε κύριος. τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσεῖται ἐν Ῥαμὸθ Γαλαὰδ; καὶ οὕτως εἶπεν οὕτως, καὶ οὕτως εἶπεν οὕτως. ²⁰ καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπεν. ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπε κύριος. ἐν τίνι; ²¹ καὶ εἶπεν. ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ, ἐξέλθε καὶ ποίησον οὕτω. ²² καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ. ²³ καὶ ἤγγισε Σιδεκίας υἱὸς Χαναάν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ποία τῇ ὁδῷ παρήλθε πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; ²⁴ καὶ εἶπε Μιχαίας. ἰδοὺ ὁψη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον ἐκ ταμεῖου τοῦ κατακρυβήναι. ²⁵ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ. λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὴρ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωὰς ἄρχοντα υἱόν

τοῦ βασιλέως, ²⁶ καὶ ἐρεῖτε. οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἑσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. ²⁷ καὶ εἶπεν Μιχαίας. ἐὰν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε κύριος ἐν ἐμοί. καὶ εἶπεν. ἀκούσατε λαοὶ πάντες. ²⁸ καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμὸθ Γαλαὰδ. ²⁹ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. κατακάλυψόν με, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου. καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. ³⁰ καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐντείλατο τοῖς ἀρχούσι τῶν ἁρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων. μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἡ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον. ³¹ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν. βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστί, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν. καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ. ³² καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. ³³ καὶ ἀνὴρ ἔτεινε τόξον εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος. καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ. ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξαγάγε με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. ³⁴ καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἐσθῆκως ἐπὶ τοῦ ἁρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνοντας τοῦ ἡλίου.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ. ² καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης. καὶ εἶπεν αὐτῷ. βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς, ἡ μισούμενῳ ὑπὸ κυρίου φιλάεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὀργὴ παρὰ κυρίου, ³ ὅτι ἀλλ' ἡ λόγοι ἀγαθοὶ ἠυρέθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλσῃ ἀπὸ τῆς γῆς

Ἰούδα, καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. ⁴ καὶ κατῴκησεν Ἰωσαφάτ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ⁵ καὶ κατέστησε τοὺς κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει. ⁶ καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς. ἴδετε τί ὑμεῖς ποιῶτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ, καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως. ⁷ καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμασάαι πρόσωπον, οὐδὲ λαβεῖν δῶρα. ⁸ καὶ γὰρ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσαφάτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν κυρίου, καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων. οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πληρῇ καρδίᾳ. ¹⁰ πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικοῦντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα. καὶ διαστείλεισθε αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἁμαρτήσονται τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν. οὕτω ποιήσετε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε. ¹¹ καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον κυρίου, καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν. ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ μετ' αὐτῶν ἕκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πόλεμον, ² καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφάτ, λέγοντες. ἦκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσασάν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί. ³ καὶ

ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκε Ἰωσαφάτ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ ἐκήρυξεν νηστειὰν ἐν παντί Ἰούδα. ⁴ καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ ἀνέστη Ἰωσαφάτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καπνῆς, ⁶ καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ σὺ εἰ θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν; καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστήναι; ⁷ οὐχὶ σὺ ὁ κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραὰμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; ⁸ καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀποδόμισαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου, λέγοντες. ⁹ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στησόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκουσῇ καὶ σώσεις. ¹⁰ καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ Μωάβ, καὶ ὄρος Σηεὶρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς. ¹¹ καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν. ¹² κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρίνεις ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστήναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθόν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹³ καὶ πᾶς Ἰούδα ἔστηκώς ἐναντι κυρίου, καὶ τὰ παῖδια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. ¹⁴ καὶ τῷ Ὄζειλ τῷ υἱῷ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν Βαναίου, τῶν υἱῶν Ἐλεὶλ τοῦ Μωάθανίου τοῦ Λευῖτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ¹⁵ καὶ εἶπεν. ἀκουσατε πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰω-

Ἰωσαφάτ. τότε λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς. μὴ φοβέσθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐκ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἡ τῷ θεῷ. ¹⁶ αὐριον κατάβητε ἐπ' αὐτούς. ἰδοὺ ἀναβαίνουνσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὐρήσετε αὐτούς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἰερὶήλ. ¹⁷ οὐκ ὑμῖν ἐστι πολεμῆσαι. ταῦτα σύνετε, καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε αὐριον ἐξελεῖν εἰς ἀπαντησιν αὐτοῖς, καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν. ¹⁸ καὶ κύψας Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, ἔπεισον ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ. ¹⁹ καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν νείων Κααθ, καὶ ἀπὸ τῶν νείων Κορε, αἰνεῖν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος, ²⁰ καὶ ὠρθησαν πρῶτ', καὶ ἐξηλθον εἰς τὴν ἐρήμον Θεωκέ. καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοῦς, ἔστη Ἰωσαφάτ καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε. ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐδοθήσεσθε. ²¹ καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλμωδοὺς καὶ αἰνοῦντας, ἑξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἐμπροσθεν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔλεγον. ἑξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²² καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι αὐτούς τῆς αἰνέσεως καὶ τῆς ἑξομολογήσεως, ἔδωκε κύριος πολεμῆν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωάβ καὶ ὄρος Σηεῖρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν. ²³ καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωάβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηεῖρ, ἐξολοθρεῦσαι καὶ ἐκτρίψαι αὐτούς. καὶ ὡς συνέτελεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηεῖρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολοθρευθῆναι. ²⁴ καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν ὁκοπῖαν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος. καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος. ²⁵ καὶ ἐξηλθεν Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλευσαι τὰ σκύλα

αὐτῶν, καὶ εὗρον κήνη πολλὰ, καὶ ἀποσκευῇ, καὶ σκύλα, καὶ σκεὺ ἐπιθυμητὰ, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκύλα, ὅτι πολλὰ ἦν. ²⁶ καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ἠυλόγησαν τὸν κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁷ καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰωσαφάτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὐφραίνεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἰςῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν νάβλαις καὶ κινύρας καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον κυρίου. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἑκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκούσαι αὐτοὺς ὅτι κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ εἰρηνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν. ³¹ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὧν ἔτων τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεύσαι αὐτὸν, καὶ ἑκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλί. ³² καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου. ³³ ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἐτι ὑπῆρχε, καὶ ἐτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ³⁴ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφάτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰηοῦ τοῦ Ἀνανί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραὴλ. ³⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζίαν βασιλεῖα Ἰσραὴλ, καὶ οὗτος ἡγόμενος, ³⁶ ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτόν, τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς. καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασίῳ Γαβέρ. ³⁷ καὶ προεφήτευσεν Ἐλίζερ ὁ τοῦ Ἀωδία ἀπὸ Μαρिशῆς ἐπὶ Ἰωσαφάτ, λέγων. ὡς ἐφιλάσας τῷ Ὀχοζίᾳ, ἔθραυσε κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου. καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ² καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφάτ ἔξ, Ἀζαρίας, καὶ Ἰεὴλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ζαφατίας. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα. ³ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰούδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος. ⁴ καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν βομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραὴλ. ⁵ ὅντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὅκτω ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. ⁷ καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ, δοῦναι αὐτῷ λύχον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλεῖα. ⁹ καὶ ὦχετο Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο καὶ ἡγέρθη νυκτὸς, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἀπέστη Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. ¹¹ καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδα. ¹² καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλίου τοῦ προφήτου, λέγων. τάδε λέγει κύριος θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης

ἐν ὁδῷ Ἰωσαφάτ τοῦ πατρός σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα, ¹³ καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱούς τοῦ πατρός σου τοὺς αγαθοὺς ὑπὲρ σέ ἀπέκτεινας, ¹⁴ ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναίξί σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου. ¹⁵ καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. ¹⁶ καὶ ἐπήγγειρε κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ τοὺς ὁμίρους τῶν Αἰθιοπίων. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ κατεδυνάστευον, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱός, ἀλλ' ἡ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἢ οὐκ ἔστιν ἰατρία, ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. καὶ ὡς ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν, καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ. ²⁰ ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὅκτω ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπαίῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφους τῶν βασιλέων.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπελθὼν ἐπ' αὐτοὺς ληστήριον, οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀλμωζονίς. καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα. ² ὧν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἑνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμφρί. ³ καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, ὅτι

ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν. ⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι, μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, ⁵ καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη. καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀχαὴλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὸθ Γαλααδ. καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξοταὶ τὸν Ἰωρὰμ, ⁶ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωρὰμ τοῦ ἱατρευθῆναι εἰς Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτόν οἱ Σύροι ἐν Ῥαμὸθ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτὸν πρὸς Ἀχαὴλ βασιλέα Συρίας. καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη θρασασθαι τὸν Ἰωρὰμ υἱὸν Ἀχαάβ εἰς Ἰεζράελ, ὅτι ἠρῶσται. ⁷ καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο καταστροφή Ὀχοζία ἐλθεῖν πρὸς Ἰωρὰμ. καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰηοὺ υἱὸν Ναμεσσεὶ χριστὸν κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς. ⁹ καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἱατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς Ἰηοὺ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν, υἱὸς Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς ἐζήτησε τὸν κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζία κατισχύσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας. ¹⁰ καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰούδα. ¹¹ καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὺθ θυγατὴρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν αὐτόν ἐκ μέσου νιῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατομένων, καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμῆον τῶν κλησίων, καὶ ἐκρύψεν αὐτόν Ἰωσαβεὺθ θυγατὴρ τοῦ βασιλέως Ἰωρὰμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκρύψεν αὐτόν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ¹² καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν

οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἕξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐν τῷ ἔτι τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν Ἀχαρίαν υἱὸν Ἰωρὰμ, καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανὰν, καὶ τὸν Ἀχαρίαν υἱὸν Ὠβὴδ, καὶ τὸν Μασαΐαν υἱὸν Ἀδία, καὶ τὸν Ἐλισαφὰν υἱὸν Ζαχαρίου μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον κυρίου. ² καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ ἄρχοντας πατρῴων τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυίδ. ⁴ νῦν ὁ λόγος οὗτος, ὃν ποιήσετε. τὸ τρίτον ἕξ ὑμῶν εἰσπορεύσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων. ⁵ καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ μὴ ἐξελεθῆτω εἰς οἶκον κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν. αὐτοὶ ἐξελεύσονται ὅτι ἅγιοι εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλάκας κυρίου. ⁷ καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκευὸς σκευὸς ἐν χερσὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθάνειται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἔκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐντείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυσε Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. ⁹ καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ¹⁰ καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυ-

σιαστη-

σιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλω. ¹¹ καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸν βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια, καὶ ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, ζήτω ὁ βασιλεὺς. ¹² καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρεχόντων, καὶ ἐξομολογουμένων, καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου. ¹³ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες. καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἠψυγράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ᾠδοί, καὶ ὑμνοῦντες αἶνον. καὶ διέβηξε Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησε. ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ ἐξέλθατε ὅπισθω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁵ καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διήλθε διὰ τῆς πύλης τῶν ὑπέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. ¹⁶ καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ. ¹⁷ καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἰδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Μαιθὰν ἱερέα Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὥς διέπειλε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα κυρίου, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωϋσῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυὶδ. ¹⁹ καὶ ἔστησαν οἱ πυλῶροι ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα. ²⁰ καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχ-

χας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. ²¹ καὶ ἠψυγράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἠσυχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν.

²¹ Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Ων ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαββὰ ἐκ Βηρσαβέ. ² καὶ ἐποίησεν Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. ³ καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας ἑαυτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωὰς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου, ⁵ καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύριον κατισχύσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ σπεύσατε λαλῆσαι, καὶ οὐκ ἐσπευσαν οἱ Λευῖται. ⁶ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωὰς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἄρχοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. διὰτί οὐκ ἐπισκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ ἐκτενέγκαι ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ πεκριμένον ὑπὸ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου; ⁷ ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ τὰ ἁγία οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλίμ. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. γενήθτω γλωσσόκομον, καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω. ⁹ καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰσενέγκαι κυρίῳ, καθὼς εἶπεν Μωϋσῆς παῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁰ καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὥς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς

ρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ ἐξεκένωσαν τὸν τόπον αὐτοῦ. οὕτως ἐποιοῦν ἡμέραν ἕξ ἡμέρας, καὶ συνηγαγον ἀργύριον πολὺ. ¹² καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωθαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου κυρίου. καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκεύασαι τὸν οἶκον κυρίου, καὶ χαλκίῃς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκεύασαι τὸν οἶκον κυρίου. ¹³ καὶ ἐποιοῦν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μήκος τῶν ἔργων ἐν χειρὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν. ¹⁴ καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωθαὲ τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου, σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυῖσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωθαέ. ¹⁵ καὶ ἐγήρασαν Ἰωθαὲ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτων ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔθαναν αὐτόν ἐν πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωθαὲ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα, καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα. τότε ἐπῆκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ¹⁸ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς Ἀσάρταις καὶ τοῖς εἰδωλοῖς, καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφῆτας ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν. ²⁰ καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωθαὲ τὸν ἱερέα; καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν. τάδε λέγει κύριος. τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου; καὶ οὐκ εὐδοθήσεσθε, ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν κύριον,

καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. ²¹ καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐμισθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἴκῳ κυρίου. ²² καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωᾶς τοῦ ἐλέους οὐ ἐποίησεν Ἰωθαὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ὡς ἀπέθνησκειν, εἶπεν. ἰδοὶ κύριος καὶ κρίνατω. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐναιτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέφθειραν πάντα τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Ἀμασκού, ²⁴ ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας. καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. καὶ μετὰ Ἰωᾶς ἐποίησε κρίματα. ²⁵ καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωθαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων. ²⁶ καὶ οἱ ἐπιθήμενοι ἐπ' αὐτόν Ζαβὶδ ὁ τοῦ Σαμαάθ ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰωσαβὲδ ὁ τοῦ Σαμαρῆθ ὁ Μωαβίτης, ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πέντε, καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων ἐβασίλευσεν Ἀμασίας καὶ εἰκοσιενεὰ ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαθαὲν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πληρῇ. ³ καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ. ⁴ καὶ τοὺς υἱούς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου, καθὼς γέγραπται ὡς ἐνετείλατο κύριος, λέγων. οὐκ ἀποθαρῃ-

θανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται. ⁶ καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντί Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἑπάνω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθέντες εἰς πόλεμον δυνατοὺς, κρατοῦντας δόρου καὶ θυρίων. ⁷ καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχυροὺς ἑκατὸν τάλαντων ἀργυρίου. ⁸ καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτόν, λέγων. βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ. ⁹ ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχύσαι ἐν τούτοις, καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἔστι παρὰ κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ᾧ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ. ἔστι τῷ κυρίῳ δοῦναι σοι πλεῖστα τούτων. ¹¹ καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτόν ἀπὸ Ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ. ¹² καὶ Ἀμασίας κατίσχυσε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἀλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηεὶρ, δέκα χιλιάδας. ¹³ καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώγησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημοῦ, καὶ κατεκρήμνισαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημοῦ, καὶ πάντες διεβόηγυντο. ¹⁴ καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρών. καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, καὶ ἐκύλευσαν σκῦλα πολλά. ¹⁵ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν πατάξαντος τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ᾗεκε πρὸς αὐτόν τοὺς θεοὺς υἱῶν

Σηεὶρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ εἰς θεοὺς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσκύνει, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔθνε. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἳ οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρὸς σου; ¹⁷ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ ἡσυχία αὐτῷ πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε; πρὸς γε ἵνα μὴ μαστιγώθῃς. καὶ ἐσωπήθην ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν. ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραι σε, ὅτι ἐποίησας τοῦτο, καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου. ¹⁸ καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωσαφὰς υἱοῦ Ἰηοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, λέγων. δέυρο, καὶ ὀφθῶμεν προσώποις. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων. ὁ ἀρχοῦχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων. δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλευσεται τὰ θροῖα τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ. καὶ ἦλθον τὰ θροῖα, καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀρχοῦχ. ²⁰ καὶ εἶπας, ἰδοὺ ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία σου ἡ βαρεῖα, νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἰνατί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ; ²¹ καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. ²² καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτὸς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺν, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα. ²³ καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. ²⁴ καὶ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ Ἰωσαφὰς κατέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺν, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραὶμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήγεις. ²⁵ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὗρεθέντα ἐν οἴκῳ

κυρίου

κυρίου και παρὰ τῷ Ἀβδεδὸμ, και τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, και τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων, και ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. ²⁵ και ἐζήσεν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἰωᾶς τὸν τοῦ Ἰωᾶχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπέντε. ²⁶ και οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίου οἱ πρῶτοι και οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰουδα και Ἰσραὴλ; ²⁷ και ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Ἀμασίας ἀπὸ κυρίου, και ἐπέθентο αὐτῷ ἐπίθεις, και ἐφυγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Λαχίς, και ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχίς, και ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. ²⁸ και ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, και ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Και ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, και αὐτὸς υἱὸς ἐκαίδεκα ἐτῶν, και ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. ² αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν Αἰλάθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. ³ υἱὸς ἐκαίδεκα ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ὀζίας, και πεντήκοντα και δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, και ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. ⁴ και ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ⁵ και ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ κυρίου, και ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησε τὸν κύριον, και εὐώδωσεν αὐτῷ κύριος. ⁶ και ἐξῆλθε και ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους, και κατέσπασε τὰ τείχη Γεθ, και τὰ τείχη Ἰαβνηρ, και τὰ τείχη Ἀζώτου, και ᾠκοδόμησε πόλεις Ἀζώτου, και ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις. ⁷ και κατίσχυσεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους, και ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας, και ἐπὶ τοὺς Μιναίους. ⁸ και ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, και ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως ἡσέως Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω. ⁹ και ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερου-

σαλὴμ, και ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς γωνίας και ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς φαραγγος, και ἐπὶ τῶν γωνιῶν, και κατίσχυσε. ¹⁰ και ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, και ἐλατάρησε λακκούς πολλούς, ὅτι κτήνη πολλά υπήρχον αὐτῷ ἐν σιφηλᾷ και ἐν τῇ πεδινῇ, και ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὄρεινῇ και ἐν τῷ Καρμήλῳ, ὅτι γεωργὸς ἦν. ¹¹ και ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις ποιοῦσα πολέμον, και ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον και εἰς πορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν. και ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲ χειρὸς Ἰειλ τοῦ γραμματέως, και Μασίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδοχοῦ τοῦ βασιλέως. ¹² πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δεσχήλιοι ἑξακόσιοι, ¹³ και μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ, τριακόσιοι χιλιάδες και ἐπτακισχilioi και πεντακόσιοι. αὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. ¹⁴ και ἠτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς και δόρατα και περικεφαλίας και θώρακας και τόξα και εἰς λίθους σφενδόνας. ¹⁵ και ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανεμένας λογιστοῦ, τῷ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων και ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεσι και λίθοις μεγάλοις. και ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρῳ. ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε. ¹⁶ και ὡς κατίσχυσεν, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι. και ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, και ἐκῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων. ¹⁷ και ἐκῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἀζαρία ὁ ἱερεὺς, και μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀδογκοντα υἱοὶ δυνατοί. ¹⁸ και ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, και ἔπαιαν αὐτῷ. οὐ σοὶ Ὀζία θυμιάσαι τῷ κυρίῳ, ἀλλ' ἡ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῦσαι. ἐξελθε ἐκ τοῦ ἁγιασματος, ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου. και οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίῳ θεοῦ. ¹⁹ και ἐθυμιάθη Ὀζίας, και ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ. και ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐ-

τοῦ

τὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιμαμάτων. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν κύριος. ²¹ καὶ Ὁζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀπρουσῶθ ἐκαθίητο λεπρὸς, ὅτι ἀπέσχισθ' ἀπὸ οἴκου κυρίου. καὶ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. ²² καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὁζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσοίου τοῦ προφήτου. ²³ καὶ ἐκοιμήθ' Ὁζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστὶ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτόν, καὶ ἐκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδωκ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὁζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο. ³ αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλιν οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει Ὀπελ ᾠκοδόμησε πολλὰ, ⁴ ἐν ὄρει Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς, καὶ οἰκῆσις καὶ πύργους. ⁵ αὐτὸς ἐμαγέσατο πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας. ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ. ⁶ κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοίμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. ⁷ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἰδοὺ γεγραμμέ-

ναι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ἐκοιμήθ' Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτόν, καὶ ἐκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ὥς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ² καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραὴλ. καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε, ³ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γῇ Βενεγγόμ. καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξωλόθρευσε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δωματίων, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξυλοῦ ἀλσώδους, ⁵ καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἡττησάτωσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἤγαγεν εἰς Λαμασκὸν, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην. ⁶ καὶ ἀπέκτεινε Φακεὶ ὁ τοῦ Ρομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἀπέκτεινε Ζεργὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μασσίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως. ⁸ καὶ ἡττησάτωσεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκόλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκύλα εἰς Σαμάρειαν. ⁹ καὶ ἐκὶ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου, Ὡδὴδ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁργὴ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὁργῇ καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἐφθάκε. ¹⁰ καὶ νῦν υἱού;

υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας. οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν; ¹¹ καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἡχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν. ¹² καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ Οὐδείας ὁ τοῦ Ἰωανοῦ, καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μωσο-λαμῶθ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σέλλημ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἑλδὰ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου, ¹³ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. οὐ μὴ εἰσάγαγῃτε τὴν αἰχμαλωσίαν ὡς πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. ¹⁴ καὶ ἀφῆκαν οἱ πολειμιστὰς τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πασης τῆς ἐκκλησίας. ¹⁵ καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκληθῆσαν ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδρυσαν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείφασθαι, καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενούντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱερικῶ πόλιν Φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν. ¹⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ πρὸς βασιλέα Ἀσσοῦρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, ¹⁷ ὅτι οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν ἐν Ἰούδα, καὶ ἡχμαλωτίσαν αἰχμαλωσίαν. ¹⁸ καὶ οἱ ἄλλοφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ λιβδὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺν, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν Αἰλὼν, καὶ τὴν Γαλγῶ, καὶ τὴν Σωχωὶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γαμζῶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ καταφῆκαν ἐκεῖ, ¹⁹ ὅτι ἐκατείνωσε κύριος τὸν Ἰούδαν διὰ Ἀχαὺ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστάσι ἀπὸ κυρίου.

²⁰ καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλαφαλλάσαρ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ ἔθλιψεν αὐτόν. ²¹ καὶ ἔλαβεν Ἀχαὺ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσοῦρ. καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν, ²² ἀλλ' ἡ τῷ θλιβῆναι αὐτόν. καὶ προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαὺ. ²³ ἐκλήτησω τοὺς θεοὺς Λαμασκού τοὺς τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν. ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ καταισχύουσιν αὐτούς, αὐτοῖς τοῖνονθύσω, καὶ ἀντιλήψονται μου. καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ. ²⁴ καὶ ἀπέστησεν Ἀχαὺ τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτὰ, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ²⁵ καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰούδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμῶν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ²⁶ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ εἰσηνεγκαν αὐτόν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὧν εἰκοσι καὶ πέντε ἔτων, καὶ εἰκοσι ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβία θυγάτηρ Ζαχαρίου. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέωξε τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς. ⁴ καὶ εἰσηγάγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς, ⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούσατε οἱ Λεῦται, νῦν ἀγνίσθητε, καὶ ἀγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων. ⁶ ὅτι

⁶ ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγκατέλειπον αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα. ⁷ καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἔσβησαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἔθυμιάσαν, καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ὠργίσθη ὁργῇ κυριος ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐκτάσειν καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν, ὡς ὑμεῖς ὁράτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. ⁹ καὶ ἰδοὺ πεπλήγησιν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἔσται. ¹⁰ ἐπὶ τούτοις νῦν ἔστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην μου, διαθήκην κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαι τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν. ¹¹ καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἠρέσκε κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας. ¹² καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀχαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κίς ὁ τοῦ Ἀβδὶ, καὶ Ἀχαρίας ὁ τοῦ Πλαεὴλ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσοὺν, Ἰωδαὰδ ὁ τοῦ Ζεμμάθ, καὶ Ἰωσαάμ. οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά. ¹³ καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφάν, Ζαμβρί, καὶ Ἰειήλ. καὶ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας. ¹⁴ καὶ τῶν υἱῶν Αἰμάν, Ἰαήλ καὶ Σεμεὶ. καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθούν, Σαραίας, καὶ Ὀζιήλ. ¹⁵ καὶ συνηγάγον τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἡγγίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προσταγματος κυρίου, καθαρῶσαι τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁶ καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἕως εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἄγνισαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου. καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χεμαρῶουν Κέδρων ἔξω. ¹⁷ καὶ ἤρξατο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νομηνία τοῦ πρώτου μηνὸς ἄγνισαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀδγῇ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν

εἰς τὸν ναὸν κυρίου, καὶ ἡγγισαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτῶ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρικαιδέκῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεισαν. ¹⁸ καὶ εἰσῆλθαν ἕσω πρὸς Ἐξελίαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔειπαν. ἡγγίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, ¹⁹ καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχάς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ, ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγγίσαμεν, ἰδοὺ ἔστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου. ²⁰ καὶ ὠρθρίσεν Ἐξελίας ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου. ²¹ καὶ ἀνήνεγκε μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς ἑπτὰ, ἄμνους ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου. ²² καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς, καὶ προσέχεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνους, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ. ²³ καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. ²⁴ καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐμίλασαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐμίλασαντο περὶ παντός Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, περὶ παντός Ἰσραὴλ ἡ ὀλοκαύτωσις, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας. ²⁵ καὶ ἔστησε τοὺς Λευίτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύρας κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ Γαδ τοῦ ὁραῖντος τῷ βασιλεῖ, καὶ Ναθαν τοῦ προφητοῦ, ὅτι διὰ ἐντολῆς κυρίου τὸ προσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν, ²⁶ καὶ ἔπτησαν οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι. ²⁷ καὶ εἶπεν Ἐξελίας ἀνέιγ-καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἤρξαντο ᾄδειν κυρίῳ,

κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ. ²⁸ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσκύνει, καὶ οἱ ψαλτοδοὶ ᾄδοντες, καὶ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθῃ ἡ ὀλοκαυτώσις. ²⁹ καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἐκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες, καὶ προσεκύνησαν. ³⁰ καὶ ἔπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευταῖς, ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. καὶ ὕμνου ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν. ³¹ καὶ ἀπεκριθὲν Ἐζεκίας, καὶ ἔπε. νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίῳ, προσεγάγετε καὶ φέρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἀνήγειρεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσας. ³² καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἡς ἀνήγειρεν ἡ ἐκκλησία, ῥόσχοι ἐβδόμηκοντα, κοιοὶ ἑκατὸν, ἄμνοι διακόσιοι, εἰς ὀλοκαυτώσιν κυρίῳ πάντα ταῦτα. ³³ καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρεῖς χίλια. ³⁴ ἀλλ' ἡ οἱ ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι, καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τὴν ὀλοκαυτώσιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθῃ τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὗ ἡ γνίσθῃσαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευῖται προθύμως ἡγίσαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. ³⁵ καὶ ἡ ὀλοκαυτώσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως. καὶ κατορθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ κυρίου, ³⁶ καὶ ἠυφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς, διὰ τὸ ἡτοιμακεῖναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολάς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ Μανασσὴ ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐβουλευσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ μῆνι τῷ δευτέρῳ. ³ οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐκ ἡγνίσθη-

σαν ἱκανοὶ, καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἤρρεεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας. ⁵ καὶ ἔστρεψαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβὲ ἕως Δάν, ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασὲκ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησα κατὰ τὴν γραφήν. ⁶ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, λέγοντες. οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς κύριον θεὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀτασσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ. ⁷ καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε. ⁸ καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ἐξέλθετε εἰς τὸ ἁγίωμα αὐτοῦ ὃ ἡγάσεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψαι ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς. ⁹ ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς κύριον, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντὶ πάντων τῶν ἀημαλωτισάντων αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλέημων καὶ οἰκτιρμων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν. ¹⁰ καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῇ, καὶ ἕως Ζαβουλῶν. καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν, καὶ καταμακρωμένοι. ¹¹ ἀλλὰ ἀνθρωποὶ Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ Μανασσῇ καὶ ἀπὸ Ζαβουλῶν ἐνέτροπήσαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα. ¹² καὶ ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ πρόσταγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου. ¹³ καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολὺς τοῦ ποιῆσαι τὴν

την ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἰθυμῖαν τοὺς ψευδέσι, κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων. ¹⁵ καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἤγνισαν, καὶ ἐξηργεσαν ὀλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁶ καὶ ἔσθρσαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν. ¹⁷ ὅτι πληθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἤγνισθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὲκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀγνισθῆναι τῷ κυρίῳ. ¹⁸ ὅτι πλείστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Ἰσάχαρ. Ζαβουλὼν οὐχ ἤγνισαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὲκ παρὰ τὴν γραφὴν. τοῦτο καὶ προσήχματο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν, λέγων. κύριος ἀγαθὸς ἐξίλασθω ¹⁹ ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητήσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν τῶν ἁγίων. ²⁰ καὶ ἐπήκουσε κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἴασατο τὸν λαόν. ²¹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ κυρίῳ. ²² καὶ ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ. καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἔξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. ²³ καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ᾧα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας. καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ. ²⁴ ὅτι Ἐζεκίας ἀπερῆξατο τῷ Ἰούδᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ βίβλους μόσχους καὶ ἐπτακιχλίλα πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπερῆξαν τῷ λαῷ μόσχους χίλους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων

εἰς πληθος. ²⁵ καὶ ἠυφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα. ²⁶ καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμὼν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁷ καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν, καὶ ἐπηκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἤλθει ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

Καὶ ὡς συνετέλεσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλσῃ, καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλά καὶ τοὺς βωμούς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος. καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. ² καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἐκάστον κατὰ τὴν ἐαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις εἰς τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ αἰνεῖν, καὶ ἔξομολογεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ³ καὶ μερίς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωϊνὴν καὶ τὴν δειλινὴν, καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς τὰ σαββάτα, καὶ εἰς τὰς νομηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. ⁴ καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, δύναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου. ⁵ καὶ ὡς προσέταξε τὸν λόγον, ἐπλεόνασεν Ἰσραὴλ ὑπαρχὴν σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πληθος ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ⁶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων,

βάτων, καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγάσας τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. καὶ εἰσηγγεκαν καὶ ἔθηκαν σωρούς σωρούς. ⁷ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ συνετελέσθησαν. ⁸ καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς σωρούς, καὶ ἠύλογησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδὼκ. καὶ εἶπεν. ἐξ οὗ ἤρπται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπιόμεν καὶ κατελίπομεν ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι κύριος ἠύλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἐτι ἐτοιμάσαι παστοφορία εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἡτοίμασαν. ¹² καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνινίας ὁ Λευίτης, καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος, ¹³ καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ὀζίας, καὶ Ναεθ, καὶ Ἀσαήλ, καὶ Ἰεριμῶθ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ ὁ Σαμαχία, καὶ Μααθ, καὶ Βαναῖας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθίσταμενοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου κυρίου. ¹⁴ καὶ Κορὴ ὁ τοῦ Ἰεμνὰ ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δούνας τὰς ἀπαρχὰς κυρίου, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ¹⁵ διὰ χειρὸς Ὁδὸν, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Ἰησοὺς, καὶ Σεμεὶ καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχονίας διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει, δούνας τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν, ¹⁶ ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετῶς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ ἐκπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίαις διατάξεως αὐτῶν. ¹⁷ οὗτος ὁ καταλογισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει ¹⁸ ἐγκαταλογίσει ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν

αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἤγγισαν τὸ ἅγιον. ¹⁹ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσιν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι, δούνας μερίδα παντὶ ἄρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις. ²⁰ καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰουδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προσταγμασιν ἐξεῆλθε τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ εὐδοκῶη.

Κ Ε Φ. Δ Β'.

Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχεῖς, καὶ εἶπε προκαταλαβέσθαι αὐτάς. ² καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἦκει Σενναχηρίμ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ. ⁴ καὶ συνήγαγε λαὸν πολὺν, καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων. μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ εὗρῃ ὕδωρ πολὺν, καὶ κατισχύσῃ. ⁵ καὶ κατίσχυsen Ἐζεκίας, καὶ ὠκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα τοῦ πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλὰ. ⁶ καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατείαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, λέγων. ⁷ ἰσχύσατε καὶ ἀνδριῶσθε, καὶ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ. ⁸ μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

G g

ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ κατεθάρσυνεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐzekίου βασιλέως Ἰούδα. ⁹ καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτοὺς ἐπὶ Λαχίς, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐzekίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέγων. ¹⁰ οὕτως λέγει Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποιθατε, καὶ καθήσεσθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ; ¹¹ οὐχὶ Ἐzekίας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ; ¹² οὐχ οὗτός ἐστιν Ἐzekίας, ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων, κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε, καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσατε; ¹³ οὐ γνῶσεσθε ὅτι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν, μὴ δυνάμενοι ἡδύνατον θεοῦ τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου; ¹⁴ τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων οὐς ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἐδύνατο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; ¹⁵ νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐzekίας, καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιέτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου. ¹⁶ καὶ ἐτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κύριον θεόν, καὶ ἐπὶ Ἐzekίαν παῖδα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν κύριον θεόν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ, λέγων. ὥς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξέλιαντο λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέλθῃ καὶ ὁ θεὸς Ἐzekίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου. ¹⁸ καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί ἐπὶ

τὸν λαόν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ βοηθῆσαι αὐτοῖς, καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωται τὴν πόλιν. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεόν Ἱερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ θεοῦ λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ²⁰ καὶ προσηύχато Ἐzekίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφῆτης περὶ τούτων, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν. ²¹ καὶ ἀπέστειλε κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε πάντα δυνατόν καὶ πολεμίστην καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦρ. καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν ἑαυτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτοῦ. καὶ τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ. ²² καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Ἐzekίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπανσεν αὐτοὺς κυκλόθεν. ²³ καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δῶματα τῷ Ἐzekίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα. ²⁴ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρώαστησεν Ἐzekίας ἑὸς θάνατον, καὶ προσηύχато πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ. ²⁵ καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐzekίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἐταπεινώθη Ἐzekίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐzekίου. ²⁷ καὶ ἐγένετο τῷ Ἐzekίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα. καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα, καὶ ὀπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ, ²⁸ καὶ πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ κόμης καὶ φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια, ²⁹ καὶ πόλεις ἅς ἀποσκεύην προβάτων καὶ βοῶν εἰς πληθός, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος

κύριος ἀποσκεύην πολλὴν σφόδρα.
³⁰ αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἐξοδὸν τοῦ ὕδατος γειῶν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ. καὶ εὐδοθήν Ἐζεκίας ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ³¹ καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλαῖσι πρὸς αὐτὸν, πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας, ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγκατέλειπεν αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ³² καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαΐου υἱοῦ Ἀμωὶ τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ³³ καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφου υἱῶν Δαυὶδ. καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔβασιλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

³⁴ Κ Ε Φ. Δ Γ'.

Ὡν δεκαδύο ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτοῦ, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξωλόθρευσε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾤκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας τοῖς Βααλὶμ, καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔδουλευσεν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ᾤκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου, οὐ εἶπεν κύριος, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁵ καὶ ᾤκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ταῖς θυρίσιν αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ αὐτὸς διηγάει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῇ Βενεγνὸμ. καὶ ἐκλήγονόετο καὶ οἰωνόετο καὶ ἐφαρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἑγγαστριμύθους καὶ ἐπαροιμίας, καὶ ἐπλήθυνε τοὺς ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν. ⁷ καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν, τὸ χωνευτὸν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ, οὐ εἶπε θεὸς πρὸς

Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐξελέξαμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θῆσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ καὶ οὐ προσθήσω σαλεύσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλην ἔαν φυλάσσονται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. ⁹ καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆκε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Μανασσῇ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν. ¹¹ καὶ ἤγαγε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχοντας τῆς δυναμείας τοῦ βασιλείου Ἀσσοῦρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδρασαν αὐτόν ἐν πέδιλοις, καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα. ¹² καὶ ὥς ἐθλίβη, ἐξήχησε τὸ πρόσωπον θεοῦ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινωθῇ σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ. ¹³ καὶ προσήνυξεν αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς, ὅτι κύριος αὐτός ἐστι θεός. ¹⁴ καὶ μετὰ ταῦτα ᾤκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ Αἰβὸς κατὰ Νότον ἐν τῷ χειμάρρῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξοδὸν τὴν διὰ τῆς πύλης τῆς ἰχθυϊκῆς ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς Ὅτελ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἀρχοντας τῆς δυναμείας ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τευχηρεσιν ἐν Ἰούδᾳ. ¹⁵ καὶ περιεῖλε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἔξ οἴκου κυρίου, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾤκοδόμησεν ἐν ὅρῃ οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως. ¹⁶ καὶ κατώρθωσε τὸ θυσιαστήριον κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίας σωτηρίου καὶ αἰνέσεως. καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ, τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ¹⁷ πλην ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλην κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.

¹⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ, ¹⁹ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ. καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλσῃ καὶ γλυπτὰ, πρὸ τοῦ ἐπιστρέφειν, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων. ²⁰ καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ. ²¹ ὧν ἑτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμών ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ πᾶσι τοῖς ἐιδώλοις, οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυσεν Ἀμών καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ²³ καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου, ὡς ἐταπεινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμών ἐπληθύνει πλημμελίαν. ²⁴ καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀμών, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

¹ Ὡν ὀκτὼ ἑτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύσαι αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. ³ καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κυρίον τὸν θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῶσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν, καὶ τῶν ἄλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμίων, καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν. καὶ κατέσπασε τὰ κατὰ πρὸς-

ἄκρον αὐτοῦ θυσιαστήρια τῶν Βαβυλῶν, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἔκοψε τὰ ἄλσῃ καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἐξόριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιάζοντων αὐτοῖς, ⁵ καὶ ὅσα ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ⁶ καὶ ἐν πόλεσι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλὶ, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κυκλῶ. ⁷ καὶ κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλσῃ, καὶ εἰδῶλα κατέκοψε λεπτὰ, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἱσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῶσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον ἀπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν Ἐσείλῃ, καὶ τὸν Μασαῶ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰουάχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογραφον αὐτοῦ, κραταίῳσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ παντός καταλοῖπον ἐν Ἱσραὴλ, καὶ υἱὸν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα, οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οὗ ἐποιοῦν ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐπισκευάσαι καὶ κατισχύσαι τὸν οἶκον. ¹¹ καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοις καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγᾶσαι τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα. ¹² καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ἰεθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται ἔξ υἱῶν Μερारी, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλάμ ἐκ τῶν υἱῶν Κεαθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης, καὶ πᾶς συνιών ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν. ¹³ καὶ ἐπὶ τῶν κωτοφόρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασία καὶ ἐργασία. καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. ¹⁴ καὶ ἐν

τῷ

τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ ἐξοδιασθῆναι εἰς οἶκον κυρίου εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ χειρὸς Μωϋσῆ. ¹⁵ καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας, καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα. βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν. ¹⁶ καὶ εἰσῆνεγκε Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ λόγον, πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων. ¹⁷ καὶ ἐχώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν. ¹⁸ καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων. βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς. καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφάν ἐναντίον τοῦ βασιλέως. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφάν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαῖα καὶ τῷ Σαφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ παιδὶ τοῦ βασιλέως, λέγων. ²¹ πορευθῆτε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσῆκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου, τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ²² καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδαν τὴν προφῆτιν γυναικα Σιλλῆμ υἱοῦ Θεκαὲ υἱοῦ Ἀράς, φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατώκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασαναί, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα. ²³ καὶ εἶπεν αὐτῇ. οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μέ. ²⁴ οὕτω λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ²⁵ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλειπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοὺς ἄλλοτρίοις, ἵνα παρ-

οργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται. ²⁶ καὶ ἐπὶ βασιλεῖ Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ. οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας, ²⁷ καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου, καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθης ἐναντίον μου, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτια σου, καὶ ἐκλαυσας κατεναντίον μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ κύριος. ²⁸ ἰδοὺ προστίθμι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνημάτια σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν. καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον. ²⁹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συγγαγε τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. ³⁰ καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοὺς εὐρεθέντας ἐν οἴκῳ κυρίου. ³¹ καὶ ἔσθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου, τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ μαρτύρια καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιεῖν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ³² καὶ ἔσθη πᾶντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν. ³³ καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ ἦν νῦν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ, τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πασας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὅπισθε κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΔΕ'.

Καὶ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασὲκ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ φασὲκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. ² καὶ ἔστησε τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, καὶ κατίσχυεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου. ³ καὶ εἶπε τοῖς Λευítais τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ. καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον, ὃν ὠκοδόμησε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐπ' ὤμων ἄραι οὐδέν. νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμών υἱοῦ αὐτοῦ. ⁵ καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαίρεσεις οἰκῶν πατριῶν ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις. ⁶ καὶ θύσατε τὸ φασὲκ, καὶ ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωϋσῆ. ⁷ καὶ ἀπῆρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασὲκ, καὶ πάντας τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπαρξεως τοῦ βασιλέως. ⁸ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις. ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰειῆλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἶκον θεοῦ, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους δις χίλια ἑξακόσια, καὶ μόσχους τριακοσίου. ⁹ καὶ Χωνετίας, καὶ Βαναίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ἰειῆλ, καὶ Ἰωαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπῆρξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασὲκ πρόβατα πεντακισχίλια, καὶ μόσχους πεντακοσίου. ¹⁰ καὶ κατωφθῶθη ἡ λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κα-

τὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως. ¹¹ καὶ ἔθυσαν τὸ φασὲκ, καὶ προσέγειον οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν. ¹² καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὀλοκαυτώσιν παραδούναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ, τοῦ προσάγειν τὸ κυρίῳ, ὥς γέγραπται ἐν βίβλῳ Μωϋσῆ. καὶ οὕτως εἰς τὸ πρῶτον. ¹³ καὶ ὥπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκίοις καὶ ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδῶθη, καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα ἕως νυκτός, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Λαβιών. ¹⁵ καὶ οἱ ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ἀσάφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολάς Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ Ἰδθὼμ οἱ προφῆται τοῦ βασιλέως. καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πωληροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ κατωρθώθη καὶ ἡτοίμασθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασὲκ, καὶ ἐγενεὶν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου. ¹⁷ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασὲκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων ἑπτὰ ἡμέρας. ¹⁸ καὶ οὐκ ἐγένετο φασὲκ ὁμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασὲκ ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ. ¹⁹ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασὲκ τοῦτο. μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασαν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τοὺς ἐγκατηρύμνους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ θραπὶν καὶ τὰ ἰδῶλα καὶ τὰ κωρησὶμ ἃ ἦν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνεπύρισεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας, ἔτινα

ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ὁμοίως αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίως. πλην οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὐ ὀργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰούδα, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτοῦ ἃ παρώργισε Μανασσῆς. καὶ εἶπε κύριος. καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπώσαμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελέξμην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ²⁰ καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ, ²¹ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων. τί ἔμοι καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σέ ἦκω σήμερον πόλεμον πολεμῆσαι. καὶ ὁ Θεὸς εἶπε τοῦ κατασπεύσαι με. πρόσεχε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθίῃς σε. ²² καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἦ πολεμῆν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος Θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ. ²³ καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ἐξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. ²⁴ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῖον ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν. ²⁵ καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἀρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρηγῶν. ²⁶ καὶ ἦσαν οἱ λοι-

ποὶ λόγοι Ἰωσίου καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου, ²⁷ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κ Ε Φ. Δς'.

Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. ² υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιταλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Δοβνά. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. καὶ ἐδῆσεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμάθ, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. ³ καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου. ⁴ καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλιακὴ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακὴμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ, καὶ ἐσῆγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραῷ. τότε ἤρξατο ἡ γῇ φορολογεῖσθαι τοῦ δούνααι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραῷ. καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, δύναι Φαραῷ Νεχαῷ. ⁵ ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὴμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρά, θυγάτηρ Νηριὸν ἐκ Ραμά. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύειν τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς Χαλδαίους, καὶ ληστήρια Σύρων, καὶ ληστήρια Μωαβιτῶν, καὶ υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστη-

ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. πλὴν θυμὸς κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν τοῦ ἀποστήναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν αἵματι ἀθώῳ ὃ ἔξεχεν Ἰωακὴμ, καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθώου, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. ⁶ καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδραμεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδιλας, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. ⁷ καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθρεκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὴμ καὶ πάντα ὃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν γανοζαῇ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁹ ὅκτω ἔτων Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαντοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου. καὶ ἐβασίλευσεν Σιδεκίας ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. ¹¹ ἑτῶν εἰκοσιν υἱὸς καὶ ἐνὸς ἔτους Σιδεκίας ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου, ¹³ ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ναβουχοδονόσορ ἀθετήσαι, ὃ ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐσκήρυξε τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ πάντες οἱ ἑνδοξοὶ Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπληθύναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνων, καὶ ἔμιαναν τὸν οἶκον κυ-

ρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ καὶ ἔξαπέστειλε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐξουθενούντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα. ¹⁷ καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτούς βασιλεῖα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σιδεκίου, καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἤλεσε, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν, ¹⁸ καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου, καὶ πάντα τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλείου καὶ τῶν μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁹ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος ὠραῖον εἰς ἀφανισμόν. ²⁰ καὶ ἀπώκισε τοὺς καταλοιπούς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων, ²¹ τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπληρωσιν ἑτῶν ἐβδόμηκοντα. ²² ἔτους πρωτοῦ Κύρου βασιλείου Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ὅημα κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἐξηγίρει κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλείου Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ, λέγων. ²³ τὰδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς. ἔδωκε μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναθήτω.

Τέλος τῶν παραλειπομένων.

ΕΣ.

Ε Σ Δ Ρ Α Σ

Π Ρ Ω Τ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ² στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ κυρίου. ³ καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις ἱεροδοῦλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἀγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτοῦ τοῦ κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς. ⁴ οὐκ ἔσται ὑμῖν ἀραι ἐπ' ὧμων αὐτῇ, καὶ νῦν λατρεύετε τῷ κυρίῳ τῷ ὕμῳ, καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριας καὶ τὰς φυλάς ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ⁵ καὶ στάντες ἐν τῇ ἀγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ⁶ ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα, καὶ τὰς θυσίας ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ κυρίου τὸ δοθέν τῷ Μωϋσῇ. ⁷ καὶ ἔδωρῃσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὐρεθέντι ἁρῶν καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους. ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ Λευίταις. ⁸ καὶ ἔδωκε Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Συῆλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δις χίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους. ⁹ καὶ Ἰεγονίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφός, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Οὐμῆλος, καὶ Ἰωρὰμ χιλιάρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους. ¹⁰ καὶ ταῦτα τὰ γεγόμενα εὐπρεπῶς ἐστῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ, προσεγγεῖν τῷ κυρίῳ κατὰ

τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωϋσῇ, καὶ οὕτως τὸ προαῖνόν. ¹¹ καὶ ὥπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἤψαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας, καὶ ἀπῆνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ. ¹² μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. ¹³ οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἁωρίας. καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. ¹⁴ καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ ἤσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα. καὶ Ἀσάφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινούς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως. ¹⁵ καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἐκάστου πυλῶνος. οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν. οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ συνετέλεσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάσχα, καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ κυρίου θυσιαστήριον, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου. ¹⁷ καὶ ἡγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἡμέρας ἑπτὰ. ¹⁸ καὶ οὐκ ἦχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. ¹⁹ καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἡγάγosan πάσχα τοιοῦτον, ὅλον ἤγαγεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ ὀκτωκαδικάτῳ ἔτι βασιλεύοντος Ἰωσίου ἦχθη τὸ πάσχα τοῦτο. ²¹ καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. ²² καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκόντων καὶ ἡσεβηκόντων εἰς τὸν κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλθῃσαν αὐτὸν ἔστι, καὶ οἱ λόγοι τοῦ κυρίου

κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²³ καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πράξιν ταύτην Ἰωσίου συνέβη Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου ἔλθοντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν Χαρκαμὺς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας. ²⁴ καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου, λέγων. τί ἔμοι καὶ σοὶ ἐστὶ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας. ²⁵ οὐχὶ πρὸς σὲ ἐξαπεστάλμαι ὑπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ. ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἰστί. καὶ νῦν κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστὶ, καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν. ἀποστήθι, καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ κυρίῳ. ²⁶ καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμῶν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ, οὐ προσέγων ῥήμασιν Ἰερემίου προφήτου ἐκ στόματος κυρίου, ²⁷ ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ. καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰωσίαν. ²⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ. ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἥσθηνσα γὰρ λίαν. καὶ ἐνθόως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως, ²⁹ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέριον αὐτοῦ, καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ. ³⁰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναιξίν ἐθρηνοῦσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐξεδόθη τοῦτο γίνεσθαι αἰεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραὴλ. ³¹ ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὸ καθ' ἕν πραχθὲν τῆς πράξεως Ἰωσίου, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. τὰ τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν, ἱστορεῖται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³² καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἱερωνίαν υἱὸν Ἰωσίου, ἀνέδειξαν βασιλεῖα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὄντα ἐτῶν εἰκοσι τριῶν. ³³ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας τρεῖς. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύ-

πτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ, ³⁴ καὶ ἐξημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσίου τάλαντῳ ἐνί. ³⁵ καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλεῖα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεῖα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ. ³⁶ καὶ ἔδησεν Ἰωακὶμ τοὺς μεγιστάνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. ³⁷ ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακὶμ, ὅτε ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ³⁸ μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκίῳ δεσμῷ, καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. ³⁹ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας ἀπηρείστατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ⁴⁰ τὰ δὲ ἱστορεθέντα περὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας, ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων. ⁴¹ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωακίμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὅτε γὰρ ἀνδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ. ⁴² βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντὶ κυρίου. ⁴³ καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τοῦ κυρίου, ⁴⁴ καὶ ἀνέδειξε Σιδεκίαν βασιλεῖα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, ὄντα ἐτῶν εἰκοσι ενός. βασιλεύει δὲ ἔτη ἑνδεκα, ⁴⁵ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ οὐκ ἐνέτραπη ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερემίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος τοῦ κυρίου. ⁴⁶ καὶ ὀρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνοματι κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπάστη, καὶ σκληρύνας αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ παρεβή τὰ νόμιμα κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἡσέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἔθνων, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου τὸ ἀγιαζόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁴⁸ καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτοὺς, καθότι ἐφείδετο

ἐγείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ. ⁴⁹ αὐτοὶ δὲ ἐμνηστῆσαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. καὶ ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος, ἦσαν ἐκπαίζοντες τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἕως οὗ θυμῶντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, διὰ τὰ δυσσεβήματα προστάξαι, ἀναβιβᾶσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων. ⁵⁰ οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, περικύκλω τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱεροῦ. καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκου καὶ παρθένου καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁵¹ καὶ πάντα τὰ ἱερά σκεύη τοῦ κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ κυρίου, καὶ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. ⁵² καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ, ⁵³ καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς ἀχραιῶσαι, καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπηγαγεν μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα. ⁵⁴ καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, μέχρις οὗ βασιλεύσαι Πέρσας, εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος τοῦ κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου. ⁵⁵ ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἐβδόμηκοντα.

Κ Ε Φ. Β'.

Βασιλεύοντος Κυρίου Περσῶν ἔτους πρώτου εἰς συντέλειαν ῥήματος κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου, ² ἦγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἅμα διὰ γραπτῶν, λέγων. ³ τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρος. ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλεὺς τῆς οἰκουμένης ὁ κύριος τοῦ Ἰσραὴλ, κύριος ὁ ὕψιστος. ⁴ καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ⁵ εἴτις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ κύριος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομείτω τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ. οὗτος ὁ κύριος, ὁ κατασκηνώσας ἐν Ἱε-

ρουσαλήμ. ⁶ ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους οἰκοῦσι, βοηθείτωσαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, ἐν δόσει μετ' ἵππων καὶ κτηνῶν σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προστεθειμένοις εἰς τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. ⁷ καὶ καταστήσαντες οἱ ἀρχιφυλοὶ τῶν πατριῶν τῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν φυλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἦγειρε κύριος τὸ πνεῦμα, ἀναβῆναι οἰκοδομήσαντες οἶκον τῷ κυρίῳ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ⁸ καὶ οἱ περὶ κύκλῳ αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσι ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσιν, καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσταις πολλῶν, ὧν ὁ νοὺς ἠγέρθη. ⁹ καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερά σκεύη τοῦ κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδοносор ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπερήσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαμοφύλακι, ¹¹ διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμανασάρῳ προστάτῃ τῆς Ἰουδαίας. ¹² ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν, σπονδῆαι χρυσᾶ χίλια, σπονδῆαι ἀργυρᾶ χίλια, θυῖσσαι ἀργυρᾶ εἰκοσινεννέα, φιάλαι χρυσᾶς τριακοντα, ἀργυρᾶς δις χίλια τετρακόσιναι δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια. ¹³ τὰ δὲ πάντα σκεύη ἐκομίσθη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσιναι ἐξηκονταεννέα, ¹⁴ ἀννήχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹⁵ ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλείῳ χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ Βηλῆμος, καὶ Μιθραδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ράθυμος, καὶ Βεέλτεθμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, οἰκούντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν. ¹⁶ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδες σου Ράθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν, καὶ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ. ¹⁷ καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι

ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται. ¹⁸ ἔαν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχιν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο. ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως ἂν φαίνηται σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις. ¹⁹ καὶ εὐρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἐτι ἔξ αἰῶνος, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη. ²⁰ νῦν οὖν ὑποδεικνύομέν σοι κύριε βασιλεῦ ὅτι ἔαν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῇ, κἀθόδοι οὐκ ἐτι σοι ἔσται εἰς κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. ²¹ τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ραθούμῳ τῷ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα, καὶ Βελιτέθμῳ, καὶ Σαμέλλῳ γραμματεῖ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσόμενοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ τὰ ὑπογεγραμμένα. ²² ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν ἣν πετόμφατε πρὸς με. ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι. καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἔξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα, ²³ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. ²⁴ νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλύσαι τοὺς ἄνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ προνοηθῆναι ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γένηται, καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλείον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι. ²⁵ τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων Ραθύμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ τούτοις

συντασσόμενοι, ἀναξεύξαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ σπουδὴν μεθ' ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἦρχι ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ βασιλεὺς Δαρείος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος, ² καὶ πᾶσι τοῖς σατραπαῖς καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις. ³ καὶ ἐπάγοσαν καὶ ἐπίοσαν, καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν. ὁ δὲ Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοῖτῶνα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο. ⁴ τότε οἱ τρεῖς νεᾶνισκοὶ οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, ἔπαιον ἑτέροις πρὸς τὸν ἑτερον. ⁵ ἐπῶμεν ἕκαστος ἡμῶν ἓνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει. καὶ οὐ ἔαν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρείος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μέγαλα, ⁶ καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι, καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν, καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθευθεῖν, καὶ ἄρμα χρυσοχαλινον, καὶ κίδαριν βυσσίνην, καὶ μανιάκην περὶ τὸν τραχήλον, ⁷ καὶ δεύτερος καθυῖται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ συγγενὴς Δαρείου κληθήσεται. ⁸ καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔπαιον. ⁹ ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα. καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος ὅτι οὐ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νίκος καθὼς γέγραπται. ¹⁰ ὁ εἰς ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ οἶνος. ¹¹ ὁ ἕτερος ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς. ¹² ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια. ¹³ καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω. ¹⁴ καὶ ἔξαπο-

στεῖλα;

στείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστάνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας, καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγούς, καὶ τοπαρχας καὶ ὑπάτους, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνενώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ εἶπε, καλέσατε τοὺς νεφίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν. καὶ ἐκλήθησαν, καὶ εἰσῆλθον. ¹⁶ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων. καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου, καὶ ἔφη οὕτως. ¹⁷ ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ, τὴν διάνοιαν. ¹⁸ τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ ὄργανου ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τὴν τε τοῦ οἰκέτου καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τὴν τε τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου. ¹⁹ καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφείλημα, ²⁰ καὶ πᾶσας καρδίας ποιεῖ πλουσίας, καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην. καὶ πάντα διὰ ταλάντων ποιεῖ λαλεῖν, ²¹ καὶ οὐ μέμνηται ὅταν πίνωσιν φιλιᾷται φίλους καὶ ἀδελφοίς, καὶ μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς μαχαίρας. ²² καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐγεθῶσιν, οὐ μέμνηται ἃ ἔπραξαν. ²³ ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; καὶ εἰσηγεν οὕτως εἶπας.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἤρξατο ὁ δεύτερος λαλεῖν, ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως. ² ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν κατακρατοῦντες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς; ³ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει καὶ κυριεύει αὐτῶν καὶ δεσπόζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἀνακούουσιν. ⁴ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, βαδίζουσι καὶ κατεργάζονται τὰ ὄρη καὶ τὰ τείχη καὶ τοὺς πύργους, ⁵ φονεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν. ἐὰν δὲ νικήσωσι, τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, καὶ ἐὰν προνομήσωσι, καὶ τὰ

ἄλλα πάντα. ⁶ καὶ ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐδὲ πολεμοῦσιν ἀλλὰ γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπειρώσι θερίσαντες ἀναφέρουσι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκάζοντες ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ, ⁷ καὶ αὐτὸς εἰς μόνος ἐστίν. ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι, ἀποκτείνουσιν. ἐὰν εἴπῃ ἀφείναι, ἀφιοῦσιν. ⁸ εἶπεν πατάξαι, τύπτουσιν. εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐρημοῦσιν. εἶπεν οἰκοδομῆσαι, οἰκοδομοῦσιν. ⁹ εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν. εἶπε φυτεύσαι, φυτεύουσιν. ¹⁰ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἀνακούουσιν. πρὸς δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνάκειται ἐσθίει καὶ πίνει καὶ καθύει, ¹¹ αὐτοὶ δὲ τηροῦσι κύκλῳ περὶ αὐτόν. καὶ οὐ δύναται ἕκαστος ἀπελθεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ παρακούουσιν αὐτοῦ. ¹² ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως ἐπάκουσός ἐστι; καὶ εἰσηγεν. ¹³ ὁ δὲ τρίτος ὁ εἶπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας, οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ, ἤρξατο λαλεῖν. ἄνδρες, ¹⁴ οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπότης αὐτῶν, ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες; ¹⁵ αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν ὃς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς, ¹⁶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὐταὶ ἐξέθρεψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύσαντας τοὺς ἀμπέλωνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται, ¹⁷ καὶ αὐταὶ ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐταὶ ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύναται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι. ¹⁸ ἐὰν δὲ συναγάγῃ χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὥραϊον, καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἶδει καὶ τῷ κάλλει, ¹⁹ ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέκηναν, καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτήν, καὶ πάντες αὐτὴν αἰρετίζουσιν μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πᾶν πρᾶγμα ὥραϊον. ²⁰ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέθρεψεν αὐτόν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται, ²¹ καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφίησι τὴν ψυχὴν, καὶ οὕτως

οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν χώραν. ²² καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γινῶναι, ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν. οὐχὶ πονεῖτε, καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναῖξιν δίδοτε καὶ φέρετε; ²³ καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ ληστεύειν καὶ κλέπτειν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν καὶ ποταμούς, ²⁴ καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ ἐν σκότει βαθίζει. καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἁρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἑρωμένη ἀποφέρει. ²⁵ καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. ²⁶ καὶ πολλοὶ ἀπειροθήσαν ταῖς ἰδίαις διανοαῖς διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς, ²⁷ καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας. ²⁸ καὶ νῦν οὐ πιστεύετε μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χώραι εὐλαβοῦνται ἄψασθαι αὐτοῦ; ²⁹ ἐθεώρουν αὐτὸν καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ, τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθήμενην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως. ³⁰ καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπιτιθεῖσαν ἑαυτῇ. καὶ ἐρῴαπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ, ³¹ καὶ πρὸς τουτοῖς ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν. καὶ ἐὰν προσγέλασθαι αὐτῷ, γελᾷ. ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτὸν, κολακεύει αὐτήν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ. ³² ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσιν; ³³ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστάνες ἐβλεπον εἰς τὸν ἑτερον. καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας. ³⁴ ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ, καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺς τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ³⁵ οὐχὶ μέγας ὁς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα. ³⁶ πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σέεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν. ³⁷ ἄδι-

κος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικα αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολούνται. ³⁸ καὶ ἡ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ³⁹ καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτὴν λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν. καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς, ⁴⁰ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδὲν ἄδικον. καὶ αὕτη, ἡ ἰσχύς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας. ⁴¹ καὶ ἐξωίπησε τοῦ λαλεῖν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε. καὶ τότε εἶπον. μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπεριοχῆς. ⁴² τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ. αἰτησαι ὃ θέλεις πλεῖον τῶν γεγραμμένων, καὶ δώσωμέν σοι ὃν τρόπον εὐρέσθης σοφώτερος, καὶ ἐχόμενός μου καθήσῃ, καὶ συγγενὴς μου κληθήσῃ. ⁴³ τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ. μνήσθητι τὴν εὐχὴν, ἣν ἠΐξω, οἰκοδομήσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ τὸ βασίλειόν σου παρέλαβες, ⁴⁴ καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκπέμψαι ἃ ἐχώρισε Κύριος, ὅτε ἠΐξατο ἐκκοῦσαι Βαβυλῶνα, καὶ ἠΐξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ. ⁴⁵ καὶ σὺ ἠΐξω οἰκοδομήσαι τὸν ναὸν ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἡρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. ⁴⁶ καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν ὃ σε ἀξίω κύριε βασιλεῦ, καὶ ὃ αἰτοῦμαι σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ. δέομαι οὖν ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ἠΐξω τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, ποιῆσαι ἐκ στόματός σου. ⁴⁷ τότε ἀναστὰς Λαρεῖος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτόν, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολάς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους, καὶ τοπάρχας, καὶ στρατηγούς, καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτόν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰκοδομήσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ. ⁴⁸ καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολάς, μετα-

μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν. ⁴⁹ καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατὸν, καὶ τοπαρχὴν, καὶ σατράπην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπιελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν, ⁵⁰ καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν. καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφώσιν τὰς κόμας, ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων. ⁵¹ καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτον τάλαντα εἰκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι. ⁵² καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν, ἑπτακαίδεκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἐνιαυτόν. ⁵³ καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν. ⁵⁴ ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ. ⁵⁵ καὶ τοῖς Δευταῖς ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι. ⁵⁶ καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια. ⁵⁷ καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐχώρισε Κύρος ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πάντα ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι, καὶ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁵⁸ καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ εὐλόγησε τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων. ⁵⁹ παρὰ σοῦ νίκη, καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ δόξα, καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης. ⁶⁰ εὐλογητός εἰ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν, καὶ σοὶ ὁμολογῶ δέσποτα τῶν πατέρων. ⁶¹ καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι. ⁶² καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄναιιν καὶ ἄφεσιν, ⁶³ ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομήσαι τὴν Ἱε-

ρουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερὸν οὗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐκωστανίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτα.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ² καὶ Δαρείος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἵππεῖς χίλους ἕως τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων, καὶ αὐλῶν. ³ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς συναναβῆναι μετ' ἐκείνων. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβαινόντων κατὰ πατριᾶς αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ἐπὶ τὴν μεριδαρχίαν αὐτῶν. ⁵ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεὶς, υἱοὶ Ἀαρῶν, Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ Σαραίου καὶ Ἰωακὴμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρὲς, φυλῆς δὲ Ἰούδα, ⁶ ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοῦς ἐν τῷ δειπνῶν ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ μηνὶ Νισάν τοῦ πρώτου μηνός. ⁷ εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετακίσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, ⁸ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, Νεμίου, Σαραίου, Ῥησαίου, Ἐννηέος, Μαρδοχαίου, Βελσαάρου, Ασφαράσου, Ρεελίου, Ροΐμου, Βαανὰ, τῶν προηγουμένων αὐτῶν. ⁹ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν. υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. υἱοὶ Σαφάτ, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ¹⁰ υἱοὶ Ἀρές, ἑπτακόσιοι πεντηκονταεξί. ¹¹ υἱοὶ Φαῶθ Μωᾶβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωᾶβ, δις χίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. ¹² υἱοὶ Ἡλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. υἱοὶ Ζαθουῦ, ἑννακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε. υἱοὶ Χορβί, ἑπτα-

ἑπτακόσιοι πέντε. υἱοὶ Βανί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ. ¹³ υἱοὶ Βηβαί, ἑξακόσιοι τριακοντατρεῖς. υἱοὶ Ἀργαί, χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹⁴ υἱοὶ Ἀδωνικάν, ἑξακόσιοι τριακονταεπτὰ. υἱοὶ Βαγοῖ, διςχίλιοι ἑξακόσιοι ἕξ. υἱοὶ Ἀδινού, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ¹⁵ υἱοὶ Ἀτήρ Ἐζεκίου, ἐννενηκονταδύο. υἱοὶ Κιλάν, καὶ Ἀζηγάν, ἑξηκονταεπτὰ. υἱοὶ Ἀζαρού, τετρακόσιοι τριακονταδύο. ¹⁶ υἱοὶ Ἀννίς, ἑκατὸν εἰς. υἱοὶ Ἀρόμ, τριακονταδύο. υἱοὶ Βασαί, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. υἱοὶ Ἀρσιφουριθ, ἑκατὸν δύο. ¹⁷ υἱοὶ Βαιτηρούς, τριςχίλιοι πέντε. υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμών, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ¹⁸ οἱ ἐκ Νετωφάς, πεντηκονταπέντε. οἱ ἐξ Ἀναθώθ, ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ. οἱ ἐκ Βαιθασμών, τεσσαρακονταδύο. ¹⁹ οἱ ἐκ Καριαθιρί, εἰκοσιπέντε. οἱ ἐκ Καφέρας, καὶ Βηρώ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς. ²⁰ οἱ Χαδιασαί, καὶ Ἀμμίδιοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Κιραμάς καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἰκοσι εἰς. ²¹ οἱ ἐκ Μακαλῶν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Βετολίω, πεντηκονταδύο. υἱοὶ Νιφίς, ἑκατὸν πεντηκονταεξ. ²² υἱοὶ Καλαμωλάου, καὶ Ὠνούς, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἰερεχού, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ²³ υἱοὶ Σαναάς, τριςχίλιοι τριακόσιοι εἰς. ²⁴ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδού τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς νιούς Σανασιβ, ὀκτακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. υἱοὶ Ἐμμηρούθ, διακόσιοι πεντηκονταδύο. ²⁵ υἱοὶ Φασσούρου, χίλιοι τεσσαρακονταεπτὰ. υἱοὶ Χαρμί, διακόσιοι δεκαεπτὰ. ²⁶ οἱ Λευταί οἱ υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδοήλου, καὶ Βάννου, καὶ Σουδίου, ἑβδομηκοντατέσσαρες. ²⁷ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ²⁸ οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτάρ, υἱοὶ Τολμάν, υἱοὶ Λακούβ, υἱοὶ Ἀττήτ, υἱοὶ Τωβίς, πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα. ²⁹ οἱ ἱερόδουλοι, υἱοὶ Ἡσαν, υἱοὶ Ἀσιφά, υἱοὶ Ταβαθ, υἱοὶ Κηράς, υἱοὶ Σουδά, υἱοὶ Φαλαίου, υἱοὶ Λαβανά, υἱοὶ Ἀγραβά, ³⁰ υἱοὶ Ἀκούδ, υἱοὶ Οὐτά, υἱοὶ Κητάβ, υἱοὶ Ἀκκαβά, υἱοὶ Συβαῖ, υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Καθουά, υἱοὶ

Γεδδούρ, ³¹ υἱοὶ Ἰαῖρου, υἱοὶ Λαισάν, υἱοὶ Νοισβ, υἱοὶ Χασιβ, υἱοὶ Καζηρά, υἱοὶ Ὀζίου, υἱοὶ Φινοέ, υἱοὶ Ἀσαρά, υἱοὶ Βασθαῖ, υἱοὶ Ἀσσανά, υἱοὶ Μανί, υἱοὶ Ναφισί, υἱοὶ Ἀκούφ, υἱοὶ Ἀχιβά, υἱοὶ Ἀσουβ, υἱοὶ Φαρακίμ, υἱοὶ Βασαλέμ, ³² υἱοὶ Μετδδά, υἱοὶ Κουθά, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχονέ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θομοῖ, υἱοὶ Νασι, υἱοὶ Ἀτερά. ³³ υἱοὶ παῖδων Σαλωμών, υἱοὶ Ἀσσαππιώθ, υἱοὶ Φαριρά, υἱοὶ Ἰαηλί, υἱοὶ Λοζών, υἱοὶ Ἰαδαηλ, υἱοὶ Σαφνί, ³⁴ υἱοὶ Ἀγιά, υἱοὶ Φαχαρέθ, υἱοὶ Σαβή, υἱοὶ Σαρωθί, υἱοὶ Μισαίας, υἱοὶ Γάς, υἱοὶ Ἀδδούς, υἱοὶ Σουβά, υἱοὶ Ἀφεζόρά, υἱοὶ Βαρωδῖς, υἱοὶ Σαφάγ, υἱοὶ Ἀλλωμ. ³⁵ πάντες οἱ ἱερόδουλοι, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμών τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ³⁶ οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελέθ, καὶ Θελερσάς, γηγυμνος αὐτῶν Χαρααθαλάν, καὶ Ἀαλάρ. ³⁷ καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριάς αὐτῶν καὶ γενεάς, ὥς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰσιν. υἱοὶ Ἀαλάν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαενάν, υἱοὶ Νεκωδάν ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. ³⁸ καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποιοῦμενοι ἱεροψύνης, καὶ οὐκ εὐρέθησαν. υἱοὶ Ὀρδία, υἱοὶ Ἀκβας, υἱοὶ Ἰαδδού τοῦ λαβόντος Ἀνυλίαν γυναικα τῶν θυγατέρων Φαηζελδαίου, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ³⁹ καὶ τούτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ καὶ μὴ εὐρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεῦν. ⁴⁰ καὶ ἔπεν αὐτοῖς Νεμίας καὶ Ἀτθαρίας, μὴ μετέγειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἄρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δὴ λωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. ⁴¹ οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καὶ ἑπάνω χωρὶς παίδων καὶ παιδικῶν, μυριάδες τέσσαρες διςχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα. παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι ἑπτακιςχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ. ψάλται καὶ ψαλτωδοί, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁴² κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακιςχίλιοι τριακονταεξ, ἥμιονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑπόζυγια πεντακιςχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε. ⁴³ καὶ ἐκ τῶν ἡγου-

ἡγουμένων κατὰ τὰς πατριάς ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠΰξαντο ἐγείραι τὸν οἶκον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν, ⁴⁴ καὶ δοῦναι εἰς τὸ ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων χρυσοῦ μνᾶς χιλίας καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ στολὰς ἱεραικάς ἑκατόν. ⁴⁵ καὶ κατοπίσθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ, ὅτε ἱεροψάλλται, καὶ οἱ θυρωροί, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν. ⁴⁶ ἐνστάτος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνός, καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συγγήθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ. ⁴⁷ καὶ καταστάς Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ τούτου ἀδελφοί, ἤτοιμασαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ, ⁴⁸ προσεγγεῖν καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώσεις ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῇ Μωϋσέως βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ διηγορευμένοις. ⁴⁹ καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἔθνων τῆς γῆς, καὶ κατήρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς. καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τὸ πρωϊνὸν καὶ τὸ μεσσηνικόν. ⁵⁰ καὶ ἡγάγosan τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑορτήν, ὡς ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς προσήκον ἦν. ⁵¹ καὶ μετὰ ταῦτα προσφοράς ἐν δαδισμῷ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νομηνιῶν καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων. ⁵² καὶ ὅσοι ἠΰξαντο εὐχὴν τῷ θεῷ ἀπὸ τῆς νομηνίας τοῦ ἑβδόμου μηνός, ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ οὐπω ᾤκοδόμητο. ⁵³ καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατομοῖς καὶ τέκτοσι, καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ χάρφα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Ἀβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰσπηγὴν ἁλμῆνα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφέν αὐτοῖς παρὰ

Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. ⁵⁴ καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτι παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ μηνός δευτέρου, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, ⁵⁵ καὶ ἐδεμελίωσαν τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ τῇ νομηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν τῷ ἔλθειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁵⁶ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαετούς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ κυρίου. καὶ ἔστη Ἰησοὺς, καὶ οἱ υἱοί, καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ Καδμιὴλ ὁ ἀδελφός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβού, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ Ἡλιαδουδ συν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται ὁμοθυμαδὸν ἐργοδιδῶνται, ποιῶντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου. καὶ ᾤκοδομησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν τοῦ κυρίου. ⁵⁷ καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπίγγων, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα ὑμνοῦντες τῷ κυρίῳ, καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵⁸ καὶ ἐφώνησαν δὲ ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραὴλ. ⁵⁹ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν καὶ ἔβησαν φωνὴ μεγάλη, ὑμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου κυρίου. ⁶⁰ καὶ ἤλθosan ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημένων κατὰ τὰς πατριάς αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν πρὸ τούτου οἶκον πρὸς τὴν τούτου οἰκοδομήν μετὰ κλανθμοῦ καὶ κραυγῆς μεγάλης, ⁶¹ καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλης τῇ φωνῇ, ⁶² ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκούειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν κλανθμὸν τοῦ λαοῦ. ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μέγας, ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι. ⁶³ καὶ ἀκούσαντες οἱ ἔχθροί τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμίν, ἤλθosan ἐπιγινῶναι τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων, ⁶⁴ καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁶⁵ καὶ προσελθόντες τῷ Ζοροβάβελ,

H h

καὶ

καὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν, λέγουσιν αὐτοῖς. συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν. ⁶⁸ ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούοντες τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβακαφᾶς βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐν ταῦθα. ⁶⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ. οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου Θεοῦ ἡμῶν. ⁶⁸ ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσωμεν τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶς οἷς προσέταξεν ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν. ⁶⁹ τα δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πολιορκοῦντες, ἔργον τοῦ οἰκοδομῆναι. ⁷⁰ καὶ βουλὰς δημιουργοῦντες, καὶ συστάσεις ποιούμενοι, ἀπεκόλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κύρου. καὶ ἐσχέθησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτη δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας ἐπροφητεύσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδῶα οἱ προφῆται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. ² τότε στάς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, ἤρξαντο οἰκοδομῆναι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ κυρίου, βοηθούτων αὐτοῖς. ³ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίνης ὁ ἐπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι, καὶ εἶπαν αὐτοῖς. ⁴ τίνας ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες; ⁵ καὶ ἔσχονσαν χάριν ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν παρὰ τοῦ κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, ⁶ καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποσημανθῆναι Δαρεῖον περὶ αὐτῶν, καὶ προσφωνηθῆναι. ⁷ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψε Δαρεῖον καὶ ἀπέστειλαν. Σι-

σίνης ὁ ἐπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγούμενοι, βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν. ⁸ πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ κυρίῳ μέγαν, καὶνον διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελεῶν, ξυλῶν τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις, ⁹ καὶ τὰ ἔργα ἐκείνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα, καὶ εὐδοκούμενον τὸ ἔργον ἐκ ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον. ¹⁰ τότε ἐπυθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων, λέγοντες. τίνας ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τούτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιούτε; ¹¹ ἐπερωτήσαμεν οὖν αὐτούς, εἶνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι, καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγουμένους, καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ᾗτούμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων. ¹² οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες. ἐσμέν παῖδες τοῦ κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ¹³ καὶ ὠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλείωνων διὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ισχυροῦ, καὶ ἐπετετέλεσθη. ¹⁴ καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἡμαρτον εἰς τὸν κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων. ¹⁵ τὸν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν, καὶ τὸν λαὸν ἡχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁶ ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου τοῦ γωρᾶς Βαβυλωνίας ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι, ¹⁷ καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἔξηνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπεκρίσαστο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρέδοθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπαρχῷ ¹⁸ καὶ ἐπεταγῇ αὐτῷ, καὶ ἀπῆγεγε

νεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖ-
ναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τὸν ναὸν τοῦ κυρίου οἰκοδομηθῆναι
ἐπὶ τοῦ τόπου. ¹⁹ τότε ὁ Σαρβανά-
σαρος παραγενόμενος ἐνεβάλετο τοὺς
θεμελίους τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ
νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβεν συντέ-
λειαν. ²⁰ νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ,
ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βασιλικαῖς βιβλιο-
φυλακείοις τοῦ Κύρου, ²¹ καὶ ἐὰν εὐ-
ρίσκῃτε μετὰ τῆς γνώμης Κύρου τοῦ
βασιλέως γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ
οἴκου κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
κρίνηται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσ-
φωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων. ²² τότε
ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπι-
σκέπασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακείοις
τοῖς κείμενοις ἐν Βαβυλῶνι, καὶ εὗρέ-
θη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μη-
δαία χώρᾳ τόπος ἐξ, ἐν ᾧ ὑπομνημα-
τιστο τάδε. ²³ ἔτους πρώτου βασιλεύ-
οντος Κύρου βασιλεὺς Κύρος προσέ-
ταξε τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τὸν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύ-
ουσι διὰ πυλῶν ἐνδελεχοῦς, ²⁴ οὐ τὸ
ὑψος πηγῶν ἐξήκοντα, πλάτος πηγῶν
ἐξήκοντα διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν
τριῶν, καὶ δόμου ξυλίνου ἐγγασφί-
ου καὶ τοῦ ἐνός, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆ-
ναι ἐκ τοῦ οἴκου Κύρου τοῦ βασιλέως,
²⁵ καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου κυρίου
τὰ τε χρυσὰ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε
Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυ-
λώνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον
τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὗ ἦν κείμενα,
ὅπως τεθῇ ἐκεῖ. ²⁶ προσέταξε δὲ ἐπι-
μεληθῆναι Σισίνην ἐπαρχὸν Συρίας καὶ
Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνην, καὶ τοῖς
συνεταίροις, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις
ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγεμόσιν ἀπέχε-
σθαι τοῦ τόπου, ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ τὸν οἶκον
τοῦ κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπαρχὸν δὲ τῆς
Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν
Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ κυρίου ἐπι-
νον οἰκοδομῆν ἐπὶ τοῦ τόπου. ²⁷ καὶ
ἐγὼ δὲ ἐκέλευσα ὁλοσχερῶς οἰκοδομῆ-
σαι καὶ ἀτενίσαι, ἵνα συμπτοῶσι τοῖς
ἐκ τῆς αἰγυπταλῶσις τῆς Ἰουδαίας, μέ-
χρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ

κυρίου. ²⁸ καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας
κοίτης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς
σύνταξιν δίδουσαι τοῖς ἀνθρώ-
ποις εἰς θυσίαν τῷ κυρίῳ, Ζοροβάβελ
ἐπάρχῳ εἰς ταύρους, καὶ κριούς, καὶ
ἄρνας, ²⁹ ὁμοίως δὲ καὶ πυλῶν, καὶ
ἄλλα, καὶ ὄνον, καὶ ἔλαιον ἐνδελεχοῦς
κατ' ἐνιαυτὸν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλί-
σκεσθαι κατ' ἡμέραν ἀναμφισβήτητως,
³⁰ ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ
θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν παιδῶν, καὶ προσεύχονται περὶ
τῆς αὐτῶν ζωῆς, ³¹ καὶ προστάζει ἵνα
ὅσοι εἰναι παραβῶσι τι τῶν γεγραμμέ-
νων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῇναι ξύλον
ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ
κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τοῦ εἶναι βασιλικά. ³² διὰ ταῦτα καὶ
ὁ κύριος, οὐ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέ-
κληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλεία
καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενέει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
καλῶσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον κυ-
ρίου ἐκείνον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³³ ἐγὼ
βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογματικά ἐπιμε-
λῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τότε Σισίνην ἐπαρχὸς κοίτης Συ-
ρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβου-
ζάνης καὶ οἱ συνεταῖροί κατακολονθή-
σαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δα-
ρείου προστάγματι, ² ἐπιστάτου τῶν
ἱερῶν ἔργων ἐπιμελίστερον συνεργούν-
τες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων
καὶ ἱεροστόταις. ³ καὶ εὖδοα ἐγένετο
τὰ ἱερὰ ἔργα, προφητευόντων Ἀγγαί-
ου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν. ⁴ καὶ
συντετέλειαν ταῦτα διὰ προστάγματος
κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. καὶ μετὰ τῆς
γνώμης τοῦ Κύρου καὶ Δαρείου καὶ
Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν, ⁵ συν-
τετέλεσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης
καὶ ἐκαστοῦ μῆκος Ἰδάρ τοῦ ἔκτου
ἔτους βασιλείας Δαρείου. ⁶ καὶ ἐποίη-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰγυ-
πταλῶσις οἱ προστεθέντες ἀκολου-
θῶντες τοῖς ἐν τῇ Μωυσεῶς βίβλῳ. ⁷ καὶ
προήνεγκαν εἰς τὸν ἑκατονταετησίαν τοῦ
ἱεροῦ τοῦ κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κρι-
οὺς διακοσίους, ἄρνας τετρακοσίους,
H h 2 8 χι-

⁸ χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα. ⁹ καὶ ἐστῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλάς ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶντες τῇ Μουσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἐκάστου πυλῶνος. ¹⁰ καὶ ἠγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, ὅτε ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἅμα ¹¹ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἠγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἠγνίσθησαν. ¹² καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τοῖς αἰχμαλωσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἑαυτοῖς. ¹³ καὶ ἐπάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ζητοῦντες τὸν κύριον. ¹⁴ καὶ ἠγάγosan τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐφραίνόμενοι ἔναντι κυρίου, ¹⁵ ὅτι μετέστρεψε τὴν βουλὴν τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐπ' αὐτούς, κατισχύσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ μεταγενέστερος τούτων ἐστὶ, βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως προσέβη Ἐσδρας Ἀζααῖου, τοῦ Ζεχρίου, τοῦ Χελκίου, τοῦ Σαλήμου, ² τοῦ Σαδδουκου, τοῦ Ἀχιτῶβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὀζίου, τοῦ Βοκκά, τοῦ Ἀβισαῖ, τοῦ Φινεῖς, τοῦ Ἠλκάζαρ, τοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου. ³ οὗτος Ἐσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυῆς ὢν ἐν τῷ Μουσέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν εὐρόντος χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ. ⁵ καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ Λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν, καὶ θυρωρῶν, καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλήμ, ⁶ ἔτους ἑβδόμου βασιλευόντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί. οὗτος ἐνιαυτὸς ἑβδόμος τῷ βασιλεῖ. ἔελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνός, παρεγένον-

το εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτοῖς ἐνοσίαν παρὰ τοῦ κυρίου ἐπ' αὐτῷ. ⁷ ὁ γὰρ Ἐσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μὴδὲν παραλεπεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν, διδάξαι πάντα τὸν Ἰσραὴλ δικαιοῦματα καὶ κρίματα. ⁸ προσπεισόντος δὲ τοῦ γραφέντος προστάματος παρὰ Ἀρταξέρξου βασιλέως πρὸς Ἐσδραν τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου κυρίου, οὗ ἐστιν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον. ⁹ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ τοῦ νόμου κυρίου χαίρειν, καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοὺς βουλομένους ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἰρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶνδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ συμπορεύεσθαι σοι εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹¹ ὅσοι οὖν ἐνθυμούνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται ἐμοὶ τε, καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς, ¹² ὅπως ἐπισκένωσιν τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ ἀκολουθῶντες ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. ¹³ καὶ ἀπενεγκύν δῶρα τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ᾧ ἡξάμην ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὗρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ δειδωρμένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ ¹⁴ συναχθῆναι, τό τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκολουθᾶ, ¹⁵ ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. ¹⁶ καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτελεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ σου. ¹⁷ καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ τοῦ κυρίου, τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρεῖαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου, ¹⁸ δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου. ¹⁹ καὶ ἐγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδώσιν αὐτῷ

ἔως

ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατόν, ²⁰ ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν, καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν. ²¹ καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους πάντα κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ²² καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ ἱεροφάνταις καὶ θυρωροῖς καὶ ἱεροδούλοις καὶ πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μὴδὲ μία φορολογία, μὴδὲ ἄλλη ἐπιβουλὴ γίνηται, καὶ μὴδὲνα ἔχειν ἑξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις. ²³ καὶ σὺ Ἔσδρας κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστάς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις. ²⁴ καὶ πάντες ὅσοι ἂν παραβῶνται τὸν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τὸν βασιλικόν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἔαν τε καὶ θανάτῳ, ἔαν τε καὶ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαγωγῇ. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς· εὐλογητός ὁ μόνος κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ δους ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἐμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ πάντων τῶν φίλων, καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ. ²⁷ καὶ ἐγὼ εὐθαρσῆς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν κυρίου τοῦ θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναι μοι. ²⁸ καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας, οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλώνης ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ²⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Φινεὲς, Γηρῶν. ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρου, Γαμαλιήλ. ἐκ τῶν υἱῶν Δαυὶδ, Δαττους ὁ Σχενίου. ³⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπεγράφησαν ἄνδρες ἑκατόν πενήκοντα. ³¹ ἐκ τῶν υἱῶν Φααθ Μωάβ, Ἐλιαωνίας Ζαχαρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι. ³² ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθόρης, Σχενίας, Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες τριακόσιοι. ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδιν, Ὁβηθ

Ἰωνάθου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πενήκοντα. ³³ ἐκ τῶν υἱῶν Ἥλām, Ἰεσίας Γοθολλίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐβδομήκοντα. ³⁴ ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐβδομήκοντα. ³⁵ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκάδυο. ³⁶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμῶθ Ἰωσαφίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν. ³⁷ ἐκ τῶν υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαί, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκοσιοντὰ. ³⁸ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσταθ, Ἰωάννης Ἀκατάν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατόν δέκα. ³⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ, οἱ ἑσχατοί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐλιφαλά τοῦ Γειοῦηλ καὶ Σαμαίας, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἐβδομήκοντα. ⁴⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Βαγῶ, Οὐθὶ ὁ τοῦ Ἰσταλκουρου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐβδομήκοντα. ⁴¹ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θεράν ποταμόν, καὶ παρενέβαλον ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς. ⁴² καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν οὐχ εὐρῶν ἕκτι ⁴³ ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον, καὶ Ἰδοῦηλον, καὶ Μαϊὰ καὶ Μασμάν, καὶ Ἀλναθάν, καὶ Σαμαϊαν, καὶ Ἰωριβον, Νάθαν, Ἐννατάν, Ζαχαρίαν, καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγούμενους καὶ ἐπιστήμονας, ⁴⁴ καὶ εἶπα αὐτοῖς· ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου, ⁴⁵ ἐντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαῖω, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφύλαξιν, ἀποστεῖλαι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ⁴⁶ καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας τῶν υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραὴλ Ἀσεβηρίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ. ⁴⁷ καὶ Ἀσεβίαν, καὶ Ἄγγουον, καὶ Ὁρσαϊαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἱῶν Χανουναίου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι ἄνδρες. ⁴⁸ καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν ἔδωκε Δαυὶδ, καὶ οἱ ἡγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδούλους διακόσιους καὶ εἴκοσι. πάντων ἐσημάρθη

ἡ ὀνοματογραφία. ⁴⁹ καὶ εὐξάμην ἐκεῖ νηστεῖαν τοῖς νεανίσκοις ἐναντὶ κυρίου ἡμῶν, ⁵⁰ ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ εὐοδίαν ἡμῶν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κτήνεσιν. ⁵¹ ἐπετρόπην γὰρ αἰτήσασθαι τὸν βασιλέα, πέζους τε καὶ ἱππέας, καὶ προπομπὴν ἐνεκεν ἀσφαλείας τῆς πρὸς τοὺς ἐναντιούμενους ἡμῶν. ⁵² ἔπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν. ⁵³ καὶ πάλιν ἐδεήθημεν τῷ κυρίῳ ἡμῶν πάντα ταῦτα, καὶ ἐτύχομεν εὐλίαςτου. ⁵⁴ καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο, καὶ ἑοιρεβίαν καὶ Σαμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα. ⁵⁵ καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἃ ἔδωκόντες ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ. ⁵⁶ καὶ στήσας περὶ δώδεκα αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἐξακόσια πενήτηκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ τάλαντων ἑκατόν, καὶ χρυσοῦ τάλαντα ἑκατόν, καὶ χρυσοῦματα εἰκοσι, καὶ σκεύη χαλκοῦ ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ στήλβοντα χρυσοειδῆ σκεύη δώδεκα. ⁵⁷ καὶ ἔπα αὐτοῖς. καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἐστέ τῷ κυρίῳ. καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, εὐχὴ τῷ κυρίῳ, κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν. ⁵⁸ ἀγρυπνεῖτε, καὶ φυλάσσετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ⁵⁹ καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου. ⁶⁰ καὶ ἀναλεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερά τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως εἰσῆλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἐβρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἦλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁶¹ καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ

σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἡμῶν Μαρωθῇ Οὐρία ἱερεῖ, ⁶² καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεὲς. καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ, καὶ Μωῦθ Σαβάννου. οἱ δὲ Λευῖται, πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὅλην ἅπαντα. καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὅλη αὐτῶν αὕτη τῇ ὥρᾳ. ⁶³ οἱ δὲ παραγεγόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνηκονταεξί, ἄρνas ἐβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσίαν τῷ κυρίῳ. ⁶⁴ καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπαρχοῖς κοίτης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου. ⁶⁵ καὶ τούτων τελεσθέντων προσήλθοσαν μοι οἱ ἡγούμενοι, λέγοντες. ⁶⁶ οὐχ ἔχαρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἔθνων τῶν Χανααίων, καὶ Χετταίων, καὶ Φιριζαίων, καὶ Ἰβουσαίων, καὶ Μωαβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων. ⁶⁷ συνώκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετείχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστάνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος. ⁶⁸ καὶ ἅμα τῷ ἀκούσαι με ταῦτα διεφρόνξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πάγωνος, καὶ ἐκάθισα συνουσι καὶ περιλντος. ⁶⁹ καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς με ὅσοι ποτὲ ἐπεκινούντο ἐπὶ τῷ ῥήματι κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, καὶ ἐκαθήμην περιλντος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας, ⁷⁰ καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διεβρόχημένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν κύριον, ὅλεγον. ⁷¹ κυριε, ἡσυχμμαι καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ προσώπον σου. ⁷² αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς

τάς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ αἱ ἄγνοιαι ἡμῶν υπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ⁷³ ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἔσμεν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτία ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷⁴ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομίην μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. ⁷⁵ καὶ νῦν κατὰ πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἕλκος παρὰ τοῦ κυρίου κυρίου, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥῖζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἁγιάσματος σου; ⁷⁶ καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φωστῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφήν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν; καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ⁷⁷ ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφήν, ⁷⁸ καὶ δοῦναι τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐγείρειν τὴν ἐρημίαν Σιών, δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ. ⁷⁹ καὶ νῦν τί ἐροῦμεν κύριε ἔχοντες ταῦτα; παρβίβημεν γὰρ τὰ προστάγματα σου, ἃ ἔδωκας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν λέγων, ⁸⁰ ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσερχεσθε κληρονομήσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῶ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνέπλησεν αὐτήν. ⁸¹ καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικήσῃτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, ⁸² καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσῃτε τοῖς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος. ⁸³ καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν. σὺ γὰρ κύριε ὁ κουφίσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ⁸⁴ ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ῥῖζαν, πάλιν ἀνέκαμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμυῖναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. ⁸⁵ οὐχὶ ὠρίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν

ῥῖζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν; ⁸⁶ κύριε τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθινός εἰ. κατελείφθημεν γὰρ ῥῖζα ἐν τῇ σήμερον. ⁸⁷ ἰδοὺ νῦν ἐσμέν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν. σὺ γὰρ ἔστι στήναι ἐτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τοῖς τοῖς. ⁸⁸ καὶ ὅτε προσερχόμενος Ἐσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετῆς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ νεανίαι, κλανθμός γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει. ⁸⁹ καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶπεν. Ἐσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν κύριον. συνηκίσσαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ἐπάνω πᾶς Ἰσραὴλ. ⁹⁰ ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὁρκωμοσία πρὸς τὸν κύριον, ἐκβαλεῖν πᾶσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πενθοῦσι τοῦ νόμου κυρίου. ⁹¹ ἀναστάς ἐπιτέλει. πρὸς σέ γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιῶν. ⁹² καὶ ἀναστάς Ἐσδρας ὥρπισε τοῖς φυλάρχους τῶν ἱερῶν καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ποιῆσαι κατὰ ταῦτα. καὶ ὡμοσαν.

Κ Ε Φ Θ'.

Καὶ ἀναστάς Ἐσδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφοριον Ἰωνάν τοῦ Ἑλιασίβου, ² καὶ αὐλισθεῖς ἐκεῖ, ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους. ³ καὶ ἐγένετο κηρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ⁴ καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυοσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ τὸ κρῖμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας. ⁵ καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλὴμ. οὗτος ὁ μὴν ἐντατος τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός. ⁶ καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχωρῷ τοῦ ἱεροῦ, τρέμοντες διὰ τὸν ἐνιστάτα χιμῶνα. ⁷ καὶ ἀναστάς Ἐσδρας εἶπεν αὐτοῖς.

αὐτοῖς. ὑμεῖς ἠγομήσατε καὶ συνωκίσασατε γυναῖκιν ἀλλογενεῖς, τοῦ προσθεῖναι ἀμαρτίας τῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δοῦσαν τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, ⁹ καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν. ¹⁰ καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπον μεγάλη τῇ φωνῇ. οὕτως ὡς εἴρηκας, ποιήσομεν. ¹¹ ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμεριῆ, καὶ οὐκ ἰσχύονεν στήναι αἰθριοί. καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο. ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμαρτομεν ἐν τούτοις. ¹² στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλῆθους, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγενθῆτωσαν λαβόντες χρόνον, ¹³ ἐκαστοὺ δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτὰς, ἕως τοῦ λύσαι τὴν ὀργὴν κυρίου ἀφ' ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου. ¹⁴ Ἰωνάθας Ἀαήλου, καὶ Ἐζεκίας Θεωκανοῦ ἐπέδεξαντο κατὰ ταῦτα. καὶ Μοσόλλαμος, καὶ Λευὶς, καὶ Σαββαταῖος συνειβράβευσαν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. ¹⁶ καὶ ἐπέλεξετο αὐτῷ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου, ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα. ¹⁷ καὶ ἤχη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ἕως τῆς νομηνίας τοῦ πρώτου μηνός. ¹⁸ καὶ εὗρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναρχόντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες, ¹⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαθῆλας, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἰωρίβος, καὶ Ἰωαδάνος. ²⁰ καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐξίλασμόν κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν. ²¹ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανίας, καὶ Ζαβδαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμαῖος, καὶ Ἰερειήλ, καὶ Ἀζαρίας. ²² καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοῦρ, Ἐλιωναῖς, Μασσίας, Ἰσμαῖλος, καὶ Ναθαναήλος, καὶ Ὠκόδηλος, καὶ Σαλόας. ²³ καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδος, καὶ Σεμίς, καὶ

Καΐος, οὗτός ἐστι Καλιτὰς, καὶ Παθαῖος, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰωνάς. ²⁴ ἐκ τῶν ἱεροφυλάκων, Ἐλιάσβεος, Βακχούρος, ²⁵ ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλούμος, καὶ Τολβάνης. ²⁶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἰερμὰς, καὶ Ἰέζιας, καὶ Μελχίας, καὶ Μαῖλος, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἀσεβίας, καὶ Βαναίας. ²⁷ ἐκ τῶν υἱῶν Ἡλᾶ, Ματθανίας, Ζαχαρίας, καὶ Ἰεζριήλος, καὶ Ἰωαβδῖος, καὶ Ἰερεμῶθ, καὶ Ἀιδίας. ²⁸ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμῶθ, Ἐμιωᾶς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας, Ἰαριμῶθ, καὶ Σάβαθος, καὶ Ζεραλίας. ²⁹ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηθαῖ, Ἰωάννης, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἰωζαβδος, καὶ Ἀμαθίας. ³⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Μαρὶ, Ὠλαμός, Μαρμούχος, Ἰδαῖος, Ἰασούβος, καὶ Ἰασαήλος, καὶ Ἰερεμῶθ. ³¹ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νααθός, καὶ Μοσοίας, Λακκούος, καὶ Ναΐδος, Ματθανίας, καὶ Σισθὴλ, καὶ Βαλνούος, καὶ Μανασσίας. ³² καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνάν, Ἐλιωνας, καὶ Ἀσαῖας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων, Χοσαμαῖος. ³³ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὸμ, Ἀλταναῖος, καὶ Ματταθίας, καὶ Σαβανναῖος, καὶ Ἐλιφαλάτ, καὶ Μανασσῆς, καὶ Σεμεῖ. ³⁴ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανὶ, Ἰερεμίας, Μομδῖος, Ἰσμαῖρος, Ἰουήλ, Μαβδαῖ, καὶ Πεδίας, καὶ Ἄως, Ῥαβασίων, καὶ Ἐνάσιβος, καὶ Μαρμινάναμος, Ἐλίας, Βαννοὺς, Ἐλιαλὶ, Σομεῖς, Σελεμίας, Ναθανίας, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρά, Σεῖς, Ἐσρίλ, Ἀζαήλος, Σαματός, Ζαμβρί, Ἰώσηφος. ³⁵ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμά, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ἡδαῖς, Ἰουήλ, Βαναίας. ³⁶ πάντες οὗτοι συνώκησαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις. ³⁷ καὶ κατήκησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν. ³⁸ καὶ συνήχη πάν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος, ³⁹ καὶ εἶπεν Ἐσδρα τῷ ἱερεὶ καὶ ἀναγνώστῃ. κόμισαι τὸν νόμον Μωϋσῆ, τὸν παραδοθέντα ὑπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁴⁰ καὶ ἐκόμισεν Ἐσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ

τῷ πλήθει ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναι-
κός, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἀκούσαι τοῦ
νόμου, νομιμῆς τοῦ ἐβδόμου μηνός.
41 καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱε-
ροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἔξ ὀρθρου
ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε
καὶ γυναικῶν, καὶ ἐπέδωκαν πᾶν τὸ
πλῆθος τὸν νοῦν εἰς τὸν νόμον. 42 καὶ
ἔστη Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης
τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος
τοῦ κατασκευασθέντος. 43 καὶ ἔστη-
σαν παρ' αὐτῷ Ματθαῖας, Σαμμουὺς,
Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐλκίας,
Βαάλαμος ἐκ δεξιῶν. 44 καὶ ἔξ εὐω-
νύμων Φαλδαῖος, καὶ Μισαήλ, Μελ-
χίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχα-
ρίας. 45 καὶ ἀναλαβὼν Ἑσδρας τὸ βι-
βλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους, προεκά-
θητο ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων, 46 καὶ
ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντες ὀρθοὶ
ἔστησαν. καὶ εὐλόγησεν Ἑσδρας τῷ
κυρίῳ θεῷ ὑψίστῳ θεῷ Σαβαώθ παν-
τοκράτορι, 47 καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ
πλῆθος, ἀμήν. καὶ ἄραντες ἄνω τὰς
χεῖρας, προσπεύοντες ἐπὶ τὴν γῆν,
προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ. 48 Ἰησοῦς,

καὶ Ἀγγιούθ, καὶ Σαραβίας, καὶ Ἰα-
δινός, καὶ Ἰακυβος, Σαβαταῖος, Αὐ-
ταίας, Μαϊάννας, καὶ Καλίτας, Ἀζα-
ρίας, καὶ Ἰωῶαβδος, καὶ Ἀνανίας, Φα-
λίας οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νοῦν
τοῦ κυρίου, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀνεγί-
νωσκον τὸν νόμον τοῦ κυρίου, ἐμφυ-
σιῶντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν. 49 καὶ
εἶπεν Ἀθθαράτης Ἑσδρα τῷ ἀρχιερεῖ
καὶ ἀναγνώστῃ καὶ τοῖς Λευítais τοῖς
διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας.
50 ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ κυρίῳ.
καὶ πάντες ἐκλειον ἐν τῷ ἀκούσαι τοῦ
νόμου. 51 βαδίσαντες οὖν φάγετε λι-
πάσματα, καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ
ἀποστείλατε ἀποστολάς τοῖς μὴ ἔχου-
σιν. 52 ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ,
καὶ μὴ λυπεῖσθε. ὁ γὰρ κύριος δοξάσει
ὑμᾶς. 53 καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον παντὶ
τῷ δήμῳ, λέγοντες. ἡ ἡμέρα αὕτη
ἁγία, μὴ λυπεῖσθε. 54 καὶ ὥχοντο πτη-
ντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι,
καὶ δοῦναι ἀποστολάς τοῖς μὴ ἔχουσι,
καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως, 55 ὅτι γὰρ
ἐνεψυχίσθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς
ἐδιδάχθησαν καὶ ἐπισυνήχθησαν.

Ε Σ Δ Ρ Α Σ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτι Κύρου τοῦ
βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λό-
γον κυρίου ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου,
ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βα-
σιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φω-
νὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ γε ἐν
γραπτῷ, λέγων. 2 οὕτως εἶπε Κύρος
βασιλεὺς Περσῶν. πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπέκενέψατο
ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ
ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 3 τίς
ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ;
καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ,
καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν
οἶκον θεοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν
Ἱερουσαλὴμ. 4 καὶ πᾶς ὁ καταλιπό-

μενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὐ αὐ-
τὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήψονται αὐτὸν
ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ,
καὶ χρυσῷ, καὶ ἀποσκευῇ, καὶ κτή-
νῃ μετὰ τοῦ ἐκουσίου εἰς οἶκον τοῦ
θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 5 καὶ ἀνέ-
στησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν
Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ
θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν
Ἱερουσαλὴμ. 6 καὶ πάντες οἱ κηλόθεν
ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκευαῖς
ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν ἀποσκευῇ,
καὶ ἐν κτήνῃ, καὶ ἐν ξενίοις, παρέξ
τῶν ἐκουσίων. 7 καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος
ἐξηγγεκε τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου, ἃ
ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ
αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου Γασβαρηνοῦ, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασάρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰούδα. ⁹ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. ψυκτῆρες χρυσοὶ τριάκοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροὶ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἰκοσι, ¹⁰ κεφουρῆς χρυσοὶ τριάκοντα, καὶ ἀργυροὶ διπλοὶ τετρακόσια δέκα, καὶ σκευὴ ἕτερα χίλια. ¹¹ πάντα τὰ σκευὴ τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακισχίλια τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασάρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας αἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς ἀπέκτισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ, ² οἱ ἦλθαν μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεμίας, Σαραΐας, Ρελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ρεουμ, Βαανάν. ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραὴλ. ³ υἱοὶ Φαρές, διςχίλιοι ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο. ⁴ υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἐβδομηκονταδύο. ⁵ υἱοὶ Ἀρες, ἑπτακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε. ⁶ υἱοὶ Πααθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωάβ, διςχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. ⁷ υἱοὶ Αἰλām, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ⁸ υἱοὶ Ζατθουά, ἐννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁹ υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. ¹⁰ υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο. ¹¹ υἱοὶ Βαβαῖ, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ¹² υἱοὶ Αὐγαδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹³ υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεξί. ¹⁴ υἱοὶ Βαγουε, διςχίλιοι πεντηκονταεξί. ¹⁵ υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακόσια πεντηκοντατέσσαρες. ¹⁶ υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐξεκίᾳ ἐνενηκονταοκτώ. ¹⁷ υἱοὶ Βασσαῦ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ¹⁸ υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο. ¹⁹ υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ²⁰ υἱοὶ Γαβερ, ἑκονταπέντε. ²¹ υἱοὶ Βεθλαὲμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ²² υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταεξί. ²³ υἱοὶ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ²⁴ υἱοὶ Ἀζμῶθ, τεσσαρα-

κοντατρεῖς. ²⁵ υἱοὶ Καριαθιαρίμ, Χαφρά καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς. ²⁶ υἱοὶ τῆς Γαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς. ²⁷ ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. ²⁸ ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Ἀἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ²⁹ υἱοὶ Ναβού, πεντηκονταδύο. ³⁰ υἱοὶ Μαχεβίς, ἑκατὸν πεντηκονταεξί. ³¹ υἱοὶ Ἡλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ³² υἱοὶ Ἡλām, τριακόσιοι εἰκοσιν. ³³ υἱοὶ Λοδαδί καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. ³⁴ υἱοὶ Ἰεαίχ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ³⁵ υἱοὶ Σενά, τριςχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ³⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουά τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἐβδομηκοντατρεῖς. ³⁷ υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. ³⁸ υἱοὶ Φασσοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ. ³⁹ υἱοὶ Ἡρέμ, χίλιοι ἑπτὰ. ⁴⁰ καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς Ὠδουῖα, ἐβδομηκοντατέσσαρες. ⁴¹ οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσαφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ⁴² υἱοὶ τῶν πυλωρῶν, υἱοὶ Σέλλουμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Αἰούβ, υἱοὶ Ἀττά, υἱοὶ Σωβαί, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεπνέα. ⁴³ οἱ Ναθινίμ, υἱοὶ Σουθία, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβῶθ, ⁴⁴ υἱοὶ Κάδης, υἱοὶ Σιάα, υἱοὶ Φαδών, ⁴⁵ υἱοὶ Λαβανῶ, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, ⁴⁶ υἱοὶ Ἀγαβ, υἱοὶ Σελαμί, υἱοὶ Ἀγαν, ⁴⁷ υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ραῖά, ⁴⁸ υἱοὶ Ρασών, υἱοὶ Νικωδά, υἱοὶ Γαζέμ, ⁴⁹ υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ Βασί, ⁵⁰ υἱοὶ Ἀσωνά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουεῖμ, ⁵¹ υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ, ⁵² υἱοὶ Βασαλῶθ, υἱοὶ Μασουδά, υἱοὶ Ἀρσά, ⁵³ υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμεί, ⁵⁴ υἱοὶ Νασθι, υἱοὶ Ἀτουφά, ⁵⁵ υἱοὶ δοῦλων Σαλωμῶν, υἱοὶ Σωταῖ, υἱοὶ Σιφρηά, υἱοὶ Φαδουρά, ⁵⁶ υἱοὶ Ἰερλᾶ, υἱοὶ Λαρκῶν, υἱοὶ Γεδὴλ, ⁵⁷ υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσιβωεῖμ, υἱοὶ Ἡμεῖ. ⁵⁸ πάντες οἱ Ναθανίμ, καὶ υἱοὶ Ἀβθασέλμ, τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. ⁵⁹ Καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελέχ, Θελαρηά, Χιερούβ, Ἠδάν, Ἐμμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι οἶκον πατρὸς αὐτῶν καὶ σπέρμα

επίγραμμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραὴλ εἰσίν.
 60 υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ Τω-
 βίου, υἱοὶ Νεκωά, ἑξακόσιοι πενη-
 κονταδύο. 61 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
 ἱερέων υἱοὶ Δαβεία, υἱοὶ Ἀμμούς, υἱοὶ
 Βερζελλαί, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγα-
 τέρων Βερζελλαί τοῦ Γαλααδίτου γυ-
 ναῖκα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 αὐτῶν. 62 οὗτοι ἐξήρσαν γραφὴν αὐ-
 τῶν οἱ Μεθωσέμ, καὶ οὐχ εὐεθέησαν,
 καὶ ἠγγιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας.
 63 καὶ εἶπεν Ἀθιρσαθὰ αὐτοῖς τοῦ
 μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων,
 ὥς ἀναστῇ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσιν καὶ
 τοῖς τελείοις. 64 πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία
 ὁμοῦ ὥςτι τέσσαρες μυριάδες διεχιλοὶ
 τριακόσιοι ἐξήκοντα, 65 χωρὶς θούλων
 αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν, οὗτοι
 ἑπτακισχιλοὶ τριακόσιοι τριακοντα-
 επτὰ. καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσai
 διακόσιοι. 66 ἦνται αὐτῶν, ἑπτακόσιοι
 τριακονταεξ. ἡμίονοι αὐτῶν, διακόσιοι
 τεσσαρακονταπέντε. 67 κάμηλοι αὐτῶν,
 τετρακόσιοι τριακονταπέντε. ὄνοι αὐ-
 τῶν, ἑξακισχιλοὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι.
 68 καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ
 εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου τὸν
 ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠπουσίασαντο εἰς οἶκον
 τοῦ Θεοῦ, τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν
 ἔτοιμασίαν αὐτοῦ, 69 ὥς ἡ δύναμις
 αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ θε-
 γου, χρυσίον καθαρὸν ἑκατὸν ἑξήκοντα
 καὶ χίλια, καὶ ἀργυρίου μύας πεντα-
 κισχίλιας, καὶ κόθωνοι τῶν ἱερέων
 ἑκατόν. 70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ
 οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ
 οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ
 Νασθίμ ἐν πόλει αὐτῶν, καὶ πᾶς
 Ἰσραὴλ ἐν πόλει αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδομος, καὶ
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλει αὐτῶν, καὶ
 συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ. 2 καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰω-
 σεδεκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς, καὶ
 Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὠκοδόμησαν τὸ
 θυσιαστήριον τοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ἀνε-
 γναι ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις, κατὰ
 τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωϋσῆ ἀν-
 θρωπου τοῦ Θεοῦ. 3 καὶ ἔτοιμασαν

τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἔτοιμασίαν
 αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς
 ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν. καὶ ἀνέβη
 ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ το-
 πρώτ καὶ εἰς ὀσπέραν. 4 καὶ ἐποίησαν
 τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γε-
 γραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν
 ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λό-
 γον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ. 5 καὶ μετὰ
 τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελειγισμοῦ, καὶ
 εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτάς
 τῷ κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ
 ἐκουσιαζόμενῳ ἐκούσιον τῷ κυρίῳ. 6 ἐν
 ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ ἤρ-
 ξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ κυ-
 ρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ κυρίου οὐκ ἔθε-
 μελίωθη. 7 καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς
 λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώ-
 ματα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σι-
 δωνίοις καὶ τοῖς Τυρίαις, ἐνέγκαι ξύλα
 κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θά-
 λασσαν Ἰόππης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύ-
 ρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτοὺς. 8 καὶ
 ἐν τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐ-
 τοὺς εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ
 ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 Ἰωσεδεκ, καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελ-
 φῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
 καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμα-
 λωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν
 τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
 ἑπάρτο ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν
 οἴκῳ κυρίου. 9 καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καδ-
 μὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰουδά ἐπὶ
 τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ
 Θεοῦ. υἱοὶ Ἡναδάδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. 10 καὶ
 ἔθεμελίωσαν τοῦ ὠκοδομήσαι τὸν οἶ-
 κον κυρίου. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἑστο-
 λιμένοι ἐν σάλπιγγι, καὶ οἱ Λευῖται
 υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν
 κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσ-
 ραὴλ. 11 καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἶνῳ καὶ
 ἀνθομολογήσεται τῷ κυρίῳ, ὅτι ἄγαθόν,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ
 Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσημαίνει φω-
 ρῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῇ θε-
 μελίῳσι τοῦ οἴκου κυρίου. 12 καὶ πολ-
 λοι ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν

καὶ

καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰδότες τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλειον φωνῇ μεγάλη καὶ ὁ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ῥῥήν.¹³ καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγαζε φωνῇ μεγάλη, καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο ἕως ἀπὸ μακροθύν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ,² καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς. οἰκοδομήσομεν μετ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκχέτοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαράδαν βασιλέως Ἀσσοῦρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε.³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ. οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τοσαύτῳ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετελεῖται ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.⁴ καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰούδα, καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν,⁵ καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκηδᾶσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.⁶ καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.⁷ καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθᾶ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτης Ταβέηλ καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην.⁸ Ρεοὺμ Βαλτάμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μιαν κατὰ Ἱερουσαλὴμ τῷ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ.⁹ τάδε ἔκρινε Ρεοὺμ Βαλτὰν καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι συνδούλοι ἡμῶν, Δυναῖοι, Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρ-

φαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρχυαῖοι, Βαβυλωνῖοι, Σουσαναχαῖοι, Δαναῖοι,¹⁰ καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπαῤυσεν Ἀσσεναφάρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ.¹¹ αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα παῖδες σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.¹² γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστατὴν καὶ πονηράν, ἣν οἰκοδομοῦσι. καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισμένα εἰσι, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν.¹³ νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονται σοι, οὐδὲ δώσουσι. καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ,¹⁴ καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ,¹⁵ ἵνα ἐπισκένηται ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ εὐρήσεις, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστατὴς, καὶ κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη.¹⁶ γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη.¹⁷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ρεοὺμ Βαλτάμ καὶ Σαμψὰ γραμματεῖα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην. καὶ φησὶν.¹⁸ ὁ φορολόγος ὃν ἀπεστελεῖται πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ,¹⁹ καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, καὶ ἐπισκεψάμεθα καὶ εὐραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται, καὶ ἀποστασεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῇ.²⁰ καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται αὐτοῖς.²¹ καὶ νῦν

Θεῖτε

θέτε γνώμην, καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι. ²² ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἦτε ἄντες ποιῆσαι περὶ τούτου, μὴ ποτε πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσι. ²³ τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθά βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεὺμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ γραμματέως καὶ συνδούλων αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδα, καὶ κατήργησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει. ²⁴ τότε ἤρξατο τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἦν ἀρχοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ προεφίτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδῶ προφήτειαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. ² τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοὺς υἱὸς Ἰωσεδεκ, καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς. ³ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναὶ ἐπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ τοιαυτοὶ εἶπαν αὐτοῖς. τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τούτον, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; ⁴ τότε ταῦτα εἶπosan αὐτοῖς. τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην; ⁵ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθῃ. καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου ⁶ διασάφεισι ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλε Θανθαναὶ ὁ ἐπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ ⁷ ᾠμασπιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. καὶ τότε γέγραπται ἐν αὐτῷ. Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνῃ πᾶσα. ⁸ γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν

ἡμεῖς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιν γίνεται, καὶ εὐδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁹ τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς. τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τούτον οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; ¹⁰ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. ¹¹ καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες. ἡμεῖς ἐσμέν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ᾠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτόν, καὶ κατήρτισατο αὐτὸν αὐτοῖς. ¹² ἀπότε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τούτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα. ¹³ ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔδετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τούτον οἰκοδομηθῆναι. ¹⁴ καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ, ἃ Ναβουχοδοноσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκε τῷ Σαβανασάρ τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ, ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. πάντα τὰ σκεύη λάβε καὶ πορεύου, θές αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. ¹⁶ τότε Σαβανασάρ ἐκεῖνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θεμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ᾠκοδομηθῇ, καὶ οὐκ ἐτελέσθη. ¹⁷ καὶ νῦν ἐἰ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα ἀγαθὸν, ἐπισκεπήτω ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γᾶς τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμην οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς

βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. ζ'.

Τότε Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμη, καὶ ἐπισκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γὰρα κεῖται ἐν Βαβυλώνι. ² καὶ εὗρεθῇ ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει κεφαλὴ μία, καὶ τούτο γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα. ³ ἐν ἔτει πρώτῳ Κυρίου βασιλείας. Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκε γνώμην περὶ οἴκου ἱεροῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. οἶκος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος οὐ θυσιάζουσι τὰ θυσιάσματα. καὶ ἔθηκεν ἐπαγμα ὕψος πῆγυς ἐξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ πῆγυν ἐξήκοντα, ⁴ καὶ δόμοι λίθινοι κραταῖοι τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἰς, καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται. ⁵ καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρὰ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθέτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ⁶ νῦν δώσατε ἐπαρχοὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρβουζαναῖ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀραρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκείθεν, ⁷ νῦν ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ. οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκείνον οἰκοδομήτωσαν ἐπὶ τοῦτοπού αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀπ' ἐμοῦ γνώμην ἐτέθη, μή ποτέ τι ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομηθῆναι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκείνον. καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλείας τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελὲς δαπάνη ἔστω δεδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι, ⁹ καὶ ὃ ἂν ὑπέρημα. καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἄμνους εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, πυρὸς, ἄλας, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἂν αἰτήσωσιν, ¹⁰ ἵνα ὧσιν εὐωδίας προσφέροντες τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ υἱᾶν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη

γνώμη, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τούτο, καθαιρεθήσεται ἔξ-
λον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὥρθω-
μένος πληγήσεται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶ-
κος αὐτοῦ τὸ καθ' ἐμὲ ποιηθήσεται.
¹² καὶ ὁ θεός, οὗ κατασηνητοὶ τὸ ὄνομα ἐμὲ, καταστρέψει πάντα βασιλεία καὶ λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλ-
λάξει ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἐγὼ Δαρείος ἔδθη-
κα γνώμην, ἐπιμελὲς ἔσται. ¹³ τότε
Θαθαναῖ ὁ ἐπαρχος πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ, Σαθαρβουζαναῖ, καὶ οἱ σύν-
δουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὁ ἀπέστειλε Δα-
ρείος βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμε-
λῶς. ¹⁴ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰου-
δαίων ᾠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν
προφητεῖᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου,
καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδώ. καὶ ἀνικο-
δόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώ-
μης θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ γνώμης
Κυρίου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθᾶ
βασιλέων Περσῶν. ¹⁵ καὶ ἐτέλεσαν τὸν
οἶκον τούτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς
Ἀδάρ, ὃ ἔστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασι-
λείας Δαρείου τοῦ βασιλέως. ¹⁶ καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ Λευῖται, καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν
ἀποικισίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἐν εὐφροσύνῃ. ¹⁷ καὶ προσήνεγκαν εἰς τα
ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους
ἑκατὸν, κριούς διακοσίους, ἄμνους τε-
τρακοσίους, χιμάρδους αἰγῶν ὑπὲρ
ἁμαρτίας ὑπὲρ παντός Ἰσραὴλ δώδεκα
εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ
ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαρέσειν αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς
αὐτῶν, ἐπὶ δουλείας θεοῦ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσεῖ.
¹⁹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικισίας
τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου. ²⁰ ὅτι ἐκαθαρί-
σθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται ἕως εἰς
πάντες καθαροί. καὶ ἔσφαξαν τὸ πά-
σχα τοῖς πᾶσι υἱοῖς τῆς ἀποικισίας
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι
καὶ ἑαυτοῖς. ²¹ καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικι-
σίας, καὶ πᾶς ὁ χωρῶν ὁμοῦ, τῆς ἀκα-
θαροσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς,
τοῦ ἐκζητῆσαι κυρίον θεόν Ἰσραὴλ.

²² καὶ

¹² καὶ ἐποίησαν τὴν ἐορτὴν τῶν αἰνῶ-
μων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι
εὐφράνεν αὐτοὺς κύριος, καὶ ἐπέστρε-
ψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐ-
τοὺς κραταῖωσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν
ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασι-
λείᾳ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Περσῶν
ἀνέβη Ἑσδρας υἱὸς Σαραίου υἱοῦ Α-
ζαρίου, υἱοῦ Χελκία, ² υἱοῦ Σελούμ,
υἱοῦ Σαδδούκ, υἱοῦ Ἀχιτάβ, ³ υἱοῦ
Σαμαρία, υἱοῦ Ἑσριά, υἱοῦ Μαριεθ,
⁴ υἱοῦ Ζαραῖτα, υἱοῦ Ὀξίου, υἱοῦ Βοκ-
κί, ⁵ υἱοῦ Ἀβισουὲ, υἱοῦ Φινεὲς, υἱοῦ
Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ
πρώτου. ⁶ αὗτος Ἑσδρας ἀνέβη ἐκ
Βαβυλώνας, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς
ταχύς ἐν νόμῳ Μωσῇ, ὃν ἔδωκε κύ-
ριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεὶρ κυρίου θεοῦ αὐ-
τοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πάσιν ὅς ἐζητεῖ αὐ-
τός. ⁷ καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ
τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ
πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινίμ εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθᾶ
τῷ βασιλεῖ. ⁸ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ
ἔτος ἐβδόμον τῷ βασιλεῖ. ⁹ ὅτι ἐν μῇ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμε-
λίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλώ-
νος. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πέμπτου ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.
¹⁰ ὅτι Ἑσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιεῖν καὶ δι-
δάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ
κρίματα. ¹¹ καὶ αὕτη ἡ διασφάρισις τοῦ
διατάγματος, οὗ ἔδωκε Ἀρθασασθᾶ
τῷ Ἑσδρα τῷ ἱερεὶ τῷ γραμματεῖ βε-
βλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προς-
ταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
¹² Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἑσ-
δρα γραμματεῖ νόμου κυρίου τοῦ θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ. τετέλεστο λόγος καὶ ἡ
ἀπόκρισις. ¹³ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη,
ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ
μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ
Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ,
μετὰ σοῦ πορευθῆναι. ¹⁴ ἀπὸ προς-

ωπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμ-
βούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ
τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νό-
μον θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου. ¹⁵ καὶ
εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκου-
σιάζθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ κατασκηνοῦντι. ¹⁶ καὶ πᾶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ, τι ἐὰν εὕρῃς
ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλώνας μετὰ ἐκου-
σιασμοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ ἱερέων τῶν
ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ πάντα προσπο-
ρευόμενον τοῦτον ἐτοιμῶς ἔνταξον ἐν
βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κρινοὺς, ἄμνους,
καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδάς αὐ-
τῶν. καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁸ καὶ εἴτι ἐπὶ σὲ
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῇ ἐν
καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυ-
σίου ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ
ὑμῶν ποιήσατε. ¹⁹ καὶ τὰ σκεύη τὰ δι-
δόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ
παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ. ²⁰ καὶ κατάλοιπον χρήας οἴ-
κου θεοῦ σου, ὃ ἂν φαγῇ σοι δοῦναι
δώσεις ἀπὸ οἰκῶν γὰζης βασιλέως
²¹ καὶ ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ Ἀρθασασθᾶ βα-
σιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γά-
ζαις ταῖς ἐν πέρᾳ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι
πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ γραμματεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἐτοιμῶς γινέσθω ²² ἕως ἀργυρίου
ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυροῦ κό-
ρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκα-
τὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν,
καὶ ἄλλας οὐ οὐκ ἔστι γραφή. ²³ πᾶν
ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ,
γινέσθω. προσέχετε μήτις ἐπιχειρήσῃ
εἰς τὸν οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μη-
ποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
²⁴ καὶ ὑμῖν ἐγνωρίζεται ἐν πᾶσι τοῖς
ἱερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, ἄδουσι,
πυλωροῖς, Ναθινίμ, καὶ λειτουργοῖς
οἴκου θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι,
οὐκ ἐξουσιάζσεις καταδουλοῦσθαι αὐ-
τούς. ²⁵ καὶ σὺ Ἑσδρα, ὡς ἡ σοφία
τοῦ θεοῦ ἐν χειρὶ σου, κατέστησον
γραμματεῖς καὶ κριτὰς, ἵνα ὡσι κρί-
νοντες

νοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ εἰδοτὶ γνωριεῖτε. ²⁶ καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ᾖ ποιῶν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως, τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἔαν τε εἰς θάνατον ἔαν τε εἰς παιδείαν ἔαν τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου ἔαν τε εἰς παράδοσιν. ²⁷ εὐλογητός κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ²⁸ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, τῶν ἐπηρεμένων. καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

Κ Ε Φ. Η.

Καὶ οὗτοι οἱ ἀρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθᾶ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνός. ² ἀπὸ υἱῶν Φινεες, Γηρσών. ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμαρ, Δανιὴλ, ἀπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀττούς, ³ ἀπὸ υἱῶν Σαχαρία, καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα. ⁴ ἀπὸ υἱῶν Φααθ Μωάβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραΐα, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἄρσενικά. ⁵ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαδόης Σχενίας υἱὸς Ἀζιήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσια τὰ ἄρσενικά. ⁶ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδιν, Ὁβηθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα τὰ ἄρσενικά. ⁷ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλὰμ, Ἰσαΐας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἄρσενικά. ⁸ καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἄρσενικά. ⁹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεὺήλ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἄρσενικά. ¹⁰ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βαανὶ, Σελμουθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἄρσενικά. ¹¹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ' αὐτοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἄρσενικά. ¹² καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγὰδ, Ἰωανὰν υἱὸς Ἀκκατὰν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἄρσενικά. ¹³ καὶ ἀπὸ υἱῶν

Ἀδωνικάμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐλιφαλάτ, Ἰεήλ, καὶ Σαμαΐα, καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἄρσενικά. ¹⁴ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγουαῖ, Οὐθαῖ καὶ Ζαβουδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἄρσενικά. ¹⁵ καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐδὶ, καὶ παρενβόλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. καὶ συνῆξα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Δευὶ οὐχ εὗρον ἐκεῖ. ¹⁶ καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀριήλ, τῷ Σεμεΐα, καὶ τῷ Ἀλωνάμ, καὶ τῷ Ἰαριβ, καὶ τῷ Ἐλνάθαμ, καὶ τῷ Νάθαν, καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ τῷ Μεσολλάμ, καὶ τῷ Ἰσααρία, καὶ τῷ Ἐλνάθαν συνιέντας. ¹⁷ καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἀρχοντας ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔθθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλήσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν Ἀθινεὶμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. ¹⁸ καὶ ἤλθον ἡμῖν, ὡς χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνὴρ σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολί, υἱοῦ Δευὶ, υἱοῦ Ἰσραὴλ. καὶ ἀρχὴν ἤλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαοκτὼ, ¹⁹ καὶ τὸν Ἀσεβία, καὶ τὸν Ἰσαΐα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἰκοσι. ²⁰ καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινίμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἀρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν Ναθινίμ διακόσιοι εἰκοσι, πάντες συνῆχθησαν ἐν ὀνόμασι. ²¹ καὶ ἑκάλεσα ἐκὶ νηστείας ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀουὲ, τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν. ²² ὅτι ἡσχύνθη αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ ἵππεϊς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἵπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες. χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν. ²³ καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν. ²⁴ καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραΐα, τῷ Ἀσαβία, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν

φῶν αὐτῶν δέκα. ²⁵ καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκευὴ ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὑψώσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρισκόμενοι. ²⁶ καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργύριον τάλαντα ἑξακόσια πενήκοντα, καὶ σκευὴ ἀργυρᾶ ἑκατὸν, καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν. ²⁷ καὶ χαφουρῇ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χίλιοι, καὶ σκευὴ χαλκοῦ στίλβοντος ἁγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ. ²⁸ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. υἱεῖς ἄγιοι τῷ κυρίῳ, καὶ τὰ σκευὴ ἁγία, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ἡμῶν, ²⁹ ἀργυρνεύτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰς σκηνὰς οἴκου κυρίου. ³⁰ καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν σκευῶν, ἐνεγκύν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. ³¹ καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀουὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίῳ ἐν τῇ ὁδῷ. ³² καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. ³³ καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκευὴ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεὺς, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωῶβαδ υἱὸς Ἰησοῦ, καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται, ³⁴ ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἔγραψεν πᾶς ὁ σταθμὸς. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ³⁵ οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτωμαῖς τῷ θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνενηκονταεξ, ἄμνους ἐβδομηκονταεπτὰ, χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. ³⁶ καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς δικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ

ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ὥς ἐτελέσθη ταῦτα, ἤγγισαν πρὸς μὲ οἱ ἄρχοντες, λέγοντες. οὐχ ἔχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμασιν αὐτῶν, τῷ Χανανὶ ὁ Ἑθὶ, ὁ Φερεζὶ, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί, καὶ ὁ Μοσερί, καὶ ὁ Ἀμορρί, ² ὅτι ἐλάβροσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεὶρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθείᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ. ³ καὶ ὥς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέδύμην ἐν ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμεν, καὶ ἐτίλινον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πωγωνίου μου, καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων. ⁴ καὶ συνήχθησαν πρὸς μὲ πᾶς ὁ δῶκων λόγον θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθείᾳ τῆς ἀποικίας. κἀγὼ καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἐσπερινῆς. ⁵ καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἐσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεως μου. καὶ ἐν τῷ διαδύμῃ με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμεν, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖρας μου πρὸς κυρίον τὸν θεόν, ⁶ καὶ εἶπα. κύριε ἡσχύνθη καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι θεέ μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς τὸν οὐρανόν. ⁷ ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμέν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπων ἡμῶν, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁸ καὶ νῦν ἐπιεικέστατον ἡμῖν ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλεπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στηριγμα ἐν τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμούς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποιήσιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν. ⁹ ὅτι δοῦλοι ἐσμέν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλειπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος

I i

ἐνώπιον

ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποιήσιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστήσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ τί εἶπωμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅτι ἐγκατελλίπομεν ἐντολάς σου, ¹¹ ὥς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων. ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν ἐπλησαν αὐτήν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. ¹² καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνισχυσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. ¹³ καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμυρίαις ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν. ¹⁴ ὅτι ἐπιστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου, καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν. μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας, τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασῶζομενον. ¹⁵ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασῶζομενοι, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμυρίαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ὥς προσηύξατο Ἐσδρας, καὶ ὥς ἐξηγόρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλή σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἐκλαυσαν ὁ λαὸς, καὶ ὑψωσε κλαίων. ² καὶ ἀπεκρίθη Σεχινίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλᾶμ, καὶ εἶπε τῷ Ἐσδρα. ἡμεῖς ἡσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ. ³ καὶ νῦν διαθωμεθα διαθή-

κην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πασὰς τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὥς ἂν βούλῃ. ἀναστήθι, καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὥς ὁ νόμος, γενηθήτω. ⁴ ἀναστα, ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ. κραταίω καὶ ποιήσον. ⁵ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας, καὶ ὥρτισε τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου. καὶ ὤμωσαν. ⁶ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωάναν υἱοῦ Ἐλισουβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ. ἄρτον οὐκ ἔφαγεν, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας. ⁷ καὶ παρηνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὥς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διασταλλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας. ⁹ καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας. οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔννατος. ἐν εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ τοῦ χεμῶνος. ¹⁰ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς ἡσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθίσате γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμυρίαν Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ νῦν δότε αἰνεσὶν κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτριῶν. ¹² καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν. μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμα σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι. ¹³ ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στήναι ἔξω. καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ. ¹⁴ στήτωσαν δὲ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πολιτείᾳ ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συναγωγῶν.

καὶ

καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κρίται, τοῦ ἀποστρέψαι ὀργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ¹⁵ πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαήλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωῆ μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου. καὶ Μεσολλάμ, καὶ Σαββαθαὶ ὁ Δευίτης βοηθῶν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ ἐποίησαν οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας. καὶ διεστάλησαν Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκῆντησαι τὸ ῥῆμα. ¹⁷ καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν, οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἕως ἡμέρας μίας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. ¹⁸ καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασσία, καὶ Ἐλιέξερ, καὶ Ἰαριβ, καὶ Γαδαλία. ¹⁹ καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἐαυτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανι, καὶ Ζαβδία. ²¹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Μασαήλ, καὶ Ἑλία, καὶ Σαμαῖα, καὶ Ἰεήλ, καὶ Ὀζία. ²² καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, Ἐλιωναῖ, Μασσία, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἡλασά. ²³ καὶ ἀπὸ τῶν Δευιτῶν Ἰωζαβὰδ, καὶ Σαμου, καὶ Κωλία, αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέξερ. ²⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόντων, Ἐλισάβ. καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδοῦθ. ²⁵ καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ

υἱῶν Φορός, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μεαμίν, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία. ²⁶ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλām, Ματθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαΐηλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαριμωθ, καὶ Ἡλία. ²⁷ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθούα, Ἐλιωναῖ, Ἐλισούβ, Ματθαναῖ, καὶ Ἀρμωθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὀζιζά. ²⁸ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεί, Ἰωανάν, Ἀνανία, καὶ Ζαβού, καὶ Θαλί. ²⁹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουῦ, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Ἀδαΐας, Ἰασούβ, καὶ Σαλουΐα, καὶ Ῥημωθ. ³⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαυᾶθ Μωάβ, Ἐδνέ, καὶ Χαλὴλ, καὶ Βαναία, Μασσία, Ματθανία, Βεσελεήλ, καὶ Βανουῦ, καὶ Μανασσῆ. ³¹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Ἐλιέξερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαΐας, Σεμεών, ³² Βενιαμίν, Βαλούχ, Σαμαρία. ³³ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσὴμ, Μετθανία, Ματθαθαῖ, Ζαδὰβ, Ἐλιφαλέτ, Ἰεραμί, Μανασσῆ, Σεμεΐ. ³⁴ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανί, Μοοδία, Ἀμράμ, Οὐήλ, ³⁵ Βαναία, Βαδαΐα, Χελκία, ³⁶ Οὐουανία, Μαριμωθ, Ἐλίαςίφ, ³⁷ Ματθανία, Ματθαναῖ. καὶ ἐποίησαν ³⁸ οἱ υἱοὶ Βανουῖ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεΐ, ³⁹ καὶ Σελεμία, καὶ Νάθαν, καὶ Ἀδαΐα, ⁴⁰ Μαχαθναβού, Σεσεΐ, Σαριού, ⁴¹ Ἐζριήλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία ⁴² καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία, Ἰωσήφ. ⁴³ ἀπὸ υἱῶν Ναβου, Ἰαήλ, Ματθανίας, Ζαβὰδ, Ζεβεννας, Ἰαδαί, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βαναία. ⁴⁴ πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

Ν Ε Ε Μ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγοι Νεμίας υἱοῦ Χελκία. καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσάν ἀβιρά. ² καὶ ἦλθεν Ἀνανι εἰς ἀπὸ ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ἠρωτήσα αὐτούς περὶ τῶν σωθέντων, οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. ³ καὶ εἶπσαν πρὸς μεὶ οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέν-

τες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρα. ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχῃ Ἱερουσαλήμ καθρηγμένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρὶ. ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι με τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστειῶν καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. ⁵ καὶ εἶπα. μὴ δὴ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ

δ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ φοβερός, φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἐλεός σου τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. ⁶ ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεγχεμένοι, τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου. καὶ ἔξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμάρτομέν σοι. καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρὸς μου ἡμάρτομεν. ⁷ διαλύσει διελυσάμενος πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προτάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλω τῷ Μωϋσῇ παιδί σου. ⁸ μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωϋσῇ παιδί σου, λέγων. ὑμεῖς ἐὰν ἀνυπθέησθε, ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς. ⁹ καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃτε πρὸς μέ, καὶ φυλάξῃτε τὰς ἐντολὰς μου, καὶ ποιήσῃτε αὐτάς, ἐὰν ἡ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείθεν συναῶμαι αὐτοὺς, καὶ ἐξάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνώσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ αὐτοὶ παῖδες σου καὶ λαὸς σου, οὓς ἑλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταίᾳ. ¹¹ μὴ δὴ κύριε. ἀλλὰ ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παιδῶν σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον, καὶ δὸς αὐτόν εἰς οἰκτιρμοὺς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισάν ἔτους ἐικοστοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ, καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ. καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον, καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ. καὶ οὐκ ἦν ἔτερος ἐνώπιον αὐτοῦ. ² καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς. διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρόν, καὶ οὐκ εἰ μετριάζων; καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο, εἰ μὴ πονηρία καρδίας. καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα, ³ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω. διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρόν τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἤρη-

μώθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρί; ⁴ καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς. περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς; καὶ προσηξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ⁵ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτόν ἐν Ἰουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν. ⁶ καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ. ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψεις; καὶ ἡγαθύνων ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον. ⁷ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπαρχοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰουδαν, ⁸ καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσάφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὃς ἐστὶ τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι ξύλα στεγᾶσαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελευσομαι εἰς αὐτόν. καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ. ⁹ καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπαρχοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως. καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγοὺς δυνάμειος καὶ ἱππεῖς. ¹⁰ καὶ ἤκουσε Σαναβαλλὰτ ὁ Ἀρωνι, καὶ Τωβία ὁ δούλος Ἀμμωνι, καὶ πονηρόν αὐτοῖς ἐγένετο, ὅτι ἦκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθόν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. ¹² καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσι εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κτήνος οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτήνος ὃ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ. ¹³ καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ Γωλῆλᾳ καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν, καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας. καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τεῖχει Ἱερουσαλὴμ ὁ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί. ¹⁴ καὶ παρήλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Ἀἰν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτήνι παρελθεῖν ὑποκάτω μου. ¹⁵ καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ

τῷ τείχει χειμάρρου νυκτός. καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει, καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα.¹⁶ καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθην, καὶ τί ἐγὼ ποιῶ. καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς καταλοίοις τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα.¹⁷ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ταύτην, ἐν ᾗ ἐσμέν ἐν αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἐρημὸς, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ. δεῦτε, καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τείχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσομεθα ἔτι ὄνειδος.¹⁸ καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἣ ἐστὶν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὗς εἶπε μοι. καὶ εἶπα. ἀναστῶμεν, καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ἐκκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν.¹⁹ καὶ ἤκουσε Σαμβαλλὰς ὁ Ἀρωνί, καὶ Τωβία ὁ δούλος ὁ Ἀμμωνί, καὶ Γησὰμ ὁ Ἀραβί, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἤλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε;²⁰ καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς. ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐδοῶσι ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δούλοι αὐτοῦ καθαροί, καὶ οἰκοδομήσομεν. καὶ ὑμῖν οὐκ ἐστὶ μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀνέστη Ἑλίουθὺρ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πύλιν τὴν προβατικὴν. αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῶν ἑκατὸν ἡγάσαν ἕως πύργου Ἀναμολῆ.² καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἰερχω, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχάρου, υἱοῦ Ἀμαρί.³ καὶ τὴν πύλιν τὴν ἰχθυηρὰν ὠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά. αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.⁴ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ραμῶθ υἱοῦ Οὐρία, υἱοῦ Ἀκωῶς. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλάμ υἱὸς Βαραχίου, υἱοῦ Μαζβήλ. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε

Σαδὼκ υἱὸς Βαανά.⁵ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεσαν οἱ Θεκωὶ καὶ Ἀδωρίμ, οὐκ ἐζητηκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν.⁶ καὶ τὴν πύλιν Ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰωιδὰ υἱὸς Φασέκ, καὶ Μεσουλὰμ υἱὸς Βασωδία. αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.⁷ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτία· ὁ Γαβαωνίτης, καὶ Εὐαρων ὁ Μηρωνωδίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαὼν καὶ τῆς Μασφά· ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ.⁸ καὶ παρ' αὐτὸν παρησαλίσατο Ὁζιὴλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ Ρωκέμ, καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος.⁹ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ραφαῖα υἱὸς Σούρ, ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Ἱερουσαλὴμ.¹⁰ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰδαῖα υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀττούθ υἱὸς Ἀσαβανία.¹¹ καὶ δευτέρους ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡράμ, καὶ Ἀσοῦβ υἱὸς Φαάτ Μωάβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θανουρίμ.¹² καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλούμ υἱὸς Ἀλλωῆς, ἄρχων ἡμίσεος περιχώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ.¹³ τὴν πύλιν τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἄνον καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ, αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλοὺς πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας.¹⁴ καὶ τὴν πύλιν τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ρηχαβ, ἄρχων περιχώρου Βηθακχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς.¹⁵ τὴν δὲ πύλιν τῆς πηγῆς ἡσφαλίσατο Σαλωμών υἱὸς Χολέι, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά, αὐτὸς ἔξωκοδόμησεν αὐτήν καὶ ἐστέγασεν αὐτήν, καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. καὶ τὸ τέχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυὶδ.¹⁶ ὅπισω αὐτοῦ ἐκρά-

ἐκράτησεν Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβούχ, ἄρχων ἡμῖς περικώρου Βηθσούρ ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γωνίας καὶ ἕως Βηθ-αγγαρίμ. ¹⁷ ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται, Ῥαούμ υἱὸς Βανί. ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμῖς περικώρου Κεῖλὰ τῷ περικώρῳ αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδάδ, ἄρχων ἡμῖς περικώρου Κεῖλὰ. ¹⁹ καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἀζουρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφαί, μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτύσης τῆς γωνίας. ²⁰ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαρούχ υἱὸς Ζαβού, μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασούβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. ²¹ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμωθ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκώς, μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελιασούβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασούβ. ²² καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες ἐκ Χεχάρ. ²³ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὴν καὶ Ἀσοῦβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν. καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασσίου, υἱοῦ Ἀνανία ἐρχόμενα οἴκου αὐτοῦ. ²⁴ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανί υἱὸς Ἀδάδ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως τῆς καμπῆς. ²⁵ Φάλαχ υἱοῦ Εὐζαὶ ἐξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς. καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαῖα υἱὸς Φόρος. ²⁶ καὶ οἱ Ναθινίμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ Ὠφάλ, ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων. ²⁷ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκαῖμ, μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος, καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὀφά. ²⁸ ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. ²⁹ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδούκ υἱὸς Ἐμμήρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαΐα υἱὸς Σχενία φύλαξ τῆς πύλης τῇ ἀνατολῇ. ³⁰ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σελεμία, καὶ Ἀνώμ υἱὸς Σελέφ ὁ ἕκτος,

μέτρον δεύτερον. μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλάμ υἱὸς Βαραχία ἐξεναντίας γασφυλακίου αὐτοῦ. ³¹ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεχλίας υἱὸς τοῦ Σαρεγί ἕως Βηθάν Ναθινίμ, καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ Μασφικὰδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς. ³² καὶ ἀναμέσων τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκίς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐγένετο ἥνικα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις. ² καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. αὕτη ἡ δύναμις Σομόρων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἄρα θυσιάζουσιν; ἄρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἴσονται τοὺς λίθους μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καθέντας; ³ καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐρχόμενα αὐτοῦ ἦλθε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. μὴ θυσιάζουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ καὶ καθιλεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν; ⁴ ἀκούσον ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν, ⁵ καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδιζμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας, ⁶ καὶ μὴ καλυψῆς ἐπὶ ἀνομίαν. ⁷ καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβία καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται, ὅτι ἀνέβη ἡ φυὴ τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεισθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα. ⁸ καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπιτοαυτὸ, ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀφανῆ. ⁹ καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἰούδας. συνετρίβη ἡ ἰσχὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χοῦς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς. οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φωνεύσωμεν αὐτούς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον. ¹² καὶ ἐγένετο ὥς ἦλθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες;

κοῦντες ἔχομενα αὐτῶν, καὶ εἵπosan ἡμῖν. ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς. ¹³ καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατοπίσθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δῆμους μετὰ ῥομφαίων αὐτῶν, λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην, καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ. μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, κησθήσθαι τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν, καὶ οἰκῶν ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ ἐπεστρεψάμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνῆρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμῖν τῶν ἐκτεταγμένων ἐποιοῦν τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖν αὐτῶν ἀντεῖχοντο, καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω πάντος οἴκου Ἰουδα. ¹⁷ τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει. καὶ οἱ αἰρόντες ἐν τοῖς ἀρτήρσι ἐν ὀπλοῖς. ἐν μᾶ χειρὶ ἐποίει αὐτοῦ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μᾶ ἐκράτει τὴν βολίδα. ¹⁸ καὶ οἱ οἰκοδομοὶ ἀνῆρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐξωσμένος ἐπὶ τὴν ὁσφύν αὐτοῦ, καὶ ὠκοδομοῦσαν. καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ. τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνῆρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²⁰ ἐν τόπῳ οὗ ἂν ἀκούσχη τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν. ²¹ καὶ ἡμεῖς ποιῶντες τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖν αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἑσόδου τῶν ἀστρῶν. ²² καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ. ἕκαστος μετὰ τοῦ νεανίσκου αὐτοῦ αὐλλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νύξ προφυλακῇ, καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον. ²³ καὶ ἡμῖν ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλα-

κῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνῆρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους. ² καὶ ἦσαν τινες λέγοντες. ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ, καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζήσομεθα. ³ καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες. ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγυώμεν καὶ ληψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα. ⁴ καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες. ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλείως, ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν. ⁵ καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν. ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν. καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις. ⁶ καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους. ⁷ καὶ βουλευσάτο καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμέ. καὶ ἐμαχέσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἶπα αὐτοῖς. ἀπαιτήσῃ ἀνῆρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἢ ὑμεῖς; ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην, ⁸ καὶ εἶπα αὐτοῖς. ἡμεῖς κερτήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, καὶ παραδοθήσονται ἡμῖν; καὶ ἡσυχασαν, καὶ οὐκ εὗρον λόγον. ⁹ καὶ εἶπα. οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελευσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἔθνων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ¹⁰ καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἑαυτοῖς ἀργύριον καὶ σίτον, ἐγκατελίπομεν δὲ τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην. ¹¹ ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν καὶ ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σίτον καὶ τὸν ὀλνον καὶ τὸ ἐλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς ¹² καὶ εἶπαν. ἀποδώ-

σομεν,

σομεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις, καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὠρκίσα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹³ καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα, καὶ εἶπα. οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα, ὃς οὐ στήσῃ τὸν λόγον τοῦτον, ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός, καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία. ἀμήν. καὶ ἦγενσαν τὸν κύριον. καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁴ ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐντείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθᾷ ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔραγον. ¹⁵ καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ ἔσχατον ἀργύριον διδραχμα τεσσαράκοντα. καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ γὰρ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ. ¹⁶ καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τέλους τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἄγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον. ¹⁷ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πενήντην ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου. ¹⁸ καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἰς, καὶ πρόβατα ἑξ ἑκλεκτά καὶ χίμαρος ἐγίνοντό μοι. καὶ ἀναμέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει. καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζητήσα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον. ¹⁹ μνησθῆναι μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλάτ, καὶ Τωβία, καὶ τῷ Γησάμ τῷ Ἀραβί, καὶ τοῖς καταλοιποῖς ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ὠκοδόμησα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοὴ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου, θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις. ² καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλλάτ καὶ Γησάμ πρὸς με, λέγων. δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπιτοαυτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ὠνώ. καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαι μοι πονηρίαν.

³ καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων. ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι, μὴ ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον. ὡς ἂν τελειώσω αὐτὸ, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς. ⁴ καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα. ⁵ καὶ ἀπέστειλε πρὸς με Σαναβαλλάτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολὴν ἀνευγμένον ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ. ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσθι αὐτοῖς εἰς βασιλέα. ⁷ καὶ πρὸς τούτους προφήτας ἔσθης σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰούδα. καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπιτοαυτό. ⁸ καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτόν, λέγων. οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. ⁹ ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς, λέγοντες. ἐκλυθήσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται. καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου. ¹⁰ καὶ γὰρ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμὶ υἱοῦ Δαλαΐα, υἱοῦ Μεταβέηλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος, καὶ εἶπε. συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε. ¹¹ καὶ εἶπα. τίς ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰςελύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσεται; ¹² καὶ ἐπέγνων, καὶ ἰδοὺ ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ. καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλάτ ἐμισθώσαντο ¹³ ἐπ' ἐμὲ ὅχλον ὅπως φοβηθῶ, καὶ ποιῶσιν οὕτως καὶ ἁμάρτω καὶ γένομαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνειδίσωσί με. ¹⁴ μνησθῆναι ὁ θεὸς Τωβία καὶ Σαναβαλλάτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδία τῷ προφήτῃ, καὶ καταλοιποῖς τῶν προφητῶν, οἱ ἦσαν φοβερίζοντές με. ¹⁵ καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ἑλοὺλ μηνὸς εἰς πενήντην καὶ δύο ἡμέρας. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω ἡμῶν,

ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειω-
θῆναι τὸ ἔργον τοῦτο. ¹⁷ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολὰς ἐπορεύοντο πρὸς Τω-
βίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐ-
τοὺς, ¹⁸ ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰουδα ἐνορκοί
ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σε-
χενία υἱοῦ Ἡραε. καὶ Ἰωάν υἱὸς αὐ-
τοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Μεσουλὰμ
υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα. ¹⁹ καὶ τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς με,
καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ.
καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλε Τωβίας φο-
βεῖσθαι με.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ὥκοδομήθη τὸ
τεῖχος, καὶ ἔστησαν τὰς θύρας, καὶ ἐπε-
σκέπησαν οἱ πυλῶροι, καὶ οἱ ἄδοντες,
καὶ οἱ Λευῖται. ² καὶ ἐνετείλαμην τῷ
Ἀνανία ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ Ἀνανία
ἄρχοντι τῆς βιρᾶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ φοβούμενος
τὸν Θεὸν παρὰ πολλοὺς. ³ καὶ εἶπα αὐ-
τοῖς. οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερου-
σαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ. καὶ ἔτι αὐ-
τῶν γρηγοροῦντων κλεισθώσαν αἱ
θύραι, καὶ σφηνουθήσων. καὶ στή-
σον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ, καὶ
ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἡ
πόλις πλατεία καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς
ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι
ὥκοδομημέναι. ⁵ καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς
τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐν-
τίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν
εἰς συνοδίας. καὶ εὔρον βιβλίον τῆς
συνοδίας οὗ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις. καὶ
εὔρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ. ⁶ καὶ οὗ-
τοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ
αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπέκτισε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλώ-
νος, καὶ ἐπέστρεψον εἰς Ἱερουσαλὴμ
καὶ εἰς Ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐ-
τοῦ ⁷ μετὰ Ζοροβαβὲλ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ
Νεεμία, Ἀζαρία, καὶ Πελμᾶ, Ναεμα-
νι, Μαροδοχαιοῦ, Βαλοῦν, Μασφαραθ,
Ἑσδρα, Βογουῖα, Ἰναοῦμ, Βαανᾶ,
Μασφάρ, ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ υἱοὶ
Φόρος, διςχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκοντα-

δύο. ⁹ υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδο-
μηκονταδύο. ¹⁰ υἱοὶ Ἡρά, ἑξακόσιοι
πεντηκονταδύο. ¹¹ υἱοὶ Φαὰθ Μααῶβ
τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωαβ, διςχίλιοι
ἑξακόσιοι δεκαοκτώ. ¹² υἱοὶ Αἰλάμ,
χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταέσχαρες.
¹³ υἱοὶ Ζαθουῖα, ὀκτακόσιοι τεσσαρα-
κονταπέντε. ¹⁴ υἱοὶ Ζαρχοῦ, ἑπτακό-
σιοι ἐξήκοντα. ¹⁵ υἱοὶ Βαρουῖ, ἑξακό-
σιοι τεσσαρακονταοκτώ. ¹⁶ υἱοὶ Βηρβί,
ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ. ¹⁷ υἱοὶ Ἀσγαθ,
διςχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹⁸ υἱοὶ
Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεπτὰ.
¹⁹ υἱοὶ Βαγοῖ, διςχίλιοι ἐξηκονταεπτὰ.
²⁰ υἱοὶ Ἡδὶν, ἑξακόσιοι πεντηκοντα-
πέντε. ²¹ υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐζεκία, ἐνενη-
κονταοκτώ. ²² υἱοὶ Ἡσᾶμ, τριακόσιοι
εἰκοσιοκτώ. ²³ υἱοὶ Βεσεῖ, τριακόσιοι
εἰκοσιτέσσαρες. ²⁴ υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν
δωδεκα. υἱοὶ Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσι-
τρεῖς. ²⁵ υἱοὶ Γαβαῦν, ἐνενηκοντα-
πέντε. ²⁶ υἱοὶ Βαιθαλὲμ, ἑκατὸν εἰκο-
σιτρεῖς. υἱοὶ Ἀτωφᾶ, πεντηκονταεξ.
²⁷ υἱοὶ Ἀναθωθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.
²⁸ ἄνδρες Βηθασμῶθ, τεσσαρακοντα-
δύο. ²⁹ ἄνδρες Καριαθαρίμ, Καφίρᾶ,
καὶ Βηρῶθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακον-
τατρεῖς. ³⁰ ἄνδρες Ἀραμᾶ καὶ Γαβαῶ,
ἑξακόσιοι εἰκοσι. ³¹ ἄνδρες Μαχμᾶς,
ἑκατὸν εἰκοσιδύο. ³² ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ
Ἀῖ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ³³ ἄνδρες Να-
βία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο. ³⁴ ἄνδρες
Ἡλαμαάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκον-
ταδύο. ³⁵ υἱοὶ Ἡράμ, τριακόσιοι εἰ-
κοσι. ³⁶ υἱοὶ Ἱεριχώ, τριακόσιοι τεσ-
σαρακονταπέντε. ³⁷ υἱοὶ Λοδαδὶδ καὶ
Ἰβνᾶ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς. ³⁸ υἱοὶ Σα-
νανᾶ, τριςχίλιοι ἑννακόσιοι τριάκοντα.
³⁹ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαε εἰς οἶκον Ἰησοῦ,
ἑννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς. ⁴⁰ υἱοὶ
Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. ⁴¹ υἱοὶ
Φασεοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρα-
κονταεπτὰ. ⁴² υἱοὶ Ἡράμ, χίλιοι δε-
καεπτὰ. οἱ Λευῖται ⁴³ υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ
Καθμὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Οὐδουῖα, ἑβδο-
μηκοντατέσσαρες. ⁴⁴ οἱ ἄδοντες υἱοὶ
Ἀσαφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ.
⁴⁵ οἱ πυλῶροι υἱοὶ Σαλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ,
υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτᾶ,
υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν τριακονταοκτώ. ⁴⁶ οἱ
Ναθινίμ, υἱοὶ Σηᾶ, υἱοὶ Ἀσφᾶ, υἱοὶ
Ταβωῶθ,

Ταβαθ, ⁴⁷ υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ Ἀσουῖα, υἱοὶ Φαδών, ⁴⁸ υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγαθὰ, υἱοὶ Σελμεῖ, ⁴⁹ υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γαδῆλ, υἱοὶ Γαάρ, ⁵⁰ υἱοὶ Ρααῖα, υἱοὶ Ρασσών, υἱοὶ Νεκωδὰ, ⁵¹ υἱοὶ Γηῶμ, υἱοὶ Ὀζι, υἱοὶ Φεσῆ, ⁵² υἱοὶ Βησι, υἱοὶ Μείνων, υἱοὶ Νεφωσασί, ⁵³ υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀσουρ, ⁵⁴ υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν, ⁵⁵ υἱοὶ Βαρκονέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Αἰφά, ⁵⁶ υἱοὶ Νισιά, υἱοὶ Αἰφά, ⁵⁷ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σουτεῖ, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδὰ, ⁵⁸ υἱοὶ Ἰελήλ, υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαήλ, ⁵⁹ υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαῖμ, υἱοὶ Ἡμίμ, ⁶⁰ πάντες οἱ Ναθινίμ, καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ἐνενηκονταῦο. ⁶¹ καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ, Θελαρησά, Χαροῦβ, Ἡρών, Ἰεμήρ. καὶ οὐκ ἐδυνασθήσαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσιν. ⁶² υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταῦο. ⁶³ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερζελλί, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλί τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκας, καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν. ⁶⁴ οὗτοι ἐζητήσαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας καὶ οὐκ εὗρέθη, καὶ ἡγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. ⁶⁵ καὶ εἶπεν Ἀθρ-σασθὰ, ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς φωτί-σων. ⁶⁶ καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὥς τε τέσσαρες μυριάδες διςχιλίοι τριακόσιοι ἐξήκοντα, ⁶⁷ παρέξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν. οὗτοι ἐπτακισχιλίοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ. καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁶⁹ ὅνοι διςχιλίοι ἐπτακόσιοι. ⁷⁰ καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χι-λίους, φιάλας πεντηκοντα, καὶ χρ-θωνῶθ τῶν ἱερέων τριάκοντα, ⁷¹ καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυροῦς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομίσμα-τος δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς διςχιλίας τριακοσίας, καὶ ἔδωκαν οἱ

κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσίου δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δυσχίλις διακοσίας, καὶ χρῶθωνῶθ τῶν ἱερέων, ἐξηκονταεπτὰ. ⁷² καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱε-ρεῖς, καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πύλωροί, καὶ οἱ ἄλόντες, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ναθινίμ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πό-λεσιν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐφθασεν ὁ μῆν ὁ ἑβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, ¹ καὶ συνηχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς ἐκ τὸ πλάτος τοῦ ἐμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπαν τῷ Ἐσδρά τῷ γραμ-ματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωϋ-σῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἤνεγκεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νό-μον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου. ³ καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμισοῦς τῆς ἡμέρας, ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες, καὶ ὅτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου. ⁴ καὶ ἔστη Ἐσδρας ὁ γραμ-ματεὺς ἐπὶ βήματος ἐξυλίνου, καὶ ἔστη-σαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας, καὶ Σαμαῖας, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελκία, καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαῖας, καὶ Μισαήλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἀσώμ, καὶ Ἀσαβαδμά, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσολ-λάμ. ⁵ καὶ ἥνοιξεν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ. καὶ ἐγένετο ἥνικα ἥνοιξεν αὐτὸ, ἔστη πᾶς ὁ λαός. ⁶ καὶ ἠύλογησεν Ἐσδρας κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπαν, ἡμῖν, ἐπάραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἐκυψαν καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσκωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βαναίας, καὶ Σαρα-βίας ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαός ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νό-μου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδίδασκον Ἐσδρας, καὶ διέστειλλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαός ἐν τῇ ἀναγνώσει. ⁹ καὶ εἶπε Νεμίας καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται καὶ

οἱ

οἱ συνεβίζοντες τὸν λαόν. καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ. ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε. ὅτι ἐκλαίε πᾶς ὁ λαός, ὥς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου.¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορεύεσθε, φάγετε λαπάσματα, καὶ πίνετε γλυκίσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπέσητε, ὅτι ἐστὶ κύριος ἰσχύς ἡμῶν.¹¹ καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν, λέγοντες. σιωπάτε, ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε.¹² καὶ ἀπηλθὲ πᾶς ὁ λαός φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀποστέλλειν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς.¹³ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἑσδράν τὸν γραμματέα, ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.¹⁴ καὶ εὗροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ὃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῇ, ὅπως κατακλήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ,¹⁵ καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπινξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ εἶπεν Ἑσδρας. ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἑλαιάς, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέος, ποιήσαι σκηνάς κατὰ τὸ γεγραμμένον.¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαός, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δωματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἕως πύλης Ἐφραΐμ.¹⁷ καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνάς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη.¹⁸ καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑσχάτης. καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ

τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

Κ Ε Φ. Θ.

Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ἡσθεῖα καὶ ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν.² καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντός υἱοῦ ἄλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν.³ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν. καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.⁴ καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ Καδμὴλ, Σεχενία υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνενί. καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν αὐτῶν.⁵ καὶ εἶπσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμὴλ. ἀνάστητε, εὐλογεῖτε κύριον τὸν θεόν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει.⁶ καὶ εἶπεν Ἑσδρας. σὺ εἰ αὐτός κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς. καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν.⁷ σὺ εἰ κύριος ὁ θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν Ἀβραμ, καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, καὶ ἐπέθρας αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ.⁸ καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σὺ.⁹ καὶ εἶδες τὴν ταπεινώσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.¹⁰ καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πασίν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼς ὅτι ὑπερη-

ὑπερῆραν ἑπ' αὐτοὺς, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ¹¹ καὶ τὴν θάλασσαν ἐξῆξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώκοντας αὐτοὺς ἐξῆξας εἰς βυθόν, ὡς εἰ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ. ¹² καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. ¹³ καὶ ἐπὶ ὄρος Σινὰ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς. ¹⁴ καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ δούλου σου. ¹⁵ καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοτίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξηνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν. καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου, δοῦναι αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ αὐτοί, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερῆραν εὐσαντο, καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. ¹⁷ καὶ ἀνέκυσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν. καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ σὺ ὁ θεὸς ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. ¹⁸ ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπαν. οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. ¹⁹ καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στύλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὀδηγῆσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίζεν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς. καὶ τὸ μάνα σου οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

²¹ καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν. ἱματία αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεβράχθησαν. ²² καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας αὐτοῖς. καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηὼν βασιλείας Ἑσβῶν, καὶ τὴν γῆν Ὁγ βασιλείας τοῦ Βασάν. ²³ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰςῆγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν. ²⁴ καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χανααίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτῶν. ²⁵ καὶ κατέλαβον πόλεις ὑψηλάς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπέλωνας καὶ ἐλαιῶνας, καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος. καὶ ἐφάγον καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ ἐτρύφησαν ἐν ἀγαθῶσιν σου τῇ μεγάλῃ. ²⁶ καὶ ἥλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξῆνυσαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν. καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, οἱ διεμαρτυράντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. ²⁷ καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς, καὶ ἐθλίψαν αὐτούς. καὶ ἀνέβησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτήρας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτοὺς. ²⁸ καὶ ὡς ἀνταπάντητο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς. καὶ πάλιν ἀνέβησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας, καὶ ἐβόρυσαι αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς, ²⁹ καὶ ἐμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου. καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασί σου ἡμάρτησαν, ἃ ποιῆσαι αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔδωκαν

ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα, καὶ τράχη-
λον αὐτῶν ἐσκλήρουναν καὶ οὐκ ἤκου-
σαν. ³⁰ καὶ ἔλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτη
πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν
πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου,
καὶ οὐκ ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐ-
τοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς. ³¹ καὶ σὺ
ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν, καὶ
οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι ἰσχυρὸς
εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων. ³² καὶ
νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ
κραταῖος καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσω
τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου,
μὴ ὀλιγοθῇτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ
μοχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασι-
λεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν,
καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς προφή-
τας ἡμῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ
ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βα-
σιλείων Ἀσσοῦ καὶ ἔως τῆς ἡμέρας
ταύτης. ³³ καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν
ἐποίησας. καὶ ἡμεῖς ἐξημέατομεν, ³⁴ καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν. καὶ οἱ πα-
τέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον
σου, καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σου, καὶ τὰ μαρτύρια σου ἃ διεμαρτύ-
ρω αὐτοῖς. ³⁵ καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ
σου καὶ ἐν ἀγαθῶσύνῃ σου τῇ πολλῇ
ἣ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλα-
τεῖᾳ καὶ λιπαρᾷ ἣ ἔδωκας ἐνώπιον αὐ-
τῶν, οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ ἀπέ-
στρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδεύματων αὐτῶν
τῶν πονηρῶν. ³⁶ ἰδοὺ σημερον ἐσμέν
δοῦλοι, καὶ ἡ γῇ ἣν ἔδωκας τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς
καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμέν δου-
λοι ἐπ' αὐτῆς, ³⁷ καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς
πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν ὃς ἔδωκας ἐφ'
ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, καὶ ἐν
κτῆνεσιν ἡμῶν ὥς ἄρεστον αὐτοῖς, καὶ
ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν. ³⁸ καὶ ἐν πᾶσι
τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ
γράφομεν καὶ ἐπισφραγίζουσι ἄρχον-
τες ἡμῶν, Λευΐται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

ΚΕΦ. Ι'.

Καὶ ἐπὶ τῶν σφραγίζοντων Νεκίας
Ἀρτασασθᾶ υἱὸς Ἀχαλίας, καὶ Σιδε-

κίας ² υἱὸς Ἀραία, καὶ Ἀζαρία, καὶ
Ἰερεμία, ³ Φασούρ, Ἀμαρία, Μελχία,
⁴ Ἄττους, Σιβανί, Μαλοῦχ, ⁵ Ἰράμ,
Μεραμῶθ, Ἀβδία, ⁶ Δανιήλ, Γαννα-
θὼν, Βαρούχ, ⁷ Μεσουλὰμ, Ἀβία,
Μιαμίν, ⁸ Μααζία, Βελγαι, Σαμαΐα,
οὗτοι ἱερεῖς. ⁹ καὶ οἱ Λευΐται, Ἰησοῦς
υἱὸς Ἀζανία, Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἡνα-
δάδ, Καδμυήλ ¹⁰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, Σαβανία, Ὠδουΐα, Καλιτάν, Φε-
λία, Ἀναν, ¹¹ Μιχὰ, Ρωῶβ, Ἀσιβίας,
¹² Ζακχῶρ, Σαραβία, Σεβανία, ¹³ Ὠ-
δουμ. υἱοὶ Βανουΐα ¹⁴ ἄρχοντες τοῦ
λαοῦ Φόρος Φααθ, Μωαβ, Ἡλάμ,
Ζαθουΐα. υἱοὶ Βανί, ¹⁵ Ἀσγὰδ, Βη-
βαΐ, ¹⁶ Ἀδανία, Βαγοῖ, Ἡδιν, ¹⁷ Ἀ-
τηρ, Ἐζεκία, Ἀζούρ, ¹⁸ Ὠδουΐα, Ἡ-
σάμ, Βηοί, ¹⁹ Ἀοίφ, Ἀναθῶθ, Νο-
βαΐ, ²⁰ Μεγαθῆς, Μεσουλλὰμ, Ἡζιρ,
²¹ Μεσωξιβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδούα,
²² Φαλτία, Ἀνάν, Ἀναΐα, ²³ Σαπὲ,
Ἀνανία, Ἀσοῦβ, ²⁴ Ἀλωῆς, Φαλαΐ,
Σωβήκ, ²⁵ Ρετούμ, Ἐσσαβανὰ, Μαα-
σία, ²⁶ καὶ Αἴα, Αἰνάν, Ἡνὰμ, ²⁷ Μα-
λοῦχ, Ἡράμ, Βαανὰ, ²⁸ καὶ οἱ κατὰ-
λοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευΐται,
οἱ πυλωροὶ, οἱ ἔδοντες, οἱ Ναθινίμ,
καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ, γυναῖ-
κες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐ-
τῶν. πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ πυνιὼν, ²⁹ ἐνί-
σχυν ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ
κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ εἰρήλθοσαν
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορευέσθαι
ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ
Μωϋσῆ γένου τοῦ θεοῦ, φυλάσσε-
σθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς
κυρίου, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ τὰ
προσταγμάτα αὐτοῦ, ³⁰ καὶ τοῦ μὴ
δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς
τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
οὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν. ³¹ καὶ
λαοὶ τῆς γῆς οὐ φέροντες τοὺς ἀγορα-
σμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν
παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἀγία. καὶ ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἐβδο-
μον, καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρός.
³² καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δου-
κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ

θεοῦ ἡμῶν, ³³ εἰς ἄρτους τοῦ προσώ-
που, καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελεισμοῦ, καὶ
εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελεισμοῦ τῶν
σαββάτων, τῶν νουμηνιῶν, εἰς τὰς
εορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ Ἰσραὴλ,
καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
³⁴ καὶ κληρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου
ξύλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡ-
μῶν, εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς και-
ροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνι-
αυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν
τῷ νόμῳ, ³⁵ καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πρωτο-
γεννήματα καρποῦ παντός ξύλου ἐνι-
αυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου,
³⁶ καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ
κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν
ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν.
³⁷ καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ
τὸν καρπὸν παντός ξύλου, οἴνου, καὶ
ἐλαίου οἶσμεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς τὸ γα-
ροφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ δεκά-
την γῆς ἡμῶν τοῖς Λευῖταις. καὶ αὐ-
τοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις
πόλεσι δουλείας ἡμῶν. ³⁸ καὶ ἔσται ὁ
ἱερεὺς υἱὸς Δαρῶν μετὰ τοῦ Λευίτου
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ Λε-
υῖται ἀνοίσουσι τὴν δεκάτην τῆς δεκά-
δος εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαρύ-
φυλάκια εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ. ³⁹ ὅτι
εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρ-
χὰς τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ
ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ οἱ
ιερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλω-
ροὶ καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-
ψομεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οἱ κατάλογοι
τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κληρους ἐνέγκαι
ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθῆσαι ἐν Ἱερου-
σαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἐννεὰ μέρη
ἐν ταῖς πόλεσι. ² καὶ εὐλόγησεν ὁ λα-
ὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσια-

ζομένους, καθῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ.
³ καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ
ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλε-
σιν Ἰούδα. ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατα-
σχέσει αὐτοῦ, ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσρα-
ὴλ. οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ
Ναθιναῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλω-
μών. ⁴ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν
ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ υἱῶν Βεν-
ιαμίν. ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, Ἀθαΐα υἱὸς
Ἀζία, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία,
υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεὴλ. καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ⁵ καὶ Μασαία
υἱὸς Βαροῦχ, υἱὸς Χαλαζά, υἱὸς Ὀζία,
υἱὸς Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαριβ, υἱὸς Ζαχα-
ρίου, υἱὸς τοῦ Σηλωνί. ⁶ πάντες υἱοὶ
Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ,
τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυ-
νάμεως. ⁷ καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν,
Σηλὼ υἱὸς Μεσουλάμ, υἱὸς Ἰσαάκ, υἱὸς
Φαδαΐα, υἱὸς Κωλεΐα, υἱὸς Μασαίου,
υἱὸς Ἐθιήλ, υἱὸς Ἰεσία, ⁸ καὶ ὀπίσω
αὐτοῦ Γηβὲ, Σηλὶ, ἐννακόσιοι εἰκοσιο-
κτὼ. ⁹ καὶ Ἰωηλ υἱὸς Ζεχρί ἐπίσκο-
πος ἐπ' αὐτούς. καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσα-
νὰ ἀπὸ τῆς πόλεως, δευτερός ¹⁰ ἀπὸ
τῶν ἱερέων. καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαριβ,
Ἰαχιν, ¹¹ Σαραία υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς
Μεσουλάμ, υἱὸς Σαδδούκ, υἱὸς Μα-
ριωθ, υἱὸς Αἰτωθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ
θεοῦ. ¹² καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποι-
οῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, ὀκτακόσιοι
εἰκοσιδύο. καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἱεροάμ
υἱοῦ Φαλαλῖα, υἱοῦ Ἀμασί, υἱὸς Ζα-
χαρία, υἱὸς Φασσοῦρ, υἱὸς Μελχία,
¹³ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες πα-
τριῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταδύο.
καὶ Ἀμασία υἱὸς Εὐδορήλ, υἱοῦ Με-
σαριμίδ, υἱοῦ Ἐμμηρ, ¹⁴ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν
εἰκοσιοκτὼ, καὶ ἐπίσκοπος Βαδὴλ υἱ-
ὸς τῶν μεγάλων. ¹⁵ καὶ ἀπὸ τῶν Λευ-
ιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἐσρικάμ, ¹⁷ Μαρ-
θανίας υἱὸς Μιχά, καὶ Ἰωβήβ υἱὸς
Σαμουὶ, ¹⁸ διακόσιοι ὀγδοηκοντα-
τέσσαρες. ¹⁹ καὶ οἱ πυλωροὶ Ἀκουβ,
Τελαμίν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑκα-
τὸν ἐβδομηκονταδύο. ²² καὶ ἐπίσκο-
πος Λευιτῶν υἱὸς Βανί, υἱὸς Ὀζί, υἱ-
ὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά. ἀπὸ υἱῶν Ἀ-
σάφ τῶν ἄδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴ-
κου

κου τοῦ Θεοῦ. ²³ ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτούς. ²⁴ καὶ Φαθαΐα υἱὸς Βασήα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν χοῖμα τῷ λαῷ, ²⁵ καὶ πρὸς τὰς ἐπαυλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβου, ²⁶ καὶ ἐν Ἰησοῦ, ²⁷ καὶ ἐν Βηρσαβε, καὶ ἐπαυλεις αὐτῶν ³⁰ Λαχίς καὶ ἀγροὶ αὐτῆς. καὶ παρεμβάλοσαν ἐν Βηρσαβε. ³¹ καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχμάς. ³⁶ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάντες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦ, Σαραΐα, Ἰερεμία, Ἐσδρας, ² Ἀμαρία, Μαλούχ, ³ Σιχινία. ⁷ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ. ⁸ καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ, Βανού, Καδμιήλ, Σαραβία, Ἰωδαθ, Ματθανία ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίας. ¹⁰ καὶ Ἰησοὺς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ Ἰωακίμ ἐγέννησε τὸν Ἐλίαςιβ, καὶ Ἐλίαςιβ τὸν Ἰωδαθ, ¹¹ καὶ Ἰωδαθ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού. ¹² καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραΐα, Ἀμαρία. τῷ Ἰερεμία, Ἀνανία. ¹³ τῷ Ἐσδρα, Μεσούλαμ, τῷ Ἀμαρία, Ἰωανάν. ¹⁴ τῷ Ἀμαλούχ, Ἰωνάθαν. τῷ Σιχινία, Ἰωσηφ. ¹⁵ τῷ Ἀρέ, Μαννάς. τῷ Μαριώθ, Ἐλκαΐ. ¹⁶ τῷ Ἀδαθαΐ, Ζαχαρία. τῷ Γαναθωθ, Μεσούλαμ. ¹⁷ τῷ Ἀβιά, Ζαχρί. τῷ Μιαμίν, Μααδαΐ. τῷ Φελετί, ¹⁸ τῷ Βαλγας, Σαμουέ. τῷ Σιμιά, Ἰωνάθαν. ¹⁹ τῷ Ἰωαριβ, Ματθαναΐ. τῷ Ἐδίο, Ὀζί. ²⁰ τῷ Σαλαΐ, Καλλαΐ. τῷ Ἀμέκ, Ἀβιδ. ²¹ τῷ Ἐλκία, Ἀσαβίας. τῷ Ἰεδίου, Ναθαναήλ. ²² οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλίαςιβ, Ἰωαδὰ, καὶ Ἰωά, καὶ Ἰωανάν, καὶ Ἰδούα, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου, ²³ υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανάν υἱοῦ Ἐλίου. ²⁴ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ἀσαβία, καὶ Σα-

ραβία, καὶ Ἰησοῦ. καὶ υἱοὶ Καδμιήλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν. ²⁵ ἐν τῷ συναγαγεῖν μετοὺς πυλῶρους ²⁶ ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς. ²⁷ καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερουσαλὴμ ἐζήτησαν τοὺς Λευῖτας ἐν τοῖς τοποῖς αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι ἐγκαινία καὶ εὐφροσύνην ἐν θωαθὰ, καὶ ἐν ὥδαῖς κυμβαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύραι. ²⁸ καὶ συνηχθῆσαν οἱ υἱοὶ τῶν ἁδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλειον, ²⁹ καὶ ἀπὸ ἀγρῶν, ὅτι ἐπαυλεις ὠκοδόμησαν ἐαυτοῖς οἱ ἄδοντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁰ καὶ ἐκαθάρισθῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλῶρους καὶ τὸ τεῖχος. ³¹ καὶ ἀνῆνεγκαν τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τοῦ τείχους. καὶ ἕστησαν δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους, καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας. ³² καὶ ἐπορεύθησαν ὅπως αὐτῶν Ὁσαΐα καὶ ἦμιν ἄρχόντων Ἰούδα, ³³ καὶ Ἀζαρίας, καὶ Ἐσδρας, καὶ Μεσούλαμ, ³⁴ καὶ Ἰούδα, καὶ Βενιαμίν, καὶ Σαμαΐας, καὶ Ἰερεμία. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγγι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς Σαμαΐα, υἱὸς Ματθανία, υἱὸς Μιχαία, υἱὸς Ζαχαροῦ, υἱὸς Ἀσάφ. ³⁶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαμαΐα, καὶ Ὀζιήλ, Γελώλ, Ἰαμά, Ἀία, Ναθαναήλ καὶ Ἰούδα, Ἀνανι, τοῦ αἰνεῖν ἐν ὥδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν ³⁷ ἐπὶ πύλης, τοῦ αἰνεῖν κατέναντι αὐτῶν. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἕως τῆς πύλης τοῦ ὕδατος ³⁹ Εφραϊμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην ἰχθυοῦν, καὶ πύργῳ Ἀναμειήλ, καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς. ⁴² καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἄδοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν. ⁴³ καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἱκετήρ θυσιάσματα μεγάλα, καὶ ἠψυφάνθησαν,

ὅτι

ὅτι ὁ θεὸς ἠύφρανε αὐτοὺς μεγάλως. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠύφρανθησαν, καὶ ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν. ⁴⁴ καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρες ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἄρχουσι τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευítaις, ὅτι ὑψοροῦν ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας. ⁴⁵ καὶ ἐφύλαξαν φυλάκας θεοῦ αὐτῶν, καὶ φυλάκας τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ τοὺς ἄδοντας, καὶ τοὺς πυλωροὺς, ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ, καὶ Σαλωμὼν υἱοῦ αὐτοῦ. ⁴⁶ ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἁδόντων, καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ θεῷ. ⁴⁷ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, διδόντες μερίδας τῶν ἁδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Ἀαρῶν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ. καὶ εὐρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος, ² ὅτι οὐ συνήνησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαάμ καταράσασθαι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν. ³ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν. πᾶς ἐπιμικτος ἐν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασίβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίῳν Τωβία. ⁵ καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον μέγα. καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἁδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων. ⁶ καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἑτὶ τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Βαβυλῶνος ἤλ-

θον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἡτσηάμην παρὰ τοῦ βασιλέως, ⁷ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἣ ἐποίησεν Ἐλιασίβ τῷ Τωβία, ποιήσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἰκῇ τοῦ θεοῦ. ⁸ καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα. καὶ ἐῤῥίψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου. ⁹ καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια. καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μάνα καὶ τὸν λίβανον. ¹⁰ καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν. καὶ ἐφύγασαν ἄνθρωποι εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον. ¹¹ καὶ ἐμαχেসάμην τοῖς στρατηγοῖς, καὶ εἶπα. διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσιν αὐτῶν. ¹² καὶ πᾶς Ἰουδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς ¹³ ἐπὶ χεῖρα Σελεμίας τοῦ ἱερέως, καὶ Σαδῶκ τοῦ γραμματέως, καὶ Φαδαῖα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχάρου υἱὸς Ματθαναίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. ¹⁴ μνησθῆντί μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ. ¹⁵ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ φέροντας θράγματα καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βίασταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πρᾶσεως αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθύν, καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ ἐμαχესάμην τοῖς υἱοῖς Ἰουδα τοῖς ἐλευθέροις, καὶ εἶπα αὐτοῖς. τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε; καὶ βιβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου; ¹⁸ οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην; καὶ ὑμεῖς

ὑμεῖς προστίθετε ὄργην ἐπὶ Ἰσραὴλ βεβηλώσαι τὸ σαββάτον; ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἥνικα κατέστησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, καὶ εἴπα. καὶ ἐκλίσαν τὰς πύλας. καὶ εἶπα, ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτάς ἕως ὅτιςσω τοῦ σαββάτου. καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥστε μὴ αἰρεῖν βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ²⁰ καὶ ἠλλίσθησαν πάντες, καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δις, ²¹ καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. διὰ τί ὑμεῖς ἀλλίσεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους; ἔὰν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν ὑμῖν. ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ. ²² καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἱ ἦσαν καθαραῖζόμενοι, καὶ ἐρχόμενοι, φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. πρὸς ταῦτα μνησθῆτί μου ὁ θεός, καὶ φέσαι μοι κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. ²³ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἱ ἐκάθισαν γυναικας Ἀζωτίας, Ἀμμανίτιδας, Μωαβίτιδας, ²⁴ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἡμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστί, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστί. ²⁵ καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρα-

σάμην αὐτούς. καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας, καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς καὶ ὥρμισα αὐτούς ἐν τῷ θεῷ, ἔὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἔὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν. ²⁶ οὐχ οὕτως ἡμαρτε Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραὴλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐχ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τοῦ θεοῦ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἄλλοτριαι. ²⁷ καὶ ὑμῶν μὴ ἀκουσώμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν ταυτήν, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἄλλοτριαις. ²⁸ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τοῦ Ἐλισούβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ Σαναβαλλάτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ. ²⁹ μνησθῆτι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀρχιστεία τῆς ἱερατείας, καὶ διαθήκη τῆς ἱερατείας καὶ τοὺς Λευίτας. ³⁰ καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ πάσης ἄλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ. ³¹ καὶ τὸ ὄδωρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχυροῖς. μνησθῆτί μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

T O B I T.

Κ Ε Φ. Α'.

Βίβλος λόγων Τωβίτ, τοῦ Τωβιήλ, τοῦ Ἀνανιήλ, τοῦ Ἀδοῦηλ, τοῦ Γαβαήλ, ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀσιήλ, ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ² ὃς ἡγμαλωτευθῆ ἐν ἡμέραις Ενεμεσάρου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θίσιος, ἡ ἔστιν ἐκ δεξιῶν Κυδίας τῆς Νεφθαλὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσὴρ. ἐγὼ Τωβίτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. ³ καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ τῷ ἔθνει, τοῖς προπορευομένοις μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευῆ. ⁴ καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ νεωτέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ τοῦ

Νεφθαλὶ τοῦ πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροσολύμων, τῆς ἐκλείσεως ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάζειν πάσας τὰς φυλάς. καὶ ἡγιασθῆ ὁ ναὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑψίστου, καὶ ὠκοδομηθῆ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος, ⁵ καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθνον τῇ Βααλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλὶ τοῦ πατρός μου. ⁶ κἀγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ Ἰσραὴλ, ἐν προστάγματι αἰωνίου, τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων, ⁷ καὶ ἐδίδουν αὐτάς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν πρὸς

Κ κ

το

τὸ θυσιαστήριον πάντων τῶν γεννημάτων. τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς. **Λ**εὶ τοῖς θεραπεύουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπραγμάζομεν, καὶ ἐπορευόμεν καὶ ἑδᾶ πάντων αὐτὰ ἐν Ἱερουσαλμοῖς καθ' ἕκαστον ἑνιαυτόν, ⁸ καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἱ καθ' ἑκαστὴν ἐντελέματο Λεββαὶρά ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς μου, διότι ὁρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. ⁹ καὶ ὅτε ἐγενόμην ἄνθρωπος, ἔλαβον Ἄνναν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατριᾶς ἡμῶν. καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβίαν. ¹⁰ καὶ ὅτε ἡμῶν λωπίσθημεν εἰς Νινευῆ, πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἡσθιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν, ¹¹ ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχὴν μου μὴ φεγῆν, ¹² καθότι ἐμνησθῆναι τοῦ Θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου. ¹³ καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐκώπιον Ἐννεμίσσαρον, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής, ¹⁴ καὶ ἐπορευόμεν εἰς τὴν Μηδίαν καὶ παρεθέμην Γαβαβίλῳ τῷ ἀδελφῷ Γαβρίε ἐν Ράγου τῆς Μηδίας ἀργυρίου τάλαντα δέκα. ¹⁵ καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἐννεμίσσαρ, ἐβασίλευσε Σενναχηρίμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἡκαεστοκλήσαν, καὶ οὐκ ἔτι ἡδυνάσθη πορευθῆναι εἰς τὴν Μηδίαν. ¹⁶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐννεμίσσαρου ἐλημοσύνας πολλὰς ἐποιοῦν τοῖς ἀδελφοῖς μου. ¹⁷ τοὺς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἱμάτια τοῖς γυμνοῖς. καὶ εἴ τινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐδικαίουν τεθνηκότα καὶ ἐξοφλόμενον ὀπίσω τοῦ τέλους Νινευῆ, ἔθαπτον αὐτόν. ¹⁸ καὶ εἴ τινα ἀπέκτεινε Σενναχηρίμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἔθαιμα αὐτούς κλέπτων. πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐκ εὗρέθη. ¹⁹ πορευθεὶς δὲ εἰς τῶν ἐν Νινευῇ, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτούς, καὶ ἐκρύβην. ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεκώρθη. ²⁰ καὶ διηραγῇ πάντα τὰ ὑπαρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδὲν, πλὴν Ἄννας τῆς γυναῖκος μου, καὶ Τωβίου τοῦ υἱ-

οῦ μου. ²¹ καὶ οὐ διήλθον ἡμέρας πεντήκοντα, ἕως οὗ ἀπέκταναν αὐτόν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ὄρη Ἀραράθ, καὶ ἐβασίλευσε Σαρχεδονὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον τὸν Ἀναήλ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν. ²² καὶ ἤξωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς Νάβυη. Ἀχιάχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος, καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου, καὶ διοικητῆς, καὶ ἐκλογιστῆς, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαρχεδονὸς ἐκ δευτέρου, ἦν δὲ ἑξάδελφος μου.

Κ Ε Φ. Β'.

Ὅτε δὲ κατήλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι Ἄννα ἡ γυνὴ μου, καὶ Τωβίας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑορτῇ, ἣ ἐστὶ ἀγία ἑστία ἐβδόμαδος, ἐγενήθη ἄριστος καλὸν μοι, καὶ ἀντίστα τοῦ φεγῆν. καὶ ἔδωκα ἡμῖν οὖρα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου. βάδισον καὶ ἀγαγε ὃν ἂν εὕρῃς τῶν ἐδελφῶν ἡμῶν ἐκεῖ, ὅς μὲνῃται τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω σε. ³ καὶ ἐλθὼν εἶπε. πάτερ εἰς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐστραγγαλισμένος ἐφύκειται ἐν τῇ ἀγορᾷ. ⁴ κἀγὼ πρῶτῃ γευσασθῆναι με, ἀναπηδήσας ἀνιέλουμαι αὐτόν εἰς τι οἶκημα ἕως οὗ ἔδω ὁ ἥλιος. ⁵ καὶ ἐπιστρέψας ἐλουπάμην, καὶ ἡσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λυτῇ. ⁶ καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμώς, καθὼς εἶπεν. στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρήνον. ⁷ καὶ ἐκλαυσα, καὶ ὅτε ἔδω ὁ ἥλιος, φώκομην, καὶ ὀρούσας ἔθαψα αὐτόν. ⁸ καὶ οἱ πλησίον ἐπεγίλων, λέγοντες. οὐκ ἔτι φοβεῖται φορευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ κἀλὴν θάπτει τοὺς νεκρούς. ⁹ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλωσα θάψας, καὶ ἐκοιμήθη μεμιασμένος παρὰ τὸν τοίχον τῆς αὐλῆς. καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν, ¹⁰ καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐστὶ. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεκωγόντων, ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θετμόν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγενήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς

μοῖς μου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἰατροὺς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με. Ἀχάχαρος δὲ ἐτραφέ με ἕως οὗ ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἑλυμαῖδα. ¹¹ καὶ ἡ γυνὴ μου Ἄννα ἡρριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, ¹² καὶ ἀπέστελλε τοῖς κυρίοις. καὶ ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν, προσδόντες καὶ ἔρπον. ¹³ ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς με, ἤρξατο κράζειν. καὶ εἶπα αὐτῇ. ποθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψιμαῖον ἐστίν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐστιν φαγεῖν κλεψιμαῖον. ¹⁴ ἡ δὲ εἶπεν. ὁῶρον δέδοται μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ. καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ. καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἡρυθρίων πρὸς αὐτήν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι. πού εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου, καὶ αἱ δικαιωσύναι σου; ἰδοὺ γνωστὰ πάντα μετὰ σοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ λυπηθεὶς ἐκλαυσα, καὶ προσευξάμην μετ' ὁδύνης, λέγων. ² δίκαιος εἰ κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀληθία, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα. ³ μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. μὴ με ἐκδικῇς ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου καὶ τῶν πατέρων μου, ἃ ἡμαρτον ἐνώπιόν σου. ⁴ παρήκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσι τοῖς ἐθνέσιν ἐν οἷς ἐσκαρπίσμεθα. ⁵ καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσὶ καὶ ἀληθιναί. ἔξ ἐμοῦ ποιῇσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποιήσαμεν τὰς ἐντολάς σου, οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου. ⁶ καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου ποιήσον μετ' ἐμοῦ. ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μου ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένωμαι γῆ. διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν. ὅτι ὀνειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἑμοί. ἐπίταξον ἀπολυθῆναι με τῆς ἀνάγκης ἣδη εἰς τὸν αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ⁷ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Ραγουὴλ Σάρρα ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μη-

δίας, καὶ ταύτην ὀνειδισθῆναι ὑπὸ παιδικῶν πατρὸς αὐτῆς, ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτὰ, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς, πρὶν ἡ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί. καὶ εἶπα αὐτῇ. οὐ συνίεις ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἀνδρας; ἦδη ἐπὶ ἄσχες, καὶ ἐνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης. ⁹ τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπέθαναν, βαδίize μετ' αὐτῶν, μὴ ἰδοίμεν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁰ ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι. καὶ εἶπεν. μία μὲν εἰμι τῷ πατρί μου. ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὀνειδὸς αὐτῷ ἔσται, καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατὰ ἔω μετ' ὁδύνης εἰς ἄδου. ¹¹ καὶ ἐδεήθη πρὸς τῇ θυρίδι, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς εἰ κύριε ὁ θεός μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογῆσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹² καὶ νῦν κύριε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σέ δέδωκα. ¹³ εἶπον, ἀπολύσαι με ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκούσαι με μηκέτι ὀνειδισμόν. ¹⁴ σὺ γινώσκεις κύριε, ὅτι καθαρὰ εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρός, ¹⁵ καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου. μοιόγενής εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὁ κληρονομῆσαι αὐτόν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς, οὐδὲ ὑπάσχωμαι αὐτῷ υἱός, ἵνα συντηρήσῃ ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἣδη ἀπωλοντό μοι ἑπτὰ. ἵνα τί μοι ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναι με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ, καὶ μηκέτι ἐλεῆσαι με, καὶ ἀκούσαι με ὀνειδισμόν. ¹⁶ καὶ εἰς-ηκούσθη προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνωπίων τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Ραφαήλ, ¹⁷ καὶ ἀπεστάλη ἰασασθαι τοὺς δυο, τοῦ Τωβίτ λεπίσαι τὰ λευκώματα. καὶ Σάρραν τὴν τοῦ Ραγουὴλ δοῦναι Τωβίᾳ τῷ υἱῷ Τωβίτ γυναῖκα, καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβία ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτήν. ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβίτ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σάρρα ἡ τοῦ Ραγουὴλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκινήθη ἐμνήσθη Τωβίτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὐ παρέθετο Γαβριὴλ ἐν Ράγοις τῆς Μηθίας. ² καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ. ἐγὼ ἤγησάμην θάνατον, τί οὐ καλῶ Τωβίαν τὸν υἱόν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με; ³ καὶ καλέσας αὐτὸν εἶπεν. * παιδίον, ἐὰν ἀποθάνω θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου. τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποιεῖ τὸ ἀρεστόν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν. ⁴ μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἐώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ. ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἐνὶ τάφῳ. ⁵ πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν μνημόνευε, καὶ μὴ θελήσῃς ἀμαρτανεῖν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. δικαιοσύνην ποιεῖ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδικίας. ⁶ διότι ποιούντάς σου τὴν ἀλήθειαν, εὐδοκίαι ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην. ⁷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοὶ ποιεῖ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ. ⁸ ὥς σοὶ ὑπάρχοι κατὰ τὸ πλῆθος, ποιήσον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην. ἐὰν ὀλίγον σοὶ ὑπάρχῃ, κατὰ τὸν ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. ⁹ θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. ¹⁰ διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐξ ἐξελθεῖν εἰς τὸ σκότος. ¹¹ δῶρον γὰρ ἀγαθὸν ἔστιν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου. ¹² πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου. μὴ λάβῃς γυναῖκα ἄλλοτριαν, ἣ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατέρος σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἔσμεν. Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. μνήσθητι παιδίον ὅτι αὐτοὶ πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ εὐλο-

γήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν ¹³ καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερφηφανεύου τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου, λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα. διότι ἐν τῇ ὑπερφηφανίᾳ ἀπόλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀχρεϊότητι ἐλάττωσις καὶ ἐνδεια μεγάλη. ἡ γὰρ ἀχρεϊότης μήτηρ ἔστι τοῦ λιμοῦ. ¹⁴ μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου, ὅς ἐάν ἐργάσῃται παρὰ σοὶ, μὴ αὐλισθῇτω, ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτίκα. ἐὰν δουλεύσῃς τῷ θεῷ, ἀποδοθήσεται σοι. πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου. ¹⁵ καὶ ὁ μισεῖς, μηδεὶ ποιήσῃς. οἶνον εἰς μέθην μὴ πίνῃς, καὶ μὴ πορευθῇτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου. ¹⁶ ἐκ τοῦ ἄρτου σου δίδου πεινῶντι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς. πᾶν ὃ ἐὰν περισέυσῃ σοι, ποιεῖ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. ¹⁷ ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ ὡς τοὺς ἁμαρτωλοῖς. ¹⁸ συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης. ¹⁹ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγηι κύριον τὸν θεόν, καὶ παρ' αὐτοῦ αἰτήσον, ὅπως αἱ ὁδοὶ σου εὐθεῖαι γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαὶ σου εὐδοθῶσιν. διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλὴν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὃν ἐὰν θέλῃ, ταπεινοῖ καθὼς βούλεται. καὶ νῦν παιδίον μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου. ²⁰ καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοι τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ὃ παρεθήμην Γαβριῆλ τῷ τῷ Γαβρία ἐν Ράγοις τῆς Μηθίας. ²¹ καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν. ὑπάρχει σοὶ πολλὰ, ἐὰν φοβῇθῃς τὸν θεόν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Και ἀποκριθεὶς Τωβίας, εἶπεν αὐτῷ. πᾶτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλαί μοι. ² ἄλλα πῶς δυνησομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν; ³ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς συμπορεύσεται σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῶ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον. ⁴ καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρε Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος, καὶ οὐκ ᾔδει, ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγος τῆς Μηδίας, καὶ εἰ ἔμπειρος εἰ τῶν τόπων; ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ ἐμπειρῶ, καὶ παρὰ Γαβαὴλ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν ἠυλίσθη. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας. ὑπόμεινον με, καὶ ἐρῶ τὰ πατρί. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς. ⁹ καὶ ἐξελθὼν εἶπεν τῷ πατρί. ἰδοὺ εὗρηκα ὃς συμπορεύσεται μοι. ὃ δὲ εἶπεν. φώνησον αὐτόν πρὸς μέ, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστί, καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ἐξηλθε, καὶ ἡσπασαντο ἀλλήλους. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ. ἀδελφε, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἰ σύ; ὑποδείξον μοι. ¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ. φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς; ἡ μίσθιον ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ. βούλομαι ἀδελφε ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου, καὶ τὸ ὄνομα. ¹³ ὃς δὲ εἶπεν. ἐγὼ Ἀζαρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου τῶν ἀδελφῶν σου. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφε, καὶ μὴ μοι ὀργισθῆς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου, καὶ τὴν πατριὰν σου ἐπιγνῶναι. καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς. ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωάνθαν τοὺς υἱοὺς Σεμὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱεροσόλυμα προσκυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ ὅλης καλῆς εἰ ἀδελφε, ¹⁵ ἀλλὰ εἰπόν μοι τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν διδόναι; δραχμὴν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ

τῷ υἱῷ μου, ¹⁶ καὶ ἐτι προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψῃτε. ¹⁷ καὶ εὐδόκησαν οὕτως. καὶ εἶπε πρὸς Τωβίαν. ἔτοιμος γίνου πρὸς τὴν ὁδόν, καὶ εὐδοθεῖητε. καὶ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὃ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν θεὸς εὐδοσῶσι τὴν ὁδόν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν. καὶ ἐξηλθαν ἀμφοτεροὶ ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν. ¹⁸ ἐκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Τωβίτ. τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ῥάβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν; ¹⁹ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο. ²⁰ ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβίτ. μὴ λόγον ἔχει ἀδελφή, ὑγιαίνων ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται αὐτόν. ²² ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐδοθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.

Κ Ε Φ. ε'.

Και ἐπαύσατο κλαίουσα. ² οἱ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁδόν ἦλθον ἐσπέρας ἐπὶ τὸν Τίγγριν ποταμὸν, καὶ ἠυλίζοντο ἐκεῖ. ³ τὸ δὲ παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, καὶ ἀνέπληθσεν ἰχθύς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον. ⁴ ὃ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ. ἐπιλαβού τοῦ ἰχθύος. καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθύν τὸ παιδάριον, καὶ ἀνέβαλεν αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. ἀνάτεμε τὸν ἰχθύν, καὶ λαβὼν τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἥπαρ καὶ τὴν χολήν, θές ἀσφαλῶς. ⁶ καὶ ἐποίησε τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. τὸν δὲ ἰχθύν ὀπτήσαντες ἔφαγον. καὶ ὠδυνον ἀμφοτεροί, ἕως οὐ ἤγγισαν ἐν Ἐκβατάνοις. ⁷ καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἄγγέλῳ. Ἀζαρία ἀδελφε, τί ἐστὶν ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος; ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ ἐὰν τίνα ὀχλῇ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν,

ταῦτα

ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναῖκος, καὶ μηκέτι ὀχληθῇ.⁹ ἢ δὲ χολή ἐγχοῖσαι ἀνθρώπον, ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθήσεται.¹⁰ ὥς δὲ προσήγγισαν τῇ Ῥάγῃ,¹¹ εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ. ἀδελφε, σήμερον αὐλοθησόμεθα παρὰ Ῥαγουήλ, καὶ αὐτὸς συγγενῆς σου ἐστίν, καὶ ἐστὶν αὐτῷ θυγάτηρ ὀνόματι Σάρρα.¹² λαλήσω περὶ αὐτῆς, τοῦ δοθῆναι σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα, καὶ ὅτι σοι ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ τὸ κοράσιον καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστίν.¹³ καὶ νῦν ἀκουσόν μου, καὶ λαλήσω τῷ πατρί αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποστρέψωμεν ἐκ Ῥαγῶν, ποιήσωμεν τὸν γαμον. διότι ἐπίσταμαι Ῥαγουήλ ὅτι οὐ μὴ δῶ αὐτὴν ἀνδρὶ ἐτέρῳ κατὰ τὸν νόμον Μωϋσῆ, ἢ ὀφειλῇ θάνατον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σοι καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἀνθρώπων.¹⁴ τότε εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ. Ἀζαρία ἀδελφε, ἀκήκοα ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδοσθαι ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας.¹⁵ καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμι τῷ πατρὶ, καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτὴν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ. καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω, καὶ καταξῶ τὴν ζωὴν τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρός μου μετ' ὁδύνης ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ ἕτερος οὐκ ὑπάρχει αὐτοῖς ὃς θάψει αὐτούς.¹⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος. οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἀκουσόν μου ἀδελφε, διότι σοι ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδὲνα λόγον ἔχει, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσεται σοι αὕτη εἰς γυναῖκα.¹⁷ καὶ ἐὰν εἰσελθῇς εἰς τὸν νυμφῶνα, λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἤπατος τοῦ ἰχθύος, καὶ καπνίσῃς,¹⁸ καὶ ὁσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύγεται, καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐ-

τῇ, ἐγέρθητε ἀμότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεημονα θεόν, καὶ ὥσπερ ὑμεῖς, καὶ ἔλθῃ. μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἡτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ παρῄσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἡ αὕτη παιδίον. καὶ ὥς ἤκουσε Ἰωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη σφοδρὰ αὐτῇ. καὶ ἦλθεν εἰς Ἐβρατάνα.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ παρεγένετο εἰς τὴν οἰκίαν Ῥαγουήλ. καὶ Σάρρα δὲ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐχαίρεισεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς αὐτούς. καὶ εἰσέγαγεν αὐτούς εἰς τὴν οἰκίαν.² καὶ εἶπε Ῥαγουήλ Ἐδνα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. ὥς ὁμοῖος ὁ νεανίσκος Ἰωβὶτ τῷ ἀνεψίῳ μου; ³ καὶ ἠρώτησεν αὐτούς Ῥαγουήλ. πόθεν ἐστέ ἀδελφοί; καὶ εἶπον αὐτῷ. ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ τῶν αἰχμαλώτων ἐκ Νινευῆ.⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε Ἰωβὶτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπον. γινώσκουμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑγαίνει ⁵ οἱ δὲ εἶπαν. καὶ ζῇ, καὶ ὑγαίνει. καὶ εἶπε Ἰωβίας. πατὴρ μου ἐστί. ⁶ καὶ ἀντιῆλθον Ῥαγουήλ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε, ⁷ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου υἱός. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμούς ἑαυτοῦ, ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε. ⁸ καὶ Ἐδνα ἡ θυγὴ αὐτοῦ καὶ Σάρρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προσδύμιας. ⁹ καὶ ἔθυσαν κριοὺς προβάτων, καὶ παρέθηκαν ὄψα πλείονα. εἶπε δὲ Ἰωβίας τῷ Ῥαφαήλ. Ἀζαρία ἀδελφε, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθῇ τὸ πρᾶγμα.¹⁰ καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ Ῥαγουήλ. καὶ εἶπε Ῥαγουήλ πρὸς Ἰωβίαν. φάγε, πίε, καὶ ἡδέως γίνου, σοὶ γὰρ καθήκει τὸ παιδίον μου λαβεῖν, πλὴν ὑποδείξω σοι τὴν ἀλήθειαν. ¹¹ ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἑπτὰ ἀνδράσι, καὶ ὅποτε ἐὰν ἐξεπηρεύοντο πρὸς αὐτὴν, ἀπέθνησκον ὑπὸ τὴν νύκτα. ἀλλὰ τὸ νῦν ἐγὼν, ἡδέως γίνου. καὶ εἶπε Ἰωβίας. οὐ γενομαι οὐδὲν ὧδε, ἕως ἂν στήσῃτε καὶ σταθῇτε πρὸς μέ. καὶ εἶπε Ῥαγουήλ. κομίζου αὐτὴν ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν. σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὐτὴ σου ἐστίν. ὁ δὲ ἐλεῆμων θεὸς εὐδώσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα. ¹² καὶ ἐκάλεσε Σάρραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν Τωβία γυναικα, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως κομίζου αὐτὴν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. ¹³ καὶ ἐκάλεσεν Ἐδναν τὴν γυναικα αὐτοῦ. καὶ λαβὼν βιβλίον ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφραγίσατο. ¹⁴ καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν. ¹⁵ καὶ ἐκάλεσε Ῥαγουὴλ Ἐδναν τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἀδελφὴ ἐτοιμάσων τὸ ἔτερον ταμεῖον, καὶ ἐξαγαγε αὐτήν. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπε. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἐκλάυσεν. καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ¹⁷ θάρσει τέκνον, ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δώῃ σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σου ταύτης, θάρσει θυγατερ.

Κ Ε Φ. Η'.

Ὅτι δὲ συντέλεσαν δειπνοῦντες, ἐξήγαγον Τωβίαν πρὸς αὐτήν. ² ὁ δὲ πορευόμενος ἐμνήσθη τῶν λόγων Ῥαφαήλ, καὶ ἔλαβε τὴν τέφραν τῶν θυμιαμάτων, καὶ ἐπέθηκε τὴν καρδίαν τοῦ ἰχθύος καὶ τὸ ἥπαρ, καὶ ἐκάπνισεν. ³ ὅτε δὲ ὠσφρανθῇ τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσμῆς, ἔφωγεν εἰς τὰ ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος. ⁴ ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφοτέροι, ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης, καὶ εἶπεν. ἀνάστηθι ἀδελφὴ, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα ἐλεῇ ἡμᾶς ὁ κύριος. ⁵ καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν. εὐλογητός εἶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἐνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογησάτωσαν σε οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου. ⁶ σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ, καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν Εὐὰν στήριγμα τὴν γυναικα αὐτοῦ. ἐκ τούτων ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρμα. σὺ εἰπας, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ. ⁷ καὶ νῦν κύριε οὐ διὰ πορνείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφὴν μου ταύτην, ἀλλὰ ἐπὶ ἀληθείας ἐπίταξον ἐλεῆσαι

με, καὶ αὐτῇ συγκαταγῆρασαι. ⁸ καὶ εἶπε μετ' αὐτοῦ, ἀμήν. ⁹ καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφοτέροι τὴν νύκτα. καὶ ἀναστὰς Ῥαγουὴλ ἐπορεύθη, καὶ ὥρυξε τάφον, ¹⁰ λέγων. μὴ καὶ οὗτος ἀποθάνῃ; ¹¹ καὶ ἦλθε Ῥαγουὴλ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ, ¹² καὶ εἶπεν Ἐδνα τῇ γυναικι αὐτοῦ. ἀποστείλον μίαν τῶν παιδισκῶν, καὶ ιδέτωσαν εἰ ζῇ. εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτὸν, καὶ μηδεὶς γνῶ. ¹³ καὶ ἐξῆλθεν ἡ παιδίσκη ἀνόηξασα τὴν θύραν, καὶ εὔρε τοὺς δύο καθεύδοντας. ¹⁴ καὶ ἐξελθοῦσα ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι ζῇ. ¹⁵ καὶ εὐλόγησε Ῥαγουὴλ τὸν θεόν, λέγων. εὐλογητός εἶ σὺ ὁ θεὸς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ καθαρᾷ καὶ ἁγίᾳ. καὶ εὐλογίτωσαν σε οἱ ἅγιοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σου, καὶ οἱ ἐκλεκτοί σου. εὐλογίτωσαν σε εἰς τοὺς αἰῶνας. ¹⁶ εὐλογητός εἶ, ὅτι ἠψρανᾶς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ἐποίησας μετ' ἡμῶν. ¹⁷ εὐλογητός εἶ, ὅτι ἤλεσας δύο μονογενεῖς, ποίησον αὐτοῖς δέσποτα ἔλεος, συντέλεσον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐλέους. ¹⁸ ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέταις χῶσαι τὸν τάφον, ¹⁹ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμερῶν δεκατεσσαρῶν. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαγουὴλ πρὶν ἐκτελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου ἐνόρκως, μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐὰν μὴ πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ²¹ καὶ τότε λαβόντα τὸ ἡμῖς τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ πορευεσθαι μετ' ὑγιείας πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅταν ἀποθάνω, καὶ ἡ γυνὴ μου.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐκάλεσε Τωβίας τὸν Ῥαφαήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ² Ἀζαρία ἀδελφε, λαβε μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο καμηλοὺς, καὶ πορεύθητι ἐν Ῥαγοῖς τῆς Μηδίας παρὰ Γαβαήλ, καὶ κόμισαι μοι τὸ ἀργύριον, καὶ αὐτὸν ἄγε μοι εἰς τὸν γάμον, ³ διότι ὁμώμονε Ῥαγουὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με. ⁴ καὶ ὁ πατὴρ μου ἀριθμῇ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μέγα, ὁδυνηθήσεται λίαν. ⁵ καὶ ἐπορεύθη Ῥαφαήλ, καὶ ῥύλισθη παρὰ Γαβαήλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρογραφον. ὃς δι

χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν θεὸν πρὸς τῇ
πύλῃ Νινευή. καὶ ἐθαύμαζον οἱ θεω-
ροῦντες αὐτὸν πορευόμενον, ὅτι ἐβλε-
ψε. ¹⁶ καὶ Τωβίτ ἐξωμολογέτο ἐνώ-
πιον αὐτοῦ, ὅτι ἡλέσκειν αὐτοὺς ὁ θεός.
καὶ ὡς ἤγγισε Τωβίτ Σάρδρα τῇ νύμφῃ
αὐτοῦ, κατευλόγησεν αὐτήν, λέγων.
ἐλθοις υἱαίνουσα θυγάτερ. εὐλογη-
τός ὁ θεός, ὃς ἤγαγέ σε πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου. καὶ
ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Νινευή
ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ παρεγένετο Ἀ-
χιάχαρος, καὶ Νααβὰς ὁ ἐξαδελφος
αὐτοῦ, ¹⁸ καὶ ἤχθη ὁ γάμος Τωβία
μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπτὰ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐκάλεσε Τωβίτ Τωβίαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὄρα τέκνον
μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι
σοι, καὶ προσθῆναι αὐτῷ δεῖ. ² καὶ εἶ-
πεν. πατέρ, οὐ βλάπτομαι δούς αὐτῷ
τὸ ἥμισυ ὧν ἐννήνοχα, ³ ὅτι με ἀγῆοχέ
σοι υγιῇ, καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθερά-
πυσσε, καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε,
καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσσε. ⁴ καὶ εἶπεν
ὁ πρεσβύτερος. δικαιοῦται αὐτῷ. ⁵ καὶ
ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
λάβε τὸ ἥμισυ πάντων ὧν ἐννήνοχατε,
καὶ ὕπαγε υἱαίνων. ⁶ τότε καλῆσας
τοὺς δύο κρυπτῶς, εἶπεν αὐτοῖς. εὐ-
λογεῖτε τὸν θεόν, καὶ αὐτῷ ἐξωμολο-
γεῖσθε. καὶ μεγαλῶσύνην δίδοτε αὐτῷ,
καὶ ἐξωμολογεῖσθε αὐτῷ ἐνώπιον πάν-
των τῶν ζόντων περὶ ὧν ἐποίησε μεθ'
ὑμῶν. ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν θεόν,
καὶ ὑποῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς λό-
γους τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ ἐντίμως
ὑποδεικνύοντες. καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξωμολο-
γεῖσθαι αὐτῷ. ⁷ μυστήριον βασιλέως
καλὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ
ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. ἀγαθὸν ποιή-
σατε, καὶ κακὸν οὐχ εὐρήσει ὑμᾶς.
⁸ ἀγαθὸν προσευχῇ μετὰ νηστείας καὶ
ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης. ἀγαθὸν
τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ
μετὰ ἀδικίας. καλὸν ποιῆσαι ἐλεημο-
σύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον. ⁹ ἐλεη-
μοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ
αὕτη ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν.
οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιο-
σύνας πλησθήσονται ζωῆς. ¹⁰ οἱ δὲ

ἁμαρτάνοντες πολέμοι εἰσὶ τῆς ἐαυ-
τοῦ ζωῆς. ¹¹ οὐ μὴ κρύψω ἀπ' ὑμῶν
πᾶν ῥῆμα. εἴρηκα δὴ μυστήριον βασι-
λέως κρύψαι καλόν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ
θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. ¹² καὶ νῦν
ὅτε προσηύξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου
Σάρδρα, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυ-
νον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ
ἁγίου. καὶ ὅτε ἐθαπτες τοὺς νεκρούς,
ὡσαύτως συμπαραγγῆμι σοι. ¹³ καὶ ὅτε
οὐκ ὤκησας ἀναστῆναι καὶ καταλι-
πεῖν τὸ ἀριστόν σου, ὅπως ἀπελθὼν
περιστεύεις τὸν νεκρόν, οὐκ ἔλαθές με
ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην. ¹⁴ καὶ
νῦν ἀπέστειλέ με ὁ θεός ἰσασσθαι σε
καὶ τὴν νύμφην σου Σάρδραν. ¹⁵ ἐγὼ
εἰμι Ῥαφαήλ, εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγίων
ἁγγέλων οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσ-
ευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ ἐκπορεύονται
ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου. ¹⁶ καὶ
ἐταράχθησαν οἱ δύο, καὶ ἔπεσον ἐπὶ
πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν. ¹⁷ καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς. μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνη ὑμῖν
ἔσται. τὸν δὲ θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν
αἰῶνα, ¹⁸ ὅτι οὐ τῇ ἐμαυτοῦ χάριτι,
ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἤλ-
θον, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶ-
να. ¹⁹ πάσας τὰς ἡμέρας ὥπτανόμην
ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ
ὄρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε. ²⁰ καὶ νῦν ἐξο-
μολογεῖσθε τῷ θεῷ, διότι ἀναβαίνω
πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γρά-
ψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βί-
βλιον. ²¹ καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι
εἶδον αὐτόν. ²² ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα
τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά αὐτοῦ, ὡς
ᾤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος κυρίου.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ Τωβίτ ἔγραψε προσευχὴν εἰς
ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν. εὐλογητός ὁ
θεός ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ, ² ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ
ἐλεεῖ, κατὰ γὰρ εἰς ἅθνη καὶ ἀναγε, καὶ
οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ. ³ ἐξωμολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς
διέσπειρεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἐκεῖ ὑπο-
δείξατε τὴν μεγαλῶσύνην αὐτοῦ, ὑποῦ-
τε αὐτὸν ἐνώπιον παντός ζῶντος, καθ-
ὅτι αὐτὸς κύριος ἡμῶν, καὶ θεός αὐτός
πατήρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
⁵ καὶ

⁵ καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐλεήσει καὶ συναξει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ ἔαν σκορπισθῇτε ἐν αὐτοῖς. ⁶ ἔαν ἐπιστρέψετε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀληθεύαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς, καὶ σὺ μὴ κρύψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν. καὶ θεάσασθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στόματι ὑμῶν, καὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων. ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολογούμεαι αὐτῷ, καὶ δεκνύω τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἐθνὴ ἀμαρτωλῶν. ἐπιστρέψατε ἀμαρτωλοὶ, καὶ ποιῆσατε δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ. τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς, καὶ ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν; ⁷ τὸν θεὸν μου ὑψώ, καὶ ἡ ψυχὴ μου τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀγαλλιάσεται τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ. ⁸ λεγέτωσαν πάντες, καὶ ἐξομολογήσονται αὐτῷ ἐν Ἱερουσόλοιμοις. ⁹ Ἱερουσόλυμα πόλις ἁγίου, μαστιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου, καὶ πάλιν ἐλεήσει τοὺς υἱοὺς τῶν δικαίων. ¹⁰ ἐξομολογοῦ τῷ κυρίῳ ἀγαθῶς, καὶ εὐλόγει τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ χαρᾶς, καὶ εὐφρανῇ ἐν σοὶ τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ ἀγαπήσῃ ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. ¹¹ ἔθνη πολλὰ μακροθνήσκει πρὸς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ, δῶρα ἐν χερσὶν ἔχοντες καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. γενεαὶ γενεῶν δάσωσί σοι ἀγαλλίαμα. ¹² ἐπικατάρατοι πάντες οἱ μισοῦντές σε, ἐπὶ λογημένοι ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ χαρήθῃ καὶ ἀγαλλίασαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, ὅτι συναχθήσονται καὶ εὐλογήσουσι τὸν κύριον τῶν δικαίων. ¹⁴ ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου. μακάριοι ὅσοι ἐλμπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μαστιγῇ σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου, καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁵ ἡ ψυχὴ μου εὐλογεῖτω τὸν

θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ¹⁶ ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἱερουσαλὴμ σαρφαίρω καὶ μαράδω, καὶ λίθω ἐντίμω τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ προμαχώνες ἐν χρυσίῳ καθαρῷ, ¹⁷ καὶ αἱ πλατεῖαι Ἱερουσαλὴμ ἐν βρυλλῷ καὶ ἄνθρακι, καὶ λίθω ἐκ Σουφείρ ψηφολογηθήσονται. ¹⁸ καὶ ἑροῦσι πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἀλληλοῦς καὶ αἰνεσιν, λέγοντες. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς ὑψώσε πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος Τωβίτι. ² καὶ ἦν ἐτῶν πεντηκονταοκτώ, ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄψεις, καὶ μετὰ ἐτη ὀκτὼ ἀνέβλεπεν. καὶ ἐποίησε ἐλεημοσύνας. καὶ προσέθετο φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, καὶ ἐξομολογεῖτο αὐτῷ. ³ μεγάλως δὲ ἐγήρασεν. καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλεπεν αὐτῷ. τέκνον λαβε τοὺς υἱοὺς σου, ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμί. ⁴ ἀπέλθε εἰς τὴν Μηδίαν τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν Ἰωνᾶς ὁ προφητὴς περὶ Νινευῆ, ὅτι καταστραφείσεται. ἐν δὲ τῇ Μηδίᾳ ἔσται εἰρήνῃ μᾶλλον ἕως καιροῦ. καὶ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ σκορπισθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς. καὶ Ἱερουσόλυμα ἔσται ἔρημος, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ κατακαήσεται, καὶ ἔρημος ἔσται μέχρι χρόνου. ⁵ καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ οἰκοδομήσουσι τὸν οἶκον, οὐχ οἶος ὁ πρότερος, ἕως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἰῶνος. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν, καὶ οἰκοδομήσουσιν Ἱερουσαλὴμ ἐντίμως. καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται ἐνδόξως, καθὼς ἐλάλησεν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται. ⁶ καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, καὶ κατοικήσουσι τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ⁷ καὶ εὐλογήσουσι πάντα τὰ ἔθνη κύριον. καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ. καὶ ὑψώσῃ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαρήσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντες κύριον τὸν θεόν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ποιῶντες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. ⁸ καὶ

⁸ καὶ νῦν τέκνον ἀπέλθε ἀπὸ Νινευή, ὅτι πάντως ἔσται ἃ ἐλάλησεν ὁ προφήτης Ἰωνάς. ⁹ σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα, καὶ γενσὺ φιλελεήμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοι καλῶς ᾖ. ¹⁰ καὶ θάψον με καλῶς, καὶ τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ, καὶ μηκέτι αὐλισθήτε εἰς Νινευή. τέκνον ἶδε τί ἐποίησεν Ἀμὰν Ἀχιαχάρῳ τῷ θρέψαντι αὐτόν, ὡς ἐκ τοῦ φωτός ἤγαγεν αὐτόν εἰς τὸ σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ. καὶ Ἀχιαχάρον μὲν ἔσωσε, ἐκείνῳ δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπέδότη, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. Μανασσῆς ἐποίησεν ἑλεημοσύνην, καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανάτου ἧς ἐπῆξεν αὐτῷ. Ἀμὰν δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, καὶ ἀπώλετο. ¹¹ καὶ νῦν παιδία ἴδετε τί ἑλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ δικαιο-

σύνη βύεται. καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης. ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντηκονταοκτὼ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐνδοξῶς. ¹² καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἄννα, ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς Ἐκβάτανα πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πενθερόν αὐτοῦ, ¹³ καὶ ἐγήρασεν ἐντίμως. καὶ ἔθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐνδοξῶς, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ Τωβίτ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσιπτὰ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας. ¹⁵ καὶ ἤκουσε πρηνὴ ἀποθανεῖν αὐτόν τὴν ἀπώλειαν Νινευή, ἣν ἤχμαλώτισε Ναβουχοδονόσορ, καὶ Ἀσούρος, καὶ ἐχάρη πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευή.

Ι Ο Υ Δ Ι Θ.

Κ Ε Φ. Α'.

¹ **Ε**τους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευὴ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαζὰδ, ὃς ἐβασίλευσε Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις, ² καὶ ὠκοδόμησεν ἐπὶ Ἐκβατάνων καὶ κύκλῳ τείχη ἐκ λίθων λελαξευμένον, εἰς πλάτος πηγῶν τριῶν, καὶ εἰς μῆκος πηγῶν ἑξ. καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηγῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηγῶν πεντήκοντα. ³ καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηγῶν ἑκατὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἑθμιλίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα. ⁴ καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διεγειρομένας εἰς ὕψος πηγῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἑξόδους θυνάμεων θυνατῶν αὐτοῦ, καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλεῆα Ἀρφαζὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτο ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις Ῥαγαῦ. ⁶ καὶ συνηγήσαν πρὸς αὐτόν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν,

καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν, καὶ τὸν Τδάσπην, καὶ πεδίῳ Εἰριῶχ ὁ βασιλεὺς Ἑλυμαίων. καὶ συνήλθον ἔσθην πολλὰ σφόδρα εἰς παρατάξιν υἱὸν Χελαούλ. ⁷ καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Λαμασκὸν, τὸν Λίβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον παραλίας, ⁸ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ Καρμήλου, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν ἀνω Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πεδίον Ἐσδορηλὼμ, ⁹ καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλὴμ, καὶ Βετάνη, καὶ Χελλοῦς, καὶ Κάδης, καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ Ταφνάς, καὶ Ῥαμεσσή, καὶ πᾶσαν γῆν Γασῆμ ¹⁰ ἕως τοῦ ἔλθειν ἐπάνω Τάκως καὶ Μέρφικως, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἴγυπτον ἕως τοῦ ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας. ¹¹ καὶ ἐφαύλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν

τὸ ῥῆμα Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐ συνῆλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτόν, ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ ἰσος. καὶ ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενούς ἐν ἀτιμίᾳ πρὸ προσώπου αὐτῶν. ¹² καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα, καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, εἰ μὴν ἐκδικήσῃν πάντα τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας, καὶ Λαμασκηνῆς καὶ Συρίας, ἀνελεῖν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ Μωάβ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἰλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλάσσων. ¹³ καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Ἀρφαξάδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαίδεκάτῳ. καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀρφαξάδ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ. καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων, καὶ ἐκράτησεν τῶν πυργῶν, καὶ ἐπρονόμεισε τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθικεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ἔλαβε τὸν Ἀρφαξάδ ἐν τοῖς ὄρεσι Ραγαῖ, καὶ κατηκόντισεν αὐτόν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτοῦ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτόν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ¹⁶ καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλήθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα. καὶ ἦν ἐκεῖ ῥαθυμῶν καὶ εὐωχούμενος αὐτός· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἰκοσι.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαίδεκάτῳ, δευτέρᾳ καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνός, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε. ² καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστηριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ³ καὶ αὐτοὶ ἔ-

κριναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οἱ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τὴν βουλήν αὐτοῦ, ἐκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ολοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δευτερον ὄντα μετ' αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ⁵ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς. ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ πλήθος ἵππων σὺν ἀναβάταις μυριάδων δεκάδυο, ⁶ καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῇ ἐπὶ δυσμὰς, ὅτι ἡπείθησαν τῷ ῥήματι τοῦ στόματος μου. ⁷ καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἐτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσονται ἐν θυμῷ μου ἐπ' αὐτούς, καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς, ⁸ καὶ οἱ τραυματαῖαι αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγγας καὶ τοὺς χειμαρῶνας αὐτῶν. καὶ ποταμὸς ἐπικλύζων τοὺς νεκροὺς αὐτῶν πληρωθήσεται. ⁹ καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς. ¹⁰ σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὄριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτούς, καὶ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτούς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν. ¹¹ ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθούντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου, δοῦναι αὐτούς εἰς φόνον καὶ ἀρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου. ¹² ὅτι ζῶν ἐγώ, καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου, λελάληκα καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρὶ μου. ¹³ καὶ σὺ δὲ οὐ παραβίῃς ἐν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις, καθότι προσετέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, ¹⁵ καὶ ἡρίθμησεν ἐκλεκτοὺς ἄνδρας εἰς παρατάξιν, καθότι ἐκέλευσεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς μυριάδας δεκάδυο, καὶ ἵππους τοξότας μυρίους διςχιλίους, ¹⁶ καὶ διέταξεν αὐτούς δι-

τρόπον

τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται.
 17 και ἔλαβε καμήλους, καὶ ὄνους καὶ ἡμίονους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλήθος πολὺ σφόδρα, καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ αἰγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, 18 καὶ ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλήθος, καὶ χουσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα. 19 καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, καὶ καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἄρμασι καὶ ἵππευσι, καὶ πελὶος ἐπιλέκτους αὐτῶν. 20 καὶ πολὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρίς συνεξῆλθον αὐτοῖς, καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς. οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πλήθους αὐτῶν. 21 καὶ ἀπῆλθον ἐκ Νινευὴ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βαυκτικαῖθ, καὶ ἐπιστρατοπέδευεν ἀπὸ Βαυκτικαῖθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἁγῶς Κιλικίας. 22 καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἵππεῖς, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινὴν. 23 καὶ διέκοψε τὸ Φουδ καὶ Λουδ, καὶ ἐπρονόμυσεν πάντας τοὺς υἱοὺς Ρασσι καὶ υἱοὺς Ἰσμαὴλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς Νότον τῆς Χελλαιῶν. 24 καὶ παρῆλθε τὸν Ευφράτην, καὶ διῆλθε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ διέσκαψε πᾶσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χειμᾶρδου Ἀβρωνᾶ ἕως τοῦ ἔλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν. 25 καὶ κατέλαβετο τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας, καὶ κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ. καὶ ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰαφεθ, τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τῆς Αραβίας. 26 καὶ ἐκύκλωσε πάντας τοὺς υἱοὺς Μαδιὰν, καὶ ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν, καὶ ἐπρονόμυσεν τὰς μάνδρας αὐτῶν. 27 καὶ κατέβη εἰς πεδῖον Λαμασκοῦ ἐν ἡμέραις θειρισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐνέπρησε πάντας τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν. καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκόλυσε, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίκμησε, καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

28 καὶ ἐπέπεσεν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν, τοὺς ὄντας ἐν Σιδωνί καὶ Τύρῳ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σούρ, καὶ Ὀκινά, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερμααν. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀζωτῳ καὶ Ἀσκάλωνι ἐφοβήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις εἰρηνικαῖς, λέγοντες. 2 ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβουχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστι τῷ προσώπῳ σου. 3 ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, καὶ πᾶν πεδῖον πυρῶν, καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια, καὶ πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου, χρῆσαι καθ' ὃ ἂν ἀρέσκῃ σοι. 4 ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς δοῦλοι σου εἰσὶν. ἔλθων ἀπαντήσον αὐταῖς ὡς ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 5 καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ὀλοφέρνην, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 6 καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ, καὶ ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς. καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους, 7 καὶ ἰδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ, καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος αὐτῶν μετὰ στεφάνων καὶ χορῶν καὶ τυμπάνων. 8 καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν ἐξέκοψε. καὶ ἦν δεδογμένον αὐτῷ ἐξολοθρεῖσαι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβουχοδονόσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι αἱ γλώσσαι καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται αὐτὸν εἰς θεόν. 9 καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον Ἐσδρηλὼν πλησίον τῆς Δωταίας, ἣ ἔστιν ἀπέναντι τοῦ πρὸνος τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας, 10 καὶ κατεστρατοπέδευεν ἀνάμεσον Γαιβαὶ καὶ Σκυθῶν πόλεως, καὶ ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξαι πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἦκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦν-

οικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὁλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλείᾳς Ἀσσυρίων, καὶ ὃν τρόπον ἐσκύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν, ² καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν. ³ ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβιβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ νεωστὶ πᾶς ὁ λαὸς συνελέλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰ σκευή, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ οἶκος ἐκ τῆς βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν, ⁴ καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὄριον Σαμαρείας, καὶ Κιωνὰς, καὶ Βαιθωρῶν, καὶ Βελμὲν, καὶ Ἰεριχὰ, καὶ εἰς Χωβά, καὶ Αἰσωρά, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλήμ, ⁵ καὶ προκατέλαβοντο πᾶσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐτείχιζαντο τὰς ἐν αὐτοῖς κοίμας, καὶ παρέθεντο εἰς ἐπιστισμόν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τεθερισμένα. ⁶ καὶ ἔγραψεν Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βετυλουά, καὶ Βετομισθαίμ ἣ ἔστιν Ἀνέναντι Ἑσδρηλῶν, κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Λωθαίμ ⁷ λέγων, διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν. καὶ ἦν εὐχερῶς διακωλύσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὐσης, ἐπ' ἀνδρας τοὺς πάντας δύο. ⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἡ γερουσία παντός δήμου Ἰσραὴλ, οἱ ἐκάθητο ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἀνέβησαν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἐπέπινυνθον τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, ¹⁰ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ πᾶς πάροικος ἢ μισθωτός, καὶ ἀργυρωμένος αὐτῶν ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν. ¹¹ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνή, τὰ παῖδια, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ

ναοῦ, καὶ ἐσποδῶσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου. ¹² καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον, καὶ ἔβησαν πρὸς τὸν θεόν Ἰσραὴλ ὁμθυμαθὸν ἐκτενῶς, τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας εἰς προνομήν, καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμόν, ἐπίχαρμα τοῖς ἔθνεσι. ¹³ καὶ εἰσήκουσεν κυριῶς τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἐξείδεν τὴν θλίψιν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων κυρίου παντοκράτορος. ¹⁴ καὶ Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ παρευσηκότες ἐνώπιον κυρίου, ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ, φακκούς περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὀλοκαύτωςαν τοῦ ἐνδελχισμού, καὶ τὰς εὐχὰς, καὶ τὰ ἐκούσια δόματα τοῦ λαοῦ, ¹⁵ καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κιδάρεις αὐτῶν. καὶ ἔβδων πρὸς κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀνηγγέλη Ὁλοφέρνῃ ἀρχιστράτηγῳ δυνάμεως Ἀσσυρῶ, διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον, καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκανδαλά. ² καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀρχοντας Μωαβ, καὶ τοὺς στρατηγοὺς Ἀμμων, καὶ πάντας σατράπας τῆς παραλλίας, ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀναγείλατε δὴ μοι υἱοὶ Χαναάν τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνας ἄς κατοικοῦσι πόλεις; καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν; ⁴ καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἔλθειν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀχωὴρ ὁ ἡγούμενος

μενος πάντων υἱὸν Ἀμμών. ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγεῖλῶ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταύτην, πλησίον σου οὐκ οὔτως, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ψεύδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου. ⁶ ὁ λαὸς οὗτός ἐστιν ἐπὶ γῆν Χαλδαίων, ⁷ καὶ παρώκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθεῖν τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων, ⁸ καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσέκνησαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Καναάν, καὶ κατοικήσαν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνθησαν πολὺ καὶ ἐργασίῳ καὶ ἐν κτήρεσι πολλοῖς σφόδρα, ¹⁰ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναάν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν. ¹¹ καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσφάσαντο αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλύνῃ, καὶ ἐταπείνωσαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκε αὐτοὺς εἰς δούλους. ¹² καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγὰς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴσως. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ¹³ καὶ κατέξηραν ἐν θεῷ τὴν ἐρουθρὰν θάλασσαν ἐμπροσθεν αὐτῶν, ¹⁴ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σιναΐ, καὶ Κάδης Βαρνῆ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρημίᾳ, ¹⁵ καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Αμορραίων, καὶ πάντας τοὺς Ἑσθωνίτας ἐξωλόθρευσαν ἐν τῇ ἰσχυί αὐτῶν. καὶ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινὴν. ¹⁶ καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χανααῖον, καὶ τὸν Φιριζαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Συχεμ, καὶ πάντας τοὺς Γερεσιταῖους, καὶ κατοίκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέ-

ρας πολλὰς. ¹⁷ καὶ ἔως οὐκ ἤμαρτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστίν. ¹⁸ ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ᾗς διέθετο αὐτοῖς, ἐξωλοθρευθήσαν ἐν πολλοῖς πλημοῖς ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ ἤχηλωται ἔθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἔδαφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων. ¹⁹ καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν θεὸν αὐτῶν ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασποράς οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ κατέσχον τὴν Ἱερουσαλήμ οὐ τὸ ἁγίασμα αὐτῶν, καὶ κατοικήθησαν ἐν τῇ ὀρεινῇ, ὅτι ἦν ἐρημός. ²⁰ καὶ νῦν δέσποτα κύριε εἰ μὴν ἐστὶν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἁμαρτανουσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπισκεψόμεθα ὁ, τι ἐστὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐκπολεμήσωμεν αὐτούς. ²¹ εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ κύριος αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ δόσμεθα εἰς ὀνειδισμόν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς. ²² καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σιγήν καὶ περιεστώς. καὶ εἶπαν οἱ μεγιστάνες Ὀλοφέρνη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωάβ, συγκόψαι αὐτὸν, ²³ ὃν γὰρ φοβηθήσόμεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ἰδοὺ γὰρ λαὸς ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶ δύναμις, οὐδὲ κράτος εἰς παράταξιν ἰσχυρὰν. ²⁴ διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἔσονται εἰς κατάβρωμα πάσης τῆς στρατιᾶς σου δέσποτα Ὀλοφέρνη.

Κ Ε Φ. ε'.

Καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κύκλων τῆς συνεδρείας, καὶ εἶπεν Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμειος Ἀσοῦρ πρὸς Ἀχιὼρ ἐναντίον πάντος τοῦ δήμου ἁλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ. ² καὶ τίς εἰ σὺ Ἀχιὼρ, καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραιμ, ὅτι προεφῆτευσας ἐν ἡμῖν καθὰς σήμερον, καὶ εἶπας. τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσαι, ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπίζει αὐτῶν; καὶ τίς ὁ θεὸς

εἰ μὴ Ναβουχοδονόσορ; οὗτος ἀπο-
στείλει τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ θεὸς
αὐτῶν. ³ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δούλοι αὐτοῦ
πατάξομεν αὐτοὺς ὡς ἄνθρωπον ἓνα,
καὶ οὐχ ὑποστήσονται τὸ κράτος τῶν
ἵππων ἡμῶν. ⁴ κατακαύσομεν γὰρ αὐ-
τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν
μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν,
καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νε-
κρῶν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀντιστήσεται τὸ
ἔγχος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσω-
πον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλεία ἀπολύν-
ται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ
ὁ κυριος πάσης τῆς γῆς. εἶπε γὰρ, οὐ
ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων
αὐτοῦ. ⁵ σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τοῦ
Ἀμμων, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τού-
τους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει
ἐτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν
ἐξ Αἰγύπτου. ⁶ καὶ τότε διελυσταί
ὁ σίδηρος τῆς στρατίας μου καὶ ὁ λαὸς
τῶν θεραπευόντων μου τὰς πλευράς σου,
καὶ πεσθὶ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν,
ὅταν ἐπιστρέψω. ⁷ καὶ ἀποκαταστή-
σουσι σε οἱ δούλοι μου εἰς τὴν ὀρεινὴν,
καὶ θήσουσί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν
ἀναβάσεων, ⁸ καὶ οὐκ ἀπολῇ ἕως οὗ
ἐξολοθρευθῇς μετ' αὐτῶν. ⁹ καὶ εἶπερ
ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ ληφθή-
σονται, μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσ-
ωπον. ἑλάλησα, καὶ οὐδὲν διαπεσέται
τῶν ῥημάτων μου. ¹⁰ καὶ προσέταξεν
Ὁλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἱ
ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ,
συλλαβεῖν τὸν Ἀχιὼρ καὶ ἀποκαταστή-
σαι αὐτὸν εἰς Βετυλούα, καὶ παρα-
δοῦναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ
συνέλαβον αὐτὸν οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τὸ πεδῖον καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς
πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν, καὶ παρεγέ-
νοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἱ ἦσαν ὑποκάτω
Βετυλούα. ¹² καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν
τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὄπλα αὐτῶν,
καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν
κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ πᾶς ἄνθρωπος σφεν-
δονητῆς διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐ-

τῶν, καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς.
¹³ καὶ ὑποδύσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους,
ἔδησαν τὸν Ἀχιὼρ, καὶ ἀφῆκαν ἐβρι-
μένον ὑπὸ τὴν ῥίξαν τοῦ ὄρους, καὶ
ἀπαῶχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.
¹⁴ καταβάντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς
πόλεως αὐτῶν ἐπέστησαν αὐτῷ, καὶ
λύσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς τὴν Βε-
τυλούα, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν, ¹⁵ οἱ
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ὁζίας
ὁ τοῦ Μιχα ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ
Ἀβροῖς ὁ τοῦ Γοθωνιᾶ, καὶ Χαρκίς
υἱὸς Μελχιήλ. ¹⁶ καὶ συνεκάλεσαν πάν-
τας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως,
καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν
καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
ἔστησαν τὸν Ἀχιὼρ ἐν μέσῳ πάντος
τοῦ λαοῦ αὐτῶν. καὶ ἐπρωτότησεν αὐ-
τὸν Ὁζίας τὸ συμβεβηκός. ¹⁷ καὶ ἀπο-
κριθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα
τῆς συνεδρίας Ὁλοφέρνη, καὶ πάντα
τὰ ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν
ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ ὅσα ἐμ-
γαλοδρήμονῃσιν Ὁλοφέρνης εἰς τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ πεσόντες ὁ λαὸς
προσκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ ἐβόησαν
λέγοντες. ¹⁹ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ,
κατίδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανείας αὐτῶν,
καὶ ἐλέησον τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους
ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσ-
ωπον τῶν ἠγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. ²⁰ καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ,
καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὸν σφόδρα. ²¹ καὶ
παρέλαβεν αὐτὸν Ὁζίας ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας εἰς οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε πο-
τον τοῖς πρεσβυτέροις. καὶ ἐπεκαλέ-
σαντο τὸν θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν
ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τῇ δ' ἐπαύριον παρήγγειλεν Ὁλο-
φέρνης πᾶσιν τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ, καὶ
παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οἱ παρεγένοντο
ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ, ἀναβαι-
νύνειν ἐπὶ Βετυλούα, καὶ τὰς ἀναβά-
σεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι,
καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ. ² καὶ ἀνέβηξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ πᾶς ἄνθρωπος δυνατὸς αὐτῶν, καὶ
ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑκατὸν ἐβδόμη-

κοῖτα,

κοντα, και ἱππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρίς της ἀποσκευῆς και τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἦσαν πεζοὶ ἐν αὐτοῖς, πληθος πολὺ σφόδρα. ³ και παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βετυλούα ἐπὶ τῆς πηγῆς, και παρέτειναν εἰς εὖρος ἐπὶ Λωθαίμ και ἕως Βελθέμ, και εἰς μῆκος ἀπὸ Βετυλούα ἕως Κυαμῶνος, ἣ ἐστιν ἀπέναντι Ἐσδρηλωμ. ⁴ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πληθος, ἐταράχθησαν σφόδρα. και εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, και οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, οὔτε αἱ φάραγγες, οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν. ⁵ και ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, και ἀνακούσαντες πυρὰς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκεῖνην. ⁶ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἦσαν ἐν Βετυλούα, ⁷ και ἐπισκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν. και τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευεν, και προκατελάβετο αὐτάς, και ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, και αὐτὸς ἀνέβηκεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ⁸ και προσελθόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, και πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωάβ, και οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπαν. ⁹ ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁδεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου. ¹⁰ ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πέποιθαν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὕψει τῶν ὀρέων αὐτῶν, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἐστὶν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν. ¹¹ και νῦν δέσποτα μὴ πολέμει πρὸς αὐτούς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξιως, και οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἷς. ¹² ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου, διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, και ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδες σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἣ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ῥίξης τοῦ ὄρους, ¹³ διότι ἐκείθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βετυλούα, και ἀνελεί αὐ-

τοὺς ἡ δία, και ἐκδώσουσι τὴν πόλιν αὐτῶν, και ἡμεῖς και ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, και παρεμβалоῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς προφυλακὴν, τοῦ μὴ ἐξελεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἕνα. ¹⁴ και τακῆσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ και αἱ γυναῖκες αὐτῶν, και τὰ τέκνα αὐτῶν. και πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτούς, καταστρωθήσονται ἐν ταῖς πλεγμαῖς τῆς οἰκήσεως αὐτῶν, ¹⁵ και ἀνταποδώσει αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, και οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ. ¹⁶ και ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνου, και ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπεύοντων αὐτοῦ, και συνέταξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν. ¹⁷ και ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμὼν, και μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσοῦρ. και παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι, και προκατελάβοντο τὰ ὕδατα, και τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ και ἀνέβησαν υἱοὶ Ἡσαῦ, και οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, και παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Λωθαίμ, και ἀπέστειλαν ἕξ αὐτῶν πρὸς Νότον και Ἀπηνωτὴν ἀπέναντι Ἐκρεβὴλ ἣ ἐστὶ πλησίον Χούς, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Μοχμοῦρ, και οἱ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, και ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. και αἱ σκηναὶ και αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄχλῳ πολλῷ, και ἦσαν εἰς πληθος πολλὴ σφόδρα. ¹⁹ και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν πρὸς κύριον θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, και οὐκ ἦν διαφυγεῖν ἐκ μέσου αὐτῶν. ²⁰ και ἔμεινε κύκλω αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοῦρ, οἱ πεζοὶ και τὰ ἄρματα και οἱ ἱππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας τριακοντατέσσαρας. και ἐξέλειπεν πάντας τοὺς κατοικοῦντας Βετυλούα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων. ²¹ και οἱ λάκκοι ἐξεκνοῦντο, και οὐκ εἶχον πιεῖν εἰς πλησμονὴν ὕδωρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδοσαν αὐτοῖς πιεῖν. ²² και ἠθύμωσαν τὰ νήπια αὐτῶν, και αἱ γυναῖκες αὐτῶν και οἱ νε-

νόκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης. καὶ ἐπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἐν ταῖς δίοδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσης ἐτι ἐν αὐτοῖς. ²³ καὶ ἐπισυνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ὀζιαν καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια, καὶ ἀνέβησαν φωνὴ μεγάλη, καὶ ἔπαιον ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων. ²⁴ κρίναι ὁ θεὸς ἀναμέσων ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην, οὐ λαλήσαντες εἰρηνικὰ μετὰ τῶν υἱῶν Ἀσσυρί. ²⁵ καὶ νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, τοῦ καταστρωθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψει καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ. ²⁶ καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτοὺς, καὶ ἐκδοσθε τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομίην τῷ λαῷ Ὀλοφέρνηου, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ. ²⁷ κρείσσον γὰρ ἡμῖν γεννηθῆναι αὐτοῖς εἰς διασπαγὴν, ἐσόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψόμεθα τὸν θάνατον τῶν νεπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν ἐκλείπουσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ²⁸ μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀμαρτήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον. ²⁹ καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδόν, καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν φωνὴ μεγάλη. ³⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας. Θαραύετε ἀδελφοί, διακαρτερήσωμεν ἐτι πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος. ³¹ ἔάν τις διελθῶσιν αὐταί, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ὑμῶν. ³² καὶ ἐσκορπίσε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐαυτοῦ παρεμβολήν. καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐξάπέστειλε. καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἤκουσαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδιθ θυγάτηρ Μεραι, υἱοῦ Ὠξ, υἱοῦ Ἰωσήφ, υἱοῦ Ὀξηλ, υἱοῦ Ἐλκία, υἱοῦ Ἡλίου, υἱοῦ Χελκίου, υἱοῦ Ἐλκίβ, υἱοῦ Ναθαναήλ, υἱοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ Σαρασαδαῖ, υἱοῦ Ἰσραήλ. ² καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς, τῆς φυλῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατριᾶς αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θορισμοῦ κριθῶν. ³ ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοῦ δεσμεύοντος τὸ δῶραγμα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλούᾳ τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀναμέσον Δωθαίμ καὶ Βελαμῶν. ⁴ καὶ ἦν Ἰουδιθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας. ⁵ καὶ ἐποίησεν ἐαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δωματίου τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτῆς σάκκον. καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύουσας αὐτῆς. ⁶ καὶ ἐνηστευε πᾶσας τὰς ἡμέρας χηρεύουσας αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων, καὶ σαββάτων, καὶ προνομυηγιῶν καὶ ρουμηνῶν, καὶ ἑορτῶν, καὶ χαρμοσυνηνῶν οἴκου Ἰσραήλ. ⁷ καὶ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὥρεια τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἀγρούς, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν. ⁸ καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπῆνευεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβέτο τὸν θεὸν σφόδρα. ⁹ καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἀρχοντα, ὅτι ὀλιγοψύχησαν ἐπὶ τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων. καὶ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους Ἰουδιθ οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, ὡς ᾤκισεν αὐτοῖς παραδόσθαι τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις. ¹⁰ καὶ ἀποστείλας τὴν ἄβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστώσαν πᾶσι τοῖς ὑπαρχοῦσιν αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζιαν καὶ Χαβρίν καὶ Χαρρίν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ἀκούσατε δὴ μὲν ἀρχοντας τῶν κατοικούντων ἐν Βετυλούᾳ. ὅτι οὐκ εὐθὺς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλάλησατε ἐναντίον τοῦ

τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐστή-
σατε τὸν ὄρκον ὃν ἐλάλησατε ἀναμέ-
σον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ εἴπατε ἐν-
δόξασιν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν,
ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ κύριος
βοηθῆσαι ἡμῖν. ¹² καὶ νῦν τίνες ἐστέ
ὑμεῖς οἱ ἐπεφύλασθε τὸν Θεὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ σήμερον; καὶ ἴστασθε ὑπὲρ
τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;
¹³ καὶ νῦν κύριον παντοκράτορα ἐξε-
τάξετε, καὶ οὐδὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως
τοῦ αἰῶνος, ¹⁴ ὅτι βάθος καρδίας ἀν-
θρώπου οὐκ εὐρήσεται, καὶ λόγους τῆς
διανοίας αὐτοῦ οὐ λήψεσθε, καὶ πῶς
τὸν Θεὸν ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα
ἐρευνήσετε, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπι-
γνώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ
κατανοήσετε; μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ
παροργίζετε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
¹⁵ ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε
ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτοὺς ἔχει τὴν
ἐξουσίαν ἐν αἷς θάλει σκεπάζει ἡμέρας,
ἢ καὶ ὀλοθρεῖναι ἡμᾶς πρὸ προσώπου
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ¹⁶ ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνε-
χυράξετε τὰς βουλάς κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ὅτι οὐκ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς
ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου
διαιεθῆναι. ¹⁷ διόπερ ἀγαμέμνους τὴν
παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἐπικαλεσώμεθα
αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ εἰσακού-
σεται τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἐὰν ἡ αὐτῷ
ἀρεστόν. ¹⁸ ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γε-
ρεαῖς ἡμῶν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
σήμερον οὔτε φυλὴ, οὔτε πατριὰ, οὔτε
ἔθνος, οὔτε πόλις ἐξ ἡμῶν, οἱ προς-
κυνοῦσι Θεοῖς χειροποιήτοις, καθόπερ
ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις,
¹⁹ ὧν χάριν ἔδοθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ
εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐπε-
σον πῶμα μέγα ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν. ²⁰ ἡμεῖς δὲ ἕτερον Θεὸν οὐκ
ἐπὶ ἐγγινώσκοντες πλὴν αὐτοῦ. ὅθεν ἐπιβό-
σκοντες οὐκ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ
τοῦ γένους ἡμῶν. ²¹ ὅτι ἐν τῷ ληφθῆ-
ναι ἡμᾶς, οὕτως καθήσεται πᾶσα ἡ
Ἰουδαία, καὶ προσομοιωθήσεται τὰ ἅγια
ἡμῶν, καὶ ζητήσου τὴν βεβήλωσιν αὐτῶν
ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, ²² καὶ τὸν φό-
νον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὴν αἰχμα-
λωσίαν τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν ἐπιστρέψαι εἰς κε-

φαλὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἐθνεσιν, οὐ ἐὰν
δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσομεθα εἰς
πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον
τῶν κτωμένων ἡμᾶς. ²³ ὅτι οὐ κατε-
δυνθήσεται ἡ δουλεία ἡμῶν εἰς χάριν,
ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσει αὐτὴν κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν. ²⁴ καὶ νῦν ἀδελφοί ἐπιδει-
ξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἐξ
ἡμῶν κρέματα ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ
τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστή-
ριον ἐπιστήρικται ἐφ' ἡμῖν. ²⁵ παρὰ
ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν κυρίῳ
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθά
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν. ²⁶ μνησθῆτε
ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραάμ, καὶ ὅσα
ἐπείρασε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ὅσα ἐγένετο
τῷ Ἰακώβ ἐν Μισσοποταμίᾳ τῆς Συ-
ρίας πομαίνοντι τὰ πρόβατα Δάβαν
τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ²⁷ ὅτι
οὐ καθὼς ἐπείρους ἐπύρρουν εἰς ἐτα-
σμόν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ
ἐξεδικήσαν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μωστι-
γοῦ κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ. ²⁸ καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὀζίας. πάντα ὅσα
εἶπας, ἀγαθὴ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ
οὐκ ἐστὶν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις
σου. ²⁹ ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σο-
φία σου προδήλος ἐστίν, ἀλλὰ ἐπὶ
ἀρχῇς ἡμερῶν σου ἔγνων πᾶς ὁ λαὸς
τὴν σύνεσιν σου, καθότι ἀγαθὸν ἐστὶ
τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου. ³⁰ ἀλλ'
ὁ λαὸς ἐδίψησε σοφίαν, καὶ ἠγάγα-
σαν ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλαλήσαμεν
αὐτοῖς, καὶ ἀπαγαγεῖν ὄρκον ἐφ' ἡμᾶς,
ὃν οὐ παραβησόμεθα. ³¹ καὶ νῦν δεη-
θῇτι περὶ ἡμῶν, ὅτι γυνὴ εὐσεβὴς εἶ,
καὶ ἀποστελεῖ κύριος τὸν υἱόν σου εἰς
πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἐκλείνομεν ἐν. ³² καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς Ἰουθὶθ. ἀκούσατέ μου, καὶ ποιή-
σω πρᾶγμα ὃ ὀφίξεται εἰς γενὰς γε-
νεῶν υἱὸς τοῦ γένους ἡμῶν. ³³ ὑμεῖς
στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νύκτα
ταύτην, καὶ ἐξαλείψωμαι ἐγὼ μετὰ τῆς
ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ'
αὐτῆς εἴπατε παραδώσαν τὴν πόλιν τοῖς
ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισμένεται κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ μου. ³⁴ ὑμεῖς δὲ οὐκ
ἐξερευνήσετε τὴν πράξιν μου, οὐ γὰρ
ἔρω ὑμῖν, ἕως τοῦ τελεσθῆναι ὃ ἐγὼ
ποιῶ. ³⁵ καὶ εἶπεν Ὀζίας καὶ οἱ ἄρ-

χορτες προς αὐτήν. πορεύου εἰς εἰρή-
νην, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἐμπροσθέν σου
εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ³⁶ καὶ
ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορεύ-
θησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἰουδῖθ δὲ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ
ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῆς, καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκ-
κον. καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἰε-
ρουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸ
θυμίαμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης, καὶ
ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδῖθ πρὸς κύ-
ριον, καὶ εἶπε. ² κύριε ὁ θεὸς τοῦ πα-
τρός μου Συμεὼν, ὃ ἔδωκας ἐν χειρὶ
ρομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἱ
ἔλυσαν μήτραν παρθένου εἰς μίasma,
καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχυνήν, καὶ
ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος. ἔλπας
γὰρ, οὐχ οὕτως ἔσται. καὶ ἐποίησαν
³ ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς
φόνον, καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν ἡ
ἠδέσαστο τὴν ἀπάτην αὐτῶν εἰς αἷμα.
καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δυνάσταις,
καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν. ⁴ καὶ
ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομίην,
καὶ θυγατέρας εἰς αἰγμαλωσίαν, καὶ
πάντα τὰ σκύλα εἰς διαίρεσιν υἱῶν
ἡγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἱ καὶ ἐξήλωσαν
τὸν ζῆλόν σου, καὶ ἐβδελύξαντο μί-
asma αἵματος αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσαντό
σε εἰς βοήθον. ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς,
καὶ εἰσάκουσον ἐμοῦ τῆς χήρας. ⁵ σὺ
γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων, καὶ
ἐκέῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ
τὰ ἐπερχόμενα διανοήθης, καὶ ἐγενή-
θησαν ὡς ἐνενοήθης, ⁶ καὶ παρέστησαν
ὡς ἐβουλεύσω, καὶ εἶπαν. ἰδοὺ πάρεσμεν.
πάσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἑτοιμοί, καὶ ἡ
κρίσις σου ἐν προγνώσει. ⁷ ἰδοὺ γὰρ
Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει
αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἵππων καὶ ἀνα-
βάτην, ἐναυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν,
ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαισῶ καὶ
τόξῳ καὶ σφενδόνη, καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ὅτι σὺ εἰ κύριος συντριβὼν πολέμους.
⁸ κύριος ὄνομα σοι. σὺ ῥάξον αὐτῶν
τὴν ἰσχύν ἐν δυνάμει σου, καὶ κατάξον
τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου.
ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλώσαι τὰ ἁγία
σου, μῦται τὸ σκῆνωμα τῆς καταπαύ-

σεως τοῦ ὀνόματος τῆς δόξης σου, καὶ
καταβαλεῖν σιδήρεα κέρας θυσιαστη-
ρίου σου. ⁹ βλέψον εἰς ὑπερηφανίαν
αὐτῶν, ἀπόστειλον τὴν ὀργὴν σου εἰς
κεφαλὰς αὐτῶν. δὸς ἐν χειρὶ μου τῆς
χήρας ὁ διανοήθην κράτος. ¹⁰ πάταξον
δούλον ἐκ χειλέων ἀπάτης μου ἐπ'
ἄρχοντι, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι
αὐτοῦ, θραύσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα
ἐν χειρὶ θηλείας. ¹¹ οὐ γὰρ ἐν πληθῆτι
τὸ κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία σου
ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινὸν εἰ θεός,
ἐλαττόνων εἰ βοηθός, ἀντιλήπτωρ
ἀσθενούντων, ἀπεγνωσμένων σκεπα-
στής, ἀπηλπισμένων σωτήρ. ¹² ναι ναι
ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ θεὸς κλη-
ρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν οὐρα-
ρῶν καὶ τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων,
βασιλεὺ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰς-
άκουσον τῆς δεήσεώς μου, ¹³ καὶ δὸς
λόγον μου καὶ ἀπάτην ἐν τραῦμα καὶ
μῶλωπα αὐτῶν, οἱ κατὰ τῆς διαθή-
κης σου, καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου,
καὶ κορυφῆς Σιών, καὶ οἴκου κατα-
σχέσεως υἱῶν σου ἐβουλεύσαντο σκλη-
ρα. ¹⁴ καὶ ποιήσων ἐπὶ πᾶν τὸ ἔθνος
σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωνσιν, τοῦ
εἰδήσαι ὅτι σὺ εἰ ὁ θεὸς πάσης δυνά-
μεως καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλ-
λος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραὴλ,
εἰ μὴ σὺ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα
πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ συνετέλεισε
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ² καὶ ἀνέστη
ἀπὸ τῆς πτώσεως, καὶ ἐκάλεσε τὴν
ἄβραν αὐτῆς, καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον
ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν σαββάτων καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐ-
τῆς, ³ καὶ περικεῖλατο τὸν σάκκον ὃν
ἐνεδεδύκει, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια
τῆς χρηστείας αὐτῆς, καὶ περιεκύλισατο
τὸ σῶμα ὑδάτι, καὶ ἐχρίσατο μύρω
παχεῖ, καὶ διέταξε τὰς τρίχας τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐπέθετο μίτραν ἐπ'
αὐτῆς, καὶ ἐνδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς
εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολίζετο
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρός
αὐτῆς Μανασσῆ. ⁴ καὶ ἔλαβε σαντά-
λια εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ περιέ-
θετο τοὺς χιλιῶνας καὶ τὰ ψέλλα, καὶ
τοὺς

τούς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς. καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὁφθαλμῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἂν ἴδωσιν αὐτήν. ⁵ καὶ ἔδωκε τῇ ἄβρα αὐτῆς ἀσκοπιτήν οἶνον, καὶ καμψάνην ἐλαίου, καὶ πηραν ἐπλήρωσεν ἀλφίτων καὶ παλάθης καὶ ἄρτων καθαρῶν, καὶ περιέδωκεν πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῇ. ⁶ καὶ ἐξήλθοσαν ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως Βετυλούα, καὶ εὑρσαν ἐφειστώτας ἐπ' αὐτῆς Ὀζιαν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαβρίν καὶ Χαριν. ⁷ ὡς δὲ εἶδον αὐτήν, καὶ ἦν ἡλλοιωμένος τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ τὴν στολὴν μεταβεβηκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα. καὶ εἶπαν αὐτῇ. ⁸ ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δόξη σε εἰς χάριν, καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύματα σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ. καὶ προσεκύνησε τῷ θεῷ, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἐπιτάξατε ἀνοῖξαι μοι τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσονται εἰς τελείωσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλάλησατε μετ' ἐμοῦ. καὶ συντάξαν τοῖς νεανίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθ' ὅτι ἐλάλησαν. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδιθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς. ἀπεισκοπεύον δὲ αὐτήν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως δὴλθε τὸν αὐλῶνα, καὶ οὐκ ἔτι ἐθεώρουν αὐτήν. ¹¹ καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθείαν, καὶ συνήντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων. ¹² καὶ συνέλαβον αὐτήν καὶ ἐπηρώτησαν τίνων εἰ, καὶ πόθεν ἔρχη, καὶ ποῦ πορεύη; καὶ εἶπε. θυγατὴρ εἰμι τῶν Ἑβραίων, καὶ ἀποθιδάσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδωσθαι ὑμῖν εἰς κατάρβωμα. ¹³ καὶ γὰρ ἔρχομαι εἰς τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυναμῆος ὑμῶν, τοῦ ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας, καὶ δεῖξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδόν, καθ' ἣν πορεύσεται, καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφωνήσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σὰρξ μία, οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς. ¹⁴ ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατενόησαν τὸ

πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφοδρὰ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν. ¹⁵ σέσωκας τὴν ψυχὴν σου, σπεύσασα καταβῆναι εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἡμῶν προπέμνουσί σε ἕως παραδωσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ¹⁶ ἐὰν δὲ στῇς ἐναντίον αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς τὴν καρδίαν σου, ἀλλὰ ἀναγγεῖλον κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ σε ποιήσει. ¹⁷ καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκτὸν, καὶ παρεῖυξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρα αὐτῆς, καὶ ἡγαγον αὐτάς ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου. ¹⁸ καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐκ πάσῃ τῇ παρεμβολῇ. διεβοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς. καὶ ἐλθόντες ἐκύκλουν αὐτήν ὡς εἰστήκει ἔξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρνηου, ἕως προσήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τίς καταφρονήσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅτι οὐ κалόν ἐστιν ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἓνα, οἱ ἀφεισθέντες δυνήσονται κατασφίσασθαι πᾶσαν τὴν γῆν. ²⁰ καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεύδοντες Ὀλοφέρνη καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγον αὐτήν εἰς τὴν σκηνήν. ²¹ καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κωνοπέῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσίου καὶ σμαράγδου καὶ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων. ²² καὶ ἀνῆγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκηνίον, καὶ λαμπάδες ἀργυραὶ προάγουσαι αὐτοῦ. ²³ ὡς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ Ἰουδιθ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ προσώπου αὐτῆς. καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἡγεραν αὐτήν οἱ δούλοι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ὀλοφέρνης. θάρσησον γύναι, μὴ φοσηθῇς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὃς τις ἡρέτικε δουλεῖν βασιλεῖ Ναβουχοδο-

χοδονόσορ πάσης τῆς γῆς. ² καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν, εἰ μὴ ἐφασύλασάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπὶ αὐτοὺς, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐποίησαν ταῦτα. ³ καὶ νῦν λέγε μοι τίνος ἐνεκὴν ἀπέδρασ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἤλθες πρὸς ἡμᾶς; ἦκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν. θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζήσῃ, καὶ εἰς τὸ λοιπόν. ⁴ οὐ γὰρ ἔστιν ὃς ἀδικήσῃ σε, ἀλλ' εὐ σε ποιήσῃ καθά γίνεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ. ⁵ καὶ εἰτε πρὸς αὐτὸν Ἰουδίθ. δέξαι τὰ ῥήματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλήσῃτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ οὐκ ἀναγελῶ ψεῦδος τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ⁶ καὶ ἔάν κατακολουθήσῃς τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τελείως πρᾶγμα ποιήσῃ μετὰ σοῦ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἀποπεσέεται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ. ⁷ ἔγὼ γὰρ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς, καὶ ἔγὼ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπέστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι δια σὲ δουλεύουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πτερυγία καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἰσχύος σου λήσονται ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ πάντα τὸν ὄλκον αὐτοῦ. ⁸ ἠκούσαμεν γὰρ τὴν σοφίαν σου, καὶ τὰ πανουργήματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλη πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγαθός ἐν πάσῃ βασιλείᾳ, καὶ δυνατός ἐν ἐπιστήμῃ, καὶ θαυμαστός ἐν στρατεύμασι πολέμου. ⁹ καὶ νῦν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἀχιώρ ἐν τῇ συνειδήσει σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλοῖα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλουν παρὰ σοί. ¹⁰ διὸ δέσποτα κύριε μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν. οὐ γὰρ ἐκδικᾷται τὸ γένος ἡμῶν, ἀν κατισχυεὶ ῥομφαία ἐπ' αὐτούς, ἔάν μὴ ἁμαρτωσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν. ¹¹ καὶ νῦν ἴνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἐκβολὸς καὶ ἄπρακτος, καὶ ἐπιπεσέται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτοὺς ἁμαρτήμα ἐν ᾧ παροργισαὶ τὸν θεὸν αὐ-

τῶν, ὀπηνίκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν. ¹² ἐπεὶ γὰρ ἐξέλεπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα, καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα διεστέλλαντο αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανήσασθαι. ¹³ καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κενρίκασιν ἐξαναλώσας, ὧν οὐδε ταῖς χερσὶν καθήκειν ἄψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπεστάλμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετοικίσαντας αὐτοῖς τὴν ἀφίειν παρὰ τῆς γερούσιας. ¹⁵ καὶ ἔσται ὡς ἂν ἀναγγεῖλῃ αὐτοῖς καὶ ποιήσῃσι, δοθήσονται σοὶ εἰς ὀλέθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁶ ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγνοῦσα ταῦτα πάντα ἀπέδρυν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πρᾶγματα, ἐφ' οἷς ἐκστήσεται πᾶσα ἡ γῇ ὅσοι ἔάν ἀκούσωσιν αὐτά. ¹⁷ ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβὴς ἐστὶ, καὶ θεοσπεύουσα νυκτός καὶ ἡμέρας τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ νῦν μὲν παρὰ σοὶ κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα, καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἐρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἐλθοῦσα προσανοίσει σοὶ, ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται σοὶ ἐξ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλὴμ. καὶ θήσω τὸν διαφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτοὺς ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν. καὶ οὐ γινέσῃ κῶνον τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπέναντί σου, καὶ ταῦτα ἐλάληθῃ μοι κατὰ πρόγνωσιν μου, καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλῃ ἀναγγεῖλαι σοί. ²⁰ καὶ ἤρρεσκ οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνη, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπαν. ²¹ οὐκ ἔστι τοιαυτὴ γυνὴ ἀπ' ἀνδρῶν ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς καλῶ προς-

ώπων

ὡπῳ καὶ συνέσει λόγων. ²² καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. εὖ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀποστείλας σε ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, τοῦ γενηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κρᾶτος, ἐν δὲ τοῖς φανλίσαισι τὸν κύριόν μου ἀπαύλαιαν. ²³ καὶ νῦν ἀστείαι εἰ σὺ ἐν τῷ εἶδει σου, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου. ὅτι ἐὰν ποιήσῃς καθὰ ἐλάλησας, ὁ θεὸς σου ἔσται μου θεός, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδοπόσορ καθήσῃ, καὶ ὅση ὀνομαστὴ παρὰ πάντων τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Καὶ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὐ βιβίκετο τὰ ἀργυρώματα, καὶ αὐτοῦ συνέταξε καταστρώσαι αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀψοπονημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν. ² καὶ εἶπεν Ἰουδίθ. οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, ποθεν ἐξοίσωμέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἔστι μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους σου. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰουδίθ πρὸς αὐτόν. ζῇ ἡ ψυχὴ σου κυρίε μου, ὅτι οὐ δαπανῆσαι τὴν δούλην σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιήσῃ κύριος ἐν χειρὶ μου ἃ ἐβουλεύσατο. ⁵ καὶ ἡγάγosan αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὁλοφέρνηου εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ὑπῆρσαν μέχρι μεσούσης τῆς νυκτός. καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν, ⁶ καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ὁλοφέρνην, λέγουσα. ἑπιταχάτω δὴ ὁ κύριός μου, ἵνα ἴδω τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχῇ ἐξελθεῖν. ⁷ καὶ προσέταξεν Ὁλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξιν μὴ διακαλύειν αὐτήν. καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βετυλούα, καὶ ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πληγῆς τοῦ ὕδατος. ⁸ καὶ ὡς ἀνέβη, ἰδέετο τοῦ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατεσθύναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμεινε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὐ προσηρέγκατο τὴν τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἑσπέραν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὁλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μό-

νοις, καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χορῆσιν οὐδένα τῶν πρὸς ταῖς χρεῖαις. ¹¹ καὶ εἶπε Βαγῶα τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐφ' ἐστηκὼς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ. πέσον δὴ πορευθεῖς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν ἣ ἔστι παρα σοί, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν καὶ πνεῖν μεθ' ἡμῶν. ¹² ἰδοὺ γὰρ ἀισχρὸν τῷ προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παρέσμεν οὐχ ὁμιλήσαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταυτὴν μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσεται ἡμῶν. ¹³ καὶ ἐξῆλθε Βαγῶας ἀπὸ προσώπου Ὁλοφέρνηου, καὶ εἰς-ῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπε. μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθούσα πρὸς τὸν κύριον μου δοξασθῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πιεῖσαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, καὶ γενηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὥς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Ἀσσοῦρ, αἱ παρεστήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδοπόσορ. ¹⁴ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἰουδίθ. καὶ τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν ὃ ἔσται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστόν, σπεύσασα ποιήσω, καὶ ἔσται τοῦτο ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου. ¹⁵ καὶ διαναστάσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ. καὶ προσῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆς, καὶ ἔστρωσεν αὐτῇ κατέναντι Ὁλοφέρνηου χαμαὶ τὰ κώδια, ἃ ἔλαβε παρὰ Βαγῶου εἰς τὴν καθήμεριν ἡμέραν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῶν. ¹⁶ καὶ εἰς-ἐλθούσα ἀνέπεσεν Ἰουδίθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία Ὁλοφέρνηου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἦν κατεπίθυμος σφοδρὰ τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς. καὶ ἔτρεψε καιρὸν τοῦ ὀπατήσαι αὐτήν, ὅφ' ἡς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. πῆ δὴ, καὶ γενήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰουδίθ. πείσμαι δη κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου. ¹⁹ καὶ λαβοῦσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἡτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς. ²⁰ καὶ ἠψφράνθη Ὁλοφέρνης ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφοδρὰ ὅσον οὐκ ἔπνε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ὅφ' οὐ ἐγενήθη.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ὡς δὲ ὁψία ἐγένετο, ἐποῦδασαν οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀναλύνειν. καὶ Βαγώας συνέκλεισε τὴν σκηνὴν ἐξωθεν, καὶ ἀπέκλεισε τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπώχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν. ἦσαν γὰρ πάντες κεκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον. ² ὑπέλειφθη δὲ Ἰουθὶθ μόνῃ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης προπετωκὼς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. ἦν γὰρ περιεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος. ³ καὶ εἶπεν Ἰουθὶθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στήναι ἔξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξοδὸν αὐτῆς καθάπερ καὶ ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς. καὶ τῷ Βαγῳᾷ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁴ καὶ ἀπῆλθον πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ στάσα Ἰουθὶθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ, εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. κυριε ὁ θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπιβλέψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου, εἰς ὑψωμα Ἰερουσαλὴμ, ⁵ ὅτι νῦν καιρὸς ἀνταβέσθαι τῆς κληρονομίας σου, καὶ ποιῆσαι τὸ ἐπιτηδεῦμα μου, εἰς θραῦμα ἐχθρῶν οἱ ἐπανεστῆσαν ἡμῖν. ⁶ καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης ὃς ἦν πρὸς κεφαλῆς Ὀλοφέρνηου καθεῖλε τὸν ἱκανάκην αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης ἐδράξατο τῆς κομῆς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. κραταίωσόν με ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ⁸ καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τραχήλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχυί αὐτῆς, καὶ ἀφείλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ⁹ καὶ ἀπέκλυσε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς, καὶ ἀφείλε τὸ κωνωπέιον ἀπὸ τῶν στύλων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηλθε, καὶ παρέδωκε τῇ ὥρᾳ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου, ¹⁰ καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξηλθὼν αἱ δύο ἄμα κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν. καὶ διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν, ἐνύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην, καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος Βετυλοῦα, καὶ ἤλθον πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰουθὶθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσου-

σιν ἐπὶ τῶν πυλῶν. ἀνοῖξατε, ἀνοῖξατε δὴ τὴν πύλην, μετ' ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ποιῆσαι ἔτι ἰσχύϊ ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὰ καὶ σήμερον ἐποίησε. ¹² καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐποῦδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως. ¹³ καὶ συνῆδραν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐτὴν, καὶ ἡνοῖξαν τὴν πύλην, καὶ ὑπέδεξαντο αὐτάς. καὶ ἄφαντες πῦρ εἰς φάουσιν περιεκυκλώσαν αὐτάς. ¹⁴ ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ. αἰνεῖτε τὸν θεόν, αἰνεῖτε. αἰνεῖτε τὸν θεόν, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐθράυσσε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ¹⁵ καὶ προελούσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πήρας ἔδειξε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνωπέιον ἐν ᾧ κατέκτετο ἐν ταῖς μέταις αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ κύριος ἐν χειρὶ θηλείας. ¹⁶ καὶ ζῇ κύριος ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου ἢ ἐπορευθῆν, ὅτι ἠπάτησεν αὐτοὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἁμάρτημα μετ' ἐμοῦ εἰς μίasma καὶ αἰσχύνην. ¹⁷ καὶ ἐξῆστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν. εὐλογητὸς εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουθενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας. εὐλογητὴ σὺ θυγάτηρ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐλογημένος κύριος ὁ θεός, ὃς ἔκτισε τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν γῆν, ὃς κατεῖδεν σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἀρχοντος ἐχθρῶν ἡμῶν, ¹⁹ ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνημονόντων ἰσχύϊ θεοῦ ἕως αἰῶνος. ²⁰ καὶ ποιῆσαι σοι αὐτὰ ὁ θεός εἰς ὑψος αἰῶνιον, τοῦ ἐπισκεπασθαι σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξήλθες πτωμάτι ἡμῶν, ἐπ' εὐθείαν πορευ-

πορευθεῖσα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαός. γένοιτο γένοιτο.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδιθ. ἀκούσατε δὴ μου ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν ταύτην, κρεμάσατε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλξεως τοῦ τείχους ὑμῶν. ² καὶ ἔσται· ἥνικα ἂν διαφύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ ἐξέλθῃ ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλήψεσθε ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ ὑμῶν, καὶ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἐξω τῆς πόλεως, καὶ δώσετε ἀφ' ἑαυτῶν εἰς αὐτοὺς, ὡς καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ πεδῖον εἰς τὴν προφυλακὴν υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ οὐ καταβήσεσθε. ³ καὶ ἀναλαβόντες οὗτοι τὰς πανοπλίας αὐτῶν πορεύσονται εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν. καὶ ἐγροῦσι τοὺς στρατηγούς τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ συνδραμούνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ τὸν εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιτεσῖται ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ φεύξονται ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ⁴ καὶ ἐπακολουθήσαντες ὑμεῖς, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ⁵ πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦτα καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τὸν Ἀμμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνῶ τὸν ἐκφαυλίσαντα τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ αὐτὸν ὡς εἰς θάνατον ἀποστειλαντα εἰς ἡμᾶς. ⁶ καὶ ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ ἐκ τοῦ οἴκου Ὀζία. ὡς δὲ ἦλθε, καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου ἐν χειρὶ ἀνδρός ἐνός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξέλυθ' ὁ πνεῦμα αὐτοῦ. ⁷ ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτόν, προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδιθ, καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν. εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ἰούδα καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, οἳ τινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομα σου ταραχθήσονται. ⁸ καὶ νῦν ἀνάγγελόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰουδιθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα ὅσα ἦν πεποιηκῦα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς. ⁹ ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλοῦσα, ἡλάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἔδωκεν φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν. ¹⁰ ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς

τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσε τῷ θεῷ σφόδρα, καὶ περιτέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹¹ ἥνικα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου ἐκ τοῦ τείχους, καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ τὰ ὄπλα αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον κατὰ σπείρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους. ¹² οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοῦρ, ὡς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν. οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ στρατηγούς καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν. ¹³ καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ. ἔγειρον δὴ τὸν κυρίον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος. ¹⁴ καὶ ἐκῆλθε Βαγῶας, καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς. ὑπενόειτο γὰρ καθέυδειν αὐτὸν μετὰ Ἰουδιθ. ¹⁵ ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπήκουσε, διαστείλας ἐκῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐβρύχιμένον νεκρὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῆρητο ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυράς, καὶ διέβρῆξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐκῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν οὗ ἦν Ἰουδιθ καταλύουσα, καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν. καὶ ἐξεπῆδησεν εἰς τὸν λαόν, κρᾶζων. ¹⁸ ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησεν αἰσχύνῃν μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἰδοὺ Ὀλοφέρνης χαμᾶι, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ. ¹⁹ ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέβρῆξαν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοή μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός, ² καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἔτι, ἀλλ' ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἐφειγον ἐπὶ

πάντας

πάσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὀρεινῆς. ³ καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βετυλοῦα καὶ ἐτραπήσαν εἰς φυγὴν. καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς. ⁴ καὶ ἀπίστευεν Ὀζίας εἰς Βατομασθαίμ, καὶ Χωβαΐ, καὶ Χωλά, καὶ εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντελεσμένων, καὶ ἵνα πάντες ἐπεκυνθῶσι τοῖς πολέμοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν. ⁵ ὥς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐκοπτον αὐτούς ἕως Χωβά. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὀρεινῆς. ἀνηγγαλιν γὰρ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐν Γαλααδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερέκρασαν αὐτούς πληγὴ μεγάλη, ἕως οὗ παρήλθον Δαμασκόν, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. ⁶ οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βετυλοῦα ἐπέπεσαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοῦρ, καὶ ἐπρονόμυσαν αὐτούς, καὶ ἐπλοῦτησαν σφόδρα. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναστρέφαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων, ἣν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα. ⁸ καὶ Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον τοῦ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε κύριος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν Ἰουδίθ, καὶ λαλήσαι μετ' αὐτῆς εἰρήνην. ⁹ ὥς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτήν, εὐλόγησαν αὐτὴν πάντες ὁμοθυμαδόν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν. σὺ ὕψωμα Ἰσραὴλ, σὺ γαυρίασμα μέγα τοῦ Ἰσραὴλ, σὶ καύχημα μέγα τοῦ γένους ἡμῶν. ¹⁰ ἐποίησας πάντα ταῦτα ἐν χειρὶ σου, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ ἐδοκῆσαι ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεός. εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹¹ καὶ ἐλαφύρευσεν πᾶς ὁ λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα, καὶ ἔδωκαν τῇ Ἰουδίθ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνην, καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ

ὄπλα, καὶ πάντα τὰ σκευάσματα αὐτοῦ. καὶ λαβοῦσα αὐτὴ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἐξέυξε τὰς ἀμάξας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν. ¹² καὶ συνῆδραμε πᾶσα γυνὴ Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν αὐτήν, καὶ εὐλόγησαν αὐτήν. καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορόν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβε θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκε ταῖς γυναῖξι ταῖς μετ' αὐτῆς, ¹³ καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν ἐλαίαν αὐτῆς καὶ αἱ μετ' αὐτῆς. καὶ προῆλθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνοπλισμένοι μετὰ στεφάνων καὶ ὕμνων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἐξῆρχεν Ἰουδίθ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπεφαίνει πᾶς ὁ λαὸς τὴν αἰνέσιν ταύτην.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ εἶπεν Ἰουδίθ. ἔξαρχετε τῷ θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ᾄσατε τῷ κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσιασθε αὐτῷ ψαλμὸν καινόν, ὕψουτε καὶ ἐπικαλέσασθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ² ὅτι θεός συντρίβων πολέμους κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτοῦ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξελατό με ἐκ χειρὸς τῶν καταδικόντων με. ³ ἦλθεν Ἀσσοῦρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάδι δυνάμει αὐτοῦ, ὡς τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέφραξε χιμαῖφους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς. ⁴ εἶπεν ἐμπρήσεν τὰ ὅρια μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνέλκιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ θηλάζοντά μου θῆσεν εἰς ἔδαφος, καὶ τὰ νηπία μου δώσειν εἰς προνομίην, καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεῦσαι. ⁵ κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτούς ἐν χειρὶ θηλείας. ⁶ οὐ γὰρ ὑπέπεσε ὁ δυνατὸς αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ Τιτάνων ἐπάταξαν αὐτὸν, οὐδὲ ὑψηλοὶ Γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ἰουδίθ θυγάτηρ Μεραρι ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν. ⁷ ἐξεδύσατο γὰρ στολὴν χηρείσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν πονούντων ἐν Ἰσραὴλ, ἤλειψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρσμῷ, ⁸ καὶ ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ, καὶ ἔλαβε στολὴν λινὴν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ. ⁹ τὸ σαιδάλιον αὐτῆς ἤσπασεν ὀφθαλ-

ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος αὐ-
τῆς ἡχμαλώτισε ψυχὴν αὐτοῦ. διήλ-
θεν ὁ αὐνανῆς τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
10 ἔφρξαν Πέρσαι τὴν τὸλμαν αὐτῆς,
καὶ Μῆδοι τὸ θράσος αὐτῆς ἐρράχθη-
σαν. 11 τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί
μου, καὶ ἐπτοήθησαν οἱ ἀσθενούν-
τες μου, καὶ ἐπτοήθησαν. ὕψωσαν τὴν
φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνετράπησαν. 12 υἱ-
οὶ κορασίων κατεκέντησαν αὐτοὺς, καὶ
ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτίρω-
σκον αὐτούς. ἀπώλοντο ἐκ παρατά-
ξεως κυρίου μου. 13 ὕμνησον τῷ θεῷ
μου ὕμνον καινόν. κύριε μέγας εἰ, καὶ
ἐνδοξος, θαυμαστός ἐν λογίῃ, ἀνυπέ-
ρβλητος. 14 σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ
κτίσις σου. ὅτι ἔλπας, καὶ ἐγενήθησαν.
ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ὥκο-
δόμησε, καὶ οὐκ ἔστιν δὲ ἀντιστή-
ται τῇ φωνῇ σου. 15 ὅρη γὰρ ἐκ θε-
μελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέ-
τραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς
τακήσονται, ἐπὶ δὲ τοῖς φοβουμένοις
σε σὺ εὐλατεύῃς αὐτοῖς. 16 ὅτι μικρὸν
πᾶσα θυσία εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ
ἐλάχιστον πᾶν στέαρ εἰς ὀλοκαυτωμά-
σοι. ὁ δὲ φοβούμενος τὸν κύριον μέ-
γας διαπαντός. 17 οὐαὶ ἔθνεσιν ἐπα-
νισταμένοις τῷ γένει μου, κύριος πατ-
τοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς
σάρκα αὐτῶν, καὶ κλαύουσιν ἐν αἰ-
σθήσει ἕως αἰῶνος. 18 ὡς δὲ ἦλθοσαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, προσεκύνησαν τῷ θεῷ.
καὶ ἤνικα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς, ἀνή-
νεγκαν τὰ ὀλοκαυτωματα αὐτῶν, καὶ

τὰ ἐκούσια αὐτῶν καὶ τὰ δόματα.
19 καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδίθ πάντα τὰ
σκεύη Ὀλοφέρνη, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαὸς
αὐτῇ, καὶ τὸ κωνωπεῖον, ὃ ἔλαβεν αὐ-
τῇ ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, εἰς ἀνάθη-
μα τῷ θεῷ ἔδωκε. 20 καὶ ἦν ὁ λαὸς
εὐφραυνόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ
πρόσωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς,
καὶ Ἰουδίθ μετ' αὐτῶν κατέμεινεν.
21 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέβη-
ξεν ἔκμιστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ. καὶ Ἰουδίθ ἀπῆλθεν εἰς Βετυ-
λούα, καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπαρχείας
αὐτῆς. καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν
αὐτῆς ἐνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 22 καὶ
πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔ-
γνω ἀνὴρ αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέ-
θανε Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ
προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 23 καὶ
ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα. καὶ
ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς ἔτη ἑκατὸν πέντε, καὶ ἀφῆκε τὴν
ἄβραν αὐτῆς ἐλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν
εἰς Βετυλούα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν
τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μα-
νασσή, 24 καὶ ἐπένησεν αὐτὴν οἶκος
Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά. καὶ διεῖλε τὰ
ὑπαρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν
αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἔγγιστα Μανασσή
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῖς ἔγγιστα
τοῦ γένους αὐτῆς. 25 καὶ οὐκ ἦν ἔτι ὁ
ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἰουδίθ καὶ μετὰ τὸ ἀποθα-
νεῖν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς.

Τέλος τῆς Ἰουδίθ.

Ε Σ Θ Η Ρ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἐ τοὺς δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρα-
ξέξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ
τοῦ Νισάν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος
ὁ τοῦ Ἰαῖρου, τοῦ Σεμίου, τοῦ Κι-
σαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἄνθρωπος
Ἰουδαῖος, οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει,
ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ
αὐλῇ τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχ-
μαλώσεως, ἧς ἡχμαλώτευσεν Ναβου-

χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ
Ἱερουσαλὴμ, μετὰ Ἰερονίου τοῦ βασι-
λέως τῆς Ἰουδαίας. καὶ τοῦτο αὐτοῦ
τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θό-
ρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμοὶ, τάχαρος
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες
μεγάλοι, ἐτοιμοὶ προῆλθον ἀμφοτέροι
παλαίειν. καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ
μεγάλῃ, καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμά-
σθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πο-
λεμῇ-

λεμῆσαι δικαίων ἔθνος. καὶ ἰδοὺ ἡμέ-
ρι σκότους καὶ γνόφου, θλίψις καὶ
στενοχωρία, κάκωσις καὶ ταραχος μέ-
γας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐταράχθη πᾶν
ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἐαυτῶν
κακὰ, καὶ ἡτομιάσθησαν ἀπολέσθαι,
καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν. ἀπὸ δὲ
τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὥσανει ἀπὸ
μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ
πολύ. καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε,
καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, καὶ κατέ-
φαγον τοὺς ἐνδοξούς. καὶ διεγερθεὶς
Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον
τοῦτο, καὶ τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποι-
ῆσαι, εἶπεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν
παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγινῶναι αὐτὸ
ἕως τῆς νυκτός. καὶ ἡσύχασε Μαρδο-
χαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαθαθὰ καὶ
Θάρρα τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέ-
ως, τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλὴν, ἡ-
κουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμούς καὶ
τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρῆνυσεν. καὶ
ἔμαθιν, ὅτι ἐτομιάζουσι τὰς χεῖρας
ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ
ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν. καὶ
ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνού-
χους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.
καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδο-
χαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων.
καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαῖον
θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ δόματα περὶ τούτων. καὶ ἦν
Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἐνδοξὸς
ἐνωπίων τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξήγησε
κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων
τοῦ βασιλέως. ¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς
λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρ-
ταξέρξου, οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ
τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν
ἐκράτησεν. ² ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις
ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐν Σούσις τῇ πόλει, ³ ἐν τῷ τρίτῳ
ἔτι βασιλεύοντος αὐτοῦ, δορὴν ἐποί-
ησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνε-
σι, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐν-
δόξοις, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατρα-
πῶν. ⁴ καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῦ-
ξαι αὐτοῖς τὴν πλοῦτον τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης

τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκα-
τὸν ὀγδοήκοντα. ⁵ ὅτε δὲ ἀνεπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὐ-
ρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ,
ἐν αὐτῇ οἴκου τοῦ βασιλέως ⁶ κεκο-
σμημένην βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τε-
ταμένοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνοις καὶ
πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἄρ-
γυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθί-
νοις. κλῖναι χρυσαὶ καὶ ἀργυραὶ ἐπὶ
λιθοστρώτου σμαραγδίου λίθου, καὶ
πιπνίνου, καὶ παρίνου λίθου, καὶ
στρωμνὰς διαφανεῖς ποικίλως διηρτι-
σμέναι, κύκλω ῥόδα πεπασμένα. ⁷ πο-
τήρια χρυσαὶ καὶ ἀργυρὰ, καὶ ἀνθρά-
κινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάν-
των τριμυρίων. οἶνος πολλὺς καὶ ἡ-
δύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐπίνεν. ⁸ ὁ
δὲ πότος οὗτος οὐδὲν κατὰ προκείμενον
νόμον ἐγένετο. οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων. ⁹ καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα
ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς
βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρ-
ξης. ¹⁰ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡ-
δέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ
Ἀμάν, καὶ Βαζάν, καὶ Θάρρα, καὶ
Βαραζὶ, καὶ Ζαθολθὰ, καὶ Ἀβαταζὰ,
καὶ Θαραβὰ τοῖς ἑπτά εὐνούχοις τοῖς
διακόνους τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου.
¹¹ εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐ-
τὸν, βασιλεύειν αὐτὴν, καὶ περιθεῖναι
αὐτῇ τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐτὴν
τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλ-
λος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. ¹² καὶ οὐκ
εἰσηκουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα
ἔλθειν μετὰ τῶν εὐνούχων. καὶ ἐλυ-
πήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη, ¹³ καὶ
εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ. κατὰ ταῦτα
ἐλάλησεν Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ
τούτου νόμον καὶ κρίσιν. ¹⁴ καὶ πρὸς-
ῆλθεν αὐτῷ Ἀρμεσαῖος, καὶ Σαρσα-
θαῖος, καὶ Μαλισαῖος οἱ ἄρχοντες Περ-
σῶν καὶ Μήδων, οἱ ἕγγυς τοῦ βασι-
λέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ
βασιλεῖ, ¹⁵ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κα-
τὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν
τῇ βασιλείᾳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν
εὐ-

εἰνούχων. ¹⁶ καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας. οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως. ¹⁷ καὶ γὰρ διηγῆσάτο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλείας, καὶ ὡς ἀντίπε τῷ βασιλεῖ. ὡς οὖν ἀντίπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξης, ¹⁸ οὕτω σημερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασθαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. ¹⁹ εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προστραξάτω βασιλικόν, καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσέλθετω ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δοτῶ ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς. ²⁰ καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἔαν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ οὕτω πάσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. ²¹ καὶ ἤρесе ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος, ²² καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἐτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν, μνημονεύων οἷα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν. ² καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει. ³ καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κομάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σούσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνοῦχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν. καὶ δοθήτω σμῆγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια. ⁴ καὶ ἡ γυνὴ, ἥ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστίν. καὶ ἤρесе τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως. ⁵ καὶ ἄνθρω-

πος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαῖρου, τοῦ Σιμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ⁶ ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἰερουσαλὴμ, ἦν ἡμυλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος. ⁷ καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτῇ, θυγάτηρ Ἀμινάδαδ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἑσθήρ. ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τὸ εἶδει. ⁸ καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σούσαν τὴν πόλιν ὑπὸ γέγρα Γαῖ, καὶ ἤχθη Ἑσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν. ⁹ καὶ ἤρесе αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἐδυνάμην δοῦναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ. καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι. ¹⁰ καὶ οὐκ ὑπέδειξεν Ἑσθήρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα, ὃ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγέλλαι. ¹¹ καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιπάτει ὁ Μαρδοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπισκοπῶν τί Ἑσθήρ συμβήσεται. ¹² οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκάδυο. οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θερπείας. μῆνας ἐξ ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἐξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμῆγμασι τῶν γυναικῶν, ¹³ καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ὃ ἔαν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχασθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων, ¹⁴ δέλλῃς εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαῖ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἐτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἔαν μὴ κληθῇ ὀνόματι. ¹⁵ ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἑσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμινάδαδ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν

τῶν γυναικῶν. ἦν γὰρ Ἑσθήρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλέπόντων αὐτήν. ¹⁰ καὶ ἐκλήθην Ἑσθήρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἠρώσθη ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ, καὶ εὗρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διαδήμα τὸ γυναικίον. ¹² καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὑψωσε τοὺς γάμους Ἑσθήρ, καὶ ἄφαιεν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹³ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ. ¹⁴ ἡ δὲ Ἑσθήρ οὐκ ὑπέδειξε τὴν πεντηκονταετηρίαν αὐτῆς. οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ ποιεῖν τὰ προσταγμάτων αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ἑσθήρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εunuχοὶ τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἐζητοῦν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα. ¹⁶ καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαῖῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσημάνει Ἑσθήρ, καὶ αὐτὴ ἐνεφάνησεν τῷ βασιλεὶ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς. ¹⁷ ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εunuχοὺς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς. ¹⁸ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς εunuχίας Μαρδοχαίου, ἐν ἔγκωμιον.

Κ Ε Φ. Γ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἰδοῦσας ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμάν Ἀμαδαθοῦ Βουβαῖον, καὶ ὑψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ, ² καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσκύνουν αὐτῷ. οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσκύνει αὐτῷ. ³ καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαῖῳ. Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα; ⁴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπήκουεν αὐτῶν. καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμάν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰου-

δαῖός ἐστι. ⁵ καὶ ἐπιγνούς Ἀμάν ὅτι οὐ προσκύνει αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα ⁶ καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους. ⁷ καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου. καὶ ἐπεσεν ὁ κλήρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός ὃς ἐστὶν Ἀδάρ. ⁸ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, λέγων. ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἐξέλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὶ εἶσαι αὐτούς. ⁹ εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ, δογματίστω ἀπολέσαι αὐτούς, καὶ γὰρ διαγράψω εἰς τὸ γαστροφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μυρία. ¹⁰ καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων. ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. τὸ μὲν ἀργύριον ἔχει, τῷ δὲ ἔθνει χάρις ὡς βούλει. ¹² καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνί πρώτῳ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης, καὶ ἐγράψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμάν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εικοσιπεντὰ χωραῖς, τοῖς τε ἀρχουσι τῶν ἔθνων κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ¹³ καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνός δωδεκάτου, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο. βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εικοσιπεντὰ χωρῶν ἀρχουσι καὶ τοπαρχαῖς ὑποτεταγμένοις ταδε γράφει. πολλῶν ἐπάρχας ἔθνων, καὶ πάσης ἐκκρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθη μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρούμενος, ἐπιμεκίστητον δὲ καὶ μετὰ ἡπιοτή-

τος

τος αὐτὸν διεξάγων τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διαπαντὸς κατατεῖναι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερὸν καὶ πορευτὴν μέθοι περάτων παρεξόμενος, ἀνανεώσασθαι τε τὴν ποθομένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. πτυθόμενον δὲ μου τῶν συμβουλῶν, πῶς ἂν ἀχθῇ τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρallάκτως καὶ βεβαίᾳ πίσκει ἀποδεδειγμένος, καὶ δεύτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπηνευγμένος Ἀμάν, ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμείχθαι δυσμενῇ λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰ τε τῶν βασιλειῶν παραπέμποντας διηλεκτῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθασθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμεμπτῶς συναρχίαν. διελληφότες οὖν τότε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαρᾶγωγῇ παντὶ διαπαντὸς ἀνθρώπων κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξεῖζουσαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χειρίστα συντελοῦν κακὰ, καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν. προστετάχαμεν οὖν τοὺς σημαινόμενους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν, πάντας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὁλορίζ, ταῖς τῶν δειρῶν μαχαίραις ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φειδῶς, τῇ τεισσερκαδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, τοῦ ἐπιστατοῦς ἔτους, ὅπως οἱ πάλοι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ἄδην κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῇ καὶ ἀτάραχα παρέγκωσαν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα. ¹⁴ τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν. καὶ προσεταγῇ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμοὺς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν αὐτήν. ¹⁵ ἐπεύδεδο δὲ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰς Σούσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωδισαίνοντο. ἐταράσσεται δὲ ἡ πόλις.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ σπτελούμενον διεβόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον, καὶ κατε-

πάσατο σποδόν. καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ. αἰρεται ἔθνος μὴδὲν ἡδίκηκος. ² καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἔξον εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλήν, σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν. ³ καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ, οὐ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ νοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἐστρώσαν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ἐξηλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ. καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός, καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀφελῆσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον. ὁ δὲ οὐκ ἐπέωθη. ⁵ ἡ δὲ Ἑσθὴρ προσκαλέσατο Ἀραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παριστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές. ⁷ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγέλλετο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους. ⁸ καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθεὶν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἑσθῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτησασθαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου, ὥς ἐτάραξεν ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε κατ' ἡμῶν εἰς θάνατον. ἐπικάλεισαι τὸν κυρίον, καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὥσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου. ⁹ εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἑσθὴρ πρὸς Ἀραθαῖον. πορευθήτω πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπον ¹¹ ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἡ γυνή, ὃς ἐξελεύεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἐσωτέραν ἀκλήτος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία. πλην ὃ ἐκτεῖν ὁ βασιλεὺς τὴν χουσὴν ἑαβδὸν, οὗτος σωθήσεται. καὶ γὰρ οὐ κέπληται εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰοῖν αὐταὶ ἡμέραι τριάντα. ¹² καὶ ἀπήγγειλεν Ἀραθαῖος Μαρδοχαῖον πάντας τοὺς λόγους Ἑσθῆρ. ¹³ καὶ εἶπε

εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον. πορεύθητι, καὶ εἶπον αὐτῇ. Ἐσθῆρ, μὴ εἴπης σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους. ¹⁴ ὥς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις. σὺ δέ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθῃ. καὶ τίς εἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας; ¹⁵ καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθῆρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα. ¹⁶ βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίνητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς, νύκτα καὶ ἡμέραν. κἀγὼ δέ καὶ αἱ ἄβραι μου ασιτήσομεν. καὶ τότε εἰς-ελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέη. ¹⁷ καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθῆρ. καὶ ἐδεήθη κυρίου, μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα κυρίου, καὶ εἶπε. κύριε κύριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοὶ ἐν τῷ θέλει σε σώσαι τὸν Ἰσραὴλ. ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν. καὶ κύριος εἰ πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάσσεται σοὶ τῷ κυρίῳ. σὺ πάντα γινώσκεις. σὺ οἶδας κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει, οὐδὲ ἐν ὑπερηφανείᾳ, οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν. ὅτι ἠυδόκουν φιλεῖν πέλυατα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ. ἀλλ' ἐποίησα τοῦτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης Θεοῦ. καὶ οὐ προσκυνήσω οὐδένα, πλην σοῦ τοῦ κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανείᾳ. καὶ νῦν κύριε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, φέσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν, καὶ ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου. μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐπάκουσον τῆς δεησεώς μου, καὶ ἰλάσθητι τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμῶμέν σου τὸ ὄνομα κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς

στόμα αἰνούντων σε κύριε. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. καὶ Ἐσθῆρ ἡ βασιλίσσα κατέκρυγεν ἐπὶ τὸν κυρίον ἐν ἀγωνί θανάτου κατελημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐνδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων, σποδοῦ καὶ κοπριῶν ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα, καὶ πάντα τοπὸν κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἐπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς. καὶ ἐδεῖτο κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. κύριέ μου βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἰ μόνος, βοήθησόν μοι τῇ μόνη, καὶ μὴ ἐχούσῃ βοηθόν εἰ μὴ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρί μου. ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι σὺ κύριε ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας. καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς Θεοὺς αὐτῶν. δίκαιος εἰ κύριε. καὶ νῦν οὐχ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἐξάροι ὀρισμὸν στόματός σου, καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι, καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστηρίον σου, καὶ ἀνοῖξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων, καὶ θαυμασθῆναι βασιλέα σαρκινον εἰς αἰῶνα. μὴ παραδῷς κύριε τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὔσι, καὶ μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον. μνησθητι κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ ὀλίγῳ ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θαρσύνον βασιλεῦ τῶν θιῶν, καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν. δὸς λόγον εὐρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος, καὶ μετὰθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μέσος τοῦ πολέμουττος ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμονοούντων αὐτῷ. ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρί σου, καὶ

καὶ βοήθησόν μοι τῇ μόνη, καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σὺ κύριε. πάντων γινώσκῃς ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπειριμῆτων, καὶ παντός ἄλλοτριου. σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανείας μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου. βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου. καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τραπέζαν Ἀμὰν, καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν. καὶ οὐκ ἠυφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν, πλην ἐπὶ σοὶ κύριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ. ὁ θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντα, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥύσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

ΚΕΦ. Ε'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξιδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ περιεβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς. καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανῆς, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας. καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς. καὶ αὐτὴ ἐρυθριῶσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἱλαρὸν, ὡς προσφιλές. ἡ δὲ καρδιά αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. καὶ εἰσελθούσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ αὐτὸς ἐκάθιστο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερός σφόδρα. καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. πεπτρωμένον δόξῃ, ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεπεν. καὶ ἔπειεν ἡ βασιλισσα, καὶ μετέβαλε τὸ χρώμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει. καὶ κατεπέκυεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης. καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραῦτητα, καὶ αγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγ-

κάλας αὐτοῦ μέχρως οὐ κατέστη. καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστὶν Ἑσθῆρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστίν. πρόσελθε. ² καὶ ἄρας τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτῆς, καὶ ἡσπάσατο αὐτὴν, καὶ εἶπε. λάλησόν μοι. καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰδὼν σε κύριε ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου, ὅτι θαυμαστός εἰ κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μετόν. ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεισεν ἀπὸ ἐκλύσεως. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσεται, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὴν. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τί θέλεις Ἑσθῆρ; καὶ τί σου ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι. ⁴ εἶπε δὲ Ἑσθῆρ. ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστι. εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἔλθάτω καὶ αὐτοὶ καὶ Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω σήμερον. ⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. κατασπεύσατε Ἀμὰν, ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἑσθῆρ. καὶ παραγίνονται ἀμφοτέροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἑσθῆρ. ⁶ ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. τί ἐστὶν βασιλισσα Ἑσθῆρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιώσις. ⁷ καὶ εἶπε. τὸ αἵτημά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα. ⁸ εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἔλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἔτι τὴν αὐριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὐριον ποιήσω τὰ αὐτά. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρὴς εὐφραινόμενος. ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη σφόδρα. ¹⁰ καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἐκάλεσε τοὺς φίλους, καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ¹¹ καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας. ¹² καὶ εἶπεν Ἀμὰν. οὐ κέκληκεν ἡ βασιλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν αὐριον κέκλημαι. ¹³ καὶ ταῦτα μοι οὐκ ἄρεσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. ¹⁴ καὶ εἶπεν

Mm

πρὸς

πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ φίλοι. κοπήτω σοι ξύλον πεγνηχῶν πεντηκοντα, ὀρθρου δὲ εἶπον τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου. σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφραίνου. καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἐτοιμάσθη τὸ ξύλον.

Κ Ε Φ. ς.

Ὁ δὲ κύριος ἀπέστρεψε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ. ² εὔρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπγγεῖλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτούς, καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη. ³ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν. ⁴ ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσηλθὲν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ, κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ὃ ἡτοίμασε. ⁵ καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. ἰδοὺ Ἀμάν ἐστῆκεν ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καλέσατε αὐτόν. ⁶ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν αὐτῷ Ἀμάν. τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ; ⁷ εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα. ἀνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι, ⁸ ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἑφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, ⁹ καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ στολισάτω τὸν ἀνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ. καὶ ἀναβιβάσάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, λέγων. οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει. ¹⁰ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. καλῶς ἐλάλησας. οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλά-

λησας. ¹¹ ἔλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διηλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυσε λέγων. οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι. ¹² ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν. Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς. ¹³ καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνή. εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἥρξαι ταπεινούσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσῶν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ. ¹⁴ ἐτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι, ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἑσθῆρ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Εἰσηλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν, συμπιεῖν τῇ βασιλίσσῃ. ² εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθῆρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ. τί ἐστὶν Ἑσθῆρ βασιλίσσα, καὶ τί τὸ αἰτημά σου, καὶ τί τὸ ἀξιώμα σου; καὶ ἔστω σοι ἕως ἡμίους τῆς βασιλείας μου. ³ καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν. εἰ ἔυρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθῆτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτηματί μου, καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιώματί μου. ⁴ ἐπράθην γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρηκουσα. οὐ γὰρ ἄξιός ἐστιν ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως. ⁵ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίς οὗτος, ὃς τις ἐτόλμησε ποιῆσαι τοῦ πράγματος τούτου; ⁶ εἶπε δὲ Ἑσθῆρ. ἀνθρώπος ἐχθρὸς Ἀμάν ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. ⁷ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον. ὁ δὲ Ἀμάν παρητεῖτο τὴν βασιλισσαν. ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα. ⁸ ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου. Ἀμάν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην, ἀξίων τὴν βασιλισσαν. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ. ⁹ εἶπε δὲ

Βου-

Βουγαθάν εἰς τῶν εὐνούων πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Ἀμὰν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὠρθῶται ἐν τοῖς Ἀμὰν ξύλον πηχῶν πενήκοντα. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμὰν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασθη Μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἑσθῆρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμὰν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαίος προσκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ὑπέδειξε γὰρ Ἑσθῆρ, ὅτι ἐνοικίωται αὐτῇ. ² ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφείλατο Ἀμὰν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ κατέστησεν Ἑσθῆρ Μαρδοχαίον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμὰν. ³ καὶ προσθίψα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἡξίου ἀφελεῖν τὴν Ἀμὰν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰουδαίοις. ⁴ ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθῆρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσήν. ἐξηγέρθη δὲ Ἑσθῆρ παριστηκέναι τῷ βασιλεῖ, ⁵ καὶ εἶπεν Ἑσθῆρ. εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εὖρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα, τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμὰν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἳ εἰσι ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁶ πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου; ⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμὰν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἐτι ἐπιζητεῖς; ⁸ γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου, ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου. ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος, καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ ἐστιν αὐτοῖς ἀντιπεῖν. ⁹ ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μνηί, ὃς ἐστὶ Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰ-

θιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν. ¹⁰ ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων, ¹¹ ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει, βοηθησαί τε αὐτοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκοις αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὡς βούλονται, ¹² ἐν ἡμέρᾳ μὴ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ. ¹³ ὧν ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα. βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι, καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι, χαίρειν. πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστοῦτι πυκνότερον τιμώμενοι μείζον ἐφρόνησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι. καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιρουντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάνων κόμπους ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα καταπτεύοντος αἰε θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσι ἐκφεύγεσθαι δίκην. πολλὰκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζει φίλων τὰ πράγματα, παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθῶων καταστήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις, τῷ τῆς κακοθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην. σκοπεῖν δὲ ἔξοστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων ὡς παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητούντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι, καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀταραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰε μετ' ἐπιμεκστέρως ἀπαντήσεως. ὡς γὰρ Ἀμὰν Ἀμαδαθοῦ Μακεδὼν ταῖς

ἀλθελίαις ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ διαστηκῶς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθείς ἡμῖν, εὖτυχεν ἥς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων, τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν υπερηφάνειαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερεῖσθαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ πνεύματος. τὸν τε ἡμέτερον σωτήρα, καὶ διαπαντός εὐεργέτην Μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἀμιμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἑσθὴρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν. διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾧ ἤθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τῶν Περσῶν ἐπικρατῆσιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετᾶσαι. ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισακλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους εὐρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ, τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει. καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμὸν Ἀμαδαθοῦ ἀποσταλεῖσι γράμμασι. διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐστανρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν κατὰ ξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος θεοῦ διατάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν. τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παύρησας, ἔαῖν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις, καὶ συνεπισχεῖν αὐτοῖς, ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ταύτην γὰρ ὅ τὰ πάντα δυναστεύων θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην. καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπαυνοῖς ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐοχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ἢ ἡμῖν, καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσας, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλευούσι

μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας. πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πικρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς. οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβαστος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος κατασταθήσεται. τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὁφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοιμοὺς τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

ΚΕΦ. Θ'.

14 Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπειδόντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν. ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐκ Σούσους. **15** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν, καὶ διαδήμα βυσσινον ποφυροῦν. ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσους ἐχάρησαν. **16** τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη **17** κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα. χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθων καὶ εὐφροσύνη. καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο, καὶ Ἰουδαῖον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. **1** ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ὅς ἐστιν Ἀδαρ, παρῆν τα γράμματα εἰς γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. **2** ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις. οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς. **3** οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς, ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους. ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκυτο αὐτοῖς. **4** προσέπεισε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. **6** καὶ ἐν Σούσους τῇ πόλει ἀπέκτειναν ὁ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους, **7** τὸν τε Φαρσανῆς, καὶ Δελαῖον, καὶ Φαργά, **8** καὶ Φαραθαῖ, καὶ Βαριά, καὶ Σαρβακά, **9** καὶ Μαρμασιμὰ, καὶ Ρουφαῖον, καὶ Ἀρσαῖον, καὶ Ζαβουθαῖον, **10** τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὸν Ἀμαδαθοῦ Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν **11** ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολω-

ἀπολωλότων ἐν Σούσοις. ¹² εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἱ ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς ἐτι, καὶ ἔσται σοι; ¹³ καὶ εἶπεν Ἑσθῆρ τῷ βασιλεῖ. δοθῆτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὐρίον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν κρεμάσαι. ¹⁴ καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμάν κρεμάσαι. ¹⁵ καὶ συνήχθη-οι Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν διή-πασαν. ¹⁶ οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολέμιων. ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διή-πασαν. ¹⁷ καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. ¹⁸ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο. ἦγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. ¹⁹ διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον. ²⁰ ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπεστείλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ²¹ στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ. ²² ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὃς ἦν Ἀδάρ, ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἔξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς. ²³ καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος. ²⁴ πῶς

Ἀμάν Ἀμαδαθοῦ ὁ Μακεδὼν ἐπολέ-μει αὐτοὺς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανῖσαι αὐτοὺς, ²⁵ καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρε-μάσαι τὸν Μαρδοχαῖον. ὅσα δὲ ἐπε-χείρησεν ἐπάσαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακά, ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρε-μάσθη αὐτὸς, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. ²⁶ διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κληρούς, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρου-ραὶ, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασιν διὰ ταύ-τα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, ²⁷ καὶ ἔστησεν. αὐτὰ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐ-τῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλως χαίρουνται. αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελού-μενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, καὶ πό-λιν, καὶ πατριάν, καὶ χώραν. ²⁸ αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουρῶν ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνη-μόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν. ²⁹ καὶ ἔγραψεν Ἑσθῆρ ἡ βα-σίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδάβ, καὶ Μαρ-δοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τό, τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουρῶν. ³⁰ καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἑ-σθῆρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐ-τῶν. ³¹ καὶ Ἑσθῆρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔγραψεν εἰς μνημόσυνον.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἐγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασι-λείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ² καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγα-θίαν, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασι-λείας αὐτοῦ. ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν, καὶ Μήδων, εἰς μνημόσυνον. ³ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέ-χετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ μέ-γας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασμέ-νος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. καὶ φιλούμε-νος, διηγέιτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος. παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα. ἐμνή-σθην γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὐ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων. οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος. ἡ μικρὰ πηγὴ

πηγή ἢ ἐγένετο ποταμός, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ. Ἐσθὴρ ἐστὶν ὁ ποταμός, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐποίησε βασιλίσσαν. οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν. τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων. τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν θεόν, καὶ σωθέντες. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐρρήσατο κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μέγала, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. διὰ τοῦτο ἐποίησε κληρούς δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἦλθον οἱ δύο κληροὶ οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως,

ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἐν μηνὶ Ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαὶδεκάτῃ, καὶ τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνός, κατὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, κατὰ γενεὰν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσέγηγε Δοσίθεος, ὃς ἐφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευΐτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραῖ, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου, τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Τέλος τῆς Ἐσθῆρ.

I Ω B.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄνθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσιτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰωβ. ² καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ἀληθινός, ἄμemptos, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. ² ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. ³ καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τριςχίλιοι, ζεύγη βοῶν πεντακόσιοι, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιοι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μέγала ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ευγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. ⁴ συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιούσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. ⁵ καὶ ὡς ἂν συνετελέσθουν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τοπρωτ', καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ἔλεγε γὰρ Ἰωβ, μή ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διαβολᾷ αὐτῶν κακὰ ἐγενόνησαν πρὸς θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας

τὰς ἡμέρας. ⁶ καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστήσαντες ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὁ διαβολὸς ἦλθεν μετ' αὐτῶν. ⁷ καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διαβολὸς τῷ κυρίῳ, εἶπε. περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος. προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰωβ; ὅτι οὐκ ἐστὶ κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνθρωπος ἄμemptos, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ⁹ ἀπεκρίθη δὲ ὁ διαβολὸς, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου. μὴ δωρεὰν Ἰωβ σέβεται τὸν κύριον; ¹⁰ οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ¹¹ ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει. ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει. ¹² τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χερὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ.

καὶ

καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου. ¹³ καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἐπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰωβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τὰ ζευγὴ τῶν βοῶν ἡροτεία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεῖς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁶ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ. πῦρ ἐπίσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως, σωθεῖς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁷ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰωβ. οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁸ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰωβ. τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθίωντων καὶ πιόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ¹⁹ ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπίσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδιά σου, καὶ ἐτελευτήσαν, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ²⁰ οὕτως ἀναστὰς Ἰωβ ἐῤῥῆξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε, ²¹ καὶ εἶπεν. αὐτὸς γυνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γενόμενος καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ. ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλατο. ὥς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον. ²² ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου. καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἑναντι κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλ-

θεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἑναντίον τοῦ κυρίου. ² καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. πόθεν σὺ ἐρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου. διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρεμι. ³ εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον. προσέσχες οὖν τῷ θροῶντί μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἀμειπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐτι δὲ ἔχεται ἀκακίας. σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακινῆς ἀπολέσαι. ⁴ ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ κυρίῳ. δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. ⁵ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ. ἢ μὴν εἰς πρόσωπον σε εὐλογήσει. ⁶ εἶπε δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. ἰδοὺ παραδίδωμι σοι αὐτόν. μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. ⁷ ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου. καὶ ἐπαῖσεν τὸν Ἰωβ ἔλκει πονήρῳ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. ⁸ καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχώρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως. ⁹ χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων; ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἐτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου. ἰδοὺ γὰρ ἡφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς. υἱοὶ καὶ θυγατέρες ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων. σὺ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκοληκῶν κάθησαι διανυκτερεύων αἰθριος, καὶ γὰρ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἦλθον πότε δυσεται, ἵνα ἀναπαυσομαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὀδυνῶν αἷ με νῦν συνέχουσιν. ἀλλὰ εἶπον τι ῥῆμα εἰς κύριον, καὶ τελεύτα. ¹⁰ ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ. ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας. εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑπόισομεν; ἐν πᾶσι τούτοις συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰωβ τοῖς χεῖλεσιν ἑναντίον τοῦ θεοῦ. ¹¹ ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι

φιλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελ-
θόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ
τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν. Ἐλιφάξ
ὁ Θαυμαῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυ-
χέων τύραννος, Σωφάρ Μιναιῶν βα-
σιλεὺς. καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν
ὁμοθυμαδόν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ
ἐπισκέψασθαι αὐτόν. ¹² ἰδόντες δὲ
αὐτόν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν. καὶ
βοησαντες φωνῇ μεγάλῃ ἐκλαυσαν, ῥή-
ξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ
καταπασάμενοι γῆν ¹³ παρεκάθισαν
αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας,
καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἐλάλησεν. ἑώρασαν
γὰρ τὴν πληγὴν θεικὴν οὖσαν καὶ με-
γάλῃν σφόδρα.

Κ Ε Φ. Γ'.

Μετὰ τοῦτο ἤνοιεν Ἰωβ τὸ στόμα
αὐτοῦ, καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν
αὐτοῦ, ² λέγων. ³ ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα
ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἡ εἴ-
παν. ἰδοὺ ἄρσεν. ⁴ ἡ νύξ ἐκείνη εἷη
σκότος, καὶ μὴ ἀναστήσῃ αὐτὴν ὁ
κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν
φέγγος. ⁵ ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος
καὶ σκία θανάτου, ἐπελθοὶ ἐπ' αὐτὴν
γνόφος. καταραθεῖν ἡ ἡμέρα ⁶ καὶ ἡ
νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος.
μὴ εἷη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀ-
ριθμηθεῖν εἰς ἡμέρας μηνῶν. ⁷ ἀλλὰ
ἡ νύξ ἐκείνη εἷη ὁδὴν, καὶ μὴ ἔλθοι
ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή.
⁸ ἀλλὰ καταράσασθαι αὐτὴν ὁ κατα-
ρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων
τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι, ⁹ σκοτω-
θεῖν τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης. ὑ-
πομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι,
καὶ μὴ ἰδοὶ ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα.
¹⁰ ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστροῦς
μηρῶν μου, ἀπῆλλαξε γὰρ ἂν πόνον
ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. ¹¹ διατὶ γὰρ ἐν
κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστροῦ δὲ
ἐξῆλθον, καὶ οὐκ εὐθύς ἀπωλόμην;
¹² ἵνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα;
ἵνατί δὲ μαστοὺς ἐθῆλασα; ¹³ νῦν ἂν
κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνε-
πυσάμην ¹⁴ μετὰ βασιλέων βουλευ-
των γῆς, οἱ ἑγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,
¹⁵ ἡ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολλοὶ ὁ χρυ-
σὸς, οἱ ἐπλήσαν τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἀργυρίου, ¹⁶ ἡ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπο-

ρευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἡ ὥσπερ
νηπιοὶ οἱ οὐκ εἶδον φῶς. ¹⁷ ἐκεῖ ἄσε-
βεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνε-
παύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι. ¹⁸ ὁ-
μοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν
φωνὴν φορολόγου. ¹⁹ μικρὸς καὶ μέ-
γας ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ θεραπεῖων δεδοικὼς
τὸν κύριον αὐτοῦ. ²⁰ ἵνατί γὰρ δέδο-
ται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς; ζῶν δὲ ταῖς
ἐν ὁδύναις ψυχαῖς, ²¹ οἱ ἱμείρονται
τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνο-
ρύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς, ²² περι-
χαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι.
²³ θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαιμα, συνέκλει-
σε γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ. ²⁴ πρὸ γὰρ
τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἦκει, θακρύω
δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ. ²⁵ φόβος
γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἤλθε μοι, καὶ ὃν ἐν-
δεδοίκην, συνήντησέ μοι. ²⁶ οὔτε ἐι-
ρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυ-
σάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή.

Κ Ε Φ. Δ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαυμαῖτης
λέγει. ² μὴ πολλὰκίς σοι λελάληται ἐν
κοπῳ; ἰσχύν δὲ ῥηματῶν σου τίς ὑπ-
οίσει; ³ εἰ γὰρ σὺ ἐνουθετήσας πολ-
λοὺς, καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκά-
λεσας, ⁴ ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας
ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος
περιέθηκας. ⁵ νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πό-
νος καὶ ἡψατό σου, σὺ ἐσπούδασας.
⁶ πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν
ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κα-
κία τῆς ὁδοῦ σου; ⁷ μνήσθητι οὖν,
τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο, ἡ πότε ἀ-
ληθινοὶ ὁλόβριζοι ἀπώλοντο; ⁸ καθ' ὃν
τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ
ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὁδύναις
θεριοῦσιν ἑαυτοῖς. ⁹ ἀπὸ προστάγμα-
τος κυρίου ἀπολούνται, ἀπὸ δὲ πνεύ-
ματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.
¹⁰ σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης,
γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.
¹¹ μυρμηκοῶν ὤλετο παρὰ τὸ μὴ
ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλι-
πον ἀλλήλους. ¹² εἰ δὲ τι ῥῆμα ἀληθι-
νὸν ἐγεγονε ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν
σοι τοῦτον κακὸν ἀπήντησε. πότερον
οὐ δεξεται μοι τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐ-
τοῦ; ¹³ φόβῳ δὲ καὶ ἥψω νυκτερινῇ
ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

14 φρί-

¹⁴ φρίκη μοι συνήγησεν καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὁστ'α διέειπες, ¹⁵ καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπ-
ῆλθεν, ἐφρίξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρ-
κες. ¹⁶ ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶ-
δον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν
μου, ἀλλ' ἡ αὐραν καὶ φωνὴν ἤκουον.
¹⁷ τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἐστὶ βροτὸς
ἐναντίον τοῦ κυρίου; ἡ ἀπὸ τῶν ἐρ-
γων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ; ¹⁸ εἰ κα-
τὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύω, κατὰ δὲ
ἀγγέλων αὐτοῦ σχολιὸν τι ἐπενόησε.
¹⁹ τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλί-
νας, ἔξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πη-
λοῦ ἐσμεν, ἐπαισεν αὐτοὺς σῆτος τρο-
πον, ²⁰ καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἐσπέ-
ρας οὐκ ἔτι εἰσὶ, παρὰ τὸ μὴ δύνα-
σθαι αὐτοὺς ἑαυτοὺς βοηθῆσαι ἀπώ-
λονται. ²¹ ἐνεφύσην γάρ αὐτοὺς καὶ
ἐξηράνθησαν, ἀπώλονται παρὰ τὸ μὴ
ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Επικάλεσαι δὲ εἰ τις σοι ὑπακούσε-
ται, ἡ εἴτινα ἀγγέλων ἁγίων ὄψῃ. ² καὶ
γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημέ-
νον δὲ θανατοῖ ζῆλος. ³ ἐγὼ δὲ ἐώρα-
κα ἄφρονας ὄξαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐ-
θὺς ἐβρώθη αὐτῶν ἡ διαίτα. ⁴ πόρ-
ρω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτη-
ρίας, κολαβρισθεῖσαν δὲ ἐπὶ θύραις
ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρουμέ-
νος. ⁵ ἂ γὰρ ἐκείνοι συνήγαγον, δίκαι-
οι ἐδόνται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαί-
ρετοι ἐσονται. ἐκσιφωνισθεὶς αὐτῶν
ἡ ἰσχύς. ⁶ οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς
γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὁρέων ἀναβλα-
στήσει πόνος. ⁷ ἀλλὰ ἄνθρωπος γεν-
νᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑ-
ψηλά πέτονται. ⁸ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ
δεσθῆσομαι κυρίου, κυριον δὲ τὸν πάν-
των δεσπότην ἐπικαλέσομαι, ⁹ τὸν
ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐν-
δοξάτε καὶ ἐξαίσιαι, ὧν οὐκ ἔστιν ἀρι-
θμὸς. ¹⁰ τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν, ἀποστελλόντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ'
οὐρανόν. ¹¹ τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς
εἰς ὕψος, καὶ ἀποολόττας ἐξεγείροντα.
¹² διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων,
καὶ οὐ μὴ ποιήσουν αἱ χεῖρες αὐτῶν
ἀληθές. ¹³ ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς
ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλό-

κων ἐξέστησεν. ¹⁴ ἡμέρας συναντήσε-
ται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν
ψηλαφῆσαισαν ἴσα νυκτί. ¹⁵ ἀπό-
λονται δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξ-
έλθῃ ἐκ χειρὸς δυνάστου. ¹⁶ εἴη δὲ
ἀδυνάτω ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμ-
πραχθεῖ. ¹⁷ μακάριος δὲ ἄνθρωπος
ὃν ἠλεγξεν ὁ κύριος, νουθέτημα δὲ
παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου. ¹⁸ αὐ-
τὸς γὰρ ἀλεγύνει ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀπο-
καθίστησιν. ἐπαίσει, καὶ αἱ χεῖρες αὐ-
τοῦ ἰάσαντο. ¹⁹ ἐξακὶς ἔξ ἀναγκῶν σε
ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἁ-
ψηταί σου κακόν. ²⁰ ἐν λιμῷ ῥύσεται
σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς
σιδήρου λύσει σε. ²¹ ἀπὸ μαστιγῶς
γλωσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβη-
θῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων. ²² ἀδίκων
καὶ ἀνόμων καταγέλασθαι. ἀπὸ δὲ θη-
ρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς. ²³ θῆρες
γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι. ²⁴ εἴτα
γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος. ἡ δὲ
διαίτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτη.
²⁵ γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου,
τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμ-
βότανον τοῦ ἀγροῦ. ²⁶ ἐλεύσῃ δὲ ἐν
τάφῳ ὥσπερ σίτος ὄριμος κατὰ και-
ρὸν θεριζόμενος, ἡ ὥσπερ θιμωνία ἁ-
λωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα. ²⁷ ἰ-
δοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνίασαμεν. ταῦτά
ἐστὶν ἃ ἀκηκόαμεν. σὺ δὲ γνώθι σε-
αυτῷ, εἴ τι ἔπραξας.

Κ Ε Φ. ς'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² εἰ γὰρ
τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν, τὰς
δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμα-
δόν. ³ καὶ δὴ ἄμμου παραλίαις βαρυ-
τέρα ἔσται. ἀλλ' ὡς εἴοικε τὰ ῥήματά
μου ἐστὶ φαῦλα. ⁴ βέλη γὰρ κυρίου ἐν
τῷ σώματί μου ἐστίν, ὧν ὁ θυμὸς αὐ-
τῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα, ὅταν ἀρξώ-
μαι λαλεῖν, κεντοῦσί με. ⁵ τί γάρ; μὴ
διακενῇς κεκράζεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ'
ἡ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥῆξι φω-
νὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώμα-
τα; ⁶ εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός;
εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενόις;
⁷ οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μου ἡ ὀρ-
γή. βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτα μου ὥς-
περ ὀσμὴν λέοντος. ⁸ εἰ γὰρ δώῃ καὶ
ἐλθῇ μοι ἡ αἰτήσις, καὶ τὴν ἐλπίδα
μου

μου δώῃ ὁ κύριος. ⁹ ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνέλκτω. ¹⁰ εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι. οὐ γὰρ ἐνευσάμην ῥήματα ἄγρια θεοῦ μου. ¹¹ τίς γὰρ μου ἡ ἰσχύς, ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχὴ; ¹² μὴ ἰσχύς λίθων ἡ ἰσχύς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χάλκεαι, ¹³ ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποιθεῖν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεισιν, ¹⁴ ἀπειπάτο με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερείδε με. ¹⁵ οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου, ὥσπερ χεῖμα ῥόους ἐκλείπων, ἢ ὥσπερ κύμα παρῆλθόν με. ¹⁶ οὕτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιτεπτόκασί μοι ὥσπερ ὡν τῆ κρύσταλλος πεπηγώς. ¹⁷ καθὼς τακεῖα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν, ¹⁸ οὕτω καὶ γὰρ κατελείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην. ¹⁹ ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορῶντες, ²⁰ καὶ αἰσχύνῃν ὀφειλήσουσιν, οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χορήμασι πεποισότες. ²¹ ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελιμῶνος, ὥστε ἰδόντες τὸ ἔμον τραῦμα φοβήθητε. ²² τί γὰρ; μίτη ὑμᾶς ἤτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι, ²³ ὥστε σωσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με; ²⁴ διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κοφεύσω, εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. ²⁵ ἀλλ' ὥς εἰκοι φαῦλα ἀληθινὸν ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχυρὸν αἰτούμαι, ²⁶ οὐδέ ἐλεγχος ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, οὐδέ γὰρ ὑμῶν φθῆγμα ῥήματος ἀνέξομαι. ²⁷ πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. ²⁸ νυνὶ δὲ ἐξβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι. ²⁹ καθίστατε δὴ καὶ μὴ εἰῇ ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε. ³⁰ οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσσῃ μου ἄδικον, ἢ ὁ λαρυγῆς μου οὐχὶ συνέσιν μελετᾷ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ; ² ὥσπερ θράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετευχώς σκιάς; ἢ

ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ; ³ οὕτως καὶ γὰρ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναί μοι εἰσιν. ⁴ ἂν κοιμηθῶ, λέγω, πότε ἡμέρα; ὥς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, πότε ἑσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ. ⁵ φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκολήκων, τῆκα δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχθόρος ξύων. ⁶ ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλαῖας, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. ⁷ μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ, καὶ οὐκ ἐτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν. ⁸ οὐ περιβλέπεται με ὀφθαλμός ὀρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἐτι εἰμί. ⁹ ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθέν ἀπ' οὐρανοῦ. ἂν γὰρ ἀνθρώπος καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκ ἐτι μὴ ἀναβῇ, ¹⁰ οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγῶ αὐτὸν ἐτι ὁ τόπος αὐτοῦ. ¹¹ ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος. ¹² πότερον θάλασσα εἰμί ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμέ φυλακὴν; ¹³ εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου. ¹⁴ ἐκφοβίς με ἐνυπνίοις, καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις. ¹⁵ ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὅσα μου. ¹⁶ οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω. ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γὰρ μου ὁ βίος. ¹⁷ τί γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν; ¹⁸ ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωῒ; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς; ¹⁹ ἕως τί-νος οὐκ ἔξες με, οὐδὲ προΐη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πύτελόν μου; ²⁰ εἰ ἐγὼ ἡμαρτον, τί δυνήσομαι πράξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατὶ ἔθου με κατέντευκτὴν σου, εἰμί δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίν; ²¹ διατὶ οὐκ ἐποίησω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμόν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ, οὐκ ἐτι εἰμί.

Κ Ε Φ. Η'.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδὸ Σαυχίτης λέγει. ² μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεύμα πολυῶρημον τὸ στόματός σου; ³ μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξεί τὸ δίκαιον; ⁴ εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. ⁵ σὺ δὲ ὀρθρίζεις πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος. ⁶ εἰ καθαρὸς εἰ καὶ ἀληθινός, δησσεως ἐπακουσέαι σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαίταν δικαιοσύνης. ⁷ ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα. ⁸ ἐπερώτησον γὰρ γενεάν πρωτήν, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων. ⁹ χθιζοὶ γὰρ ἔσμεν, καὶ οὐκ οὔδαμεν. σκία γὰρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. ¹⁰ ἢ οὐχ οὗτοι σε διδάξουσιν, καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα; ¹¹ μὴ θάλλει πάπυρος ἀνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθῆσεται βουτομον ἀνευ πότου; ¹² ἔτι ὃν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ; πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; ¹³ οὕτως τοῖνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου. ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολείται. ¹⁴ ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος. ἀσάχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. ¹⁵ ἂν ὑπερίσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ. ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ, ¹⁶ ὕψος γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου. καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ¹⁷ ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται. ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται. ¹⁸ ἂν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν. οὐχ ἐώρακας τοιαῦτα, ¹⁹ ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλάσσει. ²⁰ ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ τὸν ἄκακον. πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. ²¹ ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως. ²² οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίαίτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Κ Ε Φ. Θ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἔστί. πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ; ³ ἂν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ

ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντίπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων. ⁴ σοφὸς γὰρ ἔστι διανοία, κραταιὸς τε καὶ μέγας. τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν; ⁵ ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οὔδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄρη. ⁶ ὁ σείων τὴν ὑπὲρ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται. ⁷ ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἀστρων κατασφραγίζει. ⁸ ὁ τάνυσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης. ⁹ ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου. ¹⁰ ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνέξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ¹¹ ἂν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἰδῶ. ἂν παρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἐγγών. ¹² ἂν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει, ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας; ¹³ αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπτει ὄρη, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκαμψῆσαν κητὴ τὰ ὑπὲρ οὐρανόν. ¹⁴ ἂν δέ μου ὑπακούσεται, ἢ διακρίνει τὰ ῥήματά μου. ¹⁵ ἂν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ ἐισακουσέαι μου, τοῦ κριματος αὐτοῦ δηρδήσομαι. ¹⁶ ἂν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι ἐισακήκοέν μου τῆς φωνῆς. ¹⁷ μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ; πολλὰ δὲ μου τα συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς. ¹⁸ οὐκ ἔα γὰρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησε δὲ με πικρίας, ¹⁹ ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει. τίς οὖν κριματὶ αὐτοῦ ἀντιστήσεται; ²⁰ ἂν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ. ἂν τε ὦ ἄεμπτos, σκολιὸς ἀποβήσομαι. ²¹ εἴτε γὰρ ἡσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλην ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή. ²² διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὄρη, ²³ ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίου, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται. ²⁴ παραδεδόνται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει. εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἔστιν; ²⁵ ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος δρομέως. ἀπέδρασσαν, καὶ οὐκ εἶδosan. ²⁶ ἢ καὶ ἔστι ναυοὶν ἵχνος ὁδοῦ, ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητούντος βοράν. ²⁷ ἂν τε γὰρ εἰπῶ, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύνψας τῷ προσώπῳ στενάξω. ²⁸ σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἄθῶον με ἔασεις. ²⁹ ἐπειδὴ

²⁹ ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβής, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον; ³⁰ ἔαν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνη, καὶ ἀποκαθάρωμαι χεροὶ καθα-
ραῖς, ³¹ ἱκανῶς ἐν ῥύτῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή. ³² οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ὡς ἀντικρινού-
μαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρί-
σιν. ³³ εἶδε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ
ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἁμ-
φοτέρων. ³⁴ ἀπαλλάξατο ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με
στροβείτω, ³⁵ καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ
λαλῶσω. οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Κ Ε Φ. Γ'.

Κάμωνν τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπα-
φήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου. λα-
λήσω πικροῖα ψυχῇ μου συνεχόμενος,
² καὶ ἐρῶ πρὸς κυρίον. μὴ με ἀσεβεῖν
δίδασκει. καὶ διατὶ με οὕτως ἔκρινας;
³ ἢ καλὸν σοι ἔαν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω
ἔργα χειρῶν σου, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν
προσέσχε. ⁴ ἢ ὥσπερ βροτὸς ὄρα,
καθορᾷς; ἢ καθὼς ὄρα ἄνθρωπος,
βλέψῃ; ⁵ ἢ ὁ βίος σου ἀνθρωπίνος
ἐστίν, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; ⁶ ὅτι ἀνε-
ζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς
ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας; ⁷ οἶδας γὰρ
ὅτι οὐκ ἠσέβησα. ἀλλὰ τίς ἐστίν ὁ ἐκ
τῶν χειρῶν σου ἔξαιρούμενος; ⁸ αἱ χεῖ-
ρές σου ἔπλασαν με καὶ ἐποίησάν με,
μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας.
⁹ μνήσθητι, ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς
δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. ¹⁰ ἢ οὐχ
ὥσπερ γάλα με ἡμελξας, ἐτύρωσας δέ
με ἴσα τυρῶ; ¹¹ δέρμα δὲ καὶ κρέας με
ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νύκτοις με
ἐνέειρας. ¹² ζῶν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ'
ἐμοῖ, ἢ δὲ ἐπισκοπῇ σου ἐφύλαξέ μου
τὸ πνεῦμα. ¹³ ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ
οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι. ἀδυνατεῖ δέ
σοι οὐθέν. ¹⁴ ἔαν τε γὰρ ἁμάρτω, φυ-
λάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶον
με πεποίηκας. ¹⁵ ἔαν τε γὰρ ἀσεβήσω,
οἴμοι. ἔαν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι
ἀνακύναι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.
¹⁶ ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφα-
γὴν. πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με
ὀλέκεις, ¹⁷ ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν
ἔτασίν μου. ὀργὴ δὲ μεγάλη μοι ἐχρή-
σω, ἐπηγάγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατηρία.
¹⁸ ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ

οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ
εἶδε, ¹⁹ καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην;
διατὶ γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ
ἀπηλλύγη; ²⁰ ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστίν ὁ
βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με ἀνα-
παύσασθαι μικρὸν, ²¹ πρὸ τοῦ με πο-
ρευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς
γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν, εἰς γῆν
σκοτούς αἰωνίου, οὐ οὐκ ἐστὶ φέγγος,
οὐδὲ ὄραν ζῶνν βροτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Υπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος
λέγει. ² ὃ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντα-
κούσεται. ἢ καὶ ὁ εὐλάλος οἶεται εἶναι
δίκαιος; ³ εὐλογημένος γεννητὸς γυναι-
κὸς ὀλιγόβιος, μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γί-
νου, οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ ἀντικρινόμενος σοι.
⁴ μὴ γὰρ λέγει ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς
ἔργοις καὶ ἄμemptos ἐναντίον αὐτοῦ.
⁵ ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσαι πρὸς
σέ, καὶ ἀνοῖξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ;
⁶ εἰτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας,
ὅτι διπλοῦς ἐσται τῶν κατὰ σέ, καὶ
τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ
κυρίου ὦν ἡμάρτηκας. ⁷ ἢ ἵχνος κυρίου
εὐρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἂ
ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; ⁸ ὑψηλὸς
ὁ οὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύ-
τερα δὲ τῶν ἐν ἁδου, τί οἶδας; ⁹ ἢ μα-
κρότερα μέτρου γῆς, ἢ ἑύρους θαλάσ-
σης; ¹⁰ ἔαν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα,
τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας; ¹¹ αὐτὸς
γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἀτοπα
οὐ παρόψεται. ¹² ἄνθρωπος δὲ ἄλλως
νῆχεται λόγοις. βροτὸς δὲ γεννητὸς
γυναικος, ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ. ¹³ εἰ γὰρ
σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σοι.
ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν. ¹⁴ εἰ
ἄνομόν τίς ἐστίν ἐν χερσὶ σου, πόρροῦ
ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν
διαίτῃ σου μὴ ἀνυλίσθητω. ¹⁵ οὕτως
γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὥς-
περ ὕδωρ καθαρὸν. ἐκδύση δὲ ῥυπον,
καὶ οὐ μὴ φοβηθῇ. ¹⁶ καὶ τὸν κόπον
ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθόν, καὶ
οὐ πτοηθῇ. ¹⁷ ἢ δὲ εὐχὴ σου ὥσπερ
ἑωςφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ
σοι ζῶη. ¹⁸ πεποισθὼς δὲ ἔσῃ, ὅτι ἐστὶ
σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντί-
δος ἀναφανέται σοι εἰρήνη. ¹⁹ ἡσυχά-
σεις γὰρ, καὶ οὐκ ἐσται ὁ πολεμῶν σε.
μετα-

μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθή-
σονται. ²⁰ σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολεί-
πει. ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια,
ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν ταθήσονται.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² εἴτα ὑμεῖς
ἐστὲ ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτή-
σει σοφία; ³ καὶ μοι μὲν καρδία καθ'
ὑμᾶς ἐστίν, ⁴ δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ
ἀμemptος ἐγεννήθη εἰς χλευασμα. ⁵ εἰς
χρόνον γὰρ ταχτὸν ἡτοίμαστο πειθεῖν
ὑπὸ ἄλλων, ⁶ οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορ-
θεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. οὐ μὴν δὲ ἄλλα
μῆτις πεποιθέντος ποιηρὸς ὧν ἀθῶος
ἐσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσι τὸν κύ-
ριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἐσται.
⁷ ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐὰν σοι
εἴπωσι, πετεινά δὲ οὐρανοῦ ἐὰν σοι
ἀπαγγείλωσιν. ⁸ ἐκδιήγησαι γῇ, ἐὰν
σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ
ἐχθροὶ τῆς θαλάσσης. ⁹ τίς οὖν οὐκ
ἔγνω ἐν πᾶσι τοῖτοις, ὅτι χεῖρ κυρίου
ἐποίησε ταῦτα; ¹⁰ εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα
παντὸς ἀνθρώπου. ¹¹ οὐς μὲν γὰρ ῥή-
ματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύε-
ται. ¹² ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ
πολλῷ βίω ἐπιστήμη. ¹³ παρ' αὐτῷ
σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλὴ καὶ
σύνεισις. ¹⁴ ἐὰν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδο-
μήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς
ανοίξει; ¹⁵ ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξη-
ρανεῖ τὴν γῆν. ἐὰν δὲ ἐπαρή, ἀπώλε-
σεν αὐτὴν καταστρέψας. ¹⁶ παρ' αὐτῷ
κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ
σύνεισις. ¹⁷ διαγων βουλευτὰς αἰχμα-
λώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξεστήσει. ¹⁸ καθ-
ιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ
περιέδθη ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν. ¹⁹ ἔξα-
ποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνά-
στας δὲ γῆς κατέστρεψε. ²⁰ διαλλάσ-
σων χεὶρ πιστῶν, σύνεισιν δὲ πρεσβυ-
τέρων ἔγνω. ²¹ ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ'
ἀρχοντας, ταπεινούς δὲ ἵασατο. ²² ἀνα-
καλύπτων βαθύα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε
δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου. ²³ πλα-
νῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύνων αὐτὰ, κατα-
στρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐ-
τὰ. ²⁴ διαλλάσσει καρδίας ἀρχόντων
γῆς. ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ἣ
οὐκ ᾔδεισαν. ²⁵ ψηλαφησάσαν σκότος

καὶ μὴ φῶς, πλανηθεῖσαν δὲ ὥσπερ
ὁ μεθύων.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἰδοὺ ταῦτα ἐώρακέ μου ὁ ὀφθαλ-
μός, καὶ ἀκήκοέ μου τὸ οὖς. ² καὶ οἶδα
ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ
ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. ³ οὐ μὴν δὲ
ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω, ἐλέγξω
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται. ⁴ ὑμεῖς
δὲ ἐστὲ ἱατροὶ ἀδικοὶ, καὶ ἰαταὶ κακῶν
πάντες. ⁵ εἴη δὲ ὑμῖν κωφεύσαι, καὶ
ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία. ⁶ ἀκούσατε δὲ
ἐλέγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ
χειλέων μου προσέχετε. ⁷ πότερον οὐκ
ἐναντι κυρίῳ λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐ-
τοῦ φθέγγεσθε δόλον; ⁸ ἢ ὑποστελεῖ-
σθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.
⁹ καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξηγνήσῃ ὑμᾶς. εἰ γὰρ
τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε
αὐτῷ, ¹⁰ οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς. εἰ
δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμασέσθε,
¹¹ πότερον οὐκ ἢ δινα αὐτοῦ στροβί-
σει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπι-
πτεῖται ὑμῖν, ¹² ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν
τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα
πῆλινον. ¹³ κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ
ἀναπαύσωμαι θυμοῦ, ¹⁴ ἀναλαβὼν τὰς
σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσι, πυχνὴν δὲ μου
θήσω ἐν χειρὶ. ¹⁵ ἐὰν με χερμασθήται ὁ
δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἤρκαται, ἢ μὴν λαλή-
σω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ
τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν,
οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσέλευ-
σεται. ¹⁷ ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥή-
ματά μου, ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούον-
των. ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρημα-
τός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφα-
νοῦμαι. ¹⁹ τίς γὰρ ἐστίν ὁ κριθησομε-
νός μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείρω;
²⁰ θυεῖν δέ μοι χρῆσι, τότε ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι. ²¹ τὴν
χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος
σου μὴ με καταπλησέτω. ²² εἴτα κα-
λέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, ἢ
λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρι-
σιν. ²³ πῶσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου
καὶ ἀνομίαι μου, δίδαξόν με τίνες εἰσὶ;
²⁴ διατι ἀπ' ἐμοῦ κρυπτή, ἡγήσας δὲ
με ὑπεναντίον σοι; ²⁵ ἢ ὡς φύλλον κι-
νούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ
ὡς χόρτον φερόμενον ὑπὸ πνεύματος
ἀντί-

ἀντίκεισάι μοι; ²⁶ ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ, περιέθῃκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας. ²⁷ ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν καλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δέ ῥίξας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου. ²⁸ ὁ παλαίουται Ἰσα ἄσκη, ἡ ὥσπερ ἱμάτιον στήθεράτον.

Κ Ε Φ. Ι Δ'.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς, ² ἡ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπσει, ἀπέθρα δε ὥσπερ σκιά, καὶ οὐ μὴ στή. ³ οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποίησα, καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κριματί ἐνωπίον σου; ⁴ τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐθεὶς, ⁵ ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀριθμητοὶ δὲ μήνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ. εἰς χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ. ⁶ ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός. ⁷ ἔστι γὰρ δένδρω ἑλπίς, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ. ⁸ ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίξα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ ⁹ ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνθήσει. ποιήσεις δὲ θεωρισμὸν, ὥσπερ νεόφυτον. ¹⁰ ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὦχτο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἐστὶ. ¹¹ χρόνον γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνη. ¹² ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρῶφῃ, καὶ οὐκ ἐξυπνισθῇσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. ¹³ εἰ γὰρ ὄφελον ἐν αἵδῃ με ἐφύλαξας, ἐκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηται σου ἡ ὀργή, καὶ τὰξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ. ¹⁴ ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ. ὑπομενῶ ἕως πάλιν γένομαι. ¹⁵ εἴτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῶ. ¹⁶ ἡρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου. ¹⁷ ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπεσημῆνω δὲ εἴτι ἁκῶν παρέβην. ¹⁸ καὶ πλην ὅρος πίπτον διαπεισῆται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. ¹⁹ λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυ-

σεν ὕδατα ὕπνια τοῦ χώματος τῆς γῆς. καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας. ²⁰ ὥσας αὐτὸν εἰ τέλος, καὶ ὦχτο. ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας. ²¹ πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν. ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται. ²² ἀλλ' ἡ αἰ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλισφὰς ὁ Θαυμανίτης λέγει. ² πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε πόνον πατρός, ³ ἐλέγχων ἐν ῥήματι οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος; ⁴ οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἐναντι τοῦ κυρίου; ⁵ ἐνοχὸς εἰ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν. ⁶ ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγῶ, τὰ δὲ χεῖρή σου καταμαρτυρήσουσιν σου. ⁷ τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἡ πρὸ θινῶν ἐπάγης; ⁸ ἡ συνταγμα κυρίου ἀκήκοας; ἡ συμβούλω σοι ἐχρήσατο ὁ θεός; εἰς δὲ σε ἀφίκετο σοφία; ⁹ τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἡ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς; ¹⁰ καὶ γε πρεσβύτερης καὶ γε παλαιῶς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέρας. ¹¹ ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστιγῶσαι, μέγας ὑπερβαλλόντως λελάληκας. ¹² τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἡ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου; ¹³ ὅτι θυμὸν ἐξῆλξας ἐναντι κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα. ¹⁴ τίς γὰρ ὦν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμemptος; ἡ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός; ¹⁵ εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ. ¹⁶ ἔα δὲ ἐρδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ. ¹⁷ ἀναγγελεῖ δέ σοι, ἀκούε μου, ἀ ἡ ἐώρακα ἀναγγελεῖ σοι, ¹⁸ ἀ σοφοὶ ἐροῦσιν, καὶ οὐκ ἐκρυψαν πατέρες αὐτῶν. ¹⁹ αὐτοῖς μόνους ἐδόθη ἡ γῇ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς. ²⁰ πᾶς ὁ βίος ἀσβούς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη. ²¹ ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ. ὅταν δοκῇ ἡδῇ εἰρηνεύειν, ἤξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. ²² μὴ

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ

πιστευέντω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους. ἐνέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου, ²³ κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυνῖν. οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα. ²⁴ ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει, ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει, ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων. ²⁵ ὅτι ἤρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου, ἐναντί δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν. ²⁶ ἔδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὕβρει ἐν παχεί νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ. ²⁷ ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. ²⁸ αὐλισθεῖ δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους. ἃ δὲ ἐκείνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται. ²⁹ οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα. οὐ μὴ βάλλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκίαν, ³⁰ οὐδὲ μὴ ἐκφυγῇ τὸ σκότος. τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. ³¹ μὴ πιστευέντω ὅτι ὑπομεινέ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ. ³² ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ. ³³ τρυγηθεῖ δὲ ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας. ³⁴ μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος. πῦρ δὲ καύσει οἴκους ὀστροδεντῶν. ³⁵ ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

Κ Ε Φ. Ις'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν πάντες. ³ τί γὰρ μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἡ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ; ⁴ κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω. εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι. κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν. ⁵ εἷη δὲ ἰσχυς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι. ⁶ εἰάν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα. εἰάν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι; ⁷ νῦν δὲ κατάκοπον με πεποίηκε μορὸν σεσηπότα, ⁸ καὶ ἐπελάβου μου. εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη. ⁹ ὀργὴ χρησαίμενος κατέβαλέ με, ἐβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς

ὀδόντας, βεῖλη περατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσαν. ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνῆλατο, ὅξει ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί. ¹¹ παρέδωκε γὰρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδικῶν, ἐπὶ δὲ ἀσεβέειν ἐβρύνέ με. ¹² ἐξηγνέοντα διεσκέδασέ με. λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὡς περ σκοπὸν. ¹³ ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφροῦς μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου. ¹⁴ κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτωματι, ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι. ¹⁵ σάκκον ἐβύραψαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη. ¹⁶ ἡ γαστήρ μου συγκέκασται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκία. ¹⁷ ἀδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχὴ δὲ μου καθαρὰ. ¹⁸ γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι τῆς σαρκὸς μου, μηδὲ εἰς τόπος τῇ κραυγῇ μου. ¹⁹ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίσταρ μου ἐν ὑψίστοις. ²⁰ ἀφίκοιτό μου ἡ δέξις πρὸς κύριον, ἐναντί δὲ αὐτοῦ σταῖζοι μου ὁ ὀφθαλμός. ²¹ εἷη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἐναντί κυρίου, καὶ νῖψ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. ²² ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἦκασιν, ὁδὸν δὲ ἣ οὐκ ἐπαναστραφῆσομαι, πορεύσομαι.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω. ² λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; ³ ἔκλεψαν δὲ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. τίς ἐστὶν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθῇτω. ⁴ ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς. ⁵ τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκυσαν. ⁶ ἔθου δὲ με θρυλλήμα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. ⁷ πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκεμαι μεγάλως ὑπὸ πάντων. ⁸ θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη. ⁹ σχολὴ δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. ¹⁰ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρεῖδετε καὶ δεῦτε δὴ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές. ¹¹ αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρώμῳ, ἐβόρῃ δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας

δίας μου. ¹² νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθνηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους. ¹³ ἔὰν γὰρ ὑπομείνω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωται μου ἡ στρωμνή. ¹⁴ Θάνατον ἐπικαλεσάμην πατέρα μου εἴται, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. ¹⁵ ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὥσονται; ¹⁶ ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χῶματος καταβήσομεθα;

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυγίτης λέγει. ² μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. ³ διατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιώπηκαμεν ἐναντίον σου; ⁴ κέχρηται σοι ὀργή. τί γὰρ, ἔὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστραφῇσεται ὄρη ἐκ θεμελίων; ⁵ καὶ φῶς ἀσεβῶν σβέσθῃσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ. ⁶ τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διατίτῃ, ὃ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. ⁷ Θηρεύσαιαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. σφάλλει δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. ⁸ ἐμβέβληται δὲ ὁ πούς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλκχθείη. ⁹ ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. ¹⁰ κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον. κύκλω ¹¹ ὀλέσαιαν αὐτὸν ὠδύναι. πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενωῶ. ¹² πτώμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον. ¹³ βρωθείησαν αὐτοῦ κλωῆς ποδῶν, κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα θάνατος. ¹⁴ ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἵσσις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλική. ¹⁵ κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ. ¹⁶ ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπείσεται θείριμος αὐτοῦ. ¹⁷ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπώλοιο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω. ¹⁸ ἀπώσειν αὐτὸν ἐκ φωτός εἰς σκότος. ¹⁹ οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι, ²⁰ ἐπ'

αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα. ²¹ οὗτοί εἰσιν οἱ οἴκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ ἐδύτων τὸν κύριον.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου, καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις; ³ γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως. καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυρόμενοί με ἐπικεισθέ μοι. ⁴ ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος. λαλήσαι ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματα μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. ⁵ ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγάλυνεσθε, ἐνἄλλεσθε δὲ μοι ὀνειδίει. ⁶ γνῶτε οὖν ὅτι κύριος ἐστὶν ὁ ταραξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὑψωσεν. ⁷ ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίει, οὐ λαλήσω. κεκραξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρέμα. ⁸ κύκλω περιωκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπον μου σκότος ἔθετο. ⁹ τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφείλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. ¹⁰ διέσπασε με κύκλω καὶ ὠρόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. ¹¹ δεινῶς δὲ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο, ἡγήσατο δὲ με ὥσπερ ἐχθρόν. ¹² ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι. ¹³ ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἐγγωνσαν ἄλλοτριους ἢ ἐμέ. φίλοι δὲ μου ἀνέλημονες γερόκασιν. ¹⁴ οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. ¹⁵ γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τε μου, ἄλλογενὴς ἡμῃν ἐναντίον αὐτῶν. ¹⁶ θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. στόμα δὲ μου ἐδέετο, ¹⁷ καὶ ἐκέλευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου. ¹⁸ οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. ¹⁹ ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με. οὐς δὴ ἡγάπηκιν, ἐπανέστησάν μοι. ²⁰ ἐν δέσματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὅσαί μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται. ²¹ ἐλέησατέ με, ἐλεήσατέ με ὡ φίλοι, χεῖρ γὰρ κυρίου ἡ ἀσφαμένη μου ἐστίν. ²² διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος; ἀπὸ

ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπέπλασθε;
²³ τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήμα-
 τά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς
 τὸν αἰῶνα; ²⁴ ἐν γραφεῖῳ σιδηρῷ καὶ
 μολὶβδῷ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι; ²⁵ οἶ-
 δα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με
 μέλλων, ἐπὶ γῆς; ²⁶ ἀναστῆσαι τὸ δερ-
 μα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα. παρὰ
 γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη,
²⁷ ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ
 ὀφθαλμός μου ἑώρακε, καὶ οὐκ ἄλ-
 λος, πάντα δὲ μοι συνετελέσται ἐν
 κόλπῳ. ²⁸ εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε, τί ἐροῦμεν
 ἐναντι αὐτοῦ, καὶ ὅζαν λόγον εὐρή-
 σομεν ἐν αὐτῷ; ²⁹ εὐλαβήθητε δὴ καὶ
 ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ
 ἐπ' ἀνόμους ἐπελευσεται. καὶ τότε
 γνωσονται, ποῦ ἐστι αὐτῶν ἡ ὕλη.

Κ Ε Φ. Κ'.

Υ πολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέ-
 γει. ² οὐχ οὕτως υπελάμβανον ἀντε-
 ρεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον
 ἢ καὶ ἐγώ. ³ παιδείαν ἐντροπῆς μου
 ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέ-
 σεως ἀποκρίνεταιί μοι. ⁴ μὴ ταῦτα
 ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀπ' οὗ ἐτέθη ἄν-
 θρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; ⁵ εὐφροσύνη δὲ
 ἀσεβῶν πτώμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ δὲ
 παρανόμων ἀπόλεια. ⁶ ἔαν ἀναβῇ εἰς
 οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἣ δὲ θυσία
 αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται. ⁷ ὅταν γὰρ δο-
 κῇ ἡδὴ κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος
 ἀπολείται. οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι,
 ποῦ ἐστιν; ⁸ ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετα-
 σθὲν οὐ μὴ εὐρεθῇ, ἔπτη δὲ ὥσπερ
 φάσμα φυκτερινόν. ⁹ ὀφθαλμὸς παρέ-
 βλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἔτι
 προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.
¹⁰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσασαισαν ἦττο-
 νες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν
 ὀδύνας. ¹¹ ὅστ' αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν
 νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ
 χώματος κοιμηθήσεται. ¹² ἔαν γλυ-
 κανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύ-
 ψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
¹³ οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκατα-
 λείψει αὐτὴν. καὶ συναΐξει αὐτὴν ἐν
 μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ οὐ
 μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ. χολὴ
 ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ. ¹⁵ πλούτος
 ἀδικίας συναγόμενος ἐξεμυθήσεται, ἐξ

οἰκίας αὐτοῦ ἐξελεύσει αὐτὸν ἄγγελος.
¹⁶ θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν,
 ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὀφείας. ¹⁷ μὴ
 ἴδοι ἄμελξιν νομαδῶν, μηδὲ νομάς μέ-
 λιτος καὶ βουτύρου. ¹⁸ εἰς κενὰ καὶ
 μάταια ἐκοπίασεν. πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ
 γεύσεται. ὥσπερ στρίφνος ἀμάστος,
 ἀκατάποτος. ¹⁹ πολλῶν γὰρ δυνατῶν
 οἴκους ἐθλάσεν. διαίταν δὲ ἤρπασε,
 καὶ οὐκ ἔστησιν. ²⁰ οὐκ ἐστιν αὐτοῦ
 σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ
 αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. ²¹ οὐκ ἐστιν
 ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ
 τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ.
²² ὅταν δὲ δοκῇ ἡδὴ πεπληρωσθῆαι,
 θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐ-
 τὸν ἐπελεύσεται. ²³ εἰ πως εἰ πληρω-
 σαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ'
 αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν
 ὀδύνας. ²⁴ καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς
 σιδηροῦ. τρώσει αὐτὸν τόξον χαλ-
 κιον. ²⁵ διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος
 αὐτοῦ βελος, ἄστρο δὲ ἐν διαίταις αὐ-
 τοῦ. περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φό-
 βοι, ²⁶ πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομέ-
 ναι. κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἀκανστον,
 κακώσεις δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἡλutos τὸν οἶκον.
²⁷ ἀνακαλύψει δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς
 τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ.
²⁸ ἐκλύσει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια
 εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
²⁹ αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου ἀσεβούς
 παρὰ κυρίου, καὶ κτήμα ὑπαρχόντων
 αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἀκούσα-
 τε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾗ
 μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις.
³ ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἰς οὐ
 καταγέλαστέ με. ⁴ τί γάρ; μὴ ἄν-
 θρώπου μου ἡ ἐλεγχίς; ἢ διὰ τί οὐ
 θυμωθήσομαι; ⁵ ἐξβλέψαντες εἰς ἐμέ
 θαυμάσατε, χεῖρα θένετε ἐπὶ σιαγόνι.
⁶ ἔαν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα. ἐχ-
 οῦσι δὲ μου τὰς σάρκας ὀδύνας. ⁷ διὰ
 τί ἀσβεῖς ζωσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ
 ἐν πλούτῳ; ⁸ ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ
 ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς. ⁹ οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθνηοῦσι, φό-
 βος δὲ οὐδαμοῦ, μᾶστιξ δὲ παρὰ κυ-
 ρίου οὐκ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁰ ἡ βοῦς
 αὐτῶν

N n

αὐτῶν οὐκ ὤμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐ-
τῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφα-
λεν. ¹¹ μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια,
τὰ δὲ παιδιὰ αὐτῶν προσπαῖζουσιν.
¹² ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθά-
ραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
¹³ συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον
αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμή-
θησαν. ¹⁴ λέγει δὲ κυρίῳ, ἀπόστα ἀπ'
ἐμοῦ, ὁδοὺς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
¹⁵ τί ἱκανὸς, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ;
καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐ-
τῷ; ¹⁶ ἐν χειρὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἄ-
γαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ.
¹⁷ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος
σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ
καταστροφή, ὧδινες δὲ αὐτοὺς ἔξου-
σιν ἀπὸ ὁργῆς. ¹⁸ ἔσονται δὲ ὥσπερ
ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου, ἡ ὥσπερ κοινιορτὸς
ὃν ὑφέλιτο λαίλαψ. ¹⁹ ἐκλείπει υἱοὺς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει
πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται. ²⁰ ἴδουσιν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφα-
γὴν, ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθῇ.
²¹ ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀρεθμοὶ μνηῶν αὐτοῦ
διηροήθησαν. ²² πότερον οὐχὶ ὁ κύριος
ἐστὶν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστή-
μην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει; ²³ οὗ-
τος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης
αὐτοῦ, ὄλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηρῶν.
²⁴ τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέα-
τος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται. ²⁵ ὁ
δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φα-
γὼν οὐδὲν ἀγαθόν. ²⁶ ὁμοθυμαδὸν δὲ
ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαρπρία δὲ αὐτοὺς
ἐκάλυψεν. ²⁷ ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλ-
μη ἐπὶ κείσθε μοι. ²⁸ ὥστε ἔρεϊτε, ποῦ
ἐστιν οἶκος ἄρχοντος, καὶ ποῦ ἐστιν ἡ
σκῆπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
²⁹ ἔρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν,
καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτρι-
ώσετε. ³⁰ ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας
κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὁρ-
γῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. ³¹ τίς ἀπα-
γγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀντα-
ποδώσει αὐτῷ; ³² καὶ αὐτὸς εἰς τὰ-
φους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν
ηγρύπνησεν. ³³ ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ
χάλικες χιμαῤῥου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ

πᾶς ἄνθρωπος ἀπαλεύσεται, καὶ ἐμ-
προσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. ³⁴ πῶς
δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμε
καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἐλιφᾶζ ὁ Θαμανίτης
λέγει. ² πότερον οὐχὶ ὁ κύριος ἐστὶν
ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; ³ τί
γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς
ἐργοῖς ἄμειπτος, ἡ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώ-
σης τὴν ὁδόν σου; ⁴ ἡ λόγον σου ποι-
οῦμενος ἐλέγξας, καὶ συνεισελεύσεται
σοι εἰς κρίσιν; ⁵ πότερον οὐχὶ ἡ κακία
σου ἐστὶ πολλή, ἀναρίθμητοι δὲ σου
εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι; ⁶ ἡνεχύραζες δὲ
τοὺς ἀδελφούς σου διακνήs, ἀμφίαισιν
δὲ γυμνῶν ἀφείλου. ⁷ οὐδὲ ὕδωρ δι-
ψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων
ἐστέρησας ψωμόν. ⁸ ἐθαύμασας δὲ
τινων πρόσποτον, ὥκισας δὲ τοὺς ἐπὶ
τῆς γῆς. ⁹ κήρας δὲ ἐξαπέστειλας κε-
νας, ὄρφανούς δὲ ἐκακώσας. ¹⁰ τοι-
γαροῦν ἐκνύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐ-
σπούδασέ σε πόλεμος ἐξαισίος. ¹¹ τὸ
φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ
ὕδωρ σε ἐκάλυψε. ¹² μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑ-
ψηλά νακὼν ἐφορᾷ; τοὺς δὲ ὕβρις φε-
ρομένους ἐταπεινώσας; ¹³ καὶ εἶπας, τί
ἔγνων ὁ ἰσχυρὸς, ἡ κατὰ τοῦ γνώφου
κρίνει; ¹⁴ νεφέλῃ ἀποκρυφῇ αὐτοῦ
καὶ οὐχ ὁραθήσεται, καὶ γυρον οὐρα-
νοῦ διαπορεύεται. ¹⁵ μὴ τρίβον αἰώ-
νιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δί-
καιοι, ¹⁶ οἱ συνελήφθησαν ἄωροι.
ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν.
¹⁷ οἱ λέγοντες, κύριος τί ποιήσει ἡμῖν;
ἡ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
¹⁸ ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ'
αὐτοῦ. ¹⁹ ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν,
ἄμειπτος δὲ ἐμυκτήρισεν. ²⁰ εἰ μὴ ἡ
φανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ
κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.
²¹ γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνης,
εἴτα ὁ καρπὸς σου ἐσται ἐν ἀγαθοῖς.
²² ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξη-
γορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ
ἐν καρδίᾳ σου. ²³ ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇs
καὶ ταπεινώσῃs σεαυτὸν ἐναντι κυρίου,
πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἁδι-
κον. ²⁴ θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ,
καὶ

καὶ ὡς πέτρα χιμαῖρόν σου φέρει. ²⁵ ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡς περ ἀργύριον πεπυρωμένον. ²⁶ εἰτα παθήσῃ σιτισθῇ ἐναντίον κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς. ²⁷ εὐξαμένον δὲ σου πρὸς αὐτὸν ἐκ ακούσεται σου. δώσει δὲ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς. ²⁸ ἀποκαταστήσει δὲ σοι δίκαιαν δικαιοσύνην, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος. ²⁹ ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν, καὶ ἐρεῖς. ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει. ³⁰ ῥύσεται ἀθῶν, καὶ διασώθητι ἐν καθαρῇ χειρὶ σου.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² καὶ δι' οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἐλεγχίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ. ³ τίς δ' ἄρα γνῶνι, ὅτι εὐροίμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος; ⁴ ἐποίμι δὲ ἑμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσῃ ἐλέγχων. ⁵ γνῶνι δὲ ἰάματα ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσθόμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. ⁶ καὶ ἐν πολλῇ ἰσχυρί ἐπελεύσεται μοι, εἰτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρησεται. ⁷ ἀλήθεια γὰρ καὶ ἐλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου. ⁸ εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι ἐμὶ, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα; ⁹ ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὀψομαι. ¹⁰ οἶδ' ἂν γὰρ ἤδη ὁδὸν μου, διέκρινε δὲ με ὡς περ τὸ χρυσίον. ¹¹ ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω ¹² ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ. ¹³ εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντικεινὸν αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησεν. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐπορεύσασθε. ρουθιτῶν δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπονδασθῶ. κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ. ¹⁵ κύριος δὲ ἐμελάκνυε τὴν καρδίαν μου. ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με. ¹⁷ οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος, πρὸ προσώπου δὲ μου ἐκάλυψε γνώφος.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι, ἀσεβεῖς δὲ ² ὄριον ὑπερέβησαν, πόμηνον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες; ³ ὑποδύγιον ὀρφανῶν ἀπηγαγον, καὶ βούνῃ χήρας ἠνεγύρασαν. ⁴ ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς. ⁵ ἀπέβησαν δὲ ὡς περ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελεθόντες τὴν ἑαυτῶν τάξιν. ἠδύνθη αὐτῷ ἄστος εἰς νεωτέρους. ⁶ ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἐργάσαντο. ⁷ γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίωσιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο. ⁸ ἀπὸ ψεκᾶδων ἄρεων ὑγραίνονται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέπη, πέτραν περιεβόλυντο. ⁹ ἤρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκ πεπτακότα δὲ ἐταπείνωσαν. ¹⁰ γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο. ¹¹ ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ᾔδεισαν. ¹² οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἰκῶν ἰδίων ἐξεβόλυντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα. αὐτὸς δὲ διατὶ τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποιήται; ¹³ ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. ¹⁴ γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκοτος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς. ¹⁵ καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων. οὐ προνοήσει με ὀφθαλμός, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο. ¹⁶ διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίαν, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς, οὐ ἐπέγνωσαν φῶς. ¹⁷ ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρῶτ' οὐκ ἦν θανάτου, ὅτι ἐπεγνώσεται ταραχὸς οὐκ ἦν θανάτου. ¹⁸ ἐλαφρὸς ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθεῖν ἡ μερίς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείν δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά. ¹⁹ ²⁰ ἀγναλῖδα γὰρ ὀρφανὸν ἤρπασαν, εἰς ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἀμαρτία. ὡς περ δὲ ὀμύχλη δρόσου ἀφανὴς ἐγένετο. ἀποδοθεῖν δὲ αὐτῷ ἃ ἐπραξεν, συντριβεῖν δὲ πᾶς ἀδικὸς ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ. ²¹ στείραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε, ²² θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους. ἀναστὰς τοι

γαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς
 ἑαυτοῦ ζωῆς. ²² μαλακισθεὶς μὴ ἐλ-
 πιζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νό-
 σω. ²⁴ πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὑψω-
 μα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη
 ἐν καυματι, ἡ ὥσπερ σταχὺς ἀπὸ κα-
 λάμης αὐτοματοῦ ἀποπεσών. ²⁵ εἰ δὲ
 μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῇ με λέ-
 γειν, καὶ θήσῃ εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά
 μου;

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης
 λέγει. ² τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ'
 αὐτοῦ ὁ ποῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψί-
 στω; ³ μὴ γάρ τίς ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ
 παρέλκυσις πειραταίς, ἐπὶ τίνας δὲ
 οὐκ ἐπείλυσεται ἐνεδρα παρ' αὐτοῦ;
⁴ πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἐναντι
 κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσῃ αὐτὸν
 γεννητὸς γυναικός; ⁵ εἰ σελήνη συν-
 τασσέται, καὶ οὐκ ἐπιφαιούσκει, ἄστρα δὲ
 οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ. ⁶ ἅ δὲ
 ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
 σκώληξ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² τίς
 πρόσκειμαι, ἢ τίς μέλλεις βοηθεῖν; πό-
 τερον οὐκ ὦ πολλῇ ἰσχύς, καὶ ὦ βρα-
 χίων κραταιὸς ἐστὶ; ³ τίς συμβεβού-
 λευσαι; οὐκ ὦ πᾶσα σοφία; τίς ἐπα-
 κολουθήσεις; οὐκ ὦ μεγίστη δύναμις;
⁴ τίς ἀγγελίαν ῥήματα; πνοὴ δὲ τί-
 νος ἐστὶν ἡ ἐξεληθούσα ἐκ σοῦ; ⁵ μὴ
 γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν
 ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ; ⁶ γυ-
 μνὸς ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
 ἐστὶ περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. ⁷ ἐκτεί-
 νων Βορέαν ἐπ' οὐδὲν, κρεμάζων γῆν
 ἐπὶ οὐδένος. ⁸ δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέ-
 λαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος
 ὑποκάτω αὐτοῦ. ⁹ ὁ κρατὼν πρόσωπον
 θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος
 αὐτοῦ. ¹⁰ πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ
 πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας
 φωτὸς μετὰ σκότους. ¹¹ στύλοι οὐρα-
 νοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ
 τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ. ¹² ἰσχυὶ κατ-
 έπασσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ
 ἐστρατεύεται τὸ κῆτος. ¹³ κλειθρα δὲ οὐ-
 ρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν. πρόσταγματι
 δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἑποστατήν.

¹⁴ ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ
 ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐ-
 τῷ. σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ, τίς οἶ-
 δειν ὁπότε ποιήσῃ;

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Εἰ δὲ προσθέτῃς Ἰωβ εἴτε τῷ προοι-
 μίῳ. ² ζῇ ὁ θεός, ὃς οὕτω με κέκρικε,
 καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου
 τὴν ψυχὴν. ³ εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου
 ἐνουσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν
 μοι ἐν ῥινί, ⁴ μὴ λαλήσιν τὰ χεῖλη μου
 ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ
 ἄδικα. ⁵ μὴ μοι εἴη δίκαιους ὑμᾶς ἀπο-
 φῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλ-
 λαῶ μου τὴν ἀκακίαν μου. ⁶ δικαιο-
 σύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ
 γὰρ συνοῖδα ἑμαυτῷ ἄτοπα πράξας.
⁷ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴσαν οἱ ἐχθροὶ μου,
 ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ
 οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώ-
 λεια τῶν παρανόμων. ⁸ καὶ τίς γὰρ
 ἐστὶν ἐλπίς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποι-
 θὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται, ⁹ ἢ
 τὴν δέσπιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ θεός;
 ἢ ἐπείλθουσης αὐτῷ ἀνάγκης ¹⁰ μὴ
 ἔχει τινὰ παθήσιν ἐναντι αὐτοῦ; ἢ
 ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακουσε-
 ται αὐτοῦ; ¹¹ ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν
 τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου, ἃ ἐστὶ παρά
 παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι. ¹² ἰδοὺ
 πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπι-
 βάλλετε. ¹³ αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου
 ἀσεβοῦς παρά κυρίου, κτήμα δὲ δυνα-
 στῶν ἐλείπεται παρά παντοκράτορος
 ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ ἔαν δὲ πολλοὶ γένων-
 ται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται.
 ἔαν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτηήσου-
 σιν. ¹⁵ οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανά-
 τῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐ-
 δείς ἐλεήσει. ¹⁶ ἔαν συναγάγῃ ὥσπερ
 γῆν ἀργυρίου, ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ
 χρυσίον, ¹⁷ ταῦτα πάντα δίκαιοι περι-
 ποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀλη-
 θινοὶ καθέξουσιν. ¹⁸ ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος
 αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχ-
 νη. ¹⁹ πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ
 προσθήσει, ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ διηνοιξε,
 καὶ οὐκ ἔστι. ²⁰ συνήτησαν αὐτῷ ὡς-
 περ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφέλετο
 αὐτὸν γνόφος. ²¹ ἀναλήφεται δὲ αὐ-
 τὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικ-
 μήσει

μήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
 22 καὶ ἐπιβήσκει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φεί-
 σεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγὴ φεύγεται.
 23 κροτήσκει ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν,
 καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Ἐστι γὰρ ἀργυρίω τόπος ὅθεν γίνε-
 ται, τόπος δὲ χρυσαίου ὅθεν διηθεῖται.
 2 σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλ-
 κὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται. 3 τάξιν
 ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς
 ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία καὶ σκία
 θανάτου. 4 διακοπή χυμᾶδου ἀπὸ
 κονίας, οἱ δὲ ἐπιανθανόμενοι ὁδὸν
 δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύ-
 θησαν. 5 γῇ ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρ-
 τος, ὑποκατω αὐτῆς ἐστράφη ὥσει
 πῦρ. 6 τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐ-
 τῆς, καὶ χῶμα χρυσαῖον αὐτῷ. 7 τρίβος
 οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν, καὶ οὐ παρ-
 ἐβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπὸς. 8 καὶ
 οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ
 παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων. 9 ἐν ἀκρο-
 τώμῳ ἔξετεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε
 δὲ ἐκ ὀρίων ὄρη. 10 δῖνας δὲ ποταμῶν
 διεῖρήξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέ μου ὁ
 ὀφθαλμός. 11 βάθη δὲ ποταμῶν ἀνε-
 κάλυπεν, εἶδε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς
 φῶς. 12 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη;
 ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης;
 13 οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ
 μὴν εὐρέθη ἐν ἀνθρώποις. 14 ἄβυσσος
 εἶπεν. οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί. καὶ ἡ θά-
 λασσα εἶπεν, οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ. 15 οὐ
 δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ
 σταθῇται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐ-
 τῆς. 16 καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυ-
 σίῳ Σωφίῳ, ἐν ὄνυχι τιμῶ καὶ σαπφεί-
 ρῳ. 17 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσαῖον
 καὶ ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς
 σκεύη χρυσᾶ. 18 μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ
 μνησθῇται καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ
 ταῖς ἰσώτατα. 19 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ
 τοπάχιον Αἰθιοπίας, χρυσαῖον καθαρὸν
 οὐ συμβασταχθήσεται. 20 ἡ δὲ σοφία
 πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ
 τῆς συνέσεως; 21 ἔληθε πάντα ἄν-
 θρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρα-
 νοῦ ἐκρύβη. 22 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θά-
 νατος εἶπεν, ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τό
 κλέος. 23 ὁ θεὸς εὐ συνέστησεν αὐτῆς

τὴν ὁδὸν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐ-
 τῆς. 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν
 πᾶσαν ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πᾶν-
 τα ἃ ἐποίησεν, 25 ἀνέμων σταθμὸν,
 ὕδατος μέτρα 26 ὅτε ἐποίησεν. οὕτως
 ἰδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι
 φωνᾶς. 27 τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγγ-
 σατο αὐτὴν, ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν.
 28 εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ. ἰδοὺ ἡ θεοσέβεια
 ἐστὶ σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κα-
 κῶν ἐστὶν ἐπιστήμη.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Ἐτι δὲ προσθεῖς Ἰωβ εἶπε τῷ προοι-
 μίῳ. 2 τίς ἐν με θεῖη κατὰ μήνα ἐμ-
 προσθεν ἡμερῶν, ὧν με ὁ θεὸς ἐφύ-
 λαξεν; 3 ὥς ὅτε ἡγῇ ὁ λύχνος αὐτοῦ
 ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ
 ἐπορευόμην ἐν σκότει. 4 ὅτε ἡμην ἐπι-
 βρίθων ὁδοῦς, ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν
 ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου. 5 ὅτε ἡμην
 ὑλῶδης λαν, κύκλω δὲ μου οἱ παῖδες.
 6 ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοὶ μου βουτήρια, τὰ
 δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι. 7 ὅτε ἐξε-
 πορευόμην ὀρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ
 πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος. 8 ἰδόν-
 τες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβύτεροι
 δὲ πάντες ἔστησαν. 9 ἄδρῳ δὲ ἐπαύ-
 σαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες
 ἐπὶ στόματι. 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμα-
 κάρισάν με, καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ
 λαρυγγὶ αὐτῶν ἐκολληθῇ. 11 ὅτι οὐς
 ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμός δὲ
 ἰδὼν με ἐξέκλινε. 12 διέσωσα γὰρ πτω-
 χὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ
 ὡ οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοήθησα. 13 εὐλο-
 γία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι, στόμα
 δὲ χήρας με εὐλόγησε. 14 δικαιοσύνην
 δὲ ἐνδεδυκεν, ἡμφιασάμην δὲ κρίμα
 ἴσα διπλοῦδι. 15 ὀφθαλμός ἡμην τυ-
 φλῶν, πούς δὲ χωλῶν. 16 ἐγὼ ἡμην
 πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδην
 ἐξιχνίασα. 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδί-
 κων ἐκ μέσου τῶν ὁδόντων αὐτῶν.
 ἄρπαγμα ἐξήρπασα. 18 εἶπα δὲ, ἡ ἡλι-
 κία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοι-
 νικος, πολὺν χρόνον βιώσω. 19 ἡ ῥίζα
 διηνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος αὐ-
 λισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου. 20 ἡ
 δόξα μου κενή μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον
 μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορευέται. 21 ἐμοῦ
 ἀκούσαντες προσέσχον, ἐκώπησαν δὲ
 ἐπὶ

ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ. ²² ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποταν αὐτοὺς ἐλάλουν. ²³ ὡς περ γῆ διηψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑέτον, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν. ²⁴ ἂν γελᾶσω πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστευσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέτιπεν. ²⁵ ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, καὶ κατεσκήνουν ὥς βασιλεὺς ἐν μονοζωνοῖς, ὃν τρόπον παθινοὺς παρακαλῶν.

. Κ Ε Φ. Δ'.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει. ὦν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων. ² καὶ γε ἰσχύς χειρῶν αὐτῶν ἰνατὶ μοι; ἐπὶ αὐτοὺς ἀπόλωτο συντέλεια. ³ ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἄνδρον ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ τάλαιπωρίαν. ⁴ ⁵ οἱ περικυκλοῦντες ἄλμα ἐπὶ ἡχοῦντι, οἵτινες ἄλμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα. ἄτιμοι δὲ καὶ πεφασ্মένοι, ἐνδείξαι παντὸς ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μέγαλου ἐπανέστησάν μοι κλέπται, ⁶ ὦν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρωγλαὶ πετρῶν. ⁷ ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, οἱ ὑπὸ φρυγᾶνα ἄγρια διητῶντο. ⁸ ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ⁹ νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγὼ εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν. ¹⁰ ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. ¹¹ ἀνοιξας γὰρ φαρέτρην αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν. ¹² ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμέ. τριβὺς ἀπωλείας αὐτῶν ¹³ ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γὰρ μου τὴν στολὴν. ¹⁴ βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με. κέχρηται δέ μοι ὡς βούλεται, ἐν ὁδύναϊς πέφυρμαι, ¹⁵ ἐπιστρέφονται μοι αἱ ὁδύναι, ὥχετό μου ἡ ἐλπίς ὡς περ πνεῦμα, καὶ ὡς περ νέφος ἡ σωτηρία μου. ¹⁶ καὶ νῦν ἐπ' ἐμέ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὁδυνῶν. ¹⁷ νυκτὶ δέ μου τὰ ὅσα συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλονται. ¹⁸ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελά-

βετό μου τῆς στολῆς, ὡς περ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνος μου περιέσχε με. ¹⁹ ἡγήσαι δέ με ἴσα πηλῷ, ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς. ²⁰ κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἀκουεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησαν με. ²¹ ἐπέβησαν δέ μοι ἀνέλεημόνος, χειρὶ κραταῖᾳ με ἐμαστίγωσας. ²² ἔταξας δέ με ἐν ὁδύναϊς, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας. ²³ οἶδα γὰρ ὅτι θανάτος με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῇ. ²⁴ εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἡ δεηθεὶς γε ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο. ²⁵ ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἐκλυσσα, ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. ²⁶ ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήτησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι μακρῶν. ²⁷ ἡ κοιλία μου ἐξέλεσε καὶ οὐ σιωπῆσεται, προσέφασάν με ἡμέραι πτωχείας. ²⁸ στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεραιῶν. ²⁹ ἀδελφός γέγονα σινηνῶν, ἐταῖρος δὲ στρουθῶν. ³⁰ τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότῳται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστέα μου ἀπὸ καυματος. ³¹ ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

. Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνῆσα ἐπὶ παρθένον. ² καὶ τί ἐμέρισην ὁ θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων; ³ οὐαὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτριώσις τοῖς ποιουσιν ἀνομίαν. ⁴ οὐχὶ αὐτοὺς ὀψεται ὁδὸν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματα μου ἐξαριθμῆσεται; ⁵ εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδαsen ὁ πούς μου εἰς δόλον. ⁶ ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου. ⁷ εἰ ἐξέκλινεν ὁ πους μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠψάμην δώρων. ⁸ σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρδιζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. ⁹ εἰ ἐξηκυλούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς. ¹⁰ ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνὴ μου ἐτέρῳ, τὰ δὲ νητῖα μου ταπεινωθεῖη. ¹¹ θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μάταιον ἄνδρος

ἀνδρὸς γυναῖκα. ¹² πῦρ γάρ ἐστι καί-
 μενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐ δ' ἂν
 ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν. ¹³ εἰ δὲ καὶ
 ἐφαύλισα κρίμα θρασυποντός μου ἢ θε-
 ραπαίνης, κρινόμενον αὐτῶν πρὸς μέ.
¹⁴ τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἑτασίν μου ποιῇ-
 ται ὁ κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπῇ τι-
 να, ἀποκρισὶν ποιήσομαι; ¹⁵ πότερον
 οὐχ ὧς; καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ
 ἐκείνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ
 αὐτῇ κοιλίᾳ. ¹⁶ ἀδυνατοὶ δὲ χρεῖαν ἦν
 ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυγον, χήρας δὲ τὸν
 ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα. ¹⁷ εἰ δὲ καὶ τὸν
 ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ
 ὀρφανῷ μετέδωκα. ¹⁸ ὅτι ἐκ νεότητος
 μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ, καὶ ἐκ γα-
 στρός μητρός μου ὠδήγησα. ¹⁹ εἰ δὲ
 καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλυμένον,
 καὶ οὐκ ἠμφίασα αὐτόν. ²⁰ ἀδυνατοὶ
 δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουράς
 ἀμῶν μου θερμάνθησαν οἱ ὥμοι αὐ-
 τῶν. ²¹ εἰ ἐπήρα ὀρφανῷ χεῖρα, πε-
 ποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίε-
 στιν. ²² ἀποσταίῃ ἄρα ὁ ὥμος μου ἀπὸ
 τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίον μου ἀπὸ τοῦ
 ἀγκῶνος συντριβεῖν. ²³ φόβος γὰρ κυ-
 ρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος
 αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω. ²⁴ εἰ ἔταξα χρυ-
 σίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθῳ πο-
 λυτελεῖ ἐπεποιθήσα, ²⁵ εἰ δὲ καὶ εὐ-
 φράνθην πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομέ-
 νου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέ-
 μῃν χεῖρά μου. ²⁶ ἢ οὐχ ὀρώμεν ἥλιον
 τὸν ἐπιφανσκοῦντα ἐκλείποντα, σελή-
 νην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 ἐστι. ²⁷ καὶ εἰ ἠπατήθῃ λάθρα ἡ καρ-
 δία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ
 στόματί μου ἐφίλησα. ²⁸ καὶ τοῦτο
 μοι ἄρα ἀνομία ἢ μεγίστη λογισθεῖν,
 ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ
 ὑψίστου. ²⁹ εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενό-
 μην πτώματι ἐχθρῶν μου. καὶ εἶπεν
 ἡ καρδία μου εὐγε. ³⁰ ἀκούσαι ἄρα τὸ
 οὖς μου τὴν κατάραν μου, θρυλλη-
 θεῖν δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμε-
 νος. ³¹ εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θε-
 ράπαιναι μου, τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν
 σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου
 χρηστός ὄντος. ³² ἔξω δὲ οὐκ ᾔλλυζέτο
 ἔξενος, ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἄλλθόν-
 τι ἀνέφικτο. ³³ εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν

ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου,
³⁴ οὐ γὰρ διετραπὴν πολυλογίαν πλη-
 θους, τοῦ μὴ ἐξαγορεύσαι ἐνώπιον
 αὐτῶν. εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδυνατον ἐξελ-
 θεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ. ³⁵ τίς
 δώῃ ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ κυρίου εἰ
 μὴ ἐδεδοίκειν, συγγραφὴν δὲ ἦν εἶχον
 κατὰ τινος, ³⁶ ἐπ' ὧμοις ἂν περιθέμε-
 νος στέφανον ἀνεγίνωσκον, ³⁷ καὶ εἰ μὴ
 ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβῶν
 παρὰ χροεωφειλέτου. ³⁸ εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε
 ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλάκες
 αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν. ³⁹ εἰ δὲ
 καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῆς ἔφαγον μόνος
 ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς
 γῆς ἔκλαβον ἐλύπησα. ⁴⁰ ἀντί πυροῦ
 ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντί δὲ κρι-
 θῆς βατος.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν. ἡσυ-
 χασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι
 ἀντιπεῖν Ἰωβ, ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος
 ἐναντίον αὐτῶν. ² ὠργίσθη δὲ Ἐλιούς
 ὁ τοῦ Βαραχιῆλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς
 συγγενείας Ράμ, τῆς Αὐσιτίδος χω-
 ρας. ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφοδρά, διότι
 ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυ-
 ρίου. ³ καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων
 ὠργίσθη σφοδρά, διότι οὐκ ἡδυνήθη-
 σαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ, καὶ
 ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ. ⁴ Ἐλιούς δὲ
 ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ, ὅτι
 πρεσβύτερος αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. ⁵ καὶ
 εἶδεν Ἐλιούς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις
 ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ
 ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ. ⁶ ὑπολαβὼν δὲ
 Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιῆλ ὁ Βουζίτης
 εἶπεν. ⁷ νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ,
 ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχα-
 σα φοβηθείς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν
 ἑμαυτοῦ ἐπιστήμην. ⁸ εἶπα δὲ, ὅτι οὐχ
 ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ
 ἔτεσιν οἶδας σοφίαν. ⁹ ἀλλὰ πνεῦμά
 ἐστὶν ἐν βροτοῖς. πνοή δὲ παντοκρά-
 τορος ἐστὶν ἡ διδάσκουσα. ¹⁰ οὐχ οἱ
 πολυχρόνιοι εἰσιν σοφοί, οὐδ' οἱ γέ-
 ροντες οἶδας κρίμα. ¹¹ διὸ εἶπα, ἀκού-
 σατέ μου, καὶ ἀναγγεῖλῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.
 ἐνωτίζεσθε μου τὰ ῥήματα. ἐρῶ γὰρ
 ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρις οὗ ἐτάσσητε λό-
 γους, ¹² καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ
 ἰδοὺ

ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν. ¹³ ἵνα μὴ εἴπῃτε, εὐρομεν σοφίαν κυρίου προσθέμενοι. ¹⁴ ἀνθρώπων δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα. ¹⁵ ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους. ¹⁶ ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. ¹⁷ ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιὺς λέγει. ¹⁸ πάλιν λαλήσω. πληρῆς γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὠλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦ. ¹⁹ ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσπὸς γλευκούς ζέων δεδμενός, ἡ ὥσπερ φουσητὴρ χαλκίως ἐρρόηρός. ²⁰ λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοιξας τὰ χεῖλη, ²¹ ἀνθρώπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνοῦ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ. ²² οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα. εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἐδονται.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀκούσον Ἰωβ τὰ ῥήματα μου, καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου. ² ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου. ³ καθαρὰ μου ἡ καρδιά ῥήμασιν, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει. ⁴ πνεῦμα θεῶν τὸ ποιήσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με. ⁵ ἔάν δύνῃ, δός μοι ἀποκρισιν, πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον, στήθι κατ' ἐμέ, καὶ ἐγὼ κατὰ σε. ⁶ ἐκ πηλοῦ διηριτταί σὺ ὥς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηριθέμεθα. ⁷ οὐχ ὁ φόβος μου σὲ στροβήσει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. ⁸ πλὴν εἰπας ἐν ὥσιν μου. φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα. ⁹ διότι λέγεις, καθαρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν, ἁμμεπτος εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα. ¹⁰ μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὐρεν. ἡγῆται δέ με, ὥσπερ ὑπεναγτίον. ¹¹ ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς. ¹² πῶς γὰρ λέγεις, δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου; αἰδῶνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν. ¹³ λέγεις δέ, διατὶ τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοέ μου πᾶν ῥῆμα; ¹⁴ ἐν γὰρ τῷ ἀπαξέ λαλήσαι ὁ κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ¹⁵ ἐν ὑπνίῳ ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοιότης. ¹⁶ τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώ-

πων, ἐν εἰδεσι φόβου τοιοῦτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν. ¹⁷ ἀποστρέψαι ἀνθρώπον ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο. ¹⁸ ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. ¹⁹ πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοιότης, καὶ πληθὸς ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησε. ²⁰ πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δυνήται προσδέξασθαι, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρώσιν ἐπιθυμήσει. ²¹ ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστά αὐτοῦ κενά. ²² ἡγῆσαι δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ᾄδῃ. ²³ ἔάν ὥσι χίλιαι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἰς αὐτῶν οὐ μὴ τρωσῇ αὐτόν. ἔάν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι πρὸς κύριον, ἀναγγεῖλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ, ²⁴ ἀνθεξέται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον. ἀνανέωσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἄλοιφῃν ἐπὶ τοίχῳ, τὰ δὲ ὀστά αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελός. ²⁵ ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνθρωπέντα ἐν ἀνθρώποις. ²⁶ εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰς ἐλευσεται προσώπῳ ἰλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ. ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην. ²⁷ εἴτα τότε ἀπομέμψεται ἀνθρώπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων. οἶα συνετέλουν; καὶ οὐκ ἀξία ἦτάς με ὧν ἤμαρτον. ²⁸ σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται. ²⁹ ἰδοὺ ταῦτα πάντα ἐργάται ὁ ἰσχυρὸς ὁδούς τρεῖς μετὰ ἀνδρός. ³⁰ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. ³¹ ἐνωτίζου Ἰωβ καὶ ἀκούε μου. κώφευσον, καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω. ³² εἰ εἰσὶ σοὶ λόγοι, ἀποκρίθητί μοι. λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναι σε. ³³ εἰ μὴ, σὺ ἀκουσόν μου, κώφευσον καὶ διδάξω σε.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἐλιὺς λέγει. ² ἀκούσατέ μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε. ³ ὅτι οὗς λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγγε γέυεται βρώσιν. ⁴ κρίσιν ἐλάμβεθα ἑαυτοῖς, γινώμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὅτι καλόν. ⁵ ὅτι εἴρηκεν Ἰωβ, δίκαιός

καίος εἰμι. ὁ κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα. ⁶ ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας. ⁷ τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰωβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ; ⁸ οὐχ ἁμαρτιῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἥ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μεταποιουμένων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν. ⁹ μὴ γὰρ εἶπες, ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρὸς, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου. ¹⁰ διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου, μή μοι εἴη ἐναντι κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἐναντι παντοκράτορος ταραῖται τὸ δίκαιον. ¹¹ ἀλλὰ ἀποδοῖτο ἀνθρώπων καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν. ¹² οἷε δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιῆσιν; ἢ ὁ παντοκράτωρ ταραῖξε κρίσιν, ¹³ ὃς ἐποίησε τὴν γῆν; τίς δὲ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; ¹⁴ εἰ γὰρ βούλοιο συνέλθιν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, ¹⁵ τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν. πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. ¹⁶ ἴδε μὴ νουθετῇ, ἀκούε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων. ¹⁷ ἴδε σὺ τὸν μισούντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον. ¹⁸ ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, ἀσέβηστατε τοῖς ἄρχουσιν. ¹⁹ ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θεοῦ ἄνδρσι, θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρὸς. ²⁰ ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκληνομένων ἀδυνάτων. ²¹ αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶ ἔργων ἀνθρώπων, ἐλήθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν. ²² οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα. ²³ ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θῆσει ἐτι. ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ. ²⁴ ὁ καταλαμβάνων ἀνεξικκίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς. ²⁵ ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέφει νύκτα καὶ ταπεινωθῆσονται. ²⁶ ἔαβесе δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ. ²⁷ ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ, δικαιοῦματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν. ²⁸ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. ²⁹ καὶ αὐτὸς

ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνους, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ. ³⁰ βασιλεύων ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. ³¹ ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω. ³² ἄνευ ἑμαυτοῦ ὄψομαι. σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν ἐργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω. ³³ μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσαι αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπόωσθ; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ, καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνων, λαλήσων. ³⁴ διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκηκόεσθαι μου τὸ ῥῆμα. ³⁵ Ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστημῇ. ³⁶ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰωβ, μὴ ὥς ἐτι ἀνταπόκρισιν, ὥσπερ οἱ ἄφρονες. ³⁷ ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθῇται, πολλὰ λαλούντων ῥημάτων ἐναντίον τοῦ κυρίου.

Κ Ε Φ. Δ Ε'.

Υπολαβὼν δὲ ἑλμούς λέγει. ² τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, δίκαιός εἰμι ἐναντι κυρίου; ⁴ ἐγὼ σοι δώσω ἀποκρίσιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου. ⁵ ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἴδε. κατὰμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ. ⁶ εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; ⁷ ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ τί ἐκ χειρὸς σου λήψεται; ⁸ ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσεβείᾳ σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσυνῇ σου. ⁹ ἀπὸ πλήθους συκοφαντοῦμενοι κεκραῖζονται, βοῇσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. ¹⁰ καὶ οὐκ εἶπε, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσω φυλακάς νυκτερινάς, ¹¹ ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ. ¹² ἐκεῖ κεκραῖζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν. ¹³ ἀτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ, ὁρατὴς ἐστὶ ¹⁴ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με. κριθῇτι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἐστὶ ¹⁵ καὶ νῦν. ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐπισκεπτόμενος ὁργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι τι σφοδρά. ¹⁶ καὶ Ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα,

στόμα, αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

Κ Ε Φ. Λς'.

Προσθεῖς δὲ ἐτι ἑλμούς λέγει. ² μὲνόν με μικρόν ἐτι, ἵνα διδάξω σε. ἐτι γὰρ ἐν ἐμοὶ ἐστι λέξις. ³ ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν, ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, ⁴ καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνείης. ⁵ γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας ⁶ ἀσέβῃ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ⁷ οὐκ ἀφελὲ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθεῖται αὐτοὺς εἰς δίκας, καὶ ὑψωθῇσονται. ⁸ καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθῇσονται ἐν σχοινίῳ πενίας. ⁹ καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν. ¹⁰ ἀλλὰ τῷ δικαίου εἰσκούσεται, καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. ¹¹ ἔαν ἀκούσῃσι καὶ δουλεύσωσι, συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπέαις. ¹² ἀσβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδέναι τὸν κύριον, καὶ διότι νοθευόμενοι ἀνήκοι ἦσαν. ¹³ καὶ ὑποκοιτᾷ καρδίᾳ τάξουσιν θυμὸν, οὐ βοηθῶνται, ὅτι ἔδρην αὐτούς. ¹⁴ ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσχομένη ὑπὸ ἀγγέλων, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ἐθλίψαν ἀσθενῇ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πράξεων ἐκθήσει. ¹⁶ καὶ προσεπιπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσσος καταχυσὶς ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέβη τραπέζᾳ σου πλήρης πίότητος. ¹⁷ οὐκ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, ¹⁸ θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν ὠρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις. ¹⁹ μὴ σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς, δέησας ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, ²⁰ καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύϊ. μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν, ²¹ ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα. ἐπὶ τούτων γὰρ ἐξέλω ἀπὸ πτωχείας. ²² ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ. τίς γὰρ ἐστι κατ' αὐτὸν δυνάστης; ²³ τίς δὲ

ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἡ τίς ὁ εἰπὼν, ἔπραξεν ἄδικα; ²⁴ μνησθήτι, ὅτι μεγάλη ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἤρξαν ἄνδρες. ²⁵ πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσχομένοι εἰσι βροτοί. ²⁶ ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα. ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέραντος. ²⁷ ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην. ²⁸ ῥυήσονται παλαιώματα, ἐσχίασε δὲ νεφὴ ἐπὶ ἀμυθίῳ βροτῷ. ὥραν ἔθετο κτήνησιν, οἶδαςι δὲ κοίτης τάξιν. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδίᾳ ἀπὸ σώματος. ²⁹ καὶ ἔαν ἀντὶ ἀπέκτασις νεφελῆς, ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ. ³⁰ ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἡδῶ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν. ³¹ ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφήν τῷ ἰσχυρῷ. ³² ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι. ³³ ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κύριος, κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Κ Ε Φ. Λς'.

34 Καὶ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἀπερῶν ἔκ του τόπου αὐτῆς. ¹ ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ² ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερυγῶν τῆς γῆς. ³ ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνή, βροντῇσιν ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. ⁴ βροντῇσιν ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θανάσιμα. ἐποίησεν γὰρ μέγала ἃ οὐκ ᾔδειμεν, ⁵ συντάσσων χιόνιν, γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χειμῶν ὑετός, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. ⁶ ἐν χειρὶ παντός ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθενείαν. ⁷ εἰςῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. ⁸ ἐκ ταμείων ἐπέρχονται ὀδύνη, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψύχος, ⁹ καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος. οἰακίξει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἔαν βούληται, ¹⁰ καὶ ἐκλεκτὸν καταπλώσσει νεφέλῃ. διασκορπιστὶ νέφος φῶς αὐτοῦ, ¹¹ καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν θε-

βου-

βουλαθῶθ, εἰς ἔργα αὐτῶν. πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ¹² ἂν τε εἰς παιδείαν, ἂν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἂν εἰς ἔλεος εὐρήσῃ αὐτόν. ¹³ ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰωβ. στήθι νουθετούμενος δύναμιν κυρίου. ¹⁴ οἶδα μὲν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. ¹⁵ ἐπίσταται δὲ διακρίσιν νεφῶν, ἑκαίσια δὲ πτώματα πονηρῶν. ¹⁶ σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡ συχαζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως. ¹⁸ διατὶ διδάξῃς με, τί ἐροῦμεν αὐτῶ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες. ¹⁹ μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω; ²⁰ πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν. ²¹ ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος, ²² καὶ οὐχ εὐρίσκωμεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶε ἐπακούειν αὐτόν; ²³ διὸ φοβηθῇσονται αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθῇσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιὸν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κυριος τῷ Ἰωβ διαλαίλαπος καὶ νεφών. ² τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμε δὲ οἶεται κρύπτειν; ³ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπὸν τὴν ὀσφύν σου. ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. ⁴ ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν. ⁵ τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ⁶ ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ⁷ ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἦνσαν μὲ φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοι μου. ⁸ ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασσε ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη. ⁹ ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάσιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα. ¹⁰ ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθίς κλιῖθρα καὶ πύλας. ¹¹ εἶπα δὲ αὐτῇ. μέχρι

τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. ¹² ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἕως φόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν; ¹³ ἐπιλαβέσθαι πτερυγῶν γῆς, ἐκτινάξαι ἄσεβεις ἐξ αὐτῆς; ¹⁴ ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἐπλάσας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτόν ἔθου ἐπὶ γῆς; ¹⁵ ἀφεῖλές δὲ ἀπὸ ἁσεβῶν τὸ φῶς, βραγύονα δὲ ὑπερφάνων συνέτριψας; ¹⁶ ἤλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἁβύσσου περιεπάτησας; ¹⁷ ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν; ¹⁸ γενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγελον δὲ μοι, πόση τίς ἐστι; ¹⁹ ποῖα δὲ γῆ αὐλίζεταί τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; ²⁰ εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν. ²¹ οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννηται, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς; ²² ἤλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάτης ἐφρακας; ²³ ἀποκίεταί δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης; ²⁴ πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν; ²⁵ τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῶν λάβρον ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν, ²⁶ τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ ἄνθρωπος, ἐξηκον οὐ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ, ²⁷ τοῦ χορτάσαι ἄβαντα καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἐξ ὁδοῦ χλόης. ²⁸ τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκῶς βάλλους ὁρόσου; ²⁹ ἐκ γαστροῦ δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχηνη δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν; ³⁰ ἢ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἁσεβούς τίς ἔπτηξεν; ³¹ συνῆκας δὲ δεσμόν Πηλιάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἤνοιξας; ³² διανοίξεις Μαζουρῶθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ Ἐσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; ³³ ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα; ³⁴ καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρώμω ὕδατος λάβρου ὑπακούσεται σου; ³⁵ ἀποστελεῖς δὲ κεραινοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δὲ σοι, τί ἐστι; ³⁶ τίς δὲ ἔδωκε γυναῖξιν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποιικιλικὴν ἐπι-

ἐπιστήμην; ³⁷ τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίας, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἐκλίνει; ³⁸ κέχνται δὲ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθω κύβον. ³⁹ θηρεύσεις δὲ λέουσι βορὰν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις; ⁴⁰ δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες. ⁴¹ τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βορὰν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων, ² ἡρίθμησας δὲ μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας, ³ ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἐξω φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστειλεις, ⁴ ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι. ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακαμψουσιν αὐτοῖς. ⁵ τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον, δεσμούς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; ⁶ ἐθέμην δὲ τὴν δαίταν αὐτοῦ ἐρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἄλμυρίδα. ⁷ καταγελῶν πολυλογίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων, ⁸ κατασκέπεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὁπίσω παντὸς γλῶρου ζητεῖ. ⁹ βουλήσεται δὲ σοι μονόκερος δουλεῦσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; ¹⁰ δῆσεις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκυῖν σου αὐλάκας ἐν πεδίῳ; ¹¹ πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου; ¹² πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσώσει δὲ σοι τὸν ἄλωνα; ¹³ πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, ἐὰν συλλαβῇ ἀσίδα καὶ νέσσα; ¹⁴ ὅτι ἀφῆσει εἰς γῆν τὰ ὡὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ ὕμνῳ θάλψει. ¹⁵ καὶ ἐπελάθετο, ὅτι ποῦς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσῃ. ¹⁶ ἀπεσκήληρνε τὰ τέκνα ἐαυτῆς, ὥστε μὴ ἐαυτήν. εἰς κενὸν ἐκοπίασεν, ἄνευ φόβου. ¹⁷ ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. ¹⁸ κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελᾶσεται ἕπτου, καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ. ¹⁹ ἢ σὺ περιέθῃκα; ἕπτω δυνάμιν, ἐνέδυσας δὲ τρα-

χήλω αὐτοῦ φόβον; ²⁰ περιέθῃκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη; ²¹ ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδῖον ἐν ἰσχυί. συναντῶν βασιλεῖ ²² καταγελᾶ, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου. ²³ ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα, ²⁴ καὶ ὀργὴ ἀφανιεῖ τὴν γῆν. καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως ἂν σημανῇ σάλπιγξ. ²⁵ σάλπιγγος δὲ σημαίνουσής λέγει, εὐγε. πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν ἁλματι καὶ κραυγῇ. ²⁶ ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἐστήκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον; ²⁷ ἐπὶ δὲ σφ' προστάγματι ὑψοῦται αἰετὸς, γυψ δὲ ἐπὶ νοσοῖας αὐτοῦ ²⁸ καθεσθεις αὐλλῆζεται, ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ ἀποκρούφω; ²⁹ ἐκίσει ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι. ³⁰ νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὐ δ' ἂν ὡσι τεθνεώτες, παραχρῆμα εὐρίσκονται. ³¹ καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰωβ, καὶ εἶπε. ³² μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνῃ; ἐλέγχων δὲ θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν. ³³ ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ. ³⁴ τί ἐτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὧν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου. ³⁵ ἅπαξ ἐλάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Κ Ε Φ. Μ'

Εἰ τι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπε τῷ Ἰωβ ἐκ τοῦ νέφους. ² μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπός τὴν ὁσφύν σου, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίναι. ³ μὴ ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα. οἷοί με ἄλλως; σοὶ κεχηματικέναι, ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος; ⁴ ἢ βραχίων σοὶ ἐστὶ κατὰ τοῦ κυρίου, ἢ φωνὴ κατ' αὐτοῦ βροντᾶς; ⁵ ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι. ⁶ ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντα δὲ ὑβριστὴν ταπεινώσον. ⁷ ὑπερήφανοι δὲ σβέσον, σῶσον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα. ⁸ κρῦψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλήσον. ⁹ ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου

σου

σου σώσαι. ¹⁰ ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοί, χόρτον ἰσα βουσὶν ἐσθίουσιν. ¹¹ ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπ' ὁσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστροῦ. ¹² ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυβρίσσειον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπεπλεκται. ¹³ αἱ πλευраὶ αὐτοῦ πλευраὶ χάλκεια, ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σιδηρὸς χυτός. ¹⁴ τουτέστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου. πεποιημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. ¹⁵ ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησε χαρμογὴν τετραποσὶν ἐν τῷ τάρταρῳ. ¹⁶ ὑπὸ παντοδοπα δένδρα κομᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον. ¹⁷ σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα συν ῥαδάμοις, καὶ κλώνες ἀγροῦ. ¹⁸ ἐὰν γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ αἰσθηθῇ. πέποιθεν, ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ¹⁹ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δεῖξεται αὐτόν, ἐν σκολιευόμενος τρήσει ῥίνα. ²⁰ ἄξις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ; ²¹ ἡ δῆσις κρικὸν ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; ²² λαλήσει δὲ σοι δεήσει, ἱκετηρία μαλακῶς; ²³ θήσεται δὲ μετὰ σου διαθήκη; λήψῃ δὲ αὐτόν δοῦλον αἰώνιον; ²⁴ παῖξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω; ἡ δῆσις αὐτόν ὥσπερ στρουθίον παιδίω; ²⁵ ἐνσιτύνονται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτόν Φοινίκων ἔθνη, ²⁶ πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὼν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις αἰλέων κεφαλὴν αὐτοῦ. ²⁷ ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

Κ Ε Φ. ΜΑ'.

²⁸ Οὐχ εἰώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας; ¹ οὐ δεδοικας, ὅτι ἡτοίμασται μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς; ² ἡ τίς ἀντιστήσεται μοι, καὶ ὑπομενεῖ; εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν, ³ οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν, καὶ λόγον δυνάμεως ἔλεησει τὸν Ἰσον αὐτῷ. ⁴ τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι; ⁵ πυλᾶς προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὁδόν

των αὐτοῦ φόβος. ⁶ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἄσπιδες χάλκεια. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρτῆς λίθος. ⁷ εἰς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν. ⁸ ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται. συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. ⁹ ἐν παρῳῷ αὐτοῦ ἐπιφάνσκεται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφοροῦ. ¹⁰ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορευονται ὡς λαμπάδες καιόμεναι, καὶ διαβρῖπτουνται ὡς ἐσχάροι πυρός. ¹¹ ἐκ μυκτῆρων αὐτοῦ ἐκπορευεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων. ¹² ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορευεται. ¹³ ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἐμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. ¹⁴ σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται. καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. ¹⁵ ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὡσπερ ἄκμων ἀνήλατος. ¹⁶ στραφέντος δὲ αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετραποσὶν ἐπὶ γῆς ἄλλομένοις. ¹⁷ ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσι δόρυ, καὶ θώρακα. ¹⁸ ἡγῆται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν. ¹⁹ οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον. ἡγῆται μὲν πετροβόλον χόρτον. ²⁰ ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυρὰ, καταγελά δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. ²¹ ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. ²² ἀναξεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκίον. ἡγῆται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξαλειπτρον, ²³ τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἄβυσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον. ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον. ²⁴ οὐκ ἐστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου. ²⁵ πᾶν ὑψηλὸν ὄρεα αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ. ² οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. ³ τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλῇ; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ δὲ οἰεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν, μέγαλα καὶ θαυμαστά

μαστά ἃ οὐκ ἐπιστάμην; ⁴ ἀκουσον δέ μου κύριε, ἵνα καὶ γὼ λαλήσω. ἔρω-
τήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον. ⁵ ἀκοήν
μὲν αὐτός ἤκουόν σου τὸ πρότερον,
νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.
⁶ διὸ ἐφαύλισα ἑμαυτὸν, καὶ ἐτάκην.
ἤγημαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.
⁷ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύ-
ριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ,
εἶπεν ὁ κύριος Ἐλιφάξ τῷ Θαιμανίτῃ.
ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου. οὐ
γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθές
οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ.
⁸ νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους, καὶ
ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν
θεράποντά μου Ἰωβ, καὶ ποιήσει καρ-
πωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων
μου εὐχεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ληψομαι. εἰ μὴ γὰρ δι'
αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐλα-
λήσατε ἀληθές κατὰ τοῦ θεράποντός
μου Ἰωβ. ⁹ ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφάξ ὁ
Θαιμανίτης, καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης,
καὶ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν
καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος. καὶ
ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ.
¹⁰ ὁ δὲ κύριος ἠύξησε τὸν Ἰωβ. εὐξα-
μένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων
αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν.
ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλά, ὅσα ἦν ἐμ-
προσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν. ¹¹ ἤ-
κουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμ-
βεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ πάντες ὅσοι ἠδέισαν αὐτὸν
ἐκ πρώτου. φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες
παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ
ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν
ἐπ' αὐτῷ ὁ κύριος. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχ-
μον χρυσοῦ καὶ ἀσημόν. ¹² ὁ δὲ κύριος
ἐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰωβ, ἥ τὰ ἐμπρο-
σθεν. ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα

μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑκατις-
χίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι
νομάδες χίλια. ¹³ γεννῶνται δὲ αὐτῷ
υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. ¹⁴ καὶ
ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἠμέραν. τὴν
δὲ δευτέραν, Κασίαν. τὴν δὲ τρίτην,
Ἀμαλθαίας κέρας. ¹⁵ καὶ οὐχ εὐρέθη-
σαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ βελ-
τίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν. ἔδωκε
δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς. ¹⁶ ἔζησε δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν
πληγὴν ἑτη ἑκατόν ἐβδομηκοντα. τὰ
δὲ πάντα ἔτη ἔζησεν, διακόσια τεσσα-
ράκοντα. καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
τετάρτην γενεάν. ¹⁷ καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰωβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν.
¹⁸ γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστή-
σεται μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. οὗ-
τος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βί-
βλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι,
ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀ-
ραβίας. προὐπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα
Ἰωβᾶβ. λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀραβίссαν
γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐρνῶν. ἦν δὲ
αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ
υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσοόρας, ὥστε
εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. καὶ
οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν
Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἠρξάτο χώρας. πρω-
τος Βαλακ ὁ τοῦ Βεῶρ, καὶ ὄνομα τῇ
πόλει αὐτοῦ Λεγναβά. μετὰ δὲ Βαλακ,
Ἰωβᾶβ ὁ καλούμενος Ἰωβ. μετὰ δὲ
τούτων, Ἀσὼμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ
τῆς Θαιμανίτιδος χώρας. μετὰ δὲ τού-
των, Ἀδάδ υἱὸς Βαραδ, ὁ ἐκπόμπας
Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωᾶβ, καὶ ὄνο-
μα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. οἱ δὲ ἐλ-
θόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφάξ τῶν
Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλ-
δαδ ὁ Σαυχαῖον τυράννος, Σωφάρ ὁ
Μιναῖον βασιλεὺς.

Ψ Α Λ Μ Ο Ι.

*Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν
βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτω-*

*λῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν
οὐκ ἐκάθισεν. ² ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ
κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ*

νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. ³ καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῦνεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευδωθήσεται. ⁴ οὐχ οὕτως οἱ ἄσβεστοι οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χροῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ⁵ διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἄσβεστοι ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. ⁶ ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείπεται.

Β'.

Ινατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; ² παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. ³ διαβόηζωμεν τοὺς δεσμονὺς αὐτῶν, καὶ ἀποβόλψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. ⁴ ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάζεται αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. ⁵ τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. ⁶ ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὁρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, ⁷ διαγγέλλων τὸ πρὸς-ταγμα κυρίου. κύριος ἔλπε πρὸς μέ, υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ⁸ αἰτῆσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. ⁹ ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεὺς κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. ¹⁰ καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. ¹¹ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. ¹² δράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπολείψῃ ἐξ ὁδοῦ δικαίας. ¹³ ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Γ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβессαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

² Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

³ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁴ σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἰ, δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου. ⁵ φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρου ἁγίου αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁶ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου. ⁷ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι. ⁸ ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. ⁹ τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδῇ τῷ Δαυίδ.

² Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσέ μου ὁ θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι. οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ³ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα. ⁴ καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμαστώσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς αὐτόν. ⁵ ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. διάψαλμα. ⁶ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. ⁷ πολλοὶ λέγουσι, τίς δεῖξει ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ⁸ ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἶνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. ⁹ ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατωκίωσάς με.

Ε'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομίαις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Τὰ ῥήματα μου ἐνώτισαι κύριε, σῖνες τῆς κραυγῆς μου, ³ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δέησός μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε, ⁴ τοπρῶ ἐξακούση τῆς φωνῆς μου. τοπρῶ παραστήσομαι σοι.

σοι, καὶ ἐπόψομαι. ⁵ ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἰ. οὐδὲ παροικῇ σοι πονηρευόμενος, ⁶ οὐδὲ διαμενοῦσι παρανομοὶ κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ⁷ ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου. ⁹ κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαια. τῆς ἀνέργου ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν, ¹¹ κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός. ἀποπασάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπικρανάν σε κύριε. ¹² καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, καὶ κατασκηνώσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ καυχῇσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ¹³ ὅτι σὺ εὐλογῇσας δίκαιον. κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀδότης ψαλμός τῷ Δαυὶδ.

² Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. ³ ἐλέησον με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ἰασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου. ⁴ καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε; ⁵ ἐπιστρέψον κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. σῶσόν με ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου, ⁶ ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τὶς ἐξομολογήσεται σοι; ⁷ ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλινὴν μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. ⁸ ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. ⁹ ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσέηκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθοῦ μου.

¹⁰ εἰσέηκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. ¹¹ αἰσχυνθείσασιν καὶ ταραχθείσασιν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείσασιν καὶ αἰσχυνθείσασιν σφόδρα διὰ τάχους.

Ζ'.

Ψαλμός τῷ Δαυὶδ, ὃν ᾗσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουαὶ υἱοῦ Ἰεμενεί.

² Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαι με, ³ μὴ ποτε ἀρπιάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μὴδὲ σωζοντος. ⁴ κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου, ⁵ εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἅρα τῶν ἐχθρῶν μου κενός. ⁶ καταδιώξαι ἅρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δοξάν μου εἰς χυλὸν κατασκηνώσῃ. διάψαλμα. ⁷ ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου. ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προσταγματί ᾧ ἐνετείλω, ⁸ καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, ⁹ κύριος κρινεῖ λαούς. κρῖνον με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. ¹⁰ συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάξων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός. ¹¹ δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σῶζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ¹² ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν; ¹³ ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στείλῃ, καὶ τὸν ὄντα αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό. ¹⁴ καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου, τὰ βελεῖ αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξεργάσατο. ¹⁵ ἰδοὺ ὠδίνῃσεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. ¹⁶ λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσείται εἰς βόθρον ὃν ἐργάσατο. ¹⁷ ἐπιστρέψατο ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. ¹⁸ ἐξομολογήσομαι κυρίῳ

κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Η'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν. ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

² Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν
τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; ὅτι
ἐπὶ ἔθρῳ ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν. ³ ἐκ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητὴν. ⁴ ὅτι ὅσοιμα τοὺς οὐ-
ρανούς ἐργα τῶν δακτύλων σου, σελή-
νην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.
⁵ τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μνησκῇ αὐ-
τοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη
αὐτόν; ⁶ ἡλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι
παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφά-
νωσας αὐτόν, ⁷ καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα
ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
⁸ πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ
τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. ⁹ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσ-
σης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλάσ-
σων. ¹⁰ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυ-
μαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Θ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ
υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ
θαυμασιά σου. ³ εὐφρανθήσομαι καὶ
ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνό-
ματί σου ὕψιστε. ⁴ ἐν τῷ ἀποστρα-
φῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω,
ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσ-
ώπου σου. ⁵ ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν
μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ
θρόνον ὁ κρίνων δικαιοσύνην. ⁶ ἐπε-
τίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσε-
βῆς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξῆλειπας εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος. ⁷ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομ-
φαὶ εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες.
ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ'
ἡχοῦ, ⁸ καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μέ-
νει. ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον
αὐτοῦ, ⁹ καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκου-
μένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν
εὐθύτῃ. ¹⁰ καὶ ἐγένετο κύριος κατα-

φυγῇ τῷ πένθῃ, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις
ἐν θλίψει. ¹¹ καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ
γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ
ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντάς σε κύριε.
¹² ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν
Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. ¹³ ὅτι ἐκλήτων
τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπε-
λάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων.
¹⁴ ἐλέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνω-
σίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψών
με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ¹⁵ ὅπως
ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνήσεις σου
ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυματρὸς Σιών.
ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
¹⁶ ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἣ
ἐποίησαν. ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἐκρυ-
ψαν συνελήφθη ὁ πους αὐτῶν. ¹⁷ γι-
νώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελή-
φθη ὁ ἁμαρτωλός. ᾧδῃ διαψάλμα-
τος. ¹⁸ ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτω-
λοὶ εἰς τὸν ᾄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ. ¹⁹ ὅτι οὐκ
εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἢ
ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείται
εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁰ ἀνάστηθι κύριε, μὴ
κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθῆτωσαν
ἔθνη ἐνωπιόν σου. ²¹ κατὰστησον κύ-
ριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν
ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. διάψαλ-
μα. ²² ἵνατί κύριε ἀφέστηκας μακρό-
θεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
²³ ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ
ἐμπυρρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνον-
ται ἐν διαβουλοῖς οἷς διαλογίζονται.
²⁴ ἅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ
ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. ²⁵ παρῶντε τὸν
κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκλήτῃ. οὐκ
ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁶ βεβη-
λοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.
ἀνταναιρέται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ κατακυριεύσει. ²⁷ εἶπε γὰρ ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γε-
νέας εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ. ²⁸ οὐ ἄρα
τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ
δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος
καὶ πόνος. ²⁹ ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ

Οο

πλου-

πλουσίαν ἐν ἀποκρύφους, τοῦ ἀποκτεῖναι ἄθρων. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν. ³⁰ ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάντρᾳ αὐτοῦ. ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν. ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ³¹ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσέεται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων. ³² εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπὶ λελησται ὁ θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. ³³ ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων. ³⁴ ἐνεκὴν τίνος παρούκουνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ ζητήσῃ. ³⁵ βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτούς; εἰς χεῖράς σου. σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀφρανόσιν ἡ σὺ βοήθῃς. ³⁶ σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ. ³⁷ βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθῃ ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ³⁸ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων ἐξήκουσε κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτὸν προσέσχε τὸ οὖς σου. ³⁹ κρῖναι ὀφρανόσιν καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλυνεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

I'.

² Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Επὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον; ² ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ³ ὅτι ἂν κατηρτίσω καθέilon, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; ⁴ κύριος ἐν ναφ' ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπονται, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ⁵ κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ⁶ ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θείον καὶ πνεῦμα καταγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. ⁷ ὅτι δίκαιος κύριος

καὶ δικαιοσύνας ἡγάγησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

I A'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς οὐδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὅσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. ³ μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν. ⁴ ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσσας μεγαλόφρημονα. ⁵ τοὺς ἐπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνούμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι, τίς ἡμῶν κύριος ἐστίν; ⁶ ἀπὸ τῆς τάλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παθήσασθαι ἐν αὐτῷ. ⁷ τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγὰ, ἀργύριοι πεπτρωμένοι, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένοι ἐπταπλασίως. ⁸ σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁹ κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

I B'.

² Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εως πότε κύριε ἐπλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ³ ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; ⁴ ἐπιβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μὴ ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. ⁵ μὴ ποτε εἴποι ὁ ἐχθρὸς μου, ἰσχυρὰ πρὸς αὐτόν. οἱ θλιβόντες με ἀγαλλιάσονται ἕαν σαλευθῶ. ⁶ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλλεί σου ἤλπισα. ἀγαλλιᾶσται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ ἐνεργησαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

II'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εἵπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐστὶ θεός. διεφθέραιεν καὶ ἐβδελύγησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἐπὶ ποιῶν
 χορ-

χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ² κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκλυεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. ³ πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἤχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ⁴ τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν, ἵος ἀσπίδων τὰ χεῖλη αὐτῶν. ὦν τὸ στόμα ἄρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὅξεϊς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχεαί αιμα. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν ἐρήνην οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. ⁴ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁵ ἐκεῖ ἐδείλυσαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία. ⁶ βουλὴν πτωχοῦ κατησγύνετε, ὅτι κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ.

ΙΔ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροίησιν ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου; ² πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ³ ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγιστα αὐτοῦ. ⁴ ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει. ὁ ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν. ⁵ τὸ ἄργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἔδωκε ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΙΕ'.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. ² εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. ³ τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαν- μάστωσε, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ

ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. ⁵ κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. ⁶ σχοινία ἐπέπεσαν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἔστιν. ⁷ εὐλόγησω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐγκαταλείψαι με οἱ νεφροί μου. ⁸ προωρῶμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ. ⁹ διὰ τοῦτο ἠυφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. ¹¹ ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ις'.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχε τῇ δεήσει μου. ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. ² ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδεῖωσαν εὐθύτητας. ³ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθῃ ἐν ἐμοὶ ἀδικίαν. ⁴ ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. ⁵ κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου. ⁶ ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσακουσον τῶν ῥημάτων μου. ⁷ θαυμάστωσον τὰ ἔλεή σου ὁ σωζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀνθεστηκοτῶν τῇ δεξιᾷ σου, ⁸ φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ⁹ ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον, ¹⁰ τὸ

Οο 2

στίαρ

στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. ¹¹ ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ. ¹² ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἐτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. ¹³ ἀνάστηθι κύριε πρόφθοσον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβούς, ῥομφαίαν σου ¹⁴ ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκουμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. ¹⁵ ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

ΙΖ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυὶδ, ᾧ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, ² καὶ εἶπεν.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου. ³ κύριος στρέψωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου, καὶ ῥύστης μου. ὁ θεός μου βοηθός μου, ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. ⁴ αἰῶνιν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. ⁵ περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. ⁶ ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προσέφθασάν με παγίδες θανάτου. ⁷ καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῇ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταραχθήσαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργισθῇ αὐτοῖς ὁ θεός. ⁹ ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόρισεν, ἄνθρωκες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-

τοῦ. ¹¹ καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβίμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. ¹² καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. ¹³ ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλασα καὶ ἄνθρωκες πυρός. ¹⁴ καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς, καὶ ἀστράπας ἐπλήθυσε καὶ συνετάραξεν αὐτοὺς. ¹⁶ καὶ ὠφθῆσαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλυφθῇ τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. ἀπὸ ἐπιτιμήσεως σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. ¹⁷ ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ¹⁸ ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστρεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ¹⁹ προσέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου. ²⁰ καὶ ἐξηγάγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. ²¹ καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. ²² ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. ²³ ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. ²⁴ καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. ²⁵ καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²⁶ μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ. ²⁷ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. ²⁸ ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. ²⁹ ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε, ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. ³⁰ ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. ³¹ ὁ θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. ³² ὅτι

τίς

τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου, καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; ³³ ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. ³⁴ ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥς εἰ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με. ³⁵ διδάσκων γέγρασ μου εἰς πόλεμον. καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου, ³⁶ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμον σωτηρίας μου, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελαβετο μου. καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει. ³⁷ ἐπλάτυνας τὰ διαβήματα μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ᾔσθηνσαν τὰ ὄχημα μου. ³⁸ καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. ³⁹ ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. ⁴⁰ καὶ περιεξώσας με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου. ⁴¹ καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. ⁴² ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰρήκουεν αὐτῶν. ⁴³ καὶ λεπυνῶ αὐτούς ὥς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὥς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. ⁴⁴ ῥῦσαι με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι, ⁴⁵ εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι. υἱοὶ ἄλλοτριοὶ ἐψεύσαντό μοι, ⁴⁶ υἱοὶ ἄλλοτριοὶ ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν. ⁴⁷ ᾤ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς μου, καὶ ὑψωθῆτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ⁴⁸ ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ⁴⁹ ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων. ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με. ⁵⁰ διὰ τοῦτο ἐξομολόγησά σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. ⁵¹ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΙΗ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ,

ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ³ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥημα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. ⁴ οὐκ εἰσι λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. ⁵ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ⁶ ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ, ⁷ ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδὸς αὐτοῦ. καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ. ⁸ ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχὰς, ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νῆπια. ⁹ τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. ¹⁰ ὁ φόβος κυρίου ἄγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹¹ ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. ¹² καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. ¹³ παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, ¹⁴ καὶ ἀπὸ ἄλλοτριῶν φῆσαι τοῦ δούλου σου. ἂν μὴ μου κατακρυψεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. ¹⁵ καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. κύριε βοήθη μου, καὶ λυτρώτα μου.

ΙΘ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. ³ ἔξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. ⁴ μνησθεὶς πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. διάψαλμα. ⁵ δάψῃ σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρῶσαι. ⁶ ἀγαλλίασο-

μεναι

μεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. ⁷ νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείᾳ ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. ⁸ οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. ⁹ αὐτοὶ συνεποδόσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. ¹⁰ κύριε σώσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

K'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
² Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιᾶσθαι σφόδρα. ³ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν. διάψαλμα. ⁴ ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. ⁵ ζωὴν ἤτησάτο σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ⁶ μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. ⁷ ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. ⁸ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. ⁹ εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὖροι πάντας τοὺς μισούντάς σε. ¹⁰ θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συναράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ. ¹¹ τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. ¹² ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύναται στῆσαι. ¹³ ὅτι θήσεις αὐτοὺς πῶτον ἐν τοῖς περιλοίοις σου, ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. ¹⁴ ὑψωθείτι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΚΑ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωδινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
² Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπες με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. ³ ὁ θεός μου κεκραύξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακουσῇ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. ⁴ αὐτὸς δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐβύβωσαν αὐτοὺς. ⁶ πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθηςαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν. ⁷ ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. ⁸ πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτηρίσαν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσι, ἐκίνησαν κεφαλὴν. ⁹ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, θυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. ¹⁰ ὅτι σὺ εἰ ὁ ἐκσπᾶσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ¹¹ ἐπὶ σὲ ἐπεβόησεν ἐκ μητρός. ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἰ σὺ, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι θλίψις ἐγγύς, ¹² ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. ¹³ περιεκυλώσας με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. ¹⁴ ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος. ¹⁵ ὡς ἐν ὕδρῳ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστά μου, ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡς ἐκ κηρὸς τηχόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. ¹⁶ ἐξηράνθη ὡς ἐκ δαστρακὸν ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλώσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με. ¹⁷ ὅτι ἐκυλώσας με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας, ¹⁸ ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστά μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδον με. ¹⁹ διμερίσαστο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἐβαλον κλῆρον. ²⁰ σὺ δὲ κύριε μὴ μακρυνῇς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντιλήψιν μου πρόσχες. ²¹ ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενὴ μου. ²² σώσον με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κερμάτων μονοκρωτων τὴν ταπείνωσίν μου

²³ διη

²³ διηγησάμην τὸ ὄνομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ²⁴ οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθῆτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. ²⁵ ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κροαγέει με πρὸς αὐτὸν ἐσήκουσέ μου. ²⁶ παρὰ σοῦ ὁ ἐπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. ²⁷ φάγονται πένιτες καὶ ἐμπλήσθησονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ²⁸ μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἔθνων. ²⁹ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων. ³⁰ ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόνες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, ³¹ καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, ³³ καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ λαῶ τεχθῆσομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

ΚΒ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστειρήσει. ² εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσας ἐξέθρεψε με. ³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ⁴ ἔάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. ⁵ ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκειν ὡς κρατίστον. ⁶ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΚΓ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ² αὐτὸς ἐπὶ θαλάσσιον ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. ³ τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; ⁴ ἄθως χεροὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. ⁵ οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. ⁶ αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. διάψαλμα. ⁷ ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ ἐξελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ⁸ τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραταίος καὶ δυνατός, κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. ⁹ ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ ἐξελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ¹⁰ τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΚΔ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σέ κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ² ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυνθεῖν. μὴδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροὶ μου, ³ καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομούντες διακινήs. ⁴ τὰς ὁδοὺς σου κύριε γνωρίσόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. ⁵ ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός ὁ σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁶ μνησθῆτι τῶν οἰκτιρῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. ⁷ ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῆs. κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθῆτι μου ἕνεκεν τῆς χρηστότητος σου κύριε. ⁸ χρηστός καὶ εὐθὺς ὁ κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήs ἀμαρτάνοντα;

νοντας ἐν ὁδῷ, ⁹ ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κοίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. ¹⁰ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. ¹¹ ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἴλῃσθ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. ¹² τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ῥηεῖσάτο. ¹³ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλοσθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. ¹⁴ κραταίωμα κυρίου τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. ¹⁶ ἐπιβλεψὼν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. ¹⁷ αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἔξαγαγέ με. ¹⁸ ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. ¹⁹ ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με. ²⁰ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με, μὴ καταισχυνθῇν, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ. ²¹ ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. ²² λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΚΕ'.

Τοῦ Δαυὶδ.

Κοῖνόν με κύριε, ὅτι ἐγώ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ σαλευθῶ. ² δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύρρωςον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. ³ ὅτι τὸ ἔλεος σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ ἐνῆρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ⁴ οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ. ⁵ ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. ⁶ νύφωμαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε. ⁷ τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. ⁸ κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. ⁹ μὴ

συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱματῶν τὴν ζωὴν μου. ¹⁰ ὧν ἐν χερσὶν ἀνομία, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπληρώθη δώρων. ¹¹ ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαι με καὶ ἐλέησόν με. ¹² ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησώ σε κύριε.

Κς'.

Τοῦ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπεραπιστῆς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ² ἐν τῷ ἐγγίξῃ ἐπ' ἐμέ κακούντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. οἱ θλίβοντές με καὶ ἰσοχθροὶ μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν. ³ ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. ⁴ μίαν ἡττησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. ⁵ ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. ⁶ καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσιάων ἀλαλαγμοῦ, ἄσσομαι καὶ ψαλλῶ τῷ κυρίῳ. ⁷ εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. ⁸ σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω. ⁹ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατελείπον με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με. ¹¹ νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδηγήσόν με ἐν τριβῷ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. ¹² μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ. ¹³ πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. ¹⁴ ὑ-

πόμει-

πόμενον τὸν κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμενον τὸν κύριον.

KZ'.

Τοῦ Δαυὶδ.

Πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, μήποτε παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθῶμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ² εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεησέώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ ἀφῆναι με χεῖράς μου εἰς τὰς παρὰ ἁγίων σου. ³ μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἐργοζόμενων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με. τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. ⁴ δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν. κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. ⁵ ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτούς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. ⁶ εὐλόγητός κύριος, ὅτι εἰσέηκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεησέώς μου. ⁷ κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβροθήθην. καὶ ἀνέσταλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογησώμαι αὐτῷ. ⁸ κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν. ⁹ σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιήσανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

KH'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ ἐξοδίου σκηνῆς. **Ε**νέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. ³ φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, συντρίβει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτάς

ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκεράτων. ⁷ φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, ⁸ φωνὴ κυρίου συσσειόντος ἔρημον, συσσειεῖ κύριος τὴν ἔρημον Καδης. ⁹ φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμῶν, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιέται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ κύριος ἰσχύϊν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλόγησιν τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

KΘ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ. **Υ**ψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανάς τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. ³ κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴασω με. ⁴ κύριε ἀνῆγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχήν μου. ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. ⁵ ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνημῇ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ. ⁶ ὅτι ὄργη ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. τοις περάς αὐλοῦσθ' ἔσται κλαυθμός, καὶ εἰς τοπρῶν ἀγαλλίασις. ⁷ ἔγωγ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυρίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ κύριε ἐν τῷ θελήματι σου παρέσχου τῷ καλλεῖ μου δύναμιν. ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. ⁹ πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. ¹⁰ τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεται σοι χεῖς; ἡ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθειάν σου; ¹¹ ἤκουσε κύριος, καὶ ἤλῃσέ με, κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. ¹² ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέβροχας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέβρωσάς με εὐφροσύνην. ¹³ ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανύγῃ. κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Λ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ, ἐκστάσεως.

Επὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ κατασπινθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

καίωσύνῃ σου ῥῥῶσαι με καὶ ἐξελοῦ με.
³ κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον
 τοῦ ἐξελεῖσθαι με. γενοῦ μοι εἰς θεὸν
 ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυ-
 γῆς τοῦ σῶσαι με. ⁴ ὅτι κραταίωμα
 μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἐνε-
 κεν τοῦ ὀνόματος σου ὁδηγήσεις με,
 καὶ διαθρέψεις με. ⁵ ἐξάξεις με ἐκ πα-
 ρίδος ταύτης ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ
 εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε. ⁶ εἰς χεῖ-
 ρας σου παραθήσονται τὸ πνεῦμά μου,
 ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀλη-
 θείας. ⁷ ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσον-
 τας ματαιότητας διακενής. ἐγὼ δὲ ἐπὶ
 τῷ κυρίῳ ἠλπισα, ⁸ ἀγαλλιάσονται
 καὶ εὐφρανθήσονται ἐπὶ τῷ ἔλεει σου.
 ὅτι ἐπέδιδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσω-
 σάς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
⁹ καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας
 ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐνοχάρῳ τοὺς
 πόδας μου. ¹⁰ ἐλέησόν με κύριε, ὅτι
 θλίβομαι. ἐταράχθην ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλ-
 μός μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ
 μου. ¹¹ ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ
 μου, καὶ τὰ ἔργα μου ἐν στεναγμοῖς.
 ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ
 τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν. ¹² παρὰ
 πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην
 ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
 καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. οἱ θειο-
 ροῦντές με ἐξῶ ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
¹³ ἐτελήσθη ὥσπερ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
 ἐγενήθην ὥσπερ σκευὸς ἀπολωλός, ¹⁴ ὅτι
 ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
 κυκλώθεν. ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς
 ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν
 μου ἐβουλεύσαντο. ¹⁵ ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ
 ἠλπισα κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου,
¹⁶ ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου.
 ῥῥῶσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
 τῶν καταδικαζόντων με. ¹⁷ ἐτίφαινον
 τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δούλόν σου,
 σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου. ¹⁸ κύριε μὴ
 καταισχυνθῇς, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.
 αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταχ-
 θείησαν εἰς ᾄδου. ¹⁹ ἀλλὰ γενήθτω
 τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ
 τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ
 καὶ ἐξουθενώσιν. ²⁰ ὥς πολὺ τὸ πλη-
 θος τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἧς
 ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. ἔξω-

γάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον
 τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. ²¹ κατα-
 κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
 προσώπου σου, ἀπὸ παραχῆς ἀνθρώ-
 πων. σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
 ἀντιλογίας γλωσσῶν. ²² εὐλογητός κύ-
 ριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐ-
 τοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. ²³ ἐγὼ δὲ εἶπα
 ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπερρώμμαι ἀπὸ
 προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. διὰ
 τοῦτο ἐιςήκουσαι κύριε τῆς φωνῆς τῆς
 δεησεώς μου ἐν τῷ κεντραγέναι με πρὸς
 σέ. ²⁴ ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες
 οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ
 κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισ-
 σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. ²⁵ ἀνδρί-
 ζεσθε, καὶ κραταίωσθε ἡ καρδία
 ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

ΔΔ.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι,
 καὶ ὧν ἐπεκαλεσθήσονται αἱ ἁμαρτίαι.
² μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐ μὴ λογίσσεται
 κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ
 στόματι αὐτοῦ δόλος. ³ ὅτι ἐοίγησα,
 ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ τοῦ
 κράξιν με ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ ὅτι ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ
 χεὶρ σου, ἐστραφην εἰς ταλαιπω-
 ρίαν ἐν τῷ ἐμπαγγεῖαι ἁκανθαν. διά-
 ψαλμα. ⁵ τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώ-
 ρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυ-
 ψα. εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν
 ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας
 τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. διά-
 ψαλμα. ⁶ ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται
 πρὸς σέ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτω.
 πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολ-
 λῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγινοῦσι. ⁷ σὺ μου
 εἶ καταφυγή ἀπὸ θλίψεως τῆς περι-
 χούσης με, τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρω-
 σάι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. διά-
 ψαλμα. ⁸ συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ
 σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἧς πορεύσῃ, ἐπιστη-
 ρῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. ⁹ μὴ
 γίνεσθε ὥς ἵππος καὶ ἥμιονος, οἳς οὐκ
 ἔστι συνέσεις. ἐν χαλεπῷ καὶ κηρῷ τὰς
 σιαγόνας αὐτῶν ἄρξαι τῶν μὴ ἐγγιζόν-
 των πρὸς σέ. ¹⁰ πολλάι αἱ μαστίγαι
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ
 κύριον ἔλεος κυκλώσει. ¹¹ εὐφρανθήτε
 ἐπὶ

ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ
καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθείς τῇ καρδίᾳ.

ΑΒ'.

Τῷ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ,
τοῖς εὐθείσι πρέπει αἰνεῖσις. ² ἔξομολο-
γεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλ-
τηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. ³ ᾄσα-
τε αὐτῷ ᾠσμα καὶ ᾠδὴν, καλῶς ψάλατε
ἐν ἀλαλαγμῷ. ⁴ ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ
κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
πίστει. ⁵ ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρί-
σιν, τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
⁶ τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἑστε-
ρεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
⁷ συναγὼν ὥςτις ἄσπρον ὕδατα θαλάσ-
σης, τιθεῖς ἐν θησαυροῖς ἄβυσσους.
⁸ φοβηθῆτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ'
αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ⁹ ὅτι αὐ-
τὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετεί-
λατο καὶ ἐκτίσθησαν. ¹⁰ κύριος δια-
σκεδάξῃ βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λο-
γισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἠρ-
χόντων. ¹¹ ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς
τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας
αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς. ¹² μα-
κάριον τὸ ἔθνος οὗ ἔστι κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ, λαὸς δὲν ἐξελεῖσθαι εἰς κληρο-
νομίαν αὐτοῦ. ¹³ ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλε-
ψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ¹⁴ ἔξ ἐτοιμοῦ κατοι-
κητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. ¹⁵ ὁ πλά-
σας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
ὁ συνιείς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. ¹⁶ οὐ
σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πληθει
ἰσχύος αὐτοῦ. ¹⁷ ψευδὴς ἵππος εἰς σω-
τηρίαν, ἐν δὲ πληθει δυνάμεως αὐτοῦ
οὐ σωθήσεται. ¹⁸ ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
¹⁹ ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
²⁰ ἡ ψυχὴ ἡμῶν υπομένει τῷ κυρίῳ,
ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν
ἐστι. ²¹ ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ
καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. ²² γένοιτο τὸ

ἔλεός σου κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΑΓ'.

Τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἠλλοίωσε τὸ πρὸς-
ωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ
ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

² Εὐλόγησάτω τὸν κύριον ἐν παντί και-
ρῷ, διαπαντός ἡ αἰεσίς αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. ³ ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινε-
θήσεται ἡ ψυχὴ μου. ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. ⁴ μεγα-
λύνετε τὸν κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψό-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτοῦ.
⁵ ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ
μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου
ἐρρύσατό με. ⁶ προσέλθατε πρὸς αὐ-
τόν καὶ φωτισθήτε, καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. ⁷ οὗτος ὁ
πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰς-
ήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. ⁸ παρεμ-
βαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φο-
βουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
⁹ γένεσθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
κύριος, μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίξει ἐπὶ
αὐτόν. ¹⁰ φοβήθητε τὸν κύριον πάν-
τες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστε-
ρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹¹ πλου-
σιοὶ ἐπιτάχυνσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
δὲ ἐκζητούντες τὸν κύριον οὐκ ἐλατ-
τωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. διάψαλα-
μα. ¹² δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου,
φόβον κυρίου διδάτω ὑμᾶς. ¹³ τίς ἐστιν
ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶην, ἀγαπῶν
ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; ¹⁴ παῦσον τὴν
γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεὶλὴν
σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁵ ἐκκλι-
νον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
¹⁶ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὅσα αὐτοῦ εἰς δέξουσιν αὐτῶν. ¹⁷ πρὸς-
ωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν. ¹⁸ ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ
ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς. ¹⁹ ἔγγυς κύριος τοῖς συντε-
τριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς τα-
πανοὺς τῷ πνεύματι σώσει. ²⁰ πολ-
λαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος.
²¹ φυλάσ-

²¹ φυλάσσει πάντα τὰ ὁστᾶ αὐτῶν, ἐν
ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. ²² θάνα-
τος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μ-
σοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
²³ λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΔΔ'.

Τῷ Δαυίδ.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικούντάς με,
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. ² ἐπι-
λάβου ὄπλον καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνά-
στηθι εἰς βοήθειάν μοι. ³ ἔκχεον ῥομ-
φαίαν, καὶ σύγκλεισον ἑξεναντίας τῶν
καταδιωκόντων με, εἶπον τῇ ψυχῇ
μου, σωτηρία σου ἐγὼ εἰμι. ⁴ αἰσχυν-
θείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφείησαν
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ
λογιζόμενοι μοι κακά. ⁵ γενηθήτωσαν
ὡσεὶ χροῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ
ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. ⁶ γε-
νηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλί-
σθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώ-
κων αὐτούς. ⁷ ὅτι ὠρεῶν ἐκρυψάν μοι
διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην
ἀνεδίδαν τὴν ψυχὴν μου. ⁸ ἐλθέτω
αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ
θῆρα ἣν ἐκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς,
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
⁹ ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ
κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
αὐτοῦ. ¹⁰ πάντα τὰ ὁστᾶ μου ἔρουσι,
κύριε τίς ὁμοίός σοι; ῥυόμενος πτω-
χὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ
πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπα-
ζόντων αὐτόν. ¹¹ ἀναστάντες μαρτυ-
ρυρεῖς ἀδικοί, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπη-
ρώτων με. ¹² ἀνταπεδίδουσιν μοι πο-
νηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυ-
χῇ μου. ¹³ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ παρ-
ενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον. καὶ
ἐταπεινῶν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου,
καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου
ἀποστραφήσεται. ¹⁴ ὡς πλησίον ὡς
ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν,
ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπαῖων οὕτως
ἐταπεινούμην. ¹⁵ καὶ κατ' ἐμοῦ εὐ-
φράνθησαν καὶ συνηχθήσαν, συνηχ-
θήσαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνω-
ν. διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

¹⁶ ἐπειρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυ-
κτηρισμὸν, ἔβρουσαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδοῦ-
τας αὐτῶν. ¹⁷ κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀπο-
καστήσων τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς
κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν
μονογενῆ μου. ¹⁸ ἑξομολογήσομαί σοι
καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ
αἰνέσω σε. ¹⁹ μὴ ἐπιχαρείσαν μοι οἱ
ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισούν-
τές με ὠρεῶν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλ-
μοῖς. ²⁰ ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν,
καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.
²¹ καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐ-
τῶν, εἶπαν εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἡμῶν. ²² εἶδες κύριε, μὴ παρασιω-
πήσης, κύριε μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ.
²³ ἐξεγέρθητι κύριε, καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου, ὁ θεὸς μου καὶ ὁ κύριός
μου εἰς τὴν δίκην μου. ²⁴ κρινόν με κύ-
ριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ
θεὸς μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσαν μοι.
²⁵ μὴ εἰποίησαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε
εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἰποῖεν, κατ-
επίομεν αὐτόν. ²⁶ αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
κακοῖς μου. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχυρὴν
καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῃμονοῦντες
ἐπ' ἐμὲ. ²⁷ ἀγαλλιάσαιντο, καὶ εὐφραν-
θείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου. καὶ ἐπάτῳσαν διαπαντός, μεγα-
λυνθείη ὁ κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εὐ-
ρίνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἡ
γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινό σου.

ΔΕ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ
Δαυίδ.

² Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν
ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπ-
έναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ³ ὅτι
ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν
τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισθῆναι. ⁴ τὰ
ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία
καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ
ἀγαθῆναι. ⁵ ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ
οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσωχ-
θισε. ⁶ κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεος
σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ὥς τὸς ὄρη
θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος
πολλή.

πολλή. ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε, ⁸ ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπίουσι. ⁹ μεθυσθῇσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. ¹⁰ ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. ¹¹ παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. ¹² μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ἐγρηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλευσάι με. ¹³ ἐκεῖ ἔπесον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Λς'.

Τῷ Δαυίδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. ² ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. ³ ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποιεὶ χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. ⁴ κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματά της καρδίας σου. ⁵ ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. ⁶ καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. ⁷ ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν. μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας. ⁸ παύσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. ⁹ ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἐτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσῃς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς. ¹¹ οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πληθείᾳ εἰρήνης. ¹² παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρούξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ. ¹³ ὁ δὲ κύριος ἐκγέλασται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. ¹⁴ ῥομφαίαν ἐспаσαντο οἱ ἁμαρτω-

λοι, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχόν καὶ πένητα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ¹⁵ ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. ¹⁶ κρείσσον ὀλίγον τὸ δικαίον ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. ¹⁷ ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίξει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος. ¹⁸ γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. ¹⁹ οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. ²⁰ ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. ²¹ δαυεῖται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοί. ²² ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτόν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολοθρευθήσονται. ²³ παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει. ²⁴ ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀντιστήριξεν χεῖρα αὐτοῦ. ²⁵ νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. ²⁶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλείψω καὶ θανείμι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογία ἔσται. ²⁷ ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ²⁸ ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. ἁμώμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. ²⁹ δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. ³⁰ στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. ³¹ ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. ³² κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ³³ ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλήπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. ³⁴ ὑπό-

μεινον

μεινον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσεις σε τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρεῦεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὅψει. ³⁵ εἶδον τὸν ἄσειβ' ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρούμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ³⁶ καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐκ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. ³⁷ φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. ³⁸ οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτοῦ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἁσιβῶν ἐξολοθρευθήσονται. ³⁹ σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. ⁴⁰ καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΛΖ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

² Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. ³ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγχυσάν μοι, καὶ ἐπεστηρίχας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. ⁴ οὐκ ἐστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἐστὶν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. ⁵ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥς ἐ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. ⁶ προσώξασαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. ⁷ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. ⁸ ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου. ⁹ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. ¹⁰ καὶ ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. ¹¹ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλειπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. ¹² οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἐστῆσαν. καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἐστῆσαν, ¹³ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν

ψυχὴν μου. καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας. ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. ¹⁴ ἐγὼ δὲ ὥς ἐκ κωφῶς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥς ἐκ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐγενόμην ὥς ἐκ ἀνθρώπου οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. ¹⁶ ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου. ¹⁷ ὅτι εἶπα, μὴ ποτε ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονήσων. ¹⁸ ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀληθειᾶ μου ἐνώπιόν μου διαπαντός. ¹⁹ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγέλω, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. ²⁰ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. ²¹ οἱ ἀνταποδιόοντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. ²² μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ²³ πρόσχε εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΛΗ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰδιδουὲν ὠδὴ τῷ Δαυίδ.

² Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου. ἐθήμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. ³ ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγμά μου ἀνεκαίνισθην. ⁴ ἐθερμάνθην ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, ⁵ γνώριστόν μοι κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. ⁶ ἰδοὺ παλαιὰς ἐθου τῆς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασίς μου ὥς ἐὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. διάψαλμα. ⁷ μένοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρῶσεται. θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνα συνάξει αὐτά. ⁸ καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοὶ ἐστίν. διάψαλμα. ⁹ ἀποπαῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσαι με, ὄνειδος;

ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με. ¹⁰ ἐκωφώ-
θην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. ¹¹ ἀποστήσον ἀπ'
ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου. ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον. ¹² ἐν
ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄν-
θρωπον. καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταρασσε-
ται πᾶς ἄνθρωπος. διαψαλμα. ¹³ εἰς-
άκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε
καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνωτίσαι τῶν
δακρύων μου. καὶ εἰσακουσέτω, ὅτι
παύροις ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρε-
πίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες
μου. ¹⁴ ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ
μὲ ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ υπαρξῶ.

ΑΘ'.

² **Υ** Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.
πομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ
προέσχε μου. ³ καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου
ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.
καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβηματά μου.

⁴ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα
καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. ὄψονται
πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλ-
ποῦσιν ἐπὶ κύριον. ⁵ μακάριος ἄνθρω-
πός ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ
μανίας ψευδείς. ⁶ πολλὰ ἐποίησας σὺ
κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις
ὁμοιωθήσεται σοι. ἀπηγγεῖλα καὶ ἐλά-
λησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν.
⁷ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέ-
λησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὅλο-
καύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτη-
σας. ⁸ τότε εἶπον, ἰδοὺ ἦκα. ἐν κεφα-
λίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, ⁹ τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου
ἠβουλήθη, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέ-
σῳ τῆς καρδίας μου. ¹⁰ ἐνγγελισάμην
δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ
τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω. κύριε σὺ
ἐγνώσθης ¹¹ τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ
ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν
σου, καὶ τὸ σπτήριον σου εἶπα. οὐκ
ἐκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. ¹² σὺ δὲ
κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς

σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλή-
θειά σου διαπαντός ἀντελάβοντό μου.
¹³ ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμὸς, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ οὐκ ἠδυνάσθη τὸ βλεπεῖν. ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ
με. ¹⁴ εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαι
με, κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες.
¹⁵ κατασυχνηθῆσαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξάραι αὐτήν. ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές
μοι κακὰ. ¹⁶ κοιμίσασθωσαν παραχρῆ-
μα αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι
εὐγε εὐγε. ¹⁷ ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐ-
φρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τοῦντές σε κύριε, καὶ ἐπάτωσαν διὰ
παντός, μεγαλυνθῆτω ὁ κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. ¹⁸ ἐγὼ
δὲ πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι, κύριος φρον-
τιεῖ μου. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου εἶ σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Μ'.

² **Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ.**
Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν καὶ
πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐ-
τὸν ὁ κύριος. ³ κύριος φυλάξει αὐτὸν
καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ. ⁴ κύριος βοή-
θησai αὐτῷ ἐπὶ κλινῇς ὀδύνης αὐτοῦ,
ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐστρέψας ἐν
τῇ ἀδωστίᾳ αὐτοῦ. ⁵ ἐγὼ εἶπα, κύριε
ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
ἡμαρτόν σοι. ⁶ οἱ ἐχθροί μου εἶπαν
κακὰ μοι, πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπο-
λείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; ⁷ καὶ εἰ εἰς-
επορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ
καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυ-
τοῦ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ⁸ ἐπὶ
τὸ αὐτό. κατ' ἐμοῦ ἐπιθρόνισον πάν-
τες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζον-
το κακὰ μοι. ⁹ λόγον παράνομον κατέ-
θεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος
οὐκ ἔπροσθῇ τοῦ ἀναστῆναι; ¹⁰ καὶ
γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ'
ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμε-
γάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερυγίον. ¹¹ σὺ δὲ
κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ
ἀντα-

ἀνταποδώσω αὐτοῖς.¹² ἐν τούτῳ ἔγνω, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ. ¹³ ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.

ΜΑ'.

Εἰς τὸ τέλος εἰς συνέειν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

² Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ θεός. ³ ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν, τὸν ζῶντα. πότε ἤξω καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ; ⁴ ἐγενήθη τὰ δακρυὰ μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ⁵ ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἑξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων. ⁶ ἵνατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου. ⁷ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιμὶ ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ⁸ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταβράκτων σου. πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. ⁹ ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς δηλώσει. παρ' ἐμοὶ προσευχῇ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου, ¹⁰ ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἰ, διατί μου ἐπελάθου; ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹¹ ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνεῖδισάν με οἱ θλιβόντές με. ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ¹² ἵνατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΜΒ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κοῖνόν με ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὀπίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, καὶ δολίου ῥῦσαι με. ² ὅτι σὺ εἰ ὁ θεός κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπάσω με, καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ³ ἔξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγον με εἰς ὄρος ἁγίον σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. ⁴ καὶ ἐξελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἑξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεός ὁ θεός μου. ⁵ ἵνατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

ΜΓ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς συνέειν ψαλμός.

² Ὁ θεός ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὁ ἐργάσων ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. ³ ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξολόθρευσε, καὶ κατεφύτευσε αὐτοὺς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτοὺς. ⁴ οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτοὺς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. ⁵ σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. ⁶ ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. ⁷ οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἔλπω, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. ⁸ ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. ⁹ ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθήσομεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἑξομολογήσομεθα εἰς τὸν αἰῶνα. διὰ ψαλμα. ¹⁰ νυνὶ δὲ ἀπάσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. ¹¹ ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διηρπαζόν ἑαυτοῖς. ¹² ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διεσπείρας ἡμᾶς. ¹³ ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλαγμασιν αὐτῶν. ¹⁴ ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κυκλῶ ἡμῶν. ¹⁵ ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. ¹⁶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχρὴν τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψε με. ¹⁷ ἀπὸ φωτὸς ὄνειδιζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. ¹⁸ ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου, καὶ οὐκ ᾔδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου. ¹⁹ καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. ²⁰ ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκία θανάτου. ²¹ εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπτάσαμεν χείρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἄλλοτριον, ²² οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. ²³ ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ²⁴ ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος. ²⁵ ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; ²⁶ ὅτι ἐταπεινωθῇ εἰς χεῖρας ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. ²⁷ ἀνάστα κύριε βοηθήσον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

ΜΔ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς συνέται, ὡδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

² Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. ἡ γλώσσά μου κалаμος γραμματέως ὀξύγραφου. ³ ὥρατος κάλλιπα παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

⁴ περιῴσωαι τὴν ὀμοφαίαν σου ἐπὶ τὴν μηρόν σου δυνατέ. τῇ ὥραιότητι σου καὶ τῷ κάλλει σου, ⁵ καὶ ἔντεινον, καὶ κατευδοῦ καὶ βασιλεύε. ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραύτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. ⁶ τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πηδῶνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. ⁷ ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος ἐνθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. ⁸ ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἐχρίσε σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. ⁹ σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠψφρανάν σε ¹⁰ θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. παρῆστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη. ¹¹ ἀκουσον θυγατερὶ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. ¹² ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστιν ὁ κύριος σου. ¹³ καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δωροῖς, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. ¹⁴ πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἑσπεῶν, ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. ¹⁵ ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. ¹⁶ ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. ¹⁷ ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ¹⁸ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΜΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

² Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρυσταῖς ἡμᾶς σφόδρα. ³ διὰ τοῦτο οὐ φοβήθησθε

Ρρ

θησομεθα

θησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλάσσιων. ⁴ ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁵ τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρηματά· εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. ⁶ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ. ⁷ ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ. ⁸ κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. διάψαλμα. ⁹ δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁰ ἀνταναιρῶν πολέμους μέχοι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. ¹¹ σχολάσατε καὶ γνώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. ¹² κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Μζ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός.

² Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. ³ ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ⁴ ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. ⁵ ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. διάψαλμα. ⁶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. ⁷ ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε. ⁸ ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. ⁹ ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνον ἁγίου αὐτοῦ. ¹⁰ ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΜΖ'.

Ψαλμός ὠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου.

² Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίᾳ αὐτοῦ ³ εὐφρίζων ἀγαλλιᾶματι πάσης

τῆς γῆς, ὄρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. ⁴ ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. ⁵ ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν, ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁶ αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἔσαλεύθησαν, ⁷ τρομος ἐπέλαβετο αὐτῶν. ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης. ⁸ ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαλάσσης. ⁹ καθάπερ ἡκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. διάψαλμα. ¹⁰ ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. ¹¹ κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. ¹² εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου κυριε. ¹³ κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. ¹⁴ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δυνάμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. ¹⁵ ὅτι οὗτος ἔστιν ὁ θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΜΗ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

² Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ³ οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιταυτὸ πλοῦσιος καὶ πένης. ⁴ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. ⁵ κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα μου. ⁶ ἐνατὶ φοβουμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ⁷ ἡ ἀνομία τῆς πτέρυγος μου κυκλώσει με. ⁸ οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πληθεὶ τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι. ⁹ ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ, ¹⁰ καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

καὶ

καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁰ καὶ ζήσεται εἰς τέλος· ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ¹¹ ὅταν ἰδῇ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπιταυτοῦ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίους τὸν πλοῦτον αὐτῶν, ¹² καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. ¹³ καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. ¹⁴ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογήσουσιν. διάψαλμα. ¹⁵ ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμαίνει αὐτούς. καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωῖ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν. ¹⁶ πλην ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἁβδου, ὅταν λαμβάνῃ με. διάψαλμα. ¹⁷ μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ¹⁸ ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκῃ αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. ¹⁹ ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. ²⁰ εἰσελεύσεται ἕως γενεάς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. ²¹ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΜΘ.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ² ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. ³ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιπῇσεται. πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. ⁴ προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ⁵ συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. ⁶ καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιο-

σύνην αὐτοῦ, ὅτι θεὸς κριτὴς ἐστίν. διάψαλμα. ⁷ ἄκουσον λαὸς μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτίρομαι σοι, ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἐγὼ ἐγώ. ⁸ οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. ⁹ οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μύσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους. ¹⁰ ὅτι ἐγὼ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες. ¹¹ ἐγνώσκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ¹² ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω, ἐμὴ γὰρ ἐστίν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ¹³ μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τραγῶν πίομαι; ¹⁴ ὅψον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. ¹⁵ καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. διάψαλμα. ¹⁶ τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἵνατί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; ¹⁷ σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεῖαν, καὶ ἐξεβάλεις τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. ¹⁸ εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. ¹⁹ τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. ²⁰ καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλει, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον. ²¹ ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέαλβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοιος. ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου. ²² σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ᾗ ὁ ὀυόμενος. ²³ θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣ δειξῶ αὐτῷ τὸ σωτήριον θεοῦ.

Ν'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ² ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφῆτην, ἡνίκα εἰζήλθε πρὸς Βηρσαβέ.

³ Ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ⁴ ἐπιπλήθυν πλῆνόν με ἀπὸ τῆς

Ρρ 2

ἀνο-

ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ⁵ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. ⁶ σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ⁷ ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. ⁸ ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ⁹ ῥαντίεις με ὑσώπω καὶ καθαραιθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. ¹⁰ ἀκουτιεῖς με ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνῃν, ἀγαλλιάσονται ὅσα τέταπεινωμένα. ¹¹ ἀποστρεψόν τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. ¹² καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. ¹³ μὴ ἀποθρήψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. ¹⁴ ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξόν με. ¹⁵ διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιπυρέψουσι. ¹⁶ ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός· ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. ¹⁷ κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. ¹⁸ ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκίσεις. ¹⁹ θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τέταπεινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει. ²⁰ ἀγαθυνόν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ. ²¹ τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΝΑ'.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ² ἐν τῷ ἐλθεῖν Δαὶδ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε ἐκ τὸν οἶκον

Ἀβιμέλεχ.

³ **Τί** ἐγκανχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀ-

νομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν ⁴ ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσα σου. ὥσπερ ξυρὸν ἠκοημένον ἐποίησας δόλον. ⁵ ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. διάψαλμα. ⁶ ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσας δολίαν. ⁷ διὰ τοῦτο ὁ θεὸς κατέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥῆμά σου ἐκ γῆς ζώντων. διάψαλμα. ⁸ καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν. ⁹ ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. ¹⁰ ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ¹¹ ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομεινῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΝΒ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαieleth συνέσεως τῷ Δαυίδ.

² **Εἶ**πεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. διεφθείραν, καὶ ἐβδελυχθήσαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. ³ ὁ θεός ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. ⁴ πάντες ἐξεκλιναν, ἅμα ἠκρεώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ⁵ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου, βρώσει ἄρτου; τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁶ ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. ὅτι ὁ θεός διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων, κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ θεός ἐξουδένωσεν αὐτούς. ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΝΓ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνῳ συνέσεως τῷ Δαυίδ, ² ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζειφάιους, καὶ

καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

3 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον
με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.
4 ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὰ ὅματα τοῦ στόμα-
τός μου. **5** ὅτι ἀλλότριον ἐπανέστησαν
ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν
ψυχὴν μου, οὐ προέθεντο τὸν θεὸν
ἐνώπιον αὐτῶν. διάψαλμα. **6** ἰδοὺ γὰρ
ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντι-
λήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. **7** ἀποστρέψει
τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ μου ἐξολοθρεύσονται αὐτοὺς. **8** ἐκου-
σίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. **9** ὅτι
ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέδωκεν ὁ ὀφθαλ-
μός μου.

ΝΔ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
Δαυίδ.

2 Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν
μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου,
3 πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.
ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ
ἐταράχθην **4** ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ
ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. ὅτι ἐξέκλι-
ναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνε-
κότουν μοι. **5** ἡ καρδιά μου ἐταράχθη
ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν
ἐπ' ἐμέ. **6** φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ'
ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος. **7** καὶ ἔ-
πα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥς πε-
ριστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι καὶ κατα-
παύσω. **8** ἰδοὺ ἐμακρύνα φυγαδεύων,
καὶ ἠυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. διάψαλμα.
9 προσδεχόμενην τὸν σῶζόντά με ἀπὸ
ὀλιγοψυχίας καὶ καταγίδος. **10** κατα-
πόντισον κύριε καὶ καταδιέλε τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀν-
τιλογίαν ἐν τῇ πόλει. **11** ἡμέρας καὶ
νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη
αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς **12** καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ
τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνεῖδισέ με, ὑπήνεγκα
ἄν, καὶ εἰ ὁ μισὼν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῦρή-
μόνησεν, ἐκρούβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. **14** σὺ
δὲ ἄνθρωπε ἰσχύνη, ἡγεμών μου καὶ
γνωστὲ μου. **15** ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκα-

νας ἰδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ
ἐπορευθῆμεν ἐν ὁμονοίᾳ. **16** ἐλθέτω
θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβητω-
σαν εἰς ᾄδου ζῶντες. ὅτι πονηρία ἐν
ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν. **17** ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα,
καὶ ὁ κύριος εἰσάκουσέ μου. **18** ἐσπέ-
ρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσο-
μαι καὶ ἀπαγγεῶ, καὶ εἰσακουσεται
τῆς φωνῆς μου. **19** λυτρώσεται ἐν ἐλ-
ρηνῇ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόν-
των μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει
αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.
διάψαλμα. οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλ-
λαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.
21 ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀπο-
διδόναι. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, **22** διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ
καρδιά αὐτοῦ. ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι
αὐτοῦ ὑπὲρ ἑλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βο-
λίδες. **23** ἐπὶ ῥύμιον ἐπὶ κύριον τὴν μέ-
ριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει.
οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δι-
καίῳ. **24** σὺ δὲ ὁ θεὸς κατὰξεις αὐτοὺς
εἰς φρεᾶρ διαφθορᾶς. ἄνδρες αἱμά-
των καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι
τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ
σέ κύριε.

ΝΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ
τῶν ἀγίων μεμακρυμμένου τῷ Δαυίδ
εἰς στηλογραφίαν ὅποτε ἐκράτησαν

2 αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.
3 Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ
με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολε-
μῶν ἐθλίψε με. **4** κατεπάτησάν με οἱ
ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ
ὑψους ἡμέρας, ὅτι πολλοὶ οἱ πολε-
μοῦντές με **5** φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ
ἐλπῶ ἐπὶ σοί. **6** ἐν τῷ θεῷ ἐπαινήσω
τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν
τῷ θεῷ ἡλπίζα, οὐ φοβήθησονται τί
ποιήσῃ μοι σάρξ. **7** ὅλην τὴν ἡμέραν
τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ'
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς
κακόν. **8** παροικήσουσι καὶ κατακρύ-
ψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλά-
ξουσιν. καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου.
9 ὑπὲρ τοῦ μητινός σῶσεις αὐτοῦς, ἐν
ὀργῇ

ὁργῇ λαοὺς κατάξεις. ὁ θεὸς ⁹ τὴν ζώην μου ἐξηγγεῖλα σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. ¹⁰ ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἐγγὺν ὅτι θεὸς μου εἰ σύ. ¹¹ ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ¹² ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. ¹³ ἐν ἱμοῖς ὁ θεὸς αἰ εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου. ¹⁴ ὅτι ἐρύσας τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, καὶ τὴν πόδα μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Νς'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπῆλαιον.

² Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἔλιπῶ, ἕως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. ³ κεκραξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. διάψαλμα. ⁴ ἔξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. ἔξαπέστειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, ⁵ καὶ ἐρύσασατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος, υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεύει. ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. ⁷ παρίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. ὠρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. διάψαλμα. ⁸ ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσσομαι καὶ ψαλῶ. ⁹ ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγέρθησονται ὀρθρου. ¹⁰ ἔξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. ¹¹ ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. ¹² ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΝΖ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

² Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ³ καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. ⁴ ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μητρᾶς, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψευδή. ⁵ θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὥσει ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βρυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, ⁶ ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαθρόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ. ⁷ ὁ θεός συνέτριπεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος. ⁸ ἔξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενέει τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσουσιν. ⁹ ὥσει κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπασσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. ¹⁰ πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκανθὰς ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὥσει ζώντας ὥσει ἐν ὁργῇ καταπίεται ὑμᾶς. ¹¹ εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἰδῇ ἐκδικήσιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ¹² καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεός κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΝΗ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν ὄλκον αὐτοῦ τοῦ θανατώσαι αὐτόν.

² Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαι με. ³ ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. ⁴ ὅτι ἰδοὺ ἐθήρησαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. οὐτε ἡ ἀνομία μου, οὐτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε. ⁵ ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε, ⁶ καὶ σὺ κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ. πρόσχεγς τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτερήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. διάψαλμα. ⁷ ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ

καὶ λιμῶξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. ⁸ ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χελεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε; ⁹ καὶ σὺ κύριε ἐκεγέλασθ αὐτοὺς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. ¹⁰ τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. ¹¹ ὁ θεὸς μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ θεὸς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. ¹² μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάβονται τοῦ νόμου σου. διασκορπίσον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστὴς μου κύριε. ¹³ ἁμαρτιὰν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγγέλλησονται. ¹⁴ συντέλειαι, ἐν ὁρῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν. καὶ γινώσκονται, ὅτι ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ διεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς. διάψαλμα. ¹⁵ ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμῶξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. ¹⁶ αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γονύσουσιν. ¹⁷ ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρῶτ' τὸ ἔλεός σου. ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. ¹⁸ βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ θεὸς μου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεὸς μου τὸ ἔλεός μου.

ΝΘ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδασχὴν, ² ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβαλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωαβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

³ Ὁ θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ὦκτιρῃσας ἡμᾶς. ⁴ συνέσειπας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵαπαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. ⁵ ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. ⁶ ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ σου. διάψαλμα. ⁷ ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ

σου καὶ ἐπάκουσόν μου. ⁸ ὁ θεὸς ἔλαλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. ⁹ ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραΐμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰουδας βασιλεὺς μου, ¹⁰ Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. ¹¹ τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; ¹² οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. ¹³ δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. ¹⁴ ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ξ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ. ² Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. ³ ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιασαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψιστάς με. ὠδήγησάς με, ⁴ ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. ⁵ παροικίησω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. διάψαλμα. ⁶ ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσέηκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. ⁷ ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. ⁸ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν; ⁹ οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΞΑ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιούνη ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγίηται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτηρίον μου. ³ καὶ γὰρ αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. ⁴ ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεῦτε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. ⁵ πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύ-

σαίτο

σαντο ἀπόσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει. τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο. διάψαλμα. ⁶ πλὴν τῷ θεῷ υποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. ⁷ ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. ⁸ ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτηριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου. ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ. ⁹ ἐλπίζετε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ. ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. διάψαλμα. ¹⁰ πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτοῦ. ¹¹ μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε. πλοῦτος ἐὰν βέη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. ¹² ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, ¹³ καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ξβ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.

² Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσάπλῳ σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνδρῶν, ³ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ᾤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου. ⁴ ὅτι κοίτισον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. ⁵ οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου. ⁶ ὥς εἰ στέατος καὶ πióτητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ ὄνομά σου. ⁷ εἰ ἐμνημόνεόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ. ⁸ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. ⁹ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. ¹⁰ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐξελύσσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, ¹¹ παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἁλωπέκων ἔσονται. ¹² ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινε-

σθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ξγ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ² Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξέλου τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. ⁴ οἱ τινες ἠκόνησαν ὥς ῥομφαίαν τὰς γλῶσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν, ⁵ τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρυφοῖς ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. ⁶ ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγῆσαντο τοῦ κρούσαι παγίδας. ἔλεπαι, τίς ὄψεται αὐτούς; ⁷ ἐξηρευνῆσαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνώντες ἐξερευνήσει. προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, ⁸ καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. βέλους νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, ⁹ καὶ ἐξουθενήσαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, ¹⁰ καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. ¹¹ εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐπαινέθησονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ὠδή.

² Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεός ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή. ³ εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει. ⁴ λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυναμῶσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσβετίας ἡμῶν σὺ ἴλασθ. ⁵ μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβω, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθισόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου. ⁶ θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν. ⁷ ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιέζωσμένους ἐν δυναστείᾳ. ⁸ ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἡχοὺς κυμάτων αὐτῆς. ταραχθήσονται τὰ ἔθνη ⁹ καὶ φοβηθήσονται,

θήπονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἔξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ¹⁰ ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὕδατων. ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία. ¹¹ τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. ¹² εὐλογῆσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πότιτος. ¹³ πλανήσεται καὶ ὁρὴ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιέκωσονται. ¹⁴ ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλιάδες πληθυνούσι σίτον, κεκραῖζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ξβ'.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆ ψαλμοῦ ἀναστάσιως.

Αλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ² ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνεῖν αὐτοῦ, ³ ἔψατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου. ⁴ πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσατωσάν σοι, καὶ ψαλατωσάν σοι, ψαλατωσαν τῷ ὀνόματί σου. διάψαλμα. ⁵ δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ⁶ ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐτῷ, ⁷ τῷ δισπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑποσθώσαν ἐν ἑαυτοῖς. διάψαλμα. ⁸ εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούτισατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. ⁹ τοῦ θμεένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. ¹⁰ ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεὸς, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. ¹¹ ἐξηγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, ¹² ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξηγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυ-

χὴν. ¹³ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ¹⁴ ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. ¹⁵ ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνόσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. διάψαλμα. ¹⁶ δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. ¹⁷ πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὤψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. ¹⁸ ἀδικίαν εἰ ἔθεωρον ἐν καρδίᾳ μου, μὴ ἐξακουσάτω κύριος. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἰσηκούσέ μου ὁ θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου. ²⁰ εὐλογητός ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστειλε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ξγ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. διάψαλμα. ³ τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτηρίόν σου. ⁴ ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. ⁵ εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις. διάψαλμα. ⁶ ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. ⁷ γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν, ⁸ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Αναστήτω ὁ θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ³ ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωσαν, ὡς τηκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπολιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ⁴ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,

θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
⁸ ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι
ἐπὶ θυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ⁹ ταρα-
χθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ
πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν
κνηρῶν, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
¹⁰ ὁ θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους ἐν
οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀν-
δρείᾳ. ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας,
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. ¹¹ ὁ θεὸς
ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὸν ἔρη-
μον. διαψαλμα. ¹² γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ
οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹³ βροχὴν ἐκούσιον
ἀφορίζῃ ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ
ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. ¹⁴ τὰ
ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοί-
μασας ἐν τῇ χρηστότητι σου τῷ πτω-
χῷ. ὁ θεὸς ¹⁵ κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς
ἐὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ, ¹⁶ ὁ
βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ
τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὠραιότητι τοῦ οἴ-
κου διελέσθαι σκῦλα. ¹⁷ ἔὰν κοιμη-
θῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες
περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ
μετάφρενα αὐτῆς ἐν γλωρότῃ χρυ-
σίου. ¹⁸ ἐν τῷ διαστελλεῖν τον ἐπου-
ράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονοθή-
σονται ἐν Σελμών. ¹⁹ ὅρος τοῦ θεοῦ
ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος
πῖον. ²⁰ ἵνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τε-
τυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ
θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ ὁ κύ-
ριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. ²¹ τὸ ἄρ-
μα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες
εὐθνήοντων, κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ
ἐν τῷ ἁγίῳ. ²² ἀναβᾶς εἰς ὕψος, ἡμα-
λώτευσας αἰχμαλώσιαν. ἔλαβες δομα-
τα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες
τοῦ κατασκηνώσαι. ²³ κύριος ὁ θεὸς
εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν
καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ
θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. διαψαλμα.
²⁴ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ
τοῦ κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.
²⁵ πλην ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχ-
θρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν θριχὸς διαπο-

ρευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν.
²⁶ εἶπε κύριος, ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω,
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. ²⁷ ὁ-
πως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ
γλῶσσα τῶν κνηρῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
παρ' αὐτοῦ. ²⁸ ἐθεωρήθησαν αἱ πο-
ρεῖαι σου ὁ θεὸς, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ
μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
²⁹ προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλ-
λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανι-
στριῶν. ³⁰ ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
θεόν, τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.
³¹ ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρ-
χοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
³² ἐντεῖλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου,
δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὁ κατηρτίσω
ἐν ἡμῖν. ³³ ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰε-
ρουσαλὴμ σοὶ οἰδοῦσι βασιλεῖς δῶρα.
³⁴ ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλά-
μου. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς
δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλει-
σθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἄρ-
γυρίῳ. διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς
πολέμους θέλοντα. ³⁵ ἤξουσιν πρέσβεις
ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει
χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. ³⁶ αἱ βασιλεῖαι
τῆς γῆς ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ
κυρίῳ. διαψαλμα. ³⁷ ψάλατε τῷ θεῷ
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς, ἰδοὺ δώσει
ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
³⁸ δότε δόξαν τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δυνάμεις
αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. ³⁹ θαυμαστός
ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κρα-
ταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ
θεὸς.

ΞΗ΄.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο-
μένων τῷ Δαυὶδ.

¹ Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθον
ὑδάτα ἕως ψυχῆς μου. ² ἐνεπαῖγην εἰς
ἕλιν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.
ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
καταιγὶς κατεπόντισέ με. ³ ἐκοπίασα
κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγγός μου,
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. ⁴ ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς

λῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. ἐκρα-
ταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐχδιώ-
κοντές με ἀδίκως. ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε
ἀπεινύουν. ⁶ ὁ θεὸς σὺ ἔγνωσ τὴν
ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμελειαὶ
μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. ⁷ μὴ αἰ-
σχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε
κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν
ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ. ⁸ ὅτι ἕνεκα σου ὑπήνεγκα
ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσ-
ωπόν μου. ⁹ ἀπῆλλοτριωμένος ἐγενή-
θην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς
υἱοῖς τῆς μητρός μου. ¹⁰ ὅτι ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ
ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπε-
σον ἐπ' ἐμέ. ¹¹ καὶ συνέκαμψα ἐν νη-
στείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς
ὀνειδισμόν ἐμοί. ¹² καὶ ἐθέμην τὸ ἐν-
δυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς
εἰς παραβολήν. ¹³ κατ' ἐμοῦ ἡδολέ-
σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς
ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
¹⁴ ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ κύ-
ριε, καὶρός εὐδοκίας ὁ θεός, ἐν τῷ πλή-
θει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου ¹⁵ σῶσόν
με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαῶ. ῥυ-
σθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ
τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων. ¹⁶ μὴ με
καταποντισάτω καταγίς ὕδατος, μηδὲ
καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συστέτω ἐπ'
ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹⁷ εἰς ἀκου-
σὸν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἐλεός
σου, κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. ¹⁸ καὶ μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου. ¹⁹ πρόσχες τῇ ψυχῇ μου,
καὶ λυτρώσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου ῥύσαι με, ²⁰ σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
καὶ τὴν ἐντροπὴν μου. ἐναντίον σου
πάντες οἱ θλίβοντές με. ²¹ ὀνειδιζόμεν
προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαι-
πωρίαν. καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον,
καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα,
καὶ οὐχ εὗρον. ²² καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ
βροῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν
μου ἐποίησάν με ὄξος. ²³ γενηθήτω ἡ
τράπεζα αὐτῶν ἐνωπίον αὐτῶν εἰς

παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ
εἰς σκάνδαλον. ²⁴ σκοτισθήτωσαν οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ
τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός συγκα-
ψον. ²⁵ ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν
σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου κατα-
λάβοι αὐτούς. ²⁶ γενηθήτω ἡ ἔπαυλις
αὐτῶν ἡρημαμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
²⁷ ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατε-
δίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυ-
μάτων μου προσέθηκαν. ²⁸ πρόσχες
ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ
μὴ εἰσέλθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
²⁹ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώτων,
καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφητώσαν.
³⁰ πτωχός καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ
σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελά-
βετό μου. ³¹ αἰνέσας τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ μου μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν
ἐν αἰνέσει, ³² καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ
μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὀπλὰς. ³³ ιδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐ-
φρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεόν,
καὶ ζήσεσθε. ³⁴ ὅτι εἰσῆκουσε τῶν πε-
νήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπενδημένους
αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. ³⁵ αἰνεσάτω-
σαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασ-
σα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.
³⁶ ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἱ
κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ
κληρονομήσουσιν αὐτήν. ³⁷ καὶ τὸ σπέρ-
μα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐ-
τήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΞΘ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαί με κύριον.
² Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρό-
σχες, ³ αἰσχυρήθησαν καὶ ἐντραπείη-
σαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀπο-
στραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατα-
σχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
⁴ ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυ-
νόμενοι οἱ λέγοντές μοι εὐγε εὐγε.
⁵ ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητούντές σε, καὶ
λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ
θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
⁶ ἐγὼ δὲ πτωχός καὶ πέννης, ὁ θεός
βοήθησόν

βοήθησόν μοι. βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἰ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Ο΄

Τῷ Δαυὶδ υἱῶν Ἰωναθὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἠλπίσα, μὴ κατασχυνθῇν εἰς τὸν αἰῶνα. ² ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελὼ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσον με. ³ γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαι με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγὴ μου εἶ σύ. ⁴ ὁ θεός μου ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος. ⁵ ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονὴ μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. ⁶ ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σὺ μου εἶ σκεπαστής. ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός. ⁷ ὥς τερας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός κραταίος. ⁸ πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὕμνησω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. ⁹ μὴ ἀποθρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. ¹⁰ ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἔμοι, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοκῆναι, ¹¹ λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ¹² ὁ θεός μου ἐκκρύψει ἀπ’ ἐμοῦ, ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. ¹³ αἰσχυνθῆ- τωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. ¹⁴ ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνέσιν σου. ¹⁵ τὸ στόμα μου ἐξαγγε- λίῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας. ¹⁶ ἐξελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου, κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. ¹⁷ ἐδίδα- ξας με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου, καὶ μέ- χοι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου, ¹⁸ καὶ ἕως γήρους καὶ προσβίου. ὁ θεός μου ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγ- γείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ. τὴν δυναστείαν σου ¹⁹ καὶ

τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεός ἕως ὑψί- στων, ἃ ἐποίησας μεγαλεία. ὁ θεός τίς ὁμοίός σοι; ²⁰ ὥσας ἐδειξάς μοι θλί- ψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέ- ψας ἐξωποιοήσας με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσ- σων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. ²¹ ἐ- πλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. ²² καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν σκεύει ψαλμῶν τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός, ψαλμοὶ σοὶ ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. ²³ ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω. ²⁴ ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δι- καιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ο Α΄.

Εἰς Σαλωμών.

Ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. ² κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δι- καιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. ³ ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοί. ⁴ ἐν δικαιο- σύνῃ κοινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱούς τῶν πενήτων. καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, ⁵ καὶ συμ- παραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν. ⁶ καταβήσεται ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον, καὶ ὥς τε σταγόνες στάξουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. ⁸ καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ πο- ταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. ⁹ ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λεί- ξουσι. ¹⁰ βασιλεῖς Θαρσῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσάξουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσιν. ¹¹ καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες· οἱ βασι- λεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐ- τῷ. ¹² ὅτι ἐρύσαστο πτωχὸν ἐκ δυνά- στου, καὶ πένητα ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοη- θός. ¹³ φείσεται πτωχὸν καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. ¹⁴ ἐκ τοκοῦ καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμὸν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον

ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός. ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογησουσιν αὐτόν. ¹⁶ ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἁκρῶν τῶν ὄρεων. ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. ¹⁷ ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. ¹⁸ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός· τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμασία μόνης, ¹⁹ καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πάντα ἡ γῇ. γένοιτο γένοιτο.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΟΒ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ως ἀγαθὸς ὁ θεός· τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ. ² ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. ³ ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, ἐιρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. ⁴ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσιν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. ⁵ ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται. ⁶ διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφάνια, περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν. ⁷ ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας, ⁸ διενόηθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. ⁹ ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ διὰ τοῦτο ἐπιστρέψε ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐερεθίσονται ἐν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ εἰπαν, πῶς ἔγνων ὁ θεός, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ; ¹² ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτου. ¹³ καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χε-

ράς μου. ¹⁴ καὶ ἐγενόμην μεμαστιγώμενος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς πρωίας. ¹⁵ εἰ ἔλεγον, διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα. ¹⁶ καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου; ¹⁷ ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα. ¹⁸ πλην διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. ¹⁹ πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρημωσιν; ἐξέπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ²⁰ ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεχειρομένου, κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. ²¹ ὅτι ἠψφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν. ²² κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί. ²³ κἀγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ. ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ²⁴ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. ²⁵ τί γάρ μου ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; ²⁶ ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁷ ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολύνται. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ²⁸ ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. τοῦ ἐξαγγεῖλαι πᾶσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΟΓ'.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ινατί ἀπώσω ὁ θεός εἰς τέλος; ὠρίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνησθητὶ τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. ὅρος Σιών τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφάνιας αὐτῶν εἰς τέλος. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου, ⁴ καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, ⁵ καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπεράνω. ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν ⁶ τὰς θύρας αὐτῆς

αὐτῆς ἐπιτοαντό, ἐν πέλκει καὶ λαξευ-
τηρίῳ κατέβραξαν αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρι-
σαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριον σου εἰς
τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ
ὀνόματος σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαντό.
θεύτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτάς κυ-
ρίου ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα ἡμῶν
οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης,
καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκειται ἔτι. ¹⁰ ἕως ποτε
ὁ θεός, ὀνειδικτὶ ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου,
καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλ-
που σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ θεός βασι-
λεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σω-
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκρα-
ταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασ-
σαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συν-
έτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος,
ἐδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
θίοψι. ¹⁵ σὺ διέβροχας πηγὰς, καὶ χει-
μάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμούς Η-
θαμ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν
ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελή-
νην. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρια
τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.
¹⁸ μνησθῆτι ταύτης τῆς κτίσεώς σου.
ἐχθρός, ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ
παροδώς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολο-
γουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενή-
των σου μὴ ἐπιδάθῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπί-
βλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι
ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκογόμενοι τῆς γῆς
οἰκῶν ἀνομιῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφῇτω
τεταπεινωμένοι καὶ κατησχυμένοι,
πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά
σου. ²² ἀνάστα ὁ θεός δίκασον τὴν δι-
κὴν σου, μνήσθῃτι τῶν ὀνειδισμῶν σου
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
²³ μὴ ἐπιδάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν
σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε
ἀναβραίῃ διαπαντός πρὸς σέ.

ΟΔ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς
ὡδὴς τῷ Ἀσάφ.

² Ἐξομολογησάμεθα σοὶ ὁ θεός, ἐξο-
μολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ
ὄνομά σου. διηγησομαι πάντα τὰ

θαυμάσια σου. ³ ὅταν λάβω καιρὸν,
ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. ⁴ ἐτάκη ἡ γῆ,
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν,
ἐγὼ ἐστέρησα τοὺς στύλους αὐτῆς.
διάψαλμα. ⁵ εἶπα τοῖς παρανομοῦσι,
μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι,
μὴ ὑποῦτε κέρας. ⁶ μὴ ἐπαίρετε εἰς
ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ
τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. ⁷ ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξ-
όδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρη-
μῶν ὀρέων, ⁸ ὅτι ὁ θεός κριτὴς ἐστὶ
τούτων ταπεινοῦ, καὶ τούτων ὑψοῦ. ⁹ ὅτι
ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἶνου ἀκρά-
του πλήρες κεράσματος. καὶ ἐκλινεν ἐκ
τούτου εἰς τούτο, πλήν ὁ τρυγίας αὐ-
τοῦ οὐκ ἐξεκινώθη. πίνονται πάντες οἱ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. ¹⁰ ἐγὼ δὲ ἀγαλ-
λάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ
Ἰακώβ. καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν
ἁμαρτωλῶν συγκλάσας, καὶ ὑψωθήσε-
ται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ΟΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ. ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

² Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν
τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
³ καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν
Σιών. ⁴ ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλε-
μον. διάψαλμα. ⁵ φωτίξεις σὺ θαυμα-
στῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, ⁶ ἐταράχ-
θησαν πάντες οἱ ἄσυντοι τῇ καρδίᾳ.
ὑπνώσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον
οὐδέν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου
ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁷ ἀπὸ ἐπιτιμώσεως
σου ὁ θεός Ἰακώβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπι-
βεβηκότες τοὺς ἵππους. ⁸ σὺ φοβερός
εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοὶ ἀπὸ τῆς
ὀργῆς σου; ⁹ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουτι-
σας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἥσυχασεν,
¹⁰ ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν,
τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς προκίς τῇ
καρδίᾳ. διάψαλμα. ¹¹ ὅτι ἐνθυμῶν
ἀνθρωποῦ ἐξομολογήσεται σοὶ, καὶ
ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.
¹² εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλοι αὐτοῦ οἰσοῦσι
δώρα. ¹³ τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ος'.

Ος'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούν ψαλμὸς
τῷ Ἀσάφ.

² Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤπατήθην. ἀπηνέγκαντο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου, ⁴ ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ εὐφρανθῆν, ἠδολέσχῃσα καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. διάψαλμα. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ⁷ ἐμνήσθην, καὶ ἐμίλητῃσα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἐσκαλλὼν τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπωσέται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι; ⁹ ἡ εἰς τέλος ἀποκοίῃ τοι ἐλθὼς ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς; ¹⁰ ἡ ἐπιλήσεται τοὺ οἰκτιρῶσά σου ὁ θεός, ἡ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμῶν αὐτοῦ; διάψαλμα. ¹¹ καὶ εἶπα, νῦν ἡρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολέσχῃσω. ¹⁴ ὁ θεὸς ἐν τῇ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνωρίσας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ¹⁶ ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. διάψαλμα. ¹⁷ εἶδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἶδωσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. ¹⁸ πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται, ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφθαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγένηθῃ ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔγχη σου οὐ γνωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν.

ΟΖ'.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσεσχετε λαὸς μου τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ² ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. ³ ὅσα ἤκουσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῆσαντο ἡμῖν. ⁴ οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. ⁵ καὶ ἀνέσθησε μαρτυροῦν ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔδωκε ἐν Ἰσραὴλ. ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ⁶ ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἐτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθῆσόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτά τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. ⁷ ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ. καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. ⁸ ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. ⁹ υἱοὶ Ἐφραὴμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξον ἑστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ¹⁰ οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι. ¹¹ καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. ¹² ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνειος. ¹³ διέβηκε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστησεν ὕδατα ὥςκει ἄσκον. ¹⁴ καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφελῇ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. ¹⁵ διέβηκε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. ¹⁶ καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμούς ὕδατα. ¹⁷ καὶ προσέθεντο ἐτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ. παρεπικράναν τὸν ὑψίστον ἐν ἀνδρῶ, ¹⁸ καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. ¹⁹ καὶ κατελάλησαν τοῦ

τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν, μὴ δυνήσεται ὁ
θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20 ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρύθησαν
ὑδάτα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν.
μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι; ἡ ἐ-
τοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνε-
βάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
καὶ ὄρη ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 22 ὅτι
οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλ-
πισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 23 καὶ
ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερανῶθεν, καὶ
θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε. 24 καὶ ἔβρε-
ξεν αὐτοῖς μάνα φαγεῖν, καὶ ἄρτον ἀγ-
γέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν
ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26 ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ
ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Αἴ-
βα. 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει
χοῦν σάρκας, καὶ ὥσει ἄμμον θαλασ-
σῶν πετεινὰ πτερωτά. 28 καὶ ἐπέπε-
σον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. 29 καὶ
ἐφάρισαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐ-
τοῖς. 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἐτι τῆς βρώσεως
αὐτῶν οὕσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31 καὶ ὄρη τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐ-
τοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν
αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐλεγκτοὺς τοῦ Ἰσρα-
ὴλ συνεπόδισεν. 32 ἐν πᾶσι τούτοις
ἡμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς
θαυμασίοις αὐτοῦ. 33 καὶ ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ
ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. 34 ὅταν
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ
ἐπέστρεφον καὶ ὠρθηρίζον πρὸς τὸν
Θεόν. 36 καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς
βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψι-
στος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. 38 καὶ ἡ-
γάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ. 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία
μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ. 38 αὐτὸς δὲ ἔστιν οἰ-
κτίρων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. καὶ πλη-
θυνεῖ τοῦ ἀποστρέφειν τὸν θυμὸν αὐ-
τοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀρ-

γὴν αὐτοῦ. 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ
εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπι-
στρέφον. 40 ποσακὶς παρεπίκραναν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐ-
τὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ; 41 καὶ ἐπέστρεψαν
καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. 42 αὐκ ἐμνή-
σθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβον-
τος. 43 ὥς ἔθηκε ἐν Αἰγύπτῳ τὰ ση-
μεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν
πεδίῳ Τάνεως. 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς
αἷμα τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ τὰ
ὄμβροματα αὐτῶν ὥπως μὴ πίωσιν.
45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυϊαν,
καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον,
καὶ διέφθερεν αὐτοὺς. 46 καὶ ἔδωκε
τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ
τοὺς πόρους αὐτῶν τῇ ἀκριδί. 47 ἀπέ-
κτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχ-
νῃ. 48 καὶ παρέδωκεν ἐν χαλᾷ τὰ
κτῆνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν
τῷ πυρὶ. 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
ὄρη τῆς θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄρη
καὶ θλίψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων
πονηρῶν. 50 ὥδοποίησε τριβὸν τῇ
ὄρῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανά-
του τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτῆνη
αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. 51 καὶ
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνον αὐτῶν ἐν τοῖς
σκηνώμασι Χάμ. 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς
πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐ-
τοὺς ὥσει ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ. 53 καὶ
ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἱ κ
ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψε θάλασσα. 54 καὶ εἰςῆγαγεν
αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ,
ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν
σχοίνῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκηνω-
σεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. 56 καὶ ἐπείρασαν
καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὑψι-
στον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οἱ κ
ἐφυλάξαντο. 57 καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ
ἡσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρε-
βλόν. 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ
τοῖς

τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. ⁵⁹ ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερέειδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. ⁶⁰ καὶ ἀπόσαστο τὴν σκηνὴν Σηλωμ, σκηνώμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. ⁶¹ καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ. ⁶² καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέειδε. ⁶³ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένθησαν. ⁶⁴ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται. ⁶⁵ καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῶς ἐξ οἴνου. ⁶⁶ καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. ⁶⁷ καὶ ἀπόσαστο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο. ⁶⁸ καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε. ⁶⁹ καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκεράτιον τὰ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷⁰ καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων. ⁷¹ ἐξόπισθεν τῶν λογευμένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ⁷² καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

ΟΗ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ θεὸς ἤλθουσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἁγίον σου. ἔθεντο Ἱερουσαλήμ εἰς ὀπαροφυλάκιον, ² ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ³ ἐῤῥεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. ⁴ ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνητρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλω ἡμῶν. ⁵ ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθή-

σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου; ⁶ ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁷ ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρέμωσαν. ⁸ μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλάβετῶσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. ⁹ βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου. ¹⁰ μή ποτε εἴπωσι ἐν τοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. ¹¹ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. ¹² ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνειδισάν σε κύριε. ¹³ ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθα σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνσίαν σου.

ΟΘ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

² Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχε, ὁ ὀδηγῶν ὡς εἰ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ³ ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ⁴ ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. ⁵ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου; ⁶ ψωμίς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυοις ἐν μέτρῳ. ⁷ ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. ⁸ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. διάψαλμα. ⁹ ἄμπελον ἐξ Αἰ-

Q q

γύπτου

γύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. ¹⁰ ὠδοποίησας ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίξας αὐτῆς, καὶ ἐπλησθη ἡ γῆ. ¹¹ ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναθενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ. ¹² ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. ¹³ ἵνατί καθεΐλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν οδόν; ¹⁴ ἐλυμῆνато αὐτὴν σὺς ἐκ θρυμοῦ, καὶ μοῖνις ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. ¹⁵ ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεισαι τὴν ἄμπελον ταύτην. ¹⁶ καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐρύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. ¹⁷ ἐμπυρρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολούνται. ¹⁸ γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. ¹⁹ καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. ²⁰ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.

Π'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

¹ Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ. ² λαβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. ³ σάλπισατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. ⁴ ὅτι πρὸς ταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κοῦμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. ⁵ μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, ⁶ ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν, ⁷ ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρύσάμην σε. ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρυφῷ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. διάψαλμα. ⁸ ἀκουσον λαὸς μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ δια-

μαρτύρομαι σοι. ἐὰν ἀκούσης μου, ⁹ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ. ¹⁰ ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό. ¹¹ καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἔσχε μοι. ¹² καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. ¹³ εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπουρεύθη, ¹⁴ ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. ¹⁵ οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐνευσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁶ καὶ ἐνώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΠΑ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ¹ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. ² ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα. ³ κρίνατε ὄρφανον καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιοῦσατε. ⁴ ἐξέλεσθι πένητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε. ⁵ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ⁶ ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ⁷ ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. ⁸ ἀνάστα ὁ θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΠΒ'.

Ὡς ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ. ¹ ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μὴδὲ καταπραΐνης ὁ θεός. ² ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤσαν κεφαλὴν. ³ ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπαυρογρεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων σου. ⁴ εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ⁵ ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοσίᾳ ἐπιτοαυτοῦ, κατα

κατὰ σοῦ διαθήκην διέθετο. ⁷ τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμηλίται, Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί, ⁸ Γιβῶλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴν, καὶ ἄλλοφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων Τύρον. ⁹ καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοῦρ συμπαραγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Δαυὶδ. ¹⁰ ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ καὶ τῷ Σεισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν. ¹¹ ἐξολοθρεύθησαν ἐν Αἰνδῶρ, ἐγενήθησαν ὡς κότερος τῇ γῇ. ¹² τοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὁρήβ καὶ Ζήβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανα, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. ¹³ οἵτινες εἶπαν, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ. ¹⁴ ὁ θεὸς μου τοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλὰ μὴν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ¹⁵ ὡς πυρὸς ὃ διαφλέξει δρυμὸν, ὡς εἰ φλόξ κατακαύσεται ὄρη. ¹⁶ οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς. ¹⁷ πληρώσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε. ¹⁸ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν. ¹⁹ καὶ γνωτώσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πάντων τὴν γῆν.

ΠΓ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληγῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

² Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων. ³ ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. ⁴ καὶ γὰρ στρονθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν ροσσίαν ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ ροσσία ἑαυτῆς. τὰ θυσιαστήρια σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου. ⁵ μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. ⁶ διαψάλμα. ⁷ μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. ⁸ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας

δώσει ὁ νομοθετῶν, ⁹ πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. ¹⁰ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεός Ἰακώβ, διαψάλμα. ¹¹ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹² ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξελέξαμην παραρριπτέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. ¹³ ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. ¹⁴ κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΠΔ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

² Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. ³ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. διαψάλμα. ⁴ κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. ⁵ ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν. ⁶ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ⁷ ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέφεις ζωοποιὸς ἡμῶν, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. ⁸ δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἐλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν. ⁹ ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν. ¹⁰ πλην ἔγγυς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσει δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ¹¹ ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. ¹² ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκνυσε. ¹³ καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. ¹⁴ δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θάψει εἰς ὄδον τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Q q 2

ΠΕ'.

ΠΕ'.

Προσευχή τῷ Δαυίδ.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι, σῶσον τὸν δούλόν σου ὁ θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραξόμαι ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ κύριε ἤρξα τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σὺ κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσέκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ¹⁰ ὅτι μέγας εἶ σὺ, κἀπὶ πῶν θανυμάσια. σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας. ¹¹ ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ¹² ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἁδου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σὺ κύριε ὁ θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν τῆς παιδείας σου. ¹⁷ ποιήσον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Πζ'.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς

ὠδὴς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. ² ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰα-

κώβ. ³ δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. διάψαλμα. ⁴ μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις καὶ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεί. ⁵ μήτηρ Σιών ἑρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὑψιστος. ⁶ κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. διάψαλμα. ⁷ ὡς εὐφρανομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΠΖ'.

¹ Διὶ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ματελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμᾶν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

² **Κ**ύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. ³ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δεησίν μου κύριε, ⁴ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε. ⁵ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡς ἄνθρωπος ἄβοήθητος, ⁶ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. ὥς τραυματίαι ἐρρύμιμένοι καθέδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἐτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. ⁷ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. ⁸ ἐπ' ἐμέ ἐπιστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. διάψαλμα. ⁹ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδελυγμα ἑαυτοῖς. παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. ¹⁰ οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. ¹¹ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοί; ¹² μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; ¹³ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιληλημένη; ¹⁴ κἀγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπορῶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. ¹⁵ ἵνατί κύριε ἀπα-

ἀποθνήσκῃς τὴν προσευχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ¹⁶ πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νέότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. ¹⁷ ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου, καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. ¹⁸ ἐκυκλώσαν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. ¹⁹ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΠΗ'.

Συνέσεως Αἰθῶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.
² **Τ**ὰ ἔλεή σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. ³ ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. ⁴ διέθემην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου. ⁵ ὥς τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. διαψαλμα. ⁶ ἔξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. ⁷ ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ; ⁸ ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. ⁹ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυναμειών, τίς ὁμοίός σοι; δυνατός εἰ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου. ¹⁰ σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. ¹¹ σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. ¹² σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθιμελίωσας. ¹³ τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θάβωρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁴ σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου. ¹⁵ δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου. ¹⁶ μακάριος ὁ λαὸς ὁ

γινώσκων ἀλαλαγμόν. κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, ¹⁷ καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. ¹⁸ ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεώς αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. ¹⁹ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. ²⁰ τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. ²¹ εὗρον Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἔλει ἁγίῳ ἐχρίσα αὐτόν. ²² ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. ²³ οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. ²⁴ καὶ συγκοίψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτόν τροπώσομαι. ²⁵ καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. ²⁶ καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. ²⁷ αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, πατήρ μου εἰ σὺ, θεὸς μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. ²⁸ κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. ²⁹ εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. ³⁰ καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. ³¹ ἂν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. ³² ἂν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. ³³ ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μαστιγῇ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. ³⁴ τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου, ³⁵ οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα δια τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. ³⁶ ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι. ³⁷ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου. ³⁸ καὶ

³⁸ καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρητισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. διάψαλμα. ³⁹ σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστὸν σου. ⁴⁰ κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ. ⁴¹ καθεῖλες πάντα τοὺς φραγμούς αὐτοῦ, ἐθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ διελίαν. ⁴² διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῦ γέιτοσιν αὐτοῦ. ⁴³ ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὐφρανάς πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ⁴⁴ ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴⁵ κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέβραξας. ⁴⁶ δαμῖκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχευας αὐτοῦ αἰσχύνην. διάψαλμα. ⁴⁷ ἕως πότε κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ⁴⁸ μνησθῇ τίς ἡ ὑπόστασις μου. μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; ⁴⁹ τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὀφείται θάνατον, ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου; διάψαλμα. ⁵⁰ ποῦ ἐστὶν τὰ ἔλεῃ σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὥμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; ⁵¹ μνησθῇ κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσπον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. ⁵² οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. ⁵³ εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γέγοντο γέγοντο.

ΠΘ'.

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ² πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ ἑλπίας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων; ⁴ ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθρὸς ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. ⁵ τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τοπρῶι ὡς εἰ χλόη παρέλθοι.

⁶ τοπρῶι ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι, το ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. ⁷ ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. ⁸ ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. ⁹ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξελίπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέσων, ¹⁰ αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομηκοντα ἔτη, ἔαν δὲ ἐν θυμῷ σου εἴης, ὁδορήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπῆλθε πρᾶυτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθῆσόμεθα. ¹¹ τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου ἐξαριθμῆσασθαι; ¹² τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαυμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. ¹³ ἐπίστρεψον κύριε. ἕως πότε; καὶ παρακληθῇ ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. ¹⁴ ἐνεπλήσθημεν τοπρῶι τοῦ ἑλέους σου, καὶ ἡγαλλασαμεθα καὶ εὐφρανθήμεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθήμεν, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἑτῶν ὧν ἐδοκίμα κακά. ¹⁶ καὶ ἰδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατευθύνον ἐφ' ἡμᾶς.

λ'.

Δίνος ὁδὸς τῷ Δαυίδ.
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. ² ἔρεϊ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἰ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεὸς μου, ἑλπίω ἐπ' αὐτόν. ³ ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θνητῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρενοῖς αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπο τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἑλπίεις. ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, ⁵ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πύγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγεῖ ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς

μοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σὺ κύριε
ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἐθνος κατα-
φυγὴν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγίει τῷ
σηνηματί σου. ¹¹ ὅτι τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυ-
λάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
¹² ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί σε, μήποτε προσ-
κόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ¹³ ἐπὶ
ἀσπίδα καὶ βασιλοκον ἐπιθήσῃ, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπιε, καὶ ὄντομα αὐ-
τόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
μά μου. ¹⁵ ἐπικαλέσεται πρὸς μὲ, καὶ
ἐξακουσόμεαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι
ἐν θλίψει, καὶ ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ
δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητι ἡμερῶν
ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ
σωτήριόν μου.

4 A.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαβ-
βάτου.

² Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυ-
ρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
ὑψίστε. ³ τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείαν σου κατὰ
νύκτα, ⁴ ἐν δεκαχόρῳ ψαλτηρίου μετ'
ᾠδῆς ἐν κιθάρα. ⁵ ὅτι εὐφρανάς με κύ-
ριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσσομαι.
⁶ ὡς ἐμυγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε,
σφόδρα ἐβασύνθησαν οἱ διαλογισμοί
σου. ⁷ ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσκειται, καὶ
ἀπύνητος οὐ συνήσει ταῦτα. ⁸ ἐν τῷ
ἀπατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς εἰ χρό-
τον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν. ὅπως ἂν ἐξολο-
θρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
⁹ σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.
¹⁰ ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται,
καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ¹¹ καὶ ὑψωθί-
σεται ὡς μονοκέρας τὸ κέρας μου,
καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέω πίοι. ¹² καὶ
ἐπείθην ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπικυνομένοις ἐπὶ
ἐμὲ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς
μου. ¹³ δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς
ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθή-
σεται. ¹⁴ πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυ-

ρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν. ¹⁵ τότε πληθυνθήσου-
νται ἐν γῇ πίοι, καὶ εὐπαθοῦντες
ἔσονται ¹⁶ τοῦ ἀναγγέλλαι. ὅτι εὐθὺς
κύριος ὁ θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἄδι-
κία ἐν αὐτῷ.

4 B'.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε
κατῶμεται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δα-
βίδ.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνε-
δύσατο, ἐκεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ
περικέκασατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος σὺ εἰ. ³ ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνάς
αὐτῶν, ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα-
λάσσης. θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύ-
ριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθησαν
σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα
κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

4 Γ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ τετραδί σαββά-
του.

Ὁ θεὸς ἐκδικήσων κύριος, ὁ θεὸς ἐκδι-
κήσων ἐπαθήσασατο. ² ὑψώθητι ὁ
κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν
τοῖς ὑπερφανοῖς. ³ ἕως πότε ἀμαρ-
τωλοὶ κύριε, ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυ-
χήσονται; ⁴ φθέγγονται καὶ λαλήσου-
σιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ⁵ τὸν λαόν σου
κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονο-
μίαν σου ἐκάκωσαν. ⁶ χήραν καὶ ὀρ-
φανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον
ἐφόνευσαν. ⁷ καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται
κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰα-
κώβ. ⁸ σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ,
καὶ μαροὶ, ποτὲ φρονήσατε. ⁹ ὁ φυ-
τεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλά-
σας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;
¹⁰ ὁ παιδεύων ἐθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ δι-
δάσκων ἀνθρώπων γινώσιν; ¹¹ κύριος
γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἐν-
θροπῶν, ὅτι εἰσὶ μάταια. ¹² μακάριος
ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς κύ-
ριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐ-
τόν. ¹³ τοῦ πράναι αὐτῷ ἄφ ἡμερῶν
πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἀμαρτωλῷ
βόθρῳ;

βόθρος. ¹⁴ ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. ¹⁵ ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐρχομενοὶ αὐτῆς παντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα. ¹⁶ τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευμένους, ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν; ¹⁷ εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ᾄδῃ ἡ ψυχὴ μου. ¹⁸ εἰ ἔλεγον σάλευται ὁ πους μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι. ¹⁹ κυριε κατὰ τὸ πλήθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου. ²⁰ μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ προστάγματι. ²¹ Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικασονται. ²² καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. ²³ καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

4Δ'.

Ἀινος ᾧδῃς τῷ Δαυίδ.

Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλάλωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῇ ἡμῶν. ² προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλάλωμεν αὐτῷ. ³ ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ⁴ ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν. ⁵ ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. ⁶ δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. ⁷ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. ⁸ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ⁹ οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. ¹⁰ τεισπαράκοντα ἐστὶν προσηχθίσα

τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, αἰὲν πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου. ¹¹ ὥς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ ἐξελεύσονται εἰς τὴν καταπαυσίον μου.

4Ε'.

Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομηταὶ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ᾠδῇ τῷ Δαυίδ.

Ἀσατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ² ᾠσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογῆσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ³ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ⁴ ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ⁵ ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. ⁶ ἑξομολογήσῃ καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγισσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. ⁷ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ⁸ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορευέσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. ⁹ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. ¹⁰ εὐπατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, ὁ κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτῃ. ¹¹ εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς. ¹² χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ¹³ πρὸ προσώπου τοῦ κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσυνῇ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

4ς'.

Τῷ Δαυίδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. ² νεφέλη καὶ γνόφος κυκλῶ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατώρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. ³ πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροίς.

ἐχθρούς αὐτοῦ. ⁴ ἔφθαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἰσαλεῦθῃ ἡ γῆ. ⁵ τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς. ⁶ ἀνῆγγεῖλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. ⁷ αἰσχυνθῆτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. ⁸ ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἡγαλλιάσαστο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. ⁹ ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. ¹⁰ οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισέτε πονηρόν. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς. ¹¹ πῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. ¹² εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ.

42'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ἀσπετε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ κύριος. ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. ² ἐγνωρίσει κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκαλύψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ³ ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁴ ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσπετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλετε. ⁵ ψάλλετε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ⁶ ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίῳ, ⁷ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. ⁸ ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτοῦ, τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται, ⁹ ὅτι ἦκει κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

43'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. ² κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς. ³ ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιον ἐστὶν, ⁴ καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. ⁵ ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. ⁶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπικαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν, ⁷ ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προσταγμάτα αὐτοῦ ἔδοκεν αὐτοῖς. ⁸ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ θεός, εὐλάτος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. ⁹ ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

44'.

¹ Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

¹ Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ² δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, ³ γινώτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ. ⁴ εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ⁵ ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

P'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσποι σοι κύριε. ² ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμου. ποτε ἤξεις πρὸς με; διεπορευομένη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. ³ οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐκ ἐκολήθη

λήθη μοι καρδία σκαμβή, ⁴ ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. ⁵ τὸν καταλαλοῦντα λαθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. ⁶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμωμῶ, οὕτως μοι ἐλειτούργει. ⁷ οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου πικρῶν ὑπερηφάνων. λαλῶν ἄδικα οὐ ματεύθουνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου. ⁸ εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάστας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ΡΑ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

² Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἔλθεται. ³ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβομαι, κλῖνον πρὸς με τὸ σὺς σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου. ⁴ ὅτι ἐξέλιπον ὥσεί καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥσεί φρύγιον συνεφύγισαν. ⁵ ἐπλήγην ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐτελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. ⁶ ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου. ⁷ ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. ⁸ ἡγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὥσεί στρουθίον μονάζον ἐπὶ δωματί. ⁹ ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνουν. ¹⁰ ὅτι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω, ¹¹ ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέβυξάς με. ¹² αἱ ἡμέραι μου ὥσεί σκιά ἐκλήθησαν, καὶ γὰρ ὥσεί χόρτος ἐξηράνθην. ¹³ σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. ¹⁴ σὺ ἀναστάς οἰκτιρῆσαι τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. ¹⁵ ὅτι εὐδόκη-

σαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρῆσουσι. ¹⁶ καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου. ¹⁷ ὅτι οἰκοδομησεί κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθησεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ¹⁸ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. ¹⁹ γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ πιστομένοσ αἰνέσει τὸν κύριον. ²⁰ ὅτι ἐξέκυσεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, ²¹ τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπιδνημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων, ²² τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²³ ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπιταυτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεῖν τῷ κυρίῳ. ²⁴ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλόν μοι. ²⁵ μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. ²⁶ κατ' ἀρχάς τὴν γῆν σὺ κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. ²⁷ αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσεί περιβόλαιον ἐλθῆς αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῇσονται. ²⁸ σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. ²⁹ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατενδυνάθεται.

ΡΒ'.

Τῷ Δαυὶδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. ² εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ. ³ τὸν εὐλατύνοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἱάμενον πάσας τὰς νόσους σου, ⁴ τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἑλπί καὶ οἰκτιρμοῖς, ⁵ τὸν ἐκτεταλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. ἀνακαισιθήσεται ὡς αἶτου ἡ νεότης σου. ⁶ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος, καὶ κριμα πάσι τοῖς ἀδικουμένοις. ⁷ ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελή-

θειλήματα αὐτοῦ. ⁸ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεή-
μων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος. ⁹ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηστέ. ¹⁰ οὐ κατὰ
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐ-
δὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδω-
κεν ἡμῖν. ¹¹ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐ-
ρανοῦ ὑπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν. ¹² καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατο-
λαὶ ἀπὸ δυτικῶν, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ¹³ καθὼς οἰκτείρει
πατήρ υἱούς, οἰκτείρησεν κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν. ¹⁴ ὅτι αὐτοὺς ἔγνω
τὸ πλάσμα ἡμῶν. μνησθήτη ὅτι χοῦς
ἐσμέν. ¹⁵ ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ
οὕτως ἐξανθήσει. ¹⁶ ὅτι πνεῦμα διήλ-
θεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ
ἐπιγινώσκειται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.
¹⁷ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φο-
βουμένους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, ¹⁸ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ με-
μνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς. ¹⁹ κύριος ἐν τῷ οὐρα-
νῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
²⁰ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ. ²¹ εὐλογεῖτε τὸν κυ-
ριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοί
αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐ-
τοῦ. ²² εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυνα-
στείας αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
κύριον.

ΡΓ'.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, κύ-
ριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
² ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἑκτεί-
νων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσφιν. ³ ὁ στε-
γάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ, ὁ
τεθεὶς νεφέη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, ⁴ ὁ
ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέ-

γον. ⁵ ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ὑσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κलिθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁶ ἄβυσσος ὡς
ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρέων στησονται ὕδατα. ⁷ ἀπο-
ἐπιτιμηθεὶς σου φεύξονται, ἀπὸ φω-
νῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. ⁸ ἀνα-
βαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πε-
διά εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.
⁹ ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. ¹⁰ ὁ
ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φαράγγει, ἀνα-
μέσον τῶν ὀρέων διελύσονται ὕδατα.
¹¹ ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδεχόμεναι ὄναγροι εἰς δίψαν αὐ-
τῶν. ¹² ἐπ' αὐτὰ τὰ πτερυγὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κατασκηνώσιν, ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν. ¹³ ποτίζων
ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρ-
ποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ. ¹⁴ ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτη-
ναι, καὶ γλῶσσην τῇ δουλειᾷ τῶν ἀνθρώ-
πων. τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,
¹⁵ καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώ-
που. τοῦ ἱλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ,
καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρί-
ζει. ¹⁶ χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πε-
δίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφυ-
τευσεν. ¹⁷ ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσοῦν-
ται, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγείται αὐτῶν.
¹⁸ ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς χορογαυλλοῖς. ¹⁹ ἐποίη-
σε σελήνην εἰς καιροὺς, ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ. ²⁰ ἔθου σκότος καὶ
ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελύσονται πάν-
τα τὰ θηρία τοῦ θρυμοῦ. ²¹ σκύμνοι
ὠρνούμενοι ἀρπάσαι, καὶ ζητήσῃ ἀπαρὰ
τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. ²² ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν
ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.
²³ ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ
ἕως ἑσπέρας. ²⁴ ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔρ-
γα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
σας. ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου,
²⁵ αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ὑ-
ρῆχωρος. ἐκεῖ ἔρπετα ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
²⁶ ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος ὃν ἐπλάσας ἐμπαΐζειν αὐτῷ.
²⁷ πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δύναι
τὴν

τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὐκαιρον. ²⁸ δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ συμπάντα πλησθήσονται χρηστότητος. ²⁹ ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. ἀνταγελῶν τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χούν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. ³⁰ ἔξαποστειλῶν τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίσῃς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ³¹ ἥτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ³² ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. ³³ ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ. ³⁴ ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ³⁵ ἐκλείπεισαν ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

ΡΔ'.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλέσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀπαγγέλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ² ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ³ ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον, ⁴ ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιωθήτε. ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός, ⁵ μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στοματος αὐτοῦ. ⁶ σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. ⁷ αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. ⁸ ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετειλάτο εἰς χιλίας γενεάς. ⁹ ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. ¹⁰ καὶ ἐστήσεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. ¹¹ λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχολοῖσμαι κληρονομίας ἡμῶν. ¹² ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. ¹³ καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ

ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. ¹⁴ οὐκ ἄφηκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. ¹⁵ μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεῦσθε. ¹⁶ καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. ¹⁷ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ. ¹⁸ ἐταπείνωσαν ἐν πεδῖσι τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ¹⁹ μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. ²⁰ ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἄφηκεν αὐτόν. ²¹ κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. ²² τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἐαυτὸν, καὶ τοὺς προσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσει. ²³ καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρῶκησεν ἐν γῇ Χάμ. ²⁴ καὶ ἠΐξῃσε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιουῖσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ²⁶ ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ²⁷ ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ. ²⁸ ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκοτάσεν, καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ²⁹ μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. ³⁰ ἐξῆρπεν ἡ γῇ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. ³¹ εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμναια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν. ³² ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ³³ καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν. ³⁴ εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος οὐ οὐκ ἦν ἀριθμός. ³⁵ καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν. ³⁷ καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ

οὐκ

οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθε-
νῶν. ³⁸ εὐφρανθῇ Αἴγυπτος ἐν τῇ
ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος
αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. ³⁹ διεπέτασε νεφέ-
λην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ
φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα. ⁴⁰ ᾔτησαν
καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐ-
ρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. ⁴¹ διέρρηξε
πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύ-
θησαν ἐν ἀνδρῶν ποταμοί. ⁴² ὅτι
ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ.
⁴³ καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλ-
λίαις, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν
εὐφροσύνῃ. ⁴⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώ-
ρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν ἐκληρο-
νόμησαν. ⁴⁵ ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ
δικαιώματά αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐ-
τοῦ ἐκζητήσωσιν.

ΡΕ'.

Ἀλληλοῦια.

Ἐξομολογήσῃς τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ. ² τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ
κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ; ³ μακαριοὶ οἱ φυλάσ-
σοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύ-
νην ἐν παντὶ καιρῷ. ⁴ μνήσθητι ἡμῶν
κυριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπί-
σκειψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. ⁵ τοῦ
ιδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν
σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφρο-
σύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι
μετὰ τῆς κληρονομίας σου. ⁶ ἡμάρτο-
μεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡνομή-
σαμεν, ἥδικήσαμεν. ⁷ οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θανάμα-
σιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ
πλήθους τοῦ ἔλεους σου. καὶ παρεπί-
κραναν ἀναβαλόντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ. ⁸ καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι
τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐπετί-
μησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράν-
θη. καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν ἄβυσσῳ
ὡς ἐν ἐρήμῳ, ¹⁰ καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἐκ
χειρὸς μισούντων, καὶ ἑλυτρώσατο αὐ-
τούς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. ¹¹ ἐκάλυπεν
ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἰς ἑξ
αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. ¹² καὶ ἐπίστευ-
σαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾔησαν τὴν

αἰνέσιν αὐτοῦ. ¹³ ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο
τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐκ ὑπέμειναν τὴν
βουλὴν αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐπεθύμησαν ἐπι-
θυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν
τὸν θεὸν ἐν ἀνδρῷ. ¹⁵ καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε
πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ
παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβο-
λῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.
¹⁷ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν,
καὶ ἐκάλυπεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀ-
βειρών. ¹⁸ καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ
συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφλε-
ξεν ἁμαρτωλοὺς. ¹⁹ καὶ ἐποίησαν μό-
σχον ἐν Χωρήθ, καὶ προσεκύνησαν τῷ
γλυπτῷ. ²⁰ καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν
αὐτῶν, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθον-
τος χορτόν. ²¹ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ
τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος
μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, ²² θανάμια ἐν
γῇ Χαμ, καὶ φοβρὰ ἐπὶ θαλάσσης
ἐρυθρᾷ. ²³ καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦ-
σαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτός
αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐ-
τοῦ, τοῦ ἀποστρέφειν ἀπὸ θυμοῦ ὀρ-
γῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῖσθαι. ²⁴ καὶ
ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ
ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ
ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,
οὐκ ἐζήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.
²⁶ καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐ-
τούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ²⁷ καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορ-
πίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις. ²⁸ καὶ
ἐτελέσθησαν τῷ Βαλφειγῶν, καὶ ἔφα-
γον θυσίας νεκρῶν. ²⁹ καὶ παρώξυναν
αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,
καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.
³⁰ καὶ ἔστη Φινεὺς καὶ ἐμίλασατο, καὶ
ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. ³¹ καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν αὐ
γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος. ³² καὶ παρωρ-
γισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,
καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς. ³³ ὅτι
παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ
διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. ³⁴ οὐκ
ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος
αὐτοῖς, ³⁵ καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. ³⁶ καὶ
ἐδοῦλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ
ἐγενήθη

ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. ³⁷ καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις, ³⁸ καὶ ἐξέχραν αἷμα ἀδῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. καὶ ἐφονοκτοήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, ³⁹ καὶ ἑμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. καὶ ἐπόρευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. ⁴² καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁴³ πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. ⁴⁵ καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετέμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἑλέους αὐτοῦ. ⁴⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρομένους ἐναντίον πάντων τῶν αἱμαλώτων αὐτῶν αὐτοῖς. ⁴⁷ σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαινιάσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. ⁴⁸ εὐλογητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός. γένοιτο γένοιτο.

Ρε'.

Ἀλληλουῖα.

¹ Ἐξομολογήσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ² εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, ³ καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης. ⁴ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον ⁵ πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπεν. ⁶ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. ⁷ καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς

πόλιν κατοικητηρίου. ⁸ Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ⁹ ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κτην, καὶ πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. ¹⁰ καθήμενους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. ¹¹ ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. ¹² καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ᾗσθένθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοήθων. ¹³ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἐξηγάγεν αὐτούς ἐκ σκοτόους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρύξεν. ¹⁵ Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ¹⁶ ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν. ¹⁷ ἀντελαβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. ¹⁸ πᾶν βροῦμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ¹⁹ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. ²⁰ ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. ²¹ Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²² καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει. ²³ οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοί. ²⁴ αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. ²⁵ εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. ²⁶ ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτρηματο, ²⁷ ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. ²⁸ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξηγάγεν αὐτούς. ²⁹ καὶ ἐπέταξε τῇ

κατα-

καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. ³⁰ καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν. ³¹ ἔξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ³² ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. ³³ ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. ³⁴ γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. ³⁵ ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. ³⁶ καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. ³⁷ καὶ ἐσπεῖραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννηματος. ³⁸ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφοδρά, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐμείκρυν. ³⁹ καὶ ὠλιγόθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. ⁴⁰ ἐξεχύθη ἔξουδένωσις ἐπὶ ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. ⁴¹ καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. ⁴² ὁποῖνται εὐθείας καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. ⁴³ τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

PZ'.

Ῥωδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

² **Ε** τοῖμῃ ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσμαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. ³ ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσονται ὄρθρου. ⁴ ἔξομολογησώμαι σοι ἐν λαοῖς κυριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. ⁵ ὅτι μέγα ἐπᾶνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου. ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. ⁷ ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τὴν δεξιὰ σου καὶ ἐπακούσόν μου. ⁸ ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσονται καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. ⁹ ἔμός ἐστι Γαλααδ, καὶ ἔμός ἐστι

Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντιλήψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰουδας βασιλεὺς μου, ¹⁰ Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. ¹¹ τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδήγησέ με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; ¹² οὐχὶ σὺ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; ¹³ δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. ¹⁴ ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἔξουδανώσει τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.

PH'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ θεός τὴν αἰτίαν μου μὴ παρασιωπήσης, ² ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠγόηθη. ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, ³ καὶ λόγοις μίσους ἐκυκλώσαν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. ⁴ ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηγομην. ⁵ καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῶσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. ⁶ κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτῳ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ⁷ ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ ἡ προσεχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. ⁸ γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. ⁹ γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. ¹⁰ σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπειτήσάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκωπέδων αὐτῶν. ¹¹ ἐξερευνησάτω δανειστής πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασσάτωσαν ἄλλοτριον τοὺς πόρους αὐτοῦ. ¹² μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γεννηθὴτω οἰκτίρων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. ¹³ γενηθῶν τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁴ ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. ¹⁵ γενηθῶν τῶσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς

γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁶ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνησθῇ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατώσαι. ¹⁷ καὶ ἡγάπησε κατάραν καὶ ἤξει αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. ¹⁹ γενηθήτω αὐτῶ ὡς ἱμάτιον ὁ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἥν διαπαντός περιζώννυται. ²⁰ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. ²¹ καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαι με ²² ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου τετάρανται ἐντός μου. ²³ ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. ²⁴ τὰ γόνата μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον. ²⁵ κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. ²⁶ βοήθησάν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. ²⁷ καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. ²⁸ καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις. οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. ²⁹ ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβαλλόντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνῃν αὐτῶν. ³⁰ ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. ³¹ ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

ΡΘ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. ² ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών, κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. ³ μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν

ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. ἐκ γαστροῦ πρό ἕως φόρου ἐγέννησά σε. ⁴ ὥμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ⁵ κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. ⁶ κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. ⁷ ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσεται κεφαλὴν.

ΡΙ'.

Ἀλληλουῖα.

Εἰς ὁμολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. ² μέγала τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. ³ ἔξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴ νείαν ἐποίησαν τῶν θανυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, ⁵ τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ⁶ ἰσχύϊν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ⁷ ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ⁸ ἐστηρικμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεπονημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. ⁹ ὑψωσάντες ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἁγίον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁰ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν. ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

PLA'.

Ἀλληλουῖα.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θέλῃσι σφόδρα. ² δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. ³ δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴ ἐξαπέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. ⁵ χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτιρῶν καὶ κερῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν

ἐν κρίσει, ⁶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ⁷ ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. ἐτοιμὴ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ⁸ ἐστηρικται ἡ καρδιά αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὐ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. ⁹ ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. ¹⁰ ἁμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ βρούξει καὶ τακίηται. ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολείπεται.

PIB'.

Ἀλληλουία.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. ² εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. ⁴ ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ἡ δόξα αὐτοῦ. ⁵ τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ⁶ καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ; ⁷ ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. ⁸ τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. ⁹ ὁ κατοικῶν στείρας ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραίνομένην.

PIΓ'.

Ἀλληλουία.

Εἰς ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἰκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. ⁴ τὰ ὄρη ἐσκήρτισαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοι ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη ὅτι ἐσκήρτισατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῇ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, ⁸ τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνοματί

σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ¹⁰ μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ᾔθελήσεν ἐποίησε. ¹² τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνων, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ¹³ στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁψονται. ¹⁴ ὅσα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὁσφρανθήσονται. ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὅμοιοι αὐτοῖς γέγοντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπὶ αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν. ²⁰ κυρίως μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθέτῃ κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²³ εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐκ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

PIΔ'.

Ἀλληλουία.

Ἠγάπησα, ὅτι ἐξακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ² ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσασμαι. ³ περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνον ᾄδου εὐροσάν με. θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, ⁴ καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσασμαι, ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ἔλεημων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἔλεε. ⁶ φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθη καὶ ἑσώσε μέ.

R r

7 ἐπι-

⁷ ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.
⁸ ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανά-
του, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύ-
ων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθή-
ματος. ⁹ εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου
ἐν χάριτι ζώντων.

PIE'.

Ἀλληλούϊα.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐτα-
πεινώθην σφόδρα. ² ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν
τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύ-
στης. ³ τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ πε-
ρὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; ⁴ πο-
τήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνο-
μα κυρίου ἐπικαλέσομαι. ⁵ τὰς εὐχάς
μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁶ τίμιος ἐν-
αντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων
αὐτοῦ. ⁷ ὦ κύριε ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ
δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας
σου, διεῤῥόηξας τοὺς δεσμούς μου. ⁸ σοὶ
θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόμα-
τι κυρίου ἐπικαλέσομαι. ⁹ τὰς εὐχάς
μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ¹⁰ ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

PIZ'.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. ² ὅ-
τι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

PIZ'.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ² εἰ-
πάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ³ εἰ-
πάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ εἰπά-
τωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁵ ἐκ θλίψεως ἐπεκα-
λέσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου
εἰς πλατυσμόν. ⁶ κύριος ἐμοὶ βοηθός,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
ἄνθρωπος. ⁷ κύριος ἐμοὶ βοηθός, κα-
γὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. ⁸ ἀ-
γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πε-

ποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ⁹ ἀγαθὸν
ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρ-
χουσι. ¹⁰ πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν
με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην
αὐτοῦς. ¹¹ κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐ-
τούς. ¹² ἐκύκλωσάν με ὥσεί μελίσσαι
κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν
ἀκανθαῖς, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡ-
μυνάμην αὐτούς. ¹³ ὥσθεις ἀντεγράψην
τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό
μου. ¹⁴ ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ
κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
¹⁵ φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων. δεξιὰ κυρίου ἐποίη-
σε δύναμιν, ¹⁶ δεξιὰ κυρίου ὕψωσε με.
δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. ¹⁷ οὐκ
ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διη-
γήσομαι τὰ ἔργα κυρίου. ¹⁸ παιδεύων
ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ
οὐ παρεδωκέ με. ¹⁹ ἀνοίξατέ μοι πύ-
λας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. ²⁰ αὕτη ἡ
πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ. ²¹ ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι
ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σω-
τηρίαν. ²² λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οικοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας. ²³ παρὰ κυρίου ἐγένε-
το αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν. ²⁴ αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποί-
ησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐ-
φρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ²⁵ ὦ κύριε σῶ-
σον δὴ, ὦ κύριε εὐδόωσον δὴ. ²⁶ εὐ-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ-
ρίου. ἐυλόγηκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυ-
ρίου. ²⁷ θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανε ἐν ἡ-
μῖν. συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυ-
κάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου. ²⁸ θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ἐξο-
μολογήσομαί σοι, θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ
ὑψώσω σε. ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι
ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σω-
τηρίαν. ²⁹ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

PIH'.

Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευό-
μενοι ἐν νόμῳ κυρίου. ² μακάριοι οἱ
ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν
ὅλῃ

ὅλη καρδιά ἐκζητήσουσιν αὐτόν. ³ οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. ⁴ σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάσσειν σφόδρα. ⁵ ὄφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάσσειν τὰ δικαιώματά σου. ⁶ τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. ⁷ ἔξομολογησώμαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ⁸ τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. ⁹ ἐν τίνι κατορθώσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάσσειν τοὺς λόγους σου. ¹⁰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησα σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ¹¹ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρουνα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. ¹² εὐλογητὸς εἰ κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. ¹³ ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγιλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ¹⁴ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. ¹⁵ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. ¹⁶ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσονται τῶν λόγων σου. ¹⁷ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσονται καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. ¹⁸ ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαύματά σου, καὶ κατανοήσω τὸν νόμον σου. ¹⁹ πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. ²⁰ ἐπεποθήσεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. ²¹ ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ²² περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἔξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. ²³ καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατέλαλουν, ὁ δὲ δούλος σου ἠδολεσχεῖ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. ²⁴ καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. ²⁵ ἐκολλήθη τῷ ἑδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. ²⁶ τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγιλα καὶ ἐπήκουσάς μου, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. ²⁷ ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν

με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαύμασί σου. ²⁸ ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. ²⁹ ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. ³⁰ ὁδὸν ἀληθείας ἤρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελάθωμην. ³¹ ἐκολλήθη ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μὴ με καταισχύνῃς. ³² ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. ³³ νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. ³⁴ συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ³⁵ ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. ³⁶ κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. ³⁷ ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με. ³⁸ στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. ³⁹ περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπόπτεισα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. ⁴⁰ ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με. ⁴¹ καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. ⁴² καὶ ἀποκριθῆσμαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. ⁴³ καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. ⁴⁴ καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴⁵ καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. ⁴⁶ καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλείων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην. ⁴⁷ καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. ⁴⁸ καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολεσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. ⁴⁹ μνησθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὃν ἐπήλπισάς με. ⁵⁰ αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με. ⁵¹ ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν. ⁵² ἐμνήσθην τῶν κρίματων

σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλή-
θην. ⁵³ ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρ-
τωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν
νόμον σου. ⁵⁴ ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δι-
καιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας
μου. ⁵⁵ ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ ὀνόμα-
τός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον
σου. ⁵⁶ αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου ἐξεζήτησα. ⁵⁷ μερίς μου
εἰ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν
νόμον σου. ⁵⁸ ἔδεήθην τοῦ προσώπου
σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησον με κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου. ⁵⁹ διελογισάμην
τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. ⁶⁰ ἡ-
τοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. ⁶¹ σχοι-
νία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
⁶² μεσονύκτιον ἐξεγερόμην, τοῦ ἐξο-
μολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. ⁶³ μέτοχος ἐγὼ εἰμι
πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν
φυλάσσοντων τὰς ἐντολάς σου. ⁶⁴ τοῦ
ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δι-
καιώματά σου διδάξον με. ⁶⁵ χρηστό-
τητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
κύριε κατὰ τὸν λόγον σου. ⁶⁶ χρηστό-
τητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξον
με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
⁶⁷ πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐ-
πλημμελήσα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα. ⁶⁸ χρηστός εἰ σύ κύριε, καὶ
ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξον με τὰ
δικαιώματά σου. ⁶⁹ ἐπληθύνθη ἐπ'
ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅ-
λῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
λάς σου. ⁷⁰ ἐτυρώθην ὡς γάλα ἡ καρ-
διά αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμε-
λέτησα. ⁷¹ ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινω-
σάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώμα-
τά σου. ⁷² ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ
στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ
καὶ ἀργυρίου. ⁷³ αἱ χεῖρές μου εἰς ἐποίη-
σάν με καὶ ἔπλασάν με, συντίκνόν με
καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. ⁷⁴ οἱ
φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφραν-
θήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπ-
ήλπισα. ⁷⁵ ἔγνων κύριε ὅτι δικαιο-
σύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία
ἐταπεινώσας με. ⁷⁶ γεννηθῆτω δὴ τὸ

ἐλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. ⁷⁷ ἐλ-
θέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ ζή-
σομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐ-
στίν. ⁷⁸ αἰσχυνθήτωσαν ὑπερηφανοί,
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχίσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
⁷⁹ ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί
σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά
σου. ⁸⁰ γεννηθῆτω ἡ καρδία μου ἄμω-
μος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν
μὴ αἰσχυνθῶ. ⁸¹ ἐλείπεται εἰς τὸ σω-
τηρίόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λό-
γους σου ἐπήλπισα. ⁸² ἐξέλιπον οἱ
ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέ-
γοντες, πότε παρακαλέσεις με; ⁸³ ὅτι
ἐγενήθη ὡς ἄσκος ἐν πάγῃ, τὰ δικαι-
ώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ⁸⁴ πόσαι
εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων
με κρίσιν; ⁸⁵ διηγῆσαντό μοι παρά-
νομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νό-
μος σου κύριε. ⁸⁶ πάσαι αἱ ἐντολαί
σου ἀλήθεια. ἀδίκως κατεδίωξάν με,
βοήθησόν μοι. ⁸⁷ παρὰ βραχύ συν-
τέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολάς σου. ⁸⁸ κατὰ τὸ
ἐλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου. ⁸⁹ εἰς
τὸν αἰῶνα κυριε ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ, ⁹⁰ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἡ ἀλήθεια σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει, ⁹¹ τῇ διατάξει σου δια-
μένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα
σά. ⁹² εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ τα-
πεινώσει μου. ⁹³ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με. ⁹⁴ σός εἰμι
ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα. ⁹⁵ ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
λοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά
σου συνῆκα. ⁹⁶ πάσης συντελείας εἶ-
δον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολὴ σου σφό-
δρα. ⁹⁷ ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου
κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐ-
στὶ. ⁹⁸ ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσό-
φισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν. ⁹⁹ ὑπὲρ πάντας τοὺς
διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν. ¹⁰⁰ ὑπὲρ

πρε-

πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντο-
 λὰς σου ἐξεζήτησα. ¹⁰¹ ἐκ πάσης ὁδοῦ
 πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας μου,
 ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
¹⁰² ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέ-
 κλινά, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. ¹⁰³ ὡς
 γλυκεῖα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου,
 ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. ¹⁰⁴ ἀπὸ
 τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο
 ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. ¹⁰⁵ λύ-
 χρος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ
 φῶς ταῖς τρίβοις μου. ¹⁰⁶ ὥμοσα καὶ
 ἔσθηκα τοῦ φυλαξέσθαι τὰ κρίματα
 τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁰⁷ ἐταπεινώθην
 ἕως σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν
 λόγον σου. ¹⁰⁸ τὰ ἐκούσια τοῦ στό-
 ματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ
 κρίματά σου διδάξόν με. ¹⁰⁹ ἡ ψυχὴ
 μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ
 τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. ¹¹⁰ ἔ-
 θεντο ἀμαρτωλοὶ παρὶς μοι, καὶ ἐκ
 τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
¹¹¹ ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς
 τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας
 μου εἰσὶν. ¹¹² ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου
 τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
 τὸν αἰῶνα δι' ἀνταμίειν. ¹¹³ παρα-
 γέμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἡ-
 γάπησα. ¹¹⁴ βοηθός μου, καὶ ἀντιλή-
 πτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου
 ἐπήλπισα. ¹¹⁵ ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ πο-
 νηρευόμενοι, καὶ ξερευνήσω τὰς ἐντο-
 λὰς τοῦ Θεοῦ μου. ¹¹⁶ ἀντιλαβοῦ μου
 κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσόν με, καὶ
 μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδο-
 κίας μου. ¹¹⁷ βοήθησόν μοι, καὶ σω-
 θήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαι-
 ωμασί σου διαπαντός. ¹¹⁸ ἐξουδένω-
 σας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ
 τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ
 ἐνθύμημα αὐτῶν. ¹¹⁹ παραβαίνοντας
 ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
 τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰ μαρ-
 τυρία σου. ¹²⁰ καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
 βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν
 κριμάτων σου ἐφοβήθην. ¹²¹ ἐποίησα
 κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς
 με τοῖς ἀδικουσί με. ¹²² ἐνδεῖαι τὸν
 δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαν-
 τησάσάν με ὑπερήφανοι. ¹²³ οἱ ὀ-
 φθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν

σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης
 σου. ¹²⁴ ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου
 κατὰ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὰ δικαιώμα-
 τά σου διδάξόν με. ¹²⁵ δούλός σου εἰ-
 μι ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ
 μαρτύριά σου. ¹²⁶ καιρὸς τοῦ ποιῆσαι
 τῷ κυρίῳ, δισκέδασαν τὸν νόμον σου.
¹²⁷ διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολὰς
 σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. ¹²⁸ διὰ
 τοῦτο πρὸς πᾶσας τὰς ἐντολὰς σου
 κατωρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐ-
 μίσησα. ¹²⁹ θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά
 σου, διὰ τοῦτο ξερευνήσεν αὐτὰ ἡ
 ψυχὴ μου. ¹³⁰ ἡ δὴλωσις τῶν λόγων
 σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. ¹³¹ τὸ
 στόμα μου ἡνοίξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦ-
 μα, ὅτι τὰς ἐντολὰς σου ἐπεπόθουν.
¹³² ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
 κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄ-
 νομά σου. ¹³³ τὰ διαβήματά μου κατε-
 ευθύνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
 κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
¹³⁴ λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀν-
 θρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολὰς σου.
¹³⁵ τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ
 τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δι-
 καιώματά σου. ¹³⁶ διεξόδους ὑδάτων
 κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ
 ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. ¹³⁷ δίκαιος εἰ
 κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. ¹³⁸ ἐγε-
 τεῖλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
 καὶ ἀληθείαν σφόδρα. ¹³⁹ ἐξετέλεξέ με
 ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λό-
 γων σου οἱ ἐχθροί μου. ¹⁴⁰ πεπτρω-
 μένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ
 δούλός σου ἡγάπησεν αὐτό. ¹⁴¹ νεώ-
 τερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ
 δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ¹⁴² ἡ
 δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. ¹⁴³ θλί-
 ψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσαν με, ἐντολαί
 σου μελέτη μου. ¹⁴⁴ δικαιοσύνη τὰ
 μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτι-
 σόν με, καὶ ζήσομαι. ¹⁴⁵ ἐκέκραξα ἐν
 ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύ-
 ριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
¹⁴⁶ ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυ-
 λάξω τὰ μαρτύριά σου. ¹⁴⁷ προέφθα-
 σα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς
 λόγους σου ἐπήλπισα. ¹⁴⁸ προέφθα-
 σαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον
 τοῦ

τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. ¹⁴⁹ τῆς φωνῆς μου ἀκουσον κύριε κατὰ τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ κριμά σου ζήσόν με. ¹⁵⁰ προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἔμακρυνθησαν. ¹⁵¹ ἔγγυς εἰ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια. ¹⁵² κατ' ἀρχὰς ἔγνω ἕκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. ¹⁵³ ἰδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. ¹⁵⁴ κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. ¹⁵⁵ μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσας. ¹⁵⁶ οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κριμά σου ζήσόν με. ¹⁵⁷ πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἕκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα. ¹⁵⁸ εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. ¹⁵⁹ ἰδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζήσόν με. ¹⁶⁰ ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁶¹ ἄρχοντες κατέδιωξάν με θωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου. ¹⁶² ἀγαλλιάσονται ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. ¹⁶³ ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. ¹⁶⁴ ἑπτὰκις τῆς ἡμέρας ἠνέσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁶⁵ εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. ¹⁶⁶ προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. ¹⁶⁷ ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτυρία σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. ¹⁶⁸ ἐφυλάξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτυρία σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου κύριε. ¹⁶⁹ ἐγγυστάτω ἡ θέσις μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. ¹⁷⁰ εἰσέλθοι τὰ ἀξιῶμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. ¹⁷¹ ἐξερεῖζαντο τὰ χεῖλή μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. ¹⁷² φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη.

¹⁷³ γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. ¹⁷⁴ ἐπεπόθησα τὸ σωτήριον σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί. ¹⁷⁵ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. ¹⁷⁶ ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολλῶς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΡΙΘ'.

Ῥιθὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα, καὶ ἐξήκουσέ μου. ² κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χελέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ³ τί δοθεῖ σοι καὶ τί προστεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; ⁴ τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. ⁵ οἴμοι ὅτι ἡ παροιμία μου ἐμακρύνθη, κατεσκηνώσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. ⁶ πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ⁷ ἤμην εἰρηνικός. ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με θωρεάν.

ΡΚ'.

Ῥιθὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ηρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. ² ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ³ μὴ ὀψῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. ⁴ ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. ⁵ κύριος φυλάξει σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. ⁶ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. ⁷ κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ κύριος. ⁸ κύριος φυλάξει τὴν ἐξοδὸν σου, καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΚΑ'.

Ῥιθὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἷκον κυρίου πορευσόμεθα. ² ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλὴμ. ³ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό. ⁴ ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι

ματι κυρίου. ⁵ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. ⁶ ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. ⁷ γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβαρεσί σου. ⁸ ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. ⁹ ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξετήρησα ἀγαθὰ σοι.

PKB'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ² ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ³ ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδένωσεως. ⁴ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

PKF'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, ² εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ³ ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ⁴ ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. χεῖμαρρὸν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ⁵ ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. ⁶ εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ⁷ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ⁹ ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

PKA'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. ² ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν

τῶν δικαίων. ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ⁴ ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

PKE'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφειν κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παραπεκλημένοι. ² τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἔρουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ³ ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφρανόμενοι. ⁴ ἐπιστρέψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χεῖμαρρὸς ἐν τῷ Νότῳ. ⁵ οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. ⁶ πορευόμενοι ἐπὶ πόρευσοντο, καὶ ἔκλειον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἰρόντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

PKς'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρυπνησεν ὁ φυλάσσων. ² εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθερῆναι. ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. ⁴ ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. ⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. οὐ καταισχυνθήσεται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

PKZ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ² τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. ³ ἡ γυνὴ σου ὡς ἀμπέλους εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κυκλω

κύκλω τῆς τραπέλης σου. ⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. ⁵ εὐλογῆσαι σε κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἰδοὺς τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ⁶ καὶ ἰδοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΡΚΗ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, ἐπάτω δὴ Ἰσραὴλ. ² πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. ³ ἐπὶ τὸν πῶτον μου ἐτέκτινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ⁴ κύριος δίκαιος συνέκοιπεν αὐχένas ἁμαρτωλῶν. ⁵ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. ⁶ γενηθήτωσαν ὥς ἐὶ σκῶτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκπαστῆναι ἐξηράνθη. ⁷ οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. ⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

ΡΚΘ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, ² κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ³ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ⁵ ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. ⁶ ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. ⁷ ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, ⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΡΛ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐκ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπιορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. ² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου. ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ

τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδοῦσαις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΛΛ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ² ὥς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ἠΐστατο τῷ θεῷ Ἰακώβ. ³ εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. ⁴ εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. ⁵ ἕως οὗ εὖρω τόπον τῷ κυρίῳ, σκηνώμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. ⁶ ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὖρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. ⁷ εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ ποδὲς αὐτοῦ. ⁸ ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιββὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ⁹ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὀσιοὶ σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁰ ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὥμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. ἐκ καρποῦ τοῖς κοιλίαις σου θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹² ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιστῶνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹³ ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. ¹⁴ αὕτη ἡ κατάπανσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσάμην αὐτήν. ¹⁵ τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλόγησω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. ¹⁶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὀσιοὶ αὐτῆς ἀγαλλιάσονται ἀγαλλιάσονται. ¹⁷ ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. ¹⁸ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΡΛΒ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἥ τί τερπνον, ἀλλ' ἦ

ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπιτοαυτοῦ;
² ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαί-
 νον ἐπὶ πάγωνα, τὸν πάγωνα τὸν Αα-
 ρων, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὡαν τοῦ
 ἐνδυματος αὐτοῦ. ³ ὡς δρόσος Ἀε-
 ρμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
 ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλο-
 γίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΑΓ'.

² Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

¹ Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες
 οἱ δοῦλοι κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
² ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας
 ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν
 κύριον. ³ εὐλογῆσαι σε κύριος ἐκ Σιών,
 ὃ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΡΑΔ'.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖται
δοῦλοι κύριον. ² οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
³ αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος,
 ψάλλετε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
⁴ ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ
 κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαν-
 τῷ. ⁵ ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ κύ-
 ριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρά πάντας
 τοὺς θεοὺς. ⁶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ
 κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
 τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πά-
 σαις ταῖς ἀβύσσοις. ⁷ ἀνάγων νεφέλας
 ἐξ ἑσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς νετὸν
 ἐποίησεν. ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαν-
 ρων αὐτοῦ. ⁸ ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτό-
 τοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
 κτήνους. ⁹ ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέ-
 ρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ¹⁰ ὃς
 ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε
 βασιλεῖς κραταιοὺς. ¹¹ τὸν Σηὼν βα-
 σιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ
 βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς
 βασιλείας Χαναάν. ¹² καὶ ἔδωκε τὴν
 γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν
 Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. ¹³ κύριε τὸ ὄνομά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν
 σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ¹⁴ ὅτι κρινεῖ
 κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς
 δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. ¹⁵ τὰ
 εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυ-

σίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ¹⁶ στόμα
 ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. ¹⁷ ὅτα ἔχουσι
 καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ
 ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
¹⁸ ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες
 αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ'
 αὐτοῖς. ¹⁹ οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον, οἶκος Ααρων εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον. ²⁰ οἶκος Λευὶ εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
 εὐλογῆσατε τὸν κύριον. ²¹ εὐλογητός κύ-
 ριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΡΑΕ'.

Ἀλληλουῖα.

² Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγα-
 θὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
² Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ³ Ἐξο-
 μολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ τῷ
 ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁵ τῷ
 ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
⁶ τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν
 ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
 τοῦ. ⁷ τῷ ποιήσαντι φῶτα μέγала μο-
 νῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
⁸ τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁹ τὴν
 σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν
 τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ. ¹⁰ τῷ πατάξαντι Αἰγύπτον
 σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἔξα-
 γαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹² ἐν
 χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹³ τῷ
 καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν
 εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το
 ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσ-
 ραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
 να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐκτινάξαντι
 Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θά-
 λασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁶ τῷ διαγαγόντι τὸν
 λαόν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁷ τῷ πατάξαντι
 βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁹ τὸν Σὺν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁰ καὶ τὸν Ὁρ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²¹ καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²² κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²³ ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁵ ὁ δίδους τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁶ ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΡΑΖ'.

Τῷ Δαυὶδ Ἱερემίου.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. ² ἐπὶ ταῖς ἱτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. ³ ὅτι ἐκεῖ ἐπρωρωτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὧδων, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον. ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὧδων Σιών. ⁴ πῶς ἄσωμεν τὴν ὥδην κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτριᾶς; ⁵ ἐὰν ἐπιλαθῶμαι σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. ⁶ κολληθεῖν ἡ γλώσσά μου τῷ λάργυγι μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ. ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. ⁷ μνησθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. ⁸ θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. ⁹ μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφίει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΡΑΖ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ² προσκυνή-

σω πρὸς ναὸν ἁγίον σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίον σου. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπακουσόν μου. πολυωρῆσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. ⁴ ἐξομολογήσασθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. ⁵ καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου. ⁶ ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλά ἀπομακρόθεν γινώσκει. ⁷ ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με. ἐπ' ὁργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἐσωσῃς με ἡ δεξιὰ σου. ⁸ κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΡΑΗ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνων με. ² σὺ ἔγνων τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου. σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν, ³ τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχολὴν μου ἐξηγίαςας, καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες. ⁴ ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσῃ μου. ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνων πάντα ⁵ τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἐπλάσας με καὶ ἔθνηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. ⁶ ἐθανυμαστῶθῃ ἡ γυνῶσί σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αἰτήν. ⁷ ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; ⁸ ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, πάρει. ⁹ ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτερυγὰς μου κατ' ὄρθον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, ¹⁰ καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. ¹¹ καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσῃ με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. ¹² ὅτι σκότος οὐ σκοτισθῆται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθῆται. ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. ¹³ ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφροὺς μου κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητρός μου. ¹⁴ ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι φοβερός

φοβερώς ἐθαυμαστώθης. θαυμάσια
τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει
σφόδρα. ¹⁵ οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅσπου μου
ἀπὸ σοῦ ὁ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ
ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς
γῆς. ¹⁶ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφῆσονται. ἡμέρας πλασθη-
σονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. ¹⁷ ἐμοὶ δὲ
λίαν ἐτιμήθης οἱ φίλοι σου ὁ θεός,
λίαν ἐκραταιώθης αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
¹⁸ ἐξαορισθήσονται αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἅμ-
μων πληθυνθήσονται. ἐξηγέρθη, καὶ
ἔτι εἰμι μετὰ σοῦ. ¹⁹ ἔὰν ἀποκτείνης
ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός. ἄνδρες αἱμάτων
ἐκκλίνετε ἀπὸ ἐμοῦ, ²⁰ ὅτι ἐρεῖς εἰς
διαλογισμόν. λήψονται εἰς ματαιότητα
τὰς πόλεις σου. ²¹ οὐχὶ τοὺς μισοῦν-
τάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; ²² τέλειον μῆ-
σος ἐμίσησαν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγέ-
νοντό μοι. ²³ δοκίμασόν με ὁ θεός, καὶ
γινώθι τὴν καρδίαν μου. ἔτασόν με, καὶ
γινώθι τὰς τρίβους μου. ²⁴ καὶ ἴδε εἰ
ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδῆγσόν με
ἐν ὁδῷ ἀκονία.

ΡΑΘ'.

² Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.
² Ἐξελού με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονη-
ροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με. ³ οἵ-
τινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,
ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέ-
μους. ⁴ ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὥσει
ὄφρεως, ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐ-
τῶν. διάψαλμα. ⁵ φύλαξόν με κύριε ἐκ
χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων
ἀδίκων ἐξελού με. οἵτινες ἐλογίσαντο
τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,
⁶ ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. καὶ
σχοινία διέταναν παγίδας τοῖς ποσὶ
μου, ἐχόμενα τρίβου σκανδάλων ἐθεντό
μοι. διάψαλμα. ⁷ εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός
μου εἰ σύ, ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνήν
τῆς δεησεώς μου. ⁸ κύριε κύριε δύναμις
τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ⁹ μὴ
παραδῶς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἁμαρτωλῶ. διελογίσαντο κατ'
ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψω-
θῶσιν. διάψαλμα. ¹⁰ ἡ κεφαλὴ τοῦ
κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χει-

λέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. ¹¹ πε-
σοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν
ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστώσιν. ¹² ἀ-
νὴρ γλωσσώδης οὐ κατευνθινησεται
ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνδρα ἄδικον κακὰ θη-
ρεῦσει εἰς καταφθοράν. ¹³ ἔγνω ὅτι
ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ,
καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. ¹⁴ πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ
προσώπῳ σου.

ΡΜ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς
μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
² κατευνθινῆτω ἡ προσευχή μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. ³ τοῦ κυ-
ριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θυ-
ραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. ⁴ μὴ
ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίσσασθαι προφά-
σεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐρ-
γαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συν-
δοῖσάν μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
⁵ παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγ-
ξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπα-
νάτω τὴν κεφαλὴν μου. ὅτι ἐτι καὶ ἡ
προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
⁶ κατεπόθης ἐχόμενα πέτρας οἱ κρα-
ταιοὶ αὐτῶν. ἀκούσονται τὰ ῥήματά
μου ὅτι ἠδύνθησαν. ⁷ ὥσει πάχος γῆς
διεβύραγῃ ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ
ὄστα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην. ⁸ ὅτι πρὸς
σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν
μου. ⁹ φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. ¹⁰ πε-
σοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἁμαρ-
τωλοὶ, καταμόνας εἰμι ἐγὼ ἕως οὗ ἂν
παρέλθω.

ΡΜΑ'.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχῇ.

² Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα,
φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην. ³ ἐκχεῶ
ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δεήσιν μου, τὴν
θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω.

4 ἐν

⁴ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου. ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. ⁵ κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. ⁶ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. ⁷ πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρᾶ. ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδικαζόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ⁸ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνοματί σου κύριε, ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

PMB'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωκε.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ² καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ³ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου. ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, ⁴ καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. ⁵ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. ⁶ διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. διάψαλμα. ⁷ ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ⁸ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τοπρῶτ' ὁ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. γνῶρίσόν μοι κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορεύομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ⁹ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. ¹⁰ διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι θεὸς μου εἶ σὺ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. ¹¹ ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. ¹² καὶ ἐν τῷ

ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ.

PMΓ'.

Τῷ Δαυιδ πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. ² ἑλὸς μου καὶ καταφυγὴ μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστὴς μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθῃς αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίσξῃ αὐτόν; ⁴ ἄνθρωπος ματαιοτητι ὠμώσθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥς ἐς σκιά παράγουσι. ⁵ κύριε κλῖνον οὐρανοὺς σου καὶ κατάρβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. ⁶ ἄστραφον ἄστραπὴν καὶ σκορπιεὺς αὐτοὺς, ἐξαπτόσθιλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. ⁷ ἐξαπτόσθιλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτριῶν. ⁸ ὦν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. ⁹ ὁ θεὸς ὠδὴν καινὴν ἄσσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. ¹⁰ τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρομένῳ Δαυιδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. ¹¹ ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτριῶν, ὦν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. ¹² ὦν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτοι ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα νασού. ¹³ τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου ἐς τοῦτο. τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύντοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, ¹⁴ οἱ βοῖς αὐτῶν παχείς. οὐκ ἔστι κατάπτωμη φραγμοῦ, οὐδὲ διεξόδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεισιν αὐτῶν. ¹⁵ ἐμακάρισαν τὸν λαόν ὧς ταῦτά ἐστι, μακάριος ὁ λαὸς οὗ κυρίου ὁ θεὸς αὐτοῦ.

PMA'.

Αἰνέσις τοῦ Δαυιδ.

Υψώσω σε ὁ θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου.

μου, και εὐλογῶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ² καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, και αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ³ μέγας ὁ κύριος και αἰνετὸς σφόδρα, και τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. ⁴ γενεὰ και γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, και τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. ⁵ και τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι, και τὰ θαυμάσια σου διηγῶνται. ⁶ και τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, και τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. ⁷ μνήμην τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύσονται, και τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. ⁸ οἰκτιρῶν και ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. ⁹ χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένοις, και οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, και οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, και τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, και τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, και οἱ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ και γενεᾷ. ¹⁴ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, και ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, και ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεβράχμους. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, και σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ¹⁶ ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, και ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ¹⁷ δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, και ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁸ ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. ¹⁹ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, και τῆς διήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, και σώσει αὐτούς. ²⁰ φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, και πάντας τοὺς ἀμαρτανολοὺς ἐξολοθρεύσει. ²¹ αἰνεσιν κυρίου

λαλήσει τὸ στομα μου, και εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

PME'.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου και Ζαχαρίου.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κυριον. ² αἰνέσω κυριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. ³ μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἀρχοντας και ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. ⁴ ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, και ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν. ⁵ μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κυριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. ⁶ τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν και πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ⁷ ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πενῶσι. κύριος λυεῖ πεπεδημένους, ⁸ κύριος σοφοὶ τυφλοὺς, κύριος ἀνορθοῖ κατεβράχμους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. ⁹ κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. ὀρφανὸν και χήραν ἀναστήσει, και ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίει. ¹⁰ βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεὸς σου Σιών εἰς γενεὰν και γενεάν.

PMΣ'.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου και Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἰνεσις. ² οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, και τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυναξει. ³ ὁ ἰωμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, και δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. ⁴ ὁ ἀριθμῶν πληθὴ ἄστρον, και πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. ⁵ μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, και μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, και τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ⁶ ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτανολοὺς ἕως τῆς γῆς. ⁷ ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. ⁸ τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑέτόν. τῷ ἐξανατέλ-

ανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ γλὸν
τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. ⁹ καὶ δι-
δόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ
τοῖς νεοσσοῖς τῶν κορακῶν τοῖς ἐπι-
καλουμένοις αὐτόν. ¹⁰ οὐκ ἐν τῇ δυνα-
στείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς
κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. ¹¹ εὐδο-
κεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

PMZ'.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχα-
ρίου.

Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἰ-
νει τὸν θεόν σου Σιών. ² ὅτι ἐνίσχυσε
τοὺς μογλοὺς τῶν πυλῶν σου, ἐλό-
γησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. ³ ὁ τιθεὶς
τὰ ὄρη σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ
ἐμπιπλὼν σε. ⁴ ὁ ἀποστελλὼν τὸ λό-
γιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμι-
ται ὁ λόγος αὐτοῦ. ⁵ τοῦ διδόντος
χίονα ὥσει ἔριον, ὀμίχλην ὥσει σποδὸν
πάσποντος. ⁶ βάλλοντος κρύσταλλον
αὐτοῦ ὥσει ψαμούς, κατὰ πρόσωπον
ψυχῶν αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; ⁷ ἀπο-
στελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐ-
τά, πνεῦμα τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, καὶ ὀνη-
σεται ὕδατα. ⁸ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον
αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαίωματα καὶ
κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. ⁹ οὐκ
ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ
κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

PMH'.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχα-
ρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. ² αἰ-
νεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐ-
τοῦ. ³ αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη,
αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς. ⁴ αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν. ⁵ αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
κυρίου. ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθη-
σαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
⁶ ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. ⁷ αἰνεῖτε
τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι. ⁸ πῦρ, χάλαζα, χιών,

κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ
ποιούντα τὸν λόγον αὐτοῦ. ⁹ τὰ ὄρη
καὶ πάντες βουνοὶ, ξύλα καρποφορα
καὶ πᾶσαι κέδροι. ¹⁰ τὰ θηρία καὶ
πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά. ¹¹ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πά-
ντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ
γῆς. ¹² νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρε-
σβυταὶ μετὰ νεωτέρων. ¹³ αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μόνου. ἡ ἐξομολογήσις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ¹⁴ καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. ὕμνος πᾶσι
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

PMΘ'.

Ἀλληλουῖα.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰ-
νεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. ² εὐ-
φρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν
ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ³ αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ
καὶ ψαλτηρίῳ ψαλτάτωσαν αὐτῷ. ⁴ ὅτι
εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. ⁵ καυχῇ-
σονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσων-
ται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. ⁶ αἱ ὑψώ-
σεις τοῦ θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὀμοφαῖται δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν. ⁷ τοῦ ποιῆσαι ἐκδικήσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. ⁸ τοῦ
δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέ-
δαις σιδηραῖς. ⁹ τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἐγγραπτον, δόξα αὐτῇ ἐστὶν
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

PN'.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸν θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ. ² αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυνα-
στείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ
πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. ³ αἰνεῖ-
τε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐ-
τόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ⁴ αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. ⁵ αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν κυμβάλοις ὑψηλοῖς, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ⁶ πᾶ-
σα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Οὕτως

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαυὶδ καὶ ἐξώθηεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάδ.

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς μου. αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον. καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰσ-
ακουεῖ. αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρξε με ἐκ τῶν προβάτων

τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐχρῖσέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς κύριος. ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς ἐιδώλοις αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπικεράλασα αὐτόν, καὶ ἤρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ ΡΝ'.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κ Ε Φ. Α'.

Παροιμίαί Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, ² γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως, ³ διέξασθαί τε στροφάς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν. ⁴ ἵνα δῶ ἀκακοῖς πανουργίαν, παιδί δὲ νέω αἰσθῆσιν τε καὶ ἔννοιαν. ⁵ τῶν δὲ γὰρ ἀκουσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβερνήτης κησεται. ⁶ νοῆσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. ⁷ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, συνέσεις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν. εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. ⁸ ἀκούε υἱὲ παιδείαν πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπόσῃ θεισμούς μητρὸς σου. ⁹ στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ, καὶ κλοῖον χρύσειον περὶ σὸν τραχήλῳ. ¹⁰ υἱὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῆς. ¹¹ ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, ἐλθέ μεθ' ἡμῶν κοινωνήσον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, ¹² καταπιώμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἄδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς, ¹³ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖ καταλαβώμεθα, πληρώσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. ¹⁴ τὸν δὲ σὸν κληρὸν βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες καὶ μαροῖππιον ἐν γε-

νηθῆτω ἡμῖν. ¹⁵ μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἐκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. ¹⁷ οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. ¹⁸ αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακὰ. ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακῇ. ¹⁹ αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα. τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. ²⁰ σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνείται, ἐν δὲ πλατείαις παρῥησίαν ἄγει. ²¹ ἐπ' ἄκρων δὲ τειχεῶν κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεῖν, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαυρόνσα λέγει. ²² ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνοῦνται. οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμῶνται, ἀσεβεῖς γενομένοι ἐμίσησαν αἰσθήσιν, ²³ καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους. ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον. ²⁴ ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐκ ὑπηκούσατε. καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσέειπετε. ²⁵ ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἠπειθήσατε. ²⁶ τοιγαροῦν καὶ γὰρ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπειλείᾳ ἐπιγελάσομαι, κατακαροῦμαι δὲ ἡνίκά ἐρχεται ὑμῖν ὀλεθρος. ²⁷ καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄνω θορυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν ἐρχεται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία, ἡ ὅταν ἐρχεται ὑμῖν ὀλεθρος. ²⁸ ἔσται

²⁸ ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσῃσθε με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. ζήτησουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὐρήσουσιν. ²⁹ ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο, ³⁰ οὐδὲ ἠθέλον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμπτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. ³¹ τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἐαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἐαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται. ³² ἀνθ' ὧν γὰρ ἡδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἔξτασμός ἀσεβεῖς ὀλεῖ. ³³ ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντός κακοῦ.

Κ Ε Φ. Β'.

Υἱὲ ἐὰν δεξιόμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, ² ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς συνέσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ νῷ σου. ³ ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει ὡς φωνῇ σου. ⁴ καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροῦς ἐξερευνήσῃς αὐτήν. ⁵ τότε συνήσεις φόβον κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὐρήσεις. ⁶ ὅτι κυριὸς δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις καὶ συνέσις. ⁷ καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν, ⁸ τοῦ φυλάξει ὁδούς δικαιοματίων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. ⁹ τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθοῦς. ¹⁰ ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς τὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἰσθήσις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δοξῇ, ¹¹ βουλὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε. ¹² ἵνα ῥύσῃται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μὴδὲν πιστόν. ¹³ ὡ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδούς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους. ¹⁴ οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ. ¹⁵ ὧν αἱ τρίβιν σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχαὶ αὐτῶν, ¹⁶ τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. νιὲ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ. ¹⁷ ἡ ἀπολυτοῦσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη. ¹⁸ ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐ-

τῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. ¹⁹ πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβιν εὐθείας. οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. ²⁰ εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβιν ἀγαθὰς, εὗροσαν ἂν τρίβιν δικαιοσύνης λείας. ²¹ ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. ²² ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Γ'.

Υἱὲ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδίᾳ. ² μήκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι. ³ ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε. ἀφ᾽ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὐρήσεις χάριν. ⁴ καὶ προνοοῦ καλά ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων. ⁵ ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. ⁶ πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου. ⁷ μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν θεόν, καὶ ἐκκλινε ἀπὸ παντός κακοῦ. ⁸ τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. ⁹ τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης. ¹⁰ ἵνα πύμπληται τὰ ταμεία σου πλησμονῆς σίτῳ, οἶνω δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν. ¹¹ νιὲ μὴ ὀλιγῶρε παιδείας κυρίου, μὴδὲ ἐκλύον ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ¹² ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. ¹³ μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. ¹⁴ κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῖον καὶ ἀργυρίον θησαυροῦς. ¹⁵ τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάζεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν. εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμισιν οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. ¹⁶ μήκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. ¹⁷ αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ

ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ¹⁸ ὅς ἐστι ζῶης ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς. ¹⁹ ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανούς φρονήσας. ²⁰ ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρῶν ἡσαν, νέφη δὲ ἐρῶν ἡσαν δρόσους. ²¹ υἱὲ μὴ παραβῶν, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἐννοίαν. ²² ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ᾗ περὶ σὺ τραχέλω. ἔσται δὲ ἰασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σὺς ὅστέοις. ²³ ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. ²⁴ ἐὰν γὰρ καθὼ ἀφοβοῦς ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις. ²⁵ καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμῆς ἀσεβῶν ἐπερχομένης. ²⁶ ὁ γὰρ κύριος ἐστὶ ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς. ²⁷ μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἔνδεα, ἥνικα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. ²⁸ μὴ εἴπῃς, ἐπανεληθὼν ἐπάνωκε, αὐρίον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν. οὐ γὰρ οἶδας τί τεῖξεται ἡ ἐπιούσα. ²⁹ μὴ τεκτῇ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικούντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. ³⁰ μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσεται κακόν. ³¹ μὴ κτήσῃ κακὸν ἀνδρῶν ὀνειδία, μὴδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ³² ἀκαθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει. ³³ κατὰρα θεοῦ ἐν οἰκοῖς ἀσεβῶν, ἐπαύλει δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. ³⁴ κύριος ὑπερφάνους ἀντιτάσσει, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν. ³⁵ δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν ἄτιμιαν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ προσέχετε γνῶναι ἐννοίαν. ² δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. ³ υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρί ὑπήκοος, καὶ ἀγαπωμένος ἐν προσώπῳ μητρός. ⁴ οὐ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με, ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν. φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ. μὴδὲ παρῆς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, ⁶ μὴδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ ἀνθίσταται σου.

ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. ⁸ περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὑψώσει σε. τιμήσον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ. ⁹ ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. ¹⁰ ἀκούε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. ¹¹ ὁδούς γὰρ σοφίας διδάσκαυ σε, ἐμβιβάζω δὲ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. ¹² ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. ¹³ ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φυλάξον αὐτήν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. ¹⁴ ὁδούς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μὴδὲ ζηλώσῃς ὁδούς παρανόμων. ¹⁵ ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἐκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. ¹⁶ οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσι, ἀφῆρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται. ¹⁷ οἶδε γὰρ πιτοῦνται οἷτα ἀσεβείας, οἶνον δὲ παρανόμῳ μεθύσκονταί. ¹⁸ αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσι, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. ¹⁹ αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδας πῶς προσκόπτουσιν. ²⁰ υἱὲ ἐμῇ ῥῆσει πρόσχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. ²¹ ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτάς ἐν καρδίᾳ. ²² ζωὴ γὰρ ἐστὶ τοῖς ἐνίσκουσιν αὐτάς, καὶ πάσῃ σαρκὶ ἰασις. ²³ πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων ἐξοδοὶ ζωῆς. ²⁴ περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα, καὶ ἄδικα χεὶρ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. ²⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλέπετωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νεύετω δίκαια. ²⁶ ὀρθὰς τροχιάς ποιεῖ σοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε. ²⁷ μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μὴδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς. ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός, διεστραμμέναι δὲ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν. αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κ Ε Φ. Ε'.

Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, ² ἵνα φυλά-

ἔης ἔννοιαν ἀγαθήν. αὐθιγαὶ δὲ ἑμῶν
χειλέων ἐντέλλεται σοι. ³ μὴ πρόσεχε
φασίῃ γυναικί. μέλι γὰρ ἀποστάζει
ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς, ἢ πρὸς
καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα, ⁴ ὅστε-
ρον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις,
καὶ ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας δι-
στόμου. ⁵ τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πό-
δες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ
μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾗδην, τὰ δὲ ἔτη
αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται. ⁶ ὁδοὺς γὰρ ζωῆς
οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραί δὲ αἱ τροχίαι
αὐτῆς, καὶ οὐκ εὖγνωστοί. ⁷ νῦν οὖν
νὴ ἀκούει μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιή-
σεις ἐμοὺς λόγους. ⁸ μακρὰν ποίησον
ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν. μὴ ἐγγίσης πρὸς
θύραις οἰκῶν αὐτῆς, ⁹ ἵνα μὴ προη-
ἄλλοις ζῶῃν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελή-
μοσιν. ¹⁰ ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἄλλο-
τριοὶ σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς
οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι. ¹¹ καὶ με-
ταμεληθῇ ἐπ' ἐσχάτων, ἥνικα ἂν
κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,
¹² καὶ ἔρεις, πῶς ἐμίσησα παιδείαν,
καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;
¹³ οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντος με
καὶ διδασκόντος με, οὐδὲ παρέβαλλον
τὸ οὖς μου. ¹⁴ παρ' ὀλίγον ἐγενόμην
ἐν παντί κακῶς, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ
συναγωγῆς. ¹⁵ πίνει ὕδατα ἀπὸ σῶν
ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φορέων πηγῆς.
¹⁶ μὴ ὑπερεκχέισθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς
τῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπο-
ρευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. ¹⁷ ἔστω σοι μό-
νῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχετῶ σοι. ¹⁸ ἡ πηγὴ σου τοῦ
υδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραί-
νου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός
σου. ¹⁹ ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν
χαρίτων ὁμιλεῖτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγε-
σθῶ σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντί και-
ρῷ. ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπερι-
ρεθόμενος πολλοστός ἔσῃ. ²⁰ μὴ πο-
λὺς ᾖσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέ-
χου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας. ²¹ ἐνώπιον
γὰρ εἰσι τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁ-
δοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς
αὐτοῦ σκοπεύει. ²² παρανομίαι ἀνδρᾶ
ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁ-
μαρτιῶν ἑκαπτος σφίγγεται. ²³ οὗτος
τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτων, ἐκ δὲ πλή-

θους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξεβρίσθη,
καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

ΚΕ Φ. ζ'.

Υἱὲ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παρα-
δώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ. ² παγὶς γὰρ
ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἰδία χεῖλη, καὶ ἀλί-
σκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος. ³ ποίη
νιὲ ἂ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου.
ἦκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φί-
λον, ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ
καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγγυήσω. ⁴ μὴ
δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυ-
στάξῃς σοῖς βλεφαροῖς, ⁵ ἵνα ὥσπερ
ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ
ὄρνειον ἐκ παγίδος. ⁶ ἴθι πρὸς τὸν
μύρμηκα ᾧ ὀκνηρὲς, καὶ ζήλωσον ἰδεῖν
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου
σοφώτερος. ⁷ ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ
ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα
ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὦν, ⁸ ἐτοι-
μάζεται θέρουσιν τὴν τροφήν, πολλὴν τε
ἐν τῷ ἀμνητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
ἡ πορεύθῃ πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ
μαθεὺς ὥς ἐργάτις ἐστί, τὴν τε ἐργασίαν
ὥς σιμνὴν ποιεῖται. ἦς τοὺς πόνοις
βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὕψικαι
προσφέρονται. ποθεὶν δὲ ἐστὶ πᾶσι
καὶ ἐπίδοξος, καὶ περ οὕσα τῇ φῶμῃ
ἀσθενῇ, τὴν σοφίαν τιμήσασα προη-
χθη. ⁹ ἕως τίνος ὀκνηρὲς κατὰκεισαι;
πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; ¹⁰ ὀλί-
γον μὲν ὕπνοις, ὀλίγον δὲ κάθησαι,
μικρὸν δὲ νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκα-
λίσῃ χειροὶ στήθη. ¹¹ εἰτ' ἐμπαράγιν-
ται σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πε-
νία, καὶ ἡ ἐνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρο-
μεύς. ἐὰν δὲ ἄκοκνος ἦς, ἦξει ὥσπερ
πηγὴ ὁ ἀμνητός σου. ἡ δὲ ἐνδεια, ὥς-
περ κακὸς δρομεύς ἀπαυτομολήσῃ.
¹² ἀνὴρ ἀφρονὶ καὶ παράνομος πορεύ-
εται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς. ¹³ ὁ δ' αὐτὸς
ἐννεύει ὀφθαλμῷ. σημαίνει δὲ ποδὶ
διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων. ¹⁴ δι-
στραμμένη καρδία τεταίνεται κακὰ.
ἐν παντί καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς
συνίστησι πόλει. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἐξαπί-
νης ἐρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακο-
πὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος. ¹⁶ ὅτι χαίρει
πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ θεὸς, συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. ¹⁷ ὀφθαλμοὶ
ὑβριστοῦ, γλώσσα ἀδικος, χεῖρες ἐκ-
ρέου-

χέουσαι αἷμα δικαίου, ¹⁸ καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμούς κακοῦν, καὶ πόδες ἐπισπενδόντες κακοποιεῖν. ¹⁹ ἐκκαίει ψευδὴ μαρτυρὰς ἄδικος, καὶ ἐπιπάσκει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν. ²⁰ νιὲ φύλασσε νόμους πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπαύση θισμούς μητρὸς σου. ²¹ ἀφ᾽ ὧν δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντός, καὶ ἐγκλοίσωμι περὶ σοῦ τραχήλῳ. ²² ἥνικα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὥς δ' ἂν καθεύδῃς φυλάσσετω σε, ἵνα ἐγαρομένο σου λαλήσῃ σοι. ²³ ὅτι λύχνος ἐν πυλῶνι νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἐλεγχος καὶ παιδεία, ²⁴ τοῦ διαφυλάσσει σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἁλλοτρίας. ²⁵ μὴ σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. ²⁶ τιμὴ γὰρ πόρονος ὅση καὶ ἐνὸς ἄγρου, γυνὴ δὲ ἀνδρὸν ἐπιμαίει ψυχῆς ἀγρεύει. ²⁷ ἀποδῇς τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει, ²⁸ ἢ περιπατήσῃ τις ἐπ' ἀνθρώπων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει, ²⁹ οὐτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπανδρὸν, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπομακρυνόμενος αὐτῆς. ³⁰ οὐ θαυμαστόν ἐστιν ἄλλοις τις κλέπτειν, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν. ³¹ ἐὰν δὲ ἄλλος, ἀποτίσῃ ἐπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δώσει ῥυτίεται ἑαυτόν. ³² ὁ δὲ μοιχὸς δι' ὥθειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ³³ ὁ δὲ ὁδύνας τε καὶ ἀτιμίαν ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ³⁴ μεστός γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ³⁵ οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἐχθραν, οὐδὲ μὴ δικαιοσύνη πολλῶν δωρῶν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Υἱὲ φύλασσε ἐμούς λόγους, τὰς δὲ ἐμάς ἐκτολὰς κρύψον παρὰ σκευῶν. νιὲ τίμα τὸν κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλην δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον. ² φύλαξον ἐμάς ἐκτολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμούς λόγους ὥσπερ κόρας ὁμμάτων. ³ περιφύου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις,

ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου. ⁴ εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποιήσαι σεαυτῷ. ⁵ ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἁλλοτρίας καὶ πονηρίας, ἵνα σε λόγους τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλλῃται. ⁶ ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακλύπτουσα, ⁷ ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων κεῖναι ἐνδεῇ φρενῶν, ⁸ παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν δίοδοις οἰκῶν αὐτῆς, καὶ λαλοῦντα ⁹ ἐκ σκότου ἐσπερινῷ, ἥνικα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνωφωδῆς, ¹⁰ ἢ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἢ ποιεῖ νέον ἐξίπτασθαι καρδίας. ¹¹ ἀνεπτειρωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐκ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς. ¹² χρόνον γὰρ τίνα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει. ¹³ εἴτα ἐπιλαβομένη ἐφύλησεν αὐτόν, ἀπαυδῇ δὲ προσώπων προσερχομένων αὐτῷ. ¹⁴ θυσιὰ εἰρηλική μοι ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου. ¹⁵ ἐνεκα τούτου ἐξηλθον εἰς συναντήσιν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὐρηκά σε. ¹⁶ κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοὺς ἀπὸ Αἰγύπτου. ¹⁷ διέβρογα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμόμῳ. ¹⁸ ἔλθ' καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκλισθώμεν ἑσπῶτι. ¹⁹ οὐ γὰρ παρεστὶν ὁ ἄνθρωπος μου ἐν οἴκῳ, πεπορευταὶ δὲ ὁδὸν μακρὰν, ²⁰ ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. ²¹ ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλὴ ὁμιλία, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν. ²² ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ πεπορευθείς. ὥσπερ δὲ βούς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμούς, ²³ ἢ ὥς ἑλαφος τοξέυματι πεπληγμένος εἰς τὸ ἔλασθαι. σπαιδὲ δὲ ὥσπερ ὄρνειον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει. ²⁴ νῦν οὖν νιὲ ἀκούέ μου, καὶ πρόσθε ῥήμασι στόματός μου. ²⁵ μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου, ²⁶ πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβηκε, καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὓς πεφόρευκεν. ²⁷ ὁδοὶ ἄδου

ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατέγουσαι εἰς τὰ ταμῆα τοῦ θανάτου.

Κ Ε Φ. Η'.

Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησί σοι ὑπακούσῃ. ² ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἐστῆκε. ³ παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. ⁴ ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. ⁵ νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε καρδίαν. ⁶ εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ῥῶσ, καὶ ἀνοῖσα ἀπὸ χελώνων ὀρθά. ⁷ ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεὶλη ψευδῆ. ⁸ μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἑαυτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιώδες. ⁹ πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκοις γινώσιν, ¹⁰ λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γινώσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον. ¹¹ κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. ¹² ἐγὼ ἡ σοφία κατεσχῆνωσα βουλήν καὶ γινώσιν, καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ¹³ φόβος κυρίου μοιτὶ ἀδικίαν, ὕβρις τε καὶ ὑπερηφάνειαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν. μεμίσσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν. ¹⁴ ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. ¹⁵ δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην. ¹⁶ δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τυράννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. ¹⁷ ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι. ¹⁸ πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη. ¹⁹ βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιον, τὰ δὲ ἐμα γυνήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. ²⁰ ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιοματος ἀναστρέφομαι. ²¹ ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἔροισμαι. ²² κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν

ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, ²³ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, ²⁴ καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. ²⁵ πρὸ τοῦ ὄρη ἰδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν, γενγᾶ με. ²⁶ κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκουμένα τῆς ὑπ' οὐρανῶν. ²⁷ ἡ νύκτα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπάρῃ μιν αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. ²⁸ καὶ ὡς ἰσχυρά ἐποίει τὰ ἄνω γέφυ, καὶ ὡς ἀσφαλεῖ· ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν, ²⁹ καὶ ὡς ἰσχυρά ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ³⁰ ἡμῖν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. ἐγὼ ἡμῖν, ἡ προεχέαιρεν. καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. ³¹ ὅτε ἐνευφραίνεται τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. ³² νῦν οὖν υἱὲ ἀκούέ μου, ³³ μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμας ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμούς ἐμῶν εἰσόδων. ³⁵ αἱ γὰρ ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου. ³⁶ οἱ δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ ἀσεβῶσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλος· ἐπτά. ² ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοίμασεν τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ³ ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα, ⁴ ὃς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν, ⁵ ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν. ⁶ ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει συνεσιν. ⁷ ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἄτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μαμήσεται ἑαυτόν. ⁸ μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. ⁹ διδοὺ σο-

φῶ

αὐτὸν ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ¹⁰ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις. τὸ γὰρ γινῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. ¹¹ τοῦτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον. καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς σου. ¹² οὐκ ἔαν σοφὸς γένηται σενανὶ, σοφὸς ἔσθαι καὶ τοῖς πλησίον. ἔαν δὲ κακὸς ἀπόβῃς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακὰ. ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὃ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρεα πετόμενα. ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελώνας, τοὺς δὲ ἄξοντας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συναγεί δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. ¹³ γυνὴ ἀφρων καὶ θρασυα ἐνδεὲς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχυνῆναι. ¹⁴ ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ διαφρῶ ἐμφανῶς ἐν πλατείας, ¹⁵ προσκαλυμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ¹⁶ ὃς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μὲ, καὶ τοῖς ἐνδεῇσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα. ¹⁷ ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. ¹⁸ ὃ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεὶς παρ' αὐτῇ ὀλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβίβῃ ὕδωρ ἄλλοτριον, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἄλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἄλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δὲ σοὶ ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Ι'.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων λύπη τῇ μητρί. ² οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. ³ οὐ λιμοκτονῇ κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζῶν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. ⁴ πενία ἄνδρα ταπεινοῦ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν. ⁵ υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἀφρονι διακόνῳ χρήσεται. διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἡμέ-

τῷ υἱὸς παράνομος. ⁶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. ⁷ μὴ μὴ δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβῶνς σβέννυται. ⁸ σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς, ὃ δὲ ἄστεγος χεῖρες σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. ⁹ ὃς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθώς. ὃ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται. ¹⁰ ὃ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συναγεί ἀνδράσι λύπας, ὃ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ. ¹¹ πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶνς καλύψει ἀπωλεία. ¹² μίσος ἐγγίρει εἵκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία. ¹³ ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκαρδίον. ¹⁴ σοφοὶ κρύψουσιν αἰσθησιν, στόμα δὲ προπετῶς ἐγγίλει συντριβῇ. ¹⁵ κτήσις πλουσίων πόλις ὀχυρὰ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία. ¹⁶ ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας. ¹⁷ ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται. ¹⁸ καλύπτουσιν ἐχθρὰν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν. ¹⁹ ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσθαι. ²⁰ ἄφρωνος πεπτουμένος γλώσσα δικαίου, καρδίᾳ δὲ ἀσεβῶνς ἐκλείψει. ²¹ χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἀφρονες ἐν ἐνδεῇ τελειώσιν. ²² εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλουτίξει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ. ²³ ἐν γέλωτι ἀφρων πρᾶσις κακὰ, ἣ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκεται φρόνησιν. ²⁴ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή. ²⁵ παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβῆς, δίκαιος δὲ ἐκκλινὰς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁶ ὥσπερ ὄμφαξ ὁδοῦσι βλαβερόν καὶ καπνὸς ὀμμασιν, οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ. ²⁷ φόβος κυρίου προστίθῃσιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγοθήσεται. ²⁸ ἐγκρονίζει δικαίους εὐφροσύνη, ἑλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείται. ²⁹ ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ. ³⁰ δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδοσεύει, ἀσεβῆς

ἀσεβῆς δὲ οὐκ οἰκήσουςι γῆν. ³¹ στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλώσσα δὲ ἀδίκου ἐξολέγεται. ³² χεὶρ ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνάπιον κυρίου, σῶθμιον δὲ δικαίων δεκτὸν αὐτῷ. ² οὐ ἔαν εἰς ἐλθῇ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία. στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. ⁴ ἀποθανὼν δικαίος ἔλεπε μετὰ μὲλον, πρόχικρος δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ χαρὸς ἀσεβῶν ἀπώλεια. ⁵ δικαιοσύνη ἀμωμούς ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. ⁶ δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παρὰ νομοί. ⁷ τελειώσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὀλλυται ἐλπίς, τὰ δὲ κἀντήρημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. ⁸ δικαίος ἐκ θήρας ἐνδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. ⁹ ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθησίς δὲ δικαίων εὐδοξία. ¹⁰ ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, ¹¹ στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκήφη. ¹² μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσύχιαν ἄγει. ¹³ ἀνὴρ δ' ὡλοσσοῦς ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνειδήσει, πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα. ¹⁴ οἷς μὴ ὑπάρχει κυβένησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ. ¹⁵ πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξη δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἥτοι ἀσφαλείας. ¹⁶ γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια. πλούτου ὀνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ. ¹⁷ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιῶν ἀνὴρ ἐλεημων, ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεημων. ¹⁸ ἀσεβὴς ποιῶν ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας. ¹⁹ υἱὸς δικαίου γινάσκει εἰς ζωὴν, διαγωγὴ δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. ²⁰ βδέλυγμα κυρίου δυστραμμέναι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ²¹ χεὶρὶ χειρὸς ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. ²² ὥσπερ ἐνάτιον ἐν ῥινὶ ὕδρος, οὕτως γυνὴ κακόφρων καλῶς. ²³ ἐπιθυ-

μία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείπεται. ²⁴ εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσαι, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται. ²⁵ ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλὴ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ ἐνσχημῶν. ²⁶ ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείπεται αὐτὸν τοῖς ἐθνεσιν. εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. ²⁷ τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητῶ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτάν. ²⁸ ὁ πεποιθὸς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσέται, ὁ δὲ ἀντιλαβανόμενος δικαίῳ οὗτος ἀντελεῖ. ²⁹ ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἐσέ-
του οἴκῳ κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. ³⁰ ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φηται δένδρον ζωῆς. ἀφαιροῦνται δὲ ἄσρα ψυχαὶ παρὰ νομῶν. ³¹ εἰ ὁ μὲν δικαίος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πού φανέται;

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ὁ ἀγαθὸς παιδείαν ἀγαθὴν αἰσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. ² κρείσσων ὁ εὐρὼν χάριν παρὰ κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παρὰ νόμος παρὰ καινοπνοῦνται. ³ οὐ κατορθώσας ἀνθρώπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. ⁴ γυνὴ ἀνδρὸς στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκαλίῃ, οὕτως ἀνδρὶ ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. ⁵ λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. ⁶ λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς. ⁷ οὐ ἔαν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς ἀρὰ κλέψαι, οἴκοι δὲ δικαίων παραμένονσι. ⁸ στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νωθοκαρδία δὲ μυκτηρίζεται. ⁹ κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμῇ ἑαυτῷ περιτθεὶς καὶ προσδοκόμενος ἄρκτου. ¹⁰ δικαίος οἰκτερεῖ ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. ¹¹ ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρκτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν. ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴκῳ διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. ¹² ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακὰ, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι. ¹³ δὲ ἁμαρτίαν χελέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας;

παγίδας ἀμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. ὁ βλέπων λεῖα ἐλεθθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς. ¹⁴ ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χεῖλεων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. ¹⁵ ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσκούει δὲ συμβουλίας σοφός. ¹⁶ ἄφρων αὐθιμερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος. ¹⁷ ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδικῶν δόλιος. ¹⁸ εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μαχαίραι, γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰώνται. ¹⁹ χεὶρ ἀληθινὰ κατορθοῦ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχύς γλῶσσαι ἔχει ἀδικόν. ²⁰ δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινόμενου κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται. ²¹ οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἀδικόν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. ²² βδέλυγμα κυρίῳ χεὶρ ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ. ²³ ἀνὴρ συνετός θρόνος αἰσθήσεως, καρδίᾳ δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. ²⁴ χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσῃ εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ. ²⁵ φοβερὸς λόγος καρδίαν ταρασσὶ ἀνδρὸς δίκαιον, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. ²⁶ ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἀμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσῃ αὐτούς. ²⁷ οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτήμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. ²⁸ ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. ² ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωφοι. ³ ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χεῖλεσιν πτοήσῃ ἑαυτόν. ⁴ ἐν ἐπιθυμίαις ἔστι πᾶς ἀεργός, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. ⁵ λόγον ἀδικῶν μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἔξει παρόρησιν. ⁷ εἰσὶν οἱ πλουτιζόντες ἑαυτοὺς μὴδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

⁸ λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ὕψιστος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ υψίσταται ἀπειλήν. ⁹ φῶς δικαίοις διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννεται. ψυχαὶ δόλιοι πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἑλεῖναι. ¹⁰ κακὸς μετ' ὕβρεως πρόσσει κακὰ, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί. ¹¹ ὑπαρξὺς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἑλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται. δίκαιος οἰκτεῖται καὶ κυχρᾷ. ¹² κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος. δέσπορον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθῇ. ¹³ ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονήσεται ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαίνει. υἱὸς δόλιῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκίῃ δὲ σοφῶν εὐδοοὶ ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ¹⁴ νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανέται. ¹⁵ σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. ¹⁶ πᾶς πανοῦργος πρόσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν. ¹⁷ βασιλεὺς θρασυς ἐμπεσέται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. ¹⁸ πένιαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται. ¹⁹ ἐπιθυμία εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. ²⁰ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἐσθ', ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. ²¹ ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθὰ. ²² ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν. ²³ δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἀδικοὶ δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. ²⁴ ὃς φεῖδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. ²⁵ δίκαιος ἐσθὼν ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἶκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ² ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν

τὸν κύριον, ὃ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. ³ ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὑβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. ⁴ οὐ μὴ εἰσι βόες, φατναι καθαραί. οὐ δὲ πολλὰ γεννηματα, φανερά βοδὸς ἰσχύς. ⁵ μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἔκκαίει δὲ ψευδὴ μάρτυς ἄδικος. ⁶ ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχρης. ⁷ πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἀφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθησῶς χεῖλη σοφά. ⁸ σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. ⁹ οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί. ¹⁰ καρδιά ἀνδρὸς αἰσθητικῆ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνεται οὐκ ἐπιμύνηται ὑβρεῖ. ¹¹ οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στησονται. ¹² ἐστὶν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἐρχεται εἰς πυθμένα ᾄθου. ¹³ ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμύνηται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἐρχεται. ¹⁴ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός. ¹⁵ ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἐρχεται εἰς μετάνοιαν. ¹⁶ σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὃ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ. ¹⁷ ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. ¹⁸ μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανούργοι κρατήσουσιν αἰσθησεως. ¹⁹ ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεωραπέσουσι θύρας δικαίων. ²⁰ φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοὺς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. ²¹ ὁ ἀτιμαζὼν πένητας ἀμαρτάνει, ἑλεῶν δὲ πτωχοῦς μακαριστός. ²² πλανώμενοι τεκταίνουσι κακὰ, ἑλεον δὲ καὶ ἀληθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθαί. οὐκ ἐπίστανται ἑλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνη δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. ²³ ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἐνεστι περισσόν, ὃ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. ²⁴ στέφανος σοφῶν πανούργος, ἣ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ. ²⁵ ῥίσκεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς

πιστός, ἔκκαίει δὲ ψευδὴ δόλιος. ²⁶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔλπις ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρειμα. ²⁷ πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιῇ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. ²⁸ ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνατοῦ. ²⁹ μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὃ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων. ³⁰ πρᾶν-θυμος ἀνὴρ καρδίας ἱατρος, σῆς δὲ ὁστέων καρδιά αἰσθητικῆ. ³¹ ὁ συνοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὃ δὲ τιμῶν αὐτόν ἐλεῖ πτωχόν. ³² ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής, ὃ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. ³³ ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται. ³⁴ δικαιοσύνη ὑποὶ ἔθνους, ἑλασσονοῦσι δὲ φυλάς ἀμαρτίαι. ³⁵ δεκτὸς βασιλεὶς ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ὁργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποκρίτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. ² γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακὰ. ³ ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσι κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς. ⁴ ἴασις γλῶσσης δένδρον ζωῆς, ὃ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος. ⁵ ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός, ὃ δὲ φυλάσσω ἐντολὰς πατρὸς γρότερος. ⁶ ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς πολλή, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλοῦνται ἐκ γῆς ἀπολοῦνται. οἴκοις δικαίων ἰσχύς πολλή, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται. ⁷ χεῖλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει, καρδιά δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. ⁸ θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυσμα κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταί παρ' αὐτῷ. ⁹ βδέλυσμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβῶν, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. ¹⁰ παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχωρῶς. ¹¹ ᾄδῃ καὶ ἀπόλεια φανερά παρὰ τῷ κυρίῳ, πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; ¹² οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδευτὸς τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ

ομι-

ὀμιλήσει. ¹³ καρδίας εὐφραينوμένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λυταῖς οὐσης σκυθρωπάσει. ¹⁴ καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθῆσιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γνώσεται κακά. ¹⁵ πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός. ¹⁶ κρείσσον μικρὰ μερίς μετὰ φόβου κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. ¹⁷ κρείσσον ξηνισμός μετὰ λαγάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἐχθρας. ¹⁸ ἀνὴρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας. μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει. μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον. ¹⁹ ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι. ²⁰ υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. ²¹ ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρονίμος κατευθύνων πορεύεται. ²² ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευμένων μένει βουλή. ²³ οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ ἐπιτῇ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. ²⁴ ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ. ²⁵ οἴκος υἱορίστων κατασπᾶ κύριος, ἐστῆρισε δὲ ὄριον χήρας. ²⁶ βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἀδικος, ἄγνων δὲ ὀρήσεις σμεῖναι. ²⁷ ἐξόλλουσιν ἑαυτὸν ὁ δωροληπτής, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. C. 16, 6. ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. C. 15, 28. καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστει, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. C. 16, 7. δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. C. 15, 29. μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. C. 16, 8. κρείσσον ὀλίγη λήψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννηματα μετὰ ἀδικίας.

Κ Ε Φ. Ι ε'.

ο Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. C. 15, 30. θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν,

φῆμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅσα. ³² ὃς ἀπωθεῖται παιδεῖαν μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ. ³³ φόβος κυρίου παιδεῖα καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσεται αὐτῇ. C. 16, 2. πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. ³ ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χεὶρὶ δὲ χεῖρας ἐμβάλων ὀδίκως οὐκ ἀθωωθῆσεται. ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίαις. ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσκει γνώσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εὐρίην. ⁴ πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῇ. ¹⁰ ματεῖον ἐπὶ χεῖλαι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹¹ ὥση ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ σταθμὰ δίκαια. ¹² βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς. ¹³ δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ. ¹⁴ θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλίσσεται αὐτόν. ¹⁵ ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον. ¹⁶ νοσοῖαι σοφίας αἰρετώτεροι χρυσοῦ, νοσοῖαι δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύριον. ¹⁷ τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης. ὁ δεχομένος παιδεῖαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται. ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀπαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ. ¹⁸ πρὸ συντριβῆς ἡγείται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. ¹⁹ κρείσσον προὔθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῆλα μετὰ ὕβριστῶν. ²⁰ συνετός ἐν πράγμασιν εὐρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός. ²¹ τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται. ²² πτηνὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεῖα δὲ ἀφρόνων κακῇ. ²³ καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ

ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνώμοσύνην.
²⁴ κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύ-
 κασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. ²⁵ εἰσὶν
 ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὁρθεῖν ἄνδρϊ, τὰ
 μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς
 πυθμένα ἄβου. ²⁶ ἄνθρωπος ἐν πόνοις πονεῖ
 ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν
 ἑαυτοῦ. ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυ-
 τοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν.
²⁷ ἄνθρωπος ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτὸν κακὰ,
 ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χελέων θησαυρί-
 ζει πῦρ. ²⁸ ἄνθρωπος σκολιὸς διαπέμπεται
 κακὰ, καὶ λαμπτήρα θόλου πυρσεύσει
 κακοῖς, καὶ διαχωρῖζει φίλους. ²⁹ ἄνθρωπος
 παράνομος ἀποπειράται φίλων, καὶ
 ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς.
³⁰ στηριζὼν δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ δια-
 λογίζεται διεστραμμένα, ὀρίξει δὲ τοῖς
 χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ, αὐτός
 καί μινός ἐστι κακίας. ³¹ στέφανος καυ-
 χήσεως γῆρας, ἐκ δὲ ὁδοῦ δικαιοσύ-
 νης εὐρίσκεται. ³² κρείσσων ἄνθρωπος μα-
 κροθύμιος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατὼν ὀργῆς
 κρείσσων καταλαμβάνομένου πόλιν.
³³ εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς
 ἀδίκους, παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ
 δίκαια.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Κρείσσων ψυχὸς μετ' ἡδονῆς ἐν εἰ-
 ρηνῇ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδί-
 κων θυμάτων μετὰ μάχης. ² οἰκέτης
 νοήμων κρατῆσει δεσποτῶν ἀφρόνων,
 ἐν δὲ ἀδελφοῖς διεκτείνεται μέρη. ³ ὥσπερ
 δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ
 χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ
 κυρίῳ. ⁴ κακὸς ὑπακούει γλώσσης πα-
 ρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖ-
 λεσι ψευδέσιν. ⁵ ὁ καταγελῶν πτωχοῦ
 παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ
 ἐπιχαίρων ἀποκλυμμένῳ οὐκ ἀθωωθή-
 σεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνίζομενος ἐλεη-
 θήσεται. ⁶ στέφανος γερόντων τέκνα
 τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες
 αὐτῶν. τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος
 τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ
 ὀβολός. ⁷ οὐχ ἀρκόσει ἄφρων χεῖλη
 πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῇ. ⁸ μι-
 σθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις,
 οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδοκῶνται.
⁹ ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φίλιαν,
 ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησί φίλους

καὶ οἰκίους. ¹⁰ συνετρίβει ἀπειλὴ καρ-
 διαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθείς
 οὐκ αἰσθάνεται. ¹¹ ἀντιλογίας ἐγείρει
 πᾶς κακός, ὁ δὲ κύριος ἀγγέλον ἀντε-
 λήμονα ἐμπέμπει αὐτῷ. ¹² ἐμπει-
 ραίεται μέριμνα ἄνδρϊ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρο-
 νες διαλογιούνται κακὰ. ¹³ ὃς ἀποδί-
 δωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήθη-
 σεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ¹⁴ ἐξου-
 σίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης,
 προηγείται δὲ τῆς ἐνδίας στάσις καὶ
 μάχη. ¹⁵ ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον,
 ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ
 βδελυκτὸς παρὰ θεῷ. ¹⁶ ἵνατί ὑπῆρξε
 χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι χάρι-
 σιαν ἀκάρδιος οὐ δύνησεται. ὃς ὑψη-
 λὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συν-
 τριβὴν, ὁ δὲ σκολιὰς τοῦ μαθεῖν
 ἐμπειρεῖται εἰς κακὰ. ¹⁷ εἰς πάντα και-
 ρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ
 ἐν ἀνάγκαις χρησιμοὶ ἔστωσαν, τούτου
 γὰρ χάριν χερνώνται. ¹⁸ ἄνθρωπος ἄφρων
 ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ. ὥς καὶ
 ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φί-
 λων. ¹⁹ φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,
²⁰ ὁ δὲ σκληροκαρδὸς οὐ συναντᾷ
 ἀγαθοῖς. ἄνθρωπος εὐμετάβολος γλώσση
 ἐμπειρεῖται εἰς κακὰ, ²¹ καρδίᾳ δὲ ἄφρο-
 νος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν. οὐκ
 εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱᾷ ἀπαιδεύ-
 τῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνεται μητέρα
 αὐτοῦ. ²² καρδίᾳ εὐφραينوμένη εὐ-
 κτεῖν ποιεῖ, ἄνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξεραί-
 νεται τὰ ὀστά. ²³ λαμβάνοντος δῶρα
 ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατενοδοῦνται
 ὁδοί, ἀσεβὲς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιο-
 σύνης. ²⁴ πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς
 σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος
 ἐπ' ἄκρα γῆς. ²⁵ ὀργὴ πατρὶ υἱὸς
 ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.
²⁶ ζημιῶν ἄνδρως δίκαιον οὐ καλόν,
 οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δι-
 καίοις. ²⁷ ὃς φεῖδεται ὄψημα προέσθαι
 σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακροθύμιος δὲ
 ἄνθρωπος φρόνιμος. ²⁸ ἀνοήτῳ ἐπρωτή-
 σαντι σοφίαν σοφία λαγισθήσεται,
 ἐπεὶ δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξῃ
 φρόνιμος εἶναι.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Προφάσεις ζητεῖ ἄνθρωπος βουλόμενος
 χωρῖσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ
 καιρῷ

καιρῷ ἐπονείδιτος ἔσται. ² οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μάλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη. ³ ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βέθο· κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. ⁴ ὕδαρ βαθεὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δὲ ἀναπηδεῖ καὶ πηγὴ ζωῆς. ⁵ θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅστις ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. ⁶ χεῖλη ἀφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὰ θρασυ θάνατον ἐπικαλεῖται. ⁷ στόμα ἀφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ⁸ ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος, ψυχὰ δὲ ἀνδρῶν πεινᾶσθαι. ⁹ ὁ μὴ κόμωτος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτὸν. ¹⁰ ἐκ μεγαλοσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται. ¹¹ ὑπαρξὶς πλουσίου ἀνδρός πόλις ὄχυρά, ἥ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. ¹² πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδίᾳ ἀνδρός, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται. ¹³ ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἔστι καὶ ὄνειδος. ¹⁴ θυμὸν ἀνδρός πρᾶναι θεράπων φρόνιμος, ὀλιγοψυχὸν δὲ ἄνδρα τῆς ὑποίσει· ¹⁵ καρδίᾳ φρονίμου κτάται αἰσθησιν, ὥτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἐννοίαν. ¹⁶ δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν, καὶ παρὰ δυνάσταις καθίζει αὐτόν. ¹⁷ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὥς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται. ¹⁸ ἀντιλογίας παύει σιγηρός, ἐν δὲ δυναστείᾳ ὀρᾷ. ¹⁹ ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὥς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὡς περ τεθεμελιωμένον βασιλεῖον. ²⁰ ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πύμπλησι ποιῶν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται. ²¹ θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατούντες αὐτῆς ἔδωκαν τοὺς καρποὺς αὐτῆς. ²² ὃς εὖρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὖρε χάριτας, ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαροτητα. ²³ ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά ἀφρων καὶ ἀσεβής. **Ε. 19, 3.** ἀφροσύνη ἀνδρός λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι Θ'.

⁴ Πλουτὸς προστίθῃ φίλους πολλούς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται. ⁵ μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται. ⁶ πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ. ⁷ πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται. ἐννοία ἀγαθὴ τοῖς εἰδοσὶν αὐτὴν ἔγγει, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτήν. ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελευτοῦργει κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται. ⁸ ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὐρήσει ἀγαθὰ. ⁹ μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς. ¹⁰ οὐ συμφέρει ἀφρονι τρυφή, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξῃται μεθ' ὕβρεως, δυναστεύει. ¹¹ ἐλεῆμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέχεται παρανόμοις. ¹² βασιλείως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥς περ δὲ δρόσος ἐπὶ χορτῷ οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ. ¹³ αἰσχυρὴ πατρὶ υἱὸς ἀφρων, οὐχ ἀγατὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας. ¹⁴ οἶκον καὶ ὑπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ κυρίως ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ. ¹⁵ διελία κατέχει ἀνδρῶν γυνὴ, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πενᾷ. ¹⁶ ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ἑδῶν ἀπολεῖται. ¹⁷ δανείζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδοῦσιν αὐτῷ. ¹⁸ παιδεύει βίον σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὐέλπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. ¹⁹ κακῶρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμυηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. ²⁰ ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένη· ἐπ' ἐσχάτων σου. ²¹ πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ²² καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψευδῆς. ²³ φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἀφροβὸς αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὐ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνώσις. ²⁴ ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χίτρα· ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προ-

προσενέκη αὐτάς. ²⁵ λομποῦ μαστι-
γούμενου, ἄφρων πανουργότερος γίνε-
ται. ἔαν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον,
νοήσει αἰσθῆσιν. ²⁶ ὁ ἀτιμάζων πατέρα
καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ κατ-
αισχυνθήσεται καὶ ἐπονειδιστος ἔσται.
²⁷ υἱὸς ἀπολειπομένος φυλάξει παι-
δείαν πατρὸς μελετήσει ῥήσεις κακὰς.
²⁸ ὁ ἐγγυώμενος παιῖδα ἄφρονα καθυ-
βρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν
καταπίπτει κρίσις. ²⁹ ἐτοιμάζονται
ἀκολάστοις μαστίγες, καὶ τιμωρίαί
ὁμοίως ἄφροσιν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὕβριστικὸν μέ-
θη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέ-
κεται. ² οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως
θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξυνων αὐ-
τὸν ἄμαρτάνει εἰς τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.
³ δόξα ἄνδρι ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας,
πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.
⁴ ὀνειδίζομενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνε-
ται, ὥς αὐτὸς καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον
ἐν ἀμνητῷ. ⁵ ὕδωρ βαθὺ, βουλὴ ἐν καρ-
δίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλή-
σει αὐτήν. ⁶ μέγα ἀνθρώπος καὶ τί-
μιον ἀνὴρ ἐλεῆμων, ἄνδρα δὲ πιστὸν
ἔργον εὐρεῖν. ⁷ ὃς ἀναστρέφεται ἄμω-
μος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς
παιῖδας αὐτοῦ καταλείψει. ⁸ ὅταν βα-
σιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ
ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν
πονηρόν. ⁹ τίς καυχῆσεται ἄγνην ἔχειν
τὴν καρδίαν; ἢ τίς παρήρησεται κα-
θαρός εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν; ²⁰ κακο-
λογούντος πατέρα ἢ μητέρα αἰσθήσε-
ται λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος. ²¹ μερὶς
ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς
τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται. ²² μὴ
εἴπῃς, τίσονται τὸν ἔχθρον, ἀλλ' ὑπό-
μεινον τὸν κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ.
¹⁰ στάθμον μέγα καὶ μικρόν καὶ μέ-
τρα δισῶ, ἀκαθάρτα ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἀμφοτέρα, ¹¹ καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμπο-
δισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὀπίου, καὶ
ἐνθάδε ἢ ὁδὸς αὐτοῦ. ¹² οὐς ἀκούει καὶ
ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, κύριον ἔργα καὶ ἀμ-
φότερα. ¹³ μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα
μὴ ἐξαρθῇς. διανοίξον τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς σου καὶ ἐμπλήσθῃς ἄρτων.
²³ βδέλυγμα κυρίῳ δισὸν στάθμιον,
καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον
αὐτοῦ. ²⁴ παρὰ κυρίου ἐνθύνεται τὰ
διαβήματα ἄνδρι, θνητὸς δὲ πῶς ἂν
νοῆσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ; ²⁵ παγίς ἄν-
δρι ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ
γὰρ τὸ εὖεασθαι μετανοεῖν γίνεται.
²⁶ λιχητὴρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός,
καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν. ²⁷ φῶς κυ-
ρίου πνοῇ ἀνθρώπων, ὃς ἔρυνά τα-
μιεῖα κοιλίας. ²⁸ ἐλεημοσύνη καὶ ἀλή-
θεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλω-
σουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ. ²⁹ κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δὲ
πρεσβυτέρων πολιαί. ³⁰ ὑπάπτια καὶ
συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ
δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Ὡς περ ὀρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία
βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ, οὗ ἔαν θέλων
νεύσαι, ἐκεῖ ἐκλινεν αὐτήν. ² πᾶς ἀνὴρ
φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ
καρδίας κύριος. ³ ποιεῖν δίκαια καὶ
ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον,
ἢ θυσιῶν ἅλλα. ⁴ μεγαλόφρων ἐν ὑ-
βρι θρασυκαρδίας, λαμπτήρ δὲ ἀσε-
βῶν ἁμαρτία. ⁶ ὁ ἐνεργῶν θησαυρί-
σματα γλώσση ψευδεῖ μάταια διώκει
ἐπὶ παγίδας θανάτου. ⁷ ὀλεθρὸς ἀσε-
βείων ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλον-
ται πράσσειν τὰ δίκαια. ⁸ πρὸς τοὺς
σκολιούς σκολίας ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ
θεός, ἀγνά γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. ⁹ κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπ-
αίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀ-
δικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. ¹⁰ ψυχὴ
ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπὸ σῦνενός
τῶν ἀνθρώπων. ¹¹ ζήμουμένον ἀκο-
λάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἀκα-
κος, συνιών δὲ σοφὸς δέξεται γνώσιν.
¹² συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ
φανύλλει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. ¹³ ὃς φράσ-
σει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακουσαι
ἀσθενούς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ
οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων. ¹⁴ δόσις λά-
θριος ἀνατρέπει ὀργὰς, δώρων δὲ ὁ
φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. ¹⁵ ἐν-
φροσύνη δικαίῳ ποιεῖν κρίμα, ὅσιος
δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις. ¹⁶ ἀ-
νὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης
ἐν

ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
¹⁷ ἄνθρωπος ἐνδεής ἀγαπᾷ εὐφροσύνην,
 φίλων οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον,
¹⁸ περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.
¹⁹ κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ
 γυναικὸς μαχίμου καὶ γλώσσώδους καὶ
 ὀργίλου. ²⁰ θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀ-
 ναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἀ-
 φρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.
²¹ ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης
 εὐρήσει ζωὴν καὶ ὁδὸν. ²² πόλεις ὀχυ-
 ρὰς ἐπέβη σοφός, καὶ κατέειλε τὸ ὀχυ-
 ρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποιθείσαν οἱ ἄσεβεῖς.
²³ ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
 τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ. ²⁴ θρασὺς καὶ αὐθά-
 δης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ
 μνησικακεῖ παράνομος. ²⁵ ἐπιθυμίαι
 ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προ-
 αἰροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
²⁶ ἄσεβης ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἐπιθυμίας κακὰς, ὃ δὲ δίκαιος ἐλεῖ
 καὶ οἰκτεῖται ἀφειδῶς. ²⁷ θυσίαι ἀσε-
 βῶν βδελύγμα κυρίου, καὶ γὰρ παρα-
 νόμως προσφέρουσιν αὐτάς. ²⁸ μάρ-
 τυς ψευδὲς ἀπολείται, ἄνθρωπος δὲ ὑπὴ-
 κος φυλάσσόμενος λαλήσει. ²⁹ ἀσε-
 βὴς ἄνθρωπος ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώ-
 πῳ. ὃ δὲ εὐδὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁ-
 δούς αὐτοῦ. ³⁰ οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ
 ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς
 τὸν ἀσεβῆ. ³¹ ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς
 ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ κυρίου ἡ
 βοήθεια.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος
 πολὺς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον
 χάρις ἀγαθῇ. ² πλούσιος καὶ πτωχὸς
 συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ
 ὁ κύριος ἐποίησε. ³ πανοῦργος ἰδὼν
 πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐ-
 τὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελ-
 θόντες ἐξημιώθησαν. ⁴ γενεὰ σοφίας
 φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα
 καὶ ζωὴ ⁵ τριβόλοι καὶ παγίδες ἐν ὁ-
 δοῖς σχολαίς, ὃ δὲ φυλάσσωσιν τὴν ἐ-
 αὐτοῦ ψυχὴν ἀφεξέται αὐτῶν. ⁷ πλού-
 σιοι πτωχῶν ἄξουσιν, καὶ οἰκέται ἰδί-
 οῖς δεσπόταις δανειοῦσιν. ⁸ ὁ σπείρων
 φαῦλα θερίσει κακά, πληγὴν δὲ ἔργων
 αὐτοῦ συντελέσει. ἄνδρα ἰλαρὸν καὶ

δότῃν εὐλογεῖ ὁ θεός, ματαιότητα δὲ
 ἔργων αὐτοῦ συντελέσει. ⁹ ὁ ἐλεῶν
 πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τῶν
 γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ.
 νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα
 δούς, τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται
 τῶν κεκτημένων. ¹⁰ ἐκβαλε ἐκ συνε-
 δρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐ-
 τῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνε-
 δρίῳ πάντας ἀτιμάζει. ¹¹ ἀγαπᾷ κύ-
 ριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ
 πάντες ἁμώμοι. χεῖλεσι ποιμαίνει βα-
 σιλεὺς, ¹² οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίου δια-
 τηροῦσιν αἰσθήσιν, φαυλίζει δὲ λόγους
 παράνομος. ¹³ προφασίζεται καὶ λέ-
 γει ὀκνηρὸς, λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ
 ταῖς πλατείαις φονεῦται. ¹⁴ βόθρος,
 βαθὺς στόμα παρανόμου, ὃ δὲ μιση-
 θείς ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
 εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ
 οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐ-
 τῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ
 σχολιάς καὶ κακῆς. ¹⁵ ἀνοία ἐξηπάται
 καρδίας νέου, ῥαβδος δὲ καὶ παιδεία
 μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁶ ὁ συκοφαντῶν
 πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδω-
 σι δὲ πλουσίῳ ἐπὶ ἑλάσσονι. ¹⁷ λόγοις
 σοφῶν παράβαλλε σὸν οὐς καὶ ἄκουε
 ἕμῳ λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπί-
 στησον ἵνα γνῷς ὅτι καλοὶ εἰσιν. ¹⁸ καὶ
 ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν
 σου, εὐφρανοῦσιν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χεί-
 λεσι. ¹⁹ ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ
 ἐλπίς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν σου.
²⁰ καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ
 τρισσῶς, εἰς βουλήν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ
 πλάτος τῆς καρδίας σου. ²¹ διδάσκω
 οὖν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γνῶσιν ἀγα-
 θὴν ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαί σε
 λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις
 σοι. ²² μὴ ἀποβιάζω πένητα, πτω-
 χὸς γὰρ ἔστι, καὶ μὴ ἀτιμάσης ἀσθενῆ
 ἐν πύλαις. ²³ ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐ-
 τοῦ τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὴν αὐλον
 ψυχὴν. ²⁴ μὴ ἴσθι ἐταῖρος ἀνδρὶ θυ-
 μῳδε, φίλω δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου.
²⁵ μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ,
 καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ. ²⁶ μὴ
 δίδου σεαυτὸν εἰς ἔγγυον αἰσχυρόμενος
 πρόσωπον. ²⁷ ἐὰν γὰρ μὴ ἔῃ πόθεν
 ἀποτίσῃ, λήψονται τὸ σπράγμα τὸ ὑπὸ
 τὰς

τὰς πλευράς σου. ²⁸ μὴ μέταιρε ὅρια αἰῶνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. ²⁹ ὁρρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξύν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δὲ παρεστάναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι κωθροῖς.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Ἐὰν καθίσῃς διμνηεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νόμι τὰ παρατιθέμενά σοι. ² καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαυτὰ σε δεῖ παρασκευάσαι. εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, ³ μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς. ⁴ μὴ παρεκτείνου πένης ὦν πλουσιῶ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου. ⁵ ἔαν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν, οὐδαμοῦ φανέται, κατεσκευάσται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ. ⁶ μὴ συνδεῖναι ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ, ⁷ ὃν τρόπον γὰρ εἰ τις καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει. μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτόν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ, ⁸ ἐξεμέσει γὰρ αὐτόν καὶ λυμανέται τοὺς λόγους σου τοὺς καλοῦς. ⁹ εἰς ὧτα ἀφρονος μὴδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου. ¹⁰ μὴ μεταθῇς ὅρια αἰῶνια, εἰς δὲ κτήμα ὀρφανῶν μὴ εἰσελθῇς. ¹¹ ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος, κραταιὸς ἐστί, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ. ¹² δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὧτα σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως. ¹³ μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν, ὅτι ἔαν πατάξῃς αὐτόν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ¹⁴ σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτόν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. ¹⁵ υἱὲ ἔαν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, ¹⁶ καὶ ἐνδιαιτῇμι λόγοις τὰ σὰ χεῖλῃ πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλῃ, ἔαν ὀρθά ὦσι. ¹⁷ μὴ ζηλοῦτῳ ἡ καρδία σου ἀμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν. ¹⁸ ἔαν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. ¹⁹ ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. ²⁰ μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορά-

σμοῖς. ²¹ πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ παρονοκὸπος πτωχέυσει, καὶ ἐνδύσεται διεφθαρμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. ²² ἄκουε υἱέ πατρός τοῦ γενήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνῃς ὅτι γένηραί σου ἡ μήτηρ. ²⁴ καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ²⁵ εὐφραίνεται ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαίρῃς ἡ τεκούσα σε. ²⁶ δὸς μοι υἱέ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμάς ὁδούς τηρεῖτε. ²⁷ πίσθος γὰρ τρεῖς ἀλλότριος οἴκος, καὶ φρέαρ στερεὴν ἀλλότριον. ²⁸ οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείται, καὶ πᾶς παρανομὸς ἀναλωθήσεται. ²⁹ τίμι οὐαί; τίμι θόρυβος; τίμι κρίσις; τίμι δὲ ἀηδία καὶ λίσχαι; τίμι συντριμματα διακινή; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; ³⁰ οὐ τῶν ἐγγχρονιζόντων ἐν οἴκοις; οὐ τῶν ἱχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; ³¹ μὴ μεθύσκεθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις. ἔαν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὑστέρον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. ³² τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὄψεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διακεῖται αὐτῷ ὁ ἰός. ³³ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἔσαν ἰδῶσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσῃ σκολιά. ³⁴ καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. ³⁵ ἔρεῖς δέ, τυπτοῦσιν με καὶ οὐκ ἐπόμενα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδην πότε ἔσθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μετ' ὧν συνελεύσομαι.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Υἱέ μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν. ² πενδὴ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλῃ αὐτῶν λαλεῖ. ³ μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. ⁴ μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλονται ταμίαι, ἐκ παντός πλούτου τιμίον καὶ καλοῦ. ⁵ κρεῖσσον σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνην ἔχων γεωργίον μεγάλου. ⁶ μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοηθία δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς. ⁷ σοφία καὶ

καὶ ἐννοία ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν. σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου, ⁸ ἀλλὰ λογιζονται ἐν συνεδρίοις. ἀπαιδεύτοις συναντῶ θάνατος, ⁹ ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις. ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῶ ἐμολυνθήσεται ¹⁰ ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ. ¹¹ ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ. ¹² ἔαν δὲ εὔπης, οὐκ οἶδα τοῦτον, γίνωσκε, ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει. καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσι ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹³ φαγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ γάργυξ. ¹⁴ οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ, ἔαν γὰρ εὖρης, ἔσται καλὴ ἡ τελευτῇ σου, καὶ ἐλπὶς σε οὐκ ἐγκαταλείψει. ¹⁵ μὴ προσαγάγῃς ἀσέβῃ νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιτίας. ¹⁶ ἐπτάκις γὰρ πεσεῖται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἀσέβεις ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς. ¹⁷ ἔαν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελισματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου. ¹⁸ ὅτι ὀψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁹ μὴ χαίρῃ ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ ζῆλῳ ἁμαρτωλοῦς. ²⁰ οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶ, λαμπρὴν δὲ ἀσέβων ἠρεσθήσεται. ²¹ φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα, καὶ μὴ ἐτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς. ²² ἑξαίτης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσέβεις, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται; C. 29, 27. λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτός ἐσται, δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν. μηδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. μάχαιρα γλώσσα βασιλεῶς καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται. ἔαν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νευροῖς ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὅσα ἀνθρώπων κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσὸς αἰτῶν. C. 30, 1. τοὺς ἐμούς λόγους υἱέ φοβήθητι, καὶ δεξιόμενος αὐτοὺς μετανόει. τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν θεῷ, καὶ

παύομαι. ² ἀφρονέστατος γάρ εἰμι ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἐστίν ἐν ἐμοί. ³ θεὸς δεδιδάχέ με σοφίαν, καὶ γινῶσιν ἁγίως ἔγνωκα. ⁴ τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψε ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ; ⁵ πάντες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. ⁶ μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδὴς γένῃ. ⁷ θυο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. ⁸ μάταιον λόγον καὶ ψευδὴ μακράν μου ποιήσον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι θῷς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ ἀνταρκῇ. ⁹ ἵνα μὴ πλησθῆς ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω, τίς με ὄρα; ἢ πενήθεις κλέψω, καὶ ὁμώσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. ¹⁰ μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μηποτε καταράσχηται σε καὶ ἀφανισθῇς. ¹¹ ἔκγονον κακὸν πατέρα καταράται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ. ¹² ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἐξοδὸν αὐτοῦ οὐκ ἀπένειπεν. ¹³ ἔκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοῦς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφαροῖς αὐτοῦ ἐπαίρεται. ¹⁴ ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων. C. 24, 23 ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν, αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν. ²⁴ ὁ εἰπὼν τὸν ἀσέβῃ, δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρματος λαοῖς ἐσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη. ²⁵ οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἦξει εὐλογία. ²⁶ χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθοῦς. ²⁷ ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἐξοδὸν τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἄγρον, καὶ πορεύου κατόπισθόν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου. ²⁸ μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσι. ²⁹ μὴ εἴπῃς, ὃν τρόπον ἐχρησάτό μοι, χρῆσθαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτόν ἅ

με

με ἡδίκησεν. ³⁰ ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἀνθρώπος ἐνδεὴς φρενῶν. ³¹ ἔὰν ἀφῆς αὐτόν, χερσῶθήσεται καὶ χορτομανήσῃ οἶλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται. ³² ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέεσθαι παιδείαν. ³³ ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνώ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσὶ στήθῃ. ³⁴ ἔὰν δὲ τοῦτο ποιῆς, ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἐνδεΐα σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. C.30. ¹⁵ τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτὴν, καὶ ἡ τέταρτη οὐκ ἠρέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν. ¹⁶ ἄδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπταμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἰπωσιν, ἀρκεῖ. ¹⁷ ὁφθαλμὸν καταγελῶντα πατὴρ, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητὴρ ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαραγγῶν, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ αἰετῶν. ¹⁸ τρία δέ ἐστιν ἀδύνατα μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω. ¹⁹ ἱχνὴ ἀετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ τρίβους νηὸς πομπούσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι. ²⁰ τοιαύτῃ ὁδῷ γυναικὸς μοιχαλίδος, ἥ ὅτ' ἂν πράξῃ ἀπονειψαμένη, οὐδὲν φρεὶ πεπραχέναι ἄτοπον. ²¹ διὰ τριῶν σιέται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν. ²² ἔὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων, ²³ καὶ οἰκέτης ἔὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισητὴ γυνὴ ἔὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ²⁴ τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν. ²⁵ οἱ μύρμηκες ὅς μὴ ἔσπιν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν. ²⁶ καὶ οἱ χοιρογούλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν, οἱ ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους. ²⁷ ἀβασιλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρίς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελύσματος εὐτάκτως. ²⁸ καὶ καλαβώτης χερσὶν ῥειδόμενος, καὶ εὐάλοτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλείων. ²⁹ τρία δέ ἐστιν ἃ εὐδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει. ³⁰ σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος

κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπιτῇσι κτήνος. ³¹ καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείας εὐψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει. ³² ἔὰν πρόψῃ σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ. ³³ ἄμελε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον. ³⁴ ἔὰν δὲ ἐκπιῇς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα, καὶ ἐν δὲ ἐξέλκῃ λογους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι. C.31. ¹ οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρῇται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμός, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ² τί τέκνον τηρήσεις; τί, ὅς σε θεοῦ. πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ. τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν; ³ μὴ δὴς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὕστεροβουλίαν. ⁴ μετὰ βουλῆς πάντα ποιεῖ, μετὰ βουλῆς οἰνοπότηι. οἱ δυνάσται θυμῶδες εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν, ⁵ ἵνα μὴ πίνοντες ἐπιλάθονται τῆς σοφίας, καὶ ὁρᾷ κρίναι οὐ μὴ δύνανται τοὺς ἀσθενεῖς. ⁶ δίδοτε μέθῃ τοῖς ἐν λυπαῖς, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύνας, ⁷ ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι. ⁸ ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς. ⁹ ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διακρίνε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕ Φ. ΚΕ'.

Αὗται αἱ παλαιαὶ Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. ² δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα. ³ οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος. ⁴ τύπτε ἀδόκιμον ἀργυρίου, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἄπαν. ⁵ κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσῃ ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ. ⁶ μὴ ἀλαζονεῖται ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑψίστασο. ⁷ κρεῖσσον γὰρ σοὶ τὸ ῥηθῆναι, ἀνάβαινε πρὸς με, ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυναστοῦ. ἃ ἔδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε. ⁸ μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων. ἡνίκα ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,

λος, ⁹ ἀναγώρει εἰς τὰ ὀπίσω. μὴ καταφρόνει, ¹⁰ μὴ σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοι ἰσὴ θανάτῳ. χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῦ, ὡς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονειδίστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναιλάκτως. ¹¹ μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον. ¹² εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς. ¹³ ὥσπερ ἐξοδος χιόνος ἐν ἀμνητῷ κατὰ καύμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν. ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ. ¹⁴ ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὕετοί ἐπιφανέστατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. ¹⁵ ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοία βασιλεύσι, γλώσσα δὲ μαλακῇ συντρίβει ὅσα. ¹⁶ μέλι εὐρὼν φάγε τὸ ἱκανόν, μήποτε πλησθίεις ἐξέμεσης. ¹⁷ σπάνιον εἶχαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μήποτε πλησθίεις σου μισήσῃ σε. ¹⁸ ῥοπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἄνθρωπος ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ. ¹⁹ ὁδὸς κακοῦ καὶ πονὸς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ. ²⁰ ὥσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύνφορον, οὕτως προσηψὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ. ὥσπερ σῆς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώλῃ ξύλον, οὕτως λύπη ἀνθρώπου βλάπτει καρδίαν. ²¹ ἔαν πειρᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν, ἔαν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. ²² τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρωπος πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθὰ. ²³ ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλώσσαν ἐρεθίζει. ²⁴ κρηῖσσον οἰκτεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ. ²⁵ ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσήνης, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. ²⁶ ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσει καὶ ὕδατος ἐξοδὸν λυμάνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβούς. ²⁷ ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρῆ λόγους ἐνδόξους. ²⁸ ὥσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἄνθρωπος ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κ Ε Φ. Κς'.

Ὡςπερ δρόσος ἐν ἀμνητῷ καὶ ὥσπερ ὕετος ἐν θέρῃ, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή. ² ὥσπερ ὄρεα πέταται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί. ³ ὥσπερ μᾶστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἐθνεῖ παρανόμῳ. ⁴ μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὁμοίος γένῃ αὐτῷ. ⁵ ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ. ⁶ ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὀνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον. ⁷ ἀφελὸς πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. ⁸ ὃς ἀποδεδεσμει λίθον ἐν σφενδόνη, ὁμοίος ἔστι τῷ δίδοντι ἄφρονι δόξαν. ⁹ ἀκάνθαι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων. ¹⁰ πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἐκστασις αὐτῶν. ¹¹ ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν. ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις. ¹² εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπὶδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ. ¹³ λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν, λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί. ¹⁴ ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. ¹⁵ κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. ¹⁶ σφωώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν. ¹⁷ ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός, οὕτως ὁ προεστὼς ἄλλοτρίας κρίσεως. ¹⁸ ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποκαταστήσεται. ¹⁹ οὕτως πάντες οἱ ἐνδραχύνοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν ὅτι παίζων ἐπράξα. ²⁰ ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι διδυμος ἡσυχάζει μάχη. ²¹ ἐσχάρα ἄνθρωπος καὶ ξύλα πυρὶ, ἄνθρωπος ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει. ²² λόγοι κερκῆος

Τι

κρίων

κώπων μαλακοί, οὔτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων. ²³ ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγήτεον. χεὶλῃ λεία καρδίαν καλύπτει λυπηράν. ²⁴ χεῖλεσι πάντα ἐπιτείνει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλος. ²⁵ ἔαν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς, ἑπτὰ γὰρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ²⁶ ὁ κρύπτων ἐχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας· εὐγνωστος ἐν συνεδρίοις. ²⁷ ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐν πλῆθει ἐμπέσεται εἰς αὐτόν. ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίνει. ²⁸ γλώσσα ψευδῆς μιστὶ ἀληθείαν, στόμα δὲ ἄσπερον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐρίον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τῆζεται ἡ ἐπιούσα. ² ἐγκωμιάζεται τε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη. ³ βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος· βαρυτέρα ἀμφοτέρων. ⁴ ἀνιλεμῶν θυμὸς καὶ ὀξεία ὀργή, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος. ⁵ κρείσσους ἔλεγχαι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας. ⁶ ἄξιοπιστότερα ἔστι τραύματα φίλου, ἢ ἐκούσια φίληματα ἐχθροῦ. ⁷ ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὐσα κηρίοις ἐμπαῖζει, ψυχὴ δὲ ἐνδεὲς καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται. ⁸ ὥσπερ ὅταν ὄρνεν καταπειρασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων. ⁹ μύροις καὶ οἶνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδιά, καταβύβηγνται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ. ¹⁰ φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ ἐξέλθῃς ἀτυχῶν. κρείσσων φίλος ἐγγυς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν. ¹¹ σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδιά, καὶ ἀπόστρέψῃ ἀπὸ σου ἔπονιδίστους λόγους. ¹² πανούργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ, ἀφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν. ¹³ ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρῆλθε γὰρ ὕβρισθης, ὅς τις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. ¹⁴ ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρῶτ' μεγάλη τῇ φωνῇ, καταρσμένου οὐδὲν διαφέ-

ρειν δόξει. ¹⁵ σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὥσαντως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ¹⁶ Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται. ¹⁷ σιδηρὸς σίδηρον ὀξύνη, ἀνὴρ δὲ παροξύνει προσώπον ἐταίρου. ¹⁸ ὃς φυτεῖν σπῆν φάγεται τοὺς καρπούς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται. ¹⁹ ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ διανοαὶ τῶν ἀνθρώπων. ²⁰ ἄθῃ καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐπιμίπλυνται, ὥς αὐτῶς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοί. ²¹ βδελύγμα κυρίως στηρίζων ὀφθαλμὸν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσση. ²² δοκίμιον ἀργυρίου καὶ χρυσῷ πύρρως, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν. καρδιά ἀνόμου ἐκζητεῖ κακὰ, καρδιά δὲ εὐθύς ζητεῖ γνώσιν. ²³ ἐάν μαστιγῇς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλθῃ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ. ²⁴ γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμανίου σου, καὶ ἐπιστήσῃ καρδίαν σου παῖς ἀγέλαις. ὅτι οὐκ ἔστι τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν. ²⁵ ἐπιμέλου τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρόν, καὶ κρεῖς πόαν, καὶ συναγε χόρτον ὀρεινόν, ἵνα ἔγῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν. τίμα πεδίον, ἵνα ὅσι σοι ἄρνες. ²⁶ υἱέ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥῆσαι ἰσχυράς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπεύοντων.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Φεύγει ἀπειρὴς μηδὲν, διακόντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λίων πέποιθε. ² δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανούργος κατασβέσει αὐτάς. ³ ἀνδρείος ἐν ἀσεβείαις συνοφραττῇ πτωχοῦ, ὥσπερ ὑετὸς λαβρὸς καὶ ἀνωφελής, ⁴ οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσίβητον, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοὺς τέχῃς. ⁵ ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον συνήσουσιν ἐν πατρί. ⁶ κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς. ⁷ φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσώτιαν ἀτι-

μαται

μάξι πατέρα. ⁸ ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συναίγει αὐτόν. ⁹ ὁ ἐκκλίνων τὸ οὐς αὐτοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκεται. ¹⁰ ὃς πλανά εὐθεὶς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμπεσείται, οἱ δὲ ἄνομοι διελύσσονται ἀγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσέλουσιν εἰς αὐτά. ¹¹ σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ. ¹² διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι. ¹³ ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοκῶν ἔσται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται. ¹⁴ μακάριος ἄνθρωπος ὃς καταπέτῃσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσείται κακοῖς. ¹⁵ λέων πενῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὢν ἔθνους πενιχοῦ. ¹⁶ βασιλεὺς ἐνδεὴς προσδὸν μέγας συνοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται. ¹⁷ ἄνθρωποι τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγνώμενος, φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ. παιδεύει υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσει ἔθνει παρανόμῳ. ¹⁸ ὁ πορευόμενος δικαίως βεβηθήσεται, ὁ δὲ σχολαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακίησεται. ¹⁹ ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ δισκῶν σχολὴν πλησθήσεται πενίας. ²⁰ ἄνθρωπος ἀξίопιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ αἰτιώρητος ἔσται. ²¹ ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρὸς ὧπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς, ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνθρωποι. ²² σπεύδει πλουτεῖν ἄνθρωπος βέλους, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσῃ αὐτοῦ. ²³ ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπων ὁδοὺς χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλασσοχαριτούντος. ²⁴ ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινῶς ἔστιν ἄνθρωπος ἀσεβοῦς. ²⁵ ἄπιστος ἄνθρωπος κρίνει εἰκά, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. ²⁶ ὃς πέποιθε θραεὶα καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται. ²⁷ ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ

ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται. ²⁸ ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Κρεῖσσον ἄνθρωποι ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενον αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴσας. ² ἐγκωμιαζόμενων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες. ³ ἄνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον. ⁴ βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, ἄνθρωπος δὲ παράνομος κατασκάπτει. ⁵ ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρὸς ὥπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου, δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν. ⁶ ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλῃ παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται. ⁷ ἐπίσταται δίκαιοις κρίνειν πενιχοῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνώων, καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων. ⁸ ἄνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὁρμήν. ⁹ ἄνθρωπος σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἄνθρωπος δὲ φραῦλος ὁρμιζόμενος καταγελάσεται καὶ οὐ καταπέτῃσει. ¹⁰ ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὅσιν, οἱ δὲ εὐθεὶς ἐκζητῶσιν ψυχὴν αὐτοῦ. ¹¹ ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος. ¹² βασιλεὺς ὑπακούοντος λόγον ἀδικῶν, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι. ¹³ δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιῆται ὁ κύριος. ¹⁴ βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται. ¹⁵ πληγαὶ καὶ ἐλέγχοι διδῶσι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ. ¹⁶ πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλὰ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται. ¹⁷ παιδεύει υἱὸν σου καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου. ¹⁸ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσει τὸν νόμον μακαριστός. ¹⁹ λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός, ἔαν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται. ²⁰ ἔαν ἴδῃ ἄνθρωπος ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπὶδα ἔχει μᾶλλον

Tt 2

μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ. ²¹ ὃς κατα-
σπαταλᾷ ἐκ παιδὸς οἰκίτης ἔσται,
ἐσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.
²² ἄνῃρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος, ἄνῃρ
δὲ ὀργίλος ἐξώρυσεν ἁμαρτίαν. ²³ ὕβρις
ἄνδρα ταπεινοί, τοὺς δὲ ταπεινόφρο-
νας ἐρείδει δόξη κυρίου. ²⁴ ὃς μερίζεται
κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ἔαν
δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ
ἀναγγεῖλωσι, ²⁵ φοβηθέντες καὶ αἰ-
σχυρθέντες ἀνθρώπους ὑπεσεκρίθη-
σαν, ὃ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ κυρίῳ εὐφραν-
θήσεται. ἀπέβεια ἄνδρὶ διδῶσι σφάλ-
μα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῇ δεσπότῃ
σωθήσεται. ²⁶ πολλοὶ θεραπεύουσι
πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ κυρίου
γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ. ²⁷ βδέλυγμα
δίκαιος ἄνῃρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα
δὲ ἀνόμῳ κατευνόουσα ὁδός. C. 31,
10. γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τι-
μιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ
τοιαύτη. ¹¹ θαροεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδιά
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἡ τοιαύτη καλῶν
σκύλων οὐκ ἀπορήσει. ¹² ἐνεργεῖ γὰρ
τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.
¹³ μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν
εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ¹⁴ ἐγέν-
ετο ὥςτις ναὺς ἐμπορευομένη μακρό-
θεν, συναγεῖ δὲ αὐτὴ τὸν βίον. ¹⁵ καὶ
ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρῶ-
ματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θερα-
παίαις. ¹⁶ θεωρήσασα γεωργίον ἐπρία-
το, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατε-
φύτευσε κτῆμα. ¹⁷ ἀναζωσαμένη ἰσχυ-
ρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βρα-
χίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. ¹⁸ καὶ ἐγεύσα-

το, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην
τὴν νύκτα. ¹⁹ τοὺς πῆχας αὐτῆς ἐκτεί-
νει ἐπὶ τὰ σμαμέροντα, τὰς δὲ χεῖρας
αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. ²⁰ χεῖρας
δὲ αὐτῆς διήνοιξε πέννῃ, καρπὸν δὲ
ἐξέτεινε πτωχῷ. ²¹ οὐ φροντίζει τῶν
ἐν οἴκῳ ὁ ἄνῃρ αὐτῆς ὅταν πονη-
ρὴν ἴσῃ, πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδε-
δυμένοι εἰσὶ. ²² δισπᾶς χλαίνας ἐποίησε
τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ
πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. ²³ περι-
βλεπτός δὲ γίνεται ὁ ἄνῃρ αὐτῆς ἐν
πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ
μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.
²⁴ σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο περι-
ζώματα τοῖς Χαναναίοις. ²⁵ στόμα
αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐνό-
μος, καὶ τὰς ἐπιστάτας τῇ γλώσσῃ
αὐτῆς. ²⁶ ἰσχυρὴν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχά-
ταις. ²⁷ στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐ-
τῆς, σῖτα δὲ ὀνηρὰ οὐκ ἔφαγε. τὸ
στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέ-
σμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ²⁸ ἀνέ-
στησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτη-
σαν, καὶ ὁ ἄνῃρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.
²⁹ πολλοὶ θυγατέρας ἐκτήσαντο πλου-
τον, πολλοὶ αἱ ἐποίησαν δύναμιν, οὐ δὲ
ὑπέρκεισαι, ὑπερήρας πᾶσας. ³⁰ πνευ-
δεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος
γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται,
φόβον δὲ κυρίου αὐτὴ αἰνεῖτω. ³¹ ὅτε
αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ
αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἄνῃρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ῥήματα ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² μα-
ταιότης ματαιότητων εἶπεν ὁ ἐκκλη-
σιαστής, ματαιότης ματαιότητων, τὰ
πάντα ματαιότης. ³ τίς περισσεια τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μοχθῶν αὐτοῦ ὧς
μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; ⁴ γενεὰ πορεύε-
ται καὶ γενεὰ ἐρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν
αἰῶνα ἔστηκε. ⁵ καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος

καὶ δύει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ ἔλκει. αὐτὸς ἀνατέλλων ἐκί-
⁶ πορεύεται πρὸς Νότον καὶ κυκλῶ
πρὸς Βορρᾶν. κυκλῶ κυκλῶν πορεύε-
ται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ
ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα. ⁷ πάντες οἱ χεί-
μαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμπλαμέ-
νη. εἰς τὸν τόπον οὐ οἱ χείμαρροι πο-
ρεύονται, ἐκτε αὐτοὶ ἐπιστρέφονται τοῦ
πορευ-

πορευθῆναι. ⁸ πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. ⁹ τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον. καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθισόμενον. καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁰ ὃς λαλήσει καὶ ἔρεῖ, ἴδε τοῦτο καινόν ἐστιν, ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν. ¹¹ οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην. ¹² ἐγὼ ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹³ καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέπασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. ¹⁴ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. ¹⁵ διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι. ¹⁶ ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν, ἰδοὺ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν ὃς ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ γινῶσιν. ¹⁷ καὶ καρδίᾳ μου εἶδεν πολλὰ, σοφίαν καὶ γινῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην, ἔγνων ἐγὼ ὅτι καὶ γε τοῦτο ἔστι προαίρεσις πνεύματος. ¹⁸ ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γνώσιν προσθήσει ἄλγημα.

Κ Ε Φ. Β'.

Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ² τῷ γέλωτι εἶπα περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς; ³ καὶ κατεσκεπάμην εἰς τὴν καρδίαν μου ἐλκύσει ὡς οἶνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησε ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπὶ εὐφροσύνῃ, ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν

ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν. ⁴ ἐμεγάλυνα ποίημα μου, ὠκοδόμησά μοι οἴκους, ἐφύτευσά μοι ἀμπέλωνας, ⁵ ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ. ⁶ ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα. ⁷ ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καὶ γε κτήσις βουκολίου καὶ πομνίου πολλῇ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁸ συνήγαγόν μοι καὶ γε ἀργύριον καὶ γε χρυσίον, καὶ περιουσιασμούς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν. ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, καὶ ἐντραυφήματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας. ⁹ καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ γε σοφία μου ἐτάθη μοι. ¹⁰ καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐκ ἀφείλον ἀπ' αὐτῶν. οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης μου, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφρανθῇ ἐν παντὶ μόχθῳ μου, καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου. ¹¹ καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μου ὡς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹² καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἀνθρώπος ὃς ἐπλεύσεται ὀπίσω τῆς βουλής; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν. ¹³ καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστι περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτός ὑπὲρ τὸ σκότος. ¹⁴ τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορευεται, καὶ ἔγνων καὶ γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, ὡς συνάντημα τοῦ ἀφρονος καὶ γε ἐμοὶ συναντήσεται μοι, καὶ ἵνατί ἐσοφισάμην ἐγὼ; περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ. ¹⁶ ὅτι οὐκ ἔστι ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος

ἄφρονος εἰς τὸν αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη. καὶ πῶς ἀποθάνεται ὁ σοφός μετὰ τοῦ ἄφρονος; ¹⁷ καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν, ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. ¹⁸ καὶ ἐμίσησα ἐγὼ συμπαντα μόχθῳ μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀπῶμα αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ. ¹⁹ καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφός ἐσται ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ὃ ἐμόχθησα καὶ ὃ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τὸν ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ὃ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον, ²¹ ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ. καὶ ἄνθρωπος ὃ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη, ²² ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ὃ αὐτὸς μόχθει ὑπὸ τὸν ἥλιον. ²³ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμός αὐτοῦ, καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν. ²⁴ οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. ²⁵ ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πᾶρεξ αὐτοῦ; ²⁶ ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνώσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτανόντι ἔδωκεν περισπασμόν τοῦ προσθίνειν καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κ Ε Φ. Γ.

Γ οἷς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ² καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθάνειν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτεῖλαι τὸ πεφυτευμένον. ³ καιρὸς τοῦ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς

τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν. ⁴ καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι. ⁵ καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως. ⁶ καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν. ⁷ καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν. ⁸ καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης. ⁹ τίς περίσσεια τοῦ ποιούντος ἐν οἷς αὐτὸς μόχθει; ¹⁰ εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμόν, ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. ¹¹ τὰ συμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ γε συμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους. ¹² ἔγνων ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιῆν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ. ¹³ καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἔσθι ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, δόμα θεοῦ ἐστίν. ¹⁴ ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐστὶ προσθίνειν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἀφελεῖν. καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹⁵ τὸ γινόμενον ἤδη ἐστὶ, καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι ἤδη γέγονε, καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διακόμενον. ¹⁶ καὶ ἐτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής. καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ εὐσεβής. ¹⁷ καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου. σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῇ κρινεῖ ὁ θεός, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι ¹⁸ ἐκεῖ. εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ. ¹⁹ καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους, συνάντημα ἐν αὐτοῖς. ὡς ὁ θάνατος του-

του,

του, οὕτως καὶ ὁ θάνατος τούτου. καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν, καὶ τί ἐπε-
ρίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆ-
νος; οὐδέν. ὅτι πάντα ματαιότης. ²⁰ τὰ
πάντα εἰς τόπον ἓνα, τὰ πάντα ἐγέ-
νετο ἀπὸ τοῦ χυδός, καὶ τὰ πάντα ἐπι-
στρέφει εἰς τὸν χυλόν. ²¹ καὶ τίς εἶδεν
πνεῦμα υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀνα-
βαίνει αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
κτῆνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς
γῆν; ²² καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθὸν
εἰ μὴ ὁ εὐφρανθῇσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μῦθός αὐ-
τοῦ. ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ
ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον συμ-
πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας
ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν
συκοφαντουμένων, καὶ οὐκ ἔστιν αὐ-
τοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συ-
κοφαντούντων αὐτοῖς ἰσχύς, καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν. ² καὶ ἐπή-
νεσα ἐγὼ σύμπαντας τοὺς τεθνηκότας
τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς
ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν.
³ καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους
ὅς τις οὐπω ἐγένετο, ὅς οὐκ εἶδε σὺν
πᾶν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιη-
μένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁴ καὶ εἶδον ἐγὼ
σύμπαντα τὸν μόχθον, καὶ συμπάσαν
ἀνδρίαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆ-
λος ἀνδρός ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ.
καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρε-
σις πνεύματος. ⁵ ὁ ἄφρων περιέβαλε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔραγεν τὰς σάρ-
κας αὐτοῦ. ⁶ ἀγαθὸν πλήρωμα δρα-
κὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα δύο
δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύ-
ματος. ⁷ καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον
ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁸ ἔστιν εἷς,
καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος. καὶ γε υἱὸς καὶ
γε ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ. καὶ οὐκ
ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐ-
τοῦ. καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμ-
πίμπλαται πλούτῳ. καὶ τίς ἐγὼ μόχ-
θῶ, καὶ στερίσκω τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
ἀγαθωσύνης; καὶ γε τοῦτο ματαιότης
καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστι. ⁹ ἀγα-
θοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἓνα, οἷς ἔστιν αὐ-
τοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν.

¹⁰ ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερθεῖ τὸν
μέτοχον αὐτοῦ. καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐνί,
ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾗ δεύτερος ἐγείραι
αὐτόν. ¹¹ καὶ γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο
καὶ θέρμῃ αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς πῶς θερ-
μανθῇ; ¹² καὶ ἐὰν ἐπικραταωθῇ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ,
καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἐντρίτειον οὐ τα-
χέως ἀποθράγῃσεται. ¹³ ἀγαθὸς παῖς
πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα προ-
σβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ προσέχειν ἐτι. ¹⁴ ὅτι ἐξ οἴκου τῶν
δεσμιῶν ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι.
ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγενήθη
πένης. ¹⁵ εἶδον σύμπαντας τοὺς ζῶντας
τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον
μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς
στήσεται ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁶ οὐκ ἔστι πε-
ρασμὸς τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν οὐ
ἐγένοντο ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ γε οἱ
ἐσχατοὶ οὐκ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐ-
τῷ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ
προαίρεσις πνεύματος. ¹⁷ φύλαξον τὸν
πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ
δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ
εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ
καρδίᾳ σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέ-
γῃ λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.
ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λό-
γοι σου ὀλίγοι. ² ὅτι παραγίνεται ἐνυ-
πνιον ἐν πλήθει πειρασμοῦ, καὶ φωνὴ
ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων. ³ καθὼς
εὗξεν εὐχὴν τῷ θεῷ, μὴ χρονίσῃς τοῦ
ἀποδοῦναι αὐτῇ. ὅτι οὐκ ἔστι θέλη-
μα ἐν ἄφροσι. σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὗξῃ
ἀπόδος. ⁴ ἀγαθὸν τὸ μὴ εὐξασθαι σε
ἢ τὸ εὐξασθαι σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.
⁵ μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτή-
σαι τὴν σάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἀγνοία ἐστιν.
ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου,
καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν
σου. ⁶ ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ μα-
ταιότητων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ
τὸν θεὸν φοβοῦ. ⁷ ἐὰν συκοφαντίαν
πένητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δι-
καιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς
ἐπὶ

ἐπὶ τῷ πράγματι. ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. ⁸ καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντὶ ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ ἐιργαζομένου. ⁹ ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου. καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα; καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹⁰ ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἐσθοντες αὐτήν. καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ¹¹ γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι. οὐκ ἐστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνώσαι. ¹² ἐστὶν ἀρρώστια ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλουτὸν φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ, ¹³ καὶ ἀπολείπεται ὁ πλοῦτος ἐκείνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν. ¹⁴ καθὼς ἐξηλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνός, ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει, καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρώστια. ὥσπερ γὰρ παργένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται. καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον; ¹⁶ καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρώστια, καὶ χόλῳ. ¹⁷ ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ καλὸν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὥς ἂν μόχθῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι αὐτὸ μερίς αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός πλουτὸν καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστίν. ¹⁹ ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεός περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐστὶ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλὴ ἐστὶ ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον. ² ἀνὴρ ὃς δώσει αὐτῷ ὁ θεός πλουτὸν καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἐστὶ ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ

πάντων ὧν ἐπιθυμῇ, καὶ οὐκ ἐξουσίασει αὐτῷ ὁ θεός τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν, τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρώστια πονηρὰ ἐστίν. ³ ἂν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ πληθὺς ὅτι ἐσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης. καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἐκτρώμα. ⁴ ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται. ⁵ καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ ἐγνώ ἀναπαύσεις, τούτῳ ὑπὲρ τούτου. ⁶ καὶ ἐζήσεν χιλίων ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἑνα πορεύεται τὰ πάντα; ⁷ πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται. ⁸ ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς. ⁹ ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπερπορευόμενον ψυχῇ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαιρέσεις πνεύματος. ¹⁰ εἰ τί ἐγένετο ἥδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνώσθη ὃ ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν. ¹¹ ὅτι εἰσὶν λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τί περισσὸν τῷ ἄνθρωπῳ, ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἄνθρωπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιά. ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἄνθρωπῳ, τί ἐστὶ ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον; ² ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννησεως. ³ ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου. καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ. ⁴ ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία. ⁵ καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης. ⁶ ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντι ἄσμα ἀφρόνων. ⁷ ὡς

⁷ ὡς φωνὴ ἀκαθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως γέλως τῶν ἀφρόνων, καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ⁸ ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφόν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ. ⁹ ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακροθύμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι. ¹⁰ μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται. ¹¹ μὴ εἴπῃς τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας, ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπρωτῆσας περὶ τούτου. ¹² ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρονομίας, καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον. ¹³ ὅτι ἐν σκιά αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιά ἀργυρίου, καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσῃ τὸν παῖρ αὐτῆς. ¹⁴ ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμήσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν; ¹⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας. ἴδε καὶ γε σὺν τούτῳ συμφῶνως τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὖρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐδέν. ¹⁶ σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου. ἔστι δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. ¹⁷ μὴ γίνου δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφῆζου περισσά, μήποτε ἐκπλαγῇς. ¹⁸ μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου. ¹⁹ ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τούτῳ, καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ μιᾶνῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβούμενος τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα. ²⁰ ἡ σοφία βοηθήσῃ τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει. ²¹ ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτησεται. ²² καὶ γε εἰς πάντας λόγους οὐς λαλήσουσιν ἀσεβεῖς, μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκουσῇς τοῦ δούλου σου κατρωμένου σε. ²³ ὅτι πλειστάκις ποτηρεῖσεται σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσῃ καρδίαν σου, ὅτι ὡς καὶ γε σὺ κατηράσω ἐτέρους. ²⁴ πάντα ταῦτα ἐπέειπας ἐν σοφίᾳ. εἶπα, σοφισθῆσομαι. ²⁵ καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθεῖα βά-

θος, τίς εὕρησιν αὐτό; ²⁶ ἐκνύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γινῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γινῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν. ²⁷ καὶ εὗρισκω ἐγὼ αὐτὴν καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον. σὺν τῇ γυναῖκα ἣτις ἐστὶ θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμός εἰς χεῖρας αὐτῆς. ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαίρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ. ²⁸ ἴδε τοῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής. μία τῇ μιᾷ τοῦ εὗρεῖν λογισμὸν, ²⁹ ὃν ἐπέζητησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐχ εὗρον, καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὗρον. ³⁰ πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον ἐνθῇ. καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς. τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥημάτων;

Κ Ε Φ. Η'.

Σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδὴς πρόσωπον αὐτοῦ μισηθήσεται. ² στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσῃς, ³ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ στήῃ ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσῃ, ⁴ καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ποιεῖς; ⁵ ὁ φυλάσσω ἐντολὴν οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ. ⁶ ὅτι παντὶ πράγματι ἔστι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνώσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν. ⁷ ὅτι οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; ⁸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κολύσαι σὺν τῷ πνεύμα. καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παῖρ αὐτῆς. ⁹ καὶ σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν τὸ ποίημα, ὃ πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν. ¹⁰ καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσχαθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἐπο-

ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν. καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹¹ ὅτι οὐκ ἔστιν γινόμενη ἀντίβρῃσις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία νῦν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν. ¹² ὃς ἡμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητας αὐτῶν. ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιά, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ¹⁴ ἔστι ματαιότης ἡ πεποιῖται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων. εἶπα, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹⁵ καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τῇ εὐφροσύνῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι. καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁶ ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γινῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περιπαρασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὑπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων. ¹⁷ καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τῷ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εὐρήσει. καὶ γε ὅσα ἂν εὕρῃ σοφὸς τοῦ γινῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν. ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ, καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος. τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν, ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν. ² συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ,

καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι. ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἀμαρτάνων, ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος. ³ τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν. καὶ γε καρδία νῦν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ. καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς. ⁴ ὅτι τίς ὃς κοινοῦν πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἑλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρὸν. ⁵ ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθνήσκουσι, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι μισθός, ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν. ⁶ καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν, καὶ γε μῖσος αὐτῶν, καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο. καὶ γε μερίς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁷ δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνον σου, ὅτι ἡδὴ εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά σου. ⁸ ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱματῖά σου λευκά, καὶ ἐλαυνὲ ἐπὶ κεφαλῇ σου μὴ ὑστερησάτω. ⁹ καὶ ἴδε ζῶν μετὰ γυναῖκός ἡς ἠγάπησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητος σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ὃ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁰ πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμις σου ποίησον, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ἄδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκκί. ¹¹ ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καὶ γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος, καὶ γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλούτος, καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σύμπασιν αὐτοῖς. ¹² ὅτι καὶ γε καὶ οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι. ὡς αὐτὰ παγιδευόμενα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄγνων. ¹³ καὶ γε τοῦτο εἶδον

σπ

σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐ-
στι πρὸς μέ. ¹⁴ πόλις μικρά καὶ ἄνθρωποι
ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτήν
βασιλεὺς μέγας καὶ κικλώσῃ αὐτήν,
καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτήν χάρακας
μεγάλους. ¹⁵ καὶ εὐρὴ ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι
πένητα σοφόν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν
πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρω-
πος οὐκ ἐμνήσθῃ σὺν τοῦ ἀνδρός τοῦ
πένητος ἐκείνου. ¹⁶ καὶ εἶπα ἐγώ, ἀ-
γαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμις. καὶ σοφία
τοῦ πένητος ἐξουθενώμενη, καὶ οἱ λό-
γοι αὐτοῦ οὐκ ἐκσκαυόμενοι. ¹⁷ λόγοι
σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ
κραυγῆν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.
¹⁸ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευὴ πολέμου.
καὶ ἁμαρτάνων εἰς ἀπολλέσει ἀγαθω-
σύνην πολλήν.

ΚΕΦ. Ι'.

Μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευ-
ασίαν ἐλαίου ἡδυσματος. τίμιον ὀλί-
γον σοφίας ὑπὲρ δόξης ἀφροσύνης με-
γάλῃ. ² καρδιά σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐ-
τοῦ, καὶ καρδιά ἄφρονος εἰς ἀριστε-
ρὸν αὐτοῦ. ³ καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄ-
φρων πορεύηται, καρδιά αὐτοῦ ὑστε-
ρήσει, καὶ ἂ λογιστῇ πάντα ἀφροσύ-
νη ἐστίν. ⁴ ἔὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσια-
ζοντος ἀνάβῃ ἐπὶ σὲ, τόπον σου μὴ ἀ-
φήσῃ, ὅτι ἴσμεν καταπαύσει ἁμαρτίας
μεγάλας. ⁵ ἐστὶ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξηλθεν ἀπὸ
προσώπου ἐξουσιαζόντος. ⁶ ἐδόθη ὁ
ἄφρων ἐν ὕψει μεγάλοις, καὶ πλού-
σιοι ἐν ταπεινῷ καθίσονται. ⁷ εἶδον
δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας
πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.
⁸ ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπε-
σεῖται, καὶ καθαιρούντα φραγμὸν δῆ-
ξεταὶ αὐτὸν ὄφρις. ⁹ ἐξαίρων λίθους
διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς. σπῖλον ξύ-
λα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ ἔὰν ἐκ-
πέσῃ τὸ σπήριον, καὶ αὐτὸς πρὸς ω-
πον ἐτάρῃ. καὶ δυναμὴς δυναμώσει,
καὶ περισσεῖα τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία.
¹¹ ἔὰν δάκῃ ὄφρις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ,
καὶ οὐκ ἐστὶ περισσεῖα τῷ ἐπάδοτι.
¹² λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ
χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν.
¹³ ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφρο-
σύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ πε-

ριφέρεια πονηρά, ¹⁴ καὶ ὁ ἄφρων
πληθύνει λόγους. οὐκ ἔγνω ἄνθρω-
πος τί τὸ γινόμενον, καὶ τί τὸ ἐσομέ-
νον, ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ
αὐτῷ; ¹⁵ μόχθος τῶν ἀφρόνων κα-
κώσει αὐτούς, ὅς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς πόλιν. ¹⁶ οὐαὶ σοὶ πόλις ἧς
ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρ-
χοντές σου πρῶτ' ἐσθίουσιν. ¹⁷ μακα-
ρία σὺ γῇ, ἧς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐ-
λευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς
καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ
αἰσχυνθήσονται. ¹⁸ ἐν ὀκνηρίαις τα-
πεινωθήσεται ἡ δόκασις, καὶ ἐν ἀργίᾳ
χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. ¹⁹ εἰς γέλωτα
ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον
τοῦ εὐφρανθῆναι ζώντας, καὶ τοῦ ἀρ-
γυρίου ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ
πάντα. ²⁰ καὶ γε ἐν συνειδήσει σου
βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμεί-
οις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλού-
σιον. ὅτι κεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποί-
σιν τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς
πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρὸς-
ωπον τοῦ ὕδατος, ὅτε ἐν πληθύνῃ ἡμε-
ρῶν εὐφραῖς αὐτόν. ² δὸς μερίδα τοῖς
ἐπτά, καὶ γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώ-
σκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
³ ἔὰν πλησθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκχέουσιν. καὶ ἔὰν πέσῃ ξύ-
λον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἔὰν ἐν τῷ Βορ-
ρᾷ, τότῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ
ἐσται. ⁴ τηρῶν ἄνεμον οὐ σπείρει, καὶ
βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει.
⁵ ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς
τοῦ πνεύματος. ὡς ὅσα ἐν γαστρὶ
κυοφοροῦσης, οὕτως οὐ γινώσκει τὰ
ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ
σύμπαντα. ⁶ ἐν τῷ πρῶτ' σπείρον τὸ
σπέρμα σου, καὶ ἐν ἐσπέρᾳ μὴ ἀφείτω
ἡ χεὶρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον
στορήσει ἡ τοῦτο ἡ τούτο, καὶ ἔὰν τὰ
δύο ἐπιτασθῶ, ἀγαθὰ. ⁷ καὶ γλυκὺ
τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
τοῦ βλέπειν σὺν τῷ ἥλιον. ⁸ ὅτι καὶ
ἔὰν ἔτῃ πολλὰ ζῆται ὁ ἄνθρωπος,
ἐν πάσῃ αὐτοῖς εὐφρανθήσεται, καὶ
μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους,
ὅτι πολλὰ ἔσονται. πᾶν τὸ ἐρχόμενον
μα-

ματαιότης. ⁹ εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἁμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου. καὶ γινώθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει. ¹⁰ καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου, καὶ παραγεγονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου, ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας. καὶ φθασουσιν ἔτη ἐν οἷς ἔρεϊς, οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα. ² ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψουσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὕετος. ³ ἐν ἡμέρᾳ ἧ' ἔαν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤρghσαν αἱ ἀληθουσai ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτασουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὁπαῖς. ⁴ καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθοῦσης. καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ σπρουθίου, καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος. ⁵ καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θαμβοὶ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ

ἄκρις, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι. ⁶ ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ τὸ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συντριβῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου, καὶ συντριβῇ ὕδρια ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχασῇ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον, ⁷ καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό. ⁸ ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης. ⁹ καὶ περισσόν ὅτι ἐγένετο ἐκκλησιαστής σοφός, ὅτι ἐδίδαξε γινώσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὗς ἐξηγιάσεται κόσμιον παραβολῶν. ¹⁰ πολλὰ ἐζήτησέν ἐκκλησιαστής τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους ἀληθείας. ¹¹ λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκντρα, καὶ ὡς ἥλοι πεφυτευμένοι, οἱ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἐνός. ¹² καὶ περισσόν ἐξ αὐτῶν νιῆ μου φύλαξαι, τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ, οὐκ ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης σαρκός. ¹³ τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε. τὸν θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε. ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος. ¹⁴ ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἔαν ἀγαθὸν καὶ ἔαν πονηρόν.

Α Σ Μ Α.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄσμα ἁσμάτων, ὃ ἐστὶ Σαλωμών. ² φιλήσατό με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ. ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον, ³ καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἄρωματα. μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομά σου. διὰ τοῦτο νεανίδες ἡγάπησάν σε, ⁴ εἰλικυσάν σε. ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν. εἰς ἡνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί. ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον. εὐθύτης ἡγάπησέ σε. ⁵ μέλαινα εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηθάρ, ὡς δέξ-

ρεῖς Σαλωμών. ⁶ μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβληψέν με ὁ ἥλιος, υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶσιν, ἀμπέλωνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα. ⁷ ἀπαγγέλιόν μοι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάξεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γέτωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου. ⁸ ἔαν μὴ γινῶς σεαυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξέλθε σὺ ἐν πτέρυναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμαίνε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων. ⁹ τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι Φαραὶὶ ὁμοιώσά σε ἡ πλησίον μου. ¹⁰ τί ὠραιω-

ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τραχήλος σου ὡς ὀρμίσκοι· ¹¹ ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι μετὰ στιγματῶν τοῦ ἀργυρίου, ¹² ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ. νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ. ¹³ ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἀναμέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται. ¹⁴ βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἐν ἀμπελῶσιν Ἑγγαδί. ¹⁵ ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περισσότεραί. ¹⁶ ἰδοὺ εἰ καλὸς ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὥρατος πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιος, ¹⁷ δοκοὶ οὐκ ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπαρίσσοι.

Κ Ε Φ. Β'.

Εγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων. ² ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων. ³ ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρου, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν. ἐν τῇ σκιά αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου. ⁴ εἰσαγαγέτέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατέ ἐπ' ἐμέ ἀγαπῆν. ⁵ στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μύλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ. ⁶ εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με. ⁷ ὥρμισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐκ ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ. ⁸ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς. ⁹ ὅμοιος ἐστὶν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ νεβρῶ ἑλάφῳ ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ. ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύντων διὰ τῶν δικτύων. ¹⁰ ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι. ἀνάστα, ἔλθε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περισσότερά μου. ¹¹ ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρήλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ. ¹² τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ¹³ ἡ σὺκὴ ἐξηνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπαρίζουσιν, ἔδωκεν ὁσμὴν. ἀνάστα, ἔλ-

θε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περισσότερά μου. καὶ ἔλθε, ¹⁴ σὺ περισσότερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος. δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδέα, καὶ ἡ ὄψις σου ὥρατα. ¹⁵ πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπαρίζουσαι. ¹⁶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, καὶ γὰρ αὐτῷ. ὁ ποιμαίνειν ἐν τοῖς κρίνοις, ¹⁷ ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσι αἱ σκιαί. ἀποστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἡ νεβρῶ ἑλάφῳ ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κ Ε Φ. Γ'.

Επὶ κοίτην μου ἐν νυκτὶ ἐξήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐξήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν. ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. ² ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐξήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν. ³ εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε; ⁴ ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ εὔρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἄφηκα αὐτόν, ἕως οὗ εἰσηγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με. ⁵ ὥρμισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ. ⁶ τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθιμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ παντῶν κοινορτῶν μυρεψοῦ; ⁷ ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξηκοντα δυνατὰ κυκλῶ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ. ⁸ πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον. ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θαμβοὺς ἐν νυκτὶ. ⁹ φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου. ¹⁰ στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνέκλιτον αὐτοῦ χρυσοῦς. ἐπίβασαι αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλὴμ.

¹¹ θυγα-

¹¹ θυγατέρες Σιών ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, ἐν τῷ στεφάνῳ ὃς ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἢ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πληροὺν μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ. ὀφθαλμοὶ σου περιστρεφάται, ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. ² ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνούσας οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. ³ ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὥραϊα, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. ⁴ ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὃ ἀκροδομημένος εἰς Θαλπιώθ. χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι βολίδες τῶν θυραίων. ⁵ δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοισι, ⁶ ὥς οὐ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί. πορεύσομαι ἐμάντω πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου. ⁷ ὅλη καλὴ εἰ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. ⁸ δέυρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δέυρο ἀπὸ Λιβάνου. ἐλεύσῃ καὶ διελύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως. ἀπὸ κεφαλῆς Σαυὶρ καὶ Ερμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παραδείσων. ⁹ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη. ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μῇ ἐνθέματι τραχήλων σου. ¹⁰ τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου, νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἶνου, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα; ¹¹ κηρίον ἀποστάζουσι χεῖλη σου νύμφη. μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν σου. καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὀσμὴ Λιβάνου. ¹² κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφὴ μου, νύμφη. κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἑσφραγισμένη. ¹³ ἀποστολαὶ σου παραδείσος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρῶν, κύπροι μετὰ νάρδων. ¹⁴ νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου. σμύρνα ἀλῶθ, μετὰ πάντων πρώτων μυρών, ¹⁵ πηγὴ

κῆπου καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζούντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. ¹⁶ ἐξεγέρθητι Βορῶα, καὶ ἔρχου Νότε, καὶ διαπνεύσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματα μου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φάγεται καρπὸν ἀκροδρῶν αὐτοῦ. ἐξῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφὴ μου νύμφη. ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μελιτός μου. ἔπιον οἶνον μου μετὰ γαλακτός μου. φάγετε πλησίον καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί. ² ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τῇ θύρᾳ. ἀνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου ἀδελφὴ μου, περιστέρα μου τελεία μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκᾶσαν νυκτός. ³ ἐξέδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πᾶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνψάμην τοὺς πόδας μου, πᾶς μολυνῶ αὐτούς; ⁴ ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροισθῇ ἐπ' αὐτόν. ⁵ ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιξάτω ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ. ⁶ ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφῷ μου. ἀδελφιδός μου παρηγήθη. ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὑρόν αὐτόν. ἔκαλσα αὐτὴν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. ⁷ εὑροσάν με οἱ φίλakes οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με. ἤραν τὸ θέριατρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φίλakes τῶν τεχνῶν. ⁸ ὥρμισα ἡμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν ταῖς δυνάμει καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ. ἐάν εὑρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετραμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι. ⁹ τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρμισα ἡμᾶς; ¹⁰ ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρόος ἐκτελογισμένος ἀπὸ μυριάδων. ¹¹ κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον κεφαλῆς, βόστρυχοι αὐτοῦ ἔλαται, μέλαινες ὡς κόραξ. ¹² ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστρεφάται ἐπὶ πληρώματα ὕδατων λελουσμέναι ἐν γάλα-

xri.

κτι, καθήμενοι ἐπὶ πληρώματα. ¹³ σι-
γόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος
φύουσαι μυρεψικά, χεῖλη αὐτοῦ κρίνα
στάζοντα σμύρναν πληρή. ¹⁴ χεῖρες
αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ πεπληρωμέναι
θεραΐς. κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάν-
τινον ἐπὶ λίθων σασφείρου. ¹⁵ κήμαι
αὐτοῦ στύλοι μαργαρίτοι τεθελω-
μένοι ἐπὶ βότεις χρυσᾶς. εἶδος αὐτοῦ
ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδροι. ¹⁶ φά-
ρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπι-
θυμία. οὗτος ἀδελφίδός μου καὶ οὗτος
πλησίον μου θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ.
¹⁷ ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφίδός σου ἢ
καλὴ ἐν γυναιξίν; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ
ἀδελφίδός σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν
μετὰ σοῦ.

ΚΕ Φ. ζ'.

Ἀδελφίδός μου κατέβη εἰς κήπον αὐ-
τοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαί-
νειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
² ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφι-
δός μου ἐμοί, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρί-
νοις. ³ καλὴ εἴ ἡ ἀληθεία μου, ὡς εὐ-
δοκία, ὥραϊα ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος
ὡς τεταγμένοι. ⁴ ἀποστρεφον ὀφθαλ-
μούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ
ἀνεπτέρωσάν με. τρίχωμά μου ὡς ἀγέ-
λαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεγκύθησαν ἀπὸ
τοῦ Γαλααδ. ⁵ ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι
τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ
τοῦ λουτροῦ. αἱ πᾶσαι διδυμύνουσαι,
καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. ὡς
σπαρτίσιν τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ
ἡ λαλία σου ὥραϊα. ⁶ ὡς λέπυρον τῆς
ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως
σου. ⁷ ἐξήκοντα εἰσὶ βασιλισσαι καὶ
ὀδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ⁸ μία ἔστι περι-
στερά μου τελεία μου, μία ἔστι τῇ μη-
τρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἔστι τῇ τεκνοσῇ
αὐτῇ. εἰδούσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ
μακαριοῦσιν αὐτὴν, βασιλίσσαι καὶ γε
παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν. ⁹ τίς
αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡς ἐὼς ὀρθρος, καλὴ
ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος
ὡς τεταγμένοι; ¹⁰ εἰς κήπον καρύας
κατέβην ἰδεῖν ἐν γενήμασι τοῦ χειμᾶ-
ρος, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξη-
θησαν αἱ ῥοαί. ἐκεῖ δώσω τοὺς μα-
στούς μου σοί. ¹¹ οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου.

ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδάβ. ¹² ἐπίστρε-
στρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμίτις. ἐπί-
στρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀφόμεθα ἐν σοί.

ΚΕ Φ. Ζ'.

Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ ἐρ-
χομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.
¹ ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑπο-
δήμασί σου θύγατερ Ναδάβ. ὀνθμοὶ
μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον τεχνί-
του. ² ὀμφαλός σου κρατῇ τορευτός,
μη ὑστεροῦμενος κράμα. κοιλία σου
θημωγία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις.
³ δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ διδυ-
μοὶ δορυκάδος. ⁴ ὁ τράχηλός σου ὡς
πύργος ἐλεφαντίνος. οἱ ὀφθαλμοὶ σου
ὡς λίμναι ἐν Ἑσβεῶν, ἐν πύλαις θυ-
γατρὸς πολλῶν. μυκτῆρ σου ὡς πύρ-
γος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον
Δαμασκου. ⁵ κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς
Καρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου
ὡς πορφύρα. βασιλεὺς δεδεμένος ἐν
παραδορμαῖς. ⁶ τί ὠραιώθης, καὶ τί
ἡδυνῇς ἀγάπη; ἐν τρυφαῖς σου ἴου-
το μέγεθός σου. ὁμοιωθῇς τῷ φοι-
νικί, καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βοτρυσιν.
⁷ ἔπα, ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι,
κρατήσω τῶν ὕψων αὐτοῦ. καὶ ἔσον-
τα δὴ μαστοὶ σου, ὡς βότρυες τῆς
ἀμπέλου. καὶ ὁσμὴ ῥίνος σου, ὡς μῆ-
λα. ⁸ καὶ ὁ λάρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ
ἀγαθός. πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου
εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου
καὶ ὁδοῦσιν. ⁹ ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ. ¹¹ ἔλθε
ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν.
αὐλισθῶμεν ἐν κόμμασι. ¹² ὀρθρίσωμεν
εἰς ἀμπέλωνας. ἰδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ
ἀμπελος. ἦνθησεν ὁ κυπρισμός. ἦνθη-
σαν αἱ ῥοαί. ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς
μου σοί. ¹³ οἱ μανδραγόροι ἔδωκαν
ὀσμήν. καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα
ἀκροδερμα νέα πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ
μου ἐθήρησά σε.

ΚΕ Φ. Η'.

Τίς δόξῃ σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα
μαστούς μητρός μου; εὐροῦσά σε ἔξω
φιλήσω σε, καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί
μοι. ² παραλήψομαι σε, εἰσάξω σε εἰς
οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμίον τῆς
συλλαβούσης με. ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου
τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ γάματος ῥῶων

μου.

μου. ³ εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με. ⁴ ὥρμισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. ἂν ἐγείρῃτε καὶ ἂν ἐξεγείρῃτε τὴν ἀγάπην ἕως ἀν θέλησῃ. ⁵ τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη; ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε. ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ τεκούσα σε. ⁶ θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου. ὅτι κραταῖα ὡς θάνατος ἀγάπη. σκληρὸς ὡς ἄβυσσος φλόγες αὐτῆς. ⁷ ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. ἂν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν. ⁸ ἀδελφῇ

ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει. τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ; ⁹ εἰ τέχος ἐστίν, οἰκοδομησώμεν ἐπὶ αὐτὴν ἐπαλξεις ἀργυρᾶς. καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγορήσωμεν ἐπὶ αὐτὴν σανάδα κεδρίνη. ¹⁰ ἐγὼ τέχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πυργοί. ἐγὼ ἡμῃ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην. ¹¹ ἀμπέλων ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμῶν. ἐδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν. ἀνὴρ οἶσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χίλιους ἀργυρίου. ¹² ἀμπέλων μου ἔμος ἐνωπιόν μου, οἱ χίλιοι Σαλωμών καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. ¹³ ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου. ἀκούτισόν με. ¹⁴ φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιωθήτη τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβῶ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν. ² ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. ³ ἄσχολοι γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας. ⁴ ὅτι εἰς ἀκότεχρον ψυχὴν οὐκ ἐξελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατὰ χρεῶ ἀμαρτίας. ⁵ ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύγεται δόλον, καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. ⁶ φίλανθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία, καὶ οὐκ ἀθώως βλάσφημον ἀπὸ χελέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθής, καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής. ⁷ ὅτι πνεῦμα κυρίου πεπληρώκε τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσκει ἔχει φωνῆς. ⁸ διὰ τοῦτο φθειγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴν παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα

ἡ δίκη. ⁹ ἐν γὰρ διαβουλίῳ ἀσεβοῦς ἐξετάσις ἐστί, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς κυρίον ἥξει εἰς ἐλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἐζηλώσεως ἀκούεται τὰ πάντα, καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται. ¹¹ φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ, καὶ ἀποκαταλαλίας φείσασθε γλώσσης. ὅτι φθέρμα λαθραῖον κεκόν οὐ πορεύεται, στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναίρει ψυχὴν. ¹² μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, μηδὲ ἐπισπάσθε ὀλεθρον ἔργοις χειρῶν ὑμῶν. ¹³ ὅτι ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρεται ἐπὶ ἀπωλείᾳ ζώντων. ¹⁴ ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ σωτηροὶ αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔστι ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου, οὔτε ἄδου βασιλείον ἐπὶ γῆς. ¹⁵ δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν. ¹⁶ ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσασιν αὐτόν, φίλον ἡγασάμενοι αὐτόν ἐτακῆσαν, καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτόν, ὅτι ἄξιοι εἰσιν τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

ΚΕΦ. Β'.

Εἶπον γὰρ ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθοῦν,

ὁρθῶς, ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος
 ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τελευτῇ
 ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνωσθῇ ὁ ἀνα-
 λυσας ἐξ ἁδου. ² ὅτι αὐτοσχιδίως ἐ-
 γενήθημεν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα
 ὡς οὐχ ὑπάρχοντες, ὅτι καπνὸς ἢ πνοὴ
 ἐν ῥίσις ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθήρ
 ἐν κινήσει καρδιάς ἡμῶν, ³ οὐ σβε-
 σθέντος τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα,
 καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦ-
 νος αἷρ. ⁴ καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλη-
 σθήσεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐθεὶς μνη-
 μονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ παρε-
 λείπεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἔγνη νεφέλης,
 καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται διω-
 χθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου καὶ ὑπὸ
 θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα. ⁵ σκιᾶς
 γὰρ παροδος ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἐστὶν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν,
 ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀνα-
 στρέφει. ⁶ δεῦτε οὖν καὶ ἀπολαύσω-
 μεν τὸν ὄντων ἀγαθόν, καὶ χρῶσμε-
 θα τῇ κτίσει ὡς νεότητι σπουδαίως.
⁷ οἶνον πολυτελοῦς καὶ μύρων πλη-
 σθῶμεν, καὶ μὴ παροδυσάτω ἡμᾶς
 ἄνθος αἴρος. ⁸ στεψώμεθα ῥόδων
 κάλυξιν πρὶν ἡ μαρανθῆναι. ⁹ μηδεὶς
 ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγε-
 ρωσίας, πανταχῇ καταλίπωμεν συμ-
 βολα τῆς εὐφροσύνης, ὅτι αὕτη ἡ με-
 ρὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆρος οὗτος. ¹⁰ κατα-
 δυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μὴ
 φεισώμεθα χήρας, μηδὲ πρεσβύτου ἐν-
 τραπῶμεν πολὺς πολυχρονίους. ¹¹ ἔ-
 στω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος τῆς δικαι-
 οσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἀχρηστον ἐ-
 λέγχεται. ¹² ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δί-
 καιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ
 ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ὀ-
 νειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου, καὶ
 ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας
 ἡμῶν. ¹³ ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν
 Θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἐαυτὸν ὀνο-
 μάξει. ¹⁴ ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐν-
 νοιῶν ἡμῶν. βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλε-
 πόμενος, ¹⁵ ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις
 ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ
 τρίβοι αὐτοῦ. ¹⁶ εἰς κίβδηλον ἐλογί-
 σθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὀ-
 δῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, μακα-
 ρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ ἀλαζονεύε-

ται πατέρα Θεόν. ¹⁷ ἴδωμεν εἰ οἱ λό-
 γοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ περάσωμεν
 τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. ¹⁸ εἰ γὰρ ἐστὶν
 ὁ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐ-
 τοῦ, καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀν-
 θεστηκότων. ¹⁹ ὕβρι καὶ βασάνῳ ἐ-
 τάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμην τὴν ἐπι-
 εικειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν
 ἀνέξικακίαν αὐτοῦ. ²⁰ θανάτῳ ἀσχη-
 μοι καταδικάσωμεν αὐτὸν, ἔσται γὰρ
 αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.
²¹ ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθη-
 σαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κα-
 κία αὐτῶν, ²² καὶ οὐκ ἐγνώσαν μυ-
 στήρια Θεοῦ, οὐδὲ μισθὸν ἡλπίσαν
 ὁσιότητος, οὐδὲ ἐκρινάν γέρας ψυχῶν
 ἀμώμων. ²³ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκτίσεν τὸν ἄν-
 θρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ, καὶ εἰκόνα
 τῆς ἰδίας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.
²⁴ φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰς-
 ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, ²⁵ πειράζουσι
 δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

Κ Ε Φ. Γ'.

Δικαίων δὲ ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ
 οὐ μὴ ἀψήται αὐτῶν βάσανος. ² ἔδο-
 ξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
 καὶ ἐλογίσθη κακώσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν.
³ καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα,
 οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. ⁴ καὶ γὰρ ἐν ὀ-
 ψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἡ ἐλ-
 πὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. ⁵ καὶ
 ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετη-
 θήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐ-
 τοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.
⁶ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμα-
 σεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρφημα θυ-
 σίας προσεδέξατο αὐτούς. ⁷ καὶ ἐν
 καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψου-
 σιν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ δια-
 δραμοῦνται. ⁸ κρινούσιν ἔσθῃ καὶ
 κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐ-
 τῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁹ οἱ πε-
 ποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλή-
 θειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
 μενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
 τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. ¹⁰ οἱ δὲ ἀσεβεῖς
 καθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσι ἐπιτιμίαν, οἱ
 ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ κυ-
 ρίου ἀποστάντες. ¹¹ σοφίαν γὰρ καὶ
 παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος,
 καὶ κενὴ ἡ ἐλπίς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι

ἀνόητοι καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν.
¹² αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πο-
 νηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν. ἐπικατάρatos
 ἡ γένεσις αὐτῶν, ¹³ ὅτι μακαρία στεί-
 ρα ἢ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην
 ἐν παραπτώματι, ἔχει καρπὸν ἐν ἐπι-
 σκοπῇ ψυχῶν. ¹⁴ καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ
 ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μὴδὲ
 ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ,
 δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χά-
 ρις ἐκλεκτῇ, καὶ κληρὸς ἐν ναῶ κυρίου
 θυμηρέστερος. ¹⁵ ἀγαθῶν γὰρ πόνων
 καρπὸς εὐκλείης, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥί-
 ζα τῆς φρονήσεως. ¹⁶ τέκνα δὲ μοιχῶν
 ἀτέλειστα ἔσται, καὶ ἐκ παρανομου
 κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται. ¹⁷ ἐάν
 τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν
 λογισθήσονται, καὶ ἄτιμον ἐπ' ἐσχά-
 των τὸ γῆρας αὐτῶν. ¹⁸ ἐάν τε ὀξέως
 τελευτήσωσιν, οὐχ ἔξουσιν ἐλπίδα, οὐ-
 δὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον.
¹⁹ γενεὰς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κρίεσσον ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς, ἀθα-
 νασία γὰρ ἐστὶν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι
 καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ
 ἀνθρώποις, ² παρούσαν τε μιμούνται
 αὐτὴν, καὶ ποθοῦσιν ἀπελθούσαν,
 καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα
 πομπεύει τὸν τῶν ἀμιαντων ἄθλων
 ἀγῶνα νικήσασα. ³ πολυγόνον δὲ ἀ-
 σερῶν πλήθος οὐ χρησιμεύσει, καὶ ἐκ
 νόθων μωσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν
 εἰς βάθος, οὐδὲ ἀσφαλῇ βάσιν ἐδρά-
 σαι. ⁴ κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς και-
 ρὸν ἀναθάλλῃ, ἐπισφαλῶς βεβηκότα
 ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται, καὶ ὑπὸ
 βίας ἀνέμων ἐκρίζωθήσεται. ⁵ περι-
 κλασθήσονται κλώνες ἀτέλειστοι, καὶ
 ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄσφαρος εἰς
 βρώσιν καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτηδεῖος. ⁶ ἐκ
 γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γενόμενα
 μαρτυροὺς εἰσιν πονηρίας κατὰ γονέων
 ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν. ⁷ δίκαιος δὲ ἐάν
 φθῶσιν τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔ-
 σται. ⁸ γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πο-
 λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέ-
 τρηται. ⁹ πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀν-
 θρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκη-
 λίδωτος. ¹⁰ εὐάρεστος τῷ θεῷ γενό-
 μενος ἡραπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρ-

τωλῶν μετετέθη. ¹¹ ἡρπάγη μὴ κακία
 ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπα-
 τήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. ¹² βασκανία γὰρ
 φανότῃτος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
 ὀφθαλμοὶ ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν
 ἄκακον. ¹³ τελειωθείς ἐν ὁλίγῳ ἐπλή-
 ρωσεν χρόνους μακρούς. ¹⁴ ἀρεστὴ
 γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦ-
 το ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ
 λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ
 θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο, ¹⁵ ὅτι
 χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐ-
 τοῦ. ¹⁶ κατακρινεὶ δὲ δίκαιος κακῶν
 τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, καὶ νεότης τελε-
 σθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου.
¹⁷ ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ, καὶ
 οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ εἰς τί ἡσφαλίσατο αὐτὸν ὁ
 κύριος. ¹⁸ ὄψονται καὶ ἐξουθενήσου-
 σιν, αὐτοὺς δὲ ὁ κύριος ἐκγέλασται.
¹⁹ καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτώμα
 ἄτιμον, καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰ-
 ῶνος, ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους προ-
 νεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίωσιν,
 καὶ ἕως ἐσχάτων χειρωθήσονται, καὶ
 ἔσονται ἐν ὁδῷ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν
 ἀπολείπεται. ²⁰ ἐλευσονται ἐν συλλογι-
 σμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ
 ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομή-
 ματα αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ
 δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψαν-
 των αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετοῦντων τοὺς
 πόρους αὐτοῦ. ² ἰδόντες ταραχθήσου-
 νται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ
 τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας. ³ ἐροῦ-
 σιν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στε-
 νοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες. οὐ-
 τος ἦν ὃν ἐσχομέν ποτε εἰς γέλωτα
 καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ. ⁴ οἱ
 ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα
 μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτι-
 μον. ⁵ πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς θεοῦ,
 καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν;
⁶ ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθεί-
 ας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ
 ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτει-
 len ἡμῖν. ⁷ ἀνομίας ἐνεπλησθῆμεν τρι-
 βολοῖς καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδεύσα-

μετ

μεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν κυρίου οὐκ ἔγνωμεν. ⁸ τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβηται ἡμῖν; ⁹ παρήλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκία καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα. ¹⁰ ὡς ναῦς διερχομένη κυμαίνονμενον ὕδωρ, ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἔγρος εὐρεῖν, οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν. ¹¹ ἡ ὡς ὄρνεον διεπτάντος ἀέρα οὐθὲν εὐρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγὴ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κούφον καὶ σιζόμενον βία ῥοῖζου, κινουμένων πτερυγῶν διωδεδυθῆ, καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὐρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ. ¹² ἡ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν, τμηθεὶς ὁ ἀήρ εὐθὺς εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ. ¹³ οὕτως αἱ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελλόμεν. καὶ κρατῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔσχομεν δεῖξαι, ¹⁴ ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδραπνήθημεν. ¹⁵ ὅτι ἐλλίπς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χροῦς ὑπὸ ἀνέμου, καὶ ὡς παχὴ ὑπὸ λαίλαπτος διωχθεῖσα λεπτή, καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη, καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονομέρου παρώδευσε. ¹⁶ δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. ¹⁷ διὰ τοῦτο λήγονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι υπερασπιεῖ αὐτῶν. ¹⁸ λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ¹⁹ ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. ²⁰ λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ²¹ ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ὁμοφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. ²² πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκταίου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται. ²³ καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χιλαῖαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ²⁴ ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-

μεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περικτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κ Ε Φ. 5'.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ² ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆθους καὶ γεαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ³ ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρα ὑψίστου, ⁴ ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει. ⁵ ὅτι ὑπηρεταὶ ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύθητε. ⁶ φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν γίνεται. ⁷ ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. ⁸ οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος. ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν, ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων. ⁹ τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. ¹⁰ πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθῃτε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε. ¹¹ οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίας τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὐρήσουσιν ἀπολογίαν. ¹² ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. ¹³ λαμπρά καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν, καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν. ¹⁴ φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι. ¹⁵ ὁ ὀρθρίσας ἐπ' αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει, πάρεδρον γὰρ εὐρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ. ¹⁶ τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ¹⁷ ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρεχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβους φαντάζεται αὐτοῖς εὐμνῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς. ¹⁸ ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία. ¹⁹ φροντίς δὲ παιδείας ἀγάπη, ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφ' ὅθρα-

U u 2

σίας

σίας, ²⁰ ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ θεοῦ. ²¹ ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν. ²² εἰ οὖν ἤδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν, ²³ τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. ²⁴ τί δὲ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγεῖλω καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξηγίαισω, καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν. ²⁵ οὔτε μὴ φθόνῳ τετηκότε συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσει σοφία. ²⁶ πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου. ²⁷ ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασίν μου, καὶ ὠφελήθησθε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Εἰμὶ μὲν καὶ γὰρ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασιν, καὶ γηγενεὺς ἀπόγονος πρωτοπλάστου. καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ ² δικαμηναίῳ χρόνῳ, παγείς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὑπῶν συνελθούσης. ³ καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἑσπασα τὸν κοινὸν ἄερα, καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων. ⁴ ἐν σπαργανοῖς ἀνετράφην καὶ ἐν φροντίσιν. ⁵ οὐδεὶς γὰρ βασιλεὺς ἐτέραν ἔσχεν γενέσεως ἀρχήν. ⁶ μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδος τε ἴση. ⁷ διὰ τοῦτο ηὔξαμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλέσάμην, καὶ ἤλθε μοι πνεῦμα σοφίας. ⁸ προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς. ⁹ οὐδὲ ὁμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς. ¹⁰ ὑπὲρ ὑγίαιαν καὶ εὐμορφίαν ἡγάπησα αὐτὴν, καὶ προεκόλην αὐτῇ ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος. ¹¹ ἤλθε δὲ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς, καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς. ¹² εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων, ὅτι αὐτῶν ἡγείται σοφία, ἡγνόνουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων. ¹³ ἀδόλω· τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτο-

μαι. ¹⁴ ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρὸς ἐστὶν ἄνθρωποις, ὃν οἱ χρησάμενοι πρὸς θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες. ¹⁵ ἐμοὶ δὲ δῶν ὁ θεὸς εἶπεν κατὰ γνώμην, καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. ¹⁶ ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν, πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. ¹⁷ αὐτὸς γὰρ μοι ἔδωκεν τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ, εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνεργεῖαν στοιχείων, ¹⁸ ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν, ¹⁹ ἐκαστῶν κύκλους, καὶ ἀστέρων θέσεις. ²⁰ φύσεις ζώων καὶ θυμῶν θηρίων, πνευμάτων βίας, καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν. ²¹ ὅσα τέ ἐστι κρυπτά καὶ ἐμφανῆ ἔγνω. ἡ γὰρ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέν με σοφία. ²² ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, μονογενὲς, πολυμερές, λεπτὸν, εὐκίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον, σαφές, ἀπῆμαντον, φιλάγαθον, ὀξύ, ἀκώλυτον, εὐεργετικόν, φιλόανθρωπον, βέλαιον, ἀσφαλές, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον, καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων νοερῶν καθαρῶν λεπτοτάτων. ²⁴ πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, διῆκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα. ²⁵ ἀτμὶς γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης ἐλλεικτικής. διὰ τοῦτο οὐδὲν μειμιαμῆνον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει. ²⁶ ἀπαύγασμα γὰρ ἐστὶ φωτὸς αὐδίου, καὶ ἐσποτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ. ²⁷ μία δὲ οὕσα πάντα δύναται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει, καὶ κατὰ γενεὰς εἰς φυγὰς ὁσάκις μεταβαίνουσα φίλους θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. ²⁸ οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ θεός, εἰ μὴ τὸν σοφίᾳ συνοικούντα. ²⁹ ἐστὶ γὰρ αὕτη εὐπρεπεστέρα ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρον θέειν, φωτὶ συγκρινόμενη εὐρίσκειται προτιέρα. ³⁰ τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχέει κακία.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Η'.

Διατείνει δὲ ἀπὸ πέραςτος εἰς πέρας
 εὐρώστωρ, καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρη-
 στώρ. ² ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεήτησα
 ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην
 ἀγαθέσθαι ἑμαυτῷ, καὶ ἐραστὴς ἐγε-
 νόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. ³ εὐγενεῖαν
 δοξάζει συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσα, καὶ
 ὁ πάντων δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν.
⁴ μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπι-
 στημῆς, καὶ αἰρετικὸς τῶν ἔργων αὐτοῦ.
⁵ εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτῆ-
 μα ἐν βίῳ, τίς σοφίας πλουσιώτερον
 τῆς τα πάντα ἐργαζομένης; ⁶ εἰ δὲ
 φρονήσις ἐργάζεται, τίς αὐτῆς τῶν
 ὄντων μᾶλλον ἐστί τεχνίτης; ⁷ καὶ εἰ
 δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, αἱ πόνοι ταύ-
 τῆς εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην γὰρ καὶ
 φρονήσιν ἐκδιδασκεῖ, δικαιοσύνην καὶ
 ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν
 ἐν βίῳ ἀνθρώποις. ⁸ εἰ δὲ καὶ πολυ-
 πειρίαν ποθεῖ τις, οἷδε τὰ ἀρχαῖα καὶ
 τὰ μέλλοντα εἰκαλεῖν, ἐπίσταται στρο-
 φὰς λόγων καὶ λύσεις ἀνιγμάτων, ση-
 μεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκ-
 βάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. ⁹ ἔκρινα
 τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι πρὸς συμ-
 βίωσιν, εἰδὼς ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος
 ἀγαθῶν, καὶ παραινέσις φροντίδων
 καὶ λύπης. ¹⁰ ἔξω δὲ αὐτὴν δόξαν ἐν
 ὄχλοις, καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις
 ὁ νέος. ¹¹ ὅξυνς εὐρεθήσομαι ἐν κρίσει,
 καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυμασθήσο-
 μαι. ¹² σιγῶντά με περιμενοῦσιν, καὶ
 φθιγγομένῳ προσέξουσιν, καὶ λαλοῦν-
 τος ἐπιπλείον, χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ
 στόμα αὐτῶν. ¹³ ἔξω δὲ αὐτὴν ἀθα-
 νασίαν, καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ'
 ἐμὲ ἀπολείψω. ¹⁴ διοικήσω λαοὺς, καὶ
 ἔθνη ὑποταγήσεται μοι. ¹⁵ φοβηθή-
 σονται με ἀκούσαντες τύραννοι φρι-
 κτοί, ἐν πλήθει φανοῦμαι ἀγαθός, καὶ
 ἐν πολέμῳ ἀνδρείος. ¹⁶ ἐξελθὼν εἰς
 τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐ-
 τῇ. οὐ γὰρ ἔχει μικρίαν ἢ συναστρο-
 φή αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἢ συμβίωσις
 αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαρὰν.
¹⁷ ταῦτα λογισάμενος ἐν ἑμαυτῷ, καὶ
 φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι ἐστὶ
 ἀθανασία ἐν συγγενείᾳ σοφίας, ¹⁸ καὶ
 ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρεψις ἀγαθῇ, καὶ ἐν

πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλε-
 πῆς, καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐ-
 τῆς φρόνησις, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ
 λόγων αὐτῆς, περιήειν ζητῶν ὅπως
 λάβω αὐτήν εἰς ἑμαυτόν. ¹⁹ παῖς δὲ
 ἤμην εὐφνης, ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγα-
 θῆς, ²⁰ μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὧν ἦλθον
 εἰς σῶμα ἀμείαντον. ²¹ γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ
 ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατῆς, ἐὰν μὴ ὁ θεὸς
 δῷ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰ-
 δέναι τίνος ἢ χάρις, ἐνέτυχον τῷ κυ-
 ρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ
 ὅλης τῆς καρδίας μου.

Κ Ε Φ. Θ'.

Θεοὶ πατέρων καὶ κυριε τοῦ ἐλεύους
 σου, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου,
² καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατεσκεύασας ἄν-
 θρωπον, ἵνα δεσπόῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γε-
 νομένων κτισμάτων, ³ καὶ διέπῃ τὸν
 κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
 καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ.
⁴ δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων παρε-
 δρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς
 ἐκ παίδων σου. ⁵ ὅτι ἐγὼ δούλος σοῦ
 καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, ἀνθρώπος
 ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος καὶ ἐλάσσων
 ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων. ⁶ καὶ
 γὰρ τις ἢ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων,
 τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀποτύψεως, εἰς οὐ-
 δὲν λογισθῆσεται. ⁷ σύ με προεῖλα
 βασιλέα λαοῦ σου, καὶ δικαστὴν υἱῶν
 σου καὶ θυγατέρων. ⁸ εἰπας, οἰκοδο-
 μῆσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν
 πόλει κατασκευάσεώς σου θυσιαστή-
 ριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προη-
 τοίμασας ἀπ' ἀρχῆς. ⁹ καὶ μετὰ σοῦ ἡ
 σοφία ἢ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου, καὶ παρ-
 οῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον, καὶ ἐπι-
 σταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
 καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου. ¹⁰ ἔξα-
 πόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν,
 καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον
 αὐτήν, ἵνα συμπαροῦσα μοι κοπιάσῃ,
 καὶ γνώτῃ εὐαρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
¹¹ οἶδε γὰρ ἐκείνη παντὰ καὶ συνεῖ, καὶ
 ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σω-
 φρόνως, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
 τῆς. ¹² καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα
 μου, καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δι-
 καίως, καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πα-
 τρός μου. ¹³ τίς γὰρ ἀνθρώπος γνώ-
 σεται

σεται βουλὴν θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ κύριος; ¹⁴ λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν. ¹⁵ φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχὴν, καὶ βροθεὶ τὸ γεῶδες σκήνος νοῦν πολυφροντίδα. ¹⁶ καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὐρίσκομεν μετὰ πόνου, τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασεν; ¹⁷ βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν, καὶ ἐπέμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστου; ¹⁸ καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἀρεστά σου διδάχθησαν ἄνθρωποι, ¹⁹ καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξεν, καὶ ἐξέιλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου, ² ἔδωκε τε αὐτῷ ἰσχύϊν κρατῆσαι ἀπάντων. ³ ἀποστάς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς. ⁴ δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν δέσωσε σοφία, δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα. ⁵ αὕτη καὶ ἐν ὁμοιοῖα πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρε τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμειπτον θεῷ, καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγγχοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν. ⁶ αὕτη δίκαιον ἐξαπολυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φυγόντα πῦρ καταβάσιον Πενταπόλεως. ⁷ οἷς ἐπὶ μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνίζομένη καθέστηκεν χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὤραις καρποφοροῦντα φυτὰ, ἀπιστοῦσης ψυχῆς μνημεῖον ἐστηκυῖα στήλη ἄλος. ⁸ σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γινῶναι τὰ καλὰ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μηδὲ λαθεῖν δυνήθωσι. ⁹ σοφία δὲ τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο. ¹⁰ αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, ἔδωκεν αὐτῷ βασιλείαν θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς πόρους αὐτοῦ. ¹¹ ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν. ¹² διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ

ἐνεδρεόντων ἡσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῶ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια. ¹³ αὕτη προαθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἀμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν. ¹⁴ συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον, καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἕως ἥνεγκεν αὐτῷ σκήπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ, ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον. ¹⁵ αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμειπτον ἐρρύσατο ἐξ ἐθνῶν θλιβόντων. ¹⁶ ἐκῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράπωντος κυρίου, καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις. ¹⁷ ἀπέδωκεν ὁσίδις μισθὸν κόπων αὐτῶν, ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπη ἡμέρας, καὶ εἰς φλόγα ἄστρον τὴν νύκτα. ¹⁸ διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθράν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ. ¹⁹ τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε, καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς. ²⁰ διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς, καὶ ὕμνησαν κύριε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου σου, τὴν τε ὑπερμαχὸν σου χεῖρα ἦνεσαν ὁμοθυμαδόν. ²¹ ὅτι ἡ σοφία ἦνοιξε στόμα κωφῶν, καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Εὐλόωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου. ² δι᾿ ὧς ἐρημον αἰοίκητον, καὶ ἐν ἀβαστοῖς ἐπήξαν σκηνάς. ³ ἀντέστησαν πολεμίους, καὶ ἡμυναντο ἐχθροῖς. ⁴ ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντο σε, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ, καὶ ἱαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ. ⁵ δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, ⁶ διὰ τούτων αὐτοὶ ἀπορροῦντες εὐεργετήθησαν. ⁷ ἀντί μὲν πηγῆς ἀέναντος ποταμοῦ αἵματι λυθραῖδε ταραχθέντες ⁸ εἰς ἔλεγον νηπιοκτόνου διατάγματος, ἔδωκεν αὐτοῖς θαυμάσιον ὕδωρ ἀνελπίστως. ⁹ δεῖξας διὰ τοῦ τότε δίψους πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας. ¹⁰ ὅτε γὰρ ἐπαράσθησαν, καὶ περ ἐν ἑλέει παιδευόμενοι, ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο. ¹¹ τοῖς τοῖς μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νοουθετῶν ἐδοκίμασας.

σας, ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασι-
 λεὺς καταδικάζων ἐξήτασας. ¹² καὶ
 ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρού-
 χοντο. ¹³ διπλῇ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύ-
 πη, καὶ στεναγμός μνημῶν τῶν παρ-
 ελθουσῶν. ¹⁴ ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν
 ἰδίων κολάσεων εὐεργετουμένους αὐ-
 τοὺς, ἥσθοντο τοῦ κυρίου. ¹⁵ τὸν γὰρ
 ἐν ἐκθέσει πάλοι ῥιφέντα ἀπείπον
 χλευάζοντες, ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων
 ἐθαύμασαν, οὐχ ὅμοια δικαίους διψή-
 σαντες. ¹⁶ ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων
 ἀδικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες
 ἐθρήσκουν ἄλογα ἐρπετά καὶ κνώδα-
 λα εὐτελῇ, ἐπαπέτειλας αὐτοῖς πλη-
 θος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν, ¹⁷ ἵνα
 γνῶσιν ὅτι οἱ ὧν τις ἀμαρτάνει, διὰ
 τούτων κολάζεται. ¹⁸ οὐ γὰρ ἥτορε
 ἢ παντοδύναμός σου χεὶρ καὶ κτίσασα
 τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης, ἐπιτέμ-
 ναι αὐτοῖς πληθὺς ἄρκων, ἢ θρασεῖς
 λέοντας, ¹⁹ ἢ νεοκτιστοὺς θυμοῦ πλη-
 ρεις θήρας ἀγνώστους, ἥτοι πυρπνόον
 φουσῶντας ἄσθμα, ἢ βρόμους λιμω-
 μένους καπνοῦ, ἢ θεινοὺς ἀπ' ὀμμα-
 των σπινθήρας ἀστράπτοντας. ²⁰ ὧν
 οὐ μόνον ἡ βλάβη ἡδύνατο συνεκρί-
 ναι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφο-
 βήσασα διολέσαι. ²¹ καὶ χωρὶς δὲ τού-
 των, ἐνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο ὑπὸ
 τῆς δίκης διωχθέντες, καὶ λιμνηθέντες
 ὑπὸ πνεύματος δυνάμεως σου, ἀλλὰ
 πάντα μέτρον καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ
 διέταξας. ²² τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν
 πάρεστιν σοι πάντοτε, καὶ κράτει βρα-
 χιονός σου τίς ἀντιστήσεται; ²³ ὅτι ὡς
 ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος
 ἐναντίον σου, καὶ ὡς ῥάνις δρόσου
 ὀρθρινῇ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν. ²⁴ ἐλεεῖς
 δὲ πάντα ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ
 παροργᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς
 μετάνοιαν. ²⁵ ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα
 πάντα, καὶ οὐδὲν ῥιβεύσῃ ὧν ἐποίη-
 σας, οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεκχεύ-
 σας. ²⁶ πῶς δὲ ἔμεινεν ἂν τι εἰ μὴ σὺ
 ἠθέλησας; ἢ τὸ μὴ κληθεῖν ὑπὸ σοῦ
 διετηρηθῇ; ²⁷ φεῖδῃ δὲ πάντων, ὅτι
 σὰ ἐστὶ δέσποτα φιλοῦνγε.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Τὸ γὰρ ἀφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν
 ἐν πᾶσι. ² διὸ τοὺς παραπίπτοντας

κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, καὶ ἐν οἷς ἁμαρ-
 τάνουσιν ὑπομνήσκων νουθετεῖς, ἵνα
 ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεῦσωσιν
 ἐπὶ σὲ κύριε. ³ καὶ γὰρ τοὺς παλαιούς
 οἰκήτορας τῆς ἀγίας σου γῆς μώσας,
⁴ ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρ-
 μακίων, καὶ τελετὰς ἀνοσίους, ⁵ τέ-
 κνων τε φονεὰς ἀνελήμονας, καὶ
 σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν,
 θοῖναν καὶ αἱματος ἐκ μέσου μυστα-
 θείας σου, ⁶ καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυ-
 χῶν ἀβοηθήτων, ἐβουλήθης ἀπολέσαι
 διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν. ⁷ ἵνα ἀξίαν
 ἀποκίαν δεῖξηται τοῦ παιδῶν ἢ παρὰ
 σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ. ⁸ ἀλλὰ καὶ
 τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέ-
 στείλας τε προδόρους τοῦ στρατο-
 πέδου σου σφῆκας, ἵνα αὐτοὺς κατα-
 βραχὺ ἐξολοθρεύσωσιν. ⁹ οὐκ ἀδυνα-
 τῶν ἐν παρατάξει ἀσβεῖς δικαίους
 ὑποχειρίους δοῦναι, ἢ θηρίους δεινοῖς,
 ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἐν ἐκτριῖναι.
¹⁰ κρίνων δὲ καταβραχὺ ἐδίδους τόπον
 μετανοίας, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ
 ἡ γένεσις αὐτῶν καὶ ἔμφυτος ἡ κακία
 αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογι-
 σμός αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ σπέρμα
 γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς, οὐδὲ
 εὐλαβούμενος τινὰ ἐφ' οἷς ἡμαρτανον,
 ἄδειαν ἐδίδους. ¹² τίς γὰρ ἐρεῖ, τί
 ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρί-
 ματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ
 ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας;
 ἢ τίς εἰς κατὰστασιν σοι ἐλεύσεται ἐκ-
 δικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων; ¹³ οὔτε
 γὰρ θεὸς ἐστὶ πλην σοῦ, ᾧ μέλει περὶ
 πάντων, ἵνα δείξης ὅτι οὐκ ἀδίκως
 ἔκρινας. ¹⁴ οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος
 ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεται σοι περὶ
 ὧν ἀπόλεσας. ¹⁵ δίκαιος δὲ ὧν δικαίως
 τὰ πάντα διέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφεί-
 λοντα κολασθῆναι καταδικάσαι ἄλλο-
 τριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.
¹⁶ ἢ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχή,
 καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζων, πάντων
 φεῖσθαι ποιεῖ. ¹⁷ ἰσχύν γὰρ ἐνδείκνυ-
 σαι ἀπιστοῦμενος ἐπὶ δυνάμειος τελειό-
 τητι, καὶ ἐν τοῖς εἰδόσι τὸ θράσος ἐξε-
 λέγχεις. ¹⁸ σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν
 ἐπιεικείᾳ κρίνεις, καὶ μετὰ πολλῆς φει-
 δοῦς διοικεῖς ἡμᾶς. πάρεστι γὰρ σοι
 ὅταν

ὅταν θέλῃς το δύνασθαι, ¹⁹ ἐδίδαξας δέ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἐργῶν, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλόφρων. καὶ εὐελπίδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτημασιν μετάνοιαν. ²⁰ εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμώρησας προσοχῆς καὶ διήσεως, δούς χρόνους καὶ τόπον δέων ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας, ²¹ μετὰ πόσης ἀκριβείας ἐκρίνας τοὺς υἱούς σου, ὧν τοὶ πατέραςιν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων; ²² ἡμᾶς οὖν παιδεύων τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντας, κρίνομενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος. ²³ ὁθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκους, διὰ τῶν ἰδίων βρασάνισας βδελυγμάτων. ²⁴ καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζωοῖς τῶν ἐχθρῶν αἷμα, νηπίων δίκην ἀφρόνων πνευσθέντες. ²⁵ διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὲν ἐπεμψας. ²⁶ οἱ δὲ παιγνίους ἐπιτιμῆσεως μὴ νουθετηθέντες ἀξίαν θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν. ²⁷ ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἡγανάκτουν, ἐπὶ τούτοις οὐς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνούντο εἰδέναι, θεὸν ἐπέγνωνσαν ἀληθῆ, διὸ καὶ τὸ τέρας τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῇν θεοῦ ἀγνοσία, καὶ ἐκ τῶν ὀρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, οὔτε τοῖς ἐργοῖς προσχόντες ἐπέγνωνσαν τὸν τεχνίτην. ² ἀλλ' ἡ πῦρ, ἡ πνεῦμα, ἡ ταχὺν αἶρα, ἡ κυκλον ἄστρον, ἡ βίαιον ὕδωρ, ἡ φωστῆμας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν. ³ ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, θεοὺς ὑπελάμβανον, γνωτῶσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων. ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἐκτίσεν αὐτά. ⁴ εἰ δὲ δυναμὶν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγύντες, νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατότερός ἐστι. ⁵ ἐκ

γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται. ⁶ ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμνην ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανώνται θεὸν ζητούντες καὶ θέλοντες εὐρεῖν. ⁷ ἐν γὰρ τοῖς ἐργοῖς αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσιν, καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα. ⁸ πάλιν δὲ οὐδ' αὐτοὶ συγγνωστοί. ⁹ εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνωνται δεσπάζεσθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πᾶς ταχὺν οὐχ εὖρον; ¹⁰ ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οὔτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν τέχνης ἐμμελέτημα καὶ ἀπεικάσματα ζῶων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας. ¹¹ εἰ δὲ καὶ τις ὑλοτομος τέκτων εὐκνήτοιν φυτὸν ἐκπορίσας, περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοῖον αὐτοῦ, καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς. ¹² τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἐτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη. ¹³ τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς οὐθὲν εὐχρηστον, ξύλον σχολίων, καὶ ὄζους συμπεφυκός, λαβὼν ἐγλύψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας αὐτοῦ, καὶ ἐμπειρία συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀπεικάσεν αὐτὸ εἰκόνη ἀνθρώπου, ¹⁴ ἡ ζωὴ τιπὶ εὐτελεῖ ὁμοίωσεν αὐτὸ, καταχρίσας μίλτῳ καὶ φύκει ἐρυθθῆνας χροῖαν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν κηλίδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας. ¹⁵ καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτοῦ ἄξιον οἶκημα, ἐν τοίχῳ ἐθήκεν αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ. ¹⁶ ἵνα μὲν οὖν μὴ καταπέση προενόησεν αὐτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι, καὶ γὰρ ἐστὶ εἰκὼν καὶ χρεῖαν ἔχει βοηθείας. ¹⁷ περὶ δὲ κτημάτων καὶ γαρμῶν αὐτοῦ καὶ τέκνων προσερχόμενος, οὐκ αἰσχύνεται τὸ ἀψίγη προσλαλῶν. καὶ περὶ μὲν ἡγιείας τὸ ἀσθενὲς επικαλεῖται, ¹⁸ περὶ δὲ ζωῆς τὸν νεκρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικουρίας τὸν ἀπειρότατον ἱκετῶει. περὶ δὲ ὁδοιπορίας, τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον, ¹⁹ περὶ δὲ πορισμοῦ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν ἐνυθράνειαν αἰτεῖται.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλον διδοεῦν κύματα, τοῦ φέροντος αὐτὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾷται. ² ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις ποριμῶν ἐπενόησε, τεχνίτης δὲ σοφία κατεσκεύασεν. ³ ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερχᾷ πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσῃ ὁδὸν καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ. ⁴ δεικνύς ὅτι δύνασαι ἐκ παντὸς σῶζειν, ἵνα κἄν ἄνθρωποις τις ἐπιβῇ. ⁵ θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα, διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχὰς, καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδία διεσώθησαν. ⁶ καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερφηάνων γιγάντων, ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγούσα ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως τῇ σὴ κυβερνηθεῖσα χειρί. ⁷ εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ γίνεται δικαιοσύνη. ⁸ τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ καὶ ὁ ποιήσας αὐτό, ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη. ⁹ ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. ¹¹ διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπῇ ἔσται, ὅτι ἐν κτίσματι θεοῦ εἰς βδελύγμα ἐγενήθησαν καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς παγίδα ποδῶν ἀφρόνων. ¹² ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων, εὐρεῖσι δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς. ¹³ οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ¹⁴ κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπενοήθη. ¹⁵ ἄωρὼ γὰρ πένθει τρυγόμενος πατὴρ τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου, εἰκόνα ποιήσας τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησε, καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια καὶ τελετάς. ¹⁶ ἔτα ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβεῖς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγὰς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτὰ. ¹⁷ οὗς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν, τὴν πόρρωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι, ἐμφανῇ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν

ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς. ¹⁸ εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία. ¹⁹ ὁ μὲν γὰρ τάχα τῷ κρατοῦντι βουλομένου ἀρεῖσαι ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον. ²⁰ τὸ δὲ πλήθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὐχαρί τῆς ἐργασίας, τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο. ²¹ καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἐνέδρον, ὅτι ἡ συμφορὰ ἡ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι τὸ ἀκοιναῖον οὐνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν. ²² εἰτ' οὐκ ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μεγάλῳ ζῶντες ἄγνοιας πολέμῳ τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν. ²³ ἡ γὰρ τεκνοφόνους τελετάς ἡ κρύφια μυστήρια ἡ ἐμμανεῖς ἐξ ἄλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες, ²⁴ οὔτε βίους οὔτε γάμους καθαρούς ἐτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἡ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἡ νοθεύων ὀδυρᾷ. ²⁵ πάντας δ' ἐπίμιξ ἔχει αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, ταραχὴ, ἐπιτορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, ²⁶ χάριτος ἀμνησία, ψυχῶν μiasμός, γενέσεως ἐναλλαγὴ, γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσελγεία. ²⁷ ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία παντὸς ἀρχῇ κακοῦ καὶ αἰτίας καὶ πέρας ἔστί. ²⁸ ἡ γὰρ εὐφραίνόμενοι μεμῆνασιν, ἡ προφητεύουσιν ψευδῇ, ἡ ζῶσιν ἀδίκως, ἡ ἐπιτορκοῦσι ταχέως. ²⁹ ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις κακῶς ὁμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται. ³⁰ ἀμφοτέρω δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ προσχόντες εἰδώλοις, καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ καταφρονήσαντες οὐσιότητος. ³¹ οὐ γὰρ ἡ τῶν ὁμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἀμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται αἰετὶ τὴν τῶν ἀδίκων παραβάσιν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Σὺν δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν χορηγὸς καὶ ἀληθής, μακρόθυμος καὶ ἐν ἑλέει διοικῶν τὰ πάντα. ² καὶ γὰρ ἐὰν ἀμαρτωμεν, σοὶ ἔσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος. οὐχ ἀμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα. ³ τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁλό-

όλοκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναι τὸ κράτος σου ῥῖξα ἀθανασίας. ⁴ οὐτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεργος ἐπίνοια, οὐδὲ σκιαγράφων πόνοσ ἀκαρπος, εἶδος σπλωθέν χρώμασι διηλλαγμένοις. ⁵ ὡν ὅμις ἀφροσιν εἰς ὄνειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνοσ εἶδος ἄπνουν. ⁶ κακῶν ἔρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων, καὶ οἱ δρώντες καὶ οἱ ποθοῦντες καὶ οἱ σεβόμενοι. ⁷ καὶ γὰρ κεραμεὺς ἀπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον πλάσσει πρὸς ὑψηροσίαν ἡμῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσαστο τὰ τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκευή, τὰ τε ἐναντία πάνθ' ὁμοίως, τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις, κριτῆς ὁ πηλουργός. ⁸ καὶ κακόμοχθος θεὸν μάταιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ, ὃς πρὸ μικροῦ ἧ γῆσ γεννηθεὶς μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐληφθῇ, τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος. ⁹ ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ φροντίς οὐχ ὅτι μέλλει κάμειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελὴ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερίδεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχοοῖς, χαλκοπλάστας τε μιμεῖται, καὶ δόξαν ἡγείται ὅτι κίβδηλα πλάσσει. ¹⁰ σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπίς αὐτοῦ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ. ¹¹ ὅτι ἡγνόησε τὸν πλάσαντα αὐτόν, καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργούσαν, καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν. ¹² ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῇ. θεῖν γὰρ φησιν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορῶζειν. ¹³ οὐτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἀμαρτάνει, ὕλης γεώδους εὐθραυστα σκευὴ καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν. ¹⁴ πάντες δ' ἀφρονεῖσταιο καὶ ταλανας ὑπὲρ ψυχὴν νηπιού, οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτόν. ¹⁵ ὅτι καὶ πάντα εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς, οἷς οὐτε ὁμμάτων χρῆσις εἰς ὄρασιν, οὐτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος, οὐτε ὦτα ἀκούειν, οὐτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφῃσιν, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν. ¹⁶ ἀνθρώπος γὰρ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἐπλάσεν αὐτούς, οὐδεὶς γὰρ

αὐτῷ ὅμοιον ἀνθρώπος ἰσχύει πλάσαι θεόν. ¹⁷ θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χειρὶν ἀνόμοις, κρείττων γὰρ ἐστὶ τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ, ὢν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκείνα δὲ οὐδέποτε. ¹⁸ καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἐχθίστα σεβνται, ἀνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα. ¹⁹ οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὅφει καλά τυγχάνει, ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἐπαινὸν καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ις'.

Διὰ τοῦτο δ' ὅμοιον ἐκολάσθησαν ἄξίως, καὶ διὰ πλήθους κινδάλων ἔβασανίσθησαν. ² ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργέτησας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρυγομήτραν. ³ ἵνα ἐκείνοι μὲν ἐπιθυμουῦντες τροφὴν διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὀρεγὴν ἀποστρέφονται, αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μετὰσχωσι γεύσεως. ⁴ ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραιτήτων ἐνδεῶν ἐπέλθεῖν τυραννοῦσι, τούτοις δὲ μόνον δεχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἔβασανίσονται. ⁵ καὶ γὰρ ὅτε αὐτοὶς θεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς, δῆγμασι τε σχολῶν διεφθείροντο ὄφεων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου. ⁶ εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν, σύμβουλον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου. ⁷ ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτήρα. ⁸ καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἐπίσας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἰ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντός κακοῦ. ⁹ οὐς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δῆγματα, καὶ οὐχ εὐρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπο τοιούτων κολασθῆναι. ¹⁰ τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γὰρ σου ἀντιπαρῆλθεν καὶ ἰάσατο αὐτούς. ¹¹ εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐκεκντίζοντο, καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθείαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας. ¹² καὶ γὰρ οὐτε βοτάνῃ οὐτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς, ἀλλὰ ὁ σὸς κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος

κώμενος. ¹³ οὐ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ καταγεις εἰς πύλας ἄδου καὶ ἀνάγεις. ¹⁴ ἄνθρωπος δὲ ἀποκτείνει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἐξεληθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ ἀναλύνει ψυχὴν παραληφθεῖσαν. ¹⁵ τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστι. ¹⁶ ἀρνούμενοι γὰρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς, ἐν ἰσχυί βραχίονός σου ἐμαστωθήσαν, ξένοις νεοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις, καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι. ¹⁷ τὸ γὰρ παραδοξότατον ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ, ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων. ¹⁸ ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλόξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα, ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες ἰδῶσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσις ἐλαυνονται. ¹⁹ ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει, ἵνα ἀδικῶν γῆς γεννήματα διαφθείρῃ. ²⁰ ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφήν ἐψώμισας τὸν λαόν σου, καὶ ἔτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ ἐπεμψας ἀκοπιάτως, πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρμόνιον γεῦσιν. ²¹ ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασις σου τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισα, τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετοῦν πρὸς ὅς τις ἐβούλετο μετεκινᾶτο. ²² χιών δὲ καὶ κρύσταλλοις ὑπέμεινε πῦρ καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν, ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ, καὶ ἐν τοῖς νεοῖς διαστράπτει. ²³ τοῦτο πάλιν δ' ἵνα τραφῶσι δίκαιοι, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλησθῶσι δυνάμεως. ²⁴ ἡ γὰρ κτίσις σοὶ τὴν ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων, καὶ ἀνίσταται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν εἰς σὲ πεποιθότων. ²⁵ διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλουμένη τῇ παντοτόρῳ σου δωρεᾷ ὑπηρετεῖ, πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν. ²⁶ ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοὶ σου, οὐς ἡγάπησας κύριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου τοὺς σοὶ πιστεύοντας διατηρεῖ. ²⁷ τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον ἀπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτίνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο. ²⁸ ὅπως γνω-

στὸν ἡ, ὅτι δὲ φθάνει τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριστίαν σου, καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνει σοι. ²⁹ ἀχαρίστου γὰρ ἑλπίς ὡς χειμέριος πάγχρη τακίσεται, καὶ ῥησεται ὡς ὕδωρ ἀχρηστον.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Μεγάλαι γὰρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδίηγτοι διὰ τοῦτο ἀπαιδεῦντο ψυχαὶ ἐπλανήθησαν. ² ὑπεληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι, δέσμιοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδίῃται νυκτὸς κατακλιθεῖντες ὁρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἐκιντο. ³ λανθάνει γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν, ἀφεγγεὶ λήθης παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινῶς καὶ ἰνδαλμασιν ἐκταρασσόμενοι. ⁴ οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχρὸς ἀφόβως διεφύλασεν, ἥχοι δὲ καταρᾶσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν, καὶ φάσματα ἀμειδίητοις κατηφῇ προσώποις ἐνεφανίζετο. ⁵ καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, οὔτε ἄστρων ἐκλαμπροὶ φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην νύκτα. ⁶ διαφαίνεται δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτῃ πυρὰ φόβου πλήρης, ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως ἡγούντο χεῖρῳ τὰ βλέπομενα. ⁷ μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος. ⁸ οἱ γὰρ ὑπισχνόμενοι δέσματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσοῦσης, οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν. ⁹ καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει, κνωδάλλον παρόδοις καὶ ἐρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι διώλλυντο ἐντρομοί, καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι. ¹⁰ δειλὸν γὰρ ἰδίως πονηρία μαρτυρεῖ καταδικαζομένη, αἱ δὲ προσελήφε τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδήσει. ¹¹ οὐθὲν γὰρ ἐστὶ φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βωθημάτων. ¹² ἐνδοθεν δὲ οὐα ἡττων ἡ προσδοκία, πλείονα λογιζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχούσης τὴν βάσανον αἰτίας. ¹³ οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνάτου ἄδου μυχρὸν ἐπελθοῦσαν, τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι, ¹⁴ τὰ μὲν τέρασιν ἡλαύ-

ἡλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ, αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. ¹⁵ εἰθ' οὕτως, ὅς δηποῖ οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἰρκτὴν κατακλίσθεις. ¹⁶ εἴτε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν, ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην. ¹⁷ μιᾷ γὰρ ἀλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν. εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους ὀρνέων ἤχος εὐμελῆς, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίας, ἢ κτύπος ἀπηνῆς καταδριπτομένων πετρῶν, ¹⁸ ἢ σκιρτῶντων ζῶων δρόμος ἀθρόωτος, ἢ ὠρουμένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνή, ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρεῶν ἡχώ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβῶντα. ¹⁹ ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῶν κατελάμπετο φωτὶ, καὶ ἀνεμποδίστοις συνεῖχετο ἔργοις. ²⁰ μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεία νύξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους, ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρυτέροι σκότους.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς, ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, ὅτι μὲν οὖν κἀκείνῃ ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον, ² ὅτι δὲ οὐ βλάπτουσι προηδικημένοι, εὐχαριστοῦσιν, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο. ³ ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον, ὀδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες. ⁴ ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκείνοι στερηθῆναι φωτός, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, δι' ὧν ἡμελλε τὸ ἀφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι διδοσθαι. ⁵ βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια, καὶ ἐνὸς ἐκτεθέντος τέκνου, καὶ σωθέντος, εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πληθὸς τέκνων, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῶ. ⁶ ἐκείνῃ ἡ νύξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκους, ἐπευθυμήσωσι. ⁷ προσεδέχθη δὲ ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια. ⁸ ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους,

τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας. ⁹ κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τῆς θεϊότητος νόμον ἐν ὁμοιοῖα διέθεντο, τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἄγιους, πατέρων ἡδὴ προαναμελλόντων αἰνους. ¹⁰ ἀντήχη δ' ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοή, καὶ οἰκτρά διεφέρετο θρηνουμένων παιδῶν. ¹¹ ὁμοίᾳ δὲ δίκη δοῦλος ἅμα δεσπότη κολασθεὶς, καὶ δημότης βασιλεὶ τὰ αὐτὰ πάσχων. ¹² ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἐνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους, οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοί, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπήν ἢ ἐντιμωτέρα γένεσις αὐτῶν διεφθάρη. ¹³ πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὡμολόγησαν θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι. ¹⁴ ἡσύχου γὰρ οἰγῆς περιεχούσης τὰ πάντα καὶ νυκτός ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης, ¹⁵ ὁ παντοδύναμος σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλειῶν ἀπότομος πολεμιστῆς εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἤλατο γῆς. ¹⁶ ἕξιφος ὅξυ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγὴν σου φέρων, καὶ στάς ἐπλήρωσεν τὰ πάντα θανάτου. καὶ οὐρατοῦ μὲν ἦπτετο, βεβήκει δ' ἐπὶ γῆς. ¹⁷ τότε παραχρημα φαντασίαι μὲν ὀνειρώδων κενῶς ἐξετάραξαν αὐτοὺς, φόβοι δὲ ἐπίστησαν ἀδόκητοι. ¹⁸ καὶ ἄλλος ἄλλαχῇ ῥίψεις ἡμίθυτος, δι' ἣν ἐθνησκεν αἰτίαν ἐνεφάνιζεν. ¹⁹ οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς τοῦτο προεμήνησαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται. ²⁰ ἡψατο δὲ καὶ δικαίων πέτρα θανάτου, καὶ θραῖσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀρχή. ²¹ σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἀμειπτος προεμαχῆσε, τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὄπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξίλασμον κομίσας, ἀνέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνύς ὅτι σὸς ἐστί θεράπων. ²² ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχυρὸν τοῦ σώματος, οὐχ ὀπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγω τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας. ²³ σωρηδὸν γὰρ ἡδὴ πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, με-

ταξὺ

ταξὺ στάς, ἀνέκοψε τὴν ὁργὴν, καὶ διέσχιε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν. ²⁴ ἐπὶ γὰρ ποδῆρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ. ²⁵ τούτοις ἐξεν ὁ ὀλοθρευών, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν. ἦν γὰρ μόνη ἡ πείρα τῆς ὁργῆς ἱκανή.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Τοῖς δὲ ἀστέσι μέχρι τέλους ἀνελέμων θυμὸς ἐπέστη. προῖδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα, ² ὅτι αὐτοὶ ἐπιστρέψαντες τοῦ ἀπείναι, καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτούς, διώξουσιν μεταμεληθέντες. ³ ἔτι γὰρ ἐν χειρὶ ἔχοντες τὰ πένθη, καὶ προσδορόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἔτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας, καὶ οὓς ἰκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον. ⁴ ἔλκε γὰρ αὐτούς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρασ ἀνάγκη, καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασινοῖς προαναπληρώσωσι κόλασιν. ⁵ καὶ ὁ μὲν λαὸς σου παράδοξον ὁδοιπορίαν περάσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὐρωσι θάνατον. ⁶ ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο, ὑπηρετοῦσα ταῖς ἰδίαις ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς. ⁷ ἡ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προϋφαστώτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος, καὶ χλοηφόρον πεδῖον ἐκ κλύδωνος βιαίου. ⁸ δι' οὗ πανεθνὴ διήλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ, θεωρήσαντες θαυμασὰ τέρατα. ⁹ ὥς γὰρ ἵπποι ἐνεμῆθησαν, καὶ ὥς ἄμμοι διεκίρτησαν αἰνούντες σε κύριε τὸν ὑψόμενον αὐτούς. ¹⁰ ἐμέμνητο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν,

πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζῶων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖπα, ἀντὶ δὲ ἐνυδρων ἐξηραίνετο ὁ ποταμὸς πλήθος βατραχῶν. ¹¹ ἐφ' ὕστερον δὲ εἶδον καὶ νέαν γενέσιν ὀρνέων, ὅτι ἐπιθυμία προαχθέντες ἠτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς. ¹² εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρυγομήτρα, καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἀμαρτωλοῖς ἐπῆλθον, οὐκ ἀνευ τῶν γεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν. δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις, ¹³ καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν. οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο. ¹⁴ καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἤτις ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσδέχοντο τοὺς ἄλλοτρίους. ¹⁵ οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰςδεξάμενοι τοὺς ἡδὴ τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων, δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις. ¹⁶ ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥςπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀγανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν αὐτοῦ θυρῶν τὴν διόδον ἐζήτει. ¹⁷ δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥςπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ὀυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ ἔστιν εἰκασαὶ ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὥψεως ἀκριβῶς. ¹⁸ χερσαῖα γὰρ εἰς ἐνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς. ¹⁹ πῦρ ἰσχυρὸν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς δυνάμεως ἐπέλανθάνετο. ²⁰ φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζῶων οὐκ ἐμάρανταν σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐδὲ τηκτὸν εὐτήκτον κρυσταλλοειδὲς γένος ἀμβροσίας τροφῆς. ²¹ κατὰ πάντα γὰρ κύριε ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου καὶ ἐδόξασας, καὶ οὐχ ὑπερείδες ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολλῶν καὶ μεγάλων ῥμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας. καὶ ὥς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γραφοντας. ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλείον ἑαυτὸν δοῦς εἰς τε τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἔξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράφαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἔνοχοι γινόμενοι, πολλῶν μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως. παρακλήσθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιῆσθαι, καὶ συγγνωμὴν ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ

τὴν ἐρμηνείαν πεφιλοπονημένων τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν, οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς ἰβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέρας γλῶσσας. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα. ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλείως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὔρον ὃν μικρὰς παιδείας ἀπόμοιον. ἀναγκαιότατον ἔθεμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μετερμηνεῦσαι τήνδε τὴν βίβλον. πολλὴν γὰρ ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι, καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευάζομένους τὰ ἥθη ἐν νόμῳ βιοτεῦν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ.

Κ Ε Φ. Α'.

Πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα. ² ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνas ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει; ³ ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλατὺς γῆς καὶ ἄβυσσος καὶ σοφίαν τίς ἐξηγιήσει; ⁴ προτέρα πάντων ἐκτίσται σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος. ⁶ ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς ἐγνώ; ⁸ εἰς ἐστὶ σοφὸς φοβερός σφόδρα καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. κύριος ⁹ αὐτὸς ἐκτίειν αὐτήν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμυσεν αὐτήν, καὶ ἐξέχεεν αὐτήν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ¹¹ φόβος κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος. ¹² φόβος κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροήμερουσιν. ¹³ τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὐ ἐσται ἐπ' ἐσχατῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐρήσει χάριν. ¹⁴ ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσεν, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται. ¹⁶ πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς. ¹⁷ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήρει ἐπιθυμημάτων, καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς. ¹⁸ στέφανος σοφίας φόβος κυρίου, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ υἱεῖαν ἰσχύος. ¹⁹ καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμυσεν αὐτήν, ἐπιστήμην καὶ γνώσιν συνέσεως ἐξώμβρησε, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσεν. ²⁰ ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροήμερουσις. ²² οὐ δυνήσεται θυμὸς ἀδικὸς δικαιωθῆναι, ἢ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτώσις αὐτῷ. ²³ ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακροθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώ-

σει εὐφροσύνη. ²⁴ ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πιστῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ. ²⁵ ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδελύγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. ²⁶ ἐπεθύμησας σοφίαν, διατήρησον ἐντολάς, καὶ κύριος χορηγήσει σοὶ αὐτήν. ²⁷ σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης. ²⁸ μὴ ἀπειθήσης φόβῳ κυρίου, καὶ μὴ προσέλθης αὐτῷ ἐκ καρδίας δισση. ²⁹ μὴ ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσί σου πρόσχε. ³⁰ μὴ ἐξύψωσεν αὐτόν, ἵνα μὴ πέσῃς καὶ ἐπαγῇς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν. καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὰ κρυπτὰ σου, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε. ὅτι οὐ προσῆλθες φόβῳ κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

Κ Ε Φ. Β'.

Τέκνον εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν. ² εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ κατέρησον, καὶ μὴ σπύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς. ³ κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα ἀξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου. ⁴ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δεῖξαι, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον. ⁵ ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. ⁶ πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεται σου, εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτόν. ⁷ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἀναμείναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε. ⁸ οἱ φοβούμενοι κύριον πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταίῃς ὁ μισθὸς ὑμῶν. ⁹ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. ¹⁰ ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε, τίς ἐνπίστευσεν κυρίῳ καὶ κατήσχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερέιδεν αὐτόν; ¹¹ διότι οἰκτιρῶν καὶ ἐλέμων ὁ κύριος,

ριος, καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως. ¹² οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις, καὶ ἁμαρτωλῶ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους. ¹³ οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστευεῖ, διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται. ¹⁴ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν, καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτεται ὁ κύριος; ¹⁵ οἱ φοβούμενοι κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. ¹⁶ οἱ φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου. ¹⁷ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ¹⁸ ἐπιτεσουμένηα εἰς χεῖρας κυρίου καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. ὡς γὰρ ἡ μεγαλυσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Εμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῇτε. ² ὁ γὰρ κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστέρησεν ἐφ' υἱοῖς. ³ ὁ τιμῶν πατέρα ἐξήλασται ἁμαρτίας. ⁴ καὶ ὡς ὁ ἀποθησανορῶν, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ. ⁵ ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ ἐξακουσθήσεται. ⁶ ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ, ⁷ καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γενήσασιν αὐτόν. ⁸ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ. ⁹ εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρτα δὲ μητρὸς ἐκρίζοι θεμέλια. ¹⁰ ὁ δοξάζων ἐν ἀτιμίᾳ πατρὸς σου, οὐ γὰρ ἐστὶ σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία. ¹¹ ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ. ¹² τέκνον ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρὸς σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτόν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ¹³ ἅν ἀπολείπῃ συνέσιν συγγνώμην ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτόν ἐν πάσῃ ἰσχυί σου. ¹⁴ ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομη-

θήσεται σοι. ¹⁵ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως σου ἀναμνησθήσεται σου, ὡς ἐνδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονται σου αἱ ἁμαρτίαι. ¹⁶ ὡς βλάβας ἡμος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ. ¹⁷ τέκνον ἐν πραύτητι τὰ ἔργα σου διεξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ. ¹⁸ ὅσα μέγας εἰ, τοσοῦτ' ταπεινὸν σεαυτὸν, καὶ ἐναντὶ κυρίου εὐρήσεις χάριν. ²⁰ ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία τοῦ κυρίου καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται. ²¹ χαλεπώτερα σου μὴ ζητεῖ, καὶ ἰσχυρότερα σου μὴ ἐξέταξε. ²² ἂ προσετᾶγῃ σοι, ταῦτα διανοοῦ. οὐ γὰρ ἐστὶ σοι χρεία τῶν κρυπτῶν. ²³ ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου. πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι. ²⁴ πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπονοῖα πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν. ²⁶ καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἐμπειεῖται. καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων. ²⁷ καρδία σκληρὰ βλασηθήσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις. ²⁸ ἐπαγωγή ὑπερηφάνου οὐκ ἐστὶν ἴασις, φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐξόβλωκεν ἐν αὐτῷ. ²⁹ καρδία συντετοῦ διανοηθήσεται παραβολήν, καὶ οὗς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ. ³⁰ πῦρ φλογιζόμενον ἀποβρέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξήλασται ἁμαρτίας. ³¹ ὁ ἀνταποδιδὸς χάριτας μένηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὐρήσει στήριγμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Τέκνον τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστρέψῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεικτεῖς. ² ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ. ³ καρδίαν παροργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένου. ⁴ ἐκτενὴ θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ. ⁵ ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμόν, καὶ μὴ δῶς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαι σε. ⁶ καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δέησεως αὐτοῦ ἐπακούσται.

ὁ ποιήσας αὐτόν. ⁷ προσφιλῇ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγαλύνει ταπεινὸν τὴν κεφαλὴν σου. ⁸ κλῖνον πτωχῷ τὸ οὖς σου, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι. ⁹ ἔξελου ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῷ κρίναι σε. ¹⁰ γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ, καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν. καὶ ἔσθ' ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μάλλον ἢ μήτηρ σου. ¹¹ ἡ σοφία υἱοὺς ἐαυτῇ ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν. ¹² ὁ ἀγαπῶν αὐτήν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτήν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. ¹³ ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομίαν δόξης, καὶ οὐ εἰσπορεύεται εὐλόγησι κύριος. ¹⁴ οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἅγιοι, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν ἀγαπᾷ ὁ κύριος. ¹⁵ ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρίνεται ἔθνη, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς. ¹⁶ ἐὰν ἐμπιστεύσῃς κατακληρονομήσεις αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ, ¹⁷ ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις. φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτόν, καὶ βασανίσει αὐτόν ἐν παιδιᾷ αὐτῆς, ἕως οὐ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ περάσῃ αὐτόν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς. ¹⁸ καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτόν, καὶ εὐφρανέται αὐτόν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς. ¹⁹ ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτόν, καὶ παραδώσει αὐτόν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ. ²⁰ συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς. ²¹ ἔστι γὰρ αἰσχυνὴ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις. ²² μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῆς εἰς πτωσίν σου. ²³ μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας, ²⁴ ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης. ²⁵ μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντραπήθι. ²⁶ μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ. ²⁷ καὶ μὴ ὑποστρώσῃς σεαυτὸν ἀν-

θρώπῳ μορῷ, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου. ²⁸ ἕως τοῦ θανάτου ἀγωνίαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σου. ²⁹ μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου, καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου. ³⁰ μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου. ³¹ μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μὴ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου, καὶ μὴ εἴπῃς, αὐτάρκη μοι ἐστίν. ² μὴ ἐγκαλοῦνθαι τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχυί σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. ³ καὶ μὴ εἴπῃς, τίς με δυναστεύει; ὁ γὰρ κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε. ⁴ μὴ εἴπῃς, ἤμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ κύριος ἐστὶ μακροθύμος. ⁵ περὶ ἐξίλασμοῦ μὴ ἀφοβος γίνου, προσθίνει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις. ⁶ καὶ μὴ εἴπῃς, ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξίλασται. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. ⁷ μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ. ⁸ μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκους, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσεις ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς. ⁹ μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμεν, καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ, οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος. ¹⁰ ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου, καὶ εἰς ἔστω σου ὁ λόγος. ¹¹ γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπὸ κρισιν. ¹² εἰ ἔστιν σοι συνέσεις, ἀποκριθῇτι τῷ πλησίον, εἰ δὲ μὴ, ἡ χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου. ¹³ δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλίᾳ, καὶ γλώσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτοῦ. ¹⁴ μὴ κληθῇς ψίδυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε. ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνῃ, καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλωσσον. ¹⁵ ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἄγνοε.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρὸς. ὄνομα

ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος κληρονομῇ, οὕτως ὁ ἄμαρταλὸς ὁ διγλωσσος. ² μὴ ἐπάροξ σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχὴ σου. ³ τὰ φύλλα σου καταφαγεῖσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις, καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρὸν. ⁴ ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κησάμενον αὐτήν, καὶ ἐπίγραμμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν. ⁵ λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλωσσα εὐλαλος πληθυνεῖ εἰς προσήγορα. ⁶ οἱ ἐξηρνεύοντές σοι ἔδωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἰς ἀπὸ χιλίων. ⁷ εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν, καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσης αὐτῷ. ⁸ ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. ⁹ καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἐχθραν, καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλυπτει. ¹⁰ καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπέζων, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. ¹¹ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ, καὶ ἐπὶ τοὺς οὐκείας σου παρῶν σιάσεται. ¹² ἐὰν ταπεινωθῇς ἔσται κατὰ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κυρβήσεται. ¹³ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρισθῇ, καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσκει. ¹⁴ φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὐρὼν αὐτόν εὐρεν ἰθυσσῶν. ¹⁵ φίλον πιστὸν οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ. ¹⁶ φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι κυρίον εὐρήσουσι αὐτόν. ¹⁷ ὁ φοβούμενος κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτόν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ. ¹⁸ τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπὶ λίξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὐρήσεις σοφίαν. ¹⁹ ὡς ὁ ἄροτριων καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρπὸν αὐτῆς. ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ἔλιγον κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι γεννημάτων αὐτῆς. ²⁰ ὡς τραχεῖα ἔστι σφόδρα τοῖς ἁπαιδεύτοις, καθ' οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάριος. ²¹ ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονεῖ ἀπορρίψαι αὐτήν. ²² σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστι, καὶ οὐ πολλοὺς ἔστι

φανερὰ. ²³ ἄκουσον τέκνον καὶ δεῖαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπαναίῃ τῇ συμβουλίᾳ μου. ²⁴ καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου. ²⁵ ὑπόθες τὸν ὤμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτήν, καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς. ²⁶ ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς. ²⁷ ἐξίχνυσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεται σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν. ²⁸ ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὐρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεται σοι εἰς εὐφροσύνην. ²⁹ καὶ ἔσονται σοι αἱ πέδες εἰς σκέπη ἰσχύος, καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης. ³⁰ κόσμος γὰρ χρυσεὸς ἔστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλωσμά ὑακίνθινον. ³¹ στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ. ³² ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευσθήσῃ, καὶ ἐὰν δῶς τὴν ψυχὴν σου, πανουργὸς ἔσῃ. ³³ ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν, ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ. ³⁴ ἐν πληθὲι πρεσβυτέρων στήθι, καὶ τίς σοφός, αὐτῷ προσκολληθήτι. ³⁵ πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλει ἀκούειν, καὶ παρομῖαι συνέσεως μὴ ἐκφυγέτωσάν σε. ³⁶ ἐὰν ἴδῃς σκεπτόν, ὀρθοῖς πρὸς αὐτόν, καὶ βαθμοὺς θῶναι αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ ποὺς σου. ³⁷ διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μέλετα διαπαντός. αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας σου δοθήσεται σοι.

Κ Ε Φ. Ζ'

Μὴ ποιεὶ κακὰ, καὶ οὐ μὴ σε καταλάβῃ κακόν. ² ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ. ³ υἱὲ μὴ σπεῖρε ἐπ' αὐλακὰς ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἐπταπλασίως. ⁴ μὴ ζῇτε παρὰ κυρίον ἡγεμονίαν, μηδε παρὰ βασιλεὺς καθέδραν δόξης. ⁵ μὴ δικαιοῦ ἐναντι κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου. ⁶ μὴ ζῇτε γενέσθαι κριτῆς, μὴ οὐκ ἐξισχυσεις ἐξαρεῖ ἀδικίας. μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θῇσεις σκάνδαλον

ἐν

ἐν εὐθύτητί σου. ⁷ μὴ ἀμάρτανε εἰς πληθος πόλεως, καὶ μὴ καταβάλλης σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ. ⁸ μὴ καταδικαυμένης δις ἀμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἄθῳ-ος ἔσῃ. ⁹ μὴ εὐπης, τῷ πληθει τῶν δώρων μου ἐπὶοίμην, καὶ ἐν τῷ προσ-ενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται. ¹⁰ μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρ-ίδης. ¹¹ μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄν-τα ἐν πενίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν. ¹² μὴ ἀροτρία ψεύδος ἐπ' ἀδελφῷ σου, μὴδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποιεῖ. ¹³ μὴ θέλε ψευδισθαι πᾶν ψεύδος, ὁ γὰρ ἐνδελειξιμὸς αὐ-τοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν. ¹⁴ μὴ ἀδολέσχει ἐν πληθὶ πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτε-ρώσης λόγον ἐν προσευχῇ σου. ¹⁵ μὴ μισήσης ἐπίπονον ἐργασίαν καὶ γεωρ-γίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην. ¹⁶ μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πληθὶ ἀμαρ-τωλῶν. ¹⁷ ταπεινώσον σφόδρα τὴν ψυχὴν σου, ¹⁸ μὴ ῥησθῇ ὅτι ὀργὴ οὐ χρονεῖ, ¹⁹ ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβους πῦρ καὶ σκόλη. ²⁰ μὴ ἀλλάξης φίλον ἐν-κεν ἀδιαφόρου, μὴδ' ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφείρ. ²¹ μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον. ²² μὴ κακώσης οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀλγ-θείᾳ, μὴδὲ μίσθιον δίδοντα ψυχὴν αὐ-τοῦ. ²³ οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχὴ, μὴ στερήσης αὐτὸν ἐλευθε-ρίας. ²⁴ κτηνὴ σοὶ ἔστιν, ἐπισκέπτου αὐτὰ, καὶ εἰ ὅτι σοὶ χρήσιμα, ἐμμε-νέτω σοί. ²⁵ τέκνα σοὶ ἔστι, παιδεύ-σον αὐτὰ, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν. ²⁶ θυγατέρες σοὶ εἰσι, πρόσχε τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ μὴ ἱλαρώσης πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσ-ωπόν σου. ²⁷ ἐκδοῦ θυγατέρα, καὶ ἔση τετελειώως ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν. ²⁸ γυνὴ σοὶ ἔστι κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλλης αὐτήν. ²⁹ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα σου, καὶ μητρὸς ὡδίνας καὶ ἐπιλάθη. ³⁰ μὴ ῥησθῇ ὅτι διὰ αὐτῶν ἐγενήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί; ³¹ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλα-βοῦ τὸν κύριον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε. ³² ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγαπήσον

τὸν ποιῶσάντ' σε, καὶ τοὺς λειτουργ-οὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπης. ³³ φοβοῦ τὸν κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα, καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ καθὼς ἐντέταλ-ταί σοι, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελεί-ας, καὶ δόσιν βραχύνων, καὶ θυσίαν ἁγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων. ³⁴ καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, ἵνα τελεωθῇ ἡ εὐλογία σου. ³⁵ χάρις δό-ματος ἐναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσης χάριν. ³⁶ μὴ ὑστέρεῖ ἀπὸ κλαίωντων, καὶ μετὰ πεν-θούντων πενήθῃ. ³⁷ μὴ ὄνει ἐπι-σκέπτεσθαι ἄρρωστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ. ³⁸ ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μνημόσκου τὰ ἐσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἀμαρτήσεις.

Κ Ε Φ. Η.

Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνά-στου, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ² μὴ ἐρίε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μήποτε ἀντιώστης σου τὴν ὀλκήν. πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον, καὶ καρδίαν βασιλείαν ἐξέ-κλινεν. ³ μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώ-που γλωσσώδους, καὶ μὴ ἐπιστοιβά-σης ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα. ⁴ μὴ πρόσπαιε ἀπαιδέντω, ἵνα μὴ ἀτιμά-ζωνται οἱ πρόγονοί σου. ⁵ μὴ ὀνειδί-ζε ἀνθρώπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁ-μαρτίας, μνησθῇ ὅτι πάντες ἔσμεν ἐν ἐπιτιμίᾳ. ⁶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀνθρώ-πον ἐν γήρῃ αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσιν. ⁷ μὴ ἐπὶ χαιρὶ ἐπὶ γε-κρῷ, μνησθῇ ὅτι πάντες τελευτῶμεν. ⁸ μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ εἰ ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου, ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ λειτουργήσῃ μεγίστασιν. ⁹ μὴ ἀστό-χει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐ-τοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐ-τῶν, ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ συνέσις, καὶ ἐν καιρῷ χρειᾶς δοῦναι ἀπόκρισιν. ¹⁰ μὴ ἔκκαε ἀνδρακας ἀμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῇ ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ. ¹¹ μὴ ἔξανασθῇ ἀπὸ προσωποῦ ὑβρι-στοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθήσῃ ὡς εἰδδρον τῷ στόματί σου. ¹² μὴ δανείσῃς ἀνθρώ-πῳ ἰσχυροτέρῳ σου, καὶ ἐὰν δανεί-σῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου. ¹³ μὴ ἐγ-γυῇς ὑπὲρ δυνάμιν σου, καὶ ἐὰν ἐγ-γυῇς,

γυήση, ὡς ἀποτίσω φρόντιζε. ¹⁴ μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινούσιν αὐτῶ. ¹⁵ μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρυνῇται κατὰ σοῦ, αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ. ¹⁶ μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσης μάχην, καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον, ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια καταβαλεῖ σε. ¹⁷ μετὰ μοροῦ μὴ συμβουλεύου, οὐ γὰρ θυνησεται λόγον στέξει. ¹⁸ ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσης κρυπτόν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται. ¹⁹ παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐκφάνει σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερῇς σοι χαρὶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Μὴ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξης ἐπὶ σεαυτὸν παιδεῖαν πονηράν. ² μὴ δῶς γυναῖκί τὴν ψυχὴν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύιν σου. ³ μὴ ὑπάντα γυναῖκί ἐταιριζομένη, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς. ⁴ μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε ἄλλως ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς. ⁵ παρθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς. ⁶ μὴ δῶς πόρναις τὴν ψυχὴν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσης τὴν κληρονομίαν σου. ⁷ μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ. ⁸ ἀποστρέψον ὀφθαλμόν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον. ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται. ⁹ μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον, καὶ μὴ συμβολοποιήσης μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνη ἡ ψυχὴ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν. ¹⁰ μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὃ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔφιστος αὐτῶ. οἶνος νέος, φίλος νέος, ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν. ¹¹ μὴ ζηλώσης δόξαν ἀμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ. ¹² μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, μνησθῇτι ὅτι ἕως

ἄδου οὐ μὴ δικαιωθῶσιν. ¹³ μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεῦν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου. κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέλῃται τὴν ζωὴν σου. ἐπίγινωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς. ¹⁴ κατὰ τὴν ἰσχύιν σου στόχασαι τοὺς πλησίον, καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου, ¹⁵ καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμὸς σου, καὶ πᾶσα διηγήσις σου ἐν νόμῳ ὑψίστου. ¹⁶ ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδεσμοί σου, καὶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου. ¹⁷ ἐν χειρὶ τεγνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ¹⁸ φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετής ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισθήσεται.

Κ Ε Φ. Ι'.

Κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται. ² κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. ³ βασιλεὺς ἀπαιδευτὸς ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν. ⁴ ἐν χειρὶ κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρησίμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς. ⁵ ἐν χειρὶ κυρίου εὐδοκία ἀνδρός, καὶ προσωπογραμματοῦς ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ. ⁶ ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μνησθήσῃς τῷ πλησίον, καὶ μὴ πράσσει μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως. ⁷ μισθὴ ἔναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα. ⁸ βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μεταγίνεται, διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα. ⁹ τί ὑπερηφανεύεται γῇ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔρριπα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ. ¹⁰ μακρὸν ἀβώστημα σκάπτει ἱατρός, καὶ βασιλεὺς σημερινοῦ καὶ αὐριον τελευτήσει. ¹¹ ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἐρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας. ¹² ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ. ¹³ ὅτι ἀρχή

ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδελυγμα. διὰ τοῦτο παρεδόξασε κύριος τὰς ἐπαγωγὰς, καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς. ¹⁴ θρόνους ἀρχόντων καθέilen ὁ κύριος, καὶ ἐκάθισε πράξεις ἀντ' αὐτῶν. ¹⁵ ὄψας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ κύριος, καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν. ¹⁶ χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς. ¹⁷ ἐξήρανε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς, καὶ κατέπαισεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁸ οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία, οὐδὲ ὁργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν. ¹⁹ σπέρμα ἐντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἐντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς. ²⁰ ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἐντιμος, καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ²² πλούσιος καὶ ἐνδοξος καὶ πτωχὸς τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου. ²³ οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν, καὶ οὐ κατῆκει δοῦναι ἀνδρὶ ἀμαρτωλόν. ²⁴ μεγαστὴν καὶ κριτὴν καὶ δυνάστην δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μελλῶν τοῦ φοβουμένου τὸν κύριον. ²⁵ οἰκῆτῃ σοφῷ ἐλευθεροὶ λειτουργήσουσι, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει. ²⁶ μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου, καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου. ²⁷ κρείσσων ἐργαζόμενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν, ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων. ²⁸ τέκνον ἐν πραύτητι δοῦναι τὴν ψυχὴν σου, καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς. ²⁹ τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοῦναι τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ; ³⁰ πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλούτον αὐτοῦ. ³¹ ὁ δὲ δοξαζόμενος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

Κ Ε Φ. Ι Α.

Σοφία ταπεινοῦ ἀνύψωσε κεφαλὴν, καὶ ἐν μέσῳ μεγαστάνων καθίσει αὐ-

τόν. ² μὴ αἰνέσεις ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ, καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ. ³ μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς. ⁴ ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆσθαι, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου, ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ κρυπτά τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις. ⁵ πολλοὶ τυράννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα. ⁶ πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα, καὶ ἐνδοξοὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἐτέρων. ⁷ πρὶν ἐξετάσης μὴ μέμνη, νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα. ⁸ πρὶν ἢ ἀκούσαι μὴ ἀποκρίνῃ, καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου. ⁹ περὶ πράγματος οὐ οὐκ ἔστι σοι χρεῖα, μὴ ἐρίζῃ, καὶ ἐν κρίσει ἀμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε. ¹⁰ τέκνον μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου. ἐὰν πληθυνῇς, οὐκ ἀθωωθήσῃ. καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλαβῇς, καὶ οὐ μὴ ἐκφυγῇς διαδόρας. ¹¹ ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται. ¹² ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχυρῷ καὶ πτωχείᾳ περισσεύει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνῶρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί. ¹⁴ ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ κυρίου ἔστί. ¹⁷ δοῦναι κυρίου παραμένει εὐσεβέσι, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐδοκωθήσεται. ¹⁸ ἔστι πλουτῶν ἀπο προσοχῆς καὶ σφριγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. ¹⁹ ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτὸν, εὖρον ἀνάπαυσιν, καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται, καὶ καταλείψει αὐτὰ ἐτέροις καὶ ἀποθανεῖται. ²⁰ στήθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι. ²¹ μὴ θανάμναι ἐν ἔργοις ἀμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ κυρίῳ καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου. ὅτι κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου διὰ τάχους ἐξάπιναι πλουτῆσαι πένητα. ²² εὐλογία κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβούς, καὶ ἐν

ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ. ²³ μὴ εἴπῃς, τίς ἐστί μου χρεία, καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἐστὶ μου τὰ ἀγαθὰ; ²⁴ μὴ εἴπῃς, αὐτάρκη μοι ἐστί, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι; ²⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν. ²⁶ ὅτι κοῦφον ἐναντι κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. ²⁷ κακοῖσι ὥρας ἐπιληρησθήσονται τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ. ²⁸ πρὸ τελευτῆς μὴ μακαρίζῃς μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνὴρ. ²⁹ μὴ πάντα ἀνθρώπον εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἐνέδρα τοῦ δολίου. ³⁰ πέραξ θηρευτῆς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδιά ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατασκοπὸς ἐπιβλέπει πτωχόν. ³¹ τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφονται ἐνεδρεύει, καὶ ἐν τοῖς αἵρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον. ³² ἀπὸ σπινθήρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακία, καὶ ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει. ³³ πρός γε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῶ σοι. ³⁴ ἐνοίκισον ἀλλότριον καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς, καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Εὰν εὖ ποιῇς, γνώθι τίμι ποιῆς, καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου. ² εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὐρήσεις ἀνταποδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίστου. ³ οὐκ ἐστὶν ἀγαθὰ τῷ ἐνδελειχίζοντι εἰς κακὰ, καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαρίζοντι. ⁴ ὁὗς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. ⁵ εὐποίησον τῷ ταπεινῷ καὶ μὴ ὡς ὑπεβεῖ. ἐμπόδισον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ καὶ μὴ ὡς αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ, διπλάσια γὰρ κακὰ εὐρήσεις ἐν πάσιν ἀγαθοῖς οἷς ἂν ποιήσῃς αὐτῷ. ⁶ ὅτι καὶ ὁ ὑψίστος ἐμίσησεν ἀμαρτωλοὺς, καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν. ⁷ ὁὗς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. ⁸ οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν

κακοῖς ὁ ἐχθρὸς. ⁹ ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λυπῇ, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται. ¹⁰ μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα. ὥς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰούται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορευθῇται συγκεκυφώς, ἐπίστησον τὴν ψυχὴν σου καὶ φύλαξέ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔσθ' αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὸς ἐσποτρὸν, καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσε. ¹² μὴ στησῇς αὐτὸν παρὰ σεαυτὸν, μὴ ἀνατρέψῃς σε ἐπὶ ἐπὶ τὸν τόπον σου. μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δέκῶν σου, μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατακυγήσῃ. ¹³ τίς ἐλεήσει ἱπποκρίτην ὁφιοδηκτόν, καὶ πάντας τοὺς προζάγοντας θηρίοις, ¹⁴ οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἀμαρτωλῷ καὶ συμπαρόντων ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ. ¹⁵ ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ. ¹⁶ καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλευσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον. ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὖρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος. ¹⁷ κακὰ ἂν ὑπανθήσῃ σοι, ἐν ᾗ οὐκ αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου. ¹⁸ κινήσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπικυρτώσει ταῖς χερsaὶν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ο ἀπτόμενος πίσης μολυνθήσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ. ² βαρὺς ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρης, καὶ ἰσχυρότερόν σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινωνεῖ. τί κοινωνήσῃ χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται. ³ πλούσιος ἡδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβρίμησατο. πτωχὸς ἡδίκηται, καὶ αὐτὸς προσεδηθήσεται. ⁴ ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργάται ἐν σοί. καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε. ⁵ ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεται σοι, καὶ ἀποκονώσῃ σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονήσει. ⁶ χρεῖαν ἐσχμέ σου, καὶ ἀποπλανήσῃ σε.

σε, καὶ προσγέλειται σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα. λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἔρει, τίς ἡ χρεία σου; ⁷ καὶ αἰσχυνέει ἐν τοῖς βρωμασιν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀποκινῶσθαι σε δις ἢ τρίς, καὶ ἐπ' ἑσχάτῳ καταμακρήσεται σου. μετὰ ταῦτα ὀψεται σε, καὶ καταλείψει σε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί. ⁸ πρόσ-εχε μὴ ἀποπλανηθῇς, καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου. ⁹ προσκαλεσάμενός σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, καὶ τόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεται σε. ¹⁰ μὴ ἐμπίπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφιστῶ ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς. ¹¹ μὴ ἔπεχε εἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πιστεύει τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ. ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιάς πειράσει σε, καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει. ¹² ἀνελήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους, καὶ οὐ μὴ φείσεται περὶ κακώσεως καὶ δεσμών. ¹³ συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως σου περιπατεῖς. ¹⁴ πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ. ¹⁵ πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἄνθρωπος. ¹⁶ τί κοινωνήσῃς λύκος ἄμνῳ; οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ. ¹⁷ τίς εἰρήνην ὑαίνη πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρήνην πλουσίῳ πρὸς πένητα; ¹⁸ κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί. ¹⁹ βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός. ²⁰ πλουσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινός δὲ πτωχὸν προσεπαυθεῖται ὑπὸ φίλων. ²¹ πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόφρητα καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν. ταπεινός ἐσφαλέ, καὶ προσπετίμησαν αὐτῷ, ἐφ' ὅτε γένηται συνέειναι καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος. ²² πλούσιος ἐλάλησεν καὶ πάντες εἰσῆγαν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν. πτωχός ἐλάλησεν, καὶ ἔβαν, τίς οὗτος; καὶ προσκόφη, προσανατρέψουσιν αὐτόν. ²³ ἀγαθός ὁ πλούτος ὃ μὴ ἔστιν ἁμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβούς. ²⁴ καρδία ἀνθρώπου ἄλλοιοι τὸ πρόσωπον αὐ-

τοῦ, ἐὰν εἰς ἀγαθὰ ἐὰν τε εἰς κακὰ ²⁵ ἵχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἰλαρὸν, καὶ εὖρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.

ΚΕ Φ. ΙΔ'.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς οὐκ ὠλισθήσεν ἐν στόματι αὐτοῦ, καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας. ² μακάριος οὐ οὐ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. ³ ἀνδρὶ μικρολογῶ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατὶ χρημα-τα; ⁴ ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφῆσουσιν ἕτεροι. ⁵ ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίμι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ. ⁶ τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστιν πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐν τοῖς, ἐν λήθῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἑσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ. ⁸ πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς. ⁹ πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλεται μερίδι, καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναζητεῖται ψυχὴν. ¹⁰ ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτω, καὶ ἐλλειπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ. ¹¹ τέκνον καθὼς ἐὰν ἔχεις εὐποίει σεαυτὸν, καὶ προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε. ¹² μνησθήσεται ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ, καὶ διαθήκη ἄδου οὐκ ὑπεδείχθη σοι. ¹³ πρὶν σε τελευτῆσαι εὐποίει φίλον, καὶ κατὰ τὴν ἰσχυρὰν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ. ¹⁴ μὴ ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερίς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μὴ σε παρελθάτω. ¹⁵ οὐκ ἔτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόρους σου, καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου; ¹⁶ δὸς καὶ λάβε, καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχὴν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητῆσαι τρυφήν. ¹⁷ πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται, ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος θανάτῳ ἀποθανῇ. ¹⁸ ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται. ¹⁹ πᾶν ἔργον σπηδόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελευθε-
ται.

ται. ²⁰ μακαριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτήσει, καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται. ²¹ ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρυφοῖς αὐτῆς νοηθήσεται. ²² ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτῆς, καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτῆς ἐνέδρευε. ²³ ὁ παρακύνπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται. ²⁴ ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς. ²⁵ στήσει τὴν σκηπὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς, καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν. ²⁶ θήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται. ²⁷ σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ὁ φοβούμενος κύριον ποιήσει αὐτὸ, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτήν. ² καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν. ³ ψωμίῃ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν. ⁴ στηριχθήσεται ἐπ' αὐτήν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφεῖξαι καὶ οὐ μὴ κατασχινηθῇ. ⁵ καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ. ⁶ εὐφροσύνῃ καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰῶνιον κατακληρονομήσει. ⁷ οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσυνετοί, καὶ ἄνδρες ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἰδῶσιν αὐτήν. ⁸ μακρὰν ἔστιν ὑπερηφάνιας, καὶ ἄνδρες ψεύσται οὐ μὴ μνησθῇσονται αὐτῆς. ⁹ οὐχ ὥρατος αἵματος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ κυρίου ἀπεσταλῇ. ¹⁰ ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἴνος, καὶ ὁ κύριος εὐδοώσει αὐτόν. ¹¹ μὴ εἴπῃς ὅτι διὰ κύριον ἀπέστην, ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις. ¹² μὴ εἴπῃς ὅτι αὐτὸς με ἐπλάνησεν, οὐ γὰρ χρεῖαν ἔχει ἄνδρὸς ἁμαρτωλοῦ. ¹³ πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησε κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹⁴ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ. ¹⁵ ἐὰν θέλῃς, συν-

τηρήσεις ἐντολὰς, καὶ πίστιν ποιῇσαι εὐδοκίας. ¹⁶ παρέθηκε σοὶ πῦρ καὶ ὕδωρ, οὐ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρα σου. ¹⁷ ἐναντὶ ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκῇσῃ δοθήσεται αὐτῷ, ¹⁸ ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ κυρίου, ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα. ¹⁹ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγινώσκει πᾶν ἔργον ἀνθρώπου. ²⁰ καὶ οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄριστον οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

Κ Ε Φ. Ις'.

Μὴ ἐπιθύμει τέκνων πληθὸς ἀρχέστων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν. ² ἐὰν πληθύνουσιν μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ ἔστι φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν. ³ μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ μὴ ἔπρεχε ἐπὶ τὸν τόπον αὐτῶν. κρείσσων γὰρ εἰς ἡ χίλιος, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ. ⁴ ἀπὸ γὰρ ἐνὸς συνετοῦ συνακισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται. ⁵ πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς μου. ⁶ ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἐθνῷ ἀπειθεὶ ἔξεκαυθῇ ὀργή. ⁷ οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτῶν. ⁸ οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, οὗς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν. ⁹ οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν. ¹⁰ καὶ οὕτως ἐξακοσίας χιλιάδας πικρῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν. ¹¹ καὶ ἡ εἰς σκληροτραχίλος, θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται, ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ. δυνάστης ἐξίλασμων καὶ ἐκχέων ὀργήν. ¹² κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολλὸς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ. ἄνθρωπον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. ¹³ οὐκ ἐκφεύζεται ἐν ἀρπάγμασιν ἁμαρτωλός, καὶ οὐ μὴ καθυστερήσῃ υπομονὴν εὐσεβούς. ¹⁴ πάσῃ ἐλεημοσίᾳ ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὕρησι. ¹⁵ μὴ εἴπῃς, ὅτι ἀπὸ κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἐξ ὕψους τίς μου

μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ μνησθῶ, τίς γάρ ἡ ψυχὴ μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει; ¹⁸ ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Θεοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ. ¹⁹ ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ τρόμῳ συσσεύονται, ²⁰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδιά. καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται; ²¹ καὶ καταιγίς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφους. ²² ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη. ²³ ἔλαττούμενος καρδιά διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά. ²⁴ ἀκουσόν μου τέκνον καὶ μάθε ἐπιστήμην, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου. ²⁵ ἐκφαίνω ἐν σταθμῷ παιδείαν, καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγέλλω ἐπιστήμην. ²⁶ ἐν κρίσει κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διεστειλε μερίδας αὐτῶν. ²⁷ ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεάς αὐτῶν. οὔτε ἐπείνασαν, οὔτε ἐκοπίασαν, καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. ²⁸ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἔθλιψεν, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ. ²⁹ καὶ μετὰ ταῦτα κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψεν, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. ³⁰ ψυχὴν παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφή αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Κύριος ἐκτίσεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον, καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν. ² ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς. ³ καθ' ἑαυτοὺς ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχύϊ, καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς. ⁴ καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκός, καὶ κατακυριεύει θηρίων καὶ πετεινῶν. ⁵ διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμούς, ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς. ⁷ ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοῦς, καὶ ἀγαθὰ καὶ κα-

κὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς. ⁸ ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν, ⁹ ἵνα δηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ. ¹¹ προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην, καὶ νόμον ζωῆς ἐκκληροδότησεν αὐτοῖς. ¹² διαθήκην αἰῶνος ἔστησε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς. ¹³ μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἕκαστῳ περὶ τοῦ πλησίον. ¹⁵ αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντός, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ¹⁷ ἕκαστῳ ἔθηκεν κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς κυρίου Ἰσραὴλ ἔστιν. ¹⁹ ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδεδεγμέναι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ²⁰ οὐκ ἐκρυβήσαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐναντι κυρίου. ²² ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει. ²³ μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει. ²⁴ πληρὴ μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπ' ἀπόδοτον, καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν. ²⁵ ἐπίστρεψε ἐπὶ κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα. ²⁶ ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον καὶ ἀπόστρεψε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησεν βδέλυγμα. ²⁷ ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ἄδου; ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθρομολόγησιν. ²⁸ ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις, ζῶν καὶ ὑγίης αἰνέσει τὸν κύριον. ²⁹ ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ κυρίου, καὶ ἐξιλιασμός τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν. ³⁰ οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου. ³¹ τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει, καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σὰρκα καὶ αἷμα. ³² δύναμιν ὑψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται.

πτεται.

πίεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῇ καὶ σποδός.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ. ² κύριος μόνος δικαιωθήσεται. ⁴ οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ τίς ἐξηγίασαι τὰ μεγαλῆα αὐτοῦ; ⁵ κράτος μεγαλοσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγῆσθαι τὰ ἔλεη αὐτοῦ; ⁶ οὐκ ἔστιν ἐλαττώσαι οὐδὲ προσθῆναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξηγίασαι τὰ θαυμάσια τοῦ κυρίου. ⁷ ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος τότε ἄρχεται, καὶ ὅταν παύσῃται τότε ἀπορηθῇται. ⁸ τί ἄνθρωπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ; ⁹ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν. ¹⁰ ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος. ¹¹ διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε κύριος ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐξέγεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹² εἶδε καὶ ἐπέγνων τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ, διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξίλασμόν αὐτοῦ. ¹³ ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, ἔλεγχον καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. ¹⁴ τοὺς ἐκδεχομένους παιδεῖαν ἐλεεῖ, καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ. ¹⁵ τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον, καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων. ¹⁶ οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις. ¹⁷ οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφοτέρα περὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ. ¹⁸ μαρὸς ἀχαρίστος οὐκ εὖδῇ, καὶ δόσις βασιάνου ἐκτῆκε ὀφθαλμούς. ¹⁹ πρὶν λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀρρώστιας θεραπεύου. ²⁰ πρὸ κρίσεως ἐξέταξε σεαυτὸν, καὶ ἐν ᾧρα ἐπισκοπῆς εὐρήσεις ἐξίλασμόν. ²¹ πρὶν ἀρρώστησαι σε ταπεινώθητι, καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφὴν. ²² μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως, καὶ μὴ μείνης ἕως θανάτου δικάιωθῆναι. ²³ πρὶν εὐχασθαι ἐτοίμασον σεαυτὸν, καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρω-

πος πειράζων τὸν κύριον. ²⁴ μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς, καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου. ²⁵ μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλημυσθῆς, πτωχείαν καὶ ἐνδεῖαν ἐν ἡμέραις πλούτου. ²⁶ ἀπὸ πρωτῆς ἐως ἐσπέρας μεταβάλλει καιρὸς, καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἐναντι κυρίου. ²⁷ ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται, καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας. ²⁸ πᾶς συνετὸς ἔγνων σοφίαν, καὶ τῷ εὐρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν. ²⁹ συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο, καὶ ἀνώμωρον παρομίας ἀκριβεῖς. **ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ.** ³⁰ ὅπισθω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρεξέων σου καλῶν. ³¹ ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου. ³² μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μὴ δὲ προσδεθῇς συμβολῇ αὐτῆς. ³³ μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδέν σοι ἔστιν ἐν μαρσυνείῳ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ἐργάτης μέθυρος οὐ πλουτισθήσεται, ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται. ² οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετούς, καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται. ³ σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν, καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται. ⁴ ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κούφος καρδίᾳ, καὶ ὁ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει. ⁵ ὁ εὐφραίνόμενος καρδίᾳ καταγνώσθησεται, ⁶ καὶ ὁ μισθὸν λαλῶν ἐλαττονοῦται κακίᾳ. ⁷ μηδέποτε δευτερώσης λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῇ. ⁸ ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ, καὶ εἰ μὴ ἐστὶ σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε. ⁹ ἀκήκοε γὰρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε. ¹⁰ ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι, θάρσος οὐ μὴ σε ῥήξει. ¹¹ ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μαρὸς, ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἢ τίκτους. ¹² βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μαρῶ. ¹³ ἔλεγχον φίλον μὴ ποτε οὐκ ἐποίησεν, καὶ εἰ τι ἐποίησε, μή-

μήποτε προσθῇ. ¹⁴ ἔλεγον τὸν φίλον μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἶρκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ. ¹⁵ ἔλεγον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε. ¹⁶ ἔστιν ὀλισθαίνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, καὶ τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; ¹⁷ ἔλεγον τὸν πλησίον σου πρηνὴ ἀπειλῆσαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου. ²⁰ πάντα σοφία φόβος κυρίου, καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποιήσῃ νόμου. ²² καὶ οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπου βουλὴ ἀμαρτωλῶν φρόνησις. ²³ ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδελυγμία, καὶ ἔστιν ἄφρων ἱλαττούμενος σοφία. ²⁴ κρείττων ἡττώμενος ἐν συνείσει ἐμφορὸς, ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβάντων νόμον. ²⁵ ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ᾠδὴ, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφάναι κρίμα. ²⁶ ἔστι πονηρεύμενος συγκεκυφῶς μελάνια, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου. ²⁷ συγκύφων πρὸς ὅσον καὶ ἑτεροκυφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη προφθάσει σε. ²⁸ καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττωματος ἰσχύος κωλυθῇ ἀμαρτεῖν, ἐὰν εὖρη καιρὸν, κακοποιήσει. ²⁹ ἀπὸ ὀράσεως ἐπιγινωσθήσεται ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγινωσθήσεται νοήμων. ³⁰ στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ. C. 20, 1. ἔστιν ἐλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὥραϊος, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

Κ Ε Φ. Κ'.

² Ὡς καλὸν ἐλέγξει ἢ θυμῷσθαι, καὶ ὁ ἀνθολογούμενος ἀπὸ ἐλαττωσεως κωλυθήσεται. ⁴ ἐπιθυμία εὐνοῦχου ἀποπαρθενῶσαι νεανίδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα. ⁵ ἔστι σιωπῶν εὐρισκόμενος σοφός, καὶ ἔστι μισητός ἀπὸ πολλῆς λαλιάς. ⁶ ἔστι σιωπῶν, ὃν γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιωπῶν εὐρίδως καιρῶν. ⁷ ἀνθρώπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὃ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρὸν. ⁸ ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐν ἐξουσιαζόμενος μισηθήσεται. ⁹ ἔστιν εὐδοκία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὐρεμα εἰς ἐλάττωσιν. ¹⁰ ἔστι θόσις ἢ

οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι θόσις ἢ τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν. ¹¹ ἔστιν ἐλάττωσις ἐνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἤρε κεφαλὴν. ¹² ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου, καὶ ἀποτινύνων αὐτὰ ἑπταπλάσιον. ¹³ ὁ σοφὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλεῖ ποιήσει, χάριτες δὲ μαρῶν ἐκχυθήσονται. ¹⁴ θόσις ἀφροτος οὐ λυσιτελήσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἐνός πολλοί. ¹⁵ ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ. σήμερον δανιεὶ καὶ αὐριον ἀπαιτήσεται, μισητὸς ἀνθρώπος ὁ τοιοῦτος. ¹⁶ μαρὸς ἐρεῖ, οὐκ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου. οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσση. ¹⁷ ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσσονται αὐτοῦ; ¹⁸ ὀλισθημα ἀπὸ ἰδαφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλίσεως, οὕτως πτωῖσι κακῶν κατὰ σπουδὴν ἦξει. ¹⁹ ἀνθρώπος ἄχαρις, μῦθος ἀκαιρος, ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδελειχθήσεται. ²⁰ ἀπὸ στόματος μαρῶ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή, οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς. ²¹ ἔστι κωλυόμενος ἀμαρτανεῖν ἀπὸ ἐνδεΐας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται. ²² ἔστιν ἀπολύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτὴν. ²³ ἔστι χάριν αἰσχύνῃς ἐπαγγελλόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτῆσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν. ²⁴ μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεύδους, ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδελειχθήσεται. ²⁵ αἰρετὸν κλέπτῃς, ἢ ὁ ἐνδελειχτὴν ψεύδει, ἀμφοτέροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν. ²⁶ ἥσθος ἀνθρώπου πεινδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνῃ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελειχθῶς. ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ. ²⁷ ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προῶξει ἑαυτὸν, καὶ ἀνθρώπος φρόνιμος ἄρῃσει μεγάλαν. ²⁸ ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρόσκων μεγίστην ἐξήλασσει ἀδικίαν. ²⁹ ἔξενια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῦ ὀφθαλμοῦς σοφῶν, καὶ ὡς φιδὸς ἐν στόματι ἀποτρέπεται ἐλεγκτοῦς. ³⁰ σοφία κεκοιμημένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὡς εἴδῃ ἐν ἀμφοτέροις; ³¹ κρείσσων ἀνθρώπος ἀπο-

ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Τέκνον ἡμαρτε, μὴ προσθῇς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεηθῇ. ² ὡς ἀπὸ προσώπου ὄψεως, φεύγε ἀπὸ ἀμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δόξεταί σε. ὁδόντες λέοντος οἱ ὁδόντες αὐτῆς, ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων. ³ ὡς ὁμοφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴσας. ⁴ καταπληγμός καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται. ⁵ δέησις πτωχοῦ ἐκ στομάτος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἐρχεται. ⁶ μισῶν ἐλεγμόν, ἐν ἵχνι ἀμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος κυρίον ἐπιστρέφει ἐν καρδίᾳ. ⁷ γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν. ⁸ ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασι ἀλλοτριῶν, ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα. ⁹ στυππεῖον συνηγμένον συναγωγῇ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλόξ πυρός. ¹⁰ ὁδὸς ἀμαρτωλῶν ὠμολογημένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ἄβου. ¹¹ ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου κυρίου σοφία. ¹² οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος. ἔστι πανοῦργία πληθύνουσα πικρίαν. ¹³ γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται, καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς. ¹⁴ ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγχεῖον συνετρεμμένον, καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει. ¹⁵ λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτόν, καὶ ἐπ' αὐτόν προσθήσει. ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρτισεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτόν ὀπίσω τοῦ νότου αὐτοῦ. ¹⁶ ἐξηγησὶς μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χεῖλους συνετοῦ εὐρεθήσεται χάρις. ¹⁷ στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσεται ἐν καρδίᾳ. ¹⁸ ὡς οἶκος ἡφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία, καὶ γνῶσις ἀσυνέτου ἀδιέξεταστοι λόγοι. ¹⁹ πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοή-

τοις παιδεῖα, καὶ ὡς χειροπέδα ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς. ²⁰ μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἄνῃρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει. ²¹ ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμων παιδεῖα, καὶ ὡς χλιδῶν ἐπὶ βραχίονι δεξιῶν. ²² ποῖς μωροῦ ταχύς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολὺπτερος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου. ²³ ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύνττει εἰς οἰκίαν, ἄνῃρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται. ²⁴ ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὃ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμία. ²⁵ χεῖλη ἀλλοτρίων ἐν τοῦτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζωῇ σταθήσονται. ²⁶ ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν. ²⁷ ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῇ τὸν σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ²⁸ μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων, καὶ ἐν παροικῆσει μισηθήσεται.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Δίθω ἡρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀνηρὸς, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ. ² βολβίτω κοπρίων συνεβλήθη ὀκνηρὸς, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸς ἐκτινάξῃ χεῖρα. ³ αἰσχύνῃ πατὴρὸς ἐν γεννίᾳ ἀπαιδεύτου, θυγάτηρ δὲ ἐκ ἐλαττώσεως γίνεται. ⁴ θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λυπὴν γεννησάτος. ⁵ πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἐτιμασθήσεται. ⁶ μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διηγησις, μάλιστα καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας. ⁷ συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν, ἐξηγῶν καθευδόντα ἐκ βαθέως ὕπνου. ⁸ διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἔρει, τί ἐστιν; ⁹ ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σὺντις. ¹⁰ ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅρα ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἢ ζωὴν πονηρά. ¹¹ πένθος περὶ ἑπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀβουὸς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ¹² μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου. ¹³ φέλαξαι ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς.

καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ. ἐκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὐ-
ρήσεις ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὴ ἀκηδιά-
σῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ. ¹⁴ ὑπὲρ
μολυβδον τί βαρυνθήσεται, καὶ τί αὐ-
τῷ ὄνομα, ἀλλ' ἡ μωρός; ¹⁵ ἄμμον
καὶ ἄλα καὶ βῶλον σιδήρου εὐκοπον
ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
¹⁶ ἱμάντωσις ξυλινῇ ἐνδεδεμένη εἰς οἰ-
κοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσε-
ται, οὕτως καρδιά ἐστηρικμένη ἐπὶ
διανοήματος βουλῇς ἐν καιρῷ οὐ δι-
λιάσει. ¹⁷ καρδιά ἡδρασμένη ἐπὶ δια-
νοίας συνέσεως, ὡς κόσμος ψαμμωτὸς
τοίχου ξυστοῦ. ¹⁸ χαρακὲς ἐπὶ μετεώ-
ρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ
ὑπομείνωσιν, οὕτως καρδιά διελὴ ἐπὶ
διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς
φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ. ¹⁹ ὁ νύσων
οφθαλμὸν καταξέει δάκρυα, καὶ ὁ νύσ-
ων καρδιάν ἐκφαίνει αἰσθησιν. ²⁰ βάλ-
λων λίθον ἐπὶ πετεινὰ, ἀποσοβεῖ αὐ-
τὰ, καὶ ὁ ὄνειδιζων φίλον διαλύσει φι-
λίαν. ²¹ ἐπὶ φίλον ἔαν σπάσῃς ῥομ-
φαίαν μὴ ἀπελπίσῃς, ἔστι γὰρ ἔπαινο-
δος. ²² ἐπὶ φίλον ἔαν ἀνοίξῃς στομα
μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή.
πλὴν ὀνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας καὶ
μυστηρίου ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς
δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς
φίλος. ²³ πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ
μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς. ἐν καιρῷ θλί-
ψεως διαμένει αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρο-
νομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς. ²⁴ πρὸ
πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός, οὕ-
τως πρὸ αἱμάτων λοιδορία. ²⁵ φίλον
σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι, καὶ ἀ-
πὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,
²⁶ καὶ εἰ κακὰ μοι συμβῇ δι' αὐτόν,
πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.
²⁷ τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλα-
κὴν, καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγι-
δα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐ-
τῆς, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου,
μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλή αὐτῶν,
μὴ ἄφῃς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς. ² τίς ἐ-
πιστήσῃ ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου
μύστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρδιάς μου

παιδείαν σοφίας; ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοή-
μασιν μου μὴ φείσονται, καὶ οὐ μὴ
παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ³ ὅπως
μὴ πληθυνοσιν αἱ ἄγνοιαί μου, καὶ αἱ
ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσι, καὶ πεσοῦ-
μαι ἐναντι τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπι-
χαραεῖται μοι ὁ ἐχθρός μου. ⁴ κύριε
πάτερ καὶ θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν
ὀφθαλμῶν μὴ δῶς μοι, ⁵ καὶ ἐπιθυ-
μίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ. ⁶ κοιλίας ὀ-
ρεῖς καὶ συνουσιασμός μὴ καταλαβέτω-
σαν με, καὶ ψυχὴ ἄναιδέ μὴ παραδώσῃ με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. ⁷ παιδεί-
αν στόματος ἀκούσατε τέκνα, καὶ ὁ φυ-
λάσσων οὐ μὴ ἄλῳ ἐν τοῖς χεῖλεσιν
αὐτοῦ. ⁸ καταλειφθήσεται ἁμαρτω-
λὸς, καὶ λοιδορὸς καὶ ὑπερήφανος
σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς. ⁹ ὅρκω
μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ ὄνομα-
σία τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῇς. ¹⁰ ὥς-
περ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελε-
χῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσε-
ται, οὕτως καὶ ὁ ὁμνῶν καὶ ὀνομά-
ζων διαπαντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ
καθαρισθῇ. ¹¹ ἄνθρω πολυὸς ῥος πλη-
σθήσεται ἁνομίας, καὶ οὐκ ἀποστήσε-
ται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μαστίξ. ἔαν
πλημμελήσῃ ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ,
κἂν ὑπερίδῃ ἡμαρτε δισσῶς. καὶ εἰ
διακενῇς ὥμοσεν οὐ δικαιωθήσεται,
πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος
αὐτοῦ. ¹² ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημέ-
νη θανάτῳ, μὴ εὐρεθῇτω ἐν κληρονο-
μίᾳ Ἰακώβ. ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα
πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
οὐκ ἐγκυλισθήσονται. ¹³ ἀπαιδευσίαν
ἀσυρῇ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου,
ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.
¹⁴ μνήσθητι πατρὸς καὶ μητρὸς σου,
ἀναμέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις.
μή ποτ' ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ
τῷ ἐθιμῷ σου μωρανθῇς, καὶ θελή-
σεις εἰ μὴ ἐγεννηθῇς, καὶ τὴν ἡμέραν
τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ. ¹⁵ ἄνθρω-
πος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ
παιδευθῇ. ¹⁶ δύο εἶδη πληθυνουσιν
ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν.
ψυχὴ θεορμὴ ὡς πῦρ καίομενον, οὐ μὴ
σβεσθῇ, ἕως ἂν καταποθῇ ἄνθρωπος
πόρος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ
μὴ

μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ.
¹⁷ ἄνθρωπον πόρῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπᾶσθαι ἕως ἂν τελευτήσῃ.
¹⁸ ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλήνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τίς με ὀφᾶ; σκότος κυκλῶ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐ-
 θεῖς με ὀφᾶ, τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁ-
 μαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθῇσεται ὁ
 ὕψιστος, ¹⁹ καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων
 ὁ φόβος αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀ-
 φθαλμοὶ κυρίου μυριοπλάσιος ἡλίου
 φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁ-
 δοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς
 ἀπόκρυφα μέρη. ²⁰ πρὶν ἢ κτισθῆναι
 τὰ πάντα ἐγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ
 μετὰ τὸ συντελεσθῆναι. ²¹ οὗτος ἐν
 πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ
 οὐ οὐκ ὑπενόησεν πιασθήσεται. ²² οὕ-
 τως καὶ γυνὴ καταλιπούσα τὸν ἄν-
 δρα, καὶ παριστώσα κληρονόμον ἐξ
 ἀλλοτρίου. ²³ πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νό-
 μῳ ὕψιστος ἡμείψθη, καὶ δεύτερον
 εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέλησε, καὶ τὸ
 τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη, ἐξ ἄλλο-
 τρίου ἄνδρος τέκνα παρέστησεν. ²⁴ αὐ-
 τὴ εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ
 ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπῇ ἔσται.
²⁵ οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς
 ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσου-
 σιν καρπόν. ²⁶ καταλείψει εἰς κατάραν
 τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος
 αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται. ²⁷ καὶ ἐπι-
 γνωσονται οἱ καταλειφθέντες, ὅτι οὐ-
 θὲν κρείττον φόβου κυρίου, καὶ οὐθὲν
 γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς
 κυρίου.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Αἵνεσις Σοφίας.

Ἡ σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ
 ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχῇσεται. ² ἐν
 ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοί-
 ξει, καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυ-
 χήσεται. ³ ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψί-
 στοῦ ἐξηλθὼν, καὶ ὡς ὀμίχλη κατεκά-
 λυψα γῆν. ⁴ ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατε-
 σκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ
 νεφελῆς. ⁵ γῆρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα
 μόνη, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιπά-
 τησα. ⁶ ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν
 πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ

ἔθνεϊ ἐκτρησάμην. ⁷ μετὰ τούτων πάν-
 των ἀνάπαντα ἐζητήσα, καὶ ἐν κλη-
 ρονομίᾳ τινὸς αὐλισθήσομαι. ⁸ τότε
 ἐνετελεσθὲ μοι ὁ κτίστης πάντων,
 καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνὴν
 μου, καὶ εἶπεν. ἐν Ἰακώβ κατασκη-
 νωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονο-
 μήθητι. ⁹ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς
 ἐκτίσεν με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκ-
 λίπω. ¹⁰ ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐ-
 τοῦ ἐλειτούργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιών
 ἐστηρίχθην. ¹¹ ἐν πόλει ἡγαπημένῃ
 ὁμοίως με κατέπαυσε, καὶ ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ ἡ ἐξουσία μου. ¹² καὶ ἐρῶζω-
 σα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι κυ-
 ρίου κληρονομίας αὐτοῦ. ¹³ ὡς κέδρος
 ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυ-
 πάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών. ¹⁴ ὡς
 φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ὡς
 φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ. ὡς ἑλαία εὐ-
 πρεπὴς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ὡς
 πλάτανος. ¹⁵ ὡς κανάμων καὶ ἀ-
 σπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμὴν,
 καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ δέδωκα εὐω-
 διαν. ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στα-
 κτὴ, καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ.
¹⁶ ἐγὼ ὡς τερεμίνθος ἐξετευνα κλάδους
 μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης
 καὶ χάριτος. ¹⁷ ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλα-
 στήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρ-
 πὸς δόξης καὶ πλουτοῦ. ¹⁸ προσέλθε-
 τε πρὸς με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ
 ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλήσθη-
 τε. ²⁰ τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπερ
 μέλι γλυκὺ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑ-
 πὲρ μέλιτος κηροῦ. ²¹ οἱ ἐσθιοντές με
 ἐτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἐτι
 διψήσουσιν. ²² ὁ ὑπακούων μου οὐκ
 αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν
 ἐμοὶ οὐκ ἁμαρτήσουσιν. ²³ ταῦτα
 πάντα βιβλὸς διαθήκης θεοῦ ὑψίστου,
 νόμον ὃν ἐνετελεστο Μωϋσῆς, κληρο-
 νομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ. ²⁵ ὁ πι-
 πλὼν ὡς Φεισὼν σοφίαν, καὶ ὡς Τί-
 γρις ἐν ἡμέραις νέων. ²⁶ ὁ ἀναπλη-
 ρῶν ὡς Σμύρνης οὐνεῖν, καὶ ὡς Ἰορ-
 δάνης ἐν ἡμέραις θριψμοῦ. ²⁷ ὁ ἐκ-
 φαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηὼν ἐν
 ἡμέραις τρυγητοῦ. ²⁸ οὐ συνετέλειεν
 ὁ πρῶτος γινῶναι αὐτήν, καὶ οὕτως ὁ
 ἔσχατος οὐκ ἐκχρίσεν αὐτήν. ²⁹ ἀπὸ
 γὰρ

γὰρ θαλάσσης; ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς, καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύθου μεγάλῃς. ³⁰ κἀγὼ ὡς διωρυξὲς ἀπὸ ποταμοῦ, καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξηλθὼν εἰς παράδεισον. ³¹ εἶπα, ποτιῶ μου τὸν κήπον, καὶ μεθύσω μου τὴν πρασίαν. καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ διωρυξὲς εἰς ποταμόν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν. ³² ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶν, καὶ ἔκφαν' αὐτὰ ἕως εἰς μακράν. ³³ ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκγεῶν, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων. ³⁴ ἴδετε ὅτι οὐκ ἔμοι μόνω ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ἐν τριπλῇ ὥραϊσθη καὶ ἀνέστην ὥραια ἐναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων. ὁμόνοια ἀδελφῶν καὶ φιλία τῶν πλησίων, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι. ² τρία δὲ εἶδη ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν. πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνείπει. ³ ἐν νεότητι οὐ συναγῆγας, καὶ πῶς ἂν εὖροις ἐν τῷ γήρᾳ σου; ⁴ ὡς ὥραιον πολιτὴς κρίσις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνώσκει βουλήν. ⁵ ὡς ὥραία γερότων σοφία, καὶ δεδοξαμένοις διανόημα καὶ βουλὴ. ⁶ στέφανος γερόντων πολυπείρια, καὶ τὸ κανχημα αὐτῶν φόβος κυρίου. ⁷ ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης. ἄνθρωπος εὐφραϊνόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτωσίᾳ ἐχθρῶν. ⁸ μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὅς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησεν, καὶ ὃς οὐκ ἔδουλευσεν ἀναξίᾳ αὐτοῦ. ⁹ μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν, καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὧτα ἀκουόντων. ¹⁰ ὡς μέγας ὁ εὐρών σοφίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν κύριον. ¹¹ φόβος κυρίου ὑπὲρ πάντων ὑπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτοῦ τίνι ὁμοιωθῆσεται; ¹² πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός. ¹³ πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.

¹⁵ οὐκ ἔστι μεγάλη ὑπὲρ μεγάλην ὀφειλὴν, καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ. ¹⁶ συνοικῆσαι λέοντι καὶ θρακοῦντι εὐδοκίᾳ, ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς. ¹⁷ πονηρία γυναικός ἀλλοιοῖ τὴν ὄρασιν αὐτῆς, καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς σάκκον. ¹⁸ ἀναμέσσει τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀνταπεινῶνται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἀκούσας ἀνέστησε πικρά. ¹⁹ μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός, κληρὸς ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσει αὐτῇ. ²⁰ ἀνάβας ἐμμοῶδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου, οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσυχῶ. ²¹ μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλος γυναικός, καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσῃς. ²² ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνῃ μεγάλην γυνὴ ἐάν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. ²³ καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρὰ. χεῖρες παρεμμένοι καὶ γόνата παραλελυμένα, ἧτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ²⁴ ἀπὸ γυναικός ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκουσιν πάντες. ²⁵ μὴ δῶς ὕδατι διεξοδόν, μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν. ²⁶ εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότμει αὐτήν.

Κ Ε Φ. Κς'.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀρεθμός τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος. ² γυνὴ ἀνδρὶα εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ. ³ γυνὴ ἀγαθὴ μερίς ἀγαθῆ, ἐν μερίδι φοβουμένων κύριον δοθήσεται. ⁴ πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθὴ, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἰλαρόν. ⁵ ἀπὸ τριῶν εὐλαβήθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τεταρτῷ προσώπῳ ἐδείχθη. διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν ὑπὲρ θάνατον, πάντα μοχθηρά. ⁶ ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικί, καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα. ⁷ βοοῦς ὅστις σαλευόμενος γυνὴ πονηρὰ, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ θρασυόμενος σκορπιῶν. ⁸ ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυτος, καὶ ἀσχημοσύνη αὐτῆς οὐ συγκαλύψει. ⁹ πορνεία γυναικός ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς βλα-

βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται. ¹⁰ ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐρύσῃς ἀνεῖν ἐαυτῇ χρησέσθαι. ¹¹ ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ. ¹² ὡς διψῶν ὁδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίγει, καὶ ἀπὸ παντός ὕδατος τοῦ συνεγγυς πίεται, κατέναντι παντός πασσάλου καθήσεται, καὶ ἐναντι βέλους ἀνοίξει φάρετραν. ¹³ χάρις γυναικὸς τέρπει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ πιανεῖ ἢ ἐπιστημὴ αὐτῆς. ¹⁴ δόσις κυρίου γυνὴ σιγῆρα, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς. ¹⁵ χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυνηρα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς. ¹⁶ ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου, καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτοῦ. ¹⁷ λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας, καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ. ¹⁸ στύλοι χρύσειοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς, καὶ πόδες ὥραϊοι ἐπὶ στέροσις εὐσταθοῦς. ¹⁹ ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμὸς μοι ἐπῆλθεν. ἄνῃρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἐνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν. ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν, ὁ κύριος ἐτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν. ²⁰ μόλις ἐξελεύεται ἐμπορὸς ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιώσεται κάτῃλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Χάριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἤμαρτον, καὶ ὁ ζῆτὼν πληθύνει ἀποστρέψει ὀφθαλμόν. ² ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀναμέσον πράσους καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία. ³ ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήσῃ κατὰ στουδὴν, ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος. ⁴ ἐν σεισμάτι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ. ⁵ σκεὴ κεραμέως δοκιμαῖε καμίνο, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ. ⁶ γεωργίον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου. ⁷ πρὸ λογιζομένου μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, οὕτως γὰρ πειρασμὸς ἀν-

θρώπων. ⁸ ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδηρὴ δόξης. ⁹ πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπαγήσει. ¹⁰ λέων θῆραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα. ¹¹ διήγησις εὐσεβοῦς διαπαντός σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται. ¹² εἰς μέσον ἁσυνέτων συντηρήσων καιρὸν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδεδέχξει. ¹³ διήγησις μαρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπαταλῇ ἁμαρτίας. ¹⁴ λαλία πολιορκου ὀρθώσει τρίγας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων. ¹⁵ ἐκρύψας αἱματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοή μοχθηρά. ¹⁶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὖρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ¹⁷ στέρεσον φίλον, καὶ πιστώσῃται μετ' αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁸ καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον. ¹⁹ καὶ ὡς πετινὸν ἐκ χειρὸς σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν. ²⁰ μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ὤπστη, καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος. ²¹ ὅτι θραυμὰ ἔστι καταδῆσαι, καὶ λουδορίας ἔστι διαλλαχῇ, ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπῆλπισεν. ²² διατεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ. ²³ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα σου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει, ὑστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκανδαλον. ²⁴ πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὁμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ κύριος μισήσῃ αὐτόν. ²⁵ ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληρὴν δολία διελεῖ τραύματα. ²⁶ ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσείται, καὶ ὁ ἱσίων παγίδα ἐν αὐτῇ ἀλώσεται. ²⁷ ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ πόθεν ἦκει αὐτῷ. ²⁸ ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύει αὐτόν.

αὐτόν. ²⁹ παῖδι ἁλώσονται οἱ εὐφραϊνόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν. ³⁰ μῆνις καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτα ἐστὶ βδελύγματα, καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἐσται αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Ὁ ἐδικαῶν παρὰ κυρίου εὐρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει. ² ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθῇσονται. ³ ἄνθρωπος ἄνθρωπον συντηρεῖ ὀργήν, καὶ παρὰ κυρίου ζητεῖ ἴασιν. ⁴ ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται. ⁵ αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξίλασεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ; ⁶ μνησθήτη τὰ ἐσχάτα, καὶ παύσαι ἐθθραίνων. καταφθοράν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς. ⁷ μνησθήτη ἐντολῶν καὶ μὴ μνησίης τῷ πλησίον, καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ πάρδει ἄγνοιαν. ⁸ ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας, ἄνθρωπος γὰρ θυμῶδης ἐκκαύσει μάχην. ⁹ καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταραξεί φίλους, καὶ ἀναμίσσον εἰρηνευόντων ἐμβάλλει διαβολήν. ¹⁰ κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, κατὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἐσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργήν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται. ¹¹ ἐρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα. ¹² ἐὰν φουρήσης σπινθῆρα ἐκκαήσεται, καὶ ἐὰν πύσης ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται, καὶ ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ στόματος σου ἐκπορεύεται. ¹³ ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι, πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλειαν. ¹⁴ γλώσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλειψεν, καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος. καὶ πόλεις ὀχυράς καθέλει, καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψε. ¹⁵ γλώσσα τρίτη γυναικας ἀνδρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐστέρησεν αὐτάς τῶν πόνων αὐτῶν. ¹⁶ ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὖρῃ ἀνάπαισιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας. ¹⁷ πληγὴ μαστιγὸς ποιεῖ μώλωπας,

πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὅσα. ¹⁸ πολλοὶ ἐπείσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὥς οἱ πεπτωκότες διὰ γλώσσαν. ¹⁹ μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διήλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ ἐίλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη. ²⁰ ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδήρου, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκιοι. ²¹ θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσitteλής μᾶλλον ὁ ἄδης αὐτῆς. ²² οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται. ²³ οἱ καταλείποντες κυρίον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτήν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ. ἐξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρις λυμανεῖται αὐτούς. ²⁴ ἴδε περίφραξον τὸ κτήμα σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον. ²⁵ καὶ τοῖς λόγοις σου ποιήσον ζυγὸν καὶ σταθμὸν, καὶ τῷ στόματί σου ποιήσον θύραν καὶ μοχλόν. ²⁶ πρόσχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσης κατέναντι ἐνεδρευόντος.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Ὅποιων ἔλεος δανειῖ τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς. ² δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τὸν καιρόν. ³ στερέωσον λόγον, καὶ πιστώσῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐρήσεις τὴν χρείαν σου. ⁴ πολλοὶ ὡς εὖρεμα ἐνόμισαν θάνατος, καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς. ⁵ ἕως οὐ λάβῃ καταφιλῇ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν. καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον, καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται. ⁶ ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομίζεται τὸ ἥμισυ, καὶ λογίζεται αὐτὸ ὡς εὖρεμα. εἰ δὲ μὴ, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτέησατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν. κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν. ⁷ πολλοὶ χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστρεφθῆναι δωρεάν εὐλαβήθησαν. ⁸ πλην ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον, καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνην

Υ γ

σύνην

σύνην μὴ παρελπίσῃς αὐτόν. ⁹ χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένθος, καὶ κατὰ τὴν ἐνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτὸν κενόν. ¹⁰ ἀπόλυσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθῇτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν. ¹¹ θές τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον. ¹² συγκλίσσον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη ἐξελεῖται σε ἐκ πάσης κακώσεως. ¹³ ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους, καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχθροῦ· πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ. ¹⁴ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυῆσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολαλεὺς αἰσχύνῃ καταλείψει αὐτόν. ¹⁵ χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκεν γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ. ¹⁶ ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρτωλὸς, ¹⁷ καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ἑσώμενον. ¹⁸ ἐγγυὴ πολλοὺς ἀπώλεσε κατευνθύνοντας, καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κύμα θαλάσσης. ἄνδρας δυνατοὺς ἀπώμισε, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεισιν ἁλλοτρίοις. ¹⁹ ἁμαρτωλὸς ἐμπεισὼν εἰς ἐγγύν, καὶ διώκων ἐρογαλείας ἐμπειστέται εἰς κρίσεις. ²⁰ ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δυνάμιν σου, καὶ πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσης. ²¹ ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ καὶ ἄριστος καὶ ἱμάτιον, καὶ οἶκος καλυπτῶν ἀσχημοσύνην. ²² κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἁλλοτρίοις. ²³ ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε. ²⁴ ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὐ παροικῇσει, οὐκ ἀνοίξει στόμα. ²⁵ ξενικὴς καὶ ποτιεὶς εἰς ἀχάριστα, καὶ πρὸς ἐπὶ τοῖς τοῦτοις πικρὰ ἀκουσθ. ²⁶ παρέλθε πάροις κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρὶ σου ψωμίσον με. ²⁷ ἐξέλθε πάροις ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπιξένωται μοι ὁ ἀδελφός, χρεῖα τῆς οἰκίας. ²⁸ βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ οὐκιδισμὸς δαγιατοῦ.

Κ Ε Φ. Α'.

Περὶ τέκνων.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελεχῆσαι μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπὶ ἑσχάτῳ αὐτοῦ. ² ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέ-

σον γκαρίμων ἐπ' αὐτῷ κατηγέσται. ³ ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται. ⁴ ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλειπε μετ' αὐτόν. ⁵ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἔλυπηθη. ⁶ ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλειπεν ἔκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν. ⁷ περιψύχων υἱὸν καταδεσμένῳ τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ. ⁸ ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρὸς, καὶ υἱὸς ἀνεμμένος ἐκβαίνει προαλῆς. ⁹ τιθῆναι τὸν τέκνον καὶ ἐκθαμβῆσαι σε, συμπταῖζον αὐτῷ καὶ λυπήσει σε. ¹⁰ μὴ συγγέλσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου. ¹¹ μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι, ¹² θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθῇς ἀπειθήσῃ σοι. ¹³ παιδεύσον τὸν υἱὸν σου, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ σου προσκόψῃ. ¹⁴ καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. ¹⁵ κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι. ΠΕΡΙ ΤΙΤΙΕΛΑΣ. ¹⁶ κρείσσων πτωχὸς ὑγιῆς καὶ ἰσχυρὸν τῇ ἐξεί, ἢ πλούσιος μεμαστιγισμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ. ¹⁷ υἱογεία καὶ εὐξία βελτίων παντὸς χρυσίου, καὶ σῶμα εὐρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος. ¹⁸ οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων υἱογείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας. ¹⁹ κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν ἢ ἀδελφώστημα ἔμμονον. ²⁰ ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλιμένον, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ. ²¹ τί συμφέρει κάρπωσις εἰδῶλω, οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ, οὔτως ὁ ἐκδικώμενος ὑπὸ κυρίου. ²² βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων ὡς περ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων. ²³ μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου. ²⁴ εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροήμερου. ²⁵ ἀγάπα τὴν ψυχὴν σου, καὶ παρακάλε τὴν καρ-

καρδίαν σου, καὶ λύπην μακρὰν ἀποστήσον ἀπὸ σοῦ. πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἐστὶν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ. ²⁴ ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσαν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα. C. 33, 17. ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν εὐλογίᾳ κυρίου ἐφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληρὸν. ¹⁸ κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἔμοιμον ἔκοπιασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδεῖαν. ¹⁹ ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε. ²⁰ νῖψ καὶ γυναικί, ἀδελφῶ καὶ φίλῳ μὴ δῶς ἐξουσίαν ἐπὶ σέ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῶς ἐτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεῖς ὅρη περὶ αὐτῶν. ²¹ ἕως ἔτι ζῆς καὶ πνοῇ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξης σεαυτὸν πάσῃ σαρκί. ²² κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ τὰ τέκνα δεηθῆναι σου, ἢ σέ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου. ²³ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων, μὴ δῶς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου. ²⁴ ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν. ΠΕΡΙ ΔΟΤΑΩΝ. ²⁵ χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνω, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ. ²⁶ ἔργασαι ἐν παιδί καὶ εὐρήσεις ἀνάπαυσιν, ἄνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσῃ ἐλευθερίαν. ²⁷ ζυγὸς καὶ ἱμᾶς κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακοῦργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι. ²⁸ ἐμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῇ, ²⁹ πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. ³⁰ εἰς ἔργα κατὰστησον καθὼς πρέπει αὐτῷ, καὶ μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ. καὶ μὴ περισεύσῃς ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν. ³¹ εἰ ἐστὶ σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς συ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσῃ αὐτόν. εἰ ἐστὶ σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτόν ὡς σεαυτόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχὴ σου ἐπιδέσῃς αὐτοῦ. ³² ἂν κακώσῃς αὐτόν καὶ ἀπάραξ ἀποδρᾶ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσῃς αὐτόν;

Κ Ε Φ. ΛΑ'. (C. 34.)

Κεκαὶ ἑλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτω ἀνδρὶ, καὶ ἐνυπνία ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας. ² ὡς δρασσόμενος σκιάς καὶ διώκων ἄνεμον, οὕτως ὁ ἐπείγων ἐνυ-

πνίσις. ³ τοῦτο κατὰ τούτου ὕρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου. ⁴ ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθῇσεται; καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει; ⁵ μαρτεῖται καὶ οὐωνισμοὶ καὶ ἐνυπνία μάταιά ἐστι, καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία. ⁶ εἰ μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῶς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου. ⁷ πολλοὺς ἐπλανήμενος τὰ ἐνυπνια, καὶ ἐξέπεισον ἐλπίζοντες ἐπὶ αὐτοῖς. ⁸ ἄνευ ψεύδους συντελεσθῇσεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις. ⁹ ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἔγνω πολλὰ, καὶ ὁ πολυπείρος ἐκδιηγῇσεται συνεσι. ¹⁰ οὐκ οὐκ ἐπειράθη ὀλίγα ὀλθεν, ¹¹ ὁ δὲ πεπλανημένος πλῆθυνει πανουργίαν. ¹² πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ ἀποπλάνῃ μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου, συνέσις μου. ¹³ πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδυνεύσα, καὶ διεσώθην τούτων χάριν. ¹⁴ πνεῦμα φοβουμένων κύριον ζήσεται, ¹⁵ ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σωζόντα αὐτούς. ¹⁶ ὁ φοβούμενος κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθῇσεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτοῦ ἐλπίς αὐτοῦ. ¹⁷ φοβουμένου τὸν κύριον μακαρία ἡ ψυχὴ. ¹⁸ τίμι ἐπεχει, καὶ τίς ἀντιστήριγμα αὐτοῦ; ¹⁹ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καυσωτος, καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώματος. ²⁰ ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασι διδόνς ζωὴν καὶ εὐλογίαν. ²¹ θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορά μεμολχημένη, ²² καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μακρήματα ἀνόμων. ²³ οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὑψίστος ἐν προσφοραῖς ασεβῶν, οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξίλασκειται ἁμαρτίας. ²⁴ θυὼν υἱὸν ἐναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ προάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων. ²⁵ ἄρτος ἐπιδομένων ζωῇ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἀνθρωπος αἱμάτων. ²⁶ φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν, ²⁷ καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου. ²⁸ εἰς οἰκοδομῶν, καὶ εἰς καθαιρῶν, τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόποις; ²⁹ εἰς εὐχόμενος

Y y 2

μενος

μενος και εις καταρώμενος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης; ³⁰ βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ και πάλιν ἀπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησεν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ; ³¹ οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, και πάλιν πορευόμενος και τὰ αὐτὰ ποιῶν. τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; και τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Κ Ε Φ. ΔΒ'. (C. 35.)

Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς. ² Θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς. ³ ἀνταποδιδούς χάριν προσφέρων σιμίδαιιν, ⁴ και ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως. ⁵ εὐδοκία κυρίου ἀποστήναι ἀπὸ πονηρίας, και ἐξίλασμός ἀποστήναι ἀπὸ ἀδικίας. ⁶ μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ κυρίου κενός, ⁷ πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς. ⁸ προσφορά δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, και ἡ εὐωδία αὐτῆς ἐναντι ὑψίστου. ⁹ θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή, και τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται. ¹⁰ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν κύριον, και μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου. ¹¹ ἐν πάσῃ δώσει ἡλαρώσον τὸ πρόσωπόν σου, και ἐν εὐφροσύνῃ ἁγιάσον δεκάτην. ¹² δὸς ὑψίστω κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, και ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθύρεμα χειρός. ¹³ ὅτι κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι, και ἐπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι. ¹⁴ μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται. ¹⁵ και μὴ ἐπιχε θυσία ἀδικῶ, ὅτι κύριος κριτὴς ἐστι, και οὐκ ἐστι παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου. ¹⁶ οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ, και δέσῃν ἠδικημένον εἰσακούσεται. ¹⁷ οὐ μὴ ὑπερβῇ ἱκετεῖαν ὀφρανοῦ, και χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλίαν. ¹⁸ οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει, ¹⁹ και ἡ καταβολὴς ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά; ²⁰ θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, και ἡ δέσις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συναψι. ²¹ προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διηλθε, και ἕως συνεγγίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῇ, και οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκεψῆται ὁ ὑψιστος. ²² και κρινεῖ δικαίως, και ποιήσει κρίσιν, και ὁ κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ, οὐδὲ μὴ μακρο-

θυμήσει ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὄσφυν ἀνελεημόνων. ²³ και τοῖς ἐθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἑξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν και σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ, ²⁴ ἕως ἀνταποδῶν ἄνθρωπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, και τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ²⁵ ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ. ²⁶ ὥραϊον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

Κ Ε Φ. ΔΓ'. (C. 36.)

Ἐλέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ θεὸς πάντων, ² και ἐπίβλεπον. και ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ³ ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλότριά, και ἰδέσασαν τὴν δυναστείαν σου. ⁴ ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγίασθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθῆις ἐν αὐτοῖς. ⁵ και ἐπύγνωτwsάν σε καθάπερ και ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἐστι θεὸς πλὴν σου κύριε. ⁶ ἐγκαίνισον σημεῖα, και ἀλλοιώσον θαναμᾶσια. ⁷ δοξασον χεῖρα και βραχίονα δεξιόν, ⁸ ἔγειρον θυμόν, και ἐκχεον ὀργήν. ⁹ ἔξαρῃ ἀντιδικόν, και ἐκτριπον ἐχθρόν. ¹⁰ σπεύσον καιρὸν και μνήσθητι ὀρκισμοῦ, και ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου. ¹¹ ἐν ὀργῇ πυρός καταβρωθήτω ὁ σαῶζόμενος, και οἱ κακούντες τὸν λαόν σου εὐροῖσαν ἀπώλειαν. ¹² σύντριπον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων, οὐκ ἐστι πλὴν ἡμῶν. ¹³ συναγε πάσας φυλάς Ἰακώβ. λαμπρὰ καρδία και ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασιν τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμυλῆσεται.

Κ Ε Φ. ΔΔ'. (C. 31.)

Ἀγρυπνία πλοῦτου ἐκίχηκε σάρκα, και ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὑπνον ² μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσῃ νυσταγμόν, και ἀρρώστημα βαρὺ ἐκνήψῃ ὑπνος. ³ ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπύπταται τῶν τροφημάτων αὐτοῦ. ⁴ ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου, και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεῆς γίνεται. ⁵ ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιοθήσεται, και ὁ διώκων διαφθοράν αὐτὸς πλησθήσεται. ⁶ πολλοὶ ἰδο-

ἐδόθησαν εἰς πτώμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρὸς ὧπον αὐτῶν. ⁷ ἔϋλον προσκόμματος ἐστὶ τοῖς ἐνθυσιάζουσιν αὐτῶ, καὶ πᾶς ἄφρων ἀλώσεται ἐν αὐτῶ. ⁸ μακάριος πλούσιος ὃς εὐρέθῃ ἁμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη. ⁹ τίς ἐστὶ καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ. ¹⁰ τίς ἐδοκίμασθη ἐν αὐτῶ καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔστω εἰς καύχησιν. τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ οὐκ ἐποίησεν; ¹¹ στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγῆσεται ἐκκλησία. ¹² ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισεν, καὶ ἀνοίξης ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου, καὶ μὴ εἴπῃς, πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς. ¹³ μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός, πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἐκτίσται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου θαυμάει. ¹⁴ οὐ ἂν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνης χεῖρα, καὶ μὴ συνθλίβῃ αὐτῶ ἐν τρυβλίῳ. ¹⁵ νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ, καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοῦ. ¹⁶ φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι, καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς. ¹⁷ παύσαι πρῶτος χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπληστεύου μήποτε προσκόψῃς. ¹⁸ καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σου. ¹⁹ ὡς ἱκανὸν ἄνθρωπον πεπαιδευμένον τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει. ²⁰ ὕπνος ὑγείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ, ἀνέστη πρῶτ', καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. πόνος ἀργυρινίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλοστοῦ. ²¹ καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπαρῶν καὶ ἀναπαύσῃ. ²² ἀκουσὸν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὐρήσεις τοὺς λόγους μου. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχῆς, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μὴ σοι ἀπαντήσῃ. ²³ λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογῇαι χεῖλη, καὶ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή. ²⁴ πονηρῶ ἐπ' ἄρτων διαγογύσει πόλιν, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβῆς. ²⁵ ἐν οἶνῳ μὴ

ἀνθρῖζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος. ²⁶ κάμνωσ' δοκιμάζει στόμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων. ²⁷ ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώπῳ, ἂν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ. τίς ζωὴ ἐλασσουμένῳ οἶνῳ; καὶ αὐτὸς ἐκτίσται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις. ²⁸ ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης. ²⁹ μικρὰ ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς, ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπτωματι. ³⁰ πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττων ἰσχὺν καὶ προσποιῶν τραύματα. ³¹ ἐν συμποσίῳ οἶνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ. λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

Κ Ε Φ. ΔΕ'. (C. 32.)

Περὶ ἡγουμένων.

Η γούμενόν σε κατέστησαν, μὴ ἐπαίρου, γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν. φρόντισον αὐτῶν καὶ οὕτω καθίσον, ² καὶ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτούς, καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον. ³ λαλήσον πρεσβύτερε, πρότερον γὰρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά. ⁴ ὅπου ἀκρασμα, μὴ ἐκχῆς λαλιὰν, καὶ ἀκαιρῶς μὴ σοφίζου. ⁵ σφραγὶς ἀνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσοῦ, συγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἶνου. ⁶ ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου, μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἶνῳ. ⁷ λαλήσον νεανίσκε εἰ χρεῖά σου, μόλις δις ἂν ἐπερωτηθῇς. ⁸ κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλὰ, γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἄμα σιωπῶν. ⁹ ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου, καὶ ἐτέρου λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει. ¹⁰ πρὸ βροντῆς κατασπευδεῖ ἀστραπὴ, καὶ πρὸ αἰσχυνητροῦ προελεύσεται χάρις. ¹¹ ἐν ὥρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπὸ τρεχεῖ εἰς οἶκον καὶ μὴ ῥαθύμει. ¹² ἐκεῖ παῖς καὶ ποιεῖ τὰ ἐνθυμηματά σου, καὶ μὴ ἁμάρτης λόγῳ ὑπερηφάνῳ. ¹³ καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. ¹⁴ ὁ φοβούμενος

κτίριον

κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθοῦντες εὐρήσουσιν εὐδοκίαν. ¹⁶ ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ. ¹⁷ οἱ φοβούμενοι κύριον εὐρήσουσι κρίμα, καὶ δικαίωμα ὡς φῶς ἐξήψουσιν. ¹⁸ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγκτὸν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐρήσει σύγκριμα. ¹⁹ ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπτήξει φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς. ²⁰ ἄνευ βουλῆς μὴθὲν ποιήσῃς, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαι σε μὴ μεταμελοῦ. ²¹ ἐν ὁδῷ ἀντιπταμάτων μὴ πορευθῇς, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν. ²² μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπου, ²³ καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι. ²⁴ ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτο ἔστι τήρησις ἐντολῶν. ²⁵ ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεπειθὴς κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

ΚΕΦ. Λς'. (C. 33.)

Τῷ φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἀπαντήσῃ κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεύεται. ² ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσῃ νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταγίδι πλοῦτον. ³ ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρωτήμα δι' παίων. ⁴ ἐτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ, σύνδῃσον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι. ⁵ τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μοροῦ, καὶ ὡς ἄζων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ. ⁶ ἵππος εἰς ὁχλὸν ὡς φίλος μῶκος, ὑποκάτω παντός ἐπικαθημένον χοματίζει. ⁷ διατὶ ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐναντοῦ ἅψ' ἡλίου; ⁸ ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἡλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς. ⁹ ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν. ¹⁰ καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἰδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἄδὰμ. ¹¹ ἐν πληθύνει ἐπιστήμης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἡλλοίωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ¹² ἐξ αὐτῶν εὐλόγησε καὶ ἀνύψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν, ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο, καὶ ἐτα-

πείνωσεν, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀποστάσεως αὐτῶν. ¹³ ὡς πηλὸς κεραμῆος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς, ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ. ¹⁴ ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἢ ζωῇ, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἀμαρτωλός. ¹⁵ καὶ οὕτως ἐμβλεῖνον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, δὴρ δύο ἐν κατέναντι τοῦ ἐνός. κἀγὼ ἔσχατος ἡγρῶπνησα, καὶ κατεκληρονόμησα αἰετοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς. ¹⁶ ἔλεῃσον λαὸν κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὁμοίωσας. ¹⁷ οἰκτιρήσων πόλιν ἁγιάσματός σου Ἱερουσαλὴμ, πόλιν καταπαύματός σου. ¹⁸ πληρῶσαι Σιών ἄραι τὰ λόγια σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου. ¹⁹ δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου, καὶ ἐγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου. ²⁰ δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προφηταὶ σου ἐμπιστευθήτωσαν. ²¹ εἰσακουσον κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος εἰ ὁ θεὸς τῶν αἰώνων. ²² πᾶν βρῶμα φάγεται κολία, ἔστι δὲ βρῶμα βρωμάτων κολία. ²³ φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς. ²⁴ καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολυτεὴς ἀνταποδώσει αὐτῷ. ²⁵ πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνή, ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων. ²⁶ κἄλλος γυναικὸς ἑλαρῶναι πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει. ²⁷ εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὴ αὐτῆς καθ' ὅνους ἀνθρώπων. ²⁸ ὁ πτωχὸς γυναικα ἐνάργεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεων. ²⁹ οὐ οὐκ ἔστι φοργμὸς, διαρπαγῆσεται κτήμα, καὶ οὐ οὐκ ἔστι γυνή, στενάξει πλανώμενος. ³⁰ τίς γὰρ πιστεύσει ἐν ζῶνῳ ληστῇ σφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν, οὕτως ἀνθρώπων μὴ ἔχοντι νοσσίαν καὶ καταλύσιν οὐ ἔαν ὀψίση.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλάσας αὐτῷ κα-
γῶ, ἀλλ' ἔστι φίλος ὅσῳ μοῦνον
φίλος. ² οὐχὶ ληψὶ ἐν ὥς θανάτου,
ἐταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἐχ-
θραν; ³ ὡς πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν
ἐνεκυσίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δο-
λιότητι; ⁴ ἐταῖρος φίλου ἐν εὐφρο-
σύνῃ ἡδεται, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔ-
σται ἀπέναντι. ⁵ ἐταῖρος φίλος συμ-
πονεῖ χάριν γαστροῦ, ἐναντι πολέμου
λήγεται ἀσπίδα. ⁶ μὴ ἐπιμάθῃ φίλου
ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ μὴ ἀνημονεύσης
αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου. ⁷ πᾶς σύμβου-
λος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ' ἔστι συμβου-
λεύων εἰς ἑαυτόν. ⁸ ἀπὸ συμβούλου
φύλαξον τὴν ψυχὴν σου, καὶ γνώθι
πρότερον τίς αὐτοῦ χρεῖα. καὶ γὰρ
αὐτὸς ἑαυτῷ βουλευσεται, μήποτε
βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλῆρον, ⁹ καὶ εἴπῃ σοι,
καλὴ ἡ ὁδός σου, καὶ στήσεται ἐξ ἐν-
αντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενον σοι.
¹⁰ μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομέ-
νου σε, καὶ ἀπὸ τῶν ζηλοῦντων σε
κρύψον βουλήν. ¹¹ μετὰ γυναῖκος περὶ
ἀντιζήλου αὐτῆς, καὶ μετὰ διελού περὶ
πολέμου. μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβο-
λίας, καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πρά-
σεως. μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστί-
ας. καὶ μετὰ ἀνελήμονος περὶ χρη-
στοηθείας. μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παν-
τὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἐφεστίου
περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῶν περὶ
πολλῆς ἐργασίας. μὴ ἔπεχε ἐπὶ τοῦ-
τοις περὶ πάσης συμβουλίας. ¹² ἀλλ'
ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελείζῃ, ὃν
ἀν ἐπιγνώως συντηροῦντα ἐντολὰς. ὃς
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχὴν
σου, καὶ ἕαν πταίσης, συναλγήσει σοι.
¹³ καὶ βουλήν καρδίας στήσον, οὐ γὰρ
ἔστι σοι πιστότερος αὐτῆς. ¹⁴ ψυχὴ
γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε ἐώ-
θεν, ἢ ἐπὶ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου κα-
θήμενοι ἐπὶ σκοπῆς. ¹⁵ καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις δέηθῃ ἐνίστατον, ἵνα εὐθύνη
ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου. ¹⁶ ἀφ' ἧς
παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης
πράξεως βουλή. ¹⁷ ἔχοντος ἀλλοιωσέως
καρδίας. ¹⁸ τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος,
καὶ κυριεύουσα ἐνδελείως αὐτῶν γλῶσ-

σα ἔστι. ¹⁹ ἔστιν ἀνὴρ πανούργος καὶ
πολλῶν παιδευτῆς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ
ἀχρηστος ἔστιν. ²⁰ ἔστι σοφίζόμενος
ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης τρο-
φῆς καθυστερήσει, ²¹ οὐ γὰρ ἐδόθη
αὐτῷ παρὰ κυρίου χάρις, ὅτι πάσης
σοφίας ἰστερήθη. ²² ἔστι σοφὸς τῇ
ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως
αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί. ²³ ἀνὴρ
σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ
οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.
²⁴ ἀνὴρ σοφὸς πληροῖται εὐλογίας,
καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὀ-
ρθῶντες. ²⁵ ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡ-
μιρῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀν-
αρίθμητοι. ²⁶ ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
²⁷ τέκνον ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν
ψυχὴν σου, καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ,
καὶ μὴ ὁῶς αὐτῇ. ²⁸ οὐ γὰρ πάντα
πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν
παντὶ εὐδοκεῖ. ²⁹ μὴ ἀπληστεύου ἐν
πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδε-
σμάτων. ³⁰ ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν
ἔσται πόνοος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγίει
ἕως χολέρας. ³¹ δι' ἀπληστίας πολλοὶ
ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθή-
σει ζωὴν.

Κ Ε Φ. ΑΗ'.

Τίμα ἱατρὸν πρὸς τὰς χρεῖας τιμαῖς
αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκτίσει κύριος.
² παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἱασις καὶ
παρὰ βασιλέως λήγεται δόμα. ³ ἐπι-
στημὴ ἱατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐναντι μεγιστάνων θαυμα-
σθήσεται. ⁴ κύριος ἐκτίσεν ἐκ γῆς
φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προς-
οχθεῖ αὐτοῖς. ⁵ οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυ-
κάνθη ὕδωρ, εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν
ισχὺν αὐτοῦ. ⁶ καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀν-
θρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν
τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. ⁷ ἐν αὐτοῖς
ἐθαράπενσιν καὶ ἦρε τὸν πόνον αὐτοῦ.
⁸ μυριπῶς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα,
καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ
ἐορήνῃ παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώ-
πον τῆς γῆς. ⁹ τέκνον ἐν ἀρρώστῳ ἡ-
μί σου μὴ παραβλέπε, ἀλλ' εὖ ζαὶ κυ-
ρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε. ¹⁰ ἀπό-
στησον πλημμελίαν καὶ εὐθύνον χεῖ-
ρας,

ρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν. ¹¹ δοῦς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σμιδαλέως, καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων. ¹² καὶ ἱατρῷ δοῦς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκτίσεν κυριος, καὶ μὴ ἀποστήνω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία. ¹³ ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐωδία, ¹⁴ καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρίου δεηθῶσιν, ἵνα εὐδοῶσῃ αὐτοῖς ἀνάπαισιν καὶ ἱάσιν χάριν ἐμβιώσειος. ¹⁵ ὁ ἁμαρτάνων ἐναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἱατροῦ. ¹⁶ τέκνων ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ πασχὼν ἐναρξάει θρήνου, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίσπελον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. ¹⁷ πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν, καὶ ποιήσον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἄξιαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς, καὶ παρακληθήθι λυπη: ἔνεκα. ¹⁸ ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύ. ¹⁹ ἐν ἀπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λυπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας. ²⁰ μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπώστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα. ²¹ μὴ ἐπιλαθῇ, οὐ γὰρ ἔστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις. ²² μνησθήθι τὸ κῆριμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ὡς καὶ τὸ σὸν, ἐμοὶ χθές, καὶ σοὶ σήμερον. ²³ ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ καταπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ παρακληθήθι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξοδῷ πνευματος αὐτοῦ. ²⁴ σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθῆσεται. ²⁵ τί σοφισθῆσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν νοῖς ταύρων; ²⁶ καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδύναι αὐλακας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα θαμάλεων. ²⁷ οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νυκτωρ ὡς ἡμέρα διάγει. οἱ γλυφοντες γλυμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιωσαὶ ζωγραφίαν, καὶ

ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελείσαι ἔργον. ²⁸ οὕτω; χαλκεὺς καθήμενος, ἔγγυς ἄκμορος, καὶ καταμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ. αἰμίς πυρὸς πήξει σάρκα αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καίμενος διαμαχῆσεται. φωνὴ σφύρης; καίνει τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμήσῃ ἐπὶ συντελείας. ²⁹ οὕτω κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχόν, ὅς ἐν μερίμνῃ κείται διαπαντός ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ. ³⁰ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλόν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχύ. καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ κρίμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρῶσαι καμνον. ³¹ πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται. ³² ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκοδομήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν οὐδὲ περιπατήσουσιν, ³³ καὶ ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλύνονται. ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιούνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκτανῶσιν δικαιουσίνην καὶ κρίμα. καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὐρεθήσονται, ³⁴ ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι. καὶ ἡ δέσις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης. C. 39, 1. πλὴν τοῦ ἐπιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανοομένου ἐν νόμῳ ὑψίστου.

Κ Ε Ψ. ΛΘ'.

Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκλήτῃσι, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται. ² διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει, καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεξελεύσεται. ³ ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκλήτῃσι, καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται. ⁴ ἀναμέσαν μεγαστάνων ὑπηρετήσῃ, καὶ ἐναντι ἡγουμένου ὀφθησεται. ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἔθνων διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε. ⁵ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθοῖσιν πρὸς κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἐναντι ὑψίστου δεηθήσεται. καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προευνῇ, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.

⁶ ἂν κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεις ἐμπλησθήσεται. αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ, καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται κυρίῳ. ⁷ αὐτὸς κατευθύνει βουλήν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διαγορηθήσεται. ⁸ αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης κυρίου καυχῆσεται. ⁹ αἰνέσουσιν τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεάς γενεῶν. ¹⁰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγῶνται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία. ¹¹ ἂν ἐμμεῖνῃ ὄνομα καταλείψει ἡ γῆ· ἡλιοι, καὶ ἂν ἀναπαύσῃται ἐμποιεῖ αὐτῷ. ¹² ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγῶμαι, καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώσθην. ¹³ εἰσακούσατέ μου υἱοὶ ὅσοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ρεύματι ἁγροῦ, ¹⁴ καὶ ὡς λίβανος εὐωδιασατέ ὁσμὴν. καὶ ἀνθρήσατε ἄνθος ὡς κρίνον, διάδοτε ὁσμὴν καὶ αἰνέσατε ἄσμα. εὐλογῆσατε κυρίον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, ¹⁵ ὅτε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνῃ. καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ὡδαῖς χειλέων καὶ ἐν κυνῦραις, καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει. ¹⁶ τὰ ἔργα κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρὸς-ταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται, ¹⁷ πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται. ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔσται ὡς θημωνία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὕδατων. ¹⁸ ἐν προσταγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἑλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ¹⁹ ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²⁰ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ οὐθέν ἐστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ. ²¹ οὐκ ἔστιν ἐπεῖν εἰς τοῦτο, εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται. ²² ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν. ²³ οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς αἴλην. ²⁴ αἱ ὁδοὶ αὐ-

τοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκομματα. ²⁵ ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ' ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακὰ. ²⁶ ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σιδήρος, καὶ ἄλλα, καὶ σμιδαλὶς πυροῦ, καὶ μέλι, καὶ γάλα, αἶμα σταφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱματίον. ²⁷ ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακὰ. ²⁸ ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐσπερώσαν μαστίγας αὐτῶν. καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχύϊν ἐκχέουσιν. καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσιν. ²⁹ πῦρ καὶ χάλας καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται. ³⁰ θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπιοὶ καὶ ἔχιδες καὶ ῥομφαία ἐκδικούσα εἰς ὀλεθρον ἀσεβεῖς, ³¹ ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἐτοιμασθήσονται, καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον. ³² διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην, καὶ διανοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα. ³³ τὰ ἔργα κυρίου πάντα ἀγαθὰ, καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει. ³⁴ καὶ οὐκ ἔστιν ἐπεῖν, τοῦτο τοῦτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκίμηθήσεται. ³⁵ καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε, καὶ εὐλογῆσατε τὸ ὄνομα κυρίου.

Κ Ε Φ. Μ.

Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδάμ, ἀπ' ἡμέρας ἑξόδου ἐκ γαστροῦ μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπὶ ταφῇ εἰς μῆτέρα πάντων. ² τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς. ³ ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ. ⁴ ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὀμόλινον. ⁵ θυμὸς καὶ ζήλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις, καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἄλλοιοι γινώσιν αὐτοῦ. ⁶ ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν

ἐν ὑπνοῖς ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς. τε-
θορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ,
ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέ-
μου. ⁷ ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξη-
γέρθη, καὶ ἀποθανυμάζων εἰς οὐδένα
φόβον, ⁸ μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀν-
θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἀμαρ-
τωλῶν ἐπταπλάσια πρὸς ταῦτα. ⁹ Θά-
νατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία,
ἐπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ
μάστιξ, ¹⁰ ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη
ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο
ὁ κατακλυσμός. ¹¹ πάντα ὅσα ἀπὸ
γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδά-
των εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει. ¹² πᾶν
δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ
πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στησεται. ¹³ κρί-
ματα ἀδίκων ὡς ποταμός ξηρανθήσε-
ται, καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑέτῳ
ἐξηγήσει. ¹⁴ ἐν τῷ ἀνοίξει αὐτὸν χει-
ρας εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παρα-
βαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.
¹⁵ ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλα-
δους, καὶ ῥίζαι ἀκαθαρτοὶ ἐπ' ἀκρο-
τόμου πέτρας. ¹⁶ ἄχει ἐπὶ παντός ὕ-
δατος καὶ χεῖλους ποταμοῦ πρὸ παν-
τός χορτοῦ ἐκτιλήσεται. ¹⁷ χάρις ὡς
παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημο-
σύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει. ¹⁸ ζωὴ
αὐταρκούς ἐξαγίων γλυκανθήσεται,
καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὁ εὐρίσκων θη-
σαυρόν. ¹⁹ τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως
στηρῆζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφο-
τέρων γυνὴ ἄμωμος λογίζεται. ²⁰ οἶνος
καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ
ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγάπης σοφίας.
²¹ αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἠδύνουσι μέ-
λι, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων γλῶσσαι ἠδεῖα.
²² χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμῆσει ὁ ὀ-
φθαλμός σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων
χλόην σπάρου. ²³ φίλος καὶ ἐταῖρος
εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμ-
φότερων γυνὴ μετὰ ἀνδρός. ²⁴ ἀδελφοὶ
καὶ βοηθία εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ
ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐλεημοσύνη ῥυσεται.
²⁵ χρεῖσιν καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι
πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων βουλὴ εὐ-
δοκεῖται. ²⁶ χρήματα καὶ ἰσχύς ἀν-
υψώσουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφο-
τέρων φόβος κυρίου. οὐκ ἔστι φόβος
κυρίου ἐλαττωσι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπι-

ζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν. ²⁷ φόβος
κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ
ὑπὲρ πάσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.
²⁸ τέκνον ζωὴν ἐπαυτήσεως μὴ βίωσης,
κρείσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπαυτεῖν. ²⁹ ἀ-
νὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν
οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ
ζωῆς, ἀλισγῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν
ἐδεσμοῖς ἀλλοτρίοις. ἀνὴρ δὲ ἐπι-
στήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάσσεται.
³⁰ ἐν στόματι ἀναίδους γλυκανθήσε-
ται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ
πῦρ καήσεται.

Κ Ε Φ. Μ Α .

Ω θάνατε ὡς πικρόν σου τὸ μνημό-
συνόν ἐστίν ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ. ἀνδρὶ ἀπει-
σπάστῳ καὶ εὐδοκίμῳ ἐν πᾶσιν καὶ
ἐτι ἰσχύοντι ἐπιδεῖξασθαι τροφήν. ² ὦ
θάνατε καλόν σου τὸ κρίμα ἐστίν ἀν-
θρώπῳ ἐπιδιομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ
ισχυί, ἐσχατογῆρῳ καὶ περισπωμένῳ
περὶ πάντων, καὶ ἀπειθοντι καὶ ἀ-
πολωλεκότι ὑπομονήν. ³ μὴ εὐλαβοῦ
κρίμα θανάτου, μῆσθητι προτέρων
σου καὶ ἐσχάτων, ⁴ τοῦτο τὸ κρίμα
παρὰ κυρίου πάση σαρκί. καὶ τί ἀπ-
αναιγῇ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέ-
κα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἐτη. οὐκ
ἐστίν ἐν ᾧδον ἐλισμός ζωῆς. ⁵ τέκνα
βδελυκτὰ γίνεται, τέκνα ἀμαρτωλῶν,
καὶ συναναστρεφόμενα παροικίας ἀ-
σεβῶν. ⁶ τέκνων ἀμαρτωλῶν ἀπολεί-
ται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτῶν ἐνδεδιχθεὶς ὄνειδος. ⁷ πα-
τρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐ-
τὸν ὀνειδισθῆσονται. ⁸ οὐαὶ ὑμῖν ἄν-
δρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νό-
μον θεοῦ ὑψίστου. ⁹ καὶ ἔαν γεννη-
θῇτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε. καὶ
ἔαν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθῇ-
σεσθε. ¹⁰ πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν
ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατ-
άρως εἰς ἀπώλειαν. ¹¹ πάνθος ἀν-
θρώπων ἐν σῶμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ
ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσε-
ται. ¹² φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐ-
τὸ γὰρ σοι διαμένει, ἢ χίλιαι μεγάλοι
θησαυροὶ χρυσίου. ¹³ ἀγαθὴς ζωῆς
ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα
εἰς αἰῶνα διαμένει. ¹⁴ παιδεῖαν ἐν ἐι-
ρήνῃ

ρήνη συντηρήσατε τέκνα, σοφία δὲ κερυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις; ¹⁵ κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ. ¹⁶ τοιγαροῦν ἐντραπήτε ἐπὶ τῷ ῥήματί μου, οὐ γὰρ ἔστι πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν, καὶ οὐ πάντα πάσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται. ¹⁷ αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ θυνάστου περὶ ψευδούς. ¹⁸ ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἀρχόντος περὶ πλημμελείας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας. ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας, ¹⁹ καὶ ἀπὸ τόπου οὐ παροικεῖς, περὶ κλοπῆς. καὶ ἀπὸ ἀληθείας θεοῦ καὶ διαθήκης, καὶ ἀπὸ πῆξως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις. ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως, ²⁰ καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς. ἀπὸ δράσεως γυναικὸς ἐταίρας, ²¹ καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς. ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως, καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου, ²² ἀπὸ περιεργείας παιδικῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπιστῆς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς. ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ, καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνειδίξει.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

²³ Ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγου ἀκοῆς, καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων κρυφίων. ²⁴ καὶ ἔση αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς, καὶ εὐρίσκων χάριν ἐναντι παντὸς ἀνθρώπου. C. 42, 1. μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τοῦ ἀμαρτανέν. ² περὶ νόμου ὑψίστου καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρίματος δικαιοῦσα τὸν ἀσεβῆ. ³ περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων, καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἐταίρων. ⁴ περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων, περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων. ⁵ περὶ ἀδιαφόρου πράσεως, καὶ ἐμπόρων, καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς, καὶ οἰκίτης ποτηρᾶ πλεοράν αἰμάζει. ⁶ ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς. καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλείουσιν. ⁷ ὁ εἰς ἀν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσι; καὶ λήψις παντὶ ἐν

γραφῇ. ⁸ περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἰσχυροῦ κερυμμένου πρὸς νέους, καὶ ἔση πεπαιδευμένος ἀληθινῶς, καὶ δεδοκιμασμένος ἐναντι παντὸς ζῶντος. ⁹ θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀργονητία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφίστα ὕπνον, ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συνωκηκῆα μήποτε μισηθῇ. ¹⁰ ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται. μετὰ ἀνδρὸς οὕσα μήποτε παραβῇ, καὶ συνωκηκῆα μήποτε στερώσῃ. ¹¹ ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν, μήποτε ποιῇ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἐκκλητοῦ λαοῦ, καὶ καταισχύνη σε ἐν πληθεὶ πολλῶν. ¹² παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐμβλεπε ἐν κάλλει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε. ¹³ ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σῆς, καὶ ἀπὸ γυναικὸς ποτηρία γυναικὸς. ¹⁴ κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνῆ, καὶ γυνὴ καταισχύνουσα εἰς οἰνειδισμόν. ¹⁵ μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ ἐώρακα ἐκδηγήσομαι. ἐν λόγοις κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁶ ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ. ¹⁷ οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις κύριος ἐκδηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐστερέωσε κύριος ὁ παντοκράτωρ, στήρηθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν. ¹⁸ ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνυσσε, καὶ ἐν πανουργέμασιν αὐτῶν διανοήθη. ἔγω γὰρ ὁ κύριος πᾶσαν εἰδήσιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος. ¹⁹ ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ ἐπείσομενα, καὶ ἀποκαλύπτων ἵχνη ἀποκρύφων. ²⁰ οὐ παρήλθεν ὥσθον πᾶν διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἰς λόγος. ²¹ τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν, καὶ ἔως ἔστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὐτε προσετέθη οὔτε ἡλαττώθη, καὶ οὐδὲ προσδεήθη οὐδενὸς συμβούλου. ²² ὥς πάντα τα ἔργα αὐτοῦ ἐπιστημητὰ, καὶ ὥς σπινθήρως ἔστι θεωρῆσαι. ²³ πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρεῖαις, καὶ πάντα ὑπακούει. ²⁴ πάντα διῶσα ἐν κατένα-

τι τοῦ ἐνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐκλείπον. ²⁵ ἐν τοῦ ἐνός ἐστερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

Κ Ε Φ. ΜΓ'.

Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος, ἔλδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης. ² ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος θαυμαστόν, ἔργον ὑψίστου. ³ ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξερραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; ⁴ κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ἥλιος ἐκκαίων ὄρη. ἀτρίδας πυρώδεις ἐμφυσῶν, καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῦ ὀφθαλμούς. ⁵ μέγας κύριος ὁ ποιήσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν. ⁶ καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων, καὶ σημεῖον αἰῶνος. ⁷ ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς, φωστὴρ μειομενος ἐπὶ συντελείας. ⁸ μὴν κατα τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστιν, αὐξανόμενη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει. σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων. ⁹ κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρον, κόσμος φωτίζων, ἐν ὑψίστοις κύριος. ¹⁰ ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα, καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν. ¹¹ ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό, σφόδρα ὥραϊον ἐν τῷ αὐγασματι αὐτοῦ. ¹² ἐγύρῳσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό. ¹³ προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνη ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἠνεώχθησαν ὄθησαυροὶ, καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά. ¹⁵ ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἰσχυσε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλαῆς. ¹⁶ καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θέλῃματι πνεύματος Νότος. ¹⁷ φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν, καὶ καταίγῃς Βορέου καὶ συστροφὴ πνεύματος. ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκρίς καταλύουσα ἡ καταβάσις αὐτῆς. ¹⁸ κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός, καὶ ἐπὶ τοῦ νετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία. ¹⁹ καὶ παχὴν ὡς ἄλα ἐπὶ γῆς

χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπαν ἄκρα. ²⁰ ψυχρὸς ἄνεμος Βορέης πνεύσει, καὶ παγησεται κρυσταλλὸς ἀφ' ὕδατος. ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ ὡς θῶρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ. ²¹ καταφάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ ἀποσβεσθεὶς γλῶσση ὡς πῦρ. ²² ἱασις πάντων κατὰ σπουδὴν, οὐμίχλη δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἰλαρώσει. ²³ λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν αὐτὴν Ἰησοῦς. ²⁴ οἱ πλείοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαίς ὁτίων ἡμῶν θαυμάζομεν. ²⁵ καὶ ἐκεῖ τὰ παραδόξα καὶ θαυμασία ἔργα, ποικιλία παντός ζώου, κτίσις κητῶν. ²⁶ δι' αὐτὸν εὐοδία τέλος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ συγκτεται πάντα. ²⁷ πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων τὸ πᾶν ἔστιν αὐτός. ²⁸ δοξάζοντες ποῦ ἰσχυρώμεν, αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ²⁹ φοβερός κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστή ἡ δυναστεία αὐτοῦ. ³⁰ δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι καὶ ὑψούντες αὐτὸν πληθύνετε ἐν ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε. ³¹ τίς ἐώρακεν αὐτόν καὶ ἐκδιηγῆσεται; καὶ τίς μεγαλύνει αὐτόν καθὼς ἔστι; ³² πολλὰ ἀπόκρυφα ἔστι μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἐώρακαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ. ³³ πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Πατέρας ὕμνος.

Αινέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει. ² πολλὴν δόξαν ἐκτίσεν ὁ κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος. ³ κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει. βουλευσονται ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελάστε ἐν προφητείαις. ⁴ ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίαις, καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ. σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν, ⁵ ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν. διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ. ⁶ ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνεύοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν. ⁷ παντες

τες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα. ⁸ εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγῆσασθαι ἐπαίνους, ⁹ καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς. ¹⁰ ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπιλήσθησαν. ¹¹ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἐκγονα αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις. ¹² ἔσθ' ὅτι σπέρμα αὐτῶν καὶ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς, ¹³ ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται. ¹⁴ τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς. ¹⁵ σοφίαν αὐτῶν διηγῶνται λαοὶ, καὶ τὴν ἐπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία. ¹⁶ Ἐνῶχ εὐηρόεσθη κυρίῳ, καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς. ¹⁷ Νῶε εὐρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ, διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός. ¹⁸ διαθήκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σὰρξ. ¹⁹ Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὐρέθη ὁμοίους ἐν τῇ δόξῃ, ²⁰ ὃς συνετήρησεν νόμον ὑψίστου, καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην, καὶ ἐν πειρασμῷ εὐρέθη πιστός. ²¹ διὰ τοῦτο ἐν ὀρκῷ ἔστησεν αὐτῷ, ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ. πληθύναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἁκροῦ γῆς. ²² καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην, ²³ καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλῇ Ἰακώβ. ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ. καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλατὶς ἐμέρισεν δεκάδυο. καὶ ἐξηγάγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους εὐρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

Κ Ε Φ. Μ Ε .

Η γαπημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις. ² ὁμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν. ³ ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων. ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ. ⁴ ἐν πίστει καὶ πραύτητι αὐτοῦ ἠγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός. ⁵ ἤκουσεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ εἰζήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάσκει τὸν Ἰακώβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ. ⁶ Ἀαρὼν ὑψώσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευὶ. ⁷ ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ. ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης, ⁸ ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκευαῖς ἰσχύος. περισκελῇ καὶ ποδῆρῃ καὶ ἐπωμίδι, ⁹ καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥούσχοις χρυσοῖς κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ἤχησαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουσὺν ποιήσαν ἤχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁰ στολὴ ἁγία, χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογιῷ κρίσεως, δηλοῖς ἀληθείας. ¹¹ κεκλωσμένη κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου, λίθοις πολυτέλειαις γλυμματος σφραγίδος, ἐν δέσει χρυσοῦ, ἔργῳ λιθοουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένη κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ. ¹² στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιθάρης, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγιάσματος, καυχῆμα τιμῆς ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμητάτα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὥραϊα. ¹³ πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἄλλογενῆς πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός. ¹⁴ θυσίαι αὐτοῦ ὅλοκαρπωθήσονται καθημέραν ἐνδελείχως δις. ¹⁵ ἐπλήρωσε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ. ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐν

ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐ-
ρανοῦ. λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱε-
ρατεῖαν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ¹⁶ ἐξελέξατο
αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζώοντος, προσαγα-
γεῖν κάρπωσιν κυρίου. θυμίαμα καὶ
εὐωδία ἐν μνημόσυνον, ἐξέλσκεισθαι
περὶ τοῦ λαοῦ σου. ¹⁷ ἔδωκεν αὐτὸν
ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἔξουσιν ἐν διαθή-
καις προμάτων, διδάξαι τὸν Ἰακώβ
τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φω-
τίσαι Ἰσραὴλ. ¹⁸ ἐπισυνέστησαν αὐ-
τῷ ἄλλοτριοι, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν
τῇ ὀργῇ, ἄνδρες οἱ περὶ Λαθάν καὶ
Ἀβειρών, καὶ ἡ συναγωγὴ Κορέ ἐν
θυμῷ καὶ ὀργῇ. ¹⁹ εἶδε κύριος καὶ οὐκ
εὐδόκησε, καὶ συνετέλεσθησαν ἐν θυμῷ
ὀργῆς. ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα, κατα-
ναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογος αὐτοῦ. ²⁰ καὶ
προσέδθηεν Ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῦ κληρονομίαν. ἀπαρχὰς πρωτο-
γεννημάτων ἐμέρισεν αὐτοῖς. ἄρτον ἐν
πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν. ²¹ καὶ
γὰρ θυσίας κυρίου φάγονται, ὥς ἔδω-
κεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
²² πλὴν ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει,
καὶ μερίς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐ-
τός γὰρ μερίς σου κληρονομία. ²³ καὶ
Φινεὺς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς δόξαν,
ἐν τῷ ζηλωσάαι αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίου,
καὶ στήσαι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαοῦ, ἐν
ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐξέλεξατο περὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ διὰ
τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης,
προστάτην ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ, ἵνα
αὐτῷ ἡ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερω-
σύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας. ²⁵ καὶ
διαθήκην τῷ Δαυὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς
Ἰουδα, κληρονομία βασιλείας υἱοῦ ἐξ
υἱοῦ μόνου, κληρονομία Ἀαρὼν καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ. ²⁶ δόξῃ ὑμῶν σο-
φίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, κρινεῖν τὸν λαὸν
αὐτῶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανι-
σθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Μς'.

Κραταῖος ἐν πολέμοις Ἰησοὺς Ναυή,
καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητεῖαις.
ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέ-
γας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ἐκ-
δικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθροὺς, ὅπως

κληρονομήσῃ τὸν Ἰσραὴλ. ² ὡς ἐδο-
ξάσθῃ ἐν τῷ ἐπᾶραι χείρας αὐτοῦ, καὶ
τῷ ἐκκλίνειν ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις. ³ τίς
πρότερον αὐτοῦ οὕτως ἔσθῃ; τοῖς
γὰρ πολέμοις κύριος αὐτὸς ἐπήγα-
γεν. ⁴ οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀνεπώδισεν
ὁ ἥλιος, καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς
δύο; ⁵ ἐπεκαλέσατο τὸν ὑψίστον δυ-
νάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς
κυκλόθεν. καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν μέ-
γας κύριος ἐν λίθοις χαλαίᾳς δυνάμεις
κραταιᾶς. ⁶ κατεβράσεν ἐπ' ἐθνος
πολέμους, καὶ ἐν καταβράσει ἀπώλεσεν
ἀνθεστηκόντας. ἵνα γινώσκῃ ἔθνη παν-
τοπλίαν αὐτῶν, ὅτι ἐναντίον κυρίου ὁ
πόλεμος αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐπικρολούθη-
σεν ὀπίσω δυνάστου. ⁷ καὶ ἐν ἡμέραις
Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ
Χαλεβ υἱὸς Ἰεφονῆ ἀντιστήναι ἐναν-
τι ἐχθροῦ. καλῶσαι λαὸν ἀπὸ ἀμαρ-
τίας, καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν ποτη-
ρίας. ⁸ καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθη-
σαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιᾶδων πεζῶν,
εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁹ καὶ ἔδω-
κεν ὁ κύριος τῷ Χαλεβ ἰσχυρὴν, καὶ ἔω-
γήρους διέμενεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν
ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τοῦ κατέσχε κληρονομίαν. ¹⁰ ὅπως
ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι πα-
λὸν τὸ περιεῖσθαι ὀπίσω κυρίου.
¹¹ καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ
ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπτόρνευσεν ἡ
καρδία, καὶ ὅσοι οὐκ ἀπειστέραςαν
ἀπὸ κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
ἐν εὐλογίαις. ¹² τα ὅσα αὐτῶν ἀπα-
θάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλάσσόμενον ἐφ'
υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν. ¹³ ἡγα-
πημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ,
προφήτης κυρίου κατέστησε βασιλεῖ-
αν, καὶ ἐκρίσεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ. ¹⁴ ἐν νόμῳ κυρίου ἔκριτε συνα-
γωγὴν, καὶ ἐπισκέψατο κύριος τὸν
Ἰακώβ. ¹⁵ ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβώσθη
προφήτης, καὶ ἐγινώσθη ἐν πίστει αὐ-
τοῦ πιστὸς ὁράσεως. ¹⁶ καὶ ἐπεκαλέ-
σατο τὸν κύριον δυνάστην, ἐν τῷ θλί-
ψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν, ἐν πρὸς-
φορᾷ ἀγνὸς γαλαθηνοῦ. ¹⁷ καὶ ἐβρόν-
τησεν ἀπ' οὐρανοῦ κύριος, καὶ ἐν ἧστ

ut.

μεγάλω ἀκουσὴν ἐποίησεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων, καὶ πάντας ἀρχοντας Φυλιστιίμ. ¹⁹ καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι κυρίου καὶ χριστοῦ. ῥήματα καὶ ὡς υποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ ἔλθῃ, καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος. ²⁰ καὶ μετὰ τὸ ὑπνώσαι αὐτὸν προεφῆτευσεν, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητεία ἐξαλείψαι ἀνομίαν λαοῦ.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ. ² ὥς περ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ ἐν λέουσιν ἔπαισεν ὥς ἐν ἐρίφοις, καὶ ἐν ἄρκοις ὥς ἐν ἄρνασι προβάτων. ⁴ ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτενε γίγαντα, καὶ ἔξῃρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ, ἐν τῷ ἐπαῖραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ. ⁵ ἐπεκαλέσατο γὰρ κυρίον τὸν ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξῆραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ. ⁶ οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν, καὶ ἦνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις κυρίου, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διαδῆμα δόξης. ⁷ ἐξέτριψε γὰρ ἐχθρούς κυκλόθεν, καὶ ἐξουδένωσεν Φυλιστιίμ τοὺς ὑπεναντίους. ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας. ⁸ ἐν παντί ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἑομολόγησιν. ἅγιω ὑψίστῳ ῥήματι δόξης ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε, καὶ ἡγάπησεν τὸν ποιήσαντα αὐτόν. ⁹ καὶ ἔστησε ψαλτωδοὺς κατέναντι τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη. ¹⁰ ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκόσμησεν καιροὺς μέχρι συντελείας. ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πρῶτῃ ἡχίῃ τὸ ἅγιασμα. ¹¹ κύριος ἀφείλεται ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλείων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ¹² μετὰ τούτου ἀνέστη υἱὸς ἐπιστημων, καὶ δι' αὐτὸν

κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ. ¹³ Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ὃ ὁ θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν. ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐτοιμάσῃ ἅγιασμα εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως. ¹⁵ γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων. ¹⁶ εἰς νήσους πόρῳ ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἡγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. ¹⁷ ἐν ᾧδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς, καὶ ἐν ἐρμηναῖς ἀπεθαύμασαν περὶ σοφίας. ¹⁸ ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου θεοῦ Ἰσραὴλ. συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον, καὶ ὡς μόλυβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον. ¹⁹ παρενέκλινας τὰς λαγόνas σου γυναιξί, καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου. ²⁰ ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου, καὶ ἐβριθήσας τὸ σπέρμα σου, ἐπαγαγεῖν ὄργην ἐπὶ τὰ τέκνα σου, καὶ κατενύγην ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου. ²¹ γενέσθαι δίχα τυραννίδα, καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθή. ²² ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ διαφθάρῃ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ. οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ ἔχοντα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτόν οὐ μὴ ἐξάρῃ. καὶ τῷ Ἰακώβ ἔδωκεν κατάλειμμα, καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτοῦ ῥίζαν. ²³ καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων. καὶ κατέλιπε μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, λαοῦ ἀφροσύνης καὶ ἐλασσομένου συνέσει, Ῥοβοάμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ. καὶ Ἰεροβοάμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας. ²⁴ καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα, ἀποστήσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν. ²⁵ καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξελέτησαν, ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Καὶ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπρὰς ἔκαίετο. ² ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν, καὶ τῷ ζῆλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς. ³ ἐν λόγῳ κυρίου ἀνέσχεν οὐρανὸν, κατήγαγεν οὕτως τρεῖς πύρ.

πῦρ. ⁴ ὡς ἐδοξάσθης Ἡλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. καὶ τίς ὁμοίός σοι καυχᾶσθαι; ⁵ ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ᾧδου ἐν λόγῳ ὑψίστου. ⁶ ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν, καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν. ⁷ ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν, καὶ ἐν Χωρῆβ κρίματα ἐκδικήσεως. ⁸ ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα, καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν. ⁹ ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἄρματι ἰππων πυρίνων. ¹⁰ ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς, κοπάσαι ὁργὴν πρὸ θυμοῦ, καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν, καὶ καταστήσαι φυλάς Ἰακώβ. ¹¹ μακάριοι οἱ ἰδόντες σε, καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῇ ζήσομεθα. ¹² Ἡλίας, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκοπέασθη. καὶ Ἐλισαὴ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατενύαστευσεν αὐτόν οὐδεὶς. ¹³ πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρξεν αὐτόν, καὶ ἐν κοιμῇσι ἐπροφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁵ ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενοήσεν ὁ λαός, καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἕως ἐπρονομήθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ κατελείφθη ὁ λαός ὀλιγοστός, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ Δαυὶδ. ¹⁶ τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν, τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας. ¹⁷ Ἐζεκίας δὲ ὑχώρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγεν εἰς μέσον αὐτῶν τὸν Γωγ. ὠρυξέ σιδήρῳ ἀκρότομον, καὶ ὠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα. ¹⁸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχερίμ, καὶ ἀπέστειλε Ραψάκην, καὶ ἀπῆρξεν. καὶ ἐπῆρξεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιών, καὶ ἐμεγαλυνήσεν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ. ¹⁹ τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουςαι. ²⁰ καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεήμονα, ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου. ²¹ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων,

καὶ ἐξέτριψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ. ²² ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστόν κυρίῳ, καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐνετίλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ. ²³ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ. ²⁴ πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθούοντας ἐν Σιών. ²⁵ ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν παραγινέσθαι αὐτά.

Κ Ε Φ. Μ Θ'.

Μνημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ, ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται, καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου. ² αὐτὸς κατενύνη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας. ³ κατεύθυνε πρὸς κυρίον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν. ⁴ παρὲς Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν. κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἐξέλιπον. ⁵ ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἐτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἄλλοτριῳ. ⁶ ἐνέπυρσαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος, καὶ ῥήρῃωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἰερεμίου. ⁷ ἐκάκωσαν γὰρ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιασθὴ προφήτης ἐκρίζουν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλύνειν, ὡς αὐτὸς οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεῖν. ⁸ Ἐζεκιήλ ὃς εἶδεν ὁρασίην δόξης, ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἁρματος Χερουβίμ. ⁹ καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ, καὶ ἀγαθῶσαι τοὺς εὐθύνοντας ὁδοὺς. ¹⁰ καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὁσῆ ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, παρεκάλεσε δὲ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν πίστει ἐλπίδος. ¹¹ πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾷ χειρός. ¹² οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδεκ. οἱ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἶκον, καὶ ἀνύψωσαν λαὸν ἅγιον κυρίῳ ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος. ¹³ καὶ Νεμίου ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη

πεπτωκότα, καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλοὺς, καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν. ¹⁴ οὐδὲ εἰς ἐκτίσθη οἶος Ἐνώχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁵ οὐδὲ ὡς Ἰωσήφ ἐγεννήθη ἀνὴρ, ἡγούμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὁστά αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν. ¹⁶ Σῆμ καὶ Σήθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν καὶ ὑπὲρ πάντων ζῶων ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

Κ Ε Φ. Ν'.

Σίμων Ὀνίου υἱὸς ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπερέβαψεν οἶκον, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσε τὸν ναόν. ² καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱερου. ³ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἡλαττώθη ἀποδοχεῖον ὕδατων, χαλκὸς ὥσει θάλασσης τὸ περίμετρον. ⁴ ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐμπολιορῆσαι, ⁵ ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ, ἐν ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσματος. ⁶ ὡς ἀστήρ ἐωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις. ⁷ ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου, καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης. ⁸ ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπὶ ἐξόδων ὕδατος. ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους, ⁹ ὡς πῦρ καὶ λιβανὸς ἐπὶ πυρίου. ὡς σκευὸς χρυσοῦ ὁλοφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ. ¹⁰ ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρπούς, καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις. ¹¹ ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος. ἐν ἀναβάσει θασιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασε περιβολὴν ἀγιάσματος. ¹² ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων καὶ αὐτὸς ἐστὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ. κυκλόθεν αὐτοῦ στεφανὸς ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέδρου ἐν τῷ Λιβάνῳ. καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων, ¹³ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν ἐν δόξῃ αὐτῶν. καὶ προσφορὰ κυρίου ἐν χεισὶν αὐτῶν ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, ¹⁴ καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν, κοσμησάμενος προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος. ¹⁵ ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδαίου

χείρα αὐτοῦ, καὶ ἐσπίεσεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς. ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὁσμὴν εὐωδίας ὑψίστου παντοκράτει. ¹⁶ τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρῶν, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν. ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου. ¹⁷ τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπασαν ἐπὶ προσώπων ἐπὶ τὴν γῆν, προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ¹⁸ καὶ ἦνσαν οἱ ψαλμῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστῳ οἴκῳ ἐγλυκανθὴ μέλος. ¹⁹ καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς κυρίου ὑψίστου ἐκ προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως συντελεσθῇ κόσμος κυρίου, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν. ²⁰ τότε καταβάς ἐπήρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, δοῦναι εὐλογίαν κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι. ²¹ καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιδειξάσθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου. ²² καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ θεῷ πάντες τῷ μεγαλοποιούντι πάντη. τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μητρᾶς, καὶ ποιῶντα μετ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²³ δῶν ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας, καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος, ²⁴ ἐμπιστεύσαι μετ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς. ²⁵ ἐν δυσὶν ἔθνεσιν προσώχθισεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἐστὶν ἔθνος. ²⁶ οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, Φυλιστιεῖμ, καὶ ὁ λαὸς μαρὸς δὲ κατοικῶν ἐν Σικίμοις. ²⁷ παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξε ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ἰησοὺς υἱὸς Σεράχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμωρθε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ. ²⁸ μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφῆσεται, καὶ ὁ θεὸς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται. ²⁹ ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἵχνος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΝΑ'.

² Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σεράχ.
Ἐξομολογήσομαι σοι κύριε βασιλεῦ,
καὶ αἰνέσω σε θεὸν τὸν σωτήρά μου,
ἐξομολογούμεναι τῷ ὀνόματί σου, ² ὅτι

ακεπαστής και βοηθός ἐγένου μοι, και ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπολείας, και ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεύδος. και ἐναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθός, ³ και ἐλυτρώσω με, κατα τὸ πλῆθος ἐλέους και ὀνόματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἐτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχὴν μου. ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον, ⁴ ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς κυκλοθεν, και ἐκ μέσου πυρὸς οὐ οὐκ ἐξέκαυσα. ⁵ ἐκ βάθους κοιλίας ἄδου, και ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου, και λόγου ψευδούς, ⁶ βασιλεὺς διαβολῆς γλώσσης ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ μου, και ἡ ζωὴ μου ἦν σύνεγγυς ἄδου κάτω. ⁷ περισχόν με πάντοθεν και οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, ἐμβλέπων εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων και οὐκ ἦν. ⁸ και ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου κύριε, και τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος. ὅτι ἐξελή τοὺς ὑπομένοντάς σε, και σώξεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν. ⁹ και ἀνύψωσα ἐπὶ γῆς ἱκετεῖάν μου, και ὑπὲρ θανάτου ὤσεως ἐδείχθην. ¹⁰ ἐπεκαλεσάμην κύριον πατέρα κυρίου μου, μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας. ¹¹ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελειχώς, και ὑμνήσω ἐν ἔξομολογήσει, και ἐξηκουσθή ἡ δέησίς μου. ¹² ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπολείας, και ἐξέλιου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ. δια τοῦτο ἐξομολογήσομαι και αἰνέσω σοι, και εὐλογήσω τῷ ὀνόματι κυρίου. ¹³ ἔτι ὧν νεώτερος πρινή πλανηθῆναι με, ἐξήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου, ¹⁴ ἐναντι ναοῦ ἡξίου περι αὐτῆς, και ἕως ἑσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν, ¹⁵ ἐξ ἄνθους ὡς περκαλούσης σταφυλῆς. εὐφράνθη ἡ καρδιά μου

ἐν αὐτῇ, ἐπέβη ὁ ποὺς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητος μου ἔγχευσα αὐτήν. ¹⁶ ἐκλίνα ὀλίγον τὸ οὖς μου και ἐδεξάμην, και πολλὴν εὐρον ἐμαυτῷ παιδεῖαν. ¹⁷ προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ. τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν. ¹⁸ διανοήθην γάρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν, και ἐξήλωσα τὸ ἀγαθόν, και οὐ μὴ αἰσχυνθῶ. ¹⁹ διαμιμάχεται ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ, και ἐν ποιήσει λιμοῦ διηκριβωσάμην. τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, και τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπέπνησα. ²⁰ τὴν ψυχὴν μου κατενύθυνα εἰς αὐτήν, καρδίαν ἐκτεσάμην μετ' αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς, και ἐν καθαρῳ εὐρον αὐτήν. διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ, ²¹ και ἡ κοιλία μου ἐταράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν. διὰ τοῦτο ἐκτεσάμην ἀγαθὸν κτήμα. ²² ἔδωκε κύριος γλώσσάν μοι μισθόν μου, και ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν. ²³ ἐγγίσατε πρὸς με ἀπαιδεῖτοι, και αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας. ²⁴ διότι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις, και αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα. ²⁵ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, και ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου. ²⁶ τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑποθετε ὑπὸ ζυγόν, και ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδεῖαν, ἐργὸς ἐστὶν εὐρεῖν αὐτήν. ²⁷ ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα, και εὐρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν. ²⁸ μετὰσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου, και πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ. ²⁹ εὐφρανθήει ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλεῖν αὐτοῦ, και μὴ αἰσχυνθήειτε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. ³⁰ ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, και δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

Ω Σ Η Ε.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ Βεηρει, ἐν ἡμέραις Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰουδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ἰωᾶς βασιλέως Ἰσραὴλ. ² ἀρχὴ λόγου κυρίου ἐν Ὠσηέ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ὠσηέ. βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὅπισθεν τοῦ κυρίου. ³ καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Λεβηλαῖμ, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραὴλ, διότι ἐτι μικρόν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὴλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεζραὴλ. ⁶ καὶ συνέλαβεν ἐτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, οὐκ ἡλεημένη. διότι οὐ μὴ προσθήσω ἐτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς. ⁷ τοὺς δὲ υἱούς Ἰουδα ἐλεῆσω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ, οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, οὐδὲ ἐν ἵππευσι. ⁸ καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν οὐκ ἡλεημένην. καὶ συνέλαβεν ἐτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. ⁹ καὶ εἶπε. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὐ λαός μου. διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἦν ὁ

ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται. καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὐ ἐξῳσθήσονται οὐ λαός μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. ¹¹ καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰουδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιτοαυτὸ, καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραὴλ.

Κ Ε Φ. Β'.

Εἶπεν τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, ἡλεημένη. ² κρήσθε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρήσθε, ὅτι αὕτη οὐ γυνὴ μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. καὶ ἐξαρώ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς, ³ ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς. καὶ θήσω αὐτὴν ἐρημόν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει, ⁴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεῆσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν. ⁵ ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά. ὅτι εἶπε. πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἑραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀνόματά μου, τὸ ἐλαϊόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι κατήκει. ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοπι,

λοιψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ, καὶ καταδιώξεται τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς. καὶ ζητήσῃ αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς. καὶ ἔρεῖ. πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν. ⁸ καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω, ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σίτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ. αὕτη δὲ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ ἐποίησε τῇ Βααλ. ⁹ διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κομῶμαι τὸν σίτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνον μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ ἀφελούμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθονία μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹⁰ καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθεις οὐ μὴ ἐξέλθαι αὐτὴν ἐκ χειρός μου. ¹¹ καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτάς αὐτῆς, καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς. ¹² καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκάς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, μισθώματα μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μου οἱ ἑρασταί μου. καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετά τῆς γῆς. ¹³ καὶ ἐδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, ἐν αἷς ἐπέθνηεν αὐτοῖς. καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει κύριος. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν ὥς ἔρμουν, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς, ¹⁵ καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκίθην, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοίξαι σύνεσιν αὐτῆς, καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁶ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, καλέσει με ὁ ἀνὴρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλεῖμ. ¹⁷ καὶ ἔξαρχῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶ-

σιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ¹⁸ καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς. καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικῶ σε ἐπ' ἐλπίδι. ¹⁹ καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασι καὶ ἐν ἑλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς, ²⁰ καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον. ²¹ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ, ²² καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σίτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰσραὴλ. ²³ καὶ σπερῶ αὐτὴν ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἠγαπημένην, καὶ ἔρω τῷ οὐ κατ' ἐμὴν, λαός μου εἰ σύ. καὶ αὐτὸς ἔρεῖ, κύριος ὁ θεός μου εἰ σύ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἔτι πορεύθητι, καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος. ² καὶ ἐμισθωσάμην ἑμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ γομορ κριθῶν, καὶ νίβελ οἶνου. ³ καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν. ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπὶ ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ ἑτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί. ⁴ διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλείως, οὐδὲ ὄντος ἀρχοντος, οὐδὲ οὔσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ δήλων. ⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι κύριον τὸν θεόν αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Δ .

Ακουσατε λόγον κυρίου υιοὶ Ἰσραήλ, ὅτι κρίσις τῶ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ² ἄρα, καὶ ψεῦδος, καὶ φόνος, καὶ κλοπῇ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγονται. ³ διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν, ⁴ ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγῃ μηδεὶς, ὁ δὲ λαὸς μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερέυς. ⁵ καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σου. νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου. ⁶ ὡμοιώθη ὁ λαὸς μου, ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν. ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, καὶ γὰρ ἀπώσομαι σε, τοῦ μὴ ἱερατεῦν μοι. καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου, καὶ γὰρ ἐπιλήσομαι τέκνων σου. ⁷ κατὰ τὸ πλήθος αὐτῶν, οὕτως ἤμαρτόν μοι. τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι, ⁸ ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται. καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήφονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ ὁ ἱερέυς. καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδῶσω αὐτῷ. ¹⁰ καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν. ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατενύωσι. διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι. ¹¹ πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυμα ἐδέξατο καρδίᾳ λαοῦ μου. ¹² ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπηγγέλλον αὐτῷ. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ¹³ ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἔθυσαν, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνούς ἔθυσαν ὑποκάτω θρυός καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη. διὰ τοῦτο ἐπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοι-

χεύσουσι. ¹⁴ καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσι. ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελειωμένων ἔθυσον, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνιών συνεπλέκετο μετὰ πόρνῃς. ¹⁵ σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον Ὠν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα κύριον. ¹⁶ διότι ὡς δαμαλὶς παροιστρῶσα παροίστησεν Ἰσραὴλ. νῦν νυμφὴς αὐτοῦ κυριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχωρῇ. ¹⁷ μέτοχος εἰδῶλων Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἐαυτῷ σκάνδαλα, ¹⁸ ἡρέτισε Χαναναίους. πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἡγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς. ¹⁹ συστοφῇ πνεύματος σὺ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυρῇσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε .

Ακούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα, ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον, ² οἱ ἀγρεύοντες τὴν θῆραν κατέπηξαν. ἐγὼ δὲ παιδεύτης ὑμῶν, ³ ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ. ⁴ οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ. τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν. ⁵ καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν. καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν. ⁶ μετὰ προβάτων καὶ υἰσχων πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ οὐ μὴ εὐρωσιν αὐτόν. ὅτι ἐκέκλειεν ἀπ' αὐτῶν, ⁷ ὅτι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρουσίβη, καὶ τοὺς κληρούς αὐτῶν. ⁸ σάλπισατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἡχήσατε ἐπὶ

ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ
 Ὁν, ἐξέστη Βενιαμὴν, ⁹ Ἐφραὶμ εἰς
 ἀψανισμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγ-
 χου. ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα
 πιστά. ¹⁰ ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα
 ὡς μετατιθέντες ὄρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκ-
 χεῖν ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου. ¹¹ κατε-
 δύναστυσεν Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον
 αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρῖμα, ὅτι ἤρ-
 ξατο πορευέσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων.
¹² καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ
 ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα. ¹³ καὶ εἶ-
 δὲν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ
 Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ. καὶ ἐπο-
 ρεῦθ' Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ
 ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰα-
 ρεὶμ. καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσα-
 σθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ
 ὑμῶν ὀδύνη. ¹⁴ διότι ἐγὼ εἰμι ὡς παν-
 θήρ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴ-
 κῳ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι, καὶ πο-
 ρεύσομαι, καὶ ληψομαι, καὶ οὐκ ἔσται
 ὁ ἐξαιρούμενος. ¹⁵ πορεύσομαι καὶ ἐπι-
 στρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ
 ἀφανισθῶσι καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσ-
 ωπόν μου.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριούσι πρὸς
 μέ, λέγοντες. πορευθώμεν, καὶ ἐπι-
 στρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν
 ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπακε, καὶ ἰάσεται
 ἡμᾶς, πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς, ² ὑ-
 γιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας. ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστήσόμεθα, καὶ
 ἡσόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, ³ καὶ γνω-
 σόμεθα. διώξωμεν τοῦ γνωσθαι τὸν κύ-
 ριον. ὡς ὀρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν
 αὐτὸν, καὶ ἦξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρωΐ-
 μος καὶ ὄψιμος γῆ. ⁴ τί σοι ποιήσω
 Ἐφραὶμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ
 δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωΐνῃ, καὶ
 ὡς ὀρόσος ὀρθρινῇ πορευομένη. ⁵ διὰ
 τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας
 ὑμῶν, ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι
 στόματός μου. καὶ τὸ κρῖμά μου ὡς
 φῶς ἐξελευσεται, ⁶ διότι ἔλεος θέλω
 ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλο-
 καυτώματα. ⁷ αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄν-
 θρωπος παραβαίνων διαθήκην. ἐκεῖ
 κατεφρόνησέ μου ⁸ Γαλαὰδ πόλις ἐρ-
 γαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,

⁹ καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ.
 ἐκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν, ἐφόνευσαν Σίκι-
 μα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν ¹⁰ ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ. εἶδον φρικώδη ἐκεῖ
 πορνείαν τοῦ Ἐφραὶμ. ἐμίανθη Ἰσ-
 ραὴλ καὶ Ἰούδα. ἀρχου τρυγᾶν σεαυτῶ
 ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν
 τοῦ λαοῦ μου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ἐν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
 ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραὶμ;
 καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι ἐργάσα-
 το ψευδῇ. καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν
 εἰς ἐλευσεται, ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ
 ὁδῷ αὐτοῦ, ² ὅπως συνάδωσιν ὡς
 ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. πάσας τὰς
 κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη. νῦν ἐκυκλώ-
 σαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπ-
 ἐναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο. ³ ἐν
 ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφράναν βασιλεῖς,
 καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχον-
 τας. ⁴ πάντες μοιχέοντες ὡς κλίσβανος
 καϊόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ
 τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος,
 ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό. ⁵ ἡμέραι
 τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρ-
 χοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν. ⁶ διότι
 ἀνεκαύθησαν ὡς κλίσβανος αἱ καρδίαι
 αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς
 ὅλην τὴν νύκτα, ὑπνου Ἐφραὶμ ἐνε-
 πλησθη. πρωὶ ἐνεγενήθη, ἀνεκαύθη
 ὡς πυρὸς φέγγος. ⁷ πάντες ἐθερμάν-
 θησαν ὡς κλίσβανος, καὶ κατέφαγον
 τοὺς κριτάς αὐτῶν. πάντες οἱ βασιλεῖς
 αὐτῶν ἔπεισαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ
 ἐπικαλούμενος πρὸς μέ. ⁸ Ἐφραὶμ
 ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνείγνυτο, Ἐ-
 φραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μετα-
 στρεφόμενος. ⁹ κατέφαγον ἄλλότριοι
 τὴν ἰσχύν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω,
 καὶ πολιοὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐ-
 τὸς οὐκ ἔγνω. ¹⁰ καὶ ταπεινωθήσεται
 ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον τὸν
 θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐζητήσαν αὐ-
 τὸν ἐν πᾶσι τοῦτοις. ¹¹ καὶ ἦν Ἐφραὶμ
 ὡς περιστέρα ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρ-
 διάν. Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς
 Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν. ¹² καθὼς ἂν
 πορεύωνται ἐπιβαλὼν ἐπ' αὐτοὺς τὸ
 δίκτυόν

δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταΐξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτούς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν. ¹³ οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ. δέιλαιοι εἰσιν, ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῇ. ¹⁴ καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδιαὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν. ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο. ¹⁵ ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, πᾶν κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρά. ¹⁶ ἀπεστράφησαν εἰς οὐδὲν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον, πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν. οὗτος ὁ φανλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κ Ε Φ. Η'.

Εἰς κόλπον αὐτῶν, ὡς γῇ, ὡς αἰετὸς ἐπὶ οἶκον κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἡσέβησαν. ² ἐμὲ κεκραύξονται, ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε. ³ ὅτι Ἰσραὴλ ἀπειστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν. ⁴ ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἤρξαν, καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν. ⁵ ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς. ἕως τί νος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι ⁶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ θεὸς ἐστι. διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια, ⁷ ὅτι ἀνεμόφθορα ἐσπειραν, καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά. δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχύν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον, ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἄλλοτριοι καταφάγονται αὐτό. ⁸ κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον, ⁹ ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους. ἀνέβαλεν καθ' ἑαυτὸν Ἐφραὶμ, δῶρα ἡγάπησαν, ¹⁰ διὰ τοῦτο παριδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίεν βασιλέα καὶ ἄρχοντας. ¹¹ ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας, ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἡγαπημένα. ¹² καταγράψω αὐ-

τῷ πλήθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἄλλοτρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα. ¹³ διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, καὶ φάγωσι κρέα, κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά. νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. αὐτοὶ εἰς Αἰγύπτον ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκαθάρτα φάγονται. ¹⁴ καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη. καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας, καὶ ἔξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Μὴ χαῖρε Ἰσραὴλ, μὴδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου. ἡγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου. ² ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς. ³ οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυρίου. κατώκησεν Ἐφραὶμ Αἰγύπτου, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκαθάρτα φάγονται. ⁴ οὐκ ἐσπείσαν τῷ κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐχ ἤδυναν αὐτῷ. αἱ θυσαίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς. πάντες οἱ ἐσθιόντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰςέλυσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ⁵ τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ κυρίου; ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτούς Μαχμάς. τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομίῃ αὐτῶν, ἀκανθὰ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. ⁷ ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεως σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκὼς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος. ὑπὸ τοῦ πληθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπλήθυνθη γὰρ ἡ μανία σου. ⁸ σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ θεοῦ, προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μανίαν ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπηξεν. ⁹ ἐφαθήσαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσῃ ἁμαρτίας αὐτῶν. ¹⁰ ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὡς σκοπὸν ἐν

συνῇ

συνῇ προΐμον πατέρας αὐτῶν εἶδον. αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην. καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι ὡς οἱ ἡγαπημένοι. ¹¹ Ἐφραὶμ ὡς ὄρνειον ἐξε-
πετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων. ¹² διότι καὶ ἂν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἔξ ἀνθρώπων. διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστὶ. σάρξ μου ἔξ αὐτῶν ¹³ Ἐφραὶμ. ὃν τρόπον εἶδον εἰς θῆραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐ-
τῶν, καὶ Ἐφραὶμ, τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ. ¹⁴ δὸς αὐτοῖς κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μή-
τραν ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς. ¹⁵ πάσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλαὰλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα αὐτούς, διὰ τὰς κα-
κίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσθαι αὐτούς. παν-
τες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες. ¹⁶ ἐπόνεσεν Ἐφραὶμ. τὰς ῥίζας αὐτοῦ
ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκη. διότι καὶ ἂν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ
τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν. ¹⁷ ἀ-
πόσεται αὐτούς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσῆ-
κουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται
ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἀμπέλος εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ
καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς κατὰ τὸ πλη-
θος τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ
θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς
αὐτοῦ, ὠκοδόμησε στήλας. ² ἐμέρισαν
καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθῇσονται.
αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι
αὐτῶν. ³ διότι νῦν ἐροῦσιν. οὐκ ἐστὶ
βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν
τὸν κύριον. ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει
ἡμῖν, ⁴ λαλῶν ῥήματα προφάσεις
ψευδεῖς; διαθήσεται διαθήκη, ἀνα-
τελεῖ ὡς ἄγρωςις κρῖμα ἐπὶ χέρσον
ἀγροῦ. ⁵ τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν
παροικίησιν οἱ κατοικοῦντες Σαμά-
ρειαν, ὅτι ἐπένθησεν λαὸς αὐτοῦ ἐπ'
αὐτόν. καὶ καθὼς παρετίκραναν αὐ-
τόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ
αὐτόν εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες, ἀπή-

νγκαν ξένα τῷ βασιλεῖ Ἰαρὲμ. ἐν
δοματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ αἰσχυν-
θήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.
⁷ ἀπεβόησε Σαμάρεια βασιλεῖα αὐτῆς
ὡς φρυγανὸν ἐπὶ προσώπῳ ὕδατος.
⁸ καὶ ἔξαρθήσονται βωμοὶ Ὡν ἁμαρ-
τήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθαὶ καὶ
τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσια-
στήρια αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι,
καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, πέ-
σατε ἐφ' ἡμᾶς. ⁹ ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ ἡ-
μαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν. οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλε-
μος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας ¹⁰ παιδεῦ-
σαι αὐτούς. καὶ συναθῇσονται ἐπ'
αὐτοὺς λαοὶ, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐ-
τοὺς ἐν ταῖς θυσίαις ἀδικίας αὐτῶν.
¹¹ Ἐφραὶμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγα-
πᾶν νεῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελευσομαι ἐπὶ
τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς.
ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ, παρασιωπήσομαι
Ἰουδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ. ¹² σπεί-
ρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγή-
σατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυ-
τοὺς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν
κύριον ἕως τοῦ ἔλθεῖν γεννήματα δι-
καιοσύνης ὑμῖν. ¹³ ἵνατί παρεσιωπή-
σατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς
ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ,
ὅτι ἥλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου,
ἐν πληθεί δυναμεὶς σου. ¹⁴ καὶ ἔξα-
ναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου,
καὶ πάντα τὰ περιτετετισμένα σου
οἰγήσεται. ὡς ἄρχων Σαλαμᾶν ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, ἐν ἡμέραις
πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδαφι-
σαν, ¹⁵ οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ
Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κα-
κιῶν ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ὁρθρον ἀπεβόησεν. ἀπεβόηφη βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ. ὅτι νηπιὸς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτόν, καὶ ἔξ Αἰγύ-
πτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ.
² καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς, οὕτως
ἀπόχοντο ἐκ προσώπου μου. αὐτοὶ
τοῖς Βααλεῖμ ἔθνη, καὶ τοῖς γλυ-
πτοῖς ἔθνεσιν. ³ καὶ ἐγὼ συνεπόδισα
τὸν Ἐφραὶμ, ἀνέλαβον αὐτόν ἐπὶ τὸν
βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι
ἵαμαι αὐτούς. ⁴ ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων

πα-

πων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπῆσώς μου, καὶ ἔδομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ. καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυηήσομαι αὐτῶ. ⁵ κατώκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ᾔθελήσεν ἐπιστρέψαι, ⁶ καὶ ᾔσθενήσεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, ⁷ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν. ⁸ τί σε διαθῶμαι Ἐφραὶμ; ὑπερασπιῶ σου Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμ θήσομαι σε, καὶ ὡς Σεβοὶμ. μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου. ⁹ οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ μου. οὐ μὴ ἔγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραὶμ. διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰςτελεύσομαι εἰς πόλιν. ¹⁰ ὅπισθω κυρίου πορεύσομαι. ὡς λέων ἐρεῖζεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων. ¹¹ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεις ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστέρα ἐκ γῆς Ἀσσυρίων. καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει κύριος. ¹² ἐκύνκλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραὶμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα. νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται θεοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ὁ δὲ Ἐφραὶμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξε, καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν. κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἶγυπτον ἐνεπορεύετο. ² καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ἰούδα, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ. κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ. ³ ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπitéρνισεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς θεόν. ⁴ καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ᾔδυνασθῇ. ἔκλαυσαν, καὶ ἐδεήθησάν μου. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. ⁵ ὁ δὲ κύριος

ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ. ⁶ καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλειον καὶ κρίμα φυλάσσου, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου διαπαντός. ⁷ Χαναάν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησεν. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐφραὶμ. πλὴν πεπλούτηκα, εὗρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτοῦ. πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐκ εὗρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ὥς ἡμαρτεν. ⁹ ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐτι κατοικίω σε ἐν σκηνῇ, καθὼς ἡμέρας ἰορτῆς. ¹⁰ καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην. ¹¹ εἰ μὴ Γαλαὰδ ἔστιν, ἀρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶνας ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. ¹² καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδὶον Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο. ¹³ καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη. ¹⁴ ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει κύριος αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Κατὰ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε. ² καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνεῦμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς. αὐτοὶ λέγουσι, θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκτελειώσασιν. ³ διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωΐνῃ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χνοὺς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἁλωνος, καὶ ὡς ἀγμίς ἀπὸ δακρύων. ⁴ ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν, οὐ αἱ χεῖρες ἐκτίσαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδιδά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὅπισθω αὐτῶν. καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σωζῶν οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. ⁵ ἐγὼ ἐποίμαινόν σε

σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτων ⁶ κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν, καὶ ἐπεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. ⁷ ἔνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου, ⁷ καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ καὶ ὡς πάροδαις. κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων ⁸ ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαβόήσω συγκληισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφαγονταὶ αὐτούς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπᾶσι αὐτούς. ⁹ τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει; ¹⁰ ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. κρινάτω σε ὃν ἔλπας, ὃς μοι βασιλεία καὶ ἄρχοντα. ¹¹ καὶ ἔδωκά σοι βασιλεία ἐν ὄρεϊ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου. ¹² συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραΐμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ¹³ ὡδίνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῶ. οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρονίμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων. ¹⁴ ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς. ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου ἄδη; παρακλήσις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. ¹⁵ διότι οὗτος ἀνήμερον ἀδελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρημώσῃ τὰς πηγὰς αὐτοῦ. αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

¹⁶ Ἀφανισθήσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς. ἐν

ὁμοφαίᾳ πινοῦνται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίθῃα αὐτῶν ἰδαφισθῇσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαβῶγῇσονται. ¹ ἐπιστράφητι Ἰσραὴλ πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου, διότι ἡσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. ² λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. εἶπατε αὐτῶ, ὅπως μὴ λάβῃτε ἀδικίαν, καὶ λάβῃτε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν. ³ Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἧπνον οὐκ ἀναβήσομεθα. οὐκ ἐτι μὴ εἶπωμεν, θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὃ ἐν σοὶ ἐλήσῃ ὀρφανόν. ⁴ ἴασομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτούς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψεν τὴν ὀργὴν μου ἀπ' αὐτοῦ. ⁵ ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ λιβάνος. ⁶ πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς λιβάνου. ⁷ ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιούνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτω. καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος μηνύσουον αὐτοῦ, ὡς οἶνος λιβάνου ⁸ τῷ Ἐφραΐμ. τί αὐτῷ ἐτι καὶ ἐιδώλοισι; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν. ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκαΐσουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπὸς σου εὐρηται. ⁹ τίς σοφὸς καὶ συνησε ταῦτα; ἡ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθέται αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Α Μ Ω Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγοι Ἄμως οἱ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρίμ ἐκ Θεκουῆ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἰερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὀκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοὰμ τοῦ Ἰωᾶς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ. ² καὶ εἶπε. κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγατο, καὶ ἐξ Ἰερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου. ³ καὶ

εἶπε κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἐπρίον προῖσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαὰδ. ⁴ καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ. ⁵ καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρρὰν, καὶ αἰχμαλωτεύσω τα.

ται λαὸς Συρίας ἐπὶ κλητος, λέγει κύριος. ⁶ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, ἔνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών, τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. ⁷ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζωτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολούνται οἱ κατὰλοιποι τῶν ἄλλοφύλων, λέγει κύριος. ⁹ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν. ¹⁰ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. ¹¹ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, ἔνεκα τοῦ διώξαι αὐτούς ἐν βορραῖα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμήνατο μητέρα αἰὲ γῆς, καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτυριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῆκος. ¹² καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς. ¹³ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὅρια ἐαυτῶν. ¹⁴ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχη Ραββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σιῶσθήσεται ἐν ἡμέραις συντέλειᾳ αὐτῆς, ¹⁵ καὶ πορεύονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει κύριος.

ΚΕΦ. Β'.

Τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄσα βασιλέως τῆς

Ἰδουμαίας εἰς κονίαν. ² καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος. ³ καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντα αὐτῆς ἀποκτενώ μετ' αὐτοῦ, λέγει κύριος. ⁴ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἔνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ. ⁶ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ πέννητα ἔνεκεν ὑποδημάτων, ⁷ τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδισκίην, ὅπως βεβηλώσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. ⁸ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινοῖς, παραπετάσματα ἐποιοῦν, ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἐπινόον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. ⁹ ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορρᾶιον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὐ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπ' ἀνάνωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν. ¹⁰ καὶ ἐγὼ ἀνηγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορρᾶιων. ¹¹ καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν. μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει κύριος. ¹² καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφῆταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, οὐ μὴ προφητεύσητε. ¹³ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὅν

τρο

τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης. ¹⁴ καὶ ἀπολείται φυγὴ ἐκ θρομέως, καὶ ὁ κραταῖος οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ¹⁵ καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ ὁ κραταῖος οὐ μὴ εὐρήσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις. ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων. ² πλὴν ὑμᾶς ἔγνω ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. ³ εἰ πορεύσονται δύο ἐπιτοαυτοῦ καθόλου, ἕαν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς; ⁴ εἰ ἐρεύζεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσῃ σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου, ἕαν μὴ ἀρπάσῃ τί; ⁵ εἰ πεσῖται ὄρνειον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἱερευτοῦ; εἰ σχασθῇσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τί; ⁶ εἰ φωνήσῃ σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει, ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν; ⁷ διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα, ἕαν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας. ⁸ λέων ἐρεύζεται, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται; κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει; ⁹ ἀναγγεῖλατε χώραις ἐν Ἀσσυριοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε. συναχθῆτε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θαυμασὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστεῖαν τὴν ἐν αὐτῇ. ¹⁰ καὶ οὐκ ἔγνω ἅ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. Τύρος κυκλόθεν ἡ γῇ σου ἐρημωθήσεται, καὶ κατάξῃ ἐκ σοῦ ἰσχύιν σου, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ χώραί σου. ¹² τάδε λέγει κύριος. ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπά-

σῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τῆς φυλῆς καὶ ἐν Λαμασκό. ¹³ ἰερεῖς ἀκούσατε, καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει κύριος ὁ θεός ὁ παντοκράτωρ. ¹⁴ διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθὴλ. καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁵ συγχῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θεινόν, καὶ ἀπολοῦνται οἱ οἰκοὶ ἐλεφάντινοι, καὶ προστεθήσονται ἕτεροι οἰκοὶ πολλοί, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς, καὶ καταπατοῦσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν, ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν. ² ὁ μνῦν κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λήθητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοί, ³ καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀποθρήνησεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομμὰν, λέγει κύριος. ⁴ εἰσέλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἡσέβησατε, καὶ εἰς Γαλγαλα ἐπληθύνετε τοὺς ἀσεβήσας. καὶ ἡνέγκατε εἰς τοπρῶν θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν ⁵ καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας. ἀναγγεῖλατε ὅτι ταῦτα ἡγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ⁶ καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμόν ὁδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδον ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος. ⁷ καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἔξ ὑμῶν τὸν νετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω. μερὶς μία βραχθήσεται, καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ξηρανθήσεται. ⁸ καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ

τριεῖς

τρεις πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πικρῆν ὕδαρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐκ ἐπιστράφητε πρὸς με, λέγει κύριος. ⁹ ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρῳ. ἐπληθύνετε κήπους ὑμῶν, ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν, καὶ ἐλαιώνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος. ¹⁰ ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτενα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὁρῇ ὑμῶν, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος. ¹¹ κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρά, καὶ ἐγένεσθε ὥς θαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος. ¹² διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραὴλ, πλην ὅτι οὕτως ποιήσω σοι. ἐτοιμάζω τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραὴλ. ¹³ διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὀμίλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς. κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ακούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρηνον. οἶκος Ἰσραὴλ ² ἔπειτεν, οὐκέτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι. παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν. ³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν. καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατόν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁴ διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε, ⁵ καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὥς οὐχ ὑπάρχουσα. ⁶ ἐκζητήσατε τὸν κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάβῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ

ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁷ ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρῖμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν. ⁸ ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκειάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρῶν σκιάν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ⁹ ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχύν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπαγών. ¹⁰ ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο. ¹¹ διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχοῦς, καὶ θῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξιστοὺς ὠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς, ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πῖητε τὸν οἶνον αὐτῶν. ¹² ὅτι ἐγὼν πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβανόντες ἀλλάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες. ¹³ διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἔστιν. ¹⁴ ἐκζητήσατε τὸ καλόν, καὶ μὴ πονηρόν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. ὃν τρόπον εἴπατε, ¹⁵ μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἡγαπήσαμεν τὰ καλὰ, καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρῖμα, ὅπως ἐλεήσῃ κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοιπούς τοῦ Ἰωσήφ. ¹⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ. κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετόν, καὶ εἰς εἰδότας θρηνον. ¹⁷ καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπε κύριος. ¹⁸ οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου. ἵνατί αὕτη ἡμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου; καὶ αὕτη ἔστί σκότος καὶ οὐ φῶς. ¹⁹ ὃν τρόπον ἔαν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος, καὶ εἰσπληθῇ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπερείσῃται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοίχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφεις. ²⁰ οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου, καὶ οὐ φῶς; καὶ γνῶφος οὐκ ἔχων φέγγος αὕτη;

αὐτῇ; ²¹ μείσηκα, ἀπώσμαι ἐορτὰς ἰμῶν, καὶ οἱ μὴ ὁσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν. ²² διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι, καὶ σωτηρίους ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι. ²³ μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἤχον ὠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὁργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. ²⁴ καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρῖμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χεიმάρθους ἄβατος. ²⁵ μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηγάκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ; ²⁶ καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥαϊφάν, τοὺς τύπους αὐτῶν οὐδ' ἐποιήσατε ἑαυτοῖς. ²⁷ καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Λαμασκου, λέγει κύριος, ὁ θεὸς παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Οὐαὶ τοῖς ξουθενούσι Σιών, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας; ἀπετρέψαντες ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοί. οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ² διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐματραββὰ, καὶ κατάρβητε ἐκεῖθεν εἰς Γεθ ἄλλοφυλῶν τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. εἰ πλεονα τὰ ὄρια αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὑμετέρων ὁρίων. ³ οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακὴν, οἱ ἐγγιζόντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν, ⁴ οἱ καθειδόντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωματῖς αὐτῶν, καὶ ἐσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολῶν γαλαθηνά, ⁵ οἱ ἐπικρατοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἐσθηκοτα ἐλογισαντο, καὶ οὐχ ἄς φεύγοντα. ⁶ οἱ πίνοντες τὸν θυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μύρα χοιόμενοι, καὶ οὐκ ἐπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. ⁷ διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἐσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστείας, καὶ ἐξαρθήσεται χρημετισμοὶ ἵππων ἐξ Ἐφραιμ. ⁸ ὅτι ὁμοσε κύριος καθ' ἑαυτοῦ, διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μείσηκα, καὶ ἐξαρώ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ⁹ καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολειφθῶσι

δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατὰλοιποι, ¹⁰ καὶ ληψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραβιώνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὄσα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου. καὶ ἔρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας, ἢ ἐστὶ ὑπάρχει παρὰ σοί; καὶ ἔρεῖ, οὐκ ἔτι. καὶ ἔρεῖ, σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου. ¹¹ διότι ἰδοὺ κύριος ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν. ¹² εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι, εἰ παρασιωπήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρῖμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν, ¹³ οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, οὐκ ἐν τῇ ἰσχυί ἡμῶν ἐσχομεν κέρατα. ¹⁴ διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπεγερώ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐθνος, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἰμαθ, καὶ ὡς τοῦ χεμαρῶν τῶν δυσμων.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Οὕτως ἐδixέ μοι κύριος ὁ θεός, καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκριδῶν ἐρχομένη ἐσθινῇ, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς Γῶν ὁ βασιλεύς. ² καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ ἔλπα, κύριε κύριε, ἴλεως γενεῶ. τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστοὶ ἔστι. ³ μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ. καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει κύριος. ⁴ οὕτως ἐδixέ μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα κυρίου. ⁵ καὶ ἔλπα, κύριε κόπασον δὴ, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστοὶ ἔστι. ⁶ μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ. καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει κύριος. ⁷ οὕτως ἐδixέ μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐσθηκῶς ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας. ⁸ καὶ ἔπει κύριος πρὸς μέ. τί σὺ ὄρας Ἀμώ; καὶ εἶπα, ἀδαμαντα. καὶ ἔπει κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαστα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. ⁹ καὶ ἀφανισθήσονται βῶμοι τοῦ γέλως. καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται,

σονται, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ. ¹⁰ καὶ ἐξ-πέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σου Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ¹¹ διότι τάδε λέγει Ἀμὼς. ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀρθῆσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμὼς. ὁ ὁρῶν βιάδιζε, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις, ¹³ εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι προσθήσεις τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλείας ἐστὶ, ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς, καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν. οὐκ ἤμην προφήτης ἐγώ, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἡ αἰπολὸς ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα. ¹⁵ καὶ ἀνέλαβέ με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, βιάδιζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου. σὺ λέγεις μὴ προφήτευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. ¹⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀρθῆσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. οὕτως εἰδεξέ μοι κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἔξεντοῦ. καὶ εἶπε, τί σὺ βλέπεις Ἀμὼς; καὶ εἶπα. ἄγγελος ἔξεντοῦ. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἦκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. ³ καὶ ὀλολύξει τὰ φατναματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος κύριος. πολλὸς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιβήψω σιωπῇ. ⁴ ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρῶν πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, ⁵ λέγοντες, πότε διελεύσεται ὁ μῆν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοξομεν

θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον, ⁶ τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πτωχοὺς καὶ πένητα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντός γεννήματος ἐμπορευσόμεθα; ⁷ ὁμνύει κύριος κατὰ τῆς υπερηφανίας Ἰακώβ, εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τῷ φῶς, ¹⁰ καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλακρῶμα. καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης. ¹¹ ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἔξαποστελω λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον κυρίου. ¹² καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἕως ανατολῶν περιδραμοῦνται ζητούντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὗρωσιν. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθέναι αἱ καλαί, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει, ¹⁴ οἱ ὁμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες, ὅ ὁ θεὸς σου Δαν, καὶ ὅ ὁ θεὸς σου Βηρσαβέ. καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Κ Ε Φ. Θ'.

Εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε. παταξον ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διάκωπον εἰς κεφαλὰς πάντων. καὶ τοὺς καταλοιπούς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος. ² ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς ἄδου, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς. καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν κατέξω αὐτούς. ³ ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς

εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκεί-
θεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτούς.
καὶ ἂν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου
εἰς τὰ πάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντε-
λουμαι τῷ δράκοντι, καὶ διῆξεται αὐτούς.
⁴ καὶ ἂν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ
ἐντελουμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ
αὐτούς. καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀ-
γαθὰ. ⁶ καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς,
καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενθήσουσι
πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀνα-
βήσεται ὡς ποταμὸς συντελεία αὐτῆς,
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύ-
πτου. ⁸ ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκα-
λούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ
ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. Ὅχι
ὡς υἱοὶ Αἰθιοπῶν ὑμεῖς ἐστε ἔμοι υἱοὶ
Ἰσραὴλ; λέγει κύριος. οὐ τὸν Ἰσραὴλ
ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς
ἄλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς
Σύρους ἐκ βοῦθρου; ⁸ ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρθῶ αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. πλην ὅτι οὐκ εἰς τέ-
λος ἐξαρθῶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει κύ-
ριος. ⁹ διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λιμνῇ-

σω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰ-
σραὴλ, ὃν τρόπον λιμνᾷται ἐν τῷ λιμνῷ,
καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.
¹⁰ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁ-
μαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, οὐ μὴ
ἐγγίσῃ, οὐδὲ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ
κακὰ. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω
τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ
ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς,
καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστή-
σω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς
αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος. ¹² ὅπως ἐκζητή-
σωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων
καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκλη-
ται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτούς, λέγει
κύριος, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα. ¹³ ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ
καταλήψεται ὁ ἄμνητός τὸν τρυγητὸν,
καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ,
καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν,
καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσον-
ται. ¹⁴ καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλω-
σίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκο-
δομήσουσι πόλεις τὰς ἡτανισμένας,
καὶ κατοικήσουσι, καὶ φυτεύουσιν
ἀμπελῶνας, καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐ-
τῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φά-
γονται τὸν καρπὸν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ κα-
ταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν,
καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ
τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει κύριος
ὁ θεὸς παντοκράτωρ.

Μ Ι Χ Α Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μι-
χαῖαν τὸν τοῦ Μωρασθεῖ, ἐν ἡμέραις
Ισαάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκιὸν βα-
σιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σα-
μαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ. ² ἀκού-
σατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ,
καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσται κύ-
ριος κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κύ-
ριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. ³ διότι
ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσε-
ται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, ⁴ καὶ σαλευ-
θήσεται καὶ ὄρη ὑποκατωθέν αὐτοῦ,
καὶ αἱ κοιλᾶδες τακῆσονται ὡς κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ
καταφερόμενον ἐν καταβάσει. ⁵ δι' α-

σέβειαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι'
ἁμαρτίαν οἴκου Ἰσραὴλ. τίς ἡ ἀσέ-
βεια τοῦ Ἰακώβ, οὐχ ἡ Σαμαρεία; καὶ
τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰούδα, οὐχ ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ; ⁶ καὶ θήσομαι Σαμαρείαν
εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυ-
τείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασπάσω εἰς
χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέ-
λια αὐτῆς ἀποκαλύψω. ⁷ καὶ πάντα
τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ
πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρή-
σουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ ἰδωλὰ
αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν. διότι
ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε,
καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέ-
στρεψεν. ⁸ ἔνεκεν τούτου κόπεται,
καὶ θρηγήσει, πορεύεται ἀνυπόδετος,

καὶ γυνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων. ⁹ ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ ἤψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνετε, καὶ οἱ Ἐναιὴμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν καταπάσασθε. κατὰ γέλωτα ὑμῶν ¹¹ κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, οὐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὁδύνης. ¹² τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦσθαι ὁδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ, ¹³ ὄψος ἀρμάτων, καὶ ἰππευόντων. κατοικοῦσα Λαχεὶς, ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁴ διὰ τοῦτο δώσει ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ἰσραὴλ, ¹⁵ ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγωσι κατοικοῦσα Λαχεὶς κληρονομία. ἕως Ὀδολλάμ ἦξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραὴλ. ¹⁶ ξύρησαι, καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμπλάτνουν τὴν χηρείαν σου ὡς αἰετός, ὅτι ἤχημαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά. διότι οὐκ ᾔσαν πρὸς τὸν θεὸν χεῖρας αὐτῶν. ² καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς, καὶ διήρπαζον ὄφρανοὺς, καὶ οἴκους κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τοὺς τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῇτε ὁρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή, καὶ θρηνηθήσεται θρήνος ἐν μέλει, λέγων. τάλαιπωρὴ ἐταλαιπωρήσαμεν. μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέ-

ψαι. οἱ ἄγροι ὑμῶν διεμερίσθησαν. ⁵ διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ. ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου ⁶ μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις. οὐδὲ γὰρ ἀπώσεται ὀνειδῆ, ⁷ ὁ λέγων, οἶκος Ἰακώβ παρώργισε πνεῦμα κυρίου. οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὁρθοὶ πεπόρευνται, ⁸ καὶ ἐμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἐχθραν ἀντέστη. κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δорὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας συντριμμὸν πολέμου. ⁹ ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀποδόξωθήσονται ἐκ τῶν οἰκῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν. ἐγρίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις. ¹⁰ ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοὶ αὕτη ἀνάπαυσις ἐνεκεν ἀκαθαρσίας. διεφθάρητε φθορᾷ, ¹¹ κατεδιώχθητε οὐδενὸς διωκόντος. πνεῦμα ἐστρεψε πνεῦδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυμα. καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνης τοῦ λαοῦ τούτου ¹² συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακώβ σὺν πᾶσιν. ἐκδεχόμενος ἐκδέχομαι τοὺς καταλοιποὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ. ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποιῖμιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων ¹³ διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν. διέκοψαν, καὶ διήλθον πύλην, καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐρεῖ, ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ. οὐχ ὑμῖν ἐστι τοῦ γινῶναι τὸ κρίμα; ² μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν. ³ ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν, ⁴ οὕτως κεκραῖσσονται πρὸς τὸν κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν.

Α α α

αὐτῶν. καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. ⁵ τὰδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἡγεῖραν ἐπ' αὐτόν πόλεμον. ⁶ διὰ τοῦτο νύτῃ ἡμῖν ἔσται ἕξ ὁράσεως, καὶ σκοτία ἐστὶ ἡμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφῆτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτούς ἡ ἡμέρα. ⁷ καὶ κατασχοινηθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνυπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντιες, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων αὐτῶν. ⁸ ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχύϊν ἐν πνεύματι κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυναστείας, τοῦ ἀπαγγέλλαι τῷ Ἰακώβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ. ⁹ ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὁρῶτα διαστρέφοντες, ¹⁰ οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις. ¹¹ οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, οὐχὶ ὁ κύριος ἐν ἡμῖν ἔστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακία. ¹² διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθησεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος ὁρμου.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἔσται ἐπ' ἰσχυάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν. καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοί, ² καὶ πορεύονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι, δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορεύσόμεθα ἐν ταῖς τρίβους αὐτοῦ. ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ

λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν. καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν. ⁴ καὶ ἀπαυσεταὶ ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος, ἐλάλησε ταῦτα. ⁵ ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορεύσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα. ⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, συναΐσω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. ⁷ καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν, καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτούς ἐν ὄρει Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σέ ἤξει, καὶ ἐξελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλωνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ νῦν ἰνατί ἐγnows κακία; μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλὴ σου ἀπαλεῖτο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες ὡς τικτούσης; ¹⁰ ὠδίνε καὶ ἀνδρῶν καὶ ἐργίξε θυγάτηρ Σιών ὡς τίκτουσα. διότι νῦν ἐξέλευσθ' ἐκ πόλεως, καὶ κατασπινώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἤξεις ἕως Βαβυλωνος. ἐκεῖθεν ἴσεται σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. ¹¹ καὶ νῦν ἐπισυνῆχθησαν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ λέγοντες, ἐπεγαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹² αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτούς ὡς δράγματα ἁλῶνος. ¹³ ἀνάστηθι, καὶ ἄλσα αὐτῶν θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὀπλὰς σου θήσομαι χαλκᾶς. καὶ κατατῆξεις λαοὺς πολλούς, καὶ ἀναθήσεις τὸν κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχύϊν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ.

ΚΕΦ. Ε'.

Νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφραγμῶ, συνοχήν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥαβδῶ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ² καὶ σὺ Βηθλέεμ οἶκος Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστός εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰοῦδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἀρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἕξ ἡμερῶν αἰῶνος. ³ διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπιλοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ στήσεται καὶ ὕψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος κυρίου θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι. διότι νῦν μεγαλυνθῇσονται ἕως ἀκρῶν τῆς γῆς. ⁵ καὶ ἔσται αὐτῇ εἰρήνη, Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγεροθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων, ⁶ καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νιβρῶδ ἐν τῇ τάρῳ αὐτῆς. καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν. ⁷ καὶ ἔσται τὸ ὑπόλεμμα τοῦ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς ὁσὸς παρὰ κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρευσιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. ⁸ καὶ ἔσται τὸ ὑπόλεμμα Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κήνεσιν ἐν τῷ ὄρυμῳ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διαστείλας ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαιρούμενος. ⁹ ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλιβόντας σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολοθρευθήσονται. ¹⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου σου, καὶ ἀπολῶ τὰ ἄρματα σου, ¹¹ καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἑξαρά πάντα τὰ ὀχυρώματά σου. ¹² καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔδονται ἐν σοί. ¹³ καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά σου, καὶ τὰς στηλάς σου ἐκ μέσου

σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, ¹⁴ καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλσῃ ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανισθῇ τὰς πόλεις σου, ¹⁵ καὶ ποιήσω ἐν ὄρεσιν καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν οὐκ εἰςῆκονσαν.

ΚΕΦ. Σ'.

Ἀκούσατε δὴ λόγον. κύριος κύριος ἔπεν. ἀνάστηθι, κρίθῃτι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν βουνοὶ φωνὴν σου. ² ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. ³ λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἥ τί ἐλίπυσά σε, ἥ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι. ⁴ διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωσῆν, καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαρίαμ. ⁵ λαὸς μου μνήσθητι δὴ, τί ἐβουλεύεσθαι κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεικρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τοῦ Βεὲρ, ἀπὸ τῶν σχολίων ἕως τοῦ Γαλαὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου. ⁶ ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον; ἀντιλήψομαι θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μάχοις ἐναντίον; ⁷ εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν, ἥ ἐν μυριάσι χιμάρων πιόνων; εἰ δὴ πρεσβύτερόν μου ὑπὲρ ἀσβετίας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου; ⁸ εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἥ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἡ τοῦ ποιῆν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἴλεον, καὶ ἔσσιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου; ⁹ φωνῇ κυρίου πῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβούμενους τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀκούε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν; ¹⁰ μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνέμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους, καὶ μετὰ ἔβροτος ἀδικίας; ¹¹ εἰ δικαιοθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ σέσθμα δόλου, ¹² ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσβετίας ἐπλησαν; καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐάλουν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν; ¹³ καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανισθῇ

Αλλὰ 2

πε

σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου. ¹⁴ σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς. καὶ συσκοτασῇ ἐν σοί, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδωθήσονται. ¹⁵ σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσης. σὺ πίεςεις ἔλαιον, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίνητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου. ¹⁶ καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβοῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφρανισμόν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν, καὶ ὀνειδὴ λαῶν λήψετε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Οἱμοι ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάνην ἐν ἀμνητῶ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῶ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα. οἰμοι ψυχῇ, ² ὅτι ἀπόλλωεν εὐσεβῆς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει. πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλίβῃ, ³ ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν. ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηλικούς λόγους ἐλάλησε, καταθνήσκον ψυχῆς αὐτοῦ ἔστιν. καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ⁴ ὡς σῆς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιάς. οὐαὶ αἱ ἐκδικησεις σου ἡκασιν, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν. ⁵ μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις, ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. ⁶ διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ⁷ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομένω ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρὶ μου, εἰσακούσεται μου ὁ θεὸς μου. ⁸ μὴ ἐπὶ χεῖρές μοι ἡ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι. διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, κύριος φωτίζει μοι. ⁹ ὀργὴν κυρίου ὑποίσω, ὅτι ἡμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι

αὐτὸν τὴν δίκην μου. καὶ ποιήσει τὸ κρίμά μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς. ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, τοῦ κυρίου ὁ θεός σου; οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπόψονται αὐτὴν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς. ¹¹ ἡμέρα ἀλοφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίβεται νόμιμα σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ¹² καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὁμαλισμόν, καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυρα εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους. ¹³ καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφρανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. ¹⁴ ποίμιναι λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκοινοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νευήσονται τὴν Βασανίτιν, καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος. ¹⁵ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὄψομαι θάυμαστα, ¹⁶ ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται καὶ ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται, ¹⁷ λείψουσιν χεῖρας ὡς ὄφις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν. ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκοτήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ. ¹⁸ τίς θεὸς ὥσπερ σὺ; ἐξαιρῶν ἀνομίας, καὶ υπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοιποῖς τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἔστιν. ¹⁹ ἐπιτρέψει, καὶ οἰκτιρήσῃ ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἀποβύβησονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ²⁰ δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ἔλθον τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθιν.

Ι Ω Η Λ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγος κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰω-
ήλ τὸν τοῦ Βαθουήλ. ² ἀκούσατε
ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσα-
σθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑ-
μῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ὑμῶν; ³ ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐ-
τῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν. ⁴ τὰ κατάλοι-
πα τῆς καμπῆς κατέφαγεν ἡ ἀκρίς,
καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκριδὸς κατέ-
φαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα
τοῦ βροῦχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
⁵ ἐκνήφατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐ-
τῶν, καὶ κλαύσατε. θρηνήσατε πάν-
τες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι
ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη
καὶ χαρά, ⁶ ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν
γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρτίμητον, οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ
μῦλαι αὐτοῦ σκυμνου. ⁷ ἔθετο τὴν
ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς
συνκάς μου εἰς συγκλασμόν. ἐρευνῶν
ἐξηρένησεν αὐτήν, καὶ ἔρριψεν. ἐλεύ-
κανε τὰ κλήματα αὐτῆς. ⁸ θρήνησον
πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωμένην
σάκκον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν
παρθενικόν. ⁹ ἐξῆρται θυσία καὶ
σπονδή ἐξ οἴκου κυρίου. πενθεῖτε οἱ
ιερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ
κυρίου, ¹⁰ ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πε-
διά. πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώ-
ρηκε σῖτος. ἐξηράνθη ὁὖνος, ὠλιγώθη
ἔλαιον, ¹¹ ἐξηράνθησαν γεωργοί. θρη-
νεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς,
ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ. ¹² ἡ
ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συνκαὶ ὠλι-
γώθησαν. ῥοὰ, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον,
καὶ πάντα τὰ ἔξωλα τοῦ ἀγροῦ ἐξη-
ράνθησαν, ὅτι ἥσυχναν χαράν οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. ¹³ περιζώσασθε καὶ
κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ lei-
τουργοῦντες θυσιαστηρίῳ. εἰσελθετε,
υπνῶσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες
θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑ-

μῶν θυσία καὶ σπονδή. ¹⁴ ἀγίασατε
νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συνα-
γάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοι-
κοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν, καὶ
κεκράξετε πρὸς κύριον ἔκτενώς, ¹⁵ οἱ-
μοὶ οἱμοὶ οἱμοὶ εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς
ἡ ἡμέρα κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία
ἐκ ταλαιπωρίας ἦξει ¹⁶ κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα. ἐξωλο-
θρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύ-
νη καὶ χαρά. ¹⁷ ἐσκήρτησαν δαμάλεις
ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθη-
σαν θησαυροὶ, κατεσκάφθησαν ληνοί,
ὅτι ἐξηράνθη σῖτος. ¹⁸ τί ἀποθήσομεν
ἑαυτοῖς; ἐκλαυσαν βουκόλια βοῶν,
ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ
ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.
¹⁹ πρὸς σέ κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ
ἀνήλωσε τὰ ὠρεῖα τῆς ἐρήμου, καὶ
φλόξ ἤνῃσε πάντα τὰ ἔξωλα τοῦ ἀ-
γροῦ, ²⁰ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέ-
βλεψαν πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν
ἀφ᾽ ὧν ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε
τὰ ὠρεῖα τῆς ἐρήμου.

Κ Ε Φ. Β'.

Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύ-
ξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθή-
τωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν,
διότι πάρεστιν ἡμέρα κυρίου, ὅτι ἐγ-
γὺς ² ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡ-
μέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης. ὡς ὀρθρος
χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ
ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προς-
τεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.
³ τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον,
καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη
φλόξ. ὡς παραδεισὸς τρυφῆς ἡ γῆ
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν
αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασω-
ζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ. ⁴ ὡς ὄρασις
ἵππων ἡ ὄρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς
οὕτως κατεσθιῶνται. ⁵ ὡς φωνὴ ἀρ-
μάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων
ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυ-
ρὸς κατεσθιούσης καλαμῆν, καὶ ὡς
λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσό-
μενος

μενος εἰς πόλεμον. ⁶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσ-
ωπον ὡς πρόσκαιμα χύτρας. ⁷ ὡς
μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες
πολεμῶνται ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη,
καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύ-
σεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρί-
βους αὐτῶν, ⁸ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφίξεται. κατα-
βαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν
πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐ-
τῶν πεσόντες, καὶ οὐ μὴ συκτελε-
σθῶσι. ⁹ τῆς πόλεως ἐπιλήψονται,
καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν δραμοῦνται, καὶ
ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ διὰ
θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.
¹⁰ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἀνγχυθήσε-
ται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός.
ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι,
καὶ ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν.
¹¹ καὶ κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ
προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολ-
λὴ ἐστὶ σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ,
ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ, διότι
μεγάλῃ ἡ ἡμέρα κυρίου, ἐπιφανὴς
σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ;
¹² καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
ἐπιστρέψατε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν
κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, ¹³ καὶ δι-
αψῆξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ
τὰ ἱμάτια ὑμῶν. καὶ ἐπιστρέψατε
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεή-
μων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
κακίαις. ¹⁴ τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει,
καὶ μετανοήσῃ, καὶ ὑπολείψεται ὀπί-
σω αὐτοῦ εὐλογία, καὶ θυσίαν, καὶ
σποδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν; ¹⁵ σάλ-
πίσατε σάλπιγγι ἐν ᾧων, ἀγιάσατε
νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, ¹⁶ συ-
αγάγετε λαὸν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν,
ἐκλέξαθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε
νήπια θηλάζοντα μαστοῦς, ἐξελέθετε
νυμφίους ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ
νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. ¹⁷ ἀνα-
μέσον τῆς κρηλίδος τοῦ θνησιπνεύτου
κλαύουσιν οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦν-
τες τῷ κυρίῳ, καὶ ἔροῦσι. φέψαι κύ-
ριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὀφρὶ τὴν κλη-
ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρ-

ξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν;
¹⁸ καὶ ἐξήλωσε κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ,
καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ
ἀπεκρίθη κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστείλω ὑμῖν τὸν
σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ
ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω
ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδισμόν ἐν τοῖς
ἔθνεσι. ²⁰ καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώ-
ξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν
ἀνύδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην,
καὶ τὰ ὅπισω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν ἐσχάτην. καὶ ἀναβήσεται ἡ
σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρό-
μος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. ²¹ θάρσει γῆ, χαίρει καὶ εὐφραι-
νου, ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆ-
σαι. ²² θαρσείτε κτήνη τοῦ πεδίου,
ὅτι βεβλάσθηκα τὰ πεδία τῆς ἐρήμου,
ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ,
ἀκὴ καὶ ἄμπελος ἔδωκεν τὴν ἰσχύν
αὐτῶν. ²³ καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίρετε
καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ
ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν
πρώϊμον καὶ ὀψιμον, καθὼς ἐμπρο-
σθεν, ²⁴ καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλ-
νες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ λη-
νοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. ²⁵ καὶ ἀντα-
ποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἔτων ὧν κατέ-
φαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ
ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη, ἡ δυνάμις μου
ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.
²⁶ καὶ φάγεσθε ἰδοὺντες καὶ ἐμπλη-
σθήσεσθε, καὶ αἰτέατε τὸ ὄνομα κυ-
ρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ'
ὑμῶν εἰς θαυμάσια. καὶ οὐ μὴ καται-
σχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.
²⁷ καὶ ἐπιγινώσκειτε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ
Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην
ἐμοῦ. καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἐπὶ
ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁸ καὶ ἔσται
μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκκῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προ-
φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυ-
γατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑ-
μῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὁψονται.
²⁹ καὶ

²⁹ καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχέω ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου. ³⁰ καὶ δώσω αὖτε τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ³¹ ὁ ἥλιος μεταστραφησεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ. ³² καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται. ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασῶν ὁ λαός, καθότι εἶπε κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὗς κύριος προσκλήσεται.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, ² καὶ συναξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατὰξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ παροικηθήσονται πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν ταῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου καταδεδίκατο, ³ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ πεδῶρια πόσιναι, καὶ τὰ νορῶσια ἐπόλουν ἀντὶ τοῦ ὄνου, καὶ ἔπεινον. ⁴ καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος καὶ Σιδῶν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταποδόμα ὑμῖς ἀνταποδιδότα μοι; ἢ μνηστικαίετε ὑμῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταποδόμα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, ⁵ ἀνθ' ὧν τὸ ἀργυρεῖόν μου καὶ τὸ χρυσεῖόν μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλά ἐσπένδατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν. ⁶ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξάσῃτε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταποδόμα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, ⁸ καὶ ἀποδώσω τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰουδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μα-

κρὰν ἀπέχον, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ⁹ κηρύξατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνειτε πάντες ἄνδρες πολεμισταί, ¹⁰ συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σιρομάστας. ὁ ἄδυνατος λεγέτω, ὅτι ἰσχύω ἐγώ. ¹¹ συναθροίσεσθε, καὶ ἐξπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ. ὁ πρῶτος ἔστω μαχητής. ¹² ἐξεγείρεσθωσαν, ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, δώσι ἐκεῖ καθὼς τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. ¹³ ἐξεποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστην ὁ τρυγητός. ἐξπορεύεσθε, πατέετε, διότι πλήρης ἡ ληνός. ὑπερκεχεῖτε τὰ ὑποληνία, ὅτι πεπληθύνονται τὰ κῆρα αὐτῶν. ¹⁴ ἤχοι ἐξηγγήσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. ¹⁵ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εὐσκοτάσονται, καὶ οἱ ἀστῆρες δύσονται φέγγος αὐτῶν. ¹⁶ ὁ δὲ κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ. ὁ δὲ κύριος φέσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασπηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ. καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. ¹⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὸ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ἔσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρίστες Ἰουδα βυθίσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων. ¹⁹ Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδομαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ²⁰ ἢ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενὰς γενεῶν. ²¹ καὶ ἐκλήθησιν τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω, καὶ κυρίας κατασπηνώσκει ἐν Σιών.

Ο Β Δ Ι Ο Υ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ὁρασις Ὁβδιού. τάδε λέγει κύριος ὁ
θεός τῇ Ἰδουμαίᾳ. ἀκοήν ἤκουσα πα-
ρὰ κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη
ἐξαπέστειλεν. ἀνάστητε, καὶ ἐξανα-
στῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. ² ἰδοὺ
ὀλιγοστόν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἡτιμωμένος εἰ σὺ σφόδρα. ³ ὑπερηφα-
νία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατα-
σκηνοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν.
ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, τίς κατάξει με ἐπὶ τὴν γῆν;
⁴ ἐὰν μετεωρισθῇς ὡς αἰτὸς, καὶ ἐὰν
ἀναμέσων τῶν ἀστρῶν θῇς νοσσιάν
σου, ἐκείθεν κατάξω σε, λέγει κύριος.
⁵ εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σέ, ἢ λη-
στὰι νυκτός, ποῦ ἂν ἀπερρίψης; οὐκ
ἂν ἐκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ
τρυζηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν
ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα; ⁶ πῶς ἐξη-
ρευνήθη Ἡσαῦ, καὶ κατέληφθη τὰ
κεκρυμμένα αὐτοῦ; ⁷ ἕως τῶν ὀρίων
ἐξαπέστειλάν σε. πάντες οἱ ἄνδρες τῆς
διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι, ἡδυνα-
σθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου,
ἔθηκαν ἐνέδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστι
σύνεσις αὐτοῖς. ⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει κύριος, ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς
Ἰδουμαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡ-
σαῦ. ⁹ καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ
σου οἱ ἐκ Θαιμάν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄν-
θρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ, ¹⁰ διὰ τὴν
σφαγὴν, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ
σου Ἰακώβ, καλύψει σε αἰσχὺν, καὶ
ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ ἀπ' ἧς
ἡμέρας ἀντέστης ἐξεναντίας ἐν ἡμέ-
ραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύ-
ναμιν αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον
εἰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
ἐβάλον κληρούς, καὶ σὺ ἡς ὡς εἰς
αὐτῶν. ¹² καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελ-
φοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ
ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡ-

μέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγα-
λοῦρημονῇ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ¹³ μη-
δὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ
πόνων αὐτῶν, μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ
τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέ-
θρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ
τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλεί-
ας αὐτῶν, ¹⁴ μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς
διεκβολὰς αὐτοῦ, ἐξολοθρεῦσαι τοὺς
ἀνασσωμένους αὐτῶν, μηδὲ συγκλεί-
σῃς τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ¹⁵ διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου
ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὃν τρόπον ἐποίη-
σας, οὕτως ἔσται σοι. τῇ ἀνταπόδο-
μά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν
σου. ¹⁶ διότι ὃν τρόπον ἐπικς ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ
ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβήσον-
ται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχον-
τες. ¹⁷ ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται σω-
τηρία, καὶ ἔσται ἅγιον. καὶ κατακλη-
ρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ τοὺς κα-
τακληρονομήσαντας αὐτούς. ¹⁸ καὶ
ἔσται ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος
Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς κα-
λάμην, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτούς,
καὶ καταφάγονται αὐτούς, καὶ οὐκ
ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διό-
τι κύριος ἐλάλησε. ¹⁹ καὶ κατακληρο-
νομήσουσιν οἱ ἐν Ναγέβ τὸ ὄρος τὸ
Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφελὰ τοὺς ἀλ-
λοφύλους. καὶ κατακληρονομήσουσι
τὸ ὄρος Ἐφραιμ, καὶ τὸ πεδίον Σα-
μαρείας, καὶ Βενιαμὴν, καὶ τὴν Γα-
λααδίτιν. ²⁰ καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρ-
χὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῇ τῶν
Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν. καὶ ἡ με-
τοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Ἐφραθὰ.
κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τοῦ Να-
γέβ. ²¹ καὶ ἀναβήσονται ἀνασωόμε-
νοι ἐξ ὄρους Σιών, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ
ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ
βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέγων. ² ἀνάστηθι, καὶ πορευθῆτι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κηρύξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ. ³ καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτό, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου κυρίου. ⁴ καὶ κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ σιωτριβῆναι. ⁵ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνέβησαν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγγε. ⁶ καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλὼν τὸν θεὸν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολωμεθα. ⁷ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. δεῦτε βάλλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγινώμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. ⁸ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ; ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. δούλος κυρίου ἐμὶ ἐγώ, καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηράν. ¹⁰ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἐγνώσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλαν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. τί ποιησόμεν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν;

ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς. ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν. διότι ἐγνώκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. ¹³ καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἀνέβησαν πρὸς κύριον, καὶ εἶπαν. μηδμῶς κύριε. μὴ ἀπολωμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. ¹⁵ καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἔξεβαλον αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ πάλου αὐτῆς. ¹⁶ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον, καὶ ἔδυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ, καὶ ἠΰξαντο τὰς εὐχάς.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ προσέταξε κύριος κῆτεν μεγάλην καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν. καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ² καὶ προσεϋξάτο Ἰωνᾶς πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, ³ καὶ εἶπεν. ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ εἰςῆκουσέ μου ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου, ⁴ ἀπέδυσάς με εἰς βάθος καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσαν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. ⁵ καὶ ἐγὼ εἶπα, ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσέθησαι τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίον σου; ⁶ περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, ⁷ κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου κύριε ὁ θεός μου. ⁸ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ

ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιον σου. ⁹ φυλασσομένοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ¹⁰ ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ. ¹¹ καὶ προστάγῃ ἀπὸ κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐν δευτέρῳ, λέγων. ² ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κηρύξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. ³ καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε κύριος. ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ, ὡς εἰ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. ⁴ καὶ ᾄδατο Ἰωνᾶς τοῦ ἐκελθῆναι εἰς τὴν πόλιν, ὡς εἰ πορείαν ἡμέρας μίας. καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν. ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. ⁵ καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. ⁶ καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐβανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περικεῖλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἅψ' ἑαυτοῦ, καὶ περιβάλλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. ⁷ καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐφθέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλείως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων, οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσασθῶσαν, μηδὲ ὕδωρ πίετωσαν. ⁸ καὶ παραβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς. καὶ ἀπέστρεψεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, ⁹ τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεός, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολωμεθα; ¹⁰ καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόη-

σεν ὁ θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λίπην μεγάλην. καὶ συνεχύθη, ² καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον, καὶ εἶπεν. κύριε, οὐχ οὗτος εἰ λόγος μου, ἔτι ὅπως μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεῆσαι καὶ οὐκ ἀτιμίσεις, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. ³ καὶ νῦν ὅσοποτα κύριε λαβὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἔμοι, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰωνᾶν. εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ; ⁵ καὶ ἐξηλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως. καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σπηλὴν, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῇ σπηλῇ, ὡς οὐ ἀπὸ τῆς πόλεως. ⁶ καὶ προσέταξε κύριος ὁ θεός κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκῆν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάειν αὐτὸν ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. ⁷ καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκιάῃ ἐκδοτῇ τῇ ἐπικυρίῳ, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ ἀπέξηράθη. ⁸ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσων συγκοῖσιν, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ὥλετο φέχῃ, καὶ ἀπείλετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε. καλὸν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν. εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε. σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ὡς θανάτου. ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος. σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς σὺ ἐκακοποιήσας ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲ ἐξέθρῃς αὐτήν, ἡ δεινὴ ὑπὸ νύκτα. καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. ¹¹ ἐγὼ δὲ σὺ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κατοικῶσιν πλείους ἢ δαῖδα μαρμαίδη ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ;

Ν Α Ο Υ Μ.

Κ Ε Φ. Α.

Ἀἴψα Νινευή, βιβλίον ὁράσεις
Ναοὺ τοῦ Ἑλκισαίου. ² θεὸς ζήλο-
της, καὶ ἐδικαίων κύριος, ἐδικαίων κύ-
ριος μετὰ θυμοῦ, ἐδικαίων κύριος τοὺς
ὑπεραγτίους αὐτοῦ, καὶ ἔβαλον αὐτὸς
τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. ³ κύριος μακρό-
θυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ
ἄφρων οὐκ ἀδικᾷ κύριος. ἐκ συντε-
λείας, καὶ ἐν συσσεμῶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,
καὶ νεφέλαι κομπορὸς ποδῶν αὐτοῦ.
⁴ ἀπειλὴν θαλάσσης, καὶ ξηραίνων αὐ-
τῇ, καὶ πάντα τοὺς ποταμούς ἐξη-
κῶν. ὠλιγώθη ἡ Βασιλείς, καὶ ὁ
Κάμμηλος, καὶ τὰ ἔξανθαυτα τοῦ
Ἀβάρου ἐξέλιπε. ⁵ τὰ ὄρη ἐκείσθησαν
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλευθή-
σαν. καὶ ἀνέσταλῃ ἡ γῆ ἐπὶ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἡ σύμπλησις, καὶ πάντες οἱ
κατωκοῦντες ἐν αὐτῇ. ⁶ ἀπὸ προσώ-
που ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ
αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκε ἀρχάς,
καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ.
⁷ χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐ-
τὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων
τοὺς ἐνλαβομένους αὐτόν. ⁸ καὶ ἐν
κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιή-
σεται, τοὺς ἐπιγυρομένους, καὶ τοὺς
ἐχθρούς αὐτοῦ διαξέται ἀνοτος. ⁹ τί
λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον; συντέλειαν
αὐτὸς ποιήσεται, οὐκ ἐδικαίωσεν δις
ἐπιποσῶτό ἐν θλίψει. ¹⁰ ὅτι ἕως θεμε-
λίου αὐτοῦ χερσὸν ἐτάσσεται, καὶ ὡς
σμίλαξ περιπλεκομένη βροθήσεται, καὶ
ὡς καλέμη ξηρασίας μεστή. ¹¹ ἐκ σοῦ
ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου
πονηρὰ, βουλευόμενος ἐναντία. ¹² τότε
λέγει κύριος κατὰρχων ὑδάτων πολ-
λῶν. καὶ οὐτοὺς διασταλήσονται, καὶ
ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἐτι.
¹³ καὶ νῦν συντρίψω τὴν ὁρᾶν αὐ-
τοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμούς διαρ-
ρήξω. ¹⁴ καὶ ἐντελείται περὶ σοῦ κυ-
ριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός
σου ἐτι. ἐξ οὐανοῦ Θεοῦ σου ἐξολοθρεύ-
σω τὰ γλῆπτά, καὶ χροσεντὰ, θήσομαι
ταφὴν σου, ὅτι ταχέως. C. 2, 1. ἰδοὺ

ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου,
καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην. ἰδοὺ
Ἰούδα τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος τὰς
ἐσχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν
ἐτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαιότητα.

Κ Ε Φ. Β'.

Συντετέλεσται, ἐξῆρται, ² ἀνέβη ἐμ-
φυσῶν εἰς πρόσωπον σου, ἐξαιρούμε-
νος ἐκ θλίψεως. σκέπευσον ὁδὸν, κρά-
τησον ὁσφύς, ἀνδρῶσαι τῇ ἰσχύϊ σφό-
δρα. ³ διότι ἀπέστρεψε κύριος τὴν
ὄβριον Ἰακώβ, καθὼς ὄβριον τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξέτιναξαν
αὐτούς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέ-
φθειραν. ⁴ ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ-
ἄνθρωπον, ἀνδρας δυνατοὺς ἐμπαί-
ζοντας ἐν πυρὶ. αἱ ἡμίαι τῶν ἀρμά-
των αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐ-
τοῦ, καὶ οἱ ἵπποις θορυβηθήσονται
⁵ ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ
ἄρματα, καὶ συμπλακῆσονται ἐν ταῖς
πλατείαις. ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπά-
δες πυρός, καὶ ὡς ἀστράπη διαιτρέ-
χουσαι. ⁶ καὶ μεκροθήσονται οἱ μεγι-
στᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύγοντα ἡμέρας,
καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν,
καὶ σπένδουσιν ἐπὶ τὰ τέλη αὐτῆς, καὶ
ἐτοιμάσουσι τὰς προφυλάκας αὐτῶν.
πύλαι τῶν πόλεων διηροίχθησαν, καὶ
τὰ βασίλεια διέπτεσε, ⁷ καὶ ἡ ὑπόστα-
σις ἀπεκαλυφθῇ, καὶ αὕτη ἀνέβηκε.
καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς
περιστέρα φεγγόμεναι ἐν καρδίαις
αὐτῶν. ⁸ καὶ Νινευὴ ὡς κολυμβήθρα
ὑδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ
φεύγοντες ὅσην ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιβλέπων. ⁹ διήρπαζον τὸ ἀργύρεον,
διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέ-
ρας τοῦ κόσμου αὐτῆς. βεβάρυνται
ἐπὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἐπιθυμητὰ αὐ-
τῆς. ¹⁰ ἐκτιναγμός, καὶ ἀνατιναγμός, καὶ
ἐκβρασμός, καὶ καρδίας θραυσμός, καὶ
ὑποκλυσίς γονάτων, καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶ-
σαν ὁσφύν. καὶ τὸ πρόσωπον πάντων
ὡς πρόσκαιμα χύτρας. ¹¹ ποῦ ἐστι τὸ
κατοικητήριον τῶν λέοντων, καὶ ἡ
νομή ἡ οὐσα τοῖς σκύμοις; ποῦ ἐπο-
ρεύθη λέων, τοῦ ἐκτελεῖν ἐκεῖ σκυ-
μον

μον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;
 12 λέων ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκυμνοῖς
 αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέουσιν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπλησε θήρας νοσσιὰν αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρ-
 παγῆς. 13 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει κύ-
 ριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν
 καπνῷ πληθός σου, καὶ τοὺς λέοντας
 σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολο-
 θρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου, καὶ
 οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ω πόλις αἱμάτων, ὅλη ψευδῆς, ἀδι-
 κίας πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θή-
 ρα. 2 φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σει-
 σμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος,
 καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος, 3 καὶ
 ἱππέως ἀναβαίνοντος, καὶ στίλβου-
 σης ῥομφαίας, καὶ ἐξαστραπτόντων
 ὀπλῶν, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ
 βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας
 τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς. καὶ ἀσθενήσουσιν
 ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν ἀπὸ πλήθους
 πορνείας. 4 πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις
 ἡγουμένη φαρμακῶν, ἡ πωλοῦσα ἔθνη
 ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαοὺς ἐν
 τοῖς φαρμακοῖς αὐτῆς. 5 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
 σέ, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
 τωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου
 ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δεῖξω ἔθνεσι
 τὴν αἰσχύνην σου, καὶ βασιλείαις τὴν
 αἰτίαν σου. 6 καὶ ἐπιθρίψω ἐπὶ σέ
 βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου,
 καὶ θησομαί σε εἰς παράδειγμα. 7 καὶ
 ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε καταβήσεται ἀπὸ
 σοῦ, καὶ ἐρεῖ, δειλαία Νινευή. τίς στε-
 νάξει αὐτὴν; πόθεν ζητήσω παράκλη-
 σιν αὐτῆς; 8 ἐτοιμάσαι μερίδα, ἀρμό-
 σαι χορδὴν, ἐτοιμάσαι μερίδα Ἀμμίων.
 ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύ-
 κλω αὐτῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ
 ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς, 9 καὶ Αἰθιοπία

ἰσχύς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος. καὶ οἱ
 ἔσται πέρας τῆς φυγῆς. καὶ Αἰθίοις ἐγέ-
 νοντο βοηθοὶ αὐτῆς. 10 καὶ αὕτη εἰς
 μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος,
 καὶ τὰ νῆπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπὶ
 ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ
 ἐπὶ πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι
 κλήρους. καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐ-
 τῆς δεθήσονται χειροπέδαις. 11 καὶ σὺ
 μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπεριωραμένη, καὶ
 σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.
 12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου σκαπὶ
 σκοποὺς ἔχουσιν, ἐὰν σαλευθῶσι, πε-
 σοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος. 13 ἰδοὺ
 ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ, τοῖς
 ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσου-
 νται πύλαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται
 πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου. 14 ὕδωρ περιο-
 χῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, καὶ κατακρά-
 τησον τῶν ὀχυρωμάτων σου. ἐμβῇθι
 εἰς πηλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν ὀχύ-
 ροις. κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθων,
 15 ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολο-
 θρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε
 ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.
 16 ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ
 τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. βροῦχος ὥρ-
 μησε, καὶ ἐξεπετάσθη. 17 ἐξήλατο ὡς
 ἀττέλεβος ὁ συμμικτός σου, ὡς ἀκρίς
 ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ
 παγους. ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφῆλα-
 το, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς.
 οὐαὶ αὐτοῖς. 18 ἐνύσταξαν οἱ ποιμέ-
 νες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριοις ἐκοίμισι
 τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρην ὁ λαός σου
 ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.
 19 οὐκ ἔστιν ἱσχύς τῇ συντριβῇ σου,
 ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου, πάντες οἱ
 ἀκουοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτή-
 σουσι χεῖρας ἐπὶ σέ. διότι ἐπὶ τίνα σὺ
 ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός.

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ.

Κ Ε Φ. Α'.

Τὸ λῆμμα ὁ εἶδεν Ἀμβρακὸν ὁ προ-
 φῆτης. 2 ἕως τίνος κυριε κκραξομαι,
 καὶ οὐ μὴ ἐξακουσεις; βοησομαι πρὸς

σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις; 3 ἵνατί
 ἔδειξας μοι κόπους καὶ πόνους ἐπὶ βλε-
 πειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἔξε-
 ναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κρι-
 τῆς.

τῆς λαμβάνει. ⁴ διὰ τοῦτο διεσκέδα-
σται νόμος, καὶ οὐ διεξαγεται εἰς τέλος
κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν
δίκαιον, ἔνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ
κρίμα διεστραμμένον. ⁵ ἴδετε οἱ κα-
ταφρονεῖσθε, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυ-
μάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε.
διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς
ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε,
ἐὰν τις ἐκδιηγῇται. ⁶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος
τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχύν, τὸ πορευό-
μενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κα-
τακληρονομήσαι σκηνώματα οὐκ αὐ-
τοῦ. ⁷ φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἔστιν, ἐξ
αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ
λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
⁸ καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρθάλεις οἱ
ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς
λύκους τῆς Ἀραβίας. καὶ ἐξεπιάσου-
νται οἱ ἵππεις αὐτοῦ, καὶ ὀρμήσουσι
μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀε-
τὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν. ⁹ συντέ-
λεια εἰς ἀσεβεῖς ἦει, ἀνθεστηκότας
προσώποις αὐτῶν ἑξεναντίας, καὶ συν-
άξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν. ¹⁰ καὶ
αὐτοὺς ἐν βασιλεῦσιν ἐντροφήσει, καὶ
τύραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς
εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίζεται, καὶ βα-
λεῖ χῶμα, καὶ κρατήσῃ αὐτοῦ. ¹¹ τότε
μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελύσεται,
καὶ ἐξιδάσεται. αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ
μου. ¹² οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς κύριε ὁ θεὸς
ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθανωμεν.
κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ
ἐπλάσε με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐ-
τοῦ. ¹³ καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ
ὁρᾶν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πό-
ρους ὁδύνης. ἵνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ κα-
ταφρονούντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ
καταπίνειν ἀπερὶ τὸν δίκαιον; ¹⁴ καὶ
ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς
ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἐρ-
πετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον; ¹⁵ συν-
τέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ
ἐκλυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ
συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐ-
τοῦ. ¹⁶ ἔνεκεν τούτου ἐνφρανθήσεται,
καὶ χαρήσεται ἡ καρδιά αὐτοῦ. ἔνεκεν
τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, καὶ
θιμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι

ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ
τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά. ¹⁷ διὰ
τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβλήστρον
αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννει
ἔθνη οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. Β'.

Επὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ
ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτρᾳ, καὶ ἀποσκο-
πεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ
τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου.
² καὶ ἀπεκρίθη πρὸς μὲ κύριος, καὶ
εἶπε. γράψον ὅρασις, καὶ σαφῶς εἰς
πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινοσκὼν
αὐτά. ³ διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ
ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν.
ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι
ἐρχόμενος ἔξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.
⁴ ἐὰν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυ-
χή μου ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ δίκαιος ἐκπί-
στεῖός μου ζήσεται. ⁵ ὁ δὲ κατοικίμενος,
καὶ καταφρονήτης, ἀνὴρ ἀλάζων, οὐ-
θὲν μὴ περάνῃ. ὃς ἐπλάτυνε καθὼς
ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς
θανάτος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπι-
συνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς
λαοὺς. ⁶ οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐ-
τοῦ παραβολὴν λήψονται, καὶ πρό-
βλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦ-
σιν, οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ
ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων
τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. ⁷ ὅτι ἐξαι-
φνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν,
καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου, καὶ
ἔσθῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς. ⁸ διότι ἐσχύ-
λευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάν-
τες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοί, δι' αἵματα
ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πό-
λεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων
αὐτήν. ⁹ ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν
κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξει εἰς
ὑψος νοσσιᾶν αὐτοῦ, τοῦ ἐκπασθῇ-
ναι ἐκ χειρὸς κακῶν. ¹⁰ ἐβουλεύσω αἰ-
σχύνῃν τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας
πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ
σου. ¹¹ διότι λίθος ἐκ τοίχου βοησεται,
καὶ κάρθαρὸς ἐκ ξύλου φθέγγεται αὐ-
τά. ¹² οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἶ-
μασι, καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.
¹³ οὐ ταῦτά ἐστι παρα κυρίῳ παντο-
κράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ
εἰ

ἐν πυρί, καὶ ἔσθῃ πολλὰ ὀλιγοψύχῳ-
σαν. ¹⁴ ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ
γνώσται τὴν δόξαν κυρίου, ὡς ὕδωρ
κατακαλύψει αὐτούς. ¹⁵ ὡς ὁ ποτίζων
τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ,
καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ
σπῆλαια αὐτῶν. ¹⁶ πληρομένην ἀτι-
μίας ἐκ δόξης πλε καὶ σύ. καρδία σα-
λεύσῃ, καὶ σείσθῃ. ἐκκυλίσαι ἐπὶ
σὲ ποτηριον δεικνῶς κυρίου, καὶ συν-
ήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου. ¹⁷ διό-
τι ἀσέβεια τοῦ Ἀβιάου καλύψει σε,
καὶ ταλαιπωρία θηρόων πτοήσει σε,
δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσέβειας
γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατ-
οικούντων αὐτήν. ¹⁸ τί ὠφέλει γλυ-
πτὸν, τι ἐγλύψαν αὐτό; ἐπλασεν αὐτὸ
χώνευμα, φαντασίαν ψευδῇ, ὅτι πέ-
ποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐ-
τοῦ, τοῦ ποιῆσαι εὐδελὰ κοφά. ¹⁹ οὐαὶ
ὁ λέγων τῷ ἔνδοξο, ἐκνηφόν, ἐξεγέρ-
θῃ. καὶ τῷ λίδο, ὑψωθεί, καὶ αὐ-
τὸ ἐστι φαντασία. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἔλα-
σμα χρυσαίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν
πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. ²⁰ ὁ δὲ
κύριος ἐν νῶ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐλαβεί-
σθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κ Ε Φ Γ.

Προεμχὴ Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου
μετὰ ὧδης.

¹ Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ
ἐφοβήθην. ² κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην. ἐν μέσῳ δύο ζώων γνω-
σθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίλει τὰ ἔτη ἐπιγνω-
σθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
ἀναδεικνύσῃ. ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν
ψυχὴν μου, ἐν ὁργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
³ ὁ θεὸς ἐκ Θαύμαν ἦξε, καὶ ὁ ἄγιος
ἐξ ὄρους Φαράν κατασκίου δασέος.
διάψαλμα. ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρε-
τὴ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστειλες αὐτοῦ πλήρης
ἡ γῆ. ⁴ καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἐσταί. κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ
ἔδοτο ἀγάπησιν κραταιῶν ἐσχῶς αὐ-
τοῦ. ⁵ πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύ-
σεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία.
κατὰ πόδας αὐτοῦ ⁶ ἐστὴ, καὶ ἑσα-

λεύσῃ ἡ γῆ. ἐπέβλεψε, καὶ διετάμη
ἔσθῃ. διεθρύβη τὰ ὄρη βίβ, ἐταπ-
σαν βουνοὶ αἰώνιοι πορείας αἰωνίας
αὐτοῦ. ⁷ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα
Ἀβδιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκι-
αὶ γῆς Μαδιάμ. ⁸ μὴ ἐν ποταμοῖς
ἀργύσθης κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυ-
μός σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄχημά
σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου,
καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία. ⁹ ἐντί-
νων ἐνέτεινας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα,
λέγει κύριος, διαψάλα. ποταμῶν ῥα-
γισαὶ γῆ, ¹⁰ ὄψονται σε, καὶ ἀδ-
νησουσι λαοί. σκορπίων ὕδατα πο-
ρείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῇ,
ὑψος φαντασίας αὐτῆς. ἐπῆρθη ¹¹ ὁ
ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ὅση ἐν τῇ τάξει
αὐτῆς. εἰς φῶς βολίδες σου πορευσο-
ται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου.
¹² ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεως γῆν, καὶ ἐν θυ-
μῷ κατάξει ἔσθῃ. ¹³ ἐξηλθὲς εἰς σπ-
τηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χρι-
στὸν σου. βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνόμων
θανάτον, ἐξηγάρας δεσμούς ἕως τρα-
χήλου. διάψαλμα. ¹⁴ διέκοψας ἐν ἐκ-
στάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σείσθήσων-
ται ἐν αὐτῇ. διανοήσουσι χαλικοὺς αὐ-
τῶν, ὡς ἔσθῃν πτωχὸς λαθρα. ¹⁵ καὶ
ἐπιβίβας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους
σου, ταρασσόντας ὕδωρ πολὺ. ¹⁶ ἐφυ-
λαξάμην, καὶ ἐπτοήθῃ ἡ κοιλία μου
ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χυλῶν μου,
καὶ ἐξηλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου,
καὶ ὑποκάτωθεν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις
μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου.
¹⁷ διότι σὺ καὶ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀρτέλοις.
ψεύσεται ἔργον ἱλαίας, καὶ τὰ πεδία
οὐ ποιῆται βρώσιν. ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώ-
σεως πρόβατα, καὶ οὐκ ὑπάσκειναι
βόες ἐπὶ φάτναις. ¹⁸ ἔγω δὲ ἐν τῷ κυ-
ρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ
θεῷ τῷ σωτήρῳ μου. ¹⁹ κυριος ὁ θεὸς
δυναμὶς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας
μου εἰς συντέλειαν. ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπι-
βίβ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ φύδῃ αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΚΕΦ. Α'.

Λόγος κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσί, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ Ἐκκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμών βασιλέως Ἰουδα. ² ἔκλειψαι ἐκλείπτω ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει κύριος. ³ ἐκλείπτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη, ἐκλείπτω τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης. καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσβεῖς, καὶ ἔξαρώ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει κύριος. ⁴ καὶ ἔκτενω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔξαρώ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βαὰλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων, ⁵ καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δῶματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, ⁶ καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου. ⁷ εὐλαβείσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ κυρίου, ὅτι ἡτοίμασε κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡρίασκε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια. ⁹ καὶ ἐκδικήσω ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσβεΐας καὶ δόλου. ¹⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντρουμένων, καὶ ὁλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν. ¹¹ θρηνησατέ οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρημένοι ἀργυρίῳ. ¹² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ λυχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυ-

λάγματα αὐτῶν. οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ, ¹³ καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν. καὶ οἱ κοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς. καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπέλωνας, καὶ οὐ μὴ πίνωσι τὸν οἶνον αὐτῶν. ¹⁴ ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχὺ σφοδρά. φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται. ¹⁵ δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀσπίδος καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνώφου καὶ σκότους, ἡμέρα νεφελῆς καὶ ὀμίλης, ¹⁶ ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς. ¹⁷ καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὥς τυφλοί, ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξημαρτον. καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὥς χοῖν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὥς βόλβιτα. ¹⁸ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

ΚΕΦ. Β'.

Συνάχθητε, καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον, ² πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπιλθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπιλθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου. ³ ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρῖμα ἐραξέσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. ⁴ διότι Γὰρ ἀθηρησμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλην εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἀλωτος μεσημβρίας ἐκρίψεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκκρίνωθήσεται. ⁵ οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν. λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἀλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

κίας. ⁶ καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων. ⁷ καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοιποῖς οἴκου Ἰουδα, ἐπ' αὐτοὺς νημήσονται ἐν τοῖς οἰκοῖς Ἀσκάλωνος, θείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰουδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. ⁸ ἤκουσα ὀνειδισμούς Μωάβ, καὶ κονδυλισμούς υἱῶν Ἀμμων, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου. ⁹ διὰ τοῦτο, ῥῶ ἐγὼ, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμων ὡς Γόμορρά, καὶ Λαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμανία ἄλωνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ οἱ καταλοιποὶ λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτοὺς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς. ¹⁰ αὕτη αὐτοῖς ἀντί τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα. ¹¹ ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. ¹² καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μου ἔστέ. ¹³ καὶ ἐκτενέτην χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θῆσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἄνδρον, ὡς ἔρημον. ¹⁴ καὶ νημήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποιμνία, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἔχινοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται. καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διорύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς πυλώσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Γ'.

¹⁵ Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ¹ ὃ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολλύτρωμένη πόλις, ἡ περιστέρα ² οὐκ εἰσῆκουσε φωνῆς. οὐκ ἔδεξατο

παιδείαν, ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεῖ, καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγασεν. ³ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέσστες ὠρούμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρῶν. ⁴ οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί. ἐρεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον. ⁵ ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἀδικον, πρῶτ' πρῶτ' δώσει κῆριμα αὐτοῦ εἰς φῶς. καὶ οὐκ ἀπεκρύβη καὶ οὐκ ἔγρω ἀδικίαν ἐν ἀπειτήσῃ, καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν. ⁶ ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν. ἐξηρημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παραπαν, τοῦ μὴ διοδεύειν. ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν. ⁷ εἶπα, πλην φοβείσθῃ με, καὶ δεῖξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν. ἐτοιμάζου, ὀρθρισον, ἐφθάρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν. ⁸ διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον. διὸ τὸ κῆριμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου. διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. ⁹ ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλώσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου, τοῦ δουλεῦεν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἓνα. ¹⁰ ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδεξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἰσοῦσι θυσίας μοι. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ καταισχυρῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδεύματων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ. ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς τοῦ μεγαλυνῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου μου. ¹² καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῖν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου. ¹³ οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία. διότι αὐτοὶ νημήσονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ

ἐκφ-

ἐκφοβῶν αὐτούς. ¹⁴ χαῖρε θύγατερ Σιών, κήρυξε θύγατερ Ἱερουσαλήμ. εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλήμ. ¹⁵ περιεῖλε κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελυτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. βασιλεὺς Ἰσραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι. ¹⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ. θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. ¹⁷ κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπαξί ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινίει σε ἐν τῇ ἀγαπῇ σου αὐτοῦ. καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς. ¹⁸ καὶ

συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. οὐαὶ τίς ἐλάβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; ¹⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί, ἐνέκέν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπτεσμένην, καὶ τὴν ἀποσπένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημά, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ²⁰ καὶ κατασυνθῇσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξομαι ὑμᾶς. διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μὲν τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων. εἰπὸν πρὸς Ζοροβαβὲλ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων. ² τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, λέγων. ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, οὐκ ἔχει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον κυρίου. ³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων. ⁴ εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἔστι τοῦ οἰκεῖν ἐν οἰκοῖς ὑμῶν κοιλοσπᾶσθαι, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρημαίται; ⁵ καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. τάξαιτε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν. ⁶ ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσενέγκαιτε ὀλίγα, ἐφαγετε καὶ οὐκ εἰς πλημμονὴν, ἐπιετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγει συνήγαγεν εἰς δισμὸν τετραπλήθειον. ⁷ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, ⁸ ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε κύριος. ⁹ ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα. καὶ εἰσπρέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξε-

φύσησα αὐτά. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἔστιν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ¹⁰ διὰ τοῦτο ἀνέβη ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῆτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόρους τῶν χειρῶν αὐτῶν. ¹² καὶ ἤκουσε Ζοροβαβὲλ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου. ¹³ καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος κυρίου ἐν ἀγγέλοις κυρίου τῷ λαῷ. ἐγὼ εἴμι μεθ' ὑμῶν, λέγει κύριος. ¹⁴ καὶ ἐξήγαγε κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβαβὲλ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξηλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἷκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν.

Bbb

Κεφ.

Κ Ε Φ. Β'.

Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων. ² εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων. ³ τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; ⁴ καὶ νῦν κατισχυε Ζοροβάβελ, λέγει κύριος, καὶ κατισχυε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει κύριος, καὶ ποιῶτε, διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος ὁ παντοκράτωρ, ⁵ καὶ τὸ πνεῦμα μου ἐφέστηκε ἐν μέσῳ ὑμῶν. Θαρσέετε, ⁶ διότι τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν, ⁷ καὶ συσείσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἦξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ πλησῶ τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁸ ἐμὸν τὸ ἄργυριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει κύριος παντοκράτωρ ⁹ διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἑσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εὐρῆνην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ εὐρῆνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον. ¹⁰ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων. ¹¹ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων. ¹² ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἄγιον ἐν τῷ ἅκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἄψῃται τὸ ἅκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἐψέματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντός βρωμάτος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, οὐ. ¹³ καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος. ἐὰν ἄψῃται μεμιασμένος ἀκαθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντός

τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, μιανθήσεται. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν. οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἐνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισέετε ἐν πύλαις ἐλέγχοντα. ¹⁵ καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ τοῦ θάνατι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου, ¹⁶ τίνες ἦτε, ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σατα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σατα. καὶ εἰςπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐξαντλήσαι πεντηκονταμετρητάς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι. ¹⁷ ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν χαλᾷ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος. ¹⁸ ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετραδὸς καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τεθεμελιώται ὁ ναὸς κυρίου. θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ¹⁹ εἰ ἐκγνωσθήσεται ἐπὶ τῆς αἰᾶς, καὶ εἰ ἐπὶ ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῇ σικκῇ, καὶ ἡ φοά, καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογησῶ. ²⁰ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, λέγων. ²¹ εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, λέγων. ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ²² καὶ καταστρέψω θεόνους βασιλεῖς, καὶ ὀλοθρεύσω δυνάμεις βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἐκκεῖνος ἐν βομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ²³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, λήψομαι σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ, τὸν δοῦλον μου, λέγει κύριος, καὶ θησομαι σε ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἠρέτισα, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

ZAXA-

ΖΑΧΑΡΙΙΑΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Εν τῷ ὀγδόῳ μηνί, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου, υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην, λέγων. ² ὤργισθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην, ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων. ⁴ καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἳ ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται ἐμπροσθεν λέγοντες, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθουσιν, καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου, λέγει κύριος. ⁵ οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται; ⁶ πληρὸν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμια μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματι μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφῆταις, οἱ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν. καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν. καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν. ⁷ τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι, τῷ ἐνδεκάτῳ μηνί, οὗτός ἐστιν ὁ μῆν Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην, λέγων. ⁸ ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππου πυρρόν, καὶ οὗτος εἰσῆκει ἀναμέσον τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἱσποὶ πυρροὶ, καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί. ⁹ καὶ εἶπα. τί οὗτοι κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἐγὼ εἶδξω σοι τί ἐστὶ ταῦτα. ¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεισθηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μέ. οὗτοί εἰσιν οὗς ἐξαπέστειλε κύριος, περιοδεῦσαι τὴν γῆν. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ

ἄγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφειστώτῃ ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον. περιωδυνάμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχάζει. ¹² καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπε. κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερείδες τοῦτο ἐβδομηκοστὸν ἔτος; ¹³ καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἄγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοί ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς. ¹⁴ καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἀνέκραγε λέγων, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιών ζήλον μέγαν, ¹⁵ καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀντ' ὧν μὲν ἐγὼ ὤργισθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακὰ. ¹⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμῷ, καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτι. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἔτι ἀνέκραγε λέγων, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν Σιών, καὶ αἰρετιεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁸ καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα. ¹⁹ καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸ λαλοῦντα ἐν ἐμοί, τί ἐστὶ ταῦτα κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μέ. ταῦτα τὰ κέρατα, τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ καὶ εἰδείξεν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας. ²¹ καὶ εἶπα. τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε. ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἤρε κεφαλὴν. καὶ ἐξῆλθosan οὗτοί τοῦ ὀξύναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

ΚΕΦ. Β'.

Και ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδου ἄνθρωπος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν. ² καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς μέ. διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ, καὶ πηλίκον τὸ μήκος. ³ καὶ ἶδου ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, λέγων. δράμε, καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκείνον, λέγων. κατακαρήσῃς κατοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πληθύνουσιν ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει κύριος, τείχος πυρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁶ ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει κύριος. διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει κύριος, ⁷ εἰς Σιών, ἀνασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος. ⁸ διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, ὁπίσω δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. ⁹ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσονται σκύλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνῶσεσθε, ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με. ¹⁰ τέρπου καὶ εὐφραίνου θυγάτερ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος. ¹¹ καὶ καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ κατασκευώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ. ¹² καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ἰούδαν, τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἁγίαν. καὶ αἰρετιᾷ ἐτι τὴν Ἱερουσαλήμ. ¹³ εὐλαβησῶ πάσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ ἐδεδέξαι μοι κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου, καὶ ὁ διάβολος

εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς τὸν διάβολον. ἐπιτιμῆσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπιτιμῆσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ. οὐκ ἰδοὺ τοῦτο οὗς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς; ³ καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρά, καὶ εἰστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων. ἀφέλτε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρά ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἀφῆρκα τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη, ⁵ καὶ ἐπίθιτε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει. ⁶ καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων. ⁷ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔαν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προσταγμασί μου φυλάξῃ, καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου. καὶ ἔαν διαφυλάσῃς τὴν αὐλὴν μου, καὶ δάσω σοι ἀναστρεφόμενους ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων. ⁸ ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν. ⁹ διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἐπὶ τὰ ὀφθαλμοὶ εἰσιν. ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφησὼ πάσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ¹⁰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσατε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἁμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐξηγήσαί με ὃν τρόπον, ὅταν ἐξεγερεθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὑπνου αὐτοῦ. ² καὶ εἶπε πρὸς μέ. τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα. ἑώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῇ ὅλη, καὶ τὸ λαμπαδίδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνους

λύχνους τοῖς ἐπάνω αὐτῆς, ³ καὶ δύο ἑλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκδεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων. ⁴ καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, λέγων. τί ἐστι ταῦτα κύριε; ⁵ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς μέ, λέγων. οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα. οὐχὶ κύριε. ⁶ καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς μέ, λέγων. οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων. οὐκ ἐν δυνάμει μετ' αὐτήν, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματί μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁷ τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθώσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ⁹ αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐدمελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ. ¹⁰ διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς, καὶ χαροῦνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. τί αἱ δύο ἑλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων; ¹² καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἑλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσαῖς; ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, οὐχὶ κύριε. ¹⁴ καὶ εἶπεν. οὐτοὶ οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίότητος παρεστήνασι κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. Ε.

Καὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἶδον ὄρεπανον πετόμενον. ² καὶ εἶπε πρὸς μέ. τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα ἐγώ. ὁρῶ ὄρεπανον πετόμενον μήκους πῆχεων εἴκοσι, καὶ πλάτους πῆχεων δέκα. ³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσκωπον πάσης τῆς γῆς. διότι πᾶς ὁ κλέπτῃς ἐκ τούτου ἕως

θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται. ⁴ καὶ ἐξοίσω αὐτό, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰςλευσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτόν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐξηλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἰδε τὸ ἐκπορευόμενον τούτου. ⁶ καὶ εἶπα. τί ἐστι; καὶ εἶπε. τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον. καὶ εἶπεν. αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ⁷ καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβδου ἐξαιρόμενον. καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. ⁸ καὶ εἶπεν. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία, καὶ ἐξήρπην αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἐξόμην τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. ⁹ καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἑποπός, καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί. ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον; ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλωνῶς, καὶ ἐτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὄρεων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ. ² ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρρῆοι, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες, ³ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. ⁴ καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί. τί ἐστι ταῦτα κύριε; ⁵ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε. ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνθρωποι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορευόμενοι παραστήται τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς. ⁶ ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι

ποι

ποι οἱ μέλανες, ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἔξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου, ⁷ καὶ οἱ ψαροὶ ἔξεπορεύοντο, καὶ ἐπ' ἄβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεύσαι τὴν γῆν. καὶ εἶπε. πορεύεσθε, καὶ περιόδευσате τὴν γῆν, καὶ περιοδεύσαν τὴν γῆν. ⁸ καὶ ἀνέβησεν, καὶ ἐλάλησεν πρὸς με, λέγων. ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ ἀνέπαιυσαν τὸν θυμόν μου ἐν γῇ Βορρᾶ. ⁹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁰ λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτήν, καὶ εἰς ἐλευσὴν σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἡκοντος ἐκ Βαβυλῶνος, ¹¹ καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. ¹² καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἰδοὺ ἄνθρωπος, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου, ¹³ καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ καταρξέται ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλὴ ἐιρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων. ¹⁴ ὁ δὲ στεφάνος ἔσται τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτήν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁵ καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ γνώσισθε, διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἔσται, ἂν εἰσακουόντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου, ὃς ἐστὶ Χασελεύ. ² καὶ ἔξαπέστειλεν εἰς Βαιθλὴλ, Σαρσάρ καὶ Ἀρβεσιερὸς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἐξήλασσαι τὸν κίριον, ³ λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν

τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγων. εἰσέλ-
λυθεν ὡς ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ
ἅγιασμα, καθότι ἐποίησεν ἡδὴ ἱκανὰ
ἔτη. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν
δυναμένων πρὸς ἐμε, λέγων. ⁵ ἰπὸν
πρὸς ἅπαντας τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ
πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων. ἂν νηστεύ-
σητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ
ἐν ταῖς ἑβδομαῖς, καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκον-
τα ἔτη, μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι·
⁶ καὶ ἂν φάγητε ἢ πίητε, οὐχ ὑμεῖς
δοθετε καὶ πίνετε; ⁷ οὐχ οὗτοι οἱ λό-
γοι, οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ τῶν
προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν; ὅτε ἦν
Ἰερουσαλὴμ κατοικουμένη, καὶ εὐθη-
νούσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλοῦν αὐτῆς,
καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατοικεῖτο.
⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζα-
χαρίαν, λέγων. ⁹ τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ. κρῖμα δίκαιον κρίνετε,
καὶ ἔλεος καὶ οὐκ τιμὸν ποιεῖτε ἕκα-
στος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ
χρησάν καὶ ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον
καὶ πένθητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ
κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
μὴ μνησικακεῖτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν. ¹¹ καὶ ἠπειθήσαν τοῦ προσέχειν,
καὶ ἔδωκαν κῶτον παραφρονούντα,
καὶ τὰ ὥτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ
εἰσακούειν. ¹² καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν
ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ
νόμου μου, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἔξα-
πέστειλε κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύ-
ματι αὐτοῦ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν
τῶν ἐμπροσθεν. καὶ ἐγένετο ὄρη μὴ
γάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος.
¹³ καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶπα, καὶ οὐκ
εἰσηκουσαν, οὕτως κειράζονται, καὶ
οὐ μὴ εἰσακούσω, λέγει κύριος παντο-
κράτωρ. ¹⁴ καὶ ἐκβάλω αὐτοὺς εἰς
πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν. καὶ ἡ
γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν
ἐκ διოდούντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος.
καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφαν-
ισμόν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντο-
κράτορος, λέγων. ² τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ. ἐξήλασα τὴν Ἰερου-
σαλὴμ, καὶ τὴν Σιών ἕηλον μέγαν, καὶ
θυμῷ

θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωκα αὐτήν. ³ τὰδε λέγει κύριος. ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλήμ πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον. ⁴ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλήμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν. ⁵ καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασιῶν παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. ⁶ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. εἰ ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοιπῶν τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν μου ἀδυνατήσει; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁷ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἰδοὺ ἐγὼ σῶζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, ⁸ καὶ εἰσάξω αὐτούς, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔσονται ἔμοι εἰς λαόν, καὶ ἐσονται αὐτοὶ εἰς λαὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ. ⁹ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελιώται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ᾠκοδομηταί. ¹⁰ διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐκ ὑπαρξεί, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνῃ ἀπὸ τῆς θλίψεως. καὶ ἑξαποστελὼ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. ¹¹ καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, ¹² ἀλλ' ἡ δεῖξω εἰρήνην. ἡ ἀμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν θρόσκον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοιπίοις τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα. ¹³ καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος

Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. θαρσαῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶ ὑμῶν. ¹⁴ διότι τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὃν τρόπον διενόηθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσει με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, ¹⁵ οὕτως παρατέταγμαί, καὶ διανενόημαί ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. θαρσαῖτε. ¹⁶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε. λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀληθεῖαν καὶ κῆρυμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν. ¹⁷ καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογιέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε, διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρὸς με, λέγον. ¹⁹ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. νηστεία ἡ τετράς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἐορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀληθεῖαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. ²⁰ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι ἤξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς, ²¹ καὶ συνελθούσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐκλήτησαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος. πορεύεσθαι καὶ γὰρ. ²² καὶ ἤξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκλήτησαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξελάσασθαι τὸ πρόσωπον κυρίου. ²³ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δεκά ἀνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες, πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν ἐστίν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Λήμμα λόγου κυρίου, ἐν γῇ Σιδραχ καὶ Δαμασκου θυσία αὐτοῦ, διότι κύριο;

κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐν Ἡμαθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν, διότι ἐφρόνησαν σφόδρα. ³ καὶ ὠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χρὸν, καὶ συνηγάγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν. ⁴ καὶ διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτοὺς, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται. ⁵ ὀψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ἤσχυνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς. καὶ ἀπολείται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ. ⁶ καὶ κατοικήσουσιν ἄλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἄλλοφύλων, ⁷ καὶ ἐξαρθῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν. καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χυλίαςχος ἐν Ἰούδα, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰερουσαῖος, ⁸ καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα, τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι, μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἐώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. ⁹ χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ¹⁰ καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πληθὸς καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς. ¹¹ καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλās δασμίου σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. ¹² καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, ¹³ διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον, ἐπλησα τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς βομφαίαν μαχητοῦ, ¹⁴ καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς,

καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σαλπιγγὶ σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. ¹⁵ κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτοὺς, καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον, καὶ πλήσουσι τὰς φιάλας ὡς θυσιαστήριον. ¹⁶ καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίσονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ. ¹⁷ ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι καλὸν αὐτοῦ, οἷτος πενί-σκει, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παράθένους.

ΚΕΦ. Γ'.

Αἰτεῖσθε παρὰ κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρῶμιον καὶ ὀψιμον. κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ ὑετὸν χιμωρὸν δώσει αὐτοῖς, ἐκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ. ² διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους, καὶ οἱ μαντεῖς ὁράσεις ψευδεῖς. καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῇ ἐλάλουν, μάταια παρεκάλουν. διὰ τοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, διότι οὐκ ἦν ἰασίς. ³ ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνούς ἐπισκέψομαι. καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸν ποιμνιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἔκπον εὐπρεπῇ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ, ⁴ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ. ⁵ καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάσσονται, διότι κύριος μετ' αὐτῶν. καὶ κατασυνθῇσονται ἀναβάται ἵππων. ⁶ καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσω, καὶ κατοικίω αὐτῶν, ὅτι ἠγάπησα αὐτοὺς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτοὺς. διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς, ⁷ καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ γαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν ὄνῳ. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὀψονται, καὶ ευφρανθήσονται, καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ⁸ σηματοῦ αὐτοῖς,

τοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς, διότι λυτρώσομαι αὐτοὺς, καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί. ⁹ καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μου, ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι. ¹⁰ καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ¹¹ καὶ διελύσσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ, καὶ πατάσσονται ἐν θαλάσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκήπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται. ¹² καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυήσονται, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου. ² ὀλουξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἐταλαιπώρησαν. ὀλουξάτε δρυὲς τῆς Βασιανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ ὄρυμνος ὁ σὺμφυτος. ³ φωνὴ θρηνοῦντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν. φωνὴ ὠρουμένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φύγμα τοῦ Ἰορδάνου. ⁴ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς, ⁵ ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον, εὐλογητὸς κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν, καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς. ⁶ διὰ τοῦτο οὐ φέσσομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λέγει κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐταῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ⁷ καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτιν. καὶ λήψομαι ἑμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μὲν μίαν ἐκάλεσα κἄλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα. ⁸ καὶ ἔξαρχῶ

τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνί, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπαυρόντο ἐπ' ἐμέ. ⁹ καὶ εἶπα· οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς, τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνησκέτω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλείπετω, καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιένεωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποδρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς, ¹¹ καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναanaῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος κυρίου ἐστὶ. ¹² καὶ ἔρῳ πρὸς αὐτοὺς. εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶ, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπέιπασθε. καὶ ἔσθησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. καθὲς αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἰδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον. ¹⁴ καὶ ἀπὲρρίψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰουδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἔτι λυβε σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου, ¹⁶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται, καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφαγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει. ¹⁷ ἃ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καταλειποῖτες τὰ πρόβατα, μάχιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηρανόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ἀἴμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. λέγει κύριος, ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. ² ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς πρόθυρα

σα-

σαλεύόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλω, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατουμένον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται, καὶ ἐπισυναθροῦνται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει, καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει. ⁵ καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰούδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν. ⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς δαλόν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ ἐτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα Ἰούδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλυνῇται καύχημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα. ⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω ἑξῆραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ¹⁰ καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ. καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς μὲ, ἀνθ' ὧν κατοικήσαντο. καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετόν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετός ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου, ¹² καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς. φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ

γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. ¹³ φυλὴ οἴκου Δαυὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. ¹⁴ πᾶσαι αἱ ὑπολειμμέναι φυλαί, φυλὴ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανογιζόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμὸν. ² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος σαβαώθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδωλῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται μνεία. καὶ τοὺς ψευδοπροφῆτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἑξαρώ ἀπὸ τῆς γῆς. ³ καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἐπὶ, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, οὐ ἴσῃσι, ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου, καὶ συμποδοῖσας αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. ⁴ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατασχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς δράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν, καὶ ἐνδύσονται δέσφιν τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο. ⁵ καὶ ἐρεῖ, οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου. ⁶ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν. τί αἱ πληγαὶ αὐτῶν ἀνάμεσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, ὡς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. ⁷ ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα. καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς. ⁸ καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ. ⁹ καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτούς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς.

τοὺς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον. αὐ-
τὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, καὶ γω
ἐπακούσομαι αὐτῶ, καὶ ἐρῶ, λαός
μου οὗτός ἐστι, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, κύριος
ὁ θεός μου.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἰδού ἡμέραι ἔρχονται κυρίου, καὶ
διαμερισθήσονται τὰ σκυλάσου ἐν σοί.
² καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ αλώσε-
ται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ
οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσου-
νται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πό-
λεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοιποι
τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν
ἐκ τῆς πόλεως. ³ καὶ ἐξελεύσεται κύ-
ριος, καὶ παρατάσσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ⁴ καὶ στή-
σουται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ
κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν.
καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ
θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα. καὶ
κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν
Βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
Νότον, ⁵ καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ
τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγκολληθήσεται
φάραγξ ὀρέων, ἕως Ἰασὸδ, καὶ ἐμ-
φραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ συσσεισμοῦ, ἐν ἡμέραις
Ὁκίου βασιλέως Ἰούδα. καὶ ἦξει κύ-
ριος ὁ θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι
μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψυχὴ καὶ
πάγος ⁷ ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡ-
μέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ
οὐκ ἡμέρα, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέ-
ραν ἔσται φῶς. ⁸ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἑσχατὴν, καὶ ἐν
θέρεϊ καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως. ⁹ καὶ
ἔσται κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν,
¹⁰ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἑ-
ρμιῶν ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ρεμμὼν κατὰ
Νότον Ἱερουσαλὴμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τό-

που μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὴν
ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώ-
της, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν, καὶ
ἕως τοῦ πύργου Ἀναμὴλ. ἕως τῶν
ἀποληγνίων τοῦ βασιλέως ¹¹ κατοική-
σουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐνάθεμα οὐκ ἔ-
σται ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ
πεποιθότως. ¹² καὶ αὕτη ἔσται ἡ
πτῶσις ἣν κόψει κύριος πάντας τοὺς
λαούς, ὅσοι ἐπιστράτευσαν ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ. τακῇσονται αἱ σάρκες αὐτῶν,
ἐστηκότων ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὀνήσουσιν ἐκ
τῶν ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐ-
τῶν τακῇσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
¹³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑκα-
στὸς κυρίου μεγάλη ἐπ' αὐτοὺς. καὶ
ἐπιλήσουσιν ἑκάστος τῆς χειρὸς τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακῇσεται ἡ
χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ Ἰούδας παρατά-
σσεται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν
ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν,
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν
εἰς πληθος σφόδρα. ¹⁵ καὶ αὕτη ἔσται
ἡ πτώσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιό-
νων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων,
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων
ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ
τὴν πτώσιν ταύτην. ¹⁶ καὶ ἔσται,
ὅσοι ἔαν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων
τῶν ἔθνων τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἀναβῇσονται κατ' ἐνιαυ-
τὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἐορτάσαι
τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. ¹⁷ καὶ
ἔσται, ὅσοι ἔαν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις
προστεθῇσονται. ¹⁸ ἔαν δὲ φυλὴ Αἰ-
γύπτου μὴ ἀναβῇ, μὴδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ
τούτους ἔσται ἡ πτώσις, ἣν πατάξει
κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀ-
ναβῇ, τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς
σκηνοπηγίας. ¹⁹ αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρ-
τία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων
τῶν ἔθνων, ὅς ἂν μὴ ἀναβῇ ἐορτάσαι
τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. ²⁰ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινόν
τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκρά-
τορι.

τορι. καὶ ἔσονται οἱ λήβητες ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστήριου. ²¹ καὶ ἔσται πᾶς λήβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἅγιος τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. καὶ

ἦξουν πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ ληψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐψηφουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσται Χαναταῖος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ. θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν. ² ἡγάπησα ὑμᾶς, λέγει κύριος. καὶ εἵπατε, ἐν τίνι ἡγάπησα ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἡσαῦ τοῦ Ἰακώβ, λέγει κύριος, καὶ ἡγάπησεν τὸν Ἰακώβ, ³ τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα; καὶ ἔταξα τὰ ὄρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου. ⁴ διότι ἐρεῖ, ἡ Ἰδουμαία κατέστρεψται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους. τότε λέγει κύριος παντοκράτωρ. αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω. καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὄρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος. ⁵ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, ἡμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ. ⁶ υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δούλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ. καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἔστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ κύριος εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἔστιν ὁ φόβος μου; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἵπατε, ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου; ⁷ προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους, καὶ εἵπατε, ἐν τίνι ἡλισγησαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε. ⁸ διότι ἐὰν προσάγῃτε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσάγῃτε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδεχεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁹ καὶ νῦν ἐξιλάσκεισθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτοῦ. ἐν χερσὶν ὑμῶν γεγενεα ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁰ διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκελι-

σθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν. οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. ¹¹ διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδοξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθάρη. διότι μέγα τὸ ὄνομα μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹² ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσονται βρώματα αὐτοῦ. ¹³ καὶ εἵπατε, ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶ, καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἰσφέρετε ἁρπάγματα, καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα. καὶ ἐὰν φέρετε τὴν θυσίαν, εἰ προσδεξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁴ καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θυεὶ διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ. διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς. ² ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῇσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν. καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. ³ ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμιον, καὶ σκορπιῶ ἐνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἐνυστρον ἔορταν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό. ⁴ καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύ-

την, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁵ ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. ⁶ νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐκ εὗρέθη ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ. ἐν εἰρήνῃ κατενθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. ⁷ ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γνώσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν. ⁸ ὑμεῖς δὲ ἐκκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἡσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁹ κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερρώμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς ἐστέιν. ¹⁰ ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. ¹¹ οὐχὶ πατήρ εἰς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ θεὸς εἰς ἐκτίσεν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλώσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν; ¹² ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ βδελυγμὰ ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια κυρίου, ἐν οἷς ἡγάπησε, καὶ ἐπέτῃδεν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους. ¹³ ἐξολοθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ¹⁴ καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε. ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων. ἐτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; ¹⁵ καὶ εἶπατε, ἐνεκὲν τίνος; ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου. ¹⁶ καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. καὶ εἶπατε, τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναικὰ νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπη, ¹⁷ ἀλλὰ ἐὰν μισῶσα ἐξαποστείλῃς, λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσ-

ραὴλ, καὶ καλύψει ἄσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε ¹⁷ οἱ παροξύναντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν. καὶ εἶπατε, ἐν τίνι παροξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ τοῦ ἐστιν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κ Ε Φ. Γ'.

Ιδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίρῃς ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε. ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ² καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰς ὁδοῦ αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποῖα πλυνόντων. ³ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρῶν ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρῶσι τοὺς υἱοὺς Λευι, καὶ χεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον. καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ, ⁴ καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδᾶ καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἐμπροσθεν. ⁵ καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακούς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανούς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁶ διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. ⁷ καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐκκλίνετε νόμιά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἶπατε, ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν; ⁸ μήτι πτερινεῖ ἄνθρωπος θεόν; διότι ὑμεῖς πτερινίζετέ με. καὶ ἐρεῖτε, ἐν τίνι ἐπτερινισαμέναι; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν

είσιν. ⁹καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐγὼ ὑμεῖς περνίσετε. τὸ ἔτος συνετέλεσθη, ¹⁰καὶ ἐξηγένηκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυρούς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ἑπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἕαν μὴ ἀνοίξω ὑμῶν τοὺς καταβράχτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχέω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι. ¹¹καὶ διαστελῶ ὑμῶν εἰς βροσίον, καὶ οὐ μὴ διαφθερῶ ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἀμπέλος ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹²καὶ μακαριούσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσσεσθε ὑμεῖς γῆ θλητῇ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹³ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει κύριος, καὶ εἵπατε, ἐν τίνι κατέλαθραμεν κατὰ σοῦ; ¹⁴εἵπατε, μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος; ¹⁵καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ θεῷ, καὶ ἐσώθησαν. ¹⁶ταῦτα κατέλαθραν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ προσέσχε κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον, καὶ εὐλαβομένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁷καὶ ἔσονται μοι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ

ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἰρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ. ¹⁸καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὀψεσθε ἀναμέσον δικαίων, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

Κ Ε Φ. Δ.

Διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἐρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλὰ μνη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλημα. ²καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σικητήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσφῶν ἀνεμένα. ³καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁴καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ, ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. ⁶μνησθετι νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρῇβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσταγματα καὶ δικαιώματα.

Η Σ Α Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ὅρασις ἦν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἦν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀξείου καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. ²ἔκουε οὐρανὸν, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησεν. υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. ³ἔγνω βούς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φατνὴν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς με οὐκ συνήκεν. ⁴οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτιῶν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἀνόμοι, ἔγκατελίπατε τὸν κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵τί ἐτι πληγῇτε

προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην. ⁶ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα. οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθιῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμου. ⁷ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρρῆκαστοι. τὴν χωρὰν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἄλλοτριοι κατεστθίουσιν αὐτήν, καὶ ῥημύεται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἄλλοτρίων. ⁸ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς ἀκρὴν ἐν ἀμπέλῳ, καὶ ὡς ὄπισθεν φυλάκιον ἐν σκευατῷ, ὡς πῶτος παλορχουμένη. ⁹καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαὶθ ἔγκατελίπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σοδομα

ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γομορρὰ ἂν ὠμοιωθῇμεν. ¹⁰ ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἄρχοντες Σοδομόων. προσέχετε νόμον θεοῦ, λαὸς Γομορρὰς. ¹¹ τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει κύριος. πλήρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλωμαι, ¹² οὐδ' ἂν ἐρχῇθε ὀφθῆναι μοι. τίς γὰρ ἐξεήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλὴν μου ¹³ οὐ προσθήσεσθε. ἐὰν φέριτε σμιδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδελυγμὰ μοι ἐστὶ. τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σαββατα, καὶ ἡμέρας μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι. ¹⁴ καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν, μισέῃ ἡ ψυχὴ μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. ¹⁵ ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπ' ὑμῶν. καὶ ἔαν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις. ¹⁶ λούσασθε, καθαροὶ γένησθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, ¹⁷ μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούντων. κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν, ¹⁸ καὶ δεῦτε διελγχθῶμεν, λέγει κύριος. καὶ ἔαν ὥσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικεῦν, ὥς χιόνα λευκανῶ. ἔαν δὲ ὥσιν ὡς κόκκινον, ὥς ἔριον λευκανῶ. ¹⁹ καὶ ἔαν θέλητε, καὶ εἰσακούσῃτέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ²⁰ ἔαν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. ²¹ πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ἣ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί. ²² τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον. οἱ κάπηλοι σου μίσουνσι τὸν οἶνον ὕδατι. ²³ οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀφθαλμοὶ οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χερῶν οὐ προσέχοντες. ²⁴ διὰ τοῦτο ταῦτε λέγει κύριος ὁ δεσπότης σαβαώθ. οὐαὶ οἱ ἰσχυρόντες Ἰσραὴλ. οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναρτίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω. ²⁵ καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πυρώσω εἰς

καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφίλω πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ. ²⁶ καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητροπόλις πιστῇ Σιών. ²⁷ μετὰ γὰρ καίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. ²⁸ καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται. ²⁹ ὅτι ἐισχυθήσονται ἀπὸ τῶν ἐδύλων αὐτῶν, ἀὶ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ᾤκνῆσαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἀ ἐπεθύμησαν. ³⁰ ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παραδείσος ἰδωρ μὴ ἔχων. ³¹ καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλαμὴ στείπ πτύον, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομο. καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Κ Ε Φ. Β'.

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ. ² ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἑσπέραις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη. ³ καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι. δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ κρίνῃ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολύν. καὶ συγκόψουσι τὰς μαχίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ξιφίνας αὐτῶν εἰς δρέπανα. καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μαχίραιαν, καὶ οὐ μὴ μάθωσι ἐπὶ πολεμίᾳ. ⁵ καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακώβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου. ⁶ ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χῶρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. ⁷ ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χῶρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμός τῶν θησαυρῶν αὐτῶν. καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ

οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν.
⁸ καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἰδακτυλοὶ αὐτῶν.
⁹ καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς.
¹⁰ καὶ νῦν εἰσελθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
¹¹ οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοί. ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός. καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
¹² ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.
¹³ καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεωρῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλανοῦ Βασάν.
¹⁴ καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν,
¹⁵ καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τείχος ὑψηλόν,
¹⁶ καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θῆαν πλοίων κάλλους.
¹⁷ καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσέεται ὑβρις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
¹⁸ καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρυψουσιν,
¹⁹ εἰς ἐνέγκαντες εἰς τὰ σπηλαιοῦ καὶ εἰς τὰς σχισμάς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
²⁰ τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελυγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτερίαις,
²¹ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεῆς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμάς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ιδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχύον ἄρτος καὶ ἰσχύον ὕδατος,
² γίγαντας καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον,
³ καὶ πεντηκόν-

ταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφον ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.
⁴ καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίκεται κυριεύσουσι αὐτῶν.
⁵ καὶ συμπεσέεται ὁ λαὸς ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρώπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. προκόμεν τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἐντιμόν,
⁶ ὅτι ἐπιληφεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοὺ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σέ ἐστω.
⁷ καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ. οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον. οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου,
⁸ ὅτι ἀνείτα Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπτέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς κυρίον ἀπειθούντες. διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν,
⁹ καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς. τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνγγεῖλαν καὶ ἐνέφανισαν. οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλήν πόνηράν, κατ' ἑαυτῶν
¹⁰ εἰπόντες. δῆσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχευτος ἡμῖν ἐστί. τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἐργῶν αὐτῶν φάγονται.
¹¹ οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.
¹² λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν τρόνον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν.
¹³ ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.
¹⁴ αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἔξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἀραγῇ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;
¹⁵ τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν κατασχύνετε;
¹⁶ τὰδε λέγει κύριος. ἀνδ' ὧν ἰψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σφύουσιν τοὺς χιτῶνας, καὶ τοὺς ποσὶν ἅμα παίζουσιν.
¹⁷ καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιών. καὶ κύριος ἀνακαλύψει τὸ σκῆμα αὐτῶν

¹⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια, καὶ τοὺς κοσύμβους, καὶ τοὺς μινίσκους, ¹⁹ καὶ τὸ κάθισμα, καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν, ²⁰ καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλια, καὶ τὸ ἐμπλόκισον, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ περιδέξια, καὶ τὰ ἐνώτια, ²¹ καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρφυρα, ²² καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανή Λακωνικά, ²³ καὶ τὰ βύσσιννα, καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ θέριστρα κατὰκλιτα. ²⁴ καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδέϊας κοινορτός. καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ. καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλακρόμα ἐξῆς διὰ τὰ ἔργα σου. καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον. ²⁵ καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος, ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖται. καὶ οἱ ἰσχυρόντες ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσονται. ²⁶ καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν. καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἑνός, λέγουσαι, τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἀφίλε τὸν ὀνειδιζμὸν ἡμῶν. ² τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλαμψεὶ ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔσται ὁ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζῶνῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁴ ὅτι ἐκπλυνεῖ κύριος τὸν ὀνύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἔκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καυσείως. ⁵ καὶ ἦξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὅρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικίχλω αὐτῆς σκιασεὶ νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὥς καπνοῦ καὶ φωτός πυρός καιομένου νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. ⁶ καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ἰετοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ασὼ δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελώνι μου. ἀμπελών ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν κέρατι, ἐν τοπῷ πίνονι. ² καὶ φραγμὸν περιέθηκα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐκύτρευσα ἀμπελον σωρήκ, καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὠρυξά ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. ³ καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμπελώνός μου. ⁴ τί ποιήσω ἐτι τῷ ἀμπελώνι μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. ⁵ νῦν δὲ ἀναγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελώνι μου. ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν. καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς κατάπατημα. ⁶ καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τηρηθῇ, οὐδὲ μὴ σκαφθῇ. καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὥς εἰς χέρσον ἀκανθαί. καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι, τοῦ μὴ βροεῖαι εἰς αὐτὸν ὑετόν. ⁷ ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυρίου σαβαὼθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα νεόφυτος ἡγαπημένον. ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν. ⁸ οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τι. μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ⁹ ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ ταῦτα. ἴαν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. ¹⁰ οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κέραμιον ἓν. καὶ ὁ σπείρων ἀράβας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία. ¹¹ οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τοπρωτῇ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε. ὁ γὰρ ὄντος αὐτοὺς συγκαύσει, ¹² μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπανῶν καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουνσι, τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. ¹³ τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγε-

Ccc

εγε

ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον. καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος. ¹⁴ καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν. καὶ καταβήσονται οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος. καὶ ἁτιμασθήσεται ἀνὴρ. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται. ¹⁶ καὶ ὑψωθήσεται κύριος σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. ¹⁷ καὶ βοσκοθήσονται οἱ διηροτασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται. ¹⁸ οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγῷ ἱμάντι θαμάλως τὰς ἀνομίας. ¹⁹ οἱ λέγοντες, τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν. καὶ ἔλθωτο ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν. ²⁰ οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν. ²¹ οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες. ²² οὐαὶ οἱ ἰσχυρότεροι ἡμῶν, οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα, ²³ οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἰροῦντες. ²⁴ διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνέμης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χροὺς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν, ὡς κοινορτὸς ἀναβήσεται. οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον κυρίου σαβαὼθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρᾶβυναν. ²⁵ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρη ἐν μέθῳ ὁδοῦ. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ. ²⁶ τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν, καὶ συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς. καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφος ἐρχονται. ²⁷ οὐ πει-

νάσουσιν, οὐδὲ κοπιασουσιν, οὐδὲ νύσταξουσιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν. ²⁸ ὡς τὰ βέλη ὀξεία ἐστί, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα. οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν. οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς. ²⁹ ὀργισῶσιν ὡς λέοντες, καὶ παρίστηκαν ὡς σκύμνοι λέοντος. καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσῃ ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ὀνούμενος αὐτοῦς. ³⁰ καὶ βοήσῃ δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσης. καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

ΚΕΦ. ζ'.

Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐναντιοῦ οὐ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνον ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρομένου. καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. ² καὶ Σεραφὶμ εἰστέγκισαν κυκλῶ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐπὶ, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί. καὶ ταῖς μὲν δυοῖ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον. ταῖς δὲ δυοῖ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας. καὶ ταῖς δυοῖν ἐπέταντο. ³ καὶ ἐκέκραγεν ἑτέρος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαὼθ, πλήρης πάσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. ⁵ καὶ εἶπον. ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλ ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλ ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλέα κύριον σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. ⁶ καὶ ἀποστάλη πρὸς με ἐν τῷ Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν ἐτῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, ⁷ καὶ ἤψατο τὸ στόματός μου, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου παρακαθαριεῖ. ⁸ καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος, τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τούτον; καὶ εἶπα. ἰδοὺ ἐγώ εἰμι. ἀποστείλας με.

με. ⁹ και εἶπε. πορεύθητι, και εἶπον τῷ λαῷ τούτῳ. ἀκοῇ ἀκούσετε και οὐ μὴ συνῆτε, και βλέποντες βλέψετε και οὐ μὴ ἴδητε. ¹⁰ ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, και τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, και τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, και τοῖς ὠσὶ ἀκούσωσι, και τῇ καρδίᾳ συνῶσι και ἐπιστρέψωσι, και ἰάσονται αὐτοὺς. ¹¹ και εἶπα, ἕως πότε κύριε; και εἶπεν. ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, και οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, και ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἐρημος. ¹² και μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, και πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ¹³ και ἐτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδέκατον, και πάλιν ἔσται εἰς προνομήν ὡς τερέβινθος, και ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Και ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰουδα, ἀνέβη Ῥαβὴν βασιλεὺς Ἀράμ, και Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμήσαι αὐτήν, και οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. ² και ἀνηγγέλῃ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων. συναφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ, και ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, και ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. ³ και εἶπε κύριος πρὸς Ἡσαΐαν. ἐξέλθε εἰς συναντήσιν Ἀχαζ σὺ, και ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβὺς ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως, ⁴ και ἐρεῖς αὐτῷ. φυλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι, και μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων. ὅταν γὰρ ὀργῇ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσονται. ⁵ και ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, και ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν. ⁶ ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, και συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, και βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ. ⁷ ταδε λέγει κύριος σαβαωθ. οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ

αὐτῇ, οὐδὲ ἔσται, ⁸ ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, και ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥαβὴμ. ἀλλ' ἐτι ἐξηκόντα και πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ, ⁹ και ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, και ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου. και ἂν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. ¹⁰ και προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων. ¹¹ αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. ¹² και εἶπεν Ἀχαζ. οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω κύριον. ¹³ και εἶπεν. ἀκούσατε διὸ οἶκος Δαυὶδ. μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, και πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; ¹⁴ διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, και τέξεται υἱόν, και καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. ¹⁵ βούτυρον και μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. ¹⁶ διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. και καταλειφθήσεται ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλείων. ¹⁷ ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ και ἐπὶ τὸν λαόν σου και ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας, αἷ οὐπω ἦκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰουδα τὸν βασιλεῖα τῶν Ἀσσυρίων. ¹⁸ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεὺς κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, και τῇ μελίσῃ, ἣ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων. ¹⁹ και ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, και ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, και εἰς τὰ σπήλαια, και εἰς πᾶσαν βαγάδα. ²⁰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν, και τὰς τρίχας τῶν ποδῶν και τὸν πώγωνά ἀφελῇ. ²¹ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, και δύο προβάτα. ²² και ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστον πιεῖν γάλα, βούτυρον και μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τὸπος οὗ ἐὰν ὦσι χίλια ἄμ-

πείλοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἀκανθὰν ²⁴ μετὰ βέλους καὶ τοξείματος ἐξελεύσονται ἐκεῖ. ὅτι χέρσος καὶ ἀκανθὰ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, ²⁵ καὶ πᾶν ὄρος ἡροτριωμένον ἀροτριωθήσεται. οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος. ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου, καὶ καταπάτημα βοός.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. λάβε σιαντῶ τόμον καινοῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομῆν ποιῆσαι σκυλῶν. πάρ-εστι γάρ. ² καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. ³ καὶ προσ-ῆλθον πρὸς τὴν προφητιν, καὶ ἐν γαστρί ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε κύριος μοι. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὁξέως προνόμει-σον. ⁴ διότι πρὶν ᾗ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήγεται δύ-ταμιν Λαμασκῶ, καὶ τὰ σκύλα Σα-μαρείας ἐναντὶ βασιλείας Ἀσσυρίων. ⁵ καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι μοι ἔτι. ⁶ διὰ τὸ μὴ βούλεισθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πο-ρευόμενον ἡσυχη, ἀλλὰ βούλεισθαι ἔχειν τὸν Ρασσὶν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βα-σιλέα ἐφ' ὑμῶν, ⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ κύ-ριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ πο-ταμοῦ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν δό-ξαν αὐτοῦ. καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν, ⁸ καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀνθρώπον, ὃς δυνήσε-ται κεφαλὴν ἄραι, ἢ δυνατόν συντε-λέσασθαι τι. καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου. μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ⁹ γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε, ἐπακού-σατε ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς. ἰσχυρότε-ς ἠττάσθε. ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἠττηθήσεσθε. ¹⁰ καὶ ἢν ἂν βου-λεύσησθε βουλὴν, διασκεδάσει κύριος. καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμ-μείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ὑμῶν ὁ θεός. ¹¹ οὕτω λέγει κύριος. τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθούσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ

λαοῦ τούτου, λέγοντες. ¹² μήποτε ἄ-πωσι σκληρόν. πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστι. τὸν δὲ φο-βὸν αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇτε οὐδὲ μή-τυραχθῇτε. ¹³ κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτός ἐσται σου φόβος. ¹⁴ κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἀγία-σμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματα συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώ-ματι. οἱ δὲ οἰκοὶ Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλᾷσιν ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερου-σαλήμ. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσαν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγινοῦνται, καὶ ἀλώ-σονται ἀνθρώποι ἐν ἀσφαλείᾳ. ¹⁶ τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν. ¹⁷ καὶ ἐρεῖ, μετῷ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρὸς-ωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔδομαι ἐπ' αὐτῷ. ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. ¹⁹ καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογούντας, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθτος πρὸς θεὸν αὐτοῦ ἐκλήγησονται. τί ἐκ-ζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νε-κρούς; ²⁰ νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδω-κεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦ-το, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἦξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λυ-μός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυ-πηθήσεσθε καὶ πένθος ἐρεῖτε τὸν ἀρ-χοντα καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἀναβλέ-ψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, ²² καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται. καὶ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέ-πειν, καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στε-νοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Τοῦτο πρῶτον πῆ. ταχὺ ποιεῖ χώρα Ζαβουλὼν ἢ γῆ Νεφθαλὶμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. ² ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα. οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. 3 to

³ το πλείστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγε
ἐν εὐφροσύνῃ σου. καὶ εὐφρανθήσονται
ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνοντες
ἐν ἀμύτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρού-
μενοι σκύλα. ⁴ διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς
ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τὴν γὰρ ῥά-
βδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν,
ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. ⁵ ὅτι
πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω,
καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτί-
σουσιν. καὶ θιγῶσιν, εἰ ἐγένοντο
πυρίκαυστοι. ⁶ ὅτι παιδίον ἐγεννήθη
ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ
ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ κα-
λεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βου-
λῆς ἄγγελος. ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγίαν αὐτῶ. ⁷ με-
γάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης
αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ὄριον. ἐπὶ τὸν θρόνον
Δαβὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κα-
ταρθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν
κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ ζήλος κυρίου
σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα. ⁸ θάνατον
ἀπέστειλε κύριος ἐπὶ Ἰακώβ, καὶ ἤλ-
θεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ γνώσονται πᾶς
ὁ λαὸς τοῦ Ἑφραὶμ, καὶ οἱ καθημενοὶ
ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρ-
δίᾳ, λέγοντες. ¹⁰ πλίνθοι πεπτῶκα-
σιν, ἀλλὰ δευτε λαξεύσωμεν λίθους,
καὶ κόψωμεν σκαμίλους καὶ κέδρους,
καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον.
¹¹ καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανισταμέ-
νους ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπὶ αὐτόν, καὶ
τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει. ¹² Συρίαν
ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλλη-
νας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατε-
σθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόμα-
τι. ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη
ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. ¹³ καὶ
ὁ λαὸς οὐκ ἐπιστράφη, ἕως ἐπλήγη,
καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζητήσαν. ¹⁴ καὶ
ἀφείλε κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν
καὶ οὐρὰν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, πρεσβύτερον, καὶ τοὺς τὰ πρός-
ωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή. ¹⁵ καὶ
προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος
ἡ οὐρά. ¹⁶ καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζον-
τες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ
πλανῶσιν, ὅπως καταπίνωσιν αὐτούς.

¹⁷ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐ-
τῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ κύριος, καὶ
τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας
αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει. ὅτι πάντες ἄνομοι
καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ
ἄδικα. ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστρά-
φη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.
¹⁸ καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία,
καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται
ὑπὸ πυρός. καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς
δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγε-
ται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα.
¹⁹ διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαυ-
ται ἡ γῆ ὅλη. καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κα-
τακεκαυμένος ὑπὸ πυρός, ἄνθρωπος
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει. ²⁰ ἀλ-
λὰ ἐκκλίνει εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει,
καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ
οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἐσθῶν τὰς
σαρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. ²¹ φά-
γεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἑφραὶμ,
καὶ Ἑφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα
πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. ἐπὶ τού-
τοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς,
ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κ Ε Φ. Γ.

Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γρα-
φοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν. ² ἐκ-
κλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες
κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε
εἶναι αὐτοὺς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ
ὀρφανὸν εἰς προνομίην. ³ καὶ τί ποιή-
σουσι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ
γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει. καὶ
πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθη-
θῆναι; καὶ ποῦ καταλείπετε τὴν δό-
ξαν ὑμῶν, ⁴ τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπα-
γωγὴν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπε-
στράφη ἡ ὀργή, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψη-
λή. ⁵ οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τοῦ
θυμοῦ μου, καὶ ὀργὴ ἐστὶν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν. ⁶ τὴν ὀργὴν μου εἰς
ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἑμῷ
λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκύλα καὶ προ-
νομίην, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ
θεῖναι αὐτάς εἰς κονιορτόν. ⁷ αὐτοὺς δὲ
οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ
οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλά-
ξει ὁ νοὺς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθου ἐξο-
λοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα. ⁸ καὶ ἐὰν ἐπώ-
σιν αὐτῷ, σὺ μόνος εἰ ἄρχων, ⁹ καὶ
ἐν,

ἔρεϊ, οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπ' αὐτῷ Βαβυλωνίως καὶ Χαλάνης, οὐ δὲ πύργος ὠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Λαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν. ¹⁰ ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμάρειᾳ. ¹¹ ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμάρειαν, καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῆς. ¹² καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ¹³ εἶπε γάρ. ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρα ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν προνομήσω. ¹⁴ καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡς ἁρῶ. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντείπη μοι. ¹⁵ μὴ δοξασθῇσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθῇσεται πριῶν ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ῥυλόν. καὶ οὐχ οὕτως, ¹⁶ ἀλλὰ ἀποστείλει κύριος σαβαῶθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται. ¹⁷ καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτόν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὥστε χόρτον τὴν ὕλην. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθῇσεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ ὄρυμοι, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν. καὶ ἔσται ὁ φεῖγων, ὡς ὁ φεῖγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης. ¹⁹ καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παῖδον γράψι αὐτούς. ²⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὡσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. ²¹ καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα. ²² καὶ ἔαν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμ-

μος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται. λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ²³ ὅτι λόγον συντετημένον κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη. ²⁴ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαῶθ, μὴ φοβοῦ ὁ λαὸς μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σέ, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου. ²⁵ ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὃ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἐγερῇ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτούς, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιάμ ἐν τόπῳ θλίψεως. καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον. ²⁷ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν. ²⁸ ἦξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, ²⁹ καὶ περιλεύσεται εἰς Μαργεδῶ, καὶ ἐν Μαχμάς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ παρελεύσεται φάραγγα, καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαί, φόβος ληψεται Ῥαμᾶ, πόλιν Σαοὺλ φεύξεταί. ³⁰ ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ, ἐπακούσεται Αἰσᾶ, ἑπακούσεται ἐν Ἀναθῶθ. ³¹ καὶ ἐξέστη Μαδβηνᾶ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββεῖρ. ³² παρακαλεῖτε σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μέναι τῇ χειρὶ. παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³³ ἰδοὺ, ὁ δεσπότης κύριος σαβαῶθ συντάρασσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕψει συντροβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται, ³⁴ καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὃ δὲ Αἰβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πιεῖται.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσοαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας. ³ ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, ⁴ ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόμα-

στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι διὰ
χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ. ⁵ καὶ ἔσται δι-
καιουσὴν ἔλωσμένος τὴν ὁσπὴν αὐτοῦ,
καὶ ἀληθεία εἰλημένος τὰς πλευράς.

⁶ καὶ συμβοσκηθῆσεται λύκος μετὰ ἀρ-
νός, καὶ παρδαλὶς συναναπαύσεται
ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ
λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παι-
δίον μικρὸν ἄξει αὐτούς. ⁷ καὶ βοῦς
καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ
ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται. καὶ
λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, ⁸ καὶ
παιδίον νήπιον ἐπὶ τραγῶν ἀσπίδων,
καὶ ἐπὶ κοίτῃν ἐγκόνων ἀσπίδων τὴν
χεῖρα ἐπιβαλεῖ. ⁹ καὶ οὐ μὴ κακοποιή-
σουσιν, οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι
οὐδέν· ἐπὶ τὸ ὅρος τοῦ ἁγίου μου. ὅτι
ἐνεπλήσθη ἡ σὺμπασα τοῦ γυνῶνα τὸν
κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι
θαλάσας. ¹⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνι-
στάμενος ἀρχὴν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἐθνη
ἐλπιούσιν, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπανσις αὐ-
τοῦ, τιμὴ. ¹¹ καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
προσθήσῃ ὁ κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλωσῶσι τὸ καταλει-
φθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν κα-
ταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ
ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας,
καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμι-
τῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ
Ἀραβίας. ¹² καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ
ἔθνη, καὶ συναῖσι τοὺς ἀπολομένους
Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰου-
δα συναῖσι ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων
τῆς γῆς. ¹³ καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζήλος
Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπο-
λύνται. Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰουδαν,
καὶ Ἰουδας οὐ θλίψει Ἐφραὶμ. ¹⁴ καὶ
πιεσθῆσονται ἐν πλοίοις ἄλλοις ὀ-
ύλων. θάλασσαν ἅμα προνομήσουσι,
καὶ τοὺς ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ
Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Μωάβ πρῶτον
τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν. οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμ-
μὼν πρῶτοι ὑπακούουσιν. ¹⁵ καὶ
ἐρημώσῃ κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύ-
πτου, καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ. καὶ
πατάξῃ ἐπ' αὐτὴν φάραγγας, ὥστε διαπο-
ρεύσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι. ¹⁶ καὶ
ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου

λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται τῷ Ἰο-
ραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. εὐλογῶ
σε κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέ-
στρεψας τὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέησάς
με. ² ἰδοὺ ὁ θεὸς μου σωτὴρ μου, πε-
ποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ φο-
βηθήσομαι. διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ
αἰνεῖς μου κυριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν. ³ καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ'
εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτη-
ρίου. ⁴ καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
ὑμνεῖτε κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδόξα
αὐτοῦ. μνησκεισθε, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. ⁵ ὑμνήσατε τὸ ὄνομα
κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγ-
γεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ⁶ ἀγαλ-
λιάσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοι-
κοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἄγιος τοῦ
Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς
κατὰ Βαβυλῶνος. ² ἐπ' ὄρους πεδινοῦ
ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν
αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τὴν χεῖρ, ἀνοι-
ξατε οἱ ἄρχοντες. ³ ἐγὼ συντάσσω, καὶ
ἐγὼ ἄγω αὐτούς. γίγαντες ἔρχονται
πληρώσας τὸν θυμὸν μου χαίροντες
ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. ⁴ φωνὴ ἐθνῶν
πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν
πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν
συνηγμένων. κύριος σαβαὼθ ἐντέταλ-
ται ἐθνῇ ὀπλομάχῳ, ⁵ ἐρχεσθαι ἐκ
γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ
οὐρανοῦ, κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐ-
τοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην. ⁶ ὁλολύετε, ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα
κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ
ἔξει. ⁷ διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθή-
σεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δι-
λιάσει. ⁸ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις,
καὶ ὠδίνες αὐτοὺς ἔξουσιν, ὡς γυναι-
κὸς τικτούσης. καὶ συμφοράσουσιν ἕτε-
ρος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστησονται,
καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ με-
ταβαλοῦσιν. ⁹ ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου
ἔρχεται ἀνιάτος θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεί-
ναι τὴν οἰκουμένην ἐρημον, καὶ τοὺς
ἀμαρ-

ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. ¹⁰ οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι. καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερφανῶν ταπεινώσω. ¹² καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον. καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ. ¹³ ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σιτισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαώθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεύγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συναγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται. ¹⁵ ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ ἡττηθήσεται, καὶ οἰγίνες συνηγμένοι εἰσὶ, πεσοῦνται μαχαίρᾳ. ¹⁶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομήσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν. ¹⁷ ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἀργύριον οὐ λογίζονται, οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσι. ¹⁸ τοξεύματα νεανίσκων συντροίψουσιν, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἔσται Βαβυλῶν ἣ καλεῖται ἐνδοξὸς ἀπὸ βασιλείας Χαλδαιῶν, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, ²⁰ οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ ἐκκληθῶσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ. ²³ καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ Θηρία, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἥχου. καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται, ²⁴ καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσοπονησουσιν ἔχθιοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ, ¹ καὶ

ἐλεήσει κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλέξεται ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γυνώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, ² καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας. καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν. ³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσει σε κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἣς ἐδούλευσας αὐτοῖς. ⁴ καὶ λήψῃ τὸν θρόνον τοῦτον ἐπὶ τὴν βασιλεῖα Βαβυλῶνος. πῶς ἀναπέπναιται ὁ ἀπαυτῶν, καὶ ἀναπέπναιται ὁ ἐπισπουδαστής; ⁵ συνέτριψε κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων. ⁶ πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγὴν ἀνιάτω, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεπορθῶς. ⁷ πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης, ⁸ καὶ τὰ ἔθλα τοῦ Λιβανου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοί, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβανου, ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτης ἡμᾶς. ⁹ ὁ αἰθὴς κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγειράντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνων. ¹⁰ πάντες ἀποκοιμήσονται, καὶ ἐροῦσὶ σοί. καὶ σὺ ἐάλας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης. ¹¹ κατέβη εἰς ἄβου ἡ δοξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου. ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακλύμμα σου σκαίλῃ. ¹² πῶς ἐξέπεισεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἐωςφόρος ὁ πρωὶ ἀνατέλλων; συνετρίβῃ εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη. ¹³ σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, εἰς τὸν οὐρανὸν ¹⁴ ἀναβῆσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βορρᾶν, ἀναβῆσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. ¹⁵ νῦν δὲ εἰς ἄβην καταβῆσθι, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς

τῆς γῆς. ¹⁶ οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοί, καὶ ἔροῦσιν. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς, ¹⁷ ὁ θίς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε. ¹⁸ πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ¹⁹ σὺ δὲ ῥίψῃς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκνημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ἄβου. ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, ²⁰ οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρὸς, διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας. οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρὸν. ²¹ ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ ἐμπληρώσι τὴν γῆν πόλεμον. ²² καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος σαβαώθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατάλειμμα, καὶ σπέρμα. ταδε λέγει κύριος. ²³ καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐλίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν. καὶ θήσω αὐτὴν πληρὴ βάραθρον εἰς ἀπωλείαν. ²⁴ ταδε λέγει κύριος σαβαώθ. ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ, ²⁵ τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὄρεων μου. καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. ²⁶ αὕτη ἡ βουλὴ ἦν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ²⁷ ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν, τίς ἀποστρέψει; ²⁸ τοῦ ἔτους οὐ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχά, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. ²⁹ μὴ εὐφρανθεῖητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συντρίβῃ γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς. ἐκ γὰρ σπέρματος ὀφείως ἐξελεύσεται ἔχονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔχονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὀφείως πετάμενοι, ³⁰ καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ. πτω-

χοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται. ἀνελεί δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμα σου ἀνελεί. ³¹ ὀλοῦνται πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἐρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. ³² καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι κύριος ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος.

Νυκτὸς ἀπολείται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολείται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος. ² λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοὺς, ἀπολείται γὰρ καὶ Διηβὼν, οὐ ὁ βωμὸς ὑμῶν. ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωαβίτιδος. ὀλοῦνται ἐπὶ πάσης κεφαλῇς φαλάκρως, πάντες βραχίονες κατατετηρημένοι, ³ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δομάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ὁρμαῖς αὐτῆς, πάντες ὀλοῦντε μετὰ κλανθμοῦ. ⁴ ὅτι κέκραγεν Ἑσβεὼν καὶ Ἐλεαλή, ἕως Ἰασσά ἡκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν. διὰ τοῦτο ἡ ὁσπὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται. ⁵ ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγὰρ. δαμαλὶς γὰρ ἐστὶ τριετῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουεὶθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιέμ. βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός, ⁶ τὸ ὕδωρ τῆς Νημερεὶμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει. χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται. ⁷ μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἀραβας, καὶ ληφνόνται αὐτήν. ⁸ συνῆψε γὰρ ἡ βοή τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλεὶμ, καὶ ὀλολυμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλείμ. ⁹ τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Λεμιὼν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Λεμιὼν Ἀραβας, καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ, καὶ Ἀριήλ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

Κ Ε Φ. Ις'.

Ἀποστέλω ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν. μὴ πέτρα ἐρημὸς ἐστὶ τὸ ὄρος θυγατρὸς

τὸς Σιών; ² ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπτέμενου νοσὸς ἀφρημένος ἔση θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρσῶν πλείονα ³ βουλευού, ποίει τε σκέπη πένθους. αὕτη διαπαντός ἐν μεσημβρίῃ σκοτία φεύγουσιν, ἐξέστησαν. μὴ ἀχθῆς, ⁴ παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ. ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἦρθῃ ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἀρχὼν ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἀπὸ τῆς γῆς. ⁵ καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην. ⁶ ἤκουσαμεν τὴν ὕβριν Μωάβ, ὕβριστης σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρα. οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως. ⁷ ὁλολύξει Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὁλολύξουσιν. τοὺς κατοικοῦσι δὲ Σιδὸν μελετήσεις, καὶ οὖν ἐντραπήσῃ ⁸ τὰ πῆδια Ἑσβεῶν. πενθήσει ἄμπελος Σεβαμά. καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς, ἕως Ἰαζῆρ. οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν. ⁹ διὰ τοῦτο κλαύσονται ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζῆρ ἄμπελος Σεβαμά. τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἑσβεῶν καὶ Ἠλεαλῆ, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται. ¹⁰ καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελῶνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσι σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπνυται γάρ. ¹¹ διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς κιθάρα ἤχησει, καὶ τὰ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας, ¹² καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναι σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσεῦξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν. ¹³ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὅποτε ἐλάλησε. ¹⁴ καὶ νῦν λέγω, ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωάβ παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός, καὶ οὐκ ἐγγίμος.

Κ Ε Φ. Ι Ζ'.

¹ Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκού. Ἰδού Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτωαῖν ² καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπανσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων. ³ καὶ οὐκέτι ἔσται ὁχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραΐμ. καὶ οὐκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων. οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν. τὰδε λέγει κύριος σαβαώθ. ⁴ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλειψὺς δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πῖνα τῆς δόξης αὐτοῦ σισθήσεται. ⁵ καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἂν τις συναγάγῃ ἀμνητὸν ἐστηκότα καὶ σπέρμα σταχυῶν ἀμνησῇ, καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἂν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ, ⁶ καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλαμῇ, ἥως ὥστε εἰλαῖας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετώρου, ἡ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ⁷ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται, ⁸ καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν. ⁹ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι, ὁν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Βυαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται ἐρημοί, ¹⁰ διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἀπίστον, καὶ σπέρμα ἄπιστον. ¹¹ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἂν φυτεύσῃς, πλανήσῃς. τὸ δὲ πρῶτ' ἂν σπείρῃς, ἀνθήσεται εἰς ἄμνητον ἢ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου. ¹² οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν. ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτω παραχθήσεται. καὶ γὰρ ὁ ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἤχησε. ¹³ ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίβη φερομένου. καὶ ἀποσκορακίει αὐτόν, καὶ πόρρω αὐτόν

τον διώκεται, ὡς χυοῦν ἀγύρου λιμνώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κοριοστὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα, ¹⁴ πρὸς ἐσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν ἢ προῶ, καὶ οὐκ ἔσται. αὕτη ἡ μερίς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κ Ε Φ. Ι Η'.

Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ² ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος. πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κούφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν. τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον. νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς ³ πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται. ἡ χώρα αὐτῶν ὡς εἰ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγξ φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται. ⁴ διότι οὕτως ἐπε κῦρός μοι. ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμητοῦ ἔσται ⁵ πρὸ τοῦ θρισμοῦ ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὄμφακίζουσα. καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει, ⁶ καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἦξει. ⁷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνεγερθήσεται δῶρα κυρίῳ σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιμμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίῳ σαβαὼθ, ὅρος Σιών.

Κ Ε Φ. Ι Θ'.

¹ Ὅρασις Αἰγύπτου.

Ἰδοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης πούφης, καὶ ἦξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. ² καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ'

Αἰγυπτίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον. ³ καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμυθούς. ⁴ καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν. τότε λέγει κύριος σαβαὼθ. ⁵ καὶ πόντοι οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται. ⁶ καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί, καὶ αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου, ⁷ καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπερρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον. ⁸ καὶ στενάζουσιν οἱ ἄλιεῖς, καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγῆνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσι. ⁹ καὶ αἰσγύνῃ λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λῖνον τὸ σχιστὸν, καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον. ¹⁰ καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζυθὸν λυπηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσι. ¹¹ καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάβεως, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται. πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν, ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς; ¹² ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου, καὶ ἀναγγελάτωσάν σοι; καὶ ἐπάτωσαν, τί βεβούλευται κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον; ¹³ ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάβεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς. ¹⁴ κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησεν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα. ¹⁵ καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐράν,

οὐραν, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος. ¹⁶ τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς κυρίου σαβαώθ, ἣν αὐτοὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον. πᾶς δὲ ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν, ἣν βεβούλευται κύριος σαβαώθ ἐπ' αὐτήν. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι, καὶ ὁμνῶντες τῷ ὀνόματι κυρίου σαβαώθ. πόλις ἀσίδεκ κληθήσεται ἡ μία πόλις. ¹⁹ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χωρᾷ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ. ²⁰ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χωρᾷ Αἰγύπτου. ὅτι κερᾶζονται πρὸς κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. ²¹ καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι. ²² καὶ πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει. ²³ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰς ἐλεῦσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον. καὶ Αἰγύπτιοι πορεύονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. ²⁴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ, ²⁵ ἣν εὐλόγησε κύριος σαβαώθ, λέγων. εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Τοῦ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε Τανάθαν εἰς Ἀζωτον, ἥνικα ἀπεστάλῃ ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, ² τότε ἐλόγησε κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν

Ἀμὼς, λέγων. πορεύου καὶ ἀφῆλε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ τὰ σανδάλια σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποιήσον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος. ³ καὶ εἶπε κύριος. ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν. ⁴ ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθίοπων, νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνῃν Αἰγύπτου. ⁵ καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα. ⁶ καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἤμεν πεποιοῦντες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου.

Ὡς καταγίγς δι' ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερόν ² τὸ ὄραμα, καὶ σκληρόν ἀνηγγέλη μοι. ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. ἐγὼ ἔμοι οἱ Ἐλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἐρχονται. νῦν στενάζω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτόν. ³ διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδίνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν. ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκούσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν. ⁴ ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχὴ μου ἐφῆστηκεν εἰς φόβον. ⁵ ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν, φάγετε, πίετε. ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεοὺς, ⁶ ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς μέν κύριος. βαδίσας σταντῶ στῆσον σκοπὸν, καὶ ὁ ἄν' ἰδῆς, ἀνάγειλον. ⁷ καὶ εἶδον ἀναβάτας ἑπταεὶς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνου, καὶ ἀναβάτην καμήλου, ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλήν, ⁸ καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιάν. κύριος εἶπεν. ἔστην διαπαιτὸς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα, ⁹ καὶ ἰδοὺ αὐτοὺς

αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνορίζος. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε. πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετριβήσαν εἰς τὴν γῆν. ¹⁰ ἀκούσατε οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ ὁδυνώμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαώθ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀγγέειν ἡμῖν. ¹¹ τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας. πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τοῦ Σηεῖρ, φυλάσσετε ἐπάλξεις. ¹² φυλάσσω τοπρὸν καὶ τὴν νύκτα. ἐὰν ζητῇς ζῆτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκει, ¹³ ἐν τῷ θρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν. ¹⁴ εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικούντες ἐν χόρῳ Θαίμαν, ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφορευμένων, ¹⁵ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ. ¹⁶ διότι οὕτως εἶπέ μοι κύριος. ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθοῦ, ἐκλείπει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηθάρ, ¹⁷ καὶ τὸ κατὰλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηθάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιών.

Τὶ ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια; ² ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματῖαι σου οὐ τραυματῖαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων. ³ πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν, καὶ οἱ ἄλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχυρόντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν. ⁴ διὰ τοῦτο εἶπα. ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι. μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου, ⁵ ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπολείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησι παρὰ κυρίου σαβαώθ. ἐν φάραγγι Σιών πλανῶνται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη. ⁶ οἱ δὲ Ἐλαμίται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἀνθρώποι ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ παρατάξεως. ⁷ καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φά-

ραγγές σου, πλησθήσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἵππεῖς ἐμφραξοῦσι τὰς πύλας σου, ⁸ καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύλας Ἰούδα. καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως, ⁹ καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἄκρας Δαυίδ. καὶ εἶδον, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν, ¹⁰ καὶ ὅτι κατέειλσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τείχους τῇ πόλει. ¹¹ καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναιμέσον τῶν δύο τειχῶν, ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπὸ ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε. ¹² καὶ ἐκάλεσε κύριος κύριος σαβαώθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ ξυρσὴν καὶ ζῶσιν σάκκων, ¹³ αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες. φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθήσκομεν. ¹⁴ καὶ ἀνακαλυμμένα ταῦτα ἐστὶν ἐν τοῖς ὡσὶ κυρίου σαβαώθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε. ¹⁵ ταδε λέγει κύριος σαβαώθ. πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνάν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπον αὐτῷ. ¹⁶ τί σὺ ᾄδε, καὶ τί σοὶ ἐστὶν ᾄδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ᾄδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν; ¹⁷ ἰδοὺ δὴ κύριος σαβαώθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἐνδοξόν, ¹⁸ καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνῃ. καὶ θήσῃ τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἀρχοντός σου εἰς καταπάτημα, ¹⁹ καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου. ²⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλακίμ τὸν τοῦ Χελκίου, ²¹ καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολὴν σου, καὶ τὸν στέφανόν σου ὠσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου ὠσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

αὐτοῦ. καὶ ἔσται ὡς πατήρ τοῖς ἐνοικουσίεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικουσίεν ἐν Ἰουδα. ²² καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξῃ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων. καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὥμῳ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξῃ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων. καὶ κλείσῃ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων. ²³ καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἔσται πεποισθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐνδοξὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐπικριζόμενοι αὐτῷ ²⁵ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ταδὲ λέγει κύριος σαβαώθ. κινήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐσθηριζόμενος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πσιῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Τὸ ῥῆμα Τύρου.

¹ Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἥκται αἰχμάλωτος. ² τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν ³ ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ εἰς φερόμενου, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν. ⁴ αἰσχύνητι Σιδῶν, εἶπεν ἡ θάλασσα. ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἶπεν, οὐκ ὤδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξεθρεψα νεανίσκους, οὐδὲ ὕψωσα παρθένους. ⁵ ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὁδὴν περὶ Τύρου. ⁶ ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. ⁷ οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἡ παραδοθῆναι αὐτήν; ⁸ τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσαν ἔστιν, ἡ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἐνδοξοὶ ἄρχοντες τῆς γῆς. ⁹ κύριος σαβαώθ ἐβουλεύσατο παρᾶ λῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδοξῶν, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἐνδοξὸν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἐργεῖται ἐκ Καρχηδόνας. ¹¹ ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς. κύριος

σαβαώθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν. ¹² καὶ ἐροῦσιν. οὐκέτι οὐ μὴ προστεθῇτε τοῦ ὑβρίζοντος καὶ ἀδικούντος τὴν θυγατέρα Σιδῶνος. καὶ ἔαν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι. ¹³ καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἡρηματώσει ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν. ¹⁴ ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπόλωλε τὸ οὐχύρωμα ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀνθρώπου. καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ἄσμος πόρνης. ¹⁶ λάβε κιθάραν, ῥέμβυσσον πόλιν πόρνην ἐπιλελησμένην, καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾄσον, ἵνα σου μνηεὶ γένηται. καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, ¹⁷ καὶ ἔσται ἐμπόριον πᾶσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον κυρίῳ, οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

¹ Ἰδοὺ κύριος καταφθεῖρει τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσῃ αὐτήν, καὶ ἀτακαλύψῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ² καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερὺς, καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεραπαινὶς ὡς ἡ κυρία. ἔσται ὁ αγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφειλὼν ὡς ὁ ὀφείλει. ³ φθορὰ φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομὴ προνομηθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. ⁴ ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρῃ ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς. ⁵ ἡ δὲ ἡνώμισε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, διότι παρήλθοσαν τὸν νόμον, καὶ ἥλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκῃς αἰωνίου. ⁶ διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτανον οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν

ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἀνθρώποι ὀλίγοι. ⁷ πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραϊνόμενοι τὴν ψυχὴν. ⁸ πέπνυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπνυται φωνὴ κιθάρης. ⁹ ἤσυχνθησαν, οὐκ ἐπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν. ¹⁰ ἡρημάθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. ¹¹ ὁλολύζεται περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ, πέπνυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθεν πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς. ¹² καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκαταλειμμένοι ἀπολούνται. ¹³ ταῦτα πάντα ἔσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων. ὃν τρόπον ἔαν τις καλαμῆσται ἐλαίαν, οὕτως καλαμῆσονται αὐτούς. καὶ ἔαν παύσῃται ὁ τρυγητὸς, ¹⁴ οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν, οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕψος τῆς θαλάσσης. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἡ δοῦσα κυρίου ἐν ταῖς νύσσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα κυρίου ἐνδοξὸν ἔσται. ¹⁶ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ. καὶ ἔρουσι, οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν. οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον, ¹⁷ φόβος καὶ βόθρυος καὶ παγὶς ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἐνοικούντας ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσέσται εἰς τὸν βόθρυον. καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθρυοῦ ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος. ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνέώχθησαν, καὶ σείσθῃσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ¹⁹ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῇ, καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῇ. ²⁰ ἐκλινεν ὡς ὁ μεθύνων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῇ, κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσέσται, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι. ²¹ καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. ²² καὶ συναΐξουσιν συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμοτήριον, καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὄχυρῳμα, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν. ²³ καὶ τακῆσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσέσται τὸ τεῖχος. ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Κύριε ὁ θεὸς δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πρᾶγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν. γένοιτο. ² ὅτι ἔθνης πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυράς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλεις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ. ³ διὰ τοῦτο εὐλογῇ σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε. ⁴ ἐγένου γὰρ παση πόλει ταπεινῇ βοηθός, καὶ τοῖς ἀδυνήσοι δι' ἐνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς. σκέπη διψῶντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων. ⁵ ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρεδωκας. ⁶ καὶ ποιῇς κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην, πίνονται οἶνον. ⁷ χρῖσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, παραδός ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν. ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ⁸ κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύας, καὶ πάλιν ἀφείλε κύριος ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου, τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε. ⁹ καὶ ἔρουσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς. οὗτος κύριος, ὑπεμέναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιωμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. ¹⁰ ἀνάπαιυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν τρόπον πατούσιν ἄλωνα ἐν ἁμάξαις. ¹¹ καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσει τοῦ ἀπολέσαι. καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐπέβαλε. ¹² καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἑδάφους.

Κ Ε Φ. Κ ε'.

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τῆς Ἰουδαίας, ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος, καὶ περίτεχος. ² ἀνοῖξατε πύλας,

πύλας, ἐξελθέτω λαὸς φυλάσσω δι-
 καιοσύνην, καὶ φυλάσσω ἀληθειαν,
³ ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυ-
 λίσσω εἰρήνην. ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπιδί
⁴ ἤλπισαν κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ
 θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος, ⁵ ὃς ταπει-
 νώσας κατήγαγε τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν
 ὑψηλοῖς. πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς,
 καὶ καταΐξεις ἕως ἐδάφους. ⁶ καὶ πα-
 τήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραγῶν καὶ
 ταπεινῶν. ⁷ ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγέ-
 νετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν καὶ παρε-
 σκευασμένη. ⁸ ἡ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρί-
 σις. ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
 καὶ ἐπὶ τῇ μνηεῖ ⁹ ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν. ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖται τὸ πνεῦμα
 μου πρὸς σέ ὁ θεός, διότι φῶς τὰ
 προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιο-
 σύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
 γῆς. ¹⁰ πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής. πᾶς
 ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἀληθειαν οὐ μὴ ποιήσει. ἄρθήτω
 ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἰδῇ τὴν δόξαν κυ-
 ρίου. ¹¹ κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων,
 καὶ οὐκ ἤδυσαν, γνόντες δὲ αἰσχυν-
 θήσονται. ζῆλος λήπεται λαὸν ἀπαί-
 δευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
 ἔδεται. ¹² κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην
 δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.
¹³ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς.
 κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδμεν.
 τὸ ὄνομά σου ὀνομαζόμεν. ¹⁴ οἱ δὲ νε-
 κροὶ ζῶν οὐ μὴ ἰδῶσιν, οὐδὲ ἱατροὶ
 οὐ μὴ ἀναστήσουσι. διὰ τοῦτο ἐπήγα-
 γες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρ-
 σεν αὐτῶν. ¹⁵ πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ κύ-
 ριε, πρόσθετε κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς
 γῆς. ¹⁶ κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου,
 ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.
¹⁷ καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν,
 ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως
 ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. ¹⁸ διὰ
 τὸν φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβο-
 μεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν.
 πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ
 τῆς γῆς. οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦν-
 ται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
¹⁹ ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγε-
 ρθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐ-
 φρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. ἡ γὰρ δρό-
 σος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ

δὲ γῇ τῶν ἀσεβῶν πισεῖται. ²⁰ βαδίζε
 λαὸς μου, ἐξελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου,
 ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύ-
 βῃθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρ-
 ἔλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου. ²¹ ἰδοὺ γὰρ κυ-
 ριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν
 ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ
 ἀνακαλύψει ἡ γῇ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ
 οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς
 τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν με-
 γάλην, καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν θρό-
 νοντα ὅφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν θρό-
 νοντα ὅφιν σχολιόν. ἀνελίξ τὸν θρό-
 νοντα. ² τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμπελῶν
 καλὸς ἐπιθυμημα ἐξάρχεν κατ' αὐτῆς.
³ ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκου-
 μένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν. αἰλοῖσεται
 γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσέεται τείχος.
⁴ οὐκ ἐστίν, ἡ οὐκ ἐπιλάβετο αὐτῆς.
 τί με θήσει φυλάσσειν καλᾶμην ἐν
 ἄγρῳ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέ-
 τηκα αὐτήν. τοῖνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε
 κύριος πάντα ὅσα συνέταξε. κατακέ-
 κανυμαι, ⁵ βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
 αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιή-
 σωμεν εἰρήνην. ⁶ οἱ ἐρχόμενοι τέκνα
 Ἰακώβ, βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη
 τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. ⁷ μὴ ὥς αὐτὸς
 ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσε-
 ται; καὶ ὥς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως
 ἀναιρεθήσεται; ⁸ μαχόμενος καὶ ὁκ-
 δίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς. οὐ σὺ ἦσθα
 μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀν-
 ελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; ⁹ διὰ
 τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακώβ,
 καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν
 ἀφέλωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν
 θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βρωμῶν
 κατακεκομμένους, ὥς κονίαν λεπτήν.
 καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ
 τὰ ἰδιόλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ
 δρυμὸς μακράν. ¹⁰ τὸ κατοικοῦμενον
 ποίμνιον ἀνεμῆμον ἔσται, ὥς ποίμνιον
 καταλελειμμένον. καὶ ἔσται πολὺν
 χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύ-
 σονται ποίμνια. ¹¹ καὶ μετὰ χρόνον
 οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρόν διὰ τὸ
 ξηρανθῆναι. γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπο
 θείας

θέας δευτε. οὐ γὰρ λαός ἐστιν, ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτούς οὐ μὴ ἔλεησιν. ¹² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκορουραν. ὑμεῖς δὲ συναγάγετε κατὰ ἕνα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ.

Οὐαὶ τῷ στέφανῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ Ἐφραΐμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέως, οἱ μεθύοντες ἀνευ οἴνου. ² ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου, ὡς χάλια καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην, βία καταφερομένη, ὡς ὕδατος πολὺ πληθὺς αὐρὸν χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπανμα. ταῖς χεῖρσι, ³ καὶ τοῖς ποσὶ καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ. ⁴ καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ. ὡς πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό. πρὶν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, θέλήσει αὐτό καταπιεῖν. ⁵ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαώθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλεκὺς τῆς δόξης, τῷ καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ. ⁶ καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχύιν κωλονόντων ἀνελείν. ⁷ οὗτοι γὰρ οἶνον πεπλημμελημένοι εἰσίν. ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσιέσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλανήθησαν. τούτεστι φάσμα. ⁸ ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἔνεκα πλεονεξίας. ⁹ τίνι ἀνηγγεῖλαμεν κακὰ, καὶ τίνι ἀνηγγεῖλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλκτισμένοι ἀπὸ γαλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ, ¹⁰ θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν ¹¹ διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ

γλώσσης ἐτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ, ¹² λέγοντες αὐτοῖς, τοῦτο τὸ ἀνάπανμα τῷ πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ συντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦειν. ¹³ καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λογίον τοῦ θεοῦ, θλίψις ἐπὶ θλίψιν, ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πονεύσωσι καὶ πέσωσιν ὅπισω, καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσουσι, καὶ ἀλώσονται. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ ὅτι ἐπίτατε, ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἔθου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας. καταιγὶς φερομένη ἔαν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς. ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεῦδι σκεπασθῶμεθα. ¹⁶ διὰ τοῦτο οὕτω λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. ¹⁷ καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἣ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεῦδι. ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς, ¹⁸ μὴ καὶ ἀφῆλ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμελῇ. καταιγὶς φερομένη ἔαν ἐπέλθῃ, ἔσθε αὐτῇ εἰς καταπατήμα. ¹⁹ ὅταν παρέλθῃ, λήγεται ὑμᾶς, πρῶτ' πρῶτ' παρέρχεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρά. μάθετε ἀκοῦειν ²⁰ στενοχωρούμενοι. οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενούμεν τοῦ ὑμᾶς συναρτῆναι. ²¹ ὥσπερ ὄρος ἀσειβὼν ἀναστήσεται κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φαραγγὶ Γαβαὼν, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον. ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. ²² καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μᾶλ' ἰσχυράτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί. διότι συνετελεσμένα καὶ συντελεσμένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαώθ, ὃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ²³ ἐνωτρίεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου. ²⁴ μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπορον

Ddd

προε-

προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν; ²⁵ οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε στείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ πάλιν στείρει πυφὸν, καὶ κριθὴν, καὶ κέγγρον καὶ ζῆαν ἐν τοῖς ὄρεσι σου; ²⁶ καὶ παιδεύσῃ κρίματα θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ. ²⁷ οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμαξῆς περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον. ἀλλὰ ῥάβδος τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον ²⁸ μετὰ ἄρτου βαμθῆσεται. οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐξώ εἰμι ὑμῖν ἀργισθησάμαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ ὑμᾶς. ²⁹ καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα, βουλευσάθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Οὐαὶ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυὶδ. συναγάγετε γεννητάματα ἐναντὶν ἐπὶ ἐναντὶν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ, ² ἐκθλίψω γὰρ Ἀριὴλ. καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦτος ἐμοί. ³ καὶ κινλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σέ, καὶ βαλὼν περὶ σέ χάρακα, καὶ θῆσω περὶ σέ πύργους, ⁴ καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται. καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνούντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνὴ σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνὴ σου ἀσθενήσει. ⁵ καὶ ἔσται ὡς κοκκαριὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσέβων, καὶ ὡς γροῦς φερόμενος τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμή παρασχρῆμα ⁶ παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ἐπικατῇ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωτὸς μεγάλης καταιγίδος φερομένη, καὶ φλόξ πυρὸς κατεσθίουσα. ⁷ καὶ ἔσται ὡς ἐνυπνιαζόμενος καθ' ὕπνου νυκτός, ὁ πλοῦτος ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεσφράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτήν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν. ⁸ καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἐσθοντες, καὶ ἐξαναστάτων, μάταιον τὸ ἐνυπνίον. καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς εἶτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν

ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεσφράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών. ⁹ ἐκλήθητε καὶ ἐσστητε, καὶ κραυγαλέως οὐκ ἀπὸ οἰκεῖρα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου, ¹⁰ ὅτι πεπότηκε ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανήξας, καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά. ¹¹ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐστὶν δώσω αὐτὸ ἀνθρώπων ἐπισταμένῳ γραμματα, λέγοντες, ἀνάγνωθι ταῦτα. καὶ ἐρεῖ, οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφραγίσται γὰρ. ¹² καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τούτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γραμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, ἀνάγνωθι τούτο. καὶ ἐρεῖ, οὐκ ἐπίσταμαι γραμματα. ¹³ καὶ εἴπε κύριος ἐγγίξαι μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμώσι με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρεν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τούτον, καὶ μεταθήσω αὐτούς, καὶ ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν κρύψω. ¹⁵ οὐαὶ οἱ βαθείως βουλὴν ποιούντες, καὶ οἱ διὰ κυρίου. οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλῇ ποιούντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι, τίς ἐώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γινώσκειται ἢ ἡμεῖς ποιούμεν; ¹⁶ οὐχ ὡς πληρὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό, οὐ σύ με ἐπλάσας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, οὐ συνετὸς με ἐποίησας; ¹⁷ οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. ¹⁸ καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ, ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται, ¹⁹ καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπλητισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. ²⁰ ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπέσχετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ

ἀπο-

ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, ²¹καὶ οἱ ποιοῦν-
τες ἁμαρτίαν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ. πάν-
τας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις
πρόσκομμα θήσουσι, ὅτι ἐπλαγίασαν
ἐπ' ἀδίκους δίκαιον. ²²διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν
ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ. οὐ νῦν αἰσχυ-
θήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσω-
πον μεταβαλεῖ. ²³ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ
τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὰ
ἀγιάσουσι τὸ ὄνομα μου, καὶ ἀγιά-
σουσι τὸν ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ φανήσονται. ²⁴καὶ γινώ-
σκονται οἱ πλανώμενοι τῶ πνευματι
σύναται, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσον-
ται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελ-
λίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κ Ε Φ. Α'.

Οὐαὶ τέκνα ἀποστάται, λέγει κύ-
ριος. ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ,
καὶ συνθήκασι οὐ διὰ τοῦ πνευματος
μου, προσθύνει ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρ-
τίας, ²οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς
Αἴγυπτον, ἐμὰ δὲ οὐκ ἐπρωσθήσαν
τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραῶ, καὶ σκέ-
πασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων. ³ἔσται
γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνην,
καὶ τοῖς πεποισμένοις ἐπ' Αἴγυπτον
ὄνειδος. ⁴ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνι ἀρχηγοὶ
ἄγγελοι πονηροί. ⁵μάτην κοπιάσουσι
πρὸς λαόν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ
ὄνειδος. ⁶ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων
τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν τῇ θλίψει καὶ
τῇ στενοχωρίᾳ, λείων καὶ σκύμνος λείον-
τος, ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔκγονα
ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπὶ
ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐ-
τῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐ-
τούς. ⁷Αἰγύπτῳ μάταια καὶ κενὰ
ὠφελήσουσι ὑμᾶς. ἀπάγγειλον αὐ-
τοῖς, ὅτι μάταια ἡ παράκλησις ὑμῶν
αὕτη. ⁸νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ
πτυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι
ἔσται εἰς ἡμέρας ταῦτα καιρῶ, καὶ
ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ⁹ὅτι ὁ λαὸς ἀπει-
θής ἐστι, υἱοὶ ψευδεῖς, οἱ οὐκ ἠβού-
λοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ.
¹⁰οἱ λέγοντες τοῖς προφηταῖς, μὴ
ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὄρα-
ματα ὁρῶσι, μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ

ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέ-
ραν πλάνησιν, ¹¹καὶ ἀποστρέψατε
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ἀφέλετε
ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον, καὶ ἀφέ-
λετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
¹²διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραὴλ. ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις
τούτοις, καὶ ἠλίπισατε ἐπὶ ψευδεῖ, καὶ
ὅτι ἐγογγυσας, καὶ πεποισθῶς ἐγένου
ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, ¹³διὰ τοῦτο
ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τείχος
πίπτον παραρχήμα πόλεως ὀχυρᾶς
δαλσικυίας, ἧς παραρχήμα παρῆστι τὸ
πτῶμα. ¹⁴καὶ τὸ πτώμα αὕτης ἔσται
ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ
κεραμίου λεπτά, ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐ-
τοῖς ὀστρακον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρείς, καὶ
ἐν ᾧ ἀποσυρεῖς ὕδωρ μικρὸν. ¹⁵οὕτω
λέγει κύριος κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ. ὅταν ἀποστραφεῖς στενάζης,
τότε σωθήσῃ, καὶ γινώσῃ πού ἦσθα.
ὅτε ἐπεποισθῇς ἐπὶ τοῖς ματαίῳ, μα-
ταῖα ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη, καὶ οὐκ
ἐβούλεσθε ἀκούειν, ¹⁶ἀλλ' ἔπατε, ἐφ'
ἔπατον φευξόμεθα. διὰ τοῦτο φεύξε-
σθε. καὶ ἐπὶ κούφοις ἀναβάταις ἐσώ-
μεθα. διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ
διώκοντες ὑμᾶς. ¹⁷χιλίοι διὰ φωνὴν
ἐνὸς φεύζονται, καὶ διὰ φωνὴν πέντε
φεύζονται πολλοί, ἕως ἂν καταλει-
φθῇτε, ὡς ἱστός ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς
σημαῖαν φέρον ἐπὶ βουνοῦ. ¹⁸καὶ πάλιν
μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρεῖσθαι ὑμᾶς,
καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆ-
σαι ὑμᾶς. διότι κρετὴς κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐ-
τῷ, ¹⁹διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκή-
σει. καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ἐκλαυ-
σεν, ἐλέησόν με. ἐλέησαι σε, τὴν φωνὴν
τῆς κραυγῆς σου ἤνικα εἶδεν, ἐπήκουσέ
σου. ²⁰καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον
θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενὸν, καὶ οὐκ
ἔτι μὴ ἐργασίᾳ σοι οἱ οἱ πλανῶντές σε.
ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς
πλανῶντάς σε, ²¹καὶ τὰ ὠτά σου
ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε
πλανησάντων, οἱ λέγοντες, αὕτη ἡ
ὁδός, πορευθώμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιά
εἴτε ἀριστερά. ²²καὶ μανεύς τὰ ἐσθλα
τὰ περιχυρομένα καὶ περιχυροσω-
μένα λεπτά ποιήσης, καὶ λικμήσης ὡς

ὑδωρ ἀποκαθήμενης, καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά. ²³ τότε ἔσται ὁ ὑετός τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λεπαρός. καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον. ²⁴ οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βοες, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελεικμημένη. ²⁵ καὶ ἔσται ἐπὶ παντός ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντός βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωται πολλοὶ, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι. ²⁶ καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πληγῆς σου ἰάσεται. ²⁷ ἰδοὺ, τὸ ὄνομα κυρίου ἐρχεται διὰ χρόνου, καὶ ὁμιος θυμός. μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται. ²⁸ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὑδωρ ἐν φάραγγι σύρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθήσεται, τοῦ ταράξει ἔθνη ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. ²⁹ μὴ διαπαντός δὲ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εὐσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἁγία μου διαπαντός, ὥσπερ ἐορτάζοντας, καὶ ὥσπερ εὐφραινόμενους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ; ³⁰ καὶ ἀκουστὴν ποιήσει κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς ὑδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ. ³¹ διὰ γὰρ τῆς φωνῆς κυρίου ἠττηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς. ³² καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπείθει. αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς. ³³ σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθῇς, μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμασθὲ βασιλεῦν, φαραγγὰ βαθεῖαν, ξύλα κείμενα, πῦρ

καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεοῦ καιομένη.

Κ Ε Φ. ΑΔ'.

Οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοηθείαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασι. ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἵπποις πλήθος σφόδρα. καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν κυρίον οὐκ ἐζητήσαν. ² καὶ αὐτὸς σοφῶς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπὶ οἴκου ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν, ³ Αἴγυπτιον ἄνθρωπον, καὶ οὐ θεόν, ἵππων σάρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοηθία. ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς. καὶ κοπιᾶσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται. ⁴ ὅτι οὕτως ἐπέ μοι κύριος. ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἡ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θηρᾷ ἣ ἔλαβε, καὶ κεκραῖξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἠττηθήσων, καὶ τὸ πλήθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαώθ ἐπιστρατεύσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. ⁵ ὡς ὄρεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος σαβαώθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει. ⁶ ἐπιστραφήτε οἱ τὴν βασιλίαν βουλὴν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁷ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρὰ, καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσὰ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν. ⁸ καὶ πεσέτω Ἀσσοῦρ. οὐ μάχαιρα ἀνδρός, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας. οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα, ⁹ πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρασι, καὶ ἠττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται. τάδε λέγει κύριος. μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα, καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλευσεῖ, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἀρξουσιν. ² καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων

πτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυ-
βήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου.
καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς
φερόμενος ἐνδοξος ἐν γῇ διωσῶν.³ καὶ
οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀν-
θρώπους, ἀλλὰ τὰ ὅσα ἀκούειν δώ-
σουσι.⁴ καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούν-
των προσέξει τῷ ἀκούειν. καὶ αἱ γλῶσ-
σαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται
λαλεῖν εἰρήνην.⁵ καὶ οὐκέτι μὴ εἴ-
πωσι τῷ μαρῶ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ
εἴπωσιν οἱ ὑπηρεταί σου, σίγα.⁶ ὁ
γὰρ μαρὸς μαρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρ-
δία αὐτοῦ ματαία νοήσει, τοῦ συντε-
λεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον
πλάνησιν, τοῦ διασπείραι ψυχὰς πει-
νάσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διωσάσας
κενὰς ποιήσει.⁷ ἡ γὰρ βουλή τῶν πο-
νηρῶν ἄνομα βουλευέται, καταφθεῖ-
ραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους, καὶ
διασκοιδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.
⁸ οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλευσάντο,
καὶ αὕτη ἡ βουλή μενεῖ.⁹ γυναῖκες
πλούσιαι ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς
φωνῆς μου. θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰς-
ακούσατε λόγους μου.¹⁰ ἡμέρας ἐνιαυ-
τοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὁδῷ μετ'
ἐλπίδος. ἀνήλωται ὁ τρυγητός, πέ-
παυται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.¹¹ ἔσκητε,
λυπήθητε αἱ πεποιδυῖαι, ἐκδύσασθε,
γυμναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς
ὀσφύας,¹² καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κό-
πτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος,
καὶ ἀμπέλου γεννηματος.¹³ ἡ γῇ τοῦ
λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀνα-
βήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφρο-
σύνη ἀρθήσεται. πόλις πλουσία,¹⁴ οἱ-
κοὶ ἐγκαταλειμμένοι πλοῦτον πό-
λεως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμήμα-
τος. καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια
ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄντων
ἀγρίων, βοσκήματα πομένων,¹⁵ ἕως
ἀν' ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ.
καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ
Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.¹⁶ καὶ
ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ
δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμὴλ κατοική-
σει.¹⁷ καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιο-
σύνης, εἰρήνη. καὶ κρατήσει ἡ δικαιο-
σύνη ἀναπαύειν, καὶ πεποιδότες ἕως
τοῦ αἰῶνος,¹⁸ καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς

αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει
πεποιθώς, καὶ ἀναπαύονται μετὰ
πλοῦτον.¹⁹ ἡ δὲ χάλαζα ἔαν καταβῇ,
οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἦξει. καὶ ἔσονται οἱ ἐνοι-
κούντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιδότες,
ὡς οἱ ἐν τῇ πεδίῳ.²⁰ μακάριοι οἱ
σπεύροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὐ βούς
καὶ ὄνος πατεῖ.

Κ Ε Φ. ΑΓ'.

Οὐαὶ τοῖς τάλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς
δὲ οὐδείς ποιεῖ τάλαιπώρους, καὶ ὁ
ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ. ἀλoύονται
οἱ ἀθετούντες, καὶ παραδοθήσονται,
καὶ ὡς σῆς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡτη-
θήσονται.² κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ
σοὶ γὰρ πεποιδάμεν. ἐγενήθη τὸ σπέρ-
μα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ
δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.
³ διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ
ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρηναν
τὰ ἔσθῃ.⁴ νῦν δὲ συναγθῆσεται τὰ
σκύλα ὑμῶν μικροὶ καὶ μεγάλοι. ὃν
τρόπον ἔαν τις συναγάγῃ ἀκριδας, οὕ-
τως ἐμπαῖξουσιν ὑμῖν.⁵ ἅγιος ὁ θεὸς
ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη
Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.⁶ ἐν
νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς
ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπι-
στήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον.
οὗτοι εἰσὶ θησαυροὶ δικαιοσύνης.⁷ ἰδοὺ
δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθή-
σονται. οὓς ἐφοβίσθητε, βοηθήσονται ἀφ'
ὑμῶν. ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πι-
κρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρή-
νην.⁸ ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων
ὁδοί. πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν,
καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἵρεται,
καὶ οὐ μὴ λογίσθητε αὐτοὺς ἀνθρώ-
πους.⁹ ἐπένθησεν ἡ γῇ, ἥσυχνθη ὁ
Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων. φα-
νερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ.
¹⁰ νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος, νῦν
δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.¹¹ νῦν
ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία
ἔσται ἡ ἰσχύς τοῦ πνεύματος ὑμῶν.
πῦρ κατέδετα ὑμᾶς.¹² καὶ ἔσονται
ἔσθῃ κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν
ἀγρῷ ἐρῶμένη καὶ κατακεκαυμένη.
¹³ ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίη-
σα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύ-
ν μου.¹⁴ ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι,
ληψέ-

λήψεται τρόμος τοὺς ἀσβεβεῖς. τίς ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;
¹⁶ πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν
εὐθὺς ὁδόν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδι-
κίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσπόμενος
ἀπὸ δώρων. βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ
ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος. καμμύνων τοὺς
ὀφθαλμούς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν, ¹⁶ οὐ-
τος οἰκῇ ἐν ὑψηλῇ σπηλαίῳ πέτραις
ἰσχυραῖς. ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ
τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. ¹⁷ βασιλεῖα με-
τὰ δόξης ὄψεσθαι, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ὄψονται γῆν πόρρωθεν, ¹⁸ ἡ ψυχὴ
ὑμῶν μελετήσει φόβον. ποῦ εἰσιν οἱ
γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβου-
λευντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς
τρεφομένους ¹⁹ μικρὸν καὶ μέγαν λαόν;
ὃ οὐ συμβουλευσάτο, οὐδὲ ἤδει βα-
θυφύων, ὥστε μὴ ἀκούσαι λαός πε-
φανλισμένος, καὶ οὐκ ἐστὶ τῷ ἀκούοντι
σύνεσις. ²⁰ ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σω-
τήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄφρον-
ται Ἱερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκη-
ναὶ αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινη-
θῶσιν οἱ πασσαλοὶ τῆς σκηνῆς αὐτῆς
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία
αὐτῆς οὐ μὴ διαβραχύνωσιν, ²¹ ὅτι τὸ
ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν. τόπος ὑμῖν
ἐσται, ποταμοὶ καὶ διωρυχεῖς πλατεῖς
καὶ εὐρύχωροι. οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν
ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῦτον ἑλευ-
νον. ²² ὁ γὰρ θεός μου μέγας ἐστίν.
οὐ παρελευσεται με κύριος κριτὴς
ἡμῶν, κύριος ἀρχὼν ἡμῶν, κύριος βα-
σιλεὺς ἡμῶν, κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει.
²³ ἐβρόάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ
ἐνίσχυσαν. ὁ ἰστός σου ἔκλινεν, οὐ χα-
λάσαι τὰ ἰστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως
οὐ παραδοθῇ εἰς προνομίην. τοίνυν
πολλοὶ χωλοὶ προνομίην ποιήσουσι,
²⁴ καὶ οὐ μὴ εἰπωσι, κοπιῶ, ὁ λαός
ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς. ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς
ἡ ἁμαρτία.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Προσάγαγετε ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρ-
χοντες. ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐ-
τῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαός ὁ ἐν αὐτῇ.
² διῶτι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη καὶ ὄργη ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐ-
τῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παρα-

δοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγὴν. ³ οἱ δὲ
τραυματῖαι αὐτῶν ῥηθήσονται, καὶ οἱ
νεκροὶ, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁρμή,
καὶ βραχθήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος αὐτῶν. ⁴ καὶ τακησονται πᾶσαι αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐλιγθήσεται
ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ
ἄστρα πσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἁμπέλου.
καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. ⁵ ἐμε-
θύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ.
ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται,
καὶ ἐπὶ τὸν λαόν τῆς ἀπωλείας μετὰ
κρίσεως. ⁶ ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἐπ-
πλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέα-
τος, ἀπὸ αἵματος τραγῶν καὶ ἀμνῶν
καὶ ἀπὸ στέατος τραγῶν καὶ κριῶν.
ὅτι θυσία τῶ κυρίῳ ἐν Βοσόρ, καὶ
σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ⁷ καὶ
συμπεσούνται οἱ ἄνθρωποι μετ' αὐτῶν, καὶ
οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταυροὶ, καὶ μεθυσθή-
σεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ
τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.
⁸ ἡμέρα γὰρ κρίσεως κυρίου, καὶ ἐπαι-
τός ἀνταποδοστικῆς κρίσεως Σιών. ⁹ καὶ
στραφήσονται αἱ φαραγγεῖς αὐτῆς εἰς
πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον. καὶ
ἐσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη
¹⁰ πυκτός καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀνα-
βήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γε-
νίας αὐτῆς ἐρημαθήσεται, καὶ εἰς χρό-
νον πολλὸν ¹¹ ὄρεα καὶ ἔχθροι, καὶ ἱερεῖς
καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ.
καὶ ἐπιβλήθησεται ἐπ' αὐτὴν σφαρ-
τίον γεωμετρίας ἐρήμων, καὶ ὀνοκέν-
ταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ. ¹² οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται. οἱ γὰρ βα-
σιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται
εἰς ἀπώλειαν. ¹³ καὶ ἀναφυήσεται εἰς
τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθων ἐξύλη, καὶ
εἰς τὰ ὄχυρά της αὐτῆς. καὶ ἔσται
ἐπαυλὶς σιερῶν, καὶ αὐλὴ στερου-
θῶν. ¹⁴ καὶ συνατήσουσι δαίμονες
ὀνοκένταυροι, καὶ βοήσονται ἄλλοις
πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται
ὀνοκένταυροι, εὐρόντες αὐτοῖς ἀνα-
παύσιν. ¹⁵ ἐκεῖ ἐνοσσεύσιν ἐχθροί, καὶ
ἔσσωσιν ἡ γῆ τὰ παῖδια αὐτῆς μετὰ
ἀσφαλείας. ἐκεῖ συνήντησαν ἑλᾶσαι,
καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων. ¹⁶ ἀ-
ριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ
ἀπώλειο.

ἀπώλετο. ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐξήτησαν, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά.¹⁷ καὶ αὐτοὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κληρώνας, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διμεύσει βόσκεσθαι. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΔΕ'.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. ² καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δόξα τοῦ Λιβανου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμύλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὄφεται τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ. ³ ἰσχύσατε χεῖρες ἀνεμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ⁴ παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, μὴ φοβείσθε. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἦξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὥτα κωφῶν ἀκουσονται. ⁶ τότε αἰεῖται ὡς ἔλαφος ὁ κυλὸς, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα μογιλάων, ὅτι ἐρῶσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. ⁷ καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη. καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἱππαυτεῖς καλὰμου καὶ ἔλη. ⁸ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθάρᾳ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκαθάρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὗρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ κύριον, καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεῖσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὁδὴν καὶ λυτὴν καὶ στεναγμούς.

Κ Ε Φ. Δς'.

Καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκιου, ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ

τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ² καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Δαχῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολλυμβήθρας τῆς ἀνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως. ³ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακιμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωαχὶ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, εἰπάτε Ἐζεκιᾶ. τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων. τί πεποιθὼς εἶ; ⁵ μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγους χειλέων παρατάξεις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθείς μοι; ⁶ ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καταλάνην τὴν ἐθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἰγύπτου. ὡς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, εἰσέλυσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν. οὕτως ἔστι Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ. ⁷ εἰ δὲ λέγετε, ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήμεν, ⁸ νῦν μίχητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν διςχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς. ⁹ καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τῶν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσιν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγύπτους, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην. ¹⁰ καὶ νῦν μὴ ἄνω κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; κύριος εἶπε πρὸς μέ. ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακιμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωαχὶ. λάλησον πρὸς τοὺς παῖδας σου Συριοί. ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς. καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖοι. καὶ ἰνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει; ¹² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης. μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθήμενους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φαγῶσι κόπρον, καὶ πίνωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν αἶμα; ¹³ καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνέβησεν φωνὴ μεγάλη Ἰουδαῖοι, καὶ εἶ-

πεν.

πεν. ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹⁴ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐzekías λόγους, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς. ¹⁵ καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐzekías, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹⁶ μὴ ἀκούετε Ἐzekίου. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς με, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκὰς, καὶ πείσεθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν, ¹⁷ ἕως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ αἵτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἁμπελώνων. ¹⁸ μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐzekías, λέγων. ὁ θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς. μὴ ἐβρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων; ¹⁹ ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Ἐμαθ καὶ Ἀρφαθ; καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Ἐπφαραουαίμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμαρείαν ἐκ χειρὸς μου; ²⁰ τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐβρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ῥύσεται ὁ θεὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; ²¹ καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι. ²² καὶ ἐξηλθεν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χελκίου οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωᾶχ ὁ τοῦ Ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐzekían ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀνγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσάκου.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσαι τὸν βασιλέα Ἐzekían, ὅχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιβάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου, ² καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνᾶν τὸν γραμματεῖα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν προφήτην, ³ καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει Ἐzekías. ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκει ἡ ὥδιν ἐν τικτού-

ση, ἰσχύν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. ⁴ εἰ ἀκούσαι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὐς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίξεν θεὸς Ἰωάνα, καὶ ὀνειδίξεν λόγους οὓς ἤκουσε πικρὸς ὁ θεός σου, καὶ δεηθῇ πρὸς κύριόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων. ⁵ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐzekίου πρὸς Ἡσαΐαν, ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. τάδε λέγει κύριος. μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὐς ὠνειδίσαν με οἱ πρῶτοι βασιλέως Ἀσσυρίων. ⁷ ἴδου ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσέεται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσάκη, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκούντα Βοβνάν. καὶ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς. ⁹ καὶ ἐξηλθε Θαρακά βασιλεὺς Αἰθιοπίων πολιορκῆσαι αὐτόν. καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐzekían, λέγων. ¹⁰ οὕτως ἐρεῖτε Ἐκκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας. μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων. οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹¹ σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἐπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; ¹² μὴ ἐβρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τῆς τι Γωζᾶν, καὶ Χαβῶν, καὶ Ῥαφῆθ, αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Ουμᾶθ; ¹³ ποῦ εἰς βασιλεῖς Ἐμαθ καὶ ποῦ Ἀρφαθ; καὶ ποῦ πόλεως Ἐπφαραουαίμ, Ἀταγονάνα; ¹⁴ καὶ ἔλαβεν Ἐzekías τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον κυρίου. ¹⁵ καὶ προσηύξατο Ἐzekías πρὸς κύριον, λέγων. ¹⁶ κύριος σαβαὼθ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χειροβίμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος πάσης βασιλείας; τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ¹⁷ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, εἰσακουσον κύριε, ἀνοίξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰδὼς σου κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχη-
ριμ.

ρεϊμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν
ζῶντα. ¹⁸ ἐπὶ ἀληθείας γὰρ κύριε ἡ-
ρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην, καὶ τὴν χαίραν αὐτῶν,
¹⁹ καὶ ἀνέβαλον τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς
τὸ πῦρ. οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι,
καὶ ἀπώσαντο αὐτούς. ²⁰ νῦν δὲ κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, ἵνα γνῶ πᾶσα βασιλεία τῆς
γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μόνος. ²¹ καὶ
ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς
Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἤκουσα ἃ
προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηρεῖμ
βασιλέως Ἀσσυρίων. ²² οὗτος ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ θεός. ἐφάν-
ισέ σε, καὶ ἐμνηστήρισέ σε παρθένος
θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκί-
νησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ. ²³ τίνα
ὠνειδίσας καὶ παρωΰνας; ἢ πρὸς
τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ
ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου
πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ; ²⁴ ὅτι
δι' ἀγγέλων ὠνειδίσας κυρίον. σὺ γὰρ
εἶπας, τῷ πληθὲι τῶν ἀρμάτων ἐγὼ
ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχα-
τα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοιπα τὸ ὕψος
τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος τῆς
κυμαρίσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος
μέρους τοῦ δρυμοῦ, ²⁵ καὶ ἔθηκα γέ-
φυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶ-
σαν συναγωγὴν ὕδατος. ²⁶ οὐ ταῦτα
ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἔξ ἡ-
μερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέ-
δειξα ἔξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς, καὶ
οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς. ²⁷ ἀνῆ-
κα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ
ἐγένοντο ὥς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμά-
των, καὶ ὥς ἄρρωστis. ²⁸ νῦν δὲ τὴν
ἀνάπαυσίν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου,
καὶ τὴν εἰσόδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.
²⁹ ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθης, καὶ
ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με, καὶ ἐμ-
βάλω φμὸν εἰς τὴν ῥίνα σου, καὶ χα-
λινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου, καὶ ἀποστρέψω
σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ. ³⁰ τοῦτο
δὲ σοὶ τὸ σημεῖον. φάγε τοῦτον τὸν
ἐνιαυτὸν ἃ ἐσφαρξας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ
τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ
τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύ-

σατε ἀμπελῶνας, καὶ φάγεσθε τὸν
καρπὸν αὐτῶν. ³¹ καὶ ἔσονται οἱ κα-
ταλειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φηήσου-
σι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα
ἄνω. ³² ὅτι ἔξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ
καταλειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἔξ
ὄρους Σιών. ὁ ζῆλος κυρίου σαβαὼθ
ποιήσει ταῦτα. ³³ διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει κύριος ἐπὶ βασιλεῖα Ἀσσυρίων.
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην,
οὐδὲ μὴ βάλλῃ ἐπὶ αὐτὴν βέλος, οὐδὲ
μὴ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ
κυνλώσῃ ἐπὶ αὐτὴν χαρὰν. ³⁴ ἀλλὰ
τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφή-
σεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ
εἰσέλθῃ. τάδε λέγει κύριος. ³⁵ ὑπερα-
σπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ
σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμέ, καὶ διὰ Δαυὶδ
τὸν παῖδά μου. ³⁶ καὶ ἐξῆλθεν ἀγγε-
λος κυρίου, καὶ ἀνέλεν ἐκ τῆς παρεμ-
βολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοη-
κονταπέντε χιλιάδας. καὶ ἀναστάντες
τοπρωὶ εὗρον πάντα τὰ σώματα νε-
κρά. ³⁷ καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σεν-
ναχηρεῖμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ὤ-
κησεν ἐν Νινευῇ. ³⁸ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ τὸν
πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σα-
ρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς
Ἀρμενίαν, καὶ ἔβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Εἰ γίνεται δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμα-
λακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου. καὶ
ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς
ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τά-
δε λέγει κύριος. τάξαι περὶ τοῦ οἴκου
σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζή-
σῃ. ² καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ
πρὸςωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τεῖχον, καὶ
προσηύξατο πρὸς κύριον, ³ λέγων.
μνήσθητι κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν
σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθι-
νῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίη-
σα. καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ
μεγάλῳ. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίῳ
πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων. ⁵ πορεύθητι,
καὶ εἰπον Ἐζεκία. τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. ἤκουσα
τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δά-
κρυα

κρυά σου. ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη, ⁶ καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσονται σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. ⁷ τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου, ὅτι ποιῆμι ὁ θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁸ ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη τούς δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς. καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς, οὓς κατέβη ἡ σκιά. ⁹ προσεγγὴ Ἐξεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἦνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ. ¹⁰ ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, ἐν πύλαις ἄδου, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα. ¹¹ εἶπα, οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον, ¹² ἐξέλειπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλειπον τὸ ἐπιλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν καταλύων πῆξας. ὥς ἰσθὸς τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοῦ ἐγένετο ἐρίθου ἐγγιούσης ἐκτεμνῖν. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη ἐως πρὸς ὡς λείοντι, οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστέα μου. ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθη. ¹⁴ ὥς χελιδὼν, οὕτω φρονήσω, καὶ ὥς περιστέρα, οὕτω μελετῶ. ἐξέλειπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὃς ἐξέλατό με, καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὁδὸν τῆς ψυχῆς. ¹⁵ κύριε περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα. ¹⁶ εἴλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπώληται, καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας. ¹⁷ οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ἄδου τὴν ἐλεημοσύνην σου. ¹⁸ οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον καὶ γὰρ. ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου. ¹⁹ θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας

τῆς ζωῆς μου, κατέναντε τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ²¹ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, πρὸς Ἐzekian. λάβε παλάθην ἐκ σιμῆ, καὶ τρίψον, καὶ καταπλάσαι, καὶ ὕψης ἔσθ. ²² καὶ εἶπεν Ἐzekias. τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐzekian ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ;

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολάς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐzekia. ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου. καὶ ἀνέστη, ² καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐzekias, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεκρωθῆ, καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντα τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν οὐδὲν ὃ οὐκ ἔδωκεν Ἐzekias ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. ³ καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐzekian, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὧτοι; καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐzekias. ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς μέ ἐκ Βαβυλῶνος. ⁴ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας. τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐzekias. πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. ⁵ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ. ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαὓθ. ⁶ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ λήφονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐκ Βαβυλῶνα ἦκε, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν. εἶπε δὲ ὁ θεός. ⁷ ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ἂν γενήσονται, λήφονται καὶ ποιήσουσι σπάζοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐzekias Ἡσαΐα. ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε, γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κ Ε Φ. Μ'.

Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ θεός. ² ἱερεῖς λαλήσατε

ἱε;

εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι πληρώθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἔδξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλά τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. ³ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιῆτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁴ πᾶσα φάραξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιά εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχὺς εἰς πεδία, ⁵ καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου, καὶ ὀφείτα πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ⁶ φωνὴ λέγοντος, βόησον. καὶ εἶπα. τί βόησω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. ⁷ ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, ⁸ τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ⁹ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον τὴν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλὴμ. ὑψώσατε, μὴ φοβέσθε. εἶπον ταῖς πόλεσιν Ἰουδα. ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν, ¹⁰ ἰδοὺ κύριος. κύριος μετὰ ἰσχύος ἐρχεται, καὶ ὁ βραχίον μετὰ κυρίας. ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. ¹¹ ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συναΐξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει. ¹² τίς ἐμέτρησε τὴν χειρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔσθησε τὰ ὄρη σταθμῶν, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ; ¹³ τίς ἔγνω νοῦν κυρίου, καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν; ¹⁴ ἢ πρὸς τίνα συνεβουλευσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσειος τίς ἐδείχεν αὐτῷ; ¹⁵ εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σῖελος λογισθήσονται; ¹⁶ ὁ δὲ Αἰθιοπὸς οὐχ ἰκανὸς εἰς καύσιν, καὶ πάντα τὰ τετραπόδα οὐχ ἰκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ¹⁷ καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι, καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν. ¹⁸ τίτι ὁμοιώσατε κύριον, καὶ τίτι ὁμοιώματι ὁμοιώσατε αὐτόν; ¹⁹ μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχοὸς χροενύ-

σας χρυσίον περιχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; ²⁰ ξύλον γὰρ ἄσκητον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλευθῇ. ²¹ οὐ γινώσκει; οὐκ ἀκουσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; ²² ὁ κατέχων τὸν γυῖρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες. ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν. ²³ ὁ διδούς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. ²⁴ οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν. ἐπνευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ κατατρίβῃ ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς. ²⁵ νῦν οὖν τίτι με ὁμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσονται; εἶπεν ὁ ἅγιος. ²⁶ ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει αὐτοῦ οὐδὲν σε ἔλαθε. ²⁷ μὴ γὰρ εἶπες Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀπέκρυψε, καὶ ὁ θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀπέκρυψε. ²⁸ καὶ νῦν οὐκ ἔγνω; εἰ μὴ ἤκουσας; θεὸς αἰώνιος, ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἅκρα τῆς γῆς, οὐ πινάσει, οὐδὲ κοπιήσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξουερισίς τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ²⁹ διδούς τοῖς πεινώσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνώμενοις λύπην. ³⁰ πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιήσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυροι ἔσονται. ³¹ οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυήσουσιν ὡς αἰετοί, δραμούνται καὶ οὐ κοπιήσουσι, βαδιῶνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Κ Ε Φ. Μ Α'.

Ἐγκαινίσθητε πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν. ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγελεύουσιν. ² τίς ἐξηγείρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει. καὶ δώσει εἰς γῆν

γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύ-
γανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν. ³ καὶ
διώκεται αὐτοὺς, διελύσεται ἐν εἰρή-
νῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ⁴ τίς
ἐνῆργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλε-
σεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν
ἀρχῆς. ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ
ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι. ⁵ εἶδον ἐθνη
καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγ-
γισαν, καὶ ἦλθον ἅμα ⁶ κρίων ἕκα-
στος τῶ πλησίον, καὶ τῶ ἀδελφῷ βοη-
θῆσαι, καὶ ἐρεῖ. ⁷ ἰσχυσεν ἀνὴρ τέ-
κτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη, ἅ-
μα ἐλαύνων. πότε μὲν ἐρεῖ, σύμβλημα
καλὸν ἐστίν, ἰσχυρώσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς,
θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήσονται.
⁸ σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
ὄν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβραάμ, ὄν ἡ-
γάπησα. ⁹ οὐ ἀντελαβόμην ἐπ' ἄκρων
τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς
ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, παῖς μου εἰ,
ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.
¹⁰ μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ
πλανῶ. ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ θεός σου, ὁ
ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ
ἠσφαλίσάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ
μου. ¹¹ ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐν-
τραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί
σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ
ἀπολούνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.
¹² ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρης
τούς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς
σέ. ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ
ἔσονται οἱ ἀντιπολεμουντές σε. ¹³ ὅτι
ἐγὼ ὁ θεός σου, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς
σου, ὁ λέγων σοι, μὴ φοβοῦ ¹⁴ Ἰα-
κώβ ὀλιγοστός Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθη-
σά σοι, λέγει ὁ θεός σου, ὁ λυτρούμε-
νός σε Ἰσραὴλ. ¹⁵ ἰδοὺ ἐποίησά σε
ὡς τροχούς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
πριστηροὺς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη, καὶ
λεπτυνεῖς βουνούς, καὶ ὡς χροὺν θή-
σεις ¹⁶ καὶ λιμῆσεις, καὶ ἄνεμος λη-
ψεται αὐτοὺς καὶ καταιγὶς διασπερεῖ
αὐτούς. σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς
ἁγίοις Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀγαλλιάσονται
οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς. ζητήσουσι
γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλώσσα
αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ξηράνθη. ἐγὼ
κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ
θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω

αὐτοὺς, ¹⁸ ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέ-
ων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων
πηγὰς. ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἐλ-
υδάτων, καὶ τὴν διψώσαν γῆν ἐν ὑ-
δραγωγοῖς. ¹⁹ θήσω εἰς τὴν ἀνύδρον
γῆν κέδρον καὶ πύξον, μυρσίην καὶ
κυπαρίσσον καὶ λευκὴν. ²⁰ ἵνα ἴδωσι
καὶ γνῶσι, καὶ ἐγνωθῶσι καὶ ἐπιστῶν-
ται ἅμα, ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησε ταῦ-
τα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδει-
ξεν. ²¹ ἐγγύς ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει
κύριος ὁ θεός. ἤγγισαν αἱ βουλαι ὑ-
μῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ. ²² ἐγγι-
σάτωσαν, καὶ ἀναγγεiliάτωσαν ὑμῖν ἃ
συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν,
εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερ-
χόμενα. εἴπατε ἡμῖν, ²³ ἀναγγεiliate
ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ
γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστέ. εὐποήσατε
καὶ κακώσατε, καὶ θανατώμεθα, καὶ
ὀψόμεθα ἅμα ²⁴ ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑ-
μεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν. ἐκ
γῆς βδελύγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς. ²⁵ ἐγὼ
δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ τὸν
ἀφ' ἡλίου ανατολῶν. κληθήσονται τῶ
ὀνόματι μου. ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες,
καὶ ὡς πληλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κερα-
μεὺς καταπατῶν τὸν πληλὸν, οὕτω
καταπατηθήσεσθε. ²⁶ τίς γὰρ ἀναγ-
γελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ
ἐμπροσθεν; καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ἀληθὴ
ἐστίν. οὐκ ἐστίν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ
ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους. ²⁷ ἀρχὴν
Σιών δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακα-
λέσω εἰς ὁδόν. ²⁸ ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν,
ἰδοὺ οὐδεὶς. καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων
αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων. καὶ ἂν
ἐρωτήσω αὐτοὺς πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ
ἀποκριθῶσί μοι. ²⁹ εἰσὶ γὰρ οἱ ποι-
οῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες
ὑμᾶς.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Ἰακώβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐ-
τοῦ. Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσε-
δέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς
ἐθνεσιν ἐξοίσει, ² οὐ κεκραξέται, οὐδὲ
ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνή
αὐτοῦ. ³ κάλαμον τεθλασμένον
οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνίζομενον
οὐ

οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἔξοισι
κρίσιν. ⁴ ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυ-
σθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρί-
σιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔσθῃ
ἐλπιούσιν. ⁵ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πῆξας
αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ, καὶ διδούς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ
ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν
αὐτήν. ⁶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός ἐκάλεσά
σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς
χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδω-
κά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς
ἐθνῶν, ⁷ ἀνοίξαι ὀφθαλμούς τυφλῶν,
ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ
οίκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκό-
τειν. ⁸ ἐγὼ κύριος ὁ θεός, τοῦτό μου
ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρω
οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς
γλυπτοῖς. ⁹ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν,
καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ
τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. ¹⁰ ὑμνή-
σατε τῷ κυρίῳ ὕμνον καινόν. ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ πλείοντες αὐτήν,
αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.
¹¹ εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες
Κηδάρ. εὐφρανθήσονται οἱ κατοι-
κοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων
βοήσουσι, ¹² δώσουσι τῷ θεῷ δόξαν,
τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγ-
γελοῦσι. ¹³ κύριος ὁ θεός τῶν δυνα-
μῶν ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλε-
μον, ἐπιτερεῖ ζῆλον, καὶ βοήσεται ἐπὶ
τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.
¹⁴ ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰεσιωπήσομαι
καὶ ἀνέξομαι; ὥς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέ-
ρησα, ἐκοτήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα, ¹⁵ ἐρη-
μώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα
χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω πο-
ταμούς εἰς νήσους, καὶ ἔλῃ ξηρανῶ.
¹⁶ καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνω-
σαν, καὶ τριβῶν ἄς οὐκ ᾔδεισαν πα-
τήσαι ποιήσω αὐτούς. ποιήσω αὐτοῖς
τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς
εὐθείαν. ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. ¹⁷ αὐτοὶ δὲ
ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω. αἰσχύν-
θητε αἰσχύνῃ οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς

γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς,
ὑμεῖς ἔσθε θεοὶ ἡμῶν. ¹⁸ οἱ κωφοὶ
ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε
ἰδεῖν. ¹⁹ καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖ-
δές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύον-
τες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦ-
λοι τοῦ θεοῦ. ²⁰ εἰδότε πλεονάκεις, καὶ
οὐκ ἐφυλάξασθε. ἡγοιμένα τὰ ὅσα,
καὶ οὐκ ἤκούσατε. ²¹ κύριος ὁ θεός
ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ μεγα-
λύνη αἰνεσιν. ²² καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο
ὁ λαός πεπρονομευμένος, καὶ διηρπα-
σμένος. ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις
πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου
ἐκρυψαν αὐτούς, ἐγένοντο εἰς προνο-
μῆν. καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἄρπαγ-
μα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, ἀπόδος.
²³ τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα;
εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα. ²⁴ οἷς
ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακώβ καὶ Ἰσ-
ραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ
ὁ θεός ὃς ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ
ἠβούλουντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορευέ-
σθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ;
²⁵ καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτούς ὀργὴν θυ-
μοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυεν αὐτούς
πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτούς
κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐ-
τῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχὴν.

ΚΕ Φ. ΜΓ'.

Καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ
ποιήσας σε Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε
Ἰσραὴλ, μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην
σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου. ἐμός εἰ
σύ. ³ καὶ ἐὰν διαβρίνης δι' ὕδατος,
μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ ποταμοὶ οὐ συγ-
κλύσουσί σε. καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυ-
ρός, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλόξ οὐ κα-
τακαύσει σε. ³ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός
σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σῶζων σε.
ἐποίησα ἀλλαγὰ σου, Αἴγυπτον καὶ
Αἰθιοπίαν, καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.
⁴ ἀπ' οὗ ἐντιμος ἐγένον ἐναντίον ἐμοῦ,
ἐδοξάσθης, καὶ ἐγὰρ σε ἡγάπησα, καὶ
δῶσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἀρ-
χοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. ⁵ μὴ
φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι. ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ
δυσμῶν συνάξω σε. ⁶ ἐρῶ τῷ Βορρᾷ,
ἄγε, καὶ τῷ Αὐβί, μὴ κώλυε. ἄγε τοὺς
υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόρῳθεν, καὶ τὰς
θυγα-

θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς,
 7 πάντας ὅσοι ἐπιτέκλῃται τῷ ὀνό-
 ματί μου. ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατε-
 σκεύασα αὐτόν, καὶ ἐπλάσα αὐτόν, καὶ
 ἐποίησα αὐτόν, 8 καὶ ἐξηγαγὼν λαὸν
 τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως
 τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.
 9 πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ
 συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς
 ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς
 ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς
 μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιώσωσαν,
 καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ ἐπαύσαν αλη-
 θῆ. 10 γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
 μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεός, καὶ ὁ
 παῖς μου ὃν ἐξελέξαμην, ἵνα γνῶτε καὶ
 πιστεύσητε, καὶ συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.
 ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος
 θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. 11 ἐγὼ
 ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σω-
 ζων. 12 ἐγὼ ἀνήγγελα καὶ ἔσωσα,
 ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος.
 ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ κύριος
 ὁ θεός. 13 ἐτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν
 ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιφεύμενος.
 ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;
 14 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ λυτρού-
 μενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. ἐνε-
 κεν ὑμῶν ἀποστελεῖ εἰς Βαβυλῶνα,
 καὶ ἐπεγεῶν φεύγοντας πάντας, καὶ
 Χαλδαῖαι ἐν πλοίοις δεθήσονται. 15 ἐγὼ
 κύριος ὁ θεός ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ κατα-
 δείξας Ἰσραὴλ βασιλεία ὑμῶν. 16 οὕτως
 λέγει κύριος ὁ διδούς ἐν θαλάσῃ
 ὁδόν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶν τρίβον.
 17 ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ
 ὄχλον ἰσχυρόν. ἀλλ' ἐκομήθησαν, καὶ
 οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς
 λίνον ἐσβαμένον. 18 μὴ μνημονεύετε
 τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ σπυλογι-
 ζεσθε. 19 ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ, ἃ νῦν
 ἀνατελεῖ, καὶ γινώσεσθε αὐτά. καὶ
 ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδόν, καὶ ἐν τῇ
 ἀνύδρῳ ποταμούς. 20 εὐλογήσουσί με
 τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σιμῆνες, καὶ
 θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ
 ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύ-
 δρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλε-
 κτόν. 21 λαὸν μου ὃν περικυκλώσῃ
 τὰς ἀρετάς μου διηγείσθαι. 22 οὐ νῦν
 ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοτιάσαι σε

ἐποίησα Ἰσραὴλ. 23 οὐκ ἤνεγκάς μοι
 πρόβατα σου τῆς ὀλοκαυτωσεώς σου,
 οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με,
 οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις, οὐδὲ ἐγ-
 κοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ. 24 οὐκ
 ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυσιάσματα, οὐδὲ
 τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπετίμησα,
 ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου προέστης
 μου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. 25 ἐγὼ
 εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείψων τὰς ἀνομίας
 σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας
 σου, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι. 26 συ
 δὲ μνησθήτι, καὶ κρηθώμεν. λέγει οἱ
 τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιω-
 θῇς. 27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ
 οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνομήσαν εἰς ἐμὲ.
 28 καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία
 μου, καὶ ἔδωκα ἀπαλῆσαι Ἰακώβ καὶ
 Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδιζόν.

Κ Ε Φ. Μ Δ'.

Νῦν δὲ ἀκουσον Ἰακώβ ὁ παῖς μου.
 καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελέξαμην. 2 οὕτω λέ-
 γει κύριος ὁ θεός ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ
 πλάσας σε ἐκ κοιλίας, ἐτι βοηθήσῃ-
 μη φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ἡτ-
 τημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελέξαμην. 3 ὅτι
 ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευο-
 μένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμα
 μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς ἐ-
 λογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, 4 καὶ
 ἀνατελοῦσιν ὡς ἀναμέσσην ὕδατος γέ-
 ρος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρῆρον ὕδατος.
 5 οὗτος ἐρεῖ, τοῦ θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος
 βοησεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ
 ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ, τοῦ
 θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ
 βοησεται. 6 οὕτως λέγει ὁ θεός ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἠυσάμενος αὐτῶν
 θεός σαβαωθ. ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ
 μετὰ ταῦτα, πλην ἐμοῦ οὐκ ἔστι θεός.
 7 τίς ὡς ἐγὼ, στήτω, καὶ καλέσω-
 τω, καὶ ἀναγγελάτω, καὶ ἐτοιμασέτω
 μοι ἀπ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ
 ἔλθεῖν ἀναγγελάτωσαν ὑμῖν. 8 μὴ πε-
 ροκαλύπτεισθε, μηδὲ πλανήσθε. οὐκ
 ἀπ' ἀρχῆς ἠνωκίασθε, καὶ ἀπήγγελα
 ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε, εἰ ἔστι θεός
 πλην ἐμοῦ. καὶ οὐκ ἠνοήσαν τότε 9 οἱ
 πλάσποντες, καὶ οἱ γλυφοντες, πάντες
 μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθέματα
 αὐτῶν.

αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς. ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται ¹⁰ οἱ πλάσσοντες θεὸν, καὶ γλύφοντες πάντες ἀνοφελῆ, ¹¹ καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηρανθήσαν. καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στησάτωσαν ἅμα. καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα. ¹² ὅτι ὥξυνε τέκτων σιδήρον, σκεπάσων εἰργάσατο αὐτό, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτό, καὶ εἰργάσατο αὐτό ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πῖν ὕδωρ. ¹³ ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτό ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρύθμισεν αὐτό. καὶ ἐποίησεν αὐτό ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στήσαι αὐτό ἐν οἴκῳ. ¹⁴ ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσεν κύριος, πῖτην, καὶ ὑέτος ἐμῆκυνεν, ¹⁵ ἵνα ἡ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν, καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἔθερμάνθῃ, καὶ καύσαντες ἔπεισαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν, τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. ¹⁶ οὐ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσιος αὐτοῦ ἔπεισεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν. ἦδὺ μοι ὅτι ἔθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ. ¹⁷ τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, ἔξελευ με, ὅτι θεὸς μου εἰ σύ. ¹⁸ οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημανρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐλογίσασατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεισεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδελυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτό. ²⁰ γινώσκει ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, ὅτι ψεύδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. ²¹ μνησθητι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἰ σύ, ἐπλασά σε παῖδά μου, καὶ σύ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου. ²² ἰδοὺ γὰρ ἀπῆλειπα

ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνώφον τὴν ἁμαρτίαν σου. ἐπιστρέφῃς πρὸς με, καὶ λυτρώσομαι σε ²³ εὐφρανθήτε οὐρανοί, ὅτι ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ. σάλπισατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται. ²⁴ οὕτω λέγει κύριος ὁ λυτροῦμένος σε, καὶ πλάσσω σε ἐκ κοιλίας. ἐγὼ κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἔξετινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. ²⁵ τίς ἑτερος διασκέδασι σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν μωραίνων, ²⁶ καὶ ἰστῶν ἔρημα παιδος αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλήν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας οἰκοδομηθήσονται, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ. ²⁷ ὁ λέγων τῇ Ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς πεταμούς σου ξηρανῶ. ²⁸ ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θεληματά μου ποιήσει. ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἁγίον μου θεμελιώσω.

Κ Ε Φ. ΜΕ'.

Οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὐ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπακούσαι ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσὺν βασιλείαν διαρρήξω, ἀνοίξω ἐμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οἱ συγκλεισθήσονται. ² ἐγὼ ἐμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συγκλάσω. ³ καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρυφούς, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ⁴ ἐνεκὲν τοῦ παιδὸς μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματι σου, καὶ προσδεξομαι σε. σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με, ⁵ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτεὶ πλὴν ἐμοῦ θεός. ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ἤθεις με. ⁶ ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι θεός πλὴν

πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. ⁷ ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων πανά. ἐγὼ κύριος ὁ θεός, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα. ⁸ εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. ἀνατελάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατελάτω ἅμα. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κτίσας σε. ⁹ ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἔρεῖ ὁ πηλὸς τῶν κεραμῶν, τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; ¹⁰ μὴ ἀποκριθῇσεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; ὁ λέγων τῷ πατρὶ, τί γενήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, τί ἀδίνεις; ¹¹ ὅτι οὕτω λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα. ἔρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. ¹² ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀστροῖς ἐντείλαμην. ¹³ ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλεῖα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι. οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωτὴν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε κύριος σαβαώθ. ¹⁴ οὕτω λέγει κύριος σαβαώθ. ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαίμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύχονται. ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι θεός πλὴν σου. ¹⁵ οὐ γὰρ εἰ θεός, καὶ οὐκ ἦδεμιν, ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτὴρ. ¹⁶ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. ἐγκαινίσθε πρὸς μὲ νῆσοι. ¹⁷ Ἰσραὴλ σάζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον. οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι. ¹⁸ οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ θεός ὁ καταδείξας τὴν γῆν,

καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διώρισεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικῆσθαι ἐπλάσεν αὐτήν. ἐγὼ εἰμι κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι ¹⁹ οὐκ ἐν κρητὶ λέαλήκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ. οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ, μάταιον ζητήσατε. ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. ²⁰ συναχθήτε, καὶ ἤκετε, βουλευσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰρόντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσερχόμενοι πρὸς θεοὺς, οἱ οὐ σώζουσιν. ²¹ εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς. τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν. ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ. δίκαιος καὶ σωτὴρ, οὐκ ἔστι παρ' ἐμοῦ. ²² ἐπιστρέφετε ἐπ' ἐμέ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς. ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος. ²³ κατ' ἐμαντοῦ ὁμνῶ, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται. ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὁμῆται πᾶσα γλῶσσα τὸν θεόν, ²⁴ λέγων. δικαιοσύνην καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς. ²⁵ ἀπὸ κυρίου δικαιοθήσονται, καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Μς'.

Ἐπεσε Βῆλ, συνετρίβη Ναβῶ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία, καὶ τὰ κτήνη. αἶρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι ² ἐκτελειμένα, καὶ πεινῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμαλωτοὶ ἤχθησαν. ³ ἀκούετε μου οἶκος τοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου ⁴ ἕως γῆρας. ἐγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγῆράσῃτε, ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς. ⁵ τί μοι ὁμοιωσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι, ⁶ οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσυππίου,

καὶ

καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσόχρον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. ⁷ αἰρουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ πορεύονται. ἂν δὲ θῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ τοποῦ αὐτοῦ, μένει, οὐ μὴ κινηθῇ. καὶ ὡς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν. ⁸ μνησθήτε ταῦτα, καὶ στενάξατε, μετανόησατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ, ⁹ καὶ μνησθήτε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἐτι πλην ἐμοῦ, ¹⁰ ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθαι. καὶ εἶπα, πᾶσα ἡ βουλή μου στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι, ποιήσω. ¹¹ καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετινόν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον. ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ ἐνώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹² ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. ¹³ ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ. δέδωκα ἐν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

Κατάβηθι, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλὴ καὶ τρυφερά. ² λαβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυσαι τὸ κατακάλυμμα σου, ἀνακάλυσαι τὰς πολιὰς, ἀνᾶσυρε τὰς κνήμας, διαβῆθι ποταμούς, ³ ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχὺνὴ σου, φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου. τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήψομαι, οὐκέτι μὴ παρὰ δὲ ἀνθρώποις. ⁴ ὁ ὀφθαλμὸς σε κύριος σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ ἅγιος Ἰσραὴλ. ⁵ κάθισον κατανευγμένη, ἐλθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχυρὰ βασιλείας. ⁶ παρωξύνθη ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου. ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα, ⁷ καὶ

εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα. οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα; ⁸ νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυία, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς. ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ γνώσομαι ὄρφανιν. ⁹ νῦν δὲ ἔξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἔξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἱπποκιστῶν σου σφόδρα ¹⁰ τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου. σὺ γὰρ εἶπας. ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα. γνώθι, ἡ συνέσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνῃ. καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου. ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα. ¹¹ καὶ ἔξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃς, βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν. καὶ ἔξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι. καὶ ἔξει ἐπὶ σὲ ἐξαίφνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃς. ¹² στήθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφελῆσθαι. ¹³ κεκοπίπας ἐν ταῖς βουλαῖς σου. στήτωσαν δὴ, καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὀρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγελεύσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἐρχεσθαι. ¹⁴ ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός, ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός, καθίσεις ἐπ' αὐτούς, ¹⁵ οὕτοι ἔσονται σοὶ βοήθεια. ἐκοπίπας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτόν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰούδα ἐξεληθόντες, οἱ ὀμνούντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, μνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης, ² καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ θῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηρίζόμενοι. κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ. ³ τὰ πρότερα ἐτι ἀνηγγείλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, καὶ ἀκουστόν ἐγένετο. ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν.

Fee

⁴ γι-

⁴ γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νῦνρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν. ⁵ καὶ ἀνγγεῖλά σοι πάλαι ἅ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ. ἀκουστον σοι ἐποίησα, μήποτε ἐπῆς ὅτι τὰ εἰδωλά μοι ἐποίησε, καὶ εἶπῃς ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐντεταλτό μοι. ⁶ ἤκουσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐγνώτε. ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι. καὶ οὐκ εἶπας, ⁷ νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά. μὴ εἶπῃς, καὶ γινώσκω αὐτά. ⁸ οὔτε ἐγνώς, οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοῖξά σου τὰ ὦτα. ἐγνων γάρ, ὅτι ἀθετῶν ἀτετήσεις, καὶ ἄνομος ἐστὶ ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. ⁹ ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δειξω σοι τὸν θυμόν μου, καὶ τὰ ἐνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ, ἵνα μὴ ἐξολοθρευσω σε. ¹⁰ ἰδοὺ πέτρακά σε, οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου. ἐξελάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας. ¹¹ ἔνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω. ¹² ἀκούε μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ. ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν. καλέσω αὐτοὺς, καὶ στησόνται ἅμα, ¹⁴ καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται. τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα, τοῦ ἄραι σπέρμα Χαλδαίων. ¹⁵ ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ εὐδῶσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹⁶ προσάγαγετε πρὸς μέ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελαλήκα. ἡνίκα ἐγένετο, ἐκτεῖ ἤμην, καὶ νῦν κύριος κύριος ἀπέστειλέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. ¹⁷ οὕτως λέγει κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ. ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου, δεδοικα σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. ¹⁸ καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὥσεί ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοὺς τῆς γῆς. οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς,

οὐδὲ ἀπολείται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ. ²⁰ ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φευγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ ἀκουστον γενέσθω τοῦτο, ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. λέγετε, ἐρύψατο κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ, ²¹ καὶ ἂν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ἕδωρ ἐκ πέτρας ἐξαξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. ²² οὐκ ἐστὶ χαίρειν, λέγει κύριος, τοῖς ἀσεβέσι.

Κ Ε Φ. Μ Θ'.

Ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει κύριος. ἐκ κοιλίας μητρος μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, ² καὶ ἐθήκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυψέ με. ἐθήκῃ με ὡς βέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυψέ με, ³ καὶ εἶπέ μοι. δούλός μου εἶ σύ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. ⁴ καὶ ἐγὼ εἶπα. κενὸς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου. διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου. ⁵ καὶ νῦν οὕτω λέγει κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλον ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ πρὸς αὐτόν, καὶ Ἰσραὴλ. συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ θεός μου ἔσται μοι ἰσχύς. ⁶ καὶ εἶπέ μοι. μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναι σε παῖδά μου, τοῦ στησῆναι τὰς φυλάς Ἰακώβ, καὶ τὴν διαπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι. ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ⁷ οὕτως λέγει κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ θεός Ἰσραὴλ. ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων. βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἔνεκεν κυρίου. ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. ⁸ οὕτως λέγει κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλάσα σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἔσθων

ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθῶσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. ¹⁰ οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. ¹¹ καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ¹² ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ εὐφραίνεσθε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ εἶπε δὲ Σιών, ἔγκατέλιπέ με κύριος, καὶ ὅτι κύριος ἐπελάθετό μου. ¹⁵ μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδιοῦ αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου, εἶπε κύριος. ¹⁶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἔξωγράφῃκα σου τὰ τέλῃ, καὶ ἐνώπιόν μου εἰ διαπαντός, ¹⁷ καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἔξελεύνονται ἐκ σοῦ. ¹⁸ ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθον πρὸς σέ. ¹⁹ ἰδοὺ ἐγὼ λέγει κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, καὶ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφῃ. ²⁰ ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπτακότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε. ²¹ ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὥτά σου οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας, στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω. ²² καὶ ἔρεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χῆρα, τούτους δὲ τίς ἐξεθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνῃ, οἱ τοὶ δέ μοι ποῦ ἦσαν; ²³ οὕτως λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νῆσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς

σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀρῶσι, ²⁴ καὶ ἐσονται βασιλεῖς τιτηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοί σου. ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς πρόσκυνήσουσί σε, καὶ τὸν χεῖρ τῶν ποδῶν σου λείξουσιν, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με. ²⁵ μὴ λήψεται τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται; ²⁶ ὅτι οὕτω λέγει κύριος. ἐὰν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκῦλα. λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχυροῦτος σωθήσεται. ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι, ²⁷ καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται, καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσαμένος σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κ Ε Φ. Ν'.

Οὕτως λέγει κύριος. ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν. ² τί ὅτι ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεῖρ μου τοῦ ῥύσασθαι, ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελεῖσθαι; ἰδοὺ τῷ ἐλεγκτῷ μου ἐξηρμώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει. ³ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ⁴ κύριος κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. ἐθῆκέ μοι πρωτῇ, προσέθῆκέ μοι ὥτιον ἀκούειν, ⁵ καὶ ἡ παιδεία κυρίου κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. ⁶ τὸν νωτὸν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, ⁷ καὶ κύριος κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθῆκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στε-

Eee 2

ρεῖαν

ρεάν πέτραν, και ἔγνωσαν ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ⁸ ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίωσας με. τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα. και τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. ⁹ ἰδοὺ κύριος κύριος βοηθήσει μοι. τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, και σῆς καταφάγετε ὑμᾶς. ¹⁰ τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, και οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, και ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ. ¹¹ ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, και κατισχύετε φλόγα. πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρός ὑμῶν, και τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε. δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κ Ε Φ. Ν Α.

Ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, και ζητοῦντες τὸν κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἔλατομήσατε, και εἰς τὸν βοθρὸνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε. ² ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν, και εἰς Σάρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς. ὅτι εἰς ἣν, και ἐκάλεσα αὐτὸν, και εὐλόγησα αὐτὸν, και ἡγάγησα αὐτὸν, και ἐπλήθυνα αὐτόν. ³ και σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, και παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, και θῆσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, και τὰ πρὸς δυσμας αὐτῆς ὡς παράδεισον κυρίου. εὐφροσύνην και ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν και φωνὴν αἰνεσιως. ⁴ ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, και οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε, ὅτι ἔνομος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, και ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν. ⁵ ἐγγίξει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, και ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου, και εἰς τὸν βραχίονά μου ἐθνη ἐλπιούσιν. ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, και εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν. ⁶ ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, και ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστειρώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὡς περ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ

δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ. ⁷ ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαός οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μη φοβείσθε ὀνειδισμόν ἀνθρώπων, και τῷ φαλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττάσθε. ⁸ ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, και ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σιτοῦ, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεάς γενεῶν. ⁹ ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλὴμ, και ἐνδύσαι τὴν ἰσχύν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γὰρ αἰῶνος. οὐ οὐκ εἶ ¹⁰ ἡ ἐρημουσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πληθός; ἡ θείψα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεις ὕπομένους ¹¹ και λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστρατήγονται, και ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης και ἀγαλλιάματος αἰωνίου. ἐπὶ κεφαλῇ γὰρ αὐτῶν αἰνέταις και εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς. ἀπέδρα ὁδύνῃ και λύπῃ και στεναγμός. ἐγὼ εἰμι, ¹² ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε. γινώθι τίς οὐσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπων θνητοῦ, και ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, ὃ ὥς ἐι χορτός ἐξηράνθησαν. ¹³ και ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν και θεμελιώσαντα τὴν γῆν. και ἐφόβου αἰε πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρῶσιπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε. ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀραῖ σε, και νῦν τοῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε; ¹⁴ ἐ γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στήσεται. οὐδὲ χρονεῖ, ¹⁵ ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου, ὁ ταράσσων τὴν θάλασσαν, και ἤρῃ τὰ κύματα αὐτῆς. κύριος παβῶθ ὀνομά μοι. ¹⁶ θῆσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου, και ὑπὸ τὴν σκιά τῆς χειρός μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστηκα τὸν οὐρανὸν, και ἐθεμελίωσα τὴν γῆν, και ἐρεῖ Σιών, λαός μου εἰ σύ. ¹⁷ ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πιούσα ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτωσεως, τὸ κόνιν τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες και ἐξεκένωσας, ¹⁸ και οἱ σὺ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες, και οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρός σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ἔγα-

σας

σας. ¹⁹ διό ταῦτα ἀντικείμενά σοι, τίς συλλυπηθῇσεται σοι; πτώμα καὶ σύντριμμα, λιμός καὶ μαχαιρα. τίς παρακαλέσει σε; ²⁰ οἱ υἱοὶ σου, οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξόδου ὡς στυλίων ἡμικύβητον, οἱ πληρεῖς θυμοῦ κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ. ²¹ διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου. ²² οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἰδοὺ ἐπληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἐτι πιεῖν αὐτό. ²³ καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ ἐπὶ τῇ ψυχῇ σου, κύψον, ἵνα παρέλθωμεν. καὶ ἔθνη καὶ ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις.

Κ Ε Φ. ΝΒ'.

Εξεγείρου ἐξεγείρου Σιών, ἐνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιών, καὶ σὺ ἐνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία, οὐκ εἶπεν προστεθῇσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. ² ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἐκδυσαι τὸν δεσμόν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος, δωρεὰν ἐπράσθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. ⁴ οὕτως λέγει κύριος. εἰς Αἰγύπτου κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχθησαν, ⁵ καὶ νῦν τί ἐστὲ ὧδε; τάδε λέγει κύριος. ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε. τάδε λέγει κύριος. δι' ἡμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. ⁶ διὰ τοῦτο γινώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, παρέμι ⁷ ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὁρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστήν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων. Σιών βασιλεύσει σου ὁ θεός. ⁸ ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται. ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμούς ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσει κύριος τὴν Σιών. ⁹ ῥηξάτω

εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤλεσε κύριος αὐτὴν, καὶ ἐρύσατο Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ¹¹ ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκείθεν, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄψησθε, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη κυρίου, ¹² ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε, οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε. προπορεύεται γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπιυνάγων ὑμᾶς θεός Ἰσραὴλ. ¹³ ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. ¹⁴ ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ νιῶν ἀνθρώπων. ¹⁵ οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν. ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσουσιν.

Κ Ε Φ. ΝΓ'.

Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; ² ἀνηγγέλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥῖζα ἐν γῇ διψώσῃ. οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα. καὶ εἶδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος. ³ ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. ⁴ οὕτως τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾷται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει. ⁵ αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάνισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰαθήμεν. ⁶ πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν. ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη, καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ⁷ καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

ἰός

ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωτος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. ⁸ ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομίων τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. ⁹ καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ κύριος βούλεται καθαρῶς αὐτὸν τῆς πληγῆς. ἐὰν δώτῃ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὄψεται σπέρμα μακρόβιον. καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ¹¹ δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον εὐ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. ¹² διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα. ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κ Ε Φ. Ν Δ'.

Εὐφρανέσθι στείρα ἡ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. εἶπε γὰρ κύριος. ² πλατύνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλαιῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματα σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον, ³ ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον. καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἡρρωμένους κατοικεῖς. ⁴ μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθη, μηδὲ ἐντραπήσῃ, ὅτι ὠνειδίσθη, ὅτι αἰσχύνῃ αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ ὀνειδος τῆς χρείας σου οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. ⁵ ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε, κύριος σαβωῶθ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται. ⁶ οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισσημένην, εἶπεν ὁ θεός σου. ἤρῃον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλε-

ήσω σε. ⁸ ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλέησω σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος. ⁹ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοι ἔστί, καθότι ὥμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ, μὴ θυμωθῆσέσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου ¹⁰ τὰ ὄρη μεταστῆσθαι, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται. οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ. εἶπε γὰρ ἔλεος σοι κύριε. ¹¹ ταπεινῇ καὶ ἀκατάστατος οὐκ παρεκλήθης. ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον, ¹² καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἰασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλινον, καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς. ¹³ καὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου διδακτοὺς θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. ¹⁴ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ οἰκοδομηθήσῃ, ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἐργεῖ σοι. ¹⁵ ἰδοὺ προσήλυτοι προσελύσονται σοὶ δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται. ¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φουσῶν ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκευὸς εἰς ἔργον, ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι. ¹⁷ πᾶν σκευὸς σκευαστὸν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐδοώσω. καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἠττήσεις, οἱ δὲ ἑνοχοὶ σου ἔσονται ἐν αὐτῇ. ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κύριον, καὶ ἡμεῖς ἔσσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ν Ε'.

Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. ² ἐνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλημμονήν; ἀκουσάτέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντραφήσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. ³ προσέχετε τοῖς ὁσίν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστὰ. ⁴ ἔ-

δοῖ

δου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν. ⁵ ἔθνη ἃ οὐκ οἰδασίν σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σὲ καταφύξονται, ἐνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. ⁶ ζήτησατε τὸν κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε. ἡγίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ⁷ ἀπολιπέτω ὁ ἀσέβης τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφῇ ἐπὶ κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ⁸ οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει κύριος. ⁹ ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τα διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. ¹⁰ ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἡ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, ¹¹ οὕτως ἔσται τὸ ῥήμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἡθέλησα, καὶ εὐδοήσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. ¹² ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἔξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄγρου ἐπικροτήσιν τοῖς κλάδοις. ¹³ καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κ Ε Φ. Ν ζ'.

Τάδε λέγει κύριος. φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην, ἥγγικε γὰρ τὸ σκοπτήριόν μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι. ² μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἀνθρώπος ὁ ἀντιγόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βιβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα. ³ μὴ λέγῃ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς κύριον, ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐ-

τοῦ. καὶ μὴ λέγῃ ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ξύλον ἐγὼ εἰμι ξηρὸν. ⁴ τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνοῦχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλείξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου, ⁵ δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστόν, κρείττω νῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει. ⁶ καὶ τοῖς ἄλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας, καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βιβηλοῦν, καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου, ⁷ ἐξάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου. τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσαί αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου. ὁ γὰρ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ⁸ εἶπε κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συναῶ ἐπ' αὐτὸν συναγωγῇ. ⁹ πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. ¹⁰ ἴδετε ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἐνιοὶ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυστάξαι. ¹¹ καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν. καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Κ Ε Φ. Ν Ζ'.

Ἰδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι ἄφρονες, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ. ἀπὸ γὰρ πρὸς ὀφρὸν ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος, ² ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ, ἦρται ἐκ τοῦ μέσου. ³ ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὡς υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνῃς. ⁴ ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐγαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον; ⁵ οἱ παρακαλοῦντες εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν;

⁶ ἐκείνη

⁶ ἔκειν σου ἡ μερίς, οὗτός σου ὁ κλη-
ρος, καὶ κείνους ἐξέχεις σπονδὰς, καὶ
τούτους ἀνήμεκας θυσίας. ἐπὶ τού-
τοις οὐκ ὀργισθήσονται; ⁷ ἐπ' ὁ-
ρος ὑψηλὸν καὶ μετώρον, ἐκεῖ σου ἡ
κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνέβιβσας θυσίας σου,
⁸ καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας
σου ἐθήκας μνημόσυνα σου. ὦου, ὅτι
ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς, πλείον τι ἔξεις;
ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ,
⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου
μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας
τούς μακρὰν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπέστειλας
πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου, καὶ ἐτα-
πεινώθης ἕως ἁδου ¹⁰ ταῖς πολυδοταίαις
σου. ἐκοπίαςας, καὶ οὐκ εἴπας, παύ-
σομαι ἐνισχύουσα, ὅτι ἐπραξας ταῦ-
τα, διὰ τοῦτο οὐ κατεδέχθης μου
σύ. ¹¹ τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης,
καὶ ξυψύσω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης,
οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν, οὐδὲ
εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε
ἰδὼν παρορώ, καὶ ἐμε οὐκ ἐφοβήθης.
¹² καὶ ἐγὼ ἀπαγγεῶ τὴν δικαιοσύνην
σου, καὶ τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφέλη-
σιν σε, ¹³ ὅταν ἀναβήσῃς, ἐξελεσθω-
σάν σε ἐν τῇ θλίψει σου. τούτους γὰρ
πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ ἀποίσει
καταιγίς. οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτή-
σσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μου. ¹⁴ καὶ ἐρῶσι, κα-
θαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς,
καὶ ἄρατε σκῆλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ
λαοῦ μου. ¹⁵ τάδε λέγει ὁ ὑψιστος ἐν
ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος
ἐν ἁγίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὑψιστος ἐν ἁ-
γίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις
διδούς μακροθυμίαν, καὶ διδούς ζωὴν
τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν.
¹⁶ οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς,
οὐδὲ διαπαντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν.
πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται,
καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα. ¹⁷ δι'
ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτόν,
καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυ-
πήθη, καὶ ἐπορεύθη ὀτυγνὸς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ. ¹⁸ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώ-
ρακα, καὶ ἰασάμην αὐτόν, καὶ παρε-
κάλεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ παρά-
κλησιν ἀληθινήν, ¹⁹ εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ

τούς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσι. καὶ
εἶπε κύριος, ἰάσομαι αὐτούς, ²⁰ οἱ δὲ
ἄδικοι κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀνα-
παύσασθαι οὐ δυνήσονται. ²¹ οὐκ ἐστὶ
χαίρειν τοῖς ἀστέρεσιν, εἶπεν ὁ θεός.

Κ Ε Φ. Ν Η'.

Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ,
ὡς σάλπιγγι ὑψώσον τὴν φωνὴν σου,
καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν ² ἐμὲ ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας ζήτοῦσιν, καὶ γυναῖκα μου τὰς
ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύ-
νην πεποιηκώς, καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ
μὴ ἐγκαταλείποιώς. αἰτοῦσί με πῦν
κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίξιν θεῷ ἐπι-
θυμοῦσι, ³ λέγοντες. τί ὅτι ἐνηστεύ-
σαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνων; ἐν
γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν
εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πατ-
τας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονούσε-
τε. ⁴ εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύε-
τε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα-
τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκου-
σθήναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν,
⁵ οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην,
καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς
κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σακεῖς
καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω
καλέσετε νηστείαν δεκτὴν. ⁶ οὐχὶ τοι-
αυτὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει κύ-
ριος, ἀλλὰ λύε πάντα συνδέσμον ἀδι-
κίας, δεάλυε στραγγαλίαν βιαίων συν-
αλλαγμάτων, ἀπόσπελλε τεθραυσμε-
νους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν
ἁδίκου διασπα. ⁷ διάθρυπτε πεινωσάν-
τον ἄρτον σου, καὶ πτωχοῦς ἀστέγους
εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ἐὰν ἴδῃς γυ-
μνόν, περιβῆλα, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων
τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει.
⁸ τότε ῥαγήσεται πρῶτον τὸ φῶς
σου, καὶ τὰ ἱάματά σου ταχὺ ἀνατε-
λεῖ. καὶ προπορεύεται ἐμπροσθέν
σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ
θεοῦ περιστελεῖ. ⁹ τότε βοήση, καὶ
ὁ θεὸς εἰσακουσέσεται σου, ἐτι λαλοῦν-
τός σου ἐρεῖ, ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς
ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν,
καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, ¹⁰ καὶ ὡς πει-
ρᾶται

νῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσης, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία, ¹¹ καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός. καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὁστά σου πιανθήσεται, καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ, ¹² καὶ οἰκοδομηθήσονται σοι αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμελίά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμείσον παύσεις. ¹³ ἔαν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ θῷ, οὐκ ἄρεις τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὁργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου, ¹⁴ καὶ ἔσῃ πεποίθως ἐπὶ κυρίῳ, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμίει σε τὴν κληρονομίαν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς σου. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

ΚΕΦ. ΝΘ'.

Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σώσαι; ἡ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι; ² ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διίστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀπ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι. ³ αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ. ⁴ οὐθίς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή. πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, ὅτι κύουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. ⁵ ὡς ἀσπίδων ἐβῆξαν, καὶ ἰσὺν ἀράχνης ὑφαίνουσιν, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧν αὐτὸν φαγεῖν, συντρίψας οὐρίον, εὔρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον. ⁶ ὁ ἰσὺς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας. ⁷ οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀποφόνων. σύντριμμα

καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ⁸ καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ὥς διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην. ⁹ διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη. ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἁωρίᾳ περιεπάτησαν. ¹⁰ ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖτον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι, καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὥς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν, ¹¹ ὡς ἄρκος καὶ ὡς περὶστερὰ ἅμα πορεύονται. ἀνεμείναι μιν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀπ' ἡμῶν. ¹² πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν. αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἐγγνωμεν. ¹³ ἡσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν. ἐκύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους, ¹⁴ καὶ ἀπεστρησαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν. ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν. ¹⁵ καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνίναι. καὶ εἶδε κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις. ¹⁶ καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντίληγνόμενος, καὶ ἡμύνετο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσίᾳ ἔστηρίσατο. ¹⁷ καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιέβαλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ¹⁸ ὡς ἀνταποδώσαν ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις. ¹⁹ καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ θυμῶν τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἐνδοξόν. ἦξε γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὁργὴ παρὰ κυρίου, ἦξε μετὰ θυμοῦ. ²⁰ καὶ ἦξε ἐνεκεν Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. ²¹ καὶ αὕτη

αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε κύριος. τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου, εἶπε γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Ξ'.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἥκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. ² ἰδοὺ σκοτός καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. ³ καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. ⁴ ἄρον κυκλωτοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου. ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὧμων ἀρθήσονται. ⁵ τότε ὀψή, καὶ φοβήθησιν, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἥξουσὶ σοι ⁶ ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσὶ σε, κάμηλοι Μαδιαῦ καὶ Γαιφά. πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐαγγελιούνται. ⁷ καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἥξουσι, καὶ ἀνεγκήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. ⁸ τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡς ἐπεριστεραὶ σὺν νοσοῖς ἐπ' ἐμέ; ⁹ ἐμέ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. ¹⁰ καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι. διὰ γὰρ ὀργῆν μου ἔπαταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἡγάπησά σε. ¹¹ καὶ ἀνοικθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. ¹² τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολούν-

ται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημοθήσεται. ¹³ καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου. ¹⁴ καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοκότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Σιών ἁγίου Ἰσραὴλ. ¹⁵ διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλείμμεν ἡν καὶ μεμισνημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, ἐφροσυνῇν γενεῶν γενεαῖς. ¹⁶ καὶ θηλάσει γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσσι, καὶ γνώσῃ. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε θιός Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι ἄργυριον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοι ἄργυριον, ἀντὶ δὲ ξύλων, οἶσω σοι χαλκόν, ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον. καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντας σου ἐν ἐιρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ. ¹⁸ καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἐτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ συντριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τεῖχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλυμμα. ¹⁹ καὶ οὐκ ἔσται σοι ἐτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ θιός δόξα σου. ²⁰ οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει. ἔσται γὰρ σοι κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου. ²¹ καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. ²² ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα. ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συναξω αὐτούς.

Κ Ε Φ. ΞΑ'.

Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἵκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἵασασθαι τοὺς συντριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰγμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ² καλεῖσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλεῖσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, ³ δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐ-

εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν, καταστο-
λὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηθίας. καὶ
κληθῆσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύ-
τευμα κυρίου εἰς δόξαν. ⁴ καὶ οἰκοδο-
μήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημα-
μένας πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ
καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημαμέ-
νας εἰς γενεάς. ⁵ καὶ ἤξουσιν ἀλλογε-
νεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ
ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουρ-
γοί. ⁶ ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσε-
σθε, λειτουργοὶ θεοῦ, ἰσχυρὸν ἐθνῶν
κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν
θαυμασθήσεσθε. ⁷ οὕτως ἐκ δευτέρας
κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφρο-
σύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
⁸ ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δι-
καιοσύνην, καὶ μισῶν ἀργάματα ἐξ
ἀδικίας. καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν
δικαίους, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθή-
σμαι αὐτοῖς. ⁹ καὶ γνωσθήσεται ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ
ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.
πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐ-
τούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἡλόγη-
μένον ὑπὸ θεοῦ, ¹⁰ καὶ εὐφροσύνη
εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον. ἀγαλλιά-
σθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ, ἐνέ-
δυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χι-
τῶνα εὐφροσύνης, ὥς νυμφίῳ περιέ-
θηκέ μοι μίτραν, καὶ ὥς νυμφὴν κατε-
κόσμησέ με κόσμῳ. ¹¹ καὶ ὥς γῆν
αὐξοῦσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὥς κη-
πος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνα-
τελεῖ κύριος κύριος δικαιοσύνην καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐ-
θνῶν.

Κ Ε Φ. Ξ Β'.

Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ
Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλ-
θῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ
σωτήριόν μου ὡς λαμπρὰ καυθήσε-
ται. ² καὶ ὀφονται ἔθνη τὴν δικαιο-
σύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν
σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ και-
ρὸν, ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό. ³ καὶ
ἔσθι στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου,
καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ
σου. ⁴ καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλε-
λειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἐτι ἐρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλη-

μα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι
εὐδόκησε κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου
συνοικισθήσεται. ⁵ καὶ ὡς συνοικῶν
νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσου-
σιν οἱ υἱοὶ σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον
εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ,
οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί.
⁶ καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ
κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν
καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἱ δὲ τὰ τέλους οὐ
σιωπήσονται μιμησκόμενοι κυρίου.
⁷ οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος. ἐὰν διορ-
θῶσιν, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυ-
ρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς. ⁸ ὥμοσε κύριος
κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς
ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, εἰ ἔτι
δώσω τὸν σιτόν σου, καὶ τὰ βρώματά
σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίνον-
ται υἱοὶ ἀλλότριον τὸν οἶνόν σου, ἐφ'
ᾧ ἐμόγησας. ⁹ ἀλλ' οἱ συναγαγόντες
φάγονται αὐτὰ, καὶ αἰνέσουσι κύριον,
καὶ οἱ συναγαγόντες πίνονται αὐτὰ ἐν
ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἀγλαίς μου. ¹⁰ πο-
ρεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁδο-
ποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λί-
θους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαβρίψατε, ἔξαρτε
σύσημον εἰς τὰ ἔθνη. ¹¹ ἰδοὺ γὰρ κύ-
ριος ἐποίησεν ἀκουστόν ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς. εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών,
ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σοι παραγέγονεν ἔχων
τὸν ἑαυτοῦ μισθόν, καὶ τὸ ἔργον αὐ-
τοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹² καὶ κα-
λέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον
ὑπὸ κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητου-
μένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλείμνη.

Κ Ε Φ. Ξ Γ'.

Τίς οὗτος ὁ παραγνόμενος ἐξ' Ἐδώμ;
ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσὸρ; οὗτος
ῥαῖος ἐν στολῇ, βία μετὰ ἰσχύος;
ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρί-
σιν σωτηρίου. ² διατί σου ἐρυθρὰ
τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς
ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ ³ πλήρης κατα-
πεπατημένης; καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔ-
στιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ; καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα
αὐτούς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν. ⁴ ἡμέρα γὰρ ἀντα-
ποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυ-
τὸς λυτρώσεως πάρεστι. ⁵ καὶ ἐπέ-
βλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός. καὶ προζε-
νόησα,

νόησα, καὶ οὐθὲς ἀντελαμβάνετο. καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίον μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη. ⁶ καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. ⁷ τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. κυριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔπεν, οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ⁹ ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὑψώσεν αὐτοὺς πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. ¹⁰ αὐτοὶ δὲ ἠγείθησαν, καὶ παρωῶνουν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτοὺς, ¹¹ καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων. ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θυλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; ¹² ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωσῆν, ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. ¹³ ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἄβυσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, ¹⁴ καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου. κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς. οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. ¹⁵ ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου. ποῦ ἐστιν ὁ ζήλος σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; ¹⁶ σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνων ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομα σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. ¹⁷ τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβέσθαι σε; ἐπίστρεψον διὰ τοῦς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς

κληρονομίας σου, ¹⁸ ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. ¹⁹ ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη ἡ ὄνομα σου ἐφ' ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. ΞΔ'.

Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρομός λήψεται ἀπὸ σου ὄρη, καὶ ταχέσονται, ² ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομα σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις. ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται, ³ ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξα. τρομός λήψεται ἀπὸ σου ὄρη. ⁴ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεόν πλὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. ⁵ συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὀδῶν σου μνησθήσονται. ἰδοὺ σὺ ὠργίσθη, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν. διὰ τοῦτο ἐπληθύνθημεν, ⁶ καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν. καὶ ἐξερρύθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. οὕτως ἀνεμὸς οὔσει ἡμᾶς, ⁷ καὶ οὐκ ἐστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα σου, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σοι. ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. ⁸ καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔσπε τῶν χειρῶν σου πάντες. ⁹ μὴ ὀργίσθῃς ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἀμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπιβέβησεν, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς. ¹⁰ πολὺς τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν. ¹¹ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρκαυστος, καὶ πάντα ἐνδοξα ἡμῶν συνέτεσε. ¹² καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΞΕ'.

Ἐμφανὴς ἐγενήθη τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπαρωτῶσιν, εὐρέθη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν. εἰπα, ἰδοὺ ἐγὼ τῷ ἔθνει, οἱ οἷα ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα. ² ἐξέπέτασας τὰς

τας χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ³ ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἑμοῦ διαπαντός. αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιάσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ οὐκ ἔστιν. ⁴ ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαιοῖς κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας υἱέιον, καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, ⁵ οἱ λέγοντες, πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγίσης μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι. οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁶ ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου, οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν ⁷ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει κύριος. οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνεῖδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. ⁸ οὕτως λέγει κύριος. ὃν τρόπον εὔρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐρουῖσι, μὴ λυμῆνῃ αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἔστιν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντα. ⁹ καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακωβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰουδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου, καὶ οἱ δούλοι μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐξηγησάν με. ¹¹ ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθάνομενοι τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμαζόντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν καὶ πληροῦντες τὴν τυχὴν κέρασμαι, ¹² ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχισραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε. ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπήκουσατε. ἔλαλθσα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἑμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. ¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε. ἰδοὺ οἱ δου-

λεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε. ¹⁴ ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκραῖεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. ¹⁵ καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεί κύριος, τοῖς δὲ δουλεύουσίν μοι κληθήσεται ὄνομα καινόν, ¹⁶ ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν. καὶ οἱ ὁμνύοντες ἐπὶ τῇ γῆς ὁμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν. ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. ¹⁷ ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν, ¹⁸ ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ. ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην. ¹⁹ καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου. καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς, ²⁰ οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβυτης, ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ. ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρατος ἔσται. ²¹ καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι. καὶ καταφτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννηματα αὐτῶν. ²² οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται. κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου. τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν. ²³ οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιήσουσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστὶ, καὶ τὰ ἔχονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκραῖαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούομαι αὐτῶν, ἐτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ, τί ἐστὶ; ²⁵ τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὥς βοῦς φάγεται ἄχρυα, ὄφεις δὲ γῆν ὥς ἄρτον,

τον, οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τὸ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ες'.

Οὕτως λέγει κύριος. ὁ οὐρανός μου θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; ² πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἐστὶν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει κύριος. καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου; ³ ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτείνων κύνά. ὁ δὲ ἀναφέρων σμιδάλιν, ὡς αἷμα υἱεῖον. ὁ δίδους λίβανον εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφημος. καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς οδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε, ⁴ καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς. ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου. ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο. ⁵ ἀκούσατε ῥήματα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ, εἶπατε ἀδελφοὶ ὑμῶν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ, καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι αἰσχυρῶνθονται. ⁶ φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις. ⁷ πρὶν τὴν ὀδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἔλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὀδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ⁸ τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως, εἰ ὠδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὠδινε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παιδία αὐτῆς; ⁹ ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε κύριος. οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γενῶσάν καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ θεός σου, ¹⁰ εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν, χάριτε ἅμα αὐτῇ χαρὰ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ¹¹ ἵνα θηλάσῃτε, καὶ ἐμπλησθῇτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλησίως αὐτῆς, ἵνα ἐκθῇ-

λάσαντες τρυφήσῃτε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. ¹² ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμός εἰρήνης, καὶ ὡς χιμαῖρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνων. τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθῇσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. ¹³ ὡς ἰ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω καὶ γὰρ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. ¹⁴ καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδιά ὑμῶν, καὶ τα ὅσα ὑμῶν ὡς βοτάνῃ ἀνατελεῖ. καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. ¹⁵ ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἦξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. ¹⁶ ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ. πολλὰ τραυματίαι ἐσονται ὑπὸ κυρίου. ¹⁷ οἱ ἀγνίζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήτους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἐσθόντες κρέας υἱεῖον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσεται, εἶπε κύριος. ¹⁸ καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἔρχομα συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἤξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου. ¹⁹ καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς Θαρσίς, καὶ Φοῦδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Μόσοι, καὶ εἰς Φοβέλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οἱ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἐώρακασί μου τὴν δόξαν. καὶ ἀγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, ²⁰ καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων δῶρον κυρίῳ μεθ' ὑπῆσιν καὶ ἁρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε κύριος, ὡς ἀνεγέκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ²¹ καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε κύριος. ²² ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν.

μῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. ²³ καὶ
στὰι μὴν ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ
αββύτου. ἤξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσ-
υγγῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ὅτε κύριος. ²⁴ καὶ ἐξελεύσονται, καὶ

ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν
παραβηκότων ἐν ἐμοί. ὁ γὰρ σκώληξ
αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐ-
τῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται ἐξ
ὀρασιν πάσης σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Τὸ ὄραμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱε-
ρεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱε-
ρέων, ὃς κατώκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ
Βενιαμὴν, ² ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ
θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰω-
σία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα,
τοὺς τρισκαίδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,
ὡς ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σιδεκία υἱοῦ
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχ-
μαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
αὐτόν. ⁵ πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοι-
λίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σὲ
ἐξελεῖν ἐκ μήτρας, ἡγάκα σε, προ-
ρήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε. ⁶ καὶ εἶπα.
ὦ ὦν δέσποτα κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίστα-
μαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.
⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ λέγε,
ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάν-
τας οὓς ἔαν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ,
καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἔαν ἐντείλωμαί
τοί, λαλήσεις. ⁸ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ
εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος.
⁹ καὶ ἐξέτινε κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ
πρὸς μέ, καὶ ἥψατο τοῦ στόματός
μου, καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ
δίδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα
σου. ¹⁰ ἰδοὺ καθέστακά σε σήμερον
ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκρίζουν,
καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύειν, καὶ
ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν. ¹¹ καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων.
τί σὺ ὁράς; καὶ εἶπα. βακτηρίαν κα-
ρυῖνην. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ.
καλῶς ἑώρακας, διότι ἐργήγορα ἐγὼ
ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐ-
τούς. ¹³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ

δευτέρου πρὸς μέ, λέγων. τί σὺ ὁράς;
καὶ εἶπα. λέβητα ὑποκαίμενον, καὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
Βοθρᾶ. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ.
ἀπὸ προσώπου Βοθρᾶ ἐκκαυθήσεται
τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν. ¹⁵ διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκα-
λῶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἀπὸ
Βοθρᾶ, λέγει κύριος. καὶ ἤξουσιν καὶ
θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύ-
κλω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις
Ἰούδα. ¹⁶ καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς
μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς κακίας
αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἔθυ-
σαν θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ προσεκίνη-
σαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.
¹⁷ καὶ σὺ περιβῶσαι τὴν ὀσφύν σου,
καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἶπον πάντα ὅσα
ἂν ἐντείλωμαί σοι. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναν-
τίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ
ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος. ¹⁸ ἰδοὺ
τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς
πόλιν ὀχυράν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν,
ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα,
καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ λαῷ
τῆς γῆς. ¹⁹ καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ
σοῦ ἐγὼ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε
κύριος.

ΚΕΦ. Β'.

2 Καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐμνή-
σθην ἑλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης
τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθήσαι
σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ³ ὁ
ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννη-
μάτων αὐτοῦ, πάντες οἱ ἔσθοντες αὐ-
τὸν πλημμελήσουσι κακὰ, ἤξει ἐπὶ
αὐτούς, φησὶ κύριος. ⁴ ἀκούσατε λό-
γον

γον κυρίου οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. ⁵ τὰδε λέγει κύριος. τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα; ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; ⁶ καὶ οὐκ εἶπαν. ποῦ ἐστι κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνὺδρῳ καὶ ἀκάσπῳ, ἐν γῇ ἣ οὐ διώδευεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν, καὶ οὐ κατοίκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ. ⁷ καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάμμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρομίαν μου ἐθέσθε εἰς βδέλυγμα. ⁸ οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, ποῦ ἐστι κύριος; καὶ οἱ ἀντερόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βαβυλῶνι, καὶ ὀπίσω ἀνωφελούς ἐπορεύθησαν. ⁹ διὰ τοῦτο ἐτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. ¹⁰ διότι ἐλθετε εἰς νήσους Χεττιμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα. ¹¹ εἰ ἀλλάζονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἔξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. ¹² ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει κύριος. ¹³ ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου. ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντριμμένους, οἱ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν. ¹⁴ μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἡ οἰκογενὴς ἐστὶ; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο; ¹⁵ εἴ αὐτὸν ὠροῦντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. ¹⁶ καὶ υἱοὶ Μεμφίως καὶ Τάφνας ἐγνωσάν σε, καὶ κατέπαλζόν σου. οὐκὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ; ¹⁷ λέγει κύριος ὁ θεός σου. ¹⁸ καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ

Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν; ¹⁹ παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε. καὶ γινώθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει κύριος ὁ θεός σου. καὶ οὐκ ἐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει κύριος ὁ θεός σου. ²⁰ ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου κατασκίον, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου. ²¹ ἐγὼ δὲ ἐφύτευσα σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν. πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία; ²² ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλιδώσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐπατίον ἐμοῦ, λέγει κύριος. ²³ πῶς ἐρεῖς, οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὀπίσω τῆς Βαβυλῶνι οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γινώθι τί ἐποίησας. ὁππότε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε, ²⁴ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπῆν ματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν. ²⁵ ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψου. ἡ δὲ ἡπεν, ἀνδριούμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἄλλοτρίους, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο. ²⁶ ὥς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν ἄλλω, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. ²⁷ τῷ ξυῖῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, σὺ ἐγέννησας με. καὶ ἐστρεψαν ἐκ ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν, ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς. ²⁸ καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἥσαν θεοὶ σου Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθων τῇ Βαβυλῶνι. ²⁹ ἵνατί καλεῖτε πρὸς μέ; πάντες

τες ὑμεῖς ἡσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει κύριος. ³⁰ μά-
την ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν
οὐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τοὺς
προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων,
καὶ οὐκ ἐφοβήθητε. ³¹ ἀκούσατε λό-
γον κυρίου. τὰδε λέγει κύριος, μὴ ἔρη-
μος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῇ κεχε-
ρσωμένῃ; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, οὐ
κυριευθόσμεθα, καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς
σέ ἐτι; ³² μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν
κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στη-
θοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπε-
λάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ-
μος. ³³ τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν
ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητῆσαι ἀγάπη-
σιν; οὐχ οὕτως. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπονη-
ρεύσῳ τοῦ μᾶναι τὰς ὁδοὺς σου, ³⁴ καὶ
ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα
ψυχῶν ἀθώων. οὐκ ἐν διορύγμασιν
εὐρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πασῇ θρῦτι.
³⁵ καὶ εἶπας. ἀθώος εἰμι, ἀλλὰ ἀπο-
στραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέ-
γειν σε, οὐχ ἥμαρτον. ³⁶ οὐ κατε-
φρόνησας σφόδρα τοῦ δευτεῖῳσαι τὰς
ὁδοὺς σου. καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καται-
συνθήσῃ, καθὼς κατησχύνθη ἀπὸ
Ἀσσοῦ, ὅτι καὶ ἐντεῖθεν ἐξελεύσῃ,
καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου.
ὅτι ἀπώσαστο κύριος τὴν ἐλπίδα σου,
καὶ οὐκ εὐδοκῆσῃ ἐν αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτου-
σα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἐτι; οὐ
μυαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη;
καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολ-
λοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με, λέγει
κύριος. ² ἄρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς
εὐθείαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης.
ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡς ἐν
κορῶνῃ ἐρημουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν
γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς
κακίαις σου, ³ καὶ ἔσχες ποιμένας
πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σιαντῇ. ὅψις
πόρνης ἐγένετό σου, ἀπηναισχύνθησας
πρὸς πάντας. ⁴ οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκά-
λεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς
παρθενίας σου; ⁵ μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν

αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νίκος;
ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πο-
νηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης. ⁶ καὶ εἶ-
πε κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰω-
σίου τοῦ βασιλέως, εἶδες ἃ ἐποίησέ
μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορευ-
θησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλόν, καὶ ὑπο-
κάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους, καὶ
ἐπόρνευσαν ἐκεῖ. ⁷ καὶ εἶπα. μετὰ τὸ
πορευῆσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, πρὸς
με ἀνάστρεψον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.
καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἢ ἀσυν-
θετος Ἰούδα. ⁸ καὶ εἶδον, ὅτι περὶ
πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοίχετο
ἡ κατοικία Ἰσραὴλ. καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀπο-
στασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς. καὶ οὐκ
ἐφοβήθη ἡ ἀσυνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπο-
ρεύθη, καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτῇ, ⁹ καὶ
ἐγένετο εἰς οὐθέν ἢ πορνεία αὐτῆς,
καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.
¹⁰ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπιστράφη
πρὸς με ἡ ἀσυνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.
¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς με. ἰδικαίωσε
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς
ἀσυνθέτου Ἰούδα. ¹² πορεύου καὶ
ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς
Βορρᾶν, καὶ ἐρεῖς, ἐπιστράφηθι πρὸς
με ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει κύ-
ριος. καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι, λέγει
κύριος, καὶ οὐ μνηιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶ-
να. ¹³ πληρ, γινῶθι τὴν ἀδικίαν σου,
ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἡσεβήσας,
καὶ διεχέας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλο-
τρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώ-
δους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκου-
σας, λέγει κύριος. ¹⁴ ἐπιστράφητε νῦν
ἀφεισθηκότες, λέγει κύριος, διότι ἐγὼ
κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λήψομαι
ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πα-
τριάς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών, ¹⁵ καὶ
δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν
μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαί-
νοντες μετ' ἐπιστήμης. ¹⁶ καὶ ἔσται
ἐὰν πληθυνθῇτε, καὶ αὐξηθῇτε ἐπὶ
τῆς γῆς, λέγει κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἐτι, κιβωτός δια-
θήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται
ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ
ἐπι-

ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἐν. ¹⁷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλήμ, θρόνον κυρίου, καὶ συναχθῆναι πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, καὶ οὐ πορεύονται ἐν ὁπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας. ¹⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελύσονται ὁ οἶκος Ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξουσιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἐγὼ εἶπα, γένοιτο κύριε, ὅτι τρέξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν, κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἔθνων. καὶ εἶπα. πατέρα καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεθε. ²⁰ πλὴν ὥς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ᾗθέτησιν εἰς ἐμὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ²¹ φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δέησιος υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδικήσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπλάθοντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν, ¹² ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἴασομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. ἰδοὺ δούλοι ἡμεῖς ἐδομηθᾶ σοι, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ. ²³ ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὁρέων, πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ ἡ δὲ αἰσχὺνὴ κατηνάλωσε τοὺς μοχθοὺς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. ²⁵ ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐκ ὑπήκουσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος, πρὸς με, ἐπιστραφήσεται. καὶ ἐὰν περιελθῇ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ, ² καὶ ὁμόση, ζῇ κύριος μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν

δικαιοιῶν, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰουδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ. νεώσατε ἑαυτοὺς νεώματα, καὶ μὴ σπειρήτε ἐπ' ἐκάνθαις. ⁴ περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰουδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδεύματων ὑμῶν. ⁵ ἀπαγγεῖλατε ἐν τῷ Ἰουδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ. εἶπατε, σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κειράτε μετὰ. εἶπατε, συναχθήτε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχέρας, ⁶ ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών. σπεύσατε, μὴ στήτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγαγον ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγάλην. ⁷ ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μανδρᾶς αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θῆναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν. καὶ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. ⁸ ἐπὶ τοῦτοις περιζώσασθε σάκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀπ' ὑμῶν. ⁹ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἀπολείται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκοτήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται. ¹⁰ καὶ εἶπα. ὦ δέσποτα κύριε, ἀρὰ γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τούτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, εἰρήνῃ ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν; ¹¹ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρουσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ. πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς ἅγιον. ¹² πνεῦμα πληρώσεως ἤξε μοι. νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς. ¹³ ἰδοὺ ὥς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὥς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουνφότεροι αἰετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν. ¹⁴ ἀπόπλυτε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς. ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν

σοὶ

σοὶ διαλογισμοὶ πόνον σου; ¹⁵ διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δαν ἦξε, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὅρος Ἐφραΐμ. ¹⁶ ἀναμνησάτε ἔθνη, ἰδοὺ ἤκασιν. ἀναγγεῖλαιτα ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακροῦθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν. ¹⁷ ὡς φυλάσσοντες ἀγρόν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω, ὅτι ἔμου ἡμέλησας, λέγει κύριος. ¹⁸ αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐπόλησαν ταῦτά σοι. αὕτῃ ἡ καλία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἦψατο ἕως τῆς καρδίας σου. ¹⁹ τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαίμασσε ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδιά μου. οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου. ²⁰ καὶ ταλαιπωρίας συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάρσθησαν αἱ δέξρεις μου. ²¹ ἕως πότε ὀψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σάλπιγγος; ²² διότι οἱ ἡγούμενοί τοῦ λαοῦ μου ἐμε οὐκ ᾔδεισαν. υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί, σοφοὶ εἰσι τοὺ κακοποιήσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν. ²³ ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ. ²⁴ εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους. ²⁵ ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο. ²⁶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπετυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὁργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν. ²⁷ τότε λέγει κύριος. ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω. ²⁸ ἐπὶ τούτοις πενήτειω ἡ γῆ, καὶ σπασποτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μετανόησω. ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς. ²⁹ ἀπὸ φωνῆς ἡπείως, καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνχώρησε πᾶσα ἡ χώρα. ἐξέδυσαν εἰς τὰ σπῆλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρυβήσαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν. πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατέκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος. ³⁰ καὶ

σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ; ἐὰν ἐγχείσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μάταιον ὠραϊσμός σου. ἀπόσταντο σε οἱ ἔρασταί σου, τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν, ³¹ ὅτι φωνὴ ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου, ὡς πρωτοτοκουσῆς. φωνὴ θυγατρὸς Σιών ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς. οἶμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περὶδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ γινώτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. ἐὰν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. ² Ζῇ κύριος, λέγουσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐν ψευδεσιν ὁμνῶνσι. ³ κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν, ἐμαστιγώσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεισας αὐτούς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν δεῖξασθαι παιδείαν. ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι. ⁴ καὶ ἐγὼ εἶπα. ἴσως περὶ τοὺς εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου, καὶ κρίσιν θεοῦ. ⁵ πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου, καὶ κρίσιν θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς. ⁶ διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτούς λέων ἐκ τοῦ ὄρυμνός, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευεν αὐτούς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν. ⁷ ποίᾳ τούτων ἴλεως γένομαί σοι; οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤκνησαν ἐν τοῖς οὐκοῖς θεοῦ. καὶ ἐγόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον. ⁸ ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον. ⁹ μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέπομαι, λέγει κύριος; ἡ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; ¹⁰ ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ

τός. πόνο καὶ μᾶστιγι ⁸ παιδευθή-
ση Ἱερουσαλημ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ
μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον
γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ. ⁹ ὅτι τάδε
λέγει κύριος. καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε
ὥς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσρα-
ῆλ, ἐπιστρέψατε ὥς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν
κάρταλλον αὐτοῦ. ¹⁰ πρὸς τίνα λα-
λήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσα-
κούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα
αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν.
ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς
ὀνειδισμόν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.
¹¹ καὶ τὸν θυμὸν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέ-
σχον, καὶ συνετέλεσα αὐτούς. ἐκχεῶ
ἐπὶ νῆπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν
νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνή
συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ
πληροῦς ἡμερῶν. ¹² καὶ μεταστραφή-
σονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἄ-
γροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοσαυ-
τό. ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει
κύριος. ¹³ ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ
ἕως μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο ἄ-
νομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπρο-
φήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ. ¹⁴ καὶ
ἰῶντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξου-
θενοῦντες καὶ λέγοντες, εἰρήνη εἰρήνη.
καὶ πού ἐστιν εἰρήνη; ¹⁵ κατησχύν-
θησαν, ὅτι ἐξελίπονται. καὶ οὐδ' ὥς
καταισχυρόμενοι κατησχύνθησαν, καὶ
τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. διὰ
τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν,
καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται,
εἶπε κύριος. ¹⁶ τάδε λέγει κύριος. στή-
τε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρω-
τήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους. καὶ
ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ
βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγνι-
σμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ εἶπαν, οὐ
πορευσόμεθα. ¹⁷ καθίστακα ἐφ' ὑμᾶς
σκοπούς. ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος, καὶ εἶπαν, οὐκ ἀκουσόμε-
θα. ¹⁸ διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη,
καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.
¹⁹ ἄκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀπο-
στροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν λόγων μου
οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώ-
σαντο. ²⁰ ἵνατί μοι λῖβανον ἐκ Σαβὰ

φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρό-
θεν; τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσι
δεκτὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν
μοι. ²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος.
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ἀσθενίαν, καὶ ἀσθενήσουσι πατέρες
καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον
αὐτοῦ ἀπολοῦνται. ²² τάδε λέγει κύ-
ριος. ἰδοὺ λαὸς ἐρχεται ἀπὸ Βοθρᾶ,
καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς. ²³ τόξον καὶ ζιβύνην κρατή-
σουσιν. ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει.
φωνὴ αὐτοῦ, ὥς θάλασσα κυμαίνου-
σα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάξε-
ται ὥς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύ-
γατερ Σιών. ²⁴ ἤκουσαμεν τὴν ἀκοὴν
αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν,
θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδίνες ὥς τι-
κτούσης. ²⁵ μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρόν,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομ-
φαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.
²⁶ θύγατερ λαοῦ μου περιβῶσαι σάκ-
κον, κατὰσάκει ἐν ὁδοῖς, πένθος ἄ-
γαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰ-
κτρόν, ὅτι ἐξαίφνης ἦξει τάλαιπωρία
ἐφ' ὑμᾶς. ²⁷ δοκιμασθὴν δέσθωκα σε
ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ
με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐ-
τῶν, ²⁸ πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι
σκολιῶς. χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες
διαφθαρέμενοι εἰσίν. ²⁹ ἐξέλιπε πνοή-
τῃ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μύλιος. εἰς
κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πο-
νηρία αὐτῶν οὐκ ἔτακῃ. ³⁰ ἀργύριον
ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς,
ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

² **Α**κούσατε λόγον κυρίου πᾶσα Ἰου-
δαία. ³ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
ραῆλ. διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατ-
οικῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁴ μὴ
πεποιθήκατε ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπὶ λόγοις ψευ-
δέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσου-
σιν ὑμᾶς λέγοντες, ναὸς κυρίου, ναὸς
κυρίου ἐστίν. ⁵ ὅτι ἐὰν διορθώσῃτε
διορθώσῃτε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιῶντες
ποιήσῃτε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ
ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ⁶ καὶ
πρὸς-

προσηλυτον και ὀρφανὸν και χήραν
 μὴ καταδυναστεύσητε, και αἷμα ἀθῶον
 μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, και
 ὀπίσω θῶν ἄλλοτριῶν μὴ πορεύησθε
 εἰς κακὸν ὑμῖν, ⁷ και κατοικίῳ ὑμᾶς
 ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς
 πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος και ἕως αἰ-
 ῶνος. ⁸ εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπὶ λό-
 γοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελήθησι-
 σθε, ⁹ και φονεύετε, και μοιχᾶσθε,
 και κλέπτετε, και ὀμνύετε ἐπ' ἀδικίῳ,
 και θυμᾶτε τῇ Βάαλ και ἐπορεύεσθε
 ὀπίσω θῶν ἄλλοτριῶν, ὧν οὐκ οἶδα-
 τε, ¹⁰ τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, και ἤλ-
 θετε και ἔσθητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ
 οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
 ἐπ' αὐτῷ, και εἶπατε, ἀπσχῆσθαι τοῦ
 μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦ-
 τα. ¹¹ μὴ σπηλαιοι ληστῶν ὁ οἶκός
 μου, οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
 αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; και ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐώρακα, λέγει κύριος, ¹² ὅτι πο-
 ρεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Ση-
 λῷ, οὐ κατεσκίησκα τὸ ὄνομά μου
 ἐκεῖ ἐμπροσθεν, και ἴδετε ἃ ἐποίησα
 αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου
 Ἰσραὴλ. ¹³ και νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησα-
 τε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, και ἐάλησα
 πρὸς ὑμᾶς και οὐκ ἤκουσάτέ μου, και
 ἐκάλεσα ὑμᾶς και οὐκ ἀπεκρίθητε,
¹⁴ τοίνυν καὶ γὰρ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ
 ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ,
 ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐτῷ, και
 τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν και τοῖς πα-
 τράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Ση-
 λῷ. ¹⁵ και ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσ-
 ῶπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀ-
 δελφούς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Βερα-
 ῖμ. ¹⁶ και σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ
 λαοῦ τούτου, και μὴ ἀξιοῦ τοῦ ἐλεη-
 θῆναι αὐτοὺς, και μὴ εὐχου, και μὴ
 προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ
 εἰσακούσομαι. ¹⁷ ἡ οὐχ ὅρας, τί αὐ-
 τοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα,
 και ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ; ¹⁸ οἱ
 υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, και οἱ
 πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, και αἱ
 γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ
 ποιῆσαι κανῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ, και ἐσπευσαν σπονδὰς θεοῖς ἄλ-
 λοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με. ¹⁹ μὴ

ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει κύριος;
 οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως κατασφραγίσῃ τα
 πρόσωπα αὐτῶν; ²⁰ διὰ τοῦτο τάδε
 λέγει κύριος. ἰδοὺ ὀργὴ και θυμὸς
 μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, και
 ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, και ἐπὶ τὰ κτή-
 νη, και ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐ-
 τῶν, και ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς,
 και κανθήσεται και οὐ σβεσθήσεται.
²¹ τάδε λέγει κύριος. τὰ ὀλοκαυτώμα-
 τα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν
 ὑμῶν, και φάγετε κρέα. ²² ὅτι οὐκ
 ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, και
 οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἣ
 ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
 περὶ ὀλοκαυτωμάτων και θυσιῶν.
²³ ἀλλ' ἡ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετείλαμην
 αὐτοῖς, λέγων. ἀκούσατε τῆς φωνῆς
 μου, και ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, και ὑ-
 μεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, και πορεύε-
 σθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν
 ἐντελωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾗ ὑμῖν.
²⁴ και οὐκ ἤκουσάν μου, και οὐ προσ-
 ἔσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν
 ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν
 τῆς κακῆς, και ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπι-
 σθεν, και οὐκ εἰς τὰ ἐμπροσθεν, ²⁵ ἀφ' ἧς
 ἡμέρας ἐξῆλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου, και ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. και ἔξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
 πάντας τοὺς δούλους μου, τοὺς προ-
 φήτας, ἡμέρας και ὀρθροῦ, και ἀπέ-
 στειλα, ²⁶ και οὐκ εἰσήκουσάν μου,
 και οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, και
 ἐσκήληρναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ
 τοὺς πατέρας αὐτῶν. ²⁸ και ἔρεῖς αὐ-
 τοῖς τοῦτον τὸν λόγον. τοῦτο τὸ ἔθνος
 ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς κυρίου, οὐδὲ
 ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλειπεν ἡ πίστις
 ἐκ στόματος αὐτῶν. ²⁹ κῆρε τὴν κε-
 φαλήν σου, και ἀπόρριπτε, και ἀνα-
 λαβε ἐπὶ χιλήων θρήνον, ὅτι ἀπεδο-
 κίμασε κυριος, και ἀπώσατο τὴν γε-
 νεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα. ³⁰ ὅτι ἐποί-
 ησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὸ πονηρὸν ἐναν-
 τίον ἐμοῦ, λέγει κύριος. ἐταξαν τὰ
 βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ
 ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν,
 τοῦ μᾶναι αὐτόν. ³¹ και ᾠκοδόμησαν
 τὸν βωμὸν τοῦ Ταφῆθ, ὃς ἐστὶν ἐν
 φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν
 τοὺς

τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διανοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. ³² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἐτι, βρομός τοῦ Ταφὲθ καὶ φαραγὲς υἱοῦ Ἐνὸμ, ἀλλ' ἡ φαραγὲς τῶν ἀνηρημένων. καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον. ³³ καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρώσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἄποσοβῶν. ³⁴ καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραϊνόμενων, καὶ φωνὴν χαίροντων, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρημώσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κ Ε Φ. Η'.

Εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστέα τῶν βασιλέων Ἰουδα, καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστέα προφητῶν, καὶ τὰ ὀστέα τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, ² καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς παντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἡγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντίερχοντο, καὶ οἷς προσέκριναν αὐτοῖς. οὐ κοιτησονται, καὶ οὐ ταφῇσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ³ ὅτι εἰλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσιν τοῖς καταλοιποῖς τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. ⁴ ὅτι ταῦτα λέγει κύριος. μὴ ὁ πῖπτον οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει; ⁵ διατὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου αὐτός ἀποστροφὴν ἀναιδῇ, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι; ⁶ ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε. οὐχ οὕτω καλῆθῃσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, τί ἐποίησα; διέλεπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος καθύδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. ⁷ καὶ

ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς. τρυγῶν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου. ⁸ πῶς ἔρεϊτε, ὅτι σοφοὶ ἔαμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος κυρίου μεθ' ἡμῶν ἔστι; εἰς μάτην ἐγενήθη σχολιὸς ψευδὲς γραμματεῦσιν. ⁹ ᾗσχύνθησαν σοφοί, καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἄλωσαν, ὅτι τὸν νόμον κυρίου ἀπεδοκίμασαν. σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς; ¹⁰ διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, ¹¹ καὶ συνάξουσιν τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει κύριος. οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπελίοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερύηκιν. ¹² ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ εἰσελθόμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἀποβίβωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέβιβεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ. ¹³ συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰασεως, καὶ ἰδοὺ σπονδή. ¹⁴ ἐκ Λάν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ. ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππων αὐτοῦ ἵππων αὐτοῦ ἐσεισθή πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἔξει καὶ κατασφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ¹⁵ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελλῶ εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπάσαι, καὶ δῆξονται ὑμᾶς. ¹⁶ ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀποφουμένης. ¹⁷ ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν. μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρωργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίαις ἀλλοτρίαις. ¹⁸ διήλθε θεός, παρῆλθεν ἀμῆτος, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν. ¹⁹ ἐπὶ συντριμμῇ θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην. ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτούσης. ²⁰ καὶ μὴ ῥήτιν οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἱατρος οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατὶ οὐκ ἀνέβη ἱατρὸς θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κ Ε Φ. Θ'.

Τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων; καὶ λαύ-

κλαύσομαι τὸν λαὸν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου. ² τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπλεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνδοδος ἀθετούντων, ³ καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον. ψεύδος, καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξῆλθον, καὶ ἐγὼ οὐκ ἔγνωσα, φησὶ κύριος. ⁴ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάσσει, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθότες, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρην πτερνιῇ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται. ⁵ ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσῃ. μεμάρτηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διελέγοντο τοῦ ἐπιστρέψαι. ⁶ τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ. οὐκ ᾔσθελον εἰδέναι με, φησὶ κύριος. ⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. ⁸ βολὴς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν. τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἐχθραν. ⁹ μὴ ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει κύριος, ἡ ἐν λαῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου; ¹⁰ ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρηνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους. οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν, ἐξέστησαν, ὥχοντο. ¹¹ καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. ¹² τίς ὁ ἀνθρώπος ὁ συνετός, καὶ συνέτω τοῦτο; καὶ ὅς λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτὸν, ἀναγγελάτω ὑμῖν, ἐνεκεν τίνος ἀπαλετο ἡ γῆ, ἀνηφθῇ, ὥς ἄρημος παρὰ τὸ μὴ διδοιέσθαι αὐτήν; ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸς προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου, ¹⁴ ἀλλ'

ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὅτι οὐκ εἶδόν τὸν ἰδωλῶν ἃ εἰδίδεον αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς, ¹⁶ καὶ διασπαρπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστείλω ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. ¹⁷ τάδε λέγει κύριος. καλέσετε τὰς θρηνοῦσας, καὶ ἐλθέτωσαν. καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθιγέσθωσαν, ¹⁸ καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, καὶ καταγάτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥέτω ὕδαρ, ¹⁹ ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών. πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατὰσχυνθήμεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερῴψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν; ²⁰ ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγοι θεοῦ, καὶ διεάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάσκει τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρήνον. ²¹ ὅτι ἀέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτερεῖν νηπία ἐξωθεν, καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν. ²² καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χορτὸς ὀπίσω θεοξίοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συναγων. ²³ τάδε λέγει κύριος. μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ²⁴ ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιέν καὶ γινώσκον, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κῆριμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ θείου μου, λέγει κύριος, καὶ ἐπὶ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν. ²⁵ ἐπ' Ἀργυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ πάντα περιτετμημένον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

τοῦ

τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ. ² τὰδε λέγει κύριος. κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβείσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν. ³ ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια. ἕξλον ἐστὶν ἐκ τοῦ θρυμοῦ ἐκκεκομμένος, ἔργον τέκτονος, καὶ κεινυμα, ⁴ ἀργυρίου καὶ χρυσίου κεκαλλωπισμένα ἐν σφύραις, καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά. ⁵ θήσουσιν αὐτά, καὶ οὐ κινήθῃσονται. ⁶ ἀργύριον τορευτὸν ἐστίν, οὐ πορεύονται, ἀργύριον προσβλητὸν ἐστὶ. ἀπὸ Θαραῖς ἤξει χρυσίον Μωφὰξ, καὶ χεῖρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά. ⁷ αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. μὴ φοβηθῇτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. ⁸ οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς. Θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. ⁹ κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν, ¹⁰ καὶ πληθὸς ὕδατος ἐν οὐρανῷ. καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ὀσχάτου τῆς γῆς, ἀστεραπάς εἰς ὑέτον ἐποίησε, καὶ ἐξηγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. ¹¹ ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχυνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῇ ἔχωνευσεν, οὐκ ἐστὶ πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. ¹² μάταια ἐστὶν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται. ¹³ οὐκ ἐστὶ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ¹⁴ συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασιν σου, κατοικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς. ¹⁵ ὅτι τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει,

ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγὴ σου. ¹⁶ οὐαὶ ἐπὶ συντριμματί σου, ἀλγυρὰ ἡ πληγὴ σου. κἀγὼ εἶπα, ὅντως τοῦτο τὸ τραῦμά σου, καὶ κατέλαβέ σε. ¹⁷ ἡ σκηνὴ σου ἐταλαιπώρησεν, ὥλετο. καὶ πᾶσαι αἱ δέξρεις σου διεσπάρησαν. οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν, οὐκ ἐστὶν ἐτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέξρεών μου. ¹⁸ ὅτι οἱ ποιμένες ἤφρονευσαντο, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζήτησαν. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν. ¹⁹ φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ οἰσμός μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην στρουθῶν. ²⁰ οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ. ²¹ παίδευσον ἡμᾶς κύριε, πλην ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλέγῃς ἡμᾶς ποιήσης. ²² ἐκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότες σε, καὶ ἐπὶ γενεὰς αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κύριον πρὸς Ἱερემίαν, λέγων. ¹ ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ² καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, ³ ἡς ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντελῶμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, ⁴ ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὡμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκριθὴν καὶ εἶπα, γένοιτο κύριε. ⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,

ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτούς. ⁸ καὶ οὐκ ἐποίησαν. ⁹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακουῆσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεῦν αὐτοῖς, καὶ διασκέδασαν ὁκος Ἰσραὴλ καὶ αἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθήμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν. καὶ κεκράζονται πρὸς μέ, καὶ οὐκ εἰσακουσονται αὐτῶν, ¹² καὶ πορεύονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ κεκράζονται πρὸς τοὺς θεοὺς, οἱ αὐτοὶ θυμῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. ¹³ ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς θυμῶν τῇ Βαάλ. ¹⁴ καὶ σὺ μὴ προσέχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δέήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακουσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν. ¹⁵ τί ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδελυγμὰ; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις διαφεύξῃ; ¹⁶ ἐλαίαν ὥραιαν εὐσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσε κύριος τὸ ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς. ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἡκρωίνθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς, ¹⁷ καὶ κύριος ὁ καταφυντεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμῶν αὐτοὺς τῇ Βαάλ. ¹⁸ κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ¹⁹ ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἀκακὸν ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων. ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες. δεῦτε καὶ ἐμβάλλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν

αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. ²⁰ κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάσων νεφροῦς; καὶ καρδίας, ἰδοὺ τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸ σέ ἀπεκάλυψε τὸ δικαίωμα μου. ²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ²² ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελεντήσουσιν ἐν λιμῷ, ²³ καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαντίῳ ἐπιακέψω αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Δίκαιος εἰ κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ. πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοῦνται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀδικήματα; ² ἐφύτευσε αὐτοὺς, καὶ ἐξῳζώθησαν. ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν. ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρος ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. ³ καὶ σὺ κύριε γνώσκας με, δεδοκιμάκας τὴν καρδίαν μου ἐναντὶόν σου. ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέρας σφαγῆς αὐτῶν. ⁴ ὥς ποτε πενήτησιν ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χορτός τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήρη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδούς ἡμῶν. ⁵ σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. πῶς παρεσκεύασθ' ἑφ' ἵππους, καὶ ἐν γῇ ἐφάρης σου πεποιθας; πῶς ποιήσεις ἐν φρονέματι τοῦ Ἰορδάνου; ⁶ ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησαν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβάρησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισπνήθησαν, μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σέ καλὰ. ⁷ ἐγκατάλειπα τὸν οἶκόν μου, ἀφήκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. ⁸ ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν ὄρμῳ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ

ἦν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. ⁹ μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἢ κληρονομία μου ἐμοί, ἢ σπήλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα ἃ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν οὗ φαγεῖν αὐτήν. ¹⁰ ποιμένες πολλοὶ ἐφόθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἱβαντον, ¹¹ ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας. δι' ἐμὲ ἀφανισμῶς ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ν καρδίᾳ. ¹² ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν ἣ ἔρημος ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι ἰαχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἱερὸς τῆς γῆς ἕως ἁκροῦ τῆς γῆς, οὐκ ὅτιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί. ¹³ σπεύρατε τυροὺς, καὶ ἀκάνθας θερίζετε. οἱ κληροῦ αὐτῶν οὐκ ἀφείλουσιν αὐτοὺς. ἰσχυρίσθητε ἀπὸ καυχῆσεως ὑμῶν, ἀπὸ ἰνεδισμοῦ ἐναντὶ κυρίου, ¹⁴ ὅτι τάδε ἔχει κύριος περὶ πάντων τῶν γεγῶτων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων ἥς κληρονομίας μου, ἥς ἐμίσησα τῷ ἁπῶ μου Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ εὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ὅταν μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιτρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατακλιμῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν εὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἔσται ἕαν μαθόντες ἰάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μινύειν τῷ ὀνόματί μου. ἕξ κύριος, ἰαθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαὸν μου ὀμνύειν ἢ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, ¹⁷ ἕαν δὲ μὴ ἐπιτρέψωσι, καὶ ἐξαρθῇ τὸ ἔθνος ἐκείνο ἑξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τάδε λέγει κύριος. βαδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περιῶμα λινοῦν, καὶ περὶ τοῦ περὶ τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἐν ὅσῳ οὐ διελύσεται. ² καὶ ἐκτεσάμην τὸ περιῶμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὁσφύν μου. ³ καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ⁴ λαβε τὸ περιῶμα τὸ περὶ τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βαδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς

πέτρας. ⁵ καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἐκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος. ⁶ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με. ἀνάστηθι, βαδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λαβε ἐκεῖθεν τὸ περιῶμα, ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ. ⁷ καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ ὠρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περιῶμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατῴρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν. ⁸ καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. τάδε λέγει κύριος. οὕτως φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλήμ, ¹⁰ τὴν πολλὴν ταυτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεῖν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περιῶμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν. ¹¹ ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιῶμα περὶ τὴν ὁσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστόν, καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰς ἔκρυψον μου. ¹² καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον. πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνου. καὶ ἔσται ἕαν ἔπωσι πρὸς σέ, μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἶνου; ¹³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ μεθύσματι, ¹⁴ καὶ διασκορπισθῶν αὐτοὺς ἀνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ. οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν. ¹⁵ ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεισθε, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ¹⁶ ὅτε τοῦ κυρίου θεοῦ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ σκοπεύσαι, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη

ὄρη σκοτεινά. καὶ ἀναμεγεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκία θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος. ¹⁷ ἔὰν δὲ μὴ ἀκουσῃτε, κεκρυμμένως κλάσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ καταξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβῃ τὸ ποίμνιον κυρίου. ¹⁸ εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν, ταπεινώθητε καὶ καθίστατε, ὅτι καθήρεθ' ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν. ¹⁹ πόλεις αἱ πρὸς Νότον συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων. ἀπακρίσθη Ἰουδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν. ²⁰ ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ Βορρᾶ. ποῦ ἐστὶ τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου; ²¹ τί ἔρεῖς ὅταν ἐπισκεπτωνταί σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθημάτων εἰς ἀρχὴν. οὐκ ὠδίνεις καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίχτουςαν; ²² καὶ ἔὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διατί ἀπῆντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλήθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου. ²³ εἰ ἀλλάζεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά. ²⁴ καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὥς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον. ²⁵ οὕτως ὁ κληρὸς σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει κύριος. ὥς ἐπελάθου μου, καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδει, ²⁶ κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου, ²⁷ καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλοτριώσις τῆς πορνείας σου. ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου. οὐαὶ σοὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὅπισω μου ἕως τίνος ἔτι.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερουσίαν περὶ τῆς ἀβροχίας.

² Ἐπέπληθυσεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη, ³ καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν

ἐφ' ὕδωρ. ἤλθουσιν ἐπὶ τὰ ἀρέατα, καὶ οὐκ εὗροσαν ὕδωρ, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά. ⁴ καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλειπον, ὅτι οὐκ ἦν ἕτος. ἥσυχνῆθησαν οἱ γεωργοί, ἐκαταλύσαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁵ καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον, καὶ ἐγκατέλειπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη. ⁶ ὄνοι ἀγριοὶ ἐστῆσαν ἐπὶ νάπας, καὶ ἐίλικυσαν ἀνέμοι, ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος. ⁷ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀνίστησαν ἡμῖν. κύριε πολήσον ἡμῖν ἑκέν σου, ὅτι πολλὰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν. ⁸ ἐπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε, καὶ σῴζε· ἐν καιρῷ κακῶν. ἐναντί ἐγενήθης ὡς παροικος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα; ⁹ μὴ ἔσῃ ὡς περ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἧ ὡς ἀνὴρ ἰδὺν δυνάμενος σῶσεν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν ὦ κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπιμέλειται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν. ¹⁰ οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ. ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφίσαντο, καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐλόγησεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ προσέχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου ἐς ἀγαθὰ, ¹² ὅτι ἔὰν νηστεύσωσαν, αἶμα εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἔὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματι καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντέλεσω αὐτούς. ¹³ καὶ εἶπα. ὁ ὢν κύριε, ἴδου οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸν· ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀληθεῖαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαρτίας καὶ ὁφεισμάτα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῶς, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἱ λέγουσι, μάχαιρα

καὶ

χι λιμός οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἐν θανάτῳ νοσῶν ἀποθανοῦνται, χι ἐν λιμῷ συντέλεισθῇσονται οἱ προῆται ¹⁶ καὶ ὁ λαός, οἷς αὐτοὶ προηγεύοντο αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐξημεμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, πρὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, χι αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκὼ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν. ¹⁷ καὶ μετὰ πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τοῦτον. **Ιταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ὑμῶν δάμας ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαπέτευσαν, ὅτι συντριμμάτι συντριβὴ υγὰτηρ λαοῦ μου, καὶ πληρὴ ὀδυρὰ σφόδρα.** ¹⁸ ἂν ἐξέλθω εἰς τὸ περὶ, καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας, χι ἂν ἐξέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ὄνος λιμοῦ, ὅτι ἱερὺς καὶ προφήτης γορευθήσονται εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν. **μὴ ἀποδοκιμάζω ἀπεδοκίμασας τὸν οὐδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴν;** **ἰνατὶ ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἰσχύς; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰσσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχὴ.** ²⁰ ἔγνωμεν κύριε μαρτυρήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου. **κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀποσύνης θρόνον δόξης σου. μνησθῇτι, μὴ ἀσχεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν ἐφ' ἡμῶν.** ²² **μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἰγνῶν ὑπελίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πληρωσὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἰ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε κύριε, ὅτι ἐποίησας πάντα ταῦτα.**

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἂν στή Ιωσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου σου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν τοῦτον, καὶ ἐξελεθῶσιν. ² **καὶ ἔσται ἂν εἴπωσι πρὸς σέ, ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ μετὰ πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. σοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον. καὶ σοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν. καὶ σοι εἰς λιμόν, εἰς λιμόν. καὶ ὅσοι εἰς ἡμιαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.** ³ **καὶ δικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη, λέγει κύριος. τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν,**

καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμόν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρώσιν καὶ διαφθοράν. ⁴ **καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσὴ υἱὸν Ἐξεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.** ⁵ **τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς θειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψῃ εἰς εἰρήνην σοι;** ⁶ **σὺ ἀπεστράφης με, λέγει κύριος. ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ διαφθέρω σε, καὶ οὐκ ἐτι ἀνήσω αὐτούς.** ⁷ **καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν διασπορᾷ, ἐν πύλαις λαοῦ μου ἡτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν,** ⁸ **ἐπληθυνθήσαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμιον τῆς θαλάσσης. ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκουσιν ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέδριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρομόν καὶ σπουδὴν.** ⁹ **ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυν ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐτι μεσουσης τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη. τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.** ¹⁰ **οἶμοι ἐγὼ μητὲρ, ὡς τινὰ με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πασῇ τῇ γῇ. οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέν με οὐδεὶς. ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.** ¹¹ **γένετο δέσποτα καθευθυνόντων αὐτῶν. εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.** ¹² **εἰ γνωσθήσεται σίδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχὺς σου.** ¹³ **καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα, διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.** ¹⁴ **καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἐν τῇ γῇ ἣν οὐκ ᾔδεις. ὅτι πῦρ ἐκκέκρυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.** ¹⁵ **κύριε μνησθῇτι μου, καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικαζόντων με, καὶ εἰς μακροθυμίαν γνωθί, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν** ¹⁶ **ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου, συντέλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν**

χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομα σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ. ¹⁷ οὐκ ἐκαθήσα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου. καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην. ¹⁸ ἰναὶ οἱ λυποῦντές με κατ' οὐνοὺς μου; ἡ πληγὴ μου στερεὰ, πόθεν λathήσομαι; γινόμενη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές, οὐκ ἔχον πίστιν. ¹⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ. καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τιμίον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔρη. καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψῃς πρὸς αὐτούς. ²⁰ καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τείχος ἰσχυρὸν, χαλκοῦν. καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ, καὶ οὐ μὴ δύνανται πρὸς σέ, διότι μετὰ σου εἰμι τοῦ σώζειν σε, ²¹ καὶ τοῦ ἐξαφαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κ Ε Φ. 15.

Καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ² καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱός, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεγνωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ⁴ ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται. εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται. καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. ἐν μαχαίρᾳ πεσύνονται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται. ⁵ τάδε λέγει κύριος. μὴ εἰσελθῇς εἰς θάλασσαν αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ μὴ πενήθῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου. ⁶ οὐ μὴ κόψονται αὐτούς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρῆθησονται, ⁷ καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηότι. οὐ ποτιούσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ. ⁸ εἰς

οἰκίαν πότου οὐκ ἐξελεύσῃ σὺ, σπένθισαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πίνειν. ⁹ διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ λαοῦ τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης. ¹⁰ καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλος τοῦ κυρίου τοῦτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰπῶσι πρὸς σέ, διὰ τί ἐλάλησεν ἡμεῖς ἡμᾶς πάντα τὰ κατὰ ταῦτα; καὶ ἡ ἀδικία ὑμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ὑμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν; ¹¹ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἀνθ' ὧν ἐγκατέλειπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει κύριος, καὶ ἔφηστοσαν οἱ θεοὶ ἄλλοτριῶν, καὶ ἐδούλευσεν ἡτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλειπον, καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο, ¹² καὶ ὑμεῖς ἐπορεύσασθε ἐπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἑκαστος ὡς ἔσται τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν. ¹³ καὶ ἀποβρῖσκω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οὐ δούλευσεν τοῖς θεοῖς ἑτέροις, οἱ οὐ δώσωσιν καὶ ἔλεος. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχεται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἔροισιν ἐν τῇ γῇ κυριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ¹⁵ ἀλλὰ ἕξει ὁ κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βαβυλῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ καταστῆσθαι αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς αἰεὶς τοὺς πελούς, λέγει κύριος, καὶ ἀλείψω αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελέτω τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς, καὶ θηρεύουσιν αὐτούς ἐπάνω παντός βουτοῦ, καὶ ἐπὶ τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. ¹⁷ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τα ἀσεβήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. ¹⁸ καὶ ἀνταποδώσω διπλὰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἣ αἱ, ἐβρίβλωσαν τὴν γῆν μου ἐν αἵματι.

θνητομαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς
ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.
¹⁹ κυριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά
μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις
κακῶν. πρὸς σὲ ἔθνη ᾗξουσιν ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἑρῶσιν, ὥς ψευ-
δῇ ἐκήτησαντο οἱ πατέρες ἡμῶν ἐθῶλα,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. ²⁰ εἰ
ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς, καὶ
οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ²¹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τού-
τῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς
τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι
ἰνομία μοι κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Επικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν
ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρί-
ζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν,
καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστή· ἡ καρδιά αὐ-
τοῦ. ⁶ καὶ ἔσται ὥς ἡ ἀγοιμυρική ἡ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄνεται ὅταν ἔλθῃ
τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλ-
ιοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις
οὐ κατοικεῖται. ⁷ καὶ εὐλογημένος ὁ
ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ,
καὶ ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ, ⁸ καὶ
ἔσται ὥς ἔξυλον εὐθηνόν παρ' ὕδατα,
καὶ ἐπὶ ἱκμάδα βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ. οὐ
φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καὶ ὕμα, καὶ
ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχῃ ἀλσῶδη, ἐν
νιαιτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ
οὐ θαλεῖν ποιῶν καρπόν. ⁹ βαθεῖα
καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός
στι, καὶ τίς γνώσεται αὐτόν; ¹⁰ ἐγὼ
κύριος ἐταῶν καρδίας, καὶ δοκιμάζων
εφρούς, τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ
αἵς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρ-
ποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ. ¹¹ ἐφώ-
ησε πῆρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε,
τοκῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρι-
εως, ἐν ἡμέραις ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκα-
λέψονται αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
αὐτοῦ ἔσται ἄφρων. ¹² θρόνος δόξης
ὑψωμένος, ἀγίασμα ἡμῶν, ¹³ ὑπομονὴ
Ἰσραὴλ. κύριε, πάντες οἱ καταλιπόν-
τες σὲ καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκό-
ες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγ-
κατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν κύριον.
¹⁴ Ἰσραὴλ με κυριε, καὶ ἰαθήσονται. σω-
όν με, καὶ σωθήσονται, ὅτι καύχημά

μου σὺ εἰ. ¹⁵ ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς
μέ. ποῦ ἔστιν ὁ λόγος κυρίου; ἔλθέ-
τω. ¹⁶ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακυ-
λουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀν-
θρώπου οὐκ ἐπεθύμησα. σὺ ἐπίστη.
τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου,
πρὸ προσώπου σου ἔστί. ¹⁷ μὴ γενη-
θῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός
μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ. ¹⁸ καταισχυν-
θήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ κα-
ταισχυνθῇ ἐγώ. πτοηθείησαν αὐ-
τοί, καὶ μὴ πτοηθῇ ἐγώ. ἐπάγαγε
ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, διδοὺν
σύττριμμα σύττρινον αὐτοῖς. ¹⁹ τὰδε
λέγει κύριος. βάδισον, καὶ στήθι ἐν
ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς
εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰου-
δα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσα-
λήμ, ²⁰ καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. ἀκούσατε
τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ
πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ,
οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύ-
ταις. ²¹ τὰδε λέγει κύριος. φυλάσσε-
σθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἰρέτε
βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των καὶ μὴ ἐκπορευέσθε ταῖς πύλαις
Ἱερουσαλήμ, ²² καὶ μὴ ἐκφέρετε βα-
στάγματα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε. ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ
οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, ²³ καὶ ἐσηλή-
ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς
πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκούσασθαι μου,
καὶ τοῦ μὴ δεῖξασθαι παιδείαν. ²⁴ καὶ
ἔσται, ὅταν εἰσακούσῃτέ μου, λέγει κύ-
ριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα
διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀγιάξεν
τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ
ποιεῖν πᾶν ἔργον, ²⁵ καὶ εἰσελεύσονται
διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης
βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ'
ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ
κατοικισθῇ αὐτῇ ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν
αἰῶνα, ²⁶ καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων
Ἰούδα,

Ιούδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἶνεςιν εἰς οἶκον κυρίου. ²¹ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἰεῖν βασιτάγματα, καὶ μὴ εἰσπορευεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐ σβεισθήσεται.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Ο λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. ² ἀνάστηθι, καὶ κατέβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου. ³ καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, ⁴ καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρῃσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι. ⁵ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ⁶ εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δύνησμαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν χερσὶν μου. ⁷ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξῆραι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἀπολλύειν, ⁸ καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκείνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. ⁹ καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεῦσθαι, ¹⁰ καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου. καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. ¹¹ καὶ νῦν ἐπὶ πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν. ἀποστραφῆτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. ¹² καὶ εἶπαν. ἀνδριόμειθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστρο-

φῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἄρεστά της καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν. ¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραὴλ; ¹⁴ μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ ζωὴν ἀπὸ τοῦ λιβάνου; μὴ ἐκκλίνη ὕδαρ βιαίως ἀνέμῳ φερομενον; ¹⁵ ὅτι ἐπλάθοντό μου λαὸς μου, εἰς κενὸν ἐθυμίαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνοισι αἰωνίοις, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν, ¹⁶ τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ σύριγμα αἰώνιον. πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. ¹⁷ ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν. ¹⁸ καὶ εἶπαν. δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολείται νόμος ἀπὸ ἐμεῶς, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου. δεῦτε, καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ¹⁹ εἰςάκουσόν μου κύριε, καὶ εἰςάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιοῦματός μου. ²⁰ εἰ ἀνταποδίδονται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κολασίν αὐτῶν ἐκρυσαν μοι. μνήσθητι ἐσθνηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν. ²¹ διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας. γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θάνατῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. ²² γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεκίρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἐκρυσαν ἐπ' ἐμέ. ²³ καὶ σὺ κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον. μὴ ἀθωώσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης.

ψης. γενεσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Τότε εἶπε κύριος πρὸς μέ. βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, ² καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσεῖθ. καὶ ἀναγνώθῃ ἐκὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ, ³ καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα, καὶ ἄνδρες Ἰουδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡγήσῃ τὰ ὅσα αὐτοῦ, ⁴ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλότηρίσθην τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοὶς ἄλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἐπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀδῶων, ⁵ καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετείλαμην, οὐδὲ διανοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννώμ, ἀλλ' ἡ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς. ⁷ καὶ σφαξω τὴν βουλὴν Ἰουδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ⁸ καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς οὐρισμόν. πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. ⁹ καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν. καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν

τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολυορκίᾳ ἡ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. ¹⁰ καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ, ¹¹ καὶ ἔρεῖς. τάδε λέγει κύριος. οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγρος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἱαθῆναι ἔτι. ¹² οὕτως ποιήσω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσιν. ¹³ καὶ οἴκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἴκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται, καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπείσαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις. ¹⁴ καὶ ἤλθεν Ἱερემίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὐ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι. καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐτῇ οἴκῳ κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν. ¹⁵ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τραχήλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακοῦνεν τῶν ἐντολῶν μου.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἤκουσε Πασχωρ ὁ υἱὸς Ἐμμήρ ὁ ἱερεὺς, καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ἱερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους. ² καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτόν εἰς τὸν καταράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερφου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου. ³ καὶ ἐξήγαγε Πασχωρ τὸν Ἱερεμίαν ἐκ τοῦ καταράκτου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας. οὐκ Ἱερεμίας ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ μετοικον. ⁴ διότι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου. καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὀψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαί-
G g g ραις,

ραις. ⁶ καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πό-
νους αὐτῆς, καὶ πάντα τοὺς θησαυ-
ροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς
εἰς Βαβυλῶνα. ⁶ καὶ σὺ καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πο-
ρεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βα-
βυλῶνι ἀποθάνῃ, καὶ ἐκεῖ ταφῇσθαι σὺ
καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπεροφῇ-
τευσας αὐτοῖς ψευδῇ. ⁷ ἡπάτησάς με
κύριε, καὶ ἡπατήθην, ἐκράτησας, καὶ
ἡδυνάσθης. ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶ-
σαν ἡμέραν διετελεσα μκκτηριζόμενος.
⁸ ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γιλάσομαι, ἀθε-
σίαν καὶ ταλαπωρίαν ἐπικαλέσομαι,
ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὀνειδι-
σμόν ἔμοι καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν
ἡμέραν μου. ⁹ καὶ εἶπα. οὐ μὴ ὀνο-
μάσω τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ οὐ μὴ λα-
λήσω ἐτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ
ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν
τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ παρεῖμαι πάν-
τοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, ¹⁰ ὅτι
ἤκουσα νόγον πολλῶν συναθροισμέ-
νων κυκλόθεν. ἐπισύστητε, καὶ ἐπι-
συστῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φί-
λοι αὐτοῦ. τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐ-
τοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησό-
μεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδί-
κην ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. ¹¹ ὁ δὲ κύριος
μετ' ἔμοι καθὼς μαχητῆς ἰσχύων. διὰ
τοῦτο ἐδίδωξάν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύ-
ναντο. ἤσυχνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ
ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνος
οὐκ ἐπίλησθήσονται. ¹² κύριε δοκιμά-
ζων δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρ-
δίας, ἰδοὺμὶ τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν
ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ
ἀπολογημὰτά μου. ¹³ ἄσπετε τῷ κυ-
ρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξεῖλατο τὴν
ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομέ-
νων. ¹⁴ ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ
ἐτέχθη ἐν αὐτῇ. ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτεκέν
με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπενεκτῇ.
¹⁵ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγ-
γελισάμενος τῷ πατρὶ μου λέγων, ἐτέ-
χθῃ σοι ἄρσση. εὐφραυνόμενος ¹⁶ ἔστω
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις αἱ
κατέστρεψε κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ
μετεμλήθῃ. ἀκούσάτω κραυγῆς τῇ

πρωτῇ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίου,
¹⁷ ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μητρᾷ, καὶ
ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου ταφος μου,
καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας. ¹⁸ ἵνα
τί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μητρᾷ, τοῦ βλέ-
πειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλε-
σαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου
πρὸς Ἰερειάν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σιδεκίας τὸν Πα-
σχῶρ υἱὸν Μελχίου, καὶ Σοφονίαν
υἱὸν Βασαίου τὸν ἱερεῖα, λέγων. ² ἐπε-
ρώτησον περὶ ἡμῶν κύριον, ὅτι βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος ἐφῆστηκεν ἐφ' ἡμᾶς,
εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαν-
μάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ'
ἡμῶν. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰερ-
εμίας. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σιδεκίαν βα-
σιλέα Ἰούδα. ⁴ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ
ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὄπλα τὰ πολεμι-
κὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς
πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλι-
κότας ὑμᾶς ἐξωθεν τοῦ τείχους. καὶ
συναξῶ αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πό-
λεως ταύτης, ⁵ καὶ πολεμήσω ἐγὼ
ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη, καὶ ἐν βρα-
χίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς
μεγάλῃς. ⁶ καὶ πατάξω πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς
ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ
μεγάλῳ, καὶ ἀποθάνουσι. ⁷ καὶ με-
τὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος. δώσω
τὸν Σιδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν κατα-
λειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ
θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ
τῆς μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐ-
τῶν, τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐ-
τῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν
στόματι μαχαίρας. οὐ φείσομαι ἐπ'
αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτερήσω αὐτούς.
⁸ καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς. τάδε
λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωκα πρὸς
προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς,
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου. ⁹ ὁ καθῆ-
μενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανέ-
ται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ. καὶ ὁ ἐκ-
πορευόμενος προσχωρήσας πρὸς τοὺς
Χαλδαίους τοὺς συγκεκλικότας ὑμᾶς
ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡς
σκυλα.

σκῦλα, καὶ ζήσεται. ¹⁰ διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ. εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ. ¹¹ ὁ οἶκος βασιλέως Ἰουδα, ἀκούσατε λόγον κυρίου, ¹² οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει κύριος. κρίνατε πρὸς κρίμα, καὶ κατενθύνετε, καὶ ἐξέλθετε διηροπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. ¹³ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σὶδρ, τὴν πεδινὴν, τοὺς λέγοντας, τίς πτοήσῃ ἡμᾶς; ἢ τίς ἐξελύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν; ¹⁴ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἐδεται πάντα τὰ κῆλον αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Τάδε λέγει κύριος. πορεύου καὶ καταβῇ εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰουδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον, ² καὶ ἐρεῖς. ἔκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ἰουδα, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις. ³ τάδε λέγει κύριος. ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρέσητε διηροπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσιβεῖτε, καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁴ διότι ἔάν ποιῶντες ποιήσῃτε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἐξελύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαός αὐτῶν. ⁵ ἔάν δὲ μὴ ποιήσῃτε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος. ⁶ ὅτι τάδε λέγει κύριος κατα τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰουδα. Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἔαν μὴ θῶ σε εἰς ἐρήμον, πόλεις μὴ κατοικηθήσονται, ⁷ καὶ ἐπαΐξω ἐπὶ σέ ὁλοθρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ κκόψουσι τὰς ἐκλεκτάς κείρους σου,

καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ. ⁸ καὶ διελύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. διατί ἐποίησε κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ; ⁹ καὶ ἐροῦσιν, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλειπον τὴν διαθήκην κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. ¹⁰ μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μὴδὲ θρηνεῖτε αὐτόν. κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ. ¹¹ διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλήμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου. οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι, ¹² ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὐ μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται, καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι. ¹³ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ ὑπερώα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ. ¹⁴ ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερώα ῥιπιστα διεσταλμένα θυρίσι, καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μύλτῳ. ¹⁵ μὴ βασιλεύσης, ὅτι σὺ παροξυνῇ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρὶ σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πίνονται. βέλτιόν σου ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. ¹⁶ οὐκ ἐγγύωσαν, οὐκ ἐκρίναν κρίσιν ταπεινῶ, οὐδὲ κρίσιν πένητος. οὐ τοῦτο ἐστὶν τὸ μὴ γινῶναι σε ἐμε, λέγει κύριος; ¹⁷ ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου καλὴ ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ εἰς τὸ αἶμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέαι αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν αὐτά. ¹⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ἰωακίμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰουδα. καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐ κόπονται αὐτόν, ὥ ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, οἵμοι κυριε. ¹⁹ ταφὴν ὄνου ταφήσονται, συμψησθεὶς ὀφθαλμοὶ ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ²⁰ ἀνάβηθι εἰς τὸν Ἀββανον καὶ κράξον, καὶ εἰς τὴν Βασάν δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ βοήσον εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου. ²¹ ἐλά-

Ggg 2

λῃσα

λησα πρὸς σέ ἐν τῇ παραπτώσει σου, και εἴπας, οὐκ ἀκούσομαι. αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. ²² πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, και οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ και ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε. ²³ κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθειν σοι ὁδύνας ὡς τικτούσης. ²⁴ ὥ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν γινόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱός Ἰωακείμ βασιλεὺς Ἰούδα, ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκείθεν ἐκσπασώ σε, ²⁵ και παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου ὡν σύ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, ²⁶ και ἀποβρίψω σε και τὴν μητέρα σου τὴν τεκούσάν σε εἰς γῆν, οὐ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, και ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ²⁷ εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν. ²⁸ ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὐ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξεβρίφη, και ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει. ²⁹ γῆ γῆ ἀκούε λόγον κυρίου, ³⁰ γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὖξῃται ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδα.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Ω ποιμένες οἱ ἀπολλύοντες και διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν. ² διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου. ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατα μου, και ἔξωσατε αὐτά, και οὐκ ἐπισκέψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. ³ και ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὐ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, και καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, και αὖξῃθαι σονται, και πληθυνθήσονται. ⁴ και ἀναστήσω αὐτοὺς ποιμένας, οἱ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, και οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει κύριος. ⁵ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, και ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δι-

καίαν, και βασιλεύσει βασιλεὺς, και συνήσει, και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ και σωθήσεται Ἰούδας, και Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, και τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος, Ἰωσεδεκ ἐν τοῖς προφήταις. ⁷ συνετρίβῃ ἡ καρδιά μου ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστά μου, ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συνετριμμένος, και ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου και ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ. ¹⁰ ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου. και ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρός, και ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐτως. ¹¹ οἱ ἱερεῖς και προφῆταις ἐμολύνθησαν, και ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πόνηρίας αὐτῶν. ¹² διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδός αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνώφῳ, και ὑποσκελισθήσονται, και πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακά, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψωμαι αὐτοὺς. ¹³ και ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα. ἐπροφῆτευσαν διὰ τῆς Βαὰλ, και ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ¹⁴ και ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ ἐώρακα φρικτὰ μοιχωμένους, και πορευομένους ἐν ψευδεσσι, και ἀντιλαμβάνομένους χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἔκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, και οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρᾶ. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμῶ αὐτοὺς ὁδύνην, και ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἰερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμος πάσης τῇ γῇ. ¹⁶ οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ. μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοὺς ὁρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, και οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου. ¹⁷ λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου, εἰρήνῃ ἔσται ἡμῖν, και πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, και παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ. ἅπαν, οὐκ ἦν ἐπὶ σέ κακά. ¹⁸ ὅτι τίς ἔσται ἐν υποστήματι κυρίου, και εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ,

αὐτοῦ· τίς ἠνωτίσατο, καὶ ἤκουσεν·
 19 ἰδοὺ σεισμός παρὰ κυρίου, καὶ ὀργὴ
 ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφο-
 μένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἔξει, 20 καὶ οὐκ
 ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου, ἕως
 ποιήσῃ αὐτό, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτό,
 ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ. ἐπ'
 ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό.
 21 οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφῆτας, καὶ
 αὐτοὶ ἔτρεχον. οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν. 22 καὶ
 εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ
 εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν
 λαὸν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ
 τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
 23 θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος,
 καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν. 24 εἰ κρυβή-
 σται τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ
 ὄψομαι αὐτόν· μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ, λέγει κύριος·
 25 ἤκουσα ἅ λαλοῦσιν οἱ προφῆται,
 26 ἡ προφητεῖουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
 ψευδῆ λέγοντες, ἡνυπνιασάμεν ἐνύ-
 πνιον. 26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ
 τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
 ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεῖν αὐτοὺς τὰ
 θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν, 27 τῶν
 λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νό-
 μου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ
 διηγούντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ,
 καθάπερ ἐπιλάθοντο οἱ πατέρες αὐ-
 τῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάβυλ·
 28 ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνυπνίον ἔστι,
 διηγήσασθω τὸ ἐνυπνίον αὐτοῦ, καὶ
 ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγη-
 σάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας.
 τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σίτον; 29 οὐ-
 τως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος. οὐκ
 ἰδοὺ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ, λέγει
 κύριος, καὶ ὥς πέλυξ κόπτων πέτραν;
 30 ἰδοὺ ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προ-
 φῆτας, λέγει κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέ-
 πτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστον
 παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. 31 ἰδοὺ ἐγὼ
 πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς ἐκβάλλον-
 τας προφητείας γλώσσης, καὶ νυστά-
 ζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν. 32 διὰ τοῦ-
 το ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς
 προφητευσοντας ἐνυπνια ψευδῆ, καὶ
 οὐ διηγούντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν
 τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν,

καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ
 οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετεί-
 λαμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφε-
 λήσουσι τὸν λαόν τοῦτον 33 καὶ ἐὰν
 ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος, ἡ ἱερεὺς, ἡ
 προφῆτης, τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ
 ἐρεῖς αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐστέ τὸ λῆμμα,
 καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει κύριος. 34 ὁ προ-
 φῆτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν
 εἴπωσι, λῆμμα κυρίου, καὶ ἐκδικήσω
 τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ τὸν οἶκον
 αὐτοῦ. 35 οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς
 τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τί ἀπεκρίθη κύ-
 ριος, καὶ τί ἐλάλησε κύριος; 36 καὶ
 λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἐτι, ὅτι τὸ
 λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος
 αὐτοῦ. 37 καὶ διὰ τί ἐλάλησε κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν; 38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ἀνθ' ὧν εἶπατε
 τὸν λόγον τοῦτον, λῆμμα κυρίου, καὶ
 ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, οὐκ ἐρεῖ-
 τε λῆμμα κυρίου. 39 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
 ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ
 τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πα-
 τράσιν ὑμῶν. 40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
 ὀνειδισμόν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώ-
 νιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. 7 διὰ
 τοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας ἐρχονται, λέγει κύ-
 ριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἐτι, ζῇ κύριος,
 ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου, 8 ἀλλὰ ζῇ κύριος, ὃς συν-
 ἤγαγεν πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ
 γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χω-
 ρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπε-
 κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Εἰδεξέ μοι κύριος δύο καλάθους σύ-
 κων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ
 κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχο-
 δονόσορ βασιλεῖα Βαβυλωνος τὸν Ἰε-
 χονίαν υἱὸν Ἰωακίμ βασιλεῖα Ἰουδα,
 καὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας,
 καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσί-
 ους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐ-
 τοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 2 ὁ καλάθος ὁ
 εἰς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὥς τὰ
 σύκα τὰ πρῶτα. καὶ ὁ καλάθος ὁ
 ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ
 βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
 3 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. τί σὺ ὀράς

Ἱερε-

Ιερεμία· καὶ εἶπα, σῦκα. σῦκα τὰ χρηστὰ, χρηστὰ λίαν. καὶ τὰ πονηρὰ, πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων. ⁵ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἄποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἔξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ. ⁶ καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ. καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ κατελῶ αὐτούς, καὶ καταφυτεύσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω. ⁷ καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμε, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. ⁸ καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατὰλοιπον Ἱερουσαλήμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ. ⁹ καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς παρὰβολήν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Κ Ε'. (Hebr. c. 25,

1 — 13. c. 49, 34 — 39.)

Ὁ λόγος ὁ γενομένος πρὸς Ἱερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ² ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ, λέγων. ³ ἐν τριςκαδικάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦν, καὶ λέγων, ⁴ καὶ ἀπέστειλλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, ὀρθρου ἀ-

ποστελλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέεχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, ⁵ λέγων. ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. ⁶ μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίσῃτε με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ⁷ καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου. ⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, ⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλω, καὶ λήψομαι πατρίαν ἀπὸ Βοθρᾶ, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξηρμώσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συριμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμόν αἰώνιον. ¹⁰ καὶ ἀπολωὼ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νυμφης, ὁσμὴν μύρου, καὶ φῶς λυχνου. ¹¹ καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη, ¹² καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον, ¹³ καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ἃ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη ³⁴ τὰ Αἰλάμ. ³⁵ τάδε λέγει κύριος. συνετριβὴ τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δύναστείας αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλάμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἁκρῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὁ οὐχ ἦξει ἐκεῖ. οἱ ἔξωσμένοι Αἰλάμ. ³⁷ καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου, ἕως τοῦ ξαναλαῶσαι αὐτοὺς. ³⁸ καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλάμ, καὶ ἔξα-

ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλεῖα καὶ μεγιστάνας, ³⁹ καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου των ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ, λέγει κύριος.

ΚΕ Φ. Κς'. (Hebr. c. 46.)

Εν ἀρχῇ βασιλευντος Σεδεκίου βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλάμ. ² τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχᾶω βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεί, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδοносор βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτι τῶ τετάρατῳ Ἰωακίμ βασιλέως Ἰούδα. ³ ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσάγαγετε εἰς πόλεμον, ⁴ καὶ ἐπιστάξτε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατέστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν. ⁵ τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλοθεν, λέγει κύριος. ⁶ μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀσασζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν. τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἡσθένησε, καὶ κατεπτόκασιν. ⁷ τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ; ⁸ ὕδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται. καὶ εἶπεν. ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ⁹ ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰθῖες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον, ¹⁰ καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου, καὶ ἐμπληρῆσται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ. ¹¹ ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ λάβε ῥητινὴν τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου. εἰς τὸ κενὸν ἐπληθυσας ἰάματά σου, ὡφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί. ¹² ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἐπέσαν ἀμφοτέροι.

¹³ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ Ἰερემίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου. ¹⁴ ἀναγείλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ παραγείλατε εἰς Μέμφιν. εἶπατε, ἐπίστηθι, καὶ ἐτοιμάσον, ὅτι κατέφαγε μαχαιρα τὴν σμίλακά σου. ¹⁵ διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ ἄπισ; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν. ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν. ¹⁶ καὶ τὸ πλῆθός σου ἡσθένησε, καὶ ἔπεσε. καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς. ¹⁷ καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχᾶω βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν Ἐσβεὲ Μωηδ. ¹⁸ ὣς ἐγὼ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὅτι ὡς τὸ ἱταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ ἤξει. ¹⁹ σκευὴ ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ κληθήσεται οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπαρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ²⁰ δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἰγύπτου, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ²¹ καὶ οἱ μισθῶτοί αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥςπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ. διότι καὶ αὐτοὶ ἐπιστράφησαν, καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν. οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. ²² φωνὴ αὐτῶν ὡς ὀφειως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται, ἐν ἀξίναις ἤξουσιν ἐπ' αὐτήν. ²³ ὡς κόπτοντες ξύλα ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός. ²⁴ κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παριδομένη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ. ²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ. ²⁷ σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δουλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσραὴλ. διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζω σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν. καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν. ²⁸ μὴ φοβοῦ παῖς μου

μου Ἰακώβ, λέγει κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἔγω εἰμι. ἡ ἀπτόητος καὶ τρυφερά παρεδόθη, ὅτι ποιήσω ἔθνη συντέλειαν ἐν παντί ἔθνη εἰς οὓς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλεπεῖν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθωώσω σε.

ΚΕ Φ. ΚΖ'. (Hebr. c. 50.)

Λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε ἐπὶ Βαβυλῶνα. ² ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουστά ποιήσατε, καὶ μὴ κρύψετε. εἶπατε, ἐάλωκε Βαβυλὼν, κατασχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερά παρεδόθη Μαιριδάχ, ³ ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, οὗτος θῆσε τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτηνους. ⁴ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. ⁵ ἕως Σιών ἐρωτησουσὶ τὴν ὁδόν, ὡς γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἄρουνται, καὶ ἤξουσι, καὶ καταφεύχονται πρὸς κύριον τὸν θεόν. διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται. ⁶ πρόβατα ἀπολωλὸτα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὅρου ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο, ἐπὶ ἐλαθόντο κοίτης αὐτῶν. ⁷ πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς ἀνήλσκον αὐτούς. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, μὴ ἀνώμεν αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ. νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν. ⁸ ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων. ⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνων ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάσσονται αὐτῇ. ἐκείθεν ἀλώσεται, ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή. ¹⁰ καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάντες οἱ προνομιέοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται, ¹¹ ὅτι ὑψοφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκικῶτε, ὡς βοῦδια ἐν βο-

τάνῃ, καὶ ἐκρατίζετε ὡς ταῦροι. ¹² ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐπ' ἐπ' ἀπὸ τῆς τεκούσας ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη ἔθνων, ἔρημος ¹³ ἀπὸ ὁργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται. καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδοῦν διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς. ¹⁴ παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλῶ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν, ¹⁵ καὶ κατακρατήσατε αὐτὴν. παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεκόφη τὸ τεῖχος αὐτῆς. ὅτι ἐκδικήσας παρα θεοῦ ἔστιν, ἔδωκετε ἐπ' αὐτὴν, καθὼς ἐποίησε ποιεῖσθε αὐτῇ. ¹⁶ ἐξολοθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέγοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται. ¹⁷ πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν. ὁ πρῶτος ἐλαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀσᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. ¹⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ. ¹⁹ καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμὴλῳ, καὶ ἐν ὄρει Εφραὶμ, καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ²⁰ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι ὅλως ἔσομαι τοῖς ὑπολειμμένοις ²¹ ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει κύριος. πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτὴν. ἐκδικήσον μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι. ²² φωνὴν πολέμου καὶ συνετρίβη μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων. ²³ πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν; ²⁴ ἐπιβήσονται σοι, καὶ οὐ

οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλῶν καὶ ἀλώσῃ. εὐρέσθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης. ²⁵ ἦνοιξε κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξηγνε κατὰ σκευὴ ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων, ²⁶ ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν. μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα. ²⁷ ἀναξήράνατε αὐτῆς πάντα τοὺς καρπούς, καὶ καταβιβτώσαν εἰς σφαγὴν. οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδίκησεως αὐτῶν. ²⁸ φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν. ²⁹ παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντεινόντι τόξον, παρεβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν. μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος, ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς. κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. ³⁰ διὰ τοῦτο πεσούντι οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφθήσονται, εἶπε κύριος. ³¹ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ τὴν ὑβριστρίαν, λέγει κύριος. ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδίκησεώς σου, ³² καὶ ἀσθενήσῃ ἡ ὕβρις σου, καὶ πεσέτω, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνίστημι αὐτήν. καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ ὀρυμῷ αὐτῆς. καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς. ³³ ταδε λέγει κύριος. καταδιδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ᾔθελῃσαν ἔξαποστεῖλαι αὐτούς. ³⁴ καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν. καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσιν Βαβυλῶνα. ³⁵ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς. ³⁶ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται. μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ

ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν. ³⁷ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες. μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισθήσονται, ³⁸ ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυρῶνται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὐ κατεκαυχῶντο. ³⁹ διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σιρρήνων, οὐ μὴ κατοικήθῃ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴⁰ καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε κύριος, οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. ⁴¹ ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοβρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ⁴² τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἱταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ. ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠγήσῃ, ἐφ' ἵπποις ἵππάσονται παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς τὸ θύγατερ Βαβυλῶνος. ⁴³ ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ. θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδίνες ὡς τιτυύσης. ⁴⁴ ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαιθάν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπὶ αὐτὴν ἐπιστήσω. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου; ⁴⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους. ἐὰν μὴ διαφθάρῃ τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ τομὴ ἀπ' αὐτῶν. ⁴⁶ ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σινοθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΗ'. (Hebr. c. 51.)

Τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα. ² καὶ ἔξαποστελω εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρῖσουσιν αὐτήν,

αὐτήν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐ-
 τῆς. οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλοθεν ἐν
 ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. ³ τεινέτω ὁ
 τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέ-
 σθω ὡς ἔστιν ὄπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φεί-
 σῃθε ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ
 ἀφανίσате πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.
⁴ καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι ἐν γῇ
 Χαλδαίων, καὶ κατακεντημένοι ἔξω-
 θεν αὐτῆς. ⁵ διότι οὐκ ἔχθρευεν Ἰσ-
 ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν
 ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ
 αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων
 Ἰσραὴλ. ⁶ φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυ-
 λῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποβρίψῃτε ἐν
 τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδική-
 σεως αὐτῆς ἔστι παρὰ κυρίου, ἀντα-
 πόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.
⁷ ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ
 κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ
 τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ
 τοῦτο ἰσαλεῦθησαν, ⁸ καὶ ἄφνω ἔπεσε
 Βαβυλῶν, καὶ συνετρίβη. θορνέετε αὐ-
 τήν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐ-
 τῆς, εἰ πως ἰαθήσεται. ⁹ ἰατρεύσαμεν
 τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη. ἐγκα-
 ταλίπωμεν αὐτήν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκα-
 στος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν
 εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρ-
 εν ἕως τῶν ἀστρον. ¹⁰ ἐξήνεγκε κύριος
 τὸ κρίμα αὐτοῦ. δεῦτε, καὶ ἀναγγέ-
 λωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα κυρίου τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν. ¹¹ παρασκευάζετε τὰ το-
 ξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας.
 ἤγγικε κύριος τὸ πνεῦμα βασιλείας Μή-
 δων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ,
 τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδική-
 σις κυρίου ἐστίν, ἐκδικήσις λαοῦ αὐ-
 τοῦ ἐστίν. ¹² ἐπὶ τειχῶν Βαβυλῶνος
 ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας,
 ἐγείρατε φυλακὰς, ἐτοιμάσατε ὄπλα,
 ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει κύριος ἃ
 ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βα-
 βυλῶνα, ¹³ κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι
 πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθῃ θησαυρῶν
 αὐτῆς. ἦκε τὸ πέρασ σου ἀληθὺς εἰς
 τὰ σπλάγχνα σου. ¹⁴ ὅτι ὤμοσε κύριος
 κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, διότι πλη-
 ρώσω σε ἀνθρώπων ὥς ἐκ ἀκρίδων, καὶ
 φθέξονται ἐπὶ σέ οἱ καταβαίνοντες.

¹⁵ κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,
 ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ
 αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέστη
 τὸν οὐρανόν, ¹⁶ εἰς φωνὴν ἔδωκε ἡγ-
 ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέ-
 λας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστράς
 εἰς ὑπερὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φωνὴν
 τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. ¹⁷ ἐματαιώθη
 πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατε-
 σχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γί-
 πτων αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐνώπησαν.
 οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. ¹⁸ μάταια
 ἔστιν ἔργα μεμωκμημένα, ἐν καρφί-
 σκέψει αὐτῶν ἀπολοῦνται. ¹⁹ οὐ
 τοιαυτὴ μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλά-
 σας τὰ πάντα αὐτὸς ἐστὶν κληρονό-
 μος αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ²⁰ δια-
 σκορπίσεις σύ μοι σκευὴ πολέμου, καὶ
 διασκορπίω ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξά-
 ρξω ἐκ σοῦ βασιλεῖς. ²¹ καὶ διασκορπίω
 ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, ²² καὶ
 διασκορπίω ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἐπ-
 εβάτας αὐτῶν. καὶ διασκορπίω ἐν σοὶ
 νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορ-
 πῶ ἐν σοὶ ἀνδρά καὶ γυναῖκα. ²³ καὶ
 διασκορπίω ἐν σοὶ ποιμένα καὶ
 ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπίω ἐν
 σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεωργίον αὐ-
 τοῦ, καὶ διασκορπίω ἐν σοὶ ἡγε-
 μόναν καὶ στρατηγόν σου. ²⁴ καὶ
 ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶν καὶ πᾶσι
 τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίους πᾶσαν τὴν
 κακίαν αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών
 κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν, λέγει κύριος.
²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ ἁ-
 φθαρμένον, τὸ διαφθειρὸν πᾶσαν τὴν
 γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ
 καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ
 δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρραμμένον.
²⁶ καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον
 εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμελίον, καὶ
 εἰς ἀφανισμόν ἔσθ' εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει
 κύριος. ²⁷ ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς
 σάλπιστας ἐν ἔθνει σάλπιγγι, κατε-
 πατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγέλλετε
 ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἄρατε παρὰ τοῦ
 καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις. ἐπιστήσατε ἐπὶ
 αὐτὴν βελοστάσις, ἀναβίβασατε ἐπὶ
 αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλήθος.
²⁸ ἀναβίβασατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, καὶ
 βασιλεῖα τῶν Μήδων καὶ παῖδες τῆς

γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ. ²⁹ ἐσίσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν. ³⁰ ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμῆν, καθήσονται ἐκτὶ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες. ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς. ³¹ διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγέλλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ. ³² ἀπὸ ἰσχύου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρῃσαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται. ³³ διότι τὰδε λέγει κύριος. οἰκοὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἄλλων ὠριμος ἀλοηθήσονται. ἐπὶ μικρὸν, καὶ ἤξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς. ³⁴ κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκοτός λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιε με, ὡς θράκων ἐπλήσε τὴν κοιλιάν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου. ³⁵ ἔξωσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ. ³⁶ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδικησίαν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς. ³⁷ καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται. ³⁸ ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων. ³⁹ ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσει αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὑπνον αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει κύριος. ⁴⁰ καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων. ⁴¹ πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθῃ τὸ καυχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν; ⁴² ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐ-

τῆς, καὶ κατεκαλύφθη. ⁴³ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς, ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβρατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου. ⁴⁴ καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἐτι τὰ ἔθνη, ⁴⁵ καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαὶ πάσης τῆς γῆς. ⁴⁶ ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, καὶ μὴ ἴστασθε. οἱ μακροθύην μνησθήτε τοῦ κυρίου, καὶ ἱερουσαλήμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν. ⁴⁷ ἡσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμόν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον κυρίου. ⁴⁸ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαὶ. ⁴⁹ ὅτι ἔαν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἔαν ὀχυρώσῃ τὰ τεῖχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολοθρευόντες αὐτήν, λέγει κύριος. ⁵⁰ φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων, ⁵¹ ὅτι ἐξολοθρεύσει κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἡχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλὰ. ἔδωκεν εἰς ὀλεθρον φωνὴν αὐτῆς. ⁵² ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόχεται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς. ⁵³ κύριος ἀνταποδίδωσιν, καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τοὺς σοφούς αὐτῆς, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. ⁵⁴ τὰδε λέγει κύριος. τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφῆσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμυρρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. ⁵⁵ ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἱερεμία τῷ προφῆτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραΐᾳ υἱῷ Νηρείου, υἱοῦ Μασαΐου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτι τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραΐας ἄρχων δώρων. ⁵⁶ καὶ ἐγραψεν Ἱερε-

Ιερემίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλώνα ἐν βιβλίῳ πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλώνα. ⁶¹ καὶ εἶπεν Ιερემίας πρὸς Σαραϊαν· ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλώνα, καὶ ὤσῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους, ⁶² καὶ ἔρεῖς, κύριε κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν, ὅτι ἀφανισμός ἐστὶν τὸν αἰῶνα ἔσται. ⁶³ καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τούτο, καὶ ἐπιθήσῃς ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ὀρίψῃς αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου, ⁶⁴ καὶ ἔρεῖς, οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν χακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

ΚΕΦ. ΚΘ'. (Hebr. c. 47, 1 — 7. et 49, 7 — 22.)

Ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους τάδε λέγει κύριος. ² ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνειν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χεμαῖρουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ κερᾶξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. ³ ἀπὸ φωνῆς ὀργῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ. οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱούς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους. καὶ ἀφανισθὲν τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σειδῶνα, καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοθηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεῦσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων. ⁵ ἦκει φελακρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερῆφεν Ἀσκάλῶν, καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ. ⁶ ἕως τίνος κόψῃς ἡ μαχαίρα τοῦ κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκαταστήθῃ εἰς τὸν κοῖλον σου, ἀναπαυσαι, καὶ ἐπάρθῃ. ⁷ πῶς ἡσυχάσει; καὶ κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλῶν, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλάσσιους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι. c. 49, 7. τῇ Ἰδουμαίᾳ. τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἔστιν ἐτι σοφία

ἐν Θαμνᾷ, ἀπόλετο βουλὴ ἐκ σοφίας, ὄχρετο σοφία αὐτῶν, ⁸ ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνετε εἰς καθῶν οἱ κατοικοῦντες ἐν Λαυβᾷ. ὅτι ἔκκολα ἐποίησεν. ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ὁ χρόνος, ὃ ἐπετεκνωμένη ἐπ' αὐτῶν. ⁹ ὅτι τρυγηταὶ ἦλθον, οἱ οὐ καταλύουσιν σοι καταλείμμα. ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν ¹⁰ ὅτι ἐγὼ κατέσυνα τὸν Ἠσαῖ, ἐκάλυψα τὰ κρυπτά αὐτῶν, κρύψα οὐ μὴ δύνωνται, ὥλοντο διὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ¹¹ ὑπολείπεσθαι ὄρασαν ἵνα ζήσῃται. καὶ ἐγὼ ἤρηναι, καὶ ἡ γῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποιθήσιν. ¹² ὅτι ἐπεῖπε κύριος. οὐκ οὐκ ἦν νόμος πῦναι ποτήριον, ἔπιον. καὶ σὺ ἀδυνατοῦ οὐ μὴ ἀδυνατοῦ, ¹³ ὅτι κατ' ἐρεσιν ὤμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἀβυσσὸν καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς καταρῆσιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πλεῖς αὐτῆς ἔσονται ἐρημοὶ εἰς αἰῶνα ¹⁴ ἀκοὴν ἤκουσα παρα κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν, συστήτε, καὶ παραγένοιθε εἰς αὐτήν, συστήτε εἰς πόλεμον. ¹⁵ μικρὸν ἔσται ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἄνθρωποις. ¹⁶ ἡ παιγνία σου ἐν χεῖράς σου ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρεῖς λίαν πετρῶν, συνέλαβεν ἰσθμὸν βασιλῆως ὑψηλοῦ. ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ αἶψα πύργον αὐτοῦ, ἐκείθεν καθέλω σε. ¹⁷ καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ὄβριον, καὶ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν ¹⁸ ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γμορᾶ καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς, καὶ κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικῇ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. ¹⁹ ἰδοὺ ἔρχεται λέων ἀναθήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς τοπῶν Αἰδᾶμ, ὅτι ταῦν ἐκώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς πασχοὺς ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσεται. ὅτι ὥσπερ ἐγὼ, καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται μοι τὰ πρόσωπόν μου; ²⁰ διὰ τοῦτο ὥσατε βουλὴν κυρίου, ἣν ἐβούλετο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν τοῦ ὄν ἐλογιάσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαμνᾷ, ἐὰν μὴ συμψηθῇς ἡ

ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἄβα-
 τῶθ' ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις, αὐτῶν,
 21 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν
 ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης
 οὐκ ἤκουσθη. 22 ἰδοὺ ὥσπερ αἰτὸς ὄψε-
 ται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυ-
 ρώματα αὐτῆς. καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν
 ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.
 ΚΕΦ. Δ'. (Hebr. c. 49, v. 1—5.)

v. 28—33. v. 23—27.)

Τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως εἶπε κύριος.
 μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παρα-
 ληφόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διὰτί
 παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ
 ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοι-
 κήσει; 2 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας ἐρχο-
 νται, φησὶ κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ
 Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσον-
 ται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ
 βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσον-
 ται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν
 ἀρχὴν αὐτοῦ. 3 ἀλαλαξον Ἑσεβὼν,
 ὅτι ὤλετο Γαῖ. κεκράξατε θυγατέρες
 Ῥαββὰθ, περιώσασθε σάκκους καὶ
 κόψασθε, ὅτι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν
 ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρ-
 χοντες αὐτοῦ ἅμα. 4 τί ἀγαλλιᾶσθε
 ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακίμ θυγατερ Ἰτα-
 μίας, ἢ πεποιδυῖα ἐπὶ θησαυροῖς, ἢ
 λέγουσα, τίς εἰς ἐλεύσεται ἐπ' ἐμέ;
 5 ἰδοὺ ἐγὼ φέροω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε
 κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιόικου σου,
 καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ συν-
 αγωγόν. 28 τῇ Κηδὰρ τῇ βασιλίσει τῆς
 αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ
 βασιλεὺς Βαβυλῶνος, οὕτως εἶπε κύ-
 ριος. ἀνάστητε, καὶ ἀναβήτε ἐπὶ Κη-
 δὰρ, καὶ πληρώσατε τοὺς υἱοὺς Κεδέμ.
 29 σκηνάς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐ-
 τῶν λήψονται. ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
 πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν, καὶ καμηλοὺς
 αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς. καὶ καλέ-
 σατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.
 30 φεύγετε, λίαν ἐμβαλύνετε εἰς καθί-
 σιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἔβου-
 λευσάτο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶ-
 νος βουλὴν, καὶ ἐλογίσατο λογισμόν.
 31 ἀνάστηθι, καὶ ἀναβήθι ἐπ' ἔθνος
 εὐσταθοῦν, καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν,

οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ
 μοχλοὶ, μόνοι καταλύουσι. 32 καὶ ἔσον-
 ται καμηλοὶ αὐτῶν εἰς προνομήν, καὶ
 πληθὺς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν,
 καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι
 κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ
 παντός πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν
 αὐτῶν, εἶπε κύριος. 33 καὶ ἔσται ἡ αὐ-
 λὴ διατριβῆς στρουθῶν, καὶ ἄβατος
 ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρω-
 πος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς
 ἀνθρώπου. 23 τῇ Δαμασκῷ, κατη-
 σχύνθη Ἡμὰθ, καὶ Ἀραὰθ, ὅτι ἤκου-
 σαν ἀκοὴν πονηράν, ἐξέστησαν, ἐδυ-
 μώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύ-
 νωνται. 24 ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπε-
 στράφη εἰς φυγὴν, τρομὸς ἐπέλαβετο
 αὐτῆς. 25 πῶς οὐχὶ ἔγκατέλιπεν πόλιν
 ἐμὴν, κόμην ἡγάπησαν; 26 διὰ τοῦτο
 πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου,
 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου
 πεσοῦνται, φησὶ κύριος, 27 καὶ καύσω
 πῦρ ἐν τείχει Δαμασκῷ, καὶ καταφά-
 γεται ἄμφοδα νιῶν Ἄδερ.

ΚΕΦ. ΑΔ'. (Hebr. c. 48.)

Τῇ Μωάβ οὕτως εἶπε κύριος. οὐαὶ
 ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καρια-
 θεμ, ἡσχύνθη Ἀμὰθ καὶ Ἀγαθ. 2 οὐκ
 ἔστιν ἐτι ἰατροία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν
 Ἑσεβὼν, ἐλογίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά.
 ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦ-
 σιν παύσεταί. ὅπισθόν σου βαδιεῖται
 μάχαιρα, 3 ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ
 Ὠρωναίμ, ὄλεθρον καὶ σύντριμμα μέ-
 γα. 4 συνετρίβη Μωάβ, ἀναγγεῖλατε
 εἰς Ζογόρα, 5 ὅτι ἐπλησθῇ Ἀλωθ ἐν
 κλαυθμῷ. ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ
 Ὠρωναίμ, κραυγὴν συντριμματος
 ἤκουσατε, 6 φεύγετε καὶ σώσατε τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔισθε ὥσπερ ὄνος
 ἄγριος ἐν ἐρήμῳ, 7 ἐπειδὴ ἐπεποιθεὺς
 ἐν ὀχυρώματί σου, καὶ σὺ συλληφθή-
 σῃ. καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποι-
 κίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρ-
 χοντες αὐτοῦ ἅμα. 8 καὶ ἦξι ὄλεθρος
 ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, καὶ
 ἀπολείται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθή-
 σεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε κύριος.
 9 δότε σημεῖα τῇ Μωάβ, ὅτι ἀφῇ
 ἀφθῇσεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς
 εἰς ἄβατον ἔσονται. πόθεν ἔνοικος αὐ-
 τῇ;

τῇ; ¹⁰ ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος. ¹¹ ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δοξῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμόν οὐκ ὤχετο. διὰ τοῦτο ἐστὴ γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε. ¹² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέρας αὐτοῦ ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίοντας, καὶ κλινούσιν αὐτόν, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνούσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι, ¹³ καὶ καταισχυνθήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμῶς, ὡς περ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁴ πῶς ἐρεῖτε, ἰσχυροὶ ἔσμεν, καὶ ἀνθρωποι ἰσχυρὼν εἰς τὰ πολεμικά; ¹⁵ ὤλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν. ¹⁶ ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἔλθειν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα. ¹⁷ κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες ἐκδοτε ὄνομα αὐτοῦ. εἰπάτε, πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεῆς, ῥάβδος μεγαλωμάτων; ¹⁸ κρτάβηθι ἀπὸ δοξῆς, καὶ κάθισον ἐν ὑκρασίᾳ καθημένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχυρώμα σου. ¹⁹ ἐὰν ὁδοῦ στῇθι, καὶ ἐπιδε καθημένη ἐν Ἀρη, καὶ ἐρώτησον φευγόντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἶπον, τί ἐγένετο; ²⁰ κατησχύνθη Μωάβ, ὅτι συνετρίβη. ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρων, ὅτι ὤλετο Μωάβ, ²¹ καὶ κρίσις ἐρχεται εἰς τὴν γῆν Μισῶρ ἐπὶ Χελάν, καὶ Ρεφὰς, καὶ Μωφὰς, ²² καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ, ²³ καὶ ἐπὶ Καραιθαίμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμῶλ, καὶ ἐπ' οἶκον Μαὼν, ²⁴ καὶ ἐπὶ Καριῶθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς. ²⁵ κατεάχθη κέρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη. ²⁶ μεθύσate αὐτόν, ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη. καὶ ἐπικρούσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. ²⁷ καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σου εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις

αὐτόν. ²⁸ κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ὠκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες; Μωάβ. ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστρεφά νοσταύουσai ἐν πέτραις στόματι βοθύνου. ²⁹ καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωάβ, ὕβρισι λίαν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηγανίαν αὐτοῦ. καὶ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, ³⁰ ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ. οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὐχ οὕτως ἐποίησε; ³¹ διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωάβ ὀλολύξετε παντοθεν. βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας ἀνύμου. ³² ὡς κλανυμὸν Ἰαζήρ ἀποκλαυσομαὶ σοι ἀμπέλους Ἀσερημα, κληματα σου διηλθε θάλασσαν, πολὺς Ἰαζήρ ἦσαντο, ἐπὶ ὁπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσε. ³³ συνεψησθη χάρισσυνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶκος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου. πρῶτ' οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δειλὴς οὐκ ἐποίησαν, αἱ δὲ ³⁴ ἀπὸ κραυγῆς Ἔσθρων ἕως Αἰτάμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδοκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὁρωναίμ, καὶ ἀγγελίαν Σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσται. ³⁵ καὶ ἀπολὼν τὸν Μωάβ, φησὶ κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμόν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ. ³⁶ διὰ τοῦτο καρδιά τοῦ Μωάβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδιά μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει. διὰ τοῦτο ἃ περιεπιόρησate, ἀπώλεte ἀπὸ ἀνθρώπου. ³⁷ πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος. ³⁸ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωάβ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνετρίψα, φησὶ κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὐ οὐκ ἔστιν ἡρέα αὐτοῦ. ³⁹ πῶς κατηλλάξε; πῶς ἐστρεψε νῶτον Μωάβ; ἥσχυνθη, καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐγκόλημα πᾶσι τοῖς κυκλῶ αὐτῆς. ⁴⁰ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ⁴¹ ἐλήσθη Καριῶθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήσθη, ⁴² καὶ ἀπολείται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη. ⁴³ παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθημέρος Μωάβ. ⁴⁴ ὁ φευγὼν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βοθύνον. καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου.

ρου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι. ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΔΒ'. (Hebr. c. 25, 15 — 38.)

Οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. λάβε τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρὸς μου, καὶ ποτίεις πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, ¹⁶ καὶ πίνονται, καὶ ἔξεμουνται, καὶ ἐκμανησονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου, καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ πέπτειλέ με κύριος πρὸς αὐτὰ, ¹⁸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα, καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἀρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θῆναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς συριγμόν, ¹⁹ καὶ τὸν Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μεγατάνας αὐτοῦ, ²⁰ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πάντα τοὺς συμμίκτους, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκαλῶνα, καὶ τὴν Γαζαν, καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου, ²¹ καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, ²² καὶ βασιλεῖς Τύρου, καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης, ²³ καὶ τὴν Λαϊδαν, καὶ τὴν Θαιμάν, καὶ τὴν Ρῶς, καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ²⁴ καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύνοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ²⁵ καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν, ²⁶ καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρῳ καὶ τοὺς ἔγγυς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἔξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν. ²⁸ καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δεῖξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, ὥστε πιεῖν, καὶ ἔρεῖς, οὕτως εἶπε κύριος. πίνοντες πίεσθε, ²⁹ ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνο-

μά μου ἐπ' αὐτὴν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρασι οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μαχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς. ³⁰ καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτούς τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔρεῖς, κύριος ἂν ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει θῶνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τοπικοῦ αὐτοῦ, καὶ οἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται. καὶ ἐπὶ καθημένους τὴν γῆν ἡκεῖ ὀλεθρος ³¹ ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι. κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μαχαιραν, λέγει κύριος. ³² οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ³³ καὶ ἔσονται τραυματῖαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς. οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κοπρία ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται. ³⁴ ἀλαλαξατε ποιμένες, καὶ κεκραῖξτε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί, ³⁵ καὶ ἀπολείται ἀνγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. ³⁶ θῶνὴν κροῦγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμοὺς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν, ³⁷ καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. ³⁸ ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λίων κατάλειμμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

ΚΕΦ. ΔΓ'. (Hebr. c. 26.)

Εν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου. ² οὕτως εἶπε κύριος. στηθὶ ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξα σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφ' ἑλθῆς ῥῆμα. ³ ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν

κακῶν ὧν ἐγὼ λογιζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἔνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν, ⁴ καὶ ἑρέϊς. οὕτως εἶπε κύριος. ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου, τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, ⁵ εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παιδῶν μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦ, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἤκουσατέ μου, ⁶ καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς. ⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερემίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου. ⁸ καὶ ἐγένετο Ἰερემίου παυσάμενου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξε κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβουσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων, θανάτῳ ἀποθανῇ, ⁹ ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων, ὥσπερ Σηλῶ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων. καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερεμίαν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδᾶ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ. κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν. ¹² καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων. κύριος ἀπέστειλέ με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε. ¹³ καὶ νῦν βέλτιους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χειρὶ ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὥς συμφέρει, καὶ ὥς βέλτιον ὑμῖν. ¹⁵ ἀλλ' ἡ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-

τας ἐν αὐτῇ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκε με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁶ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας. οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς. ¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ. ¹⁸ Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰουδᾶ, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδᾶ. οὕτως εἶπε κύριος. Σιών ὥς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος ὄρυμου. ¹⁹ μὴ ἀνελὼν ἀνέλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰουδᾶ; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κυρίον, καὶ ὅτι ἐδιδόθησαν τὸν προσώπον κυρίου; καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κατὰ μέγαρα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν. ²⁰ καὶ ἀνθρώπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερემίου. ²¹ καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακὴμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. ²² καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, ²³ καὶ ἐξηγάγους αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγους αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὸ μνημα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ. ²⁴ πλην χιὼρ Ἀχικὰμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἰερემίου, τοῦ μὴ παραδόναι αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ μὴ ἀνελθῆν αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΔΔ'. (Hebr. c. 27,

2 — 22.)

² Οὕτως εἶπε κύριος. ποιήσον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς, καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου, ³ καὶ ἀποστέλεις αὐτούς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδωνος.

ρο:, ἐν χειρὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρ-
χομένων εἰς ἀπαντησιν αὐτῶν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ πρὸς Σιδεκίαν βασιλέα Ἰου-
δα. ⁴ καὶ συνταξίς αὐτοῖς πρὸς τοὺς
κυρίου αὐτῶν εἰπεῖν, οὕτως εἶπε κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὕτως ἐρεῖτε
πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν, ⁵ ὅτι ἐγὼ
ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ
μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ
ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ὡς ἐάν δόξῃ
ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ⁶ ἔδωκα τὴν γῆν
τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυ-
λώνος δουλεῖν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ. ⁸ καὶ
τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐάν μὴ
ἠμβάλωσιν τὸν τραχήλον αὐτῶν ὑπὸ
τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος, ἐν
καχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπιπέσομαι αὐ-
τούς, εἶπε κύριος, ἕως ἐκλείπωσιν ἐν
χειρὶ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε
τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
παντενομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνυπνια-
ζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ὀνειρημάτων
ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν, τῶν
λεγόντων, οὐ μὴ ἐργάσῃθε τῷ βασι-
λεῖ Βαβυλώνος. ¹⁰ ὅτι ψευδῇ αὐτοὶ
τροφῆτευσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦ-
ναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. ¹¹ καὶ τὸ
ἔθνος ὃ ἐάν εἰσαγαγῇ τὸν τραχήλον
αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
βυλώνος, καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ
καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐργάται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσῃ ἐν
αὐτῇ. ¹² καὶ πρὸς Σιδεκίαν βασιλέα
Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λό-
γους τούτους, λέγων. εἰσαγάγετε τὸν
τραχήλον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βα-
σιλεῖ Βαβυλώνος, ¹⁴ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν, ¹⁵ ὅτι οὐκ ἀπέ-
τειλα αὐτούς, φησὶ κύριος, καὶ προ-
φητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἄδικον,
πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖ-
θε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ
προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἄδικον ψευδῇ.
³ ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ
οἱς ἱερεῖουσιν ἐλάλησα, λέγων. οὕτως
εἶπε κύριος. μὴ ἀκούετε τῶν λόγων
τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων
ὑμῖν, λεγόντων, ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυ-
ρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλώνος, ὅτι ἅ-
ντα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν. ¹⁷ οὐκ

ἀπέστειλα αὐτούς. ¹⁸ εἰ προφῆταιί εἰσι,
καὶ εἰ ἔστι λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς,
ἀπαντησάτωσαν μοι, ¹⁹ ὅτι οὕτως
εἶπε κύριος. καὶ τῶν ἐπιλοιπίων σκευ-
ῶν, ²⁰ ὧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος, ὅτε ἀπώκισε τὸν Ἰερονίαν ἐξ
Ἱερουσαλὴμ, ²² εἰς Βαβυλῶνα εἰς-
λευσεται, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΕ'. (Hebr. c. 28.)

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σε-
δεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμ-
πτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζῶρ ὁ
ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαῶν ἐν οἴκῳ
κυρίου, κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων,
καὶ πάντος τοῦ λαοῦ, λέγων. ² οὕτως
εἶπε κύριος. συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ
βασιλέως Βαβυλώνος. ³ ἔτι δύο ἔτη
ἡμερῶν, καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου,
⁴ καὶ Ἰερονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰου-
δα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως
Βαβυλώνος. ⁵ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμούς πάντος τοῦ
λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων
τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου, ⁶ καὶ
εἶπεν Ἱερεμίας. ἀληθῶς οὕτω ποιή-
σαι κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν
σύ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ
σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν
ἀποικίαν ἐκ Βαβυλώνος εἰς τὸν τόπον
τούτον. ⁷ πληρὴ ἀκούσατε τὸν λόγον
κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν
καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντος τοῦ λαοῦ. ⁸ οἱ
προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου
καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ ἐπροφητεύσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς,
καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.
⁹ ὁ προφήτης ὃς προφητεύσας εἰς ἐλ-
ρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσων-
ται τὸν προφῆτην ὃν ἀπέστειλεν αὐ-
τοῖς κύριος ἐν πίστει. ¹⁰ καὶ ἔλαβεν
Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς πάντος τοῦ
λαοῦ τοῦ κλοιοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου
Ἱερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς. ¹¹ καὶ
εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμούς παν-
τός τοῦ λαοῦ, λέγων. οὕτως εἶπε κύ-
ριος. οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βα-
σιλέως Βαβυλώνος ἀπὸ τραχήλων
πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὤχετο Ἱερε-
μίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐγένε-
το λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν μετὰ
το

H h h

το

τὸ συντρίβειν Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων. ¹³ βράδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροὺς, ¹⁴ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. Συγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τραχήλον πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος. ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἰερემίας τῷ Ἀνανία. οὐκ ἀπέσταλκέ σε κύριος, καὶ πεποθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἄδικον. ¹⁶ ὅσα τούτου οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελλῶ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐν αὐτῷ ἀποθανῇ. ¹⁷ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Κ Ε Φ. Λς'. (Hebr. c. 29.)

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἰερემίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν, ² ὕστερον ἐξελεύσας Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς βασιλείας, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς ἑλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ³ ἐν χειρὶ Ἑλεασάν υἱοῦ Σαφάν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰουδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων. ⁴ οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπώκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ⁵ οἰκοδομήσατε οἶκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν, ⁶ καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δοτε ἀνδράσι, καὶ πληθυνέσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, ⁷ καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπώκισα ὑμᾶς ἐκεῖ. καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν. ⁸ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς

ἐνυπνιάζεσθε, ⁹ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς. ¹⁰ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶν ἐβδομηκόντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτο. ¹¹ καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, τοῦ δοῦναι ἐμὴν ταῦτα. ¹² καὶ προσεύξασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν. ¹³ καὶ ἐξήγησάτέ με, καὶ εὐησέτέ με. ὅτι ζήτησέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ¹⁴ καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν. ¹⁵ ὅτι εἶπατε, κατήστησεν ἡμῖν κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι. ²¹ οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν. ²² καὶ λήψονται αἱ αὐτῶν καταραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποσίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες, ποιῶσαι σε κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησεν καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπειτηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ, ²³ δι' ἣ ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχθόντες τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ κύριος. ²⁴ καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλακίτην ἐρεῖ, ²⁵ οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου, καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασσάν τὸν ἱερέα ἐπέ, ²⁶ κύριος ἐδωκεν σὺ ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου περὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ περὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσῃς αὐτὸν εἰς τὸ ἀποκλεισμα, καὶ εἰς τὴν καταράκην. ²⁷ καὶ νῦν διατὶ ἀνυπόδορῆσατε Ἰερემίαν τὸν ἐξ Ἀναθὰν τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν; ²⁸ οὐκ ἐστὶ τοῦτο ἀπέστειλε; ὅτι διὰ τοῦ μὲν τοῦτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων. μακρὰν ἐστίν, οὐδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὰ καρπὸν αὐτῶν. ²⁹ καὶ ἀνέγω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὅσα Ἰερემίας ³⁰ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰε-

μίας.

μίαν, λέγων. ³¹ ἀποστείλον πρὸς τὴν ἀποικίαν, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην. ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους, ³² διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὁψονται.

ΚΕΦ. ΛΖ'. (Hebr. c. 30.)
Ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, εἰπεῖν, ² οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων. γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχορημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου. ³ ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς. ⁴ καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ⁵ οὕτως εἶπε κύριος. φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε. φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. ⁶ ἐρωτήσατε, καὶ ἰδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφυν καὶ σωτηρίαν; διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ. ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἵκτερον. ⁷ ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοιαυτή, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ, ⁸ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρύξω. καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἐν ἀλλοτρίοις, ⁹ καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλεῖα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς. ¹² οὕτως εἶπε κύριος. ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγερὰ ἢ πληγὴ σου, ¹³ οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγερὸν ἱατρειῆς, ὡφέλειά σοι οὐκ ἔστι. ¹⁴ πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν. ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαυσά σε, παιδείαν στερεάν, ἐπὶ πάσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ

ἁμαρτίαι σου. ¹⁶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται. ἐπὶ πληθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι. καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομήσαντάς σε δώσω εἰς προνομῆν. ¹⁷ ὅτι ἀνάξω τὸ ἱμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὁδυνηρᾶς ἱατρεύσω σε, φησὶ κύριος. ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θηρεῦμα ὑμῶν ἔστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν. ¹⁸ οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακώβ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλίσσω. καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κῆμα αὐτοῦ καθεδεῖται. ¹⁹ καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες, φωνὴ παίζοντων. καὶ ἡλιονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἑλαττωθῶσι. ²⁰ καὶ ἐξελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὥς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται. καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, ²¹ καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται. καὶ συνάξω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς μέ, ὅτι τίς ἔστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς μέ, φησὶ κύριος; ²³ ὅτι ὁργὴ κυρίου ἐξῆλθε θυμῶδης, ἐξῆλθεν ὁργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει. ²⁴ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὁργὴ θυμοῦ κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστίγῃ ἐγγέιρμα καρδίας αὐτοῦ. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

ΚΕΦ. ΛΗ'. (Hebr. c. 31.)
Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. ² οὕτως εἶπε κύριος. εὗρον θερμόν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν ματαίᾳ. βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ, ³ κύριος πόρρωθεν ὠφθη αὐτῷ. ἀγάπησιν αἰῶνων ἠγάπησα σε. διὰ τοῦτο ἐλκυσά σε εἰς οἰκτεῖρμα. ⁴ ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ. ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παίζοντων. ⁵ ὅτι ἐκτεύσατε ἀμπέλωνας ἐν ὄρεσι
H h h 2 Σαμα-

Σαμαρείας, στυγεύσατε καὶ αἰνέσατε, ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραΐμ. ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι οὕτως εἶπε κύριος τῷ Ἰακώβ. εὐφράνθητε, καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν. ἀκουσάτω ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε. εἶπατε, ἔσωσε κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ. ἴδου ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ Βορῶα, καὶ συναΐσω αὐτοὺς ἐπ' ἐσχατοῦ τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ. καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε. ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλησίᾳ ἀνάξω αὐτούς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλαγῆθωσιν ἐν αὐτῇ. ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Ἐφραΐμ πρωτότοκός μου ἑστίν. ἀκούσατε λόγους κυρίου ἔθνη, καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς νῆσους τὰς μακροθεν. εἶπατε, ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συναΐξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει αὐτὸν, ὥς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ. ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξέλιτο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ. καὶ ἤξουσιν, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι. τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύτεροι χαρήσονται, καὶ πρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμὴν, καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφρανιμομένους. μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται. οὕτως εἶπε κύριος. φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἤκούσθη θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυροῦ. Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἠθέλει παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσὶν. οὕτως εἶπε κύριος. διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν, μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις. ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραΐμ ὀδυρομένου,

ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην. ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην. ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου. ὅτι ὑπερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὑστερον τοῦ γινῶναι με, ἐπένεξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξα σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητός μου. υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραΐμ, ἐμοὶ παιδίον ἐν-τρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνία μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἔλεων ἔλεησω αὐτὸν, φησὶ κύριος. στήσον σεαυτὴν Σιών, ποιήσον τιμωρίαν, δός καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους. ὁδὸν ἧ ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθέτος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα. ἔως πότε ἀποστρέψης θυγατέρα ἡττωμένη; ὅτι ἔκτισε κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ἔτι ἔροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ. καὶ ἐνοικούντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῶ, καὶ ἀρθθήσεται ἐν ποιμνίῳ. ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησα. διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνους μου ἦδύς μοι ἐγενήθη. διὰ τοῦτο ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδα, σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους. καὶ ἔσται ὥσπερ ἐργηγόρου ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομῆναι καὶ καταφυτεῖν, φησὶ κύριος. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμώδιασαν. ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανέται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμοδαίασουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην,

θήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, φησὶ κύριος. ³³ ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. ³⁴ καὶ οὐ μὴ διδάξουσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, γινῶθι τὸν κυρίον. ὅτι πάντες εἰδῆσουσί με ἀπὸ μικρῶν αὐτῶν ἕως μεγάλων αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ³⁷ ἂν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ κύριος, καὶ ἂν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. ³⁸ οὕτως εἶπε κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. ³⁶ ἂν παύσονται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας. ³⁸ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῆλ, ἕως πύλης τῆς γωνίας, ³⁹ καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμετρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρήβ, καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων, ⁴⁰ καὶ πάντες Ἀσασρημῶθ ἕως Νάχαλ Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἀγίασμα τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἐτι οὐ μὴ ἐκλήπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΕΦ. ΛΘ'. (Hebr c. 32.)

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερემίαν ἐν τῷ ἐνιαντῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίας, οὗτος ἐνιαντὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονό-

σορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. ² καὶ δύναιμι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερემίας ἐβύλασσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐστίν ἐν οἴκῳ βασιλέως, ³ ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, διατί σὺ προφητεύεις, λέγων; οὕτως εἶπε κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, ⁴ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδοσέταί παραδοθήσεται εἰς χειρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, ⁵ καὶ ἐξελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθίεται. ⁶ καὶ ὁ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερემίαν λέγων. ⁷ ἰδοὺ Ἀναμεῆλ υἱὸς Σαλώμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σέ, λέγων. κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτήσιν. ⁸ καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεῆλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε. κτήσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος, καὶ ἔγγων, ὅτι λόγος κυρίου ἐστὶ, ⁹ καὶ ἐκτηράμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεῆλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους, καὶ δέκα ἀργυρίου, ¹⁰ καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον. καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ὄστησα τὸ ἀργυρίον ἐν ζυγῷ. ¹¹ καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον, ¹² καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηριὸν υἱῷ Μασααίου, κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεῆλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. ¹³ καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων. ¹⁴ οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον, καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὁστρά-

στράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους. ¹⁵ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ἔτι κτισθήσονται ἄγροί, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπέλωνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ¹⁶ καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κηρύξεως πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηριού, λέγων. ¹⁷ ὁ ὢν κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύει σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκουβῇ ἀπὸ σου οὐθὲν, ¹⁸ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδιδούς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς. ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς, ¹⁹ κύριος, μεγάλῃ βουλῇ, καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλύνυμος κύριος. οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, δοῦναι ἑκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ²⁰ ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγένεσι. καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη, ²¹ καὶ ἐξηγάγε; τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημεῖοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταῖ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ²² καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἰδοὺκα; αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὥμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν μέουσαν γάλα καὶ μέλι. ²³ καὶ εἰσηλθούσαν καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν. ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα. ²⁴ ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ ἱμοῦ. ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο. ²⁵ καὶ σὺ λέγεις πρὸς μέ, κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἄγρον ἀργυρίου. καὶ ἔγραψα βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρτυράμην μαρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων. ²⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ²⁷ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι; ²⁸ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς

Ἰσραὴλ. δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνός, καὶ ληφεται αὐτήν, ²⁹ καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμῶσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βάαλ, καὶ ἐσπευδόν σπονδας θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι με. ³⁰ ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὁφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν, ³¹ ὅτι ἐπὶ τὴν ὁργὴν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτήν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ προσώπου μου, ³² διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικραίνει με, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικούντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, ³³ καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μέ νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον. καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθροῦ, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν. ³⁴ καὶ ἐθήκαν τὰ μίσσηματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. ³⁵ καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμούς τῇ Βααλ τοὺς ἐν γαργγὶ υἱοῦ Ἐνὼμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱούς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὼχ βασιλεῖ, ὃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδελύγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξαμαρτεῖν τὸν Ἰουδαν. ³⁶ καὶ νῦν οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνός ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν ἱμῷ, καὶ ἐν ἀποστέλλῃ. ³⁷ ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὐ διέσπευρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ. καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τούτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας, ³⁸ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ³⁹ καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῇ-

βρῆθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς. ⁴⁰ καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὅπισθεν αὐτῶν. καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτούς ἀπ' ἐμοῦ. ⁴¹ καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτούς ἐν τῇ γῇ ταυτῇ ἐν πίστι, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ. ⁴² ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς. ⁴³ καὶ κτηθήσονται ἐτι ἄγροι ἐν τῇ γῇ, ἥ σὺ λέγεις, ἄβυσσος ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ⁴⁴ καὶ κτηθήσονται ἄγρους ἐν ἀργυρίῳ. καὶ γραφῆς βιβλίον καὶ σφραγὴ, καὶ διαμαρτύρη μαρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. Μ'. (Hebr. c. 33. 1-13.)

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἐτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων. ² οὕτως εἶπε κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσωσιν αὐτὴν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ³ κέκραξον πρὸς με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγελάω σοι μέγαρα καὶ ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔγνων αὐτά. ⁴ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος περὶ οἰκῶν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἰκῶν βασιλείας Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχώνας, ⁵ τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὁρῇ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου. καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν. ⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτὴν συνούλωσιν καὶ ἰαμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν, ⁷ καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰουδα. καὶ ἀποικίαν

Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς καὶ τοπρότερον, ⁸ καὶ καθαρῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτον μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. ⁹ καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ ἀνέσθιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ ὁρθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εὐφροσύνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς. ¹⁰ οὕτως εἶπε κύριος. ἐτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ὑμεῖς λέγετε, ἔρημος ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ ταῖς ἡρημασίαις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνη. ¹¹ φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νυμφῆς, φωνὴ λεγόντων, ἔξομολογήσθε κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ εἰσίοσσανσι δῶρα εἰς οἶκον κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε κύριος. ¹² οὕτως εἶπε κύριος τῶν δυνάμεων. ἐτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῶν ἐρημῶν, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα, ¹³ ἐν πόλεσιν τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφληά, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ἐτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε κύριος.

ΚΕΦ. ΜΑ'. (Hebr. c. 34.)

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῇ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα, λέγων, ² οὕτως εἶπε κύριος. βάδισεν πρὸς Σιδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, οὕτως εἶπε κύριος. παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνης, καὶ συλλή-

συλλήψεται αὐτήν, καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ, ³ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψῃ συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοὶ σου τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα ἐκλεύσῃ, ⁴ ἀλλὰ ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα. οὕτως λέγει κύριος. ⁵ ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ. καὶ ὡς ἐκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερον σου, κλαύσονται καὶ σὲ, οὐαὶ κύριε, καὶ ἕως ἄδου κόψονται σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε κύριος. ⁶ καὶ ἐλάλησεν Ἰερემίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντα τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ ἡ δυναμὶς βασιλέως Βαβυλωνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Ἀζίχ, καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί. ⁸ ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἰερემίαν παρὰ κυρίου, μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαόν, τοῦ καλέσαι ἄφειν, ⁹ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεῖν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα. ¹⁰ καὶ ἐπιστράφησαν πάντες οἱ μεγιστάνες, καὶ πᾶς ὁ λαός οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἔωσαν ¹¹ αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. ¹² καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, λέγων. ¹³ οὕτως εἶπε κύριος. ἐγὼ διέθην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, τῇ ἐξηλασμένῃ αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων, ¹⁴ ὅταν πληρωθῇ ἔξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον, ὃς πραθήσεται σοι, καὶ ἔργατά σοι ἔξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψαν σημερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφειν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ προσώπῳ μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ

ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ. ¹⁶ καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐβιβλώσατε τὸ ὄνομά μου, τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. ¹⁷ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι ἄφειν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφειν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασποράν πασαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρελθυστάς τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ προσώπῳ μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ, ¹⁹ τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαόν, ²⁰ καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρώσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ²¹ καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δυναμὶς βασιλέως Βαβυλωνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν. ²² ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτήν, καὶ ληφνῶνται αὐτήν, καὶ κατακαυσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτάς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

ΚΕΦ. ΜΒ'. (Hebr. c. 35.)
Ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἰερემίαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ βασιλέως Ἰούδα, λέγων. ² βαδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβείν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον. ³ καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰερემῖν υἱοῦ Χαβασίν, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβείν, ⁴ καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφῶριον υἱῶν Ἰωνᾶν, υἱοῦ Ἀνανίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὃς ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασσαίου υἱοῦ Σελὺμ,

Σελῶμ, τοῦ φυλασποντος τὴν αὐλήν.
⁵ καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
 κεράμιον οἴνου, καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα.
 πῖετε οἶνον. ⁶ καὶ εἶπον, οὐ μὴ πῖωμεν
 οἶνον, ὅτι Ἰωναθάβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πα-
 τὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, λέγων. οὐ
 μὴ πῖτε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν
 ἕως αἰῶνος, ⁷ καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκο-
 δομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρῃτε,
 καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν
 σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας
 ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ'
 αὐτῆς. ⁸ καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
 Ἰωναθάβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, πρὸς τὸ
 μὴ πῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν,
 ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ
 υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,
⁹ καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ
 κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς
 καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν. ¹⁰ καὶ
 ὠκῆσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκούσαμεν,
 καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετεί-
 λατο ἡμῖν Ἰωναθάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.
¹¹ καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδο-
 νόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἵπαμεν εἰσελ-
 θεῖν, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἀπὸ προσώπου τῆς δυναμειως τῶν
 Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς
 δυναμειως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκου-
 μεν ἐκεῖ. ¹² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
 πρὸς με, λέγων. ¹³ οὕτως λέγει κύριος.
 πορεύου, καὶ εἶπον ἀνθρώπων Ἰούδα,
 καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ. οὐ
 μὴ λάβῃτε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς
 λόγους μου· ¹⁴ ἔστησαν ὅῃμα υἱοὶ
 Ἰωναθάβ, υἱοῦ Ῥηχάβ, ὁ ἐνετείλατο
 τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πῖν
 οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίσταν. καὶ ἐγὼ ἐλά-
 λησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦ, καὶ οὐκ ἠκού-
 σατε. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
 παῖδάς μου τοὺς προφῆτας, λέγων.
 ἀποστραφῇτε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιή-
 σατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ
 πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ
 δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν
 ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὅσα ὑμῶν,
 καὶ οὐκ εἰσῃκούσατε. ¹⁶ καὶ ἔστησαν
 υἱοὶ Ἰωναθάβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντο-

λὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὐ-
 τος οὐκ ἠκουσέ μου. ¹⁷ διὰ τοῦτο οὕ-
 τως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ
 Ἰούδα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱε-
 ρουσαλήμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα
 ἐπ' αὐτούς. ¹⁸ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε
 κύριος. ἐπειδὴ ἠκούσαν υἱοὶ Ἰωναθάβ
 υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐ-
 τοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, ¹⁹ οὐ μὴ ἐκλείπῃ
 ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναθάβ υἱοῦ Ῥηχάβ
 παρεστηκὸς κατὰ πρόσωπόν μου πά-
 σας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ΜΓ'. (Hebr. c. 36.)

Εν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ
 υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη
 λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² λαβε
 σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ γράψον
 ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς
 ἐλάλησα πρὸς σέ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ
 ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη,
 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀληθάναντός μου πρὸς
 σέ ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ³ ἵσως
 ἀκουσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ
 κακὰ, ἃ ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐ-
 τοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι
 ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρ-
 τίας αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας
 τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔγραψεν
 ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς
 λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐ-
 τόν, εἰς χαρτίον βιβλίου. ⁵ καὶ ἐνετεί-
 λατο Ἱερεμίας τῷ Βαροὺχ, λέγων.
 ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δυνωμαι εἰς-
 ελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου. ⁶ καὶ ἀναγνώ-
 σῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὅσα
 τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ἡμέραι
 νηστείας, καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰούδα
 τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀνα-
 γνώσῃ αὐτοῖς. ⁷ ἵσως πεσεῖται ἐλέος
 αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου, καὶ
 ἀποστρέψωσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν
 τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ
 ὀργὴ κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν
 λαὸν τούτον. ⁸ καὶ ἐποίησε Βαροὺχ
 κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερε-
 μίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ
 τοὺς λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου.
⁹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτι τῷ ὀγδῶν τῷ
 βασιλεῖ

βασιλεῖ Ἰωακίμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν ἡσθεῖαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα. ¹⁰ καὶ ἀνέγινωσκε Βαρούχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καὶ νῆς καὶ ἐν ὧσι πάντος τοῦ λαοῦ. ¹¹ καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. ¹² καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἀρχόντες ἐκάθητο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχρὼβωρ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες, ¹³ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαρούχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἀρχόντες πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδὴν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες, τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἤκε. καὶ ἔλαβε Βαρούχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτοὺς. ¹⁵ καὶ εἶπον αὐτῷ, πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν. καὶ ἀνέγνω Βαρούχ. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ὥς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνειβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον, ἀναγγέλλοντες ἀναγγέλλομεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁷ καὶ τὸν Βαρούχ ἠρώτησαν, λέγοντες, ποῦ ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους; ¹⁸ καὶ εἶπε Βαρούχ, ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγελέ μοι Ἱερμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραψον ἐν βιβλίῳ. ¹⁹ καὶ εἶπον τῷ Βαρούχ, βάδισον. καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερμίας, ἄνθρωπος μὴ γινώτω ποῦ ὑμεῖς. ²⁰ καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ. καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους. ²¹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὴν, λα-

βεῖν τὸ χαρτίον. καὶ ἔλαβεν αὐτὸ οἶκον Ἐλισαμὰ. καὶ ἀνέγνω Ἰουδα τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἐσθρῶν τῶν περὶ τὸν βασιλέα. ²² καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερῶν, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος ἰδοὺ τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέπεσε αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔρριπεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἑσθρας, ὥς ἐξέλεπε πᾶς ὁ χαρτὶς εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. ²⁴ καὶ οἱ ἐξήτησαν, καὶ οὐ διέβησαν τὰ ὦτα αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους. ²⁵ καὶ Ἠλνάθαν καὶ Γοδιὰς ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον. ²⁶ καὶ ἐνέτελλτο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραῖ υἱῷ Βαρκὶ συλλαβεῖν τὸν Βαρούχ, καὶ τὸν Ἱερμίαν, καὶ κατακρύβησαν. ²⁷ καὶ ἦν κετὸ λόγος κυρίου πρὸς Ἱερμίαν, περὶ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψεν Βαρούχ ἀπὸ στόματος Ἱερμίου, λέγων. ²⁸ πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἱερὸν, καὶ γράμμον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατακαύσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακίμ, ²⁹ καὶ ἐρεῖς, οὕτως εἶπε κύριος. σὺ κατακαύσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, ὡς ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, ἐκπορεύμενος εἰσπορεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν τὴν, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη; ³⁰ διὰ τοῦτο οὕτως ἔειπεν κύριος ἐπὶ Ἰωακίμ βασιλεῖ Ἰουδα οὗκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνητὸν αὐτοῦ οὐκ ἔσται ἐρῳαζόμενον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νύκτος. ³¹ καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ εἰς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἔλαβεν ἡσθεῖα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔκτισεν. ³² καὶ ἔλαβε Βαρούχ χαρτίον ἱερὸν καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος

Ἱερεμίου ἀπαντᾷ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκρινεν Ἰωακείμ. καὶ ἐτι προστετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὥς οὗτοι.

ΚΕΦ. ΜΔ'. (Hebr. c. 37.)

Καὶ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ² καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου. ³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σιλεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἐρέα πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. πρόσκειται δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον. ⁴ καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διηλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς. ⁵ καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοήν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. ⁷ οὕτως εἶπε κύριος. οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλείαν Ἰούδα τὸν ἀποστέλλαντα πρὸς σέ, τοῦ ἐκζητῆσαι με. ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ἡμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου, ⁸ καὶ ἀναστρέφονται αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτήν, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ. ⁹ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ὑπολάβετε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι. ¹⁰ καὶ ἂν πατάξτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσι τινὲς ἐκτεκνημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὕτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ, ¹² ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ παρενθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ¹³ καὶ ἐγένετ' αὐτῷ ἐν πύλῃ Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἀνθρώπου παρ' ᾧ κατέλυε Σαρουϊά υἱὸς Σιλεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ

συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων. πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις; ¹⁴ καὶ εἶπε, ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. καὶ οὐκ εἰρήκουνεν αὐτοῦ. καὶ συνέλαβε Σαρουϊά τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἰζήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχοντας. ¹⁵ καὶ ἐπικρανθήσαν οἱ ἀρχόντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς. ¹⁶ καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάνκου, καὶ εἰς τὴν χερεθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς. ¹⁷ καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ῥώστω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπὲν, εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ κυρίου; καὶ εἶπεν, ἔστιν. εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήσῃ. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ. τί ῥήκισά σε, καὶ τοὺς παῖδας σου, καὶ τὸν λαὸν τούτων, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; ¹⁹ καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην; ²⁰ καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ, πέστω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου. καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ; ²¹ καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνέβαλσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδουσιν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας, ἐξώθεν οὐ πέσουσιν, ἕως ἐξέλπουν οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

ΚΕΦ. ΜΕ'. (Hebr. c. 38.)

Καὶ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχῶ, καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σιλεμίου, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαόν, λέγων, ² οὕτως εἶπε κύριος. ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ. καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρημα, καὶ ζήσεται. ³ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. παραδιδомήνη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν. ⁴ καὶ εἰπον τῷ βασιλεῖ. ἀναιρεθῆτω δὴ ὁ ἄνθρωπος; ἐκεῖνος,

ἐκείνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἡ πονηρά.⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν. ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.⁶ καὶ ἐβρίψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἡ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.⁷ καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον. καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πόλει Βενιαμὴν,⁸ καὶ ἐξηλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν.⁹ ἐπονηρέυσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον τούτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ ἡμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.¹⁰ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων. λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριακοντα ἄνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.¹¹ καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐξήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἐβρίψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,¹² καὶ εἶπε. ταῦτα θές ὑποκάτω τῶν σχοινίων, καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.¹³ καὶ εἰλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελσιήλ, τὴν ἐν οἰκῷ κυρίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.¹⁵ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ. ἔάν ἀναγγείλω σοι, οὐκ ἔθανάτω με θανατώσεις; καὶ ἔάν συμβουλευσῶ σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου;¹⁶ καὶ ᾤμωσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων. ζή κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, καὶ

εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας οὕτως. εἶπε κύριος. ἔάν ἐξέλθῃς εἰς θῆς πρὸς ἡγεμόνας βασιλεῖς Βαβυλωνίους, ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ ψυχὴ σου οὐ μὴ κατακαίθῃ ἐν πυρὶ καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.¹⁸ καὶ ἔάν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ ψυχὴ σου εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. Ἱερεμίας. ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους. μὴ δώσῃς με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονται μου.²⁰ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας. οὐ μὴ παραδώσιν σε. σάκευ τὸν λόγον κυρίου, ὅτι ἐγὼ λέγω πρὸς σε, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου.²¹ καὶ εἰ μὴ θέλῃς ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὅτι εἶπεν ὁ κύριος.²² καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξηγοντο πρὸς ἀρχοντας βασιλέως Βαβυλωνίων. καὶ αὐταὶ ἐκῆν ἡπάτησάν σε, καὶ δυνήσονται σοὶ ὁδοὶ εἰρηνοί σου. καὶ καταλύσονται ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ.²³ καὶ τὰς γυναῖκάς σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους. καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλωνίων. οὐ μὴ φθῇς, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαθήσεται.²⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἄνθρωπος μὴ γινώσκω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποβῇς νῆς.²⁵ καὶ ἔάν οἱ ἀρχοντες ἀκούσῃς, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθῃς πρὸς με, καὶ ἐπωσίν σοι, ἀναγγέλω σοι τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς; μὴ κρύψῃς ἀπ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλκωμέναι τί ἐλάλησε πρὸς σε ὁ βασιλεὺς;²⁶ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ τὸ ῥῆμα κατ' ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς με, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰουδαίων, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.²⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. πάντες οἱ ἀρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν. καὶ ἀπήγγειλε αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούοντο λόγους κυρίου.²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας

μίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὐ συνελήφθη Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. Μς'. (Hebr. c. 39.)

Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σιδεκία βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώ-
νος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιοῦρκουν αὐτήν.

² καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σιδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνός, ἐρράγη ἡ πόλις, ³ καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλώ-
νων, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργασάρ, καὶ Σαμαωὴ, καὶ Να-
βουσαχαρ, καὶ Ναβουσαρεῖς, Ναγα-
γᾶς, Νασερῶαβαμαθ, καὶ οἱ κατάλοι-
ποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλώ-
νος.

⁴ καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἱε-
ρεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδω-
καν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχειάμ υἱοῦ Σαφάν, καὶ ἐξήγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ⁵ καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λό-
γος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων. ⁶ πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδε-
μέλεχ τὸν Αἰθίοπα. οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ, ⁷ καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ⁸ ὅτι σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶ κύριος.

ΚΕΦ. ΜΖ'. (Hebr. c. 40.)

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδάν τὸν ἀρχιμαγείρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα. ² καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμαγείρος, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ. κύριος ὁ θεὸς σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ³ καὶ ἐποίησε κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐ-
τῷ, καὶ οὐκ ἤκούσατε τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ. ⁴ ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειρο-
πέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου. εἰ κα-
λὸν ἐναντίον σου ἔλθῃν μετ' ἐμοῦ εἰς

Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μου ἐπὶ σέ. ⁵ εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχειάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἰκήσον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρ-
χιμαγείρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τόν. ⁶ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ. ⁷ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγε-
μονες τῆς δυναμείας τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐ-
τοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέ-
στησε βασιλεὺς Βαβυλώνος τὸν Γοδο-
λίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐ κατώκισεν εἰς Βαβυλῶνα. ⁸ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά Ἰσ-
μαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναε-
μέθ, καὶ υἱοὶ Ἰωαβὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ Ἐξονίας υἱὸς τοῦ Μαγαθὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. ⁹ καὶ ὤμοσεν αὐ-
τοῖς Γοδολίαν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐ-
τῶν, λέγων. μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων. κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώ-
νος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν. ¹⁰ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καθῆμαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφά, στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βί-
λετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αὗς κατεκρατήσατε. ¹¹ καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωαβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκου-
σαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλώ-
νος κατὰλειμμα τῷ Ἰούδα, καὶ ὅτι κατέ-
στησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχειάμ. ¹² καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφά, καὶ συν-
ἤγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον. ¹³ καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμείας, οἱ ἐν τοῖς ἀγροσὶς, ἦλ-
θον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά,
¹⁴ καὶ

¹⁴ καὶ ἔειπον αὐτῶν· εἰ γινώσκει γνώσκεις, ὅτι Βελισσὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσραὴλ καταΐξαι σου ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοὺς Γοδολιᾶς. ¹⁵ καὶ εἶπε Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαῖως ἐν Μασσηφᾷ· πορεύεσθαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσραὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα. ¹⁶ καὶ εἶπε Γοδολιᾶς πρὸς Ἰωάναν· μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδὴ σύ λέγεις ὑπὲρ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΜΗ'. (Hebr. c. 41.)

Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσραὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισσᾶ, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιᾶν εἰς Μασσηφᾶ, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα. ² καὶ ἀνέστη Ἰσραὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν τὸν Γοδολιᾶν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλωνῶς ἐπὶ τῆς γῆς, ³ καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφᾷ, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιᾶν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω. ⁵ καὶ ἦλθον ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλήμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀδοῖοντα ἄνδρες, ἐξυρηνμένοι πώγωνας, καὶ διεβρηνμένοι τα ἱμάτια, καὶ κομπούμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου. ⁶ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσραὴλ, αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰσελθετε πρὸς Γοδολιᾶν. ⁷ καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ. ⁸ καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσραὴλ· μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον. καὶ παρῆλθε, καὶ οὐκ ἀνέλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἐβρίμην ἐκεῖ Ἰσραὴλ πᾶσιν οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτο ἔστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά ἀπὸ προς-

ώπου Βασσὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσραὴλ τραυματίων. ¹⁰ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσραὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφᾶ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ὥς παρακτετέθeto ὁ ἀρχιμάγιστος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχικὰμ, καὶ ὥχeto εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμὼν. ¹¹ καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρης, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κατὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἤγαγον ὅπαν τὸ στρατοπέδον αὐτῶν, καὶ ὥχοντο πολέμειν αὐτοῖς, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος· πολλοὶ ἐν Γαβαὼν. ¹³ καὶ ἐγένετο, ὅτε ἔκ παρὸς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσραὴλ τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν. ¹⁵ καὶ Ἰσραὴλ ἐσωθῇ εἰς ὅκτω ἀνθρώπους, καὶ ὥχeto πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. ¹⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσραὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς ἐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν, ¹⁷ καὶ ὥχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβρηωχαμά, τῇ πρὸς Βηθλέεμ· τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον. ¹⁸ ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. οἱ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὸν Γοδολιᾶν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶς ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. ΜΘ'. (Hebr. c. 42.)

Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀβριᾶς υἱὸς Μισααίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, ² πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ· πιστέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσκειται πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων. ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὁσθαίμοί σου βλέπουσι. ³ καὶ ἀναγγελάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας· ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν

ὕμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν. καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἐν ἀποκριθῇσεται κύριος ὁ θεὸς, ἀναγγεῖλῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἅψ' ὑμῶν ῥῆμα. ⁵ καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ. ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάστιγα δίκαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν. ⁶ καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν, τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οὐ ἡμεῖς ἀποστελλόμεν σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁷ καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν. ⁸ καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυναμείας, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. οὕτως εἴτε κύριος. ¹⁰ ἐὰν καθίσαντες καθίσσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέταυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν. ¹¹ μὴ φοβηθῆτε ὅπῃ πρὸς ὁσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος, οὐ ὑμεῖς φοβησθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἔγω, ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς, καὶ σῶζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ¹² καὶ δώσω ὑμῖν ἔλκος, καὶ ἐλεῆσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. ¹³ καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου, ¹⁴ ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰς ἐλευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν ἀλλοτρίου οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἀγροῖς οὐ μὴ πεύνασωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου. οὕτως εἶπε κύριος. ἐὰν ὑμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἰγύπτου, καὶ ἐξελθῆτε ἐκεῖ κατοικεῖν, ¹⁶ καὶ ἔσται, ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβησθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἥμιος, οὐ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήγεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ¹⁷ καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ

ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἔγω ἐπαύω ἐπ' αὐτούς. ¹⁸ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς, ἐξελεθόντων ὑμῶν εἰς Αἰγύπτου. καὶ ἔσσεσθε εἰς ἄβυστον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἄραν, καὶ εἰς θνητισμὸν, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον. ¹⁹ ἂ ἐλάλησιν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα, μὴ ἐξελθῇτε εἰς Αἰγύπτου. καὶ νῦν γινώσκετε γινώσσεσθε, ²⁰ ὅτι ἐπονηρεῖσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποσταλάντες με, λέγοντες, πρόσκυζαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος, ποιήσωμεν. ²¹ καὶ οὐκ ἤκουσατε τῆς φωνῆς κυρίου, ἧς ἀπέστείλε με πρὸς ὑμᾶς. ²² καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε ἐξελεσθῆναι κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. Ν'. (Hebr. c. 43.)
Καὶ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους, ² καὶ εἶπεν Ἀζαρίης υἱὸς Μασσάου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάριε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἐπὶ τῇ Ἱερεμίᾳ, λέγοντες, ψεύδη, οὐκ ἀπέστείλε σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων, μὴ ἐξελθῇτε εἰς Αἰγύπτου οἰκεῖν ἐκεῖ, ³ ἀλλ' ἡ Βαρούχ υἱὸς Νηριὸν συμβάλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατώσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῇαι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα. ⁴ καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυναμείας, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου, κατοικήσαι ἐν γῇ Ἰούδα. ⁵ καὶ ἔλκεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμείας πάντας τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέφοντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ, ⁶ τοὺς θανατοῦντας ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ κοῖτας, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετὰ Γοδο-

Γοδολίου υἱοῦ Ἀχειάμ, καὶ Ἱερემίαν τὸν προφητὴν, καὶ Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερემίαν ἐν Τάφνας, λέγων, ⁹ λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατακρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραῶ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα, ¹⁰ καὶ ἔρεῖς. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλωνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτοὺς, ¹¹ καὶ εἰςελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὗς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. ¹² καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς, καὶ ἀποικίει αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ, ¹³ καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως, τοὺς ἐν Ὠν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Κ Ε Φ. Ν Α'. (Hebr. c. 44. et 45.)

Ὁ λόγος ὁ γεγνημένος πρὸς Ἱερემίαν ἀπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ, καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθούρης, λέγων. ² οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς ἐώρακατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπῆγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα. καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρρημοι ἀπὸ ἐνοίκων ³ ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναι με, πορευθέντες θυμῶν θεοῦς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε. ⁴ καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδάς μου τοὺς προφῆτας ὀρθροῦ, καὶ ἀπέστειλα, λέγων, μὴ ποιήσῃτε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα. ⁵ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ θυμῶν θεοῦς ἑτέροις. ⁶ καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐξεκαυθῇ ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ

ἐξώθεν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁷ καὶ νῦν οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. ἵνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν; ἐκποῦαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νηπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα, ⁸ παραπικρᾶναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμῶν θεοῦς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ἦλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα κοπήτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν ἐν πασὶ τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς. ⁹ μὴ ἐπιέλυσθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐξώθεν Ἱερουσαλὴμ; ¹⁰ καὶ οὐκ ἐπαύσατο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντεείχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐρίστημι τὸ πρόσωπόν μου, ¹² τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσούντων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν ἱμῶ, καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάραν. ¹³ καὶ ἐπισκεῖσθαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς ἐπισκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν ἱμῶ, ¹⁴ καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐδεὶς τῶν ἐπιλοιπτῶν Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ. οὐ μὴ ἐπιστρέψουσιν, ἀλλ' ἡ οἱ ἀνασεσωσμένοι. ¹⁵ καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθημένοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθούρῃ, λέγοντες. ¹⁶ ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου, ¹⁷ ὅτι ποιῶντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν. θυμῶν τῇ βασι-

βασίλισση τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθά ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν. ¹⁸ καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίᾳ τοῦ οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν. ¹⁹ καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμώμεν τῇ βασιλίᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπεύσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυνῶνας, καὶ ἐσπεύσαμεν αὐτῇ σπονδάς; ²⁰ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων. ²¹ οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὐ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ²² καὶ οὐκ ἠδύνάτο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὡς ἐποιήσατε. καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν ἐς ἐρήμωσιν, καὶ ἐς ἄβατον, καὶ ἐς ἄραν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ²³ ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ. καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπιδάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναῖξιν. ἀκούσατε λόγον κυρίου. ²⁵ οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν πληρώσατε, λέγουσαι, ποιοῦσαι ποιήσωμεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ὡς ὁμολογήκαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς. ἡμεῖνάσαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογαίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε. ²⁶ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ἰδοὺ ὅμοσα τῷ ὀνόματι μου τῷ με-

γάλῳ, εἶπε κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν. ζῇ κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. ²⁷ ὅτι ἐγὼ ἐρηγόροα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείψωσιν. ²⁸ καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικήσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ. ²⁹ καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά. ³⁰ οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρὴ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθά ἐδῶκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. C. 45. ¹ ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα. ² οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ σοὶ Βαρούχ, ³ ὅτι εἶπας, οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκε κύριος κόπον ἐπίπονον μοι. ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρον. ⁴ εἶπον αὐτῷ. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ οὐς ἐγὼ ᾤκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ. καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω. ⁵ καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλην; μὴ ζητήσης, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει κύριος. καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὐρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κ Ε Φ. Ν Β'.

Ὅντος εἰκοστού καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτῷ, καὶ ἑνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμετάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Δοβενά. ⁴ καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος, καὶ πᾶσα ἡ δύ-

ναμὶς αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν, καὶ περιωκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλω. ⁵ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σιδεκίᾳ, ⁶ ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐστερεώθη ὁ λῆμος ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. ⁷ καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτεγίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κήπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλω, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα. ⁸ καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχῶ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Λεβλαθὰ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. ¹⁰ καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σιδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Λεβλαθὰ. ¹¹ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σιδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πείδαις. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε. ¹² καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστνηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ¹³ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. ¹⁴ καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλω καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου. ¹⁵ καὶ τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ κατέλειπε ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουροὺς καὶ εἰς γεωργοὺς. ¹⁷ καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνένετριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπῆνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁸ καὶ τὴν στε-

φάνην, καὶ τὰς θιάλας καὶ τὰς κρητὰς καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς, ¹⁹ καὶ τὰς ἀπφῶθ, καὶ τὰς μασμαρῶθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. ²⁰ καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοὶ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εἰς οἶκον κυρίου, οὐ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν. ²¹ καὶ οἱ στύλοι τριακονταπέντε πηγῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πηγῶν περιεκύκλου αὐτὸν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλω, ²² καὶ γείσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πῆχυν τὸ μήκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὅκτω ῥοαὶ τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πῆχει. ²³ καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταεὶς τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατόν ἐπὶ τοῖς δικτύου κύκλῳ. ²⁴ καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδόν. ²⁵ καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἀνδρας ὀνομαστοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως, τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματεῖα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματεῖοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. ²⁶ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Λεβλαθὰ, ²⁷ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Λεβλαθὰ, ἐν γῇ Αἰμάθ. ³¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰσακίμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ τετράδι καὶ ἐκιάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Οὐλλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐναυτῷ, ὃ ἔβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰσακίμ βασιλέως Ἰούδα.

Ἰούδα, καὶ ἔκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο, ³² καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλώνι, ³³ καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυ-

λακῆς αὐτοῦ, καὶ ἥσθιεν ἄρτον διαπαντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἔζησε. ³⁴ καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδото διαπαντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

B A P O Y X.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψε Βαροῦχ υἱὸς Νηριίου, υἱοῦ Μασσαίου, υἱοῦ Σιδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλώνι, ² ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἐβδόμῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρὶ. ³ καὶ ἀνέγνω Βαροῦχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὧσιν Ἰερωνίου, υἱοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὧσι παντός τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον, ⁴ καὶ ἐν ὧσι τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἐν ὧσι τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὧσι παντός τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικοῦντων ἐν Βαβυλώνι ἐπὶ ποταμοῦ Σουδ. ⁵ καὶ ἔκλαιον, καὶ ἐνήστευον, καὶ ἤρχοντο ἐναντίον κυρίου, ⁶ καὶ συνήγαγον ἀργύριον, καθὼς ἐκάστου ἡδύνατο ἡ χεὶρ. ⁷ καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἰωακείμ υἱὸν Χελκίου, υἱοῦ Σαλωμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς εὐρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ⁸ ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, τὰ ἐξεκχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ δεκάτῃ τοῦ Σειουὰλ, σκευὴ ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σιδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα, ⁹ μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος τὸν Ἰερωνίαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν λαόν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλώνα. ¹⁰ καὶ εἶπαν. ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυ-

ρίου ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας, καὶ λίβανον, καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ¹¹ καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶνος, καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὥσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹² καὶ δώσει κύριος ἰσχύν ἡμῖν, καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζησόμεθα ὑπὸ τὴν σκίαν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκίαν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εὐρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν. ¹³ καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁴ καὶ ἀναγνώσασθε τὸ βιβλίον τούτου ὃ ἀπέστειλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἐξαγορεύσαι ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ, ¹⁵ καὶ ἐρεῖτε. τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνῃ τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπων Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ¹⁶ καὶ τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς προφῆταις ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ¹⁷ ὧν ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου, ¹⁸ καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ ἡμῶν, πορευεσθαι τοῖς προστάγμασι κυρίου, οὓς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ¹⁹ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγε κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

ἡμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ καὶ ἡ ἀρὰ, ἣν συνέταξε κύριος τῷ Μουσῇ παιδί αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ²¹ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς. ²² καὶ ὠχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἐτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ' ὀφθαλμοὺς κυρίου θεοῦ ἡμῶν.

ΚΕ Φ. Β'.

Καὶ ἐστῆσε κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν, τοὺς δικάσαντας τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα, ² τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, ἃ οὐκ ἐποίησεν ὑποκάτω πάντος τοῦ οὐρανοῦ, καθὰ ἐποιήθη ἐν Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μουσῇ, ³ τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς, ἄνθρωπον σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλω ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμόν, καὶ ἄβατον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλω, οὗ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ⁶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁷ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἃ ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς. ⁸ καὶ οὐκ ἔδειχθημεν τοῦ προσώπου κυρίου, τοῦ ἀποστρέφαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς. ⁹ καὶ ἐργηγόρησε κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐ-

τοῦ, πορεύεσθαι τοῖς προτάγμασι κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν. ¹¹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγε τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ¹² ἡμάρτομεν, ἡσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαιώμασί σου. ¹³ ἀποστραφῆτω ὁ θυμός σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ. ¹⁴ εἰς ἀκουσον κύριε τῆς προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐνεκέν σου, καὶ δός ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς, ¹⁵ ἵνα γνῶ πάσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ. ¹⁶ κύριε κατίδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, καὶ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἀκουσον. ¹⁷ ἄνοιξον ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ᾄθῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγγνων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ κυρίῳ. ¹⁸ ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινώσα δώσουσί σου δόξαν, καὶ δικαιοσύνην κύριε. ¹⁹ ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἕλεον κατὰ πρόσωπόν σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ²⁰ ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμόν σου καὶ τὴν ὀργὴν σου εἰς ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν. ²¹ οὕτως εἶπε κύριος. κλῖνατε τὸν ὡμόν ὑμῶν ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καθίσατε ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν. ²² καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ²³ ἐκλείψει ποιήσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης, καὶ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον

ἄβατον ἀπὸ ἐνοικούντων. ²⁴ καὶ οὐκ ἠκούσασιν τῆς φωνῆς σου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. καὶ ἐστησας τοὺς λόγους σου, οὐς ἐλάλησας ἐν χερσὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, τοῦ ἐξηγθῆναι τὰ ὁσα βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰ ὁσα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἰδοὺ ἐστὶν ἐξεβόμμενα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. καὶ ἀπεθάνουσιν ἐν πόνοις πονηροῖς, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν βομφαίᾳ, καὶ ἐν ἀποστολῇ. ²⁶ καὶ ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ ἐπεκληθῆ τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ πονηρίαν οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα. ²⁷ καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κατὰ πάσαν ἐπιεικειάν σου καὶ κατὰ πάντα οἰκτιρισμὸν σου τὸν μέγαν, ²⁸ καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου Μουσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. ²⁹ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, εἰ μὴν ἡ βομβησις ἡ μεγάλη ἢ πολλή αὕτη ἀποστρέψει εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ. ³⁰ ὅτι ἔγνω, ὅτι οὐ μὴ ἀκούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι. καὶ ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν, ³¹ καὶ γινώσκονται, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὧτα ἀκούοντα, ³² καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν, καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός μου, ³³ καὶ ἀποστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ, καὶ ἀπὸ πονηρῶν προσταγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἀμαρτάντων ἐναντὶ κυρίου. ³⁴ καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς. καὶ πληθυνῶ αὐτούς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι. ³⁵ καὶ στήσω αὐτοὺς διαθήκην αἰώνιον, τοῦ εἶναι με αὐτοῖς εἰς θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ κινήσω ἐτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς δέδωκα αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Γ'.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεύμα ἀκηδῶν κέκραγε πρὸς σέ. ² ἄκουσον κύριε καὶ ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου. ³ ὅτι σὺ καθήμενος τὸν αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα. ⁴ κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν τῶν ἀμαρτανόντων ἐναντίον σου, οἱ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά. ⁵ μὴ μνησθῆς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνησθῆτι χειρὸς σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, ⁶ ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ αἰνέσομέν σε κύριε. ⁷ ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. καὶ αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πάσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου. ⁸ ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὐ διέσπερας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδιζμόν, καὶ εἰς ἄραν, καὶ εἰς ὀφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἡμῶν. ⁹ ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γινῶναι φρόνησιν. ¹⁰ τί ἐστιν Ἰσραὴλ; τί ἐστι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἰ; ἐπαλαωθῆς ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ, συνεμάνθης τοῖς νεκροῖς, ¹¹ προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾄδου, ¹² ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας. ¹³ τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα. ¹⁴ μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις, ποῦ ἐστιν ἰσχύς, ποῦ ἐστι συνέσις, τοῦ γινῶναι ἅμα ποῦ ἐστι μακροβιωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστι φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη. ¹⁵ τίς εὔρε τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς ἐξηλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς; ¹⁶ ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁷ οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ χρυσίον ᾧ ἐπεποιθείσαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἐστι τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν; ¹⁸ ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἐστιν ἐξ-

εἰρησι;

εὐρεῖς τῶν ἔργων αὐτῶν. ¹⁹ ἤφανίσθησαν καὶ εἰς ἄδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν ἀντ' αὐτῶν. ²⁰ νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατακρησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν, ²¹ οὐδὲ συνῆκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς. οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρῳ ἐγνήθησαν, ²² οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χαναάν, οὐδὲ ᾤφθη ἐν Θαιμάν. ²³ οἷτε υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μεδράν, καὶ Θαιμάν, καὶ οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητῆται τῆς συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς. ²⁴ ὦ Ἰσραὴλ ὥς μέγας ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ; ²⁵ μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος. ²⁶ ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι εὐμεγέθεις ἐπιστάμενοι πόλεμον. ²⁷ οὗ τούτους ἐξελέξατο ὁ θεὸς, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς, ²⁸ καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν. ²⁹ τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν; ³⁰ τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτήν, καὶ οἶσε αὐτὴν χρυσίου ἐκλεκτοῦ; ³¹ οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς. ³² ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτήν, ἔξευρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ. ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων. ³³ ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμφ. ³⁴ οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν. ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἔειπον, πάρεσμεν. ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς. ³⁵ οὐτός ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθῆσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ³⁶ ἔξευρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. ³⁷ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ᾤφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων ἐκ τὸν αἰῶνα. πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν. οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθάνουσι. ² ἐπιστρέψατε Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβῶ αὐτῆς, διδοῦσόν πρὸς τὴν λάμπιν κατέσπεται τοῖς φωτὸς αὐτῆς. ³ μὴ δῶς ἑτέρω τῇ δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντα σου ἔθνη ἁλλοτρίω. ⁴ μακάριοι ἐσμέν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ θεοῦ ἡμῖν γνωστά ἐστιν. ⁵ θαρσείτε λαὸς μοι, μηνύουσιν Ἰσραὴλ. ⁶ ἐπράσθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παροργίσαι ὑμᾶς τὸν θεόν. παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις, ⁷ παρωξύνετε τὴν τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς, θυσαντες δαμονίοις, καὶ οὐ θεῷ. ⁸ ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς θεὸν αἰώνιον, ἐπίσπαστε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἰερουσαλὴμ, ⁹ εἶδε γὰρ τὴν ἐπιλοιπὴν ὑμῶν ὀργὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν. ἀκούσατε αἱ πάροικοι Σιών, ἐπήγαγε μοι ὁ θεὸς πένθος μετὰ ¹⁰ εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος. ¹¹ ἐθάρσυνε γὰρ αὐτούς μετ' εὐφροσύνης, ἐπεστειλά δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθος. ¹² μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χρείᾳ καὶ καταλειφθείσῃ ὑπὸ πολλῶν, ἠρημωθῇ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ. ¹³ καὶ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐπιτολῶν θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν ἀκασιότητι αὐτοῦ ἐπέβησαν. ¹⁴ ἐλάθεσθε αἱ πάροικοι Σιών, καὶ μηνύσθητε τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος. ¹⁵ ἐπήγαγεν γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνη μακρόθεν, ἔθνος ἀναίδες καὶ ἀλλόγλωσσον. ὅτι οὐκ ᾔσχυθησαν προσβῆναι οὐδὲ παιδίον ἡλέησαν, ¹⁶ καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγαπητούς τῆς χρείας, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τὴν μοῖρην ἠρῆμασαν. ¹⁷ ἐγὼ δὲ τί δύνασθαι βοηθήσαι ὑμῖν; ¹⁸ ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ταῦτά καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐθνεῶν ὑμῶν. ¹⁹ βαδίζετε τέκνα βαδίζετε, ²⁰

γὰρ κατελείφθην ἔρημος. ²⁰ ἐξεδυσά-
μην τὴν στολὴν τῆς ἐρήνης, ἐνεδυσά-
μην δὲ σάκκον τῆς θείσεως μου. κε-
κράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν ταῖς
ἡμέραις μου. ²¹ θαρσύνετε τέκνα, βοή-
σατε πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἐξελείται ὑ-
μᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
²² ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν
σωτηρίαν ὑμῶν. καὶ ἤλθέ μοι χαρὰ
παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσίᾳ, ἣ
ἦξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου
σωτήρος ὑμῶν. ²³ ἐξέπεμψα γὰρ ὑ-
μᾶς μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀ-
ποδώσει δέ μοι ὁ θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρ-
μοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶ-
να. ²⁴ ὥσπερ γὰρ νῦν ἐωράκασιν αἱ
πάροικοι Σιών τὴν ὑμετέραν αἰχμα-
λωσίαν, οὕτως ὀψόνται ἐν τάχει τὴν
παρὰ τοῦ θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπ-
ελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης
καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου. ²⁵ τέ-
κνα μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὁργὴν, κατε-
δίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὅψιμ αὐτοῦ
τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει, καὶ ἐπὶ τρα-
χήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ. ²⁶ οἱ τρυφε-
ροὶ μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας,
ᾤρησαν ὡς ποιμνιον ἡρπασμένον
ὑπὸ ἐχθρῶν. ²⁷ θαρσύνετε τέκνα καὶ
βοήσατε πρὸς τὸν θεόν, ἔσται γὰρ ὑ-
μῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεία. ²⁸ ὥς-
περ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς
τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ, δεκα-
πλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι
αὐτόν. ²⁹ ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ
κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφρο-
σύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.
³⁰ θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει
σε ὁ ὀνομάσας σε. ³¹ δειλαιοὶ οἱ σὲ
κακώσαντες καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ
πτώσει, ³² δειλαιοὶ αἱ πόλεις αἱ ἐ-
δόουσαν τὰ τέκνα σου, δεῖλα ἡ
δεξαμένη τοὺς υἱοὺς σου. ³³ ὥσπερ
γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐ-
φράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως
λυπηθῇται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

³⁴ καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα
τῆς πολυοχλίας, καὶ τὸ ἀγαυρίαμα
αὐτῆς εἰς πένθος. ³⁵ πῦρ γὰρ ἐπιεὺ-
σεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέ-
ρας μακράς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ
δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον. ³⁶ πε-
ρίβλεψον πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ
τοῦ θεοῦ σοι ἐρχομένην. ³⁷ ἰδοὺ ἐρ-
χονται οἱ υἱοὶ σου οὓς ἐξαπέστειλας,
ἐρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου,
χαίροντες τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ἐκδύσαι Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν
τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου,
καὶ ἐνδύσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ
τοῦ θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα. ² περι-
βαλοὺ τὴν διπλοῖδα τῆς παρὰ τοῦ
θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου τῆς δόξης τοῦ
αἰωνίου. ³ ὁ γὰρ θεὸς διέβη τῇ ὑπ'
οὐρανὸν πάσῃ τῇ σὴν λαμπρότητα.
⁴ κληθήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ
τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, εἰρήνη δικαι-
οσύνης, καὶ δόξα θεοσεβείας. ⁵ ἀνά-
στηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ
ὑψηλοῦ, καὶ περιβλεψαὶ πρὸς ἀνατο-
λὰς, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου
ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ
ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ τοῦ
θεοῦ μνείᾳ. ⁶ ἐξηλθον γὰρ παρὰ σοῦ
πεῖροι ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει
δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους
μετὰ δόξης ὡς θρόνον βασιλείας. ⁷ συν-
έταξε γὰρ ὁ θεὸς ταπεινούσθαι πᾶν
ὄρος ὑψηλόν, καὶ θῖνας ἀεννάους, καὶ
φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὀμαλισμοὶ
τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς
τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ. ⁸ ἐσκόασαν δὲ καὶ
οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον ἐνωδίας τῷ
Ἰσραὴλ προστάγματι τοῦ θεοῦ. ⁹ ἡγῇ-
σεται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφρο-
σύνης τῷ φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ σὺν
ἐλεημοσίᾳ καὶ δικαιοσίᾳ τῇ παρ'
αὐτοῦ.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπεν.

Αλεφ. ¹ Πῶς ἐκάθισε μόνῃ ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

Βήθ. ² Κλαίουσα ἐκλαυσεν ἐν νυκτί, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτήν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

Γίμελ. ³ Μιτωκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς. ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσι, οὐχ εὖρε ἀνάπαυσιν. πάντες οἱ καταδικοντες αὐτήν κατέλαβον αὐτήν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

Δάλεθ. ⁴ Ὅδοι Σιών πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ. πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὕτη πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

Η. ⁵ Ἐγένοντο οἱ θλιβόντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐβόησαν, ὅτι κύριος ἐταπείνωσεν αὐτήν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσέβειων αὐτῆς. τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

Ουαῦ. ⁶ Καὶ ἐξήρθη ἐκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ ἐμπρέπεια αὐτῆς. ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐκ ἐπίσκοπτες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν

οὐκ ἰσχυί κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

Ζαῖν. ⁷ Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπώσμων αὐτῆς. πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ. ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ αὐτῆς.

Ηθ. ⁸ Ἀμαρτίαν ἡμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο. πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτήν ἐταπείνωσαν αὐτήν. εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὕτη στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

Τήθ. ⁹ Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα. οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν. ἰδε κύριε τὴν ταπεινώσιν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

Ιωδ. ¹⁰ Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς, εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγισμα αὐτῆς ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

Χαφ. ¹¹ Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστανάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον. ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν. ἰδε κύριε καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἡτιμωμένη.

Λάμεδ. ¹² Οἱ πρὸς ὑμᾶς πάντες παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐπιστρέψατε καὶ ἰδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη. φθιγγάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

Μήμ. ¹³ Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγα-

γεν αὐτό. διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω, ἔδωκε με ἡφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὠδυνωμένην.

Νούν. ¹⁴ Ἐργηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσὶ μου συνεπλάκησαν. ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τραχήλόν μου, ἡσθένησεν ἡ ἰσχὺς μου, ὅτι ἔδωκε κύριος ἐν χερσὶ μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στήναι.

Σάμεχ. ¹⁵ Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμεῖ καὶ κairόν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου. ληρὸν ἐπάτησε κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰούδα, ἐπὶ τούτοις ἐγά κλαίω.

Αἴν. ¹⁶ Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου. ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἡφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

Φή. ¹⁷ Διεπέτασε Σιών χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν. ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν. ἐγενήθη Ἰερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθμένην ἀναμέσον αὐτῶν.

Τσαθή. ¹⁸ Δίκαιός ἐστι κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παραπύρρανα. ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλλος μου. παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Κάφ. ¹⁹ Ἐκάλεσα τοὺς ἑραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με. οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζητήσαν βρωσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον.

Ρήγς. ²⁰ Ἴδε κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράνθη, ἔξωθεν ἠτέκνωσέ με μάχαιρα ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

Χσέν. ²¹ Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στεναῶζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με. πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας, ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

Θαῦ. ²² Εἰέλθοι πᾶσα ἡ κακία

αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἄλεφ.

¹ Πῶς ἔγνωφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιών, κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

Βήθ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ ²κατεπόντισε κύριος, οὐ φεισάμενος. πάντα τὰ ὠραῖα Ἰακώβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσεν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

Γίμελ. ³ Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακώβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω.

Δάλεθ. ⁴ Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἔστρεψε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

Η. ⁵ Ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρός, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην.

Οὐαύ. ⁶ Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἐορτὴν αὐτοῦ. ἐπελάθετο κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιών ἐορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβρομηματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.

Ζαῖν. ⁷ Ἀπόσπαστο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τείχος βάρειον αὐτῆς, φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

Ἡθ. ⁸ Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τείχος θυγατρὸς Σιών. ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ κατα-

καταπατήματος, και ἐπένθησε τὸ προτείχισμα, και τείχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησε.

Τήθ. ⁹ Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε και συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς και ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν. οὐκ ἔστι νόμος, και γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἰδὸν ὄρασιν παρὰ κυρίου.

Ιωδ. ¹⁰ Ἐκαθισαν εἰς τὴν γῆν, εἰσώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιών, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιέωσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Χαφ. ¹¹ Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδιά μου, ἐσχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ συντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον και θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

Δάμεδ. ¹² Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, ποῦ σίτος και οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

Μήμ. ¹³ Τί μαρτυρήσω σοι ἡ τί ὁμοιώσω σοι θυγατερ Ἱερουσαλὴμ; τίς σώσει και παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεται σε;

Νούν. ¹⁴ Προφῆταιί σου εἰδὸσάν σοι μάταια και ἀφροσύνην, και οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, και εἰδὸσάν σοι λήμματα μάταια και ἐξωσματα.

Σάμεχ. ¹⁵ Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσύρισαν και ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγάτέρα Ἱερουσαλὴμ. αὕτη ἡ πόλις, ἐρούσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς.

Αἰν. ¹⁶ Διήνοϊζαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν και ἔβρουζαν ὁδόντας, και εἶπαν, κατεπίομεν αὐτήν. πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσδοκῶμεν, εὐρομεν αὐτήν, εἶδομεν.

Φῆ. ¹⁷ Ἐποίησε κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετεί-

λατο ἔξ ἡμερῶν ἀρχαίων. καθέϊλε, και οὐκ ἐφείσατο, και ἠύφραγεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

Τσαδῆ. ¹⁸ Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς κύριον, τείχη Σιών καταγαγεῖ ὡς χεμαρῶδους δακρυὰ ἡμέρας; και νυκτός. μὴ δῶς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

Κωφ. ¹⁹ Ἀναστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔσχει ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι πρὸς ὅπου κύριον, ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖρας; σου περὶ νῆπια θηλάζοντα μαστοῦ; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγαύματι; κυρίου ἱερέα και προφήτην;

Ρηγς. ²⁰ Ἴδε κύριε και ἐπύβλεπον τίνι ἐπιφύλλισας οὕτως. εἰ ἀγαγὼντα γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφύλλιδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθῶσιν νῆπια θηλάζοντα μαστοῦ; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγαύματι; κυρίου ἱερέα και προφήτην;

Χοέν. ²¹ Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον και πρεσβύτες. παρθένοι μου και νεανίσκοι μου ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ. ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ θεγῆς σου ἐμαγείρευας, οὐκ ἐφείσω.

Θαῦ. ²² Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς; παροικίας μου κυκλόθεν, και οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασωζόμενος και καταλελειμμένος, ὡς ἐπικρατησα, και ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἄλεφ.

¹ Ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ. ² παρέλαβέ με και ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, και οὐ φῶς. ³ πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστηρε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, ⁴ ἐπαλαίωσε σάρκα μου και δέμα μου, ὅστέα μου συνέτριψεν.

Βήθ. ⁵ Ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, και ἐκυκλώσε κεφαλὴν μου, και ἐμόχθησεν ⁶ ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκροῦς αἰῶνος. ⁷ ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, και οὐκ ἐξελύσομαι, ἐβάρυν χαλκὸν μου.

Γίμει. ⁸ Καὶ γε κεκραῶμαι και βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

Δαλειθ.

Δάλεθ. ⁹ Ἀνοκοδόμησεν ὁδοὺς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτάραξεν ¹⁰ ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις, ¹¹ κατεδίωξεν ἀφεστηκότα, καὶ κατέταυσέ με, ἔθετό με ἡφανισμένην.

Ἡ. ¹² Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος. ¹³ εἰσέγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ. ¹⁴ ἐγενήθην γέλωσ παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ουαὺ. ¹⁵ Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς, ¹⁶ καὶ ἐξέβαλε ψήφω ὁδόντας μου, ἐψώμισέ με σποδὸν, ¹⁷ καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου, ¹⁸ ἐπέλαθόμην ἀγαθὰ. καὶ ἀπώλετο νίκος μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου.

Ζαῖν. ¹⁹ Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ ²⁰ πικρία καὶ ρολὴ μου μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου. ²¹ ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο ὑπομενω.

Ἡθ. ²² Τὰ ἔλεῃ κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξήλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ ἱκτιρμοὶ αὐτοῦ. μῆνας εἰς τὰς πρωίας ἐλέησον κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρισμοὶ αὐτοῦ. ²³ καινὰ εἰς τὰς πρωίας, πολλὴ ἡ πίστις σου. ²⁴ μερὶς μου κύριος, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου. διὰ τοῦτο πομηνῶ αὐτῷ.

Τήθ. ²⁵ Ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑποένουσιν αὐτόν, ²⁶ ψυχὴ ἡ ζητήσῃ ὑτόν, ἀγαθόν. καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡυχάσῃ εἰς τὸ σωτήριον κυρίου.

Τήθ. ²⁷ Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ἰγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ, ²⁸ καθήσεται αἰτὰ μόνος, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἤρεν ῥ' ἑαυτῷ.

Ιωδ. ²⁹ Δώσει τῷ παῖοντι αὐτόν ἀγὼνα, χορτασθήσεται ὀνειδιζμῶν, ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται ἴριος.

Χάφ. ³¹ Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρῇ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους ἰτοῦς. ³² οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας ἰτοῦ, καὶ ἐταπεινώσεν υἱὸς ἀνδρός.

Λάμιδ. ³³ Τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ

τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα δειμίους γῆς, ³⁴ τοῦ ἐκκλίνει κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου, ³⁵ καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, κύριος οὐκ εἶπε. ³⁶ τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; κύριος οὐκ ἐνετίλατο. ³⁷ ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

Μήμ. ³⁸ Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ;

Νούν. ³⁹ Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἡτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν ἕως κυρίου. ⁴⁰ ἀναλάβομεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ. ⁴¹ ἡμαρτήσαμεν, ἡσέβησαμεν, καὶ οὐχ ἴλασθης.

Σάμεχ. ⁴² Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω. ⁴³ ἐπεσκέπασας νεφέλῃν σεαυτῷ ἐνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με ⁴⁴ καὶ ἀπωσθῆναι.

Αἶν. Ἐθῆκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν, ⁴⁵ διηνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ⁴⁶ φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή. ⁴⁷ ἀφάρσεις υδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Φή. ⁴⁸ Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἐκνηψιν, ⁴⁹ ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. ⁵⁰ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλίει ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

Τσαδῆ. ⁵¹ Θηρεύοντες ἐθῆρευσάν με ὡς στρουθίον. πάντες οἱ ἐχθροὶ μου δωρεάν ⁵² ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῆν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί. ⁵³ ὑπερεκύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου. εἶπα, ἀπώσμαι.

Κώφ. ⁵⁴ Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου, ⁵⁵ φωνὴν μου ἤκουσας. μὴ κρύψῃς τὰ ὠτά σου εἰς τὴν δέσπιν μου, ⁵⁶ εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας, ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐπεκαλεσάμην σε εἰπάς μοι, μὴ φοβοῦ.

Ρήκς. ⁵⁷ Ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου. ⁵⁸ ἴδες κύριε τὰς ταραχάς μου, ἐκρι-

ἐκρινας τὴν κρίσιν μου. ⁵⁹ εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμούς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

Χσέν. ⁶⁰ Ἦκουσας τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμούς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. ⁶¹ χεῖλη ἐπανισταμένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, ⁶² καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν. ἐπίβλεπον ἐπὶ ὀφθαλμούς αὐτῶν, ⁶³ ἀποδάσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Θαῦ. ⁶⁴ Ἀποδάσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμόν, καρδίας μου μόχθον. ⁶⁵ σὺ αὐτοὺς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκατωθεν τοῦ οὐρανοῦ κύριε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἄλεφ.

¹ Πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Βήθ. ² Οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τίμοι, οἱ ἐπημένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

Γίμελ. ³ Καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαοῦ μου εἰς ἀνάτον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

Δάλεθ. ⁴ Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ἤτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.

Ἡ. ⁵ Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων περιεβάλλοντο κοπρίας.

Ουαῦ. ⁶ Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδῇ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

Ζαῖν. ⁷ Ἐκαθαρίωθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

Ἡθ. ⁸ Ἐσκοτασεν ὑπὲρ ἀσβόλην το εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις. ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ

τὰ ὁστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐπύθησαν ὥσπερ ξύλον.

Τήθ. ⁹ Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ὁμοφαιάς, ἡ οἱ τραυματῖαι λιμοῖ. ἐσφύθησαν ἐκκεκνημένοι ἀπὸ γαστρώων ἀγρῶν.

Ἰωδ. ¹⁰ Χεῖρες γυναικῶν οἰκτῶν ἤψησαν τὰ παιδιὰ αὐτῶν, ἐπύθησαν εἰς βρωσίαν αὐταῖς, ἐν τῷ πετρίματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ.

Χάφ. ¹¹ Συντέλεσε κύριος, θεὸς αὐτοῦ, ἐξέχευ θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆκε πυρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε θιμέλια αὐτῆς.

Λάμεδ. ¹² Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεὺς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ὅτι ἐξελύσεται ἐχθροὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ.

Μήμ. ¹³ Ἐξ ἁμαρτιῶν προέβη αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν κλοντῶν αἵμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Νούν. ¹⁴ Ἐσαλεύθησαν ἐγγίον αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι ἀπαῆσαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

Σάμεχ. ¹⁵ Ἀπόστητε ἀκαθάρτοι καλέσατε αὐτοὺς, ἀπόστητε, ἀποσπῆτε, μὴ ἀπτεσθε, ὅτι ἀνήρθησαν. καὶ γε ἐσαλεύθησαν. εἴπατε ἐν τοῖς ἐθνεσιν, οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροπαλῆσαι.

Ἀῖν. ¹⁶ Πρόσωπον κυρίου μερῆς τῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλεῖναι αὐτῷ πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον, προέτας οὐκ ἤλυσαν.

Φῆ. ¹⁷ Ἐτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντες τῶν ἐθνῶν.

Τσαδῆ. ¹⁸ Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἐθνοὺς οὐ σωθόν, ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορευεσθαι ἐν ταῖς πλαταῖς ἡμῶν.

Κωφ. ¹⁹ Ἦγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, περὶ ὅσον ὁ καιρὸς ἡμῶν. κοῦφοι ἔγενον οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἰετοὺς οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρημίᾳ ἐνήδρευαν ἡμᾶς.

Ρῆς. ²⁰ Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν ἡμεῖς κύριος συνέληφθη ἐν ταῖς ἐκφοραῖς αὐτῶν. οὐ εἶπαμεν, οὐκ ἐστιά αὐτοῦ ζήσομεθα ἐν τοῖς ἐθνεσιν.

Χαί.

Χσέν. ²¹ Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχέεις.

Θαῦ. ²² Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε. ἐπισκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μνήσθητι κύριε, ὅτι ἐγενήθη ἡμῖν. ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν. ² κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις. ³ ὄρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χήραι. ⁴ ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλθεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν. ⁵ ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαυθήμεν. ⁶ Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν. ⁷ οἱ πατέρες ἡμῶν ἡμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν. ⁸ δούλοι ἐκυρίουσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. ⁹ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσόμεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου. ¹⁰ τὸ δέρμα

ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ. ¹¹ γυναῖκες ἐν Σιών ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ¹² ἄρχοντες ἐν χειρὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδόξασθησαν. ¹³ ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἡσθένησαν. ¹⁴ καὶ πρεσβύται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν. ¹⁵ κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν, ¹⁶ ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς. οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν. ¹⁷ περὶ τούτου ἐγενήθη ὁδὴν ὁδυνῆν ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹⁸ ἐπὶ ὁρὸς Σιών, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ. ¹⁹ σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. ²⁰ ἰνατί εἰς νίκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν; ²¹ ἐπίστρεψον ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφυσόμεθα. καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. ²² ὅτι ἀπαθούμενος ἀπόσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΕΠΙΣΤ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΚΕΦ. Α'.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστει-
 λεν Ἰερემίας πρὸς τοὺς ἀχθησομένους
 αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγέ-
 λαι αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ ὑ-
 πὸ τοῦ Θεοῦ. διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἃς
 ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀχθή-
 σθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ
 Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῶν Βα-
 βυλωνίων. ² ἐκελθόντες οὖν εἰς Βα-
 βυλῶνα ἐσεσθε ἐκεῖ ἔτη πλείονα καὶ
 χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν ἐπτά. με-
 τὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ'
 εἰρηνης. ³ νυνὶ δὲ ὁψοσθε ἐν Βαβυ-
 λῶνι θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
 ξυλίνους ἐπ' ὤμοις αἰρομένους, δει-
 κνύοντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν. ⁴ εὐλα-
 βήθητε οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέν-
 τες τοῖς ἄλλοφύλοις ἀφομοιωθῆτε, καὶ
 φόβος ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ⁵ ἰδόν-
 τας ὄχλον ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν αὐ-
 τῶν προσκυνούντας αὐτά. εἶπατε δὲ
 τῇ διανοίᾳ. σοὶ δεῖ προσκυνεῖν δεσπο-
 τα. ⁶ ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν
 ἐστίν, αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς
 ὑμῶν. ⁷ γλώσσα γὰρ αὐτῶν ἐστὶ κατε-
 ξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐτά τε περι-
 χρυσά καὶ περιάργυρα, ψευδὴ δ' ἐστὶ
 καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν. ⁸ καὶ ὥσπερ
 παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυ-
 σίον, ⁹ κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ
 τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν. ἐστὶ δὲ
 καὶ ὅτε ὑφαίρουμένοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ
 τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύ-
 ριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι, ¹⁰ δώ-
 σουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ
 στέγους πόρταις. κοσμοῦσί τε αὐτοὺς,
 ὡς ἀνθρώπους τοῖς ἐνδύμασι Θεοῦς
 ἀργυροῦς, καὶ Θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυ-
 λίνους. ¹¹ οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται
 ἀπὸ τοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημέ-
 νων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.
¹² ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν
 διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὃς
 ἐστὶ πλείω ἐπ' αὐτοῖς. ¹³ καὶ σκῆπ-
 τρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτῆς χῶ-

ρας, ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα
 οὐκ ἀνέλεῖ. ¹⁴ ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δε-
 ξιά, καὶ πέλεκυν. ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέ-
 μου καὶ ληστῶν οὐκ ἐξελίεται. ὅθι
 γνώρῃμοι εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί. μὴ οὖν
 φοβηθῆτε αὐτούς. ¹⁵ ὥσπερ γὰρ σκῆ-
 ος ἀνθρώπου συντριβὴν ἀχρεῖον γίνε-
 ται, ¹⁶ τοιοῦτοι ὑπαρχοῦσιν οἱ θεοὶ
 αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς
 οἴκοις. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρη
 εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν
 εἰσπορευομένων. ¹⁷ καὶ ὥσπερ ταῖς ἰ-
 δικήκοτι βασιλείᾳ, περιπεγραμμέναι
 εἰσὶν αἱ αὐλαί. ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγ-
 μένων. τοιοῦτοι οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσι
 οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροι·
 καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν ληστῶν
 μὴ συληθῶσιν. ¹⁸ λυχνους καίουσιν.
 καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δι-
 νανται ἰδεῖν. ¹⁹ ἐστὶ μὲν ὥσπερ δοκί-
 τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐ-
 τῶν φασὶν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐρπετῶν, κατεσθόντων αὐτοὺς τε
 καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθάν-
 ονται. ²⁰ μεμελανωμένοι τὸ πρόσω-
 πον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ
 τῆς οἰκίας. ²¹ ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν
 καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπταται
 νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρκα,
 ὡς αὐτῶς δὲ καὶ οἱ αἰλουροί, ²² ὅθι
 γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. μὴ οὖν
 φοβείσθε αὐτά. ²³ τὸ γὰρ χρυσίον ὃ
 περικινεῖται εἰς κάλλος, ἂν μὴ τις ἐκ-
 μάξῃ τὸν ἰόν, οὐ μὴ στίλβωσιν, οἷδε
 γὰρ, ὅτε ἐχωνεύοντο, ἤσθοντο. ²⁴ ἐκ
 πάσης τιμῆς ἡγορασμένα ἐστίν, ἐν οἷς
 οὐκ ἐστὶ πνεῦμα. ²⁵ ἄνευ ποδῶν ἐπ'
 ὤμοις φέρονται ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑα-
 τῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις, αἰσγύ-
 νονται τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτά,
²⁶ διὰ τὸ, εἶποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέση, μὴ
 δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι. μῆτε ἂν τις
 αὐτὸ ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτοῦ κη-
 θήσεται, μῆτε ἂν κληθῇ, οὐ μὴ ὀρ-
 θωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα
 αὐτοῖς παρατίθεται, ²⁷ τὰς δὲ θυσίας
 αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν

κατα

καταχρῶνται. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύουσαι οὔτε πτωχῷ οὔτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι. ²⁸ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθήμεναι καὶ λεχῶς ἀπτοῦνται. γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῇτε αὐτούς. ²⁹ πόθεν γὰρ κληθεῖσιν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασιν θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις. ³⁰ καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύνουσιν, ἔχοντες τοὺς χιτῶνας διεβρώγους καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς ποταύους ἐξυρμένους. ὥν αἱ κεφαλὰὶ ἄκαλυπτοι εἰσιν, ³¹ ὠρύονται δὲ βόωντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν ὥσπερ τινὲς ἐν περιδείπνῳ νεκροῦ. ³² ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐνδύσουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παῖδια, οὔτε ἂν κακὸν πάθωσιν ὑπὸ τινος, ³³ οὔτε ἂν ἀγαθὸν, δυναστοῦνται ἀνταποδοῦναι. οὔτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται, οὔτε ἀφελῆσθαι. ³⁴ ὡσαύτως οὔτε πλοῦτον, οὔτε χαλκόν, οὐ μὴ δύνωνται διδοῦναι. ἂν τις εὐχῇ αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῶ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν. ³⁵ ἐκ θανάτου ἀνθρώπου οὐ μὴ ῥύσωνται, οὔτε ἥττονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται. ³⁶ ἀνθρώπων τυφλὸν εἰς ὄρασιν οὐ μὴ περυστήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἀνθρώπου ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται. ³⁷ χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν εὖ ποιήσωσι. ³⁸ τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους λίθοις ὁμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα, καὶ τὰ περιχύρσα, καὶ τὰ περιάργυρα, οἱ δὲ θεραπυνόντες αὐτὰ καταισχυνθήσονται. ³⁹ πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς. ⁴⁰ ἔτι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χαλδαίων ἀτιμαζόντων αὐτὰ, οἱ ὅταν ἴδωσιν ἐνὸν μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσεγγεκάμενοι τὸν Βῆλον, ἀξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ ὄντος αὐτοῦ ἀλοθῆσθαι, ⁴¹ καὶ αὐτοὶ δύνανται αὐτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν αὐτὰ, αἰσθησιν γὰρ οὐκ ἔχουσιν. ⁴² αἱ δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκαθηνται, θυμῶσαι τὰ πίτυρα. ⁴³ ὅταν δὲ τις αὐτῶν ἐλελυσθῇ ὑπὸ τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, τὴν πλησίον ὀνειδίξει, ὅτι οὐκ ἤξιωται ὥσπερ καὶ αὐτὴ, οὔτε τὸ

σχοινίον αὐτῆς διεβράγῃ. ⁴⁴ πάντα τὰ γεγόμενα ἐν αὐτοῖς ἐστὶ ψευδῆ. πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐτοὺς ὑπάρχειν; ⁴⁵ ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχόων κατασκευασμένα εἰσιν. οὐθεν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὁ βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γενέσθαι. ⁴⁶ αὐτοὶ τε οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γένωνται πολυχρόνιοι. ⁴⁷ πῶς τε δὴ μέλλει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα; κατέλιπον γὰρ ψεῦδη καὶ ὄνειδος τοῖς ἐπιγινόμενοις. ⁴⁸ ὅταν γὰρ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὰ πόλεμος καὶ κακὰ, βουλεύονται πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἱερεῖς, ποῦ συναποκυβώσι μετ' αὐτῶν. ⁴⁹ πῶς οὖν οὐκ ἐστὶν αἰσθῆσθαι, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί; οἱ οὔτε σώζουσιν ἑαυτούς ἐκ πολέμου, οὔτε ἐκ κακῶν. ⁵⁰ ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα καὶ περιχύρσα καὶ περιάργυρα γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα, ὅτι ἐστὶ ψευδῆ. τοῖς ἐθνεσὶ πᾶσι τοῖς τε βασιλεῦσι φανερόν ἐσται, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδὲν θεοῦ ἔργον ἐν αὐτοῖς ἐστὶ. ⁵¹ τίνοι οὖν γνωστέον ἐστίν, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί; ⁵² βασιλέα γὰρ χώρας οὐ μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε νεότερον ἀνθρώπου οὐ μὴ δώσι, ⁵³ κρίσιν τε οὐ μὴ διακρίνωσιν ἑαυτῶν, οὐδὲ μὴ ῥύσωνται ἀδίκημα, ἀδύνατοι ὄντες. ⁵⁴ ὥσπερ γὰρ κορῶναι ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίνων ἢ περιχύρσων ἢ περιαργύρων πῦρ, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φεύκονται καὶ διασωθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσοι κατακαυθήσονται, ⁵⁵ βασιλεὺς δὲ καὶ πολεμίους οὐ μὴ ἀντιστῶσι. ⁵⁶ πῶς οὖν ἐκδεκτέον ἢ νομιστέον, ὅτι εἰσὶ θεοί; οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔτε ἀπὸ ληστῶν οὐ μὴ διασωθῶσι, θεοὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυροι, καὶ περιχύρσοι. ⁵⁷ ὧν οἱ ἰσχυρόντες περιελόνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται ἔχοντες, οὔτε ἑαυτοῖς οὐ μὴ βοηθήσωσιν. ⁵⁸ ὥστε κρείσσον εἶναι βασιλέα ἐπιδεικνύμενον τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν, ἢ σκευὸς ἐν οἰκίᾳ χρήσιμος ἐφ' ᾧ κεχρησται ὁ κατήμενος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί. ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ διασω-

ζουσα

ζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί. καὶ ξύλινοι στύλοι ἐν βασιλείαις, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί. ⁵⁹ ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, καὶ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐηχοῦσιν. ⁶⁰ ὡσαύτως καὶ ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὐσπτός ἐστι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῦ. ⁶¹ καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐπιπορευέσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν. ⁶² τὸ τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἄνωθεν ἐξαναλωσαι ὄρη καὶ ὄρυμους, ποιεῖ τὸ συνταχθέν. ταῦτα δὲ οὔτε ταῖς εἰδέαις, οὔτε ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν. ⁶³ ὅθεν οὔτε νομοτέον, οὔτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν, οὔτε κρίσιν κρίναι, οὔτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις. ⁶⁴ γινόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῇτε αὐτούς, ⁶⁵ οὔτε γὰρ βασιλεύσιν οὐ μὴ καταράσωνται, οὔτε μὴ εὐλογήσωσιν. ⁶⁶ σημεῖα τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ

δειξωσιν. οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμπουσιν, οὔτε φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη. ⁶⁷ τὰ θηρία αὐτῶν ἐστὶ κρείττω, ἢ δίνανται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὠφέλησαι. ⁶⁸ κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῶν ἐστὶ φανερόν, ὅτι εἰσὶ θεοί. διὸ μὴ φοβηθῇτε αὐτούς. ⁶⁹ ὥς περ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσὶ ξύλινοι καὶ περιχύρσοι καὶ περιάργυροι. ⁷⁰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ ἐν κηρῷ ῥάμνῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρνειον ἐπικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ἐρρύμμένῳ ἐν σκοτει ἀφωμοιώνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι, καὶ περιχύρσοι, καὶ περιάργυροι. ⁷¹ ἀπὸ τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμαρίου τῆς ἐπ' αὐτοὺς σηπομένης γνωσθήσονται, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. αὐτὰ τε ἐξ ὑστέροιο βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ. ⁷² κρεῖσσον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἰδωλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

Κ Ε Φ. Α'

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἶδον ὀράσεις θεοῦ. ² πέμπτη τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζεί, τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. ³ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, ⁴ καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν πνεῦμα ἐξαίρον ἦρχον ἀπὸ Βοβρά, καὶ νεφέλῃ μεγάλην ἐν αὐτῷ, καὶ φέγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον. καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ

φέγγος ἐν αὐτῷ, ⁵ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. καὶ αὐτῇ ἡ ὄρασις αὐτῶν. ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς. ⁶ καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ, ⁷ καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπαθῆρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός. καὶ ἑλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ⁸ καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων ⁹ οὐκ ἐπιστρέφοντο ἐν τῷ βαδίξειν αὐτά. ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. ¹⁰ καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρὸς-

τρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον αὐτοῦ τοῖς τέσσαρσι. ¹¹ καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἔκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, κατέρω δύο συνέφυγμένοι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκαλύπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν, ¹² καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο. οὐ ἦν ἡν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. ¹³ καὶ ἦν μέσῳ τῶν ζώων ὁρασις ὡς ἀνθρώπων πυρὸς καιομένων, ὡς ὅψις λαμτάντων συστρεφόμενων ἀναμέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξπορευέτο ἀσπράγη. ¹⁵ καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἰχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι. ⁶ καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσείας, καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσι. καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ, ¹⁷ ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο. οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ⁸ οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν κύτοις. καὶ ἶδον αὐτὰ, καὶ οἱ νῶτοι κύτων πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλοῦν τοῖς τέσσαρσιν. ¹⁹ καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἰχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρῃν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρουντο οἱ τροχοί. ²⁰ οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήρουντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς. ²¹ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ εἰστάναι αὐτὰ εἰστήκισαν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρῃν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρουντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. ²² καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡς στερέωμα ὡς ὁρασις κρυστάλλου ἔκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν, ²³ καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἔκτεταμέναι, πτερουσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστω δύο ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ. καὶ ἦν τῷ εἰστάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἰδοὺ φωνὴ

ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ²⁶ ὡς ὁρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν. ²⁷ καὶ ἶδον ὡς ὅψιν ἡλέκτρου ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἶδον ὁρασιν πυρὸς, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω ²⁸ ὡς ὁρασις τόξου, ὅταν ἦ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλοῦν.

Κ Ε Φ. Β'.

Αὕτη ἡ ὁρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου. καὶ ἶδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος, ¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. ² καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἔξῃρέ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μέ, ³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντας με, οἵτινες παρεπικράναν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ⁴ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ⁵ ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι προφήτης εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁶ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτούς, μὴδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλω, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς. τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. ⁷ καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. ⁸ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων. χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. ⁹ καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου, ¹⁰ καὶ ἀνέλιξεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἐμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω

Kkk

σω. καὶ ἐγγράπτο θρήνος καὶ μέλος καὶ οὐαί. C. 3, 1. καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, κατάργαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ² καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐφώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κ Ε Φ. Γ'.

³ Καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου. τὸ στόμα σου φαγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον. ⁴ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, βράδιζε καὶ εἰσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ⁵ διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθυγλώσσον σὺ ἐξαποστείλλη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ⁶ οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους, καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστείλά σε, οὗτοι ἂν εἰσῆκουσάν σου. ⁷ ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακοῦναι μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσι καὶ σκληροκαρδιοί. ⁸ καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νίκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν, ⁹ καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας. μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους, οὓς λέλαληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὡσί σου ἄκουε, ¹¹ καὶ βράδιζε, ἐξελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἔαν ἄρα ἀκούσωσιν, ἔαν ἄρα ἐνδῶσι. ¹² καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἶδον φωνὴν τῶν πτερυγῶν τῶν ζώων πτερουσσομένων ἐτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν

τροχῶν ἐχομένην αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ. ¹⁴ καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταιά. ¹⁵ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιήλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ. καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἐπτα ἡμέρας, ἀναστρέφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτα ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ¹⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοποὶν δέδωκα αὐτῷ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ, ¹⁸ ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατωτήσῃ. καὶ σὺ διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν. ὁ ἄνομος ἐκείνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω. ¹⁹ καὶ σὺ ἔαν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκείνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ. ²⁰ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυγῶν αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ παράπτωμα, καὶ δόσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διετείλω αὐτῷ. καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω. ²¹ σὺ δὲ ἔαν διαστείλῃ τῷ δίκαιῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτη, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διετείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ. ²² καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἀνάστηθι; καὶ ἐξέλθι εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ. ²³ καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰστήκει, καθὼς ἡ ὄρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα κυρίου, ἣν ἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ²⁴ καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μέ, καὶ εἶπε

εἰπέ μοι. εἰσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. ²⁵ καὶ σὺ νῦν ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί, καὶ δηρῶσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. ²⁶ καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφώθῃς, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ²⁷ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τότε λέγει κύριος. ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθὼν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ σὺ νῦν ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ, ² καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχώνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τὰς βλοστάσεις κύκλῳ. ³ καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήραν οὐ σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοίχον οὐ σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλείσῳ, καὶ συγκλείσεις αὐτὴν. σημεῖον ἐστὶ τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν, ὥς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐγὼ δέδωκα σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τισσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι. ⁷ καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὴν. ⁸ καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς, καὶ μὴ στραφής ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὐ συνετελεσθώ-

σιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. ⁹ καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυρούς, καὶ κριθὰς καὶ κύαμον, καὶ φακόν, καὶ κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον. καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὥς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά. ¹⁰ καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἰκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φαγεσαι αὐτά. ¹¹ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίσεις, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἶν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίσεις. ¹² καὶ ἐγκρουφίαν κριθῶν φαγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρούψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν, ¹³ καὶ ἐρεῖς. τότε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ¹⁴ καὶ εἶπα. μηδαμῶς κύριε θεὸς Ἰσραὴλ. εἰ ἡ ψυχὴ μου οὐ μιμνῆσται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριόλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ ἐξεληλύθειν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἑώλον. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβιτίων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν. ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς μέ. νῦν ἀνθρώπου. ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φαγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται, ¹⁷ ὅπως ἐνδείκεις γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος. καὶ ἀφανισθῇσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακῇσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ σὺ νῦν ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξείαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπαΐξῃ αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πῶγνά σου. καὶ λήψῃ ξυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτοὺς, ² τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῳ τῇ πόλει κατὰ τὴν πληρώσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ. καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν

Kkk 2

ῥομ-

ρομφαία κύκλω αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιῖς τῷ πνεύματι. καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. ³ καὶ λήψῃ ἐκείθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου. ⁴ καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ. ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ, καὶ ἔρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁵ ταδε λέγει κύριος. αὕτῃ ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτήν, καὶ τὰς κυκλῶ αὐτῆς χώρας. ⁶ καὶ ἔρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμμά μου τῶν χωρῶν τῶν κυκλῶ αὐτῆς. διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. ⁷ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν οὐ πεποιήκατε, ⁸ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρῖμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ⁹ καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου. ¹⁰ διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρῖματα, καὶ διασκορπιῶ πάντα τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον. ¹¹ διὰ τοῦτο, ὣς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἡ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, καὶ γὰρ ἀπώσωμαί σε, οὐ φείσεταί μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ γὰρ οὐκ ἐλεήσω. ¹² τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλω σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. ¹³ καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτοὺς. ¹⁴ καὶ

θήσομαι σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγάτεράς σου κύκλω σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος, ¹⁵ καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαΐστη ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλω σου, ἐν τῷ ποιῆσαι με ἐν σοὶ κρῖματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου. ἐγὼ κύριος, λελάληκα. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαι με βολίδας τοῦ ἰμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλείψιν, καὶ συντριψὼ στήριγμα ἄρτου σου. ¹⁷ καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σέ ἱμῶν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ τιμωρήσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελυσσονται ἐπὶ σέ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κυκλόθεν. ἐγὼ κύριος, λελάληκα.

Κ Ε Φ. 5'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρὸςωπὸν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτὰ, ³ καὶ ἔρεῖς. τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου. ταδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλά ὑμῶν, ⁴ καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλὼ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν. ⁵ καὶ διασκορπιῶ τὰ ὄστα ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ⁶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν. ⁷ καὶ πεσοῦνται τραυματαῖαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁸ ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις, ⁹ καὶ μνησθήσονται μοι οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἡμαλωτεύθησαν ἐκεί. ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνεύσει ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, καὶ κόπονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν, ¹⁰ καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος, λελά-

λελάληκα. ¹¹ τάδε λέγει κύριος. κρότησον τῇ χειρὶ καὶ πρόσφeson τῷ ποδὶ, καὶ ἐπὶ οὖν, εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται. ¹² ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεισέται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει, καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται. καὶ ἐν τῷ ὅρῳ μου ἐπὶ αὐτοὺς, ¹³ καὶ γνωσεῖσθε διότι ἐγὼ κύριος. ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐιδώλων ὑμῶν κύριον τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν. ἐπὶ τὰντα βουρὴν ὑψηλὴν, καὶ ὑποκάτω λέοντος συσκότου, οὐ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμὴν ὑωδίας πᾶσι τοῖς ἐιδώλοις αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου λεβλαθᾶ ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν. ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, ἔγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἐπὶ οὖν. ἀδὲ λέγει κύριος. τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ ἔερας ἦκει, τὸ πέρας ἦκει ἐπὶ τὰς ἔσσεσθαι πτέρυγας τῆς γῆς. ⁶ ἦκει ὁ πέρας ⁷ ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν γῇ. ἦκει ὁ καιρὸς, ἡγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ ἰδίων. ⁸ νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν ὕμνον μου ἐν σοί, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς δοαῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου, ⁹ οὐ φείσεταί ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι ἄς ὁδοὺς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ὑπτῶν. ³ νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ποστεῖλῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ ἅντα τὰ βδελύγματά σου, ⁴ οὐ φείσεταί ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος. διότι τάδε λέγει κύριος. ¹⁰ ἰδοὺ τὸ ἔερας ἦκει. ἰδοὺ ἡ ἡμέρα κυρίου. εἰ ἡ ῥάβδος ἦνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξάνθηκεν. ¹¹ καὶ συντρίψει στήριγμα

ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς. ¹² ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα. ὁ κτώμενος μὴ χαίρετω, καὶ ὁ πωλὼν μὴ θρηγνέτω. ¹³ διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐκ ὀφθαλμοῦ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει. ¹⁴ σαρπίσσετε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρῖνατε τὰ σύμπαντα. ¹⁵ ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν. ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει. ¹⁶ καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὁρέων. καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. ¹⁷ πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μῆροὶ μολυνθήσονται ὕγρασίᾳ, ¹⁸ καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος. καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα. ¹⁹ τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται. αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίσαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἐγένετο. ²⁰ ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπεροφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν. ἐνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν. ²¹ καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἄλλοτριων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ. ²² καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μανύουσι τὴν ἐπισκοπὴν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ, ²³ καὶ ποιήσουσι φρυμὸν. διότι ἡ γῇ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας. ²⁴ καὶ ἀποστρέψω τὸ φρυαγμα τῆς ἰσχῦος αὐτῶν, καὶ μανθηθήσονται τὰ ἄγια αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐξίλασμός ἦξει, καὶ ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται. ²⁶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθήσεται ὄρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων. ²⁷ ἀρχὸν ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἰ

αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθῶσονται. κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτη τοῦ μηνός, ἐγὼ ἐκαθήμεν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, ² καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρον ³ καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρός, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἢ ὀράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης εἰς Βορρᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου. ⁴ καὶ ἰδοὺ, ἦν ἐκεῖ δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἶδον ἐν τῷ πεδίῳ. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολάς. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, εἴωρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὥδε τοῦ ἀπέχισθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου, καὶ ἐτι ὅφει ἀνομία, μείζονας. ⁷ καὶ εἰςῆγαγέ με ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς αὐλῆς, ⁸ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ὀρυξον. καὶ ὀρυξα, καὶ ἰδοὺ θύρα, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. εἰσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας, αἷς οὗτοι ποιοῦσιν ὥδε. ¹⁰ καὶ εἰσηλθόν, καὶ ἰδόν, καὶ ἰδοὺ μάταια βδελύγματα, καὶ πάντα τὰ ἰδῶλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτούς κύκλῳ. ¹¹ καὶ ἐβδόμηκοντα ἀνδρὲς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τοῦ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ αἰμίς τοῦ θυμιαματος ἀνέβαινε. ¹² καὶ εἶπε πρὸς μέ. εἴωρακας υἱὲ ἀνθρώπου, αἱ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ

κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν. διότι εἶπαν, οὐχ ὅρα ὁ κύριος, ἐγκαταλέλοιπε κύριος τὴν γῆν. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἐτι ὅφει ἀνομίας μείζονας αἷς οὗτοι ποιοῦσι. ¹⁴ καὶ εἰςῆγαγέ με ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἰδοὺ, ἐκὶ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμούζ. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου εἴωρακας, καὶ ἐτι ὅφει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων. ¹⁶ καὶ εἰςῆγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀναμένον τῶν αἰλάμ, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἶκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ. εἴωρακας υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ μικρὰ τὸ ὅσα Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας αἷς πεποιθήκασιν ὥδε; διότι ἐπληρῶσαν τὴν γῆν ἀνομίας. καὶ ἰδοὺ, αὐτοὶ ὡς μυκτῆρίζοντες. ¹⁸ καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὥτά μου φωνὴ μεγάλη, λέγων. ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως. καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεῖν τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ² καὶ ἰδοὺ, ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἕκαστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ εἰς ἀντὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσηλθούσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. ³ καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ, ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκὸτα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. διελθε μέσῃ Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστανάζοντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γενομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁵ καὶ τοῖς αἰσθάνουσίν μου, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ

αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε. ⁶ πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν. ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἔστι τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε, ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἱ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ. ⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. μιάνετε τὸν οἶκον, καὶ πλησάτε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε. ⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτούς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα. οἶμοι κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχεῖαι σε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ; ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας. ὅτι εἶπαν, ἐγκατέλιπε κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος. ¹⁰ καὶ οὐ φέισται μοι ὁ ὀφθαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέσσω. ¹¹ καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδικώς τὸν ποδῆρην καὶ ἔξωσμενος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων. πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Κ Ε Φ. Ι.

Καὶ ἰδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ, ὡς λίθος σασφιέρου ὁμοίωμα θρόνον ἐπ' αὐτῶν. ² καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδικότα τὴν στολὴν. εἰσέλθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβὶμ, καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ. ³ καὶ τὰ Χερουβὶμ εἰσῆλκε ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. ⁴ καὶ ἀπῆρην ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἐπλήσθη τὸν οἶκον ἡ νεφέλη. καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου. ⁵ καὶ φωνὴ τῶν πτερυγῶν τῶν Χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς

ἐσωτέρας, ὡς φωνὴ θεοῦ σαδδαὶ λαλοῦντος. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδικότῃ τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔσθῃ ἐχόμενος τῶν τροχῶν. ⁷ καὶ ἐξέτειναν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδικότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε. ⁸ καὶ ἰδον τὰ Χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ ἰδον, καὶ ἰδοὺ, τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν Χερουβὶμ. τροχὸς εἰς ἐχόμενος Χερουβ ἐνός, καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθράκος. ¹⁰ καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ἡ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ. ¹¹ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἵπορευόντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ. ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἵπορευόντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ. ¹² καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλοῦν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς. ¹³ τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γεγυλ ἀκούοντός μου. ¹⁴ καὶ τὰ Χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἰδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. ¹⁵ καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ Χερουβὶμ, ἵπορευόντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν. ¹⁶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, εἰστήκεισαν. καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν. διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθε δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ, ¹⁸ καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα θεοῦ

θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπὶ αὐτῶν ὑπεράνω.
 20 τοῦτο τὸ ζῶον ἐστὶν ὃ ἶδον ὑποκά-
 τω θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
 τοῦ Χοβάρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβὶμ
 ἐστὶ. 21 τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ
 ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ὁμοίωμα
 χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν
 πτερυγῶν αὐτῶν. 22 καὶ ὁμοιώσεις τῶν
 περὶ αὐτῶν. ταῦτα τὰ πρόσωπα
 ἐστὶν ἃ ἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
 Χοβάρ, καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρός-
 ὃπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἡγαγέ
 με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου
 τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ
 ἀνατολάς. καὶ ἰδού, ἐπὶ τῶν προθύ-
 ρων τῆς πύλης ὡς ἑκοσι καὶ πέντε ἄν-
 δρες, καὶ ἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰε-
 χονίαν τὸν τοῦ Ἐζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν
 τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ
 λαοῦ. 2 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. υἱέ
 ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζό-
 μενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλήν
 πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, 3 οἱ λέ-
 γοντες, οὐχὶ προσφάτως ὠκοδομηγὰται
 αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς
 δὲ τὰ κρέα. 4 διὰ τοῦτο προφητεύσου
 ἐπ' αὐτοὺς, προφητεύσου υἱέ ἀνθρώ-
 που. 5 καὶ εἶπεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα κυ-
 ρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ. λέγε. τάδε
 λέγει κύριος. οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύμα-
 τος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι, 6 ἐπληθύ-
 νατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
 καὶ ἐνεπλησάτε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
 τραυματιῶν. 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 κύριος. τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπα-
 τάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοι εἰσι τὰ
 κρέα, αὕτη δὲ ὁ λέβης ἐστὶ, καὶ ὑμεῖς
 ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς. 8 ῥομφαίαν
 φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ'
 ὑμᾶς, λέγει κύριος. 9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
 ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς
 εἰς χεῖρας ἁλλοτρίων, καὶ ποιήσω ἐν
 ὑμῖν κρίματα. 10 ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε,
 ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ
 ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.
 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με,
 καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε,

καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπον μου, καὶ ἀνέ-
 βόησα φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα. οἴμοι
 οἴμοι κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σὺ
 τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραὴλ; 14 καὶ
 ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων.
 15 υἱέ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ
 οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ
 πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντελέ-
 σται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
 Ἱερουσαλὴμ, μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ
 κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρο-
 νομίαν. 16 διὰ τοῦτο εἶπον. τάδε λέ-
 γει κύριος. ὅτι ἀπώσονται αὐτοὺς εἰς
 τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς
 πάσαν γῆν, καὶ ἐσομαι αὐτοῖς εἰς
 ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν
 εἰσέλθωσιν ἐκεῖ. 17 διὰ τοῦτο εἶπον.
 τάδε λέγει κύριος. καὶ εἰσδεξομαι αὐ-
 τοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναξω αὐ-
 τοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐ-
 τοὺς ἐν αὐταῖς. καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν
 γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, 18 καὶ εἰσελεύσονται
 ἐκεῖ, καὶ ἐξαρουῖσι πάντα τὰ βδελύγ-
 ματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 αὐτῆς ἐξ αὐτῆς. 19 καὶ δώσω αὐτοῖς
 καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καιρὸν
 δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν
 καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
 αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρ-
 κίνην, 20 ὅπως ἐν τοῖς προσταγμάσι
 μου πορεύονται, καὶ τὰ δικαιώματά
 μου φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτὰ,
 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἐσο-
 μαι αὐτοῖς εἰς θεόν. 21 καὶ εἰς τὴν καρ-
 δίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν
 ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν
 ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν δέδοκα, λέγει κύριος.
 22 καὶ ἔξηραν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυ-
 γας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐ-
 τῶν, καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐ-
 τὰ ὑπεράνω αὐτῶν. 23 καὶ ἀνέβη ἡ
 δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ
 ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς
 πόλεως. 24 καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
 καὶ ἡγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι
 θεοῦ. καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς
 ἶδον, 25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμα-
 λωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυ-
 ρίου οὓς ἐδίδε μοι.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ³ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ⁴ καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας, ὥς ἐκπορεύεται αἰχμαλωτος ⁵ ἐνώπιον αὐτῶν. διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διελεύσῃ δι' αὐτοῦ ⁶ ἐνώπιον αὐτῶν. ἐπ' ὧμων ἀναλήφθησθαι, καὶ κεκρυμμένους ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ ὄκῳ Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάτο μοι. καὶ σκευὴ ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἐσπέρας διώρυξά ἤμαυτῷ τὸν τοῖχον, καὶ κεκρυμμένους ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τοπρῶτ' πρὸς με, λέγων. ⁹ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σέ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων, τί σὺ ποιεῖς; ¹⁰ ἐπὶν πρὸς αὐτοὺς. τάδε λέγει κύριος κύριος, ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ¹¹ ἐπὶν, ὅτι ἐγὼ τέρατα ποίω, ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτῷ. ἐν μεταοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, ¹² καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρθηθήσεται, καὶ κεκρυμμένους ἐξελεύσεται δια τοῦ τοίχου, καὶ διωρύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται. ¹³ καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευ-

τήσῃ. ¹⁴ καὶ πάντα τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἀνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκινώσω ὅπως αὐτῶν. ¹⁵ καὶ τῷ γνώσονται, διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. ¹⁶ καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πασας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰρήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βρασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι. ¹⁹ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς. τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ. τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦμεναι ἐξερημοθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ²¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²² υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, μακρὰ αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὄρασις; ²³ διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς αὐτοὺς. τάδε λέγει κύριος. καὶ ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, ἡγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὀράσεως. ²⁴ ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδής, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁵ διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μῃκύνω ἔτι. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων. λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει κύριος. ²⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, ἴδου ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες, λέγουσιν, ἡ ὄρασις ἣν οὗτος ὀρεῖ, εἰς ἡμέρας

ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει. ²⁸ διὰ τοῦτο εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς, τὰδε λέγει κύριος· οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω. λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, προφητεύσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀκουσατε λόγον κυρίου. ³ τὰδε λέγει κύριος. οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. ⁴ ὥς· ἀλωπικεῖς ἐν ταῖς ἐρημοῖς οἱ προφῆται σου Ἰσραὴλ· ⁵ οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι. καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου, ⁶ βλέποντες ψευδῇ, μαντεύμενοι μάταια, οἱ λέγοντες, λέγει κύριος, καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστήσαι λόγον. ⁷ οὐχὶ ὄρασιν ψευδῇ ἐωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε; ⁸ καὶ διὰ τοῦτο εἰπὼν, τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει κύριος, ⁹ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὀρώντας ψευδῇ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια. ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἐξελεύσονται, καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος. ¹⁰ ἀνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, λέγοντες, εἰρήνη, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται. ¹¹ εἰπὼν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας· πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνθέσμους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαίρων, καὶ ῥαγήσεται. ¹² καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοίχος, καὶ οὐκ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς. πού ἐστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἣν ἠλείψατε; ¹³ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται. καὶ τοὺς λί-

θους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐξάξω εἰς συντέλειαν. ¹⁴ καὶ κατασκάψω τὸν τοίχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται. καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ¹⁵ καὶ συντέλεσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοίχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, πεσεῖται. καὶ ἐπεπρὸς ὑμᾶς. οὐκ ἔστιν ὁ τοίχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν· ¹⁶ προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει κύριος. ¹⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου, τὰς προφητεύουσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφητεύσου ἐπ' αὐτάς, ¹⁸ καὶ ἔρεῖς. τὰδε λέγει κύριος. οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς. καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν ψυχάς. αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιποιούσιν. ¹⁹ καὶ ἐβέβηλουν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἔνεκεν πλασμάτων ἄρτων τοῦ ἀποκτείνειν ψυχάς, ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαφ' ἐξακουόντι μάταια ἀποφθέγματα. ²⁰ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς ἐκτ' ἐστρέφετε ψυχάς. καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελεῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν, ²¹ καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσονται τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χειρὶν ὑμῶν εἰς συστρόφην. καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ κύριος. ²² ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἐγὼ οὐ διεστρεφον αὐτόν, καὶ τοῦ κατισχύσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηράς, καὶ ζῆσαι αὐτόν. ²³ διὰ τοῦτο ψευδῇ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι. καὶ οὐ-

σομαί

νομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Καὶ ἦλθον πρὸς με ἐκ τῶν προσβυτέρων ἄνδρες τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου. ² καὶ ἐγένετο πρὸς με λόγος κυρίου, λέγων. ³ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐθήκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν. εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; ⁴ διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταδε λέγει κύριος. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ὅς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ, ⁵ ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν. ⁶ διὰ τοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. ταδε λέγει κύριος κύριος. ἐπιστρέψατε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. ⁷ διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ. ⁸ καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἐξαρώ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁹ καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανήσῃ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ λήψον-

ται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀδικημα τοῦ ἐπερωτῶντος. καὶ κατὰ τὸ ἀδικημα ὁμοίως τῷ προφῆτῃ ἔσται. ¹¹ ὅπως μὴ πλανᾶται ἐτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μαίνωνται ἐτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν, καὶ ἐσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, λέγει κύριος. ¹² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹³ υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἢ ἐὰν ἁμάρτη μοι τοῦ παραπτεῖν παράπτωμα, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν, καὶ συντρίψω αὐτὴν στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ ἐξαρώ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη. ¹⁴ καὶ ἐὰν ὥσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει κύριος. ¹⁵ ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγῃ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν, οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων, ¹⁶ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡσι, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἢ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον. ¹⁷ ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγῃ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἔκτο, ῥομφαία διελθᾷ διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρώ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ¹⁸ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται. ¹⁹ ἢ καὶ θάνατον ἐξαποστελέω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχῶ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ²⁰ καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ²¹ ταδε λέγει κύριος. ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστελέω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ²² καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασσεωσμένοι αὐτῆς,

αὐτῆς, οὐ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς·
καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἐκπορεύονται
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὤψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐ-
τῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ
μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπή-
γαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ
ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν, ²³ καὶ παρα-
καλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὤψεσθε τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐ-
τῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην
πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐ-
τῇ, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με,
λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν
γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάν-
των τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν
ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρου; ³ εἰ
λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι
εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς
πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν
σκεῦος; ⁴ πᾶρξ ὁ πυρὶ δέδοται εἰς
ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐναιυτὸν κάθα-
σιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ
ἐκλείπει εἰς τέλος. μὴ χρήσιμον ἔσται
εἰς ἐργασίαν; ⁵ οὐδὲ ἐτι αὐτοῦ ὄντος
ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν; μὴ
ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέ-
λος, εἰ ἐτι ἔσται εἰς ἐργασίαν. ⁶ διὰ
τοῦτο εἶπὼν, τὰδε λέγει κύριος. ὃν
τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ ὄρου ὃ δέδωκα αὐτὸ
πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ δώσω
τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς. ἐκ τοῦ
πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς
καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι
ἐγὼ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρό-
σωπόν μου ἐπ' αὐτούς. ⁸ καὶ δώσω τὴν
γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνθ' ὧν παρέπε-
σον παραπτώματα, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ιε'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με,
λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι
τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,
³ καὶ ἔρεῖς. τὰδε λέγει κύριος τῇ Ἱε-
ρουσαλὴμ. ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσις
σου ἐκ γῆς Χαναάν. ὁ πατήρ σου
Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταῖα.
⁴ καὶ ἡ γένεσις σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐτέχ-
θης, οὐκ ἔδρασας τοὺς μαστοὺς σου,

καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, οἱ δὲ ἐ-
ῆλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπα-
ργανώθης, ⁵ οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλ-
μός μου ἐπὶ σοί, τοῦ ποιῆσαι σοὶ
ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν πᾶν
σοί. καὶ ἀπερρίφθης ἐπὶ πρόσκωπον τοῦ
πεδίου τῇ σχολιότητι τῆς ψυχῆς σου
ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐτέχθης. ⁶ καὶ ἀπῆλθον
σέ, καὶ ἶδον σε πεφυρμένην ἐν τοῖς
ματί σου. καὶ εἶπά σοι. ἐκ τοῦ αἵ-
τός σου ζῶ, ⁷ πληθύνου, καθὼς
ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκε σε, καὶ
ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ ἐ-
ῆλθες εἰς πόλεις πόλεων. οἱ μαστοὶ
σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θύρα σου
ἀνέτειλε. σὺ δὲ ἤσθα γυμνὴ καὶ ἀσ-
μονοῦσα. ⁸ καὶ διήλθον διὰ σοῦ, καὶ
ἶδον σε. καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου, καὶ πε-
ρὸς καταλυόντων. καὶ διεπίτασα τὰ
πετρύγας μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλει
τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά
καὶ εἰςῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέ-
γει κύριος. καὶ ἐγένου μοι, ⁹ καὶ ἐλά-
σά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνά τὸ αἷ-
μα σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐχρίσά σε ἐν ὕδα-
τι. ¹⁰ καὶ ἐνεδυσά σε ποικίλα, καὶ ἐπέ-
σά σε ὑάκινθον. καὶ ἐζώσά σε βύσσινον
καὶ περιέβαλόν σε τριχαπτῶ. ¹¹ καὶ
ἐκόσμησά σε κόσμον, καὶ περιέβα-
ν ψέλια περὶ τὰς χεῖρας σου, καὶ κα-
πέμα περὶ τὸν τραχήλόν σου. ¹² καὶ ἐπέ-
κα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτήρά σου, καὶ σι-
τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου, καὶ σι-
φανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
σου, ¹³ καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ θύ-
ρυρίῳ. καὶ τὰ περιβολαῖά σου βύσσινον
καὶ τριχαπτῶ καὶ ποικίλα, καὶ ἐλαιο-
ν καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἐξῆλ-
θον σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῇ πα-
λει σου, διότι συνετελεσμένον ἦν ἡ
εὐπρεπεία ἐν τῇ ὠραιότητι ἧς ἐτί-
θη ἐπὶ σέ, λέγει κύριος. ¹⁵ κατεπεπλή-
κην ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπορεύσαιο ἐν
τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξῆλθας τὴν πα-
νείαν σου ἐπὶ πάντα παρόδον. ¹⁶ καὶ
ἐλάβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐτί-
θης σεαυτῇ ἐιδωλὰ ῥαπτά, καὶ ἐ-
πόρευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ ἐλά-
θης οὐδὲ μὴ γένηται. ¹⁷ καὶ ἐλάβες
σκεῦη τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τῶν

σίῳ μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἔδωκ' αὐτῷ
 ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκό-
 νας ἀρσενικάς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν
 αὐταῖς, ¹⁸ καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν
 τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐ-
 τὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμία-
 μά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν,
¹⁹ καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι,
 πεμιδάλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά
 σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου
 αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. καὶ ἐγένετο,
 λέγει κύριος, ²⁰ καὶ ἔλαβες τοὺς υἱοὺς
 σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννη-
 σας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν.
 ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας, ²¹ καὶ ἐσφα-
 ξας τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ
 ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι σε αὐτὰ αὐ-
 τοῖς. ²² τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορ-
 νείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νη-
 πιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ
 ἀσχημονοῦσα, πεφυμένη ἐν τῷ αἵ-
 ματί σου ἐξήσας. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ
 πάσας τὰς κακίας σου, λέγει κύριος,
²⁴ καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἰκίαν πορ-
 νικὴν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἐκθεμα
 ἐν πάσῃ πλατείᾳ, ²⁵ καὶ ἐπ' ἀρχῆς
 πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνείᾳ
 σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου. καὶ
 διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ,
 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου,
²⁶ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
 Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς
 μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς ἐξε-
 πόρνευσας τοῦ παροργίσει με. ²⁷ ἐὰν
 δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ
 ἐξάρω τὰ νόμιμά σου, καὶ παραδώσω
 εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας
 ἀλλοφύλων τὰς ἐκκληνοῦσας σε ἐκ τῆς
 ὁδοῦ σου ἧς ἡσέβησας. ²⁸ καὶ ἐξεπόρ-
 नेυσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ,
 καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξε-
 πόρνευσας καὶ οὐκ ἐνέπικτω. ²⁹ καὶ
 ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς
 γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις
 ἐνεπλήσθης. ³⁰ τί διαθῶ τὴν θυγα-
 τέρα σου, λέγει κύριος; ἐν τῷ ποιῇ-
 σαι σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς
 πόρνης, καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν
 ταῖς θυγατράσι σου. ³¹ τὸ πορνεῖον
 ὠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ
 τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλα-

τείᾳ. καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα
 μισθώματα, ³² ἡ γυνὴ ἡ μοιχαμένη
 ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
 λαμβάνουσα μισθώματα, ³³ πᾶσι τοῖς
 ἐκπορνεύουσιν αὐτὴν προσεδίδου μι-
 σθώματα. καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα
 πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες
 αὐτοὺς τοῦ ἐρχεσθαι πρὸς σέ κυκλό-
 θεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου. ³⁴ καὶ ἐγένετο
 ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖ-
 κας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ
 πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδίδοναι σι
 μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ
 ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμ-
 μένα. ³⁵ διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον
 κυρίου. ³⁶ τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν
 ἐξέχεας τὸν χυλὸν σου, καὶ ἀποκα-
 λυφθῇσεται ἡ αἰσχύνῃ σου ἐν τῇ πορ-
 νείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου, καὶ
 εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν
 σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων
 σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς. ³⁷ διὰ τοῦτο
 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἐρα-
 στάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς,
 καὶ πάντας οὓς ἡγάπησας σὺν πᾶσιν
 οἷς ἐμίσεις. καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ
 κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας
 σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν
 τὴν αἰσχύνῃ σου, ³⁸ καὶ ἐκδικήσω σε
 ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν
 αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου. ³⁹ καὶ παρα-
 δώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατα-
 σκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθε-
 λούσι τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε
 τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεῦῃ
 τῆς καυχῆσεώς σου. καὶ ἀφήσουσί σε
 γυμνὴν, καὶ ἀσχημονοῦσαν. ⁴⁰ καὶ
 ἀξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους, καὶ λιθοβολή-
 σουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσιν
 σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν. ⁴¹ καὶ ἐμ-
 πρήσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ, καὶ
 ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον
 γυναικῶν πολλῶν. καὶ ἀποστρέψω σε
 ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ
 δώσω οὐκέτι. ⁴² καὶ ἐπαφῇσω τὸν θυ-
 μόν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ
 ζήλος μου ἐκ σοῦ. καὶ ἀναπαύσομαι,
 καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι. ⁴³ ἀνθ'
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου,
 καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις. καὶ
 ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν
 σου

σου δέδωκα, λέγει κύριος. και οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσεβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. ⁴⁴ ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ, λέγοντες, καθὼς ἡ μήτηρ, ⁴⁵ καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρὸς σου. σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπώσαμεναι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος. ⁴⁶ ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμαρεία αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου. καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. ⁴⁷ καὶ οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέρεκεις αὐτάς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ⁴⁸ ὥς ἐγώ, λέγει κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου. ⁴⁹ πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμιμα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἱσπατάλων αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατέραςιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πίνητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο, ⁵⁰ καὶ ἐμεγαλύνουν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξῆρα αὐτάς καθὼς ἴδον. ⁵¹ καὶ Σαμαρεία κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἤμαρτε. καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἰδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας. ⁵² καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου ἐν ἡ ἐφθίρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἰδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ σιαντῆς. καὶ σὺ ἀλοχύνθητι, καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαίῳ σοὶ εἰς τὰς ἀδελφάς σου. ⁵³ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφάς αὐτῶν τὴν ἀποστροφήν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς. καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁵⁴ ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν σου, καὶ ἀτιμωθῇ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι με. ⁵⁵ καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἐστὶ ἀρχῆς ἦτε. ⁵⁶ καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα, ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοήν ἐν τῷ στόματι σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου. ⁵⁷ πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κλίμας σου, ὃν τρόπον νῦν ὄνεις, ἡ θυγατέρα Συρίας καὶ πάντες τῶν κήλων αὐτῆς θυγατέρες αἱ ἀλλοφύλων περιεχουσῶν σε κήλων, ⁵⁸ τὰς βεβηλίας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου οὐκ ἐκόμισαι αὐτάς, λέγει κύριος. ⁵⁹ καὶ λέγει κύριος. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὥς ἠτίμωσας ταῦτα ταῖς ἐβραῖναι τὴν διαθήκην μου. ⁶⁰ καὶ μνησθήσονται ἐγὼ τῆς διαθήκης μετῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητος σου, καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην νεονιον. ⁶¹ καὶ μνησθήσῃ τὸν ὅδόν σου καὶ ἐξατιμωθῇ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου ἐν ταῖς νεωτέρας σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου. ⁶² καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπινοήσω ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁶³ ὅπως μνησθῇς αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ ἦ σοὶ εἰς ἀπόρρητόν το στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλάσκεισθαί με ἐν σοὶ τὰ πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, δηγήσου τὸ ἥγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ³ καὶ ἐρεῖς. καὶ λέγει κύριος. αὐτὸς ὁ μέγας ὁ μακροτέρων ὁ μακρὸς τῇ ἐκτασει κήρης ὄνυχων, ὃς ἔχει τὸ ἥγημα ἐκείναι εἰς τὸν Ἀβιαν, καὶ ἐλάττω ἐπιλεκτά τῆς κείρου, ⁴ τὰ σπέρμα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκλεισε, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πολλὰ τετυγισμένην ἐξέτι αὐτά. ⁵ καὶ ἐλάττω ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἐκένεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐξ ἐλπίδος πολλῶν, ἐπιβλεπόμενον ἐταῖον αὐτῷ.

⁶ και ἀνέτειλε και ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν και μικράν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτό. και ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν. και ἐγένετο εἰς ἄμπελον, και ἐποίησεν ἄπωρυας, και ἐξέτενε τὴν ἀναθενδράδα αὐτῆς. ⁷ και ἐγένετο αἰετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι. και ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὐτῇ περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτόν, και ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, και τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξασπέντευεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς. ⁸ εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὐτὴ παινέται, τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς και φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην. ⁹ διὰ τοῦτο εἶπὺν. τάδε λέγει κύριος. εἰ κατευθυνεῖ, οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότῃτος αὐτῆς και ὁ καρπὸς σαπῆσεται; και ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, και οὐκ ἔν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς. ¹⁰ και ἰδοὺ παινέται. μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἄψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται. ¹¹ και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὺν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα. οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἶπὺν. ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλωνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ και λήψεται τὸν βασιλεῖα αὐτῆς και τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, και ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. ¹³ και λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, και διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, και εἰσάξει αὐτόν ἐν ἀρᾷ, και τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται, ¹⁴ τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, και ἰσθάνειν αὐτὴν. ¹⁵ και ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους και λαὸν πολὺν. εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; και παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται; ¹⁶ ὡς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὃ βασιλεὺς ὃ

βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἡτίμωσε τὴν ἀράν μου, και ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλωνος τέλευτήσῃ. ¹⁷ και οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ὄλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτόν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρπαβολία και ἐν οἰκοδομῇ βλοστάσεων, τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς. ¹⁸ και ἡτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην. και ἰδοὺ δέδωκα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, και πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἶπὺν. τάδε λέγει κύριος. ὡς ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν μου ἦν ἡτίμωσε, και τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη, και δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. ²⁰ και ἐκπετάσω ἐπ' αὐτόν τὸ δίκτυον, και ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ. ²¹ ἐν πάσῃ παραταξίᾳ αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. και τοὺς καταλοῖπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα. ²² δεῖτε τάδε λέγει κύριος. και λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κέθρου ἐκ κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνῶ, και καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν, ²³ και κρεμάσω αὐτόν ἐν ὄρει μετῴρω Ἰσραὴλ, και καταφυτεύσω, και ἐξοίσει βλαστον, και ποιήσει καρπὸν, και ἔσται εἰς κέθρον μεγάλην. και ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄφειον, και πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται. τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται, ²⁴ και γνώσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλων ὑψηλόν, και ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, και ἡσραίων ξύλον χλωρόν, και ἀναθαύλων ξύλον ξηρόν. ἐγὼ κύριος λελάληκα και ποιήσω.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἔμπρὶν ἡ παραβολὴ αὐτῇ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, και οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν. ³ ὡς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὐτῇ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ⁴ ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαὶ εἰπιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς, οὕτως και ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ε-

μαι

μαί εἰσιν. ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται. ⁵ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ⁶ ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μίανῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφ᾽ ἑδρῶ οὐσαν οὐ προσεγγίξῃ, ⁷ καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδοῦναι, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπάται. τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ, ⁸ καὶ τὸ ἀργυρίον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται. καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσῃ ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ⁹ καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφυλάκται, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. δίκαιος οὗτός ἐστι, ζωὴ ζήσεται, λέγει κύριος. ¹⁰ καὶ ἐὰν γεννησῇ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα, ¹¹ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε, ¹² καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἰδῶλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἄνομίαν πεποίηκε, ¹³ μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν. οὗτος ζωὴ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἁνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. ¹⁴ ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱόν, καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιῇ κατ' αὐτάς, ¹⁵ ἐπὶ τῶν ὁρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε, ¹⁶ καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλεν, ¹⁷ καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ

πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη, οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίᾳ; πατὴρ αὐτοῦ, ζωὴ ζήσεται. ¹⁸ ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψῃ καὶ ἄρπασῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἀποθάνεται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἔρειτε τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλος πεποίηκε. πάντα τὰ νόμμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτά. ζωὴ ζήσεται. ²⁰ ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται. ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ. δικαιοσύνη δίκαιῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἄνομία ἄνομῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. ²¹ καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἁνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιῇ δικαιοσύνην καὶ ἔλος, ζωὴ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ²² πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησε, οὐ μνησθήσονται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἣ ἐποίησε, ζήσεται. ²³ μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἁνόμου, λέγει κύριος, ὥς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν; ²⁴ ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἁνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν. ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ὧ παρέπικε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται. ²⁵ καὶ εἶπατε οὐ κατεθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου. ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατεθύνει; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατεθύνει; ²⁶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ὧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. ²⁷ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἁνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιῇ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. ²⁸ καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἁσβεσίων αὐτοῦ ὧν ἐποίη-

ἐποίησε, ζῶν ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ²⁹ καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ; ³⁰ ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρίνω ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας. ³¹ ἀποθρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοὺς καρδιαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν. καὶ ἵνατί ἀποθνήσκειτε οἶκος Ἰσραὴλ; ³² διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει κύριος.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Καὶ σὺ λάβε Θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, ² καὶ ἔρεῖς. τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη, ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυσε σκύμνους αὐτῆς; ³ καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε. ⁴ καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου, ⁵ καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς. καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμων αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτὸν, ⁶ καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα. ἀνθρώπους ἔφαγε, ⁷ καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ, ⁸ καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, ⁹ καὶ ἔθοντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλαίῳ, ἦλθε πρὸς βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁰ ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ ἐν ὑδάτι πεφυντευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὑδατος πολλοῦ. ¹¹ καὶ ἐγένετο

αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεγῶν. καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς, ¹² καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐξόρφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς. ἐξειδικήθησαν καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς. πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν. ¹³ καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνδρῶν. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος. φυλὴ εἰς παραβολὴν θρόνου ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς Θρήνον.

ΚΕΦ. Κ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτι τῷ ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτήσαι τὸν κυρίον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου κυρίου. ² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ³ νιὲ ἀνθρώπου, ἀλάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. εἰ ἐπερωτήσαι με ὑμεῖς ἐρχεσθε; ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν, λέγει κύριος, ⁴ εἰ ἐδικίχησά αὐτοὺς ἐδικίχησαι. νιὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς, ⁵ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρξεται τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, λέγων, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρα πᾶσαν τὴν γῆν. ⁷ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. ἕκαστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀποθρίψατω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μαινεσθε, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁸ καὶ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ᾔθελῃσαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν

τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, τοῦ συντε-
λέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ
τῆς Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἐποίησα ὅπως
τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβη-
λωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ
εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθη
πρὸς αὐτούς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ ἐξ-
αγαγεῖν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
¹⁰ καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον,
¹¹ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά
μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρι-
σα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρω-
πος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ¹² καὶ τὰ
σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι
εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέ-
σον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτούς, διότι
ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. ¹³ καὶ
εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν
τῇ ἐρήμῳ. ἐν τοῖς προστάγμασί μου
πορευεσθε. καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν.
καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ
ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς. καὶ τὰ σάββατά μου ἐβε-
βήλωσαν σφόδρα. καὶ εἶπα τοῦ ἐκ-
χέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ
ἐρήμῳ, τοῦ ἐξανάλωσαι αὐτούς. ¹⁴ καὶ
ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παρά-
παν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
ὧν ἐξήγαγον αὐτούς κατ' ὀφθαλμούς
αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παρά-
παν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶ-
σαν τὴν γῆν. ¹⁶ ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώ-
ματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προσ-
τάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν
αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβή-
λουν, καὶ ὅπισθω τῶν ἐνθυμημάτων
καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο. ¹⁷ καὶ
ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτούς,
τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἐποίη-
σα αὐτούς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
¹⁸ καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ. ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πα-
τέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δι-
καιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσπεσθε, καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συν-
αναμισγεσθε, καὶ μὴ μιαινέσθε. ¹⁹ ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐν τοῖς προστάγ-
μασί μου πορευεσθε, καὶ τὰ δικαιώ-

ματά μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐ-
τά. ²⁰ καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε,
καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ
καὶ ὑμῶν, τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²¹ καὶ παρῑπύ-
κρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν
τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθη-
σαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυ-
λάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἃ ποιήσει
ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν. καὶ εἶπα
τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοῖς
ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀρ-
γὴν μου ἐπ' αὐτούς. ²² καὶ ἐποίησα
ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ
βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἐξήγαγον αὐτούς κατ' ὀφθαλμούς αὐ-
τῶν. ²³ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐ-
τούς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορπίσαι
αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασκοπεῖν αὐ-
τούς ἐν ταῖς χώραις, ²⁴ ἀνθ' ὧν τὰ
δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ
προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω
τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐ-
τῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. ²⁵ καὶ
ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ
καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς. ²⁶ καὶ μιανὼν αὐτοῖς
ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπο-
ρεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μητέρα, ὅ-
πως ἀφανίσω αὐτούς. ²⁷ διὰ τοῦτο
λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
ὕψι ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς·
τάδε λέγει κύριος. ἕως τούτου παρω-
γισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς πα-
ραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον
εἰς ἐμέ. ²⁸ καὶ εἰσῆγαγον αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι
αὐτῇ αὐτοῖς. καὶ ἶδον πάντα βουρὸν
ὑψηλόν, καὶ πᾶν ξύλον κατασκευόν,
καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ
ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπι-
σαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, ²⁹ καὶ
εἶπον πρὸς αὐτούς. τί ἐστιν ἄβαμα,
ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπα-
κάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμα, ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας. ³⁰ διὰ τοῦτο εἶπον
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει
κύριος. εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέ-
ρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε, καὶ ὀπίσω

τῶν

τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἔκπο-
τερετε. ³¹ καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν
δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς
ὑμεῖς μαινεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμή-
μασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν ὁίκος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ. ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ ἀπο-
κριθῶμαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται
ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο. ³² καὶ οὐκ
ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, ἐσόμεθα
ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
τοῦ λατρεῖν ἐξυλοῖς καὶ λίθοις. ³³ διὰ
τοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,
³⁴ καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ
εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ δι-
σκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κρα-
ταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
θυμῷ κεχυμένῳ. ³⁵ καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς
τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθή-
σομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον. ³⁶ ὃν τρόπον διεκρίθην
πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέ-
γει κύριος. ³⁷ καὶ διαξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν
ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθ-
μῷ, ³⁸ καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσ-
βεῖς καὶ τοὺς ἀφροσύνους, διότι ἐκ
τῆς παροικεισίας αὐτῶν ἐξάσω αὐτούς,
καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰς-
λεύσονται. καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
κύριος κύριος. ³⁹ καὶ ὑμεῖς ὁίκος Ἰσ-
ραὴλ, τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἕκα-
στος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε,
καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσκούετε
μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βε-
βηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν. ⁴⁰ διό-
τι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ'
ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει κύριος κύριος,
ἐκεῖ δουλεύουσιν μοι πᾶς ὁίκος Ἰσ-
ραὴλ εἰς τέλος. καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι,
καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς
ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορι-
σμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν
ὑμῶν. ⁴¹ ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι
ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν
λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χω-
ρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς,
καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλ-

μοὺς τῶν λαῶν. ⁴² καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν
γῆν εἰς ἣν ἔρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦ-
ναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. ⁴³ καὶ
μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἡμαίνε-
σθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρός-
ωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις
ὑμῶν. ⁴⁴ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν,
ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κα-
τὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ
κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διε-
φθαρμένα, λέγει κύριος. ⁴⁵ καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ⁴⁶ υἱὲ
ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ
Δαρὸμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν
ἡγούμενον Ναγέβ, ⁴⁷ καὶ ἔρεις τῷ
δρυμῷ Ναγέβ. ἀκουε λόγον κυρίου.
τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἴδου ἐγὼ
ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται
ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύ-
λον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ
ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν
αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλώτου
ἕως Βορρᾶ. ⁴⁸ καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό,
οὐ σβεσθήσεται. ⁴⁹ καὶ εἶπα. μηδ-
μῶς κύριε κύριε, αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με,
οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με,
λέγων. ² διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλεπον ἐπὶ
τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ³ καὶ ἔρεις πρὸς
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. τὰδε λέγει κύ-
ριος. ἴδου ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ ἐκπᾶσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον
καὶ ἄδικον. ⁴ ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω
ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως ἐξε-
λεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κο-
λεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα ἀπὸ
ἀπηλώτου ἕως Βορρᾶ, ⁵ καὶ ἐπιγνώ-
σεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ κύριος
ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψι οὐκέ-
τι.

τι. ⁶ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου καταστέ-
 ναξον ἐν συντριβῇ ὁσφύος σου, καὶ ἐν
 ὁδύνας στενάξεις κατ' ὁφθαλμούς αὐ-
 τῶν. ⁷ καὶ ἔσται ἕαν εἰπωσι πρὸς σέ,
 ἔνεκα τίνος σὺ στενάξεις; καὶ ἔρεῖς, ἐπὶ
 τῇ ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, καὶ θραυ-
 σθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι
 χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει
 πᾶσα σὰρξ, καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ παν-
 τες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.
 ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει κύριος. ⁸ καὶ ἐγέ-
 νητο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων.
⁹ υἱὲ ἀνθρώπου προφητεύσον, καὶ
 ἔρεῖς. τάδε λέγει κύριος. εἰπὼν, ῥομ-
 φαία ῥομφαία ὀξύνου καὶ θυμωθήτι,
¹⁰ ὅπως σφάξης σφάγια, ὀξύνου ὅπως
 γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἐτοίμη εἰς παρά-
 λυσιν. σφάξε, ἐξουδένει, ἀποθού πᾶν
 ἔθλος. ¹¹ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἐτοίμην
 τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ. ἐξηκονήθη ἡ
 ῥομφαία, ἐστὶν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι αὐ-
 τὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος. ¹² ἀνά-
 κραγε, καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου,
 ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη
 ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ
 παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο
 ἐν τῷ λαῷ μου. διὰ τοῦτο κρότησον
 ἐπὶ τὴν χεῖρά σου, ¹³ ὅτι δεδικαίωται.
 καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται,
 λέγει κύριος κύριος. ¹⁴ καὶ σὺ υἱὲ ἀν-
 θρώπου προφητεύσον, καὶ κρότησον
 χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασιάσον ῥομ-
 φαίαν. ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν
 ἐστί, ῥομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη.
 καὶ ἐκστῆσεις αὐτοὺς, ¹⁵ ὅπως μὴ
 θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν
 οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, πα-
 ραδεδόνται εἰς σφάγια ῥομφαίας. εὐ γέ-
 γονεν εἰς σφαγὴν, εὐ γέγονεν εἰς στίλ-
 βωσιν. ¹⁶ καὶ διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ
 δεξιῶν καὶ ἐξ ἐωνύμων, οὐ ἂν τὸ
 παραδόπον σου ἐξεγείρηται. ¹⁷ καὶ ἐγὼ
 δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου,
 καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ κύριος
 λελάληκα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
 πρὸς μέ, λέγων. ¹⁹ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ-
 που, διαταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς,
²⁰ τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως
 Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μῖας ἐξελεύσει-
 ται αἱ δύο, καὶ χεῖρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πό-
 λεως, ἐπ' ἀρχῇ ὁδοῦ διατάξεις, τοῦ

εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ 'Ραββὰθ υἱῶν
 Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ
 Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²¹ διότι
 στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν
 ἀρχαίαν ὁδὸν, ἐπ' ἀρχῇ τῶν δύο
 ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ
 ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν
 τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκοπῆσασθαι
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ²² ἐγένετο τὸ μαν-
 τεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χά-
 ρακα, τοῦ διανοτῆσαι στόμα ἐν βοῇ,
 ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βα-
 λεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ
 βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βιλο-
 στάσεις. ²³ καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς ματ-
 τευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν,
 καὶ αὐτὸς ἀναμνήσκων ἀδικίας αὐ-
 τοῦ μνησθῆναι. ²⁴ διὰ τοῦτο τάδε λέ-
 γει κύριος. ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς
 ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι
 τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι
 ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσε-
 βείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
 ὑμῶν. ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τού-
 τοις ἀλώσεσθε. ²⁵ καὶ σὺ βέβηλε, ἄνο-
 με, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ ἥκει ἡ
 ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. ²⁶ τάδε
 λέγει κύριος. ἀφείλου τὴν κίθαριν, καὶ
 ἐπέθου τὸν στέφανον αὐτῇ, οὐ τοιαυ-
 τὴ ἔσται. ἐταπεινώσας τὸ ὑψηλόν, καὶ
 ὑψώσας τὸ ταπεινόν. ²⁶ ἀδικίαν ἀδι-
 κίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτῇ, οὐαὶ αὐ-
 τῇ, τοιαυτὴ ἔσται ἕως οὐ ἔλθῃ ὃ
 καθήκει, καὶ παραδῶσω αὐτῷ. ²⁷ καὶ
 σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφητεύσον, καὶ
 ἔρεῖς. τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμόν αὐ-
 τῶν, καὶ ἔρεῖς. ῥομφαία ῥομφαία ἐспа-
 σμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς
 συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβης ²⁸ ἐν
 τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ
 μαντεύεσθαι σε ψευδί, τοῦ παραδου-
 ναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνό-
 μων, ἡκεῖ ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας
 πέρας. ²⁹ ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσης
 ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ γέγνηται, ἐν
 τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῷ σε. ³⁰ καὶ ἐκ-
 χεῷ ἐπὶ σὲ ὄργην μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς
 μου ἐμψύσω ἐπὶ σέ, καὶ παραδῶσω
 σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκται-
 νόντων διαθοράς. ³¹ ἐν πυρὶ ἔσθῃ
 κατα-

κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου. οὐ μὴ γένηται σου μεμία, διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, ³ καὶ ἐρεῖς. τὰδε λέγει κύριος κύριος. ὦ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἔλθειν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' ἑαυτῆς, τοῦ μαινεῖν αὐτὴν ⁴ ἐν τοῖς αἷμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας. παραπέπτωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίησας, ἐμιαίνου. καὶ ἡγίσας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἡγάγες καιρὸν ἑτῶν σου. διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὀνειδισμόν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ⁵ ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σέ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίζεται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἢ ὀνομαστή, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις. ⁶ ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνεφύροντο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. ⁷ πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολογούν ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνестρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ. ὄρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον, ⁸ καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουθενούν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ. ⁹ ἄνδρες ἦσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα. καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἦσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν μέσῳ σου. ¹⁰ αἰσχύνῃ πατρός ἀπεκαλύψαν ἐν σοὶ, καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθήμενῃ ἐταπείνουν ἐν σοὶ. ¹¹ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἡγομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοὶ. ¹² δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ. καὶ συνετέλεσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει κύριος. ¹³ ἂν δὲ πατάξω χεῖρά μου ἐφ' οἷς συνετέλεσας οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἷμασί σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν μέσῳ σου, ¹⁴ εἰ ὑποστήσεται ἡ καρ-

διά σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ; ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω. ¹⁵ καὶ διασκορπῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ, ¹⁶ καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γερόνασι μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ σίδηρῳ, καὶ κασιτέρῳ, καὶ μόλιβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμεμιγμένος ἐστί. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἰπὼν, τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε εἰς συγκρασιν μίαν, διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ καθὼς εἰδέχεται ἀργυρὸς, καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος, καὶ κασιτέρος, καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως εἰδέξομαι ἐν ὀργῇ μου, καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς, ²¹ καὶ ἐκφυσῇσθε ἔφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²² ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς. ²³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²⁴ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὼν αὐτῇ. σὺ εἰ γῇ ἢ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σέ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. ²⁵ ἥς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίνοντες ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες. καὶ χηραὶ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου. ²⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἡθέτησαν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἁγία μου. ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλουν οὐ διέστειλλον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστειλλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλοῦν ἐν μέσῳ αὐτῶν. ²⁷ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, τοῦ ἐκχεῖν αἷμα, ὅπως πλεονέξῃα πλεονεκτῶσι. ²⁸ καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶν-

ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῇ, λέγοντες, τάδε λέγει κύριος, καὶ κύριος οὐκ ἐλάλησε. ²⁹ λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζόντες ἀδικία καὶ διαρπαζόντες ἀπατάματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος. ³⁰ καὶ ἐξήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλείψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὐρυν. ³¹ καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὁργῆς μου, τοῦ συντελεῖσαι. τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δίδωκα, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς, ³ καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπασον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. ⁴ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβὰ. ⁵ καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστάς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγύζοντας αὐτῇ, ⁶ ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς, νεανίσκους καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἵππεις ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων. ⁷ καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς. ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμαινέτω. ⁸ καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλειπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκομῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθενεύσαν αὐτήν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. ⁹ διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτήν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο. ¹⁰ αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτήν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν. καὶ ἐγένετο λά-

λημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας. ¹¹ καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθειαν αὐτῆς ἐπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ¹² ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγύς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἵππεις ἵππαζόμενους ἐφ' ἵππων, νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. ¹³ καὶ ἶδον ὅτι μεμιάνταν ὁδὸς μία τῶν δύο. ¹⁴ καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐξωγραφημένους ἐν γραφίδι, ¹⁵ ἔξωσμένους ποικιλματα ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν παραβάπτα καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅμοις τρισσῇ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτούς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. ¹⁷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλόντων, καὶ ἐμῆαινον αὐτήν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς. καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνησάμεν ἡμέρας νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ, ²⁰ καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν, ²¹ καὶ ἐπεσκίψω τὴν ἀγομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησες ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὐ οἱ μαστοὶ νεότητός σου. ²² διὰ τοῦτο Ὀολιβὰ, τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐπάξω αὐτούς ἐπὶ σέ κυκλόθεν, ²³ υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακοὺν, καὶ Σουὲ, καὶ Ἰχουὲ, καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας τρισσοὺς καὶ ὁμο-

ὀνομαστοὺς, ἰππεύοντας ἐφ' ἵππων.
²⁴ καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ Βορ-
 ρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου
 λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται, καὶ βαλεῖ
 φυλακὴν ἐπὶ σὲ κυκλῶ. ²⁵ καὶ δώσω
 πρὸς προσώπου αὐτῶν κρῖμα, καὶ ἐκ-
 δικήσουσί σε ἐν τοῖς κρῖμασιν αὐτῶν.
 καὶ δώσω τὸν ζήλόν μου ἐν σοί, καὶ
 ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ.
 μυκτηρὰ σου καὶ ὠτά σου ἀφελούσι,
 καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ
 καταβαλοῦσιν. αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ
 θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς
 καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται.
²⁶ καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου,
 καὶ λήψονται τὰ σκεῦη τῆς καυχήσεως
 σου. ²⁷ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας
 σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου. καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς
 ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτούς, καὶ Αἰ-
 γύπτου οὐ μὴ μνησθῇς οὐδέ τι. ²⁸ διότι
 τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ
 παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς,
 ἅφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν.
²⁹ καὶ ποιήσουσιν ἐν σοί ἐν μίσει, καὶ
 λήψονται πάντας τοὺς πόρους σου καὶ
 τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ
 αἰσχυνούσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰ-
 σχυρὴ πορνείας σου καὶ ἀσέβειά σου.
 καὶ ἡ πορνεία σου ³⁰ ἐποίησε ταῦτά
 σοι, ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι σε ὀπίσω
 ἐθνῶν, καὶ ἑμαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμή-
 μασιν αὐτῶν. ³¹ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελ-
 φῆς σου ἐπορεύθης, καὶ δώσω τὸ πο-
 τήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου. ³² τάδε
 λέγει κύριος. τὸ ποτήριον τῆς ἀδελ-
 φῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλα-
 τὺ, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι
 μέθην, ³³ καὶ ἐκλύσεως πλησθῇς. καὶ
 τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον
 ἀδελφῆς σου Σαμαρείας ³⁴ πίεσαι αὐ-
 τὸ, καὶ τὰς ἐορτάς καὶ τὰς νομηνίας
 αὐτῆς ἀποστρέψω. διότι ἐγὼ λεάλη-
 κα, λέγει κύριος. ³⁵ διὰ τοῦτο τάδε
 λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου,
 καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός
 σου, καὶ οὐ λάβε τὴν ἀσέβειάν σου καὶ
 τὴν πορνείαν σου. ³⁶ καὶ εἶπε κύριος
 πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρίνεις
 τὴν Ὀολάν καὶ τὴν Ὀολιβάν, καὶ
 ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν,

³⁷ ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσίν
 αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοι-
 χῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐγέννη-
 σάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.
³⁸ ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ
 ἁγία μου ἐμαίνον, καὶ τὰ σάββατά
 μου ἐβεβήλουν, ³⁹ καὶ ἐν τῷ σφάζειν
 αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν, καὶ εἰσπορευόντο εἰς τὰ ἁγία
 μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά. καὶ ὅτι οὐ-
 τως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου,
⁴⁰ καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομέ-
 νοις μακρόθιν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέ-
 στειλον πρὸς αὐτούς, καὶ ἔμα τῷ ἔρ-
 χεσθαι αὐτούς, εὐθύς ἐλούου, καὶ
 ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ
 ἐκόσμου κόσμῳ, ⁴¹ καὶ ἐκάθου ἐπὶ
 κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κκο-
 σμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς. καὶ τὸ
 θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραι-
 νοντο ἐν αὐτοῖς. ⁴² καὶ φωνὴν ἁρμο-
 νίας ἀνεκρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
 πλήθους ἀνθρώπων ἦκοντας ἐκ τῆς
 ἔρημου. καὶ εἰδίδοναν ψέλλια ἐπὶ τὰς
 χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχῆ-
 σεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁴³ καὶ
 εἶπα, οὐκ ἐν τοῦτοις μοιχεύουσι; καὶ
 ἔργα πόρνῃς καὶ αὕτῃ ἐξεπόρνευσε;
⁴⁴ καὶ εἰσπορευόντο πρὸς αὐτήν, ὃν
 τρόπον ἐκπορεύονται πρὸς γυναῖκα
 πόρνην, οὕτως ἐκπορευόντο πρὸς
 Ὀολάν, καὶ πρὸς Ὀολιβάν, τοῦ ποιῆ-
 σαι ἀνομίαν. ⁴⁵ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐ-
 τοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτάς ἐκδικήσει
 μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι
 μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐ-
 τῶν. ⁴⁶ τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνά-
 γαγε ἐπ' αὐτάς ὄχλον, καὶ ὅς ἐν αὐ-
 ταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν, ⁴⁷ καὶ
 λιθοβολήσον ἐπ' αὐτάς λίθοις ὄχλων,
 καὶ κατακέντε αὐτάς ἐν τοῖς ξίφεσιν
 αὐτῶν. υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας
 αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν, καὶ τοὺς οἴκους
 αὐτῶν ἐμπρήσουσιν. ⁴⁸ καὶ ἀποστρέ-
 ψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδεύ-
 θήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ
 μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐ-
 τῶν. ⁴⁹ καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν
 ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐν-
 θυμημάτων ὑμῶν λήψετε, καὶ γνώ-
 σεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

Κεφ.

ΚΕΦ. ΚΔ .

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεύσατο βασιλεὺς Βαβυλωνός ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον. ³ καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἐπίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἔρχου εἰς αὐτὸν ὕδωρ, ⁴ καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτόμημα κελόν, σκέλος καὶ ὤμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων ⁵ ἔξ ἐπιλέκτων κτηνῶν ἐλλημμένον. καὶ ὑπόκαίε τὰ ὀστά ὑποκάτω αὐτῶν, ἔξῃσε καὶ ἤψηται τὰ ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ὦ πόλις αἱμάτων λέβης, ἐν ᾗ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξηλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος. ⁷ ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό. οὐκ ἐκκέρυκα αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτό γῆν, ⁸ τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι. δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό. ⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλόν, ¹⁰ καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως ταχῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμός, ¹¹ καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἀνθράκας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ ταχῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐτῆς, ¹² καὶ οὐ μὴ ἐξεέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς. κατασχυνθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς, ¹³ ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ. καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμὸν μου; ¹⁴ ἐγὼ κύριος λελάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστειλῶ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. κατὰ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει κύριος. διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἱμάτα σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστή, καὶ πολλή, τοῦ παραπικραίνειν. ¹⁵ καὶ ἐγένετο λό-

γος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁶ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σου τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει, οὐ μὴ κοπῆς, οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῆς, ¹⁷ στεναγμὸς αἵματος, ὀσφυὸς πένθος ἔσθ'. οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσὶ σου, οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖρεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς. ¹⁸ καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωῖ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἐσπέρας, καὶ ἐποίησα τοπρωῖ, ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι. ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ λαός. οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστὶ ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς; ²⁰ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς με, λέγων. ²¹ εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ βεβήλω τὰ ἁγία μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν. καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὐς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσύνται, ²² καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον ἐποίησα. ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε, ²³ καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν. οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐπακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἑαπτοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν ἐς τέρας, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ²⁵ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὴν παρ' αὐτῶν, τὴν ἐπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν, ²⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἣξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σέ, τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι εἰς τὰ ὦτα; ²⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον. λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκοφωθῇς οὐκετι, καὶ ἔσθ' αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος.

Λεφ.

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτούς, ³ καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμών. ἀκούσατε λόγον κυρίου. τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἁγία μου, ὅτι ἐβερηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν. αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πιότητά σου. ⁵ καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμών εἰς νομάς καμῆλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ⁶ διότι τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδὶ σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ⁷ διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολώ σε ἐκ τῶν χειρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος. ⁸ τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν εἶπε Μωάβ, ἰδοὺ οὐχ ὄν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα; ⁹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωάβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἶκον Βεθασιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλάσσιας, ¹⁰ τοὺς υἱοὺς Κεδέμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μείνῃ γέννηται τῶν υἱῶν Ἀμμών. ¹¹ καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος. ¹² τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικαχῆσαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην. ¹³ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἔξ αὐτῆς ἀνθρώπον καὶ κτήνος, καὶ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐρημον. καὶ ἐκ θα-

μὴν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. ¹⁴ καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμὸν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει κύριος. ¹⁵ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρόντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλειφῆαι ἑός ἑνος, ¹⁶ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρητας, καὶ ἀπολώ τοὺς καταλοιπούς τους κατοικοῦντας τὴν παραλίαν. ¹⁷ καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διὰτι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. Κς'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ' οὗ εἶπε Σὺρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, εὖγε συντριβὴ, ἀπολώλε τα ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς με, ἡ πλήρης ῥημωταί. ³ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σὺρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοὺς κύμασιν αὐτῆς. ⁴ καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεῖχη Σὺρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεοπετρίαν. ⁵ ψυχμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει κύριος. καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν, ⁶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθήσονται, καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁷ ὅτι τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σὺρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεᾶ Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοβρά, βασιλέως βασιλέων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ ἀμαρτῶν καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἔθνῶν πολλῶν σφόδρα. ⁸ οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεί, καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλον χάρακα καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει. ⁹ τὰ τεῖχη σου,

σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ. ¹⁰ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτός αὐτῶν. καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππῶν αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη σου. εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου. ¹¹ ἐν ταῖς ὀπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσιν σου πάσας τὰς πλατείας. τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνέλει, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν καταῤξει. ¹² καὶ προνομεύσει τὴν δυνάμιν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ τὰ τεῖχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ. καὶ τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης σου ἐμβαλεῖ. ¹³ καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι. ¹⁴ καὶ δώσω σε λεωπετρίαν, ψυχρὸς σαγηνῶν ἔσθῃ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐλάλησα, λέγει κύριος. ¹⁵ διότι τὰδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σόρ. οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στεναῖν τραυματίας ἐν τῷ σπᾶσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ νῆσοι; ¹⁶ καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἔθνων τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται. ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐπὶ γῆν καθιδοῦνται, καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ στεναῖουσιν ἐπὶ σέ, ¹⁷ καὶ λήψονται ἐπὶ σέ θρόνον, καὶ ἐροῦσί σοι. πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαινετή; ἡ δούσα τὸν φοβὸν αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν; ¹⁸ καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου, ¹⁹ ὅτι τὰδε λέγει κύριος κύριος. ὅταν δῶ πόλιν ἡρημαμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ γυνοικισθησόμενας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολὺ. ²⁰ καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβιόντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος,

καὶ κατοικίῳ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ἐν ἔρημον αἰῶνιον μετὰ καταβασινοῦντες εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς, μὴ δὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζῶν. ²¹ ἀπαλλάξω σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς αἰῶνα, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἕστης ἐπὶ Σόρ θρήνον, ³ καὶ ἔρεῖς τῇ Σόρ καὶ κατοικουσῇ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν ἰσχυῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν. τὰδε λέγει κύριος τῇ Σόρ. σὺ εἶπας, ἐγὼ περιεῖπα ἐμαυτῇ κάλλος μου, ⁴ ἐν καρδίᾳ ἐλάσσης τῷ Βελεὶμ υἱοὶ σου περιεῖκάν σοι κάλλος. ⁵ κέδροις ἐκ Σαμάριας ὠκοδομήθη σοι, ταινίαι σαυρῶν παρίσσουν ἐκ τοῦ Αἰθῶνος ἐλήφθησαν τοῦ ποιῆσαι σοι ἱστοὺς ἐλατίνος, ⁶ αἱ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς καλύψεις σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλεφάντος, οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῆς Χετιμ. ⁷ βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐκ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ, καὶ περιθεῖναι σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ νήσων Ἐλεσαι, καὶ ἐγένετο περιλαϊὰ σου. ⁸ καὶ οἱ ἄρχοντές σου κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Ἀραδία ἐνοντο κωπηλάται σου. οἱ σοφοὶ τῆς Σόρ οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνήται σου. ⁹ οἱ πρεσβύτεροι βιβλίων σου, οἱ σοφοὶ αὐτῶν οἱ ἦσαν ἐν σοί, οἱ ἐνίσχυνον τὴν βουλὴν σου. καὶ πεπλοῦνται τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δεσποδισμῶν. ¹⁰ Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Αἰθῶνες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἀπὸ πολεμιστῶν σου πέλτας καὶ περικελευσταίους ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἐδίδουν τὴν δόξαν σου. ¹¹ υἱοὶ Ἀραδία καὶ ἡ δυνάμεις σου ἐπὶ τῶν τεγερῶν καὶ φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐν τῶν ὁρμῶν σου κύκλῳ, οὗτοι ἐτίκτανσαν σου τὸ κάλλος. ¹² Καρθηνοὶ ἐμποροὶ σου ἀπὸ πλήθους πωλοῦντες τὸν ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐδίδον καὶ κασιτέρον καὶ παρὰ τὸ ἐδωκαν τὴν ἀγοράν σου. ¹³ ἡ Ἐλμ

καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου, ¹⁴ ἐξ οἴκου Θογαρμᾶ ἵπποι καὶ ἵππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. ¹⁵ υἱοὶ Ῥοδιῶν ἐμποροὶ σου, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὁδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς ἐξαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθοὺς σου, ¹⁶ ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσῖς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. ¹⁷ Ἰουδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἐμποροὶ σου, ἐν πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου. ¹⁸ Δαμασκὸς ἐμποροὶ σου, ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου. οἶνος ἐκ Χελβίων, καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν. ¹⁹ ἐξ Ἀσὴλ σιδήρους ἐργασίμενος, καὶ τροχίας ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἔστί. ²⁰ Λαϊδᾶν ἐμποροὶ σου, μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα. ²¹ Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, οὗτοι ἐμποροὶ σου διὰ χειρὸς σου, καμήλους καὶ ἄμνους καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονται αἱ. ²² ἐμποροὶ Σαρβά, καὶ Ῥαμᾶ, οὗτοι ἐμποροὶ σου, μετὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. ²³ Χαβῶα καὶ Χαναὰ, οὗτοι ἐμποροὶ σου. Ἀσσὺρ καὶ Χαρμὰν ἐμποροὶ σου, ²⁴ φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδιμένους σχοινίοις, καὶ κυπαρίσσινα ²⁵ πλοῖα. ἐμποροὶ σου, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου, καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρυνθῆς σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ²⁶ ἐν ὕδατι πολλῷ. ἤγόν σε οἱ κοπηλάται σου, τὸ πνεῦμα τοῦ Νότου συνετρίψε σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ²⁷ ἥσαν δυνάμεις σου, καὶ ὁ μισθός σου, καὶ τὸν συμμίκτων σου, καὶ οἱ κοπηλάται σου, καὶ οἱ κυβερνήται σου, καὶ οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου οἱ ἐν σοί. καὶ πᾶσα συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου πεισοῦνται ἐν καρδίᾳ θα-

λάσσης. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου ²⁸ πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σου οἱ κυβερνήται σου φόβω φοβηθήσονται. ²⁹ καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κοπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται, ³⁰ καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σέ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκραῖζονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν στρώσονται. ³² καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σέ θρήνον, θρήνημα Σόρ. ³³ πόσον τινα εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; ἐνεπλήσας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. ³⁴ νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσει, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου. ³⁵ ἔπεισον πάντες οἱ κοπηλάται σου, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσωπον αὐτῶν. ³⁶ ἐμποροὶ ἀπὸ ἔθνων ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἱπὸν τῶν ἄρχοντι Τύρου. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ καρδιά, καὶ εἵπας, Θεὸς εἼμι ἐγώ, κατοικίαν Θεοῦ κατώκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἰς ἀνθρώπος καὶ οὐ Θεός, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ. ³ μὴ σοφώτερος εἰ σὺ τοῦ Δανιὴλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν; ⁴ μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δυναμιν, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου; ⁵ ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δυνάμιν σου, ὑψώθη ἡ καρδιά σου ἐν τῇ δυνάμει σου. ⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ, ⁷ ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ἄλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἔθνων, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ

καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώ-
λειαν, ⁸ καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ
ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρ-
δίᾳ θαλάσσης. ⁹ μὴ λέγων ἐρεῖς, θεὸς
εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρουντων
σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ θεός.
ἐν πλήθει ¹⁰ ἀπεριτμητῶν ἀπολῇ ἐν
χερσὶν ἀλλοτριῶν, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα,
λέγει κύριος. ¹¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυ-
ρίου πρὸς με, λέγων. ¹² υἱὲ ἀνθρώπου
λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου,
καὶ ἐπὶ τὸν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος, σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιωσεως, καὶ
στέφανος κάλλους ¹³ ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ
παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης. πᾶν
λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σαρδίον καὶ
τοπαῖζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρα-
κα, καὶ σάπφειρον καὶ ἱασπιν, καὶ ἄρ-
γύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ
ἀχάτην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλι-
θον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ
χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυροὺς
σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.
¹⁴ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ
τοῦ Χερουῖθ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ
θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρί-
νων, ¹⁵ ἐγενήθης σὺ ἄωμος ἐν ταῖς
ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτί-
σθης ἕως εὐρέθῃ τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.
¹⁶ ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου
ἐπλησας τὰ ταμῆα σου ἀνομίας, καὶ
ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὅρων
τοῦ θεοῦ. καὶ ἤγαγέ σε τὸ Χερουῖθ ἐκ
μέσου λίθων πυρίνων. ¹⁷ ὑψώθη ἡ καρ-
δία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη
ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου.
διὰ πλήθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν
ἐξῆρξά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε
παραδωγματισθῆναι. ¹⁸ διὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδι-
κιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβριθῶσα τὰ
ἐγείρα σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου,
τοῦτο καταφάγεται σε. καὶ δώσω σε
σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάν-
των τῶν ὀρώντων σε. ¹⁹ καὶ πάντες οἱ
ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενά-
ξουσιν ἐπὶ σέ. ἀπώλεια ἐγένου, καὶ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁰ καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων.
²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρὸς-
πόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον

ἐπ' αὐτήν, ²² καὶ εἰπὼν. τάδε λέ-
γει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν, καὶ
ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, καὶ γινώσκω
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι.
ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι
σοί. ²³ αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πε-
τείαις σου, καὶ πεσοῦνται τισιν
τισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ πικρὰ
σου, καὶ γινώσκονται διότι ἐγὼ εἰμι
κύριος. ²⁴ καὶ οὐκ ἔσονται οὐκ αἰε-
τοὶ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ παρὰ
ἀκανθα ὁδύνης ἀπὸ τῶν πικρῶν
αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ
γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ²⁵ καὶ
λέγει κύριος κύριος. καὶ συναθροί-
σονται ἐκ τῶν ἐθνῶν οὐ δικαιο-
σύνησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
τοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ
ἐθνῶν. ²⁶ καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῇ
γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ
Ἰακώβ, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐ-
τὴν ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν αὐτήν
καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ
οικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν παρ-
κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσαντι
ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.
ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Ἐν τῷ ἔτι τῷ δωδεκάτῳ ἐν τῷ
κάτῳ μηνί, μὲν τοῦ μηνός, ἐν
λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων.
ἄνθρωπου, στήρισον τὸ πρὸς-
πόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλείᾳ Αἰγύπτου
καὶ προφήτευσον ἐπὶ αὐτὸν καὶ
Αἰγύπτῳ ὅλην, ² καὶ εἰπὼν. τάδε
λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ
ὀφθαλμοὺς τὸν μέγαν τὸν ἐκαστῶν
ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν ἰσχυ-
ρῆτα, ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐ-
ποίησα αὐτούς. ³ καὶ ἐγὼ δώσω
γίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ πε-
ρὶ κολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποτα-
μοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου, καὶ ἐ-
ξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου,
καταβαλὼν σε ἐν τάχει καὶ πάντας
ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου. ἐπὶ πρὸς-
πόν τοῦ πεδίου πέση, καὶ οὐ μὴ
αχθῇς, καὶ οὐ μὴ περιστάλῃς, τῶν
θηρίων τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς
οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς καταβά-
ναι.

⁶ και γνωσονται πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.
ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος καλαμίνη
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ⁷ ὅτε ἐπελάβετό σου
τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης, καὶ ὅτε
ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ,
καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνε-
τρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν
ὄσφυν. ⁸ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος.
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ
ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτή-
νη, ⁹ καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώ-
λεια καὶ ἔρημος. καὶ γνωσονται ὅτι
ἐγὼ εἰμι κύριος. ἀντὶ τοῦ λέγειν σε,
οἱ ποταμοὶ ἔμοι εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα
αὐτούς. ¹⁰ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σέ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς
σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρη-
μον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ
Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων
Αἰθιοπῶν. ¹¹ οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ
ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους
οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικη-
θήσεται τεσσαράκοντα ἔτη. ¹² καὶ
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέ-
σῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις
αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων
ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ δια-
σπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας. ¹³ τὰ-
δε λέγει κύριος. μετὰ τεσσαράκοντα
ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἔ-
θνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, ¹⁴ καὶ
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
Αἰγυπτίων, καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν
γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθη-
σαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῇ ¹⁵ παρὰ
πᾶσας τὰς ἀρχάς. οὐ μὴ ὑψωθῇ ἔτι
ἐπὶ τὰ ἔθνη. καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς
ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείο-
νας ἐν τοῖς ἔθνεσι. ¹⁶ καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀνα-
μνησκουσας ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκολου-
θῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνό-
σονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁷ καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτι,
μῖα τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀν-
θρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν ду-
ναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύ-

ρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς
ὥμος μαδῶν. καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη
αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύ-
ρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν
ἐπ' αὐτήν. ¹⁹ ταδε λέγει κύριος κύ-
ριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰ-
γύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνο-
μὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῆλα
αὐτῆς. καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει
αὐτοῦ, ²⁰ ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐ-
τοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα
αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. ταδε λέγει κύ-
ριος κύριος. ²¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀ-
νατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνωσονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι κύριος.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με,
λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον,
καὶ εἰπόν. ταδε λέγει κύριος. ὦ ὦ ἡ-
μέρα, ³ ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ κυρίου,
ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἔθνῶν ἔσται,
⁴ καὶ ἦξει μαχαίρα ἐπ' Αἰγυπτίους,
καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπία, καὶ
συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια
αὐτῆς. ⁵ Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ
Λυδοὶ, καὶ Αἰβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπί-
μικτοι, καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης
μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. ⁶ καὶ
πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύ-
πτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς
ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδωλοῦ ἕως Συ-
ήνης, μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέ-
γει κύριος. ⁷ καὶ ἔρημωθήσεται ἐν
μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων, καὶ αἱ πό-
λεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμέ-
νων ἔσονται. ⁸ καὶ γνωσονται ὅτι ἐ-
γὼ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴ-
γυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοη-
θούντες αὐτῇ. ⁹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπενδοντες ἀφα-
νίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταρα-
χὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου,
ὅτι ἰδοὺ ἤκει. ¹⁰ ταδε λέγει κύριος
κύριος. καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων
διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, ¹¹ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν ἀπειταλμέ-
νοι

νοι ἀπολέσαι γῆν. καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν. ¹² καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἐν χειρὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ κύριος λέλάληκα. ¹³ ὅτι τὰδε λέγει κύριος κύριος. καὶ ἀπολῶ μεγιστάνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι. ¹⁴ καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει. ¹⁵ καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὴν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως. ¹⁶ καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Αἰγυπτον, καὶ ταραχὴ ταραχθήσεται ἡ Σὺνήν, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα. ¹⁷ νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάτου ἐν μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, ¹⁸ καὶ ἐν Τάφραις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκήπτρα Αἰγύπτου, καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλωτοὶ ἄρθήσονται. ¹⁹ καὶ ποιήσω κοῦμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδείχθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὴν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας. ²² διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ²³ καὶ διασπερῶ Αἰγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, ²⁴ καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπὶ Αἰγυπτον, καὶ προνομήσει τὴν προνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει

τὰ σκῦλα αὐτῆς. ²⁵ καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσοῦνται. καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενῆ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. ²⁶ καὶ διασπερῶ Αἰγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, μὴ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλῆθει αὐτοῦ. τίνη ὁμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου; ³ ἰδοὺ Ἀσσοὺρ κυπάριστος ἐν τῷ Αἰβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφύσιν, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ⁴ ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὑψώσεν αὐτὸν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ σπέρματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. ⁵ ἔνεκεν τοῦτο ὑψώθη το μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλάτυνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ. ⁶ ἐν ταῖς παραφύσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πεπλάτου οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννώσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησε πᾶν πλῆθος ἔθνων. ⁷ καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ. ⁸ καὶ κυπάριστος τοιαῦτα ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ αἱ πίτνες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφύσιν αὐτοῦ, καὶ ἑλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὁμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ. ⁹ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ. καὶ ἔηλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ Θεοῦ. ¹⁰ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ

τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν, ¹¹ καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἀρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων. ἐν πάσαις ταῖς φάραγμα ἔπесαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετριβή τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἡράφισαν αὐτόν, ¹³ ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ¹⁴ ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά. πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων προσκαταβαίνοντας εἰς βόθρον. ¹⁵ τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἐν ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπέστησεν αὐτὸν ἡ ἀβυσσος. καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐκάλυψα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Αἰθνας, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν. ¹⁶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτόν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Αἰθνανῶν πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ. ¹⁷ καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο. ¹⁸ τί νῦν ὁμοιωθῆς; κατὰβηθι, καὶ καταβιβασθῇ μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος. ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας. οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Α Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένε-

νετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλείᾳ Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. λέοντι ἐθνῶν ὁμοιωθῆς σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασες ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου, καὶ κατέπατες τοὺς ποταμούς σου. ³ τὰδε λέγει κύριος. καὶ περιβαλὼ ἐπὶ σὲ δικτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου, ⁴ καὶ ἐκτενώ σε ἐπὶ τὴν γῆν. πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιώ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου. ⁶ καὶ ποτισθήσεται ἡ γῇ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλῆθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων. φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ, ⁷ καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναι σε οὐρανόν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνῃ οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς. ⁸ πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ. καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει κύριος κύριος. ⁹ καὶ παροργισάτω καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἥνικα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνω. ¹⁰ καὶ στυνάσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετάσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου. ¹¹ ὅτι τὰδε λέγει κύριος κύριος. ῥομφαία βασιλέως Βαβυλωνῶν ἦξε σοι ¹² ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλὼ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολούσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συνετριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς. ¹³ καὶ ἀπολώ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ πούς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἵχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό. ¹⁴ οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει κύριος. ¹⁵ ὁταν δῶ Αἰγύπτου εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῇ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς.

τῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁶ θρῆνός ἐστι, καὶ θρηγήσεις αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηγήσουσιν αὐτὸν ἐπὶ Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῆς θρηγήσουσιν αὐτήν, λέγει κύριος κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκατῷ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεντεκαδικατῇ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχύν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἐθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον. ¹⁹ ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματίων πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, ²⁰ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες, ἐν βάθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων εἶ; καὶ καταβῇθι, καὶ κοιμηθῇ μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας. ²² ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ. περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, ²³ οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. ²⁴ ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ. πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδοκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς. καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς βόθρον, ²⁵ ἐν μέσῳ τραυματιῶν. ²⁶ ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσόχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδοκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. ²⁷ καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκόντων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ᾧδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἐθρῆκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξε-

φόβησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. ²⁸ καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα. ²⁹ ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοιτες Ἀσσοῦρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχύν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας, οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταφρονόντων εἰς βόθρον. ³⁰ ἐκεῖ οἱ ἄρχοιτες τοῦ Βορῆα πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοῦρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, ὡς τὴν φόβον αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἀπηνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταφρονόντων εἰς βόθρον. ³¹ ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραώ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, λέγα κύριος κύριος. ³² ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραώ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς. γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν καὶ λαβῇ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώποι ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δώσιν αὐτὸν ἐαυτοῖς εἰς σκοπὸν, ³ καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σάλπισσιν τὴν σάλπιγγι, καὶ σημάσῃ τῷ λαῷ, ⁴ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκουσας τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξεται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται. ⁵ ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὰ αἶμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεῖλατο. ⁶ καὶ ὁ σκοπὸς, ἂν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάσῃ τὴν σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξεται, καὶ ἐλθούσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη δὲ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκλήθησα. ⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον. ⁸ ἐν τῷ ἐπιτε-

με

με τῷ ἁμαρτωλῷ, θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς, τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς δ' ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκλήγῃσω. ⁹ σὺ δὲ ἔαν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρῃσαι. ¹⁰ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὼν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, αἱ πλάναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζήσόμεθα; ¹¹ εἰπὼν αὐτοῖς. Ὡς ἐγὼ, τάδε λέγει κύριος, οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς, ὥς ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῆν αὐτόν. ἀποστρεφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν. καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ; ¹² εἰπὼν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου. δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ. καὶ δίκαιος οὐ μὴ δυνῆται σωθῆναι. ¹³ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἡ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθάνειται. ¹⁴ καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ¹⁵ καὶ ἐνεχύρῃσιν ἀποδοῖ, καὶ ἀρπάγματα ἀποτίσει, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορευήσεται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζῶν ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ¹⁶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ, ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται. ¹⁷ καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου, οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου. καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. ¹⁸ ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἀνομίας, καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς. ¹⁹ καὶ ἐν

τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται. ²⁰ καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ εἶπατε, οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου. ἔκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς με ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων. ἐάλω ἡ πόλις. ²² καὶ χεὶρ κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμεῖ ἐσπέρας πρὶν ἔλθειν αὐτόν, καὶ ἡνοῖξέ μου τὸ στόμα, ὥς ἦλθε πρὸς με τὸ πρῶτον καὶ ἀνοίχθην τὸ στόμα μου οὐ συνεσχέθη ἔτι. ²³ καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²⁴ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημαμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν. εἰς ἣν Ἀβραάμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δίδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν. ²⁵ διὰ τοῦτο εἰπὼν αὐτοῖς. ²⁷ τάδε λέγει κύριος κύριος. Ὡς ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημαμέναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου δοθῇσονται εἰς καταβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ. ²⁸ καὶ δώσω τὴν γῆν ἐρημον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχυρῆς αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον. ²⁹ καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος. καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἐρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν. ³⁰ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τέλη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἀνθρώπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, λέγοντες. συνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου. ³¹ ἔρχονται πρὸς σέ, ὥς συμπορεύεται λαός, καὶ κάθηνται ἐναντίον σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μισμάτων ἡ καρδιά αὐτῶν. ³² καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὥς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου, εὐαρμοστοῦ, καὶ ἀκού-

κούσονται σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά. ³³ καὶ ἡνίκα ἔαν ἔλθῃ, ἐροῦσιν, ἰδοὺ ἤκει, καὶ γνώσονται, ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΔΔ.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μὲ, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι. τάδε λέγει κύριος κύριος. ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες; ³ ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε. ⁴ τὸ ἡθνηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδύσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀποστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατεργάσασθε μόχθῳ. ⁵ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ. ⁶ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων. ⁷ διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου. ⁸ ὣς ἐγὼ, λέγει κύριος κύριος, εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. ⁹ ἀντὶ τοῦτου ποιμένες, ¹⁰ τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτούς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βόσκηουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά. καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα. ¹¹ διότι τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατα μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά. ¹² ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν

τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνός, καὶ νεφέλῃ ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντός τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου. ¹³ καὶ ἐξάξω αὐτούς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συσάξω αὐτούς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ ἐξάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πᾶσι κατοικίᾳ τῆς γῆς. ¹⁴ ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται αἱ μάσθαι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίσι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ. ¹⁵ ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά, καὶ γνωσθῶσι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. τάδε λέγει κύριος κύριος. ¹⁶ τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδύσω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος. ¹⁷ καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων. ¹⁸ καὶ οὐκ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατῆτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστῆκός ὑδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε; ¹⁹ καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὑδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐπινον; ²⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς. ²¹ ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκκρατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε. ²² καὶ σῶσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὥσιν ἔτι εἰς προνομήν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν. ²³ καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτούς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δοῦλόν μου Δαβὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, ²⁴ καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι

ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἔγω κύριος ἐλάλησα. ²⁵ καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς. ²⁶ καὶ δώσω αὐτούς, περικύκλω τοῦ ὄρους μου. καὶ δώσω τὸν ὑέτον ὑμῖν, ὑέτον εὐλογίας. ²⁷ καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχύν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἔγω εἰμι κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν. καὶ ἐξελεύμαι αὐτούς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσασμένων αὐτούς, ²⁸ καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. ²⁹ καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς αὐτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀνειδισμὸν ἔθνων οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι. ³⁰ καὶ γνώσονται ὅτι ἔγω εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου. οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος κύριος, ³¹ πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἔστε, καὶ ἔγω κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΕ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηειρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτὸ, ³ καὶ εἰπὸν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἔγω ἐπὶ σὲ ὄρος Σηειρ, καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ, ⁴ καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἔγω εἰμι κύριος. ⁵ ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθραν αἰώνιαν, καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλω, ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ' ἑσχάτων. ⁶ διὰ τοῦτο, ὧ ἐγὼ, λέγει κύριος κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα ἡμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε. ⁷ καὶ δώσω ὄρος Σηειρ εἰς ἔρημον, καὶ ἡρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη, ⁸ καὶ

ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν βουνούς σου καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσοῦνται ἐν σοί. ⁹ ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαι σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔγω εἰμι κύριος. ¹⁰ διὰ τὸ εἰπεῖν σε, τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ κύριος ἐκεῖ ἔστι. ¹¹ διὰ τοῦτο, ὧ ἐγὼ, λέγει κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου, καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε, ¹² καὶ γνώσῃ ὅτι ἔγω εἰμι κύριος. ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, τα ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δεδοται εἰς καταβροχμα, ¹³ καὶ ἐμεγαλοδρηκώνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου, ἐγὼ ἤκουσα. ¹⁴ τάδε λέγει κύριος. ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε, ¹⁵ ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηειρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία καὶ ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἔγω εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΛΕ'.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ. ἀκούσατε λόγον κυρίου. ² τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς, εὐγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατασχεῖν ἡμῖν ἐγενήθη. ³ διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν, τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατασχεῖν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε ἀάλημα γλώσση, καὶ εἰς ὀνειδισμα ἔθνεσι, ⁴ διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμαῦροις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἡφανισμένοις, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπατήματα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλω. ⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχε-

ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ.
³³ τὰδε λέγει ἰδωναὶ κύριος. ἐν ἡμέρᾳ
 ἣ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν
 ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ
 οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι, ³⁴ καὶ ἡ
 γῆ ἡφανισμένη ἐργασθήσεται, ἀνθ' ὧν
 ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλ-
 μούς παντός παραδούντος, ³⁵ καὶ
 ἐροῦσιν. ἡ γῆ ἐκείνη ἡφανισμένη ἐγε-
 νήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις
 αἱ ἔρημοι καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατε-
 σκαμμέναι ὄχυραὶ ἐκάθισαν. ³⁶ καὶ
 γνωπύονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλει-
 φθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ κύριος
 οἰκοδόμησα τὰς παραρηγμένας, καὶ κατε-
 φύτευσα τὰς ἡφανισμένας. ἐγὼ κύ-
 ριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω. ³⁷ τὰδε λέ-
 γει ἰδωναὶ κύριος. ἐτι τοῦτο ζητηθή-
 σομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι
 αὐτοὺς, πληθύνω αὐτοὺς ὡς προβά-
 τα ἀνθρώπων, ³⁸ ὡς πρόβατα ἅγια,
 ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἐορ-
 ταῖς αὐτῆς. οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις
 αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώ-
 πων, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, καὶ
 ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι κύριος, καὶ
 ἐθῆκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦ-
 το ἦν μεσὸν ὅσπερ ἀνθρωπίνων,
² καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν
 κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ
 προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.
³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ
 ζήσεται τὰ ὁστέα ταῦτα; καὶ εἶπα
 κυριε κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα. ⁴ καὶ
 εἶπε πρὸς μέ. προφητεύσον ἐπὶ τὰ
 ὁστὰ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. τὰ ὁστὰ
 ταῦτα ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον κυρίου. ⁵ τὰ-
 δε λέγει κύριος τοῖς ὁστέοις τούτοις.
 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,
⁶ καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω
 ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς
 δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς,
 καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
 εἰμι κύριος. ⁷ καὶ προεφήτευσα, καθὼς
 ἐνετείλατό μοι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ
 προφητεύσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ
 προσήγαγε τὰ ὁστὰ ἐκάτερον πρὸς τὴν
 ἀρμονίαν αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἰδὼν. καὶ ἰδοὺ
 ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σαρκεὶς ἐφύοντο,

καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπά-
 νω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.
⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. προφητεύσον ἐπὶ
 τὸ πνεῦμα, προφητεύσον υἱὲ ἀνθρώ-
 που καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι. τὰδε λέ-
 γει κύριος. ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμά-
 των ἔλθε, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νε-
 κροὺς τούτους, καὶ ζήσάτωσαν. ¹⁰ καὶ
 προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι,
 καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ
 ἐζήσαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν
 αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. ¹¹ καὶ
 ἐλάλησε κύριος πρὸς μέ, λέγων. υἱὲ
 ἀνθρώπου, τὰ ὅσα ταῦτα πᾶς οἶκος
 Ἰσραὴλ ἐστίν, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, ξηρὰ
 γέγονε τὰ ὁστὰ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ
 ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. ¹² διὰ
 τοῦτο προφητεύσον, καὶ εἰπὸν. τὰδε
 λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνή-
 ματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
 μνημάτων ὑμῶν, καὶ ἐξαίξω ὑμᾶς εἰς
 τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ¹³ καὶ γνώσεσθε
 ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με
 τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με
 ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. ¹⁴ καὶ
 δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσε-
 σθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν
 ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.
 λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει κύριος.
¹⁵ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ,
 λέγων. ¹⁶ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυ-
 τῷ ῥάβδον, καὶ γραψὸν ἐπ' αὐτὴν τὸν
 Ἰουδαν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς
 προσκειμένους ἐπ' αὐτόν. καὶ ῥάβδον
 δευτέραν λήψη σεαυτῷ, καὶ γραψέις
 αὐτὴν τῷ Ἰωσήφ, ῥάβδον Ἐφραιμ,
 καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς
 προστεθέντας πρὸς αὐτόν. ¹⁷ καὶ συν-
 άψεις αὐτὰς προσαλλήλας σαυτῷ, εἰς
 ῥάβδον μίαν τοῦ δεῖν αὐτάς, καὶ
 ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου. ¹⁸ καὶ ἔσται
 ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ
 σου, οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν; τί ἐστι
 ταῦτά σοι; ¹⁹ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς.
 τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι
 τὴν φυλὴν Ἰωσήφ, τὴν διὰ χειρὸς
 Ἐφραιμ, καὶ τὰς φυλάς Ἰσραὴλ τὰς
 προσκειμένους πρὸς αὐτόν, καὶ δώσω
 αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰουδα, καὶ
 ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰου-
 δα. ²⁰ καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς
 σὺ

σὺ ἐγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν. ²¹ καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς. τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συναΐξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ²² καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν Ἰσραὴλ. καὶ ἄρχων εἰς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἐτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας, ²³ ἵνα μὴ μαιίνωνται ἐτι ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν. καὶ ῥύσονται αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαρῶς αὐτοὺς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ²⁴ καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἰς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προσταγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ κρίματα μου φυλάσσονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά, ²⁵ καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, οὐ κατώκλησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί. καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁶ καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν. καὶ θήσω τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ²⁷ καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσις μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός. ²⁸ καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γῶγ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγῶγ ἄρχοντα Ῥῶς, Μεσόχ, καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν, ³ καὶ εἰπὸν αὐτῷ. τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα Ῥῶς, Μεσόχ, καὶ Θοβέλ, ⁴ καὶ συναΐξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι.

⁵ Πέρσαι, καὶ Λιβύη, καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαῖαι καὶ πέλται, ⁶ Γομέρ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θοργαμά, ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ. ⁷ ἐτοιμάσθητι, ἐτοιμάσον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου, ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ, καὶ ἔσθ μοι εἰς προφυλακὴν. ⁸ ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἤξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου, καὶ οὗτος ἔξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' ἐρήνης ἅπαντες. ⁹ καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὕψος, καὶ ἤξεις ὡς νεφέλη, κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσθ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ. ¹⁰ τὰδε λέγει κύριος κύριος. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ὄρηματα ἐκ τῆς καρδίας σου, καὶ λογιτῇ λογισμοὶ πονηροῦς, ¹¹ καὶ ἔρεῖς. ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπεβρύμηνην, ἤξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, καὶ οἰκούντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει τείχος, οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς, ¹² προνομήσας προνομήν, καὶ σκύλα σκυλευσά αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἡρμωμένην ἢ κατοικήσθ, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκότας κτήσας, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς. ¹³ Σαββᾶ, καὶ Λαυδαν, καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι αἱ κώμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι. εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχη, καὶ σκυλευσά σκύλα, συνηγαγες συναγωγὴν σου, λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλευσά σκύλα. ¹⁴ διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γῶγ. τὰδε λέγει κύριος. οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγενήθη; ¹⁵ καὶ ἤξει ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου Βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ; ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή. ¹⁶ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ

ραιήλ ὡς νεφέλη καλύψει γῆν. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμέ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁷ τὰδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γῶγ. σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς. ¹⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει κύριος κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου, ¹⁹ καὶ ὁ ζῆλός μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου, ἐλάλησα. εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραὴλ, ²⁰ καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φαραγγεῖς, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πσεῖται. ²¹ καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ καὶ πᾶν φόβον λέγει κύριος. μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται. ²² καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ νεκρῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ. ²³ καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἔθνων πολλῶν, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γῶγ, καὶ εἰπὼν. τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Γῶγ ἄρχοντα Ῥῶς, Μεσὺχ, καὶ Θοβὲλ, ² καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἀρσενεῖας, καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε ⁴ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς

πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι. ⁵ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει κύριος. ⁶ καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γῶγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ⁷ καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι, καὶ γνώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ ἰδοὺ ἤκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει κύριος κύριος. αὕτη ἑστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐλάλησα. ⁹ καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι, καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη. ¹⁰ καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου, οὐδὲ μη κοψώσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἡ τα ὄπλα κατακαύσουσι πυρὶ. καὶ προνομήσουσιν τοὺς προνομήσαντας αὐτούς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς, λέγει κύριος. ¹¹ καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θαλάσσην, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμον τῆς φάραγγος, ¹² καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τότε τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ. ¹³ καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς ὁλκός Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρῶς ἡ γῆ ἐν ἑπταμηνῷ, καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἐδοξάσθη, λέγει κύριος. ¹⁴ καὶ ἄνδρας διαπαντός διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν, θάψαι τοὺς καταλειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρῶς αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπταμηνον, καὶ ἐκζητήσουσι. ¹⁵ καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὅσους ἀνθρώπου, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ἕως οὗτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς Γαὶ τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ. ¹⁶ καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, πολυάνδριον.

καὶ

καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ. ¹⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν. τάδε λέγει κύριος. εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου. συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθουκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα. ¹⁸ κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε. κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι ἐστιάτωμένοι πάντες. ¹⁹ καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πληρομήν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἥς ἔθυσα ὑμῖν. ²⁰ καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολέμιστήν, λέγει κύριος. ²¹ καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς. ²² καὶ γνώσονται οἱ κοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα. ²³ καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνδ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρα. ²⁴ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοὺς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν. ²⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακώβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. ²⁶ καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ᾗδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ εἰρήνης. καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν ²⁷ ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν. καὶ ἁγιασθήσονται ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ²⁸ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναι με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. ²⁹ καὶ οὐκ ἀπο-

στρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνδ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Μ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εικοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει, μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείτῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου, καὶ ἤγαγέ με ² ἐκ ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκε με ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὥσει οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι, ³ καὶ εἰσῆγαγέ με ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωποι, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὥσει ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπατίον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτοὺς εἰσῆκε ἐπὶ τῆς πύλης, ⁴ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄνθρωπος. ὄν ἐώρασας υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν τῷ δὲ ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὣσί σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεῖκνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰς ἐλπίλυσθαι ὡδε, καὶ δεῖξαι πάντα ὅσα σὺ ὀρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἰδοὺ περιβόλος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρός κάλαμος τὸ μέτρον πηγῶν ἔξ ἐν πύλῃ καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ. ⁶ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλιν τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς ἐν ἐπὶ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλμα τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ, ⁷ καὶ τὸ θεὸ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἶλμα ἀναμέσον τοῦ θεῖλάθ πηγῶν ἔξ. καὶ τὸ θεὸ τὸ δευτερον ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἶλμα πηγέων πέντε. καὶ τὸ θεὸ τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ τὸ αἶλμα τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ αἶλμα τῆς πύλης ⁸ πηγῶν ὀκτώ, ⁹ καὶ τὰ αἰλεῦ πηγῶν δύο. καὶ τὰ αἶλμα τῆς πύλης ἔσωθεν, ¹⁰ καὶ τὰ θεὸ τῆς πύλης τοῦ θεὸ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἐν τοῖς

τοῖς τρισίν. μέτρον ἐν τοῖς αἰλάμ ἐν-
θεν καὶ ἐνθεν. ¹¹ καὶ διεμέτρησε τὸ
πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος, πη-
χῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος
πηχῶν δεκατριῶν. ¹² καὶ πῆχυς ἐπι-
συναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεϊμ
ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ τὸ θεῖ πηχῶν ἑξ
ἐνθεν, καὶ πηχῶν ἑξ ἐνθεν. ¹³ καὶ
διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεῖ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεῖ, πλά-
τος πῆχεις εἴκοσι καὶ πέντε. αὕτη πύ-
λη ἐπὶ πύλην. ¹⁴ καὶ τὸ αἰθρίον τοῦ
αἰλάμ τῆς πύλης ἔξωθεν, πῆχεις εἴκοσι
θεῖμ τῆς πύλης κύκλω. ¹⁵ καὶ τὸ αἰ-
θρίον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἰ-
θρίον αἰλάμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν
πεντήκοντα. ¹⁶ καὶ θυρίδες κρουπαὶ
ἐπὶ τὸ θεῖμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλάμ ἔσω-
θεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν.
καὶ ὥσαύτως τοῖς αἰλάμ θυρίδας κύ-
κλω ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλάμ φοίνι-
κες ἐνθεν καὶ ἐνθεν. ¹⁷ καὶ εἰσῆγαγέ με
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ
παστοφόρια, καὶ περιστύλα κύκλω
τῆς αὐλῆς, τριάκοντα παστοφόρια ἐν
τοῖς περιστύλοις, ¹⁸ καὶ αἱ στοαὶ κα-
τὰ νώτον τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μήκος
τῶν πυλῶν τὸ περιστυλον τὸ ὑποκά-
τω. ¹⁹ καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς
αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς πύλης
τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἰθρίον
τῆς πύλης τῆς βλέπουσας ἔξω, πῆχεις
ἑκατὸν τῆς βλέπουσας κατὰ ἀνατολάς.
καὶ ἦγαγέ με ἐπὶ Βορρᾶν, ²⁰ καὶ ἰδοὺ
πύλη βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν,
τὸ τε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος,
²¹ καὶ τὸ θεῖ τρεῖς ἐνθεν καὶ τρεῖς ἐν-
θεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν,
καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς. καὶ ἐγένετο
κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλέπου-
σας κατὰ ἀνατολάς, πηχῶν πενήκον-
τα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσι-
πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς. ²² καὶ αἱ θυρί-
δες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, καὶ οἱ
φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέ-
πουσα κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἐν ἑπτὰ
κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν, καὶ
τὰ αἰλαμμῶν ἔσωθεν. ²³ καὶ πύλη τῇ
αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην
τοῦ Βορρᾶ, ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς

βλεπούσας κατὰ ἀνατολάς. καὶ διεμέ-
τρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύ-
λην, πῆχεις ἑκατὸν. ²⁴ καὶ ἦγαγέ με
κατὰ Νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα
πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν,
καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰ-
λαμμῶν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. ²⁵ καὶ
αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν
κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰ-
λάμ, πηχῶν πενήκοντα τὸ μήκος αὐ-
τῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος
αὐτῆς, ²⁶ καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ,
καὶ αἰλαμμῶν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες
αὐτῇ, εἰς ἐνθεν καὶ εἰς ἐνθεν ἐπὶ τὰ
αἰλεῦ. ²⁷ καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς Νό-
τον. καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ
πύλης ἐπὶ πύλην, πῆχεις ἑκατὸν τὸ
εὖρος πρὸς Νότον. ²⁸ καὶ εἰσῆγαγέ με
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης
τῆς πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν
πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, ²⁹ καὶ
τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμ-
μῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρί-
δες αὐτῇ, καὶ τῷ αἰλαμμῶν κύκλω πῆ-
χεις πενήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ
τὸ εὖρος πῆχεις εἰκοσιπέντε ³¹ τοῦ αἰ-
λάμ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ
φοίνικες τῷ αἰλεῦ, καὶ ὅκτω κλιμα-
κτῆρες. ³² καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς τὴν πύ-
λην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς,
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα, ³³ καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ,
καὶ τὰ αἰλαμμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦ-
τα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμῶν
κύκλω πῆχεις πενήκοντα μήκος αὐ-
τῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πῆχεις εἰκοσι-
πέντε. ³⁴ καὶ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ
αἰλεῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ ὅκτω κλι-
μακτῆρες αὐτῇ. ³⁵ καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς
τὴν πύλην τὴν πρὸς Βορρᾶν, καὶ διε-
μέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, ³⁶ καὶ
τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμ-
μῶν, καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλω. καὶ τὸ
αἰλαμμῶν αὐτῆς πῆχεις πενήκοντα
μήκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πῆχεις εἰκοσι-
πέντε, ³⁷ καὶ τὰ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰ-
λεῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ ὅκτω κλιμα-
κτῆρες αὐτῇ. ³⁸ τὰ παστοφορία αὐ-
τῆς,

τῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρουσις, ³⁴ ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας. ⁴⁰ καὶ κατὰ νότου τοῦ ῥυακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, δύο τραπέζαι πρὸς ἀνατολάς κατὰ νότον τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης δύο τραπέζαι κατὰ ἀνατολάς. ⁴¹ τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νότον τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα. κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπέζων τῶν θυμάτων. ⁴² καὶ τέσσαρες τραπεζαί τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίδιναι λελαξευμέναι πήχως, καὶ ἡμίους τὸ πλάτος, καὶ πήχων δύο ἡμίους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πήχυν τὸ ὕψος. ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ θύματα. ⁴³ καὶ παλαιστὴν ἔξουσι γείσους λελαξευμένον ἑσώθεν κυκλω, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας. ⁴⁴ καὶ εἰσῆγάγε με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, φέρουσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς Βορρᾶν, ⁴⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, ⁴⁶ καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου. ἐκεῖνοί εἰσι οἱ υἱοὶ Σαδδούκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Ἀευὶ πρὸς κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ. ⁴⁷ καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πῆχες ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστηρίον ἀπέναντι τοῦ οἴκου. ⁴⁸ καὶ εἰσῆγάγε με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ αἰλάμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκατέσσαρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλάμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

⁴⁹ καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλάμ πηχῶν εἰκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα. καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κ Ε Φ. ΜΑ'.

Καὶ εἰσῆγάγε με εἰς τὸν ναόν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἶλαμ πηχῶν ἑξ τὸ πλάτος ἔνθεν, ² καὶ πηχῶν ἑξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλάμ ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τὸν πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν. καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι. ³ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ θυρώμα πηχῶν ἑξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν. ⁴ καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι, κατὰ πρόσθετον τοῦ ναοῦ. καὶ εἶπε. τοῦτο τὸ ἄγιον τῶν ἁγίων. ⁵ καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἑξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν, ⁶ καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριακοντα τρεῖς δῖς. καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ, τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὀρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἀπώνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως διαπαιτύνηται ἀνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα, καὶ ἐκ τῶν γεισῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα, ⁸ καὶ τὸ θραεὶλ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλᾶμῳ πηχῶν ἑξ. διαστήματα ⁹ καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἑξώθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου, ¹⁰ καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἰκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἰκῷ κυκλῳ. ¹¹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον, καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτός

φωτος τοῦ ἀπολοίπου πηγῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν. ¹² καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, ὡς πρὸς θάλασσαν πηγῶν ἑβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πηγῶν πέντε, εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτοῦ πηγῶν ἑνενήκοντα ¹³ καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος πηγῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηγῶν ἑκατὸν. ¹⁴ καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηγῶν ἑκατὸν. ¹⁵ καὶ διεμέτρησε μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν κατώπισθεν τοῦ οἴκου κείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηγῶν ἑκατὸν τὸ μῆκος. καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἶλαμ τὸ ἑξώτερον, πεφαινωμένα. ¹⁶ καὶ αἱ θυρίδες δικτυαταί, ὑποφάσεις κύκλω τοῖς τρισίν, ὥστε διακίπτειν. καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλω, καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἔδαφους ἕως τῶν θυρίδων. καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισῶς εἰς τὸ διακίπτειν, ¹⁷ καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας. καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλω, ἐν τῷ ἑσῶθεν καὶ ἐν τῷ ἔξῳθεν, ¹⁸ γεγλυμμένα Χερουβίμ. καὶ φοῖνικες ἀναμέσον Χερουβίμ καὶ ἀναμέσον Χερουβίμ. δύο πρόσωπα τῷ Χερουβίμ, ¹⁹ πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, διαγεγλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν. ²⁰ ἐκ τοῦ ἔδαφους ἕως τοῦ φαινώματος, τὰ Χερουβίμ καὶ οἱ φοῖνικες διαγεγλυμμένοι. ²¹ καὶ τὸ ἄγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνος, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὁρασις ὡς ὅψις ²² θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηγῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μῆκος πηγῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηγῶν δύο, καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξυλίνου. καὶ εἶπε πρὸς μέ. αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου κυρίου. καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, ²³ καὶ δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ, ²⁴ τοῖς δυοῖν θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς. δύο θυρώματα τῷ ἐνί, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ

δευτέρᾳ. ²⁵ καὶ γλυφῇ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τα θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερουβίμ. καὶ φοῖνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἶλαμ ἔξῳθεν, ²⁶ καὶ θυρίδες κρυπταί. καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἶλαμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐξυγωμένα.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Καὶ εἰσηγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν κατὰ ἀνατολάς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰσηγαγέ με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν, ² ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα, ³ διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἑσωτέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περιστύλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστοιχισμένοι, ἀντιπρόσωποι στοαῖς τρισαί. ⁴ καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηγῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος. καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν, ⁵ καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῶοι ὡς αὐτῶς. ὅτι ἐξείγετο τὸ περιστύλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα, οὕτως περιστύλον καὶ διάστημα, ⁶ καὶ οὕτως στοαὶ δύο. διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στύλοι τῶν ἐξωτέρων. διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς. ⁷ καὶ φῶς ἔξῳθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μῆκος πηγῶν πεντήκοντα. ⁸ ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηγῶν πεντήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις. τὸ πᾶν πηγῶν ἑκατόν. ⁹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων, τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολάς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν εἰς τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ¹⁰ κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου. καὶ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, καὶ αἱ

αὶ ἐξέδραι ¹¹ καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ κατὰ τὸ μήκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν, ¹² τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον. καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλᾶμου, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, οὐσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ, οἱ ἐγγύζοντες πρὸς κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουςι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος. ¹⁴ οὐκ ἐξελεύσονται ἐκεῖ παρεξ τῶν ἱερῶν, οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν, ὅπως διαπαντός ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἄπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγια ἐστί. καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ. ¹⁵ καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἑσθέν. καὶ ἐξηγάγε με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει. ¹⁶ καὶ ἔστη κατὰ νῶτον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁷ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βορρᾶ, πηγὴς πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁸ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσσης, πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁹ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾶμῳ τοῦ μέτρου, ²⁰ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλᾶμου. καὶ διέταξεν αὐτόν, καὶ περιβολὸν αὐτῶν κύκλῳ, πεντα-

κοσίων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πεντακοσίων πηγῶν εὖρος, τοῦ διαστελλεῖν ἀναμέσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

Κ Ε Φ. Μ Γ'.

Καὶ ἤγαγε με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξηγάγε με. ² καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν. καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν. ³ καὶ ἡ ὄρασις ἦν ἰδὼν κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἰδὼν, ὅτε εἰσπορευομένη τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν. καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἁρματος οὐ ἰδὼν, κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ⁴ καὶ δόξα κυρίου ἐξηλθεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς. ⁵ καὶ ἀνέλαβε με πνεῦμα, καὶ ἐξηγάγε με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ κυρίου οἶκος. ⁶ καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλούντος πρὸς μέ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει ἔχόμενός μου, ⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἔθρου; τῶν ποδῶν μου; ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα. καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐδέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοῖς καὶ οἱ ἠγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἠγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ⁸ ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς σπιχόμενον ἔμου καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβέβηλωσαν τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν. καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φρονῷ. ⁹ καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους τῶν ἠγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα. ¹⁰ καὶ σὺ υἱ ἀνθρώπου, δεῖξον τὰ οἶκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ

ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσουσιν αὐτά. ¹² καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων. ¹³ καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου. ἐν πήχει τοῦ πήχεως, καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθους ἐπὶ πήχυν, καὶ πήχυς τὸ εὖρος, καὶ γείσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν, σπιθαμῆς. καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου ¹⁴ ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τοῦτο, ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πήχεως. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πήχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος πήχυς. ¹⁵ καὶ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριήλ, καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πήχυς. ¹⁶ καὶ τὸ ἀριήλ πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδεκα. τετραγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατέσσαρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας. τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. καὶ τὸ γείσος αὐτοῦ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἡμισυ πήχεως. καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ, πήχυς κυκλόθεν. καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ, βλέποντες κατὰ ἀνατολὰς. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὅλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα. ¹⁹ καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ, τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μέ, λέγει κύριος ὁ θεός, τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας. ²⁰ καὶ

λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλω, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό. ²¹ καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἐξωθεν τῶν ἁγίων. ²² καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ. ²³ καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν ἐξιλασμόν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἁμωμον, ²⁴ καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπιθήψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. ²⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἐρίφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἅμωμα ποιήσουσιν ²⁶ ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαριούσιν αὐτό. καὶ πλησουσι χεῖρας αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλέπουσας κατὰ ἀνατολὰς. καὶ αὕτη ἦν κεκλισμένη. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἡ πύλη αὕτη κεκλισμένη ἔσται, οὐκ ανοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διελθῇ δι' αὐτῆς. ὅτι κύριος ὁ θεός Ἰσραὴλ εἰσλεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλισμένη. ³ διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλῆμ τῆς πύλης εἰσλεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ⁴ καὶ εἰς ἡγάγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ κυρίου. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. ⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου,

σου, καὶ ἶδε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
 αἰσὶ σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ
 μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προσταγ-
 ματα τοῦ οἴκου κυρίου, καὶ πάντα τὰ
 νόμιμα αὐτοῦ. καὶ τάξεις τὴν καρδίαν
 σου εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ οἴκου, κατὰ
 πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, ἐν πάσι
 τοῖς ἁγίοις. ⁶ καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν οἶκον
 τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον
 τοῦ Ἰσραὴλ. ⁷ ταδε λέγει κύριος ὁ θεός.
 ἱκανοῦσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνο-
 μιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, ⁷ τοῦ ἐξ-
 αγαγεῖν ὑμᾶς υἱούς ἀλλογενεῖς, ἀπερι-
 τμήτους καρδίᾳ, καὶ ἀπειριτμήτους
 κί, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου,
 καὶ βεβηλοῦν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν
 ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας καὶ αἷμα. καὶ
 παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πά-
 σαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, ⁸ καὶ διετά-
 ξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς
 ἁγίοις μου. ⁹ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύ-
 ριος ὁ θεός. πᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπε-
 ρίτμητος καρδίᾳ, καὶ ἀπεριτμήτος σαρ-
 κί, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν
 πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν
 μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, ¹⁰ ἀλλ' ἢ οἱ
 Λευῖται, οἵτινες ἀφῆλαντο ἀπ' ἐμοῦ
 ἐν τῷ πλατῶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ
 κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν.
 καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν, ¹¹ καὶ
 ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργ-
 οῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ
 οἴκου, καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ.
 οὗτοι σφάζουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ
 ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι
 στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λει-
 τουργεῖν αὐτοῖς, ¹² ἀνθ' ὧν ἐλειτουργ-
 οῦν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώ-
 λων αὐτῶν. καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσ-
 ραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας. ἐνεκα τοῦ-
 του ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς,
 λέγει κύριος ὁ θεός, ¹³ καὶ οὐκ ἐγ-
 ριούσι πρὸς μέ τοῦ ἱερατεῖν μοι, οὐ-
 δὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἁγία υἱῶν
 τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἁγία τῶν
 ἁγίων μου. καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐ-
 τῶν ἐν τῇ πληνῇσιν ἢ ἐπληνῇσαν.
¹⁴ κατὰξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυ-
 λακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιή-
 σωσιν ¹⁵ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ

τοῦ Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάκτο
 φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλα-
 τῶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ
 τοι προσάξουσιν πρὸς μέ τοῦ λειτουρ-
 γεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώ-
 που μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσιά-
 στεον καὶ αἷμα, λέγει κύριος ὁ θεός.
¹⁶ οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἁγία καὶ
 οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν
 τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι
 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου. καὶ
 ἔσονται ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ
 πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, καὶ
 λινὰς ἐνδύσονται. καὶ οἱ κίβητοι
 στήσονται ἐρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐ-
 τοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐ-
 τῶν. ¹⁸ καὶ κιδάρεις λινὰς ἔξουσιν ἐπὶ τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ περισκέψονται
 ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύς αὐτῶν, καὶ οὐ
 περιζώσονται βίβη. ¹⁹ καὶ ἐν τῷ ἐκ-
 πορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλήν τοῦ
 ἔξωτον πρὸς τὸν λαόν, ἐκδώσιν
 τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ
 λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς. καὶ θήσονται
 αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξόδαις τῶν ἁγίων
 καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἐτέρας, καὶ
 μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαόν ἐν ταῖς στολὰς
 αὐτῶν. ²⁰ καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
 ξυρῇσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν
 ψιλώσουσι, καλύντοντες καλύνοντες
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ²¹ καὶ οἱ κίβητοι
 μὴ πῖωσι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ ἐκπο-
 ρεῖσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἐσω-
 τέρην. ²² καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλήμε-
 νον οὐ λήψονται ἑαυτοὺς εἰς γυναῖκα.
 καὶ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ
 καὶ χήρα ἐξ ἑνὸς γένους ἐξ ἱερέων
 λήψονται. ²³ καὶ τὸν λαόν μου δόξασ-
 σιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβηλοῦ, καὶ
 ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθάρτου
 γνωριοῦσιν αὐτοῖς. ²⁴ καὶ ἐπὶ τῷ
 αἵματι οὗτοι ἐπιστήσονται τοῖς ἁγίοις
 κρίνουν. τὰ δικαιώματά μου κηρύ-
 σουσιν, καὶ τὰ κρίματά μου κηρύ-
 σουσιν, καὶ τὰ νόμιά μου καὶ τὰ προ-
 κλήματα μου ἐν πάσαις ταῖς ἐξόδοις
 φυλάξονται, καὶ τὰ σάββata μου
 ἀγαπᾶσονται. ²⁵ καὶ ἐπὶ ψυχῇ ἀσφα-
 λῆς οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μωσαίου
 ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ
 ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ
 ἀδελφῷ.

ἀδελφῶν, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθῇσεται. ²⁶ καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν, ἑπτὰ ἡμέρας ἑξαριθμήσῃ αὐτῷ. ²⁷ καὶ ἡ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύονται εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμόν, λέγει κύριος ὁ θεός, ²⁸ καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν. ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατασχεῖς αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχευς αὐτῶν. ²⁹ καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, οὗτοι γάγονται. καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται, ³⁰ ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα. ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται. καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θεῖναι εὐλογία· ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν. ³¹ καὶ πᾶν θνησίματον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ γάγονται οἱ ἱερεῖς.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν. ² καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἀγιάσματα, πεντακῶσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετραγώνον κυκλόθεν, καὶ πεντήκοντα πήγεις διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν. ³ καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας. καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων. ⁴ ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ. καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν, ⁵ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ αὐτοῖς, εἰς κατάσχεσιν πόλεως τοῦ κατοικεῖν. ⁶ καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχή

τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται, ⁷ καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου. καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχεσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολὰς. καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν. καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς. ⁸ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύουσιν οὐκ ἐτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν. ⁹ ταῦτε λέγει κύριος θεός. ἱκανοῦσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε, κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε. ἐξάρατε καταδυναστεῖαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει κύριος θεός. ¹⁰ ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου, ¹¹ καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν. τὸ δέκατον τοῦ γομόρ, χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομόρ, πρὸς τὸ γομόρ ἔσται τὸ ἴσον. ¹² καὶ τὰ σταθμά εἴκοσι ὀβολοί, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ σίκλοι, δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν. ¹³ καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε ἔκτον μέτρον ἀπὸ τοῦ γομόρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἔκτον αὐτοῦ τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν. ¹⁴ καὶ τὸ προστάγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι· αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομόρ. ¹⁵ καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει κύριος θεός. ¹⁶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγούμενῳ τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ διὰ τοῦ ἀφηγούμενου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραὴλ. αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὴν

τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεισθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. ¹⁸ τὰδε λέγει κύριος θεός. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον. ¹⁹ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλάσμου, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλίας τοῦ οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλίας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. ²⁰ καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ. μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψη παρ' ἐκάστου ἀπομοιραν. καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον. ²¹ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτῇ. ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἐδεσθῆ. ²² καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας. ²³ καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν. ²⁴ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. ²⁵ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαδικατῇ τοῦ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ, ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτά, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ καθὰς τὸ μαλαῖ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κ.Ε.Φ. Μς'.

Τὰδε λέγει κύριος θεός. ἡ πύλη ἣ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἣ βλέπουσα πρὸς ἀνατολάς, ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας ἀνοιχθήσεται. ² καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλου τῆς πύλης τῆς ἐσωθεν, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ. ³ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως

ἐσπέρας. καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς νομηνίας, ἐναντίον κυρίου. ⁴ καὶ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἕξ ἁμνούς ἁμωμούς, καὶ ἁμωμον, ⁵ καὶ μαλαῖ, πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ τοῖς ἁμνοῖς, θυσίαν, ὅμοιον αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. ⁶ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας, ἁμωμον ἁμωμων, καὶ ἕξ ἁμνούς, καὶ ἁμωμος ἔσται, ⁷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. ⁸ καὶ ἐν τῷ εἰσπορευόμενῳ ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλου τῆς πύλης ἐξελεύσεται, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται. ⁹ ὅταν εἰσπορευῇται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης βλέπουσιν πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον. καὶ ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην ἐκ τῆς ἐκκληλυσθῆν, ἀλλ' ἡ κατ' αὐτὴν ἐξελεύσεται. ¹⁰ καὶ ὁ ἀφηγούμενος μεσση αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορευόμενῳ, καὶ ἐξελεύσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐκπορευόμενῳ αὐτοὺς ἐξελεύσεται. ¹¹ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἔσται τὸ μαλαῖ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ πέμματι. ¹² ἂν δὲ ποιῇ ὁ ἀφηγούμενος ἁγίαν ὀλοκαυτώμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτὸν τὴν πύλην, καὶ βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ ὀλοκαυτώματος αὐτοῦ, καὶ τὸν σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. καὶ ἔσται, καὶ κλείσει τὰς θύρας, καὶ ἐξελεύσεται αὐτόν. ¹³ καὶ ἁμνὸν ἑκατόν ἁμωμων ποιήσει εἰς ὀλοκαυτώματα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ, πρὸς

ὑτόν. ¹⁴ καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐ-
 ρ τοπραῖ, ἔκτον τοῦ μέτρου, καὶ
 αἰου τρίτον τοῦ ἐν τοῦ ἀναμίξαι
 ἡν σμιδάλιν μαναὰ τῷ κυρίῳ, πρὸς-
 ἰγμα διαπαντός ¹⁵ ποιήσετε τὸν ἄ-
 ρον. καὶ τὸ μαναὰ, καὶ τὸ ἔλαιον
 ριήσετε τοπραῖ, ὀλοκαυτωμα δια-
 παντός. ¹⁶ τὰδε λέγει κύριος θεός.
 ἡ δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ
 ὄν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας
 ἰτου, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται
 ἰτάσχεις κληρονομία. ¹⁷ ἐὰν δὲ δῶ
 ἡμα ἐνὶ τῶν παιδίων αὐτοῦ, καὶ ἔσται
 ἰτῶ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ
 ἰτοῦσσι τῷ ἀφηγούμενῳ. πλὴν τῆς
 κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς
 ται, ¹⁸ καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγού-
 νος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ,
 ὅν καταδυναστεύσαι αὐτούς, ἐκ τῆς
 ἰτασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομη-
 ῖ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ δια-
 ἰορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἐκ
 ἰς κατασχέσεως αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἰςή-
 γέ με εἰς τὴν ἐξοδὸν τῆς κατὰ νῶ-
 υ τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν
 ἰών τῶν ἱερῶν, τὴν βλέπουσαν
 ἰὸς Βορρᾶν. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος
 χωρισμένος. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς μέ-
 τος ὁ τόπος ἔστιν, οὗ ἐψησουσιν
 εἰ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἄγνοιᾶς καὶ τὰ
 ἰερᾶ ἀμαρτίας, καὶ ἐκεῖ πένουσι τὸ
 ἰναὰ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ ἐκφέρειν
 τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν, τοῦ ἀγῶ-
 ν τὸν λαόν. ²¹ καὶ ἐξήγαγέ με εἰς
 τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν, καὶ περιή-
 γέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐ-
 λης. καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη
 αὐλῆς, ²² κατὰ τὸ κλίτος αὐλῆ,
 ἰλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς
 ἰλὴ μικρὰ μικροὺς πηγῶν τεσσαρά-
 ντα, καὶ εὖρος πηγῶν τριάκοντα,
 τρον ἐν ταῖς τέσσαρσι. ²³ καὶ ἐξέ-
 αι κύκλω ἐν αὐταῖς, κύκλω ταῖς
 σσαρσι. καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑ-
 πκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω. ²⁴ καὶ
 τε πρὸς μέ. οὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μα-
 ἰρων, οὗ ἐψησουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργ-
 ὦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ
 οὔ.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

καὶ εἰςήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ

οἴκου, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἔξεπορεύετο ὑ-
 ποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατὰ ἀνατο-
 λας, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλε-
 πε κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέ-
 βαιεν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ,
 ἀπὸ Νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²
 καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
 πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ περιήγα-
 γέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύ-
 λην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατὰ
 ἀνατολὰς. καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέ-
 ρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, ³ κα-
 θῶς ἔξοδος ἄνδρὸς ἔξεναντίας. καὶ
 μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διεμέ-
 τρησε τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ διηλθ-
 ῖεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως. ⁴ καὶ
 διεμέτρησε χιλίους, καὶ διηλθεν ἐν τῷ
 ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν. καὶ διε-
 μέτρησε χιλίους, καὶ διηλθεν ὕδωρ
 ἕως ὀσφύος. ⁵ καὶ διεμέτρησε χιλίους,
 καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβρι-
 ζεν ὡς γεμάρθου ὃν οὐ διαβήσονται.
⁶ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἑώρακας νιὲ ἀν-
 θρώπου; καὶ ἡγαγέ με, καὶ ἐπέστρε-
 ψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, ⁷ ἐν
 τῇ ἐπιστροφῇ μου. καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ
 χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ
 σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. ⁸ καὶ εἶπε
 πρὸς μέ. τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευό-
 μενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀ-
 νατολὰς, καὶ κατέβαιεν ἐπὶ τὴν Ἀρα-
 βίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασ-
 σαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ
 ὑγιάσει τὰ ὕδατα. ⁹ καὶ ἔσται πᾶσα
 ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων, ἐπὶ
 πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός,
 ζήσεται. καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθύς πολλὸς
 σφόδρα, ὅτι ἦκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο,
 καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν
 ἐλθῇ ὁ ποταμός, ἐκεῖ ζήσεται. ¹⁰ καὶ
 στήσονται ἐκεῖ ἄλιες ἀπὸ Ἰγγαδὲν
 ἕως Ἐνγαλλεῖμ. ψυχμὸς σαγηνῶν
 ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται. καὶ οἱ
 ἰχθύες αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θα-
 λάσσης τῆς μεγάλης, πλῆθος πολὺ
 σφόδρα. ¹¹ καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ,
 καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ
 ὑπεράρσει αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν.
 εἰς ἄλλας δέδονται. ¹² καὶ ἐπὶ τοῦ πο-
 ταμοῦ ἀναβήσεται, ἐπὶ τοῦ χείλους
 αὐτοῦ ἔσθιν καὶ ἔνθεν. πᾶν ἔσθιν
 βοιω

Nnn

τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες. πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες. ¹⁴ οὐ πρα-
θῆσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθή-
σεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιον ἐστὶ τῷ
κυρίῳ. ¹⁵ τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς
περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέν-
τε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔ-
σται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ
εἰς διάστημα αὐτοῦ. καὶ ἔσται ἡ πό-
λις ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ ταῦτα τὰ
μέτρα αὐτῆς. ἀπὸ τῶν πρὸς Βορρᾶν,
πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς Νότον πεντακόσιοι καὶ
τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασ-
σαν, τετρακισχιλίους πεντακοσίους.
¹⁷ καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς
Βορρᾶν διακόσιοι πενήκοντα, καὶ
πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πενήκον-
τα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πε-
νήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακό-
σιοι πενήκοντα. ¹⁸ καὶ τὸ περισσὸν
τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρ-
χῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θά-
λασσαν. καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ
ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς
εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πό-
λιν. ¹⁹ οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν
ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν
τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁰ πᾶσα ἡ ἀπαρχή, πέν-
τε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας. τετράγωνον ἀφοριεῖ-
ται αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ
τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως. ²¹ τὸ δὲ
περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου.
καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ
ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατασχῆσιν τῆς πό-
λεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆ-
κος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων
τοῦ ἀφηγουμένου. καὶ ἔσται ἡ ἀπαρ-
χὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴ-
κου ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²² καὶ παρὰ τῶν

Λευιτῶν, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πό-
λεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων, ἔσται
ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰουδα, καὶ ἀνα-
μέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὴν, καὶ τῶν
ἀφηγουμένων ἔσται. ²³ καὶ τὸ περισ-
σὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενια-
μὴν, μία. ²⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
Βενιαμὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεὼν, μία.
²⁵ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν Ἰσάαχαρ, μία. ²⁶ καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἰσάαχαρ ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία. ²⁷ καὶ ἀ-
πὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Γὰδ, μία. ²⁸ καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Γὰδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβαν. καὶ ἔσται
τὰ θρία αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ὕδα-
τος βαριμῶθ Κάδης, κληρονομία,
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης. ²⁹ αὐ-
τῇ ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε ἐν κληρῷ ταῖς
φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ οὗτοι οἱ δια-
μερισμοὶ αὐτῶν, λέγει κύριος Θεός.
³⁰ καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως
αἱ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι μέτρον. ³¹ καὶ αἱ πύλαι
τῆς πόλεως, ἐπὶ ὀνόματι φυλῶν τοῦ
Ἰσραὴλ. πύλαι τρεῖς πρὸς Βορρᾶν,
πύλη Ρουβὴν, μία. καὶ πύλη Ἰουδα,
μία. καὶ πύλη Λευὶ, μία. ³² καὶ τὰ
πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεν-
τακόσιοι. καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰω-
σήφ, μία. καὶ πύλη Βενιαμὴν, μία.
καὶ πύλη Δὰν, μία. ³³ καὶ τὰ πρὸς
Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρον. καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν,
μία. καὶ πύλη Ἰσάαχαρ, μία. καὶ πύ-
λη Ζαβουλὼν, μία. ³⁴ καὶ τὰ πρὸς
θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντα-
κόσιοι μέτρον. πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ,
μία. καὶ πύλη Ἀσσήρ, μία. καὶ πύλη
Νεφθαλὶμ, μία. ³⁵ κύκλωμα, δέκα
καὶ ὀκτὼ χιλιάδες. καὶ τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως, ἅφ ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔ-
σται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Δ Α Ν Ι Η Λ.

Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ. ² καὶ ἔλαβη γυναῖκα ἡ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν κύριον. ³ καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ. ⁴ καὶ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παραδείσος γετινῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων. ⁵ καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβεῖν τὸν λαόν. ⁶ οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι. ⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσπορεύετο Σωσάννα, καὶ περιπατεῖ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ περιπατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς. ⁹ καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, μηδὲ μνημονεῖν κριμάτων δικαίων. ¹⁰ καὶ ἦσαν ἀμφοτέρω κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὁδύνην ἑαυτῶν, ¹¹ ὅτι ἡσχύνοντο ἀναγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ, ¹² καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾶν αὐτήν. ¹³ καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ. πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστὶ. καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, ¹⁴ καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπιτοαυτὸ, καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. καὶ τότε κοινῇ συντάξαντο καιρὸν, ὅτε αὐτὴν δυνήσονται

εὐρεῖν μόνην. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὐθεῖαν, εἰσῆλθέ ποτε καθὼς χθές καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασιῶν, καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῖμα ἦν. ¹⁶ καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλην οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι, καὶ παρατηροῦντες αὐτήν. ¹⁷ καὶ εἶπε τοῖς κορασίαις. ἐνέγκατε δὴ μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα, καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατέ, ὅπως λούσωμαι. ¹⁸ καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς, καὶ οὐκ εἶδον τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὥς ἐξῆλθον τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβύτεροι, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ, ²⁰ καὶ εἶπον. ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κλείνεται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἐσμέν. διὸ συγκατάθου ἡμῖν, καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν. ²¹ εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σου, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ. ²² καὶ ἀνέστенаξε Σωσάννα, καὶ εἶπε. στενά μοι πάντοθεν. ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν. ἐάν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν. ²³ αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ μὴ πράξασαν ἐμπέσειν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον κυρίου. ²⁴ καὶ ἀνέβόησε φωνὴ μεγάλη Σωσάννα. ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι κατέναντι αὐτῆς. ²⁵ καὶ δραμὼν ὁ ἐκ, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου. ²⁶ ὥς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσπηδήσαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ. ²⁷ ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τοὺς λόγους αὐτῶν, κατησχύνθησαν οἱ δούλοι σφόδρα, ὅτι πᾶσι οὐκ ἐβρόθήθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης. ²⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον ὡς συνῆλ-

συνήλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐ-
τῆς Ἰωακείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβύται
πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννόας κατὰ
Σωσάννης, τοῦ θανατῶσαι αὐτήν, καὶ
ἔπλαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. ²⁰ ἀπο-
στείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα
Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ. οἱ δὲ
ἀπέστειλαν. ³⁰ καὶ ἦλθεν αὐτὴ, καὶ
οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς. ³¹ ἡ δὲ
Σωσάννα ἦν τρυφερά σφόδρα, καὶ κα-
λὴ τῷ εἶδει. ³² οἱ δὲ παρανομοὶ ἐκέ-
λευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἣν γὰρ
κατακεκαλυμμένην, ὅπως ἐμπληρωθῶσι
τοῦ κάλλους αὐτῆς. ³³ ἔκλειον δὲ οἱ
παρ' αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐ-
τήν. ³⁴ ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύ-
ται ἐν μέσῳ τῷ λαῷ, ἔθηκαν τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ³⁵ ἡ δὲ
κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν,
ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεπονηθεῖα ἐπὶ
κυρίῳ. ³⁶ εἶπον δὲ οἱ πρεσβύται. πε-
ριπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ
μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδι-
σκῶν, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ
παραδείσου, καὶ ἀπέλυσεν τὰς παιδι-
σκας. ³⁷ καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανί-
σκος ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε
μετ' αὐτῆς. ³⁸ ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ
γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν
ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς. καὶ
ἰδόντες συγγινόμενους αὐτούς, ³⁹ ἐκεί-
νου μὲν οὐκ ᾔδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γε-
νέσθαι, διὰ τὸ ἰσχυεῖν αὐτὸν ὑπὲρ ἡ-
μᾶς, καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπε-
πηδηκέναι. ⁴⁰ ταύτης δὲ ἐπιλαβόμε-
νοι ἐπηρωτῶμεν, τίς ἦν ὁ νεανίσκος.
⁴¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν.
ταῦτα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίπτυσεν
αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις
τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς, καὶ κατέκριναν
αὐτὴν ἀποθανεῖν. ⁴² ἀνέβησεν δὲ φω-
νὴ μεγάλη Σωσάννα καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς
ὁ αἰώνιος ὁ πάντων κρυπτῶν γνώστης, ὁ
εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,
⁴³ σὺ ἐπίστασαι, ὅτι ψευδῇ μου κατε-
μαρτύρησαν. καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ
ποιήσασα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρεύ-
σαντο κατ' ἐμοῦ. ⁴⁴ καὶ εἰσῆκουσε κύ-
ριος τῆς φωνῆς αὐτῆς. ⁴⁵ καὶ ἀπαγο-
μένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ θεὸς ἐξή-

γειρε τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου παιδαρίου
νεωτέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ. ⁴⁶ καὶ ἐ-
βόησε φωνὴ μεγάλη. ἄθως ἐγὼ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ταύτης. ⁴⁷ ἐπέστρεψε δὲ
πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπαν. τίς
ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λελάληκας; ⁴⁸ ὁ
δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, οὕτως
μοροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. οὐκ ἀνακρι-
ναντες, οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγινόντες, κατ-
εκρίνατε θυγατέρα Ἰσραὴλ; ⁴⁹ ἀνα-
στρέψατε εἰς τὸ κριτήριον. ψευδῇ γὰρ
οὗτοι κατεμαρτύρησαν αὐτῆς. ⁵⁰ καὶ
ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς.
καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι. δεῦρο
κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀνάγγει-
λον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ θεὸς τὸ
πρεσβεῖον. ⁵¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς
Δανιήλ. διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἁλ-
λήλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς.
⁵² ὥς δὲ διεχωρίσθησαν εἰς ἀπὸ τοῦ
ἐνός, ἐκάλεισεν τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν. πεπαλαιωμένε ἡμερῶν
κακῶν, νῦν ἦκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου,
ἃς ἐποίησες τοπρότερον. ⁵³ κρίνων κρί-
σεις ἀδίκους. καὶ τοὺς μὲν ἀθώους
κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους,
λέγοντος τοῦ θεοῦ, ἀθῶων καὶ δίκαιον
οὐκ ἀποκτενεῖς. ⁵⁴ νῦν οὖν ταύτην
εἶπε εἰδες, εἶπον, ὑπὸ τί δένδρον εἶδες
αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶ-
πεν, ὑπὸ σχῖνον. ⁵⁵ εἶπε δὲ Δανιήλ.
ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφα-
λήν. ἦδη γὰρ ἄγγελος φάσιν θεοῦ λα-
βὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, σχίσει σε μέσον.
⁵⁶ καὶ μεταστῆσας αὐτόν, ἐκέλευσε
πρὸς αὐτὸν τὸν ἕτερον. καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. σπέρμα Χαναάν, καὶ οὐκ Ἰουδα,
τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία
διέστρεψε τὴν καρδίαν σου. ⁵⁷ οὕτως
ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεί-
ναι φοβούμεναι ὁμιλοῦν ὑμῖν. ἀλλ' οὐ
θυγατὴρ Ἰουδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν
ὑμῶν. ⁵⁸ νῦν οὖν λέγε μοι ὑπὸ τί δέν-
δρον κατελαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας
ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, ὑπὸ πρίνον.
⁵⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιήλ. ὀρθῶς ἔψευ-
σαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλὴν.
μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ, τὴν
ρομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως
ἐξολοθρευθῇ ὑμᾶς. ⁶⁰ καὶ ἀνέβησεν
πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνὴ μεγάλη, καὶ
εὐλό-

εὐλόγησαν τῷ θεῷ τῷ σῶζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν. ⁶¹καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, οἳ συνέστησαν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον. ⁶²ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁶³Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤρρεσαν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακείμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα. ⁶⁴καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκτεινα.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰουδα, ἤλθε Ναβουχοδό-
 νόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. ²καὶ ἔδωκε κυριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰουδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἤρρεκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴκου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκευὴ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ³καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεὶ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορθομῶν, ⁴γενίσκους, οἳ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ διανοομένους φρόνησιν, καὶ οἳ ἔστιν ἰσχυροὶ ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων. ⁵καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἑτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ⁶καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαήλ. ⁷καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνούχος ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ Βαλτασαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαήλ Μισάχ,

καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ. ⁸καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὥς θυμὴ μὴ ἁλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ. καὶ ἤξιώσε τὸν ἀρχιευνούχον, ὥς οὐ μὴ ἁλισγηθῇ. ⁹καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου. ¹⁰καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιὴλ. φοβούμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρωσίον ὑμῶν καὶ τὴν ποσὶν ὑμῶν, μή ποτε ἴδῃ τὰ πρόξωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃτε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. ¹¹καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσαδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνούχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαήλ, Ἀζαρίαν. ¹²πέρασον δὴ τοὺς παιδᾶς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα, ¹³καὶ ὁφθῇτωσαν ἐνώπιον σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθόντων τὴν τραπέζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἔαν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν σου. ¹⁴καὶ εἰσῆκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα. ¹⁵καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξίν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθόντα τὴν τραπέζαν τοῦ βασιλέως. ¹⁶καὶ ἐγένετο Ἀμελσαδ ἀναιρούμενος τὸ δέπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα. ¹⁷καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ. καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις. ¹⁸καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ ἐσηγάγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνούχος ἐναντίον Ναβουχοδοноσόρ, ¹⁹καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. καὶ οὐχ εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαήλ, καὶ Ἀζαρίᾳ. καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²⁰καὶ ἐν παντὶ ὁρμάτι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζητήσε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλάσιονας, παρὰ πάντας.

τάνας τοὺς ἐπαοιδούς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἔως τοὺς ἐνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Β'.

Εν τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἑνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαοιδούς καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἑνύπνια αὐτοῦ. καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. ἡνυπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα μου, τοῦ γνωῖναι τὸ ἑνύπνιον. ⁴ καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί. βασιλεῦς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ εἶπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. ⁵ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις. ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἐπέστη. ἂν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἴσεσθε, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται. ⁶ ἂν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δοῖατα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν πολλήν ἡψέσθε παρ' ἐμοῦ. πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατέ μοι. ⁷ ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ εἶπαν. ὁ βασιλεὺς ἐπιάτω τὸ ἐνύπνιον οὓς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. ⁸ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν. ἐπ' ἀληθείας οἶδα γὰρ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, αἰδοῦντες ἵδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. ⁹ ἂν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ ιεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ. ὁ ἐνύπνιόν μου εὑπάτε μοι, καὶ γνωσθήσεται ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι. ¹⁰ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγούσιν. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑψησεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν, μάγον καὶ

Χαλδαῖον, ¹¹ ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. ¹² τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφούς Βαβυλώνος. ¹³ καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο. καὶ ἐζητήσαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελτεῖν. ¹⁴ τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριῶχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τοὺς σοφούς Βαβυλώνος, ¹⁵ ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδής ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριῶχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιὴλ. ¹⁶ καὶ Δανιὴλ ἤξιωσεν τὸν βασιλέα, ὅπως χρόνον ὅσῳ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ. ¹⁷ καὶ εἰςῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. ¹⁸ καὶ οἰκτιρομένους ἐζητούν παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπολῶνται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπίων σοφῶν Βαβυλώνος. ¹⁹ τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. καὶ εὐλόγησε τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ, ²⁰ καὶ εἶπεν. εἴη τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἔστι. ²¹ καὶ αὐτὸς ἄλλοις καιροῦς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδούς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρονησάν τοῖς εἰδόσι συνέσιν. ²² αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθεῖα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἔστι. ²³ σοὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ἑξομολογούμεν καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι. ²⁴ καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριῶχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφούς Βαβυλώνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τοὺς σοφούς Βαβυλώνος μὴ ἀπολέ-

σῆς,

σης, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγέλω. ²⁵ τότε Ἀριώχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εὗρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ συγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ. ²⁶ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὐ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ. εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; ²⁷ καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε. τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ. ²⁸ ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ὃ δὲ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτο ἔστι ²⁹ βασιλεῦ. οἱ διαλογισμοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δὲ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγγνώρισέ σοι, ὃ δὲ γενέσθαι. ³⁰ καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὕσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. ³¹ σὺ βασιλεῦ ἐδεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. ³² εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ χρυσοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυροί, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοί, ³³ αἱ κνήμαι σιδηραί, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηροῦν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον. ³⁴ ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὅρους ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστράκινους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. ³⁵ τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἀπᾶς τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός. καὶ ἐγένετο ὥσει κονιορτός ἀπὸ ἁλῶνος θειρίας. καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ

εὐρέθη αὐτοῖς. καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. ³⁶ τοῦτο ἔστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³⁷ σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ὃς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταίαν καὶ ἐντμον ἔδωκεν ³⁸ ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. θηρία τε ἄγρου, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησέ σε κύριον πάντων. σὺ εἰ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. ³⁹ καὶ ὀπίσω σοῦ ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥ τῶν σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἣτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ⁴⁰ καὶ βασιλεία τετάρτη, ἣτις ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος. ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. ⁴¹ καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν τι ὀστράκινον, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίξης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ. ⁴² καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ⁴³ ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμειγῆς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου. ⁴⁴ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ καὶ λιμῆσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁵ ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὅρους ἐτμήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐγγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ὃ δὲ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ἀληθινόν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρι-

σι;

αὐτοῦ. ⁴⁶ τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαλαὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπείσαι αὐτῷ. ⁴⁷ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ. ἐπ' ἀληθείας ὁ θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς θεῶν, καὶ κύριος τῶν βασιλείων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἡδυνάσθη ἀποκαλύπτει τὸ μυστήριον τοῦτο. ⁴⁸ καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλώνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν, ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος. ⁴⁹ καὶ Δανιήλ ἡτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλώνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ. καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὐρος αὐτῆς πήχεων ἕξ. καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρά, ἐν χώρᾳ Βαβυλώνος. ² καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπαρχαί, ἡγουμένους καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης. ³ καὶ συνήχθησαν οἱ τοπαρχαί, ὑπατοί, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τυράννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνης, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης, ⁴ καὶ ὁ κήρυξ ἔβρα ἐν ἰσχυί. ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυλαί, γλώσσαι, ⁵ ἢ ἂν ὧρα ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβυκής τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ⁶ καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ⁷ καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας,

σαμβυκής τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι προσκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ⁸ τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους. ⁹ τῷ βασιλεὶ. βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. ¹⁰ σὺ βασιλεῦ ἔθγκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβυκής καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, ¹¹ καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ¹² εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλώνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματι σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἧς ἔστησας οὐ προσκυνοῦσι. ¹³ τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ. καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἧς ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε; ¹⁵ νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὥς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβυκής τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἧς ἐποίησα. ἂν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; ¹⁶ καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, λεγοντες τῷ βασιλεὶ Ναβουχοδονόσορ. οὐ χρειᾶν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι. ¹⁷ ἐστὶ γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃς ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς. ¹⁸ καὶ ἂν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρευομεν.

μεν, και τῇ εἰκόνι ἣ ἕστησας οὐ προσκυνοῦμεν. ¹⁹ τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν καμινὸν ἐπταπλασίως, ὥς οὐ εἰς τέλος ἔκαψι. ²⁰ καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυρὶ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν καμινὸν τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. ²¹ τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάρας, καὶ περικνημίον, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ²² ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυεν. καὶ ἡ καμινὸς ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. ²³ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπесον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιπατοῦν ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὕμνουντες τὸν κύριον, καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον.

(Προσευχὴ Ἀζαρίου καὶ ὕμνος τῶν τριῶν.)

¹ Καὶ συστάς Ἀζαρίας προσηξάτο οὕτως. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν. ² εὐλογητός εἰ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένος τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. ³ ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθιῶαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖαι. ⁴ καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπῆγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπῆγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ⁵ ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, ⁶ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. ⁷ καὶ πάντα ὅσα ἐπῆγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. ⁸ καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

⁹ καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν. αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. ¹⁰ μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. ¹¹ καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεος σου ἀπὸ ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, ¹² οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ¹³ ὅτι δεσποτα ἐσμεν ἐκτεθειμένοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἔστι ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαυτώσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρποῦσαι ἐναντίον σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. ¹⁵ ἀλλ' ἐν ψυχῇ συνετετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθήμεν, ¹⁶ ὥς ἐν ὀλοκαυτῶσει κρῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀνθρώπων πίωνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνῃ τοὺς πεποιθέντας ἐπὶ σοί. ¹⁷ καὶ νῦν ἑξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθα σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου. ¹⁸ μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσῃς μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικίαν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου. ¹⁹ καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμασιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε. καὶ ἐντραπέησαν πάντες οἱ ἐνδεκνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, ²⁰ καὶ κατασχυνθήσαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη. ²¹ καὶ γνώωσαν, ὅτι σὺ εἶ κύριος, θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξὸς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. ²² καὶ οὐ διέλεπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπερηταί τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν καμινὸν νάφθαι καὶ πίσσαν καὶ στιππύον καὶ κληματίδα. ²³ καὶ διεκείτο ἡ φλόξ ἐπ' αὐτοὺς τῆς καμίνου ἐπὶ πῆγας τεσσαρακοταεπνέα. ²⁴ καὶ διώδευσε καὶ ἐρεπύρυσεν οὓς εὗρε περὶ τὴν καμινὸν τῶν Χαλ-

Χαλδαιῶν. ²⁵ ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν καμίνον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου, ²⁶ καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασπυρίζον. καὶ οὐχ ἥπατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. ²⁷ τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ὕμνον, καὶ ἐδοξάζον, καὶ ἠυλόγουν τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες. ²⁸ εὐλογητὸς εἰ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ²⁹ καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετόν, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ³⁰ εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³¹ εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, κατή-
μενος ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³² εὐλογημένος εἰ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³³ εὐλογητὸς εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁴ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁵ εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁶ εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁷ εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁸ εὐλογεῖτω πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁹ εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁰ εὐλογεῖτε ἀστέρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴¹ εὐλογεῖτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴² εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς

αἰῶνας. ⁴³ εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁶ εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁷ εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁴ εὐλογεῖτε ψυχὸς καὶ καῦμα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁹ εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιόνες τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁰ εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵¹ εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν κύριον, ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵² εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵³ εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁵ εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁴ εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁶ εὐλογεῖτε κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁷ εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁸ εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁹ εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁰ εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶¹ εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶² εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶³ εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁴ εὐλογεῖτε ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁵ εὐλογεῖτε

Ἀνα-

θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατοικούν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρέφετο πάσα σὰρξ.¹⁰ ἔθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός ἐπὶ τῆς κοιτῆς μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη, ¹¹ καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχυί, καὶ οὕτως εἶπεν. ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ. σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ. ¹² πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἑάσατε, καὶ ἐν δεισμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερίς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς. ¹³ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπ' αὐτόν. ¹⁴ διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπιρωτήμα, ἵνα γινώσκωσι οἱ ζῶντες, ὅτι κύριός ἐστιν ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν. ¹⁵ τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον ἐγὼ Ναβουχοδοноσόρ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ συγκριμα εἶπον, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ συγκριμα αὐτοῦ δηλωσαί μοι. σὺ δὲ Δανιήλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί. ¹⁶ τότε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνέκωθη ὡς εἰ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν. καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε. κύριε τὸ ἐνύπνιον ἔδωκε τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου. ¹⁷ τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἐφθάνεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ¹⁸ καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθάλει, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατοικούν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁹ σὺ εἰ βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἰσχυσας, καὶ

ἡ μεγαλυσύνη σου ἐμεγαλυνθῇ, καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. ²⁰ καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν. ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἑάσατε, καὶ ἐν δεισμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἁγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν. ²¹ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ συγκριμα ὑψίστου ἐστίν, ὃ ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ²² καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἁγρίων ἐσθαί ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιούσῃ σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γινῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν. ²³ καὶ ὅτι εἶπαν, ἑάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γινῶς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐρανίαν. ²⁴ διὰ τοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλὴ μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων. ἰσως ἔσται μακροθύμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ θεός. ²⁵ ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδοноσόρ τὸν βασιλέα. ²⁶ μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναφί τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν, ²⁷ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν. οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ὀικοδομήσα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου; ²⁸ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὅτος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο. σοὶ λέγουσι Ναβουχοδοноσόρ βασιλεῦ. ἡ βασιλεία παρήλθεν ἀπὸ σοῦ, ²⁹ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἁγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιούσῃ σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως γινῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,

πων, καὶ ὡς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.
³⁰ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξειδώθη, καὶ χόρτον ὡς βούς ἦσθι, καὶ ἀπὸ τῆς θρόνου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ὥς αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.
³¹ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ἠλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἦνσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,
³² καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν. καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῶ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας;
³³ αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστάνες μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταώθη, καὶ μεγαλυσύνη περισσotέρα προσετέθη μοι.
³⁴ νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ, καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ, καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινώσαι.

ΚΕΦ. Ε'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δειπνον μέγα τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλιῶν ὁ οἶνος,
² καὶ πίνων **Βαλτάσαρ** εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐνήνεγκεν **Ναβουχοδονόσορ** ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πέτιωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.
³ καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ

θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ
⁴ ἐκπονον. καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς ἡσούς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ ἰσθῶν
⁵ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξήλθον δαίαι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραψαν ἐναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθώρει τοὺς ἀστρολόγους τῆς χειρὸς τῆς γραφῆς.
⁶ καὶ τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνεκράναντο αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ ῥοπάκια τοῦ συνεκροτοῦντο.
⁷ καὶ ἔβλεπον οἱ βασιλεὺς ἐν ἰσχυρί, τοὺς ἑσπερίους, Χαλδαίους, γαζαρηνοὺς, καὶ πε τοῖς σοφοῖς **Βαβυλωνος**, καὶ ἀναγνῶν τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ σύγκρισιν γενεῶν μοι, πορευθήσεται, καὶ ὁ **μανιᾶς** ὁ ῥωμαῖος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξ.
⁸ καὶ πορευοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν κρίσαι τῶν βασιλέων.
⁹ καὶ ὁ βασιλεὺς **Βαλτάσαρ** ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ συνεκράναντο.
¹⁰ καὶ ἐξήλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν κόν τοῦ πότου, καὶ εἶπε. βασιλεῦ, τὸν αἰῶνα ζῆθι. μὴ ταπεινωθῇς οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἄλλοιουσθω.
¹¹ ἔστιν ἡ βασιλεία σου, ἐν ᾗ πνεῦμα δικαιοσύνης ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γόρησις καὶ συνέσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς **Ναβουχοδονόσορ** ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπαίδων, ῥωμαῖον **Χαλδαῖον**, γαζαρηνοὺς κατέστησεν αὐτόν,
¹² ὅτι πνεῦμα περισσot ἐστὶν ἐν αὐτῷ καὶ φρόνησις καὶ συνέσις ἐν αὐτῷ συγκρίων ἐνώπνια, καὶ ἀσχητὰ κρατούμενα, καὶ λόγον συνέσις **Δανιήλ**. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέδωκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα αὐτῷ, **Βαλτάσαρ**. νῦν οὖν ἐν τῇ τῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ

ἐλεῖ σοι. ¹³ τότε Δανιὴλ εἰσῆλθον ἐν-
 ἵπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασι-
 εὺς τῷ Δανιήλ. σὺ εἶ Δανιήλ, ὁ ἀπὸ
 ὧν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰου-
 αίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ
 σου; ¹⁴ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
 ἑοῦ ἐν σοὶ, καὶ γρηγόρησις, καὶ σύν-
 τις, καὶ σοφία περισσὴ εὗρέθη ἐν σοὶ.
¹⁵ καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σο-
 οί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γρα-
 ῖν ταύτην ἀναγνώσι καὶ τὴν σύγκρι-
 ν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ᾗδυνήθη-
 αν ἀναγγεῖλαί μοι. ¹⁶ καὶ ἐγὼ ἤκου-
 α περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι κρίματα
 υἰοῦναι. νῦν οὖν ἐὰν δυνήθῃς τὴν
 γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ τὴν συγκρί-
 ν ταύτην γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύ-
 νῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται
 πρὸς τῷ τραχήλῳ σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ
 βασιλείᾳ μου ἄρξεις. ¹⁷ καὶ εἶπε Δα-
 νιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. τὰ δό-
 ατά σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεάν
 ἧς οἰκίας σου ἐτέρω δός, ἐγὼ δὲ τὴν
 γραφὴν ἀναγνώσομαι καὶ τὴν σύγκρι-
 ν ταύτην γνωρίσω σοι. ¹⁸ βασιλεῦ. ὁ
 θεὸς ὁ ὑψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 μεγαλοσύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
 ἰσχὺν ἔδωκε Ναβουχοδοноσορ τῷ πα-
 τρί σου, ¹⁹ καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλοσύνης
 αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ πάντες οἱ λαοί, φυλαί,
 λῶσσαι ἥσαν τρέμοντες καὶ φοβού-
 μενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὐδὲ ἤβου-
 λετο αὐτὸς ἀνῆρ, καὶ οὐδὲ ἤβουλετο
 αὐτὸς ἔμπαινον, καὶ οὐδὲ ἤβουλετο αὐ-
 τὸς ὑψοῦν, καὶ οὐδὲ ἤβουλετο αὐ-
 τὸς ἐταπεινῶν. ²⁰ καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ
 καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
 κραταιώθη τοῦ ὑπερφανεῦσθαι, κα-
 τηρέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασι-
 λείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπὸ αὐτοῦ,
²¹ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξιδιώχθη,
 καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων
 ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάντων ἡ κα-
 τικία αὐτοῦ, καὶ χορτοῖς ὡς βοῦν
 ὑψώμην αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου
 τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη,
 ὡς οὐ ἔγνω, ὅτι κυριεύει ὁ θεὸς ὑψι-
 πτος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ ὡς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν. ²² καὶ σὺ
 νῦν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐτα-
 πείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον

τοῦ θεοῦ. οὐ πάντα ταῦτα ἔγνω; ²³ καὶ ἐπὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρα-
 νοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ
 καὶ οἱ μεγιστάνες σου, καὶ αἱ παλλα-
 καὶ σου, καὶ αἱ παρακοῖτοι σου οἶνον
 ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς. καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς
 χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς,
 καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίλους, καὶ λιθί-
 νους οὐ οὐ βλέπουσι, καὶ οἱ οὐκ
 ἀκούουσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας,
 καὶ τὸν θεὸν οὐ ᾗ πνοή σου ἐν χειρὶ
 αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτόν
 οὐκ ἐδόξασας. ²⁴ διὰ τοῦτο ἐκ προσ-
 ώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος
 χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέτα-
 ξε. ²⁵ καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη,
 μανῇ, θεκέλ, φάρεις. ²⁶ τοῦτο τὸ σύγ-
 κριμα τοῦ ὅηματος. μανῇ, ἐμέτρησεν
 ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλή-
 ρωσεν αὐτήν. ²⁷ θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυ-
 γῷ, καὶ εὗρέθη ὑστεροῦσα. ²⁸ φάρεις,
 διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη
 Μηδοῖς καὶ Πέρσαις. ²⁹ καὶ εἶπε Βαλ-
 τάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιήλ πορ-
 φύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσὸν
 περιέθηκαν περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ,
 καὶ ἐκηρυξε περὶ αὐτοῦ, εἶναι αὐτόν
 ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ. ³⁰ ἐν
 αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ
 βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος, ³¹ καὶ Λαριέος
 ὁ Μηδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν
 ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.

Κ Ε Φ. 5'.

Καὶ ἤρπεν ἐνώπιον Λαριέου, καὶ
 κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατρά-
 πας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοὺς
 ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ² καὶ ἐπάνω
 αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὃς ἦν Δανιήλ
 εἰς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς
 τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασι-
 λεὺς μὴ ἐνοχληται. ³ καὶ ἦν Δανιήλ
 ὑπὲρ αὐτούς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν
 αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐ-
 τὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
⁴ καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζή-
 τουν πρόφασιν εὗρεῖν κατὰ Δανιήλ.
 καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα
 καὶ ἀμπλάκημα οὐκ εὗρον κατ' αὐ-
 τοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν. ⁵ καὶ εἶπον οἱ τα-
 κτικοί. οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιήλ
 πρόφ-

πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις θεοῦ αὐ-
του. ⁶ τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατρά-
παι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ. Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰώ-
νας ζῇ. ⁷ συνεβουλευσάντο πάντες οἱ
ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ
σατράπαι, ὑπάτοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ
στήσαι στάσει βασιλικῇ, καὶ ἐνισχύσαι
ὄρισμόν, ὅπως ὅς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα
παρὰ παντός θεοῦ καὶ ἀνθρώπου,
ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ
σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν
λακκὸν τῶν λεόντων. ⁸ νῦν οὖν βασι-
λεῦ στήσον τὸν ὄρισμόν καὶ ἐκδὲς γρα-
φὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα
Περσῶν καὶ Μήδων. ⁹ τότε ὁ βασι-
λεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ
δόγμα. ¹⁰ καὶ Δανιὴλ ἤνικα ἔγνω ὅτι
ἐνετάχῃ τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ. καὶ αἱ θυρίδες ἀνεωγμέναι
αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερώοις αὐτοῦ κατέναν-
τι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς
ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομο-
λογούμενος ἐναντίον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ,
καθὼς ἦν ποιῶν ἐμπροσθεν. ¹¹ τότε
οἱ ἄνδρες ἐκείνοι παρετήρησαν, καὶ
εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιούντα καὶ δέον-
τον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ¹² καὶ προσελ-
θόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ. βασιλεῦ,
οὐχ ὄρισμόν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄν-
θρωπος ὅς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντός
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμε-
ρῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βα-
σιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λακκὸν
τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς.
ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μή-
δων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.
¹³ τότε ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως. Δανιὴλ ὁ ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰου-
δαίας, οὐχ ὑπετάχῃ τῷ δόγματί σου,
καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ
παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα
αὐτοῦ. ¹⁴ τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα
ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ
περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσαστο τοῦ ἐξε-
λέσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν
ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν.
¹⁵ τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι λέγουσι τῷ
βασιλεῖ. γνωθὶ βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα

Μήδοις καὶ Πέρσαις, τοῦ πᾶν ὁρ-
σμον καὶ στάσιν ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς τι-
σῃ, οὐ δὲ παραλλάξαι. ¹⁶ τότε ὁ βα-
σιλεὺς εἶπε, καὶ ἤγαγον τὸν Δανι-
καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὸν λακκὸν τοῦ
λεόντων, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἡ-
νιῇ. ὁ θεός σου, ὃ σὺ λατρεύεις ἐν
λεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖται σε. ¹⁷ καὶ ἦν
καν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ σῆμα
τοῦ λακκου, καὶ ἐσφραγίσαντο ὁ βα-
σιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ
τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐ-
τοῦ ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν
Δανιὴλ. ¹⁸ καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν
πνός, καὶ ἐδόματα οὐκ εἰσῆλθεν ἐν
τῷ. καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἐπὶ αὐ-
καὶ ἐκλείπειν ὁ θεός τὰ στόματα τοῦ
λεόντων, καὶ οὐ παρηγγέλησαν
Δανιὴλ. ¹⁹ τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
πρῶτ' ἐν τῷ φωτί, καὶ ἐν σπουδῇ
ἐπὶ τὸν λακκὸν τῶν λεόντων.
²⁰ καὶ ἐν τῷ ἔγγχευ αὐτὸν τῷ λακ-
κῷ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιὴλ, ὁ δού-
λος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ θεός σου
ὃ σὺ λατρεύεις ἐν δόλῳ, εἰ ἤσκη-
ἐξελέσθαι σε ἐκ στόματος τῶν λε-
όντων; ²¹ καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασι-
λεῖ. βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῇ.
θεός μου ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελόν
αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξεν τὰ στόματα τοῦ
λεόντων, καὶ οὐκ ἐβλήθησαν ἐν
κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὐρέθη
καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ παρακα-
μα οὐκ ἐποίησα. ²³ τότε ὁ βασι-
λεὺς πολὺ ἠγαπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ
Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λακ-
κου καὶ ἀννήχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λακ-
κου καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐκ εὐρέθη ἐν
τῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.
²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤγαγον
τούς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας
Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λακκὸν τῶν λε-
όντων ἐβλήθησαν αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄν-
θρωποι αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λα-
κου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λε-
όντες, καὶ πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐ-
πτυναν. ²⁵ τότε Δαρεῖος ὁ βασι-
λεὺς ἐγράψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, ἡγε-
ταις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πᾶσι τῇ γῇ.

ρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. ²⁶ ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτός ἐστι θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ ἕως τέλους. ²⁷ ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεία καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξεῖλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λέοντων. ²⁸ καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Εν ἔτει πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν. ² ἔγὼ Δανιὴλ ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, ³ καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων. ⁴ τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα καὶ πτερά αὐτῆς ὡς ἀετοῦ, ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλῃ τὰ πτερά αὐτῆς. καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἕσταθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ. ⁵ καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκω, καὶ εἰς μέρος ἐν ἱστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς. καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς. ⁶ ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις. καὶ αὐτῇ πτερά τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ. ⁷ ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρόν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπιλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ. ⁸ προσενόουν τοὺς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρόν ἀνέ-

βη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεθρίζωθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοί, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μέγαλα. ⁹ ἐθεώρουν ἕως οὗτο οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκόν ὡσεὶ χιτῶν, καὶ ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ¹⁰ ποταμὸς πυρὸς ἔλκεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. χίλια χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ, καὶ μύρια μυριάδες παρεστήκεισαν αὐτῷ. κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. ¹¹ ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκείνο ἔλαλει, ἕως ἀνῆρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπῶλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός. ¹² καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ. ¹³ ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασε, καὶ προσῆνέθη αὐτῷ. ¹⁴ καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ, καὶ γλώσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν. ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται. ¹⁵ ἐφρίξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξι μου, ἔγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. ¹⁶ καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων, καὶ τὴν ἀκριβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων. καὶ ἔειπέν μοι τὴν ἀκριβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι. ¹⁷ ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ αἱ ἀρθῇσονται, καὶ παραληφῶνται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων. ¹⁹ καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερόν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ

αὐτοῦ χαλκοῦ, ἐσθίον, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται. ²⁰ καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐτέρου τοῦ ἀναβαντος καὶ ἐκτιναξάντος τῶν πρώτων, αἱ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεῖζον τῶν λοιπῶν. ²¹ ἔθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκείνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἵσχυσε πρὸς αὐτοὺς, ²² ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρῖμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου. καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι. ²³ καὶ εἶπε. τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συνεπάται αὐτὴν καὶ κατακόψει. ²⁴ καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει, ²⁵ καὶ λόγους πρὸς τὸν ὕμνον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου καλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ, ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ γε ἡμῖν καιροῦ. ²⁶ καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσονται τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους, ²⁷ καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλείων τῶν ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν. ²⁸ ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου. ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἡλλοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Κ Ε Φ. Η'.

Ἐν ἔτι τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὄρασις ὤφθη πρὸς μέ. ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθειῶσαν μοι τὴν ἀρχὴν, ² καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἡ ἐστὶν ἐν χωρᾷ Αἰλάμ. καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ. ³ καὶ ᾗρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. καὶ ἶδον. καὶ ἶδον

κρίος εἰς ἐσθικῶς πρὸ τοῦ Οὐβάλ. καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά. καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἐτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἰσχύων. ⁴ καὶ ἶδον τὸν κρίον κεραιζόντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ Νότον. καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη. ⁵ καὶ ἐγὼ ἤμην συνῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Διβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς. καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἶδον ἐστῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἶδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπαύσε τὸν κρίον, καὶ συνετίρῃσεν ἀμφοτέρω τὰ κέρατα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ, τοῦ πτῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἔβριμην αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κρίον ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ⁸ καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα. καὶ ἐν τῷ ἰσχυεῖ αὐτόν συνετίρῃ τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα. καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. ⁹ καὶ εἰς τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἐν ἰσχυρόν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον καὶ πρὸς τὴν δύναμιν, ¹⁰ καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔπεισεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀστρων, καὶ συνεπάτησεν αὐτά. ¹¹ καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτόν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατενεδωθή αὐτῷ. καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται. ¹² καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐβρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη. καὶ ἐποίησε, καὶ ἐνδωδῶθη. ¹³ καὶ ᾗκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλοῦντος. καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελομῶντι τῷ λαλοῦντι. ἕως πότε ἡ ὁμασις στήσεται ἡ θυσία ἡ ἀφθεία, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δο-

ιοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις
τυμπατηθήσεται· ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ.
ὡς ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δις χί-
λαι καὶ τετρακοσῖαι, καὶ καθαρισθή-
γεται τὸ ἅγιον. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
δεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὄρασιν, καὶ
ζητοῦν συνέσαι, καὶ ἰδοὺ ἐστὶ ἐνώ-
πιον ἐμοῦ ὡς ὅρασις ἀνδρός. ¹⁶ καὶ
ᾔκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ
Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ
τυνέτισον ἐκίνον τὴν ὄρασιν. ¹⁷ καὶ
ἦλθε, καὶ ὅση ἐχόμενος τῆς στάσεώς
μου. καὶ ἐν τῷ ἔλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβή-
θην, καὶ πίπτω ἐπὶ προσώπῳ μου.
καὶ εἶπε πρὸς μέ. σὺνες υἱὲ ἀνθρώ-
που. ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρα-
σις. ¹⁸ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ'
ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ προσώπῳ μου ἐπὶ
τὴν γῆν, καὶ ἤπατό μου, καὶ ὅσησέ
με ἐπὶ πόδας, ¹⁹ καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγὼ
γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων
τῆς ὀρυγῆς. ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας
ἡ ὄρασις. ²⁰ ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων
τὰ κέρατα, βασιλεῖς Μήδων καὶ Περ-
σῶν. ²¹ ὁ τραγὸς τῶν αἰγῶν, βασι-
λεὺς Ἑλλήνων. καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα
ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ,
αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς. ὁ πρῶτος.
²² καὶ τοῦ συντριβέντος οὐ ὅσησαν
τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες
βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀνα-
στήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῶν.
²³ καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐ-
τῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς
προσώπῳ, καὶ συνιῶν προβλήματα,
²⁴ καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχυρὸς αὐτοῦ, καὶ
θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ,
καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς,
καὶ λαὸν ἅγιον. ²⁵ καὶ ζυγὸς τοῦ
κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυεῖ. δόλος ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλω διαφθερεῖ
πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν
στήσεται. καὶ ὡς ὡὰ χειρὶ συντρίψει.
²⁶ καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς
πρωῆς τῆς ῥηθείας ἀληθῶς ἐστί.
καὶ σὺ σφραγίσον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς
ἡμέρας πολλάς. ²⁷ καὶ ἐγὼ Δανιὴλ
ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέ-
στην, καὶ ἐποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ βασι-

λέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ
οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτι Δαριεῖου τοῦ υἱοῦ
Ἀσουήρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν
Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν
Χαλδαίων, ² ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν
ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν,
ὃς ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερε-
μίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν
ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἐβδόμηκοντα
ἔτη. ³ καὶ ἔδωκα τὸ προσώπῳ μου
πρὸς κύριον τὸν θεόν, τοῦ ἐκζητῆσαι
προσευχὴν καὶ δεήσεις, ἐν νηστεῖαις
καὶ σάκκῳ. ⁴ καὶ προσευξάμην πρὸς
κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐξωμολογῆ-
σάμην, καὶ εἶπα. κύριε ὁ θεὸς ὁ μέγας
καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν δια-
θήκην σου, καὶ τὰ ἐλέος σου τοῖς ἀ-
γαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς
ἐντολάς σου. ⁵ ἡμάρτομεν, ἠδικήσα-
μεν, ἠνομήσαμεν. καὶ ἀπέστημεν καὶ
ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ
ἀπὸ τῶν κριμάτων σου, ⁶ καὶ οὐκ
εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν
προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί
σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρ-
χοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ
πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. ⁷ σοὶ
κυριε ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύν-
η τοῦ προσώπου, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη,
ἀνδρὶ Ἰουδα, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς
ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
οὐ δισσπερας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ
αὐτῶν ἢ ἠθέτησαν. ⁸ ἐν σοὶ κύριε
ἐστὶν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ
αἰσχύνη τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βα-
σιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡ-
μῶν, καὶ τοῖς πατέρασιν ἡμῶν, ὅτινες
ἡμάρτομεν σοι. ⁹ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν
οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέ-
στημεν, ¹⁰ καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, περε-
εσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε
κατὰ προσώπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν
δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ¹¹ καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον
σου, καὶ ἐξεκλίναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς
φωνῆς σου. καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ
κατάρρα, καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν
νόμῳ

νόμῳ Μωϋσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ. ¹² καὶ ἔσθῃσε τοὺς λόγους αὐτοῦ οὐς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, ὅσα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὰ γεγόμενα ἐν Ἱερουσαλὴμ, ¹³ καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἔδεή-
 θημεν τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου. ¹⁴ καὶ ἐργηγόρησε κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ νῦν κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὃς ἐξηγάγε-
 τὸν λαὸν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν. ¹⁶ κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύ-
 νη σου, ἀποστραφῆτω δὴ ὁ θυμὸς σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ἱερουσαλὴμ ὅρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαὸς σου εἰς ὀνειδισμόν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν. ¹⁷ καὶ νῦν εἰσάκουσον κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρό-
 σωπὸν σου ἐπὶ τὸ ἅγιάσμα σου τὸ ἔρημον, ἕνεκέν σου κύριε ¹⁸ κλῖνον ὁ Θεὸς μου τὸ οὖς σου, καὶ ἄκουσον. ἀνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεως σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα σου ἐπ' αὐτῆς. ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιο-
 σύναις ἡμῶν ῥίπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμόν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰ-
 κτιρμούς σου τοὺς πολλοὺς κύριε. ¹⁹ εἰσάκουσον κύριε, ἰλάσθητι κύριε, πρόσχες κύριε. μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σου ὁ Θεὸς μου, ὅτι τὸ ὄνομα σου ἐπικέ-
 κληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. ²⁰ καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος

τὸν ἑλῖόν μου ἐναντίον τοῦ κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὅρους τοῦ ἁγίου, ²¹ καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδὼν ἀνὴρ Γαβριὴλ ὃν ἰδὼν ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμε-
 νος, καὶ ἥψατό μου, ὥς εἰ ὥραν θυσίας ἐσπερινῆς. ²² καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλά-
 λησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε. Δαυιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβᾶσαι σε σύνοισιν ²³ ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου. ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμῶν εἶ σύ, καὶ ἐννοή-
 θητι ἐν τῷ ὅρηματι, καὶ σύνοες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ²⁴ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες συντεμῆθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ συντελε-
 σθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖναι τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι ὁράσιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἅγιον. ²⁵ καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἐβδομάδες ἐξη-
 κονταδύο, καὶ ἐπίστρέψει, καὶ οἰκο-
 δομηθήσεται πλατεία καὶ τείχος, καὶ ἔκκενωθήσονται οἱ καιροί. ²⁶ καὶ με-
 τὰ τὰς ἐβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρῖμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἔκκοπήσονται ἐν κατα-
 κλισμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συν-
 τετμημένου τάξει ἀφανισμοῦ. ²⁷ καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἐβδομάς μίαν. καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἐβδομάδος ἀρθῆσεται μου θυσία καὶ σπονδὴ, καὶ ἐπὶ τὸ κερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέ-
 λεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρημωσιν.

Κ Ε Φ. Γ.

Εν ἔτι τρίτῳ Κύρου βουλεύει Περ-
 σῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δαυιὴλ, οὐ τὸ ὄνομα ἐπικλήθη Βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις μεγάλη καὶ σύνοεις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ² ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δαυιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδο-
 μάδας ἡμερῶν, ³ ἄρτον ἐπιθυμῶν οὐκ

οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἐβδομάδων ἡμερῶν. ⁴ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἡμῖν ἐχομένα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτὸς ἐστὶ Τίγρις Ἐδδεκέλ. ⁵ καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰς ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφαῖς, ⁶ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. ⁷ καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἶδον τὴν ὄπτασίαν, ἀλλ' ἡ ἑκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. ⁸ καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐκ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν. καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. ⁹ καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσάι με αὐτοῦ ἡμῖν κατανευγμένους, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἡγεῖρά με ἐπὶ τὰ γόνατά μου. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς μέ τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἐντρομος. ¹² καὶ εἶπε πρὸς μέ. μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. ¹³ καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἰκοσι καὶ μίαν ἡμέραν. καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἰς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθεῖν μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν, ¹⁴ καὶ ἦλθον συνεῖναι σε ὅσα ἀτανιησεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων

τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. ¹⁵ καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. ¹⁶ καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἦψατο τῶν χειλέων μου. καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου. κύριε ἐν τῇ ὄπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. ¹⁷ καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλήσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνεῦμα οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. ¹⁸ καὶ προσέθετο, καὶ ἦψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, ¹⁹ καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι. ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἰσχυσα, καὶ εἶπα. λαλείτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. ²⁰ καὶ εἶπεν. εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολέμησαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν. καὶ ἐγὼ εἰςπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. ²¹ ἀλλ' ἡ ἀγγελία σοι τὸ ἐνταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων. ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὡμών.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν. ² καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελάω σοι. ἰδοὺ ἐτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίᾳ, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας. καὶ μετὰ τὸ κρατήσαι αὐτὸν τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων. ³ καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατός, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. ⁴ καὶ ὡς ἂν στή ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἐσχάτα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν. ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἐτέροις ἐκτός τούτων. ⁵ καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου. καὶ εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτόν,

αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρίαν πολλήν.
⁶ καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμηγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλείας τοῦ Νότου ἐξελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσει ἰσχυὸς βραχίωνος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὐτῇ, καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν, καὶ ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτήν. ἐν τοῖς καιροῖς
⁷ ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς, τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὰ υποστηρίγματα τοῦ βασιλείας τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.
⁸ καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χανεντῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰμαλοσίας ὡσεὶ ἡ Αἴγυπτος, καὶ αὐτὸς πηθήσεται ὑπὲρ βασιλεία τοῦ Βορρᾶ.
⁹ καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλείας τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
¹⁰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολλῶν. καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελευσεται, καὶ καθίεται, καὶ συμπροσπλακίησεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
¹¹ καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ βασιλείας τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον πολλόν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
¹² καὶ λήψεται ζόν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει.
¹³ καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολλόν ὑπὲρ τὸν πρότερον. καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσὶν ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.
¹⁴ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στήσαι ὄρασιν, καὶ ἀσθενήσουσι.
¹⁵ καὶ ἐξελεύσεται βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἐκχεῖ πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλείας τοῦ Νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ

ἔσται ἰσχύς τοῦ στήναι.
¹⁶ καὶ ποιήσει ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ Σαβεῖ, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
¹⁷ καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεὶα πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει. καὶ θυγάτηρα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παραμείνη, καὶ οὐκ αὐτῷ δοται.
¹⁸ καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νησοῦς, καὶ συλλήψεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ,
¹⁹ καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσὺν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐρεθήσεται.
²⁰ καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ φυτόν τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παραββαῖων, πρῶτον δόξαν βασιλείας. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συγκριβήσεται, καὶ οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ
²¹ στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουθενώθη, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας. καὶ ἦξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλοσθημασι,
²² καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος διαθήκης.
²³ καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.
²⁴ καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἦξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ. προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὑπαρξιν αὐτοῖς διασκοπεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιέται λογισμὸς καὶ ἕως καιροῦ.
²⁵ καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλεία τοῦ Νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συναψι πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιῶνται ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς,
²⁶ καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντρίψουσιν αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πε-

σοῦνται

σούνται τραυματῖαι πολλοί. ²⁷ καὶ ἀμφοτέρωι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μὴ ψευδῇ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατενυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρὸν. ²⁸ καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ²⁹ εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψω, καὶ ἦξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὥς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη. ³⁰ καὶ εἰςκλεισθῶσιν ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν. καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συστήει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν. ³¹ καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλεύσουσι τὸ ἅγισμα τῆς δυναστείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν, καὶ θάουσι βδέλυγμα ἡφανισμένων. ³² καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι. καὶ λαὸς γινώσκοντες θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, καὶ πωήσουσι, ³³ καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογὶ, καὶ ἐν αἰμαλώσειᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν. ³⁴ καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθήσονται βοηθίαν μικρὰν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν συνεκτων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἐκλεῖσθαι, καὶ τοῦ ἐποικιλωθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρὸν, ³⁶ καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατενυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται. ³⁷ καὶ ἐπὶ πάσας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ σωήσιν, καὶ ἐπιθυμία γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ σωήσιν, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται. ³⁸ καὶ θεὸν Μωσέω ἐπὶ τῷ ποταμῷ αὐτοῦ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμῷ, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ. ³⁹ καὶ ποιήσει τοὺς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ

ἀλλοτρίου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις. ⁴⁰ καὶ ἐν καιροῦ πέραςι συγκρατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλεὺς τοῦ Νότου, καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἔρμασι καὶ ἐν ἱππέσιν καὶ ἐν ναυαὶ πολλαῖς, καὶ εἰςκλεισθῶσιν εἰς τὴν γῆν καὶ αὐτράψει καὶ κατελεύσεται, ⁴¹ καὶ εἰςκλεισθῶσιν εἰς τὴν γῆν τοῦ Σαβαίμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι. καὶ οὗτοι διασπασθῶσιν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδωμ, καὶ Μωαβ, καὶ ἀρχὴ νῶν Ἀμμων. ⁴² καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν. ⁴³ καὶ κινήσουσι ἐν τοῖς ἀπεκρυντοῖς τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Αἰβύων, καὶ Αἰθίοπων ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταραξάσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ Βορρᾶ. καὶ ἦξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλοὺς. ⁴⁵ καὶ πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐραδακῶ, ἀνάμεσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ἄρος σαβαὶν ἁγίον, ἦξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσιν ὁ ὀνόματος αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνοστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψεως οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, ² καὶ πολλοὶ τῶν πσευδόντων ἐν γῇ χώματι ἔξειγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς αἰσχρὴν αἰώνιον. ³ καὶ οἱ συνεκτείνουσιν ὥς ἡ λαμπρότης τοῦ στεφάνου, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὥς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι. ⁴ καὶ οὐ Δακίηλ ἐμφράξον τοὺς λόρους, καὶ σφραγίσον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνώσις. ⁵ καὶ ἴδον ἐγὼ Δακίηλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰστικμισαν, εἰς ἐντεύθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἰς ἐντεύθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ. ⁶ καὶ

εἴπει

εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ. ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἰρηκας τῶν θαυμασιῶν; ⁷ καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ. καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμῶν καιροῦ, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γινώσκονται πάντα ταῦτα. ⁸ καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα, καὶ εἶπα. κύριε τί τὰ ἔσχατα τούτων; ⁹ καὶ εἶπεν. δεῦρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρας ¹⁰ ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί. καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι. ¹¹ καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλια διακόσια ἐνενηκοντα. ¹² μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε. ¹³ καὶ σὺ δεῦρο, καὶ ἀναπαύου. ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

(Βῆλ καὶ Δράκων.)

¹ Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ. καὶ παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ² καὶ ἦν Δανιήλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ. ³ καὶ ἦν εἰδωλὸν τοῖς Βαβυλωνίοις ὡς ὄνομα Βῆλ, καὶ ἐδαπανῶντο εἰς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας σμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα, καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα καὶ οἶνον μετρηταί ἕξ. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτόν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ. Δανιήλ δὲ προσκυνεῖ τῷ θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βῆλ; ⁵ ὁ δὲ εἶπεν. ὅτι οὐ σέβομαι εἰδωλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα θεόν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης συγκρὸς κυρίαν. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. οὐ δοκεῖ σοι Βῆλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν; ⁷ καὶ εἶπε Δανιήλ χεῖλας. μὴ πλατῶ βασιλεῦ, οὗτος γὰρ ἐσώθην μὲν ἐστὶ πηλός, ἔξωθην δὲ χαλκός, καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδέποτε. ⁸ θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεισε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ εἰποῖτέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταυτην, ⁹ ἀποθανεῖσθι. ἐὰν δὲ δεξήτε ὅτι Βῆλ κατέσθιεν αὐτά, ὁ Δανιήλ ἀποδανῆται, ὅτι ἔβλαςφημῃσεν εἰς τὸν Βῆλ. καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ. γινέσθω κατὰ τὸ ῥημά σου. ¹⁰ καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βῆλ ἐβδομηκοντα ἑκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βῆλ. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βῆλ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἕξω, σὺ δὲ τὸν βασιλεῦ παραθής τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θές, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν, καὶ σφραγίσον τῷ δακτυλίῳ σου. ¹² καὶ ἔλθων πρωῒ, ἐὰν μὴ εὗρης πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βῆλ, ἀποθανούμεθα, ¹³ ἢ Δανιήλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν. ¹⁴ αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιθήμενος ὑπὸ τὴν τράπεζαν κερυμμένην εἰσοδὸν, καὶ δι' αὐτῆς εἰσπορεύοντο διόλου, καὶ ἀνῆλθον αὐτά. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξηλθοσαν ἐκείνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βῆλ. καὶ ἐπέταξε Δανιήλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν. καὶ κατέοισαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου. καὶ ἐξελθόντες ἐκλείσαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον. ¹⁶ οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα καὶ ἐξέπιον. ¹⁷ καὶ ὡθρίσεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ, καὶ Δανιήλ μετ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ εἶπεν, σῶσι αἱ σφραγίδες Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε. σῶσι βασιλεῦ. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς ἔβρωσε φωνῇ μεγάλῃ, μέγας εἰ

Βῆλ,

Βηλ, και οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἰς. ¹⁹ και ἐγέλασε Δανιήλ, και ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω, και εἶπεν. ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, και γνῶθι τίνος τὰ ἔχνη ταῦτα. ²⁰ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ὁρῶ τὰ ἔχνη ἀνδρῶν, και γυναικῶν, και παιδίων. και ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς ²¹ τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς, και τὰς γυναῖκας, και τὰ τέκνα αὐτῶν, και ἐδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτάς θύρας, δι' ὧν εἰσπορευοντο, και ἔδαπανων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²² και ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, και ἔδωκε τὸν Βηλ ἐκδοτὸν τῷ Δανιήλ, και κατέστρεψεν αὐτὸν και τὸ ἱερόν αὐτοῦ. ²³ και ἦν δράκων μέγας, και ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι. ²⁴ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ. μὴ και τοῦτον ἐρεῖς, ὅτι χαλκοὺς ἔστιν; ἰδοὺ ζῆ, και ἐσθίει, και πίνει. οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, και προσκύνησον αὐτῷ. ²⁵ και εἶπε Δανιήλ. κυρίῳ τῷ θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι θεὸς ζῶν. ²⁶ σὺ δὲ βασιλεῦ δός μοι ἔξουσίαν, και ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας και ράβδου, και εἶπεν ὁ βασιλεὺς· δίδωμί σοι. ²⁷ και ἔλαβεν ὁ Δανιήλ πίσσαν και στέαρ και τρίχας, και ἤψησεν ἐπιτοαυτό. και ἐποίησε μάζας. και ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, και φαγὼν διεφύλαγέ ὁ δράκων. και εἶπεν. ἴδετε τὰ σείσματα ὑμῶν. ²⁸ και ἐγένετο, ὥς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἡγανάκτησαν λίαν και συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, και εἶπαν. Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βηλ κατέσπασε και τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, και τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε, ²⁹ και εἶπαν ἰλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα. παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ, εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε, και τὸν οἶκόν σου. ³⁰ και εἶδεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐπεί-

γουσιν αὐτὸν σφόδρα. και ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ. ³¹ οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, και ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ. ³² ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λέοντες, και ἐδίδοδοι αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα και δύο πρόβατα. τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγῃσι τὸν Δανιήλ. ³³ και ἦν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, και αὐτὸς ἤψησεν ἔψημα, και ἐνέθρουπεν ἄρτους εἰς σκάφην, και ἐπορευέτο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενέγκαι τοῖς θειρισταῖς. ³⁴ και εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ. ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. ³⁵ και εἶπεν Ἀμβακούμ. κύριε Βαβυλῶνα οὐκ εἶδρακα, και τὸν λάκκον οὐ γινώσκω. ³⁶ και ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, και βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ φοβῷ τοῦ πνέυματος αὐτοῦ. ³⁷ και ἐβόησεν Ἀμβακούμ, λέγων. Δανιήλ Δανιήλ, λαβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ θεός. ³⁸ και εἶπε Δανιήλ. ἐμνήσθης γάρ μου ὁ θεός, και οὐκ ἔγκατελιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε. ³⁹ και ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴⁰ ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ περῆσαι τὸν Δανιήλ, και ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, και ἐνέβλεψε. και ἰδοὺ, Δανιήλ καθήμενος. ⁴¹ και ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε. μέγας εἰ κύριε ὁ θεός τοῦ Δανιήλ, και οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην σου. ⁴² και ἔσπασεν αὐτὸν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, και κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Και ἐγένετο μετὰ τὸ κατὰξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χεττιαίμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Δαρείον βασιλεῖα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευεν ἀντὶ αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ² καὶ συνεστήσατο πόλεμους πολλούς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρωμάτων πολλῶν, καὶ ἐσφαξε βασιλεῖς τῆς γῆς. ³ καὶ διῆλθεν ἕως ἀκρων τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκῦλα πλήθους ἐθνῶν. καὶ ἠνέχεσεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπῆρθη ἡ καρδία αὐτοῦ. ⁴ καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσχυρὰν σφόδρα, καὶ ἤρξε χωρῶν καὶ ἐθνῶν καὶ τυραννῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. ⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἔπιεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀποθνήσκει. ⁶ καὶ ἐκέλευσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διέειλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐτι ζῶντος αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἐτη δέδεκα, καὶ ἀπέθανε. ⁸ καὶ ἐπεκρατήσαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδηματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν ἔτι πολλά, καὶ ἐπλήθυνον κακὰ ἐν τῇ γῇ. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ὅλα ἀμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανὴς, υἱὸς Ἀντίοχου βασιλέως, ὃς ἦν ὄμνηρα ἐν τῇ Ρωμῇ. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἑτὶ ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλληνῶν. ¹¹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς, λέγοντες· πορευθώμεν, καὶ διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὖρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά. ¹² καὶ ἡγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. ¹³ καὶ προειθυμήθησαν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλεῖα.

καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαίματα τῶν ἐθνῶν. ¹⁴ καὶ ἐνοδομήσαν γυμνάσιον ἐν Ἱερουσαλὴμοι, κατὰ τὸ νόημα τῶν ἐθνῶν. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀπορρυτίδας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἀγίας, καὶ ἐζευχθήσαν τοῖς ἐθνεσιν, καὶ ἐπρώθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν. ¹⁶ καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου. καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας. ¹⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν ἑλέφασιν, καὶ ἐν ἵππευσιν, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ. ¹⁸ καὶ συνεστήσατο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλεῖα Αἰγύπτου. καὶ ἐνετράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἔπιεσαν τραυματίαι πολλοί. ¹⁹ καὶ καταλάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα γῆς Αἰγύπτου. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ κατὰξαι Αἰγύπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει. καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ. ²¹ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἅγιασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός, καὶ πάντα τὰ σκευῆ αὐτῆς, ²² καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδία, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυίσκας τὰς χρυσαῖς, καὶ τὸ κατὰπέτασμα, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἔλεψιν πάντα. ²³ καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκευῆ τὰ ἐπιθυμητά. καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὖρε. ²⁴ καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν μεγάλην. ²⁵ καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ

πρεσβύ-

πρεσβύτεροι, παρθέναι και νεανίσκων
 ησθένησαν, και τὸ πᾶλλος τῶν γυναι-
 κῶν ἠλπισθή. 27 πᾶς νυμφίος ἀπέ-
 λαβε θήρον, και καθήμενῃ ἐν παστῷ
 ἐγένετο ἐν πένθει. 28 και ἐσείσθη ἡ
 γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν. και
 πᾶς ὁ οἶκος Ἰερουσαλὴμ ἐνεδύσατο αἰσχύ-
 νην. 29 και μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέ-
 στελεν ὁ βασιλεὺς ἀγρόντας φορολο-
 γίας εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα. και ἦλθεν
 εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ. 30 και
 ἐλάλησαν αὐτοῖς λόγους εἰρημικοὺς ἐν
 θόλῳ, και ἐπεπιστευκαν αὐτῷ. και ἐπ-
 ἔασεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάκτινα, και
 ἐπάσας αὐτὴν πληγὴν μεγάλην, και
 ἐπόλεσε λαὸν πολλόν ἐξ Ἰσραὴλ. 31 και
 ἐλάβε τὰ σκήλη τῆς πόλεως, και ἐνε-
 κύρην αὐτὴν πυρὶ, και κατέκτε τούς
 αἰῶνους αὐτῆς και τὰ τέκνα αὐτῆς κύ-
 κλῳ. 32 και ἐκκαταλείψαν τὰς γυναί-
 κας και τὰ τέκνα, και τὰ κτήνη ἐκλή-
 φονήμασαν. 33 και ἐκποδμήσαν τὴν
 πόλιν Δαυὶδ τέκνῳ μεγάλῳ και ἰσχυρῷ,
 πυρροῖς ὄφροισι, και ἐγένετο αὐτοῖς
 εἰς ὄφρον. 34 και ἔθνησαν ἐκεῖ ἔθνος
 ἀμαρτανλόν, ἀνδρας παρωμόους, και
 ἐνίστηνσαν ἐν αὐτῇ. 35 και παρέθεντο
 ὄπλα και τροφάς, και συναγαγόντες
 τὰ σκήλη Ἱερουσαλὴμ ἀπέθεντο ἐκεῖ,
 και ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα. 36 και
 ἐγένετο εἰς ἐνδρόν τῷ ἀγίαματι, και
 εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ δια-
 παντός. 37 και ἐξέχεον αἷμα ἀθῶον
 κύκλῳ τοῦ ἀγιάματος, και ἐμόλυναν
 τὸ ἀγίαμα. 38 και ἐφύγον αἱ ἀποκοί-
 κοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτῶν, και ἐγέ-
 νετο κατοικία ἀλλοτρίων. και ἐγένε-
 το ἀλλοτρία τοῖς γενήμασιν αὐτῆς,
 και τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλειπον αὐ-
 τήν. 39 τὸ ἀγίαμα αὐτῆς ἠρμώθη
 ὡς ἐρημος, αἱ ἑορταὶ αὐτῆς ἐστρά-
 φησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς
 εἰς ἀκειδισμόν, ἡ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἐξου-
 δένωσαν. 40 κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς
 ἐπληθύνη ἡ ἀτιμία αὐτῆς, και πρὸ
 ὕψος αὐτῆς ἐστράφη εἰς πένθος. 41 και
 ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πάση
 τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας λαὸν
 ἕνα, 42 και ἐγκαταλείπειν ἕκαστον τὸ
 νόμιμα αὐτοῦ. και ἐπεδέξατο πάντα
 τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασι-

λέως. 43 και πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐν-
 δούκων τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, και ἐδυ-
 σαν τοῖς ἰδωλοῖς, και ἐβριθέωσαν τὸ
 σάββατον. 44 και ἀπέστειλεν ὁ βασι-
 λεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱε-
 ρουσαλὴμ και τὰς πόλεις Ἰουδα, πο-
 ρευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοτρίων
 τῆς γῆς, 45 και κολλῆσαι ὀλοκαυτώ-
 ματα και θυσίαν και σπονδὴν ἐκ τοῦ
 ἀγιάματος, και βεβριθῆσαι σάββατα
 και ἑορτὰς, 46 και μῆσσαι ἀγίασμα
 και ἁγίους, 47 οἰκοδομῆσαι βωμοὺς
 και τεμένη, και ἰδωλεῖα, και θυεῖν
 ὕεια, και κτήνη κωτὰ, 48 και ἀφαιρῆναι
 τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπικερμήτους, βδε-
 λῆσαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντί ἀ-
 καθάρτῳ και βεβηλώσει, 49 ὥστε ἐπι-
 λαθῆσθαι τοῦ νόμου, και ἀλλοῖσαι
 πάντα τὰ δικαιώματα. 50 και ὡς ἂν
 μὴ ποιῇ κατὰ τὸ ἔθνη τοῦ βασι-
 λεως, αποθακείτω. 51 κατὰ πάντα
 τοὺς λόγους τούτους ἐγραψε πύξη τῇ
 βασιλείᾳ αὐτοῦ, και ἐποίησεν ἐπισκό-
 πους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν. 52 και ἐπετί-
 λατο ταῖς πόλεις Ἰουδα θυσιάζειν
 κατὰ πόλιν και πόλιν. 53 και ἐνη-
 θροίσθησαν ἐπὶ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐ-
 τοὺς πολλοί, πᾶς ὁ ἐκκαταλειπὼν τὸν
 νόμον. και ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ,
 54 και ἔθεντο τὸν Ἰσραὴλ ἐν κρυφοῖς
 ἐν παντί φυγαδιστηρίῳ αὐτοῦ. 55 και
 τῇ πεντακαιδέκῃ ἡμέρᾳ Χασδευ τῷ
 πέμπτῳ και τεσσαρακοστῷ και ἑκα-
 τοστῷ ἔτι ἐκποδμήσαν βδελύγμα ἐρη-
 μώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. και ἐν
 πόλεσιν Ἰουδα κύκλῳ ἐκποδμήσαν
 βωμούς. 56 και ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν
 οἰκῶν. και ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίσαν.
 56 και τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ εἶρον
 ἐνεκύρυσαν πυρὶ κατασχίσαντες. 57 και
 ὅπου εὗρίσκετο παρά τιμ βιβλίον δια-
 θήκης, και εἰ τις ἀναιδέσκει τῷ νόμῳ,
 τὸ σῆμα τοῦ βασιλέως ἐθανάτου
 αὐτοῦ. 58 ἐν ἱερῷ αὐτῶν. ἐποιον
 οὕτως τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐρασκομένοις
 ἐν παντί μὴν και μὴν ἐν ταῖς πόλεσι.
 59 και τῇ πέμπτῃ και ἑκάστῃ κοῦ μῆ-
 νος θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμόν ὡς ἡν
 ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 60 και τὰς
 γυναῖκας τὰς περιτεμνημίας τὰ τέκνα
 αὐτῶν ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρὸς-
 ταγμα.

ταγμα. ⁶¹ καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἰκους αὐτῶν προενόμευσαν, καὶ τοὺς περιτεμηκότας αὐτοὺς ἐθανάτωσαν. ⁶² καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινά. ⁶³ καὶ ἐπέλεξαν τοὺς ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ μιανθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βεβηλώσωσι διαθήκην ἁγίαν, καὶ ἀπέθανον. ⁶⁴ καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κ Ε Φ. Β'.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου τοῦ Συμεὼν ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰσααὶρ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν. ² καὶ αὐτῶ υἱοὶ πέντε, Ἰωαννάν ὁ διακαλούμενος Καδδῖς, ³ Σίμων ὁ καλούμενος Θασσὶς, ⁴ Ἰούδας ὁ ἐπικαλούμενος Μακκαβαῖος, ⁵ Ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλούμενος Λιβαρὰν, Ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλούμενος Ἀποφύς. ⁶ καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινόμενας ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ⁷ καὶ εἶπεν, οἶμοι, ἱναὶ τοῦτο ἐγεννήθη ἰδεῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ καθίσαι ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐκ χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἅγιασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων; ⁸ ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἄδοξος, ⁹ τὰ σκευὴ τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμαλωτὰ ἀπῆλθον, ἀπεκτάνθη τὰ νηπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθροῦ. ¹⁰ ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐκρατίησε τῶν σκύλων αὐτῆς; ¹¹ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῆρέθη, ἀντὶ ἐλευθέρως ἐγένετο εἰς δούλην. ¹² καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ ἡ καλλονὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἡρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη. ¹³ ἱναὶ ἡμῖν ἐτι ζῆν; ¹⁴ καὶ διέρρηξε Ματταθίας καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιεβάλλοντο σάκκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα. ¹⁵ καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν εἰς Μωδεῖν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι. ¹⁶ καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς προσήλθον. καὶ Ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν. ¹⁷ καὶ ἀπε-

κρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ Ματταθίᾳ, λέγοντες. ἄρχων καὶ ἔνδοξος καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐστρηχμένος ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς. ¹⁸ νῦν οὖν πρόσελθε πρός τοις, καὶ ποιήσον τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔσθι σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φίλων τοῦ βασιλέως. καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποστολαῖς πολλαῖς. ¹⁹ καὶ ἀπεκρίθη Ματταθίας, καὶ εἶπε φωνῇ μεγάλῃ. εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀκούουσιν αὐτοῦ, ἀποστήναι ἕκαστος ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἡρετίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, ²⁰ ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοὶ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου προσόμεθα ἐν διαθήκῃ πατέρων ἡμῶν. ²¹ ὅπως ἡμῖν καταλιπεῖν νόμον καὶ δικαιοῦματα. ²² τῶν λόγων τοῦ βασιλέως οὐκ ἀκούσόμεθα, τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρείαν ἡμῶν δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. ²³ καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, προσῆλθεν ἀνὴρ Ἰουδαῖος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυσιᾶσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν Μωδεῖν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως. ²⁴ καὶ εἶδε Ματταθίας καὶ ἐξήλωσε, καὶ ἐτρόμησεν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκε θυμὸν κατὰ τὸ κρίμα, καὶ δραμὼν ἔσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν βωμὸν. ²⁵ καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ βασιλέως τὸν ἀναγκάζοντα θύειν ἀπέκτεεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βωμὸν καθείλει. ²⁶ καὶ ἐξήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε Φινεὺς τῷ Ζαμβροὶ υἱῷ Σαλωμ. ²⁷ καὶ ἀνέκραξε Ματταθίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. πᾶς ὁ Ἰσραὴλ τῷ νόμῳ καὶ ἰσθῶν διαθήκῃ ἐξελθέτω ὀπίσω μου. ²⁸ καὶ ἐφυγον αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει. ²⁹ τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρίμα εἰς τὴν ἔρημον καθίσαι ἐκεῖ, ³⁰ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά. ³¹ καὶ ἀνηγγέλη τοῖς

αὐ-

ινδρασι τοῦ βασιλέως καὶ ταῖς δυνά-
εισιν αὐτῶν ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει
λαυδ, ὅτι κατέβησαν ἄνδρες, οἵτινες
ισκεδάσαν τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως
ἐς τοὺς κρύφους ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³² καὶ
ἤραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί. καὶ
πταλαβόντες αὐτοὺς παρενέβαλον
ἐν αὐτοῖς, καὶ συνεστήσαντο πρὸς
αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, ³³ καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, ἕως
οὗ νῦν ἱκανόν. ἐξέλθτε καὶ ποιή-
σατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως
καὶ ζήσεσθε. ³⁴ καὶ εἶπον. οὐκ ἐξε-
υσόμεθα, οὐδὲ ποιήσομεν τὸν λόγον
τοῦ βασιλέως τοῦ βεβηλώσαι τὴν ἡμέ-
ραν τῶν σαββάτων. ³⁵ καὶ ἐτάχυναν
ἐν αὐτοῖς πόλεμον. ³⁶ καὶ οὐκ ἀπε-
ρίθησαν αὐτοίς, οὐδὲ λίθον ἐνετίνα-
ν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύ-
φους, ³⁷ λέγοντες. ἀποθάνομεν πάν-
τες ἐν τῇ ἀπλότητι ἡμῶν. μαρτυρεῖ
ὁ ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀ-
ρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς. ³⁸ καὶ ἀνέ-
στησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς
εἰσβάσι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ
ἑσπέραι αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν,
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἕως χιλίων ψυ-
ῶν ἀνθρώπων. ³⁹ καὶ ἔγνω Ματτα-
θίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένθη-
ν ἐπ' αὐτοὺς ἕως σφόδρα. ⁴⁰ καὶ
πεν ἄνθρωποι τῷ πλησίον αὐτοῦ. ἔαν
ἄν τις ποιήσωμεν ὥς οἱ ἀδελφοὶ ἡ-
μῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολέμωμεν
πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, νῦν τά-
ς ἡμᾶς ἐξολοθρεύουσιν ἀπὸ τῆς
γῆς. ⁴¹ καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ
εἰρη, λέγοντες. πᾶς ἄνθρωπος ὅς
ἐν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ
ἐξῆρα τῶν σαββάτων, πολέμωμεν
ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθά-
νουν πάντες καθὼς ἀπέθανον οἱ ἄ-
λλοι ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφους. ⁴² τότε
ῆλθον πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ
Ἰουδαίων ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ,
ἐς ὃ ἐκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ. ⁴³ καὶ
ἄντες οἱ φυγαδευόμενοι ἀπὸ τῶν κα-
τ' αὐτοὺς προσετέθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένον-
το αὐτοῖς εἰς στήριγμα. ⁴⁴ καὶ συνε-
στήσαντο δυνάμει, καὶ ἐπάταξαν ἁ-
μαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἄν-

δρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν. καὶ οἱ
λοιποὶ ἐφυγον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι.
⁴⁵ καὶ ἐκύκλωσε Ματταθίας καὶ οἱ
φίλοι αὐτοῦ, καὶ καθεῖλον τοὺς βα-
μύς. ⁴⁶ καὶ περιέτεμον τὰ παιδάρια
τὰ ἀπερίτμητα ἕσα εὗρον ἐν ὁρίοις
Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ. ⁴⁷ καὶ ἐδίδωσαν τοὺς
υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας, καὶ κατενοώ-
θη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν. ⁴⁸ καὶ
ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν
ἐθνῶν καὶ ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων,
καὶ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ.
⁴⁹ καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ματτα-
θίου ἀποθανεῖν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ. νῦν ἐστηρίχθη ὑπερηφανία
καὶ ἔλεγχος καὶ καιρὸς καταστροφῆς
καὶ ὀργῇ θυμοῦ. ⁵⁰ καὶ νῦν τέκνα ζη-
λώσατε τῷ νόμῳ, καὶ δότε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ὑμῶν.
⁵¹ μνήσθητε τῶν πατέρων ὑμῶν τὰ
ἔργα ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐ-
τῶν, καὶ δεῖξασθε δόξαν μεγάλην
καὶ ὄνομα αἰώνιον. ⁵² Ἀβραὰμ οὐχὶ
ἐν πειρασμῷ εὗρεθῇ πιστός, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην; ⁵³ Ἰω-
σὴφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτοῦ ἐφύ-
λαξεν ἐντολὴν, καὶ ἐγένετο κύριος Αἰ-
γύπτου. ⁵⁴ Φινεὲς ὁ πατὴρ ὑμῶν ἐν
τῷ ζηλώσει ζῆλον, ἔλαβε διαθήκην
ἱεροσύνης αἰωνίας. ⁵⁵ Ἰησοῦς ἐν τῷ
πληρώσει λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν
Ἰσραὴλ. ⁵⁶ Χάλεβ ἐν τῷ ἐπιμαρτυ-
ρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆς
κληρονομίαν. ⁵⁷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλέῳ
αὐτοῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλεί-
ας εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ⁵⁸ Ἡλίας ἐν τῷ
ζηλώσει ζῆλον νόμου, ἀνελήφθη ἕως
εἰς τὸν οὐρανόν. ⁵⁹ Ἀνανίας, Ἀζαρίας,
Μισαήλ, πιστεύσαντες ἐσωθήσαν ἐκ
φλογός. ⁶⁰ Δανιὴλ ἐν τῇ ἀπλότητι
αὐτοῦ ἐδύσθη ἐκ στόματος λεόντων.
⁶¹ καὶ οὕτως ἐγνωθήτε κατὰ γενεὰν
καὶ γενεάν, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἀσθενήσουσι. ⁶² καὶ ἀ-
πὸ λόγον ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φο-
βηθήτε, ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς κορίαν
καὶ εἰς σκώληκας. ⁶³ σήμερον ἐπαρ-
θήσεται καὶ αὐριον οὐ μὴ εὗρεθῇ, ὅτι
ἔστρεψεν εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ, καὶ ὁ
διαλογισμὸς αὐτοῦ ἀπώλετο. ⁶⁴ καὶ
ὑμεῖς τέκνα ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε
ἐν

ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσε-
σθε. ⁶⁵ καὶ ἰδοὺ Συμεὼν ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν, οἶδα ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστίν,
αὐτοῦ ἀκούετε πάσας τὰς ἡμέρας, αὐ-
τὸς ὑμῖν ἔσται εἰς πατέρα. ⁶⁶ καὶ Ἰού-
δας Μακκαβαῖος ἰσχυρὸς δυνάμει ἐκ
νεότητος αὐτοῦ, οὗτος ὑμῖν ἔσται ἄρ-
χων στρατιᾶς, καὶ πολεμήσει πόλεμον
λαῶν. ⁶⁷ καὶ ὑμεῖς προσᾶξτε πρὸς
ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιητὰς τοῦ νόμου,
καὶ ἐκδικήσατε ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ ὑ-
μῶν. ⁶⁸ ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς
ἐθνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προστάγ-
ματα τοῦ νομοῦ. ⁶⁹ καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πα-
τέρας αὐτοῦ. ⁷⁰ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ
ἔσθῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ
ἔτει. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐν τάφοις πατέρων αὐτῶν ἐν Μωδεῖν,
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κο-
πετὸν μέγαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀνέστη Ἰούδας ὁ καλούμενος
Μακκαβαῖος υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
² καὶ ἐβοήθουν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλη-
θησαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέ-
μουν τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφρο-
σύνης. ³ καὶ ἐπλάσαντο δόξαν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. καὶ ἐνεδύσαντο θώρακα ὡς
ρίγας, καὶ συνεζώσατο τὰ σκευὴ αὐτοῦ
τὰ πολεμικά. καὶ συνεστήσατο πολέ-
μους σκεπάζων παρεμβολὴν ἐν ὄρι-
φαίᾳ. ⁴ καὶ ὠμοιώθη λέοντι ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὡς σκύμνος ἐρευγό-
μενος εἰς θήραν. ⁵ καὶ ἐδίωξεν ἀνό-
μους ἑξερυνκῶν, καὶ τοὺς ταρασσοντας
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφλόγισε. ⁶ καὶ συνε-
στάλησαν οἱ ἄνομοι ἀπὸ τοῦ φόβου
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀ-
νομίας συνεταράχθησαν, καὶ εὐδοκίω-
θησαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐπίκρα-
νε βασιλεῖς πολλοὺς, καὶ εὐφραντο τὸν
Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς
εὐλογίαν. ⁸ καὶ διηλθον ἐν πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐξολόθρευσεν ἀσεβεῖς ἐξ
αὐτῆς, καὶ ὀπίστρεψεν ὁρτὴν ἀπὸ
Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ὠνομιάσθη ἕως ὁρατοῦ
τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν ἀπολλυμένους.
¹⁰ καὶ συνήγαγεν Ἀπολλωνίους ἔθνη,

καὶ ἀπὸ Σαμαρείας δύνανται μὴ
τοῦ πολεμήσαι πρὸς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ
ἔγνω Ἰούδας, καὶ ἐξῆλθεν εἰς σπη-
τησιν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἔπεισε ἡμα-
μαῖαι πολλοί, καὶ οἱ ἐπὶ σκευὴν ἔχον-
τες. ¹² καὶ ἔλαβε τὰ σκευὴ αὐτῶν
καὶ τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίου ἐκεί-
νου Ἰούδας, καὶ ἦν πολεμῶν ἐν αὐτῇ
σας τὰς ἡμέρας. ¹³ καὶ ᾤοντο Σαρ-
δισίαν τῆς δυνάμεως Συρίας, καὶ ἐπὶ
ἐκείνην Ἰούδας ἀθροισμὸν, καὶ ἐπὶ
ἐκείνην πιστῶν μετ' αὐτοῦ ἐκπεπο-
νηκῶν εἰς πόλεμον. ¹⁴ καὶ ἔπειτα
ἐμαυτῷ ὄνομα καὶ δοξασθήσεται
ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσῃ τὸν Ἰου-
δαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τοὺς ἐπι-
βουλόμενους τὸν λόγον τοῦ βασι-
λέως. ¹⁵ καὶ προσέθετο τοῦ ἀναβῆναι
ἀνέβη μετ' αὐτοῦ παρεμβολὴν ἐκεί-
νην ἰσχυρὰ βοηθήσαι αὐτῷ, καὶ τοῖς
ἐκδικήσιν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ
ἤγγισαν ἕως ἀναβάσεως Βασι-
λέως καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας εἰς σπη-
τῶν αὐτῶν ὀλιγοστός. ¹⁷ ὡς δὲ ἦν
παρεμβολὴν ἐρχομένην εἰς σπη-
τῶν αὐτοῦ, ἔλεγον τῷ Ἰούδᾳ. καὶ ἐ-
σόμεθα ὀλιγοστοὶ ὅντις πολεμοῦμεθα
πρὸς πληθὺς τοσούτων ἰσχυρῶν, καὶ
ἡμεῖς ἐκλεινόμεθα αὐτοῖς. ¹⁸ καὶ
εἶπεν Ἰούδας. ἔκτισται ἐν καρδίᾳ
συγκλεισθῆναι πολλοὺς ἐν καρδίᾳ
ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι διαφορὰ σκευῶν
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲν ἐν
τοῖς ἡμῶν ὀλίγοις. ¹⁹ ὅτι οὐκ ἐστὶ
θεὸς δυνάμεως νίκη πολεμῶν ἐπὶ
ἡμῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἰσχύς. ²⁰ καὶ
ἐρχονται πρὸς ἡμᾶς ἐν πλῆθει
καὶ ἀνομίας, τοῦ ἐξῆραι ἡμᾶς καὶ
γυναικας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
στυγεῖν ἡμᾶς. ²¹ ἡμεῖς δὲ πολε-
μοῦμεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν
ἐκ τῶν ἡμῶν. ²² καὶ αὐτοὶ σπῶντες
αὐτοὺς πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ
δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν. ²³ καὶ
ἐπαύσατο λαλεῖν, ἐνέηλετο εἰς σπη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ συνεκρίθη Σαρδισίαν
παρεμβολὴ αὐτοῦ ἐκείνην. ²⁴ καὶ
ἐδίωκον αὐτὸν ἐν τῇ πεδίῳ Βα-
βυλωνίων ἕως τοῦ πεδίου. καὶ ἐ-
σπονδίσθησαν αὐτῶν εἰς ἀνδρας οὐκ

οὗς. οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φο-
λιστιμίμ. ²⁵ καὶ ἤρξατο ὁ φόβος Ἰου-
δα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ πτό-
ησις ἐπιπίπτει ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύματα
αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἡγγισεν ἕως τοῦ βασι-
λέως τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν
παρατάξεων Ἰουδα ἐξηγείτο πᾶν ἔθ-
νος. ²⁷ ὥς δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βα-
σιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὠργίσθη
θυμῷ. καὶ ἀπέστειλε καὶ συνηγαγε
τὰς δυνάμεις πάσας τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ, παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σοφῶρα.
²⁸ καὶ ἤροξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκεν ὀφάγια ταῖς δυνάμεσιν αὐ-
τοῦ εἰς ἐναντίον. καὶ ἐντείλατο εἶναι
αὐτοὺς ἐτοιμοὺς εἰς πᾶσαν χρεῖαν.
²⁹ καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλειπε τὸ ἀργύριον
ἀπὸ τῶν θησαυρῶν. καὶ οἱ φορολό-
γοι τῆς χώρας ὀλίγοι, χάριν τῆς διχο-
στασίας καὶ πληγῆς ἧς κατεσκήνωσεν
ἐν τῇ γῇ, τὸν ἄρει τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν
ἀφ' ἡμερῶν τῶν πρώτων. ³⁰ καὶ εὐ-
λαβήθη μὴ οὐκ ἔχη ὥς ἅπαξ καὶ δις
εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰ δόματα ἃ ἐδί-
δου ἔμπροσθεν δαυιλεῖ χειρὶ, καὶ ἐπε-
ρίσσευσεν ὑπὲρ τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἐμ-
προσθεν. ³¹ καὶ ἠπορεύετο τῇ ψυχῇ
αὐτοῦ σοφῶρα, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ
πορευθῆναι εἰς τὴν Περσίδα, καὶ λα-
βεῖν τοὺς φόρους τῶν χωρῶν, καὶ συν-
αγαγεῖν ἀργύριον πολὺ. ³² καὶ κατέ-
λειπε Ναοὶαν ἄνθρωπον ἄδοξον καὶ
ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας ἐπὶ τῶν
πραγμάτων τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ Εὐφράτου, ἕως τῶν ὀρίων
Αἰγύπτου. ³³ καὶ τρέφεω Ἀντίοχον
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ ἐπιτρέφειν
αὐτόν. ³⁴ καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς
ἡμίσεις τῶν δυνάμεων καὶ τοὺς ἐλέ-
φαντας. καὶ ἐντείλατο αὐτῷ περὶ
πάντων ὧν ἐβούλετο, καὶ περὶ τῶν
κατοικούντων τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ, ³⁵ ἀποστέλλαι ἐπ' αὐτοὺς
δύναμιν, τοῦ ἐκτρίψαι καὶ ἐξῆραι τὴν
ἰσχὺν Ἰσραὴλ καὶ τὸ κατὰλεμμα Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔραι τὸ μνημόσυον
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου. ³⁶ καὶ κατοι-
κῆσαι υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἐν ᾧσι τοῖς
ὀρίοις αὐτῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι
τὴν γῆν αὐτῶν. ³⁷ καὶ ὁ βασιλεὺς
παρέλαβε τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων

τὰς καταλελειμμένας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ
Ἀντιοχείας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αἰ-
τοῦ, εἰς τοὺς ἐβδόμην καὶ τεσσαράκω-
στοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. καὶ διεπέρασε
τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διεπο-
ρεύετο τὰς ἐπάνω χώρας. ³⁸ καὶ ἐπέ-
λεξε Ἀσσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμέ-
νου καὶ Νικάνορα καὶ Γοργίαν ἄν-
δρας δυνατοὺς τῶν φίλων τοῦ βασι-
λέως. ³⁹ καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν
τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ
ἑπτακισχίλιαν ἵππων, τοῦ ἰλθεῖν εἰς
γῆν Ἰουδα καὶ κατασφίρειν αὐτὴν
κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. ⁴⁰ καὶ
ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῷ
καὶ ἦλθον. καὶ παρενέβαλον πλησίον
Ἑμμαοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινή. ⁴¹ καὶ
ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄ-
νομα αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀργύριοι
καὶ χρυσίον πολὺ σοφῶρα καὶ παῖδας.
καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τοῦ
λαβεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας.
καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δύνα-
μις Συρίας καὶ γῆς ἀλλοφυλῶν. ⁴² καὶ
εἶδεν Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνά-
μεις παρεμβάλλονον ἐν τοῖς ὀρίοις
αὐτῶν. καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους
τοῦ βασιλέως οὗς ἐντείλατο ποιῆσαι
τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συντέλειαν.
⁴³ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ. ἀναστήσωμεν τὴν καθάρειν
τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολέμησωμεν πε-
ρὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἐγχείων.
⁴⁴ καὶ συνηθροίσθη ἡ συναγωγὴ τοῦ
εἶναι ἐτοιμοὺς εἰς πόλεμον, καὶ τοῦ
προσευξασθαι καὶ αἰτῆσαι ἔλεον καὶ
οἰκτιροῦς. ⁴⁵ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν
ἀοίκητος ὥς ἔρημος. σὺν ἧν ὁ ἐκπο-
ρευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν
γεννημάτων αὐτῆς. καὶ τὸ ἅγιασμα
καταπατούμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν
ἐν τῇ ἀκρᾷ κατὰλυμα τοῖς ἔθνεσι.
καὶ ἐξῆρθη τέφρις ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἐξέ-
λεπεν αὐλὸς καὶ κινύρα. ⁴⁶ καὶ συνη-
χθησαν καὶ ἦλθον εἰς Μασσηφά
κατέναστι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τόπος
προσευχῆς εἰς Μασσηφά τὸ πρότερον
τῷ Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ ἐνήστευσαν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιέβαλοντο σάκ-
κους καὶ σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν,

τῶν, καὶ διεῖρξεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
 48 καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου περὶ ὧν ἐξηρύνων τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιωμάτα τῶν εἰδωλῶν αὐτῶν. 49 καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερουσλήνης, καὶ τὰ πρωτογεννήματα καὶ τὰς δεκάτας. καὶ ἤγειραν τοὺς Ναζιραίους, οὓς ἐπληρώσαν τὰς ἡμέρας, 50 καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανόν, λέγοντες. τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγάγωμεν; 51 καὶ τὰ ἅγια σου καταπεπιάτῃται, καὶ βεβήλωται. καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει. 52 καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆκται ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἔξαραι ἡμᾶς. σὺ οἶδας ἅ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς. 53 πῶς δυνασόμεθα ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν; 54 καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ. 55 καὶ μετὰ τοῦτο κατέστησεν Ἰούδας ἡγουμένους τοῦ λαοῦ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους. 56 καὶ εἶπον τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας καὶ φυτεύουσιν ἀμπελώνας, καὶ δειλοῖς, ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον. 57 καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολή, καὶ παρενέβαλε κατὰ Νότον Ἑμμαοῦμ. 58 καὶ εἶπεν Ἰούδας. περιζώσασθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱούς δυνατοὺς, καὶ γίνεσθε ἑτοιμοὶ εἰς τοπρωῖ τοῦ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς ἔξαραι ἡμᾶς καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν. 59 ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων. 60 ὥς δ' ἂν ἡ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ χίλιαν ἵππον ἐλεκτήν, καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ νυκτός, 2 ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ πατάξαι αὐτοὺς ἄφνω, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας ἦσαν αὐτῷ ὁδηγοί. 3 καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἑμμαοῦμ, 4 ἕως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτός, καὶ οὐδένα ἔβριμει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι. αἱ εἶπε, φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν. 6 καὶ αἶμα τῇ ἡμέρᾳ ὥφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι. αἱ καλύμματα καὶ ματαίρας οὐκ ἔσθ καθὼς ἠβούλοντο. 7 καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἔθνων ἰσχυρὰν τεταραμένην καὶ ἵππον κυκλοῦσαν αὐτήν, καὶ εἰς τοὶ διδασκοὶ πολέμου. 8 καὶ εἰς Ἰούδας τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετὰ αὐτῶν μὴ φοβείσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν. 9 τὸ ὄρημα αὐτῶν μὴ δειλωθῇ. 10 καὶ στήθετι πῶς ἐσωθήσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτι ἐδίωξαν τοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει. 11 καὶ ὑμεῖς βοηθήσωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σώσει ἡμᾶς, καὶ μνησθήσεται ὁ θεὸς πατέρας ἡμῶν, καὶ συντρέψεται τὴν παρεμβολὴν ταύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον. 12 καὶ γινώσκουσιν ταῦτα τὰ ἔθνη, ὅτι ἐστὶν ὁ κυριεύων καὶ σώζων τὸν Ἰσραὴλ. 13 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδόν αὐτοὺς ἐρχομένους ἔσταν. 14 καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετὰ αὐτῶν. 15 καὶ συνῆψαν, καὶ συνεκρούσαν τὰ ἔθνη, καὶ ἐφυγον εἰς τὸ πεδῖον. 16 οἱ δὲ ἐσχατοὶ πάντες ἔπεσον ἐν τῇ φαιά, καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὄρων καὶ ἐως τῶν πεδίων τῆς ἡμαίας καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰερουσλή. 17 καὶ εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι. 18 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 19 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 20 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 21 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 22 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 23 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 24 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 25 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 26 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 27 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 28 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 29 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 30 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 31 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 32 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 33 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 34 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 35 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 36 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 37 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 38 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 39 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 40 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 41 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 42 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 43 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 44 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 45 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 46 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 47 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 48 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 49 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 50 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 51 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 52 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 53 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 54 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 55 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 56 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 57 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 58 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 59 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 60 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 61 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 62 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 63 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 64 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 65 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 66 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 67 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 68 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 69 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 70 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 71 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 72 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 73 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 74 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 75 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 76 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 77 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 78 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 79 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 80 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 81 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 82 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 83 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 84 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 85 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 86 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 87 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 88 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 89 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 90 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 91 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 92 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 93 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 94 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 95 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 96 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 97 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 98 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 99 καὶ εἶπεν Ἰούδας. 100 καὶ εἶπεν Ἰούδας.

δόντες δὲ καὶ τὴν Ἰουδα παρεμβολὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐτοίμην εἰς παρατάξιν, 22 ἔφυγον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων. 23 καὶ ἀνέστρεψεν Ἰουδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἔλαβον χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλουτοὺς μέγαν. 24 καὶ ἐπιστραφεύς ὕμνου καὶ εὐλόγου εἰς οὐρανὸν τὸν κύριον, ὅτι καλόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 25 καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενθέντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἀυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα. 27 ὁ δὲ ἀκούσας συνεχύθη καὶ ἠθύμει, ὅτι οὐχ ὅλα ἤθελε, τοιαῦτα γέγονε τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ ὅλα ἐντείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐξέβη. 28 καὶ ἐν τῷ ἐχομένῳ ἐνιαυτῷ συνελόγησεν ὁ Ἀυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἐξήκοστα χιλιάδας καὶ πεντακισχιλίαν ἵππων, ὥστε ἐκπολεμήσαι αὐτούς. 29 καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαιθσούροις, καὶ συνηγήσαν αὐτοῖς Ἰουδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν. 30 καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυρὰν, καὶ προσήυξατο, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς εἰ ὁ σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ ὁ συντριψάς τὸ ὄρμημα τοῦ δουρατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ, καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων εἰς χεῖρας Ἰωναθαν υἱοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ αἵφροντος τὰ σκεύη αὐτοῦ. 31 σύγκλεισον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐν χειρὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ αἰσχυνηθώσων ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἰππῷ αὐτῶν. 32 δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον θράσος ἰσχύος αὐτῶν, καὶ σαλευθήτωσαν τῇ συντριβῇ αὐτῶν. 33 καταβαλε αὐτοὺς ῥομφαία ἀγαπώντων σε, καὶ αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σου ἐν ὕμνοις. 34 καὶ συνέβαλον ἄλλήλοις, καὶ ἔπεισον ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἀυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἀνδρας, καὶ ἔπεισον ἐξ ἐναντίας αὐτῶν. 35 ἰδὼν δὲ Ἀυσίας τὴν γενομένην τροπὴν τῆς αὐτοῦ συντάξεως, τῆς δὲ Ἰουδα τὸ γεγεννημένον θάρσος, καὶ ὥς ἐτοιμοὶ εἶσιν ἡ ζῆν ἢ τεθῆναι γενναίως, ἀπῆρεν εἰς Ἀντιό-

χειαν, καὶ ἐξενολόγη. καὶ πλεονάσας τὸν γενηθέντα στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. 36 εἶπε δὲ Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰδὼν συνετρίβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβαῶμεν καθαρῶς τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινίσαι. 37 καὶ συνήχθη ἡ παρεμβολὴ πάσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών. 38 καὶ ἰδὼν τὸ ἅγισμα ἡρηγούμενον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κατακεκαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ περυσνύτα ὡς ἐν θρυμῷ ἢ ὡς ἐν ἐνὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ παστοφορία καθηρημένα. 39 καὶ διεβόηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετόν μέγαν, καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. 40 καὶ ἔπεισον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν. 41 τότε ἐπέταξεν Ἰουδας ἀνδρας πολέμειν τοὺς ἐν τῇ ἀκρᾷ ἕως ἂν καθαρῶς τὰ ἅγια. 42 καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἄμωμους θειλγὰς νόμου. 43 καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια, καὶ ᾤραν τοὺς λίθους τοῦ μασμοῦ εἰς τόπον ἀκαθάρτον. 44 καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως τοῦ βεβηλωμένου, τί αὐτῷ ποιήσωσι. 45 καὶ ἐπέπεισεν αὐτοὺς βουλὴ ἀγαθὴ, καθελὼν αὐτὸ, μήποτε γέννηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτὸ, καὶ καθείλον τὸ θυσιαστήριον. 46 καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ μέχρι τοῦ παραγενέσθαι προφήτην τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν. 47 καὶ ἔλαβον λίθους ὀλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ᾤκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν κατὰ τὸ πρότερον. 48 καὶ ᾤκοδόμησαν τὰ ἅγια καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς αὐλὰς ἡγίασαν. 49 καὶ ἐποίησαν σκεύη ἅγια καινὰ, καὶ εἰσῆνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιάματων καὶ τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναόν. 50 καὶ ἐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξῆψαν τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ ἐφαίνονσαν ἐν τῷ ναῷ. 51 καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξεπέτασαν τὰ καταπετάσματα. καὶ

ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.
⁵² καὶ ὠρθρίσαν τοπρῶτ' τῇ πέμπτῃ
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἵνατου. οὗ-
τος ὁ μὴν Χασιεύ τοῦ ὀγδόου καὶ
εἰσπρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους.
⁵³ καὶ ἀνήκνουν θυσίαν κατὰ τὸν νό-
μον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυ-
τώματων τὸ καιρὸν ὃ ἐποίησαν. ⁵⁴ κα-
τὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν
ἐκείνῃ ἐνεκαίνισθη ἐν σφδαῖς καὶ κινύ-
ραις καὶ κινύραις καὶ ἐν κυβάλοισ.
⁵⁵ καὶ ἐπίσπον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσω-
πον, καὶ προσκυνήσαν καὶ εὐλόγησαν
εἰς οὐρανὸν τὸν εὐδοκῶσαντα αὐτοῖς.
⁵⁶ καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαίνισμὸν τοῦ
θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτώ, καὶ προς-
ῆγγκαν ὀλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύ-
νης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου καὶ
αἰνέσεως. ⁵⁷ καὶ κατεκόσμησαν τὸ
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ στεφάνους
χρυσοῖς καὶ ἀσπιδίομαις, καὶ ἐνεκαί-
νισαν τὰς πύλας καὶ τὰ παστοφόρια,
καὶ ἐθύρωσαν αὐτά. ⁵⁸ καὶ ἐγενήθη
εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα,
καὶ ἀπεστράφη ὄνειδος ἔθνων. ⁵⁹ καὶ
ἔστησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ πάντα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ ἵνα ἁ-
γασται αἱ ἡμέραι ἐγκαίνισμον τοῦ
θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν
ἐνιαυτὸν κατ' ἑναυτὸν ἡμέρας ὀκτώ,
ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ μη-
νὸς Χασιεύ μετ' εὐφροσύνης καὶ χα-
ρᾶς. ⁶⁰ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιών, κυκλόθεν τείχη
ὑψηλά καὶ πύργους ὀχυροὺς, μὴ ποτε
παραγενθέντα τὰ ἔθνη καταπατή-
σωσιν αὐτὰ, ὡς ἐποίησαν τοπρότερον.
⁶¹ καὶ ἐπάταξεν ἐκὶ δύναμιν τηρεῖν
αὐτὸ, καὶ ὠχυρώσας αὐτὸ τηρεῖν τὴν
Βαϊθσοῦραν, τοῦ ἔχειν τὸν λαὸν ὁ-
χυρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰδου-
μαίας.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη
κυκλόθεν ὅτι ὠκοδομήθη τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἐνεκαίνισθη τὸ ἅγιασμα
ὡς τοπρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφό-
δρα. ² καὶ ἐβουλεύσαντο τοῦ ἄραι τὸ
γένος Ἰακώβ τοὺς ὄντας ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν, καὶ ἤρξαντο τοῦ θανατοῦν ἐν

τῷ λαῷ καὶ ἑξαίρειν. ³ καὶ ἐπολέμη
Ἰούδας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἡσού ἐν τῇ
Ἰδουμαίᾳ τὴν Ἀκραβαττινὴν, ὅτι περι-
εκάθηρτο τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ συνέστα-
λεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῆλα αὐ-
τῶν. ⁴ καὶ ἀνιήθη τῆς κακίας υἱὸν
Βαϊαν οἱ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα καὶ
εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνιδρεύειν αὐτοὺς
ἐν ταῖς ὁδοῖς. ⁵ καὶ συνεκλείσθησαν
ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρεν-
έβηκεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀνέθημάτισεν
αὐτοὺς, καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πύργους
αὐτῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι.
⁶ καὶ διεκράσεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμ-
μὸν, καὶ εὗρε χεῖρα κραταίαν καὶ λαὸν
πολὺν, καὶ Τιμόθεον ἡγούμενον αὐ-
τῶν. ⁷ καὶ συνήψε πρὸς αὐτοὺς πο-
λέμους πολλοὺς, καὶ συνετρίβησαν
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς. ⁸ καὶ προκατάλαβε τὴν Ἰα-
ζήρ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ ἀν-
έστρεφεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. ⁹ καὶ ἐ-
πισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γα-
λασῇ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοὺς ὄντας ἐπὶ
τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῦ ἔξαραι αὐτοὺς,
καὶ ἔφυγον εἰς Διάθημα τὸ ὀχύρωμα.
¹⁰ καὶ ἀπέστειλαν γραμματα πρὸς
Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, λέ-
γοντες. ἐπισυνήγμένα ἐστὶν ἑφ' ἡμᾶς
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν τοῦ ἔξαραι
ἡμᾶς, ¹¹ καὶ ἐτοιμαζόμεθα ἔλθειν καὶ
προκαταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα εἰς ὃ
καταφύγομεν, καὶ Τιμόθεος ἡγέται
τῆς δυνάμεως αὐτῶν. ¹² νῦν οὖν ἐλ-
θὼν ἔξελον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι
πέπτακεν ἔξ ἡμῶν πλῆθος. ¹³ καὶ
πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν
τοῖς Ταβρίου τεθνεώσωνται, καὶ ἡγμα-
λώσιν τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ
ἀπώλυσαν ἐκὶ ὡς μίαν χυλιαρχίαν ἀν-
δρῶν. ¹⁴ ἔτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀνεγνώ-
στοτο, καὶ ἰδοὺ ἀγγελοι ἕτεροι παρε-
γένοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας διὰδρότοις
τὰ ἱμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα, ¹⁵ λέγοντες, ἐπισυνή-
χθαι ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Ἱππολέμαδος καὶ
Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ πάσης Γαλι-
λαίας ἀλλοφύλων, τοῦ ἔξανάλωσαι ἡ-
μᾶς. ¹⁶ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰούδας καὶ ὁ
λαὸς

λαος τοὺς λόγους τούτους, ἐπισυνή-
χθη ἐκκλησία μεγάλη βουλευσασθαι.
τί ποιήσωσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς
οὐσιν ἐν θλίψει καὶ πολέμουμένοις
ὑπ' αὐτῶν. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἰούδας Σί-
μωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπίλεξον σε-
αυτῷ ἄνδρες, καὶ πορεύου καὶ ῥύσαι
τούς ἀδελφούς σου τοὺς ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ. ἐγὼ δὲ καὶ Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός
μου πορευσόμεθα εἰς τὴν Γαλααδίτιν.
¹⁸ καὶ κατέλειπεν Ἰωσήφον τὸν τοῦ
Ζαχαρίου καὶ Ἀζαρίαν ἡγουμένους
τοῦ λαοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων τῆς
δυνάμεως ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ εἰς τήρησιν.
¹⁹ καὶ ἐνετάλατο αὐτοῖς, λέγων. προ-
σῆτε τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ συνά-
ψητε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τοῦ
ἐπιστρέφαι ἡμᾶς. ²⁰ καὶ ἐπερίσθησαν
Σίμωνι ἄνδρες τρισχίλιοι τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, Ἰούδας δὲ
ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι εἰς τὴν Γαλαα-
δίτιν. ²¹ καὶ ἐπορεύθη Σίμων εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ συνήρει πολέμους πολ-
λοὺς πρὸς τὰ ἔθνη, καὶ συνετρίβη τὰ
ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ²² καὶ
ἐθίωξεν αὐτοὺς ἕως τῆς πόλεως Πτο-
λεμαίδος. καὶ ἔπεισον ἐκ τῶν ἔθνων
εἰς τρισχίλιους ἄνδρας, καὶ ἔλαβεν τὰ
σκύλα αὐτῶν. ²³ καὶ παρέλαβε τοὺς
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ ἐν Ἀβρατίᾳ οὖν
ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ πάν-
τα ὅσα ἦν αὐτοῖς, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν
Ἰουδαίαν μετ' εὐφροσύνης μεγάλης.
²⁴ καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰω-
νάθαν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ διεβήσαν τὸν
Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τρι-
ῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ²⁵ καὶ συνήν-
τησαν τοῖς Ναβαταίοις, καὶ ἀπῆντη-
σαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, καὶ δηγήσαντο
αὐτοῖς ἅπαντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀ-
δελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι.
²⁶ καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημ-
μένοι εἰσὶν εἰς Βόσσορα, καὶ Βοσόρ,
ἐν Ἀλέμοις, Χασφῶρ, Μακεδ, καὶ
Καραϊν, πᾶσαι αἱ πόλεις αὐταὶ ὄχυ-
ραι καὶ μεγάλαι. ²⁷ καὶ ἐν ταῖς λοι-
παῖς πόλεσι τῆς Γαλααδίτιδος εἰσὶ
συνειλημμένοι καὶ εἰς αὔριον τάσσον-
ται παρεμβάλλειν ἐπὶ τὰ ὄχυράματα,
καὶ καταλαβέσθαι καὶ ἐξῆραι πάντας
τούτους ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ²⁸ καὶ ἀπέ-

στρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐ-
τοῦ ὁδὸν εἰς τὴν ἐρήμον εἰς Βοσόρ ἄγ-
νω. καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ
ἀπέκτανε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν στόματι
ρομφαίας, καὶ ἔλαβε πάντα τὰ σκύλα
αὐτῶν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρὶ.
²⁹ καὶ ἀπῆρεν ἐκείθεν νυκτός, καὶ ἐπο-
ρεύετο ἕως ἐπὶ τὸ ὄχυράμα. ³⁰ καὶ
ἐγένετο ἰσθμῶν, καὶ ἦσαν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς οὐ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς, αἰρόντες κλίμακας
καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὄχυρά-
μα, καὶ ἐπολέμουν αὐτούς. ³¹ καὶ εἶ-
δεν Ἰούδας ὅτι ἤρκεται ὁ πόλεμος, καὶ
ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη εἰς τὸν
οὐρανὸν σάλπιγγι καὶ φωνῇ μεγάλῃ,
³² καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τῆς δυνάμεως.
πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν ὑμῶν. ³³ καὶ ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐξ ὀπισθεν αὐτῶν. καὶ ἐσάλ-
πισαν ταῖς σάλπιγγι, καὶ ἐβόησαν ἐν
προσευχῇ. ³⁴ καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβο-
λὴ Τιμόθεου ὅτι Μακκαβαῖος ἐστὶ,
καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ
ἔπεισον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
εἰς ὀκτακισχίλιους ἄνδρας. ³⁵ καὶ ἐπέ-
κλινεν εἰς Μασφά, καὶ ἐπολέμησεν αὐ-
τὴν, καὶ προκατελάβετο αὐτὴν καὶ
ἀπέκτανε πᾶν ἄρσενικὸν αὐτῆς, καὶ
ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν
αὐτὴν πυρὶ. ³⁶ ἐκείθεν ἀπῆρε, καὶ
προκατελάβετο τὴν Χασφῶν, Μακεδ,
Βοσόρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς
Γαλααδίτιδος. ³⁷ μετὰ δὲ τὰ ῥήματα
ταῦτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβο-
λὴν ἄλλην, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρὸς-
ωπον Ραφῶν ἐκ πέραν τοῦ χειμάρ-
ρου. ³⁸ καὶ ἐπέστειλεν Ἰούδας κατα-
σκοπεῦσαι τὴν παρεμβολήν. καὶ ἀπ-
ῆγγυλαν αὐτῶν, λέγοντες. ἐπισυνηγ-
μένα εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη
τὰ κύκλῳ ἡμῶν, δυνάμεις πολλὴ σφό-
δρα. ³⁹ καὶ Ἀραβας μεμίσθωται εἰς
βοήθειαν αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον
πέραν τοῦ χειμάρρου ἔτοιμοι τοῦ ἐλ-
θεῖν ἐπὶ σε εἰς πόλεμον. καὶ ἐπορεύ-
θη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν.
⁴⁰ καὶ εἶπε Τιμόθεος τοῖς ἀρχουσι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ. ἐν τῷ ἐγγύειν Ἰού-
δαν καὶ τὴν παρεμβολήν αὐτοῦ ἐπὶ

τὸν χειμάρρουν τοῦ ὕδατος, ἐὰν διαβῇ
 πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δυνησόμεθα
 ὑποστῆναι αὐτόν, ὅτι δυνάμενος δυνή-
 σεται πρὸς ἡμᾶς. ⁴¹ ἐὰν δὲ δειλωθῇ
 καὶ παρεμβάλῃ πέραν τοῦ ποταμοῦ,
 διαπεράσομεν πρὸς αὐτόν καὶ δυνησόμεθα
 πρὸς αὐτόν. ⁴² ὥς δὲ ἤγγισεν
 Ἰούδας ἐπὶ τὸν χειμάρρουν τοῦ ὕδα-
 τος, ἔσθρσε τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
 ἐπὶ τοῖς χειμάρροις, καὶ ἐντείλατο αὐ-
 τοῖς, λέγων. μὴ ἀφήτε πάντα ἄνθρω-
 πον παρεμβάλειν, ἀλλ' ἐρχέσθωσαν
 πάντες εἰς τὸν πόλεμον. ⁴³ καὶ διεπέρα-
 σαν ἐπ' αὐτοὺς πρότερος, καὶ πᾶς
 ὁ λαὸς ὀπίσθεν αὐτοῦ. καὶ συνετρί-
 βησαν πρὸς πρόσωπον αὐτοῦ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἔρριψαν τὰ ὄπλα αὐτῶν,
 καὶ ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος ἐν Καρναῖν.
⁴⁴ καὶ προκατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ
 τὸ τέμενος ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ σὺν
 πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐτροπώθη ἡ
 Καρναῖν, καὶ οὐκ ἔδυναντο ἔτι ὑπο-
 στῆναι κατὰ πρόσωπον Ἰούδα. ⁴⁵ καὶ
 συνήγαγεν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ τοὺς
 ἐν τῇ Γαλααδίτιδι ἀπὸ μικροῦ ἕως
 μεγάλου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ
 τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν,
 παρεμβολὴν μεγάλην σφόδρα, ἔλθειν
 εἰς γῆν Ἰούδα. ⁴⁶ καὶ ἦλθον ἕως Ἐ-
 φρών, καὶ αὕτη ἡ πόλις μεγάλη ἐπὶ
 τῆς εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα. οὐκ ἦν
 ἐκκλίνειν ἀπ' αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν,
 ἀλλ' ἡ διὰ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι.
⁴⁷ καὶ ἀπέκλιμαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς
 πόλεως, καὶ ἐνέφραξαν τὰς πύλας λί-
 θοις. ⁴⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
 Ἰούδας λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων. διε-
 λευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τοῦ ἀπελ-
 θεῖν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κα-
 κοποιήσει ὑμᾶς, πλὴν τοῖς ποσὶ παρ-
 ελευσόμεθα. καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἀνοῖ-
 ξαι αὐτῷ. ⁴⁹ καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας
 κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ τοῦ παρεμ-
 βαλεῖν ἕκαστον ἐν ᾧ ἔστι τόπω. ⁵⁰ καὶ
 παρενέβαλον οἱ ἄνδρες τῆς δυνάμεως,
 καὶ ἐπολέμησαν τὴν πόλιν ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα,
 καὶ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χειρὶν αὐ-
 τοῦ. ⁵¹ καὶ ἀπώλειε πᾶν ἀρσενικὸν
 ἐν στόματι ρομφαίας, καὶ ἐξεβύζωνεν
 αὐτήν, καὶ ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῆς, καὶ

διήλθε διὰ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς
 ἀπεκταμένων. ⁵² καὶ διέβησαν
 Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα καὶ
 πρόσωπον Βαιθσάν. ⁵³ καὶ ἡ ἰου-
 δας ἐπισυνάγων τοὺς ἐσαχθόντες
 καὶ παρακαλῶν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσιν
 τὴν ὁδόν, ἕως οὐ ἦλθον εἰς γῆν Ἰου-
 δα. ⁵⁴ καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σα-
 ἐν ἐντροπύτῃ καὶ χαρᾷ. καὶ προ-
 γαγον ὀλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔστι
 ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἕως τοῦ ἐκαστῆ
 ἐν εἰρήνῃ. ⁵⁵ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἦν Ἰούδας καὶ Ἰωνᾶθαν ἐν τῇ Ἰε-
 λαὰδ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν
 τῇ Γαλιλαίᾳ κατὰ πρόσωπον Πιλο-
 μαΐδος, ⁵⁶ ἤκουσεν Ἰωσήφ ὁ τοῦ Ἰε-
 χαρίου καὶ Ἀζαρίας ἀρχόντες τῆς
 ναμικῶς τῶν ἀνδραγαθίων καὶ τοῦ
 πολέμου ὅσα ἐποίησαν, ⁵⁷ καὶ ἐπέ-
 ποιήσωμεν καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὅμοια
 καὶ πορευθώμεν πολεμήσαι πρὸς
 ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν. ⁵⁸ καὶ παρ-
 γειλαν τοῖς ἀπὸ τῆς δυνάμεως
 μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ἰε-
 μνείαν. ⁵⁹ καὶ ἔξηλθε Γοργίας ὁ τοῦ
 πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
 ἀντήσιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. ⁶⁰ καὶ
 ἐτροπώθη Ἰωσήφ καὶ Ἀζαρίας, καὶ
 ἐδιώχθησαν ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἰου-
 δαίας, καὶ ἔπιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἀρχαίους
 ἄνδρας, ⁶¹ καὶ ἐγενήθη τροπὴ με-
 λῇ ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἠβού-
 λοντο Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐ-
 οἰόμενοι ἀνδραγαθῆσαι. ⁶² αὐτοὶ
 οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν ὁ-
 δρῶν ἐκείνων, οἳ ἐδόθησαν τῇ Ἰου-
 ραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν. ⁶³ καὶ οἱ
 Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδίω-
 σθησαν σφόδρα ἐκ τῶν παρῶν
 Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἐθνῶν πάντων, καὶ
 κολουτο τὸ ὄνομα αὐτῶν. ⁶⁴ καὶ ἐ-
 συνήγοντο πρὸς αὐτοὺς ἐνφορμῶντες
 ὅς καὶ ἔξηλθεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμουν τοὺς υἱοὺς
 σαὺ ἐν τῇ γῇ πρὸς Νόγον, καὶ ἐκί-
 ξε τὴν Χεβρών καὶ τὰς θυγατέρας
 αὐτῆς. καὶ κατέβη τὸ ὄνομα αὐ-
 τῆς, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐπέ-
 κυκλόθεν. ⁶⁶ καὶ ἀπῆρε τοῦ πο-
 θῆναι εἰς γῆν ἄλλοφύλων, καὶ ἀπῆ-
 ρεν

ρεύετο τὴν Σαμάρειαν. ⁶⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεσον ἱερεῖς ἐν πολέμῳ βουλόμενοι ἀνδραγαθῆσαι, ἐν τῷ αὐτοῦς ἐξελεῖν εἰς πόλεμον ἀβουλεύτως. ⁶⁸ καὶ ἐξεκλινεν Ἰούδας εἰς Ἀζωτὸν γῆν ἀλλοφύλων, καὶ καθεῖλε τούς βωμούς αὐτῶν, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατέκαισε πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσε τὰ σκῦλα τῶν πόλεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, καὶ ἤκουσεν ὅτι ἐστὶν Ἑλμαῖς ἐν τῇ Περσίᾳ πόλις ἐνδοξος πλούτῳ ἀργυρίῳ τε καὶ χρυσίῳ. ² καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλούσιον σφόδρα, καὶ ἐκεῖ καλύμματα χρυσᾶ, καὶ θώρακες καὶ ὅπλα ἃ κατέλιπεν ἐκεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου βασιλεὺς ὁ Μακεδὼν, ὃς ἐβασίλευσε πρῶτος ἐν τοῖς Ἑλλήσι. ³ καὶ ἦλθεν καὶ ἐξήτει καταλαβέσθαι τὴν πόλιν καὶ προσνομεῖσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη, ὅτι ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως. ⁴ καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆρξεν ἐκεῖθεν μετὰ λύπης μεγάλης ἀποστρέψαι εἰς Βαβυλῶνα. ⁵ καὶ ἦλθεν ἀπαγγέλλων τις αὐτῷ εἰς τὴν Περσίδα, ὅτι τετρόπωνται αἱ παρεμβολαὶ αἱ πορευθεῖσαι εἰς γῆν Ἰούδα, ⁶ καὶ ἐπορεύθη Ἀσσίας δυνάμει ἰσχυρᾷ ἐν πρώτοις, καὶ ἀνεντράπη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει καὶ σκύλοις πολλοῖς οἷς ἔλαβον ἀπὸ τῶν παρεμβολῶν ὧν ἐξέκοψαν. ⁷ καὶ καθεῖλον τὸ βδέλυγμα ὃ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἅγισμα καθὼς τοπρότερον ἐκύνκλωσαν τέχαισι ὑψηλοῖς, καὶ τὴν Βαιθουσῶσαν πόλιν αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐγένετο αὗτος ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα. καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἐνέπεσεν εἰς ἀφρωστίαν ἀπὸ τῆς λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐνεθυμῆτο. ⁹ καὶ ᾤον ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαινίσθη ἐπ' αὐτὸν λύπη μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀποθνήσκει. ¹⁰ καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ εἰ-

πε πρὸς αὐτούς. ἀφίσταται ὁ ἕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέτωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τῆς μερίμνης. ¹¹ καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου. ἕως τίνος θλίμειν ἡλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστός καὶ ἀγαπώμενος ἦμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου. ¹² νῦν δὲ μισνήσκομαι τῶν κακῶν ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξαπέστειλα ἑξῆς αἶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενῆς. ¹³ ἔγγων οὖν ὅτι χάριν τούτων εὐρὸν μετὰ κακὰ ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι λύπῃ μεγάλῃ ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ. ¹⁴ καὶ ἐκάλεσε Φίλιππον ἑνα τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διάδημα καὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ τὸν δακτύλιον, τοῦ ἀγαγῖν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τοῦ βασιλεύειν. ¹⁶ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ἔτους ἐνάτου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. ¹⁷ καὶ ἐπέγνω Ἀσσίας ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ κατέστησε βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ὃν ἐξέθρεψε νεώτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐπάτορα. ¹⁸ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄκρας ἦσαν συγκλείοντες τὸν Ἰσραὴλ κυκλωτῶν ἁγίων, καὶ ζητοῦντες τὰ κακὰ δι' ὅλου καὶ στήριγμα τοῖς ἔθνεσι. ¹⁹ καὶ ἐλογίσατο Ἰούδας ἑξῆς αὐτούς. καὶ ἐξεκλήθησάν τε πάντα τὸν λαὸν τοῦ περικαθίσαι ἐπ' αὐτούς. ²⁰ καὶ συνήχθησαν ἅμα, καὶ περικαθίσαν ἐπ' αὐτούς ἔτους πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτούς βελοστάσεις καὶ μηχανάς. ²¹ καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ συγκλισμοῦ, καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς τινες τῶν ἀσεβῶν ἐξ Ἰσραὴλ, ²² καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον. ἕως πότε οὐ ποιήσῃ κρίσιν, καὶ ἐκδικήσεις τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν; ²³ ἡμεῖς εὐδοκούμεν δουλεῖν τῷ πατρί σου καὶ πορεύεσθαι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, καὶ κατακολουθεῖν τοῖς προσταγμασιν αὐτοῦ, ²⁴ καὶ περικαθῆναι εἰς τὴν ἄκραν υἱοὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν. χάριν τού-

του

του καὶ ἀλλοτριοῦνται ἀπ' ἡμῶν. πλὴν ὅσοι εὐρίσκοντο ἀπ' ἡμῶν ἐθανατοῦντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο. ²⁵ καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτενον χεῖρας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἰδοὺ παρεμβλήκασι σήμερον ἐπὶ τὴν ἄκρην ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ καταλαβεῖσθαι αὐτὴν καὶ τὸ ἅγιασμα, καὶ τὴν Βασιθεοῦραν ἀνύρυσαν. ²⁷ καὶ ἐὰν μὴ προκαταλάβῃ αὐτοὺς διατάχους, μέζονα τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δυνήσῃ τοῦ κατασχεῖν αὐτῶν. ²⁸ καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἤκουσε, καὶ συνέγαγε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἡνιωῶν. ²⁹ καὶ ἀπὸ βασιλειῶν ἐτέρων καὶ ἀπὸ νήσων θαλάσσης ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μισθωταί. ³⁰ καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἑκατὸν χιλιάδες τῶν πεζῶν, καὶ ἑκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἑλέφαντες δύο καὶ τριακοντα εἰδότες πόλεμον. ³¹ καὶ ἦλθον διὰ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Βασιθεοῦραν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανάς, καὶ ἐξῆλθον, καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς. ³² καὶ ἀπήγειν Ἰούδας ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βασιθαχαρία ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ ὠρθησεν ὁ βασιλεὺς τοπρῶν, καὶ ἀπήγει τὴν παρεμβολὴν ἐν ὁρμηματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βασιθαχαρία, καὶ διεσκευάσθησαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. ³⁴ καὶ τοῖς ἑλέφαντι ἐδείξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρσων, τοῦ παραστήσαι αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον. ³⁵ καὶ διέκλον τὰ θηρία εἰς τὰς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἑκάστῳ ἑλέφαντι χίλους ἀνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἀλυσιδωτοῖς, καὶ περιεφάλαται χαλκαὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακόσιοι ἵπποι διατεταγμένοι ἑκάστῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένοι. ³⁶ οὗτοι πρὸ καιροῦ, οὗ ἐὰν ἦν τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ οὗ ἐὰν ἐπορεύετο, ἐπορεύοντο ἅμα, οὐκ ἀφίσταντο ἀπ' αὐτοῦ. ³⁷ καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ἐχυροὶ σκεπαζόμε-

νοι ἐφ' ἑκάστου θηρίου ἑκαστοῦ αὐτοῦ μηχαναίς, καὶ ἐφ' ἑκαστοῦ ἄνδρος δυνάμειος δύο καὶ τριῶν πολεμοῦντες ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὁ ἐκ αὐτοῦ. ³⁸ καὶ τὴν ἐπιλοπὴν αὐτῶν ἔθεν καὶ ἔθεν ἐσθῆτας ἐπὶ τὰ μέρη τῆς παρεμβολῆς κατακλίνοντες καταφρασόμενοι ἐν ταῖς φρεσὶν. ³⁹ ὡς δὲ ἐστίλβεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς πύλας καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ἐστάθη ὁρὴ ἀπ' αὐτῶν, καὶ κατήγαγε λαμπάδες πυρός. ⁴⁰ καὶ ἐκείνη ἡ ὥρα τι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ τοὺς ἐπὶ πεντά. καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῆς καὶ ταγμένους. ⁴¹ καὶ ἐσάλπισαν καὶ οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν καὶ ὁδοπορίας τοῦ πλήθους καὶ κρουσμοῦ τῶν ὀπλῶν. ⁴² καὶ ἤγγισεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παρατάξιν, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόςιοι ἄνδρες. ⁴³ καὶ ἰδὼν Ἰούδας ὁ Σαυαράν ἐν τῶν θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ, καὶ ὑπεραγόν πάντα τὰ θηρία, καὶ ὡς ὅτι ἐν αὐτῷ ἔστιν ὁ βασιλεὺς. ⁴⁴ καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τοῦ σῶσαι τὸν αὐτόν, καὶ περιποιῆσαι αὐτὸν αἰώνιον. ⁴⁵ καὶ ἐπέθραμεν αὐτὸν εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐν νάτου δεξιᾷ καὶ ἐνώπιον, καὶ ἔστη τοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἐνθά καὶ ἐνθά. ⁴⁶ καὶ εἰσέβη ὑπὸ τὸν ἑλέφαντα, καὶ κινήσεν αὐτῷ, καὶ ἐνέειλεν αὐτόν, καὶ ἐσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ⁴⁷ καὶ ἰδὼν τὴν ἡττὴν τῆς βασιλείας καὶ τὸ ὄραμα τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξέκλιτον αὐτὸς. ⁴⁸ οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἀνέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ παρεμβόλῃ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς ὄρος Σιών, ⁴⁹ καὶ ἐποίησεν ἔργον μετὰ τῶν ἐκ Βασιθεοῦραν. καὶ ἔθεν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ ἐκεῖ διατροφή τοῦ συγκληιδεῖσθαι αὐτῇ, ὅτι σαββατον ἦν τῇ ἡμέρᾳ. κατελάβετο βασιλεὺς τὴν Βασιθεοῦραν καὶ ἀπέταξεν ἐκτὶ φρουρὰν ἐκ τῆς πό-

ἦν. ⁵¹ καὶ παρεβέβαλεν ἐπὶ τὸ ἅγιον ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐστῆσεν ἐκεῖ εἰσοστάσις καὶ μηχανὰς καὶ πυράβω-
α καὶ λυθοβόλα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ
ἐκλίσσασθαι βέλη καὶ σφενδόνας. ⁵² καὶ
ποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς τὰς
σηκὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέ-
ρας πολλὰς. ⁵³ βρώματα δὲ οὐκ ἦν
ἢ τοῖς ἀγγείοις, διὰ τὸ ἔβδομον ἔτος
ἵσκει, καὶ οἱ ἀνασπώμενοι εἰς τὴν
Ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν ἔθνων κατέραγον
τὸ ὑπὸλεμμα τῆς παραθέσεως. ⁵⁴ καὶ
ἐπελείφθησαν ἐν τοῖς ἁγίοις ἄνδρες
ὀλίγοι, οἱ κατεκρίθησαν αὐτῶν ὁ Λι-
μάς. καὶ ἐσκορπίσθησαν ἑκαστος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁵⁵ καὶ ἦκουσε Αὐ-
τίας ὅτι Φίλιππος, ὃν κατέστησεν ὁ
βασιλεὺς Ἀντίοχος ἐν τῶν ἐκτρέφειν
Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασι-
λεῦσαι αὐτὸν, ⁵⁶ ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς
Περσίδος καὶ Μηδείας, καὶ αἱ δυνά-
μεις αἱ πορευθεῖσαι τοῦ βασιλέως μετ'
αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ
πράγματα. ⁵⁷ καὶ κατέσπευσεν τοῦ
ἀπελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν βασιλέα
καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ
τοὺς ἄνδρας. ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν,
καὶ ἡ τροφή ἡμῶν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος
οὗ παρεμβάλλομεν ἐστὶν ὄχυρός, καὶ
ἐπικύεται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας. ⁵⁸ νῦν
οὖν δοῦμεν δέξιαν τοῖς ἀνθρώποις του-
τοῖς, καὶ πικύσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρή-
νην καὶ μετὰ παντός ἔθνους αὐτῶν,
⁵⁹ καὶ στήσωμεν αὐτοῖς τοῦ πορευέ-
σθαι τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὥς τοπρό-
τερον. χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν,
ὧν διεσπείδασαμεν, ὠργίσθησαν καὶ
ἐποίησαν ταῦτα πάντα. ⁶⁰ καὶ ἤρπσεν
ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ
τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς εἰρηνεύσαι, καὶ ἐπέδεξαντο.
⁶¹ καὶ ὥμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ ἀρχόντες. ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ
τοῦ ὄχυρωματος. ⁶² καὶ ἐξῆλθεν ὁ
βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιών, καὶ εἶδε τὸ
ὄχυρῶμα τοῦ τόπου. καὶ ἠθέτησε τὸν
ὀρκισμὸν ὃν ὥμοσε, καὶ ἐνετείλατο
καθελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν. ⁶³ καὶ
ἤπρηε κατὰ σπουδὴν, καὶ ἀπέστρεψεν
εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιππον
κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμη-

σε πρὸς αὐτὸν, καὶ κατελάβετο τὴν
πόλιν βίᾳ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Εἰς τοὺς ἐνὸς καὶ πεντηκροστοῦ καὶ ἐ-
καστοῦ ἐξῆλθε Δημήτριος ὁ τοῦ
Σιλεῦκου ἐκ Ρώμης, καὶ ἀνέβη εὐν
ἀνδράσιν ὀλίγοις εἰς πόλιν παραθα-
λασσίαν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ. ² καὶ
ἐγένετο ὡς εἰσπορεύετο εἰς οἶκον βα-
σιλείας πατέρων αὐτοῦ, συνέλαβον αἱ
δυνάμεις τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Δυσί-
αν ἄγαν αὐτοὺς αὐτῶ. ³ καὶ ἐγνώσθη
αὐτῶ τὸ πρᾶγμα καὶ ὤπτε. μή μοι δει-
ξητε τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ⁴ καὶ ἀπέ-
κτειναν αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, καὶ ἐκά-
θισε Δημήτριος ἐπὶ θρόνου βασιλείας
αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάν-
τες ἄνδρες ἀγαμοὶ καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ Ἀλκιμος ἡγήτο αὐτῶν,
βουλόμενος ἱερατεῖν. ⁶ καὶ κατηγό-
ρησαν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα,
λέγοντες. ἀπώλλαντες Ἰουδαίαι καὶ οἱ ἄ-
δελφοὶ αὐτοῦ τοὺς φίλους σου, καὶ
ἡμᾶς ἐσκορπίσαν ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῶν.
⁷ νῦν οὖν ἀπόστειλον ἄνδρα ὃ πιστεύ-
εις, καὶ πορευθεὶς ἰδέτω τὴν ἐξολό-
θραν πᾶσαν, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν καὶ
τῇ χώρᾳ τοῦ βασιλέως, καὶ κολασάτω
αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐπιβουλοῦν-
τας αὐτοῖς. ⁸ καὶ ἐπέλεξε ὁ βασιλεὺς
τὸν Βακχίδην τῶν φίλων τοῦ βασι-
λέως κυριεύοντα ἐν τῷ πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ καὶ μέγαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ
πιστὸν τῷ βασιλεῖ. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν καὶ Ἀλκιμον τὸν ἀσεβῆ, καὶ ἐ-
στῆσεν αὐτῶ τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἐνε-
τείλατο αὐτῶ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἤπρησαν,
καὶ ἦλθον μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰς
γῆν Ἰουδαί. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἰουδαίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐ-
τοῦ λόγους εἰρηνηκοῦς μετὰ δόλου.
¹¹ καὶ οὐ προσέσχον τοῖς λόγοις αὐ-
τῶν, ἰδόντες γὰρ ὅτι ἦλθον μετὰ δυνά-
μεως πολλῆς. ¹² καὶ ἐπισυνήχθησαν
πρὸς Ἀλκιμον καὶ Βακχίδην συναγω-
γὴ γραμματέων ἐκζητῆσαι δίκαια.
¹³ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι ἦσαν ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέζητουν παρὰ αὐτῶν
εἰρήνην. ¹⁴ ἔπαιον γάρ. ἄνθρωπος ἱε-
ρεὺς ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν ἦλθεν
ἐν

ἐν ταῖς δυνάμει, καὶ οὐκ ἀδικήσει ἡ-
μᾶς. ¹⁵ καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν λο-
γους εἰρηνικοὺς, καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς,
λέγων. οὐκ ἐκζητήσομεν ὑμῖν κακόν,
καὶ τοῖς φίλοις ὑμῶν. ¹⁶ καὶ ἐνεπί-
στευσαν αὐτῷ, καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐ-
τῶν ἐξήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ τὸν λόγον
ὃν ἔγραψε. ¹⁷ σαρκας ὁσίων σου καὶ
αἱματα αὐτῶν ἐξέχεαν κύκλῳ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ θάπτων.
¹⁸ καὶ ἐπέπεσε αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ
τρόμος ἐπὶ πάντα τὸν λαόν, ὅτι εἶπαν.
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρί-
σις. παρέβησαν γὰρ τὴν στάειν καὶ
τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσαν. ¹⁹ καὶ ἀπῆρε
Βακχίδης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πα-
ρενέβαλεν ἐν Βηζέθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ
συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀπ' αὐτοῦ
αὐτομολησάντων ἀνδρῶν καὶ τινὰς
τοῦ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ
φρέαρ τὸ μέγα. ²⁰ καὶ κατέστησε τὴν
χωρὰν τῷ Ἀλκίμῳ, καὶ ἄφηκε μετ'
αὐτοῦ δύναμιν τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ. καὶ
ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα.
²¹ καὶ ἠγωνίσαστο Ἀλκίμος περὶ τῆς
ἀρχιερωσύνης. ²² καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν πάντες οἱ ταράσσοντες τὸν λα-
ὸν αὐτῶν, καὶ κατεκράτησαν γῆν Ἰου-
δα, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν
Ἰσραὴλ. ²³ καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν Ἀλκίμος καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ὑπὲρ
τὰ ἔθνη. ²⁴ καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τα
ὄρια τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ἐποί-
ησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς
αὐτομολήσασιν, καὶ ἀνισταλῆσαν τοῦ
πορευέσθαι εἰς τὴν χώραν. ²⁵ ὡς δὲ
εἶδεν Ἀλκίμος ὅτι ἐνίσχυσε Ἰούδας
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ
δύνανται ὑποστήναι αὐτούς, καὶ ἐπέ-
στρεψε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατηγό-
ρησεν αὐτῶν πονηρά. ²⁶ καὶ ἀπέστεί-
λεν ὁ βασιλεὺς Νικάνωρα ἓνα τῶν ἀρ-
χόντων αὐτοῦ τῶν ἐνδόξων, καὶ μι-
σοῦντα καὶ ἐχθραίνοντα τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ἐξῆραι τὸν λαόν.
²⁷ καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλὴμ
δυνάμει πολλῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς
Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ με-
τὰ δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων.

²⁸ μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
ὑμῶν. ἤξω ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις, ἵνα
ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσωπα μετ' εἰρήνης.
²⁹ καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἡσπᾶ-
σαντο ἀλλήλους εἰρηνικῶς. καὶ οἱ
πολέμιοι ἦσαν ἔτοιμοι ἐξαρπάσαι τὸν
Ἰούδαν. ³⁰ καὶ ἐγνωσθῆ ὁ λόγος τῷ
Ἰούδᾳ, ὅτι μετὰ δόλου ἦλθεν ἐπὶ αὐ-
τόν. καὶ ἐποθήθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἐβουλήθη ἐτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ. ³¹ καὶ ἔγνω Νικάνωρ, ὅτι ἀπε-
καλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν
εἰς συνάντησιν τῷ Ἰούδᾳ ἐν ποταμῷ
κατὰ Χαφαρσαλαμά. ³² καὶ ἔπεισον
τῶν παρὰ Νικάνωρος ὡσεὶ πεντακί-
χιλοι ἄνδρες, καὶ ἐφυγον εἰς τὴν πό-
λιν Δαυὶδ. ³³ καὶ μετὰ τοὺς λόγους
τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος
Σιών. καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων
ἐκ τῶν ἀγίων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέ-
ρων τοῦ λαοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν εἰ-
ρηνικῶς, καὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὀλοκαύ-
τως τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ
βασιλέως. ³⁴ καὶ ἐμνηστῆρσεν αὐτούς,
καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ ἐμίσησεν
αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως.
³⁵ καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ, λέγων. ἔαν
μὴ παραδοθῇ Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ
αὐτοῦ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ
ἔσται ἔαν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμυ-
ριῶ τὸν οἶκον τούτον. καὶ ἐξῆλθε με-
τὰ θυμοῦ μεγάλου. ³⁶ καὶ εἰσῆλθον
οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ
ἐκλαυσαν καὶ ἔπλυν. ³⁷ σὺ κύριε ἐξε-
λέξω τὸν οἶκον τούτον ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, εἶναι οἶκον
προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ σου.
³⁸ ποιήσον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτοῦ,
καὶ πεσέτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ. μνησθῆτι
τῶν δυσφημιῶν αὐτῶν, καὶ μὴ δῶς
αὐτοῖς μὴν. ³⁹ καὶ ἐξῆλθε Νικάνωρ
ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν
Βαιθωρῶν, καὶ συνήτησεν αὐτῷ δύ-
ναμις Συρίας. ⁴⁰ καὶ Ἰούδας παρενέ-
βαλεν ἐν Ἀδασὰ ἐν τριχιλίσις ἀνδρά-
σι. καὶ προσηύχαστο Ἰούδας καὶ εἶπεν.
⁴¹ οἱ παρὰ τὸν βασιλέως Ἀσσυρίων
ὅτε ἐδυσφήμησαν, ἐξῆλθεν ἀγγελὸς
σου κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐκα-
τόν

ὃν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας. ⁴² οὐ-
 ω σύντριπον τὴν παρεμβολὴν ταύτην
 νώπιον ἡμῶν σήμερον, καὶ γνώτωσαν
 ἡ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησαν ἐπὶ
 τῇ ἀγίᾳ σου, καὶ κρίνον αὐτὸν κατὰ
 τὴν κακίαν αὐτοῦ. ⁴³ καὶ συνῆσαν αἱ
 παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρικαίδε-
 ἀτῃ τοῦ μηνὸς Ἀδαρ, καὶ συνετρίβη
 ἡ παρεμβολὴ Νικάνωρος, καὶ ἔπεσεν
 αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴⁴ ὥς
 ἵε εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἔπεσε
 Νικάνωρ, ῥίψαντες τὰ ὄπλα αὐτῶν
 ἔφυγον. ⁴⁵ καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ὁ-
 ἴον ἡμέρας μῆας ἀπὸ Ἀδασά ἕως τοῦ
 λθεῖν εἰς Γάζρα, καὶ ἐσάλπισαν ὁ-
 ρίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημα-
 νιῶν. ⁴⁶ καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν
 ἰσχυρῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ
 ὑπερέκερσαν αὐτοὺς, καὶ ἀνέστρεφον
 οὗτοι πρὸς τούτους, καὶ ἔπεσον πάν-
 τες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἕξ αὐ-
 τῶν οὐδὲ εἰς. ⁴⁷ καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα
 καὶ τὴν προνομίην, καὶ τὴν κεφαλὴν
 Νικάνωρος ἀφείλον καὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ ἣν ἐξέτεινεν ὑπερηφάνως, καὶ ἤνευ-
 σαν, καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὴν Ἱερου-
 σαλὴμ. ⁴⁸ καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς σφό-
 δρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην
 ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης. ⁴⁹ καὶ
 ἔσθθησαν τοῦ ἄγειν κατὰ ἑναυτὸν τὴν
 ἡμέραν ταύτην τὴν τρικαίδεκάτην
 τοῦ Ἀδαρ. ⁵⁰ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰου-
 δα ἡμέρας ὀλίγας.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ ὄνομα τῶν
 Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχυροί, καὶ
 αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προς-
 τιθεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προς-
 ἐλθῶσιν αὐτοῖς, ἰσχύουσιν αὐτοῖς φι-
 λίαν. ² καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχυροί.
 καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους
 αὐτῶν καὶ τὰς ἀνδραγαθίας αἷς ποι-
 οῦσιν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ ὅτι κατε-
 κράτησαν αὐτῶν καὶ ἤγαγον αὐτοὺς
 ὑπὸ φόρον. ³ καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν
 χώρᾳ Ἰσπανίας, τοῦ κατακρατῆσαι
 τῶν μετᾶλλων τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ
 χρυσοῦ τοῦ ἐκεί. ⁴ καὶ κατεκράτησαν
 τοῦ τόπου παντὸς τῇ βουλῇ αὐτῶν
 καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος ἦν
 μακρὰν ἀπέχων ἀπὸ αὐτῶν σφόδρα.

καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων
 ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως
 συνετρίψαν αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξαν ἐν
 αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ ἐπί-
 λοιποι διδόασιν αὐτοῖς φόρον κατ'
 ἑναυτὸν. ⁵ καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν
 Περσέα Κιτιέων βασιλεῖα καὶ τοὺς
 ἐπηρμένους ἐπ' αὐτοὺς συνετρίψαν
 αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ κατεκράτησαν
 αὐτῶν. ⁶ καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν
 βασιλεῖα τῆς Ἀσίας τὸν πορευθέντα
 ἐπ' αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἑκατον-
 εἴκοσι ἐλέφαντας καὶ ἵππον καὶ ἄρ-
 ματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ
 συνετρίβη ἀπ' αὐτῶν. ⁷ καὶ ἔλαβον
 αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔσθθησαν αὐτοῖς δι-
 δόναι αὐτὸν τε καὶ τοὺς βασιλεύοντας
 μετ' αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὁμη-
 ρα καὶ διαπολὴν, ⁸ καὶ χώραν τὴν
 Ἰνδικήν, καὶ Μήδειαν, καὶ Λυδίαν,
 καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν αὐ-
 τῶν, καὶ λαβόντες αὐτάς παρ' αὐτοῦ
 ἔδωκαν αὐτάς Εὐμένει τῷ βασιλεῖ.
⁹ καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύ-
 σαντο ἔλθεῖν καὶ ἐξῆραι αὐτοὺς, ¹⁰ καὶ
 ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστει-
 λαν ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν ἕνα, καὶ
 ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπεσον
 ἕξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί, καὶ
 ἡχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν
 καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προεινόμει-
 σαν αὐτοὺς, καὶ κατεκράτησαν τῆς
 γῆς αὐτῶν, καὶ καθεῖλον τὰ ὀχυρώ-
 ματα αὐτῶν, καὶ κατεδουλώσαντο αὐ-
 τοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹¹ καὶ
 τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας, καὶ τὰς νή-
 σους, ὅσοι ποτὲ ἀντέστησαν αὐτοῖς,
 κατέφθειραν καὶ ἐδούλωσαν αὐτοὺς.
¹² μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ τῶν
 ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς συνετηρησαν
 φιλίαν, καὶ κατεκράτησαν τῶν βασι-
 λεῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρὰν, καὶ
 ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβοῦν-
 το ἀπ' αὐτῶν. ¹³ ὅσοις δ' ἂν βούλων-
 ται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύ-
 ουσιν. οὐς δ' ἂν βούλωνται, μεθιστώ-
 σι, καὶ ὑψώθησαν σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἐν
 πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπέθετο οὐδὲς αὐ-
 τῶν διάδημα, καὶ οὐ περιεβύλοντο
 πορφύραν, ὥστε ἀδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ.
¹⁵ καὶ βουλευτήριον ἐποίησαν ἑαυτοῖς,
 καὶ

καὶ καθ' ἡμέραν ἐβουλευόντο τριακόν-
ται καὶ εἰκοσι βουλευόμενοι διαπαν-
τός περὶ τοῦ πληθους, τοῦ εὐνοσμεῖν
αὐτούς. ¹⁶ καὶ πιστεύουσιν ἐπὶ ἀν-
θρώπῳ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατ' ἐναν-
τίαν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆς γῆς αὐ-
τῶν, καὶ πάντας ἀποκτείνειν τοῦ ἐθνός,
καὶ οὐκ ἔστι φόβος οὐδὲ ζῆλος ἐν αὐ-
τοῖς. ¹⁷ καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐ-
πόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τοῦ Ἀκκιῶς
καὶ Ἰασονα υἱὸν Ἐλεάζαρου, καὶ ἀπέ-
στείλεν αὐτοὺς εἰς Ρώμην, στήσαι αὐ-
τοῖς φίλιαν καὶ συμμαχίαν, ¹⁸ καὶ τοῦ
ἔραι τὸν ζυγὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἴδον
τὴν βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων κατα-
δουλωμένους τὸν Ἰσραὴλ δουλείαν.
¹⁹ καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ρώμην, καὶ ἡ
ὁδὸς πολλὴ σφοδρά, καὶ ἐκλήθον εἰς
τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν
καὶ ἔειπον. ²⁰ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὸ πλῆθος
τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς
ὑμᾶς, στήσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν
καὶ εἰρήνην, καὶ γραφήναι ἡμᾶς συμ-
μάχους καὶ φίλους ὑμῶν. ²¹ καὶ ἤρα-
σεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν. ²² καὶ
τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς
ἧς ἀνέγραψαν ἐπὶ δέλοις χαλκαῖς,
καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι
παρ' αὐτοῖς ἐκὶ μνημόσυνον εἰρήνης
καὶ συμμαχίας. ²³ καλῶς γένοιτο Ρω-
μαίοις καὶ τῷ ἔθνει Ἰουδαίων ἐν τῇ
θαλάσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ἐρηδίας εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εὐνοία καὶ ἐχθρὸς μα-
κρινότηϊ ἀπ' αὐτῶν. ²⁴ ἔαν δὲ ἐνεστῇ
πόλεμος ἐν Ρώμῃ προτέρῃ ἢ πᾶσι τοῖς
συμμάχοις αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρείᾳ αὐ-
τῶν, ²⁵ συμμαχήσει τὸ ἔθνος τῶν Ἰου-
δαίων, ὡς ἐν ὁ καιρὸς ἐπογραφῇ αὐ-
τοῖς καρδίᾳ πλήρει. ²⁶ καὶ τοῖς πολε-
μοῦσιν οὐ δύνανται οὐδὲ ἐκαρκεύουσι
οἵτον, ὄπλα, ἀργυρίου, πλοῖα, ὡς ἔ-
δοξε Ρωμαίοις. καὶ φυλάξονται τὰ
φυλάγματα αὐτῶν οὐδὲν λαβόντες.
²⁷ κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἔαν ἔσθαι Ἰουδαί-
ων συμβῇ προτέροις πόλεμος, συμμα-
χήσουσιν οἱ Ρωμαῖοι ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν
αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ. ²⁸ καὶ
τοῖς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται οἶκος,
ὄπλα, ἀργυρίου, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ρω-
μῇ. καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα

αὐτῶν καὶ οὐ μετὰ δόλου. ²⁹ κατὰ
τούς λόγους τούτους ἔστησαν Ἰουδαί-
οι τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων. ³⁰ ἔαν δὲ
μετὰ τοὺς λόγους τούτους βουλευσάν-
ται οὗτοι καὶ οὗτοι προσθέται ἡ ἀφί-
λειν, ποιήσονται ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν,
καὶ ὁ ἔαν προσθέσῃ ἡ ἀφίλειν ἴ-
σται κύρια. ³¹ καὶ περὶ τῶν κακῶν ἐν
ὁ βασιλεὺς Δημήτριος συντελεῖται ἐπὶ
αὐτούς, ἔγραψαμεν αὐτῷ λέγοντας·
διατὶ ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σου ἐπὶ τοῖς
φίλοις ἡμῶν τοὺς συμμαχοὺς Ἰουδαί-
ους; ³² ἔαν οὖν ἔτι ἐντύχῃς κατὰ
σου, ποιήσομεν αὐτοῖς τὴν κρίσιν, καὶ
πολεμήσομεν σε διὰ τῆς θαλάσσης καὶ
διὰ τῆς ἐρηδίας.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὅτι ἔπεισε Με-
κάνωρ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐν πολέ-
μῳ, καὶ προσέθετο τὸν Βακχιδῆν καὶ
τὸν Ἀλκιμον ἐκ δευτέρου ἀπέστειλαν
εἰς γῆν Ἰούδας, καὶ τὸ δεξιὸν κέρα-
ς μετ' αὐτῶν. ² καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν
τὴν εἰς Γάλγαλα, καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ Μαισαλιώθ τὴν ἐν Ἀρβήλῃς,
καὶ προκατελάβοντο αὐτὴν, καὶ ἀπώ-
λεσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλὰς.
³ καὶ τοῦ μῆρους τοῦ πρώτου ἔειπον
καὶ δευτέρου καὶ πεντηκοντοῦ καὶ
ἐκατοστοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Ἱερουσα-
λὴμ. ⁴ καὶ ἀπῆραν καὶ ἐπορεύθησαν
εἰς Βαβυλὸν ἐν εὐνοίᾳ χιλιῶν ἀνδρῶν
καὶ διςχιλίας ἵππων. ⁵ καὶ Ἰούδας ἦ
παρεμβιβληκὸς ἐν Ἐλεασᾷ, καὶ τρις-
χιλιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ μετ' αὐτοῦ.
⁶ καὶ ἴδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων
ὅτι πολλοὶ εἴει, καὶ ἐφοβήθησαν σφο-
δρά. καὶ ἐξεβόρυσαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς
παρεμβολῆς, οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐ-
τῶν ἀλλ' ἡ ὀκτακόσιοι ἄνδρες. ⁷ καὶ
εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἀπερρίψῃ ἡ παρεμ-
βολὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ πόλεμος ἔδωκεν
αὐτὸν. καὶ συνεκρίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι
οὐκ εἶχε καιρὸν συκαγεῖν αὐτούς.
⁸ καὶ ἐξελύθη, καὶ εἶπε τοῖς καταλι-
φθεῖσιν. ἀναστᾶμεν καὶ ἀναβῶμεν ἐπὶ
τούς ὑπεναντίους ἡμῶν, ἔαν ἀρα δυ-
νάμεθα πολεμῆσαι αὐτούς. ⁹ καὶ ἀπέ-
στρεψαν αὐτὸν, λέγοντες. οὐ μὴ δυ-
νάμεθα, ἀλλ' ἡ σὺ ἴσθαι τὰς δυνάμεων
ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ἐπιστρέψαμεν με-
τὰ

τὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πολεμή-
σωμεν πρὸς αὐτοὺς, ἡμεῖς δὲ ὅλλοι.
¹⁰ καὶ εἶπεν Ἰούδας. μὴ μοι γένοιτο
ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, φυγεῖν ἀπὸ
αὐτῶν, καὶ εἰ ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν,
καὶ ἀποθάνομεν ἐν ἀνδρείᾳ χαρὶν τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ μὴ καταλείπομεν
αἰτίαν τῇ δόξῃ ἡμῶν. ¹¹ καὶ ἀπήρ-
εν ἡ δύναμις ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
ἔστησαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ
ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ
σφενδονοῦνται καὶ οἱ τοξόται προεπο-
ρεύοντο τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ πρωτα-
γωνισταὶ πάντες οἱ δυνατοί. ¹² Βακ-
χίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ
ἤγγισεν ἡ φάλαγξ ἐκ τῶν δύο μερῶν,
καὶ ἐφώνουν ταῖς σάλπιγξι. ¹³ καὶ ἐ-
σάλπισον οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ
ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ
τῆς φωνῆς τῶν παρεμβολῶν. καὶ ἐγέν-
ετο ὁ πόλεμος συνηγμένους ἀπὸ προ-
ῶθεν ἕως ἑσπέρας. ¹⁴ καὶ εἶδεν Ἰούδας
ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ στερέωμα τῆς
παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιῷ, καὶ συν-
ῆλθον αὐτῷ πάντες οἱ εὐψυχοὶ τῇ
καρδίᾳ. ¹⁵ καὶ συνετρίβη τὸ δεξιὸν
κέραν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἐδόκουν ἐπὶ αὐ-
τῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους. ¹⁶ καὶ εἰς
τὸ ἀριστέρον κέραν ἰδὼν ὅτι συνετρίβη
τὸ δεξιὸν κέραν, καὶ ἐπέστρεψαν κατα-
πόδας Ἰούδα καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκ
τῶν ὀπισθεν. ¹⁷ καὶ ἐβαρύνθη ὁ πό-
λεμος, καὶ ἐπισον τραυματῖαι πολλοὶ
ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων. ¹⁸ καὶ Ἰού-
δας ἔπεισε, καὶ οἱ λοιποὶ ἐφυγον. ¹⁹ καὶ
ἦσαν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων Ἰούδαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Μω-
δαίμ, ²⁰ καὶ ἐκλαυσαν αὐτὸν, καὶ
ἐκώπυντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν
μέγαν, καὶ ἐπένθησαν ἡμέρας πολλὰς,
καὶ εἶπον. ²¹ πᾶς ἔπεισε δυνατὸς εὐ-
ζῶν τὸν Ἰσραὴλ, ²² καὶ τὰ περισσὰ
τῶν λόγων Ἰούδα καὶ τῶν πολεμῶν
καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτῶν ἐποίησε καὶ
τῆς μεγαλειότητος αὐτῶν οὐ καταγρά-
φη, πολλὰ γὰρ ἦν σφόδρα. ²³ καὶ
ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰούδα, ἐξέ-
κυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὀφίοις
Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέτελαν πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀδικίαν. ²⁴ ἐν ταῖς ἡ-

μέραις ἐκείναις ἐγενήθη λιμὸς μέγας
σφόδρα, καὶ ἠντομολόγησεν ἡ χώρα μετ'
αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐξέλιξε Βακχίδης τοὺς
ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς
κυρίους τῆς χώρας. ²⁶ καὶ ἐξέλιττον
καὶ ἐξερύκωνον τοὺς φίλους Ἰούδα, καὶ
ἦγον αὐτοὺς πρὸς Βακχίδην. καὶ ἐξε-
δίκατε ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐπέταυζεν αὐτοῖς.
²⁷ καὶ ἐγένετο θλίψις μεγάλη ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, ἥτις οὐκ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας οὐκ ὥφθη προφήτης ἐν αὐτοῖς.
²⁸ καὶ ἠθροίσθησαν πάντες οἱ φίλοι
Ἰούδα, καὶ εἶπον τῷ Ἰωνάθῳ. ²⁹ ἀφ'
οὐ ὁ ἀδελφὸς σου Ἰούδας τεταλεύτηκε,
καὶ ἀνὴρ ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξε-
λεῖν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς καὶ Βακχι-
δην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῦντοισι τοῦ ἔθ-
νους ἡμῶν. ³⁰ νῦν οὖν σε ἡρτισάμε-
θα σημερον, τοῦ εἶναι ἀντ' αὐτοῦ ἡ-
μῖν εἰς ἀρχοντα καὶ ἡγούμενον, τοῦ
πολεμῆσαι τὸν πόλεμον ἡμῶν. ³¹ καὶ
ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ τὴν ἡγήσιν, καὶ ἀνέστη ἀντὶ
Ἰούδα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ³² καὶ
ἔγνω Βακχίδης, καὶ ἔλκει αὐτὸν ἀπο-
κτείνειν. ³³ καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ Σί-
μων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐφυγον εἰς τὴν ἄρμην
Θεκωῖ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕψος
λίανου Ἀσφάρ. ³⁴ καὶ ἔγνω Βακχι-
δης τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἦλ-
θεν αὐτός καὶ πᾶν τὸ στρατεύμα αὐ-
τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ³⁵ καὶ ἀπέ-
στείλε Ἰωνάθαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἡγούμενον τοῦ ὅχλου. καὶ παρεκάλει
τοὺς Ναυαταίους φίλους αὐτοῦ παρα-
θέσθαι αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν
τὴν πολλήν. ³⁶ καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰακω-
βὲ ἐκ Μηθαβὰ, καὶ συνέλαβον Ἰων-
αν καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀπῆλθον
ἔχοντες. ³⁷ μετὰ δὲ τοὺς λόγους τού-
τους ἀπηγγέλλαν τῷ Ἰωνάθῳ καὶ
Σίμωνι τῶ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι αἱ υἱοὶ
Ἰακωβὲ ποιοῦσι γάμον μέγαν, καὶ ἄ-
γουσιν τὴν νύμφην ἀπὸ Ναδαβὰθ
θυγατέρα ἐκὸς τῶν μεγιστάνων μεγά-
λων τῶν Χαναάν μετὰ παρακαμπη-
μεγαλῆς. ³⁸ καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάννου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν καὶ
ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρους.
³⁹ καὶ ἔβαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
καὶ

καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ θροῦς καὶ ἀποσκευὴ πολλή, καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθε καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς συνάντησιν αὐτὸν μετὰ τυμπάνων καὶ μουσικῶν καὶ ὀπλῶν πολλῶν. ⁴⁰ καὶ ἐξανεστῆσαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐπεσον τραυματῖαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν. ⁴¹ καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς πένθος, καὶ ἡ φωνὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρήνον. ⁴² καὶ ἐξεδίκησαν τὴν ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἔλος τοῦ Ἰορδάνου. ⁴³ καὶ ἤκουσε Βακχίδης, καὶ ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕως τῶν κρητρίδων τοῦ Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ. ⁴⁴ καὶ ἔπεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ. ἀναστῶμεν νῦν καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οὐ γὰρ ἔστι σήμερον ὡς ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ⁴⁵ ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν καὶ ἐξοπισθεν ἡμῶν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ ἔλος καὶ ὄρυγος, οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκλίναι. ⁴⁶ νῦν οὖν κερράξατε εἰς οὐρανόν, ὅπως διασωθῇτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴⁷ καὶ συνῆψεν ὁ πόλεμος. καὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν Βακχίδην, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. ⁴⁸ καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνάθαν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν, καὶ οὐ διεβήσαν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην. ⁴⁹ καὶ διέπεσον παρὰ Βακχίδου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χιλίους ἀνδρας. ⁵⁰ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυράς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τὸ ὀχύρωμα τὸ ἐν Ἱεριχώ, καὶ τὴν Ἑμμαοὺμ, καὶ τὴν Βαιθωρῶν, καὶ τὴν Βαιθὴλ, καὶ τὴν Θαμναθὰ Φαραθωνί, καὶ τὴν Τεφὼν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς. ⁵¹ καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραὴλ. ⁵² καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσοῦρα, καὶ τὴν Γάζαρα, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις καὶ παραθέσεις βρωμάτων. ⁵³ καὶ ἔλαβε τοὺς

υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὁμοῦ, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ τῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ. ⁵⁴ καὶ ἐν εἰς τρίτῳ καὶ πεντηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐπέταξεν Ἀλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶ ἀγίου τῆς ἐσωτέρας, καὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, καὶ ἐνηόξατο τοῦ καθαιρεῖν. ⁵⁵ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήγη Ἀλκιμος καὶ ἐνεποδίσθη τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ παρελύθη, καὶ οὐκ ἔδυνάτο ἐτι λαλῆσαι λόγον καὶ ἐντεῖλαισθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ⁵⁶ καὶ ἀπέθανεν Ἀλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασάνου μεγάλης. ⁵⁷ καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Ἀλκιμος, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἡνύχασεν ἡ γῆ Ἰουδα ἐτη δύο. ⁵⁸ καὶ ἔβουλεύσαντο πάντες οἱ ἄνομοι, λέγοντες· ἰδοὺ Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐν ἡνυχίᾳ κατοικοῦσι πεποιθότες. νῦν οὖν ἄξομεν τὸν Βακχίδην, καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μίᾳ. ⁵⁹ καὶ πορευθέντες συνεβουλεύσατε αὐτῷ. ⁶⁰ καὶ ἀπήρε τοῦ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολάς λάθρα πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδυναντο, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν. ⁶¹ καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας εἰς πενηκοντα ἀνδρας, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς. ⁶² καὶ ἐξεχώρησεν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Βαιθθρᾶσι τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ᾠκοδόμησι τὰ καθηρημένα αὐτῆς, καὶ ἐσπεύσαν αὐτήν. ⁶³ καὶ ἔγνω Βακχίδης καὶ συνήγαγε πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρηγγεῖλε. ⁶⁴ καὶ ἔλθων παρεβέβαλεν ἐπὶ Βαιθθρᾶσι καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανὰς. ⁶⁵ καὶ ἀπέλεπεν Ἰωνάθαν Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀρεθμῷ. ⁶⁶ καὶ ἐπάταξεν Ὀδοσάρην καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱούς Φακρῶν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν, ⁶⁷ καὶ ἐξῆρ-

ἐξήρξατο τύπτειν καὶ ἀναβαίνειν ἐν
 δυνάμει. καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐ-
 τοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνε-
 πύρισαν τὰς μηχανάς. ⁶⁸ καὶ ἐπολέ-
 μησαν πρὸς τὸν Βακχίδην, καὶ συνε-
 τριβή ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐθλίβον αὐτὸν
 σφόδρα, ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτοῦ καὶ ἡ
 ἐφοδος αὐτοῦ κενή. ⁶⁹ καὶ ὠργίσθη
 θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀνόμοις τοῖς
 συμβουλευσάντων αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν
 χώραν, καὶ ἀπέκτειναν ἐξ αὐτῶν πολ-
 λούς, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀπελθεῖν
 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ⁷⁰ καὶ ἐπέγνω Ἰω-
 νάθαν, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
 πρέσβεις, τοῦ συνθέσθαι πρὸς αὐτὸν
 εἰρήνην καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὴν αἰχ-
 μαλωσίαν. ⁷¹ καὶ ἀπεδέξατο καὶ ἐ-
 ποίησε κατὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ
 ὤμοσεν αὐτῷ μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῷ κα-
 κὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐ-
 τοῦ. ⁷² καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμα-
 λωσίαν ἣν ἡχμαλώτευσεν τοπρότερον
 ἐκ γῆς Ἰουδα. καὶ ἀποστρέψας ἀπ-
 ῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ οὐ προσ-
 ἔθετο ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὄρια αὐτῶν.
⁷³ καὶ κατέπαυσε ῥομφαία ἐξ Ἰσραὴλ,
 καὶ ὥκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς. καὶ
 ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαόν, καὶ
 ἠφάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ.

ΚΒΦ. Γ'.

Καὶ ἐν ἔτει ἐξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ
 ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ
 Ἐπιφανῆς, καὶ κατελάβετο Πτολεμαῖ-
 δα, καὶ ἐπεδέξατο αὐτὸν, καὶ ἐβασί-
 λευσεν ἐκεῖ. ² καὶ ἤκουσε Δημήτριος
 ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε δυνάμεις
 πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συν-
 ἀντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον. ³ καὶ ἀπέ-
 στειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπι-
 στολάς λόγοις εἰρηνικοῖς, ὥστε μεγα-
 λῶσαι αὐτὸν, ⁴ εἶπε γὰρ. προφθά-
 σωμεν τοῦ εἰρήνην θεῖναι μετ' αὐτοῦ,
 πρὶν ἢ θεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου
 καθ' ἡμῶν. ⁵ μνησθήσεται γὰρ πάν-
 των τῶν κακῶν ὧν συνετέλεσαμεν πρὸς
 αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ,
 καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις
 καὶ κατασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἶναι
 αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὅμηρα

τὰ ἐν τῇ ἀκρᾷ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ.
⁷ καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολάς εἰς τὰ ὅσα
 πατὴρ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀ-
 κρας. ⁸ καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν
 ὅτε ἤκουσαν, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βα-
 σιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις.
⁹ καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἀκρας Ἰω-
 νάθαν τὰ ὅμηρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ-
 τοῖς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ὥ-
 κησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ καινίζειν τὴν
 πόλιν. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιούν-
 τας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τεῖχη καὶ
 τὸ ὄρος Σιών κυκλόθην ἐκ λίθων τε-
 τραγώνων εἰς ὀχύρωσιν, καὶ ἐποίησαν
 οὕτως. ¹² καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ
 ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν οἷς ὠκοδό-
 μησε Βακχίδης. ¹³ καὶ κατέλιπεν ἑκα-
 στος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν
 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ¹⁴ πλὴν ἐν Βαιθ-
 σοῦρα ὑπελείφθησάν τινες τῶν κατα-
 λιπόντων τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγ-
 ματα, ἣν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον.
¹⁵ καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς
 τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημή-
 τριος τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ διηγήσαντο
 αὐτῷ τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀνδρα-
 γαθίας ἃς ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ ἀ-
 δελφοὶ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κόπους οὓς
 ἔσχον, ¹⁶ καὶ εἶπε. μὴ εὐρήσομεν ἄν-
 δρα τοιοῦτον ἕνα; καὶ νῦν ποιήσομεν
 αὐτὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἡμῶν.
¹⁷ καὶ ἔγραψεν ἐπιστολάς καὶ ἀπέ-
 στειλεν αὐτῷ κατὰ τοὺς λόγους τού-
 τους, λέγων. ¹⁸ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος
 τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν. ¹⁹ ἀκη-
 κοάμεν περὶ σοῦ, ὅτι ἄνθρωπος δυνατὸς
 ἰσχυρὸς καὶ ἐπιτήδειος εἶ τοῦ εἶναι ἡμῖν
 φίλος. ²⁰ καὶ νῦν καθιεστάκαμεν σε
 σημερον ἀρχιερέα τοῦ ἔθνους σου, καὶ
 φίλον βασιλεῶς καλεῖσθαι, καὶ ἀπέ-
 στειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ στέφανον
 χρυσοῦν, καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν καὶ
 συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς. ²¹ καὶ
 ἐνεδύσατο Ἰωνάθαν τὴν ἁγίαν στολὴν
 τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἔτους ἐξηκοστοῦ καὶ
 ἑκατοστοῦ ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ
 συνήγαγε δυνάμεις, καὶ κατασκευάσεν
 ὅπλα πολλά. ²² καὶ ἤκουσε Δημήτριος
 τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπήθη
 καὶ

καὶ εἶπε. ²³ τί τοῦτο ἐποιήσαμεν ὅτι προέφθικεν ἡμῶς ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ φιλίου καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ἐς στήθεγμα; ²⁴ γράψω αὐτοῖς κήρυγ λόγους παρακλήσεως καὶ ὕψους καὶ δομάτων, ὅπως ὥσι σὺν ἐμοὶ εἰς βοήθειαν. ²⁵ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. βασιλεὺς Δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χείρειν. ²⁶ ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμῶς συνθήκας, καὶ ἐνμεινᾶτε τῇ φιλίας ἡμῶν καὶ οὐ προσεκομῆσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἡκούσαμεν καὶ ἐχάρημεν. ²⁷ καὶ νῦν ἐμμενᾶτε ἐτι τοῦ συνετηρήσαι πρὸς ἡμᾶς πίστιν, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἐνθ' ὧν ποιῆτε μετ' ἡμῶν. ²⁸ καὶ ἀφῆσομεν ὑμῖν ἀφάρματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δομάτα. ²⁹ καὶ νῦν ἀπολόω ὑμᾶς, καὶ ἀφήμι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἁλὸς, καὶ ἀπὸ τῶν στεφανίων, ³⁰ καὶ ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς σπερῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἡμίσιου τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφήμι ἀπὸ τῆς σημερον καὶ ἐπεινεκα τοῦ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν τομῶν τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς σημερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ³¹ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦτω ἅγια καὶ ἀφειμένη καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη. ³² ἀφήμι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἂν καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἀνδρας οὗς ἂν ἐκλέξῃται αὐτὸς τοῦ φυλάσσειν αὐτήν. ³³ καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰούδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφήμι ἐλευθέραν δωρεάν. καὶ πάντες ἀφίετσαν τοὺς φόρους καὶ τῶν πτηνῶν αὐτῶν. ³⁴ καὶ πᾶσαι αἱ ἐορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νομῆναι, καὶ ἡμέραι ἀποδείξιμναι, καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἐορτῆς καὶ τρεῖς ἡμέραι μετὰ ἐορτῆς, ἐστῶσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφίεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ³⁵ καὶ οὐχ ἔξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πρᾶσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῶν περὶ

παντὸς πράγματος. ³⁶ καὶ προγράφηκσαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως εἰς τριάνοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθήμι πάσαις ταῖς δυνάμει τοῦ βασιλέως. ³⁷ καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλέως τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐκ τούτων κατασταθήσεται ἐπὶ χρεῶν τῆς βασιλείας τῶν αἰσῶν εἰς πίστιν. καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἐστῶσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ πορευέσθωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰούδα. ³⁸ καὶ τοῖς τρεῖς νομοῖς τοὺς προστεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, προστεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογισθῆναι τοῦ γενέσθαι ὑφ' ἑνα, τοῦ μὴ ὑπακούσαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ τοῦ ἀρχιερέως. ³⁹ Πτολεμαῖδα καὶ τὴν προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκε δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν προσήκουσαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις. ⁴⁰ κήρυγ δίδωμι καὶ ἐνιαυτὸν δεσπεύοντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων. ⁴¹ καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον ὃ οὐκ ἀπείδιδον οἱ ἀπὸ τῶν χρεῶν, ὡς ἐν τοῖς προῖτοις ἐτίσιν, ἀπὸ τοῦ νῦν δώσουσι εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου. ⁴² καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὓς ἐλάβανον ἀπὸ τῶν χρεῶν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ λόγου κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσι. ⁴³ καὶ ὅσοι ἔαν φήγῃσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ, ὀφείλοντες βασιλεῖα καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἀπολελύσθωσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ⁴⁴ καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι καὶ τοῦ ἐπικαινισθῆναι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως. ⁴⁵ καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ καὶ ὀχυρῶσαι κυκλοθεῖν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ⁴⁶ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνᾶθαν καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους,

οὐκ

οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἧς ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐθλίψεν αὐτοὺς σφόδρα. ⁴⁷ καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ συνμάχον αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴⁸ καὶ συνήγαγεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρεβίβαλεν ἐναντίας Δημητρίου. ⁴⁹ καὶ συνήψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ἐφυγεν ἡ παρεμβολὴ Δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἵσχυσεν ἐπ' αὐτούς. ⁵⁰ καὶ ἑσπερέωσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔδω ὁ ἥλιος, καὶ ἔπεσεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁵¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων. ⁵² ἔπει ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, καὶ συνέτριψα τὸν Δημήτριον. καὶ ἐπεκράτησα τῆς χώρας ἡμῶν, ⁵³ καὶ συνήψα πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ συνεκρίβη αὐτός, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ἐπαθίσαμεν ἐπὶ θρόνον βασιλείας αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ νῦν στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγαμβρεύσῃ σοι, καὶ δώσω σοι δόματα, καὶ αὐτῇ ἁῖμά σου. ⁵⁵ καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων. ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ἣ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον βασιλείας αὐτῶν. ⁵⁶ καὶ νῦν ποιήσω σοι ὅ ἔγραψας, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαῖδα, ὅπως ἴδωμεν ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσῃ σοι καθὼς εἶρηκας. ⁵⁷ καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαῖδα ἔτους δευτέρου καὶ ἑξήκостου καὶ ἑκατοστοῦ. ⁵⁸ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ Κλεοπάτραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολεμαῖδῃ, καθὼς οἱ βασιλεῖς ἐν δόξῃ μεγάλη. ⁵⁹ καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωνάθαν ἔλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

⁶⁰ καὶ ἐπαρέωθη μετὰ δόξης εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς δυοῖν βασιλεῦσι. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύρεον καὶ χρυσὸν καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν καὶ δάματα πολλὰ, καὶ εὖρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν. ⁶¹ καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐντυχεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέσθεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. ⁶² καὶ προσέτεκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδυσαν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐποίησαν οὕτως. ⁶³ καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς ἀρχουσιν αὐτοῦ. ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ μηδένα ἐντυγχάνειν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλεῖται περὶ παντός λόγου. ⁶⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἶδον οἱ ἐντυγχάνοντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἔφυγον πάντες. ⁶⁵ καὶ ἔδοξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, καὶ ἔδωκε αὐτὸν στρατηγὸν καὶ μεριδάρχην. ⁶⁶ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' ἀφῆνης καὶ εὐφροσύνης. ⁶⁷ καὶ ἐν ἑταί πέμπτῳ καὶ ἑξήκостῳ καὶ ἑκατοστοῦ ἦλθε Δημήτριος πρὸς Δημητρίου ἐν Κρήτης εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ. ⁶⁸ καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν. ⁶⁹ καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τὸν ὄντα ἐπὶ κοίτης Συρίας, καὶ συνήγαγε δυνάμιν μεγάλην, καὶ παρεβίβαλεν ἐν Ἰαυδαίᾳ. καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα, λέγων. ⁷⁰ σὺ μονώτατος ἐπαίρη ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ὀνειδισμὸν διὰ σέ. καὶ διατί σὺ ἐξουσιάζῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ἄρεσι; ⁷¹ νῦν οὖν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταῖς δυνάμεσί σου, καταβῆθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδῖον, καὶ συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἔστι δυνάμις τῶν πλείων. ⁷² ἐρώτησον καὶ μάθε τίς ἐγώ καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθούντες ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν στάσις ποδὸς κατὰ πρόσωπον ἡμῶν; ὅτι δις ἐτροπώθησαν

θησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
 73 καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑποστῆναι τὴν ἵππον καὶ δύναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἔστι λίθος οὐδὲ κόλλαξ οὐδὲ τόπος τοῦ φυγεῖν. 74 ὥς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τῶν λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνήγαγεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ. 75 καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν. 76 καὶ φοβηθέντες ἦνοιξαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης. 77 καὶ ἤκουσεν Ἀπολλωνίος, καὶ παρενέβαλε τριςχιλίαν ἵππον καὶ δύναμιν πολλήν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἀζωτον ὡς διοδεύον, καὶ ἅμα προῆγεν εἰς τὸ πεδίον, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν πλῆθος ἵππου καὶ πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ. 78 καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἀζωτον, καὶ συνῆψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον. 79 καὶ ἀπέκλειπεν Ἀπολλωνίος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν. 80 καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἔστιν ἐνέδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολήν, καὶ ἐξετίναξαν τὰς σχῆλας εἰς τὸν λαόν ἐκ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας. 81 ὁ δὲ λαὸς ἐστήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν. 82 καὶ εἵλκυσεν Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάραγγα. ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη καὶ συνετρίβησαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον. 83 καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἀζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθθαγών τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν τοῦ σωθῆναι. 84 καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν Ἀζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν τὰ σκύλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Λαγών καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρὶ. 85 καὶ ἐγένοντο οἱ πεπτακότες μαχαίρα σὺν τοῖς ἐμπυριασθεῖσιν εἰς ἀνδρας ὀκτακισχιλίους. 86 καὶ ἀπῆρεν ἐκείθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσάλων, καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

87 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ ἱεροσκόφαις πολλοῖς. 88 καὶ ἐγένετο αὐτῷ κούρην Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοῦ λόγου τούτου, καὶ προσέειπε εἰς αὐτὸν τὸν Ἰωνάθαν. 89 καὶ ἔπειτα αὐτῷ πόρπην χρυσῇ, ὡς ἔδει αὐτῷ διδοσθαι τοῖς συγγενεῖς τῶν βασιλέων καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκαρια καὶ πάντα τὰ ὄρια αὐτῆς εἰς κληρονομίαν.
 Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Διόνυσος ἱεροδυνάμεις πολλὰς ὡς τὴν ἀρχὴν περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, πλοῖα πολλὰ. καὶ ἐξῆλθον πρὸς τῆσαι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου, καὶ προσεθῆναι αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς Συρίαν οἱ εἰρηνοκτοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ συνέστησαν ὅτι ἐντολή ἦν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναντᾶν αὐτῷ διὰ τὸ κατὰ αὐτοῦ εἶναι. 3 ὡς δὲ ἐπεστράτευσεν τὰς πόλεις ὁ Πτολεμαῖος, ἐπέστρεψεν αὐτὸν πρὸς τὴν Ἀζωτον, καὶ ἔπειτα αὐτῷ τὸ ἱερὸν Λαγών ἐμπυρίασεν, καὶ Ἀζωτον καὶ τὰ περὶ αὐτῆς τῆς καθ' ἑαυτὴν, καὶ τὰ σκύλα αὐτῆς ἐνεπύρισε ἐν τῷ πόλεμῳ, ἐσθῆσαν γὰρ θημωνίας αὐτῶν ἐν τῇ αὐτοῦ. 5 καὶ διηγῆσαντο τῷ βασιλεῖ ἐποίησεν Ἰωνάθαν, εἰς τὸ ποιεῖν αὐτόν. καὶ εἰσῆγεν ὁ βασιλεὺς ἡ συνήγαγεν Ἰωνάθαν τῷ βασιλεῖ Ἰόππην μετὰ δόξης, καὶ ἡσυχίας ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐπὶ αὐτῷ ἐπορεύθη Ἰωνάθαν μετὰ τοῦ βασιλέως ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλεομένου Ἐλευθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν Ἱερουσαλὴμ. 8 ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκυρίευσεν τὸν πόλεμον τῆς βασιλείας ἕως Σελευκίας τῆς παρακλισίας, καὶ διελογίζετο περὶ Ἀβδίου λογισμοὺς πονηροῦς. 9 καὶ ἐστειλε πρέσβεις πρὸς Διόνυσον βασιλέα, λέγων. δεῦρο συνῆλθον πρὸς ἑαυτοὺς διαθήκη, καὶ δώσω τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχεις Ἰωνάθαν, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας.

οὐ πατρός σου. ¹⁰ μεταμελῆμαι ἄρ δὸς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐ-
 ῆτησε γὰρ ἀποκτεῖναι με. ¹¹ καὶ ἐ-
 μόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμῆσαι
 αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹² καὶ
 ἐφελόμενος αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἔδω-
 κεν αὐτὴν τῷ Δημητρίῳ, καὶ ἡλλοιώ-
 η του Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐφάνη ἡ ἐχ-
 θρα αὐτῶν. ¹³ καὶ εἰσῆλθε Πτολε-
 μαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο
 ἰσο διαδήματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου.
⁴ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν
 Κιλικίᾳ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους,
 ἵτι ἀπεισάτουσαν οἱ ἀπὸ τῶν τόπων
 κείνων. ¹⁵ καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος,
 καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν πολέμῳ. καὶ ἐξ-
 ῆγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ
 ἐπληγήσεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ
 ἐτροπώσατο αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔφυγεν
 Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τοῦ
 κτεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη. ¹⁷ καὶ
 ἔφειλε Ζαβδιήλ ὁ Ἄραψ τὴν κεφαλὴν
 Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτο-
 λεμαίῳ. ¹⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος
 ἐπέθετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
 οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλον-
 το ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. ¹⁹ καὶ
 ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτους ἑβδόμου
 καὶ ἑξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. ²⁰ ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰω-
 νάθαν τοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τοῦ ἐκ-
 πολεμῆσαι τὴν ἄκραν τὴν ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν μηχανὰς
 πολλὰς. ²¹ καὶ ἐπορεύθησαν τινες μι-
 οῦντες τὸ ἔθνος αὐτῶν ἄνδρες παρά-
 νομοι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγε-
 λαν αὐτῷ, ὅτι Ἰωνάθαν περικαθῆται
 τὴν ἄκραν. ²² καὶ ἀκούσας ὠργίσθη.
 ὥς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναξείβεας ἤλ-
 θεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἔγραψεν Ἰω-
 νάθαν, τοῦ μὴ περικαθῆσαι τῇ ᾠ-
 κρᾷ, καὶ τοῦ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐτῷ
 συμμίσειν εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ταχί-
 στην. ²³ ὥς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν, ἐκέ-
 λευσε περικαθῆσθαι, καὶ ἐπέλεξε τῶν
 πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων,
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ κινδύνῳ. ²⁴ καὶ
 λαβὼν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱμα-
 τισμόν καὶ ἄλλα ξένια πλείονα, ἐπο-

ρεύθη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολε-
 μαῖδα, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ.
²⁵ καὶ ἐνετυγχانون κατ' αὐτοῦ τινες
 ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους. ²⁶ καὶ ἐποί-
 ησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίη-
 σαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὑψωσεν
 αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων
 αὐτοῦ. ²⁷ καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρ-
 χιερωσύνην καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμα
 τοπρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν
 πρώτων φίλων ἡγεῖσθαι. ²⁸ καὶ ἤξιω-
 σεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι
 τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον καὶ τὰς
 τρεῖς τοπαρχίας καὶ τὴν Σαμαρείτιν,
 καὶ ἐπηγγέλατο αὐτῷ τάλαντα τρια-
 κόσια. ²⁹ καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς,
 καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς
 περὶ πάντων τούτων ἐχούσας τὸν τρό-
 πον τούτου. ³⁰ βασιλεὺς Δημήτριος
 Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔδ-
 νει Ἰουδαίῳ. ³¹ τὸ ἀντίγραφον τῆς
 ἐπιστολῆς, ἧς ἐγραψαμεν Ἀσασθένει
 τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γεγρά-
 φαμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς ὅπως εἰδῆτε.
³² βασιλεὺς Δημήτριος Ἀσασθένει τῷ
 πατρὶ χαίρειν. ³³ τῷ ἔθνει τῶν Ἰου-
 δαίων φίλοις ἡμῶν καὶ συντηροῦσι τὰ
 πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκρίναμεν ἀγαθο-
 ποιῆσαι, χάριν τῆς ἔξ αὐτῶν εὐνοίας
 πρὸς ἡμᾶς. ³⁴ ἐστάκαμεν οὖν αὐτοῖς
 τὰ τε ὅρια τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς τρεῖς
 νομούς, Ἀφαίρεμα, καὶ Αὐδδαν, καὶ
 Ῥαμαθὶμ, αἵτινες προστεθῆσαν τῇ
 Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ
 πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι
 τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἄν-
 τι τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βα-
 σιλεὺς παρ' αὐτῶν τοπρότερον κατ'
 ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροδρυῶν. ³⁵ καὶ τὰ
 ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν
 τῶν δεκατῶν καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνη-
 κόντων ἡμῖν, καὶ τὰς τοῦ ἁλὸς λήμας,
 καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἡμῖν στεφανους,
 πάντα ἐπαρκῶς παρέμεν αὐτοῖς.
³⁶ καὶ οὐκ ἀθετηθήσεται οὐδὲ ἐν τού-
 των ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἀπαντα
 χρόνον. ³⁷ νῦν οὖν ἐπιμέλεισθε τοῦ
 ποιῆσαι τούτων ἀντίγραφον. καὶ δο-
 θήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθῇτω ἐν τῷ
 ὅρῳ τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισημῳ. ³⁸ καὶ
 εἶδε

εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἡσυχάσκειν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀνθίστηκει, καὶ ἀπέλυσε πᾶσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πλην τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῶν νήσων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἤχθραν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ. ³⁹ Τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάνδρου τοπρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι αἱ δυνάμεις καταγογγύζουσι τοῦ Δημητρίου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Εἰμαλικοὺς τὸν Ἀραβὰ, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀντίοχον τὸ παιδάριον τοῦ Ἀλεξάνδρου. ⁴⁰ καὶ προσήρδρευεν αὐτῷ, ὅπως παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος καὶ τὴν ἔχθραν ἣν ἐχθραίνουσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς. ⁴¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, ἵνα ἐκβάλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἔξ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν, ἦσαν γὰρ πολεμοῦντες τὴν Ἰσραήλ. ⁴² καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, λέγων. οὐ μόνον ταῦτα ποιήσω σοι καὶ τῷ ἔθνει σου, ἀλλὰ δόξῃ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐάν εὐκαιρίας τύχω. ⁴³ νῦν οὖν ὀρθῶς ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἱ συμμαχήσουσιν, ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου. ⁴⁴ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἄνδρας τριεχλίδους δυνατοὺς ἰσχυροὺς αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν. ⁴⁵ καὶ ἐπισυνήχθησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς μέσον τῆς πόλεως εἰς ἀνδρῶν δώδεκα μυριάδας ἀνδρῶν, καὶ ἠβούλοντο ἀνελθεῖν τὸν βασιλέα. ⁴⁶ καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ κατελάβοντο οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς διόδους τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. ⁴⁷ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ βοήθειαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα. καὶ διεσπάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες ἅμα. καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα, ⁴⁸ καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλά-

βωσαν σκῦλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βασιλέα. ⁴⁹ καὶ ἶδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως, ὡς ἠβούλοντο, καὶ ἡσθένησαν ταῖς διανοαῖς αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δειήσεως, λέγοντες. ⁵⁰ ὁδὸς ἡμῖν δεξιὰς, καὶ πανούσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι πολεμοῦντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν. ⁵¹ καὶ ἐρύψαν τὰ ὄπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρήνην, καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔχοντες σκῦλα πολλὰ. ⁵² καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. ⁵³ καὶ ἐψεύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἡλλοτριώθη τῷ Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκε κατὰ τὰς εὐνοίας ἃς ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἐθλίβεν αὐτὸν σφόδρα. ⁵⁴ μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε Τρύφων καὶ Ἀντίοχος μετ' αὐτοῦ παιδᾶριον νεώτερον. καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐπέθετο διάδημα. ⁵⁵ καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἃς ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτροπώθη. ⁵⁶ καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν Ἀντιοχείας. ⁵⁷ καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώτερος τῷ Ἰωνάθαν λέγων. ἰσχυρὴ σοι τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ τῶν τεσσάρων νομῶν, καὶ εἶναί σε τῶν φίλων τοῦ βασιλέως. ⁵⁸ καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἑξουσίαν πίνειν ἐν χρυσώμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ καὶ ἔχειν πόρπην χρύσῃν. ⁵⁹ καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε στρατηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου. ⁶⁰ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν, καὶ διεπορευέτο πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἡθροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδοξῶς. ⁶¹ καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ περιεκαθί-

σε περὶ αὐτήν, καὶ ἐνεπύρισε τὰ περι-
πόλια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσεν αὐ-
τά. ⁶² καὶ ἤξιωσαν οἱ ἀπὸ Γάζης τὸν
Ἰωνάθαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιάς,
καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς ἀρχόντων αὐτῶν
εἰς ὁμηρα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ διήλθε τὴν χώραν
ἕως Λαμασκού. ⁶³ καὶ ἤκουσεν Ἰω-
νάθαν ὅτι παρῆσαν οἱ ἀρχόντες Δη-
μητρίου εἰς Καδης τὴν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ μετὰ δυνάμεως πολλῆς, βουλό-
μενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χρείας.
⁶⁴ καὶ συνήντησεν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ Σίμωνα κατέλειπεν ἐν τῇ
χώρα. ⁶⁵ καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ
Βαιθοπούρα, καὶ ἐπολέμει αὐτὴν ἡμέ-
ρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισεν αὐτήν.
⁶⁶ καὶ ἤξιωσαν αὐτὸν τοῦ δεξιάς λα-
βεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐξέβαλεν
αὐτοὺς ἐκεῖθεν, καὶ κατελάβετο τὴν
πόλιν καὶ ἔθηκε ἐπ' αὐτῇ φρουράν.
⁶⁷ καὶ Ἰωνάθαν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐ-
τοῦ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννη-
σάρ, καὶ ὠρθρισαν τοπρῶτ' εἰς τὸ πε-
δίον Νασώρ. ⁶⁸ καὶ ἰδοὺ παρεμβολὴ
ἀλλοφυλῶν ἀπῆντα αὐτῷ ἐν τῷ πε-
δίῳ, καὶ ἐξέβαλον ἐνδρόον ἐπ' αὐτὸν
ἐν τοῖς ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπῆντησαν
ἐξανέντίας. ⁶⁹ τὰ δὲ ἔνδρα ἐξανέστη-
σαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆ-
ψαν πόλεμον. καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ
Ἰωνάθαν πάντες, ⁷⁰ οὐδὲ εἰς κατελεί-
φθη ἀπ' αὐτῶν, πλην Ματταθίας ὁ
τοῦ Ἀβεσσαλώμου καὶ Ἰούδας ὁ τοῦ
Χαλφὶ ἀρχόντες τῆς στρατιᾶς τῶν
δυνάμεων. ⁷¹ καὶ διέβρυξεν Ἰωνάθαν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προσεῖχετο.
⁷² καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς πολέ-
μῳ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς καὶ ἔφυ-
γον. ⁷³ καὶ ἰδὼν οἱ φεύγοντες οἱ παρὰ
αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἔδωκαν μετ' αὐτοῦ ἕως Καδης
ἕως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρ-
ενέβαλον ἐκεῖ. ⁷⁴ καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν
ἀλλοφυλῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἄν-
δρας τριςχίλιους. καὶ ἐπέστρεψεν Ἰω-
νάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐ-
τῷ συνεργεῖ, καὶ ἐτέλεξεν ἄνδρας, καὶ

ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην σῆσαι καὶ ἀ-
νανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν.
² καὶ πρὸς Σπαρτιάτας, καὶ τόπους
ἑτέρους ἀπέστειλεν ἐπιστολάς κατὰ
τὰ αὐτά. ³ καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώ-
μην, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον
καὶ εἶπον. Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ
τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλεν
ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐ-
τοῖς καὶ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὸ πρό-
τερον. ⁴ καὶ ἔδωκαν ἐπιστολάς αὐ-
τοῖς πρὸς αὐτοὺς κατὰ τόπον, ὅπως
προπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς γῆν Ἰούδα
μετ' εἰρήνης. ⁵ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγρα-
φον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰω-
νάθαν τοῖς Σπαρτιάταις. ⁶ Ἰωνάθαν
ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τοῦ ἔθνους,
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν
Ἰουδαίων Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς
χαίρειν. ⁷ ἔτι πρότερον ἀπεστάλησαν
ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα
παρὰ Λαρείου τοῦ βασιλεύοντος ἐν
ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ
ἀντίγραφον ὑπόκειται. ⁸ καὶ ἐπεδέ-
ξατο Ὀνίας τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλ-
μένον ἐνδόξως, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστο-
λάς ἐν αἷς διεσκαφεῖτο περὶ συμμαχίας
καὶ φιλίας. ⁹ καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπροσ-
δεῖς τούτων ὄντες, παρακλήσιν ἔχον-
τες τὰ βιβλία τὰ ἅγια τὰ ἐν ταῖς χει-
ρσὶν ἡμῶν, ¹⁰ ἐπειράθημεν ἀποστεῖλαι
τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφότητα καὶ φιλίαν
ἀνανεώσασθαι πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλο-
τριωθῆναι ὑμῶν. πολλοὶ γὰρ καιροὶ
διήλθον ἀφ' οὗ ἀπεστεῖλατε πρὸς ἡ-
μᾶς. ¹¹ ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἀ-
διαλείπτως ἐν τε ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς
λοιπαῖς καθηκούσαις ἡμέραις μνημ-
σκομέθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσεφρομεν
θυσιῶν, καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς
δέον ἐστὶ καὶ πρέπει μνημονεύειν ἀ-
δελφῶν. ¹² εὐφραυνόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ
δόξῃ ὑμῶν. ¹³ ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν
πολλοὶ θλίψεις καὶ πόλεμοι πολλοὶ,
καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ
κύκλω ἡμῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα
οὐκ παρενοχλεῖν ὑμῖν καὶ τοῖς λοιποῖς
συμμάχοις καὶ φίλοις ἡμῶν ἐν τοῖς
πολέμοις τούτοις. ¹⁵ ἔχομεν γὰρ τὴν
ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡμῖν,
καὶ ἐρόνυσθαι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν.

μῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ¹⁶ ἐπέλεξαμεν οὖν Νουμνῆιον Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρον Ἰάσωνος, καὶ ἀπεστάλακαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν τὴν προτέραν. ¹⁷ ἐνετείλαμεθα οὖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορευθῆναι καὶ ἀσπάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπιστολάς περὶ τῆς ἀνανεώσεως καὶ τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν. ¹⁸ καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιφωνήσοντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα. ¹⁹ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλεν. ²⁰ Ὀνιάρχης βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ὀνία ἱερεὶ μεγάλῳ χαίρειν. ²¹ εὐρέθη ἐν γραφῇ περὶ τε τῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοί, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ. ²² καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἐγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν περὶ τῆς εἰρήνης ὑμῶν. ²³ καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφομεν ὑμῖν, τὰ κτήρη ὑμῶν καὶ ἡ ὑπαρξίς ὑμῶν ἡμῖν ἐστί, καὶ τὰ ἡμῶν ὑμῖν ἐστίν. ἐντελλόμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ ταῦτα. ²⁴ καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίου μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὑπὲρ τὸ πρότερον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν. ²⁵ καὶ ἀπήρξεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπηντήσεν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀμαθτινὴν χώραν. οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἀπέστειλε κατασκόπους εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι οὕτω τάσσονται ἐπιτεσεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα. ²⁷ ὥς δὲ ἔδω ὁ ἥλιος ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ γρηγορεῖν καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς, καὶ ἐτοιμάζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐξέβαλε προφύλακας κυκλῶς τῆς παρεμβολῆς. ²⁸ καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντίοι ὅτι ἡτοίμασται Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπτήξαν τῇ καρδίᾳ τῶν αὐτῶν, καὶ ἀνέκουσαν πυρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν. ²⁹ Ἰωνάθαν δὲ καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως προῦ, ἔβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα. ³⁰ καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὅπι-

σω αὐτῶν, καὶ οὐ κατέλαβεν αὐτοὺς, διέβησαν γὰρ τὸν Ἐλευθέρον ποταμόν. ³¹ καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς καλουμένους Ζαβδαίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν. ³² καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Ἀμασκόν, καὶ διώδυσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. ³³ καὶ Σίμων ἐξῆλθε, καὶ διώδυσεν ἕως Ἀσκάλωνος, καὶ τῶν πλησίων ὀχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν εἰς Ἰσπτην καὶ προκατέλαβετο αὐτήν. ³⁴ ἤκουσε γὰρ ὅτι βούλονται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔθετο ἐκὶ φρουρὰν ὅπως φυλάσσωσιν αὐτήν. ³⁵ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκλήσιασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ³⁶ καὶ προσυνῶσαι τα τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑψώσαι ὕψος μέγα ἀναμέσον τῆς ἄκρας καὶ τῆς πόλεως, εἰς τὸ διαχωρίζειν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἵνα ἡ αὕτη κατὰ μόνας, ὅπως μὴτε ἀγοράζωσι μὴτε πωλῶσι. ³⁷ καὶ συνηχθήσαν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἤγγισεν τοῦ τεύχους τοῦ χεμαῖόρου τοῦ ἐξ Ἀπηνλαῶτον, καὶ ἐπισκεύασαν τὸ καλούμενον Χαφεναθά. ³⁸ καὶ Σίμων οἰκοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφίλᾳ, καὶ ὀχύρωσιν θύρας καὶ μοχλοὺς. ³⁹ καὶ ἐζητήσε Τρύφων βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας καὶ περιέδωκε τὸ διάδημα καὶ ἐκτεῖναι χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα. ⁴⁰ καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ εἰσήσῃ αὐτόν Ἰωνάθαν, καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐζητεῖ πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν τοῦ ἀπολέσαι αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθσάν. ⁴¹ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλεγόμενάς εἰς παράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθσαν. ⁴² καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι παρεστὶ Ἰωνάθαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπ' αὐτόν εὐλαβήθη. ⁴³ καὶ ἐπεδέξατο αὐτόν ἐνδόξως, καὶ συνέστησεν αὐτόν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακούειν αὐτῷ ὥς ἑαυτῷ.

⁴⁴ καὶ

⁴⁴ και εἶπε τῷ Ἰωνάθαν. ἰνατί ἔκο-
πας πάντα τὸν λαὸν τοῦτον πολέμου
μη ἐνεστηκότος ἡμῶν; ⁴⁵ και νῦν ἀπό-
στειλον αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν,
ἐπιλέξαι δὲ σεαυτῷ ἄνδρας ὀλίγους
οἵτινες ἔσονται μετὰ σοῦ, και διῦρο
μετ' ἐμοῦ εἰς Πτολεμαῖδα, και παρα-
δώσω σοι αὐτὴν και τὰ λοιπὰ ὀχυρά-
ματα, και τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς, και
πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν χρεῶν, και ἐπι-
στρεψας ἀπελεύσομαι, τούτου γάρ
χάριν πάρεμι. ⁴⁶ και ἐμπιστευσας
αὐτῷ ἐποίησε καθὼς εἶπε, και ἔξαπέ-
στειλε τὰς δυνάμεις, και ἀπῆλθον εἰς
γῆν Ἰούδα. ⁴⁷ κατέλιπε δὲ μεθ' ἐαυ-
τοῦ ἄνδρας τρισχιλίους, ὧν διςχιλίους
ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ συν-
ῆλθον αὐτῷ. ⁴⁸ ὥς δὲ εἰσῆλθεν Ἰω-
νάθαν εἰς Πτολεμαῖδα, ἀπέκλισαν οἱ
Πτολεμαεῖς τὰς πύλας, και συνέλα-
βον αὐτόν, και πάντας τοὺς εἰσελθόν-
τας μετ' αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν ῥομ-
φαίᾳ. ⁴⁹ και ἀπέστειλε Τρύφων δυ-
νάμεις και ἵππον εἰς τὴν Γαλιλαίαν
και τὸ πεδίον τὸ μέγα, τοῦ ἀπολέσαι
πάντας τοὺς παρὰ Ἰωνάθαν. ⁵⁰ και
ἐπέγνωσαν ὅτι συνελήφθη Ἰωνάθαν
και ἀπόλωλε, και οἱ μετ' αὐτοῦ, και
παρεκάλεσαν ἑαυτούς, και ἐπορεύοντο
συνεστραμμένοι ἔτοιμοι εἰς πόλεμον.
⁵¹ και ἰδόν οἱ διώκοντες ὅτι περὶ ψυ-
χῆς αὐτοῖς ἐστὶ, και ἐπέστρεψαν.
⁵² και ἦλθον πάντες μετ' εἰρήνης εἰς
γῆν Ἰούδα, και ἐπένθησαν τὸν Ἰω-
νάθαν και τοὺς μετ' αὐτοῦ, και ἐφο-
βήθησαν σφόδρα, και ἐπένθησε πᾶς
Ἰσραὴλ πένθος μέγα. ⁵³ και ἐζήτησαν
πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκ-
τρίψαι αὐτούς. εἶπαν γάρ. οὐκ ἔχου-
σιν ἄρχοντα καὶ βοηθοῦντα, νῦν οὖν
πολεμοῦμεν αὐτούς, και ἔξαρωμεν
ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Και ἤκουσε Σίμων ὅτι συνήγαγε
Τρύφων δύναμιν πολλὴν τοῦ ἐλθεῖν
εἰς γῆν Ἰούδα και ἐκτρίψαι αὐτήν.
² και εἶδε τὸν λαὸν ὅτι ἐστὶν ἐντρομος
και ἔμφοβος, και ἀνέβη εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, και ἤθροισε τὸν λαόν, ³ και
παρεκάλεσεν αὐτούς, και εἶπεν αὐτοῖς.
αὐτοὶ οὐδατε ὅσα ἐγὼ και οἱ ἀδελφοί

μου και ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἐποι-
ησαμεν περὶ τῶν νόμων και τῶν ἀγί-
ων, και τοὺς πολέμους και τὰς στε-
νοχωρίας ἃς εἶδομεν. ⁴ τοῦτου χάριν
ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοί μου πάντες χά-
ριν τοῦ Ἰσραὴλ, και κατελείφθη ἐγὼ
μόνος. ⁵ και νῦν μή μου γένοιτο φεί-
σασθαι μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ
θλίψεως, οὐ γάρ εἰμι κρείσσων τῶν
ἀδελφῶν μου. ⁶ πλην ἐκδιώσω περὶ
τοῦ ἔθνους μου και περὶ τῶν ἁγίων
και περὶ τῶν γυναικῶν και τῶν τέ-
κνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ
ἔθνη ἐκτρίψαι ἡμᾶς ἐχθρας χάριν.
⁷ και ἀνεξωπύρησέ τὸ πνεῦμα τοῦ
λαοῦ ἅμα τῷ ἀκούσαι τῶν λόγων του-
των, ⁸ και ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγοντες. σὺ εἰ ἡμῶν ἡγούμενος
ἀντὶ Ἰούδα και Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου. ⁹ πολέμησον τὸν πόλεμον
ἡμῶν, και πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν
ποιήσομεν. ¹⁰ και συνήγαγε πάντας
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, και ἐ-
τάχυνε τοῦ τέλεσαι τὰ τεῖχη Ἱερουσα-
λὴμ, και ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν.
¹¹ και ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν τοῦ
Ἀβισσαλαῶμου και μετ' αὐτοῦ δύναμιν
ἱκανὴν εἰς Ἰόππην, και ἐξέβαλε τοὺς
ὄντας ἐν αὐτῇ και ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐ-
τῇ. ¹² και ἀπῆρε Τρύφων ἀπὸ Πτο-
λεμαῖδος μετὰ δυνάμειος πολλῆς εἰσελ-
θεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, και Ἰωνάθαν μετ'
αὐτοῦ ἐν φυλακῇ, ¹³ Σίμων δὲ παρεν-
εβαλεν ἐν Ἀδιδά κατὰ πρόσωπον τοῦ
πεδίου. ¹⁴ και ἐπέγνω Τρύφων ὅτι
ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, και ὅτι συνάπτειν αὐ-
τῷ μέλλει πόλεμον, και ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, λέγων. ¹⁵ περὶ
ἀργυρίου οὐ ὠφείλειν Ἰωνάθαν ὁ ἀ-
δελφός σου εἰς τὸ βασίλειόν δι' ἃς εἶχε
χρείας συνέχουεν αὐτόν. ¹⁶ και νῦν
ἀπόστειλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν,
και δύο τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔμμερα, ὅπως
μὴ ἀφῇθεις ἀποστατήσῃ ἀφ' ἡμῶν,
και ἀφήσομεν αὐτόν. ¹⁷ και ἔγνω Σί-
μων ὅτι δόλω λαλοῦσι πρὸς αὐτόν,
και πέμπει τὸ ἀργύριον και τὰ παι-
δάκια, μήποτε ἐχθραν ἄρῃ μεγάλην
πρὸς τὸν λαόν, ¹⁸ λέγων. ὅτι οὐκ
ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον και τὰ
παι-

παιδάρια, καὶ ἀπώλετο. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, καὶ διεψεύσατο καὶ οὐκ ᾤφηκε τὸν Ἰωνάθαν. ²⁰ καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τοῦ ἐμβατεύσαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτρίψαι αὐτήν, καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀδωρα. καὶ Σίμων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρήγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο. ²¹ οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἀπέστελλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβυτάς κατασπεύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρημου, καὶ ἀποστέλλαι αὐτοῖς τροφάς. ²² καὶ ἡτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἦν χιών πολλὴ σφόδρα, καὶ οὐκ ἤλθε διὰ τὴν χιόνα. καὶ ἀπῆρε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδίτιν. ²³ ὥς δὲ ἤγγισε τῇ Βασκαμᾷ, ἀπέκτεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. ²⁴ καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεῖν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλὰς. ²⁷ καὶ ὠκοδόμησε Σίμων ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὀράσει λίθῳ ἑστώ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν. ²⁸ καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέναντι τῆς μιᾶς τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς. ²⁹ καὶ ταῦταις ἐποίησε μηχανήματα περιθεῖς στύλους μεγάλους, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς στύλοις πανοπλίας εἰς ὄνομα αἰώνιον, καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν. ³⁰ οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν Μωδεῖν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ³¹ ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλω μετὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως τοῦ νεωτέρου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ³² καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς. ³³ καὶ ὠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς

Ἰουδαίας, καὶ περιτείχισε πύργους ὑψηλοὺς καὶ τείχεσι μεγάλους καὶ λαίς καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώμας ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. ³⁴ καὶ ἐπέλεξε αὐτὸν ἀνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν μῆτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἐν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πύργοι Τρύφωνος ἦσαν ἀρπαγαί. ³⁵ καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἀνέκριθ' αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην. ³⁶ βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλέων καὶ πρεσβυτέροις καὶ ἔθνεσι Ἰουδαίων χαίρειν. ³⁷ τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαῖνῃν ἣν ἀπέσταλτε κεκομίσμεθα, καὶ ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ποιῆν ὑμῖν ἐιρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἀγαθῆναι ὑμῖν ἀφέματα. ³⁸ καὶ ὅσα ἐστήκαμεν πρὸς ὑμᾶς ἔστηκε, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ὠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν. ³⁹ ἀφίμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ ἰσχυρά, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ τὸν στέφανον ὃν ὠφείλετε, καὶ ἄτι ἄλλο ἐτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλὴμ, μηκέτι τελωνεῖσθω. ⁴⁰ καὶ εἴ τις ἐπιτήδειος ὑμῶν γραφῆναι εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, καὶ γινέσθω ἀναμέσον ἡμῶν ἐιρήνη. ⁴¹ ἔτους ἐβδόμηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἦρθ' ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁴² καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν ἔτους πρώτου ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγοῦ καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων. ⁴³ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Γάζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἐλεπόλεις καὶ προσήγαγε τὴν πόλιν, καὶ ἐπάταξε πύργον ἓνα καὶ κατελάβετο. ⁴⁴ καὶ ἐξηλλοντο οἱ ἐν τῇ ἐλεπόλει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει. ⁴⁵ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναῖξιν καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διεβόηχοτες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ αἰσιῶντες Σίμονα δεξίας αὐτοῖς δοῦναι, ⁴⁶ καὶ εἶπον. μὴ ἡμῖν χρῆσις κατὰ τὰς πόλιν ἡμεῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐλεῶν σου.

⁴⁷ καὶ

καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς, καὶ ἰκ ἐπολέμησεν αὐτούς. καὶ ἐξέβαλεν ὑποὺς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε πρὸς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ εἰδωλα, καὶ ὕψους εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὕμνων καὶ ἰλογῶν. ⁴⁸ καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς ἅπαν ἀκαθαρσίαν, καὶ κατώκισεν ἐεὶ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιοῦσι, καὶ προσωχύρωσεν αὐτὴν, καὶ ὠδοδότησεν ἑαυτῷ ἐν αὐτῇ οἰκῇσιν. ⁴⁹ οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἐν Ἱερουσαλὴμ κωλύοντο ἐκπορευέσθαι καὶ ἐξπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀγοράειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπέινεσαν σφόδρα, καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ ἢ λιμῶ. ⁵⁰ καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα διεξιᾶς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἐκείθεν, καὶ ἐκαθάρισε τὴν ἄκραν ἀπὸ τῶν μισσμάτων. ⁵¹ καὶ ἐκλήθηεν εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ δευτέρου μηνὸς ἑτους ἐνός καὶ ἑβδομηκαστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ μετὰ αἰνέσεως καὶ βραΐων καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐν ᾠδαῖς, ὅτι συνετρίβη ἑχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραὴλ. ⁵² καὶ ἔστησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ ἁγίου τὴν ἡμέραν ταύτην μετ' εὐφροσύνης καὶ προσωχύρωσε τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ τὸ παρὰ τὴν ἄκραν, καὶ ὦκε ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ. ⁵³ καὶ εἶδε Σίμων τὸν Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἔστι, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἡγούμενον τῶν δυνάμεων πασῶν, καὶ ὦκε ἐν Γαζάραις.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐν ἔτι δευτέρῳ, καὶ ἑβδομηκαστῷ, καὶ ἑκατοστῷ συνήγαγε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Μηδείαν τοῦ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως πολεμήσῃ τὸν Τρύφωνα. ² καὶ ἤκουσεν Ἀρσάκης, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίδος καὶ Μηδείας, ὅτι ἦλθε Δημήτριος εἰς τὰ ὄρια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα. ³ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν Δημητρίου, καὶ συνέλαβεν αὐτόν, καὶ ἤγαγεν αὐτόν πρὸς Ἀρσάκην, καὶ ἔθετο αὐτόν ἐν φυλακῇ. ⁴ καὶ ἡσυχασεν ἡ γῆ Ἰούδα πᾶσας τὰς ἡμέρας Σίμωνος, καὶ ἐζητήσεν ἀγαθὰ τῷ

ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας. ⁵ καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβε τὴν Ἰόππην εἰς λιμένα, καὶ ἐποίησεν ἐξοδὸν ταῖς νήσοις τῆς θαλάσσης. ⁶ καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὄρια τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τῆς χώρας. ⁷ καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἐκυρίευσεν Γαζαρῶν καὶ Βαιθουσῶν καὶ τῆς ἄκρας. καὶ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ. ⁸ καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδου τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων τὸν καρπὸν αὐτῶν. ⁹ πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις κάθηντο, πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ στολάς πολέμου. ¹⁰ ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα, καὶ ἔταξεν αὐτὰς ἐν σκένεσιν ὀχυρώσεως, ἕως οὗτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς. ¹¹ ἐποίησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐφράνθη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην. ¹² καὶ ἐκάθισεν ἕκαστος ὑπο τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὴν συκὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. ¹³ καὶ ἐξέλιπεν ὁ πολεμῶν αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς συνετρίβησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ¹⁴ καὶ ἔστηρισε πάντας τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. τὸν νόμον ἐξεζήτησε, καὶ ἐξῆρε πάντα ἄνομον καὶ πονηρόν. ¹⁵ τὰ ἄγια ἐδόξασε, καὶ ἐπλήθυνε τὰ σκεύη τῶν ἁγίων. ¹⁶ καὶ ἠκούσθη ἐν Ρώμῃ, ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ ἕως Σπαρτης, καὶ ἐλυπηθήσαν σφόδρα. ¹⁷ ὡς δὲ ἤκουσαν, ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπικρατεῖ τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐν αὐτῇ, ¹⁸ ἔγραψαν πρὸς αὐτόν δελτοῖς χαλκαῖς τοῦ ἀνανεώσασθαι πρὸς αὐτόν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν, ἣν ἔστησαν πρὸς Ἰούδαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλαν οἱ Σπαρτιάται. Σπαρτιατῶν ἀρχοντες καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεῖ μεγα-

λω

λω καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν. ²¹ οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ τιμῆς, καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν. ²² καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βουλαῖς τοῦ δήμου οὕτως. Νουμνῖος Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβευταὶ Ἰουδαίων ἤλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. ²³ καὶ ἤρκει τῷ δήμῳ ἐπιδεῖσθαι τοὺς ἄνδρας ἐνδόξως, καὶ τοῦ θέσθαι τὸ ἀντίγραφον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποδεδειγμένοις τοῦ δήμου βιβλίοις, τοῦ ἔχειν μνημόσυνον τὸν δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν. τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἐγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. ²⁴ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σίμων τὸν Νουμνῖον εἰς Ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσοῦν μεγάλην ὀλκῆς μνῶν χιλίων εἰς τὸ στηῆσαι πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν. ²⁵ ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπον. τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ; ²⁶ ἐστῆρξεν γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσθυσαν αὐτῷ ἑλευθερίαν. ²⁷ καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στηλαῖς ἐν ὅρι Σιών. καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς. ὀκτωκαίδεκάτῃ Ἐλοῦλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος, ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως. ²⁸ ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλῃς ἱερέων καὶ λαοῦ καὶ ἀρχόντων ἔθνους καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγνωρίσεν ἡμῖν, ²⁹ ὅτε πολλὰ καὶ ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ. Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματθαθίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαριβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ καὶ ἀνέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξῃ μεγάλη ἐδόξαν τὸ ἔθνος αὐτῶν. ³⁰ καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προσετέθη

πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³¹ καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν. ³² τότε ἀνίστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἑδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὠπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια, ³³ καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθούραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων τοπρότερον, καὶ ἔθετο ἐκὶ φρουρὰν ἄνδρας Ἰουδαίους. ³⁴ καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζότου ἐν ἣ ὤκουν οἱ πολεμιοὶ τοπρότερον ἐκὶ, καὶ κατώκισεν ἐκὶ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς. ³⁵ καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρᾶξιν τοῦ Σίμωνος καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἠγνόμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν πεποιμέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐνοδῶθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἑξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἀγίων, καὶ ἐποιοῦν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἀγνείᾳ. ³⁷ καὶ κατώκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. ³⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἐστῆσεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα, ³⁹ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ. ⁴⁰ ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοί, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως. ⁴¹ καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ

εἶναι

εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον καὶ ἀρχιερέα εἰς τὸν αἰῶνα ἕως τοῦ ἀναστῆναι προφήτην πιστόν. ⁴² καὶ τοῦ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγόν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων καθιστάναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὀπλων καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων. ⁴³ καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πάσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάλλεται πορφυρᾷ, καὶ χρυσοπορφῇ. ⁴⁴ καὶ οὐκ ἔξεσται οὐδενὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετήσθαι τι τούτων καὶ ἀντιπεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ρηθησμένοις, καὶ ἐπισυτρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ περιβάλλεσθαι πορφύρᾳ καὶ ἐμποροῦσθαι πόρπην χρυσοῦν. ⁴⁵ ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιῇ ἢ ἀθετήσῃ τι τούτων, ἔνοχος ἔσται. ⁴⁶ καὶ εὐδόκησεν πᾶς ὁ λαὸς θεῖσθαι Σίμωνι καὶ ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους. ⁴⁷ καὶ ἐπεδέξατο Σίμων καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεῦν καὶ εἶναι στρατηγός καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱερέων, καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων. ⁴⁸ καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἔπον θεόσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στήσαι αὐτὰς ἐν περιβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισημῷ, ⁴⁹ τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θεῖσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεὶ καὶ ἐθνάρχει τῶν Ἰουδαίων καὶ παντὶ τῷ ἔθνει. ² καὶ ἦσαν περιέχουσai τὸν τρόπον τοῦτον. βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνι ἱερεὶ μεγάλῳ καὶ ἐθνάρχει καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν. ³ ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βούλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς ἦν πρότερον. ἔξενολογήσα δὲ πλῆθος δυνάμεων καὶ κατεσκευάσα πλοῖα πολεμικά, ⁴ βούλομαι δὲ ἐκβῆραι κατὰ τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς κατεφθαρκότας

τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τοὺς ἠρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ. ⁵ νῦν οὖν ἴσθημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι. ⁶ καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κοῦμα ἴδιον νομισμα τῇ χώρᾳ σου, ⁷ Ἱερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια εἶναι ἐλεύθερα. καὶ πάντα τὰ ὄπλα ὅσα κατεσκευάσας, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ὠκοδόμησας ὧν κρατεῖς, μένετω σοι. ⁸ καὶ πᾶν ὀφελίμημα βασιλικόν καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικά, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀφίεσθω σοι. ⁹ ὥς δ' ἂν κρατήσωμεν τῆς βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε καὶ τὸ ἔθνος σοι καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλη, ὥστε φανερὰν γενέσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁰ ἔτους τετάρτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνήλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέντας σὺν Τρύφωνι. ¹¹ καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δωρὰ τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ¹² εἶδε γὰρ ὅτι συνῆκται ἐπ' αὐτὸν τὰ κακά, καὶ ἀφῆκ' αὐτὸν αἱ δυνάμεις. ¹³ καὶ παρενέβαλεν Ἀντίοχος ἐπὶ Δωρὰ, καὶ σὺν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμιστῶν καὶ ὀκτακισχίλια ἵππος. ¹⁴ καὶ ἐκυκλώσει τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἐθλίβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐκ ἔασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι. ¹⁵ καὶ ἦλθε Νουμήνιος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐκ Ρώμης ἔχοντες ἐπιστολὰς τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγγράπτο τάδε. ¹⁶ Δευκίος ὑπάτος Ρωμαίων Πτολεμαῖω βασιλεὶ χαίρειν. ¹⁷ οἱ πρεσβεῦνται τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν καὶ σύμμαχοι, ἀνανοῦμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων. ¹⁸ ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσοῦν ἀπομῶν χιλίων. ¹⁹ ἤρρεσεν οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς κακά, καὶ μὴ

πολεμήσωσιν αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτοῦς. ²⁰ ἔδοξε δὲ ἡμῖν δεῖξασθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν. ²¹ εἰ τινας οὖν λοιμοὶ διαπεφεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παραδοτε αὐτοὺς Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν. ²² καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀγτάλῳ, Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ, ²³ καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἀλικαρνασσὸν, καὶ εἰς Ῥόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἀραδον, καὶ εἰς Τόρτυνον, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην. ²⁴ τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. ²⁵ Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾷ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ μηχανὰς ποιοῦμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα τοῦ μὴ ἐξπορευέσθαι καὶ ἐκπορευέσθαι. ²⁶ καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων διεσχίλους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχήσαι αὐτῷ καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκεύη ἱκανά. ²⁷ καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὰ δεῖξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τοπρότερον, καὶ ἡλλοτριούντο αὐτῷ. ²⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ, λέγων. ὑμεῖς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόπτης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου. ²⁹ τὰ ὅρια αὐτῶν ἡρημάσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ³⁰ νῦν οὖν παραδοτε τὰς πόλεις ἃς κατελάβρεθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας. ³¹ εἰ δὲ μὴ, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφθορᾶς ἧς καταφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακό-

σια. εἰ δὲ μὴ, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσωμεν ὑμᾶς. ³² καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ κυλικίον μετὰ χρυσοματῶν καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παρᾶστασιν ἱκανῇν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ. οὐτι γῆν ἄλλοτρίαν εἰλήφαμεν, οὐτε ἄλλοτριῶν κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἐν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη. ³⁴ ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν. ³⁵ περὶ δὲ Ἰόπτης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὐταὶ ἐποίουν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τὴν χώραν ἡμῶν, τοῦτον ὄσομεν τάλαντα ἑκατόν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθηνόβιος λόγον. ³⁶ ἀπέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ πάντα ὅσα εἶδε, καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην. ³⁷ Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιᾶδα. ³⁸ καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πτελικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ. ³⁹ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβάλειν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρὼν καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα. ⁴⁰ καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνιαν, καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαόν καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαόν καὶ φονεῖν. ⁴¹ καὶ ὀκλοδόμησε τὴν Κεδρὼν, καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνέτελε Κενδεβαῖος. ² καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδαν καὶ Ἰωάννην,

νην, και ειπεν αυτοις. εγω και οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου επολεμήσαμεν τους πολεμίους Ισραήλ απο νεότητος έως της σημερον ημέρας, και ειωδώθη εν ταίς χερσίν ημών ύσασθαι τόν Ισραήλ πλεονάκεις. ³ νυν δε γεγήρακα, και υμεις δε εν τῷ ἐλέει ικανοί εστε εν τοις έτεισι. γίνεσθε αντ' εμού και του αδελφού μου, και εξελθόντες υπερχαίετε υπέρ του έθνους ημών, η δε εκ του ουρανού βοήθεια εστω μεθ' υμών. ⁴ και επέλεξεν εκ της χώρας εικοσι χιλιάδας ανδρών πολεμιστών και ιππείς, και έπορεύθησαν επί τόν Κενθεβαϊόν, και εκοιμήθησαν εν Μωδεϊν. ⁵ και αναστάντες τοπρωι έπορεύοντο εις τό πεδίον, και ιδού δυναμεις πολλή εις συνάντησιν αυτοις πέρικη και ιππείς, και ην χειμάρρους αναμέσων αυτών. ⁶ και παρενέβαλε κατά πρόσωπον αυτών αυτοί και ο λαός αυτού. και ειδε τόν λαόν δειλούμενον διαπερασαι τόν χειμάρρουν, και διεπέρασε πρώτος, και ιδον αυτόν οι άνδρες, και διεπέρασαν κατόπισθεν αυτού. ⁷ και διείλε τόν λαόν και τους ιππείς εν μέσω των πεζών. η δε ήπτος των υπεραντίων πολλή σφοδρά. ⁸ και έσάλπισαν ταίς ιεραίς σάλπιγξι, και έτροπώθη Κενθεβαϊός και η παρεμβολή αυτού, και έπεσον εξ αυτών τραυματίαι πολλοί. οι δε καταλιφθέντες έφυγον εις τό όχυρωμα. ⁹ τότε έτραυματίσθη Ιούδας ο αδελφός Ιωάννου. Ιωάννης δε κατεδίωξεν αυτούς έως ήλθεν εις Κεδρών ην οικοδόμησε. ¹⁰ και έφυγον έως εις τους πύργους τους εν τοις άγροίς Αζώτου, και ενεπύρισεν αυτήν εν πυρι, και έπεσον εξ αυτών εις άνδρας διαχιλίους, και απέστρεψεν εις γην Ιούδα μετ' ειρήνης. ¹¹ και Πτολεμαίος ο του Αβούβουην καθεσταμένος στρατηγός εις τό πεδίον Ιεριχώ, και εσχεν άρχύριον και χρυσίον πολύ. ¹² ην γάρ χαμβρός του αρχιερέως. ¹³ και ύψωθη η καρδιά αυτού, και ήβουλήθη κατακρατησαι της χώρας, και έβουλεύετο δόλω κατά Σίμωνος και των υιών αυ-

του άραι αυτούς. ¹⁴ Σίμων δε ην εφοδεύων τας πόλεις τας εν τη χώρα και φροντίζων της επιμελείας αυτών, και κατέβη εις Ιεριχώ αυτός και Ματταθίας και Ιούδας οι υιοί αυτού έτους έβδόμου και έβδομηκοστού και εκατοστού εν μηνι ένδεκάτω, ουτος ο μην Σαβατ. ¹⁵ και έπιδέξατο αυτούς ο του Αβούβου εις τό όχυρωμάτιον τό καλούμενον Δωκ μετά δόλου ο άκοδόμησε, και έποίησεν αυτοις πότον μέγαν, και ένέκρυψεν εκεί άνδρας. ¹⁶ και ότε έμεθύσθη Σίμων και οι υιοί αυτού, εξαγέστη Πτολεμαίος και οι παρ' αυτού, και έλαβον τα όπλα αυτών, και επεισήλθοσαν τῷ Σίμωνι εις τό συμπόσιον, και απέκτειναν αυτόν και τους δύο υιούς αυτού, και τινας των παιδαρίων αυτού. ¹⁷ και έποίησεν άθεσίαν μεγάλην, και απέδωκε κακά αντ' αγαθών. ¹⁸ και έγραψε ταύτα Πτολεμαίος, και απέστειλε τῷ βασιλεϊ, όπως αποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εις βοήθειαν και παραδῶ αὐτῷ τήν χώραν αυτών, και τας πόλεις. ¹⁹ και απέστειλεν έτέρους εις Γάζαρα άραι τόν Ιωάννην, και τοις χιλιάρχοις απέστειλεν επιστολάς παραγενέσθαι πρὸς αυτόν, όπως δῶ αυτοίς άρχύριον και χρυσίον και δόματα. ²⁰ και έτέρους απέστειλε καταλαβέσθαι τήν Ιερουσαλήμ και τό όρος του ιερού. ²¹ και προδραμίων τις άπηγγειλεν Ιωάννη εις Γάζαρα, ότι απώλετο ο πατήρ αυτού και οι αδελφοί αυτού, και ότι απέσταλκε και σε αποκτείνει. ²² και ακούσας εξέστη σφοδρά, και συνέλαβε τους άνδρας τους έλθόντας απολέσαι αυτόν και απέκτεινεν αυτούς, επέγνω γάρ ότι εξήτουν αυτόν απολέσαι. ²³ και τα λοιπά των λόγων Ιωάννου και των πολέμων αυτού και των άνδραγαθίων αυτού ών ηνδραγάθησε, και της οικοδομής των τεχνών ών ωκοδόμησε, και των πράξεων αυτού, ²⁴ ιδού ταύτα γέγραπται επί βιβλίων ημερών αρχιερωσύνης αυτού, αφ ου έγενήθη αρχιερείς μετὰ τόν πατέρα αυτού.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον
 Ἰουδαίοις χαίρειν. οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν
 Ἱερουσαλὺμοις Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ
 χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας εἰρήνην ἀγαθὴν.
² καὶ ἀγαθοποιῆσαι ὑμῖν ὁ θεὸς, καὶ
 μνησθεῖν τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς
 πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
 τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν. ³ καὶ
 δώῃ ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβε-
 σθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελή-
 ματα καρδίᾳ μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βου-
 λομένη. ⁴ καὶ διανοῖξαι τὴν καρδίαν
 ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς
 προτάγμασι, καὶ εἰρήνην ποιῆσαι,
⁵ καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δέσεων,
 καὶ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς
 ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ. ⁶ καὶ
 νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑ-
 μῶν. ⁷ βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτους
 ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἑννάτου, ἡμεῖς
 οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ
 θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ
 ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' οὗ ἀπ-
 ἔστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ
 τῆς ἁγίας γῆς καὶ τῆς βασιλείας. ⁸ καὶ
 ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα, καὶ ἐξέχεαν
 αἷμα ἀθῶον. καὶ ἐδεήθημεν τοῦ κυ-
 ρίου, καὶ εἰσηκούσθημεν. καὶ προση-
 νέγκαμεν θυσίαν καὶ σμιῖδαλιν, καὶ
 ἐξηψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προεθῆ-
 καμεν τοὺς ἄρτους. ⁹ καὶ νῦν ἵνα ἀ-
 γητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ
 Χασελεῦ μηνός. ¹⁰ ἔτους ἑκατοστοῦ
 ὀγδοοστοῦ καὶ ὀγδοοῦ οἱ ἐν Ἱερο-
 σολύμοις καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ
 γερουσία καὶ Ἰούδας Ἀριστοβούλου
 διδασκάλου Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως,
 ὄντι δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν χριστῶν ἱερέων
 γένους καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαί-
 οις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν. ¹¹ ἐκ μεγά-
 λων κινδύνων ὑπὸ τοῦ θεοῦ σεσωσμέ-
 νοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὡς
 ἂν πρὸς βασιλέα παρατασόμενοι.
¹² αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παρατα-

ξαμένους ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει. ¹³ εἰς γὰρ
 τὴν Περσίδα γενόμενος ὁ ἡγεμὼν καὶ
 ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῖσα
 εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς
 Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησα-
 μένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.
¹⁴ ὡς γὰρ συνοικησων αὐτῇ παρετί-
 νετο εἰς τὸν τόπον ὅτε Ἀντίοχος καὶ
 οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν
 τὰ χρημᾶτα εἰς φερνῆς λόγον. ¹⁵ καὶ
 προθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Να-
 ναίας, κῆκλινον προσελθόντος μετ' ὁ-
 λίγων εἰς τὸν περίβολον τοῦ τιμένους,
 συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰρηλίδει
 Ἀντίοχος, ¹⁶ ἀρχοίαντες τὴν τοῦ φα-
 τώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοιτε
 πέτρους συνεκρανύωσαν τὸν ἡγεμόνα,
 καὶ μέλη ποιήσαντες καὶ τὰς κεφαλὰς
 ἀφελόντες τοῖς ἔξω παρέρύψαν. ¹⁷ κα-
 τὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ θεός, ὃς
 παρέδωκε τοὺς ἀσεβήσαντας. ¹⁸ μὲλ-
 λοντες οὖν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεῦ πέ-
 πτη καὶ εἰκάδι τὸν καθαρισμόν τοῦ
 ἱεροῦ, δέον ἡγησάμεθα διασαφῆσαι
 ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἀγῃτε τῆς σκη-
 νοπηγίας καὶ τοῦ πυρός, ὅτε Νεεμίας
 οἰκοδομήσας τότε ἱερὸν καὶ τὸ θυσα-
 στήριον, ἀνήνεγκε θυσίαν. ¹⁹ καὶ γὰρ
 ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέ-
 ρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς, λα-
 βόντες ἀπὸ τοῦ πυρός τοῦ θυσιαστη-
 ρίου λαθραίως, κατέκρουσαν ἐν κοιλῳ-
 ματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνίθρου,
 ἐν ᾧ καθρηφαλίσαντο ὥστε πᾶσιν ἁ-
 γνωστον εἶναι τὸν τόπον. ²⁰ διελθόν-
 των δὲ ἐταῶν ἱκανῶν, ὅτε ἔδοξε τῷ θεῷ,
 ἀποσταλεῖς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασι-
 λέως τῆς Περσίδος τοὺς ἐκγόρους τῶν
 ἱερέων τῶν ἀποκουφάντων ἐπεμψεν
 ἐπὶ τὸ πῦρ, ὡς δὲ διεσάφισαν τῷ
 μὴ εὐρηκέναι πῦρ ἀλλὰ ὕδωρ παρ',
²¹ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβᾶσθαι
 φέρειν. ὡς δὲ ἀνηνέχθη τὰ τῶν θυ-
 σιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας
 ἐπιρρῶσαι τῷ ὕδατι τὰ τε ξύλα καὶ

τὰ ἐπικείμενα. ²² ὥς δὲ ἐγένετο τοῦτο, καὶ χρόνος διήλθεν, ὅτε ἥλιος ἀνέλαμπε πρότερον ἐπινεφῆς ὢν, ἀνῆλθῃ πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαρμάσαι πάντας. ²³ προσευχὴν δὲ ἐποίησαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἱ τε ἱερεῖς καὶ πάντες καταρχομένου Ἰωαθάου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὥς Νεμίου. ²⁴ ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον ἔχουσα τοῦτον. Κύριε κύριε ὁ θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερός, καὶ ἰσχυρός, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεήμων. ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστός, ²⁵ ὁ μόνος χορηγός, ὁ μόνος δίκαιος καὶ παντοκράτωρ καὶ αἰώνιος, ὁ διασώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς, καὶ ἁγιάσας αὐτούς. ²⁶ πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου καὶ καθαγιάσον. ²⁷ ἐπισυναγάγε τὴν διασπορὰν ἡμῶν, ἔλευθέρωσον τοὺς δουλεμένους ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς ἐξουθενήοντας καὶ βδελυκτοὺς ἐπίδε, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν. ²⁸ βασάνισον τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑπερηφανίᾳ. ²⁹ καταφύτεύσον τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπε Μωυσῆς. ³⁰ οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέπαλλον τοὺς ὕμνους. ³¹ καθὼς δὲ ἀνῆλθῃ τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεμίας ἐκέλευσε λίθους μέζοντας κατασχεῖν. ³² ὥς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, φλόξ ἀνῆλθῃ. τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλάμπαντος φωτὸς ἔδαπανήθη. ³³ ὥς δὲ φανερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρουσαν οἱ μεταχθέντες ἱερεῖς τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεμίαν ἤγιναν τὰ τῆς θυσίας, ³⁴ περὶφράξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα. ³⁵ καὶ οἱ ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάβανε καὶ μετεδίδου. ³⁶ προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ τὸν Νεμίαν τοῦτο Νέφθαρ, ὃ διεμνηνέται Καθαρισμός. καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαί.

Κ Ε Φ. Β'.

Εὐρίσκεται δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὅτι ἐκέλευσε τοῦ πυρός λαβεῖν τοὺς μεταγινόμενους, ὥς σείσθηναι, ² καὶ ὥς ἐνετίλατο τοῖς μεταγινόμενοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐτοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ κυρίου, καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις, βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον. ³ καὶ ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν. ⁴ ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὥς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτόν. ἐκέλευσεν ὁ προφήτης χορηγασμοῦ γενηθέντος αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὥς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωυσῆς ἀναβάς ἐθεάσατο τὴν τοῦ θεοῦ κληρονομίαν. ⁵ καὶ ἔλθων ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀντρώδῃ, καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτόν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσῆγγεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε. ⁶ καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων, ὥστε ἐπισημῆνασθαι τὴν ὁδόν, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν εὐρεῖν. ⁷ ὥς δὲ ὁ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμψιάμενος αὐτοῖς εἶπεν. ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ καὶ ἵλωας γέννηται. ⁸ καὶ τότε ὁ κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὁφθῇται ἡ δόξα τοῦ κυρίου καὶ ἡ νεφέλη, ὥς καὶ ἐπὶ Μωυσῇ ἐδηλοῦτο, ὥς καὶ ὁ Σαλωμῶν ἤξιώσεν ἵνα ὁ τόπος καθγιασθῇ μεγάλως. ⁹ διεσαφείτο δὲ καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνήνεγκε θυσίαν ἐγκαινισμοῦ καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ. ¹⁰ καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύξατο πρὸς κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ τῆς θυσίας ἔδαπάνησεν, οὕτως καὶ Σαλωμῶν προσηύξατο, καὶ καταβὰν τὸ πῦρ ἀνῆλωσε τὰ ὀλοκαυτώματα. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς, διὰ τὸ μὴ βεβρωσθαι τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἀνῆλθῃ. ¹² ὡς αὐτὸς καὶ ὁ Σαλωμῶν τὰς ὁκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν. ¹³ ἐξηγοῦντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεμίαν τὰ αὐτὰ, καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, ἐπισυναγάγε

ἤγαγε τὰ περὶ τῶν βασιλείων καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστολὰς βασιλείων περὶ ἀναθεμάτων. ¹⁴ ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας τα διαπεπτωκότα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγνότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν. ¹⁵ ὧν οὖν ἔαν χρεῖαν ἔχητε, τοὺς ἀποκομιούντας ὑμῖν ἀποστέλλετε. ¹⁶ μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμόν ἐγράψαμεν ὑμῖν. καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας. ¹⁷ ὁ δὲ θεὸς ὁ σώσας τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι καὶ τὸ βασιλεῖον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὸν ἁγιασμόν, ¹⁸ καθὼς ἐπηγγέλματο διὰ τοῦ νόμου. ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ θεῷ, ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον. ἐξήλειτο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε. ¹⁹ τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμόν, καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἔγκαινισμόν, ²⁰ ἔτι τε τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους, ²¹ καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν καὶ τὰ βάρβαρα πλήθῃ διώκειν, ²² καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερωῶσαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἴλω γενομένου αὐτοῖς, ²³ τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, πειρασόμεθα δι' ἐνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν. ²⁴ συνορῶντες γὰρ τὸ χῦμα τῶν ἀριθμῶν καὶ τὴν οὐσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν ἐκκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγῆμασι διὰ τὸ πλεῖθος τῆς ὕλης, ²⁵ ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονούσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν. ²⁶ καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις τῆς

ἐπιτομῆς οὐ ῥάδιον, ἰδρωτός δὲ καὶ ἄγρυπνίας τὸ πρᾶγμα. ²⁷ καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμποσίον καὶ ζητοῦντι τὴν ἑτέρων λυσιτέλειαν οὐκ ευχερὲς μὲν, ὅμως διὰ τὴν τῶν πολλῶν εὐχαριστίαν, ἥδεως τὴν κακοπάθειαν υποίσομεν. ²⁸ τὸ μὲν διακρίβουν περὶ ἐκάστων τῶν συγγραμμάτων παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιτομῆσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονούντες. ²⁹ καθάπερ γὰρ τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὁλῆς καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ ἐγκατεῖν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι τὰ ἐπιτήδεια πρὸς διακόσμησιν ἐξεταστέον, οὕτω δοκᾷ καὶ ἐπὶ ἡμῖν. ³⁰ τὸ μὲν ἐμβατεύειν καὶ περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον, καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κατεμέροις, τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγῇ καθήκει. ³¹ τὸ δὲ σύντομον τῆς λέξεως μεταδιώκειν, καὶ τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας παραιτεῖσθαι, τῷ τὴν μεταφρασὶν ποιουνμένῳ συγχωρητέον. ³² ἐντεῦθεν οὖν ἀρξάμεθα τῆς διηγήσεως, τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον ἐπιτεύξαντες. εὐχθῆς γὰρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ἱστορίας πλεονάζειν, τῇ δὲ ἱστορίᾳ ἐπιτεμεῖν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Τῆς ἁγίας τοίνυν πόλεως κατοικοῦμένης μετὰ πάσης εἰρήνης, καὶ τῶν νόμων ἔτι κάλλιστα συντηρουμένων διὰ τὴν Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως εὐσεβειάν τε καὶ μωσπονηρίαν, ² συνέβη καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τιμᾶν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποστολαῖς ταῖς κρατίσταις δοξάζειν, ³ ὥστε καὶ Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλεῖα χρηγεῖν ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυσιῶν ἐκβάλλοντα δαπανήματα. ⁴ Σίμων δὲ τις ἐκ τῆς Βενιαμὶν φυλῆς προστάτης τοῦ ἱεροῦ καθεσταμένος, διηνέχθη τῷ ἀρχιερεῖ περὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν παρανομίας. ⁵ καὶ νικήσας τὸν Ὀνίαν μὴ δυνάμενος, ἦλθε πρὸς Ἀπολλώνιον Θρασαίου, τὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγόν. ⁶ καὶ προσγγηκε περὶ τῶν χρημάτων ἀμυθῆτων γέμειν τὸ ἐν Ἱερουσολύμοις γαζοφυλάκιον, ὥστε τὸ πλη-

πλήθος τῶν διαφορῶν ἐναρίθμητον εἶναι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, εἶναι δὲ δυνατόν ὑπὸ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα. ⁷ συμμίζας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ, περὶ τῶν μνησθέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφανίσεν. ὁ δὲ προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον, τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπέστειλε δούς ἐντολὰς, τὴν τῶν προειρημένων χρημάτων ἐκκομὴν ποιήσασθαι. ⁸ εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, τῇ μὲν ἐμφάσει ὡς τὰς κατὰ κοίλῃν Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἐξοδεύσων, τῷ πράγματι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως προθεσίαν ἐπιτελέσων. ⁹ παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἔνεκεν ἄρσεντι διεσάφησεν. ἐπυνθάνετο δὲ, εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα οὕτως ἔχοντα τυγχάνει. ¹⁰ τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χρῶν τε καὶ ὀρφανῶν, ¹¹ τινὰ δὲ καὶ Τρκανοῦ τοῦ Τωβίου σφόδρα ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου, οὐχ ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς Σίμων, τὰ δὲ πάντα ἀργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακοσμία. ¹² ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκότας τῇ τοῦ τοποῦ ἀγιστύνῃ καὶ τῇ τοῦ τιμημένου κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι καὶ αὐσιλίᾳ, παντελῶς ἀμήχανον εἶναι. ¹³ ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, δι' ἧς εἶχε βασιλικὰς ἐντολὰς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι. ¹⁴ ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰς ἡμέραν τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων. ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία. ¹⁵ οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτοὺς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθήμενοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι. ¹⁶ ἦν δὲ ὁράσων τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν, τιτρώσκεισθαι τὴν διανοίαν. ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χροᾶς παρηλλαγμένον ἐνεφαίνε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν. ¹⁷ περιεκέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμὸς

σώματος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγένετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνιστὸς ἄλγος. ¹⁸ οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγέληδον ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημον ἱκετίαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἐρχεσθαι τὸν τόπον. ¹⁹ ὑπεζωσμέναι δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθυνον. αἱ δὲ κατακλειστοὶ τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τοὺς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τεῖχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον. ²⁰ πᾶσαι δὲ προτείνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν. ²¹ ἔλειν δ' ἦν τὴν τοῦ πλήθους παμμυγὴ πρόπτωσιν, τὴν τε τοῦ μεγάλως διαγωνιώτος ἀρχιερέως προσδοκίαν. ²² οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα θεόν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ²³ ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπιτέλει. ²⁴ αὐτόθι δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλῃ ἐποίησεν, ὥστε πάντας τοὺς κατατολήσαντας συνελθεῖν, καταπλαγόντας τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπήναι. ²⁵ ὥφθη γὰρ τις ἕππος αὐτοῖς φοβερόν ἔχων τὴν ἐπιβάτην, καὶ καλλίστη σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέσεισε τῷ Ἡλιόδωρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὀπλάς. ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρυσοῦν πανοπλίαν ἔχων. ²⁶ ἕτεροι δὲ δυο προεφάνησαν αὐτῷ νεανίαί τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, κάλλιστοι δὲ τῇ δόξῃ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολήν. οἱ καὶ παραστάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐμαστίζουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιβήπτουντες αὐτῷ πληγὰς. ²⁷ ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλῷ σκότει περιχυθέντα, συναρπάσαντες καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες, ²⁸ τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προκηρμένον εἰςελθόντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεστῶτα, φανερώς τὴν τοῦ θεοῦ δυναστείαν ἐπικνωκότες. ²⁹ καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θεῖαν ἐνέργειαν

γειαν ἄφρονος καὶ πάσης ἐστερημένος ἱλπίδος καὶ σωτηρίας ἐρύπιτο. ³⁰ οἱ δὲ τὸν κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον. καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέους καὶ ταραχῆς γέμον ἱερὸν, τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανέντος κυρίου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο. ³¹ ταχὺ δὲ τινες τῶν τοῦ Ἡλιοδώρου συνηθῶν ἤξιουν τὸν Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν ὑψίστον, καὶ τὸ ζῆν χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ. ³² ὑποπτος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διὰ ληψιν ὁ βασιλεὺς σῆν, κακουργίαν τινα περὶ τὸν Ἡλιοδώρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συνετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας. ³³ ποιουμένου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμόν, οἱ αὐτοὶ νεανίαί πάλιν ἐφάρησαν τῷ Ἡλιοδώρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθῆσιν ἐστολισμένοι, καὶ στάντες εἶπον, πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτὸν σοὶ κεχαρισται τὸ ζῆν ὁ κύριος. ³⁴ αὐτὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μεμαστιγωμένος διάγγελε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ κράτος. ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο. ³⁵ ὁ δὲ Ἡλιοδώρος θυσίαν ἀνένεγκας τῷ κυρίῳ, καὶ εὐχὰς μεγίστας εὐξάμενός τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι, καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδεχόμενος, ἀνεστρατοπέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα. ³⁶ ξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἄπερ ἦν ὑπ' ὅψιν τεταμένος ἔργα τοῦ μεγίστου θεοῦ. ³⁷ τοῦ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τὸν Ἡλιοδώρον ποῖός τις εἴη ἐπιτήδειος ἐτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν. ³⁸ εἰ τίνα ἔχεις πολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμαστιγωμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἵαν περ καὶ διασωθῇ, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον ἀληθῶς εἶναι τινα θεοῦ δύναμιν. ³⁹ αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ τοὺς παραγινόμενους ἐπὶ κακώσει τυπτῶν ἀπόλλυσιν. ⁴⁰ καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιοδώρον, καὶ τὴν τοῦ γαζοφυλάκιου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ὁ δὲ προειρημένος Σίμων ὁ τῶν

χωρημάτων καὶ τῆς πατρίδος ἐνδείκτης γεγονώς, ἐκακολόγει τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτὸς τε εἴη τὸν Ἡλιοδώρον ἐπισεπικῶς, καὶ τῶν κακῶν δημιουργὸς καθεστηκώς. ² καὶ τὸν εὐεργέτην-τῆς πόλεως καὶ τὸν κηδεμόνα τῶν ὁμοθῶν καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων, ἐπίβουλον τῶν πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν. ³ τῆς δὲ ἐχθρας ἐπὶ τοσοῦτον προβαίνουσης, ὥστε καὶ διὰ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόρους συνετελεῖσθαι, ⁴ συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ γελεπόν τῆς φιλονεικίας, καὶ Ἀπολλώνιον μαίνεισθαι, ὡς τὸν κοίτης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν συναΐξοντα τὴν κακίαν τοῦ Σίμωνος, ⁵ ὥς τοι βασιλεῖα διεκομισθῇ, οὐ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατήγορος, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν. ⁶ εὐρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἐτι τὰ πράγματα, καὶ τὸν Σίμωνα παῦλαν οὐ ληψόμενον τῆς ἀνοίας. ⁷ μεταλλάξαντος δὲ τὸν θῖον Σιλοκου, καὶ παραλαβόντος τὴν βασιλείαν Ἀντίοχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην, ⁸ ἐπαγγελάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντελέκεις ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις, καὶ πρὸς τοῦτον ἄλλης τάλαντα ὀγδοηκόντα. ⁹ πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἵαν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, γυμνάσιον καὶ ἐφηβίαν αὐτῷ συστήσασθαι, καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀτιτοχεῖς ἀναγράψαι. ¹⁰ ἐπινεύσας τοι δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα τοὺς ὁμοφύλους μετήγε. ¹¹ καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλέσθω πα βασιλικά διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φίλης καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρώσατο. καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιεν. ¹² ἄσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων

ὑπὸ

ὑπὸ πετασὸν ἦγεν. ¹³ ἦν δ' οὕτως ἀκμή τις Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρόσβασις ἀλλοφυλισμοῦ διὰ τὴν τοῦ ἀσέβους καὶ οὐκ ἀρχιερέως Ἰάσωνος ὑπερβάλουσαν ἀναγνείαν, ¹⁴ ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ καταφρονούντες καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελοῦντες ἐσπευδὸν μετέχεν τῆς ἐν παλαιστρά παρανόμου χορηγίας, μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν, ¹⁵ καὶ τὰς μὲν πατρώους τιμὰς ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δοῖας καλλίστας ἡγούμενοι. ¹⁶ ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν ἐξήλουν τὰς ἀγωγὰς καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι, τοὺτους πολέμιους καὶ τιμωρητὰς ἔσχον. ¹⁷ ἀσεβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θεῖους ρόμους οὐ ῥάδιον, ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς ἔδεικνυσε. ¹⁸ ἀγομῆνον δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ, καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος, ¹⁹ ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μαρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱερουσολύμων Ἀντιοχείας ὄντας παρακομιζόντας ἀργυρίου δραχμὰς θριακοσίας εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ὥς καὶ ἤξιωσαν οἱ παρακομισάντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην. ²⁰ ἐπιμψεν οὖν ταῦτα διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἔνεκεν δὲ τῶν παρακομιζόντων εἰς τὰς τῶν τριῶν κατασκευάς. ²¹ ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ Μενεσθένος διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀντίοχος ἀλλότριον αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγονέναι πραγμάτων, τῆς κατ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόντιζεν. ὅθεν εἰς Ἰόππην παραγεγόμενος, κατήχησεν εἰς Ἱερουσόλυμα. ²² μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος καὶ τῆς πόλεως παραδεχθεὶς, μετὰ θαυμάσιας καὶ βοῶν εἰσπεπόρευται, εἰδ' οὕτως εἰς τὴν Φοινικὴν κατεστρατοπέδευσε. ²³ μετὰ δὲ τριετὴ χρόνον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέλαον τὸν τοῦ προσημανομένου Σίμωνος ἀδελφόν, παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ, καὶ

περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων ὑπομηματισμούς τελέοντα. ²⁴ ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας, εἰς ἑαυτὸν κατήντησε τὴν ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν τὸν Ἰάσωνα τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια. ²⁵ λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολάς παρεγένετο, τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων, θυμούς δὲ ὧμου τυράννου καὶ θηρὸς βαρβάρου ὄργας ἔχων. ²⁶ καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυγὰς εἰς τὴν Ἀμμανίτιν χώραν συνήλαστο. ²⁷ ὁ δὲ Μενέλαος τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τῶν δὲ ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐτάκτει. ποιούμενον δὲ τὴν ἀπαίτησιν Σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως ἐπάρχου, ²⁸ πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ τῶν φόρων πρᾶξις, δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεκληθήσαν. ²⁹ καὶ ὁ μὲν Μενέλαος ἀπέλιπε τῆς ἀρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν, Σωστράτος δὲ Κράτητα τὸν ἐπὶ τῶν Κυπρίων. ³⁰ τοιούτων δὲ συνεστηκότων, συνέβη Ταρσεῖς καὶ Μαλῶτας στασιάξαι, διὰ τὸ Ἀντιοχίδι τῇ παλλακίᾳ τοῦ βασιλέως ἐν δωρεᾷ διδόνθαι. ³¹ θῆντον οὖν ὁ βασιλεὺς ἤκε κατωστεῖλαι τὰ πράγματα, καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον τῶν ἐν ἀξιωματί κειμένων. ³² νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, χρυσώματα τινα τῶν τοῦ ἱεροῦ νομισσάμενος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ, καὶ ἑτέρα ἐνύγκανε πεπρακὸς εἰς τε Τύρον καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις. ³³ ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνώκως ὁ Ὀνίας, παρήλγειν ἀποκεχωρηκὸς εἰς ἄστυλον τόπον, ἐπὶ Λάφνης τῆς πρὸς Ἀντιόχειαν κειμένης, ³⁴ ὅθεν ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ τὸν Ἀνδρόνικον, παρεκάλει χειρώσασθαι τὸν Ὀνίαν. ὁ δὲ παραγεγόμενος ἐπὶ τὸν Ὀνίαν, καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δόλῳ, καὶ δεξίας μεθ' ὅρκων δούς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ κείμενος ἐπέσειεν ἐκ τοῦ ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραγρημα παρεκλίσεν οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον. ³⁵ δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων

ἰθὺς ἰδεῖν αὐτοὺς καὶ ἰδὺς φόρου ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ. ³⁶ τοῦ δὲ βασιλέως ἐπαγγελθέντος ἀπὸ τῶν κατὰ Κιλικίαν τόπων, ἐντεύχσαντο οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι συμμοσπονηροῦντες καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ παραλογὸν τὸν Ὀνίαν ἀπεικταῖσθαι. ³⁷ ψυχικῶς οὖν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς καὶ τραπὼς εἰς ἔλεον, καὶ θαυρῶντας διὰ τὴν τοῦ μετῆλλαχότος σωφροσύνην καὶ πολλὴν εὐταξίαν, ³⁸ καὶ πυρῶντας τοῖς θυμῶσι, παραχρῆμα τὴν τοῦ Ἀνδρόνικου πορφύραν περιελόμενος, καὶ τοὺς χιτῶνας περιόβηξας, περιεγαγὼν παθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον, οὐκ ἐπὶ τὸν Ὀνίαν ἡσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μακρόνους ἀπεκόσμησε, τοῦ κυρίου τὴν ἀξίαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος. ³⁹ γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσολυμάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λυσίμαχου μετὰ τῆς Μενέλαου γνώμης, καὶ διαδοθείσης ἔξω τῆς πόλεως, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χρυσιωμάτων ἤδη πολλῶν διεννηγμένων. ⁴⁰ ἐπεγεγομένων δὲ τῶν ὄχλων καὶ ταῖς ὁρμαῖς διεμπιπλεγμένων, καθοπίστας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τριεπίλους, κατηρξάτο χειρῶν ἀδίκων, προηγησάμενον τινὸς τυράννου προσβεβηκότος τὴν ἡλικίαν, οὐδὲν δὲ ἤτερον καὶ τὴν ἄνοιαν. ⁴¹ συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Λυσίμαχου, συναρπάσαντες οἱ μὲν πέτρους, οἱ δὲ ξύλων πάχη, τινὲς δὲ ἐκ τῆς παρακειμένης σποδοῦ θρασυόμενοι, φύρδην ἐκείνισαν εἰς τοὺς περὶ τὸν Λυσίμαχον. ⁴² δι' ἣν αἰτίαν πολλοὺς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν, τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν συνήλασαν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱεροσολὸν παρὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο. ⁴³ περὶ δὲ τούτων ἐνέστη κρίσις πρὸς τὸν Μενέλαον. ⁴⁴ καταντήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτοῦ τὴν δικαιολογίαν ἐποίησαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες τρεῖς ὑπὸ τῆς γερουσίας. ⁴⁵ ἤδη δὲ λελειμμένος ὁ Μενέλαος ἐπηγγέλματο χρηματὰ ἰκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Ἀδρυμένῳ πρὸς τὸ πείσαι τὸν βασιλέα. ⁴⁶ ὅθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἰς τι περίστυλον

ὡς ἀναψύζοντα τὸν βασιλέα, μετέθηκε. ⁴⁷ καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας αἰτίον Μενέλαον ἀπέλυσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἱτινες, εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε. ⁴⁸ ταχέως οὖν τῇ αὐτὸν ζῆμίαν ὑπέσχετο οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δήμων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν προαγορεύσαντες. ⁴⁹ δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μισοπονηρήσαντες τὰ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορηγήσαν. ⁵⁰ ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας ἔμενε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τῶν πολιτῶν ἐπιβουλὸς καθέστως.

Κ Β Φ. Ε'.

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τὴν δευτέραν ἐφοδὸν ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστεύλατο. ² συνέβη δὲ παθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τοῦ αἵματος τρέχοντος ἵππεϊς διαχρούσους στολάς ἔχοντας, καὶ λόγχας σπειρηδὸν ἔξωπλισμένους, ³ καὶ ἵλας ἵππων διατεταγμένας, καὶ προσβολὰς γινομένας, καὶ καταδρομὰς ἐκατέρων, καὶ ἀσπίδων κινήσεις, καὶ μακρῶν πλῆθη, καὶ μαχαίρων σπασμούς, καὶ βελῶν βολὰς, καὶ χρυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις, καὶ παντοίους θοαρακισμούς. ⁴ δὲ πάντες ἤξιον ἐπὶ ἀγαθῷ τὴν ἐκπαγεὶν γενέσθαι. ⁵ γενομένης δὲ λαλαῆς ψευδοῦς, ὡς μετῆλλαχότος τὸν βίον Ἀντιόχου, παραλαβὼν ὁ Ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν ἡλιων, αἰφνιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν συνετέλεσσε ἐπίθεσιν. τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων, καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκροπολιν ἐφυγάδευσε. ⁶ ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδώς, οὐ συννοῶν τὴν εἰς τοὺς συγγενεὺς εὐημερίαν δυσημερίαν εἶναι τὴν μεγίστην. δοκῶν δὲ πολέμιον καὶ οὐχ ὁμοεθνὸν τρόπον καταβάλλεσθαι, ⁷ τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐπαύρισε, τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αἰσχύνῃ λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀρμανίαν ἐπῆλθεν. ⁸ πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν

ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τὸν
 τῶν Ἀραβῶν τύραννον, πόλιν ἐκ πό-
 λεως φεύγων, διακόμενος ὑπὸ πάν-
 των, καὶ στυγνόμενος ὡς τῶν νόμων
 ἀποστάτης, καὶ βδελυσσόμενος ὡς πα-
 τριδος καὶ πολιτῶν ἄνθρωπος, εἰς Αἴγυ-
 πτον συνεβράσθη. ⁹ καὶ ὁ συγχρὺς
 τῆς πατριδος ἀποξενώσας ἐπὶ ξένης
 ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀνα-
 χθεῖς, ὡς διὰ τὴν συγγένειαν τευξόμε-
 νος σκέπης. ¹⁰ καὶ ὁ πλῆθος ἀτάφως
 ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη, καὶ κη-
 δειᾶς οὐδ' ἤσκησαν οὔτε πατρῶον
 τάφον μετέοχε. ¹¹ προσπεσόντων δὲ
 τῷ βασιλεὶ περὶ τῶν γεγονότων, διέλα-
 βεν ἀποστατῶν τὴν Ἰουδαίαν. ὅθεν
 ἀναστὰς ἐξ Αἴγυπτου τεθριωμένος
 τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τὴν μὲν πόλιν δορυά-
 λωτον. ¹² καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώ-
 ταις κόπτειν ἀκριδῶς τοὺς ἐμπύκτον-
 τας, καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαί-
 νοντας κατασφάζειν. ¹³ ἐγένοντο δὲ
 νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀν-
 δρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφα-
 ρισμός, παρθένων τε καὶ νηπίων σφα-
 γαί. ¹⁴ ὅκτω δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πά-
 σαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν.
 τέσσαρες μὲν ἐν χειρῶν νομαῖς, οὐχ
 ἦντο δὲ τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν.
¹⁵ καὶ οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ τοῦτοις κατε-
 τόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἀγιά-
 τωσαν ἱερὸν ἐκτελεῖν, ὁδηγὸν ἔχων
 τὸν Μενέλαον, τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ
 τῆς πατριδος προδότην γεγονότα.
¹⁶ καὶ ταῖς μαραιῖς χειρὶ τὰ ἱερὰ σκευή
 λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄλλων βασιλείων
 ἀνατεθέντα πρὸς αὐξῆσιν καὶ δόξαν
 τοῦ τόπου καὶ τιμῇ, ταῖς βεβήλοις
 χειρὶ συσσύρειν ἐπέδιδον. ¹⁷ καὶ ἐμ-
 τεωρῖζέτο τὴν διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος,
 οὐ συνορῶν, ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν
 τὴν πόλιν οἰκούντων ἀπώροισται βρα-
 χέως ὁ δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν
 τόπον παρόρασις. ¹⁸ εἰ δὲ μὴ συνέ-
 βαινε προενέχεσθαι πολλοῖς ἀμαρτή-
 μασι, καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμ-
 φθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐπὶ
 τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, οὗ-
 τος προαχθεὶς παραχρήμα μαστιγω-
 θεὶς ἀνεγέρπη τοῦ θρασους. ¹⁹ ἀλλ'
 οὐ διὰ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ

τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ κύριος ἐξέλε-
 ξατο. ²⁰ διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος
 συμμετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπε-
 τημάτων γενομένων, ὕστερον εὐεργε-
 τημάτων ἰπὸ τοῦ κυρίου ἐκινώνησε,
 καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ πατο-
 κράτορος ὁρῇ· καὶ πάλιν ἐν τῇ τοῦ με-
 γάλου δεσπότου καταλλαγῇ μετὰ πά-
 σης δόξης ἐπανωρθώθη. ²¹ ὁ γοῦν
 Ἀντίοχος ὀκτανόσια πρὸς τοῖς χιλιῶν
 ἀπενεγκάμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τάλαστα
 θάπτον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰώ-
 μενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τὴν μὲν
 γῆν πλωτὴν καὶ τὸ πέλαιος πορευτὸν
 θέσθαι διὰ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρ-
 δίας. ²² κατέλιπε δὲ καὶ ἐπιστάτας
 τοῦ καποῦν τὸ γένος, ἐν μὲν Ἱεροσό-
 λυμοῖς Φίλιππον τὸ μὲν γένος Φρύγα,
 τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα
 τοῦ καταστήσαντος. ²³ ἐν δὲ Γαριζὶν
 Ἀνθρόνικον. πρὸς δὲ τούτοις Μενέ-
 λαον, ὃς χειροῖσι τῶν ἄλλων ὑπερή-
 ρετο τοῖς πόλταις, ἀπεχθὴ δὲ πρὸς
 τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διαθε-
 σιν. ²⁴ ἐπέμψε δὲ τὸν μυσάροχον Ἀπ-
 ολλώνιον μετὰ στρατεύματος διζυ-
 ρίων πρὸς τοῖς διερχίλοις, προστάξας
 τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάζειν,
 τὰς δὲ γυναῖκας καὶ νεωτέρους πο-
 λεῖν. ²⁵ οὗτος δὲ παραγεγνημένος εἰς
 Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν ἐρηνικὸν ὑπο-
 κριθεὶς, ἐπέδωκε ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας
 τοῦ σαββάτου. καὶ λαβὼν ἀργυρῶντας
 τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἐξο-
 πλησίαν παρήγγειλε. ²⁶ καὶ τοὺς ἐξ-
 ελθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν
 συνεξενέστησε, καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν
 τοῖς ὅπλοις ἐλθραμὼν ἱκανὰ κατέ-
 στρωσε πληθῆ. ²⁷ Ἰούδας δὲ ὁ Μακ-
 καβαῖος δεκάτος πέντε γενεαί, καὶ
 ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων
 τρόπον ἐν τοῖς ὄρεσι διεῖχεν σὺν τοῖς
 μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴν χορτώδη τροφήν
 σιτούμενοι διετέλουν, πρὸς τὸ μὴ με-
 τασχεῖν τοῦ μολυσμοῦ.

Κ Ε Φ. ε'.

Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστει-
 λεν ὁ βασιλεὺς γέροντα Ἀθηναῖον,
 ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους μεταβαί-
 νειν ἐκ τῶν πατρῶων νόμων, καὶ τοῖς
 τοῦ θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι.

² μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις πῶν, καὶ προσονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ τὸν ἐν Γαρίζιν, καθὼς ἐτυγχانون οἱ τὸν τόπον οἰκούντες, Διὸς Ξενίου. ³ χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας. ⁴ τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀστυίας καὶ πῶμων ἐπεπλήρωτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν φαθυμούντων μεθ' ἐταιρῶν, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβολοῖς γυναῖξί πλησιάζοντων, ἐπεὶ δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἐνδον φερόντων. ⁵ τὸ δὲ θυσιωστήριον τοῖς ἀποδιδεσταμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτους ἐπεπλήρωτο. ⁶ ἦν δ' οὔτε σαββατίζειν, οὔτε πατρώους ἐορτάς διαφυλάττειν, οὔτε ἀπλῶς Ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι. ⁷ ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλείως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν. γενομένης δὲ Διονυσίῳ ἐορτῆς ἠγαγκάζοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσοὺς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διονύσῳ. ⁸ ψηφισμα δὲ ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις Ἑλληνίδας, Πτολεμαίων ὑποτιθεμένων τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀγειν καὶ σπλαγχνίζειν. ⁹ τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ κατασφάζειν. παρὴν οὖν ὄραν τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν. ¹⁰ δύο γὰρ γυναῖκες ἀννέχθησαν περιτετμηκυῖαι τὰ τέκνα αὐτῶν. τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη, καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτάς τὴν πόλιν κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμεσαν. ¹¹ ἕτεροι δὲ πλησίον συνδραμοντες εἰς τὰ σπήλαια, ληληθότως ἀγειν τὴν ἐβδομάδα, μηνυθέντες τῷ Φιλίππῳ συνεφλογίσθησαν, διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁρᾶν τῆς σεμνοτάτης ἡμέρας. ¹² παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐνευχχανοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ συστήλεσθαι διὰ τὰς συμφοράς, λογῆσθαι δὲ τὰς τιμορίας μὴ πρὸς ὄλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι. ¹³ καὶ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἔασθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθὺς περιπίπτειν ἐπιτιμίαις, μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν. ¹⁴ οὐ γὰρ καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ δεσπό-

της μέχρι τοῦ κατανήσαντας αὐτοῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν κολῶσαι, οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐκρίνει εἶναι, ¹⁵ ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ. ¹⁶ διόπερ οὐδέποτε μὲν τὸν ἔλεον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίστημι. παιδεύων δὲ μετὰ συμφορὰς οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν. ¹⁷ πλὴν ἕως ὑπομνήσεως ταῦθ' ἡμῖν ἐιρήσθω. δι' ὀλίγων δ' ἐλευσέων ἐπὶ τὴν διήγησιν. ¹⁸ Ἐλεάζαρος τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, ἀπὴρ ἤδη προβεβηκώς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὴν προσοψὴν τοῦ προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, ἀναγκάσαν ἠγαγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας. ¹⁹ ὁ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ τῦματ' ἀποστῆγε. προπτύσας δὲ ²⁰ καθ' ὃν ἔδε τρόπον προσέρχεσθαι τοὺς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεῖσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοστοργίαν. ²¹ οἱ δὲ πρὸς τῷ παρατόμῳ σπλαγχνισμῷ τεταγμένοι, διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἄνθρωπον γνῶσιν, ἀπολαβόντες αὐτὸν κατεδίωκαν παρεκάλουν, ἐνέγκαντα κρέα οἷς καθήκον αὐτῷ χρῆσασθαι δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθίοντα τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλείως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κρεῶν, ²² ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιλανθρωπίας. ²³ ὁ δὲ λογιζόμενος ἀστέον ἀναλαβὼν καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας καὶ τῆς τοῦ γήρους ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπικτητου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀνατροφῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἁγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας, ἀκολούθως ἀπεφάνετο, ταῖς λέγων προπέμπειν εἰς τὸν ἄδην. ²⁴ οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐνεσηκονταετῆ μεταβεβηκέναι εἰς ἄλλοφυσισμόν, ²⁵ καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑποκρισιν, καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαταῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμὲ, καὶ μῦθος καὶ κηλὶς τοῦ γήρους κατακτεθῶσιν.

²⁶ εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξε-
λουμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν,
ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χείρας
οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθανῶν ἐκφεύξομαι.
²⁷ διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας
τὸν βίον, τοῦ μὲν γήρας ἄξιος φανή-
σομαι, ²⁸ τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα
γενναῖον καταλειποῦς, εἰς τὸ προθύ-
μως καὶ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν
καὶ ἁγίων νόμων ἀπεθανατίζεν. το-
σαῦτα δὲ εἰπὼν, ἐπὶ τὸ τύμπανον εὐ-
θείως ἦλθε. ²⁹ τῶν δὲ ἁγόντων τὴν
μικρὰν πρότερον εὐμένειαν πρὸς αὐτὸν
εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων διὰ τὸ
τοὺς προειρημένους λόγους, ὥς αὐτοὶ
διελάμβανον, ἀπονοίαν εἶναι, ³⁰ μέλ-
λων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾶν, ἀνα-
στενάξας εἶπε. τῷ κυρίῳ τῷ τὴν ἁ-
ρίαν γνώσιν ἔχοντι φανερόν ἐστιν, ὅτι
δυνάμενος ἀπολυθῆναι τοῦ θανάτου,
σκληρὰς ὑποφέρειν κατὰ τὸ σῶμα ἁλ-
γηδὸνας καστιγούμενος, κατὰ ψυχὴν
δὲ ἡδέως διὰ τὸν αὐτοῦ φόβον ταῦτα
πάσχω. ³¹ καὶ οὗτος οὖν τοῦτον τὸν
τρόπον μετέλλαξεν, οὐ μόνον τοῖς νέ-
οις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις τοῦ ἔ-
θνους τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα
γενναϊότητος καὶ μνημόσυνον ἀρετῆς
καταλιπών.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Συνέβη δὲ καὶ ἑπτὰ ἀδελφοὺς μετὰ
τῆς μητρὸς συλληφθέντας ἀναγκάζε-
σθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθε-
μίτων ὑείων κρεῶν ἐφαπτεσθαι, μά-
στιγι καὶ νευραῖς αἰκίζομένους. ² εἰς δὲ
αὐτῶν γενόμενος προήγορος οὕτως
ἔφη. τί μέλλεις ἐρωτᾶν καὶ μανθάνειν
παρ' ἡμῶν; ἔτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν
ἔσμεν ἢ παραβαίνειν τοὺς πατέρας
νόμους. ³ ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βα-
σιλεὺς προσέταξε τήγανα καὶ λέβητας
ἐκपुरοῦν. ⁴ τῶν δὲ ἐκपुरωθέντων,
παραχρήμα τὸν γενόμενον αὐτῶν προ-
ήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ
περισκυθίσαντας ἀκρωτηριάξαι, τῶν
λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς μητρὸς συνο-
ρῶντων. ⁵ ἄχρηστον δὲ αὐτὸν τοῖς
ὅλοις γινόμενον ἐκέλευσε τῇ πυρρᾷ
προσάγειν ἔμπνον καὶ τηγανίζειν. τῆς
δὲ ἀγμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδούσης τοῦ
τηγάνου, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν

τῇ μητρὶ γενναίως τελευτᾶν, λέγοντες
οὕτως. ⁶ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐφορᾷ καὶ
ταῖς ἀληθείαις ἐφ' ἡμῖν παρακαλεῖ-
ται, καθάπερ διὰ τῆς κατὰ πρόσωπον
ἀντιμαρτυροῦσης ὧδης διεσάφησε
Μωυσῆς, λέγων, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ παρακληθήσεται. ⁷ μεταλλά-
ξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον
τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν
ἐμπαιγμόν. καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα
σὺν ταῖς θριξὶ περισύραντες, ἐπὶ τῶν
τῶν, εἰ φάγεσθαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆ-
ναι τὸ σῶμα κατὰ μέλος; ⁸ ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς τῇ πατρίᾳ φωνῇ εἶπεν, οὐχί.
διόπερ καὶ οὗτος τὴν ἐξῆς ἔλαβε βά-
σανον, ὥς ὁ πρῶτος. ⁹ ἐν ἑσχατῇ δὲ
πνοῇ γενόμενος εἶπε. σὺ μὲν ἀλά-
στωρ ἐκ τοῦ παρόντος ἡμᾶς ζῆν ἀπο-
λύεις, ὁ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ἀπο-
θανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νό-
μων εἰς αἰῶνα ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς
ἀναστήσει. ¹⁰ μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τρί-
τος ἐνεπαίετο, καὶ τὴν γλῶσσαν αἰ-
τηθεὶς ταχέως προέβαλε, καὶ τὰς χεί-
ρας εὐθαρσῶς προέτεινε, ¹¹ καὶ γεν-
ναίως εἶπεν. ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέ-
κμηται, καὶ διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους
ὑπερορῶ ταῦτα, καὶ παρ' αὐτοῦ ταῦ-
τα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι. ¹² ὥστε
αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ἐκπλήσσεσθαι τὴν τοῦ νεανίσκου ψυ-
χὴν, ὥς ἐν οὐδενὶ τὰς ἀλγηδὸνας ἐτί-
θετο. ¹³ καὶ τούτου δὲ μεταλλάξαν-
τος, τὸν τέταρτον ὥσαύτως ἐβασάνι-
ζον αἰκίζόμενοι. ¹⁴ καὶ γενόμενος πρὸς
τὸ τελευτᾶν οὕτως ἔφη. αἰρετὸν με-
ταλλάσσοντα ὑπ' ἀνθρώπων τὰς ἐπὶ
τοῦ θεοῦ προσδοκᾶν ἐλπίδας, πάλιν
ἀναστήσεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. σοὶ μὲν γὰρ
ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται. ¹⁵ ἔχο-
μένως δὲ τὸν πέμπτον προσάγοντες
ἠκίζοντο. ¹⁶ ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν
εἶπεν. ἐξουσίαν ἐν ἀνθρώποις ἔχων
φθαρτὸς ὢν, ὁ θελεῖς ποιεῖς. μὴ δό-
κει δὲ τὸ γένος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ
καταλείφθαι. ¹⁷ σὺ δὲ καρτέρε, καὶ
θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ κράτος, ὥς
σὲ καὶ τὸ σπέρμα σου βασανίσει. ¹⁸ με-
τὰ δὲ τοῦτον ἦγον τὸν ἕκτον, καὶ μέλ-
λων ἀποθνήσκειν ἔφη. μὴ πλανῶ
μάτην, ἡμεῖς γὰρ δι' ἑαυτοὺς ταῦτα

πάσχομεν ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυ-
τῶν θεόν, διὸ ἄξια θανάτου γεγό-
νε. ¹⁹ σὺ δὲ μὴ νομίσης ἀθάτος ἐπι-
σθαι, θειομαχεῖν ἐπιχειρήσας. ²⁰ ὑπερ-
αγόντως δὲ ἡ μήτηρ θαναστὴ καὶ
μνημὴς ἀγῶθης ἄξια, ἥτις ἀπολλυμέ-
νους υἱούς ἐπέτα συνορῶσας μῶς ὑπὸ
καιρὸν ἡμέρας ἐνψύχως ἔφερε διὰ τὰς
ἐπὶ κύριον ἐλπίδας. ²¹ ἕκαστον δὲ αὐ-
τῶν παρεκάλε τῇ πατρίᾳ φωνῇ γεν-
ναίᾳ πεπληρωμένη φρονήματι, καὶ
τὸν θῆλιν λογισμόν ἄρσενι θυμῷ διε-
γείρσας, λέγουσα πρὸς αὐτούς. ²² οὐκ
οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοι-
λίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζω-
ὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην, καὶ τὴν ἐκείνου
στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διεφύμισα.
²³ τοιγαροῦν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, ὁ
πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν καὶ πάν-
των ἔξαιρῶν γένεσιν, καὶ τὸ πνεῦμα
καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδώσει
μετ' ἑλέους, ὡς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυ-
τοὺς διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους. ²⁴ ὁ δὲ
Ἀντίοχος αἰόμενος καταφρονεῖσθαι καὶ
τὴν ὀνειδίζουσαν ὑποφωμίμενος φωνήν,
ἐτὶ τοῦ νεωτέρου περιαντος, αὐτὸν μόνον
διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παρακλήσιν,
ἀλλὰ καὶ δι' ὀρκῶν ἐπίσταν, ἅμα πλου-
τιεῖν καὶ μακαριστὸν ποιῆσαι μετα-
θέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων νόμων, καὶ
φίλον ἔξεν καὶ χρίας ἐμπιστεύειν.
²⁵ τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσέχον-
τος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὴν
μητέρα, παρήγει τοῦ μερακίου γενέ-
σθαι συμβούλον ἐπὶ σωτηρίᾳ. ²⁶ πολ-
λὰ δὲ αὐτοῦ παρανέσαντος ἐπεδέ-
ξατο πείσειν τὸν υἱόν. ²⁷ προσκύνουσα
δὲ αὐτῷ, χλευσάσας τὸν ὁμὸν τυραν-
νον, οὕτως ἔφησε τῇ πατρίᾳ φωνῇ.
υἱὲ ἑλέσόν με τὴν ἐν γαστρὶ περιεχέ-
σασάν σε μήνας ἑννέα, καὶ θηλάσα-
σάν σε ἑτὶ τρία, καὶ ἐκτρέψασάν σε
καὶ ἀγαγοῦσάν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην,
καὶ τροφοφορήσασάν. ²⁸ ἄξιόν σε τέ-
κνον, ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα
ιδόντα, γινῶναι ὅτι ἔξ οὐκ ὄντων ἐποι-
ήσεν αὐτὰ ὁ θεός, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώ-
πων γένος οὕτως γεγένηται. ²⁹ μὴ
γορηθῇς τὸν δῆμιον τούτου, ἀλλὰ
τῶν ἀδελφῶν ἄξιος γενόμενος, ἐπίδε-

ξαι τὸν θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἑλέει σὺν
τοῖς ἀδελφοῖς σου κομισαίῃ σε. ³⁰ ἐτι
δὲ ταύτης καταλεγούσης ὁ νεανίας εἶ-
πε. τίνα μένετε; οὐχ ὑπακούω τοῦ
προστάγματος τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ
προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ
δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ
Μωυσῆως. ³¹ σὺ δὲ πύσης κακίας εἰ-
ρετικὸς γενόμενος εἰς τοὺς Ἑβραίους, οὐ
μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ.
³² ἡμεῖς γάρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας
πάσχομεν. ³³ εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξῃς
καὶ παιδείας ὁ ζῶν κύριος ἡμῶν βρα-
χέως ἐπαρώμενος, καὶ πάλιν καταλλο-
γῆσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. ³⁴ σὺ
δὲ ὡς ἀνόσιε καὶ πάντων ἀνθρώπων
μαρτώσῃ, μὴ μήτην μετεωρίζου φρυ-
αττόμενος ἀδελφοῖς ἐλπίσιν, ἐπὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ ἐπαρώμενος χεῖρα.
³⁵ οὐπω γὰρ τὴν τοῦ πατοκράτορος
ἐπάγγελτον θιῶν κρίσιν ἐκτελέωγας. ³⁶ οἱ
μὲν γὰρ νῦν ἡμετεροὶ ἀδελφοὶ βραχὺν
ὑπερέγκαντες πόνον ἀετναίου ζῶης ὑ-
πὸ διαθήκῃ θεοῦ πεπτωκασιν. σὺ δὲ
τῇ τοῦ θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστι-
μα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσχῃ. ³⁷ ἐγὼ
δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί μου καὶ σῶμα
καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πα-
τρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν θεόν
ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι, καὶ σὲ
μετὰ ἑτασμῶν καὶ μαστίγων ἐδομολο-
γήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς θεός ἐ-
στιν. ³⁸ ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ ταῖς ἀδελφοῖς
μου στήναι τὴν τοῦ πατοκράτορος
ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σῆμα ἡμῶν γένος
δικαίως ἐπαγμένην. ³⁹ ἐκθυμὸς δὲ γε-
νόμενος ὁ βασιλεὺς, τοῦτω παρὰ τοῖς
ἄλλοις χειρίσας ἀπήγγελε, πικρῶς
φάρον ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ. ⁴⁰ καὶ οὗ-
τος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετέλλαξε
παντελῶς ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθώς.
⁴¹ ἴσαχθαι δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτείλε-
ντσε. ⁴² τὰ μὲν αὖν περὶ σπαραγχι-
σμούς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας
ἐπὶ τῷ αὐτῷ διηλώσθαι.

Κ Ε Φ. Η'.

Ἰ οὐδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ, παρεισπρενόμενοι λήθηθῶς
εἰς τὰς κώμας προσκαλοῦντο τοὺς
συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμνηκότας ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι, συνηγαγον

εἰ;

εἰς ἑξακισχιλίους. ² καὶ ἐπικαλοῦντο τὸν κύριον ἐπιθεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατοῦμενον λαόν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναὸν τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα. ³ ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι, καὶ τῶν καταβοῶντων πρὸς αὐτὸν αἰμάτων ἐκ ακοῦσαι. ⁴ μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων παρανομου ἀπωλείας, καὶ περὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μισοπονηρῆσαι. ⁵ γεγόμενος δὲ ἐν αὐστήματι ὁ Μακκαβαῖος ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο, τῆς ὀργῆς τοῦ κυρίου εἰς ἔλεον τραπέισης. ⁶ πόλεις δὲ καὶ κάμας ἀπροσδοκῆτως ἐρχόμενος ἐνεπίμνη, καὶ τοὺς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνίκα τροπούμενος. ⁷ μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβουλὰς συνεργοὺς ἐλάμβανε. καὶ λαλιά τις τῆς εὐανδρίας αὐτοῦ διεχέιτο πανταχῇ. ⁸ αὐτοῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὰν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐμερίαις προβαλόμενος, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στατηγὸν ἔγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν. ⁹ ὁ δὲ ταχέως προχειρόσμιμος Νικάνορα τὸν τοῦ Πατρόκλου τῶν πρώτων φίλων ἀπέστειλεν, ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ ἑλάτους τῶν διζυρίων, τὰ σύμπαν τῶν Ἰουδαίων ἑξῆραι γένος. συνέστησε δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν καὶ ἐν πολεμικαῖς χρεαῖς πείραν ἔχοντα. ¹⁰ δικατήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὅντα ταλάντων διχυλίων ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν. ¹¹ εὐθέως δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις ἀπέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν Ἰουδαίων σωματίων, ὑπασχνούμενον ἐνένηκοντα αἰώματα τάλαντου παραχωρήσειν. οὐ προσδεχόμενος τὴν παρα τοῦ παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην. ¹² τῷ δὲ Ἰούδα προσέπεσε περὶ τῆς τοῦ Νικάνωρος ἐφόδου. καὶ

μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ στρατοπέδου, ¹³ οἱ δειλανδρῶντες καὶ ἀπιστοῦντες τὸν τοῦ θεοῦ δίκην διεδίδρασκον, καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτούς. ¹⁴ οἱ δὲ τὰ περιλειμμένα πάντα ἐπώλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν κύριον ᾗζιουν ἔρυσσθαι τοὺς ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνωρος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένους. ¹⁵ καὶ εἰ μὴ δὲ αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας, καὶ ἐνεκὸς τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπικλήσεως τοῦ σμενοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος αὐτοῦ. ¹⁶ συναγαγὼν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑξακισχιλίους παρεκάλει μὴ καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἀδίκων παραγινόμενων ἐπ' αὐτούς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως, ¹⁷ πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἁγίαν τόπον συντελεσμένην ὑπ' αὐτῶν ὕβριν καὶ τὸν τῆς ἐμπειταιμένης πόλεως αἰκισμὸν, εἰ δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν. ¹⁸ οἱ μὲν γὰρ ὅπλας πεποιθασιν ἅμα καὶ τόλμαις ἐφθασεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι θεῷ, δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἐνὶ νευματι καταβαλεῖν, πεποιθῆμεν. ¹⁹ προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων γενομένας ἀντιλήψεις, καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρίμ τὸν ἐκαστὸν ὀρδοῦντα πέντε χιλιάδων, ὡς ἀπώλοντο, ²⁰ καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς Γαλατὰς παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρεῖαν ἦλθαν ἀκτακισχιλιοὶ σὺν Μακεδόσι τετρακισχιλίοις, τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ἀκτακισχιλιοὶ τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν, καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον. ²¹ ἐφ' οἷς εὐθαρσέως αὐτοὺς παραστήσας καὶ ἐταίμους ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδας ἀποθνήσκων, τετραμερές τι το στρατεύμα ἐποίησε. ²² τάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ προηγούμενους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν, ὑποτάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοὺς πεντακοσίους, ²³ εἰ δὲ

δὲ καὶ Ἐλεάζαρον, παραγνούς τὴν ἱερὰν βίβλον, καὶ δοὺς σύνθημα θεοῦ βοηθείας, τῆς πρώτης σπείρας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνωρι.²⁴ γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμάχου, κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τοὺς ἑντακισχίλους, τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τοῦ Νικάνωρος στρατιᾶς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν.²⁵ τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν αγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον. συνδιώξαντες δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἱκανὸν ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκαλιόμενοι.²⁶ ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς.²⁷ ὀπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.²⁸ μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ἡκισμένοις καὶ ταῖς χήραις καὶ ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παῖδια ἐμερίσαντο.²⁹ ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, καὶ κοινήν ἱκετείαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα κύριον ᾗξιον εἰς τέλος καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις.³⁰ καὶ τῶν περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνεριζόντων ὑπὲρ τοὺς διςμυρίους αὐτῶν ἀνέilon, καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν ἐν μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο. καὶ λάφυρα πλείστα ἐμερίσαντο, ἰσομοίρους ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ἡκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις ποιήσαντες.³¹ ὀπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱεροσόλυμα.³² τὸν δὲ φυλάρχην τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνέilon, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπιλελυτηκότα.³³ ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱεροὺς πυλῶνας, Καλλισθένην καὶ τινὰς ἄλλους, ὑπῆψαν εἰς ἓν οἰκίδιον πεφυγόντας, οἵτινες ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.³⁴ οὗ δὲ τρις

αλιτήριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χίλους ἐμπορούς ἐπὶ τὴν πράσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγόν,³⁵ ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαπίστων εἶναι, τῇ τοῦ κυρίου βοηθείᾳ τὴν δοξικὴν ἀποδιέμενος ἐσθῆτα, διὰ τῆς μεσογίου, δραπέτου τρόπον, ἔρχομεν ἑαυτὸν ποιήσας, ἦκεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾷ.³⁶ καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν θεὸν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ διὰ τὸν τρόπον τούτου ἀτρώτους εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προτεταγμένοις νόμοις.

Κ Ε Φ . Θ' .

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἐτύγχευεν Ἀντίοχος ἀναλειπνὸς ἀπόμαχος ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίδα τόπων.¹ εἰς ἐληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσυλεῖν, καὶ τὴν πόλιν συνέχευ. διὸ δὴ τῶν πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τὴν τῶν ὀπλῶν βοηθείαν, ἐτράπησαν. καὶ συνέβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀσχημονα τὴν ἀναξυγὴν ποιήσασθαι.² ὅτι δὲ αὐτῷ κατ' Ἐκβάτανα προσέπεσε τὰ κατὰ Νικάνωρα καὶ τοὺς περὶ Τιμόθεον γεγονότα.³ ἐπαρθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ὥσπερ καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκῶτων αὐτὸν κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐναπερέσασθαι. διὸ συνέταξε τὸν ἀρχιερέα τὴν ἀδαιλείπτως ἐλαύνοντα κατατίειν τὴν πορείαν, τῆς ἐξ οὐρανοῦ δὴ κρίσεως συνοῦσης αὐτῷ. οὕτω γὰρ ὑπερηγάνως εἶπε. πολυάνδριον Ἰουδαίων Ἱεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος ἐκεῖ.⁴ ὁ δὲ πανεπόπτης κυριὸς ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὀρατὰ πληγῇ. ἄρτι δὲ αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν ἀνῆκετος τῶν σπλάγχχνων ἀλγηδῶν, καὶ πικραὶ τῶν ἐνδον βάσανοι,⁵ πάνυ δικαίως τὸν πολλὰς καὶ ἐπιζούσαις συμφοραῖς ἐτέρων σπλάγχχνα βασανίσαντα.⁶ ὁ δ' οὐδαμῶς τῆς ἀγρωχίας ἐληγεν. ἔτι δὲ καὶ τῆς υπαρχηφανίας

ησανίας επεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ κελευων ἐποξύνειν τὴν πορείαν. συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος φερομένου ῥοζῶ, καὶ δυσχερεῖ πτώματι περιπεσόντα πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι. ⁸ ὁ δ' ἄρτι δοκῶν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν, καὶ πλάστιγγι τὰ τῶν ὀρέων οἰόμενος ὕψη στήσιν, κατὰ γῆν γενομενος ἐν φορεῖᾳ παρεκομίζετο, φανεράν τοῦ θεοῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδείκνυμενος, ⁹ ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δυσσεβοῦς σκώληκας ἀναγῆναι, καὶ ζῶντος ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγῆσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ. ¹⁰ καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρων ἀπτεῖσθαι δοκοῦντα παρακομίζειν οὐδεὶς ἐδύνατο, διὰ τὸ τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος. ¹¹ ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερφηανίας λήγειν ὑποτεθραυσμένος, καὶ εἰς ἐπίγῳσιν ἔρχεσθαι θεῖα μάστιγι κατὰ στιγμήν ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγῆσιν. ¹² καὶ μὴ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ θυγάμενος ἀνέχεσθαι ταῦτ' ἔφη. δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως. ¹³ ἤνχητο δὲ ὁ μαρὸς πρὸς τὸν οὐκέτι αὐτὸν ἐλεήσοντα δεσπότην, οὕτω λέγων, ¹⁴ τὴν μὲν ἁγίαν πόλιν, ἣν σπεύδων παρεγγίγνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι καὶ πολυάνδριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθέραν ἀναδείξει. ¹⁵ τοὺς δὲ Ἰουδαίους οὐς διεγνώκει μηδὲ ταφῆς ἀξιώσαι, οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς νηπίοις ἐκρίψειν θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἴσους Ἀθηναίους ποιήσειν. ¹⁶ ὃν δὲ πρότερον ἐσκύλευσιν ἅγιον νεῶν καλλίστοις ἀναθήμασι κομῆσειν, καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν, τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρὸς τὰς θυσίας συντάξει ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσειν. ¹⁷ πρὸς δὲ τούτοις καὶ Ἰουδαῖον ἕσσεσθαι, καὶ πάντα τόπον οἰκητὸν ἐπελευσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τοῦ θεοῦ κράτος. ¹⁸ οὐδαμῶς δὲ ληγόντων τῶν πόρων, ἐπεληλύθει γὰρ

ἐπ' αὐτὸν δικαία ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις, τὰ κατ' αὐτὸν ἀπειλήσας, ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν, ἱκετηρίας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δὲ οὕτως. ¹⁹ τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράττειν βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος. ²⁰ εἰ ἔβρωσθε, καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἱδία κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὐχομαι μὲν τῷ θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων. ²¹ καὶ γὰρ δὲ ἀσθενῶς διεκίμην ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐνοίαν ἃν ἐμνημόνεον φιλοστόργως. ἐπανάγων ἐκ τῶν περὶ τὴν Περσίδα τόπων, καὶ περιπεσῶν ἀσθενεῖα δυσχέρειαν ἐχούσῃ, ἀναγκαῖον ἡγησάμην φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας. ²² οὐκ ἀπογινώσκων τὰ κατ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφύεσθαι τὴν ἀσθενείαν, ²³ θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατήρ, καθ' οὓς καιροὺς εἰς τοὺς ἄνω τόπους ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεχόμενον, ²⁴ ὅπως ἐάν τι παράδοξον ἀποβαίνειν, ἢ καὶ προσαγγελθῇ τι δυσχερὲς, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν χώραν ὅτι καταλείπεται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσονται. ²⁵ πρὸς δὲ τούτοις κατανῶν τοὺς παρακειμένους δυναστας καὶ γειτνιώντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς κυριοῖς ἐπὶχόντας προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέδεικα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλὰκις ἀνατρέγων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίστων. γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα. ²⁶ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξίω, μνημονεύοντες τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατιδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὖσαν εὐνοίαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου. ²⁷ πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλάνθρωπῶς παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει συμπεριενεχθῆσεσθαι ὑμῖν. ²⁸ ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλάσφημος τὰ χεῖριστα παθὼν, ὥς ἐτέρους διέθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὅρεσιν οἰκτίστῳ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον. ²⁹ παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ συντροφος αὐτοῦ, ὃς καὶ διευλαβηθεὶς τὸν

τὸν υἱὸν Ἀντίοχου, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον ἀπαμείβεσθαι.

Κ Ε Φ. Ι'.

Μακκαβαῖος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦ κυρίου προαγόντος αὐτούς, τὰ μὲν ἔξωρον ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν, ² τὰς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων δεδημιουργημένους, ἔτι δὲ τεμένη καθέλλον. ³ καὶ τὸν γεῶν καθαρίαςαντες ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καὶ πυρῶσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀτήνγκαν θυσίαν μετὰ διητῆ χρόνον, καὶ θυμίαμα καὶ λίγνους, καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν ἐποίησαντο. ⁴ ταῦτα δὲ παίησαντες ἤξιασαν τὸν κύριον περὶ τοὺς ἐπὶ κοιλίαν, μηκέτι περιτεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' ἐάν ποτε καὶ ἁμαρτήσωιν, ὑπὲρ αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας παιδεύεσθαι, καὶ μὴ βλαφθῆναι καὶ βαρβαροῦς ἔσθαι παραδιδόναι. ⁵ ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὸς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβιβλώθη, συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμόν γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὃς ἐστὶ Χασελεύ. ⁶ καὶ μετ' εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας ὀκτώ σκηνομακτῶν τροπῶν, μνημονεύοντες ὥς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἐορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν ταῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι. ⁷ διὸ θύραους καὶ κλάδους ὠραίους ἐτι δὲ φαίνικας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφειρον τῷ εὐδοκῶσαντι καθαρισθῆναι τὸν αὐτοῦ τόπον. ⁸ ἔδογματίσαν δὲ μετὰ κοινοῦ προτάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τὰςδε τὰς ἡμέρας. ⁹ καὶ τὰ μὲν τῆς Ἀντίοχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφάνους τελευτῆς οὕτως εἶχε. ¹⁰ νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ Ἀσβεῖδος γερόμενον δηλώσωμεν, αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τῶν πολέμων κακὰ. ¹¹ αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ἀσάϊαν τινὰ, κοίτης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρώταρχον. ¹² Πτολεμαῖος γάρ ὁ καλούμενος Μάκμων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγουμένος εἰς τοὺς Ἰου-

δαίους διὰ τὴν γεγονυῖαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν, καὶ ἐπύρατο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεάγειν. ¹³ ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν Εὐπάτορα, καὶ προδότης παρέκαστα ἀκούων, διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφάνη ἀναχωρῆσαι, μὴ εὐγενῇ τῇ ἐξουσίᾳ ἔχων, ὑπὲρ ἀθυμίας φαρμακείας ἐαυτὸν ἐξέλιπε τὸν βίον. ¹⁴ Γοργίας δὲ γερόμενος στρατηγὸς τῶν τόπων ἔξενотρόφη, καὶ παρέκαστε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφη. ¹⁵ ὁμοῦ δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ἐγκρατεῖς ἐπικαίρῳ ἀνθρωπιάτων ὄντες, ἐγύμναζον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱερουσαλὼν προσλαβόμενοι πολεμοτροφῶν ἐπεχέριον. ¹⁶ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανίαν, καὶ αἰσιώσαντες τὸν θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν Ἰουδαίων ὄντορῳματα ὤρμησαν, ¹⁷ οἷς καὶ προσβαλόντες ευφρόσως ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων, πάντας τε τοὺς ἐπὶ τῇ τείχει μεχομένους ἡμύναττα, κατέσφαζον δὲ τοὺς ἐμπύοντας, ἀνέλλαν δὲ οὐκ ἦσαν τῶν δικτυρίων. ¹⁸ σφρυγόντων δὲ οὐκ ἔλαττον τῶν ἐντακχυμένων εἰς δύο πύργους ὄχυρους ἐν μάλα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας, ¹⁹ ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπείγοντας τοποὺς ἀπολειπὼν Σίμωνα καὶ Ἰωσήφον, ἐτι δὲ καὶ Ζαχαρίον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἱκανοὺς πρὸς τὴν τούτων πολιορκίαν, αὐτὸς ἐχωρίσθη. ²⁰ οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες ὑπὸ τιναν τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπίσθησαν ἀργυρίῳ, ἐπτάκις δὲ μυριάδας δραχμὰς λαβόντες ἤασάν τινας διαβόηται. ²¹ προσαγγελθέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος, συναγαγὼν τοὺς ἡγουμένους τοῦ λαοῦ κατηγορήσας ὡς ἀργυρίου πεπράκασιν τοὺς ἀδελφούς, τοὺς πολέμους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες. ²² τοὺς μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτανε, καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πύργους κατέλαβετο. ²³ τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐδοκῶμενος ἀπο-

λειν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασιν πλείους τῶν διςμυρίων. ²⁴ Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς, καὶ τοὺς τῆς Ἀσίας γενομένους ἵππους συναθροίσας οὐκ ὀλίγους, παρῆν ὡς δοριθάλωτω ληψόμενος τὴν Ἰουδαίαν. ²⁵ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον, συναγγιζάντες αὐτοῦ, πρὸς ἐκείαν τοῦ Θεοῦ ἐτράπησαν, γῆ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες, ²⁶ ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπίδα προσπεσόντες, ἤξιουν ἵλεων αὐτοῖς γενόμενον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ. ²⁷ γερόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς δαΐσεως, ἀγαλαβόντες τὰ ὅπλα, προῆγον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ πλείον. συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν. ²⁸ ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης προσέβαλον ἑκάτεροι. οἳ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν κύριον καταφυγὴν, οἱ δὲ καθηγμένα τῶν ἀγώνων ταττομένοι τὸν θυμόν. ²⁹ γερομένης δὲ καρτερῶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἀνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων οἱ δύο. ³⁰ καὶ τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, καὶ σιμπάζοντες τοῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις, ἄτρωτον διεφύλαττον. εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξενήματα καὶ κερκυνοὺς ἐξερῆπτον. διὸ συγχυθέντες ἄορασίᾳ κατεκόπτοντο ταραχῇς πεπληρωμένοι. ³¹ κατεσφάγησαν δὲ διςμύριοι πρὸς τοῖς πεντακασίοις, ἵππεις δὲ ἑξακόσιοι. ³² αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχυρωμα, εὐ μέγα φρούριον, στρατηγούμενος καὶ Χαιρέου. ³³ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθισαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας. ³⁴ οἱ δὲ ἔνδοξ τῇ ἐρμηνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες ὑπεράγαν ἐβλασφῆμον καὶ λόγους ἀθιμίτους προῶντο. ³⁵ ὑποφανούσης δὲ τῆς πέμπτης ἡμέρας, εἰκοσι νεανία τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφη-

μίας, προσβαλόντες τῷ τείχει, ἀρρηνόδωσ καὶ θηροῖσιν θυμῷ τὸν ἐπιπτόντα ἔκοπτον. ³⁶ ἔτεροι δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τοὺς ἔνδοξ, ἐπεπύκνωσαν τοὺς πύργους, καὶ πυρὰς ἀνάψαντες ζώγτας τοὺς βλασφῆμους κατέκαιον. οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτον, ἐκδιδάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν προκατελάβοντο τὴν πόλιν, ³⁷ καὶ τὸν Τιμόθειον ἀποκρουμένον ἐν τινι λάκκῳ κατέσφαξαν καὶ τὸν τούτου ἀδελφὸν Χαιρέαν καὶ τὸν Ἀπολλοφάνη. ³⁸ ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, μετ' ὕμνων καὶ ἐξομολογήσεων εὐλόγουν τῷ κυρίῳ τῷ μεγάλῳ ἐμαρτυροῦντι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ το νίκος αὐτοῖς διδόντι.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Μετ' ὀλίγον δὲ παντελῶς χρόνον Ἀσσίας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως καὶ συγγενῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, ² συναθροίσας περὶ τὰς ὅκτω μυριάδας καὶ τὴν ἵππον πᾶσαν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν Ἑλλῆσιν οἰκητήριον ποιῆσιν, ³ τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον καθὰς τὰ λοιπὰ τῶν ἔθνων τιμῆν, πρᾶτῃν δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην κατ' ἑτορς ποιῆσιν. ⁴ οὐδαμῶς ἐπιλογιζόμενος τὸ τοῦ Θεοῦ κράτος, παρρησιόμενος δὲ ταῖς μυριάσι τῶν πείων καὶ ταῖς χιλιάσι τῶν ἵππων καὶ ταῖς ἐλέφασιν τοῖς ὀδοήμοντα. ⁵ ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συνεγίστας τῷ Βασιδούρῃ, ὅτι μὲν ἐρμηνῶς χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὥρτι σταδίου πέντε, τοῦτο ἐθλίβιν. ⁶ ὡς δὲ μέτελαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκούντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων ἐκείθεν οὐκ ὀλίγοις τὸν κύριον, ἐκείθεν ἄγγελον ἀποστείλαι πρὸς σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ. ⁷ αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. ὁμοῦ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρμησαν. ⁸ αὐτοὶ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη προηγούμενος αὐτῶν ἐπιππος ἐν λευκῇ ἐσθῇτι,

ἰσθῆτι, πανοπλίαν χρυσῇν κραδαίνων.
⁹ ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλόγησαν τὸν ἐλεή-
 μονα θεόν, καὶ ἐπεβόωσθησαν ταῖς
 ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ
 καὶ θήρας τοὺς ἀγριωτάτους, καὶ σι-
 δρὰ τεῖχην τιτρώσκειν ὄντες ἐτοιμοί,
¹⁰ προσίγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐ-
 ρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος
 αὐτοὺς τοῦ κυρίου. ¹¹ λεοντηδὸν δὲ
 ἐντιναξάντες εἰς τοὺς πολέμιους κατέ-
 στρωσαν αὐτῶν χιλούς πρὸς τοῖς μυ-
 ρίοις, ἱππεῖς δὲ ἐξακοσίους πρὸς τοῖς
 χιλοῖς. τοὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν
 φυγεῖν. ¹² οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυ-
 ματῖαι γυμνοὶ διεσώθησαν. καὶ αὐ-
 τὸς δὲ ὁ Ἀυσίας αἰσχροῶς φεύγων διε-
 σώθη. ¹³ οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων,
 πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονός
 περὶ ἑαυτὸν ἐλάσσωμα. καὶ συννοή-
 σας ἀνικήτους εἶναι τοὺς Ἑβραίους,
 τοῦ πάντα δυναμένου θεοῦ συμμα-
 χούντος αὐτοῖς, προσαποστείλας, ¹⁴ ἐ-
 πείσει συλλύσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δι-
 καίοις καὶ διότι καὶ τὸν βασιλέα πεί-
 σιν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέσθαι.
¹⁵ ἐπένευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶ-
 σιν οἷς ὁ Ἀυσίας παρεκάλει τοῦ συμ-
 φερόντος φρονεῖν. ὅσα γὰρ ὁ Μακ-
 καβαῖος ἐπέδωκε τῷ Ἀυσίᾳ διὰ γρα-
 πτῶν περὶ τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρη-
 σεν ὁ βασιλεὺς. ¹⁶ ἦσαν γὰρ αἱ γε-
 γραμμέναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαί,
 παρὰ μὲν Ἀυσίου περιέχουσai τὸν
 τρόπον τοῦτον. Ἀυσίας τῷ πλήθει
 τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. ¹⁷ Ἰωάννης
 καὶ Ἀβισσαλώμ οἱ πέμφθέντες παρ'
 ὑμῶν, ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον
 χρηματισμὸν, ἤξιον περὶ τῶν δι' αὐ-
 τοῦ σημαινομένων. ¹⁸ ὅσα μὲν οὖν
 εἶδε καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι,
 διεσάφησα, ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνε-
 χώρησεν. ¹⁹ ἔαν μὲν οὖν συντηρήσῃτε
 τὴν εἰς τὰ πράγματα εὐνοίαν, καὶ εἰς
 τὸ λοιπὸν περᾶσσαι παραίτιος ὑμῖν
 ἀγαθῶν γενέσθαι. ²⁰ ὑπὲρ δὲ τῶν
 κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τοῦτοις τε καὶ
 τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.
²¹ ἐβόωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρα-
 κοστοῦ ὁγδόου, Διοσχορινθίου εἰκο-
 στῇ τετάρτῃ. ²² ἡ δὲ τοῦ βασιλέως
 ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως. βασιλεὺς

Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Ἀυσίᾳ χαίρειν.
²³ τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μετα-
 στάτος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βα-
 σιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι
 πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν, ²⁴ ἀ-
 κηκοῦτες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδο-
 κούντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλλη-
 νικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀ-
 γωγὴν αἰρετίζοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
 ξιούντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νό-
 μιμα αὐτῶν. ²⁵ αἰρούμενοι οὖν καὶ
 τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτός ταραχῆς εἶναι,
 κρίνομεν τό,τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατα-
 σταθῆναι, καὶ πολιτευσθαι κατὰ τὰ
 ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθνη. ²⁶ εὖ
 οὖν ποιήσεις διαπεμφάμενος πρὸς αὐ-
 τοὺς καὶ δούς δεξιάς, ὅπως εἰδότες τῇ
 ἡμετέραν προαίρεσιν εὐθυμοὶ τε ᾤσι,
 καὶ ἡδῶς διαγίνονται πρὸς τὴν τῶν
 ἰδίων ἀντίληψιν. ²⁷ πρὸς δὲ τὸ ἔθνος
 ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαυτὴ ἦν.
 βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν
 Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις
 χαίρειν. ²⁸ εἰ ἐβόωσθε, εἴη ἂν ὡς βου-
 λομεθα. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγαίνομεν.
²⁹ ἐνεγάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλε-
 σθαι κατελθόντας ὑμᾶς γενέσθαι πρὸς
 τοῖς ἰδίοις. ³⁰ τοῖς οὖν καταπορευο-
 μένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπ-
 ἀρξαι δεξιά μετὰ τῆς ἀδείας, ³¹ χρῆ-
 σθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δα-
 πατήμασι καὶ νόμοις καθά καὶ τὸ πρό-
 τερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οἰδένα
 τρόπον παρενοχληθῆσεται περὶ τῶν
 ἡγνοημένων. ³² πέπομφα δὲ καὶ τὸν
 Μενέλαον παρακαλέσονται ὑμᾶς. ³³ ἐβό-
 ωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακο-
 στοῦ ὁγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ
 δεκάτῃ. ³⁴ ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕ-
 τως. Κόιντος Μέμμιος, Τίτος Μάν-
 λιος, πρεσβύται Ῥωμαῖον, τῷ δήμῳ
 τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. ³⁵ ὑπὲρ ὧν
 Ἀυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συ-
 νέχωρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνευδοκοῦ-
 μεν. ³⁶ ἃ δὲ ἔκρινε προσανεχθῆναι
 τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρή-
 μα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα
 ἐκθῶμεν ὡς καθήκει ὑμῖν. ἡμεῖς γὰρ
 προσάγομεν πρὸς Ἀντίοχειαν. ³⁷ διὸ
 σπεύσατε, καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως
 καὶ

καὶ ἡμεῖς ἐπιγινώμεν ὅποίας ἐστὲ γνώ-
μης, ³⁸ ὑγιαίνετε. ἔτους ἑκατοστοῦ
τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμ-
πτη καὶ δεκάτῃ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Γενομένων τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ
μὲν Ἀνσίας ἀπῆε πρὸς τὸν βασιλέα,
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγί-
νοντο. ² τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατη-
γῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ
Γενναίου, ἔτι δὲ Ἰερώνυμος καὶ Δη-
μοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ
Κυπριαρχῆς, οὐκ εἶον αὐτοὺς εὐστα-
θεῖς καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγειν. ³ Ἰοπ-
πίται δὲ τηλικούτῳ συνετέλεσαν τὸ
δυσόεθμα, παρακαλέσαντες τοὺς συν-
αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι
εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ' αὐτῶν σκά-
φῃ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὡς μηδε-
μίας ἐνστάσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενεί-
ας. ⁴ κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
ὑψήφισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων
ὡς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων καὶ μηδὲν
ὑποπτόν ἔχοντων, ἐπαναχθέντας αὐ-
τοὺς ἐβύθισαν, ὄντας οὐκ ἔλαττον
τῶν διακοσίων. ⁵ μεταλαβὼν δὲ Ἰου-
δας τὴν γεγονυῖαν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς
ἀμόνητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐ-
τὸν ἀνδράσι, ⁶ καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν
δίκαιον κριτὴν Θεόν, παρεγένετο ἐπὶ
τοὺς μαιφόνους τῶν ἀδελφῶν. καὶ τὸν
μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπρησε, καὶ τὰ
σκάφῃ κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμ-
φυγόντας ἐξεκέντησε. ⁷ τοῦ δὲ χωρίου
συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν ὡς πάλιν ἡ-
ξων καὶ τὸ σὺμπαν τῶν Ἰοππιτῶν
ἐκριζῶσαι πολίτευμα. ⁸ μεταλαβὼν δὲ
καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτε-
λεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροι-
κοῦσιν Ἰουδαίοις, ⁹ καὶ τοῖς Ἰαμνί-
ταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, ὑψῆψε τὸν λι-
μένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι
τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων
τεσσαράκοντα. ¹⁰ ἐκείθεν δὲ ἀποσπα-
σθέντα σταδίων ἑννέα, ποιούμενων
τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθειον, προσέ-
βαλον Ἀραβες αὐτῷ οὐκ ἐλάττους
τῶν πεντακισχιλίων, ἵππεις δὲ πεντα-
κόσιοι. ¹¹ γενομένης δὲ καρτερᾶς μά-
χης, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδα διὰ τὴν

παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν εὐμερῆσαν-
των, ἑλαττωθέντες οἱ Νομαδῆς Ἀρα-
βες ἤξιον δοῦναι τὸν Ἰούδα δεξιὰν
αὐτοῖς, ὑπισχνούμενοι καὶ βοσκήματα
δῶσειν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελῆσαι
αὐτοῖς. ¹² Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς
ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους,
ἐπεχώρησεν εἰρήνην ἄξιον πρὸς αὐτούς.
καὶ λαβόντες δεξιὰς εἰς τὰς σκηνὰς
αὐτῶν ἐχωρίσθησαν. ¹³ ἐπέβαλε δὲ
καὶ ἐπὶ τινὰ πόλιν γεφυροῦν ὀχυρὰν
καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην καὶ παμ-
μύεσιν ἔδνει κατοικουμένην, ὄνομα
δὲ Κάσπιν. ¹⁴ οἱ δ' ἐνδον πεποιθότες
τῇ τῶν τεχνῶν ἐρμηνότητι, τῇ τε τῶν
βρωμάτων παραδίσει, ἀναγωγότερον
ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τὸν Ἰούδα λοιδο-
ροῦντες καὶ προσέτι βλασφημοῦντες
καὶ λαλοῦντες ἅ μὴ θέμις. ¹⁵ οἱ δὲ πε-
ρὶ τὸν Ἰούδα ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέ-
γαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὸν ἄτερ
κριῶν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατα-
κρημνίσαντα τὴν Ἱερικὴν κατὰ τοὺς
Ἰησοῦ χρόνους, ἐνέσεισαν θρηνησά-
σῃ τείχει. ¹⁶ καταλαβόμενοι τε τὴν
πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυνθί-
τους ἐποίησαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν
παρακειμένην λίμνην, τὸ πλάτος ἔχου-
σαν σταδίων δύο, κατάρρyton αἵματι
πεπληρωμένην φαίνεσθαι. ¹⁷ ἐκείθεν
δὲ ἀποσπασάντες σταδίων ἑπτακο-
σίους πενητήκοντα δῆνυσαν εἰς τὸν
Χάρακα πρὸς τοὺς λεγομένους Του-
βιήνους Ἰουδαίους. ¹⁸ καὶ Τιμόθειον
μὲν ἐπὶ τῶν τόπων οὐ κατέλαβον, ἀ-
πρακτὸν τε ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυ-
κότα, καταλειποτάτα δὲ φρουρὰν ἐν
τινὶ τόπῳ καὶ μάλα ὀχυρὰν. ¹⁹ Δωσί-
θεος δὲ καὶ Σωσίπατρος τῶν περὶ τὸν
Μακκαβαίων ἡγεμόνων ἐξοδεύσαντες
ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ Τιμοθέου κατα-
λειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους
τῶν μυρίων ἀνδρῶν. ²⁰ ὁ δὲ Μακκα-
βαῖος διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν
σπερηδὸν, κατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν
σπειρῶν, καὶ ἐπὶ τὸν Τιμόθειον ὠρη-
σεν ἔχοντα περὶ αὐτὸν μυριάδας δώ-
δεκα πεζῶν, ἵππεις δὲ χιλίους πρὸς
τοῖς πεντακοσίοις. ²¹ τὴν δὲ ἐφοδὸν
μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος προσ-
εξαπέστειλεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέ-
κνα

να καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον. ἦν γὰρ δυσπολλόρηκτον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τὴν τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα. ²² ἐπιφανείσης δὲ τῆς Ἰουδα σπείρας πρώτης, καὶ γενομένου δέους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς τοῦ πάντα ἐφορῶντος ἐκφανείας γενομένου ἐπ' αὐτούς, εἰς φυγὴν ὤρμησαν ἄλλος ἄλλῃ φερόμενος, ὥς τε πολλὰκις ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάπτεσθαι, καὶ τοῖς τῶν ἑαφ' ἑαυτοῖς ἀνακείρεσθαι. ²³ ἐποικίτο δὲ τὸν διαγρῶν εὐτονώτερον Ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους, διέφθορε τε εἰς μυριάδας τρεῖς ἀνδρῶν. ²⁴ αὐτοὺς δὲ ὁ Τιμόθεος ἐμπειρῶν τοῖς περὶ τὸν Δωσίθεον καὶ Δωσίπατρον ἡξίου μετὰ πολλῆς γοητείας ἑξαφῆναι σῶον αὐτόν. διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς ἦν δὲ ἀδελφούς ἔχειν, καὶ τουτούς ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποθάνοι. ²⁵ πιστώσαντο δὲ αὐτοῦ διὰ πλειόνων τὸν ὀρισμὸν ἀποκαταστήσειν τοῦτους ἀπημάντους, ἀπέλυσαν αὐτόν ἔνεκα τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας. ²⁶ ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀναργατεῖον κατέσφαξε μυριάδας σωματίων δύο καὶ πεντακισχίλους. ²⁷ καὶ μετὰ τὴν τούτων τροπὴν καὶ ἀπώλειαν ἐπεστράτευσεν Ἰούδας καὶ ἐπὶ Ἑρρών πόλιν ὀχυράν, ἐν ἣ κατέφαυ Ἀνσίας καὶ πάμφυλα πλήθη. νεαταὶ δὲ πρὸ τῶν τειχῶν κατεστῶτες βωμολαεοὶ ἀπέμαχοντο εὐρώστως, ἐνθαδὲ ὀργάνων καὶ βελῶν πολλὰι παραθέσεις ὑπῆρχον. ²⁸ ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν δυνάστην, τὸν μετὰ κράτους συντρίβοντα τῆς τῶν πολεμίων ἀλκῆς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑποχείριον. καὶ κατέστρωσαν τῶν ἐνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχίλους. ²⁹ ἀνακλιθέντες δὲ ἐκλήθον ὥρμησαν ἐπὶ Σινθῶν πόλιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὺμιν σταδίους ἑξαποσίους. ³⁰ ἀπομαρτυρησάντων δὲ τῶν ἐκτὸς κατοικοῦντων Ἰουδαίων, ἦν οἱ Σινθωπολίται ἔσχον πρὸς αὐτοὺς εὖνοιαν, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἡμερον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο, ³¹ εὐχαριστήσαντες αὐτοῖς καὶ προσ- παρακαλέσαντες, καὶ εἰς τὰ λοιπα

πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλὺμα τῆς τῶν ἐβδωμάδων ἑορτῆς οὕσης ὑπογύου. ³² μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοστὴν ὤρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰδουμαίας στρατηγόν. ³³ ἐξῆλθεν δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων, ³⁴ καὶ παραταξαμένων εὐτέβη περὶ ὀλίγους τῶν Ἰουδαίων. ³⁵ Δωσίθεος δὲ τις τῶν τοῦ Βακίνορος ἐφεπκοὺς ἀνὴρ καὶ καρτερός εἶχετο τοῦ Γοργίου, καὶ λαβόμενος τῆς χλαυίδος ἤγαγε αὐτὸν εὐρώστως, καὶ βουλόμενος τὸν κατέρατον λαβεῖν ζωγράφον, τῶν ἱππέων Θρακῶν τινὸς ἐπενεχθέντος αὐτῶ καὶ τὸν ὅμον καθιλόντος, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά. ³⁶ τῶν δὲ περὶ τὸν Ἑσδριν ἐπιπλείων μαχομένων καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν κυρίον σύμμαχον φανῆναι καὶ προσδηγὸν τοῦ πολέμου, ³⁷ καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τὴν μετ' ὕμνων κραυγὴν, ἀταβοήσας, καὶ ἐνστάσας ἀπρὸςδοκίμους τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποιήσατο. ³⁸ Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στρατεῦμα ἤγεν εἰς Ὀδολλάρ πόλιν. τῆς δὲ ἐβδωμάδος ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐβδωμὸν ἀγνεσθέντες αὐτοῖσι τὸ σάββατον διήγαγον. ³⁹ τῇ δὲ ἐκρομῇ ἦλθον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τῆς χρείας ἐγεγονε, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακαμίσσασθαι, καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποσταστῆσαι εἰς τοὺς πατρῷους τόπους. ⁴⁰ εὖρον δὲ ἐκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας ἱερῶματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνεῖας εἰδώλων, ὧν ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους. τοῖς δὲ πασι σάφες ἐγένετο διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τοῦδε πεπτωκέναι. ⁴¹ πάντες οὖν εὐλογησάντες τοῦ δικαιοκρίτου κυρίου, τοῦ τὰ κεκαρμμένα φανερά ποιῆντος, ⁴² εἰς ἱκεσίαν ἐτράπησαν ἀξιώσαντες τὸ γεγονός ἀμάρτημα τελείως ἑξαλειφθῆναι. ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρέκάλεσε τὸν πληθὺς συντηροῦν ἑαυτοὺς ἀνακαρτίτους εἶναι, ὅτι ὅσιν ἑωρακότας τὰ γεγονότα διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν. ⁴³ ποιησάμενός τε κατ' ἀνδραλογίαν κατακαμύ-

σματα

σρατα εἰς ἄργυριον δραχμὰς διςχιλίαις, ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσόλυμα προσαγα-
γαλὲν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν, πάννυ
καλῶς καὶ ἀσπεύως πράττων, ὑπὲρ
ἀναστάσεως διαλογιζόμενος. ⁴⁴ εἰ γὰρ
μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστῆναι
προσέδοκα, περισσὸν ἂν ἦν καὶ ληρώ-
δες ὑπὲρ νεκρῶν προσεγγέσθαι. ⁴⁵ εἰ
ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμω-
μένοις κάλλιστον ἀποκείμενον χαρι-
σθηρίον, ὅσα καὶ εὐσεβῆς ἡ ἐπίνοια.
ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἐκίλα-
σμόν ἐποιήσατο, τῆς ἁμαρτίας ἀπο-
λυθῆναι.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τῷ δὲ ἐνάτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ
ἐκατοστῷ ἔτει προσέπεσε τοῖς περὶ τὸν
Ἰουδαν, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα πα-
ραγενέσθαι σὺν πλήθει ἐπὶ τὴν
Ἰουδαίαν. ² καὶ σὺν αὐτῷ Λυσίαν
τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπὶ τῶν πραγμά-
των, ἑκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνι-
κὴν πεζῶν μυριάδας ἑνδεκα, καὶ ἱπ-
πεῖς πεντακισχιλίους τριακοσίους, καὶ
ἐλέφαντας εἰκοσιδυό, ἄρματα δὲ δε-
κανήν τετρακόσια. ³ καὶ Μινέλαος
δὲ συνέμειξεν αὐτοῖς, καὶ παρεκάλε-
μετα πολλῆς εἰρωνείας τὸν Ἀντίοχον,
οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος, οἰό-
μενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθῆ-
σθαι. ⁴ ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλέων
ἐξήγειρε τὸν θυμὸν τοῦ Ἀντίοχου ἐπὶ
τὸν ἀλιτῆριον, καὶ Λυσίου ὑποδεί-
ξαντος τούτου αἰτίον εἶναι πάντων
τῶν κακῶν, προσέταξεν, ὥς ἔθος ἔ-
στιν, ἐν τῷ τόπῳ, προσαπολέσαι ἀγα-
γόντας αὐτὸν εἰς Βέροιαν. ⁵ ὅτι δὲ
ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πη-
χῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον
εἶχε περιφερές πάντοθεν ἀπόρημνον
εἰς τὴν σποδόν. ⁶ ἐνταῦθα τὸν ἱερο-
συλαῖας ἔνοχον ὄντα, ⁷ καὶ τινῶν ἁλ-
λων κακῶν ὑπεροχὴν τετιδιμημένον, ἁ-
παντες προσωδοῖσιν εἰς ὄλεθρον.
⁸ τοιοῦτω μὲν τὸν παράνομον συνέ-
βη θανεῖν, μὴδὲ τῆς γῆς τυχόντα Με-
νέλαον πάννυ δικαίως. ⁹ ἐπεὶ γὰρ συν-
τελέσαστα πολλὰ περὶ τὸν βωμὸν ἁ-
μαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἄγνων ἦν καὶ
ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκο-
μίσαστο. ¹⁰ τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασι-

λεὺς βεβαρβαρωμένος ἤρχετο, τὰ χει-
ριστά τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γε-
γονότων ἐνδεικόμενος τοῖς Ἰουδαίοις.
¹⁰ μεταλαβὼν δὲ Ἰουδας ταῦτα παρ-
ἡγγεῖλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας καὶ νυ-
κτὸς ἐπικαλεῖσθαι τὸν κύριον, εἰποτε
ἄλλοτε, καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ
νόμου καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου
στερεῖσθαι μέλλουσι, ¹¹ καὶ τὸν ἄρτι
βραχέως ἀνεφυκότα λαὸν μὴ ἑᾶσαι
τοῖς δυσφημοῖς ἔθνειν ὑποχειρῶν;
γενέσθαι. ¹² πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποι-
ησάντων ὁμοῦ καὶ καταξιώσαντων
τὸν ἐλεημονα κύριον μετὰ κλυθμοῦ
καὶ ἡσιγῶν καὶ προπτύσεως ἐφ' ἡ-
μέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέ-
σας αὐτοὺς ὁ Ἰουδᾶς ἐκέλευσε παρα-
γίνεσθαι. ¹³ καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς
πρωθυετέροις γενόμενος ἐβουλεύσατο
πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στρα-
τευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ γενέσθαι
τῆς πόλεως ἐγκαταεῖς, ἐξελθόντας κρι-
ναὶ τὰ πραγματικά τῇ τοῦ κυρίου βοη-
θείᾳ. ¹⁴ δοὺς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ
κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς
σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέ-
χρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ,
πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποιή-
σατο περὶ Μωδῆν τὴν στρατοπέδειαν.
¹⁵ δοὺς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν σύνθημα
θεοῦ νίκης, μετὰ νεανίσκων ἁριστῶν
κεκρμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τὴν
βασιλικὴν αὐλήν, ἐν τῇ παρεμβολῇ
ἀνείλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους, καὶ
τὸν πρωτεύοντα τῶν ἐλεφάντων σὺν
τῷ κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε, ¹⁶ καὶ
τὸ τέλος τὴν παρεμβολὴν δέσους καὶ
ταραχῆς ἐπλήρωσαν, καὶ ἐξέλεσαν εὐ-
ημεροῦντες. ¹⁷ ὑποφαινούσης δὲ ἦδη
τῆς ἡμέρας τοῦτ' ἐγέγονε, διὰ τὴν
ἐπαρηγρυσαν αὐτῷ τοῦ κυρίου σκέ-
πην. ¹⁸ ὁ δὲ βασιλεὺς εἰληφῶς γεῦσιν
τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας, κατε-
πειράσε διὰ μεθόδων τοὺς τόπους.
¹⁹ καὶ ἐπὶ Βαθασύρα φρουρίον ὀχυ-
ρὸν τῶν Ἰουδαίων προσῆγεν καὶ ἐτρο-
πούτο, προσέκρουε, ἡλαττονοῦτο.
²⁰ τοῖς δὲ ἐνδὸν Ἰουδας τὰ δέοντα
εἰσέπεμψε. ²¹ προσήγγειλε δὲ τὰ μυ-
στήρια τοῖς πολέμοις Ῥόδοκος ἐκ τῆς
Ἰουδαϊκῆς τάξεως. ἀνεξητήθη δὲ, καὶ
κατε-

κατελήφθη, καὶ κατεκλείσθη. ²² ἔδευ-
τερολογησεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθ-
σουρα, δεξιὰν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπῆει,
προέβαλε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, ἡτ-
των ἐγένετο, ²³ μετέλαβεν ἀπονενοῆ-
σθαι τὸν Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν
ἀπολελειμμένον ἐπὶ τῶν πραγμάτων,
συνεχύθη. τοὺς Ἰουδαίους παρεκάλε-
σεν, ὑπετάγη, καὶ ὤμοσεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς δικαίους. συνελύθη καὶ θυσίαν
προσηγάγεν, ἐτίμησε τὸν νεώ, καὶ τὸν
τόπον ἐφιλανθρώπησε, ²⁴ καὶ τὸν
Μακκαβαῖον ἀπέδεδεξάτο. κατέλιπε
στρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαῖδος ἕως τῶν
Γερόνηθον ἡγεμονίδην. ²⁵ ἦλθεν εἰς
Πτολεμαῖδα. ἔδυσφόρουν περὶ τῶν
συνθηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, εἰδείναζον
γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν ἀθετεῖν τὰς
διαστάσεις. ²⁶ προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βή-
μα Ἀυσίας, ἀπελογήσατο ἐνδεχομένως,
συνέπεισε, κατεπράυνεν, εὐμενεῖς ἐποί-
ησεν, ἀνέβλεψεν εἰς Ἀντιόχειαν. οὕτω
ταῦτο βασιλεύσεως τῆς ἐφοδοῦ καὶ τῆς
ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

Κ Ε Φ. Ι Δ'.

Μετὰ δὲ τριετῇ χρόνον προσέπεισε
τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν Δημήτριον τὸν
τοῦ Σέλευκου διὰ τοῦ κατὰ Τρίπολιν
λυμένου εἰσπλεύσαντα μετὰ πλήθους
ισχυροῦ καὶ στόλου, ² κερταρηκέναι
τῆς χώρας ἐπανελόμενον Ἀντίοχον καὶ
τὸν τούτου ἐπίτροπον Ἀυσίαν. ³ Ἀλ-
κιμος δὲ τις προγενόμενος ἀρχιερεὺς,
ἐκουσίως δὲ μεμολυμμένος ἐν τοῖς τῆς
ἐπιμιξίας χρόνοις, συννόησας ὅτι καθ'
ὄντιναοῦν τρόπον οὐκ ἔστιν αὐτῷ σω-
τηρία, οὐδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον
ἔτι πρόσδοδος, ⁴ ἦκε πρὸς τὸν βασιλέα
Δημήτριον πρῶτῳ καὶ πεντηκοστῷ
καὶ ἑκατοστῷ ἔτι, προσάγων αὐτῷ
στέφανον χρυσοῦν καὶ φοῖνικα, πρὸς
δὲ τούτοις τῶν νομιζομένων θαλλῶν
τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ-
συχίαν ἔσχε. ⁵ καιρὸν δὲ λαβὼν τῆς
ἰδίας ἀνοίας συνεργόν, προσκλήθεις
εἰς συνέδριον ὑπὸ τοῦ Δημητρίου, καὶ
ἐπερωτηθεὶς ἐν τίνι διαθῆσει καὶ βου-
λῇ καθιεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς
ταῦτα ἔφη. ⁶ οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰου-
δαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφηγῆται Ἰούδας
ὁ Μακκαβαῖος, πολεμοτροφοῦσι καὶ

στασιάζουσιν, οὐκ ἔωτες τὴν βασι-
λείαν εὐσταθείας τυχεῖν. ⁷ ὅθεν ἀπ-
λόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, λέγω
δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῖρο νῦν ἐλή-
λυθα. ⁸ πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀη-
κόντων τῷ βασιλεῖ γνησίως φρονῶν,
δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν
στοχαζόμενος. τῇ μὲν γὰρ τῶν προ-
ρημμένων ἀλογιστία τὸ σύμπαν ἡμῶν
γένος οὐ μικρῶς ἀκλήρη. ⁹ ἕκαστα δὲ
τούτων ἐπεγνώκως σὺ βασιλεῦ, καὶ
τῆς χώρας καὶ τοῦ περισταμένου γέ-
νους ἡμῶν προνοήσῃ, καθ' ἣν ἔτι;
πρὸς ἀπαντας εὐπατριστον φιλα-
θροπίαν. ¹⁰ ἄχρι γὰρ Ἰούδας περὶ-
στειν, ἀδύνατον εἰρήνης τυχεῖν τὰ πράγ-
ματα. ¹¹ τοιούτων δὲ ὑπὸ τούτου,
θάττον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσ-
μενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδαν
προσεπύρωσαν τὸν Δημήτριον. ¹² πρὸς
καλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸν
γενόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ στρατη-
γὸν ἀναδείξας τῆς Ἰουδαίας, ἐκπι-
στείλει, ¹³ δοὺς ἐντολὰς, αὐτὸν μὲν τὸν
Ἰούδαν ἐπανελεῖσθαι, τοὺς δὲ συν αὐ-
τῷ σκορπίσαι, κατεστήσῃ δὲ Ἀλκι-
μον ἀρχιερέα τοῦ μεγίστου ἱεροῦ. ¹⁴ τα
δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαίας πεφυγαδευκότες
τὸν Ἰούδαν ἔθνην συνέμιγρον ἀγέλῃσι
τῷ Νικάνορι, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀτυ-
χίας καὶ συμφορὰς ἰδίας εὐημερίας
δοκοῦντες ἐσέσθαι. ¹⁵ ἀκούσαντες δὲ
τὴν τοῦ Νικάνορος ἐφοδὸν καὶ τὴν
ἐπίθεσιν τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι
γῆν ἐλιτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συ-
στήσαντα τὸν ἑαυτοῦ λαόν, αἱ δὲ μετ'
ἐπιφανείας ἀντιλαβανόμενοι τῆς ἐ-
αυτοῦ μερίδος. ¹⁶ προστάξαντος δὲ
τοῦ ἡγουμένου ἐκείθεν εὐθέως ἀνί-
ξεν, καὶ συμμίγρουσι αὐτοῖς ἐπὶ
κώμην Λεσσαοῦ. ¹⁷ Σίμων δὲ ὁ ἀδελ-
φὸς Ἰούδα συμβεβληκῶς ἦν τῷ Νι-
κάνορι, βραχέως δὲ διὰ τὴν αἰφνίδιον
τῶν ἀντιπαλῶν ἀφασίαν ἐπτακῶς
¹⁸ ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνορ ἦν ἐλ-
χον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθῶν
καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγασσιν
εὐψυχίαν, ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι'
αἱμάτων ποιήσασθαι. ¹⁹ διότι ἐπὶ
Ποσιδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ
Ματταθίαν δοῦναι καὶ λαβεῖν δεῖναι·
²⁰ πλεῖ.

20 πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀπακοινωσαμένον, καὶ φανείσης ὁμαψήφου γνῶμης, ἐπένωσαν τὰς συνθήκας. 21 ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἤξουσιν εἰς τὸ αὐτό. καὶ προῆλθε, καὶ παρ' ἑκάστου διαφόρους ἔδωσαν δῖφρους. 22 διέταξεν Ἰουδας ἐνόπλους ἐτοίμους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις, μὴ ποτε ἐκ τῶν πολεμίων αἰφνιδίως κακουργία γένηται, τὴν ἁρμόδουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν. 23 διέτριβεν δὲ ὁ Νικάνωρ ἐν Ἱερουσολύμοις, καὶ ἐπραττειν οὐθέν ἄτοπον. τοὺς δὲ συναχθέντας ἀγελαίους ὄχλους ἀπέλυσε. 24 καὶ εἶχε τὸν Ἰουδαν διαπαντός ἐν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο. 25 παρέκαλεσε αὐτὸν γῆμαι καὶ παιδοποιήσασθαι. ἐγάμησεν, εὐστάθισαν, ἐκοινωνήσκει βίον. 26 ὁ δὲ Ἀλκιμος συνιδὼν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν καὶ τὰς γενομένας συνθήκας, ἀναλαβὼν ἦκε πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ ἔλεγε τὸν Νικάνωρα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων. τὸν γὰρ ἐπίβουλον τῆς βασιλείας Ἰουδαν διάδοχον ἀναδέδειχεν ἑαυτοῦ. 27 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκθυμὸς γενόμενος, καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνωρι φάσκων ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελύων δὲ τὸν Μακκαβαίων δέσμιον ἐξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν. 28 προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνωρι, συνεκέρυτο καὶ δυσκόρως ἔφευγε, εἰ τὰ διεσταλμένα ἀθετήσῃ μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἡδίκηκός. 29 ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεὶ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, εὐκαιρὸν ἐτήρει στρατηγῆματι τοῦτ' ἐπιτελέσαι. 30 ὁ δὲ Μακκαβαίος αὐστηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τὸν Νικάνωρα πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν εἰδισμένην ἀπάντησιν ἀγριωτέραν ἐσχηκότα, νοήσας οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου τὴν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέψας οὐκ ὀλίγους τῶν περὶ ἑαυτὸν, συνεκρύπτετο τὸν Νικάνωρα. 31 συγγνούς δὲ ὁ ἕτερος ὅτι γενναίως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστρατηγῆται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον καὶ ἅγιον ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας προσα-

γόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τὸν ἄνδρα. 32 τῶν δὲ μεθ' ὅρων φασκόντων μὴ γινώσκειν ποῦ ποτ' ἐστὶν ὁ ζητούμενος, 33 προτείνας τὴν δεξιάν εἰς τὸν νεῶν, ταῦτα ὥρμασε. ἔαν μὴ δέσμιόν μοι τὸν Ἰουδαν παραδῶτε, τόνδε τοῦ θεοῦ σῆκον εἰς πεδίον παιήσω, καὶ τὸ θυσιαστήριον κατασκάψω, καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διόνυσῳ ἐπιφανὲς ἀναστήσω. 34 τοιαῦτα δὲ ἐπὶ τῶν ἀπῆλθεν. οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλοῦντο τὸν διαπαντὸς ὑπέρμαχον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ταῦτα λέγοντες. 35 σὺ κύριε, τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκευάσας ἐν ἡμῖν γενέσθαι. 36 καὶ νῦν ἄγε παντὸς ἁγιασμοῦ κύριε διατήρησον εἰς αἰῶνα ἁμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον. 37 Φαίς δὲ τις τῶν ἀπὸ Ἱερουσολύμων πρεσβυτέρων ἐμηνύθη τῷ Νικάνωρι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκούων, καὶ κατὰ τὴν εὐνοίαν πατὴρ τῶν Ἰουδαίων προσαγορευόμενος. 38 ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμείας κρίαις ἐκγεννημένος Ἰουδαίου, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενείας. 39 βουλόμενος δὲ Νικάνωρ πρόδηλον ποιῆσαι, ἣν εἶχε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμένειαν, ἀπέστειλε στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτόν. 40 ἔδοξε γὰρ ἐκείνον συλλαβῶν τούτοις ἐργάσασθαι συμφοράν. 41 τῶν δὲ πληθῶν μελλόντων τὸν πύργον καταλαβεσθαι, καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων, καὶ κελυόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑπάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος ὑπέβηκεν ἑαυτῷ ἕξφορ, 42 εὐγενῶς θέλων ἀποθανεῖν, ἥπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχειρίως γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι. 43 τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευθιγῆσας διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ σπουδὴν, καὶ τῶν ὅλων εἰς τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὄχλους. 44 τῶν δὲ ταχέως ἀναποδιπνάντων γενομένου διαστήμα-

τος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα. ⁴⁵ ἔτι δὲ ἔμπρους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἔξαναστάς φερομένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων, καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν, καὶ στάς ἐπὶ τινος πέτρας ἀποβρώγαδος, ⁴⁶ παντελῶς ἔξαιμος ἦδη γενομένος, προβαλὼν τὰ ἔντερα καὶ λαβὼν ἑκατέραις ταῖς χερσίν, ἐνέσιπτε τοῖς ὄχλοις. καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δεσποζόντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τόνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ὁ δὲ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰούδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάρειαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ² τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαίων λεγόντων, μηδαμῶς οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσης, δόξαν δὲ ἀπομέρισον τῇ προτετιμημένῃ ὑπὸ τοῦ πάντα ἐξορῶντος μεθ' αἰοτήτος ἡμέρᾳ. ³ ὁ δὲ τρισαλιτήριος ἐπηρώτησεν, εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προσεταχὼς ἀγείρειν τῶν σαββάτων ἡμέρας; ⁴ τῶν δὲ ἀποφνημαμένων, ἔστιν ὁ κύριος ζῶν αὐτοῖς ἐν οὐρανῷ δυνάστης, ὁ κελύσας ἀσκεῖν τὴν ἐβδομάδα. ⁵ ὁ δὲ ἕτερος, κἀγὼ φησι, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσων αἶρην ὅπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν. ὁ μὲν οὐ κατέσχεν ἐπιτελεῖσαι τὸ σθένιον αὐτοῦ βουλήμα. ⁶ καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ, μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν συστήσασθαι τρόπαιον. ⁷ ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποιστὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψεως τεύξασθαι παρὰ τοῦ κυρίου. ⁸ καὶ παρεκάλε τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιᾷν τὴν τῶν ἔθνων ἐξοδόν, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα, καὶ ταῦν προσδοκᾶν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν. ⁹ καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς

ἀγῶνας οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμότερους αὐτοὺς κατέστησε. ¹⁰ καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτοὺς, παρηγγεῖλεν ἅμα παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἔθνων ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὄραν παραβάσιν. ¹¹ ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας οὐ τὴν ἀσπίδων καὶ λογῶν ἀσφάλειαν, ὥς τὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παράκλησιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιοπίστον ὑπαρ τι πατάς εὐφρανεν. ¹² ἦν δὲ ἡ τοῦτου θεωρία τοιαύτη. Ὀνίαν τὸν γενομένου ἡμερέα ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, αἰδημονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, πρῶτον δὲ τοῦ τρόπου, καὶ λαλίαν προῖεμενον πρὸν γένεω, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετημένα πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς οἰκεία, τοῦτοι τὰς χεῖρας προτείναντα κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι. ¹³ εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆσαι ἄνδρα πολλὰ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστὴν δὲ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶπα τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχὴν. ¹⁴ ἀποκριθέντα δὲ τὸν Ὀνίαν εἰπεῖν. ὁ φιλέδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσεχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερειάας ὁ τοῦ Θεοῦ προσφίτης. ¹⁵ προτείναντα δὲ τὸν Ἱερειάαν τὴν δεξιὰν παραδόναι τῷ Ἰούδα ῥομφαίαν χρυσῇν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι τάδε. ¹⁶ λάβε τὴν ἀγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς θρασυαίς τοὺς ὑπεναντίους. ¹⁷ παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάντες καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ' ἀρετὴν παρεμῆσαι καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθώσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γυναικῶς δὲ ἐμφέρεισθαι, καὶ μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐμπλακέντες κρίναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ ἅγια καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν. ¹⁸ ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἐπὶ δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἧττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἁγίων, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τοῦ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος. ¹⁹ ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατελιημένοις οὐ παρρηγος ἀγωνία ταρασσομένοις τῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς. ²⁰ καὶ πάντων ἔσθ' προσδοκόντων τὴν ἐσομένην κρίσιν, καὶ ἡδὴ συμμιξαντων τῶν πολέμων

καὶ

καὶ τῆς στρατιάς ἐκταγείσης, καὶ τῶν
Θηρίων ἐπὶ μέρος εὐκαιρον ἀποκατα-
σταθέντων, τῆς τε ἵππου κατὰ κέρας
τεταγμένης, ²¹ συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος
τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν καὶ τῶν
ὀπλῶν τὴν ποικίλην παρασκευὴν, τὴν
τε τῶν θηρίων ἀγριότητα, προτείνας
τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλέ-
σατο τὸν τερατοποιὸν κύριον τὸν κατ-
όπτην, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὀ-
πλῶν ἡ νίκη, καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ κρι-
θεῖν, τοῖς ἀξίοις περιποιεῖται τὴν νί-
κην. ²² ἔλεγε δὲ ἐπικαλούμενος τόνδε
τὸν τρόπον. σὺ δέσποτα ἀπέστειλας
τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ Ἐζεκιὺ τοῦ βα-
σιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνείλες ἐκ
τῆς παρεμβολῆς Σενναχηρίμ εἰς ἑκα-
τὸν ὀδοκμονταπέντε χιλιάδας. ²³ καὶ
νῦν δυνάστα τῶν οὐρανῶν ἀπόστει-
λον ἄγγελον ἀγαθὸν ἐμπροσθεν ἡμῶν
εἰς θεόν καὶ τρόμον. ²⁴ μεθέξει βρα-
χίονός σου καταπλαγείσαν οἱ μετὰ
βλασφημίας παραγεγνημένοι ἐπὶ τὸν ἁ-
γίόν σου λαόν. καὶ οὗτος μὲν ἐν του-
τοῖς ἔληξεν. ²⁵ οἱ δὲ περὶ τὸν Νικά-
νορα μετὰ σαλπίγγων καὶ παιάνων
προεῆγον. ²⁶ οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν
μετ' ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν συνέμιζαν
τοῖς πολεμίοις. ²⁷ καὶ ταῖς μὲν χερσὶν
ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς
τὸν θεὸν εὐχόμενοι, κατέστρωσαν οὐ-
δὲν ἦττον μυριάδων τριῶν καὶ πεντα-
κισχιλίων, τῇ τοῦ θεοῦ μεγάλως ἐν-
φρανθέντες ἐπιφανείᾳ. ²⁸ γενόμενοι δὲ
ἀπὸ τῆς χρείας, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνα-
λίσκοντες, ἐπέγνωσαν προπετωκότα
Νικάνορα σὺν τῇ πανοπλίᾳ. ²⁹ γενο-
μένης δὲ κραυγῆς καὶ ταραχῆς, εὐλό-
γουν τὸν δυνάστην τῇ πατρίᾳ φωνῇ.
³⁰ καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σώμα-
τι καὶ ψυχῇ πρωταγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν
πολιτῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὐνοίαν εἰς
ὁμοιοθεΐας διαφυλάξας, τὴν τοῦ Νικά-
νορος κεφαλὴν ἀποτιμόντας καὶ τὴν

χεῖρα σὺν τῷ ὤμῳ φέρειν εἰς Ἱεροσό-
λυμα. ³¹ παραγεγνημένος δὲ ἐκεῖ καὶ
συγκαλέσας τοὺς ὁμοιοθετεῖς, καὶ τοὺς
ιερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου στήσας,
μετεπέμψατο τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας. ³² καὶ
ἐπιδειξάμενος τὴν τοῦ μισαοῦ Νικά-
νορος κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ δυσ-
φήμου, ἦν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ
παντοκράτορος οἶκον ἐμεγαλάνησεν,
³³ καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ δυσσεβοῦς
Νικάνορος ἐκτεμών, ἔφη κατὰ μέρος
δώσειν τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα
τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμά-
σαι. ³⁴ οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ κύριον, λέγον-
τες, εὐλογητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυ-
τοῦ τόπον ἀμίαντον. ³⁵ ἐξέδησε δὲ
τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς
ἄκρας ἐπιδήλον πᾶσι, καὶ φανερόν τῆς
τοῦ κυρίου βοηθείας σημεῖον. ³⁶ καὶ
ἐδογματίσαν πάντες μετὰ κοινῷ ψη-
φίσματος μηδαμῶς ἔασαι ἀπαρασῆ-
μαντον τὴνδε τὴν ἡμέραν. ἔχειν δὲ
ἐπίσημον τὴν τρισκαίδεκάτην τοῦ δω-
δεκάτου μηνός, Ἄδαρ λέγεται τῇ Συ-
ριακῇ φωνῇ, πρὸ μᾶς ἡμέρας τῆς
Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας. ³⁷ τῶν οὖν κα-
τὰ Νικάνορα χωρησάντων οὕτω, καὶ
ἀπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης
τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ
αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον.
³⁸ καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐδίχτως τῇ
συντάξει, τοῦτο καὶ αὐτὸς ᾔθελον.
εἰ δὲ εὐτελῶς καὶ μετρίως, τοῦτο ἐφι-
κτὸν ἦν μοι. ³⁹ καθάπερ γὰρ οἶνον
καταμόνας πίνειν, ὥς αὐτὸς δὲ καὶ ὕ-
δωρ πάλιν πολέμιον. ὃν δὲ τρόπον
οἶνος ὕδατι συγκερασθεὶς ἡδύς, καὶ
ἐπιτερετῇ τὴν χάριν ἀποτελεῖ, οὕτω
καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρ-
πει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ
συντάξει. ἐνταῦθα δὲ ἔσται ἡ τε-
λευτή.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΤΡΙΤΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ὁ δὲ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγέλλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζαῖαί τε καὶ ἵππικαί, αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Βαβυλῶνα τόπων, ὅπου παρεμβληκυῖσαν οἱ περὶ Ἀντιόχου. ² Θεοδοτος δὲ τις ἐκπληρῶσαι τὴν ἐπιβουλήν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προὔποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Ἰππολεμῶν καὶ τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἰππολεμαίου σκηνήν, ὥς μόνος κτείνειν αὐτόν, καὶ ἐν τούτῳ διαλύσαι τὸν πόλεμον. ³ τούτου δὲ διαγαγὼν Δουσίθεος ὁ Ἀρμένιου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα καὶ τῶν πατρίων δογματῶν ἀπῆλλοτριωμένος, ἀσχημὸν τινα κατέκλειεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν. ⁴ γενομένης δὲ καρτερεῖας μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρρωμένων τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἡ Ἀρσινόη ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων τοὺς πλοκαμούς λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναῖξιν θαρσύνων, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικησασιν ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσοῦ. ⁵ καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθαῖναι, πολλοὺς δὲ καὶ δοριαλώτους συλληφθῆναι. ⁶ κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἔκρινε τὰς πλησίον πόλεις ἐπελθὼν παρακαλέσαι. ⁷ ποιήσας δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐδαρσεῖς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε. ⁸ τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεψαμένων πρὸς αὐτόν ἀπὸ τῆς γεροῦσίας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασμένους αὐτόν, καὶ ξένα κομι-

οῦντας, καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συγχαρομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς ταχέστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι. ⁹ διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδώσας, καὶ τῶν ἐξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ σπουδαίῳτῃ καὶ εὐπρεπεῖα καταπλαγείς, ¹⁰ θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνθυμήθη βουλευέσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν. ¹¹ τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο, διὰ τὸ μὴδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους εἶναι εἰσέναι, μὴδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἀπαξ κατ' ἐνάτην, οὐδαμῶς ἡβούλετο πείθεσθαι. ¹² τοῦ τε νόμου παραγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προσφερόμενος ἑαυτόν, δεῖν εἰσελθεῖν λέγων, καὶ εἰ ἐκείνῳ ἐστέργηται ταύτης τῆς τιμῆς, ἔμε οὐδεῖ. ¹³ καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτόν εἰς πᾶν τέμενος οὐθεὶς ἐπέωλεσε τῶν παρόντων. ¹⁴ καὶ τις ἀπρονόητος ἔφη κατὰς αὐτὸ τοῦτο τερατίζεσθαι. ¹⁵ γενομένου δὲ φησι τούτου διὰ τινὰ αἰτίαν, οὐκ πάντως εἰσελεύσεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μὴ; ¹⁶ τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἀγlaῖς ἐσθήσῃσι προπρόσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ τὴν ὕμνην τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλησάντων, ¹⁷ οἱ κατὰ τὴν πολλὴν ἀπολιπόμενοι ταραχθέντες ἐπέκηθησαν, ἄδῃλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον. ¹⁸ αἱ τε κατάκλειστοι παρθέναι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν. καὶ σποδῶ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γόων τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνεπλήλυνον. ¹⁹ αἱ δὲ καὶ προσαρτίως ἐσταλμέναι, τοὺς πρὸς αὐτῶν

ἀπανησσω διατεταγμένους παστούς
καὶ τὴν ἀρμόζουσαν αἰδῶ παραλεί-
πουναι δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει
συνίσταντο. ²⁰ τὰ δὲ νεογνά τῶν τέ-
κνων αἱ τε πρὸς ταυτοῖς μητέρες καὶ
τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ ἄλ-
λως, αἱ μὲν κατ' οἴκους, αἱ δὲ κατὰ
τὰς ἀγῶνας, ἀνεπιτρέπτως εἰς τὸ παν-
υπέρτατον ἱερὸν ἡθροίζοντο. ²¹ ποι-
κίη δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλλεγομέ-
νων ἢ δέησις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίῳς ὑπ'
ἐκείνου κατεγχευομένοις. ²² σὺν τε
τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυθέν-
τες οὐκ ἠνείχοντο τέλειον αὐτοῦ ἐπι-
μεμεῖναι, καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ
ἐκπληροῦν διανοοιμένον. ²³ φωνήσαν-
τες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὄπλα ποιήσα-
σθαι, καὶ θαρσύνειν ὑπὲρ τοῦ πα-
τρώου νομοῦ τελευτῆν, ἱκανὴν ἐποίη-
σαν ἐν τῷ τόπῳ τραχυτητα, μόλις τε
ὑπὸ τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων ὀποτροπῶντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν
τῆς δέησεως ἔστησαν στάσιν. ²⁴ καὶ
τὸ μὲν πλήθος ὡς ἐμπροσθεν ἐν τού-
τοις ἀνιστρέφετο δρόμον. ²⁵ οἱ δὲ
περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλα-
χῶς ἐπειρώοντο τὸν ἀγέροχον αὐτοῦ
νοῦν ἐξιστοῦν τὴν ἐντεθυμημένης
βουλῆς. ²⁶ θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα
παραπέμψας, ἤδη καὶ πρόσβασιν ἐποι-
εῖτο, τέλος ἐπιθήσων δοκῶν τῷ προ-
ειρημένῳ. ²⁷ ταῦτ' οὖν καὶ οἱ περὶ
αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες ἐτράπησαν
εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι
τον πᾶν κράτος ἔχοντα, τοῖς παρού-
σιν ἐπαῖναι, μὴ περιδόντα τὴν ἀνο-
μον καὶ ὑπερήφανον προῖξιν. ²⁸ ἐκ δὲ
τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόρου τῶν
ὄχλων συναγομένης κρυφῆς, ἀνείκα-
στός τις ἦν βοή. ²⁹ δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ
μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ
τείχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἡγεῖν, ἅτε δὴ
τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσο-
μένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.
ΚΕΦ. Β'. Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων
ἐξεναντίας τοῦ ναοῦ καμψας τὰ γό-
νατα, καὶ κατὰ χεῖρας προτείνας εὐτά-
κτως, ἐποίησατο τὴν δέησιν τοιαύτην.
² κυριε κυριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν
καὶ δεσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν
αἰίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρό-

σχες ἡμῖν καταπονόμενοις ὑπὸ ἀνο-
σίου καὶ βεβηλοῦ θράσει καὶ σθένει
πεφρυαγμένου. ³ σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ
πάντα καὶ τῶν ὄλων ἐπικρατῶν δυνά-
στης δίκαιος εἶ, καὶ τοὺς ὕβρει καὶ ἀ-
γερῶν καὶ πρᾶσιοντίας τι κρίνεις. ⁴ σὺ
τοὺς ἐμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας,
ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμη καὶ
θράσει πεποιθότες, διέφθειρας, ἐπα-
γαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ. ⁵ σὺ
τοὺς ὑπερηφανίαν ἐξαγαζομένους Σο-
δομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γεγο-
μένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατεφλέξας,
παράδειγμα τοῖς ἐπιθυμομένοις κατα-
στήσας. ⁶ σὺ τὸν θρασὺν Φαραὼ,
καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν
ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς
δοκιμάσας τιμωρίας, ἐγνώρισας τὴν
σὴν δυναστείαν. ἐφ' αἷς ἐγνώρισας τὸ
μέγα σου κράτος. ⁷ καὶ ἐπιδιώξαντα
αὐτὸν σὺν ἄρμασι καὶ ὄχλῳ πλήθει
ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης, τοὺς δὲ
ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἀπά-
σης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διε-
κόμισας. ⁸ οἱ καὶ συνειδότες ἔργα σῆς
χειρὸς ἦνεν σὲ τὸν παντοκράτορα.
⁹ σὺ βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον
καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν
ταύτην, καὶ ἀγιάσας τὸν τόπον τού-
τον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἀπάντων
ἀπροςδεῖ, καὶ παρεδόξας ἐν ἐπι-
φανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σῆς αὐτοῦ
πρὸς δόξαν τοῦ μεγα-
λου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου. ¹⁰ καὶ
ἀγαπᾶν τὸν οἶκόν σου Ἰσραὴλ ἐπηγ-
γείλω δὴ, ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ὑπο-
στροφὴ, καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχω-
ρία, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τού-
τον δεηθῶμεν, εἰσακουσῇ τῆς δέησεως
ἡμῶν. ¹¹ καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθι-
νός. ¹² ἐπεὶ δὲ πλεονακίς θλιβέντων
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβροθήσας αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ταπεινώσει, καὶ ἐρρύσω αὐ-
τοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων, ¹³ ἰδοὺ δὴ
νῦν ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς πολλὰς καὶ
μεγάλας ἡμῶν ἀμαρτίας καταπονού-
μεθα, καὶ ὑπεταγμεν τοῖς ἐχθροῖς ἡ-
μῶν, καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.
¹⁴ ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ κατεπαινώσει ὁ
Θεὸς καὶ βεβηλὸς οὗτος ἐπιτηδεύει
καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναδειγ-
μένον

μένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἁγίων τόπον. ¹⁵ τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφυκτος ἀνθρώποις ἐστίν. ¹⁶ ἀλλ' ἐπεὶ εὐδόκησας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τοῦτον. ¹⁷ μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνης ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει, ἵνα μὴ καυχῆσονται οἱ παρανομοὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσονται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν, λέγοντες, ¹⁸ ἡμεῖς καταπείσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὡς καταπατοῦνται οἱ οἰκοὶ τῶν προσοχθισμάτων. ¹⁹ ἀπάλειψον τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. ²⁰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπιτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῖν ἐκρήνην. ²¹ ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐπόπτης θεὸς καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις, εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρι καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρεμένον ἐμάστιξεν αὐτόν, ²² ἔνθεν καὶ ἔνθεν κραδάναν αὐτόν ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ' ἐδάφους ἀπράκτον ἐτι, καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει. ²³ ὅθεν οἱ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχέαν καὶ ὀξείαν ἰδόντες τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὸν εὐάννην, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ. ²⁴ ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἑαυτὸν οὐδαμῶς εἰς μετὰ μὲλον ἤλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ' ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε. ²⁵ διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαυξάν, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων συμπτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ παντὸς δικαίου κεχωρισμένων, ²⁶ οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμητοῖς ἀσελγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θράσους προήλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τοποῖς συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλείως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἐπεισθαι ἐν τῇ

ἐκείνου θελήσει. ²⁷ προσέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι νόμον. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλήν πυργοῦ στήλην ἀναστήσας ἐξεκόλαψε γραφὴν, ²⁸ μνημένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερά αὐτῶν εἰμέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, ²⁹ τοὺτους τε ἀπογραφόμενους χαράσσεισθαι καὶ διὰ πυλῶς εἰς τὸ σῶμα παρασῆμψ Διονύσου κισσοφύλλῳ, οὗς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσωνητολαμένην αὐθεντίαν. ³⁰ ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνεται, ὑπέγραψεν. ἐὰν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμνημένοις ἀναστρέφεισθαι, τοὺτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι. ³¹ ἔνιοι μὲν οὖν ἐπὶ πόλει τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρας στυγούντως εὐχερὺς ἑαυτοὺς ἐδίδουσαν, ὡς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες εὐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς. ³² οἱ δὲ πλείστοι γενναῖα ψυχῇ ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ δίστησαν τῆς εὐσεβείας. τὰ τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλλασσόμενοι ἀδελφὸς ἐπειρώστω ἑαυτοὺς ὁρᾶσθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν. ³³ εὐέλπιδες δὲ καθιστήκεισαν ἀντιλήψεως τεύξεσθαι, καὶ τοὺς ἀποχωρούντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσσοντο, καὶ ὡς πολέμιους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρηστίας ἐστέρουν. ΚΕΦ. Γ'. Α καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυνάστης ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξανδρείαν διοργίεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέρας ἐναντιωθῆναι, καὶ προστάξει σπεύσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπιτοαυτὸ, καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι. ² τούτων δὲ οἰκονομουμένων φημὶ δυσμενὴς ἐξηχέτω κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώπων συμφορονοῦσι εἰς κακοποιήσαν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς καλύουσιν. ³ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς εὐνοίαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ἦσαν διαφυλάσσοντες, ⁴ σέβομενοι δὲ τὸν θεόν καὶ τῷ τούτου νόμῳ

νόμῳ πολιτευόμενοι χωρισμον ἐποίουν ἐπὶ τῶν καὶ καταστροφάς. δι' ἣν αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεὺς ἐφαίνοντο. ⁶ τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξία κοσμοῦντες τὴν συναναστροφὴν ἀπασιν ἀνθρώποις εὐδόκιμοι καθιστήκισαν. ⁷ τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι θρυλλομένην εὐπραξίαν οἱ ἄλλοφυλοι οὐδαμῶς διηριθμήσαντο. ⁸ τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνησίων καὶ τροφῶν διάστασιν ἐθρύλλουν, φάσκοντες, μήτε τῷ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμοσπονδούς τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι, δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς πράγμασιν ἐναντιούμενους. καὶ οὐ τῷ τυγχόντι περιήψαν ψόγῳ. ⁹ οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ᾗδικήμενοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρομὰς ἀπροσκόπους γινομένας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔσθενον. τυραννικὴ γάρ ἦν ἡ διάθεσις. παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφώρας εἶχον, καὶ μεταπεισέσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον. ¹⁰ μὴ γὰρ οὕτως παροραθῆσεται τηλικούτο σύστημα μηδὲν ᾔγνωκώς. ¹¹ ᾗδῃ δὲ καὶ τινες γείτονες τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευόμενοι, μυστικῶς τινὰς ἐπισπώμενοι, πιστεῖς ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν ἔκτενές προσοίσεισθαι πρὸς ἀντιληψιν. ¹² ἐκείνους μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν εὐημερίᾳ γεγαυρωμένους, καὶ οὐ καθορῶν τὸ τοῦ μεγίστου θεοῦ κράτος, ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατ' αὐτῶν ἐπιστολὴν τήνδε. ¹³ βασιλεὺς Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐξῴωσθαι. ¹⁴ ἐξῴωμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτὸς καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν. ¹⁵ ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς ἴστε καὶ αὐτοί, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροπτῶτα συμμαχίᾳ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἀριστον τέλος ἀχθείσης, ¹⁶ ἡγησάμεθα μὴ βία δόρατος, ἐπιμικαίᾳ δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ, τιθηνήσασθαι τὰ κατοικοῦντα κοιλὴν Συρίαν καὶ Φοινίκην ἔδνη, εὐποιῆσαι τε ἀσμένως. ¹⁷ καὶ τοῖς κατὰ πόλεις ἱεροῖς ἀπο-

νείμαντες προσόδους πλείστας, προήγθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀναβάντες τιμῆσαι τὸ ἱερόν τῶν ἀλιτηρίων καὶ μηδέποτε ληγόντων τῆς ἀνοίας. ¹⁸ οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκπροεπέσι καὶ καλλίστοις ἀναθήμασι τιμῆσαι, ¹⁹ τύφοις φερόμενοι παλαιοτέροις εἰρξάν ἡμᾶς τῆς ἐξόδου, ἀπολειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν. ²⁰ τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡμᾶς δυσμένειαν ἐκδηλον καθιστάντες, ὥς μονώτατοι τῶν ἔθνων βασιλεύσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ὕψαχετοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέρειν. ²¹ ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ συμπεριεγεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσιν ἔδνεσι φιλανθρώπως ἀπαντήσαντες, καθὼς ἔπρεπε ἐποιήσαμεν. ²² ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφίλους αὐτῶν ἀμνησικαλίαν ἅπασι γνωρίζοντες, διὰ τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπιστευμένα μετὰ ἀπλότητος αὐτοῖς ἀρχήθην μύρια πράγματα τολμήσαντες ἐξαλλοιωῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρέων καταξιώσασθαι, καὶ μετόχους τῶν αἰῶν ἱερῶν καταστήσασθαι. ²³ οἱ δὲ τοῖς νατίον ἐκδεχόμενοι, καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ καλὸν ἀπωσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον ἐκνεύοντες, ²⁴ οὐ μόνον ἀπεστρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ οἰκῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλλύους πρὸς ἡμᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλειστάτης ἐμβιώσεως διὰ τάχους ἡμᾶς καταστρέψαι τὰ κατορθώματα. ²⁵ διὸ καὶ τεκμηρίους καλῶς πεπεισμένοι, τούτους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρέπον, καὶ προνοοῦμενοι μήποτε αἰφνιδίῳ μετέπειτα ταραχῇ ἐνστάσης ἡμῖν τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νότου προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πολεμίους, ²⁶ προστετάχαμεν ἅμα τῷ προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθωρὶ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ καὶ

καὶ τέκνοις μετὰ ὕβριων καὶ σκυλῶν ἀποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακτελισμένους, εἰς ἀνήμεστον καὶ δυσκλεῖ πρέποντα δυσμενέει φάνασ. ²⁶ τούτων γὰρ ὁμοῦ πολλοὶ θάνατον, διελήφραμεν εἰς τὸν ἐπίλοπον χρόνον τελείας ἡμῖν τὰ πρᾶγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθείσει κατασταθῆσθαι. ²⁷ ὃς δ' ἂν σκεπασθῇ τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γεραίου μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομασθίων, αἰσχίστοις βασάνοις ἐποτυμ-πανισθῆσεται πανοικί. ²⁸ μνηύειν δὲ τὸν βουλόμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπέπτοντος ὑπὸ τῆς εὐθύνας λήψεται, καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς διςχιλίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται. ²⁹ πᾶς δὲ τόπος οὗ ἐὰν φωραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβατος καὶ πυρραφλέγης γινέσθω, καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἀχρηστος φανησεται εἰς τὸν αἰὶ χρόνον. ³⁰ καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγγράφητο.

ΚΕΦ. Δ'. Πάντῃ δὲ, ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα, δημοτελὲς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὥς ἂν τῆς προκατεσκηδόμενης αὐτοῖς πάλαι κατὰ δαίνοισιν, μετὰ παθρήσιας συνεφανομένης ἀπεχθείας. ² τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνηκεστον πένθος ἦν καὶ παρόδυστος μετὰ δακρύων βοή, στεναγμοῖς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπικραθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν. ³ τίς νομὸς ἡ πόλις, ἡ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος, ἡ τίς ἀγυιαί κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐμπιπλῶντο; ⁴ οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἔξαπιστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καὶ τινὰς τῶν ἐχθρῶν, λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένους τὴν ἀθλήον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τριςκόλιον ἔξαποστολήν. ⁵ ἤγετο γὰρ γεραίων πληθὸς πολλὰ πεπυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρεως νοσθρότητα ποδῶν ἐπικύφων,

ἀνατροπῆς ὁμῇ βιαίας, ἀπάσης αἰδούς ἀνεν πρὸς ὀξείαν κατασχευομένην πορείαν. ⁶ αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου καινογίαν γαμικὸν ὑπέληλυθούαι πασιὸν νεανίδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβοῦσαι γούους, καὶ κόπαι τὴν κυροβορᾶν πεφυμέναι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀρόμεναι, θρήνον ἀνθ' ὑμεναίων ὁμοθυμαδὸν ἐξήρχον, ὥς ἐσπαρραγμέται σκυλμοῖς ἀλλοιοθένσι. ⁷ θέσμαι δὲ δημόσιναι μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἰλκοντο μετὰ βίας. ⁸ οἱ τε τούτων ἐν-ζυγῆς βρόχοις ἀντὶ στεφάνων τοὺς αἰχέας περιπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμῆας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοίπους τῶν γαμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διήγον, παρὰ πόδας ἤδη τὸν ἄδην ὁρώντες κείμενοι. ⁹ κατηχθῆσαν δὲ θηρίων τρόπον ἀγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις. οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλύνοντες τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀφ' ἑαυταῖς κατησφαλισμένοι πέδιλοι, ¹⁰ εἰ καὶ τῷ καθύπερθε πικρῷ σπινδαίματι διακυμήμενοι τὸ φέγγος ἀπακλόμενοι, ὅπως πάντοθεν ἐσκατισμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγῶγην ἐπιβούλῃν ἐν παντὶ τῷ κατέπλῳ λαμβάνουσαι. ¹¹ τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λειτουργίαν σχεδία ἀφθάνων, καὶ τοὺς παράπλου περανθέντες, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἐκποδρόμῳ παρεμβαλεῖν ἀκλέτῳ καθιστώτῃ περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδεξιματισμὸν ἄγαν ἀκαροτάτῳ καθιστώτῃ πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στελλομένοις πρὸς ἐκδημίαν. πρὸς τὸ μὴδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῖς κοινωνεῖν, μὴδὲ τὸ σύνολον καταξῆσαι περιβόλων. ¹² ὥς δὲ τοῦτο ἐγγήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυφῇ ἐκπορευομένους πυκνότερον ἀποδυσσεσθαι τὴν ἀκλή των ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν, ¹³ διοργισθεὶς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὥς ἐκείνοις ποιῆσαι, μὴ λεπτομένοις κατὰ μὴδένα τροπὸν τῆς ἐκείνων τιμωρίας, ¹⁴ ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ αὐλὸν ἐξ ὀνόματος

τος. οὐ γὰρ τὴν ἐμπροσθε βραχίᾳ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων καταπο-
νον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς
πορηγυγμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀπα-
νίσαι μίας ὑπὸ κιστὸν ἡμέρας. ¹⁵ ἐγ-
νετο μὲν οὖν ἡ τοῦτων ἀπογραφὴ με-
τὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου
προσδρίας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέ-
χρι δυσμῶν, ἀνήνυτον λαμβανουσα τὸ
τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. ¹⁶ με-
γάλως δὲ καὶ διηνεῶς ὁ βασιλεὺς χα-
ρὰ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ παν-
των τῶν εἰδώλων συνιστάμενος, πε-
πληνημένη πόρῳ τῆς ἀληθείας φρενὶ
καὶ βιβήλῳ στόματι, τὰ μὲν πορὰ
καὶ μὴ δυναμένα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρῆ-
γεν, ἐπαινῶν, εἰς δὲ τὸν μέγιστον
θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν. ¹⁷ μετὰ
δὲ τὸ προκηρῆμενον τοῦ χρόνου διά-
στημα προσηέγκαντο οἱ γραμματεῖς
τῷ βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν
Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιῆσθαι διὰ
τὴν ἡμέτερον αὐτῶν πληθύν, ¹⁸ καί-
περ ὅντων κατὰ τὴν χώραν ἔτι τῶν
πλείονων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἔτι
συνεστημότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τό-
πον, ὡς ἀδυνάτου καθιστάτος πᾶσι
τοῖς ἐπὶ Αἴγυπτον στρατηγοῖς. ¹⁹ ἀπ-
εκήσαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς
δεδοροκοπημένους εἰς μηχανὴν τῆς ἐκ-
φυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τού-
του πεισθῆναι, ²⁰ λεγόντων μετὰ ἀπο-
δείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἥδη καὶ
τοὺς γραφικοὺς καλάμους ἐν οἷς ἐ-
χρῶντο ἐκλειπομένα. ²¹ τοῦτο δὲ ἦν
ἐνέργημα τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ἰου-
δαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικήτου.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Τότε προσκαλεσάμενος Ἑρμῶνα
τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμε-
λείᾳ, βαρεῖα μεμεστῶμένος ὀργῇ καὶ
χόλῳ κατὰ πᾶν ἀμετάθετος, ² ἐκέ-
λευσεν ὑπὸ τὴν ἐπιερχομένην ἡμέραν
δαψιλέσι θράκεσι λιβανόσω καὶ οἴκῳ
πλείονι ἀκρατῷ ἀπαντας τοὺς ἐλεφάν-
τας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεν-
τακοσίους, καὶ ἀγρωθέντας τῇ τοῦ
ποματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ εἰσαγαγεῖν
πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ἰου-
δαίων. ³ ὁ μὲν τὰδε προστάσσων ἐ-
τρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγα-

γὰν τοὺς μαλίστα τῶν φίλων καὶ τῆς
στρατιᾶς ἀπερῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους. ⁴ ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ
προσταγὲν ἀραρότως Ἑρμῶν συνετέ-
λει. ⁵ ὅτε πρὸς τοῦτοις λειτουργοὶ κα-
τὰ τὴν ἐσπέραν ἐξιώντες τὰς τῶν τα-
λαιπῶρων ἐδέσμευον χεῖρας, τὴν τε
λοιπὴν ἐμνησάμενον περὶ αὐτοὺς ἀσφά-
λειαν, ἐντυχὸν δόξαντες ὅπου ληψέ-
σθαι τὸ φύλον πέρας τῆς ὀλεθρίας.
⁶ οἱ δὲ πάσης σκέπης ἔρημῳ δοκοῦν-
τες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ
τὴν πάντοθεν περιέχουσαν αὐτοὺς με-
τὰ δισμῶν ἀνάγκη, ⁷ τὸν παντοκρά-
τορα κυρίον καὶ πάσης δυνάμεως δυ-
ναστούοντα, ἐλεήμονα θεὸν αὐτῶν καὶ
πατέρα, δυσκαταπαύσασα βοῇ πάντες
μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο θεόμενοι,
⁸ τὴν κατ' αὐτῶν μεταστρέφαι βοή-
λῃν ἀνυσίαν, καὶ φύσασθαι αὐτοὺς
μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ
παρὰ πόδας ἐν ἐτοίμῳ μόρου. ⁹ τού-
των μὲν σὺν ἐκπνέῳ ἡ λιτανεία ἀνέ-
βαινον εἰς οὐρανόν. ¹⁰ ὁ δὲ Ἑρμῶν
τοὺς ἀνηλεῖς ἐλέφοντας ποτίσας πε-
πληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς
χορηγίας καὶ τοῦ λιβανὸς μεμεστῶμέ-
νους, ὀρθρίους ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν
περὶ τοῦτων προσαγγέλλων τῷ βασιλεῖ.
¹¹ τοῦτο δ' ἀπὸ αἰῶνος χρόνον κτίσμα
καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλό-
μενον ὑπὸ τοῦ χαριζομένου πᾶσιν, οἷς
ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὑπνῶν μέρος ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν βασιλέα. ¹² καὶ ἡδί-
στω καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ
τοῦ δεσπότητος, τῆς ἀθέσμου μὲν προ-
θέσεως πολλὴν διαφαλμένος, τοῦ δὲ ἀ-
μεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεφνε-
σμένος. ¹³ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προση-
μανοῦσαν ὥραν διαφυγόντες τοῦ α-
γίου ἦνουν θεὸν αὐτῶν. καὶ πάλιν
ἠξίουσαν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τῆς
μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χυρὸς κράτος
ἐθνεσιν ὑπερφηάνοις. ¹⁴ μεσοῦσης δὲ
ἡδὴ τῆς δεκάτης ὥρας σχεδόν, ὁ πρὸς
ταῖς κλήσει τεταγμένος, ἀθρόους τοὺς
κλητοὺς ἰδὼν, ἔβη προελθὼν τὸν
βασιλέα. ¹⁵ καὶ μόλις διεκείρας ὑπέ-
δειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἥδη
παρὰτρίχοντα, τὸν περὶ τούτων λό-
γον ποιούμενος. ¹⁶ ὃν ὁ βασιλεὺς λο-

ισά-

γιασάμενος, καὶ τραπείς εἰς τὸν πότον, ἐκίλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἀντικρὺς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ. ¹⁷ οὐ καὶ γενομένου, παρήγει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτούς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιγομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος. ¹⁸ ἐπιπλεῖον δὲ προβαίνουσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἑρμῶνα μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίος ἔνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν παρούσαν ἡμέραν περιβιβάσκες; ¹⁹ τοὺς δὲ υποδείξαντος νυκτὸς τὸ προστάγειν ἐπὶ τέλος ἀγοχέναι, καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων, ²⁰ τὴν ὁμότητα χείρονα Φαλαῖδος ἐσχηκώς ἐφη, τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτούς. ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτελλούσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν. ²¹ ἐλπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυε. ²² καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεκρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὥς εἰς τὸ παντοίους μηχανάσθαι τοῖς τάλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς. ²³ ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκεκράγει ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθωπλικῶς ὁ Ἑρμῶν ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνη. ²⁴ τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πληθὴ συνηθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρῶτῃν μετὰ σπουδῆς. ²⁵ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἄμερῃ ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετεῖαν ἐν μέλει γοητοῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδέοντο τοῦ μεγίστου θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως. ²⁶ οὐπὼ δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἑρμῶν παραστάς ἐκάλεε πρὸς τὴν ἐξοδον, ἵποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἐτοίμῳ κείσθαι. ²⁷ τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλαγέντος ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετέλεστα; ²⁸ τοῦτο δὲ ἦν ἡ

ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικότες. ²⁹ ὁ δὲ Ἑρμῶν ὑπέδεικνυε καὶ πάντας οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι βασιλεῦ κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν. ³⁰ ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθείσι πληρωθεὶς βαρεῖ χόλῳ, διὰ τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ θεοῦ διεσκηδασθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν. ³¹ εἰ σοὶ γοναὶ παρήσαν ἢ παῖδων γοναί, τήνδε θηροσὶν ἀγροῖος ἐσκεύασαν ἂν θαψιλὴ θόιναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἔμοι καὶ προγόνοις ἔμοις ἀποδεδειγμένων ὁλοσχερῇ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων. ³² καίπερ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συτροφίας στοργὴν καὶ τῆς χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης. ³³ οὕτως ὁ Ἑρμῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπήγεγκεν ἀπειλὴν, καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεστάλη. ³⁴ ὁ καθείς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν. ³⁵ οἱ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ θεὸν καὶ βασιλεῖα τῶν βασιλέων ᾔνουν, καὶ τῆςδε τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετενηχότες. ³⁶ κατὰ δὲ τούτους τοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλει. ³⁷ τὸν δὲ Ἑρμῶνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε. ποσά σοι δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάτειν ἀθλιώτατε; ³⁸ τοὺς ἐλέφαντας, ἔτι καὶ νῦν καθόπισσον εἰς τὴν αὐρίαν ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν. ³⁹ οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς, τὴν ἄσφατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε. ⁴⁰ βασιλεῦ, μέχρι τίος ὡς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειραζέμε, προστάσων ἥδη τρίτον αὐτοὺς ἀφαιρῶσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ σοὶ δεδομένα; ⁴¹ ὦν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀχεῖ, καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἥδη καὶ κινδυνεῖα πολλάκις διαρπασθῆναι. ⁴² ὅθεν ὁ κατὰ πάντα φάλαρις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας, καὶ τὰς γινόμενας πρὸς

ἐπι-

ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, ἀτελέστατον ἐβραβίωσεν ὄρκον, ὀρίσάμενος τούτους μὲν ἀνυπερθέτως πέμψειν εἰς ἄδην ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ἡκισμένους, ⁴³ ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θῆσεσθαι διατάχους, καὶ τὸν ἄββατον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ προηέει ἐν τάχει, καὶ τὸν συνελόντων ἐκεῖ θυσίας ἐρρημὸν τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν. ⁴⁴ τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς μετὰ πίστεως, διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν. ⁴⁵ ὁ δὲ ἐλεφαντάρχῃς τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατάστημα μαρινῶδες ἀγροχῶς, εὐωδεστάτοις πόμασιν οἶνου λελιβανωμένου φοβεραῖς κατεσκευασμένα σκευαῖς, ⁴⁶ περὶ τὴν ἑω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις κατὰ τοῦ ἱπποδρόμου καταμειστωμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπὶ τὸ προκείμενον ὠτρυνε τὸν βασιλεῖα. ⁴⁷ ὁ δὲ ὀργῇ βαρεῖα γεμίσας δυσσεβῇ φρένα παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλομενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπτονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημαμένων καταστροφὴν. ⁴⁸ ὡς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλιν, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τε τοῦ πλήθους πορείας κονιορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυηχὴ θόρου βροντοῦ ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, ⁴⁹ ὑστάτην βίου ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκίνησαν δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέτες, κατεφίλουσαν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γόνεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἑτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἔλκοντα γάλα. ⁵⁰ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμπροσθεν αὐτῶν γεγεννημένας ἀντιλήψεις ἔξ οὐρανοῦ συνιδόντες, πρηνεῖς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν, ⁵¹ ἀνέβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα, τὸν τῆς ἀπάσης δυνάμεως δυνάστην ἱκετεύον-

τες, οἰκτεῖραι μετὰ ἐπιφανείας αὐτοῦς ἥδη πρὸς πύλαις ἄδου καθεστῶτας.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐλέαζαρος δὲ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν πρεσβείῳ τὴν ἡλικίαν ἤδη λελογχῶς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον θεὸν προσηύξατο τάδε. ² βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ θεέ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν, ³ ἐπιδε ἐπὶ Ἀβραάμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακώβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ἔξον ἀδίκως ἀπολλύμενον, πάτερ. ⁴ σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἄρμασι, τοπρὶν Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμῳ θράσει καὶ γλώσῃ μεγαλοῤῥήμονι, σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποτοβρόχους ἀπαλέσας, φέγγος ἐπιφάνας ἑλείους Ἰσραὴλ γένει. ⁵ σὺ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεισι γαυρωθέντα Σένναχηρείμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλεῖα, δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν, καὶ μετεωρισθέντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου πόλιν, βαρεῖα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει, δέσποτα ἐθραύσας, ἐκδήλον δεικνὺς ἔθνεσι πολλοῖς τὸ σὸν κράτος. ⁶ σὺ τοὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους, πυρὶ τὴν ψυχὴν ἀνθαιρέτως διδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεύσαι τοῖς κenoῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον ἐξῆύσω μέχρι τριχὸς ἀπημάντους, φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμπας τοῖς ὑπεναντίοις. ⁷ σὺ τὸν διαβολαῖς φθόνου λένουσι κατὰ γῆς ῥιπέντα θηροὶ βορὰν Λαγίλ εἰς φῶς ἀνήγαγες αἰνή. ⁸ τὸν τε βυθοτρεφούς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωνὰν τμήμονον ἀπειδῶς ἀπήμαντον πᾶσιν οἰκείοις ἀνέδειξας πάτερ. ⁹ καὶ νῦν μισύβρι, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπαστά, τὸ τάχος ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένων ἀνόμων ἔθνων ὑβρίζομένοισι. ¹⁰ εἰ δὲ ἀσεβείας κατὰ τὴν ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνεσχῆται, ὁυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρὸς, ὥς προαιρῇ δέσποτα ἀπολέσον ἡμᾶς μόρω. ¹¹ μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τῶν ἡγα-

ἡγαπημένων σου ἀπωλείε λέγοντες, οὐδὲ ὁ θεὸς αὐτῶν ἐρύσαστο αὐτούς. ¹² σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἄλλην καὶ δυναστείαν ἔχων ἅπασαν αἰὼνικε, νῦν ἐπιδε. ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλογίστων ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστανομένους ἐν ἐπιβούλων τρόπῳ. ¹³ πηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύναμις ἀνίκητον σήμερον ἐντιμε, δύναμις ἔχων ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰακώβ γένους. ¹⁴ ἱκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆθος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων γονεῖς μετὰ δακρύων. ¹⁵ δειχθήτω πᾶσιν ἐθνεσιν, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰ κυριε, καὶ οὐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν. ἀλλὰ καθὼς εἶπας, ὅτι οὐδ' ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὄντων ὑπερεῖδες αὐτούς, οὕτως ἐπιτελέσον κύριε. ¹⁶ τοῦ δὲ Ἐλεαζάρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυνάμεως φρονήματι κατὰ τὸν ἱππόδρομον παρήγε. ¹⁷ καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακειμένους αὐλῶνας συνηγήσαντας ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. ¹⁸ τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς θεὸς, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέφξε τὰς οὐρανοὺς πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις, ¹⁹ καὶ ἀνέστησαν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ ἀκινήτοις ἔδησαν πέδαις. ²⁰ καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρυθυμον ἔλαβε. ²¹ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτὰς καὶ ὠλόθρευον. ²² καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὁργὴ εἰς οἶκτον καὶ δακρυαὺν ὑπὲρ τῶν ἐμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανημένων. ²³ ἀκούσας γὰρ τῆς κραυγῆς, καὶ συνιδὼν πρηγεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὁργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο, λέγων. ²⁴ παραβασιλεύετε, καὶ τυράννους ὑπερβεβήκατε ὡμότητι. καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς

ἥδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστᾶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ τῇ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ. ²⁵ τίς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἠθροισεν ἐνθάδε; ²⁶ τίς τοὺς ἐξαρχῆς νόμους πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς χερίστους πλεονάκεις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίας; ²⁷ λύσατε, ἐκλύσατε ἀδικα δεσμὰ, εἰς τὰ ὡδα μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτούμενοι. ²⁸ ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀπ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαρατόδιτον μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασι. ²⁹ ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἐλέει. οἱ δὲ ἐν ἀμείρῳ χρόνῳ θνήσκοντες τὸν ἅγιον σωτήρα θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφυγότες. ³⁰ εἰτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τοῖς ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἶνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτούς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὀλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτηρία ἄγειν. ³¹ τότε οἱ πρὶν ἐπονειδιστοὶ καὶ πλησίον τοῦ ἄδου, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντιπικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτηρίου συστήραμενοι, τὸν ἐκ πτωῶν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς. ³² καταλήξαντες δὲ θρήνου πανόδυρτον μέλος ἀνίλαβον ᾠδὴν πάτριον, τὸν σωτήρα καὶ τερατοποιὸν αἰνοῦντες θεόν. οἰμωγὴν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπώσαμενοι χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης εἰρηκῆς σημείον. ³³ ὥς αὐτάς δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγὼν, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γεννηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ. ³⁴ οἱ τε πρὶν εἰς ὀλεθρον καὶ οἰκονοβοράτους αὐτοὺς εἶσθαι τιθίμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραφάμενοι, κατεστέναντες, αἰσχύν

τη

νην ἐφ' ἑαυτοῖς περιβαλλόμενοι, καὶ τὴν πυρίπνουσαν τόλμαν ἄκλειώς ἐσβεσμένοι. ³⁵ οἱ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προεῖρηκαμεν, συστησάμενοι τὸν προεῖρημένον χορὸν, μετ' εὐαχίας ἐν ἐξομολογήσειν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διῆγον, ³⁶ καὶ κοινὸν ὀρισάμενοι περὶ τούτων θεσμόν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεάς, τὰς προεῖρημένας ἡμέρας ἄγειν ἔστησαν εὐφροσύνους, οὐ πότου χάριν καὶ λιχνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ θεὸν γενομένης αὐτοῖς. ³⁷ ἐνέτυχον δὲ τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι. ³⁸ ἀπογραφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ ἐκάδος τοῦ Παγῶν ἕως τῆς τεταρτῆς τοῦ Ἐπιφί, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφί ἕως ἐβδόμης, ἡμέραις τρισίν. ³⁹ ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄλων δυνάστης ἀπταίστους αὐτοὺς ἐξόρυσσας ὁμοθυμαδόν. ⁴⁰ εὐωχοῦντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγοῦμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαδεκάτης, ἐν ἧ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν. ⁴¹ συναινέσας τε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγούς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσιν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς καὶ Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων χαίρειν καὶ ἐξῆρῶσθαι. ² ἐξῆρῶμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγαλοῦ θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα. ³ τῶν φίλων τινὲς, κακοηθείᾳ πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους, συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι ξενίζουσας ἀποστατῶν τιμωρίας. ⁴ προσφερόμενοι μῆποτε εὐσταθήσιν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμενείαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο. ⁵ οἱ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλῶν ὥς ἀνδραποδα, μᾶλλον δὲ ὥς

ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμον Σουθῶν ἀγριοτέραν ἐμπειροπῆμενοι ὠμότητα. ⁶ ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπιείκειαν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπουράνιον θεὸν ἐγγνωκότας ἀσφαλῶς ὑπερησπικότα τῶν Ἰουδαίων, ὥς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα, ⁷ τὴν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐνοίαν ἀναλογισάμενοι δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὄντιν οὖν αἰτίας τρόπον. ⁸ καὶ προστετάχαμεν ἐκάστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντὶ τόπῳ μηθενὸς αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίξειν περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον. ⁹ γινώσκετε γάρ, ὅτι κατὰ τούτων ἂν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως θεὸν ὑψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφευκτῶς διαπαντὸς ἔξομεν. ἐξῆρῶσθε ¹⁰ λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οὐκ ἐσπουδάσαν ἐνθιῶς γενέσθαι περὶ τὴν ἀφθοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλεὺς προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἄγιον θεὸν ἀνθαιρέτως παραβεβηκότας καὶ τοῦ θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δὲ αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως, ¹¹ προσφερόμενοι τοὺς γαστροὺς ἐνέκινε τὰ θεία παραβεβηκότας προστάγματα, μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν. ¹² ὁ δὲ τ' ἀληθεῖς αὐτοὺς λέγειν παραδειξάμενος καὶ συναινέσας ἔδωκεν αὐτοῖς ἄδειαν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παρρησίας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπισκέψεως. ¹³ τότε κατευφημησάντες αὐτόν, ὥς πρέπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλουῖα, μετὰ χάρας ἀνέλυσαν. ¹⁴ τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῇ κατὰ τὴν ὁδὸν

ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῆρουν. ¹⁵ ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνείλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι. ¹⁶ αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν θεὸν ἐσχηκότες, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες, ἀνέβλεψαν ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδιστατοῖς ἀνθίσσι κατεστέμμενοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἰνοῖς καὶ παμμέλεισιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῆρι τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁷ παραγεννηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ἰδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ᾗ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας ἑπτὰ, ¹⁸ ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἀφίξιν πάντα ἑκάστῳ ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν. ¹⁹ κατασχθέντες δὲ μετ'

εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσειν, ὡς αὐτως καὶ ἐστῆσαν καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνης. ²⁰ ὡς καὶ ἀνιερῶσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν τῆς συμποσίας τόπον προσευχῆς καθιδρῦσαντες, ἀνέλυσαν ἄσινεῖς, ἐλεύθεροι, ὑπερχαρεῖς, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀσασσόμενα τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἑκάστος εἰς τὴν ἰδίαν. ²¹ καὶ πλείστην ἦ ἐμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σινολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῷ ὑπαρχόντων. ²² καὶ πάντα τὰ ἐαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντας τι μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὴν μεγαλεῖαν τοῦ μεγίστου θεοῦ ποιησατος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν. ²³ ἐλογητος ὁ ῥυστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς αἰ χρόνους. Ἀμήν.

ORDO LIBRORVM V. T. IN HAC EDITIONE SIXTINA.

Pag. 1	I ΓΕΝΕΣΙΣ Genesis.
- 55	II ΕΞΟΔΟΣ Exodus.
- 98	III ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ Leviticus.
- 131	IV ΑΡΙΘΜΟΙ Numeri.
- 176	V ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ Deuteronomium.
- 215	VI ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΘΗ Iosua.
- 241	VII ΚΡΙΤΑΙ Iudicum.
- 268	VIII ΡΟΥΘ Ruth.
- 272	IX ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ πρώτη Samuelis I.
- 307	X ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ δεύτερα Samuelis II.
- 337	XI ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ τρίτη Regum I.
- 373	XII ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ τέταρτη Regum II.
- 406	XIII ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ πρώτον Chronicor. I.
- 435	XIV ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ δεύτερον Chronicor. II.
- 473	XV ΕΣΔΡΑΣ πρώτον Esra I.
- 489	XVI ΕΣΔΡΑΣ δεύτερον Esra II.
- 499	XVII ΝΕΕΜΙΑΣ Nehemias.
- 513	XVIII ΤΩΒΙΤ Tobias.
- 523	XIX ΙΟΥΔΙΘ Judith.
- 539	XX ΕΣΘΗΡ Esther.
- 550	XXI ΙΩΒ Iobus.
- 574	XXII ΨΑΛΜΟΙ Psalmi.
- 639	XXIII ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ Proverbia.
- 660	XXIV ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ Ecclesiastes.
- 668	XXV ΑΣΜΑ Canticum Canticorum.
- 672	XXVI ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ Sapientia Salomonis.
- 687	XXVII ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ Siracides.
- 723	XXVIII ΩΣΗΕ Hoseas.
- 730	XXIX ΑΜΩΣ Amos.
- 736	XXX ΜΙΧΑΙΑΣ Micha.
- 741	XXXI ΙΩΗΛ Ioel.
- 744	XXXII ΟΒΑΔΙΟΥ Obadia.
- 745	XXXIII ΙΩΝΑΣ Ionas.
- 747	XXXIV ΝΑΟΥΜ Nahum.
- 748	XXXV ΑΜΒΑΚΟΥΜ Habacuc.
- 751	XXXVI ΣΟΦΟΝΙΑΣ Zephania.
- 753	XXXVII ΑΓΓΑΙΟΣ Haggaeus.
- 755	XXXVIII ΖΑΧΑΡΙΑΣ Zacharias.
- 764	XXXIX ΜΑΛΑΧΙΑΣ Malachias.
- 766	XL ΗΣΑΙΑΣ Esaias.
- 815	XLI ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ieremias.
- 867	XLII ΒΑΡΟΥΧ Baruch.
- 872	XLIII ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ Throni.
- 878	XLIV ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ Epistola Ieremiae.
- 880	XLV ΙΕΖΕΚΙΗΛ Ezechiel.
- 932	XLVI ΔΑΝΙΗΛ Daniel.
- 954	XLVII ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ πρώτος Maccabaeorum I.
- 988	XLVIII ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ δεύτερος Maccabaeorum II.
- 1012	XLIX ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ τρίτος Maccabaeorum III.

ORDO LIBRORVM V. T.

IN ALIIS EDITIONIBVS VSITATVS ET CVM PAGINIS
HVIVS EDITIONIS COMPOSITVS.

LIBRI CANONICI.

Pag. 1. I. Genesis. P. 55. II. Exodns. P. 98. III. Leviticus. P. 131. IV. Numeri. P. 176. V. Deuteronomium. P. 215. VI. Iosua. P. 241. VII. Iudicum. P. 268. VIII. Ruth. P. 272. IX. Samuelis I. P. 307. X. Samuelis II. P. 337. XI. Regum I. P. 373. XII. Regum II. P. 406. XIII. Chronicorum I. P. 435. XIV. Chronicorum II. P. 473. XV. Esra. P. 499. XVI. Nehemias. P. 539. XVII. Esther. P. 550. XVIII. Iobus. P. 574. XIX. Psalmi. P. 639. XX. Proverbia. P. 660. XXI. Ecclesiastes. P. 668. XXII. Canticum Canticorum. P. 766. XXIII. Esaias. P. 815. XXIV. Ieremias. P. 872. XXV. Threni. P. 880. XXVI. Ezechiel. P. 934. XXVII. Daniel. P. 723. XXVIII. Hoseas. P. 741. XXIX. Ioel. P. 730. XXX. Amos. P. 744. XXXI. Obadia. P. 745. XXXII. Ionas. P. 736. XXXIII. Micha. P. 747. XXXIV. Nahum. P. 748. XXXV. Habacuc. P. 751. XXXVI. Zephania. P. 753. XXXVII. Haggaeus. P. 755. XXXVIII. Zacharias. P. 764. XXXIX. Malachias.

LIBRI APOCRYPHI.

Pag. 473. I. Esdras. P. 513. II. Tobias. P. 523. III. Iudith. — IV. Additamenta ad libr. Esther vide in L. Esther, non distincta versibus. P. 672. V. Sapientia Salomonis. P. 687. VI. Siracides. P. 867. VII. Baruch. P. 878. VIII. Epistola Ieremiae. P. 938. IX. Preces Asariae. P. 939. X. Preces Trium Puerorum. P. 932. XI. Susanna. P. 952. XII. Bel. P. 953. XIII. Draco. P. 954. XIV. Maccabaeorum I. P. 988. XV. Maccabaeorum II. P. 1012. XVI. Maccabaeorum III. — XVII. Preces Manassae. quibus caret editio Sixtina.
